Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

+ *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.

+ *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.

+ *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.

+ *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertati di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da `http://books.google.com`

This is a reproduction of a library book that was digitized by Google as part of an ongoing effort to preserve the information in books and make it universally accessible.

Google™ books

https://books.google.com

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-FLAMAND,

CONTENANT

ES ACCEPTIONS, LES LOCUTIONS NOBLES, FAMILIÈRES OU PROVERBIALES USITÉES; LA PRONONCIATION FIGURÉE, LORSQU'ELLE EST IRRÉGULIÈRE; LES DIFFICULTÉS DU LANGAGE; LES TERMES DE SCIENCES, ARTS ET MÉTIERS; DES EXEMPLES PUISÉS DANS LES AUTEURS LES PLUS REMARQUABLES;

A L'USAGE

DES MAISONS D'ÉDUCATION.

PAR P. VISSCHERS, PRÊTRE.

---

omnes
Pœnarum facies hic labor unus habet.
SCALIGER. *Sylv. Carm.* XXXIX.

A LOUVAIN,
CHEZ VANLINTHOUT ET VANDENZANDE,
IMPRIMEURS-LIBRAIRES DE L'UNIVERSITÉ CATHOLIQUE.

1837.

Digitized by Google

BRITISH MUSEUM

Digitized by Google

ABRÉVIATIONS.

Adj.	Adjectif.
Adj. num.	Adjectif numéral.
Adj. poss.	Adjectif possessif.
Adv.	Adverbe.
Agric.	Agriculture.
Anat.	Anatomie.
Antiq.	Antiquités.
Archit.	Architecture.
Art.	Article.
Artill.	Artillerie.
Art mil.	Art militaire.
Astr.	Astronomie.
Blas.	Blason.
Bot.	Botanique.
Chim.	Chimie.
Chir.	Chirurgie.
Conj.	Conjonction.
Enz.	En zoo voorts.
Etc.	Et cetera.
F.	Féminin.
Fam.	Familier; familièrement.
Fauc.	Fauconnerie.
Fig.	Figure; figurément; figuerlyk.
Fin.	Finances.
Fortif.	Fortifications.
Géom.	Géométrie.
Gramm.	Grammaire.
Hist. nat.	Histoire naturelle.
Impers.	Impersonnel.
Impr.	Imprimerie.
Ind.	Indicatif.
Interj.	Interjection.
Inus.	Inusité.
Iron.	Ironiquement.
Loc. adv.	Locution adverbiale.
Loc. lat.	Locution latine.
M.	Masculin; mannelyk.
M. pl.	Masculin pluriel.
M. mv.	Mannelyk meervoud.
Maç.	Maçonnerie.
Mar.	Marine.
Math.	Mathématiques.
Méd.	Médecine.
Menuis.	Menuiserie.
Mil.	Militaire.
Mus.	Musique.
Mv.	Meervoud.
Myth.	Mythologie.
O.	Onzydig.
O. mv.	Onzydig meervoud.
P.	Prononcez.
Pal.	Palais.
Part.	Participe.
Peint.	Peinture.
Pers.	Personne; personnel.
Phil.	Philosophie.
Pl.	Pluriel.
Poét.	Poétiquement.
Pop.	Populairement.
Prat.	Pratique.
Prép.	Préposition.
Prés.	Présent.
Pron.	Pronom.
Pron. indéf.	Pronom indéfini.
Pron. rel.	Pronom relatif.
Prov.	Proverbe; proverbialement.
Q. c.	Quelque chose.
Q. q.	Quelqu'un.
Rhét.	Rhétorique.
S.	Substantif.
S. m.	Substantif masculin.
S. f.	Substantif féminin.
Sculpt.	Sculpture.
Sing.	Singulier.
T.	Terme.
Théol.	Théologie.
V.	Verbe. Vrouwelyk.
V. a.	Verbe actif.
V. n.	Verbe neutre.
V. p.	Verbe pronominal.
V. auxil.	Verbe auxiliaire.
V. impers.	Verbe impersonnel.
V. subst.	Verbe substantif.
V. m.	Vieux mot.
V. mv.	Vrouwelyk meervoud.
Vén.	Vénerie.
Verr.	Verrerie.

— *Pour le mot ou une partie du mot qui fait le sujet de l'article.*

* *Indique que l'expression est vieille et peu correcte.*

Digitized by Google

Digitized by Google

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-FLAMAND.

A.

A, *m.* A, *v.* Il ne se prononce pas dans *aoriste*, *faône*, *taon*, *août*; mais il se fait entendre dans *aoûté*. *Ne savoir ni A, ni B.* Geene A voór eene B weeten. *Il n'a pas fait une panse d'A.* Hy heeft niet eene letter geschreéven, hy heeft niets verrigt.

A, *3e pers. du sing. du prés. de l'ind. du verbe* avoir, *et du verbe impers.* y avoir. *Il a une plume.* Hy heeft eene pen. *Il y a un homme.* Daer is eenen man.

À, *préposition* (prend un accent grave). Te, tot, ten, by, aen, na, naer, met, volgens, in, omtrent, door, voór, onder, op, jegens, tegen, om. *A Paris.* Te Parys. *A Anvers.* Tot Antwerpen. *A cheval.* Te peerd. *A la maison.* Ten huyze. *A trois heures.* Ten drey ueren. *A la chandelle.* By de keers *of* met licht. *A Pierre, à Paul.* Aen Petrus, aen Paulus. *Aller à la maison.* Naer huys gaen. *Tirer à sa fin.* Naer het eynde loopen. *A dessein.* Met opzet. *Peindre à l'huile.* Met olieverf schilderen. *A mon avis.* Naer myn gevoelen, volgens myne meening. *Quatre à cinq mille hommes.* Vier of vyf duyzend man. *Il se laisse prendre à l'apparence.* Hy laet zich door den schyn bedriegen. *Pied à pied.* Voet voór voet. *Prendre à témoin.* Voór *of* tot getuygen neémen. *A la chasse.* Op de jagt. *Il était à genoux.* Hy lag op zyne kniën. *Vivre à la française.* Op zyn fransch leéven. *Etre habillé à la polonaise.* Op zyn poólsch gekleed zyn. *Horrible à voir.* Schrikkelyk om te zien. *Commencer à parler.* Beginnen te spreéken. *Apprendre à lire.* Leeren leézen. *Moulin à vent.* Windmolen. *Salle à manger.* Eétzael. *A bon marché.* Goed koop. *A rebours.* Verkeerd.

ABA, *m.* Wollen stoffe, *v.*

ABAB, *m.* Turkschen matroos, *m.*

ABACA, *m.* Soórt van kemp, *m.*, *of* vlas, *o.*; indiaenschen banaenboom, *m.*

ABACOT, *m. voyez* ABAQUE.

ABAISSE, *f.* p. *abèce.* Onderste pasteykorst, *v.*

ABAISSEMENT, *m.* p. *abècemant.* Verleeging, daeling, *v.* — *d'un mur.* Verleeging van eenen muer. —, (fig.). Vernedering, verootmoediging, *v.* —, (t. d'algèb.). Herleyding, *v.*

ABAISSER, *v. a.* p. *abècer.* Leeger maeken, verlegen, nederlaeten. — *une muraille.* Eenen muer leeger maeken. — *les voiles.* De zeylen laeten vallen. —, (fig.). Vernederen, verootmoedigen. —, (t. d'algèb.). Herleyden. —, (fig.). Zich vernederen, zich verootmoedigen.

ABAISSEUR, *s.* et *adj. m.* Nederwaerts buygende spier, *v.*

ABAIT, *m.* Aes, lokaes, *o.*

ABAJOUE, *f.* Neêrhangende wang, *v.*

ABALIÉNATION, *f.* Vervremding, *v.*

ABALOURDIR, *v. a.* (fam.). Dom maeken.

ABANDON, *m.* Verlaeting, verlaetenheyd, begeéving, overgeéving, *v.*, afstand (van goederen, enz.), *m.* A l'—, *adv.* Ter prooy, ten roof, in het wild. *Laisser à l'—.* Ter prooy laeten.

ABANDONNÉ, E, *adj.* et *s.* Verlaeten. —, *m.* Overgegeéven mensch, goddeloozen, *m.* —, *f.* Eerlooze vrouwspersoon, *v.*

ABANDONNEMENT, *m.* Verlaeting, verlaetenheyd, begeéving, *v.*, afstand (van goederen, enz.), *m.*; ongehoondenheyd, ongeregeldheyd, *v.*

ABANDONNER, *v. a.* Verlaeten, overlaeten, overgeéven, begeéven, laeten vaeren, van afzien. — *une maison.* Een huys verlaeten. *Ses forces l'abandonnent.* Zyne kragten begeéven hem. — *une succession.* Van eene nalaetenschap afzien. S'—. Zich aen iets overgeéven. S'—. Zich onteeren.

ABANNATION, *f.* Eenjaerige verbanning (by de ouden), *v.*

ABAQUE, *m.* Dekstuk (van het kapiteel eener zuyl); rekentafeltje (by de Grieken), *o.*

ABARTICULATION, *f.* (t. d'anat.). Beweégelyk gevrigt, *o*

ABAS, *m.* Perzisch pêrelgewigt, *o.*

ABASOURDIR, *v. a.* (fam.). Baloorig maeken, ontstellen, verdooven.

ABASSI, *m.* Perzische munt, *v.*

ABAT, *m.* Het slagten, *o.*, slagting, *v.*

ABÂTARDIR, *v. a.* Verbasteren, bederven, doen ontaerden. S'—. Verbasteren, ontaerden, verergeren.

ABÂTARDISSEMENT, *m.* Verbastering, ontaerding, bederving, *v.*

ABAT-CHAUVÈE, *f.* Slegte wol, *v.*

ABAT-FAIM, *m.* p. *aba-fin.* au pl. *abat-faim.* (fam.). Groot stuk vleesch, *o.*

ABAT-FOIN, *m.* au pl. *abat-foin.* Opening in eenen hooyzolder, hoven de ruyf, om hooy daer in te doen, *v.*

ABATIS, *m.* Eene menigte afgehouwene en uytgeworpene dingen, als boomen, struyken, puynhoop, afbraek, enz.; afval van geslagte beesten, *m.* — D'ARBRES. Boomhakking, boomvelling, *v.* —, (t. de vén.). Spoór, wolvenspoór, *o.*

ABÂT-JOUR, *m.* au pl. *abat-jour.* Vallicht, *o.*, schuynsche venster, *v.*, koekoek, *m.*

ABATTAGE, *m.* Afkapping van boomen, *v.*; de moeyte en kosten om het hout af te kappen; het slagten, *o.*, slagting, *v.*

ABATTANT, *m.* Luyk, blind (voór de vensters in eenen winkel), *o.*

ABATTÉE, *f.* Wending op zyde (van een schip), *v.*

ABATTELLEMENT, *m.* Vonnis der fransche consuls in de havens der Levant, *o.*

ABATTEMENT, *m.* Verslaegenheyd; verzwakking, *v.* —, (fig.). Nederslagtigheyd, moedeloosheyd, *v.*

ABATTEUR, *m.* p. *abateur.* Afkapper, afbreéker; slagter, veeslagter, *m.* GRAND — (fam.). Zweteer, windbreéker, grootspreéker, *m.*

ABATTOIR, *m.* Slagthuys, *o.*

ABATTRE, *v. a.* (word geconj. als *battre*). Neêrwerpen, omverhaelen, afbreéken, nedervellen. — *une maison.* Een huys afbreéken. *Le vent a abattu bien des arbres.* Den wind heeft veéle boomen nedergeveld. —, FAIRE TOMBER. Afslaen. — *des noix.* Nooten afslaen. —, FAIRE CESSER. Stillen, doen liggen. *La pluie abat le vent.* Den regen stilt den wind. —, (fig.). Verzwakken, kreuken. —, ACCABLER, VAINCRE. Overmeesteren, overmannen, overwinnen. —, DÉCOURAGER. Ontmoedigen, den moed beneémen *Les malheurs abattent le courage.* De onheylen, de rampen beneémen den moed. —, ABAISSER. Vernederen. —, *v. n.* (t. de mar.). Afdryven. *Le vaisseau abat.* Het schip dryft af. S'—. Vallen, neêrvallen, neêrstorten. *Son cheval s'est abattu sous lui.* Zyn peêrd is onder hem neêrgestort. *L'oiseau s'abat.* De vogel strykt neêr. S'—. Bedaeren, zich stillen. S'—, (fig.). Neêrslagtig *of* moedeloos worden, den moed verliezen *of* opgeéven.

ABATTU, E, *part.* D'ABATTRE.

ABATTURES, *f. pl.* Takken, struyken (die eenen gejaegden hert breekt), *m. mv.*; afgewaeyde vrugten en takken.

ABAT-VENT, *m.* au pl. *abat-vent.* Windscherm, windschut, *o.*

ABAT-VOIX, *m.* au pl. *abat-voix.* Verhemelte (boven eenen predikstoel), *o.*

ABBATIAL, E, *adj.* Van den abt; van de abdis. *Maison* —*e.* Huys van eenen abt.

ABBAYE, *f.* Abdy, *v.*, stigt, *o.*

ABBÉ, *m.* Abt, kloostervoogd; ook wereldlyken geestelyken, *m.*

ABBESSE, *f* p. *abèce.* Abdis, kloostervoogdes, *v.*

ABC, *m.* AB-boek, *m.* en *o.*, kruysken A, *o.*

ABCÉDER, *v. n.* Zweêren, verzweêren.

ABCÈS, *m.* p. *abcè.* Zweêr, verzweêring, *v.*

ABDALAS, *m.* Perzischen monik, *m.*

ABDICATION, *f.* Vrywilligen afstand, *m.*, nederlegging, verlaeting, afgestaene zaek, *v.*

ABDIQUER, *v. a.* Vrywillig afstaen, afstand doen, nederleggen. — *la couronne.* De kroon afstaen.

ABDOMEN, *m.* Onderbuyk, *m.*

ABDOMINAL, E, *adj.* Van den onderbuyk.

Digitized by Google

ABDOMINAUX, *m. pl.* Visschen die vinnen aen den onderbuyk hebben, *m. mv.*

ABDUCTEUR, *s.* et *adj. m.* Buytenwaerts beweégende spier, *v.*

ABDUCTION, *f.* (t. d'anat.). Beweéging naer buyten, *v.* — (t. de log.). Afleyding, wyze van redeneéren, *v.*

ABE, *m.* Kleed der Oosterlingen, *o.*

ABÉCÉDAIRE, *m.* AB-boek, *m.* en *o.*, kruysken A, *o.* —, *adj.* Alphabetisch.

ABÈCHEMENT, *m.* Het geéven van het eéten in den bek, *o.*

ABECQUER, **ABÉQUER**, *v. a.* Aezen, voeden, het eéten in den bek geéven.

ABÉE, *f.* Opening waerdoór het water loopt op het rad van eenen molen om dien te doen maelen, *v.*

ABEILLAGE, *m.* Recht op de biën, *o.*

ABEILLE, *f.* Bie, honigbie, *v. Essaim d'—s.* Biënzwerm, *m.*

ABEILLON, *m.* Biënzwerm, *m.*

ABELANIE, *f.* Haezelaer, *m.*

* **ABÉLIR**, *v. n.* Behaegen.

ABEL-MOSC, *m.* Muskuszaed, *o.*; amberbloem, *v.*

ABÉNÉVIS, *m.* (droit féodal). Waterleydingsrecht, *o.*

ABERRATION, *f.* (t. d'astr.). Schynbaere afwyking, beweéging eener vaste sterre, *v.* — (t. d'opt.). Verspreyding der lichtstraelen, *v.* —, (fig.). Doóling, dwaeling, *v.*

ABÈTIR, *v. a.* Verbeesten, dom maeken. —, *v. n.* et *pr.* Dom worden.

AB HOC ET AB HAC, *loc. adv.* et *fam.* Zonder orde noch reden, verward, in het wild; springen van den os op den ezel.

ABHORRER, *v. a.* Verfoeyen, een afgryzen hebben.

ABIGEAT, *m.* Veedievery, *v.*

ABÎME, *m.* Afgrond, *m.*, grondelooze diepte, *v.* —, (fig.). Ondoórgrondelykheyd, *v.* —, (fig.). De hel, den afgrond. —, CUVE À L'USAGE DES CHANDELIERS. Keêrsenmaekersbak, *m.* — (t. de blas.). Midden van een wapenschild, *o.*

ABÎMER, *v. a.* In eenen afgrond storten. —, GATER. Bederven. —, (fig.). Vernielen, verdelgen, in den grond helpen. —, *v. n.* Verzinken, vergaen. S'—. Zich in eenen afgrond werpen. S'—, (fig.). Zich geheel aen iets overgeéven; zich op iets geheel toeleggen, iets diep onderzoeken. S'—, SE PERDRE. In zyn verderf loopen; zichzelven in den grond helpen.

AB INTESTAT, *adv.* Zonder testament, zonder uytersten wil.

ABISSINIE, *f.* Abissiniën (koningryk in Africa), *o.*

ABJECT, E, *adj.* p. *abjekt.* Verworpen, veragtelyk, gemeen, laeg, slegt, gering.

ABJECTION, *f.* p. *abjekcion.* Verworpenheyd, laegheyd, veragtelykheyd, vernedering, *v.*

ABJURATION, *f.* Afzweêring (eener dwaeling), verzaeking (van eenen godsdienst), *v.*; getuygschrift van afzweêring, *o.*

ABJURER, *v. a.* et *n.* Afzweêren, verzaeken, verloochenen; (fig.) laeten vaeren.

ABLACTATION, *f.* Speéning (der kinderen), *v.*

ABLAIS, *m.* Inzameling van koórn, van graen, *v.*

ABLAQUE, *adj. f. Soie* —. Pêrelzyde, *v.*

ABLAQUÉATION, *f.* Opening rondom de wortelen, *v.*

ABLATIF, *m.* (t. de gramm.). Ablativus, derver, neémer, *m.*

ABLATION, *f.* (t. de méd.). Wechneéming, poos tusschen twee koórtsen, *v.*; goeden dag tusschen de anderendagsche koórts, *m.*; onthouding van zekere spyzen, *v.*

ABLE, *m.* Witvisch, alft, nesteling, *m.*, bley, *v.*

ABLÉGAT, *m.* Onderlegaet, onderpauselyken afgezant, *m.*

ABLÉGATION, *f.* Banning, verbanning (by de Romeynen), *v.*

ABLERET, *m.* Kruysnet, ophaelnet, *o.*

ABLUANT, E, *adj.* (t. de méd.). Afwasschend, reynigend, zuyverend.

ABLUER, *v. a.* Een oud vuyl geschrift wasschen.

ABLUTION, *f.* Afwassching der vingeren des priesters na de communie, *v.*; het wasschen der kleederen (in de kloosters), *o.* — (t. de méd.). Zuyvering der geneésmiddelen, *v.*

ABNÉGATION, *f.* Verloochening, verzaeking, *v.* — *de soi-même.* Zelfverloochening.

ABOI, *m.* Geblaf, gebas, gekef, *o.*

ABOIS, *m. pl.* p. *aboa.* Uytersten nood; doodsnood; wanhoópigen toestand eener zaek, *m. Mettre les ennemis aux* —. De vyanden in den uytersten nood brengen.

ABOLIR, *v. a.* Vernietigen, afschaffen. — *une loi.* Eene wet afschaffen. S'—. In ongebruyk komen, uyt de gewoonte geraeken.

ABOLISSABLE, *adj.* Dat vernietigd *of* afgeschaft moet *of* kan worden.

ABOLISSEMENT, *m.* p. *abolicemant. voyez* ABOLITION.

ABOLITION, *f.* Vernietiging, afschaffing; kwytscheldling, vergeéving, *v.*

ABOLLE, *m.* Winterhelm, *m.*

ABOMINABLE, *adj.* Grouwelyk, verfoeyelyk, afgrysselyk, ysselyk.

ABOMINABLEMENT, *adv.* Grouwelyk, verfoeyelyk, afschouwelyk, ysselyk.

ABOMINATION, *f.* Grouwel, *m.*, grouwelykheyd, afschouwelykheyd, afgrysselykheyd, ysselykheyd, *v.* —s. Verschrikkelyke goddeloosheden.

* **ABOMINER**, *v. a.* Verfoeyen.

ABONDAMMENT, *adv.* Overvloedigelyk, in overvloed, rykelyk.

ABONDANCE, *f.* Overvloed, *m.*, overvloedigheyd, groote menigte, *v.*

ABONDANT, E, *adj.* Overvloedig, rykelyk, menigvuldig.

ABONDER, *v. n.* Overvloeyen, in overvloed zyn. — *en son sens.* Laetdunken, kend zyn; styf op zyn gevoelen staen.

ABONNÉ, *m.* Inschryver, inteekenaer, *m.*

ABONNÉE, *f.* Inteekenaerster, *v.*

ABONNEMENT, *m.* Verdrag, beding, *o.*; inschryving, inteekening, *v.*

ABONNER, *v. a.* Verpagten, verhuoren. S'—. Een verdrag aengaen, inschryven, inteekenen.

ABONNIR, *v. a.* p. *abonir.* Verbeteren, beter maeken. — (t. de potier). Ten halven laeten droogen. —, *v. n.* S'—. Beteren, beter worden.

ABONNISSEMENT, *m.* Betering, verbetering, *v.*

ABORD, *m.* Toegang, *m.*, nadering, *v.*; voórkomen, *o.*; inkomst, landing, aenkomst, *v.* —, (fig.). Ontlaet, *o.* —, AFFLUENCE. Aenloop, toeloop, toevloed, *m.* —, ATTAQUE. Aenval, *m.* D'—, *adv.* Ten eersten, voór eerst. *Tout d'*—. Aenstonds, terstond, daedelyk, op staenden voet. *Du premier* —, *de prime* —. Van den eersten oogenblik, op het eerste gezigt.

ABORDABLE, *adj.* Toegangelyk, genaekbaer.

ABORDAGE, *m.* (t. de mar.). Aenklamping, entering, overzeyling, *v.*

ABORDER, *v. n.* Landen, aenlanden; aenkomen; de kust aendoen. —, *v. a.* Enteren, aen boord klampen, overzeylen, tegen elkander stooten. —, ACCOSTER. Aendoen, aenspreéken. —, APPROCHER. Naderen. —, TRAITER, DISCUTER (une question). Verhandelen, behandelen.

ABORDEUR, *m.* (t. de mar.). Aenklamper, *m.*

ABORIGÈNES, *m. pl.* Inboórlingen, eerste inwoóners van een land, *m. mv.*

ABORNEMENT, *m.* Afpaeling, bepaeling, grens, *v.*; grenspael, *m.*

ABORNER, *v. a.* Afpaelen, bepaelen; beperken.

ABORTIF, IVE, *adj.* Onryp; onvoldraegen, onvolwassen; vrugtafdryvend.

ABOUCHEMENT, *m.* Mondgesprek, *o.*, samenspraek, *v.* — (t. d'anat.). Vereeniging, ontmoeting (van twee aderen), *v.*

ABOUCHER, *v. a.* In mond gesprek doen komen. S'—. Met iemand mond gesprek houden, elkander spreéken.

* **ABOUFFER**, *v. a.* Verstikken, verworgen.

ABOUMENT, *m.* Ineenzetting van houtwerk, lasch, *v.*

ABOUQUEMENT, *m.* Byvoeging van nieuw op oud zout, *v.*

ABOUQUER, *v. a.* Nieuw zout op het oude leggen.

ABOUT, *m.* Eynde (van een verwerkt stuk hout), *o.*

ABOUTÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met de punten tegeneen.

ABOUTER (S'), *v. pr.* Elkander met de eynden raeken.

ABOUTIR, *v. n.* Aenpaelen, aengrenzen; op uyt loopen. —, (fig.). Regens toe strekken *of* dienen. —, SERPURER. Etteren. —, BOUTONNER, S'ÉTRNOUER. Uytschieten, botten, uytbotten.

ABOUTISSANT, E, *adj.* Aengrenzend, aenpaelend, belend.

ABOUTISSANTS, *m. pl. Tenants et* —. Belendingen (van een huys, enz.), *v. mv.* —, (fig.). Omstaendigheden, *v. mv.*

ABOUTISSEMENT, *m.* Etterwording, *v.* —, ALONGE. Aengezet stuk, lengsel, *o.*

AB OVO, *loc. lat.* Van den oorsprong af.

ABOYANT, E, *adj.* Blaffend, keffend.

ABOYER, *v. n.* et *a.* p. *aboa-ier.* (word geconj. als *employer*). Blaffen, keffen, bassen. —, (fig.). Lasteren, schelden, uytjouwen, naschreeuwen.

ABOYEUR, *m.* Blaffer, keffer, basser, *m.* —, (fig.). Lasteraer, kwadspreéker, naschreeuwer, *m.*

ABRAQUER, *v. a.* et *n.* Een touw met de handen aenhaelen.

ABRASION, *f.* (t. de méd.). Scherpe prikkeling in de ingewanden, *v.*

ABRÉGÉ, *m.* Kort begryp, *o.*, korte inhoud, *m.*, uyttreksel, *o.*, verkorting, *v. En* —. In het kort.

ABRÉGEMENT, *m.* Verkorting, vermindering, *v.*

ABRÉGER (j'abrège, j'abrégerai), *v. a.* et *n.* Verkorten, afkorten. S'—. Korten, korter worden.

ABREUVER, *v. a.* Drenken, te drinken geéven; bevogtigen, begieten, nat maeken. —, (peint.). Grondverwen. — Q. Q. DE CHAGRINS (fig.). Iemand veél verdriet aendoen. S'— *de sang.* Zich in bloed baeden.

ABREUVOIR, *m.* p. —*voar.* Wed, *o.*, drinkplaets (voór peêrden, koórn, vee, enz.), *v.*

ABRÉVIATEUR, *m.* Verkorter, *m.*

ABRÉVIATIF, IVE, *adj.* Verkortend.

ABRÉVIATION, *f.* Verkorting, letterkorting, woórdkorting, *v.*

ABRÉVIATIVEMENT, *adv.* By verkorting.

Digitized by Google

ABRÉVIER, *v. a.* Verkorten.

ABRI, *m.* Schuylplaets; (fig.) veyligheyd, zekerheyd, *v.*, toevlugt, *m.* *Etre à l'—.* Voór *of* tegen iets beveylig'd, beschermd *of* bedekt zyn. — (t. de mar.). Kreek, *v.*

ABRICOT, *m.* Abrikoós, *v.*

ABRICOTÉ, *m.* Abrikoóssuyker, *v.*

ABRICOTIER, *m.* p. —*kotié.* Abrikoósboom, *m.*

ABRITER, *v. a.* Dekken, bedekken, beveyligen, beschutten voór regen of wind.

ABRIVENT, *m.* Windscherm, *o.*

ABRIVER, *v. n.* Aen den oever *of* wal komen in eene rivier.

ABROGATION, *f.* Afschaffing, vernietiging (eener wet), *v.*

ABROGER, *v. a.* Afschaffen, vernietigen, te niet doen. S'—. In ongebruyk komen, ophouden.

ABROHANI, *m.* Oostindisch neteldoek, *o.*

ABROLLES, *m. pl.* (t. de mar.). Klippen, *v. mv.*

ABROTONE, *f.* (plante). Averoón, avernyt, *v.*

ABROUTI, E, *adj.* Afgeknaegd.

ABROUTISSEMENT, *m.* p. —*ticemant.* Het afweyden, afeéten, *o.*

ABRUPT, E, *adj.* *Style* —. Kort afgebroken styl, stiel, *m.*

ABRUPTO (EX ou AB), *loc. lat.* Schielyk, zonder voórbereyding.

ABRUTIR, *v. a.* Verbeesten, beestagtig maeken. S'—. Als eene beest worden, verstandeloos, onvernuftig worden.

ABRUTISSANT, E, *adj.* Verbeestend.

ABRUTISSEMENT, *m.* Verbeesting, beestagtigheyd, verstandeloosheyd, *v.*

ABRUTISSEUR, *adj. m.* Verbeestend.

ABSCISION, *m.* (t. de chir.). p. *abcision.* Afsnyding, *v.*

ABSCISSE, *f.* (t. de géom.). Deel der spil *of* as eener kromme lyn, *o.*

ABSCISSION, *f.* *voyez* ABSCISSION.

ABSENCE, *f.* Afweézen, afzyn, *o.*, afweézendheyd, afweézigheyd, *v.* *En mon* —. In myn afweézen. — *d'esprit.* Verstrooydheyd van het verstand, verstrooying van gedagten; *v.*

ABSENT, E, *adj.* Afweézend, afweézig. —, (fig.). Verstrooyd, onaendagtig. —, *m.* Afweézenden, *m.*

ABSENTER (S'), *v. pr.* Wechgaen, zich verwyderen, wechblyven.

ABSIDE, *f.* Gewelf, welfsel, *o.*

ABSINTHE, *f.* Alsem; alst, *m.*, alsemkruyd, *o.* —, (fig.). Bitterheyd, droefheyd, smert, *v.*; ongenoegen, *o.*

ABSOLU, E, *adj.* Volkomen. —, SOUVERAIN, INDÉPENDANT. Oppermagtig, volstrekt, onafhangelyk. *Pouvoir* —. Oppermagt, volstrekte magt, *v.* —, IMPÉRIEUX. Hoogmoedig, meesteragtig, trotsch.

ABSOLUMENT, *adv.* Ganschelyk, volstrekt elyk; oppermagtiglyk, onafhangelyk; hoogmoedigly k, trotschelyk; in het algemeen, zonder uytneéming. — (t. de gramm.). Zonder regiem.

ABSOLUTION, *f.* Vryspreéking, vryspraek, *v.* —, RÉMISSION DES PÉCHÉS. Vergeéving *of* vergiffenis der zonden, *v.*

ABSOLUTISME, *m.* Stelsel, systema van een oppermagtig staetsbestier, *o.*

ABSOLUTISTE, *m.* Aenhanger van eene volstrekte magt, oppermagt, *m.*

ABSOLUTOIRE, *adj.* Vryspreékend.

ABSORBANT, E, *adj.* Verslindend, inzwelgend. —, *m.* Zuerbreékend geneésmiddel, *o.*

ABSORBER, *v. a.* Opslokken, inslokken, inzwelgen, verslinden; doen verdwynen; verdooven. S'—. Verdwynen, ingezwolgen worden, vergaen. *Les pluies s'absorbent dans les sables.* De regens worden ingezwolgen door het zand.

ABSORPTION, *f.* Opslokking, inzwelging, *v.*

ABSOUDRE (J'absous, tu absous, il absout, nous absolvons, vous absolvez, ils absolvent. J'absolvais. J'ai absous. J'absoudrai. J'absoudrais. Absous. Qu'il absolve. Absolvant), *v. a.* Vryspreéken; vergeéven, kwytschelden; de zonden vergeéven. *Les juges l'ont absous.* De rechters hebben hem vrygesproken.

ABSOUTE, *f.* Algemeene absolutie *of* vergiffenis op witten-donderdag, *v.*

ABSTÈME, *adj.* et *s. m.* et *f.* Die zich van wyn onthoud.

ABSTENIR (S'), *v. pr.* Zich van iets onthouden, wederhouden, zich speénen.

ABSTENTION, *f.* Het afstaen van eene erfenis, *o.* —, ACTION D'UN JUGE QUI SE RÉCUSE LUI-MÊME. Onthouding, *v.*

ABSTERGENT, E, *adj.* (t. de méd.). Reynigend, zuyverend. —, *m.* Zuyverend geneésmiddel, *o.*

ABSTERGER, *v. a.* Eene wonde zuyveren, reynigen.

ABSTERSIF, IVE, *adj.* Zuyverend, reynigend.

ABSTERSION, *f.* Zuyvering, reyniging, *v.*

ABSTINENCE, *f.* Onthouding, maetigheyd, *v.*; vasten, *m.* *Jour d'—.* Vastendag, *m.*

ABSTINENT, E, *adj.* Maetig, sober.

ABSTRACTIF, IVE, *adj.* (t. de log. *et* de gramm.). Afgetrokken.

ABSTRACTION, *f.* p. *abstrakcion.* (t. de log.). Aftrekking, afzondering, afscheyding, *v.* —s. Verstrooydheyd van gedagten, onoplettendheyd, *v.*

ABSTRACTIVEMENT, *adv.* By aftrekking, afzonderlyk, afgescheydenlyk.

ABSTRAIRE, *v. a.* (word geconj. als *traire*). Aftrekken, afscheyden, afzonderen.

ABSTRAIT, E, *adj.* p. —*trè.* Afgescheyden, afgezonderd, afgetrokken; diepzinnig, duyster; bespiegelend, beschouwend; verstrooyd.

ABSTRAITEMENT, *adv.* Afzonderlyk, afgescheydenlyk.

ABSTRUS, E, *adj.* Verborgen, duyster, moeyelyk te verstaen, diepzinnig.

ABSURDE, *adj.* Onredelyk, ongerymd, belachelyk, aenstootelyk. —, *m.* Onredelykheyd, ongerymdheyd, *v.*

ABSURDEMENT, *adv.* Onredelyk, ongerymdelyk, aenstootelyk.

ABSURDITÉ, *f.* Onredelykheyd, ongerymdheyd, aenstootelykheyd, *v.*

ABUS, *m.* Misbruyk, wangebruyk, *o.*; dwaeling, *v.*, misslag, *m.*; bedrog, *o.*, bedriegery, *v.*

ABUSER, *v. a.* Bedriegen, misleyden, verleyden. —, *v. n.* Misbruyken, kwaelyk gebruyken. — *de la bonté de q. q.* Iemands goedheyd misbruyken. S'—. Zich bedriegen, dwaelen, doólen.

ABUSEUR, *m.* Misbruyker, bedrieger, verleyder, *m.*

ABUSIF, IVE, *adj.* Verkeerd, misbruykelyk, kwaelyk gebruykt.

ABUSIVEMENT, *adv.* Verkeerdelyk.

ABUTER, *v. n.* Om eerst met eenen kegel naer den bal werpen, heulen, om eerst gooyen.

ABYME etc. *voyez* ABÎME etc.

ACABIT, *m.* p. —*bi.* Goede *of* kwaede hoedanigheyd, *v.*, aerd, *m.*

ACACIA, *m.* Acacieboom, *m.*

ACADÉMICIEN, *m.* p. —*ciin.* Navolger van Plato, *m.* —, MEMBRE D'UNE ACADÉMIE. Akademist, *m.*, lid eener akademie, *o.*

ACADÉMIE, *f.* Akademie, vergaderplaets der Platonisten; hoogeschoól, universiteyt; ryschoól; schermschoól; teeken- en schilderschoól, *v.*

ACADÉMIQUE, *adj.* Akademisch.

ACADÉMIQUEMENT, *adv.* Op eene akademische wyze.

ACADÉMISER, *v. n.* (t. de peint.). Naer het model werken.

ACADÉMISTE, *m.* Akademist, die op eene akademie leert dansen, schermen, enz., *m.*

ACAGNARDER, *v. a.* (fam.). Aen ledigheyd gewennen. S'—. Zich aen een luy leven overgeéven.

ACAJOU, *m.* Mahoniehout, *o.* *D'—.* Mahoniehouten.

ACALIFOURCHONNÉ, E, *adj.* (fam.). Schrydelings (te peérd).

ACAMPTE, *adj.* p. *akante.* (t. d'opt.). Niet terugkaetsend. *Corps* —. Niet terugkaetsend *of* donker lichaem.

ACANACÉ, E, *adj.* (bot.). Stekelig, distelvormig.

ACANGE, *m.* Turkschen partylooper, *m.*

ACANOR, *m.* Oven der scheykundigen, *m.*

ACANTHABOLE, *m.* (t. de chir.). Splintertrekker, *m.*

ACANTHACÉ, E, *adj.* *voyez* ACANACÉ.

ACANTHE, *f.* (plante). Beérenklauw, *m.* —, (t. d'archit.). Loofwerk, *o.*

ACANTHOPHAGE, *adj.* Van distels leévend.

ACARE, *m.* Zier, *v.*

ACARER, *v. a.* (t. de prat.). Hooren; de getuygen en den misdaedigen tegen elkander hooren.

ACARIÂTRE, *adj.* Knorrig, koppig, hoofdig, eygenzinnig.

ACARIÂTRETÉ, *f.* Hoofdigheyd, eygenzinnigheyd, *v.*

ACARNE, *m.* Soórt van distel, *v.* —, POISSON DE MER. Zekeren zeevisch, *m.*

ACARUS, *m.* Kaesworm, *m.*

ACATALECTIQUE, *adj.* Dichtregel waeraen, op het eynde, niets ontbreékt, *m.*

ACATALEPSIE, *f.* Ziekte, die het verstand beneémt, *v.* —, DOUTE. Twyfel, *m.*

ACATALEPTIQUE, *adj.* Van het verstand beroofd. —, SCEPTIQUE. Die aen alles twyfelt.

ACAULE, *adj.* (bot.). Zonder steél *of* stam.

ACCABLANT, E, *adj.* Drukkend, zwaer. —, (fig.). Droevig, verdrietig; lastig, moeyelyk, overlastig.

ACCABLEMENT, *m.* Verdriet, hertzeer, *o.*, overlast, *m.*, bezwaering, benauwdheyd, *v.*

ACCABLER, *v. a.* Overlaeden, overlasten, bezwaeren, benauwen. — *q. q. de bienfaits.* Iemand met weldaeden overlaeden. *Il m'accable de visites.* Hy overlast my met bezoekingen. —, FAIRE SUCCOMBER. Doen bezwyken. —, RENVERSER. Overhoop smyten, omkeeren. S'—. Zich overladen.

ACCALMIE, *f.* Stilte die maer een oogenblik duert, *v.*

ACCAPAREMENT, *m.* Opkoop (der waeren om de pryzen te doen stygen), *m.*, opkooping, *v.*

ACCAPARER, *v. a.* Opkoopen (uyt woekerzugt).

ACCAPAREUR, *m.* Opkooper, *m.*

ACCAPAREUSE, *f.* Opkoopster, *v.*

ACCARER, *v. a.* Getuygen tegen den beschuldigden hooren.

ACCARIATION, *f.* Het hooren van getuygen tegen beschuldigden, *o.*

ACCASTILLAGE, *m.* Voór- en agterkasteel (van een schip), *o.*

ACCASTILLER, *v. a.* Vertuynen.

ACCÉDER, *v. n.* Toestemmen, bytreéden.

ACCÉLÉRATEUR, TRICE, *adj.* Verhaestend, voortdryvend.

ACCÉLÉRATION, *f.* Verhaesting, voortzetting, bespoediging, *v.*

ACCÉLÉRER, *v. a.* Verhaesten, voortzetten, voortdryven, bespoedigen.

ACCENSE, *f.* Afhangelykheyd van een landgoed, *v.*

ACCENSER, *v. a.* (t. de droit). Vereenigen, aeneenvoegen.

Digitized by Google

ACCENSES, *m. pl.* Deurwaerders (by de oude Romeynen), *m. mv.*

ACCENT, *m.* Uytspraek, stembuyging, *v.*, tongval, spraektoon, *m.*; toonteeken, klanketeken, letterteeken, *o.* — *grave.* Zwaer klanketeken. — *aigu.* Scherp klanketeken. — *circonflexe.* Kap, *v.*

ACCENTS, *m. pl.* Klanken; zangen, *m. mv.*, gezangen, *o. mv.*

ACCENTUATION, *f.* Plaetsing der klanketeekens, *o.*

ACCENTUER, *v. a.* Een klanketeeken op eene vokael plaetsen.

ACCEPTABLE, *adj.* Ontfangbaer, dat ontfangen kan worden, aenneémelyk.

ACCEPTANT, E, *adj.* et *s. m.* et *f.* Aenneémer, *m.*; aenneémster, *v.*

ACCEPTATION, *f.* Aenneéming, aenveérding, *v.*, ontfang, *m.*

ACCEPTER, *v. a.* Aenneémen, aenveérden, ontfangen. S'—. Aengenomen worden.

ACCEPTEUR, *m.* Aenveérder (van eenen wisselbrief), *m.*

ACCEPTILATION, *f.* Kwytschelding, *v.*, kwytbriefje (zonder betaeling), *o.*

ACCEPTION, *f.* Aenzien, *o.*, aenneéming, verkiezing, *v.* *Rendre justice sans — de personne.* Recht doen zonder aenzien van persoon. —, Sens d'un mot. Zin, *m.*, beteekenis, beteekening, *v.*

ACCÈS, *m.* Toegang, *m.*, nadering, *v.* *Avoir — auprès du roi.* Toegang by den koning hebben. *Château d'un — difficile.* Kasteel van eenen moeyelyken toegang, *o.* — *de fièvre.* Aenval van koorts, *m.* — *de folie.* Bevanging van zotheyd, *v.*

ACCESSIBLE, *adj.* p. *akcècible.* Toegangelyk; genaekbaer, gespraekzaem, vriendelyk.

ACCESSION, *f.* p. *akcésion.* Toestemming, *v.* —, Augmentation. Vermeerdering, *v.* —, Avénement. Komst, aenkomst, toekomst, *v.* — *au trône.* Komst tot den troon.

ACCESSIT, *m.* p. *akcèsit.* (mot latin). Accessit, *o.*; belooning die men geeft (in de schoólen *of* kollegien) aen hem, wiens werk het bekroonde het best evenaert, *v.*

ACCESSOIRE, *adj.* p. *akceçoar.* Aenhangelyk, byhoorig, bykomend, toevallig. —, *m.* Aenhangsel, byvoegsel, *o.*, byhoorigheyd, *v.*

ACCESSOIREMENT, *adv.* Aenhangelyk, byhooriglyk.

ACCIDENT, *m.* Geval, toeval, voórval; ongeval, ongeluk, *o.*, ramp; toevalligheyd, toevallige eygenschap, *v.* *Par —.* By toeval.

ACCIDENTEL, ELLE, *adj.* Gevallig, toevallig.

ACCIDENTELLEMENT, *adv.* By geval, gevalliglyk, toevalliglyk.

ACCIPER, *v. a.* (fam.). Neémen, aenneémen.

ACCISE, *f.* Accys, *o.*, belasting op bier, wyn, enz., *v.*

ACCLAMATEUR, *m.* Toejuyger, *m.*

ACCLAMATION, *f.* Toejuyging, *v.*, gejuyg, vreugdegeroep, *o.* *Par —.* Met eenpaerigeheyd van stemmen.

ACCLAMPER, *v. a.* (t. de mar.). Eenen mast wangen, met klampen vastmaeken.

ACCLIMATER, *v. a.* Aen eene nieuwe lochtstreék gewennen. S'—. Zich aen eene nieuwe lochtstreék gewennen.

ACCOINTABLE, *adj.* (fam.). Gezellig, handelbaer, vriendelyk.

ACCOINTANCE, *f.* (fam.). Vertrouwelyken, gemeenzaemen, vriendelyken omgang, *m.*

ACCOINTER (S'), *v. pr.* (peu usité). Gemeenzaemlyk verkeeren.

ACCOISEMENT, *m.* p. *akoasemant.* (t. de méd.). Verzugting, *v.*

ACCOISER, *v. a.* p. *akoaser.* (t. de méd.). Verzagten.

ACCOLADE, *f.* Omhelzing, omarming, *v.* —, Réception d'un chevalier. Ridderslag, *m.* *Donner l'—.* Ridder *of* tot ridder slaen. —, Trait de plume qui joint plusieurs articles. Samentrek, *m.*

ACCOLAGE, *m.* (t. de jard.). Opbinding van den wyngaerd, *v.*

ACCOLÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met eenen halsband voórzien. —, Attenant. Samengevoegd.

ACCOLEMENT, *m.* Kant eens wegs tusschen de straet en de slooten, *m.*

ACCOLER, *v. a.* Omhelzen, omarmen; samentrekken, bygentrekken (met de pen). —, (t. d'archit.). Samenvoegen.

ACCOLURE, *f.* Strooyband, wischband, *m.*

ACCOMMODABLE, *adj.* Byleggelyk, vereffenbaer. *Cette affaire est —.* Die zaek kan bygelegd worden.

ACCOMMODAGE, *m.* Toebereyding (der spyzen), *v.*; opschikking (van het hair), *v.*

ACCOMMODANT, E, *adj.* Toegeévend, inschikkend, gevoegzaem.

ACCOMMODATION, *f.* (t. de prat.). Verdrag, vergelyk, *o.*

ACCOMMODÉ, E, *adj.* Opgeschikt, opgelooyd, opgesierd. —, Terminé. Beslegt, beslist, bygelegd.

ACCOMMODEMENT, *m.* Gemak, gerief, *o.* —, Accord. Verdrag, vergelyk, *o.*, bemiddeling, bevrediging, *v.* —, Réconciliation. Verzoening, *v.*

ACCOMMODER, *v. a.* Opschikken, optooyen, opsieren. —, Coiffer. Het hair opschikken. —, Apprêter à manger. Gereed maeken, bereyden, toebereyden, toemaeken. —, Convenir. Gemak bezorgen, dienen, wel komen. —, Terminer à l'amiable. Byleggen, bemiddelen, beslegten. — *un différend.* Een geschil byleggen *of* beslegten. —, Réconcilier. Verzoenen, bevredigen. —, Conformer. Schikken, voegen, overeenbrengen. — *son discours à la portée des auditeurs.* Zyne rede naer de bevatbaerheyd der toehoorders schikken, voegen. S'—, se conformer à. Zich schikken, zich voegen. *Il faut s'— au temps.* Men moet zich naer den tyd schikken, voegen. S'—. Vergenoegd zyn, tevreden zyn: zich met iemand verzoenen; zich van iets bedienen; zyn gemak neémen.

ACCOMPAGNATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Verzeller (in muziek), *m.*; verzelster, *v.*

ACCOMPAGNEMENT, *m.* Verzelling, vergezelschapping, *v.* —, Suite. Gevolg, *o.* — (t. de mus.). Verzelling der stem met een speéltuyg, *v.* — (t. de blas.). Versiersel, *o.*, pronkstukken, *o. mv.*

ACCOMPAGNER, *v. a.* Verzellen, vergezellen, vergezelschappen. —, Convenir. Overeenkomen, welstaen. —, S'— (t. de mus.). De stem met een speéltuyg verzellen. S'— de q. q. Iemand met zich neémen.

ACCOMPLI, E, *adj.* p. *akon—.* Volmaekt, volkomen, volbragt.

ACCOMPLIR, *v. a.* Volmaeken, volbrengen. —, Exécuter. Vervullen, volvoeren, uytvoeren. S'—. Vervuld *of* volbragt worden.

ACCOMPLISSEMENT, *m.* p. *akonplicemant.* Volbrenging, vervulling, *v.*

ACCON, *m.* Platbodemde schuyt, *v.*

ACCORD, *m.* Verdrag, accoórd, *o.* *Faire un —.* Een verdrag maeken *of* aengaen. —, Consentement. Toestemming, *v.* *Demeurer ou tomber d'—.* Toestemmen, inwilligen. *D'—.* Ik stem er in toe. —, Union. Eendragt, *v.* *Etre d'—.* Eensgezind zyn. —, Harmonie. Overeenkomst, *v.* — (t. de mus.). Welluydendheyd, *v.*

ACCORDABLE, *adj.* Vergunbaer, toestaenbaer, overeenbrengbaer.

ACCORDAILLES, *f. pl.* Houwelyksvoórwaerden, *v. mv.*; verlooving, *v.*

ACCORDANT, E, *adj.* (t. de mus.). Welluydend.

ACCORDÉ, E, *s. m.* et *f.* Verlooófden, *m.*; verlooófde, *v.*

ACCORDER, *v. a.* Doen overeenkomen, bevredigen. — *un instrument de musique.* Een speéltuyg stellen. —, Concilier. Overeenbrengen, vereenigen. —, Donner. Geéven, verleenen, toestaen, vergunnen. S'—. Overeenkomen, overeenstemmen. *Ils s'accordent bien ensemble.* Zy komen wel overeen.

ACCORDEUR, *m.* Steller, stemmer, *m.*

ACCORDOIR, *m.* Stelhamer, stemhamer, *m.*

ACCORE, *adj.* Steyl.

ACCORER, *v. a.* (t. de mar.). Schooren, stutten, ondersteunen.

ACCORNÉ, E, *adj.* (t. de fortif.). Gehoórnd.

ACCORT, E, *adj.* (fam.). Heusch, beleéfd, gedienstig, inschikkelyk.

ACCORTISE, *f.* (fam.). Heuschheyd, beleéfdheyd, gedienstigheyd, *v.*

ACCOSTABLE, *adj.* (fam.). Lieftallig, spraekzaem, beleéfd, genaekbaer.

ACCOSTER, *v. a.* Aendoen, aenspreéken. S'— de q. q., le rechercher. Zich by iemand vervoegen, gemeenschap met iemand maeken.

ACCOTER, *v. a.* Zydelings ondersteunen. S'—. Zydelings leunen, op eenen stoel leunen.

ACCOTOIR, *m.* Steun, *m.*, steunsel, *o.*

ACCOTTAR, *m.* (t. de mar.). Boeyplank, *v.*

ACCOUCHÉE, *f.* Kraemvrouw, *v.*

ACCOUCHEMENT, *m.* Bevalling, kraembevalling, baering, *v.*, het baeren, *o.*; verlossing, *v.*

ACCOUCHER, *v. n.* Kraemen, baeren, bevallen. —, *v. a.* Verlossen, in het baeren helpen.

ACCOUCHEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vroedmeester, *m.*; vroedvrouw, *v.*

ACCOUDER (S'), *v. pr.* Op de ellebooógen leunen.

ACCOUDOIR, *m.* p. *akoudoar.* Arm *of* ellebooógleuning, *v.*

ACCOUER, *v. a.* (t. de chasse). Den hert den nekslag geéven.

ACCOUPLE, *f.* Koppelband, *m.*

ACCOUPLEMENT, *m.* Koppeling, aeneenkoppeling, paering, *v.*

ACCOUPLER, *v. a.* Koppelen, aeneenkoppelen, paeren. S'—. Paeren.

ACCOURCIR, *v. a.* Korten, afkorten, inkorten, verkorten, korter maeken. S'—. Korten, korter worden.

ACCOURCISSEMENT, *m.* p. *akourcissemant.* Korting, verkorting, *v.*, het korten, *o.*

ACCOURIR, *v. n.* Toeloopen, aeneloopen, toeschieten. — *au secours de q. q.* Tot iemands hulp snellen, toeloopen.

ACCOURSE, *f.* (t. de mar.). Gang langs de kiel van den agter- naer den voórsteven, *m.*

ACCOUTREMENT, *m.* (fam.). Kleeding, *v.*; optooysel, *o.*; opschik, *m.*

ACCOUTRER, *v. a.* (fam.). Optooyen, opschikken, kleeden. (fig.) — q. q. Iemand mishandelen.

* **ACCOUTUMANCE**, *f.* Gewoonte, *v.*, aenwensel, *o.*

ACCOUTUMÉ, E, *adj.* Gewoon, gewend. *Avoir —, avoir coutume.* Gewoon *of* gewend zyn.

ACCOUTUMÉE, *f.* *A l'—, à l'ordinaire.* Volgens, naer gewoonte.

ACCOUTUMER, *v. a.* Gewennen, wennen, aenwennen, gewoon maeken. — *à la fatigue.* Tot *of* aen de vermoeydheyd gewennen. S'—. Zich aen iets gewennen, zich iets aenwennen, iets gewoon worden.

Digitized by Google

ACCOUVÉ, E, *adj.* (fam.). Die altyd by het vuer zit.

ACCOUVER (S'), *v. pr.* Beginnen te broeyen.

* **ACCRAVANTER**, *v. a.* Verpletten, drukken, verpletteren.

ACCRÉDITÉ, E, *adj.* Die aenzien heeft, geagt, geëerd; gemagtigd.

ACCRÉDITER, *v. a.* In aenzien *of* agting brengen; magtigen. —, (fig.). Waerschynlyk, geloofweërdig maeken S'—. Agting krygen, in agting komen.

ACCRÉTION, *f.* (t. de méd.). Aengroeying, *v.*

ACCROC, *m.* p. *akro.* Scheur, klink, *v.*, haek, *m.* —, (fam.). Zwaerigheyd, *v.*, hinderpael, *m.*, beletsel, *o.*

ACCROCHE, *f.* (fam.). Zwaerigheyd, *v.*, hinderpael, *m.*; beletsel, *o.*

ACCROCHEMENT, *m.* Aenhaeking, vasthaeking, *v.*

ACCROCHER, *v. a.* Aenhaeken, vasthaeken, ophangen. — *un vaisseau.* Een schip aenklampen. — (fig. *et* fam.). Vertraegen, verhinderen. —, OBTENIR PAR RUSE. Met loosheyd *of* listen afhaelen, afwinnen. S'—. Aenhaelen, ergens aen blyven hangen.

ACCROIRE, *v. n.* p. *akroare.* *Faire* —. Iemand iets wys maeken. *En faire* —, *en imposer.* Bedriegen; liegen. *S'en faire* —. Zich te veél inbeelden, laetdunkend zyn.

ACCROISSEMENT, *m.* p. *akroacemant.* Aengroey, aenwas, *m.*, aengroeying, vermeerdering, *v.*

ACCROÎT, *m.* Vermeerdering eener hudde, *v.*

ACCROITRE, *v. a.* (word geconj. als *croître*). Vermeerderen, vergrooten. S'—. Aengroeyen, aenwassen, vermeerderen.

ACCROUPIR (S'), *v. pr.* Nederhuyken, nederhukken.

ACCROUPISSEMENT, *m.* Nederhuyking, *v.*

ACCRUE, *f.* Aenwinning, aengroeying, *v.*; aenwas van een stuk lands *of* bosch, *m.* —, MAILLE AJOUTÉE À UN RANG DE MAILLES. Maes gevoegd by eene ry maezen (in het netten bryen), *v.*

ACCUEIL, *m.* p. *akeul.* Onthael, *o.*, bejegening, *v.* *Faire* — *à q. q.* Iemand wel ontfangen.

ACCUEILLANT, E, *adj.* Die wel ontfangt.

ACCUEILLIR, *v. a.* (word geconj. als *cueillir*). Onthaelen, ontfangen.

ACCUL, *m.* Plaets zonder uytgang, *v.*

ACCULEMENT, *m.* (t. de mar.). Boógswyze rondheyd der buykstukken van een schip, *v.*

ACCULER, *v. a.* In eenen hoek dringen. S'—. Met den rug ergens tegen steen.

ACCUMULATEUR, *m.* Verzamelaer, opeenhooper, *m.*

ACCUMULATION, *f.* Verzameling, opeenhooping, *v.*

ACCUMULER, *v. a.* Verzamelen, opeenhoopen, opstapelen. S'—. Vermeerderen, zich verzamelen.

ACCURBITAIRE, *m.* Soórt van worm, *m.*

ACCUSABLE, *adj.* Beschuldigbaer.

ACCUSATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Aenklaeger, beschuldiger, betigter, *m.*; aenklaegster, beschuldigster, betigtster, *v.* — *public.* Openbaeren beschuldiger, betigter, aenklaeger.

ACCUSATIF, *m.* (t. de gramm.). Aenklaeger, accusativus, *m.*

ACCUSATION, *f.* Aenklaeging, beschuldiging, betigting, *v.*

ACCUSATOIRE, *adj.* Aenklaegend, beschuldigend.

ACCUSÉ, E, *s. m.* et *f.* Beschuldigden, *m.*; beschuldigde, *v.*

ACCUSER, *v. a.* Aenklaegen, beschuldigen, betigten. *Il m'accuse à tort.* Hy beschuldigt my ten onrecht. — *la réception d'une lettre.* Verklaeren, berigten dat men eenen brief ontfangen heeft. S'—. Zichzelven aenklaegen *of* beschuldigen.

ACENS, *m.* **ACENSE**, *f.* Cynsgoed, pagtgoed, *o.*

ACENSEMENT, *m.* Verpagting, *v.*

ACENSER, *v. a.* In pagt geëven; verpagten. (hoofd.

ACÉPHALE, *adj.* Hoofdeloos, zonder

ACÉRAIN, *adj. m. Fer* —. Staelagtig yzer, *o.*

ACERBE, *adj.* Vrang, scherp, vreed.

ACERBITÉ, *f.* Vrangheyd, scherpheyd, vreedheyd, *v.*

ACÈRE, *adj.* (t. d'hist. nat.). Zonder hoórntjes.

ACÉRÉ, E, *adj.* Verstaeld. *Flèche* —*e.* Verstaelden pyl, *m.* —, (fig) PLUME —ÉE. Bytenden schryfstiel, *m.* —, (t. de pharm.). Scherp, bytend, steékend.

ACÉRER, *v. a.* Verstaelen.

ACÉRIDE, *m.* Plaester zonder was, *v.*

ACERRE, *f.* Ouderwetsche reukdoos, *v.*

ACERSOCOME, *adj.* Met lange hairen.

ACÉRURE, *f.* Staelplaet, *v.*

ACESCENSE, *f.* Zueragtigheyd, *v.*

ACESCENT, E, *adj.* Zueragtig.

ACÉTABULE, *m.* Fleschken azyn; vaetje, *o.*; beenholte, *v.*

ACÉTATE, *m.* (t. de chim.). Azynzuerzout, *o.*

ACÉTÉ, E, *adj.* Zueragtig.

ACÉTEUX, EUSE, *adj.* Azynagtig, zueragtig.

ACÉTIQUE, *adj.* Dat azynzuer in zich leevat, uyt azyn getrokken.

ACÉTITE, *m.* (t. de chim.). Azynzuerzout, *o.*

ACHAÏE, *f.* p. *aka-ie.* (contrée). Achaïen, *o.*

ACHALANDAGE, *m.* Het aenbrengen *of* bezorgen van kalanten *of* neëring, *o.*

ACHALANDER, *v. a.* Kalanten *of* neëring aenbrengen *of* bezorgen. S'—. Kalanten *of* neëring krygen.

ACHARNEMENT, *m.* Woede, verwoedheyd, verbittering, *v.*

ACHARNER, *v. a.* (t. de chasse). Aen het vleeschcëten gewennen. —, (fig). Aenhitsen, ophitsen, tergen, verbitteren. S'—. Met grooten drift najaegen; buytenspoóriglyk aengekleëfd zyn; woedend zyn.

ACHAT, *m.* p. *acha.* Koop, inkoop, *m.*

ACHE, *f.* (herbe). Eppe, *v.* — *d'eau.* Watereppe, *v.* — *de montagne.* Lavas, *v.*

ACHÉE, *f.* Peurworm, *m.*

ACHÉEN, *m.* Achaër, *m.*

ACHEMENTS, *m. pl.* (t. de blas.). Helmdekken, *o. mv.*

ACHEMINÉ, E, *adj.* *Cheval* —, *presque dressé.* Byna goedend, half bereëden peërd, *o.*

ACHEMINEMENT, *m.* Aenleyding, *v.*; weg, *m.*; middel, *o.*

ACHEMINER, *v. a.* Aenleyden, aenleyding geëven, aen den gang *of* op weg helpen. — *un cheval.* Een peërd oefenen, beryden. S'—. Zich op weg begeëven.

ACHÉRON, *m.* (myth.). Hellevloed, *m.*; hel, helle, *v.*

ACHÉRONTIQUE, *adj.* Van den hellevloed.

ACHETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Koopen, afkoopen, inkoopen. — *argent comptant.* Voór gereed geld koopen. —, (fig.). Met veél moeyte verkrygen; duer betaelen. — *au prix de sa vie.* Met gevaer van zyn leven koopen.

ACHETEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Kooper, inkooper, *m.*; koopster, inkoopster, *v.*

ACHEVÉ, E, *adj.* Volmaekt, voleyndigd, voltooyd, volbragt, doórvrogt.

ACHÈVEMENT, *m.* Voleynding, volbrenging, voltooying (van eenig werk), *v.* —, (fig.). Volmaektheyd, volkomenheyd, *v.*

ACHEVER (j'achève, j'achevais), *v. a.* Eyndigen, voleynden, volbrengen, voltooyen, afdoen. — *sa carrière.* Zynen levensloop eyndigen. —, (fig.). Volmaeken. —, TUER. Den doodsteëk geëven, dooden. S'—. Eyndigen, ten eynde loopen; zich in het verderf storten.

ACHILLE, *m.* *Tendon d'*—. De groote voetpeés, *v.*

ACHILLÉE, *f.* (plante). Duyzendblad, Sint-Jacobs-kruyd, *o.*

ACHOPPEMENT, *m.* Aenstoot, *m.* *Pierre d'*—. Steen des aenstoots, *m.*

ACHORES, *m. pl.* p. *akores.* Dauwworm, *m.*

ACHROMATIQUE, *adj.* p. *akromatike.* *Lunette* —. Kyker waerdoór de valsche koleuren zich niet vertoonen.

ACHRONIQUE, *adj.* *Astre* —. Sterre tegenover de zon, *v.*

ACHTHÉOGRAPHIE, *f.* Beschryving der gewigten, *v.*

ACICULAIRE, *adj.* Naeldvormig.

ACIDE, *adj.* Zuer, scherp, bytend, vrang. —, *m.* Zuer, *o.*, zuerheyd, scherpheyd, vrangheyd, *v.*

ACIDIFIABLE, *adj.* (t. de chim.). Dat kan zuer *of* zout gemaekt worden.

ACIDIFIANT, E, *adj.* (t. de chim.). Zuermaekend.

ACIDIFICATION, *f.* (t. de chim.). Zuerwording, *v.*

ACIDIFIER, *v. a.* Zuer maeken.

ACIDITÉ, *f.* Zuerheyd, scherpheyd, vrangheyd, *v.*

ACIDULE, *adj.* (t. de chim.). Zueragtig.

ACIDULER, *v. a.* Zueragtig maeken.

ACIER, *m.* p. *acié.* Stael, *o.* *D'*—. Staelen. *Plume d'*—. Staelen pen.

ACIÉRER, *v. a.* Yzer in stael veranderen.

ACIÉRIE, *f.* Staelbewerking, staelfabriek, staelsmeëdery, *v.*

ACINÉSIE, *f.* Rust van den pols, *v.*

ACOLIN, *m.* Waterkwakkel, *v.*

ACOLYTAT, *m.* (ordre mineur). Acolietschap, *o.*

ACOLYTE, *m.* Acoliet, *m.*

ACOMAS, *m.* Boom uyt America, *m.*

ACONIT, *m.* Wolfswortel, *m.*, wolfskruyd, *o.*

ACOPIS, *m.* Zekeren synen steen, *m.*

ACOQUINANT, E, *adj.* (fam.). Aentrekkelyk, aenlokkend tot luyheyd.

ACOQUINER, *v. a.* (fam.). Gewennen; verleyden tot een luy en vadzig leven. S'—. Zich ergens aen gewennen.

ACORE, *m.* (plante). Lisch, *o.*

AÇORES, *f. pl.* (îles). Azorische eylanden, *o. mv.*

ACOTYLÉDONE, *adj.* (t. de bot.). Lobbenloos, die eene kaele kiem heeft.

ACOUSMATE, *m.* Geluyd van stemmen en speëltuygen die men meent te hooren in de locht, *o.*

ACOUSTIQUE, *f.* Beschouwing der geluyden en derzelver eygenschappen, *v.* —, *adj.* Hetgeëne het gehoor betreft. *Nerf* —. Oorzenuw, *v.*

ACQUÉREUR, *m.* Kooper (van vaste goederen), verwerver, verkryger, *m.*

ACQUÉRIR (j'acquiers, tu acquiers, il acquiert, nous acquérons, vous acquérez, ils acquièrent. J'acquérois. J'acquis. J'ai acquis. J'acquerrai. J'acquerrais. Acquiers, qu'il acquière. Que j'acquière, que tu acquières, qu'il acquière, qu'ils acquièrent. Que j'acquisse. Acquérant; acquis, ise),

Digitized by Google

v. a. Koopen, aenkoopen. — *une maison.* Een huys koopen. —, (fig.). Verwerven, verkrygen, aenwinnen, bekomen. — *de la gloire.* Eer verkrygen, lof behaelen. —, ATTEINDRE. Bereyken. S'—. Zich iets verwerven *of* bezorgen.

ACQUÊT, *m.* Gekogt *of* verkreégen goed, *o.*, aenwinst, *v.* —, (fam.). Voórdeel, *o.*, winst, *v.*

ACQUÉTER, *v. a.* (t. de droit). Verwerven, verkrygen, bekomen; aenwinnen.

ACQUIESCEMENT, *m.* Toestemming, inwilliging, bewilliging, *v.*

ACQUIESCER, *v. n.* Toestemmen, inwilligen, bewilligen, toestaen, involgen.

ACQUIS, *m.* Weétenschap, geleerdheyd, kennis, bekwaemheyd, *v.* —, *part. passé* D'ACQUÉRIR.

ACQUISITION, *f.* Verwerving, verkryging, *v.*, koop, *m.*; het verkreégene, *o.*

ACQUIT, *m.* Kwytschelding, kwyting, *v.*, kwytbrief, *m.*, kwitantie, *v.* — à *caution.* Kwitantie onder borgtogt (op de kantooren van 's lands rechten), *v.*; tolbriefken, *o.* *Pour* —. Voldaen. *Faire l'— de son devoir.* Zyne pligt volbrengen. — (t. de billard). Uytstoot, eersten stoot (op de troktafel), *m.*

ACQUITTABLE, *adj.* Betaelbaer.

ACQUITTEMENT, *m.* p. *akitemant.* Betaeling, voldooning, *v.*

ACQUITTER, *v. a.* Betaelen, voldoen. —, (fig.). Vryspreéken S'—, PAYER SES DETTES. Zyne schulden betaelen. S'—, (fig.). Zich kwyten, voldoen, volbrengen. *S'— de son devoir.* Zich van zyne pligt kwyten, zyne pligt volbrengen.

ACRATIE, *f.* (t. de méd.). Zwakheyd; onmogelykheyd van zich te beweégen, *v.*

ACRE, *f.* (un arpent et demi). Aker, *m.*

ÂCRE, *adj.* Scherp, vrang, bytend, ineétend.

ÂCRETÉ, *f.* Scherpheyd, vrangheyd, *v.*

ACRIDOPHAGE, *adj.* Die sprinkhaenen eét. —, *m.* Sprinkhaeneeter, *m.*

ACRIMONIE, *f.* Scherpheyd, bitterheyd, *v.*

ACRIMONIEUX, EUSE, *adj.* Scherp, bitter, bytend, ineétend.

ACROBATE, *m.* Koordendanser, *m.*

ACROCOME, *adj.* Langhairig.

ACROMION, *m.* Het opperste der ruggegraets, *o.*

ACROMPHALION, *m.* Eynde der navelstreng, *o.*

ACROSTICHE, *m.* Naemgedicht, *o.*

ACROTÈRES, *m. pl.* Voetstukken, *o. mv.*

ACROUPETONS, *adv.* (fam.). Agterop.

ACTE, *m.* Daed, *v.*, bedryf, werk, *o.*, werking, uytwerking, handeling, *v.* *Les —s des Apôtres.* De Werken der Apostelen. —, ECRIT OBLIGATOIRE, ETC. Openbaer geschrift, blyk, blykschrift, *o.*, act, *m.* — *de décharge.* Ontlastbrief, *m.*, ontlastschrift, *o.* — *d'une pièce de théâtre.* Bedryf, *o.* —, DISPUTE PUBLIQUE. Openbaere verdediging, thesis, *v.* *Prendre* —. Aenteekenen, in aendagt neémen. —s. Openbaere schriften, besluyten, staetsschriften, *o. mv.*

ACTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Tooneelspeéler, *m.*; tooneelspeélster, *v.* —, (fig.). Bedryver, bewerker, uytvoerder, deelneémer van eene zaek, *m.*; bedryfster, uytvoerster, *v.*

ACTIF, IVE, *adj.* Werkzaem, daedelyk, kragtig; neérstig, vlytig. *Jeune homme* —. Vlytigen jongeling. *Dette —ive.* Uytstaende schuld, *v.* *Verbe*—. Bedryvend werkwoórd, *o.* *Voix —ive.* Stemrecht, *o.*

ACTINOTE, *m.* Moedersteen, *m.*

ACTION, *f.* Beweéging, bezigheyd, *v.*; werk, bedryf, *o.*; daed, werking, *v.* — *courageuse.* Kloeke daed. — *de grâces.* Dankzegging, bedanking, *v.* —, COMBAT DE TROUPES. Treffen, gevegt, *o.* —, EXTÉRIEUR DE L'ORATEUR, DE L'ACTEUR. Gebaer, *o.*; houding, *v.*; hoofdbedryf, *o.*; drift, *m.* en *v.*, iever, *m.* *Parler avec* —. Met drift spreéken. — (t. de peint.). Houding, *v.* —, DEMANDE. Aenspraek, actie, *v.*; aendeel, *o.*, actie (in koophandel), *v.*

ACTIONNAIRE, *m.* Deelhebber, deelneémer, actiehandelaer, *m.*

ACTIONNER, *v. a.* Dagvaerden, voór het gerecht roepen.

ACTIVEMENT, *adv.* Werkelyk, daedelyk, werkzaem, op eene werkzaeme wyze.

ACTIVER, *v. a.* In werkzaemheyd brengen. —, ACCÉLÉRER. Verhaesten.

ACTIVITÉ, *f.* Werkende kragt, veêrkragt, *v.*; werkvermogen, *o.*; werkzaemheyd, vlyt, vlugheyd, neérstigheyd, veêrdigheyd, *v.*

ACTRICE, *f.* *voyez* ACTEUR.

ACTUEL, ELLE, *adj.* Daedelyk, werkelyk, weézenlyk; tegenwoórdig. *Péché* —. Daedelyke zonde.

ACTUELLEMENT, *adv.* Tegenwoórdiglyk, thans, nu; daedelyk, werkelyk.

ACUMINÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Toegespitst, dat puntig opkrimpt.

ACUPUNCTURE, *f.* (t. de chir.). Prikking met naelden, *v.*

ACURNIER, *m.* Kornoelieboom, *m.*

ACUTANGLE, ACUTANGULAIRE, *adj.* Scherphoekig.

ACUTANGULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Scherppuntig.

ADAGE, *m.* Spreékwoórd, *o.*; zinspreuk, *v.*

ADAGIO, *adv.* (t. de mus.). Langzaem.

ADAMANTIN, E, *adj.* Diamantagtig, van den aerd van diamant.

ADAMIQUE, *adj.* *Terre* —. Aengewonnen land, *o.*

ADAPTATION, *f.* Toepassing, toeëygening, *v.*

ADAPTER, *v. a.* Toepassen, toeëygenen. S'—. Toegepast worden.

ADATAIS, ADATIS, *m.* Soórt van oostindisch neteldoek, *o.*

ADDITION, *f.* Byvoeging, toevoeging, *v.*, byvoegsel, aenhangsel, *o.*; oprekening, optelling, opcyfering, additie, *v.*

ADDITIONNEL, ELLE, *adj.* Byvoegelyk, bygevoegd.

ADDITIONNER, *v. a.* Oprekenen, optellen, opcyferen.

ADDUCTEUR, *s.* et *adj. m.* (muscle). Binnenwaerts beweégende spier, *v.*

ADDUCTION, *f.* Inwendige beweéging der spieren, *v.*

ADÉLOPODE, *adj.* Word gezegd van dieren wier pooten niet zigtbaer zyn.

ADEMPTION, *f.* p. *adanpcion.* (t. de droit). Vernietiging, herroeping eener erfbespreéking by uytersten wil, *v.*

ADÉNOGRAPHIE, *f.* Klierbeschryving, *v.*

ADÉNOÏDES, *adj. pl.* Klieragtig, kliervormig.

ADÉNOLOGIE, *f.* Klierverhandeling, *v.*

ADENOS, *m.* Soórt van katoen, *v.*

ADÉNOTOMIE, *f.* Klierontleding, *v.*

ADENT, *m.* Burghaek, *m.*

ADÉPHAGIE, *f.* Onverzaedelyken honger, *m.*, eétkoórts, *v.*

ADEPTE, *m.* Ingewyden (in de verborgenheden van zekere genoótschappen); goudmaeker; goudzoeker, *m.*

ADÉQUAT, E, *adj.* Volledig, volkomen, volmaekt.

ADEXTRÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Ter regter zyde.

ADHALER, *v. a.* Beademen, aenademen.

ADHÉRENCE, *f.* Aenkleéving, *v.*, aenhang, *m.* —, (fig.). Gehegtheyd, aenkleéving (aen eene party), *v.*

ADHÉRENT, E, *adj.* Aenkleévend, aenhangend. —s, *m. pl.* Aenhangers, aenkleévers, navolgers, *m. mv.*

ADHÉRER, *v. n.* Aenhangen, aenkleéven; van iemands gevoelen *of* party zyn. —, ACQUIESCER. Toestemmen.

ADHÉSION, *f.* Aenkleéving, *v.* —, (fig.). Toestemming, *v.*

ADIANTE, *m.* Vrouwenhair, venushair, zeker kruyd, *o.*

ADIAPHORE, *m.* Wynsteengeest, *m.*

ADIAPNEUSTIE, *f.* Gebrek aen uytwaeseming, *o.*

ADIARRHÉE, *f.* Opstopping van natuerlyke ontlasting des lichaems, *v.*

ADIEU, *adv.* Vaerwel. *Dire* —. Vaerwel zeggen. —, *m.* Afscheyd, vaerwel, *o.* *Dire* —, *faire ses* —s. Afscheyd neémen, vertrekken.

ADIGE (fleuve d'Italie). Adèse, *v.*

ADIMAIN, *m.* Africaensch schaep, *o.*

ADIPEUX, EUSE, *adj.* Vet, smeérig.

ADIPOCIRE, *f.* Vetagtige dierlyke zelfstandigheyd, *v.*

ADIPSIE, *f.* Dorstloosheyd, *v.*

ADIRER, *v. a.* (t. de pal.). Verlieren, verleggen.

ADITION, *f.* (t. de pal.). Aenveérding *of* aenneéming van erfrecht, *v.*

ADJACENT, E, *adj.* Aenpaelend, aengrenzend, nabygelegen; nabuerig.

ADJECTIF, *m.* Byvoegelyk naemwoórd, adjectivum, *o.* —, *adj.* Byvoegelyk.

ADJECTION, *f.* Byvoeging, *v.*

ADJECTIVEMENT, *adv.* Op eene byvoegelyke wyze.

ADJOINDRE, *v. a.* Byvoegen, toevoegen. *S'— q. q.* Iemand byneémen.

ADJOINT, *m.* Bygevoegden, bysitter, ambtsmedegezel, *m.* —s. Omstandigheden, *v. mv.*, byvoegsels, *o. mv.*

ADJONCTION, *f.* (t. de pal.). Byvoeging, toevoeging, *v.*

ADJUDANT, *m.* Adjudant, *m.*

ADJUDICATAIRE, *s. m.* et *f.* Kooper, adjudicataris; aenneémer van eenig werk, *m.*; koopster; aenneémster, *v.*; persoon dien iets gerechtelyk toegeweézen *of* aenbesteéd is.

ADJUDICATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Aenbesteéder, die eenig werk aen den minstbiedenden ter onderneéming stelt, *m.* y aenbesteédster, *v.*

ADJUDICATIF, IVE, *adj.* Toewyzend, toekennend.

ADJUDICATION, *f.* Aenbesteéding, gerechtelyke toewyzing, *v.*, toeslag, *m.* — *au rabais.* Aenbesteéding by afslag *of* aen den minstbiedenden.

ADJUGER, *v. a.* Toewyzen, toeslaen, afslaen, aen den meestbiedenden verkoopen. *S'— q. c.* Zich iets toeëygenen.

ADJURATION, *f.* Bezweéring, *v.*

ADJURER, *v. a.* Bezweéren.

ADMETTRE, *v. a.* p. *admètre.* (word geconj. als *mettre*). Ontfangen, aenneémen, toelaeten; voór waer *of* eg. erkennen.

ADMINICULE, *m.* (t. de prat.). Bewysbaerheyd, *v.*; vergemakkelyking tot het goed uytwerksel van een geneésmiddel, *v.*

ADMINISTRATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Bestierder, bewindhebber, *m.*; bestierster, bewindhebster, *v.*

ADMINISTRATIF, IVE, *adj.* Bestierend, bedienend.

ADMINISTRATION, *f.* Bestier, bewind, *o.*, bediening, *v.* — *de la justice.* Rechtspleéging. — *des sacrements.* Bediening der sacramenten.

ADMINISTRATIVEMENT, *adv.* Van wegens het bestier, van ambtswege.

Digitized by Google

ADMINISTRER, *v. a.* Bestieren, bedienen, regeeren. — *la justice.* Het recht bedienen. — *les sacrements.* De sacramenten bedienen. — *un malade.* Eenen zieken beregten. —, (t. de droit). Verschaffen, bezorgen, bybrengen. — *des témoins.* Getuygen bybrengen.

ADMIRABLE, *adj.* Wonderlyk, wonderbaer, verwonderlyk, verwondérenswerdig. —, *m.* Het wonderbaerlyke, *o.*

ADMIRABLEMENT, *adv.* Wonderlyk, wonderbaerlyk, op eene wonderlyke wyze; voórtreffelyk.

ADMIRATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Bewonderaer, verwonderaer, *m.*; bewonderaerster, verwonderaerster, *v.*

ADMIRATIF, IVE, *adj.* Bewonderend, verwonderend. *Point* —. Verwonderingsteeken, *o.*

ADMIRATION, *f.* Verwondering, bewondering, *v.*

ADMIRER, *v. a.* Bewonderen, zich over iets verwonderen.

ADMISSIBILITÉ, *f.* Aenneémelykheyd, *v.*

ADMISSIBLE, *adj.* p. *admicible.* Aenneémelyk, dat aengenomen *of* geloofd kan worden.

ADMISSION, *f.* p. *admicion.* Aenneéming, toelaeting, *v.*

ADMONÉTÉ, *m.* Geheyme rechterlyke bestraffing, berisping; vermaening, *v.*

ADMONÉTER, *v. a.* In 't geheym rechterlyk bestraffen, berispen; vermaenen.

ADMONITEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Vermaener, *m.*; vermaenster, *v.*

ADMONITION, *f.* Vermaening, waerschouwing, *v.*

ADNÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Aengewassen, aengegroeyd.

ADOLESCENCE, *f.* Jongelingschap, jongheyd (van veertien tot vyf-entwintig jaeren), *v.*

ADOLESCENT, E, *s. m.* et *f.* Jongeling, jongman, *m.*; jonge dogter, *v.*

ADONIS, *m.* Schoonen jongeling, *m.* — (fleur). Adonisroosje, *o.*

ADONISER, *v. a.* Opschikken. S'—. Zich opschikken, zich optooyen.

ADONNER, *v. n.* (t. de mar.). Gunstig worden (spr. van den wind). S'—. Zich aen iets, *of* aen iemand overgeéven, hegten, verslaeven. *S'— à l'étude.* Zich aen de studie overgeéven. *S'— à un lieu, à une personne.* Eene plaets, eenen persoon geérne en dikwils bezoeken.

ADOPTER, *v. a.* Voór zyn kind aenneémen, verzoónen. —, (fig.). Iets aenneémen, als het zyne beschouwen.

ADOPTIF, IVE, *adj.* Aengenomen. *Enfant* —. Aengenomen kind, *o.*

ADOPTION, *f.* Aenneéming tot kind, *v.* —, (fig.). Voórkeur, *m.* en *v.*, voórrang, *m.*

ADORABLE, *adj.* Aenbiddelyk, aenbiddenswerdig.

ADORATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Aenbidder, *m.*; aenbidster, *v.* —, (fig.). Verwonderaer, *m.*; verwonderaerster, *v.* —, (fig.). Minnaer, eerbiediger, *m.*

ADORATION, *f.* Aenbidding, *v.* —, (fig.). Groote eerbewyzing, *v.*

ADORER, *v. a.* Aenbidden. —, (fig.). Groote eer bewyzen; aenbidden, liefhebben. — LE VEAU D'OR (prov.). Eenen onwerdigen eerbiedigen, omdat hy ryk is.

ADOS, *m.* (t. de jard.). Schuyns opgehoopte aerde langs eenen muer, *v.*

ADOSSER, *v. a.* p. *adocer.* Ruggelings tegen elkander zetten. S'—. Zich met den rug ergens tegen iets *of* tegen iemand zetten.

ADOUBER, *v. a.* (t. de jeu d'échecs, etc.). Herstellen, regten zonder te willen speélen. —, (t. de mar.). Kalfateren.

ADOUCI, *m.* Polysting, *v.*, glans, *m.*

ADOUCIR, *v. a.* Verzagten, verzoeten; gladder maeken, slypen, polysten. —, (fig.). Maetigen, verzagten, stillen. S'—. Verzagten, zagter worden, bedaeren, bedaerd worden. *Le temps commence à s'—.* Het weér begint zagter te worden.

ADOUCISSAGE, *m.* Verzwakking der verf, *v.*

ADOUCISSANT, E, *adj.* Verzagtend, verzoetend. —, *m.* Verzagtend geneésmiddel, *o.*

ADOUCISSEMENT, *m.* p. *—cicemant.* Verzagting, verzoeting, maetiging, *v.*; alles wat geschikt is om zwaerigheden te verminderen.

ADOUCISSEUR, *m.* p. *—ciceur.* Glasslyper, *m.*

ADOUÉ, E, *adj.* (t. de chasse). Gepaerd, gekoppeld.

ADRAGANT, *m.* (gomme). Dragant, *m.*

ADRESSANT, E, *adj.* Te bestellen; hetgeéne aen iemand houd *of* gezonden word.

ADRESSE, *f.* Aenwyzing, *v.*; opschrift (van eenen brief, enz.); verzoek, verzoekschrift, vertoog, *o.*; handigheyd, behendigheyd, gauwheyd, konstgreép, list, *v.* —, (fig.). Bestemming, *v.*

ADRESSER, *v. a.* Toezenden, toestieren. — *une lettre à q. q.* Iemand eenen brief zenden. — *ses prières à Dieu.* Zyne gebeden tot God stieren. — *la parole à q. q.* Iemand aenspreéken. —, *v. n.* Treffen, raeken. *Ce chasseur adresse bien.* Deézen jaeger schiet goed, raekt altoos. S'—. Zich ergens *of* by iemand vervoegen; zich tot iemand wenden, om hulp, bystand *of* raed te vraegen.

ADRIATIQUE, *adj.* Adriatisch. *Mer* —. Adriatische zee, *v.*

ADROGATION, *f.* *voyez* ADOPTION.

ADROIT, E, *adj.* Behendig, schrander, vernuftig, gauw, handig, fyn, listig.

ADROITEMENT, *adv.* Behendiglyk, handiglyk, vernuftiglyk, listiglyk.

ADULAIRE, *f.* Veldspaeth (steen), *o.*

ADULATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Laffen vleyer, pluymstryker, flikflooyer, *m.*; laffe vleyster, pluymstrykster, flikflooyster, *v.*

ADULATION, *f.* Laffe vleyery, pluymstrykery, flikflooyery, *v.*

ADULER, *v. a.* Laffelyk streelen, pluymstryken, flikflooyen.

ADULTE, *adj.* et *s.* Bejaerd, volwassen, die tot de jaeren van verstand gekomen is; houwbaer.

ADULTÉRATION, *f.* Verslegting, vervalsching (in recht), *v.*

ADULTÉRE, *s. m.* et *f.* Overspeéler, egtschender, *m.*; overspeélster, egtschendster, *v.* —, *m.* Overspel, *o.*; egtbreuk, egtschending, *v.* —, *adj.* Overspeélig, egtschendig. —, (fig.). Vervalscht.

ADULTÉRER, *v. a.* Overspel bedryven; (fig.) vervalschen.

ADULTÉRIN, E, *adj.* Onegt, uyt overspel geboóren.

ADUSTÉ, *adj.* (t. de méd.). Verbrand, ontsteéken. *Sang* —. Verbrand bloed.

ADUSTION, *f.* (t. de méd.). Verbrandheyd, ontsteeking, *v.*

ADVENTICE, *adj.* Dat ergens by geval groeyt. —, (fig.). Toevallig.

ADVENTIF, IVE, *adj.* (t. de droit). Toevallig. *Biens —s.* Goederen die men by toeval krygt.

ADVERBE, *m.* Bywoórd, adverbium, *o.*

ADVERBIAL, E, *adj.* Bywoórdelyk.

ADVERBIALEMENT, *adv.* Bywoórdelyk, als een bywoórd.

ADVERBIALITÉ, *f.* Bywoórdelykheyd, *v.*

ADVERSAIRE, *s. m.* et *f.* Tegenstryder, tegenstreéver, tegendinger, *m.*; tegenparty, tegenstrydster, tegenstreéfster, tegendingster, *v.*

ADVERSATIF, IVE, *adj.* (terme de gramm.). Dat eene tegenstelling te kennen geéft, als, *mais*, maer, enz.

ADVERSE, *adj.* Tegengesteld, tegenstrydig. *Partie* —. Tegenparty, *v.* *Avocat* —. Tegenadvokaet, *m.* *Fortune* —. Tegenspoed, *m.*

ADVERSITÉ, *f.* Tegenspoed, *m.*, ongeluk, *o.*, wederwerdigheyd, *v.*

ADYNAMIE, *f.* Kragteloosheyd, zwakheyd veroorzaekt doór ziekte, *v.*

ADYNAMIQUE, *adj.* Dat eene kragteloosheyd veroorzaekt.

ÆGILOPS, *m.* Traenfistel, *v.*; geytenoog, ooggezwel, *o.*

AÉRÉ, E, *adj.* Lochtig, helder.

AÉRER, *v. a.* Verlochten, locht geéven.

AÉRIEN, ENNE, *adj.* Lochtstoffig, van de locht, in de locht geschiedende.

AÉRIFICATION, *f.* Lochtmaeking, *v.*

AÉRIFORME, *adj.* Lochtvormig.

AÉROGRAPHIE, *f.* Lochtbeschryving, *v.*

AÉROLITHE, *f.* Lochtsteen, dondersteen, *m.*

AÉROLOGIE, *f.* Lochtverhandeling, *v.*

AÉROMANCIE, *f.* Waerzegging uyt de locht, *v.*

AÉROMÈTRE, *m.* Lochtmeéter, *m.*

AÉROMÉTRIE, *f.* Lochtkunde, lochtmeétkunde, *v.*

AÉRONAUTE, *m.* Lochtreyzer, lochtreyziger (met eenen lochtbol), *m.*

AÉROPHOBE, *adj.* et *s.* Lochtschouw, die de locht vreest.

AÉROPHOBIE, *f.* Schrik, *m.*, vrees van de locht, *v.*

AÉROSTAT, *m.* Lochtbol, *m.*

AÉROSTATION, *f.* Konst van lochtbollen te maeken en in de locht te bestieren, *v.*

AÉROSTATIQUE, *adj.* Van eenen lochtbol. *Ballon* —. Lochtbol, *m.*

AÉTITE, *f.* Arendssteen, *m.*

AFFABILITÉ, *f.* Gemeenzaemheyd, beleéfdheyd, gespraekzaemheyd, vriendelykheyd, *v.*

AFFABLE, *adj.* Gemeenzaem, beleéfd, gespraekzaem, vriendelyk.

AFFABLEMENT, *adv.* Gemeenzaemlyk, gespraekzaemlyk, beleéfdelyk, vriendelyk.

AFFABULATION, *f.* Zedeles eens verdichtsels, *v.*

AFFADIR, *v. a.* Walgelyk, smaekeloos maeken.

AFFADISSEMENT, *m.* Walging, walgelykheyd, *v.*

AFFAIBLIR, *v. a.* Verzwakken, krenken, kragteloos maeken. S'—. Verzwakken, zwakker worden; afneémen.

AFFAIBLISSANT, E, *adj.* Verzwakkend.

AFFAIBLISSEMENT, *m.* p. *afféblicemant.* Verzwakking, krenking, *v.*

AFFAIRE, *f.* Zaek, *v.*; ding, *o.* *—s domestiques.* Huyszaeken, *v. mv.* *Avoir — de, avoir besoin de.* Van doen hebben. *Avoir — à* ou *avec q. q.* Met iemand te doen hebben. *Chargé d'—s.* Zaekgelastigden. —, PROCÈS, QUERELLE, DÉMÊLÉ. Zaek, rechtszaek, *v.*, geding, geschil, krakeel, *o.*, twist, *m.*; moeyelykheyd, zwaerigheyd, *v.* *Se tirer d'—.* Zich uyt eene zwaerigheyd redden. —, ACTION DE GUERRE. Gevegt, *o.*

AFFAIRÉ, E, *adj.* Die veél te doen heéft, die het druk heéft.

AFFAISSEMENT, *m.* p. *afècemant.* Inzakking, afzakking, instorting; (fig.) verzwakking, *v.*

AFFAISSER, *v. a.* p. *afècer.* Doen zakken *of* nederzakken. —, (fig.). Doen bezwyken, verzwakken. S'—. Inzakken, nederzakken, afzakken, instorten; (fig.) bezwyken. IL S'AFFAISE SOUS LE POIDS DES ANNÉES (fig.). Hy gaet gebukt doór ouderdom.

Digitized by Google

AFFAITAGE, *m.* Afregting van eenen roofvogel, *v.*; het leeren der vogeljagt aen eenen roofvogel, *o.*

AFFAITEMENT, *m. voyez* AFFAITAGE.

AFFAITER, *v. a.* Eenen roofvogel afregten, of denzelven de vogeljagt leeren.

AFFAITEUR, *m.* Afregter van eenen roofvogel, die denzelven de vogeljagt leert.

AFFALER, *v. a.* (t. de mar.). Laeten zakken, nederlaeten (touwen en zeylen). S'—. Zich te naby de kust begeéven.

AFFAMÉ, E, *adj.* Uytgehongerd, hongerig, verhongerd. —, (fig.). Greêtig, begeêrig; te eng, te nauw.

AFFAMER, *v. a.* Uythongeren, verhongeren; te mager, te nauw maeken.

AFFANURES, *f. pl.* Loonkoórn dat aen de maeyers *of* dorschers gegeéven word in plaets van geld, *o.*

AFFÉAGEMENT, *m.* Verpagting van ridderlyk goed, *v.*

AFFÉAGER, *v. a.* Ridderlyk goed verpagten.

AFFECTATION, *f.* Gemaektheyd, gedwongenheyd, *v.* —, (t. de méd.). Pynelyken toestand van een ziekelyk lid, *m.* —, HYPOTHÈQUE. Pand, onderpand, grondpand, *m.* en *o.*

AFFECTÉ, E, *adj.* Gemaekt, gedwongen, niet natuerlyk; verknogt, gehegt, verbonden; bestemd, geschikt, toegepast; geraekt, beroerd, aengedaen: ontsteld, ongezond, lydend. —, HYPOTHÉQUÉ. Verpand, verbonden, tot onderpand gesteld.

AFFECTER, *v. a.* Zich aenmaectigen, iets iever zoeken, met grooten iever naer iets tragten; met iets praelen; iets met gemaektheyd doen; veynzen, zich gelaeten; poogen; bestemmen, schikken, toepassen. — (t. de méd.). Ontstellen, bevangen. *Il est affecté de la poitrine.* Zyne borst is ontsteld. —, (fig.). Raeken, treffen, ter herte gaen, indruk doen. —, HYPOTHÉQUER. Verpanden, verbinden, tot onderpand stellen. S'—. Geraekt zyn, zich aentrekken, zich ontstellen.

AFFECTIF, IVE, *adj.* Beweégelyk, hert- *of* zielroerend, aendoenlyk.

AFFECTION, *f.* Indruk, *m.* —, (fig.). Genegenheyd, goedhertigheyd, liefde, *v.*; iever, *m.*, behertiging, *v.* — (t. de méd.). Nadeeligen indruk, *m.*, ontstellenis, bevanging, *v.*

AFFECTIONNÉ, E, *adj.* Genegen, toegenegen, goedgunstig, teeder.

AFFECTIONNEMENT, *adv.* Teederlyk, vriendelyk, met liefde.

AFFECTIONNER, *v. a.* Genegen zyn, teederlyk beminnen. S'—. Ter herte neémen, behertigen, zeer genegen zyn. *S'— à q. c.* Iets met grooten lust behertigen.

AFFECTUEUSEMENT, *adv.* Met genegenheyd, hertelyk, op eene hertroerende wyze.

AFFECTUEUX, EUSE, *adj.* Toegenegen, hertelyk, vriendelyk, inneémend.

AFFÉRENT, E, *adj.* (t. de droit). Toebehoorend, toevallend. *Part —e d'une succession.* Toevallend aendeel eener erfenis.

AFFERMER, *v. a.* Verpagten, verhueren; pagten, in pagt neémen.

AFFERMIR, *v. a.* Versterken, vaster, steviger maeken; (fig.) bemoedigen, aenmoedigen, verzekeren, bevestigen. S'—, *v. n.* Vaster, standvastiger worden; (fig.) zich verzekeren, zich bevestigen.

AFFERMISSEMENT, *m.* p. *afermicemant.* Versterking, bevestiging, *v.*

AFFÉTÉ, E, *adj.* Gemaekt, gedwongen, niet natuerlyk; gezogt.

AFFÉTERIE, *f.* Gemaektheyd, gedwongenheyd, *v.*

* **AFFEURAGE**, *f.* Prysstelling op waeren, *v.*

* **AFFEURER**, *v. a.* Prys *of* weêrde bepaelen.

AFFICHE, *f.* Plakschrift, aenplaksel, aengeplakt berigt, *o.*, plakkaert, *v.*

AFFICHER, *v. a.* Openlyk aenplakken, plakken. —, (fig.). Ten toon stellen; ontdekken. — *le bel-esprit.* Zyn natuerlyk verstand, zyne schranderheyd toonen. — *sa honte.* Zyne eygene schande ontdekken, aen den dag brengen.

AFFICHEUR, *m.* Plakker, aenplakker, *m.*

AFFIDÉ, E, *adj.* et *s. m.* Vertrouwd. —, *m.* Vertrouwden, vertrouweling, *m.*

AFFILÉ, E, *adj.* Gescherpt, gewet, aengezet, gesleépen. *Avoir la langue bien —ée.* Eene gesleépene tong hebben, veél snaps hebben.

AFFILER, *v. a.* Wetten, scherpen, aenzetten, slypen. —, (t. de tireur d'or). Draedtrekken. —, (t. de jard.). Op eene regte linie stellen.

AFFILIATION, *f.* Aenneéming (tot kind), opneéming (in eenig orden); verbinding, *v.*

AFFILIER, *v. a.* Tot kind aenneémen; in eenig orden opneémen; verbinden. S'—. Zich inschryven (in eene vergadering, in een orden).

AFFLOIR, *m.* Nyptang, *v.*; oliesteen, *m.*

AFFINAGE, *m.* Zuyvering, reyniging, loutering, fineéring, *v.*

AFFINER, *v. a.* Zuyveren, reynigen, louteren, fineéren (spr. van metael, suyker, enz.). —, (fig.). Verschalken, betrekken, bedriegen. —, *v. n.* Opklaeren, ophelderen (van het weêr). S'—. Zuyverder, reyner *of* fyner worden.

AFFINERIE, *f.* Zuyverplaets; yzerdraedtrekkers smids, *v.*

AFFINEUR, *m.* Louteraer, fineérder; yzerdraedtrekker, *m.*

AFFINITÉ, *f.* Maegschap, verwantschap, *o.*; verbindtenis, overeenkomst, *v.* — (t. de chim.). Gesteltenis om zich te vereenigen, *v.*

AFFINOIR, *m.* Vlashekel, *m.*

AFFIQUET, *m.* Breyhoutje, *o.* —s. Sieraed, hoofdsiersel (der vrouwen), *o.*

AFFIRMATIF, IVE, *adj.* Bevestigend, verzekerend; beslissend, toestemmend.

AFFIRMATION, *f.* Bevestiging, verzekering, toestemming; gerechtelyke uytspraek, beêedigde verklaering, *v.*

AFFIRMATIVE, *f.* Bevestigend gevoelen, *o.*, bevestigende stelling, *v.*

AFFIRMATIVEMENT, *adv.* Bevestigender wyze.

AFFIRMER, *v. a.* Bevestigen, verzekeren; verklaeren; beêedigen, met eed bevestigen.

AFFIXE, *adj.* (t. de gramm.). Aengehegt.

AFFLEURAGE, *m.* Verdunning van de papierpap, *v.*

AFFLEUREMENT, *m.* Uyterste eynde van eene koólader, *o.*

AFFLEURER, *v. a.* Waterpas maeken; aenraeken, digt hyeenvoegen.

AFFLICTIF, IVE, *adj. Peine —ive.* Lyfstraf, *v.*

AFFLICTION, *f.* Verdriet, hertzeer, *o.*, kwelling, droefheyd, *v.* —, (fig.). Ongeluk, ongeval, *o.*

AFFLIGÉ, E, *adj.* et *s.* Bedrukt, bedroefd, droevig; ziek, krank.

AFFLIGEANT, E, *adj.* Bedroevend, bedrukkend, kwellend, pynigend.

AFFLIGER, *v. a.* Bedroeven, verdriet aendoen, kwellen, pynigen. —, (fig.). Verwoesten. S'—. Zich bedroeven.

AFFLUENCE, *f.* Toevloed, *m.*, toevloeying, *v.* —, CONCOURS DE PERSONNES. Toeloop, samenloop, *m.*, menigte, *v.* —, (fig.). Overvloed, *m.*

AFFLUENT, E, *adj.* Invloeyend, inloopend (spr. van rivieren). —, *m.* Samenloop, samenvloed, *m.*

AFFLUER, *v. n.* Samenloopen, toevloeyen, toeloopen (van rivieren). —, (fig.). In overvloed zyn, in overvloed aenkomen; in groote menigte byeenkomen.

AFFOLÉ, E, *adj.* Verzot (op iets). *Boussole —ée.* Miswyzend kompas, *o.*

AFFOLER, *v. a.* (fam.). Zot *of* gek maeken. S'—. Zot *of* gek worden.

AFFORAGE, *m.* Recht op den wyn, *o.*

AFFOUAGE, *m.* Recht om brandhout in een bosch te mogen hakken, *o.*

AFFOURCHE, *f. Ancre d'—.* Vertuyanker, tweede anker, *o.*

AFFOURCHER, *v. a.* (t. de mar.). Vertuyen, voór en agter een anker uytwerpen. — (t. de charp.). Laschen.

AFFOURRAGEMENT, *m.* Het geéven van voeder aen de beesten, *o.*

AFFOURRAGER, *v. a.* Voeder aen de beesten geéven.

AFFRAÎCHIR, *v. n.* Sterker worden (spr. van den wind).

AFFRANCHI, E, *adj.* et *s.* Bevryd, verlost, vrygemaekt. —, *m.* Vrygemaekten slaef, *m.* —, *f.* Vrygemaekte slaevin (by de Romeynen), *v.*

AFFRANCHIR, *v. a.* Vrymaeken, verlossen. — *un esclave.* Eenen slaef vrymaeken; bevryden, ontslaen. — *une lettre.* Eenen brief vragtvry maeken *of* frankeéren. S'—. Zich vrymaeken.

AFFRANCHISSEMENT, *m.* p. *afranchicemant.* Vrymaeking; bevryding, ontslaeging, *v.*

AFFRES, *f. pl.* Grooten angst, schrik, *m.*, vrees, benauwdheyd, *v.*

AFFRÉTEMENT, *m.* Bevragting van een schip, *v.*

AFFRÉTER, *v. a.* Een schip bevragten.

AFFRÉTEUR, *m.* Bevragter van een schip, *m.*

AFFREUSEMENT, *adv.* p. *afreusemant.* Afgryselyk, grouwelyk, yselyk, schrikkelyk.

AFFREUX, EUSE, *adj.* Afgryselyk, grouwelyk, yselyk, schrikkelyk.

AFFRIANDER, *v. a.* Verlekkeren, lekker maeken, aen snoepen gewennen. —, (fig.). Aenlokken. S'—. Verlekkeren, lekker worden.

AFFRICHER, *v. a.* Braek laeten liggen. S'—. Braek worden.

AFFRIOLER, *v. a.* (fam.). Verlekkeren. —, (fig.). Aenlokken.

AFFRITER, *v. a.* — *une poêle.* Eene pan tot het bakken gereed maeken.

AFFRONT, *m.* p. *afron.* Hoon, smaed, *m.* —, (fig.). Oneer, schande, *v.*

AFFRONTAILLES, *f. pl.* (fam.). Grenzen, *v. mv.*, grenspaelen, *m. mv.*

AFFRONTÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met het aengezigt tegen elkander staende.

AFFRONTER, *v. a.* Hoonen, smaeden. — (t. mil.). Aentasten, aengrypen; (fig.) zich aen gevaeren met eenen onversaegden moed blootstellen. — *la mort, les périls.* De dood tarten, de gevaeren niet ontzien. —, (peu usité). Listig bedriegen.

* **AFFRONTERIE**, *f.* Bedrog, *o.*

* **AFFRONTEUR**, EUSE, *s. m.* et *f.* Bedrieger, *m.*; bedriegster, *v.*

Digitized by Google

* **AFFRONTEUSE**, *f. voyez* AFFRONTEUR.
AFFUBLEMENT, *m.* (fam.). Kleeding *v.*, kleedsel, dekkleed, *o.*
AFFUBLER, *v. a.* (fam.). Kleeden, bedekken. *S'— d'un manteau.* Zich met eenen mantel bedekken.
AFFUSION, *f.* (t. de pharm.). Gieting van eenig vogt op een geneésmiddel, *v.*
AFFÛT, *m.* Loerplaets, *v.* ETRE à L'— (fig.). Op zyne luymen liggen, op schildwagt staen, de gelegenheyd bespieden. —, Roopeèrd, *o.*, affuyt van een kanon.
AFFÛTAGE, *m.* Het stellen van het geschut, *o.* —, Scherping, slyping, *v.* —, OUTILS NÉCESSAIRES À UN OUVRIER. Handwerkers gereedschappen, *o. mv.*
AFFÛTER, *v. a.* Slypen, aenzetten. — *le canon, le pointer.* Het geschut stellen.
AFILAGER, *m.* Toeziener (in de openbaere verkoopingen té Amsterdam), *m.*
AFIN, *conj.* Om te, opdat, ten eynde. — *de pouvoir dire.* Om te konnen zeggen. — *qu'il vous plaise.* Opdat het u behaege.
AFRICAIN, E, *adj.* et *s. m.* et *f.* Africaensch, van Africa. —, *m.* Africaen, *m.* —, *f.* Africaensche, *v.*
AFRIQUE, *f.* Africa, *o.*
AGA, *m.* Aga, turkschen bevelhebber *m.*
AGAÇANT, E, *adj.* Tergend, aenhitsend.
AGACE, *f.* Zwarte ekster, *v. OEil d'—.* Eksteroog.
AGACEMENT, *m.* Eggigheyd, stompheyd *of* sleeuwheyd (der tanden), *v.* —, IRRITATION DES NERFS. Terging *of* ophitsing der zenuwen, *v.*
AGACER, *v. a.* Sleeuw *of* eggig maeken. —, (fig.) ANIMER, PROVOQUER. Tergen, ophitsen, aenhitsen.
AGACERIE, *f.* Terging, aenhitsing, *v.*
AGACIN, *m.* Eksteroog, *o.*
AGALACTIE, *f.* Gebrek van melk, *o.*
AGAPES, *f. pl.* Liefdemaeltyden, *v. mv.*
AGAPÈTES, *f. pl.* Maegden in gemeenschap leévende (in de eerste christene kerk), *v. mv.*
AGARIC, *m.* Boomzwam, lorkenzwam *v.*
AGASILLIS, *m.* Boom die de ammoniakgom voortbrengt, *m.*
AGATE, *f.* Agaet, agaetsteen, *m.*
AGATIFIÉ, E, *adj. voyez* AGATISÉ.
AGATIS, *m.* Schade veroorzaekt door de beesten, *v.*
AGATISÉ, E, *adj.* In agaetsteen veranderd.
AGATISER (S'), *v. pr.* In agaetsteen veranderd worden.
ÂGE, *m.* Ouderdom; leéftyd, *m. A l'— de trente ans.* In den ouderdom van dertig jaeren. *Quel — avez-vous?* Hoe oud zyt gy? —, TEMPS, SIÈCLE. Tyd, *m.*, eeuw, *v. L'— d'or.* De gouden eeuw. *Le moyen —.* De middeleeuw. —, VIEILLESSE. Ouderdom, *m.*, bejaerdheyd, *v.*, jaeren, *o. mv.* — *avancé, grand —.* Hoogbejaerdheyd, hooge jaeren.
ÂGÉ, E, *adj.* Oud. — *de quarante ans.* Veertig jaeren oud. —, AVANCÉ EN AGE. Oud, bedaegd, bejaerd. *Fort —.* Hoogbejaerd.
AGENCE, *f.* Agentschap, zaekvoerderschap, *o.*
AGENCEMENT, *m.* Schikking, orde, *v.* — (t. de peint.). Verbinding der onderscheydene deelen eener schildery *v.*
AGENCER, *v. a.* (fam.). Schikken, in orde zetten. S'—. Zich opschikken.
AGENDA, *m.* Aenteekenboeksken, memorieboeksken, *o.*
AGENOUILLER, *v. a.* Doen knielen. S'—. Knielen, nederknielen.
AGENOUILLOIR, *m.* Knielbank, *v.*
AGENT, *m.* p. *ajan.* Werker, uytwerker, bedryver, *m.*, werkende oorzaek, *v.* —. Zaekbezorger, zaekvoerder, zaekwaerneémer, *m.* — *de change.* Makelaer in wissels.
AGÉOMÉTRIE, *f.* Gebrek aen kennis in de meétkunde, *o.*

AGÉRASIE, *f.* Wakkeren en sterken ouderdom, *m.*
AGGLOMÉRATION, *f.* Opeenhooping, *v.*
AGGLOMÉRER (S'), *v. pr.* Zich opeenhoopen, zich vereenigen.
AGGLUTINANT, E, *adj.* Aenkleévend, aeneenheelend.
AGGLUTINATIF, IVE, *adj. voyez* AGGLUTINANT.
AGGLUTINATION, *f.* Aeneenheeling *v.*
AGGLUTINER, *v. a.* (t. de méd.). Aeneenheelen.
AGGRAVANT, E, *adj.* Bezwaerend, verzwaerend.
AGGRAVATION, *f.* AGGRAVE, *m.* Tweede *of* bezwaerend vermaenschrift*o.*
AGGRAVER, *v. a.* Bezwaeren, verzwaeren. S'—. Zwaerder worden.
AGIAN, **AGIAU**, *m.* Vergulders werkbank, *v.*
AGILE, *adj.* Snel, ligt, vlug, gauw, gezwind, rasch, fluksch.
AGILEMENT, *adv.* Snellyk, rasschelyk, gezwindelyk.
AGILITÉ, *f.* Snelheyd, vlugheyd, raschheyd, *v.*
AGIO, *m.* Agio, opgeld, *o.*
AGIOGRAPHE, ETC. *voyez* HAGIOGRAPHE, etc.
AGIOTAGE, *m.* Actiehandel, *m.*
AGIOTER, *v. n.* Actiehandel dryven.
AGIOTEUR, *m.* Actiehandelaer, actiehandeldryver, *m.*
AGIR, *v. n.* Doen, werken, handelen, te werk gaen. — *en ami.* Als vriend handelen. — *sur.* Werken, indruk hebben op. — *contre q. q.* Iemand in het recht betrekken. — *d'autorité.* Zyn gezag gebruyken. *Il s'agit.* Het komt er op aen. *Il s'agit du salut de l'état.* De behoudenis van het land is er aen gelegen *of* hangt er van af.
AGISSANT, E, *adj.* Werkend, werkzaem, neêrstig, vlytig.
AGITATEUR, *m.* Oproermaeker, *m.*
AGITATION, *f.* Beweéging, schudding, *v.*, schok, *m.* —, (fig.) INQUIÉTUDE, TROUBLE. Rusteloosheyd, ongerustheyd, onrust, *v.*
AGITER, *v. a.* Heén en weêr beweégen, slingeren, schudden. —, TROUBLER. Ontrusten, beroeren. —, DISCUTER. Onderzoeken, betwisten. S'—, SE DONNER DU MOUVEMENT. Zich beweégen, woelen. S'—, SE TROUBLER, S'INQUIÉTER. Zich ontrusten. S'—, ÊTRE DISCUTÉ. Onderzogt *of* betwist worden.
AGNAT, *m.* p. *agne-na.* Bloedverwant van mans zyde, *m.*
AGNATION, *f.* Bloedverwantschap van mans zyde, *o.*
AGNATIQUE, *adj.* Tot bloedverwantschap van mans zyde behoorend.
AGNEAU, *m.* Lam, *o. De l'—.* Lamsvleesch, *o.*
AGNELER, *v. n.* Lammeren, lammeren werpen.
AGNELET, *m.* Lammeken, lammetje, *o.*
AGNELINE, *adj. f. Laine —.* Lamswol, *v.*
AGNÈS, *f.* Eenvoudige sloor, *v.*
AGNUS, *m.* Gewyden Agnus Dei, *m.*
AGNUS CASTUS, *m.* (arbuste). Kuyschboom, *m.*
AGONALES, *f. pl.* Janus-feesten, *v.* en *o. mv.*
AGONIE, *f.* Doodstryd, doodsnood, *m.*, zieltoóging, *v.* —, (fig.) GRANDE PEINE D'ESPRIT. Doodsangst, *m.*
AGONISANT, E, *adj.* et *s.* Zieltoógend, stervend.
AGONISER, *v. n.* Zieltoógen, op sterven liggen.
AGONISTARQUE, *m.* Voórzitter in de gevegten der worstelaers, *m.*
AGONISTIQUE, **AGONOSTIQUE**, *f.* Worstelaerskonst, *v.*
AGONOTHÈTE, *m.* (t. d'antiq.). Voórzitter in de openbaere spelen, *m.*
AGORANOME, *m.* Toeziener op de openbaere merkten te Atheénen, *m.*
AGRAFE, *f.* Haek, *m.*
AGRAFER, *v. a.* Toehaeken, vasthaeken.

AGRAIRE, *adj. Loi —.* Akkerwet by de oude Romeynen.
AGRANDIR, *v. a.* Vergrooten, grooter maeken. S'—. Grooter worden.
AGRANDISSEMENT, *m.* p. *agrandicemani.* Vergrooting, *v.*; aenwas, *m.*
AGRÉABLE, *adj.* et *s.* Aengenaem, behaegelyk, bevallig, liefelyk, vermaekelyk. *L'utile et l'—.* Het nuttige en het aengenaeme. *Avoir pour —.* Goedkeuren, voór aengenaem houden.
AGRÉABLEMENT, *adv.* Aengenaemlyk, bevalliglyk, vermaekelyk.
AGRÉER, *v. a.* Goedkeuren, goedvinden, in dank annecémen, voór aengenaem houden. —, GRÉER (t. de mar.). Toetakelen. —, *v. n.* PLAIRE. Behaegen, bevallen.
AGRÉEUR, *m.* Takelmeester, *m.*
AGRÉGAT, *m.* ASSEMBLAGE. Verzameling, vereeniging, *v.*
AGRÉGATION, *f.* Aenneéming (in een genoótschap, enz.), *v.* —, (t. de chim.) ADHÉRENCE. Aenkleéving, *v.* — (t. de phys.). Samenhooping, *v.*
AGRÉGÉ, *m.* Bygevoegden leeraer, plaetsvervanger, *m.*
AGRÉGÉ, E, *adj. Fleurs —ées.* Bloemen waervan er verscheydene op denzelfden steél van eenen stam groeyen, *v. mv.*
AGRÉGER, *v. a.* In een genoótschap, enz. aenneémen.
AGRÉMENT, *m.* Liefelykheyd, aengenaemheyd, behaegelykheyd, bevalligheyd, vermaekelykheyd, *v.* —, APPROBATION. Goedkeuring, toestemming, *v.* —, ORNEMENT. Sieraed, *o.*
AGRÈS, *m. pl.* Takelwerk, touwwerk, want (van een vaertuyg), *o.*
AGRESSEUR, *m.* p. *agrèceur.* Aenvaller, aenrander, *m.*
AGRESSION, *f.* p. *akrècion.* Aenranding, *v.*, aenval, *m.*
AGRESTE, *adj.* Boersch, boeragtig, ruw.
AGRICOLE, *adj.* Landbouwend.
AGRICULTEUR, *m.* Landbouwer, akkerman, landman, *m.*
AGRICULTURE, *f.* Akkerbouw, landbouw, *m.*
AGRIE, *f.* Ineétend schurft, *o.*
AGRIER, *m.* Grondcyns, *m.*
AGRIFFER (S'), *v. pr.* De klauwen ergens in slaen.
AGRION, *m.* (insecte). Juffer, *v.*
AGRIONIES, *f. pl.* Bacchusfeesten, *v.* en *o. mv.*
AGRIOPHAGE, *adj.* et *s.* Die van wilde dieren leéft.
AGRIOTE, *f.* Soórt van wilde kriek, *v.*
AGRIPAUME, *f.* (plante). Hertkruyd, *o.*
AGRIPPER, *v. a.* (pop.). Greêtiglyk aengrypen.
AGRONOME, *m.* Akkerbouwkundigen *m.*
AGRONOMIE, *f.* Akkerbouwkunde, *v.*
AGRONOMIQUE, *adj.* Akkerbouwkundig.
AGROPYLE, *m.* Bezoarsteen, *m.*
AGROUPER, *v. a.* (t. de peint.). Hoopswyze schilderen.
AGRYPNIE, *f.* (t. de méd.). Slaepeloosheyd, *v.*
AGUERRIR, *v. a.* Tot den oórlog afregten, de krygskonst leeren. —, (fig.) Gewennen, gewoon maeken, oefenen. S'—. Zich in de krygskunde oefenen; (fig.) zich gewennen, zich oefenen.
AGUETS, *m. pl.* p. *aghè. Etre aux —, se tenir aux —, se mettre aux —.* Bespieden, afluysteren, op zyne luymen liggen.
AH! *interj.* Ach! och!
* **AHAN**, *m.* Vermoeydheyd, *v.*, zwaeren arbeyd, *m.*
* **AHANER**, *v. n.* Hygen van vermoeydheyd; zwaeren arbeyd doen.
AHEURTEMENT, *m.* Hardnekkigheyd, koppigheyd, *v.*
AHEURTER, *v. a.* Hardnekkig maeken. S'—, s'OBSTINER. Hardnekkig zyn, hardnekkiglyk in iets volherden.
AHI! *interj.* Ach! och! o wee!

Digitized by Google

AHURI, E, *adj.* et *s.* (pop.). Verbaesd, ontsteld, verstomd. —, *m.* Brouillon. Wargeest, twistmaeker, *m.*

AHURIR, *v. a.* (fam.). Verbaezen, ontstellen.

AÏ, *m.* (animal). Luydier, *o.*, luyaerd, *m.*

AIDANT, *adj. m. Dieu* —. Met Gods hulp. —, *m.* Helper, *m.*

AIDE, *f.* Hulp, *v.*, bystand, onderstand, *m. A l'— de, par le moyen de.* By *of* door middel van. *Crier à l'—.* Om hulp roepen. —, Helper, *m.*; helpster, *v.* —s, Subsides sur les boissons. Accys *of* Accyns, *o.* —, *m.* Helper, *m.* — *de camp.* Adjudant, *m.* — *de cuisine.* Onderkok, *m.*

AIDEAU, *m.* Onderlaeg, *v.*

AIDER, *v. a.* Helpen, bystaen. S'—, se secourir mutuellement. Elkander helpen. S'—, se servir. Zich behelpen, zich bedienen.

AIDOÏALOGIE, *f.* (t. d'anat.). Verhandeling over de teeldeelen, *v.*

AIDOÏATOMIE, *f.* (t. d'anat.). Ontleding der teeldeelen, *v.*

AÏE! *interj.* Ach! och! o wee!

AÏEUL, *m.* Grootvader, *m.*

AÏEULE, *f.* Grootmoeder, *v.*

AÏEUX, *m. pl.* Voorouders, voorvaders, *m. mv.*

AIGAIL, *m.* (t. de vénerie). Morgendauw, *m.*

* **AIGAYER**, *v. a.* Baeden, spoelen.

AIGLE, *m.* (oiseau de proie). Adelaer, arend, *m.* —, (fig.) Verheven verstand, *o.* —, Pupitre d'église. Kerklessenaer, *m.* —, *f.* Étendard, Enseigne. Arend, standaerd, *m.*, vaen, *v. Les —s romaines.* De romeynsche arenden.

AIGLETTE, *f.* (t. de blas.). Arendje zonder bek en klauwen, *o.*

AIGLON, *m.* Arendje, *o.*, jongen arend, *m.* — (t. de blas.). Arendje zonder bek en klauwen, *o.*

AIGLURES, *f. pl.* (t. de fauc.). Rosse plekken (op den rug der vogels), *v. mv.*

AIGRE, *adj.* Zuer, scherp, vrang. —, (fig.) Scherp, piepend. *Voix* —. Scherpe stem. *Son* —. Scherp geluyd. —, (fig.). Choquant, Rude. Scherp, bits, spytig. —, *m.* Zuer, *o.*, zuerheyd, scherpheyd, *v.* — *de cèdre*, — *de limon.* Limoendrank, *m.*, limoennat, *o.*

AIGRE-DOUX, **OUCE**, *adj.* Zuerzoet.

AIGREFIN, *m.* (fam.). Fynaerd, listigaerd, *m.* — (poisson). Schelvisch, *m.*

AIGRELET, **ETTE**, *adj.* Zueragtig, scherpagtig.

AIGREMENT, *adv.* (fig.). Scherpelyk, vinniglyk, met steekende woorden.

AIGREMOINE, *f.* (plante). Leverkruyd, *o.*, agrimonie, *v.*

AIGREMORE, *m.* Koólstof, *o.*

AIGRET, **ETTE**, *adj. voyez* Aigrelet.

AIGRETTE, *f.* Kleynen witten reyger *m.* —, Ornement de tête en bouquet; Panache. Reygerbos, vederbos, pluymbos, *m.*

AIGREUR, *f.* Zuerheyd, scherpheyd, vrangheyd, *v.* —, (fig.) Haine, Amertume. Haet, afkeer, *m.*, verbittering, *v.* —s (t. de méd.). Het zuer in de maeg, *o.* —s (t. de graveur). Inbytingen, *v. mv.*

AIGRIR, *v. a.* Verzueren, zuer maeken. —, (fig.) Irriter. Verbitteren, tergen; verergeren. — *le mal.* Het kwaed verergeren. S'—, devenir aigre. Zueren, verzueren, zuer worden. S'—, (fig.) S'irriter. Verbitterd *of* gram worden, zich vertoórnen.

AIGU, E, *adj.* Spits, scherp, puntig. *Accent* —. Scherp klanketeken, *o.* —, (fig.) Clair, Perçant. Scherp, doórdringend, schetterend. *Son* —. Scherp geluyd, *o.* —, (fig.) Vif, Violent. Geweldig, hevig, vinnig. *Maladie* —*ë.* Hevige ziekte, *v. Douleur* —*ë.* Vinnige smert, *v.*

AIGUADE, *f.* p. *ègade.* (t. de mar.). Voórtied van zoet water, *m. Faire* —. Zich van versch water voórzien. —, Ploets waer men het zoet water haelt, *v.*

AIGUAIL, *m.* p. *è-ga-l.* (t. de chasse). Morgendauw, *m.*

AIGUAYER, *v. a. voyez* Aigayer.

AIGUE-MARINE, *f.* (pierre précieuse). Zeeagaet, berilsteen, *m.*

AIGUIÈRE, *f.* Lampet, *o.*, lampetkan, *v.*

AIGUIÉRÉE, *f.* Lampetvol, *o.*

AIGUILLADE, *f.* Prikkel, prikstok, *m.*

AIGUILLE, *f.* Naeld, *v* — *à coudre.* Naeynaeld. — *à rentraire*, *à ravauder.* Stopnaeld. — *d'emballeur.* Paknaeld. (fig.) Disputer sur la pointe d'une —. Hairklieven, vitten. — *aimantée.* Kompasnaeld, magneétnaeld, *v.* — *d'horloge*, *de cadran.* Uerwyzer, *m.* —, Pointe d'un clocher, etc. Spits (van eenen toren, enz.), *v.* en *o.* —, Poisson de mer. Naeldvisch, *m.*

AIGUILLÉ, E, *adj.* Naeldvormig.

AIGUILLÉE, *f.* Vademdraed, *m.*

AIGUILLER, *v. a.* De oogschel wechneémen.

AIGUILLETAGE, *m.* Het nestelen, *o.*

AIGUILLETER, *v. a.* Nestelen. — *des lacets*, *les ferrer.* Nestels beslaen.

AIGUILLETIER, *m.* p. *éguilletié.* Nestelmaeker, nestelbeslaeger, *m.*

AIGUILLETTE, *f.* Nestel, veter, *m.* —, Morceau de chair coupé en long. Vleesch dat langwerpig gesneeden is, *o.* —, (t. de mar.) Petit cordage. Kleyn touwwerk, *o.*

AIGUILLIER, *m.* Naeldenkoker, *m.* —, Naeldenmaeker, *m.*

AIGUILLON, *m.* Angel, hiënangel, *m.* —, Prikkel, prikstok, *m.* —, (fig.) Tout ce qui excite. Aenspoóring, *v.*, spoórslag, *m.*

AIGUILLONNER, *v. a.* Met eenen prikkel voortdryven. —, (fig.) Exciter. Prikkelen, aenprikkelen, aenspoóren, aenporren.

AIGUISEMENT, *m.* Slyping, scherping, wetting, *v.*

AIGUISER, *v. a.* Slypen, scherpen, wetten. (fig.) — l'esprit. Het verstand scherpen. — l'appétit. Eétlust verwekken.

AIL (*pl.* **AULX**), *m.* Look, knoflook, *o.*

AILE, *f.* Vleugel, *m.*, wiek, vlerk, *v.* — *de moulin à vent.* Zwengel, *m.* *Ne battre que d'une* —. Gekortwiekt zyn. —, Côté d'un batiment, d'une armée. Vleugel, *m.* —, (fig.) Protection, Conduite. Bescherming, behoeding, *v. Seigneur*, *couvrez-moi de vos* —*s.* Heer., neém my onder uwe bescherming. —, Sorte de bière anglaise. Soórt van engelsch bier, *o.*

AILÉ, E, *adj.* Gevleugeld, gevlerkt.

AILERON, *m.* Eynde der vleugels, *o.* —, Nageoires de quelques poissons. Vin, *v.* —, Schepplank *of* schepberd (in het rad van eenen watermolen), *o.*

AILLADE, *f.* p. *a-llade.* Looksaus, *v.*

AILLEURS, *adv.* p. *a-lleur.* Elders, ergens. D'—, D'un autre lieu. Van elders, van eene andere plaets. D'—, D'un autre côté, En outre. Daerenboven, ten anderen.

AILURE, *f.* (t. de mar.). Scheépsbalk, *m.*

AIMABLE *adj.* p. *éma*—. Minnelyk, minzaem, beminnelyk, beminnensweêrdig.

AIMABLEMENT, *adv.* Minnelyk, minzaemlyk.

AIMANT, *m.* Magneétsteen, zeylsteen *m.*

AIMANT, E, *adj.* Minnend, menschlievend.

AIMANTÉ, E, *adj.* Met zeylsteen bestreéken. *Aiguille* —*ée.* Magneétnaeld, kompasnaeld, *v.*

AIMANTER, *v. a.* Met zeylsteen bestryken.

AIMANTIN, E, *adj.* Magnetisch, van den zeylsteen.

AIME, *f.* (mesure). Aem, *o.*

AIMER, *v. a.* Minnen, beminnen, liefhebben. —, Prendre plaisir à. Ergens behaegen in scheppen, veél houden van. — *à lire.* Geérne leézen. — *mieux.* Liever hebben, liever willen, meer houden van. S'—. Zichzelven liefhebben. S'—, S'entr'aimer. Elkander liefhebben *of* beminnen.

AINE, *f.* Lies, eechenis, *v.*

AÎNÉ, E, *adj.* Eerstgeboóren, oudsten. —, Plus âgé. Ouder.

AÎNESSE, *f.* Eerstgeboórte, *v. Droit d'*—. Recht van eerstgeboórte.

* **AINS**, *conj.* Mais. Maer.

AINSI, *adv.* p. *inci.* Aldus, dus, zoo, alzoo. — *que.* Zoo als. — *soit-il!* Het zy zoo! amen!

AIR, *m.* (élément). Locht, *v. Prendre l'*—. Locht scheppen. —, Vent. Wind, *m.* —, Façon, Manière. Wyze, manier, *v.*, zwier, *m. Se donner des* —*s*, *prendre des* —*s.* Pronken, zich veél laeten voórstaen. —, Mine. Gelaet, weézen, aenzezigt, *o.*, gedaente, *v. Il a l'*— *d'un écolier.* Hy ziet er uyt als eenen schoólier. *Il a l'*— *triste.* Hy ziet er droevig uyt. *Il a l'*— *de vouloir me tromper.* Het schynt als of hy my wilde bedriegen. —, Apparence. Schyn, *m.* —, Tons qui composent un chant. Wyze, *v.*

AIRAIN, *m.* Métal composé de cuivre et de calamine *ou* d'étain. Koper, *o.* *D'*—. Koperen. *Avoir un front d'*—. Onbeschaemd zyn. *Ciel d'*—. Schrael en dor weder. —, (fig.) Canon. Kanon, geschut, *o.* —, Chaudière, Vase. Grooten ketel, *m.*, vat, *o.*, vaes, *v.* —, Cloche. Klok, *v.*

AIRE, *f.* Dorschvloer, *m.*, deél, *v.* —, (t. d'archit.). Ruymte tusschen de mueren, *v.* — (t. de géom.). Inhoud, *m.*, ruymte, grootte, *v.* —, Nid des grands oiseaux de proie. Nest (van roofvogels), *m.* — *de vent.* Windstreék, kompasstreék, *v.*

AIRÉE, *f.* Bed, dorschvloer vol koórn, *o.*

AIRELLE, *f.* Mirt, *m.*

AIRER, *v. a.* (t. de fauc.). Nestelen, zynen nest maeken.

AIS, *m.* Deél, plank, *v.*, bord, berd, *o.*

AISANCE, *f.* p. *ézance.* Gemak, *o.*, handigheyd, ligtheyd, *v.* —, (fig.) Gemak, *o.*, welstand, *m. Vivre dans l'*—. Op zyn gemak leéven. —*s*, *lieu d'*—*s.* Gemak, huysken, *o.*

AISCEAU, *m.* Dissel (kuypers gereedschap), *m.*

AISE, *f.* p. *èze.* Gemak, *o.*, welstand, *m. Vivre à son* —. Op zyn gemak leéven. *A l'*—. Gemakkelyk, op zyn gemak. *Chercher ses* —*s.* Zyn gemak zoeken. —, Contentement, Joie. Genoegen, *o.*, vergenoeging, blydschap, *v.*

AISÉ, *adj.* Bly, blyde.

AISÉ, E, *adj.* Gemakkelyk, ligt. —, Exempt de contrainte. Ongedwongen, zwierig. *Des manières* —*ées.* Zwierige manieren. —, Assez riche. Bemiddeld, ryk.

AISEMENT, *m.* Gemak, huysken, kakhuys, *o.*

AISÉMENT, *adv.* Gemakkelyk, ligtelyk.

AISSEAU, *m. voyez* Aisette.

AISSELIER, *m.* p. *èselié.* Pièce de bois pour ceintrer. Bindstuk, *o.*

AISSELIÈRE, *f.* Bodemstuk, *o.*

AISSELLE, *f.* Oksel, *m.*

AISSETTE, *f.* p. *èsète.* Disseltje, *o.*

AITIOLOGIE, *f.* Verhandeling over de oorzaeken der ziekten, *v.*

AIX-LA-CHAPELLE. p. *ès-la-chapèle.* Aken.

AJONC, *m.* Heybrem, steékenden brem, gaspeldoórn, *m.*

AJOURÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Doórlugtig.

Digitized by Google

AJOURNEMENT, *m.* Daeging, dagvaerding, indaeging, *v.* —, Remise à un autre jour. Verschuyving, *v.*, uytstel, *o.*

AJOURNER, *v. a.* Daegen, dagvaerden, indaegen. —, Remettre à un autre jour. Verschuyven, uytstellen.

AJOUTAGE, *m.* (t. de fondeur). Byvoegsel, *o.*

AJOUTÉE, *f.* (t. de géom.). Verlengde linie, *v.*

AJOUTER, *v. a.* Byvoegen, toevoegen, byzetten. — *foi.* Geloof geéven. S'—. Bygevoegd worden.

AJOUTOIR, *m.* Mondstuk van fonteyn, *o.*

AJUSTAGE, *m.* Wigtigmaeking (der munten), *v.*

AJUSTE, *f.* (t. de mar.). Splits, *v.*

AJUSTEMENT, *m.* Het gelykmaeken, het schikken, *o.* —, Accommodement. Bylegging, vereffening, *v.* —, Parure. Opschik, *m.*, optooysel, *o.*

AJUSTER, *v. a.* Gelykmaeken, schikken, doen passen. — *un poids, une mesure.* Een gewigt, eene maet zyne behoorlyke zwaerheyd geéven. —, Concilier, Mettre d'accord. Vereenigen, bevredigen. —, Accommoder. Byleggen, vereffenen. — *un différend.* Een geschil byleggen *of* vereffenen. —, Arranger, Parer. Opschikken, optooyen, versieren. —, Coucher en joue. Mikken, aenleggen. —, Maltraiter (pop.). Teysteren, mishandelen. S'—, s'adapter. Toegepast worden. S'—, se parer. Zich opschikken, zich optooyen. S'—, cadrer. Overeenkomen. S'—, s'accommoder à.... Zich schikken, zich voegen naer....

AJUSTEUR, *m.* Wigtigmaeker (der munten), *m.*

AJUSTOIR, *m.* Muntschael, *v.*

AJUTAGE, *m.* voyez Ajoutoir.

ALABASTRITE, *f.* Valsch albast, *o.*

ALAIS, *m.* voyez Alêtre.

ALAISE, *f.* Sluytstuk, *o.*

ALAMBIC, *m.* p. *alanbik.* Distileérketel, *m.*, overhaelvat, *o.* (fig.) Passer à l'—, examiner avec soin. Nauw uythaelen.

ALAMBIQUÉ, E, *adj.* Te nauw uytgehaeld, uytgeploozen.

ALAMBIQUER, *v. a.* Overhaelen, distileéren. (fig.). S'—, se fatiguer, s'épuiser l'esprit. Zynen geest kwellen *of* uytputten, zyn hoofd breéken.

ALAN, *m.* Bulhond, *m.*

ALARGUER, *v. n.* (t. de mar.). Afhouden, van wal afwenden, in zee steéken.

ALARMANT, E, *adj.* Verschrikkend, ontstellend, beroerend.

ALARME, *f.* Cri. Wapenkreét, wapenroep, *m.*, veldgeschrey, *o.*, alarm, *m. Sonner l'* —. Alarm slaen. —, Schrik, *m.*, vrees, ontsteltenis, *v.* —s, (fig.) Inquiétudes, Craintes. Bekommeringen, *v. mv.*, onrust, *v.*, angst, *m.*

ALARMER, *v. a.* Vrees aenjaegen, verschrikken, ontstellen, ontrusten, beroeren. S'—. Verschrikken, zich ontstellen, zich ontrusten.

ALARMISTE, *m.* Schrikzaeyer, schrikverwekker, *m.*

ALATERNE, *m.* (arbrisseau). Alaternusboom, *m.*

ALBÂTRE, *m.* Albast, albaster, *o. Blanc comme l'*—. Albasterwit. *Gorge d'*—. Zeer witten hals.

ALBATROS, *m.* (oiseau palmipède). Platvoetigen watervogel, *m.*

ALBE-JULIE (ville). Weissenburg.

ALBERGE, *f.* Vroege perzik, *v.*

ALBERGEAGE, **ALBERGEMENT**, *m.* Erfpagt, *v.*

ALBERGIER, *m.* Vroegen perzikboom, *m.* (burg.

ALBE-ROYALE (ville). Stulweissen-

ALBIGEOIS, *m. pl.* (sectaires). Albigensen, *m. mv.*

ALBION, *f.* La Grande-Bretagne. Groot-Britannien, *o.*

ALBIQUE, *f.* Soórt van kryt, *o.*

ALBORA, *f.* Soórt van melaetschheyd, *v.*

ALBRAN, *m.* Jongen wilden endvogel, *m.*

ALBRENER, *v. n.* Op de jonge wilde endvogels jaegen.

ALBUGINÉ, E, *adj. Tunique* —*ée.* Wit oogvlies, *o.*

ALBUGINEUX, EUSE, *adj.* (t. d'anat.). Witagtig.

ALBUGO, *f.* Witte plek op het oog, *v.*

ALBUM, *m.* Schryfboeksken, zakboeksken, album, *o.*

ALBUMINE, *f.* (t. de chim.). Zelfstandigheyd die naer het wit van een ey gelykt, *v.*

ALBUMINEUX, EUSE, *adj.* Dat gelykt naer het wit van een ey.

ALCADE, *m.* Rechter (in Spanjen), *m.*

ALCAEST, **ALCAHEST**, *m.* Algemeen scheymiddel, *o.*

ALCAÏQUE, *adj.* Alcaïk (spr. van een grieksch of latynsch vers).

ALCALESCENCE, *f.* (t. de méd.). Loogzoutigheyd, *v.*

ALCALESCENT, E, *adj.* (t. de méd.). Loogzoutig.

ALCALI, *m.* (t. de chim.). Loogzout, *o.*, alcali, *m.*

ALCALIFIABLE, *adj.* Dat in loogzout kan veranderd worden.

ALCALIN, E, *adj.* (t. de chim.). Loogzoutagtig, alcalisch.

ALCALISATION, *f.* (t. de chim.). Het maeken van loogzout, *o.*, alcaliseéring, *v.*

ALCALISER, *v. a.* (t. de chim.). Loogzout maeken, alcaliseéren.

ALCÉE, *f.* (plante). Zigtmaerkruyd, *o.*; wilde maluwe, *v.*

ALCHIMIE, *f.* Goudmaekery, alchimie, *v.* (klauw, *m.*

ALCHIMILLE, *f.* (plante). Leeuwen-

ALCHIMIQUE, *adj.* Alchimistisch.

ALCHIMISTE, *m.* Goudmaeker, alchimist, *m.*

ALCOHOL, *m.* (t. de chim.). Wyngeest, *m.* —, Poudre très-vive. Zeer fyn poeyer, *o.*

ALCOHOLIQUE, *adj.* Dat wyngeest bevat.

ALCOHOLISATION, *f.* Het maeken tot onvoelbaer poeyer, *o.*

ALCOHOLISER, *v. a.* Tot onvoelbaer poeyer maeken. —, Den wyngeest tot den hoogsten graed overhaelen.

ALCORAN, *m.* Welboek van Mahomet, *m.* en *o.*, alkoran, *m.*

ALCOVE, *f.* Alkoóf, ingemaekte bedstede, *v.*

ALCYON, *m.* (oiseau de mer). Zeevogel, ysvogel, *m.*

ALCYONIEN, *adj. m. Jours* —*s.* Ysvogelsdagen, *m. mv.*

ALDÉBARAM, **ALDÉBARAN**, *m.* Zekere vaste sterre, *v.*

ALDERMAN, *m.* Schepen *of* raedsheer in Engeland, *m.*

ALÉATOIRE, *adj.* Dat van een onzeker geval afhangt. (steen, *m.*

ALECTORIENNE, *f.* (pierre). Haene-

ALÉGATE, *f.* Brandschilders nyptang *v.*

ALÈGE, *m.* Steunmuertje onder eene venster, *o.*

ALÈGRE, *adj.* (fam.). Lustig, vrolyk, snel, rasch.

ALÈGREMENT, *adv.* (fam.). Lustiglyk, rasschelyk.

ALÉGRESSE, **ALLÉGRESSE**, *f.* Blydschap, vreugd, vrolykheyd, *v.*

À L'ENCONTRE, *prép.* (fam.). Tegen.

ALÈNE, *f.* Els, elzen, *v.*, priem, *m.*

ALÉNÉ, E, *adj.* (bot.). Elzenvormig, priemvormig.

ALÉNIER, *m.* Elzenmaeker, elzenverkooper, *m.*

ALÉNOIS, *adj.* et *s. m.* Hofkers, *v.*

ALENTOUR, *adv.* Rondom. D'—. Van rondom. *Les lieux d'*—. De omliggende plaetsen.

ALENTOURS, *m. pl.* Omliggende plaetsen, *v. mv.*, omvang, omtrek, *m.*

ALÉRION, *m.* (blas.). Arendje zonder bek noch klauwen, *o.*

ALERTE, *adj.* Waekznem, vrolyk, lustig, snel, rasch, gauw, fluksch. —! *interj.* Vlug! op! —, *f.* Alarme. Schrik, *m.*, vrees, *v.*

ALÉSER, *v. a.* (t. de monn.). De randen der muntplaet op het aembeéld herstellen.

ALÉSOIR, *m.* Kanonboor, *v.* —, Foret. Boor, *v.*

ALÉSURE, *f.* Uytboorsel, *o.*

ALÈTHE, *m.* Indiaenschen roofvogel *m.*

ALETTE, *f.* (t. d'archit.). Post, styl, *m.*

ALEUROMANCIE, *f.* Waerzeggery uyt het meél, *v.*

ALEVIN, *m.* Groey, kweekvisch, *m.*

ALEVINAGE, *m.* Uytschot van visch, *o.*

ALEVINER, *v. a.* Met kleyne visschen voórzien.

ALEVINIER, *m.* Vyvertje ter aenfokking van kleyne visschen, *o.*

ALEXANDRIN, *adj. m. Vers* —. Vers van twaelf lettergreépen, *o.*

ALEXIEN, *m.* Cellebroer, cellebroeder, alexiaen, *m.*

ALEXIPHARMAQUE, *adj.* et *s. m.* Vergiftafdryvend, —, *m.* Tegengift, *o.*

ALEXIPYRÉTIQUE, *adj.* Koórtsverdryvend

ALEXITÈRE, *adj.* et *s. m.* Vergiftafdryvend, —, *m.* Tegengift, *o.*

ALEZAN, E, *adj.* Rosagtig, vael.

ALEZAN, *m.* (cheval). Vos, *m.*, rosagtig *of* vael peêrd, *o.*

ALÈZE, *f.* Stuk laken dat men onder eenen zieken legt, *o.* —, Sluytstuk, *o.*

ALEZÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Verminderd, verkort.

ALFANE, *f.* Merriepeêrd, *o.*

ALFANGE, *f.* Soórt van latuw, *v.*

ALFÉNIC, *m.* Gedraeyde suyker, *v.*

ALFIER, *m.* Vaendraeger, *m.*

ALFONSIN, *m.* voyez Alphonsin.

ALFOS, *m.* Plek op het vel, *v.*

ALGALIE, *f.* Blaespeyler, *m.*

ALGANON, *m.* Koten der galeyslaeven *v.*

ALGARADE, *f.* (fam.). Schimp, smaed, hoon, *m.*

ALGAROT, *m.* Braekpoeder, *o.*

ALGÈBRE, *f.* Stelkunst, algebra, *v.* (fig.) C'est de l'— pour moi. Dat kan ik niet begrypen; dat is grieksch voór my. (braïsch.

ALGÉBRIQUE, *adj.* Stelkonstig, alge-

ALGÉBRISER, *v. n.* Zich op de stelkonst toeleggen, daervan spreéken.

ALGÉBRISTE, *m.* Stelkundigen, algebrist, *m.*

ALGER (ville). Algiers.

ALGÉRIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Algeryusch —, *m.* Algeryn, *m.*

ALGONQUIN, E, *s. m.* et *f.* Inwooner, *m.*, *of* inwoonster van nieuw Frankryk (in America), *v.*

ALGORITHME, *m.* Rekenkonst, rekenkunde, *v.*

ALGUAZIL, *m.* Spaenschen gerechtsdienaer, *m.*

ALGUE, *f.* Zeegras, wier, *o.*

ALIBANIES, *f. pl.* Oostindisch katoenen lynwaed, *o.*

ALIBI, *m.* (t. de droit). Afweézigheyd van eene plaets, *v.*, alibi, *o.*

ALIBIFORAIN, *m.* (fam.). Ydele uytvlugt, *v.*

ALIBORON, *m.* (fam.). Bedilal, albedil, hemoeyal, *m.*

ALIBOUFIER, *m.* p. —*fié.* (arbre). Storaxboom, *m.*

Digitized by Google

ALICATE, *f.* Brandschilders nyptang, *v.*

ALICHON, *m.* Schepberd, schepbord (van eenen watermolen), *o.*

ALIDADE, *f.* Beweégbaere linie op een middelpunt, *v.*

ALIÉNABLE, *adj.* Vervremdbaer.

ALIÉNATION, *f.* Vervremding, overdragt, *v.* — *des esprits, haine, aversion.* Afkeer, *m.* — *de l'esprit, folie.* Zinnelooshey d, *v.*

ALIÉNÉ, E, *s. m.* et *f.* Zot, *m.* —, *f.* Zottin, *v.*

ALIÉNER, *v. a.* Vervremden, verkoopen. —, (fig.) Vervremden, afkeerig maeken. — *les esprits, les cœurs.* De gemoederen, de herten vervremden *of* afkeerig maeken. — *l'esprit, rendre fou.* Zinneloos maeken. S'—, SE SÉPARER. Scheyden, zich verwyderen.

ALIGNEMENT, *m.* Afmeéting; stelling in regte linie, *v.*

ALIGNER, *v. a.* Regt afmeéten, op eene regte linie stellen. —, COUVRIR UNE FEMELLE (vén.). Bespringen, dekken.

ALIGNOIR, *m.* Kleyne yzeren wig, *v.*

ALIMENT, *m.* Voedsel, *o.*, spys, *v.* —, ENTRETIEN. Onderhoud, *o.*

ALIMENTAIRE, *adj.* Dat tot onderhoud dient. *Pension* —. Kostgeld, jaergeld tot onderhoud, *o.*

ALIMENTER, *v. a.* Voeden, spyzen, onderhouden.

ALIMENTEUX, EUSE, *adj.* Voedend, voedzaem.

ALINÉA, *m.* Nieuwe linie, *v.*

ALINGER, *v. a.* Van lynwaed voórzien.

ALIPTIQUE, *f.* Konst van de lichaemen te bestryken (by de ouden), *v.*

ALIQUANTE, *adj. f. Partie* —. Getal dat in een grooter niet net begreépen is, *o.*

ALIQUOTE, *adj.* et *s. f. Partie* —. Getal waerdoor een ander getal volkomén kan verdeeld worden, *o.*

ALISIER, *m. voyez* ALIZIER.

ALITÉ, E, *adj.* Te bed liggend, bedlegerig.

ALITER, *v. a.* Het bed doen houden, bedlegerig maeken. S'—. Zich te bed houden, bedlegerig zyn.

ALIZE, *f.* Vrugt van den lotusboom, *v.*

ALIZÉ, *adj. m. Vents* —*s.* Passaetwinden, *m. mv.*

ALIZIER, *m.* (arbre). Lotusboom, *m.*

ALKALI, ETC. *voyez* ALCALI, etc.

ALKEKENGE, *m. voyez* COQUERET.

ALKERMÈS, *m.* (préparation pharmaceutique). Alkermes, *o.*

ALLAITEMENT, *m.* Het te zuygen geéven, het zoógen, *o.*

ALLAITER, *v. a.* Te zuygen geéven, zoógen.

ALLANT, E, *adj.* Die geérne hier en daer loopt. —, *m. Les* —*s et les venants.* Den gaenden en komenden man.

ALLÉCHEMENT, *m.* Aenlokking, *v.*

ALLÉCHER (j'allèche, j'allécherai), *v. a.* Aenlokken.

ALLÉE, *f.* Gang, doórgang, *m.* —, Laen, dreéf, wandeldreéf, *v.* —*s et venues.* Het heén en weér loopen.

ALLÉGATEUR, *m.* Aenhaeler, bybrenger, *m.*

ALLÉGATION, *f.* Aenhaeling, bybrenging, *v.* —, PROPOSITION. Voórstel, *o.*

ALLÉGE, *f.* (petit bateau). Ligter, *m.*, vaertuyg om de laeding uyt de schepen te noémen, *o.*

* **ALLÉGEANCE**, *f.* p. *alléjance.* Verligting, *v. Serment d'*—. Eed van getrouwheyd (die de Engelschen aen den koning, als wereldlyken heer doen), *m.*

ALLÉGEMENT, *m.* Verligting, ontlasting, *v.* —, (fig.) SOULAGEMENT. Verligting, *v.*

ALLÉGER (j'allége, nous allégeons, j'allégeai), *v. a.* Verligten, ligter maeken. —, (fig.) Verzagten, verligten. (deren.

ALLÉGIR, *v. a.* Verdunnen, verminderen.

ALLÉGORIE, *f.* Zinspel, *o.*; zinspreuk, leenspreuk, verbloeming, *v.*

ALLÉGORIQUE, *adj.* Leenspreukig, verbloemd.

ALLÉGORIQUEMENT, *adv.* Leenspreukigly k, verbloemdelyk.

ALLÉGORISER, *v. a.* Doór eene leenspreuk uytleggen. —, Eenen verbloemden zin geéven.

ALLÉGORISEUR, *m.* Verbloemden redenaer, *m.*

ALLÉGORISTE, *m.* Verbloémden uytlegger, *m.*

ALLÉGRESSE, *f. voyez* ALÉGRESSE.

ALLÉGRETTO, *adv.* (t. de mus.). Vrolyk.

ALLÉGRO, *m.* Vrolyke wyze, *v.* —, *adv.* GAIEMENT. Vrolyk.

ALLÉGUER, *v. a.* p. *allégher.* Aenhaelen, bybrengen.

ALLÉLUIA, *m.* (chant de joie). God zy lof. — (plante). Koekoeksbrood, *o.*, zuere klaver, *v.*

ALLEMAGNE, *f.* Duytschland, *o.*

ALLEMAND, E, *s. m.* et *f.* Duytscher, *m.*; duytsche, *v.* L'—. Het duytsch, *o.*, de duytsche *of* hoogduytsche tael, *v.* —, *adj.* Duytsch, hoogduytsch. *A l'*—*e.* Op zyn duytsch.

ALLEMANDE, *f.* (danse). Duytschen *of* hoogduytschen dans, *m.*

ALLER (je vais, tu vas, il va, nous allons, vous allez, ils vont. J'allai. J'allais. J'irai. J'irais. Va, allons, allez; que j'aille, que tu ailles, qu'il aille, que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent; que j'allasse. Allant, allé, ée), *v. n.* Gaen. — à *l'église.* Naer de kerk gaen. — à *Paris.* Naer Parys gaen. — à *pied.* Te voet gaen. — *par terre.* Te land gaen. — *en bateau.* Met eene schuyt gaen. — à *fond.* Te grond gaen. — *au-devant de q. q.* Iemand te gemoet gaen. — à *cheval.* Te peérd ryden. — *en poste.* Te post ryden. — *en voiture.* Met de koets ryden. — *son train.* Zynen gang gaen. — à *sa perte.* In zyn verderf loopen. *Cet habit vous va bien.* Dat kleed staet u wel. — *aux voix.* De stemmen opneémen. — *en avant.* Voóruyt gaen *of* trekken. —, TENDRE. Strekken, verstrekken. *Les conseils de cet homme vont à votre perte.* De raedgeévingen van dien man strekken tot uw verderf. — *contre, s'opposer.* Wederstaen, zich tegenstellen. — *prendre* ou *chercher.* Haelen, gaen haelen. *Il y va de sa vie.* Zyn leven is er aen gelegen. *Comment allez-vous?* Hoe staet het met u?. S'EN —, PARTIR. Heén gaen, aengaen, wechgaen, vertrekken. *Il s'en est allé.* Hy is wechgegaen. S'EN —, S'ÉCOULER, SE DISSIPER. Vergaen, verdwynen. S'EN —, SE MOURIR. Op sterven liggen, zieltoógen.

ALLER, *m. L'*— *et le venir.* Het gaen en komen. *Le pis* —. Het ergste dat er van kan komen, het grootste kwaed.

ALLÉSER, *v. a.* Een kanon uytbooren.

ALLÉSOIR, *m.* Kanonboor, *v.*

ALLÉSURE, *f.* Uytboorsel, *o.*

ALLEU, *m. Franc* —. Vry erfleen, *o.*

ALLIACÉ, E, *adj.* Lookagtig.

ALLIAGE, *m.* Mengeling (van metaelen), *v.* —, (fig.) MÉLANGE. Menging, mengeling, *v.*, mengsel, *o.*

ALLIAIRE, *f.* (plante). Knoflookkruyd, *o.*

ALLIANCE, *f.* Vermaegschapping, verbindtenis, *v.* —, CONFÉDÉRATION. Verbond, bondgenoótschap, *o. L'ancienne et la nouvelle* —. Het oud en nieuw verbond. —, (fig.) UNION, MÉLANGE. Vereeniging, menging, mengeling, *v.*, mengsel, *o.* —, BAGUE DE MARIAGE Trouwring, bouwlyksring, *m.*

ALLIÉ, *m.* Bondgenoót, eedgenoót, *m.*

ALLIER, *v. a.* Mengen, vermengen, mengelen, ondereen mengen *of* smelten. —, UNIR PAR MARIAGE. Trouwen. —, (fig.) JOINDRE. Vereenigen, vervoegen. S'—, SE COMBINER (en parlant des métaux). Vermengd worden. S'—, SE CONFÉDÉRER. Zich verbinden, een verbond maeken *of* aengaen. S'—, S'UNIR PAR MARIAGE. Zich vermaegschappen *of* verwaegeren.

ALLIER, *m.* Patrysnet, *o.*

ALLITÉRATION, *f.* Herhaeling van dezelfde syllaben, *v.*

ALLOBROGE, *m.* Onden inwooner van Savoyen, *m.* —, (fig.) RUSTAU. Lompen onbeschaefden en boeragtigen mensch, lomperd, *m.*

ALLOCATION, *f.* Goedkeuring *of* aenneéming van een artikel (in eene rekening), *v.*

ALLOCUTION, *f.* Aenspraek, *v.*

ALLODIAL, E, *adj.* Vry, leenvry, vryhavig, onleenroerig. *Terre* —*e.* Vry land.

ALLODIALITÉ, *f.* Leenvryheyd, onleenroerigheyd, *v.*

ALLONGE, ALONGE, *f.* Verlengstuk, *o.* —*s* D'ÉCURIER (mar.). Kluyshouten, *o. mv.*

ALLONGEMENT, ALONGEMENT, *m.* Verlenging, uytrekking, *v.* —, (fig.) Vertraeging, *v.*, uytstel, *o.*

ALLONGER, ALONGER, *v. a.* Verlengen, uytrekken, langer maeken. (fig.) — LA COURROIE. Ongeoórloofde winst neémen; zuynig leéven. —, AVANCER, ÉTENDRE. Uytsteéken, uytstrekken. — *un coup, le porter.* Eenen steék toebrengen. —, (fig.) FAIRE DURER DAVANTAGE. Uytrekken, verlengen. S'—. Langer worden, zich uytrekken.

ALLONS! *interj.* Wakker! sa! lustig!

ALLOUABLE, *adj.* Anneémelyk in eene rekening.

ALLOUÉ, *m.* Rechter, *m.*

ALLOUER, *v. a.* Goedkeuren, aenneémen, laeten gelden. —, ACCORDER. Verleenen, inwilligen.

ALLUCHON, *m.* (t. de mécan.). Tand die in het kamrad van eenen molen vat, *m.*

ALLUMER, *v. a.* Aensteéken, ontsteéken, in brand steéken. — *le feu.* Het vuer aensteéken *of* ontsteéken. — *un flambeau, une torche.* Eene fakkel aensteéken. —, (fig.) EXCITER, ENFLAMMER. Ontsteéken, vervekken. S'—. Aengaen, in brand raeken, vuer vatten.

ALLUMETTE, *f.* Solferstek, zwavelstok, *m.* (ker, *m.*

ALLUMEUR, *m.* Aensteéker, ontsteé-

ALLURE, *f.* Gang, tred, *m.* —, (fig.) MANIÈRE DE SE CONDUIRE. Handelwyze, *v.*, gedrag, *o.* —*s*, INTRIGUES. Heymelyke streéken, *m. mv.*

ALLUSION, *f.* Zinspeéling, betrekking, *v.*

ALLUVION, *f.* Aenwas, *m.*, aenspoeling, gors, schorre, *v.*

ALMADIE, *f.* Kleyne schuyt (der wilden op de kust van Africa), *v.*

ALMAGESTE, *m.* Verzameling van sterrekundige waerneémingen, *v.*

ALMANACH, *m.* p. —*na.* Almanak, tydwyzer, dagwyzer, *m.*

ALMANDINE, *f.* Soórt van robyn (edelgesteente), *m.*

ALOÈS, *m.* (plante). Aloë, aloës, *m.*

ALOÉTIQUE, *adj.* Uyt aloë bestaende.

ALOGNE, *f. voyez* BOUÉE.

ALOGOTROPHIE, *f.* Onregelmaetige voeding, *v.*

ALOI, *m.* TITRE DES MÉTAUX. Gehalte, alloey, *o.* —, (fig.) BONNE OU MAUVAISE QUALITÉ D'UNE CHOSE. Hoedanigheyd, eygenschap, *v.*

Digitized by Google

ALOMANCIE, *f.* Waerzeggery uyt het zout, *v.*
ALONGE, *f. voyez* ALLONGE etc.
ALOPÉCIE, *f.* Hoofdzugt, ziekte die het hair doet uytvallen, *v.*
ALORS, *adv.* p. *alor.* Dan, alsdan, toen, in dien tyd. D'—. Van dien tyd. — QUE. Wanneer, als, toen.
ALOSE, *f.* (poisson). Elft, *m.*
ALOST (ville). Aelst.
ALOUCHI, *m.* Gom van den kaneelboom, *v.*
ALOUETTE, *f.* Leeuwerik, leeuwerk, *m.*
ALOURDIR, *v. a.* (fam.). Dom maeken. S'—. Dom worden.
ALOUVI, E, *adj.* (pop.). Onverzaedelyk, zeer hongerig.
ALOYAGE, *m.* Mengeling der metaelen, *v.*
ALOYAU, *m.* p. *aloa-io.* PIÈCE DE BOEUF COUPÉ LE LONG DU DOS. Harst, *m.*; rugstuk van eenen os, *o.*
ALOYER, *v. a.* Het goud en zilver de vereyschte weerde geeven.
ALPES, *f. pl.* Het Alpisch gebergte, *o.*
ALPESTRE, *adj.* DES ALPES. Van het Alpisch gebergte.
ALPHA, *m.* Eerste letter van het grieksch alphabet, *v.* —, (fig.) COMMENCEMENT. Begin, beginsel, *o.*
ALPHABET, *m.* p. *alfabè.* RECUEIL DE TOUTES LES LETTRES D'UNE LANGUE. Alphabet, *o.*, AB, *m.*, AB-boek, *m.* en *o.* —, (fig.) PREMIERS PRINCIPES. Eerste beginsels, *o. mv.*
ALPHABÉTIQUE, *adj.* Alphabetisch.
ALPHABÉTIQUEMENT, *adv.* Volgens de orde van het alphabet.
ALPHANET, *m.*; **ALPHANETTE** ou **ALPHANESSE**, *f.* FAUCON DE TUNIS. Valk van Tunis, *m.*
ALPHITOMANCIE, *f.* Waerzegging uyt het *meél*, *v.*
ALPHONSIN, **ALFONSIN**, *m.* INSTRUMENT DE CHIRURGIE POUR TIRER LES BALLES. Kogeltrekker (heelmeesters werktuyg), *m.*
ALPIOU, *m.* Zynen inleg verdubbelen (als men gewonnen heeft).
ALPISTE, *m.* (plante *et* graine). Canarizaed, *o.*
ALQUE, *m.* PINGOUIN. Vetgans, *v.*
ALQUIFOUX, *m.* Solferagtige loodmyn, *v.*
ALSACE, *f.* (province). Elzas, *m.*
ALSACIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Elzasser, *m.*; elzassische vrouw, *v.* —, *adj.* Elzassisch.
ALSINE, *f.* (plante). Vogelkruyd, *o.*
ALTÉRABLE, *adj.* Vervalschbaer, verergerbaer, veranderbaer.
ALTÉRANT, E, *adj.* Dorstverwekkend. —, *m.* Geneesmiddel dat de kwaede vogten verbetert *of* afdryft, *o.*
ALTÉRATION, *f.* Verergering, verandering ten kwaede, *v.* —, FALSIFICATION. Vervalsching, *v.* — *des monnaies.* Vervalsching der geldspecien. —, Ontroering, ontsteltenis, *v.* —, Grooten dorst, *m.*
ALTERCAS, *m. voyez* ALTERCATION.
ALTERCATION, *f.* Twist, *m.*, geschil, *o.*
ALTÉRER, *v. a.* Verergeren, verslegten, bederven. —, FALSIFIER. Vervalschen. — *les monnaies.* De geldspecien vervalschen. —, TROUBLER, BOUVOIR. Ontroeren, ontstellen. — *les esprit.* De gemoederen ontroeren. — *l'amitié.* De vriendschap krenken. —, CAUSER DE LA SOIF. Dorst verwekken. S'—. Bederven, ontaerden, slegter *of* erger worden.
ALTERNAT, *m.* Het beurtelings doen, *o.*
ALTERNATIF, IVE, *adj.* Beurtelingsch, afwisselend. *Proposition —ive.* Voorstelling die twee tegenstrydige deelen in zich besluyt, *v.*
ALTERNATION, *f.* Afwisseling, *v.*, het afwisselen, *o.*
ALTERNATIVE, *f.* Keus van twee zaeken, *m.* en *v.*
ALTERNATIVEMENT, *adv.* By beurten, beurtelings, verschaerens.
ALTERNE, *adj. Angles —s.* Wisselhoeken, *m. mv. Feuilles —s.* Beurtelings en alleen staende bladen, *o. mv.*
ALTERNÉ, E, *adj.* (blas.). Kruyswyze geplaetst.
ALTERNER, *v. a.* et *n.* Afwisselen, elkander verschaeren.
ALTESSE, *f.* p. *—tèce.* (titre d'honneur). Hoogheyd, doórlugtigheyd, *v.*
ALTHOEA, *m. voyez* GUIMAUVE.
ALTIER, ÈRE, *adj.* p. *altié.* Trotsch, hoogmoedig, opgeblaezen, hooghertig.
ALTIÈREMENT, *adv.* Trotschelyk, hoogmoedigly k.
ALTIMÈTRE, *m.* Hoogtemeéter, *m.*
ALTIMÉTRIE, *f.* Hoogtemeéting, hoogtemeétkunde, *v.*
ALTO, *m.* Altovioól, *v.*
ALUDE, *f.* Gekoleurd schaepsleder, *o.*
ALUDEL, *m.* (chim.). Sublimeérpot, *m.*, sublimeérvat, *o.*
ALUINE, *f. voyez* ABSINTHE.
ALUMELLE, *f.* Lemmer van een mes, *m.* en *o.*
ALUMINE, *f.* Kleynerde, *v.* Zuyvere kley, grondstof van den aluyn, *v.*
ALUMINEUX, EUSE, *adj.* Aluynagtig. *Terre —euse.* Aluynaerde, *v.*
ALUN, *m.* (sel). Aluyn, *m.*
ALUNAGE, *m.* Het aluynen, *o.*
ALUNER, *v. a.* Aluynen.
ALUNIÈRE, *f.* Aluynmaekery, aluynkoókery, aluynbereydery, *v.*
ALVÉOLAIRE, *adj.* Van de tandkassen; van de biëncellekens.
ALVÉOLE, *m.* Tandkas, *v.*, tandhol, *o.* —, Biëncelleken, *o.* —, Binnenste van het oor, *o.* — (t. de bot.). Holligheyd, *v.*
ALVÉOLÉ, E, *adj.* Hol, uytgehold.
ALYSSE, *m.* (plante). Zekere plant, *v.*
AMABILITÉ, *f.* Beminnelykheyd, *v.*
AMADES, *m. pl.* (t. de blas.). Dry platte evenwydige lysten, *v. mv.*
AMADIS, *m.* Enge kamizoólmouw, *v.*
AMADOTE, *f.* Amadotpeêr, *v.*, amadotpeérenboom, *m.*
AMADOU, *m.* Zwam, *v.*
AMADOUER, *v. a.* Vleyen, streelen, flikflooyen.
AMADOUEUR, *m.* Zwammaeker, *m.*
AMAIGRIR, *v. a.* Vermageren, uytmergelen, uytteêren, mager maeken. —, Dunnen, dunner maeken. —, *v. n.* Vermageren, mager worden. S'—. Indroogen.
AMAIGRISSEMENT, *m.* p. *—gricemant.* Vermagering, uytmergeling, *v.*
AMAILLADE, **AMAIRADE**, *f.* Soórt van vischnet, *o*
AMALGAMATION, *f.* (chim.). Vermenging van metael met kwikzilver, *v.*
AMALGAME, *m.* Vermengd metael met kwikzilver, *o.* —, (fig.) MÉLANGE, UNION. Menging, vermenging, vereeniging, *v.*
AMALGAMER, *v. a.* Metael met kwikzilver vermengen. —, (fig.) MÉLANGER. Mengen, vermengen, vereenigen. S'—. Zich vermengen; zich vereenigen.
AMANDE, *f.* Amandel, *m.* —, SEMENCE DE TOUS LES FRUITS A NOYAU. Pit, kern, *v.* (melk, *v.*
AMANDÉ, *m.* (boisson). Amandel-
AMANDIER, *m.* p. *—dié.* (arbre). Amandelboom, *m.*
AMANT, E, *s. m.* et *f.* Minnaer, beminden, vryer, *m.*; minneres, beminde, vryster, *v.*
AMARANTHE, *f.* (fleur). Fluweelbloem, duyzendschoon, *v.*
AMARANTHINE, *f.* Soórt van anemoón, *v.*
AMARINER, *v. a.* Een genomen schip met bootsvolk voórzien. —, ACCOUTUMER À LA MER, AUX MANŒUVRES. Aen de zee, aen het scheépswerk gewennen.
AMARQUE, *m.* Boey, baek (ton op het water om de zandplaeten aen te wyzen), *v.*
AMARRAGE, *m.* Het ankeren, *o.* —, ATTACHE DES AGRÈS AUX CORDAGES. Ankertouwwerk, het vastmaeken van een schip, *o.* (*v.* en *o.*
AMARRE, *f.* Kabeltouw, scheépstouw,
AMARRER, *v. a.* Vastleggen, meeren, aenleggen.
AMARYLLIS, *f.* Fraey kapelletje, *o.* —, Soórt van narcis, *v.*
AMAS, *m.* Verzameling, menigte, *v.*, hoop, *m.*
AMASSER, *v. a.* p. *amâcer.* Verzamelen, inzamelen, ingaderen, byeenbrengen, byeenhaelen. S'—. Byeenkomen.
AMASSETTE, *f.* p. *amacète.* Schilderspaentje, strykmes (om de gemaelene verwen van den vryfsteen op te neémen), *o.*
AMATELOTER, *v. a.* De bootsgezellen paeren.
AMATEUR, *m.* Liefhebber, beminnaer, *m. Femme* —. Liefhebster, beminnaerster, *v.*
AMATIR, *v. a.* Mat *of* dof maeken, ontluysteren.
AMAUROSE, *f.* (méd.). Verduystering der oogen, *v.*
AMAZONE, *f.* Amazoón, kloekmoedige vrouw, *v.*
AMBACT, *m.* (t. de féod.). Ambagt, *o.*
AMBAGES, *f. pl.* Omwegen, *m. mv.*, omslag van woórden, *m.*
AMBALARD, *m.* p. *—lar.* Papiermaekers kruywagen, *m.*
AMBARVALES, *f. pl.* Feesten ter eere van *Céres*, *v.* en *o.* *mv.*
AMBASSADE, *f.* Gezantschap, ambassaedschap, *o.*
AMBASSADEUR, DRICE, *s. m.* et *f.* p. *ambaça—.* Gezant, afgezant, *m.*; gezantsvrouw, gezante, *v.*
AMBASSADRICE, *f. voy.* AMBASSADEUR.
AMBE, *m.* Vervoegd tweetal (in de lotery), *o.*
AMBESAS, *m.* Twee aezen in eenen worp, *o. mv.*
AMBI, *m.* (instrument de chirurgie). Werktuyg om de verstuyking van den arm te herstellen, *o.*
AMBIANT, E, *adj.* (phys.). Omringend.
AMBIDEXTRE, *adj.* Evenhandig, slinksch en regtsch.
AMBIGU, É, *adj.* Tweezinnig, dubbelzinnig, twyfelagtig. —, *m.* Maeltyd waer de spyzen en het nageregt te gelyk worden voórgediend, *v.* —, (fig.) MÉLANGE DE CHOSES OPPOSÉES. Mengeling van tegenstrydige zaeken *v.*
AMBIGUÏTÉ, *f.* Dubbelzinnigheyd, *v.*
AMBIGÜMENT, *adv.* Dubbelzinniglyk.
AMBITÉ, *adj. m. Verre* —. Week glas, *o.*
AMBITIEUSEMENT, *adv.* Heerschzugtiglyk, eerzugtiglyk.
AMBITIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Heerschzugtig, eerzugtig, staetzugtig.
AMBITION, *f.* Heerschzugt, eerzugt, roemzugt, staetzugt, *v.*
AMBITIONNER, *v. a.* Uyt eerzugt ergens naer dingen *of* streéven, vueriglyk betragten.
AMBLANT, E, *adj.* Dat den tel gaet. *Cheval* —. Telganger, *m.*, telpeêrd, *o.*
AMBLE, *m.* Tel, pasgang, lammerengang (van een peêrd), *m.*
AMBLER, *v. n.* Den tel gaen, den pasgang houden.
AMBLEUR, *m.* Stalmeester van 's koonings stallen, *m.*
AMBLYGONE, *m.* Stompen hoek, *m.* —, *adj.* Stomphoekig.
AMBLYOPIE, *f.* Verduystering der oogen, *v.*
AMBOINE, *f.* (île). Amboina.

Digitized by Google

AMBON, *m.* p. *an*—. Hoogzael, *v.*
AMBOUTIR, *v. a.* p. *an*—. Bol *of* bol rond maeken, dryven.
AMBOUTISSOIR, *m.* Spykeryzer, nagelyzer (waermede de koppen aen de nagels gemaekt worden), *o.*
AMBRE, *m.* p. *anbre.* Amber, ambersteen, *m.* — *gris.* Ambergrys, *o.* — *jaune.* Barnsteen, brandsteen, *m.*
AMBRÉADE, *f.* Valschen barnsteen, *m.*
AMBRÉE, *f.* Soórt van schelpslek, *v.*
AMBRER, *v. a.* Amberen, met amber bereyden.
AMBRETTE, *f.* (plante). Amberbloem *v.* *Poire d'*—. Amberpeêr, *v.*
AMBROISIE, *f.* Ambrozyn, *o.*, godenspys, *v.* — (fig.) Mets exquis. Kostelyke spys, *v.* — (plante). Zekere plant, *v.* (pitael, *o.*
AMBULANCE, *f.* p. *an*—. Veldhos-
AMBULANT, E, *adj.* Omzwervend, reyzend, ongestadig. *Hôpital* —. Veldhospitael, *o.* *Vie* —*e.* Ongestadige leevenswyze, *v.*
AMBULATOIRE, *adj.* Van plaets veranderende, plaetsverwisselend. —, Changeant. Veranderlyk, onbestendig, onstandvastig. *Volonté* —. Onstandvastigen wil.
ÂME, AME, *f.* Ziel, *v.* *Rendre l'*—. Den geest geéven, sterven. —, Conscience. Geweten, gewisse, gemoed, *o.* —, Individu, personne. Mensch, *m.*, ziel, *v.*, persoon, *m.* —, Hert, *o.*; moed, *m.* —, Mobile; Soutien. Dryfveêr, *v.*; steun, *m.* —, Esprit. Geest, *m.* —, Vivacité. Vlugheyd, levendigheyd, *v.* —, Milieu. Midden, *o.* — *d'un canon.* Holte, opening van een kanon, *v.* — *d'un violon.* Stopel in eene vioól, *m.*
AMÉLÉON, *m.* Appeldrank (in Normandiën), *m.*
AMÉLIORATION, *f.* Verbetering, *v.*
AMÉLIORER, *v. a.* Verbeteren, beter maeken. S'—. Verbeteren, beter worden.
AMEN, mot hébreu signifiant *ainsi soit-il.* Amen! het zy zoo! Dire —, Consentir. Toestemmen, inwilligen.
AMÉNAGE, *m.* Vragtwagen, *m.* —, Overvoering, toevoering, *v.*
AMÉNAGEMENT, *m.* Het kappen en zaegen van het hout in een bosch, *o.*
AMÉNAGER, *v. a.* Hout in een bosch kappen en zaegen.
AMENDABLE, *adj.* Boetschuldig, boetweêrdig, dat boet verdient.
AMENDE, *f.* Boet, breuk, geldboet, geldstraf, *v.* *Mettre à l'*—. In de boet slaen. *Encourir une* —. In eene boet vervallen. — *honorable.* Openbaere boet. — *arbitraire.* Willekeurige boet.
AMENDEMENT, *m.* Betering, verbetering, beterschap, *v.* —, Maetiging, verzagting, bepaeling, *v.* —, Mest, *m.*, mesting, *v.*
AMENDER, *v. a.* In de boet slaen, beboeten. —, Corriger. Verbeteren. —, Modifier un projet de loi. Maetigen, verzagten, nader bepaelen. —, Mettre des engrais. Mesten. —, *v. n.* Devenir en meilleur état. Beter worden, zich beter bevinden. —, Baisser de prix. Afslaen, in prys verminderen. S'—, Se corriger. Zich beteren, zich bekeeren.
AMENÉ, *m.* Bevel van iemand voór den rechter te brengen, *o.*
AMENER, *v. a.* Geleyden, brengen, aenbrengen, medebrengen, aenvoeren, bybrengen, toebrengen. —, Tirer à soi. Tot zich trekken. —, Faire condescendre. Overreden, overhaelen. — *q. q. à son sentiment.* Iemand tot zyn gevoel overhaelen. —, Introduire. Invoeren. —, Etre cause de. Oorzaek zyn, veroorzaeken. *Mandat d'*—. Bevel van iemand voór den rechter te brengen, *o.* —, *v. a.* et *n.* (t. de mar.). Stryken, laeten vallen. — *les voiles, le pavillon.* De zeylen, de vlag stryken.
AMÉNITÉ, *f.* Aengenemheyd, bevalligheyd, liefelykheyd, *v.*
AMÉNORRHÉE, *f.* (t. de méd.). Ophouding der maendstonden, *v.*
AMÉNUISER, *v. a.* Dunnen, verdunnen, dunner maeken.
AMER, *m.* Gal, *v.* —, Remède amer, chose amère. Bitter, *o.*
AMER, ÈRE, *adj.* Bitter. —, (fig.) Triste, Douloureux. Bitter, droevig, pynlyk, smertelyk. —, Steékend, beledigend.
AMÈREMENT, *adv.* Bitterlyk, smertelyk, pynlyk.
AMÉRICAIN, E, *adj.* et *s. m.* et *f.* Americaensch. —, Americaen, *m.* —, *f.* Americaensche, *v.*
AMÉRIQUE, *f.* America, *o.*
AMERTUME, *f.* Bitterheyd, *v.*, bitteren smaek, *m.* —, (fig.) Peine d'esprit. Bitterheyd, smert, droefheyd, *v.* —, Causticité. Bedilzugt, *v.*
AMÉTHYSTE, *f.* (pierre précieuse). Amethist, amethisisteen, *m.* —, *m.* Oiseau-mouche. Vliegenvogeltje, *o.*
AMEUBLEMENT, *m.* Huyssieraed, *o.* stoffeéring, *v.*
AMEUBLIR, *v. a.* In roerende goederen veranderen. —, Rendre des terres meubles, légères. Roeren, omspitten, omkeeren.
AMEUBLISSEMENT, *m.* p. — *blicemant.* Verandering in roerende goederen, *v.* —, Ce qui est ameubli. Hetgeéne in roerende goederen veranderd is.
AMEULONER, *v. a.* Opstapelen.
AMEUTEMENT, *m.* Koppeling der jagthonden, *v.*
AMEUTER, *v. a.* Jagthonden koppelen. —, (fig.) Soulever, Attrouper. Ophitsen, opruyen, doen byeenrotten. S'—. Oproeriglyk byeenkomen, byeenrotten.
AMFIGOURI, *voyez* Amphigouri, etc.
AMI, E, *s. m.* et *f.* Vriend, *m.*; vriendin, *f.* —, Amateur, Partisan. Liefhebber, beminnaer, *m.* —, Amant. Minnaer, *m.* —, *f.* Vriendin, *v.* —, Maîtresse. Minnaeres, *v.* —, *adj.* Propice, Favorable. Vriendelyk, gunstig, genegen.
À MI, *adv.* Half, ten halven; in het midden. — *chemin.* Half weg.
AMIABLE, *adj.* Vriendelyk, minzaem. *A l'*—. In der minne. *Vendre à l'*—. Uyt er hand verkoopen.
AMIABLEMENT, *adv.* Vriendelyk.
AMIANTE, *m.* (minéral). Aerdvlas, steenvlas, *o.*, pluymaluyn, *m.*
AMICAL, E, *adj.* Vriendelyk.
AMICALEMENT, *adv.* Vriendelyk.
AMICT, *m.* Priesterlyk schouderkleed *o.*
AMIDON, *m.* Ameldonk, *m.*; amelmeél, styfselmeél, *o.* — *bleu.* Blauwsel.
AMIDONIER, *m.* Ameldonkmaeker, styfselmaeker, ameldonkverkooper, *m.*
AMIDONNERIE, *f.* Ameldonkfabriek, styfselfabriek, *v.*
AMIGNARDER, *v. a.* (fam.). Vleyen, streelen, liefkoózen.
AMILACÉ, E, *adj.* Styfselagtig.
AMINCIR, *v. a.* Verdunnen, dunner maeken. S'—. Dunner worden.
AMINCISSEMENT, *m.* p. —*cicemant.* Verdunning, *v.*
AMINEUR, *m.* Zoutmeéter, *m.*
AMIRAL, *m.* et *adj.* Admirael, zeeoversten, *m.* —, Vlootvoogd, *m.* —, Admiraelsschip, *o.* *Vaisseau* —. Admiraelsschip, *o.*
AMIRALE, *f.* Admiraelsgaley, *v.* —, *f.* Admiraelsvrouw, *v.*
AMIRANTE, *m.* Amiral (en Espagne). Spaenschen admirael, *m.*
AMIRAUTÉ, *f.* Admiraelschap, *o.* —, Admiraliteyt, *v.*
AMISSIBLE, *adj.* p. *amicible.* Verliesbaer.
AMITIÉ, *f.* Vriendschap, liefde, genegenheyd, *v.* — *intime.* Boezemvriendschap, *v.* —, Faveur, Plaisir. Vriendschap, gunst, *v.*, dienst, *m.* *L'*— *des couleurs, leur accord.* De overeenkomst der verwen, *v.* —s, Démonstrations affectueuses. Beleéfdheden, *v. mv.*
AMMAN, *m.* Opperhoofd van een zwitsersch kanton, *o.*
AMMITE, *m.* (concrétion pierreuse). Zandsteen, *m.*
AMMOCHRYSE, *f.* (pierre précieuse). Goudzand, *o.*
AMMODYTE, *m.* Zandael, *m.*
AMMON (CORNE D'), *f.* Schroefswyze versteende schelp, *v.*
AMMONIAC, AQUE, *adj.* *Sel* —. Ammoniakzout, *o.* *Gomme* —*aque.* Ammoniakgom, *v.*
AMMONIACAL, E, *adj.* Van ammoniak.
AMMONIACÉ, E, *adj.* Dat ammoniak in zich bevat.
AMMONIAQUE, *f.* Ammoniak, *m.*
AMNÉSIE, *f.* Verlies van het geheugen *o.*
AMNION, AMNIOS, *m.* Lamvlies, *o.*
AMNISTIE, *f.* Algemeene vergiffenis (voór wederspannigen en overloopers), *v.*
AMNISTIÉ, E, *adj.* et *s.* Wien men heéft vergeéven.
AMNISTIER, *v. a.* Vergeéven, kwytschelden.
AMODIATEUR, *m.* Landpagter, *m.*
AMODIATION, *f.* Landpagt, *v.*
AMODIER, *v. a.* Pagten, verpagten.
AMOINDRIR, *v. a.* Verminderen, verkleynen.
AMOINDRISSEMENT, *m.* p. *dricmant.* Vermindering, verkleyning, *v.*
À MOINS DE, À MOINS QUE, *conj.* Ten zy, ten zy dat.
AMOISES, *f. pl.* (pièces de bois). Gordingen, *v. mv.*
AMOLETTES, *f. pl.* (t. de mar.). Spilgaten, *o. mv.*
AMOLLIR, *v. a.* Week *of* zagt maeken, verzagten, vermorwen. —, (fig.) Verwyven, verwyfd maeken. —, Détruire l'énergie. Verzwakken. S'—, Devenir mou. Week *of* zagt worden, verzagten, vermorwen. S'—, (fig.) Verwyven.
AMOLLISSEMENT, *m.* p. —*licemant.* Vermorwing, verzagting; (fig.) verwyving, *v.*
AMOME, *m.* (plante). Amonie, *v.*
AMONCELER, *v. a.* Opeenhoopen, ophoopen, opstapelen.
AMONT (D'), *adv.* Opwaerts, hooger aen. *Vent d'*—. Oostewind, *m.*
AMORCE, *f.* Aes, lokaes, *o.* —, (fig.) Laedkruyd, laedpoeyer, *o.* —, (fig.) Aenloksel, *o.*, aentrekkelykheyd, *v.*
AMORCER, *v. a.* Met lokaes voórsien. —, Laedkruyd op de pan doen. *Amorces!* Kruyd op de pan! —, Attirer en flattant. Lokken, aenlokken, loknaezen.
AMORÇOIR, *m.* Steékboor, wielboor, *v.*
AMORPHE, *adj.* Vormloos, zonder vorm.
AMORTIR, *v. a.* Verdooven, verminderen, verzwakken. — *les couleurs.* De verwen verdooven. — *une rente.* Eene rente afslossen. S'—. Verzwakken, Zyne kragten verliezen.
AMORTISSABLE, *adj.* Losbaer, afloshaer, aflegbaer.
AMORTISSEMENT, *m.* p. —*licemant.* Aflossing, aflegging, afdoening, *v.* *Caisse d'*—. Aflossingskas, *v.* —, Oórlof vergund aen eene doode hand om landgoederen enz. te mogen verkrygen, *o.* —, Ornement d'architecture. Topsieraed, *o.*
AMOUR, *m.* au sing. et fém. au *pl.* Liefde, min, *v.* — *maternel.* Moederliefde. — *conjugal.* Egteliefde. — *de Dieu.* Liefde tot God. — *de la patrie.* Vaderlandsliefde. — *propre.* Eygenliefde.
AMOURACHER, *v. a.* (fam.). In eene dwaeze liefde doen vervallen. S'—. In eene dwaeze liefde vervallen.

Digitized by Google

AMOURETTE, *f.* Minnaery, *v.*
AMOUREUSEMENT, *adv.* Verliefdelyk, minnelyk.
AMOUREUX, EUSE, *adj.* Verliefd. —, *m.* Minnaer, beminden, vryer, *m.*
AMOVIBILITÉ, *f.* Afzettelykheyd, herroepelykheyd, *v.*
AMOVIBLE, *adj.* Afzettelyk, afzetbaer, herroepelyk. (wen.
AMPASTELER, *v. a.* Met weede ver-
AMPELITE, *f.* Aerdhars, *v.*
AMPHIARTHROSE, *f.* Onmerkbaere beweeging der gevrigten, *v.*
AMPHIBIE, *adj.* p. *anfi* —. Halfslachtig. —, *m.* Halfslachtig dier (dat te water en te land leeft), *o.*
AMPHIBIOLITHE, *m.* Versteend halfslachtig dier, *o.*
AMPHIBIOLOGIE, *f.* Verhandeling over de halfslachtige dieren, *v.*
AMPHIBLESTHROÏDE, *f.* Wit en slymagtig oogvlies, *o.*
AMPHIBOLOGIE, *f.* Dubbelzinnigheyd, twyfelzinnigheyd, *v.*
AMPHIBOLOGIQUE, *adj.* Dubbelzinnig, twyfelzinnig.
AMPHIBOLOGIQUEMENT, *adv.* Dubbelzinniglyk, twyfelzinniglyk.
AMPHIBRANCHIES, *f. pl.* Ruymten tusschen de klieren van het tandvleesch, *v. mv.*
AMPHIBRAQUE, *m.* Voet van eene lange tusschen twee korte lettergreépen, *m.*
AMPHICTYONS, *m. pl.* Afgeveêrdigden van de griekische steden, *m. mv.*
AMPHIDROMIE, *f.* Geboórtefeest, *v.* en *o.*
AMPHIGÈNE, *m.* Witten granaetsteen *m.*
AMPHIGOURI, *m.* Warrede, verwarde rede *of* spreekwyze, *v.*
AMPHIGOURIQUE, *adj.* Verward, duyster.
AMPHIGOURIQUEMENT, *adv.* Verwardelyk, duysterlyk.
AMPHIMACRE, *m. voyez* AMPHIBRAQUE.
AMPHIMELLE, *m.* Winterkleed, *o.*
AMPHIPROSTYLE, *m.* Tempel met vier zuylen *of* pilaeren van vooren en van agteren, *m.*
AMPHIPTÈRE, *m.* (blas.). Slang met twee vleugels, *v.*
AMPHISBÈNE, *m.* Ringelslang, *v.*
AMPHISCIENS, *m. pl.* Tweezydschaduwige inwooners van de gezengde lochtstreek, *m. mv.*
AMPHISMILE, *m.* Tweesnydend mes, *o.*
AMPHITHÉÂTRE, *m.* Amphitheater, *o.*
AMPHITRITE, *f.* (poét.). De zee, *v.*
AMPHITRYON, *m.* Gastheer, *m.*
AMPHORE, *f.* Kruyk met twee ooren, *v.*
AMPLE, *adj.* Ruym, breed, wyd. —, (fig.) Wydloopig, uytvoerig.
AMPLEMENT, *adv.* Ruym; (fig.) wydloopiglyk, uytvoeriglyk.
AMPLEUR, *f.* Ruymte, wydte, *v.*
AMPLEXICAULE, *adj.* et *s. f.* Stamomvattend. —, *f.* Stamomvattend blad, *o.*
AMPLIATIF, IVE, *adj.* Uytbreydend, byvoegend. *Bref* —, *bulle* —*ive.* Pauselyken brief die nieuwe voórrechten by eenen voórgaenden brief voegt, *m.*
AMPLIATION, *f.* Dubbel, dubbelde, duplicaet, *o.* —, (fig.) EXTENSION, AUGMENTATION. Uytbreyding, vergrooting, *v.*
AMPLIER, *v. a.* (pal.). Uytstellen, verschuyven. — *un prisonnier*, *le tenir moins resserré.* Eenen gevangen meer vryheyd geéven. —, AUGMENTER. Vermeerderen, vergrooten.
AMPLIFICATEUR, *m.* Uytbreyder, vergrooter, *m.*
AMPLIFICATION, *f.* Uytbreyding, vergrooting, *v.* —, (fig.) EXAGÉRATION. Overdryving, vergrooting, *v.*
AMPLIFIER, *v. a.* Uytbreyden, vergrooten.
AMPLISSIME, *adj.* Zeer ruym. — (titre d'honneur). Hoogagtbaer.
AMPLITUDE, *f.* Kring dien eene geschoótene bombe maekt, *m.* — (t. d'astr.). Kring dien eene sterre maekt van haeren opgang tot haeren ondergang, *m.*
AMPOULE, *f.* Blaertje, blaesken (op het vel), *o.* *La sainte* —. De heylige ampulle, *v.*
AMPOULÉ, E, *adj.* (fig.) Opgeblaezen, hoogdraevend.
AMPOULETTE, *f.* p. *ampoulète.* Zandlooper, *m.*, uerglas, *o.*
AMPUTATION, *f.* p. *anputacion.* (t. de chir.). Afzetting, afsnyding, *v.*
AMPUTER, *v. a.* (chir.). Afzetten, afsnyden. (middel, *o.*
AMULETTE, *m.* Gewaend behoed-
AMURER, *v. a.* (mar.). Het touwwerk spannen.
AMURES, *f. pl.* Halsklampen, *m. mv.*, halsgaten, *o. mv.*
AMURGUE, *f.* Droessem van uytgeperste olyven, *m.*
AMUSABLE, *adj.* Verzettelyk.
AMUSANT, E, *adj.* Vermaekelyk, aengenaem.
AMUSEMENT, *m.* Vermaek, verzet, *o.*, tydkorting, *v.*
AMUSER, *v. a.* Vermaeken, verzetten. —, (fig.) DISTRAIRE, OCCUPER. Ophouden, bezig houden. —, REPAÎTRE DE VAINES ESPÉRANCES, TROMPER. Op hoop doen leéven, te leur stellen, bedriegen. —, FAIRE PERDRE LE TEMPS. Tyd doen verliezen. S'—, SE DIVERTIR. Zich vermaeken. S'—, S'AVISER DE. Bedenken, op denken. S'—, SE MOQUER. Spotten, bespotten.
AMUSETTE, *f.* Kleyn vermaek, *o.*; speélpop, *v.*
AMUSEUR, *m.* Bedrieger, misleyder, *m.*
AMUSOIRE, *f.* Tydverdryf, *o.*
AMYGDALES, *f. pl.* Keéklieren, *v. mv.*, amandelen, *m. mv.*
AMYGDALOÏDE, *f.* Amandelsteen, *m.*
AN, *m.* Jaer, *o.* *Nouvel* —. Nieuw jaer. *Par* —. Jaerlyks, des jaers, 's jaers. *Agé d'un* —. Jaerig. *Il a vingt* —*s.* Hy is twintig jaeren oud. *Bon* —, *mal* —, *en compensant les années bonnes et les mauvaises.* Het een jaer doór het andere.
ANA, *m.* Verzameling van verschillende gedagten, stukken, enz., *v.* —, QUANTITÉ ÉGALE DE DROGUES MÊLÉES (méd.). Gelyke hoeveélheyd (in recepten), *v.*
ANABAPTISME, *m.* Wederdoop, herdoop, *m.*
ANABAPTISTE, *m.* (sectaire). Doopsgezinden, wederdooper, herdooper, *m.*
ANABROSE, *f.* Ineéting doór scherpe vogten, *v.*
ANACAMPTIQUE, *adj.* Wederkaetsend, terugkaetsend.
ANACATHARSE, *f.* Borstzuyvering, *v.*
ANACATHARTIQUE, *adj.* Borstzuyverend.
ANACHORÈTE, *m.* p. —*korète.* Kluyzenaer, eremyt, *m.*
ANACHRONISME, *m.* Misslag in de tydrekening, *m.*
ANACLASTIQUE, *f. voyez* DIOPTRIQUE.
ANACRÉONTIQUE, *adj.* *Vers* —*s.* Anacreontische verzen, *o. mv.*
ANADROME, *m.* (t. de méd.). Opstyging der ziektestoffen van de onderdeelen naer de bovendeelen des lichaems, *v.*
ANAGALLIS, *m.* (plante). Vogelkruyd, *o.*, muer, *v.*
ANAGIRIS, *m.* Stinkhout, *o.*
ANAGOGIE, *f.* Verheffing van den geest tot hemelsche zaeken, *v.*
ANAGOGIQUE, *adj.* Geheymzinnig, verborgen.
ANAGRAMMATISER, *v. a.* et *n.* Letterkeeren maeken. (der, *m.*
ANAGRAMMATISTE, *m.* Letterkeer-
ANAGRAMME, *f.* Letterkeer, *m.*, letterkeering, *v.*, letterkeerdicht, *o.*
ANALECTES, *m. pl.* Uytgezogte stukken eens schryvers, *o. mv.*
ANALÈME, *m.* (t. de géogr.). Analemma, *o.*
ANALEPSIE, *f.* (méd.). Herstelling van kragten, *v.*
ANALEPTIQUE, *adj.* Versterkend. *Remède* —. Versterkend geneésmiddel, *o.*
ANALOGIE, *f.* Gelykvormigheyd, evenredigheyd, evenaerdigheyd, *v.*
ANALOGIQUE, *adj.* Gelykvormig, overeenkomstig, evenredig.
ANALOGIQUEMENT, *adv.* Gelykvormiglyk, overeenkomstiglyk, evenrediglyk.
ANALOGISME, *m.* Vergelyking der overeenkomst tusschen verscheydene zaeken, *v.*
ANALOGUE, *adj.* p. —*loghe.* Overeenkomstig, overeenkómend, evenaerdig.
ANALYSE, *f.* Ontleding, ontbinding, oplossing, *v.*
ANALYSER, *v. a.* Ontleden, ontbinden, oplossen.
ANALYSTE, *m.* Oplosser, ontleder, *m.*
ANALYTIQUE, *adj.* Ontledend, ontbindend, oplossend.
ANALYTIQUEMENT, *adv.* Op eene ontledende wyze.
ANAMORPHOSE, *f.* (t. de peint.). Schildery vertoonende verscheydene voórwerpen volgens dat zy op verschillende plaetsen word aenschouwd, *v.* (nas, *m.*
ANANAS, *m.* (plante *et* fruit). Ana-
ANAPESTE, *m.* Voet van twee korte en eene lange lettergreép, *m.*
ANAPESTIQUE, *adj.* Bestaende in twee korte en eene lange lettergreép.
ANAPÉTIE, *f.* (t. de méd.). Uytspanning der bloedvaten, *v.*
ANAPHORE, *f.* (rhét.). Herhaeling van hetzelfde woórd, *v.*
ANAPLÉROSE, *f.* Het doen aenwassen van nieuw vleesch, *o.*
ANARCHIE, *f.* Regeéringloosheyd, *v.*
ANARCHIQUE, *adj.* Regeéringloos; verward.
ANARCHISTE, *m.* Aenhanger der regeéringloosheyd, *m.* —, *adj.* Genegen tot de regeéringloosheyd.
ANAS, *m.* Wilde *of* vlugtende duyf, *v.*
ANASARQUE, *f.* (t. de méd.). Lyfwater, *o.*, ledenzugt, *v.*
ANASPASE, *m.* Samentrekking der maeg, *v.*
ANASTALTIQUE, *adj.* *Remède* —. Trekmiddel, *o.*
ANASTASE, *f.* (t. de méd.). Afleyding der vogten van het eene lichaemsdeel naer het andere, *v.*
ANASTOMATIQUE, *adj.* Tegen de aderbreuk.
ANASTOMOSE, *f.* Vereeniging *of* inmonding der aderen, *v.*
ANASTOMOSER (S'), *v. pr.* (anat.). Zich vereenigen met de eynden, met de eynden ineenschieten.
ANASTROPHE, *f.* (gramm.). Verkeerde woórdvoerging, *v.*
ANATHÉMATISER, *v. a.* In den kerkelyken ban slaen. —, (fig. *et* fam.) MAUDIRE. Vervloeken, verfoeyen.
ANATHÉMATISME, *m.* Kerkelyk schrift dat den ban behelst, *m.*
ANATHÈME, *m.* Ban, kerkban, *m.* —, EXCOMMUNIÉ. Die in den ban is, *m.* —, (fig.) MALÉDICTION. Vervloeking, *v.*
ANATIFÈRE, *adj.* *Conque* —. Ganzemossel, bernakelschelp, *v.*
ANATOCISME, *m.* Woeker bestaende in interest van interest te trekken, *m.*
ANATOMIE, *f.* Ontleding, *v.* —, ART DE DISSÉQUER. Ontleédkonst, ontleédkunde, *v.* —, (fig.) DISCUSSION EXACTE. Nauwkeurig onderzoek, *o.*
ANATOMIQUE, *adj.* Ontleédkundig.
ANATOMIQUEMENT, *adv.* Ontleédkundiglyk.
ANATOMISER, *v. a.* Ontleden. —, (fig.) EXAMINER EN DÉTAIL. Nauwkeuriglyk onderzoeken.
ANATOMISTE, *m.* Ontleédkundigen, *m.*

Digitized by Google

ANATRON, *m.* (t. de chim.). Natuerlyk loogzout, *o.*

ANCÊTRES, *m. pl.* Voórouders, voórvaders, *m. mv.*

ANCHE, *f.* Mondstuk, *o.* —, Conduit pour la farine dans la huche. Houten buys, *v.*

ANCHÉ, E, *adj.* (blas.). Gekromd, geboógen.

ANCHER, *v. a.* Van mondstukken voórzien.

ANCHIFLURE, *f.* Wormgat in eene duyg, *o.*

ANCHILOPS, *m.* (t. de méd.). Zweêr aen den binnenhoek van het oog, *v.*

ANCHOIS, *m.* (petit poisson de mer). Anchovis, *m.*

ANCIEN, ENNE, *adj.* Oud. *L'— Testament.* Het oude Testament. —, *m.* Ouderling, *m.*

ANCIENNEMENT, *adv.* Oudtyds, van ouds, eertyds.

ANCIENNETÉ, *f.* Oudheyd, *v.*

ANCILES, *m. pl.* Geheyligde schilden, *m.* en *o. mv.*

ANCILLAIRE, *adj.* (chim.). Voórbereydend.

ANCOLIE, *f.* (plante). Akeley, *v.*

ANCONE (ville). Ancona.

ANCONÉ, *s.* et *adj. m.* Elleboógspier, *v.*

ANCRAGE, *m.* Ankerground, *m.*, ankerplaets, *v. Droit d'—.* Ankergeld, havengeld, havenrecht, *o.*

ANCRE, *f.* Anker, scheépsanker, *o. Lever l'—.* Het anker ligten. —, Barre de fer dans les murs. Anker, yzer in de mueren, *o.* —, Mesure de liquides. Anker, *o.* —, (fig.) Recours, refuge. Toevlugt, toeverlnet, *m.*

ANCRER, *v. n.* Ankeren, het anker werpen.

ANCRURE, *f.* Kleyne vouw in het laken, *v.*

ANDA, *m.* (t. de bot.). Boom van Bresiliën, *m.*

ANDABATE, *m.* Geblinden schermer, *m.*

ANDAILLOTS, *m. pl.* (t. de mar.). Stagringen, *m. mv.*

ANDAIN, *m.* Zwad, zwade (hetgeêne eenen maeyer op eenen keer afmaeyt), *v.*

ANDALOUSIE, *f.* (province). Andalouziën.

ANDANTE, *adv.* (mus.). Maetiglyk. —, *m.* Gemaetigde beweêging, *v.*

ANDES (LES), *m. pl.* (chaîne de montagnes). De Anden.

ANDOUILLE, *f.* Worst, vleeschworst, braedworst, *v.*

ANDOUILLER, *m.* Takje aen de hertshoórnen, *o.*

ANDOUILLETTE, *f.* Frikkadel, balleken van gehakt kalfsvleesch, *v.*

ANDRATOMIE, *f. voyez* Androtomie.

ANDRINOPLE (ville). Adrianopelen.

ANDROGYNE, *m.* Manvrouw, *v.*, manwyf (eenen die twee geslachten heeft), *o.* —, *adj.* Tweeslachtig.

ANDROÏDE, *m.* Werktuygkundig beeld dat zich beweegt en spreekt, *o.*

ANDROTOMIE, *f.* Ontleding van het menschelyk lichaem, menschontleding, *v.*

ÂNE, *m.* Ezel, steyloor, *m.* D'—. Ezelagtig. —; (fig.) Homme stupide. Botterik, botmuyl, domkop, weêtniet, *m.* — (t. de rel.). Boekbinders bak, *m. Contes de peau d'—.* Kindervertelsels, kinderpraetjes *o. mv.*

ANÉANTIR, *v. a.* Vernietigen, vernielen, te niet doen. S'—, Se détruire. Vernietigd worden, te niet gaen, vergaen. S'—, S'humilier. Zich verootmoedigen.

ANÉANTISSEMENT, *m.* p. —*ticemant.* Vernietiging, vernieling, *v.* —, Abaissement devant Dieu. Diepe vernedering voór God, *v.*

ANECDOTE, *f.* Geheyme geschiedenis *v.*

ANECDOTIER, *m.* p. —*tié.* Verteller van geheyme geschiedenissen, *m.*

ANECDOTIQUE, *adj.* Tot geheyme geschiedenissen behoorend.

ÂNÉE, *f.* Ezelsdragt, ezelsvragt, *v.*

ANÉGYRAPHE *adj. voyez* Anépigraphe.

ANÉMASE, *f.* Ziekte ontstaende uyt gebrek van bloed, *v.*

ANÉMIE, *f.* Gebrek van bloed, *o.*

ANÉMOGRAPHIE, *f.* Windbeschryving, *v.*

ANÉMOMÉTOGRAPHE, **ANÉMOMÈTRE**, *m.* Windmeêter.

ANÉMOMÉTRIE, *f.* Windmeêtkunde *v.*

ANÉMONE, *f.* (fleur). Anemoón, anemonie, windbloem, *v.*

ANÉMOSCOPE, *m. voyez* Anémomètre.

ANÉPIGRAPHE, *adj.* Titelloos, zonder titel, zonder opschrift.

ÂNERIE, *f.* Ezelagtigheyd, *v.*

ÂNESSE, *f.* p. —*ècc.* Ezelin, *v.*

ANESTHÉSIE, *f.* Gevoelloosheyd, *v.*

ANET, *m.* (plante). Dille, *v.*

ANÉTIQUES, *m. pl.* (méd.). Pynstillende middelen, *o. mv.*

ANÉVRISMAL, E, *adj.* Van eene slagaderbreuk.

ANÉVRISME, *m.* Slagaderbreuk, *v.*

ANFRACTUEUX, EUSE, *adj.* Bogtig, krom.

ANFRACTUOSITÉ, *f.* Bogtigheyd, kromte, *v.*

ANGAR, *m. voyez* Hangar.

ANGE, *m.* Engel, *m.* — *gardien* ou *tutélaire.* Beschermengel, schutsengel, *m. Rire aux —s, seul et sans mot dire.* Alleen lachen, meêsmuylen. *Lit d'—, sans colonnes.* Bed zonder zuylen, *o.* —, Boulets ramés. Boutkogels, kettingkogels, *m. mv.* —, Poisson de mer. Zeeëngel, *m.*

ANGÉIOGRAPHIE, *f.* Beschryving van de maeten, gewigten en werktuygen voór den akkerbouw, *v.*

ANGÉIOHYDROGRAPHIE, *f.* Beschryving der watervaten, *v.*

ANGÉIOHYDROLOGIE, *f.* Verhandeling over de watervaten, *v.*

ANGÉIOHYDROTOMIE, *f.* Ontleding der watervaten, *v.*

ANGÉLIQUE, *adj.* Engelsch, engelagtig. —, *f.* (plante). Engelwortel, *m.*, angelica, *v.*

ANGÉLIQUEMENT, *adv.* Engelsch, engelagtig, als eenen engel.

ANGELOT, *m.* Soórt van kaes, *v.* — (monnaie). Engeltje, *o.*

ANGELUS, *m.* (prière). Gebed aen de H. Maegd, ave Maria, *o.*

ANGINE, *f.* Keêlontsteêking, *v.*, keêlgezwel, *o.*, keêlziekte, *v.*

ANGINEUX, EUSE, *adj.* Van de keêlontsteêking.

ANGIOGRAPHIE, *f.* Beschryving der bloedvaten, *v.*

ANGIOLOGIE, *f.* Verhandeling over de bloedvaten, *v.*

ANGIOSCOPE, *m. voyez* Microscope.

ANGIOSPERME, *adj. Plante —.* Plant welker zaed in een zaedhuysje besloóten is, *v.*

ANGIOSPERMIE, *f.* (t. de bot.). Slach van planten welker zaed in een zaedhuysje besloóten is, *o.*

ANGIOTÉNIQUE, *adj.* (méd.). Ontsteêking veroorzaekend.

ANGIOTOMIE, *f.* Ontleding der bloedvaten, *v.*

ANGLAIS, E, *adj.* et *s. m.* et *f.* Engelsch, van Engeland. —, *m.* Engelschman, *m.* —, *f.* Engelsche vrouw, *v. L'—, la langue —e.* Het engelsch, *o.*, de engelsche tael, *v.*

ANGLAISE, *f.* (contre-danse). Engelschen tegendans, *m. voyez* Anglais.

ANGLE, *m.* Hoek, *m.* — *droit.* Regten hoek. — *rentrant.* Ingaenden hoek. *En forme d'—.* Hoekswyze.

ANGLÉ, E, *adj. Croix —ée.* St. Andreas kruys (kruys uyt welkers hoeken andere figueren voortkomen), *o.*

ANGLET, *m.* (t. d'archit.). Hoekig uytgehouwene holligheyd, *v.*

ANGLETERRE, *f.* Engeland, *o.*

ANGLEUX, EUSE, *adj. Noix —euse.* Steennoót, *v.*

ANGLICAN, E, *adj.* et *s. m.* et *f.* Engelsch. *L'église —e.* De engelsche kerk. —, *m.* Angelicaen, *m.* —, *f.* Angelicaensche, *v.*

ANGLICANISME, *m.* Engelschen eerdienst, *m.*

ANGLICISME, *m.* Engelsche spreêkwyze, *v.*

ANGLOIR, *m.* Hoekmeêter, *m.*

ANGLOMANE, *m.* Engelschminnaer, *m.* —, *adj.* Engelschgezind.

ANGLOMANIE, *f.* Engelschgezindheyd *v.*

ANGOISSE, *f.* Angst, *m.*, benauwdheyd, *v.* Poire d'—, Poire tréscapre; espèce de baillon pour empêcher de crier. Vrange peêr; soórt van prop die men in iemands mond steekt om het schreeuwen te beletten, *v.* (fig.) On m'a fait avaler bien des poires d'—. Men heeft my veêl hertzeer aengedaen.

ANGON, *m.* Werpspies (der Franken) *v.*

ANGUICHURE, *f.* Band waeraen eenen jagthoórn hangt, *m.*

ANGUILLADE, *f.* Slag met een palingsvel *of* met eene zweep, *m.*

ANGUILLE, *f.* p. —*ghille.* (poisson). Ael, paling, *m.*

ANGUILLÈRE, *f.* Aelvyver, palingvyver, *m.*

ANGUILLERS, *m. pl.* Lokgaten, *o. mv.*, waterleydingen, *v. mv.*

ANGUILLIERS, *m. pl. voyez* Anguillers.

ANGUILLIFORME, *adj.* Als eenen ael *of* paling.

ANGULAIRE, *adj.* Hoekig, hoekagtig. —, *f.* Artère qui passe au grand angle de l'œil. Slagader die den grooten hoek van het oog doórgaet, *v.*

ANGULAIREMENT, *adv.* Hoekswyze.

ANGULÉ, E, *adj.* (bot.). Hoekig, met hoeken.

ANGULEUX, EUSE, *adj.* Veêlhoekig.

ANGUSTICLAVE, *m.* Purperen kleed, *o.*, *of* boord der roomsche ridders, *m.*

ANGUSTIE, *f.* Onrustigheyd der zieken, *v.*

ANGUSTIÉ, E, *adj.* Eng, nauw, smal.

ANHÉLATION, *f.* (méd.). Korten adem, *m.*

ANICROCHE, *f.* (fam.). Zwaerigheyd, belemmering, *v.*

ANIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Ezeldryver, *m.*; ezeldryfster, *v.*

ANIL, *m.* Indigoplant, *v. voyez* Anis.

ANILLE, *f.* Molenyzer, *o.* —s, Béquilles de vieilles femmes. Krukken van oude vrouwen, *v. mv.*

ANIMADVERSION, *f.* Berisping, bestraffing met woórden, *v.* —, Haine. Haet, *m.*

ANIMAL, *m.* Dier, *o.* —, Domkop, lomperd, *m.*

ANIMAL, E, *adj.* Dierlyk. *La vie —e.* Het dierlyk leven.

ANIMALCULE, *m.* Diertje, *o.*

ANIMALISATION, *f.* (méd.). Verandering van het voedsel in de dierlyke zelfstandigheyd, *v.*

ANIMALISER, *v. a.* Het voedsel in de dierlyke zelfstandigheyd veranderen. —, (fig.) Rabaisser au rang des animaux. Verlaegen tot den rang der dieren.

ANIMALITÉ, *f.* Dierlykheyd, *v.*

ANIMATION, *f.* Bezieling, instorting der ziel, *v.*

ANIMÉ, E, *adj.* Bezield. —, (fig.) Vif. Levendig.

ANIMER, *v. a.* Bezielen, de ziel en het leven geêven. —, (fig.) Exciter, encourager. Aenmoedigen, opwekken, moed geêven. —, Irriter. Ophitsen, aenhitsen, tergen. —, Rendre plus vif. Levendig maeken. S'—. Aengemoedigd worden, moed krygen.

Digitized by Google

ANIMOSITÉ, *f.* Haet, *m.*, verbittering, *v.*

ANIS, *m.* (plante). Anys, *m.*, anysplant, *v.* *Graine d'*—. Anyszaed, *o.* — (dragée). Anyssuyker, *v.* —, Grysagtig hout (voór inlegwerk), *o.*

ANISER, *v. a.* Met anys bestrooyen.

ANISETTE, *f.* Anyswater, *o.*

ANKYLOGLOSSE, *m.* Tongriems aenwas, *m.*

ANKYLOSE, *f.* Gevrigtsverstyving, *v.*

ANNAL, E, *adj.* Eenjaerig, van een jaer, dat een jaer duert.

ANNALES, *f. pl.* Jaerboeken, *m.* en *o. mv.*, kronyken, *v. mv.*

ANNALISTE, *m.* Jaerboekschryver, kronykschryver, *m.*

ANNATE, *f.* Jaerlyksche inkomst, *v.*

ANNEAU, *m.* Ring, *m.* — *nuptial.* Trouwring, *m.* —, Boucle de cheveux. Hairlok, *v.*

ANNÉE, *f.* Jaer, *o.* — *bissextile.* Schrikkeljaer. *L'*—*courante.* Het loopende jaer. *Les dernières* —*s de la vie, la vieillesse.* Den ouderdom, *m.*, de bejaerdheyd, *v.*

ANNELÉ, E, *adj.* Geringd. —, *m.* Serpent à anneaux noirs. Slang met zwarte ringen, *v.*

ANNELER, *v. a.* Het hair in krollen zetten.

ANNELET, *m.* Ringetje, *o.*

ANNELURE, *f.* Het zetten van het hair in krollen, *o.*

ANNEXE, *f.* Byvoegsel, aenhangsel, *o.* Hulpkerk, *v.*

ANNEXER, *v. a.* Byvoegen, aenhangen, aenhegten.

ANNEXION, *f.* Vereeniging, *v.*

ANNIHILATION, *f.* Vernietiging, *v.*

ANNIHILER, *v. a.* Vernietigen.

ANNIVERSAIRE, *adj.* Jaerlyksch. —, *m.* Jaergetyde, *o.*, verjaering, *v.*, verjaerdag, *m.*

ANNOISE, *f.* Sint-Janskruyd, *o.*

ANNONCE, *f.* Afkondiging, aenkondiging, bekendmaeking, *v.*, berigt, *o.*

ANNONCER, *v. a.* Afkondigen, aenkondigen, verkondigen, bekend maeken, berigten. —, Prédire. Voórzeggen. —, Prêcher. Prediken. —, Promettre. Beloóven. — *q. q.* Iemand aendienen *of* aenmelden.

ANNONCEUR, *m.* Aenkondiger, *m.*

ANNONCIADE, *f.* Ridderorden, ook geestelyk orden, *o.*

ANNONCIATION, *f.* Maria-Boodschap *v.* Feest van Maria-Boodschap, *v.* en *o.*

ANNONE, *f.* Voórraed van levensmiddelen voór een jaer, *m.*

ANNOTATEUR, *m.* Aenteekenaer, *m.*

ANNOTATION, *f.* Aenteekening, aenmerking, *v.* —, (prat.). Inventaris, *m.*

ANNOTER, *v. a.* Aenteekenen, opteekenen. —, (prat.). Iemands goederen gerechtelyk opschryven.

ANNOTINE, *f.* *Pâque* — ou *anniversaire.* Jaerlykschen Paeschen, *m.*

ANNUAIRE, *adj.* Jaerlyksch. —, *m.* Dagwyzer, almanak, *m.*

ANNUALITÉ, *f.* Jaerlykschheyd, *v.*

ANNUEL, ELLE, *adj.* Jaerlyksch. *Revenu* —. Jaerlyksche inkomst, *v.* —, Impôt annuel. Jaerlyksche belasting, *v.* —, *m.* Dagelyksche *of* jaerlyksche misse (voór eenen overleden), *v.*

ANNUELLEMENT, *adv.* Jaerlyks, alle jaeren.

ANNUITÉ, *f.* Annuiteyten (te niet loopende leening, rente, enz.), *v. mv.*

ANNULAIRE, *adj.* p. *anulère.* Ringvormig. *Doigt* —. Ringvinger, *m.* —, *f.* Espèce de chenille. Soórt van rups, *v.*

ANNULATIF, IVE, *adj.* Vernietigend.

ANNULATION, *f.* Vernietiging, afschaffing, *v.*

ANNULÉ, E, *adj.* Geringd, dat eenen ring heeft.

ANNULER, *v. a.* Te niet doen, vernietigen, afschaffen, intrekken.

ANOBLI, E, *s. m.* et *f.* Die nieuwelings veredeld is.

ANOBLIR, *v. a.* Veredelen, veradellyken, edelmaeken. *voyez* Ennoblir.

ANOBLISSEMENT, *m.* p. —*blicemant.* Veredeling, veradellyking, edelmaeking, *v.*

ANODE, *f.* (plante). Soórt van plant, *v.*

ANODIN, E, *adj.* (méd.). Verzagtend, pynstillend. —, *m.* Verzagtend *of* pynstillend geneésmiddel, *o.*

ANODONTE, *m.* (coquille). Soórt van schelp, *v.*

ANODYNIE, *f.* (méd.). Pynloosheyd, *v.*

ANOLIS, *m.* Soórt van haegdis, *v.*

ANOMAL, E, *adj.* Onregelmaetig.

ANOMALIE, *f.* Onregelmaetigheyd, *v.*

ANOMALISTIQUE, *adj.* *Année* —. Eenjaerigen omloop der aerde, *m.*

ANOMIE, *f.* (coquille). Soórt van schelp, *v.*

ANOMIEN, ENNE, *adj.* Wetteloos, zonder wet.

ÂNON, *m.* Ezeltje, ezelsveulen, *o.* — (poisson). Soórt van visch, *m.*

ÂNONNEMENT, *m.* Stamering in het leézen *of* spreéken, *v.*

ÂNONNER, *v. n.* Al stamerende leézen *of* spreéken. —, *v. a.* Mettre dans un anon. Een ezelsveulen werpen.

ANONYME, *adj.* Zonder naem, naemeloos, ongenaemd, ongenoemd. —, *m.* Naemeloozen schryver, *m*

ANONYMEMENT, *adv.* Naemeloos.

ANORDIE, *f.* (mar.). Onweér doór noórdewind, *o.*

ANORDIR, *v. n.* (mar.). Naer het noórden loopen.

ANOREXIE, *f.* (méd.). Walging van spys, *v.* Gebrek aen eétlust, *o.*

ANOSMIE, *f.* (méd.). Reukeloosheyd, *v.*

ANOSTOME, *m.* (poisson). Soórt van visch, *m.*

ANSE, *f.* Handvatsel, hengsel, oor, *o.* —, Petit golfe. Kreék, kleyne baey *of* golf, *v.*

ANSÉATIQUE, *adj.* *f.* *voyez* Hanséatique. (zetten.

ANSER, *v. a.* Een oor *of* hengsel aen-

ANSETTE, *f.* (mar.). Kleyne baey *of* kreék, *v.* —, Ourlet *ou* corde des voiles. Zoomtouw der zeylen, *v.* en *o.*

ANSPECT, *m.* (mar.). Handboom, *m.*, handspaek, *v.*

ANSPESSADE, *m.* Landspassaet, onderkorporael, *m.*

ANTAGONISME, *m.* Tegenstreéving, tegenwerking, *v.* —, (fig.) Rivalité. Medestryd, *m.*

ANTAGONISTE, *m.* Tegenstreéver, tegenstryder, tegendinger, *m.* —, *adj.* *Muscles* —*s.* Tegenwerkende spieren, *v. mv.*

ANTALE, *m.* Buysvormige schelp, *v.*

ANTALGIQUE, *adj.* (méd.) Pynstillend.

* **ANTAN**, *m.* Het voórleden jaer, *o.* *Neige d'*—. Sneeuw van voórleden jaer. *Figue d'*—. Vyg van voórleden jaer.

ANTANACLASE, *f.* Herhaeling van hetzelfde woórd in verscheydene zinnen, *v.* (ging, *v.*

ANTANAGOGE, *f.* Tegenbeschuldi-

ANTANAIRE, *adj.* *Oiseau* —, *qui n'a pas mué.* Vogel die de pluymen van het voórleden jaer nog heeft, *m.*

ANTARCTIQUE, *adj.* *Pôle* —. Zuydpoól, *v.*

ANTÉCÉDEMMENT, *adv.* Voórgaendelyk, te voóren.

ANTÉCÉDENT, E, *adj.* Voórgaende. —, *m.* Eerste stelling, *v.*; eerste lid, *o.*

ANTÉCESSEUR, *m.* p. —*cèseur.* Leeraer in de rechten, *m.*

ANTECHRIST, *m.* p. *antekri.* Antichrist, *m.*

ANTÉDILUVIEN, ENNE, *adj.* Dat voór den zondvloed is.

ANTÉMÉTIQUE, *adj.* Tegen het braeken.

ANTENNE, *f.* (mar.). Ra, ree, *v.*, dwarsmast, *m.* —*s.* Hoórntjes, *o. mv.*

ANTÉPÉNULTIÈME, *adj.* De laetste op twee na. —, *f.* Op twee na de laetste lettergreép van een woórd, *v.*

ANTÉPILEPTIQUE, *adj.* et *s.* *voyez* Antiépileptique.

ANTÉRIEUR, E, *adj.* Voórste, voórgaende, vroeger.

ANTÉRIEUREMENT, *adv.* Voórgaendelyk, vooraf, te voóren, vroeger, eerder.

ANTÉRIORITÉ, *f.* Oudere *of* vroegere dagteekening, *v.*

ANTES, *m. pl.* Hoekzuylen *of* pilaeren (aen de mueren der oude gebouwen), *v. mv.*

ANTESCIENS, *m. pl.* (t. de géogr.). Tegenvoeters, *m. mv.*

ANTESTATURE, *f.* Borstweéring, kleyne verschansing, *v.*

ANTHÉLIX, *m.* Binnenrond van het oor, *o.*

ANTHELMINTIQUE, *adj.* Wormverdryvend. —, *m.* Wormmiddel, *o.*

ANTHÈRE, *f.* (bot.). Kopje, koppeken, helmken (op de meéldraedjes der bloemen), *o.*

ANTHOLOGIE, *f.* Verzameling van bloemen, *v.* —, (fig.) Choix de petites pièces poétiques. Bloemleézing, *v.*

ANTHORA, **ANTHORE**, *m.* Soórt van wolfswortel, *m.*

ANTHRACITE, *m.* Onverbrandbaere aerdkoól, *v.*

ANTHRACOSE, *f.* (t. d'oculiste). Brandoog, *v.* en *o.*

ANTHRAX, *m.* (méd.). Pestbuyl, pestbiber, negenoog, karbonkel, *v.*

ANTHRÈNE, *f.* (insecte). Bloemkever, *m.*

ANTHROPOFORME, *adj.* Aen de menschelyke gedaente gelykende, menschenvormig.

ANTHROPOGLYPHITE, *f.* Steen die eenig deel van het menschelyk lichaem verbeéld, *m.*

ANTHROPOGRAPHIE, *f.* Menschbeschryving, *v.*

ANTHROPOLITHE, *m.* Versteend deel van het menschelyk lichaem, *o.*

ANTHROPOLOGIE, *f.* (t. de théol.). Figuerlyke spreékwyze die aen God menschelyke leden en hertstogten toeschryft, *v.* — (t. d'anat.). Verhandeling over het menschelyk lichaem, *v.* —, Traité sur la morale. Verhandeling over de zedekunde, *v.*

ANTHROPOMANCIE, *f.* Waerzeggery uyt de ingewanden van eenen dooden mensch, *v.*

ANTHROPOMÉTRIE, *voyez* Andrometrie.

ANTHROPOMORPHE, *adj.* Aen de menschelyke gedaente gelykende.

ANTHROPOMORPHISME, *m.* Gevoelen dergeénen die aen God eene menschelyke gedaente toeschryven, *o.*

ANTHROPOMORPHITE, *m.* Ketter die aen God eene menschelyke gedaente toeschryft, *m.*

ANTHROPOPATHIE, *f.* *voyez* Anthropologie.

ANTHROPOPHAGE, *adj.* et *s. m.* Die menschenvleesch eét. —, *m.* Menschenéter, *m.*

ANTHROPOPHAGIE, *f.* Menscheneéting, *v.*, het eéten van menschenvleesch, *o.*

ANTHROPOSOPHIE, *f.* Kennis van den aerd der menschen, *v.*

ANTHROPOTOMIE, *f.* *voyez* Androtomie.

ANTHYNOPTIQUE, *adj.* et *s. m.* Slaepverdryvend. —, *m.* Geneésmiddel tegen de slaepzugt, *o.*

ANTI, *prép.* Qui entre dans la composition des mots : elle signifie *ou* avant, voór; *ou* opposé, contraire. Tegen.

ANTIAPOPLECTIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen de geraektheyd. —, *m.* Geneésmiddel tegen de geraektheyd, *o.*

ANTIARTHRITIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen het flereeyn. —, *m.* Geneésmiddel tegen het flereeyn, *o.*

ANTIASTHMATIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen de kortboratigheyd. —, *m.*

Digitized by Google

Geneésmiddel tegen de kortborstigheyd, *o.*

ANTICACHECTIQUE, *adj.* et *s. m.* (t. de méd.). Dat de kwaede vogten verdryft.

ANTICAUSOTIQUE, *adj.* et *s.* (t. de méd.). Tegen de brandende koórts.

ANTICHAMBRE, *f.* Voórkamer, *v.*

ANTICHRÈSE, *f.* (t. de droit). Vrugtgebruyk als rente, *o.*

ANTICHRÉTIEN, ENNE, *adj.* Antichristisch.

ANTICIPATION, *f.* Vervroeging, voórkoming, *v. Par —.* By vervroeging, voór den tyd, voóruyt. —, USURPATION. Inbreuk, overweldiging, *v.* —, RÉFUTATION ANTICIPÉE. Voórafgaende wederlegging, *v.*

ANTICIPÉ, E, *adj.* Voórtydig, vervroegd, vroegtydig, voór den tyd komende.

ANTICIPER, *v. a.* Vervroegen, voórkomen, voór den tyd doen. —, *v. n.* — *sur ses revenus, les manger d'avance.* Zyne inkomsten voór den tyd *of* te vroeg vertecren. — *sur les droits de q. q., les usurper.* Iemands rechten overweldigen.

ANTICOEUR, *m.* Gezwel aen de borst peérden, *o.*

ANTICONSTITUTIONNEL, ELLE, *adj.* Strydig met de staetsregeling.

ANTICONSTITUTIONNELLEMENT, *adv.* Op eene met de staetsregeling strydige wyze.

ANTICONVULSIONNAIRE, *adj.* et *s.* Die de stuyptrekkingen niet bovennatuerlyk gelooft.

ANTICOUR, *f.* Voórplaets, *v.*

ANTIDATE, *f.* Vervroegde dagteekening, *v.*

ANTIDATER, *v. a.* Te vroeg dagteekenen.

ANTIDINIQUE, *adj.* et *s.* Tegen de draeyingen in het hoofd.

ANTIDOTAIRE, *m.* Boek waerin de tegengiften beschreéven zyn, *m.* en *o.*

ANTIDOTE, *m.* Tegengift, *o.*

ANTIDOTER, *v. a.* Tegengift geéven.

ANTIDYSSENTÉRIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen den rooden loop. —, *m.* Geneésmiddel tegen den rooden loop, *o.*

ANTIENNE, *f.* Voórzang, *m.* —, (fig.) MAUVAISE NOUVELLE. Slegte *of* droevige tyding, *v.*

ANTIÉPILEPTIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen de vallende ziekte. —, *m.* Geneésmiddel tegen de vallende ziekte, *o.*

ANTIÉTIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen de teéring. —, *m.* Geneésmiddel tegen de teéring, *o.*

ANTIFARCINEUX, *adj.* et *s. m.* Tegen den worm. —, *m.* Middel tegen den worm, *o.*

ANTIFÉBRILE, *adj.* et *s. m.* Tegen de koórts. —, *m.* Geneésmiddel tegen de koórts, *o.*

ANTIGALACTIQUE, *adj.* (méd.). Tegen de melk.

ANTIGORIUM, *m.* Grof blauwsel, *o.*

ANTIHÉMORRHOÏDAL, *adj. m.* Tegen het speén.

ANTIHERPÉTIQUE, *adj.* (méd.). Tegen den worm.

ANTIHYDROPHOBIQUE, *adj.* et *s. m* Tegen de raezerny. —, *m.* Middel tegen de raezerny, *o.*

ANTIHYDROPIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen de waterzugt. —, *m.* Geneésmiddel tegen de waterzugt, *o.*

ANTIHYPOCONDRIAQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen de miltzugt. —, *m.* Geneésmiddel tegen de miltzugt, *o.*

ANTIHYSTÉRIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen de dampen. —, *m.* Geneésmiddel tegen de dampen, *o.*

ANTILAITEUX, EUSE, *adj.* (méd.). Tegen de melk.

ANTILOGIE, *f.* Tegenstrydigheyd, *v.*

ANTILOÏMIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen de pest. —, *m.* Middel tegen de pest, *o.*

ANTILOPE *f.* (quadrupède). Antiloop *m.*

ANTIMÉLANCOLIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen de zwaermoedigheyd. —, *m.* Geneésmiddel tegen de zwaermoedigheyd, *o.*

ANTIMÉPHITIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen den kwaeden reuk. —, *m.* Middel tegen den kwaeden renk, *o.*

ANTIMÉTATHÈSE, *f.* Herhaeling van dezelfde woórden in eenen tegenstrydigen zin, *v.*

ANTIMOINE, *m.* Spiesglas, *o.*, antimonie, *v.*

ANTIMONARCHIQUE, *adj.* Die tegen de eenhoofdige regeéring is.

ANTIMONIAL, E, *adj.* Spiesglasagtig, van spiesglas.

ANTIMONIÉ, E, *adj.* Met spiesglas vermengd.

ANTINATIONAL, E, *adj.* Strydig met den volksmaek, die tegen zyn land is.

ANTINÉPHRÉTIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen de lendenpyn. —, *m.* Geneésmiddel tegen de lendenpyn, *o.*

ANTINOMIE, *f.* Strydigheyd tusschen twee wetten, *v.*

ANTINOMIEN, *m.* Vyand van de wet, *m.*

ANTINOUS, *m.* (constellation). Zeker gestarnte, *o.*

ANTIORGASTIQUE, *adj.* Dat de gisting der vogten bedaert.

ANTIPAPE, *m.* Onwettigen paus, *m.*

ANTIPARALYTIQUE, *adj.* et *s. m.* Tegen de lamheyd. —, *m.* Middel tegen de lamheyd, *o.*

ANTIPATE, *m.* Zwart korael, *o.*

ANTIPATHIE, *f.* Afkeer, tegenzin, weérzin, *m.*, tegenheyd, *v.*

ANTIPATHIQUE, *adj.* Afkeerig, tegenstrydig.

ANTIPÉRISTALTIQUE, *adj. Mouvement* —. Verkeerde beweeging der ingewanden, *v.*

ANTIPÉRISTASE, *f.* Werking van twee tegenstrydige hoedanigheden, van welke de eene de kragt der andere vermeerdert, *v.*

ANTIPESTILENTIEL, ELLE, *adj.* Tegen de pest.

ANTIPHILOSOPHIQUE, *adj.* Tegen de wysbegeérte.

ANTIPHLOGISTIQUE, *adj.* (méd.). Verkoelend.

ANTIPHONAIRE, ANTIPHONIER, *m.* Koorboek, *m.* en *o.*, antiphonarium, *o.*

ANTIPHRASE, *f.* Spotrede, tegenwaerheyd, *v.*

ANTIPHYSIQUE, *adj.* Tegen de natuer.

ANTIPODE, *m.* Tegenvoeter, *m.* —, (fig.) L'OPPOSÉ. Tegendeel, *o.*

ANTIPRAXIE, *f.* Tegenstrydigheyd van werkingen in verscheydene deelen des lichaems, *v.*

ANTIPSORIQUE, *adj.* Tegen de huydziekten.

ANTIPTOSE, *f.* (gramm.). Verkeerde zetting van eenen naemval, *v.*

ANTIPUTRIDE, *adj.* Tegen de verrotting. —, *m.* Middel tegen de verrotting, *o.*

ANTIPYIQUE, *adj.* Tegen de etterwording.

ANTIPYRÉTIQUE, *adj.* Koórtsverdryvend. —, *m.* Geneésmiddel tegen de koórts, *o.*

ANTIPYROTIQUE, *adj.* Tegen het branden. —, *m.* Geneésmiddel tegen het branden, *o.*

ANTIQUAILLE, *f.* p. —*ka-lle.* Oude vod, *v.*, ouderwetsch ding, oud meubel, *o.*

ANTIQUAIRE, *m.* Oudheydskenner, oudheydskundigen, *m.*

ANTIQUARIAT, *m.* Oudheydskennis, oudheydskunde, *v.*

ANTIQUE, *adj.* Oud, aloud, ouderwetsch. *A l'—.* Ouderwets, op de oude wyze. —, *s. m.* et *f.* MONUMENT, STATUE, ETC. DE L'ANTIQUITÉ. Oud stuk, *o.*

ANTIQUER, *v. a.* De sneé van eenen boek met verscheydene figueren beschilderen.

ANTIQUITÉ, *f.* Oudheyd, *v.* —, LES TEMPS ANCIENS. Oude tyden, *m. pl.*

ANTISALLE, *f.* Voórzael, *v.*

ANTISCIENS, *m. pl. voyez* ANTISCIENS.

ANTISCORBUTIQUE, *adj.* Tegen de scheurbuyk. —, *m.* Middel tegen de scheurbuyk, *o.*

ANTISCROPHULEUX, EUSE, *adj.* Tegen de kliergezwellen. —, *m.* Middel tegen de kliergezwellen, *o.*

ANTISEPTIQUE, *adj.* Tegen het koudvuer. —, *m.* Middel tegen het koudvuer, *o.*

ANTISOCIAL, E, *adj.* Tegenborgerlyk, tegen de samenleéving.

ANTISPASE, *f.* (méd.). Aftrekking *of* overbrenging van de vogten naer eene andere plaets, *v.*

ANTISPASMODIQUE, *adj.* Tegen de stuypen. —, *m.* Middel tegen de stuypen, *o.*

ANTISPASTIQUE, *adj.* (méd.). Aftrekkend, afleydend.

ANTISPODE, *m.* Valsche eritsuch, *v.* —, CENDRE D'UNE PLANTE AQUATIQUE. Asch van eene waterplant, *v.*

ANTISTROPHE, *f.* (gramm.). Omkeering van eene spreekwyze, *v.*

ANTITHÉNAR, *m.* (muscle). Duymspier, *v.*

ANTITHÈSE, *f.* Tegenrede, tegenstelling.

ANTITHÉTIQUE, *adj.* Tegenstellig.

ANTITRINITAIRE, *m.* Antitrinitaris, *m.*

ANTIVERMINEUX, EUSE, *adj.* Wormverdryvend.

ANTIVÉROLIQUE, *adj.* Tegen de kinderpokskens.

ANTIZYMIQUE, *adj.* Tegen de gesting *of* gisting.

ANTOESCIENS, *m. pl. voyez* ANTISCIENS.

ANTOISER, *v. a.* Mest op hoopen leggen.

ANTOIT, *m.* (mar.). Schothout, *m.*

ANTONINS, *m. pl.* (religieux). Monniken van den heyligen Antonius, *m. mv.*

ANTONOMASE, *f.* Gemeenen naem dien men gebruykt in plaets van den eygen naem, *m.*

ANTOXA, *f.* (plante). Zekere plant, *v.*

ANTRE, *m.* Hol, *o.*, spelonk, *v.*

ANUITER (S'), *v. pr.* Door den nagt overvallen worden, zich door den nagt laeten overvallen.

ANUS, *m.* Aersgat, *o.*

ANVERS, *m. p.* —*ver.* (ville). Antwerpen.

ANVERSOIS, E, *adj.* et *s.* Antwerpsch. —, *m.* Antwerpenaer, *m.* —, *f.* Antwerpenaersche, *v.*

ANXIÉTÉ, *f.* Angst, *m.*, benauwdheyd, *v.*

AORISTE, *m.* p. *oriste.* passé indéfini (gramm.). Onbepaelden voórleden tyd, aoristus, *m.*

AORTE, *f.* Groote slagader, *v.*

AOÛT, *m.* p. *oû.* Augustus, *m.*, oogstmaend, *v.* —, MOISSON. Oogst, *m.*

AOÛTÉ, E, *adj.* p. *a-oûté.* Ryp, volwassen.

AOÛTER, *v. a.* p. *a-oûter.* Ryp doen worden.

AOÛTERON, *m.* p. *oûteron.* Maeyer, oogster, *m.*

APAGOGIE, *f.* Bewys eener voórstelling door de ongerymdheyd der tegenstrydende voórstelling, *o.*

APAISER, *v. a.* Bevredigen. —, CALMER, ADOUCIR. Stillen, bedaeren, verzagten. S'—. Bedaeren, bedaerd worden, zich stillen. *Le vent s'apaise.* Den wind gaet liggen.

APALACHINE, *f.* (plante). Zekere plant, *v.*

APANAGE, *m.* Landen *of* goederen die de vorsten aen hunne laetst geboórene kinderen in lyftogt geéven. —, (fig.) SUITE, DÉPENDANCE. Gevolg, *o.*, afhangelykheyd, *v.*

APANAGER, *v. a.* Tot lyftogt geéven.

APANAGISTE, *m.* Die eenen lyftogt heéft.

À PART, *adv.* Ter zyde, afzonderlyk.

Digitized by Google

APARTÉ, *m.* Alleenspraak der tooneelspeelers, *v.*

APÂTES, *m. pl.* (insectes). Bloedelooze diertjes, *o. mv.*

APATHIE, *f.* Gevoelloosheyd, ongevoeligheyd, *v.* (voelig.

APATHIQUE, *adj.* Gevoelloos, ongevoelig.

APATHISER, *v. a.* Gevoelloos maeken. S'—. Gevoelloos worden.

APATHISTE, *m.* Gevoelloozen *of* ongevoeligen mensch, *m.*

APATURIES, *f. pl.* Bacchusfeesten, *v.* en *o. mv.*

APÉDEUTE, *m.* Weétniet, *m.*

APÉDEUTISME, *m.* Onweétendheyd, *v.*

APENNIN, *m.* Appennyn, *m.*, Appennynsch gebergte, *o.*

APEPSIE, *f.* (méd.). Onverteéring, verteérloosheyd, *v.*

APERCEVABLE, *adj.* Bespeurbaer, bespeurlyk, zigtbaer.

* **APERCEVANCE**, *f.* Bespeuringskragt, *v.*

APERCEVOIR, *v. a.* Gewaerworden, verneémen, ontdekken, bespeuren, merken, zien. —, (fig.) Comprendre. Verstaen. S'—. Gewaerworden, bemerken.

APERCHER, *v. a.* De plaets bemerken waer eenen vogel zich neêrzet om den nagt doór te brengen.

APERÇU, *m.* Overzigt, *o.*, korten inhoud, *m.* —, Estimation approximative. Ligte schatting, *v.*, overslag, *m.*

APÉRITIF, IVE, *adj.* (méd.). Afzettend, afdryvend. —, *m.* Afdryvend middel, *o.*

APÉTALE, *adj.* (bot.). Bladerloos.

APETISSEMENT, *m.* p. —*ticemant.* Verkleyning, *v.*

APETISSER, *v. a.* p. —*ticer.* Verkleynen, kleyner maeken. —, *v. n.* S'—, Kleyner worden, krimpen.

À-PEU-PRÈS, *adv.* Byna, bykans, omtrent.

APHÉLIE, *m.* (t. d'ast.). Versten afstand eener planeét van de zon, *m.*

APHÉRÈSE, *f.* Uytlaeting *of* afsnyding van de eerste lettergreep, *v.*

APHILANTHROPIE, *f.* Menschenhaet *m.*

APHONIE, *f.* Spraekeloosheyd, stemeloosheyd, uytdooving, *v.*, *of* verlies der stem, *o.*

APHORISME, *m.* Zinspreuk, *v.*, zetregel, grondregel, *m.*

APHORISTIQUE, *adj.* Zinspreukig, grondregelig.

APHRODISIAQUE, *adj.* Tot liefde verwekkend.

APHRODITE, *f.* Venus, *v.* —, Ver marin. Zeeworm, *m.*

APHRONATRON, *m.* Muerzout, *o.*

APHRONILLE, *f.* (plante). Wilde lelie, *v.*

APHRONITRE, *m.* Zoutsteenschuym, salpeterschuym, *o.*

APHTE, *m.* Sprouw, zweêr in den mond, *v.*

APHYE, *m.* Zeker vischje, *o.*

APHYLLE, *adj.* (bot.). Bladerloos.

APHYTÉE, *f.* (plante). Zekere plant, *v.*

API, *m.* Soórt van eppe, *v. Pomme d'*— Soórt van rooden appel, *m.*

APIQUER, *v. n.* (mar.). Loodregt zetten.

APIS, *m.* Stier dien de Egyptenaers aenbaden, *m.*

APITOYER (j'apitoie, tu apitoies, il apitoie, nous apitoyons, vous apitoyez, ils apitoient. J'apitoyais, nous apitoyions. J'apitoyai. J'ai apitoyé. J'apitoierai. Que j'apitoie, que nous apitoyions. Apitoyant; apitoyé, e), *v. a.* Tot medelyden opwekken, weemoedig maeken. S'—. Weemoedig worden, medelyden hebben.

APLANER, *v. a.* De wol ophaelen, kaerden, rouwen.

APLANEUR, *m.* Kaerder, *m.*

APLANIR, *v. a.* Effen maeken, effenen, slegten, gelykmaeken. —, (fig.) Rendre plus aisé. Gemakkelyker maeken, uyt den weg ruymen. S'—. Effen worden; (fig.) gemakkelyker worden.

APLANISSEMENT, *m.* p. —*nicemant.* Effening, gelykmaeking, wechneéming, *v.*

APLANISSEUR, *m.* Lakenperser, *m.*

APLATIR, *v. a.* Plat maeken, pletten. S'—. Plat worden.

APLATISSEMENT, *m.* p. —*ticemant.* Platmaeking, pletting, *v.*, het plat worden, *o.*

APLATISSEUR, *m.* Die iets plat maekt.

APLESTER, *v. a.* (mar.). De zeylen ontvouwen.

APLESTIE, *f.* (méd.). Onverzaedelykheyd.

APLETS, *m. pl.* Haringnetten, *o. mv.*

APLOMB, *m.* Loodlyn, regtheyd, regtstandigheyd, *v.* D'—. Loodregt.

APLOTOMIE, *f.* Snede in een week deel des lichaems, *v.*

APLUDÉE, *f.* (plante). Soórt van grasplant, *v.*

APNÉE, *f.* (méd.). Gebrek aen ademhaeling, *o.*

APOCALYPSE, *f.* Openbaering, *v.* —, Boek der openbaering, *m.* en *o.* —, (fig.) Obscurité, mystère. Duysterheyd, verborgenheyd.

APOCALYPTIQUE, *adj.* Van de openbaering. —, (fig.) Obscur. Duyster, geheymzinnig.

APOCÉNOSE, *f.* Bloedloop zonder koórts *of* verhitting, *m.*

* **APOCO**, *m.* Dwaes; babbelaer, *m.*

APOCOPE, *f.* Afsnyding van eene *of* meer letters op het eynde van een woórd, *v.* —, Fracture avec esquille (chir.). Splinterige beenbreuk *v.*

APOCRISIAIRE, *m.* Zaekbezorger, *m.*

APOCROUSTIQUE, *adj.* Dat de kwaede vogten verdryft. —, *m.* Geneésmiddel om de kwaede vogten te verdryven, *o.*

APOCRYPHE, *adj.* Onbekend, verborgen, geheym. —, Suspect. Verdagt.

APOCYN, *m.* (plante). Hondendood, *v*, hondsgras, *o.*

APODACRYTIQUE, *adj.* Traenverwekkend.

APODE, *m.* Zeezwaluw met korte pooten, *v.* —, *adj.* Zonder pooten.

APODICTIQUE, *adj.* Overtuygend, klaer.

APOGÉE, *m.* Stip waerin eene dwaelsterre het verste van de aerde verwyderd is, *v.* —, (fig.) Le plus haut degré. Hoogsten graed, *m.* *Apogée de la gloire, de la fortune, du pouvoir.* Toppunt van eer, enz.

APOGRAPHE, *m.* Afschrift, *o.*, kopy, *v.*

APOLLINAIRE, *adj.* Ter eere van Apollo.

APOLLON, *m.* Apollo, God van den Parnassus, *m.* —, (fig.) Grand poète. Grooten dichter, *m.* —, Robe de chambre très-courte. Zeer korte slaepjak, *v.* —, Sorte de papillon. Soórt van vlinder, *m.*

APOLOGÉTIQUE, *adj.* Verdedigend, verantwoórdend. —, *m.* Apologie. Verdedigschrift, verweêrschrift, *o.*, verdedigingsrede, verdediging, *v.*

APOLOGIE, *f.* Verdedigingsrede, verdediging, *v.*, verdedigschrift, verweêrschrift, *o.* —, Eloge. Lof, *m.*, lofrede, lofspraek, *v.*

APOLOGIQUE, *adj.* Verdedigend.

APOLOGISTE, *m.* Verdediger, verantwoórder, *m.*

APOLOGUE, *m.* Zedelyk en leerzaem verdichtsel, *o.*

APOLTRONIR, *v. a.* De nagels van eenen roofvogel korten.

APOLTRONNER, *v. a.* Lafhertig maeken.

APOMÉCOMÉTRIE, *f.* Konst van den afstand der verwyderde voórwerpen te meéten, *v.*

APONÉVROGRAPHIE, *f.* Beschryving van de eynden der spieraderen, *v.*

APONÉVROLOGIE, *f.* Verhandeling over de eynden der spieraderen, *v.*

APONÉVROSE, *f.* Eynde der spieraderen, *o.*

APONÉVROTIQUE, *adj.* Van het eynde der spieraderen.

APONÉVROTOMIE, *f.* Ontleding der spieraderen, *v.*

APONOGET, **APONOGÉTON**, *m.* Zekere plant, *v.*

APOPHLEGMATIQUE, *adj.* et *s.* Die veél speeksel uytwerpt.

APOPHLEGMATISANTE, *adj. f. Plante* —. Speekselverwekkende plant, *v.*

APOPHLEGMATISME, *m.* Speekselverwekkend geneésmiddel, *o.*

APOPHTHEGME, *m.* Gedenkspreuk, leerspreuk, spreuk, *v.*, grondregel, *m.*

APOPHYGE, *f.* (archit.). Plaets waer eenen pilaer uyt zyne grondvlakte komt, *v.*

APOPHYLLITE, *f.* (minéral). Zekere mynstof, *v.*

APOPHYSE, *f.* Uytstek van een been *of* knok, *o.*

APOPLECTIQUE, *adj.* Van de geraektheyd, die eene geraektheyd heéft. —, *m.* Geneésmiddel tegen de geraektheyd, *o.*

APOPLEXIE, *f.* Geraektheyd, beroerte, *v.* (stel, *o.*

APORE, *m.* (géom.). Moeyelyk voór-

APOSIOPÈSE, *f.* (rhét.). Verzwyging, *v.*

APOSITIE, *f.* (méd.). Walg, walging, *v.*

APOSTASE, *m.* (méd.). Zweêr, *v.* —, Esquille. Splinter, *m.*, schilfer, *v.*

APOSTASIE, *f.* Afval, *m.*

APOSTASIER, *v. n.* Van het geloof afvallen; zyne beloften verloochenen. —, (fig.) Renoncer à un parti, etc. Afvallen, verlaeten.

APOSTAT, E, *adj.* et *s.* Afvallig. —, *m.* Afvalligen, verloochenaer, verzaeker, spostaet, *m.* —, *f.* Afvallige, verloochenaeres, verzaekster, *v.*

APOSTÈME, **APOSTUME**, *m.* (méd.). Zweêr, etterbuyl, *v.*, gezwel, *o.*

APOSTER, *v. a.* Op den loer zetten.

APOSTILLATEUR, *m.* Die kanttekeningen maekt.

APOSTILLE, *f.* Kanttekening, spostil, *v.* —, Addition au bas d'une lettre. Byschrift, postscriptum, *o.*

APOSTILLER, *v. a.* Kanttekeningen op een schrift maeken *of* stellen, apostilleéren.

APOSTIS, *m.* (t. de mar.). Riembalk, *m.*

APOSTOLAT, *m.* Apostelschap, apostelambt, *o.*

APOSTOLICITÉ, *f.* Apostolische gezindheyd, *v.*

APOSTOLIQUE, *adj.* Apostolisch, apostolyk.

APOSTOLIQUEMENT, *adv.* Apostolyk, apostolisch.

APOSTROPHE, *f.* (figure de rhét.). Spraekwending, *v.* —, Réprimande, censure. Berisping, *v.*, verwyt, *o.* —, Marque d'une voyelle retranchée. Apostroóf, *v.*, teeken van letteruytlaeting, *o.*

APOSTROPHER, *v. a.* Zich tot iemand *of* tot iets wenden (in eene redevoering). —, Blâmer. Berispen, verwyten. — *q. q. d'un soufflet.* Iemand met eenen kaekslag begroeten.

APOSTUME, *m.* *voyez* Apostème.

APOSTUMER, *v. n.* Zweêren, verzweêren, etteren.

APOTHÉOSE, *f.* Vergoding, *v.* —, (fig.) Eloge outré. Overdreévene loftuyting, *v.*

APOTHICAIRE, *m.* Apotheéker, artsenybereyder, kruydmenger, *m.*

APOTHICAIRERIE, *f.* Apotheék, *v.*, artsenywinkel, *m.*

APOTHRAUSE, *f.* Beenbreuk met afscheyding van eenige beensplinters, *v.*

APOTOME, *m.* (t. de math. *et* de mus.). Afsnyding, *v.*

APÔTRE, *m.* Apostel; kruysgezant, *m.*

APOTROPÉEN, ENNE, *adj.* Die iet kwaeds afwend.

Digitized by Google

APOZÈME, *m.* (pharm.). Afkoóksel (van kruyden, enz.), *o.*

APPARAÎTRE (word geconjug. als *paraître*), *v. n.* Verschynen, zich laeten zien. —, *v. imp.* Se montrer. Verschynen. —, S'imaginer, trouver que. Zich verbeélden, meenen, dunken.

APPARAT, *m.* p. *apara.* Pragt, *v.*, luyster, toestel, *m.* —, Ostentation. Ydelheyd, *v.* —, Dictionnaire de langue pour les commençants. Woórdenboek voór eerstbeginnenden *m.* en *o.*

APPARAUX, *m. pl.* Scheépsgereedschap, *o.*

APPAREIL, *m.* Toestel, *m.*, toerusting, bereyding, *v.*, bereydsel, *o.* —, Pompe. Pragt, *v.* —, Préparation nécessaire à une opération; ce qu'on met sur une plaie (chir.). Verband, *o.*, wondplaester, *v.*

APPAREILLAGE, *m.* (mar.). Het onder zeyl gaen, *o.*

APPAREILLÉE, *f.* (mar.). Uytgespannen zeyl, *o.*

APPAREILLER, *v. a.* Paeren, samenvoegen. —, Apprêter. Opmaeken, gereedmaeken. —, *v. n.* Mettre à la voile. Onder zeyl gaen, zich zeylveérdig maeken. S'—, se joindre à un pareil à soi. Zich by zyne weérgade voegen.

APPAREILLEUR, *m.* Stoffeérder, bereyder van kousen, enz., *m.* —, Celui qui trace le trait et la coupe des pierres. Oppersteenhouwer, *m.*

APPAREILLEUSE, *f.* Koppelaerster, *v.*

APPAREMMENT, *adv.* p. *aparamant.* Waerschynlyk, vermoedelyk, naer allen schyn.

APPARENCE, *f.* Schyn, *m.*, schynbaerheyd, kans, *v.*, het uyterlyk, *o.* *Sauver les —s.* In het uytwendig zyne eer behouden; zich naer de betaemelykheyd schikken. —, Vraisemblance. Waerschynlykheyd, *v.* —, Reste. Overblyfsel, *o.* —, Marque, indice. Blyk, teeken, *o.* —, Faux-semblant. Valschen schyn, *m.*

APPARENT, E, *adj.* Zigtbaer, oogenschynlyk. —, Remarquable, considérable. Aenzienlyk, aenmerkelyk. —, Spécieux. Schynbaer, waerschynlyk.

APPARENTÉ, E, *adj.* Vermaegschapt, verzwagerd.

APPARENTER, *v. a.* Vermaegschappen, verzwageren. S'—. Zich vermaegschappen.

APPARESSER, *v. a.* p. *aparècer.* Den geest bezwaeren, luy maeken. S'—. Luy worden. (ling, *v.*

APPARIEMENT, *m.* Paering, koppe-

APPARIER, *v. a.* Paeren, koppelen, te samen voegen. S'—, s'accoupler, en parlant des oiseaux. Paeren.

APPARIEUSE, *f.* Koppelaerster, *v.*

APPARITEUR, *m.* Gerechtsdienaer aen geestelyke hoven, *m.* —, Bedeau d'une université. Bedel, *m.*

APPARITION, *f.* Verschyning, *v.*, verschynsel, *o.* —, Séjour d'un moment. Zeer kort verblyf, *o.* —s, visions. Gezigten, *o. mv.*

APPARITOIRE, *f.* Muerkruyd, *o.*

APPAROIR, *v. n.* Blyken, schynen. *Faire —, montrer, prouver.* Doen blyken, bewyzen, toonen. (Het word alleenlyk gebruykt in de aentoonende en onbepaelde wyze.)

APPARONER, *v. a.* p. *aparoner.* Peylen, meéten.

APPARTEMENT, *m.* Vertrek, gedeelte van een huys, *o.*

APPARTENANCE, *f.* Toebehoorte, *v.*, toebehooren, *o.*, toehooriheyd, onderhooriheyd, *v.*

APPARTENANT, E, *adj.* Behoorend, toebehoorend.

APPARTENIR (word geconj als *tenir*), *v. n.* Behooren, toebehooren, toekomen. *Cette maison ne m'appartient pas.* Dat huys komt my niet toe. —, Avoir une relation nécessaire ou de convenance. Aengaen, behooren. —, Être parent de q. q. Met iemand vermaegschapt zyn. —, *v. imp.* Convenir, être de droit, de bienséance. Betaemen, passen, voegen, behooren. *Ainsi qu'il appartiendra.* Naer behooren. *Il ne vous appartient pas de parler ainsi.* Het past u niet zoo te spreéken. A *tous ceux qu'il appartiendra.* Aen alle wie zulks zal aengaen.

APPAS, *m. pl.* Bekoórlykheyd, aenvalligheyd, bevalligheyd, *v.*, aenloksel, *o.*

APPÂT, *m.* Aes, lokaes, *o.* —, (fig.) Tout ce qui attire. Aenloksel, *o.*

APPÂTER, *v. a.* Met aes aenlokken, aezen, te eéten geéven.

APPAUMÉ, E, *adj.* (t. de blas.). *Main —ée.* Opene hand, *v.*

APPAUVRIR, *v. a.* Arm maeken, verarmen. —, (fig.) Rendre moins abondant. Verslegten, vermageren. S'—. Arm worden, verarmen.

APPAUVRISSEMENT, *m.* p. *apôvricemant.* Verarming; (fig.) verslegting, *v.*

APPEAU, *m.* Lokfluytje, kwakkelbeentje, *o.* —, Oiseau qui sert d'appeau. Lokvogel, *m.* — (t. d'horl.). Uerwerkslokje, *o.*

APPEL, *m.* Oproeping, *v.* —, Signal avec le tambour, etc. pour assembler les soldats. Trommelslag, *m.* —, Recours à un tribunal supérieur. Beroep op hooger recht, appel, *o.* —, Défi, cartel. Uytdaeging, uyteysching, *v.*

APPELANT, E, *adj.* et *s.* Die zich op hooger recht beroept. —, *m.* Beroeper, appellant, *m.* —, *f.* Beroepster, *v.* —, Oiseau qui sert d'appeau. Lokvogel, *m.*

APPELER (j'appelle, tu appelles, il appelle, nous appelons, vous appelez, ils appellent; j'appelais tu appelais, il appelait, nous appelions, vous appeliez, ils appelaient; j'appelai, etc.; j'appellerai, etc.; j'appellerais, tu appellerais, etc.; appelle, appelons, appelez; que j'appelle, que tu appelles, qu'il appelle, que nous appelions, que vous appeliez, qu'ils appellent; que j'appelasse, que tu appelasses, etc; appelant; appelé, ée), *v. a.* Roepen, doen komen, ontbieden, laeten haelen. — *au secours.* Om hulp roepen. — *un chirurgien.* Eenen heelmeester laeten haelen. —, Nommer, donner un nom. Noemen, benoemen, heeten. —, Citer en justice. In het recht betrekken, voór het gerecht daegen *of* roepen. — *q. q. en duel.* Iemand tot een lyfgevegt beroepen. — *au combat.* Ten stryde beroepen. —, Inviter. Noodigen, uytnoodigen. —, Epeler. Spellen. —, en —, se pourvoir contre un jugement. Zich op hooger recht beroepen, appelleéren. S'—. Heeten, genoemd *of* genaemd worden. *Il s'appelle Jean.* Hy heet Joannes.

APPELLATIF, *adj. m. Nom —.* Gemeenen naem, *m.*

APPELLATION, *f.* Betrek, beroep op hooger recht, *o.* — *des lettres, nomination des lettres.* Noeming der letters, *v.* —, Action d'épeler. Het spellen, *o.*

APPENDICE, *m.* p. *apin*—. Aenhangsel, byhangsel, byvoegsel, *o.*

APPENDRE, *v. a.* Ophangen.

APPENTIS, *m.* Afdak, *o.*

APPERT (IL), *v. imp. voyez* Apparoir.

APPESANTIR, *v. a.* Verzwaeren, bezwaeren, zwaerder maeken. —, (fig.) Rendre moins vif, moins subtil. Dof maeken. S'—. Zwaerder worden; (fig.) dof worden. S'— sur un sujet. Zich te lang by een onderwerp ophouden.

APPESANTISSEMENT, *m.* p. *apesanticemant.* Verzwaering, dofheyd, *v.*

APPÉTENCE, *f.* Groote begeêrte, *v.*, lust, *m.*, hevig verlangen, *o.*

APPÉTER, *v. a.* Heviglyk verlangen.

APPÉTIBILITÉ, *f.* Begeêrlykheyd, *v.*

APPÉTIBLE, *adj.* Wenschelyk, begeêrlyk.

APPÉTIS, *m. pl.* Bieslook, *m.*, bierporey, *v.*, ajuyntjes, *o. mv.*

APPÉTISSANT, E, *adj.* Smaekelyk, eétlustverwekkend.

APPÉTIT, *m.* Genegenheyd, begeêrte, zugt, *v.*, lust, trek, *m.* —, Désir de manger. Eétlust, smaek, honger, appetyt, *m.* *L'— vient en mangeant.* Al eétende krygt men smaek. A l'—, par envie d'épargner. Uyt spaerzaemheyd.

APPÉTITION, *f.* Begeêrte, *v.*, lust, *m.*

APPIÈCEMENT, *m. voyez* Rapiècetage.

APPIÉTRIR (S'), *v. pr.* (comm.). In weêrde verminderen, bederven.

APPLATISSOIR, *m.* Pletmolen, *m.*

APPLAUDIR, *v. a.* et *n.* Toejuygen, in de handen klappen, goedkeuren. S'—, se féliciter. Zichzelven toejuygen. S'—, être satisfait. Vergenoegd zyn. S'—, se glorifier. Zich beroemen.

APPLAUDISSEMENT, *m.* p. *aplôdicemant.* Toejuyging, goedkeuring, *v.*, gejuyg, handgeklap, *o.*

APPLAUDISSEUR, *m.* p. *aplôdicenr.* Toejuyger, *m.*

APPLICABLE, *adj.* Toepasselyk op....

APPLICATION, *f.* Het opleggen, *o.*; toepassing, toeëygening, toevoeging, *v.* —, Attention suivie. Aendagt, oplettendheyd, neêrstigheyd, *v.*

APPLIQUE, *f.* Stuk dat ergens aengezet word, oplegsel, *o.*

APPLIQUÉ, E, *adj.* Neêrstig, ieverig, vlytig.

APPLIQUER, *v. a.* p. *apliker.* Opleggen, opzetten. — *des couleurs sur une toile.* Een doek met verwen beleggen. — *des sangsues.* Bloedzuygers aenzetten. — *un soufflet.* Eene klap geéven. —, Adapter. Toepassen, toeëygenen, toevoegen. —, Destiner, consacrer à. Aenleggen, gebruyken, schikken, bestemmen. S'—, Zich bevlytigen, zich ergens op toeleggen. *S'— à l'étude.* Zich op de studie toeleggen. S'—, s'attribuer. Zich toeëygenen, zich aenmaetigen.

APPOINT, *m.* Pasgeld, *o.*

APPOINTÉ, *m.* Gevryden, krygsman dien hoogere bezolding trekt als de gemeene, *m.* —; *adj.* Qui doit être jugé sur rapport. Dat by schriftelyk verslag moet gepleyt worden. — (t. de blas.). Met de punten elkander raekende.

APPOINTEMENTS, *m. pl.* Jaergeld, *o.*, jaerwedde, *v.*

APPOINTEMENT, *m.* Schikking om eene zaek by schriftelyk verslag te doen pleyten, *v.*, gerechtelyk verslag, *o.*

APPOINTER, *v. a.* By schriftelyk verslag pleyten *of* schikken. —, Donner des appointements. Jaerwedde toeleggen. — (t. de mét.) Fouler, plier. Betreéden, vouwen.

APPOINTEUR, *m.* Rechter die eene zaek by schriftelyk verslag doet pleyten, *m.*

APPORT, *m.* Merkt, merktplaets, *v.* —s, biens que l'on apporte en mariage. Aenbrengst, *v.*, aenbreng, inbreng, *m.*

APPORTAGE, *m.* Pakdraegers arbeyd, *m.*; draegloon, *m.* en *o.*

APPORTER, *v. a.* Brengen, medebrengen, aenbrengen, toebrengen, bybrengen, toevoeren, aendraegen, —, Causer, produire. Veroorzaeken, voortbrengen, verwekken. —, Employer. Aenwenden, gebruyken, in het werk stellen. —, Alléguer. Bybrengen, aenhaelen. — *de bonnes raisons.* Goede redenen bybrengen.

Digitized by Google

— Annoncer. Aenbrengen, berigten, bekend maeken.

APPOSER, *v. a.* Stellen, zetten, opzetten, opdrukken. — *le scellé.* De zegels stellen, zegelen. — *une condition à un contrat.* Eene voórwaerde stellen aen eene verbindtenis.

APPOSITION, *f.* Het stellen *of* zetten, *o.* — *du scellé.* Verzegeling, *v.* —, Jonction des corps (phys.). Vervoeging, samenvoeging, *v.* —, Union de deux substantifs. Byzetting, samenvoeging, *v.*

APPRÉHENDER, *v. a.* Iemand eene jaerwedde toezeggen.

APPRÉCIABLE, *adj.* Schatbaer, weêrdeêrbaer.

APPRÉCIATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Schatter, weêrdeêrder, *m.*; schatster, weêrdeêrster, *v.*

APPRÉCIATIF, IVE, *adj.* Schattend, weêrdeêrend.

APPRÉCIATION, *f.* Schatting, weêrdeêring, *v.*

APPRÉCIER (j'apprécie, nous apprécions; j'apprécials, nous apprécíions, vous apprécíiez; que j'apprécie, que nous apprécíions, que vous apprécíiez etc.), *v. a.* Schatten, weêrdeêren.

APPRÉHENDER, *v. a.* Vreezen, dugten, bedugt zyn, schroomen. —, Saisir au corps (pal.). By den kop vatten, gevangen neêmen.

APPRÉHENSIF, IVE, *adj.* Vreesagtig, schroomagtig, vervaerd.

APPRÉHENSION, *f.* Vrees, bevreesdheyd, bedugtheyd, *v.* —, Simple perception de l'esprit (log.). Bevatting, *v.*, begryp, *o.*

APPRENDRE, *v. a.* (word geconj. als *prendre*). p. *aprandre.* Leeren. — *la géographie.* De landbeschryving leeren. *J'ai appris à le connaître.* Ik heb hem leeren kennen. —, Enseigner, instruire. Leeren, onderwyzen, onderrigten. — *l'histoire.* De geschiedenis onderwyzen. —, Informer. Berigten, verwittigen, kennis geêven. —, Recevoir la nouvelle de. Vernecmen, verstaen.

APPRENTI, E, *s. m.* et *f.* Leerling, leerjongen, leergast, leergezel, *m.*; leermeysje, leermeysken, *o.*

APPRENTISSAGE, *m.* Leerjaeren, *o. mv.*, leertyd, *m. Faire son* —. In zyne leerjaeren zyn. —, (fig.) Essai, coup d'essai. Proef, *v.*, proefstuk, *o.*

APPRÊT, *m.* Gereedmaeking, bereyding, *v.*, bereydsel, toebereydsel, *o.*, toestel, *m.* —, Ce qu'on emploie pour apprêter des étoffes, etc. Pap *v.*, gomwater, *o.* —, Assaisonnement des mets. Toebereyding der spyzen, *v.* —, (fig.) Affectation. Gemaektheyd, gedwongenheyd, *v.* Peinture en —, Schildering op glas, *v.*

APPRÊTE, *f. voyez* Mouillette.

APPRÊTÉ, E, *adj.* Gereed, bereyd. —, (fig.) Affecté. Gemaekt. *Air* —. Gemaekt gelaet.

APPRÊTER, *v. a.* Gereed maeken, bereyden, toebereyden, toerusten. —, Assaisonner les mets. De spyzen toebereyden. —, Donner l'apprêt (t. de mét.). Bereyden, pappen, met gom stevig maeken. — *a rire.* Doen lachen. S'—. Zich bereyden, zich weêrdig *of* gereed maeken.

APPRÊTEUR, *m.* Gereedmaeker, bereyder, toebereyder, *m.* —, Peintre sur verre. Glasschilder, *m.*

APPRIVOISEMENT, *m.* Temming, *v.*

APPRIVOISER, *v. a.* Temmen, tam maeken. —, (fig.) Rendre plus traitable. Gezelliger maeken, gedwee maeken. S'—. Tam worden, getemd worden. S'— avec, s'accoutumer à. Zich aen iets gewennen.

APPROBATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Goedkeurder, *m.*; goedkeurster, *v.*

APPROBATIF, IVE, *adj.* Goedkeurend.

APPROBATION, *f.* Goedkeuring, toestemming, *v.*

APPROCHANT, E, *adj.* Nabykomend, gelykend, weynig verschillend. *Ce sont deux couleurs fort approchantes l'une de l'autre.* Dat zyn twee koleuren die zeer gelykende zyn.

APPROCHANT, *prép.* et *adv.* Omtrent, by, ten naesten by. *Il est — de midi.* Het is by den middag.

APPROCHE, *f.* Genaeking, nadering, aenkomst, *v. Lunette d'*—. Zienbuys, *v.* —s, travaux pour approcher d'une place assiégée. Loopgraven, *v. mv.*

APPROCHER, *v. a.* Nader brengen, nader zetten. — *une table.* Eene tafel nader brengen *of* zetten. — *q. q.* Eenen vryen toegang by iemand hebben. —, *v. n.* S'avancer. Naderen, genaeken, bykomen. —, Avoir du rapport avec. Nabykomen, bykans gelyk zyn, weynig verschillen. S'—, s'avancer. Naderen, bykomen, genaeken, nader komen. S'—, (fig.) Etre d'accord. Eens zyn *of* worden, eensgezind zyn.

APPROFONDIR, *v. a.* Diepen, verdiepen, dieper maeken. —, (fig.) Doórgronden, grondiglyk onderzoeken.

* **APPROFONDISSEMENT**, *m.* Verdieping; (fig.) doórgronding, *v.*

APPROPRIANCE, *f.* (pal.). Bezitneêming, *v.*

APPROPRIATION, *f.* Toeëygening, toeschryving, aenmaetiging, *v.* — (t. de chim.). Scheykundige vereeniging, *v.*

APPROPRIER, *v. a.* Toepassen, toeëygenen. —, Mettre dans un état de propreté. Reynigen, opschikken. S'—. Zich eygen maeken, zich toeëygenen, zich aenmaetigen.

APPROUVER, *v. a.* Goedkeuren, goedvinden, toestemmen.

APPROVISIONNEMENT, *m.* Bezorging van voórraed, *v.*

APPROVISIONNER, *v. a.* Van voórraed voórzien, voórraed bezorgen.

APPROVISIONNEUR, *m.* Voórraedbezorger, *m.*

APPROXIMATIF, IVE, *adj.* Nabykomend, naderend, weynig verschillend.

APPROXIMATION, *f.* (t. de math.). Nabykoming, nadering, *v.*

APPROXIMATIVEMENT, *adv.* Daer omtrent, op eene nabykomende wyze, ten naesten by.

APPROXIMER, *v. a.* Nabykomen.

APPUI, *m.* Schoór, steun, stut, *m.*, steunsel, stutsel, *o.* —, (fig.) Protection, aide, secours. Bescherming, hulp, ondersteuning, *v.*, onderstand, bystand, *m. Pièces à l'*—. Bylagen, *v. mv.*

APPUI-MAIN, *m.* au pl. *appuis-main.* Handsteun, *m.*, schilderstokken, *o.*

APPUYER (j'appuie, tu appuies, il appuie, nous appuyons, vous appuyez, ils appuient. J'appuyais; nous appuyions, vous appuyiez. J'appuyai. J'appuiersi. J'appuierais. Appuie. Que j'appuie, que tu appuies, qu'il appuie, que nous appuyions, que vous appuyiez, qu'ils appuient. Que j'appuyasse. Appuyant; appuyé, eé), *v. a.* Schoóren, ondersteunen, onderstutten, onderschraegen. —, (fig.) Protéger, aider. Verdedigen, ondersteunen, voórstaen, helpen. —, Poser sur. Opleggen. —, *v. n.* Peser sur. Op iets rusten *of* leunen. —, (fig.) Insister. Aenhouden, aendringen. — *sur un fait.* Op eene daed aendringen. S'—. Leunen, steunen, ergens op rusten.

APRE, *adj.* Rude au goût, au toucher. Scherp, ruw, rouw, vrang, zuer. —, Rabotteux. Hobbelig, oneffen. —, (fig.) Rude, violent. Streng, vreed, hevig. —, Avide, ardent. Greêtig, begeêrig, happig, vuerig. —, *m.* Petit poisson. Zeker vischje, *o.* —, Serpent. Soórt van slang, *v.*

APREMENT, *adv.* Scherpelyk, ruwelyk; (fig.) strengelyk; greêtiglyk, happiglyk.

APRÈS, *prép.* Na. — *le repas.* Na het eêten. — *cela.* Daerna. — *coup.* Te laet. — *tout.* Doch, toch. *Ci* —. Hierna. *D'*—. Naer, volgens. *D'— nature.* Naer het leven. *D'— ses ordres.* Volgens zyne bevelen. — *quoi.* Waerna, waerop. —, *adv.* Naderhand, daerna, vervolgens.

APRÈS-DEMAIN, *adv.* Overmorgen.

APRÈS-DÎNÉE, *f.* **APRÈS-DÎNER**, *m.* **APRÈS-MIDI**, *f.* Namiddag, agternoon, agtermiddag, agternoen, *m.*

APRÈS-SOUPÉE, *f.* **APRÈS-SOUPER**, *m.* Tyd na het avondmael, *m.*

APRETÉ, *f.* Scherpheyd, vrangheyd, ruwheyd, zuerheyd, *v.* —, Inégalité. Hobbeligheyd, oneffenheyd, *v.* —, (fig.) Avidité, ardeur. Greêtigheyd, begeêrlykheyd, happigheyd, *v.*

APRON, *m.* (poisson d'eau douce). Zekeren riviervisch, *m.*

APSICHET, *m.* Tongsken, tongetje, *o.*

APSIDES, *m. pl.* (t. d'astr.). Stip waerin eene sterre het digste en het verste van eene andere sterre is, *v.*

APTE, *adj.* Geschikt, bekwaem tot...

APTÈRE, *adj.* Ongevleugeld, vleugelloos. —s, *m. pl.* Ongevleugelde insekten, *o. mv.*

APTITUDE, *f.* Bekwaemheyd, geschiktheyd, *v.*

APUREMENT, *m.* Reddition finale d'un compte. Volkomene vereffening van eene rekening, *v.*

APURER, *v. a.* Aenzuyveren, eene rekening zuyveren *of* volkomen vereffenen. —, Affiner, purifier. Zuyveren, louteren.

APYRE, *adj.* Dat aen het vuer wederstaet, onverbrandbaer.

APYREXIE, *f.* Ophouding van de koórts, *v.*

AQUARELLE, *f.* Waterverf, *v.*

AQUATILE, *adj.* Dat in het water geteeld word en leêft. *Plante* —. Waterplant, *v.*

AQUATIQUE, *adj.* Wateragtig, moerassig. —, Qui croît, qui vit dans l'eau. Dat in het water groeyt *of* leêft. *Plante* —. Waterplant, *v. Animal* —. Waterdier, *o.*

AQUEDUC, *m.* Waterleyding, *v.*

AQUETTE, *f.* Italienesch reukwater, *o.*

AQUEUX, EUSE, *adj.* Wateragtig, waterig.

AQUILIN, *adj. m. Nez* —. Arendsneus, haviksneus, papegaeysneus, *m.*

AQUILON, *m.* Noórdewind, *m.*

AQUILONAIRE, *adj.* Noórdelyk.

AQUITAINE, *f.* (ancienne province de la Gaule). Aquituiën, *o.*

ARABE, *m.* Arabier, *m. L'*—, *la langue arabe.* Het arabisch, *o.*, de arabische tael, *v.* —, *adj.* Arabisch.

ARABESQUE, *adj.* Arabisch.

ARABESQUES, *f. pl.* (peint. *et* sculpt.). Samenvlegting van loofwerk, figueren, enz., *v.*

ARABESSE, *f.* Arabische vrouw, *v.*

ARABIE, *f.* (pays d'Asie). Arabiën, *o.*

ARABIQUE, *adj.* Arabisch. *Gomme* —. Arabische gom, *v. Golfe* —. Arabische golf, Roode zee, *v.*

ARABISME, *m.* Arabische spreêkwyze *v.*

ARABLE, *adj.* Beploegbaer, bebouwbaer.

ARACHNOÏDE, *f.* (t. d'anat.). Spinnewebsvlies, *o.*

ARACK, *m.* (liqueur spiritueuse). Arak, *m.*

ARAGON, *m.* (province d'Espagne). Aragoniën, *o.*

ARAGONIEN, ENNE, *adj.* et *s.* D'Aragon, Aragonisch. —, *m.* Aragoniër, *m.* —, *f.* Aragonische vrouw, *v.*

ARAIGNÉE, *f.* p. *arègné* (insecte). Spin, spinnekop, *v.* —, *Toile d'*—.

Digitized by Google

Spinneweb, *v.* en *o.* —, Chemin sous terre. Onderaardschen weg, *m.*
ARAIRES, *m. pl.* Bouwgereedschap, *o.*
ARAMBAGE, *m.* Entering, overzeyling, aenklamping, *v.*
ARAMBER, *v. a.* (mar.). Aenklampen, enteren.
ARAMER, *v. a.* Op eene raem spannen.
ARANG, *m.* p. *aran* (impr.). Luyen drukker, *m.*
ARASEMENT, *m.* Even hoog metselwerk; het heven hoog metselen, *o.* —, Gelyke stukken, *o. mv.*
ARASER, *v. a.* Even hoog metselen, gelykmaeken.
ARASES, *f. pl.* Lyststeenen, *m. mv.*
ARATOIRE, *adj.* Van den akkerbouw, tot den akkerbouw behoorend. *Instruments* —*s.* Bouwgereedschap, *o.*
ARBALESTRILLE, *f.* Graedboóg, *m.*
ARBALÈTE, *f.* Kruysboóg, voetboóg, handboóg, *m.*
ARBALÉTRIER, *m.* Boógschutter, voetboógschutter, *m.* —, Dakbalk, *m.*
ARBALÉTRIÈRE, *f.* Plaets op eene galey (schip) waer de soldaeten staen om te vegten, *v.*
ARBITRAGE, *m.* Twistscheyding, beslissing *of* uytspraek van scheydslieden, *v.* —, Vergelyking van verscheydene wisselkoersen, *v.*
ARBITRAIRE, *adj.* Willekeurig, eygendunkelyk. —, *m.* Mesure arbitraire. Willekeurigen maetregel.
ARBITRAIREMENT, *adv.* Willekeuriglyk.
ARBITRAL, E, *adj.* Scheydsrechtelyk. *Sentence* —*e.* Uytspraek van scheydslieden, *v.*
ARBITRALEMENT, *adv.* Door scheydslieden.
ARBITRATEUR, *m.* Scheydsman, scheydsrechter (die niet verpligt is het rechtsgebruyk te volgen), *m.*
ARBITRATION, *f.* Schatting, vereffening, *v.*
ARBITRE, *m.* Scheydsman, scheydsrechter, twistscheyder, *m.* —, (fig.) Maître absolu. Opperheer, *m. Dieu est l'— de la vie et de la mort.* God is den Opperheer van leven en dood. *Le libre* —. Den vryen wil, *m.*
ARBITRER, *v. a.* Beslissen, uytspraek doen (als scheydsman).
ARBOLADE, *f.* Soórt van gebak, *o.*
ARBORÉE, *adj. f. Tige* —. Houtagtigen stam, *m.*
ARBORER, *v. a.* Planten, opsteeken, uytsteeken, opregten, laeten waeyen. — *un pavillon.* Eene vlag opsteeken *of* opzetten. — *l'étendard.* Den standaerd opregten. —, (fig.) Se déclarer ouvertement pour. Zich openlyk verklaeren voór; roemen, zich beroemen
ARBORESCENT, E, *adj.* (bot). Boomvormig.
ARBORISATION, *f.* (t. d'hist. nat.). Boomsteen, *m.*
ARBORISÉE, *adj. f. Pierre* —. Boomsteen, *m.*
ARBORISTE, *m.* Boomkweeker, *m.*
ARBOUSE, *f.* Haegappel, *m.*
ARBOUSIER, *m.* (arbre). Haegappelboom, *m.*
ARBOUSSE, *f.* Watermeloen, *v.*
ARBRE, *m.* Boom, *m.* — *fruitier.* Fruytboom, vrugtboom. — *généalogique.* Geslachtboom. — *de la croix.* Kruysboom. — *de Diane, amalgame d'argent et de mercure.* Zilver gemengd met kwikzilver, *o.* —, Spil, *v.*, boom, *m.* — *de presse.* Persboom.
ARBRET, *m. voyez* Arbrot.
ARBRISSEAU, *m.* Heester, *m.*, heestergewas, boomken, boompje, *o.*
ARBROT, *m.* Lymstang, teërroede, teërroey (om vogelen te vangen), *v.*
ARBUSTE, *m.* Kleyn boomken, *o.*
ARC, *m.* Boóg, handboóg, schietboóg, *m. Tirer de l'*—. Met den boóg schieten. *Bander un* —. Eenen boóg spannen. —, Cintre (archit.). Boóg, *m.* — *de triomphe.* Eerboóg, triomfboóg, zegeboóg, praelboóg, *m.* —, Portion de circonférence (géom.). Boóg, *m. En* —, *en forme d'*—. Boógswyze, boógagtig, boógvormig.
ARCADE, *f.* Boóg, *m.*, boógvormige opening, *v.* —, Boóg, *m.*
ARCADIE, *f.* (ancienne province du Péloponèse). Arcadiën, *o.*
ARCANE, *m.* (alch.). Geheyme werking der goudzoekers, *v.*
ARCANE, ARCANÉE, *f.* Rood kryt, *o.*
ARCANSON, *m.* (résine). Hars, spiegelhars, *v.*
ARCASSE, *f.* Spiegel, *m.*, het agterste van een schip, *o.* —, Moufle d'une poulie. Blok zonder schyf, *m.*
ARC-BOUTANT, *m.* au pl. *arcs-boutants.* Frytboóg, steunpilaer, schraegpilaer, *m.* —, (fig.) Soutien, chef d'un parti. Steunpilaer, hoofdpersoon, *m. Cet homme est l'arc-boutant de son parti.* Dien man is den steun van zynen aenhang. —, Petit mât (mar.). Gyk, spaek, *v.* —, Verge qui fixe les moutons d'un carrosse. Yzeren stang aen eene koets, *v.*
ARC-BOUTER, *v. a.* Ondersteunen, onderstutten.
ARC-DOUBLEAU, *m.* au pl. *arcs-doubleaux.* Uytsteekenden boóg, *m.*
ARCEAU, *m.* p. *arço.* Gewelfboóg, *m.*
ARC-EN-CIEL, *m.* au pl. *arcs-en-ciel.* Regenboóg, *m.*
ARCHAÏSME, *m.* p. *arkaïsme.* Oude uytdrukking, verouderde spreekwyze, *v.*
ARCHAL, *m. Fil d'*—. Koperdraed, yzerdraed, *m.* (gel, *m.*
ARCHANGE, *m.* p. *arkanje.* Aertsen-
ARCHANGÉLIQUE, *adj.* p. *arkanjelike.* Aertsengelsch. —, *f.* (plante). Angelica, *v.*
ARCHE, *f.* Bruggewelf, *o.*, boóg van eene brug, *m.* — *de Noë.* Ark van Noë, *v. Être hors de l'*—, *hors de l'Eglise.* Buyten de gemeenschap der Heylige-Kerk zyn. — *d'alliance.* Ark des verbonds, *v.*
ARCHÉE, *f.* (chim.). Vuer in het midden der aerde, *o.* —, Principe de la vie dans tous les végétaux (méd.). Beginsel des levens, *o.*
ARCHELET, *m.* Drilboógsken, *o.*
ARCHÉOLOGIE, *f.* p. *arkéologie.* Oudheydskennis, oudheydskunde, *v.*
ARCHÉOLOGUE, *m.* Oudheydskenner *m.*
ARCHER, *m.* Boógschutter, *m.* —, Gerechtsdienaer, *m.*
ARCHEROT, *m.* Boógschuttertje, *o.*
ARCHET, *m.* (de violon, etc.) Boóg, strykstok, *m.* —, Drilboóg, *m.* —, Boóg van eene wieg, *m.*
ARCHÉTYPE, *m.* p. *arké*—. Modèle. Oorsprongelyk voórbeeld, model, *o.* —, Algemeene ykmaet, *v.*
ARCHEVÊCHÉ, *m.* Aertsbisdom, *o.* —, Palais d'un archevêque. Aertsbisschoppelyk paleys, *o.*
ARCHEVÊQUE, *m.* Aertsbisschop, *m.*
ARCHI, *particule initiale qui indique la supériorité* ou *l'excès.* Aerts, groot, zeer.
ARCHIACOLYTE, *m* Aertsdienaer, *m.*
ARCHIÂTRE, *m.* Oppergeneesheer *of* voórnaemsten geneesheer (van eene stad enz.), *m.*
ARCHICHAMBELLAN, *m.* Opperkamerheer, *m.* (lier, *m.*
ARCHICHANCELIER, *m.* Opperkanse-
ARCHICONFRÉRIE, *f.* Aertsbroederschap, *v.* en *o.*
ARCHIDIACONAT, *m.* Aertsdiakenschap, *o.*
ARCHIDIACONÉ, *m.* Geestelyk rechtsgebied van eenen aertsdiaken, *o.*
ARCHIDIACRE, *m.* Aertsdiaken, *m.*
ARCHIDUC, *m.* Aertshertog, *m.*
ARCHIDUCAL, E, *adj.* Aertshertogelyk.
ARCHIDUCHÉ, *m.* Aertshertogdom, *o.*
ARCHIDUCHESSE, *f.* p. —*chèce.* Aertshertogin, *v.*
ARCHIECHANSON *m.* Opperschenker *m.*
ARCHIÉPISCOPAL, E, *adj.* p. *arkié*—. Aertsbisschoppelyk.
ARCHIÉPISCOPAT, *m.* p. *arkiépiskopa.* Aertsbisschopschap, *o.*, weêrdigheyd van aertsbisschop, *v.*
ARCHIMANDRITAT, *m.* Weêrdigheyd van eenen kloostervoorgd, *v.*
ARCHIMANDRITE, *m.* Kloostervoogd, abt, *m.*
ARCHIMARÉCHAL, *m.* Aertsmaerschalk, *m.*
ARCHIPATELIN, *m.* Zeer handigen bedrieger, *m.*
ARCHIPEL, *m.* Verzameling van eylanden, *v.*, archipel, *m.* —, La mer Egée. De Egeïsche zee, *v.*
ARCHIPOMPE, *f.* (mar.). Pompkas, *v.*
ARCHIPRESBYTÉRAL, E, *adj.* Aertspriesterlyk.
ARCHIPRÉSBYTÉRAT, *m.* Aertspriesterschap, *o.*
ARCHIPRÊTRE, *m.* Aertspriester, *m.*
ARCHIPRÊTRÉ, *m.* Aertspriesterdom *o.*
ARCHITECTE, *m.* Bouwmeester, bouwkundigen, *m.*
ARCHITECTONIQUE, *f.* Bouwkunst, bouwkunde, *v.* —, *adj.* Bouwkundig.
ARCHITECTONOGRAPHE, *m.* Beschryver van een gebouw, *m.*
ARCHITECTONOGRAPHIE, *f.* Beschryving van een gebouw, *v.*
ARCHITECTORAL, ARCHITECTURAL, E, *adj.* Bouwkundig.
ARCHITECTURE, *f.* Bouwkunst, bouwkunde, *v.* — *navale.* Scheepsbouw *m.*, scheepsbouwkunde, scheepsbouwkonst, *v.* — *militaire.* Vestingbouw, vestingbouwkunde. — *hydraulique.* Waterbouwkunde.
ARCHITRAVE, *f.* Hoofdbalk, onderbalk, *m.*, architraef, *v.*
ARCHITRAVÉE, *f.* Uytstek zonder fries, *o.* —, *adj. Corniche* —. Lystwerk zonder fries, *o.*
ARCHITRICLIN, *m.* Schafmeester, spymeester, *m.*
ARCHIVES, *f. pl.* Oude titels, *m. mv.*; staetsschriften, *o. mv.*; archiven, *v. mv.* —, Lieu où l'on garde ces titres. Bewaerplaets der staetsschriften, enz. *v.*
ARCHIVISTE, *m.* Staetsschriftbewaerder, archivist, *m.*
ARCHIVOLTE, *f.* Gedrayden boóg, *m.*
ARCHONTAT, *m.* p. *arkonta.* Weêrdigheyd van den voórnaemsten magistraetspersoon (in Athenen, enz.), *v.*
ARCHONTE, *m.* p. *arkonta.* Voórnaemsten magistraetspersoon (in Athenen, enz.), *v.*
ARCHURES, *f. pl.* Kop om de molensteenen, *v.*
ARÇON, *m.* Zadelboom, zadelboóg, *m.* Perdre ou vider les —s. Van het peêrd vallen. (fig.) Être ferme dans ou sur ses —s. Styf op syne gevolens staen. —, Instrument de chapelier. Wolboóg, *m.*
ARÇONNER, *v. a.* De wol met den boóg kloppen *of* slaen.
ARÇONNEUR, *m.* Wolklopper, *m.*
ARCTIQUE, *adj.* Noórdelyk. *Pôle* —. Noórdpoól, *v.*
ARCTITUDE, *f.* (anat.). Krimping, inkrimping, *v.*
ARCTOPHYLAX, *m.* (constellation). Ossenhoeder, *m.*
ARDASSES, *f. pl.* p. *ardace.* Grofste zyde van Perzën, *v.*
ARDASSINES, *f. pl.* p. —*dacine.* Pêrelzyde, fynste zyde van Persiën, *v.*
ARDÉLION, *m.* Bemoeyal, albeschik, *m.*
ARDEMMENT, *adv.* Vueriglyk, zeer ieverig.
ARDENT, E, *adj.* Vuerig, brandend, vlammend, gloeyend, heet. *Miroir* —. Brandspiegel, *m. Verre* —. Brandglas, *o. Chapelle* —*e.* Licht rondom eene lykbaer, *o. Poil* —, *roux.* Rosagtig hair, *o.* —, (fig.) Violent, vehément. Vuerig, driftig, hevig, sterk, geweldig. *Désir* —. Vuerige begeërte, *v.* —, *m.* Exhalaison ar-

Digitized by Google

FLAMMIS. Vreêrueren, o. m., dwaellicht, stallicht, o. —, Brandende koörts, v.; zieken die de brandende koörts heeft, m.

ARDEUR, f. Groote of geweldige hitte, v., brand, m. —, (fig.) VIVACITÉ, ACTIVITÉ, ZÈLE. Vuerigheyd, hevigheyd, v., drift, m. en v., iever, m. —. Liefde, v.

ARDILLON, m. Doórn (van eene gesp) m.

ARDOISE, f. (pierre bleuâtre). Schalie, ley, v. Couvreur en —s. Schaliedekker, leydekker, m.

ARDOISÉ, E, adj. Schalieblauw.

ARDOISIÈRE, f. Schalieberg, m., schaliemyn, leygroef, v.

ARDU, E, adj. Steyl. —, (fig.) DIFFICILE. Moeyelyk, zwaer, netelig.

ARE, m. (cent mètres carrés). Nieuwe fransche maet doende honderd meters vierkant, v.

ARÉAGE, m. Landmeêting, v.

ARÉFACTION, f. (pharm.). Opdrooging, v.

ARÈNE, f. Zand, zavel, o. —. Strydperk, o., strydplaets, worstelplaets, strydbaen, renbaen, loopbaen, v. Descendre dans l'—. Zich aenbieden tot den stryd.

ARÈNER, v. n. (archit.). Zakken, inzakken.

* ARÉNEUX, EUSE, adj. Zandig.

ARÉOLE, f. Kleyne oppervlakte, v. —, Tepelkring, m.

ARÉOMÈTRE, m. Vogtweêger, m., weêgglas, o.

ARÉOPAGE, m. (tribunal d'Athènes). Areopagus, m. —, (fig.) RÉUNION DE MAGISTRATS INTÈGRES. Vergadering van eerweêrdige mannen, v.

ARÉOPAGITE, m. Rechter, raedsman (van Athenen).

ARÉOSTATIQUE, adj. In evenwigt met de locht.

ARÉOSTYLE, m. Gebouw met verre van elkander staende pilaeren, o.

ARÉOTECTONIQUE, f. Krygskunde bedrehkelyk tot den aenval en de verdediging, v.

ARÉOTIQUE, adj. Dat de kwaede vogten vermindert. —, m. Zweetmiddel, o.

ARER, v. n. (mar.). Voór anker, op zyn anker ryden.

ARÈRE, m. Spil van een molenrad, v.

ARÊTE, f. Graet, vischgraet, v. —, Côté, PARTIE ANGULAIRE, SAILLIE, BORD. Rand, kant, m., hoekige zyde, v. —, BARBE DE L'ÉPI (bot.). Baerd, m.

ARÊTIER, m. Hoekbalk, m., hoekspar, v. (v. mv.

ARÊTIÈRES, f. pl. Hoekplaesteringen, handelende van de deugd, v.

ARÉTOLOGIE, f. Zedelyke wysbegeêrte

ARGANEAU, m. (mar.). Ankerring, m.

ARGEMONE, f. Stekelige mankop, v.

ARGENT, m. Zilver, o. — fin. Fyn zilver. — trait. Draedzilver. — en lingot. Staefzilver. —, MONNAIE. Geld, o. — comptant. Gereed geld. — courant. Gangbaer geld. — de change. Wisselgeld. — blanc. Zilvergeld, wit geld. — mignon, en réserve. Pot-geld. — mort, qui ne rapporte rien. Renteloos geld.

ARGENTÉ, E, adj. Verzilverd, overzilverd. —, Zilverkoleurig.

ARGENTER, v. a. Verzilveren, overzilveren.

ARGENTERIE, f. Zilvergoed, zilverwerk, o.

ARGENTEUR, m. Verzilveraer, m.

ARGENTEUX, EUSE, adj. (fam.). Geldrig, die veel geld heeft.

ARGENTIER, m. Bewaerder, m.

ARGENTIFIQUE, adj. Dat zilver maekt.

ARGENTIN, E, adj. Zilverkoleurig, zilverwerig, zilverwit. —, QUI A LE SON DE L'ARGENT. Schel, schelluydend, helder, klaer. Voix —e. Heldere of klaere stem. Son —. Helderen klank.

ARGENTINE, f. (plante). Zilverschoon, o., blik, m., ganzerik, v. — (poisson). Zilvervisch, m.

ARGENTURE, f. Opgelegd zilver, o. —, Verzilvering, v., het verzilveren, o.

ARGILE, f. Potaerde, kley, kleyaerde, v., leem, o.

ARGILEUX, EUSE, adj. Kleyagtig, leemagtig.

ARGON, m. Geboógen stok om vogels te vangen, m.

ARGONAUTE, m. (coquillage). Schipschelp, v. —, PAPILLON NOCTURNE. Nagtvlinder, m.

ARGOT, m. Dieventael, gauwdiefstael, v. —, Eynde van eenen dooden tak, o.

ARGOTER, v. a. Het dood en onnuttig hout van eenen boom afsnyden.

ARGOTIER, m. p. —tié. Die eene dieventael spreêkt.

ARGOULET, m. Karabinier, m. —, (fam.) HOMME DE NÉANT. Slegten mensch, guyt, m.

ARGOUSIN, m. Oppasser der galeyboeven, m.

ARGUE, f. Trekbank, v. —, ATELIER DE TIREUR D'OR. Goudtrekkery, v.

ARGUER, v. a. Doór de trekbank haelen. —, ACCUSER, REPRENDRE (pal.). Beschuldigen, berispen.

ARGUMENT, m. Bewys, o., bewysrede, v. —, CONJECTURE, INDICE, PREUVE. Vermoeden, o., gissing, proef, v. —, ABRÉGÉ, SOMMAIRE. Korten inhoud, m.

ARGUMENTANT, m. Twistredenaer, m.

ARGUMENTATEUR, m. Twistredenaer, twistzugtigen mensch, m.

ARGUMENTATION, f. Zintwisting, twistrede, redeneêring, v.

ARGUMENTER, v. n. Zintwisten, twistredenen.

ARGUS, m. Schranderen en scherpzienden mensch, m. Yeux d'—. Argusoongen, v. en o. mv. —, FAISAN DE LA CHINE. Pauwfaizant, m. — (poisson). Zekeren visch, m. — (serpent). Zekere slang, v.

ARGUTIE, f. Hairklievery, spitsvindigheyd, v.

ARGUTIEUX, EUSE, adj. Ydel.

ARGYRASPIDES, m. pl. Uytgeleêzene bende van het leger van Alexander, v.

ARGYRITE, f. Zilversteen, m.

ARGYRO-DAMAS, m. Soórt van talk, v., of talksteen, m.

ARGYROGONIE, f. Steen der wyzen, m.

ARGYROLITHE, f. Zilverkoleurigen steen, m.

ARGYROPÉE, f. Konst van zilver te maeken, v.

ARIANISME, m. Ariaensche kettery, v.

ARIDE, adj. Dor, droog, verdord, schrael, mager, onvrugtbaer.

ARIDITÉ, f. SÉCHERESSE, STÉRILITÉ. Dorheyd, drooghey d, verdordheyd, schraelheyd, magerheyd, onvrugtbaerheyd, v.

ARIDURE, f. voyez ATROPHIE.

ARIEN, m. (sectaire). Ariaen, m.

ARIETTE, f. Ligt en kort zangstukje, o.

ARIGOT, m. Soórt van fyser, v.

ARILLE, f. (bot.). Zaedhuysje, zaedhuysken, o.

ARILLÉE, adj. f. (bot.). In een zaedhuysje besloóten.

ARISER, v. a. voyez ARRISER.

ARISTARQUE, m. Strengen oórdeelaer, konstrechter, m.

ARISTÉ, E, adj. (bot.). Gebaerd, met eenen baerd.

ARISTOCRATE, adj. et s. Adelheerschingsgezind. —, m. Adelheerschingsgezinden, aenhang der adelregeêring, aristocraet, m.

ARISTOCRATIE, f. Adelregeêring, adelheersching, v., adelbestier, o.

ARISTOCRATIQUE, adj. Adelregeêrig, adelheerschig, aristocratisch.

ARISTOCRATIQUEMENT, adv. Adelregeêriglyk, adelheerschiglyk.

ARISTODÉMOCRATIE, f. Adel-en-borger-regeêring, v.

ARISTODÉMOCRATIQUE, adj. Adel-en-borger-regeêrig.

ARISTOLOCHE, f. (plante). Holwortel, m., osterlucie, v.

ARISTOTÉLICIEN, ENNE, adj. et s. Overeenkomstig met de leer van Aristoteles. —, m. Aenhanger van Aristoteles of van zyne leer, m.

ARISTOTÉLISME, m. Leer van Aristoteles, v.

ARITHMÉTICIEN, ENNE, s. m. et f. Rekenaer, rekenkundigen, cyferkundigen, m.; rekenaerster, rekenkundige, cyferkundige, v.

ARITHMÉTIQUE, f. Rekenkunde, rekenkonst, cyferkonst, v. —, adj. Rekenkundig, rekenkonstig, cyferkonstig.

ARITHMÉTIQUEMENT, adv. Rekenkundiglyk, cyferkonstiglyk.

ARLEQUIN, m. Hansworst, hansop, poetsemaeker, m.

ARLEQUINADE, f. Poets, poetsemaekery, snaekery, v.

ARLÉQUINE, f. Hansworstendans, m.

ARMADILLE, f. Spaensch vlóótje, o. —, ESPÈCE DE CLOPORTE. Soórt van duyzendbeen, o.

ARMARINTHE, f. (plante). Zekere plant, v.

ARMATEUR, m. Reeder, uytreeder, m. —, VAISSEAU ARMÉ EN COURSE. Kaepschip, kaperschip, o. —, Kapiteyn van een kaepschip, m.

ARMATURE, f. Yzerbeslag, yzerwerk o. —, Korst rondom de gebloemde steenen, v.

ARME, f. Wapen, geweêr, o. — à feu. Vuerwapen, schietgeweêr, o. Prendre les —s. De wapenen opneêmen. Être sous les —s. In de wapenen of in het geweêr zyn. Poser les —s. De wapens nederleggen. — blanche. Blank geweêr. Faire ses premières —s, sa première campagne. Zynen eersten veldtogt doen. Passer par les —s, fusiller. Doodschieten. Suspension d'—s. Wapenschorsing, v. Maître d'—s. Schermmeester, m. Aux —s! Te wapen! —s, ARMURE D'UN HOMME DE GUERRE. Wapenrusting, v. —s. (t. de blas.). Wapens, o. mv., wapenschild, m. en o. —s, ÉPINES (bot.). Stekels, m. mv.

ARMÉE, f. Leger, heyr, o. Mettre une — sur pied. Een leger op de been brengen. — navale. Zeemagt, v.

ARMÉE (À MAIN), adv. Gewapenderhand, met geweld.

ARMELINE, f. Armelyn, armelynsvel, o.

ARMEMENT, m. Krygstoerusting, wapening, v. — d'une flotte. Uytrusting van eene vlóót, v.

ARMÉNIE, f. Armeniën, o.

ARMÉNIEN, ENNE, adj. et s. Armeniaensch, armenisch. —, m. Armeniaen, armenier, m. —, f. Armeniaensche, v.

ARMER, v. a. Wapenen, van wapenen voórzien. — une flotte, un vaisseau. Eene vlóót, een schip uytrusten. — un soldat. Eenen soldaet wapenen. —, EXCITER À LA GUERRE. De wapenen doen opneêmen, aenhitsen. —, LEVER DES TROUPES. Krygslieden werven. — un canon, y mettre le boulet. Den kogel in een kanon doen. — les aviron. De riemen uytzetten. —, v. n. PRENDRE LES ARMES. De wapenen opneêmen. S'—. Zich wapenen, de wapenen opneêmen. S'— de patience. Geduld neêmen. S'— de courage. Moed vatten, neêmen of scheppen.

ARMET, m. Helm, stormhoed, m.

ARMILLAIRE, adj. f. Sphère —. Hemelbol, hemelkloot, m.

ARMILLES, f. pl. (t. d'archit.). Kleyn lystwerk rondom een kroonstuk, o.

Digitized by Google

ARMINIANISME, *m.* Kettery van Arminius, *v.*

ARMINIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Arminiaensch. —, *m.* Arminiaen, *m.*

ARMISTICE, *m.* Wapenstilstand, *m.*, wapenschorsing, *v.*, bestand, *o.*

ARMOGAN, *m.* Gunstig weder voór de scheépvaert, *o.*

ARMOIRE, *f.* Kas, schapraey, *v.* — *vitrée.* Glazen kas.

ARMOIRIES, *f. pl.* (blas.). Wapens, geslachtwapens, *o. mv.*, wapenschild, *m.* en *o.*

ARMOISE, *f.* (plante). Byvoet, *m.*, sint Janskruyd, *o.*

ARMOISIN, *m.* (taffetas). Armozyn, *o.*

ARMON, *m.* Tang waerin den disselboom vastgezet word, *v.*

ARMORIAL, *m.* Wapenboek, *m.* en *o.*, wapenregister, geslachtregister, *o.* —, *adj.* Wapenkundig.

ARMORIER, *v. a.* Wapens schilderen.

ARMORISTE, *m.* Wapenschildmaeker *m.* —, Wapenschildkenner, wapenschildkundigen, wapenkundigen, *m.*

ARMURE, *f.* Lyfwapen, wapentuyg, *o.*, wapenrusting, *v.* —, Plaques en fer sur l'aimant. Beslag van den zeylsteen, *o.*

ARMURIER, *m.* Wapenmaeker, wapensmid, geweêrmaeker; geweêrverkooper, *m.*

AROMATE, *m.* Reukwerk, *o.*, welriekende kruyden, *o. mv.*

AROMATIQUE, *adj.* Welriekend.

AROMATISATION, *f.* Vermenging van welriekende kruyden, *v.*

AROMATISER, *v. a.* Welrickende kruyden ergens onder mengen.

AROMATITE, *f.* (pierre précieuse). Specerysteen, mirrensteen, *m.*

ARÔME, *m.* Welriekend beginsel der planten, *o.*

ARONDE, *f.* Hirondelle. Zwaluw, *v.* *Queue d'*—. Zwaluwsteêrt, *m.*

ARONDELAT, *m.* Jong van een zwaluw, *o.*

ARONDELLE, *f.* Hirondelle (*v. m.*). Zwaluw, *v.* —s de mer, bâtiments légers. Ligte schepen, *o. mv.*

ARPAILLEUR, *m.* Goudzoeker in de rivieren, *m.*

ARPÉGEMENT, *m.* (t. de mus.). Harpslag, *m.*

ARPÉGER, *v. n.* (t. de mus.). Alle de toonen van een accoórd snellyk na elkander slaen.

ARPENT, *m.* Gemeêt lands, *o.*

ARPENTAGE, *m.* Landmeêting, *v.* —, Landmeêtkunde, *v.*

ARPENTER, *v. a.* et *n.* Landmeêten. —, Marcher vite et à grands pas (fam.). Snel voorttreêden, wyde stappen doen. —, Parcourir. Doórloopen, doórkruysen.

ARPENTEUR, *m.* Landmeêter, *m.*

ARQUÉ, E, *adj.* Geboógen, boógswyze.

ARQUEBUSADE, *f.* Roerschoót, *m.* *Eau d'*—. Wondwater, *o.*

ARQUEBUSE, *f.* Roer, vuerroer, *o.*, bus, *v.*

ARQUEBUSER, *v. a.* Met een vuerroer doodschieten, arquebuseêren.

ARQUEBUSERIE, *f.* Vuerroermaekery, *v.*

ARQUEBUSIER, *m.* Busschieter, *m.* —, Armurier. Roermaeker, *m.*

ARQUER, *v. a.* Boógswyze maeken *of* buygen. — *v. n.* et *pr.* Boógswyze buygen.

ARRACHEMENT, *m.* Uyttrekking, uytrukking, *v.* — (t. d'archit.). Begin van de boógswyze kromte *of* bogt van een gewelf, *o.*

ARRACHE-PIED (D'), *adv.* Zonder ophouden, onophoudelyk, zonder stilstaen.

ARRACHER, *v. a.* Uyttrekken, uytrukken, ontrukken, aftrekken, afrukken. — *une dent.* Eenen tand uyttrekken. —, (fig.) Obtenir avec peine. Met moeyte verkrygen, afpersen. S'—, se déchirer. Scheuren. S'—, arracher à soi-même. Uyttrekken, uythaelen. *S'— les cheveux.* Zyn hair uyttrekken *of* uythaelen. S'— à, se soustraire à. Zich aen iets onttrekken. Se *t'*—. Betwisten, zeer zoeken.

ARRACHEUR, EUSE, *m.* et *f.* Uytrukker, *m.* — *de dents.* Tandentrekker, *m.* — *de cors.* Uytsnyder van eksteroogen, *m.*

ARRACHIS, *m.* Uyttrekking van jonge boomen, *v.*

ARRAISONNER, *v. a.* p. *arèzoner.* (*v. m.*). Iemand willen overreden. S'—. Iemand willen doen reden verstaen.

ARRANGEMENT, *m.* Schikking, rangschikking, inrigting, voeging, orde, *v.* —, Conciliation. Bevrediging, bylegging, *v.*

ARRANGER, *v. a.* Schikken, rangschikken, voegen, in orde stellen. —, Satisfaire. Voldoen, vergenoegen. — q. q., (fam.) le maltraiter. Iemand mishandelen *of* kwaelyk behandelen. —, Terminer à l'amiable. Byleggen. *S'— chez soi.* Te huys alles in orde schikken. S'—, s'accorder. Overeenkomen, overeenstemmen.

ARRAS, *m.* (ville). Atrecht.

ARRENTEMENT, *m.* Oprentegeéving, oprenteneéming, *v.*

ARRENTER, *v. a.* Op rente geéven; op rente neémen.

ARRÉRAGER, *v. n.* Renten laeten oploopen, ten agteren blyven in betaeling.

ARRÉRAGES, *m. pl.* Agterstal, *m.*, agterstallige renten, *v. mv.*

ARRESTATION, *f.* Aenhouding, gevangenneéming, *v.*

ARRÊT, *m.* p. *arè.* Vonnis, besluyt, gewysde, oórdeel, *o.*, uytspraek, *v.* Décision quelconque. Besluyt, *o.*, beslissing, vaststelling, *v.* —, Saisie d'une personne, de ses biens. Aenhouding, *v.*, beslag, arrest, *o.* *Faire* — *sur.* In beslag neémen. —*s*, *punition.* Arrest, *o.* *Mettre aux* —*s.* Gevangen zetten. —, Petite pièce qui arrête le ressort d'une arme à feu. Rust, *v.* *Ce fusil est en* —. Dit fuzick is in zyne rust. —, Gange. Lis, *v.* Sans —, (fig.) léger, inconstant. Los, onbestendig, agteloos.

ARRÊTÉ, *m.* Besluyt, *o.* — *de compte.* Slotrekening, *v.*

ARRÊTE-BOEUF, *m.* (plante). Prangwortel, *m.*, stalkruyd, *o.*

ARRÊTER, *v. a.* Aenhouden, tegenhouden, ophouden, vasthouden, stuyten. — *le sang.* Het bloed stelpen. —, Se saisir de q. q. Vasthouden, in hegtenis neémen, gevangen zetten. —, Fixer. Vestigen. — *ses yeux* ou *ses regards sur q. c.* Zyne oogen op iets vestigen *of* gevestigd houden. —, Rendre immobile. Vastmaeken. —, Régler. Bepaelen, vaststellen. — *un compte.* Eene rekening vaststellen *of* sluyten. —, Résoudre, décider. Besluyten, bepaelen, bestemmen, beraemen, vaststellen. —, Retenir à son service. Hueren, bespreêken. — *un appartement.* Een vertrek hueren. — *une place dans une diligence.* Eene plaets bespreêken in eenen postwagen. —, Conclure. Sluyten. — *un marché.* Eenen koop sluyten. —, *v. n.* et *pr.* Cesser de marcher, demeurer dans un lieu. Stil blyven staen, niet voortgaen, zich ophouden. *Arrête!* Sta stil! S'— à, se fixer, se déterminer à. Zich ergens aen houden.

ARRÊTISTE, *m.* Verzamelaer *of* uytlegger van vonnissen, *m.*

ARRHEMENT, *m.* Het geéven van godspenningen, *o.*

ARRHER, *v. a.* Godspenningen geéven, handgeld geéven.

ARRHES, *f. pl.* Godspenning, huerpenning, *m.*, handgeld, *o.* —, (fig.) Gage, assurance. Onderpand, *m.* en *o.*, verzekering, *v.*

ARRIÉRÉ, *m.* Agterstal, agterstand, *m.*

ARRIÈRE, *m.* p. *ari*—. (mar.). Agterschip, *o.* —, En —, *interj.* Loin d'ici. Wech! ver van hier! En —, en reculant. Te rug, agteruyt, agterwaerts, ten agteren. *Faire un pas en* —. Eene schrede agteruyt doen. Etre en —, etre en retard pour le paiement. Ten agteren zyn in betaeling. En — de q. q., en son absence. In iemands afweézen.

ARRIÈRE-BAN, *m.* au pl. *arrière-bans.* Opontbieding der edellieden, *v.*

ARRIÈRE-BOUTIQUE, *f.* au pl. *arrière-boutiques.* Agterwinkel, *m.*

ARRIÈRE-CAUTION, *f.* au pl. *arrière-cautions.* Agterborg, borg van borg, *m.*

ARRIÈRE-CHANGE, *m.* au pl. *arrière-changes.* Interest van interest, *m.*

ARRIÈRE-CORPS, *m.* au pl. *arrière-corps.* Agterbouw, *m.*, agtergebouw, *o.*

ARRIÈRE-COUR, *f.* au pl. *arrière-cours.* Agterplaets, *v.*

ARRIÈRE-FERMIER, *m.* au pl. *arrière-fermiers.* Onderpagter, *m.*

ARRIÈRE-FIEF, *m.* au pl. *arrière-fiefs.* Agterleen, *o.*

ARRIÈRE-GARANT, *m.* au pl. *arrière-garants.* Agterborg, *m.*

ARRIÈRE-GARDE, *f.* au pl. *des arrière-gardes.* Agterhoede, agterbende, *v.*, agtertogt, *m.*

ARRIÈRE-GOÛT, *m.* au pl. *arrière-goûts.* Nasmaek, *m.*

ARRIÈRE-LIGNE, *f.* au pl. *arrière-lignes.* Tweede linie van een leger, *v.*

ARRIÈRE-MAIN, *f.* au pl. *arrière-mains.* Averegtschen slag, *m.*

ARRIERE-NEVEU, *m.* au pl. *arrière-neveux.* Agterneêf, naneêf, *m.* *Nos* —*x.* Onze laetste nakomelingen.

ARRIÈRE-NIÈCE, *f.* au pl. *arrière-nièces.* Agternigt, nanigt, *v.*

ARRIÈRE-PENSÉE, *f.* au pl. *arrière-pensées.* Nagedagte, *v.*

ARRIÈRE-PETIT-FILS, *m.* au pl. *arrière-petits-fils.* Kindskindszoón, *m.*

ARRIÈRE-PETITE-FILLE, *f.* au pl. *arrière-petites-filles.* Kindskindsdogter, *v.*

ARRIÈRE-POINT, *m.* au pl. *arrière-points.* Agtersteêk, *m.*

ARRIÉRER, *v. a.* et *n.* Uytstellen, agteruyt zetten. — *un paiement.* Eene betaeling uytstellen. S'—, demeurer en arrière. Agterblyven, terugblyven. S'—, être en retard pour un paiement. Ten agteren blyven in betaeling.

ARRIÈRE-SAISON, *f.* au pl. *arrière-saisons.* Najaer, agterjaer, *o.*, herfst, *m.* —, (fig.) Hoogen ouderdom, *m.*

ARRIÈRE-VASSAL, *m.* au pl. *arrière-vassaux.* Agterleenman, *m.*

ARRIERE-VOUSSURE, *f.* au pl. *arrière-voussures.* Boógronding agter deuren *of* vensters, *v.*

ARRIMAGE, *m.* Schikking der scheépslading, *v.* (schikken.

ARRIMER, *v. a.* Eene scheépslading

ARRIMEUR, *m.* Schikker van eene scheépslading, *m.*

ARRISER, *v. a.* (mar.). Neêrlaeten, neêrhaelen.

ARRIVAGE, *m.* Aenlanding, aenkomst, *v.* (komst, *v.*

ARRIVÉE, *f.* Komst, aenkomst, toe-

ARRIVER, *v. n.* Aenkomen, aen land komen, aenlanden. *Les vaisseaux sont arrivés.* De schepen zyn aengeland. —, Parvenir dans un lieu. Aenkomen, komen. — à *bon port.* Behouden t' huys komen. —, Avoir lieu. Gebeuren, geschieden, voórvallen, overkomen. *Il arriva que.* Het gebeurde dat. —, Réussir. Gelukken, tot zyn oogwit komen. — (t. de mar.). Voór den wind afhouden. —, *v. imp* Avoir lieu, survenir. Geschieden, gebeuren, overkomen.

Digitized by Google

ARROBE, *m.* (poids espagnol). Zeker spaensch gewigt, *o.*
ARROCHE, *f.* (plante). Melde, milde, *v.*
ARROGAMMENT, *adv.* Hooveërdiglyk, trotschelyk, verwaendelyk.
ARROGANCE, *f.* Hooveërdigheyd, trotschheyd, verwaendheyd, laetdunkendheyd, *v.*
ARROGANT, E, *adj.* et *s.* Hooveërdig, trotsch, verwaend, laetdunkend. —, *m.* Verwaenden mensch, *m.*
ARROGER (S'), *v. pr.* Zich aenmaetigen.
* **ARROI**, *m.* Treyn, stoet, *m.*, koets en peërden.
ARRONDIR, *v. a.* Rond maeken, rond suyden, ronden, afronden. — UNE PÉRIODE (fig.). Eenen volzin naer de konst schikken, in den haek brengen. — (t. de peint.). Doór licht en schaduw ronding geeven. S'—, DEVENIR ROND. Rond worden. S'—, AUGMENTER SON BIEN. Zyn goed vergrooten *of* grooter maeken.
ARRONDISSEMENT, *m.* p. *arondicemant.* Ronding, afronding, rondmaeking, *v.* —, ETENDUE DE TERRITOIRE. Omtrek, *m.*, rechtsgebied, *o.* — (t. de litt.). Sierlyke verdeeling, *v.*
ARROSAGE, *m.* Begieting, besproeying, bevogtiging, *v.* —, Watering (om drooge landen te bevogtigen), *v.*, kalael, *o.*
ARROSEMENT, *m.* p. *arosemant.* Begieting, besproeying, bevogtiging, *v.* —, MISE AU JEU, PAIEMENT. Inleg, *m.*, betaeling, *v.*
ARROSER, *v. a.* Begieten, bevogtigen, besproeyen, nat maeken. — *des fleurs.* Bloemen begieten. — *de larmes.* Met traenen besproeyen. —, COULER. Bespoelen, besproeyen. *Les rivières qui arrosent la terre.* De rivieren die de aerde bespoelen. — DES CRÉANCIERS (fig.). Schuldeyschers tevreden stellen *of* paeyen.
ARROSOIR, *m.* Gieter (om eenen hof enz. te begieten), *m.*
ARRUGIE, *f.* Waterafleyding, *v.*
ARRUMAGE, *m. voyez* ARRIMAGE.
ARS, *m. pl.* Aderen van een peërd, *v. mv.*
ARSCHOT (ville). Aerschot.
ARSENAL, *m.* Wapenhuys, tuyghuys *o.*
ARSENIC, *m.* Rattenkruyd, *o.*
ARSENICAL, E, *adj.* Rattenkruydagtig.
ARSENIEUX, *adj. m.* Van rattenkruyd.
ARSENIQUE, *adj. voyez* ARSENICAL.
ARSIN, *m.* Bosch dat by toeval in brand geraekt is, *o.*
ARSIS, *m.* Wyn die eenen gebranden smaek heeft, *m.* — (t. de gramm.). Verheffing der stem, *v.*
ART, *m.* Konst, kunde, *v.* — *militaire.* Krygskunde, *v.* *Les —s libéraux.* De vrye konsten. *Beaux —s.* Schoone konsten. *—s mécaniques.* Handwerkskonsten. —, SCIENCE, INDUSTRIE, ADRESSE. Konst, weetenschap, behendigheyd, gauwheyd, *v.* —, ARTIFICE, RUSE. Konstgreep, list, *v.* —, PROFESSION, MÉTIER. Beroep, handwerk, *o.*
ARTÉMON, *m.* (t. de mar.). Onderste katrol van eenen takel, *v.*
ARTÈRE, *f.* Slagader, polsader, *v.*
ARTÉRIAQUE, *adj. Remède* —. Geneesmiddel tegen de vezelverzwakking, *o.*
ARTÉRIEL, ELLE, *adj.* Slagaderlyk, van de slagader.
ARTÉRIEUX, EUSE, *adj.* Slagaderlyk, slagaderig.
ARTÉRIOL, *f.* Kleyne slagader, *v.*
ARTÉRIOLOGIE, *f.* Verhandeling over de slagaders, *v.*
ARTÉRIOTOMIE, *f.* Slagaderopening *v.*
ARTHRITIQUE, *adj.* (t. de méd.). Jigtig, jigtagtig. *Remède* —. Geneesmiddel tegen de gevrigtziekte, *o.*
ARTHRODIE, *f.* Slappe samenvoeging der gelederen, *v.*
ARTHRODYNIE, *f.* Pyn in de gevrigten, *v.*
ARTHRON, *m.* (t. d'anat.). Geleding, gevrigting, *v.*
ARTICHAUT, *m.* Artichok, pyndistel, *v.* *Cul d'*—. Artichokstoel, *m.* *Foin de l'*—. Hair van de artichok.
ARTICLE, *m.* Gevrigt, lid, gelid, *o.*, kneukel, *m.* —, PARTIE D'UNE LOI, D'UN TRAITÉ, D'UN COMPTE, etc. Artikel, lid, punt, *o.* — *de foi.* Geloofspunt, geloofsartikel. —, CHOSE, AFFAIRE. Zaek, *v.*, ding, punt, *o.* *A l'— de la mort.* By den stond des doods. — (t. de gramm.). Lidwoórd, geslachtwoórd, *o.*
ARTICULAIRE, *adj.* De gevrigten betreffende.
ARTICULATION, *f.* Geleding, gevrigting, *v.* — *des doigts.* Geleding der vingeren, *v.* —. PRONONCIATION DISTINCTE. Duydelyke uytspraek, *v.* — *des faits.* Voórstelling van feyten met punten, *v.*
ARTICULER, *v. a.* Duydelyk uytspreeken. —, DÉDUIRE PAR ARTICLES. Doór lidverdeelingen voórstellen. S'—, SE JOINDRE (anat.). Zich vereenigen, zich vervoegen.
ARTIFICE, *m.* Konst, behendigheyd, schranderheyd, *v.* —, RUSE, FRAUDE. Konstgreep, konstenaery, list, arglist, loosheyd, *v.*, bedrog, *o.* —, MATIÈRE INFLAMMABLE. Brandstoffe, *v.* *Feu d'*—. Vuerwerk, konstvuer, *o.*
ARTIFICIEL, ELLE, *adj.* Konstig, doór konst gemaekt. *Mémoire —le.* Middel om de geheugenis van zekere zaeken gemakkelyker te maeken, *o.* *Jour* —. Tyd tusschen den opgang en den ondergang der zon, lichten dag, *m.*
ARTIFICIELLEMENT, *adv.* Konstiglyk.
ARTIFICIER, *m.* Vuerwerker, *m.*
ARTIFICIEUSEMENT, *adv.* Listiglyk, arglistiglyk.
ARTIFICIEUX, EUSE, *adj.* Listig, arglistig, loos, doórtrapt.
ARTILLÉ, E, *adj.* (mar.). Met geschut voórzien.
ARTILLER, *m.* Geschutarbeyder, *m.*
ARTILLERIE, *f.* Geschut, *o.* *La grosse* —. Het grof geschut. —, CORPS DES OFFICIERS QUI SERVENT À L'ARTILLERIE. Artilleriekorps, *o.*
ARTILLEUR, *m.* Artillerist, *m.*
ARTIMON, *m.* (mar.). Bezaensmast, *m.*
ARTISAN, *m.* Ambagtsman, handwerker, *m.* —, (fig.) AUTEUR, CAUSE. Stigter, bewerker, *m.*, oorzaek, *v.*
ARTISON, *m.* (insecte). Houtworm, *m.*
ARTISONNÉ, E, *adj.* Wormsteekig, vermolmd.
ARTISTE, *m.* Konstenaer, *m.* *Un —distingué.* Eenen vermaerden konstenaer.
ARTISTEMENT, *adv.* Konstiglyk, met konst.
ARTOLITHE, *m.* Steen die de gedaente van een brood heeft, *m.*
ARUM, *m.* (plante). Kalfspoot, koórtswortel, *m.*
ARUSPICE, *m.* (devin). Waerzegger uyt de ingewanden der beesten, *m.*
ARYTHÉNOÏDES, *m. pl.* (cartilages). Kraekbeentjes van het hoofd der lochtpyp, *o. mv.*
ARYTHÉNOÏDIEN, ENNE, *adj.* Van de kraekbeentjes van het hoofd der lochtpyp.
ARYTHMIE, *m.* Onregelmaetigheyd van den pols, *v.*
ARZEL, *adj. m.* *Cheval* —. Peërd met eenen witten ogtervoet, *o.*
AS, *m.* Aes, *o.* *L'— de pique.* Schoppen aes. —, POINT SEUL, MARQUÉ SUR UN DES CÔTÉS D'UN DÉ, SUR UNE CARTE. Oog, *v.* en *o.* —, POIDS, MONNAIE CHEZ LES ANCIENS. Zeker gewigt by de ouden, *o.*, en munt, *v.*
ASARET, *m.* p. *azarè.* Hazelwortel, *m.*, mansoor, *o.*
ASBESTE, *m.* Aerdvlas, *o.*
ASCARIDES, *m. pl.* Aerswormen, *m. mv.*
ASCENDANT, E, *adj.* p. *açan*—. Opgaende, opklimmend, opstygend. *Ligne —e, les personnes dont on descend.* Opklimmend maegschap, *o.*, voórzaeten, *m. mv.* —, *m.* POINT DU CIEL, DEGRÉ DU SIGNE QUI MONTE SUR L'HORIZON (astr.). Opgang (eener sterre), *m.* —, (fig.) AUTORITÉ, INFLUENCE. Gezag, *o.*, magt, *v.*, invloed, *m.* — *de la vertu.* Invloed van de deugd. —, INCLINATION NATURELLE. Inborst, natuerlyke neyging, *v.* —, BONHEUR AU JEU. Geluk in de waegspelen, *o.* —s, PERSONNES DONT ON EST DESCENDU. Voórouders, *m. mv.*
ASCENSION, *f.* Opklimming, *v.* — *de Jésus-Christ.* Hemelvaert, *v.* —, JOUR OÙ L'ON CÉLÈBRE CETTE FÊTE. Hemelvaertsdag, *m.*
ASCENSIONNEL, ELLE, *adj.* (terme d'astr.). *Différence —elle.* Verschil tusschen de regte en schuynsche opklimming, *o.*
ASCÈTE, *m.* p. *acète.* Die zich geheel aen de oefeningen van godvrugt toewyd.
* **ASCÉTÈRE**, *m.* Klooster, *o.*
ASCÉTIQUE, *adj.* Godvrugtig, geestelyk. —, *m.* AUTEUR QUI TRAITE DE LA VIE SPIRITUELLE. Schryver van geestelyke boeken, *m.* —, LIVRE QUI TRAITE DE LA VIE SPIRITUELLE. Geestelyken boek, *m.*
ASCIENS, *m. pl.* p. *aci-in* (t. de géogr.). Bewooners der verzengde lochtstreek die geene schaduw op den middag hebben, *m. mv.*
ASCITE, *f.* Waterzugt in den onderbuyk, *v.*
ASCITIQUE, *adj.* p. *ascitike.* Waterzugtig, met de waterzugt gekwollen.
ASCLÉPIADE, *adj. m.* Latynsch *of* grieksch vers van vier syllaben, *o.*
ASCLÉPIAS, *m.* (plante). Zwaluwwortel, *m.*
ASCOPHORE, *m.* (champignon). Soórt van kampernoelie, *v.*
ASELLE, *m.* (insecte). Waterpissebed, *v.*
ASIARCHAT, *m.* Voórzitterschap in de algemeene geheyligde spelen (by de Grieken), *o.*
ASIARQUE, *m.* Voórzitter in de algemeene geheyligde spelen (by de Grieken), *m.*
ASIATIQUE, *adj.* Aziatisch. *Style* —. Opgeblaezen schryfstiel, *m.* *Luxe* —. Bovenmaetige pragt, *v.* *Mœurs —s.* Wellustige zeden, *v. mv.*
ASIE, *f.* Azië, *o.*
ASILE, **ASYLE**, *m.* p. *asil.* Vryplaets, schuylplaets, *v.* —, SE DIT FIG. DES PERSONNES ET DES CHOSES QUI PROTÈGENT. Toevlugt, toeverlaet, *m.* —, Schuylhoek, *m.*, woonplaets, *v.*
ASINE, *adj. f.* *Bête* —. Ezel, *m.*; ezelin, *v.*
ASODÈS, *f.* Benauwdheyd verwekkende koórts, *v.*
ASPALATHE, *m.* Zeker welriekend hout, *o.*
ASPECT, *m.* p. *aspek.* Gezigt, *o.*, beschouwing, *v.*, opslag der oogen, *m.* —, PERSPECTIVE D'UN SITE, etc. Stand, *m.*, ligging, gelegenheyd, *v.*
ASPERGE, *f.* (légume). Spergie, aspergie, *v.*
ASPERGER, *v. a.* Besproeyen, besprengen. — *d'eau bénite.* Met wywater besprengen *of* besproeyen.
ASPERGÈS, *m.* Kwast, wykwast, wywaterkwast, *m.*
ASPERGOUTE, *f.* (plante). Sterrekruyd, *o.*
ASPÉRITÉ, *f.* Hardheyd, ruwheyd, *v.*
ASPERSION, *f.* Besproeying, besprenging, *v.*
ASPERSOIR, *m. voyez* ASPERGÈS.
ASPÉRULE, *f.* (plante). Soórt van klis, *v.*
ASPHALITE, *m.* Vyfde wervelbeen der lenden, *o.*

Digitized by Google

ASPHALTE, *m.* (bitume). Joódenlym, *v.* en *o.*, joódenhars, *v.*

ASPHODÈLE, *m.* (plante). Asfodille, wilde lelie, *v.*

ASPHYXIE, *f.* Schielyke berooving van gevoel en beweeging, *v.*, stilstand van den pols, *m.*

ASPHYXIÉ, E, *adj.* et *s.* Die schielyk van gevoel en beweeging beroofd word.

ASPHYXIER, *v. a.* Schielyk van gevoel en beweeging berooven.

ASPIC, *m.* Adder, adderslang, *v.* —, Langue d'—, (fig.). Addertong, kwaedspreekende tong, *v.* —, Espèce de lavande. Soórt van lavendel, *v. Huile d'*—. Lavendelolie, spykolie, *v.*

ASPIRANT, E, *adj. Pompe* —*e.* Trekpomp, zuygpomp, *v.* —, *m.* Die naer eene plaets *of* weêrdigheyd staet.

ASPIRATION, *f.* Ademhaeling, ademing, *v.* —, Action des pompes aspirantes. Zuyging eener trekpomp *v.* —, Manière de prononcer en aspirant. Uytgalming, *v.* —, (fig.) Mouvement de l'âme vers Dieu. Verzugting tot God, *v.* —, Désir de parvenir. Begeêrte, *v.*, verlangen, *o.*

ASPIRAUX, *m. pl.* Fornuysgaten, *o. mv.*

ASPIRER, *v. a.* Ademen, inademen, adem haelen. —, Faire monter l'eau, en parlant d'une pompe aspirante. Zuygen. —, Prononcer de la gorge. Uytgalmen. —, *v. n.* Prétendre à. Verlangen, naer iets staen *of* dingen.

ASPRE, *m.* Asper, *m.*

ASSABLEMENT, *m.* Zandhoop, *m.*

ASSABLER, *v. a.* Zanden, bezanden. S'—. Vol zand worden, met zand opgehoopt worden. S'—. Vastraeken, op het zand blyven zitten.

ASSA-DOUX, **ASSA-DULCIS**, *m.* Benzoin, *v.*

ASSA-FOETIDA, *m.* Duyvelsdrek, *m.*

ASSAILLANT, *m.* Aenvaller, bespringer, *m.* —*s.* Bestormers van eene sterkte, enz. *m. mv.*

ASSAILLIR p. *açа-llir.* (j'assaille, tu assailles, il assaille, nous assaillons, vous assaillez, ils assaillent; j'assaillais; j'assaillis; j'assaillirai; j'assaillirais; assaille, assaillons, assaillez; que j'assaille; que j'assaillisse; assaillant; assailli, assaillie), *v. a.* Aenvallen, aentasten, bespringen, bestormen, overvallen.

ASSAINIR, *v. a.* p. *acènir.* Gezond maeken. S'—. Gezond worden.

ASSAINISSEMENT, *m.* p. *acènicemant.* Gezondmaeking, *v.*

ASSAISONNEMENT, *m.* Apprêt. Toebereyding, toemaeking (van spyzen), *v.* —, (fig.) Ce qui relève une chose et la rend plus agréable. Sieraed, *o.*, bevalligheyd, aengenaemheyd, *v.*

ASSAISONNER, *v. a.* Apprêter (les mets). Toebereyden, gereed maeken, toemaeken. —, (fig.) Accompagner de manières agréables. Verzellen, byvoegen, aengenaem maeken.

ASSAISONNEUR, *m.* Spysbereyder, *m.*

ASSASSIN, *m.* Moordenaer, moorder, *m.* —, *adj.* Moorddaedig.

ASSASSINANT, E, *adj.* (fam.). Verdrietig, lastig, vermoeyend.

ASSASSINAT, *m.* Moord, *v.*, doodslag *m.*

ASSASSINER, *v. a.* p. *açaciner.* Moorden, vermoorden, doodslaen. —, Accabler de coups, outrager. Mishandelen, beledigen. —, (fig.) Importuner, fatiguer à l'excès. Verveelen, lastig vallen, met veel bezoek overlast aendoen.

ASSATION, *f.* (t. de pharm.). Kooking *of* stooving der geneesmiddelen in hun eygen vogt, *v.*

ASSAUT, *m.* Aenval, storm, *m.*, bespringing, bestorming, *v. Prendre, emporter d'*—. Stormenderhand inneémen. —, (fig.). Alarm, schrik, *m.*, vrees, *v.* —, Combat au fleuret. Gevegt met schermdegens, *o. Faire* —. Schermen. —, (fig.) Sollicitation pressante. Dringende aenhouding, *v.*

ASSEAU, *m.* Schaliedekkershamer, *m.*

ASSÉCHER, *v. n.* (mar.). Droogen, droog loopen.

ASSÉCUTION, *f.* Verkryging van een kerkelyk ambt, *v.*

ASSÉEUR, *m.* Heffer van het hoofdgeld en andere schattingen, *m.*

ASSEMBLAGE, *m.* Verzameling, vergadering, byeenvoeging, *v.*

ASSEMBLÉE, *f.* Vergadering, byeenkomst, samenkomst, *v.*, gezelschap, *o.*

ASSEMBLER, *v. a.* Vergaderen, verzamelen, byeenvoegen, byeenbrengen. —, Convoquer. Samenroepen.

ASSEMBLEUR, *m.* Verzamelaer, *m.*

ASSENER (j'assène; j'assènerai; que j'assène), *v. a.* Eenen geweldigen slag toebrengen.

ASSENTIMENT, *m.* p. *açantimant.* Toestemming, inwilliging, goedkeuring, *v.*

* **ASSENTIR**, *v. n.* Toestemmen, inwilligen, goedkeuren.

ASSEOIR p. *açoar.* (j'assieds, tu assieds, il assied, nous asseyons, vous asseyez, ils asseient; j'asseyais, etc.; nous asseyions, vous asseyiez, ils asseyaient; j'assis; j'assiérai *ou* j'asseierai; j'assiérais *ou* j'assierais; assieds, asseyons, asseyez; que j'asseie, etc.; que nous asseyions, que vous asseyiez, qu'ils asseient; que j'assisse; asseyant; assis, assise), *v. a.* Zetten, nederzetten, op eenen stoel zetten. *Asseyez cet enfant sur une chaise.* Zet dat kind op eenen stoel. —, Poser sur une base solide. Zetten, stellen, vaststellen. — *un camp.* Een leger neêrslaen. — *des impositions.* Schattingen verdeelen *of* uytschryven. — *une rente.* Een jaerlyksch inkomen aenwyzen *of* toeleggen. — *un jugement.* Een oórdeel vellen *of* vestigen. S'—. Zitten, nederzitten.

ASSERMENTÉ, E, *adj.* Beëedigd.

ASSERMENTER, *v. a.* p. *acermanter.* Beëedigen, den eed afeyschen. S'—. Den eed doen.

ASSERTION, *f.* p. *acercion.* Beweêring, verzekering, bekragtiging, bevestiging, *v.*

ASSERVIR, *v. a.* p. *acer*—. Onderwerpen, dienstbaer maeken. — ses passions (fig.). Zyne driften bedwingen. S'—. Zich onderwerpen.

ASSERVISSEMENT, *m.* p. *acervicemant.* Onderwerping, onderdanigheyd, dienstbaerheyd, *v.*

ASSESSEUR, *m.* p. *acèceur.* Byzitter, bygevoegden rechter, *m.*

ASSETTE, *f.* p. *acète.* Schaliedekkershamer, *m.*

ASSEZ, *adv.* p. *acé.* Genoeg, algenoeg, genoegzaem. — *d'argent.* Geld genoeg. *C'est* —. Het is genoeg.

ASSIDENT, *adj. m.* (t. de méd.). *Symptôme* —. Teeken dat eene ziekte verzelt, *o.*

ASSIDU, E, *adj.* p. *acidu.* Neêrstig, vlytig, ieverig, arbeydzaem, werkzaem. —, Continu, sans interruption. Aenhoudend, geduerig, gestadig.

ASSIDUITÉ, *f.* Neêrstigheyd, vlytigheyd, arbeydzaemheyd, aenhouding, *v.*

ASSIDÛMENT, *adv.* Neêrstiglyk, vlytiglyk, ieverig.

ASSIÉGEANT, E, *adj.* Belegerend. —*s*, *m. pl.* Belegeraers, *m. mv.*

ASSIEGER, *v. a.* p. *aciéjer.* Belegeren. —, (fig.) Importuner par une présence continuelle. Iemand geduerigyk byblyven, overlast aendoen. —, Enfermer, environner. Omringen, omgeéven, omvangen.

ASSIÉGÉS, *m. mv.* Belegerden, *m. mv.*

ASSIENTE, *f.* Eertyds maetschappy van den slaevenhandel (in Spanjen), *v.*

ASSIENTISTE, *m.* Deelhebber in de maetschappy van den slaevenhandel (in Spanjen), *m.*

ASSIETTE, *f.* Telloor, *v.*, bord, tafelbord, *o.* —, Situation, état, disposition. Ligging, gestelteenis, gelegenheyd, *v.*, stand, staet, *m.* —, Manière d'asseoir les impôts. Verdeeling *of* oplegging der schattingen *v.* — *d'une rente.* Grond waerop eene rente is gevestigd *of* aengeweezen, *m.*

ASSIETTÉE, *f.* Eene telloor vol.

ASSIGNABLE, *adj.* Bepaelbaer.

ASSIGNAT, *m.* Aenwyzing van een jaerlyksch inkomen op onroerende goederen, *v.* —, Billet d'état portant hypothèque. Staetsbrieven, *o.* —, Papier-monnaie. Papierengeld, *o.*, assignaet, *m.*

ASSIGNATION, *f.* Daeging, dagvaerding (in recht), *v.* —, Rendez-vous. Plaetsbestemming, *v.* —, Destination de fonds pour un paiement. Aenwyzing ter betaeling, assignatie, *v.*

ASSIGNER, *v. a.* Daegen, indaegen, dagvaerden (in recht). —, Indiquer; destiner. Aenwysen, bestemmen. —, Affecter, destiner un fonds pour un paiement. Bewyzen, maeken, toeleggen. —, Donner. Geeven.

ASSIMILATION, *f.* Gelykmaeking, *v.*

ASSIMILER, *v. a.* Gelykmaeken. —, Comparer. Vergelyken. S'—. Zich vergelyken met...

ASSIMULATION, *f.* (rhét.). Veynsing, *v.*

ASSIS, *m.* Al zittende.

ASSISE, *f.* (archit.). Laeg steenen (in eenen muer), *v.* —*s.* Zitdagen, *m. mv. Cour d'*—*s.* Zitdag van het gerechtshof, hof van assisen, *o.*

ASSISTANCE, *f.* Hulp, handreyking, *v.*, bystand, onderstand, *m.* —, Présence (prat.). Tegenwoordigheyd, bywooning, verschyning, *v.* —, Assemblée. Vergadering, byeenkomst, *v.*

ASSISTANTS, *m. pl.* Bystanders, omstanders, aenweezenden, *m. mv.*

ASSISTANT, E, *adj.* et *s.* Helpend. —, *m.* Helper, medehelper, *m.* —, *f.* Helpster, medehelpster, *v.* —, Qui est présent. Tegenwoordig, aenweezig.

ASSISTER, *v. n.* Tegenwoordig zyn, iets bywoonen. —, *v. a.* Aider, secourir. Helpen, bystaen, handreyken, bystand doen. S'—, s'aider mutuellement. Elkander helpen.

ASSOCIATION, *f.* Maetschappy, *v.*, genoótschap, gezelschap, *o.*

ASSOCIÉ, E, *s. m.* et *f.* Medehandelaer, medegenoót, *m.*, medehandelaerster, *v.* —, *adj.* Medehandeldend.

ASSOCIER, *v. a.* p. *açо*—. Iemand tot medegezel *of* medegenoót aenneémen. —, In maetschappy *of* in genoótschap aenneémen. —, Donner part. Mededeelen, deelagtig maeken. —, Unir. Vereenigen. S'—. Met iemand in maetschappy treden. S'—, Fréquenter. Veél met iemand omgaen. S'—. Zich met iemand verbinden.

ASSODÈS, *f.* *voyez* Asodès.

ASSOLEMENT, *m.* p. *açolemant.* Verdeeling van een bebouwbaer stuk land tot verschillende bezaeyingen, *v.*

ASSOLER, *v. a.* Verdeelen tot verschillende bezaeyingen.

ASSOMMANT, E, *adj.* (fam.). Hoogst vermoeyend, zeer lastig.

ASSOMMER, *v. a.* p. *açomer.* Doodslaen, den kop inslaen, hollen, kollen. — *un bœuf.* Eenen os kollen. —, Accabler de coups. De huyd vol slagen geéven. —, (fig.). Etourdir. Bedwelmen, ontstellen. —, Doodelyk verveélen *of* lastig vallen.

ASSOMMEUR, *m.* Doodslaeger, *m.*

ASSOMMOIR, *m.* Knoods, *v.*, knodstok, *m.* —, Stok met lood beslagen, *m.*

ASSOMPTION, *f.* Onze-Lieve-Vrouw Hemelvaert *v.* Mariahemelvaertsdag *m.*

ASSONNANCE, *f.* p. *açonance.* Onvolmaekte gelykheyd in den uytgang der woórden, *v.*

ASSONNANT, E, *adj.* Dat eene onvol-

Digitized by Google

maekte gelykheyd in den uytgang der woórden heeft.

ASSORTI, E, *adj.* Voórzien, gestofeéred.

ASSORTIMENT, *m.* p. *açortimant.* Samenschikking, samenvoeging, *v.* —, Soórteering, *v.*, stelsel, *o.* — *de diamants.* Stelsel diamanten.

ASSORTIR, *v. a.* Samenschikken, samenvoegen, samenpaeren, soórteeren. —, Fournir des choses convenables. Verzorgen, voórzien, stoffeeren. —, *v. n.* et *pr.* Overeenkomen, voegen, passen.

ASSORTISSANT, E, *adj.* Overeenkomend.

ASSOTÉ, E, *adj.* (fam.). Verzot op...

ASSOTER, *v. a.* (fam.). Verzotten, zot maeken.

ASSOUPI, E, *adj.* Slaeperig, slaepagtig, vaekerig, sluymerig.

ASSOUPIR, *v. a.* p. *açou—.* Slaeperig *of* vaekerig maeken, in slaep doen vallen. —, (fig.) Adoucir. Verzagten. —, Calmer. Stillen, slissen, byleggen. S'—, s'endormir à demi. Insluymeren, slaeperig zyn *of* worden, half in slaep zyn.

ASSOUPISSANT, E, *adj.* Slaepverwekkend, slaepmaekend.

ASSOUPISSEMENT, *m.* p. *açoupicemant.* Slaeperigheyd, vaekerigheyd, sluymering, *v.* —, (fig.). Volstrekte onagtzaemheyd, *v.*

ASSOUPLIR, *v. a.* Verzagten, zagt *of* gedwee maeken. S'—. Zagt *of* gedwee worden.

ASSOURDI, E, *adj.* Doof, doof gemaekt, verdoofd.

ASSOURDIR, *v. a.* Doof maeken, verdooven. —, Étourdir. Bedwelmen. — (t. de peint.). Het licht in eene schildery verminderen *of* verdooven. S'—. Doof worden.

ASSOUVIR, *v. a.* Verzaeden, verzaedigen, voldoen, vergenoegen, boeten, stillen. — *sa faim.* Zynen honger stillen.

ASSOUVISSEMENT, *m.* p. *açouvicemant.* Verzaeding, verzaediging, *v.*

ASSUJETTIR, *v. a.* Onderwerpen, onderdanig maeken. —, (fig.) Dompter, vaincre. Bedwingen, overwinnen, veroveren. — *ses passions.* Zyne hertstogten bedwingen. S'—. Zich aen iets onderwerpen.

ASSUJETTISSANT, E, *adj.* Onderwerpend, onderdanig maekend, slaefsch.

ASSUJETTISSEMENT, *m.* p. —*cemant.* Onderwerping, onderdanigheyd, *v.*

ASSURANCE, *f.* p. *açurance.* Verzekering, zekerheyd, gewisheyd, *v.* —, Garantie, nantissement. Borgstelling, *v.*, onderpand, *m.* en *v.* —, Stoutheyd, stoutmoedigheyd, vrymoedigheyd, *v.* —, Garantie des pertes éventuelles. Assurantie, *v.*

ASSURÉ, E, *adj.* Gewis, zeker. —, Fixe, invariable. Vast, onveranderlyk. —, Hardi. Stout, stoutmoedig, vrymoedig. —, *m.* Geassureérden, *m.*

ASSURÉMENT, *adv.* Zekerlyk, gewisselyk, voórzeker.

ASSURER, *v. a.* p. *açurer.* Verzekeren, bevestigen, bekragtigen. —, Rendre ferme, stable. Vastmaeken. —, Mettre en sûreté. Verzekeren, veyligen. —, Accoutumer à n'avoir pas peur. Verstouten, stout maeken. —, Garantir des pertes éventuelles. Verzekeren, assureéren. — *un vaisseau, une maison.* Een schip, een huys verzekeren. — *la bouche d'un cheval.* Den mond van een peérd aen het gebit gewennen. S'— d'une chose. Zich ergens van verzekeren. S'— en q. q. Op iemand betrouwen *of* vertrouwen. S'— de q. q., faire en sorte qu'on puisse compter dessus; se saisir de sa personne. Zich van iemand verzekerd houden; zich van iemand verzekeren, iemand gevangen *of* in hegtenis neémen. (der, *m.*

ASSUREUR, *m.* Verzekerner, assureér-

ASSYRIE, *f.* Assyriën, *o.* *D'*—. Assyrisch.

ASSYRIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Assyrisch. —, *m.* Assyriër, *m.* —, *f.* Assyrische vrouw, *v.*

ASTACITES, **ASTACOLITHES**, *f. pl.* Versteende schaelvisschen, *m. mv.*

ASTÉISME, *m.* (rhét.). Fyne spotrede, *v.*

ASTELLE, *f.* (t. de chir.). Spalk, *v.*

ASTER, *m.* (plante). Sterrebloem, *v.*, sterrekruyd, *o.*

ASTÉRÉOMÈTRE, *m.* Werktuyg om den opgang en ondergang der sterren te meéten, *o.*

ASTÉRIE, *f.* (pierre précieuse). Sterresteen, opaelsteen, *m.*

ASTÉRISME, *m.* Gestarnte, *o.*, verzameling van sterren, *v.*

ASTÉRIQUE, *m.* Sterre, *v.*, sterretje, *o.*

ASTÉROÏDE, *f.* (plante). Plant die sterrevormige bloemen draegt, *v.*

ASTHENIE, *f.* (méd.). Verzwakking, kragteloosheyd, *v.*

ASTHMATIQUE, *adj.* et *s.* Kortademig, kortborstig, engborstig.

ASTHME, *m.* Kortborstigheyd, engborstigheyd, *v.*

ASTIC, *m.* Schoenmaekers likbeen, *o.*

ASTICOTER, *v. a.* (fam.). Begrimmen, bekyven, plaegen om kleynigheden.

ASTOME, *adj.* et *s.* Zonder mond.

ASTRAGALE, *m.* (archit.). Astragael, ring rondom eenen pilaer, *m.* —, Os du tarse (anat.). Hielbeen, *o.* — (plante). Zekere plant, *v.*

ASTRAL, E, *adj.* Tot de sterren behoorend.

ASTRE, *m.* Hemellicht, *o.*, sterre, *v.* *Cours des —s.* Sterreloop, *m.* —, (fig.). Beauté éblouissante. Glinsterende schoonheyd, *v.*

ASTRÉE, *f.* (poét.). Godin der gerechtigheyd, *v.*

ASTREINDRE (j'astreins; j'astreignis; j'astreindrai, astreignant; astreint, einte), *v. a.* Noodzaeken, dwingen, onderwerpen, verbinden, verpligten. S'—. Zich verbinden, zich verpligten.

ASTRICTION, *f.* (méd.) Stopping, samentrekking, *v.*

ASTRINGENT, E, *adj.* et *s.* (méd.). Stoppend, samentrekkend. —, *m.* Stoppend *of* samentrekkend geneésmiddel, *o.*

ASTROÏTE, *f.* (t. d'hist. nat.). Sterresteen, *m.*, katoog, *v.* en *o.*

ASTROLABE *m.* Sterrenhoogtemeéter *m.*

ASTROLOGIE, *f.* Sterrekykery, sterrewigchelaery, *v.*

ASTROLOGIQUE, *adj.* Van de sterrekykery.

ASTROLOGUE, *m.* p. —*loghe.* Sterrekyker, *m.*

ASTROMÈTRE, *m.* *voyez* Héliomètre.

ASTRONOME, *m.* Sterrekundigen, *m.*

ASTRONOMIE, *f.* Sterrekunde, sterrekonst, *v.*

ASTRONOMIQUE, *adj.* Sterrekundig.

ASTRONOMIQUEMENT, *adv.* Sterrekundiglyk.

ASTUCE, *f.* Loosheyd, listigheyd, arglistigheyd, *v.*

ASTUCIEUSEMENT, *adv.* Loosselyk, listiglyk, arglistiglyk.

ASTUCIEUX, EUSE, *adj.* Loos, listig, arglistig.

ASYLE, *m.* *voyez* Asile.

ASYMÉTRIE, *f.* (math.). Onmeétbaerheyd, *v.*

ASYMPTOTE, *f.* (t. de géom.). Twee liniën elkander geduerigly k naderende zonder zich te raeken, *v. mv.*

ASYNDÉTON, *m.* (figure d'élocution). Spreékwyze bestaende in de koppelwoórden agter te laeten, *v.*

ATABALE, *m.* Soórt van trom by de Mooren, *v.*

ATARAXIE, *f.* Ongevoeligheyd, *v.*

ATAXIE, *f.* (t. de méd.). Onregelmaetigheyd in den aenval der koórts *v.*

ATAXIQUE, *adj.* (méd.). Onregelmaetig.

ATECHNIE, *f.* Konsteloosheyd, *v.*

ATELIER, *m.* Werkplaets, *v.*, werkhuys, *o.*, winkel, *m.*

ATELLANES, *f. pl.* Aerdige en schimpende klugtspelen (by de oude Romeynen), *o. mv.*

ATERMOIEMENT, **ATERMOIMENT**, *m.* (prat.). Tydverlenging (voór de betaeling van eene schuld), *v.*

ATERMOYER (word geconj. als *apitoyer*), *v. a.* Uytstel van betaeling vergunnen. S'—. Een verdrag met zyne schuldeyschers maeken (om die op zekere tyden te betaelen).

ATH (ville). Aeth.

ATHANOR, *m.* Smeltoven ten gebruyke der scheykundigen, *m.*

ATHÉE, *m.* Godloochenaer, godverzaeker, ongodist, *m.* —, *adj.* Godloochenend, godverzaekend.

ATHÉISME, *m.* Godloochening, godverzaeking, ongodistery, *v.*, ongodistendom, *o.*

ATHÉNÉE, *m.* Athenœum, *o.*; latynsche schoól.

ATHÈNES, *f.* (ville). Athenen.

ATHÉNIEN, ENNE, *adj.* et *s.* D'Athènes. Atheénsch. —, *m.* Athener, *m.* —, *f.* Atheénsche, *v.*

ATHÉNIENNE, *f.* Soórt van reukvat, *o.*, *of* bloempot, *m.*

ATHÉROMATEUX, EUSE, *adj.* (t. de méd.). Ettergezwelagtig.

ATHÉROME, *m.* (tumeur). Ettergezwel, papgezwel, *o.*, brypuyst, *v.*

ATHLÈTE, *m.* Worstelaer, kampvegter (in de plegtige spelen van Griekenland), *m.* —, (fig.) Homme robuste. Kloeken mensch, *m.* — *de la foi, de Jésus-Christ, martyr.* Martelaer, *m.*

ATHLÉTIQUE, *f.* Worstelkonst, *v.* —, *adj.* Worstelend, van de kampvegters.

ATHLOTHÈTE, *m.* Voórzitter in de kampvegterspelen, *m.*

ATHYMIE, *f.* (méd.). Kleynmoedigheyd, *v.*

ATINTER, *v. a.* (pop.). Opsieren met gemaektheyd. S'—. Zich met gemaektheyd opsieren.

ATLANTE, *m.* Lastbeeld, *o.*, beéldzuyl, *v.*

ATLANTIQUE, *adj.* *Mer* —. Atlantische zee, *v.*

ATLAS, *m.* Verzameling van landkaerten, *v.*, atlas, *m.* — *marin.* Zeeatlas. —, Première vertèbre du cou. Eerste halswervelbeen, *o.* —, Indiaensch satyn, *o.* —, Soórt van groot papier, *o.*

ATMOMÈTRE, *m.* Teérlingvormig vat om de uytwaeseming van het water te meéten, *o.*

ATMOSPHÈRE, *f.* Dampkring, *m.*

ATMOSPHÉRIQUE, *adj.* Dampkringsgetig, van den dampkring. *Air* —. Dampkringslucht, *v.*

ATOLE, *f.* Moélpap van turksch koórn *v.*

ATOME, *m.* Ondeel, kleyn ondeelbaer lichaem, *o.* —, Grain de poussière en l'air. Zonnestofje, zonnestofken *o.*

ATONIE, *f.* (méd.). Vezelverzwakking, *v.*

À TORT ET À TRAVERS, *adv.* Onbedagtelyk, onbezonnen.

ATOUR, *m.* Vrouwensieraed, optooysel, *o.* *Dame d'*—. Kamenier (van eene koningin, enz.), hofjuffer, staetjuffer, *v.*

* **ATOURNER**, *v. a.* Opsieren, optooyen.

ATOUT, *m.* (t. de jeux de cartes). Troef, troefkaert, *v.* *Jouer* —. Troef speélen.

ATRABILAIRE, *adj.* et *s.* Zwartgallig, galzieck, galzugtig. —, *m.* Galzieken, zwartgalligen mensch, *m.*

ATRABILE, *f.* (méd.). Zwartegal, *v.*

ATRAMENTAIRE, *f.* Vitrioólsteen, *m.*

À TRAVERS, *prép.* Dwars door, mid-

Digitized by Google

den doór. — *la muraille.* Dwars doór den muer.

ATRE, *m.* Haerd, *m.*, haerdstede, *v.*

ATROCE, *adj.* Grouwelyk, ysselyk, verfoeyelyk. *Un crime* —. Eene grouwelyke misdaed. —, FÉROCE, INHUMAIN. Vreed, barbaersch, onmeuschelyk. *Homme* —. Vreedaerd, *m.*

ATROCEMENT, *adv.* Grouwelyk, verfoeyelyk, ysselyk.

ATROCITÉ, *f.* Grouwelykheyd, ysselykheyd, verfoeyelykheyd, *v.* —, CRUAUTÉ. Vreedheyd, *v.*

ATROPHIE, *f.* (méd.). Groote vermagering, uytteering, *v.*

ATROPHIÉ, E, *adj.* (méd.). Vermagerd, uytgeteerd.

ATTABLER, *v. a.* Aen tafel zetten. S'—. Aen tafel gaen zitten.

ATTACHANT, E, *adj.* Aenlokkend, aenlokkelyk, aentrekkend. —, ASSUJETTISSANT. Onderwerpend.

ATTACHE, *f.* Band, riem, *m. Chien d'*—. Bandhond, *m.* —, (fig.) TOUT CE QUI OCCUPE L'ESPRIT *ou* ENGAGE LE CŒUR. Neyging, verkleéfdheyd, neêrstigheyd, vlyt, *v.*, iever, *m. Avoir de l'— à q. c.* Iever voór iets hebben.

ATTACHÉ, E, *part.* D'ATTACHER.

ATTACHEMENT, *m.* Aengekleéfdheyd, liefde, neyging, genegenheyd, *v.* —, APPLICATION. Bevlytiging, *v.*, iever, *m.*

ATTACHER, *v. a.* Hegten, vasthegten, vastmaeken, aenbinden. —, (fig.) LIER PAR Q. C. QUI PLAÎT, ENGAGE, OBLIGE. Binden, verbinden, verpligten. —, DONNER. Geéven. S'—, SE PRENDRE à Q. C. Kleéven, aenkleéven. *Cela s'attache aux doigts.* Dat kleéft aen de vingeren. S'— à Q. C. Zich aen iemand verbinden, iemand aenhangen. S'— à Q. C., S'Y APPLIQUER. Zich met iever op iets toeleggen. S'—, DEMEURER FERME à Q. C. Zich aen iets vasthouden, by iets blyven. *S'— à son opinion.* By zyn gevoelen blyven.

ATTAQUABLE, *adj.* Aentastbaer, aentastelyk.

ATTAQUANTS, *m. pl.* Aenvallers, aentasters, aenranders, bestormers, *m. mv.*

ATTAQUE, *f.* Aenval, *m.*, aentasting, aenranding, bespringing, bestorming, *v.* — *de maladie.* Overval van ziekte.

ATTAQUER, *v. a.* Aenvallen, aentasten, aenranden, aengrypen, bespringen, bestormen. —, (fig.) OFFENSER, PROVOQUER. Beledigen, tergen. S'— à Q. Q. Iemand aentasten, aenvallen *of* beledigen.

ATTARDER (S'), *v. pr.* Zich laet op weg begeéven.

* **ATTÉDIER**, *v. a.* Verveélen, lastig vallen doór gepraet.

ATTEINDRE, *v. a.* et *n.* p. *atindre* (word geconj. als *teindre*). Bereyken, treffen, raeken. — *au but.* Het doelwit raeken. —, PARVENIR à. Bereyken, tot iets geraeken *of* komen, zyn oogmerk bereyken. *Il n'a pas encore atteint votre âge.* Hy heeft uwen ouderdom nog niet bereykt. —, JOINDRE EN CHEMIN. Agterhaelen, inhaelen. —, GAGNER UN LIEU. Bereyken, komen. —, (fig.) EGALER. Evenaeren.

ATTEINT, *part.* D'ATTEINDRE. — *d'une maladie.* Doór eene ziekte aengerand *of* overvallen. — *d'un coup de pierre.* Doór eenen steenworp getroffen. — *d'un crime.* Van eene misdaed aengeklaegd.

ATTEINTE, *f.* Slag, *m. Rude* —. Harden slag. *Hors d'*—. Buyten bereyk. —, ATTAQUE DE MALADIE. Overval, *m.*, aenranding, *v.* PORTER — à L'HONNEUR DE Q. Q. Iemands eer benadeelen. —, COUP QU'UN CHEVAL SE DONNE *ou* REÇOIT. Kwetsing, kwetsuer, *v.*

ATTEL, *m. voyez* ATTELLE.

ATTELAGE, *m.* Gespan, getrek (van peêrden *of* lastdieren), *o.*

ATTELER (word geconj. als *appeler*), *v. a.* Aenspannen, inspannen, voórspannen.

ATTELLE, *f.* Gareelboom, *m.* —, INSTRUMENT DE POTIER DE TERRE. Strykbord der pottenbakkers, *o.* —, ÉCLISSE (chir.). Spalk, *v.*

ATTELOIRE, *f.* Disselnagel, *m.*, disselpin, *v.*

ATTENANT, E, *adj.* Nabygelegen, naestgelegen, aengrenzend. —, *prép.* JOIGNANT, TOUT CONTRE. Naest, nevens, naby.

ATTENDANT (EN), *adv.* Ondertusschen, in afwagting, middelerwyl.

ATTENDRE, *v. a.* et *n.* Wagten, verwagten, afwagten, vertoeven, verbeyden. S'—, COMPTER SUR. Verwagten, staet maeken op iets, te gemoet zien. *Je ne m'attendais pas à cela.* Ik verwagtte dat niet.

ATTENDRIR, *v. a.* Verzagten, vermorwen, mulsch maeken, zagt maeken. —, (fig.) RENDRE SENSIBLE à LA PITIÉ, ETC. Tot medelyden verwekken, beweégen, raeken. S'—, DEVENIR TENDRE, PLUS TENDRE. Malsch *of* zagt worden. S'—, (fig.) Medelyden hebben, zich laeten beweégen.

ATTENDRISSANT, E, *adj.* Beweégelyk, zielroerend, teerhertig.

ATTENDRISSEMENT, *m.* p. *atandricemant.* Beweéging, teerhertigheyd, *v.*

ATTENDU, *prép.* Aengezien, in aenzien van, uyt hoofde van. — *son âge.* In aenzien van zyne jaeren. — *que.* Aengezien, vermits, naerdien, naerdemael, gemerkt, dewyl.

ATTENTAT, *m.* Boozen toeleg, aenslag, *m.*, schelmagtig bestaen, *o.*

ATTENTATOIRE, *adj.* Aenrandend, tegenstreévend, tegenkantend.

ATTENTE, *f.* Verwagting, afwagting, hoóp, *v. Pierres d'*—. Bindsteenen, *m. mv.*

ATTENTER, *v. n.* Op iemand *of* op iets toeleggen, aenranden. — *à la vie de q. q.* Op iemands leven toeleggen.

ATTENTIF, IVE, *adj.* Aendagtig, oplettend, opmerkend.

ATTENTION, *f.* Aendagt, oplettendheyd, opmerkzaemheyd, agt, agtzaemheyd, *v.* —s, SOINS, ÉGARDS. Zorg, agting, *v.*

ATTENTIVEMENT, *adv.* Aendagtiglyk, met oplettendheyd.

ATTÉNUANT, E, *adj.* et *s.* (méd.). Verdunnend. —, *m.* Verdunnend geneésmiddel, *o.* —, QUI DIMINUE LA FAUTE. Verminderend, verkleynend.

ATTÉNUATION, *f.* Verzwakking, vermindering van kragten, *v.* —, DIMINUTION DES CHARGES CONTRE UN ACCUSÉ. Vermindering *of* verkleyning van beschuldigingen, *v.* —, (t. de phys.). Verdunning, *v.*

ATTÉNUER, *v. a.* Verzwakken. —, RENDRE FLUIDE. Verdunnen. — *les humeurs.* De vogten verdunnen. —, RENDRE MOINS GRAVE. Verminderen, verkleynen.

ATTÉRAGE, *m.* Aenlandingsplaets, *v.*

ATTÉRIR, *v. n.* Landen, aenlanden, aen land komen.

ATTERRER, *v. a.* Ter aerde werpen, nedersmyten. —, (fig.) RUINER. In den grond helpen, ten onder brengen, bederven. —, ACCABLER, AFFLIGER à L'EXCÈS. Nederslaen, zeer bezwaeren, verpletten. *Cette nouvelle l'a atterré.* Die tyding heeft hem verplet.

ATTERRIR, *v. n. voyez* ATTÉRIR.

ATTERRISSEMENT, *m.* p. *atéricemant.* Verzanding, landwording, *v.*

ATTESTATION, *f.* Bewysschrift, getuygschrift, *o.*

ATTESTER, *v. a.* Getuygen, betuygen, verzekeren. —, PRENDRE à TÉMOIN. Tot getuyge roepen.

ATTICISMÈ, *m.* Attische fynheyd, *v.*

ATTICURGUES, *f. pl.* Vierkante piloeren, *m. mv.*

ATTIÉDIR, *v. a.* Lauwen, lauw maeken. S'—. Lauwen, lauw worden; (fig.) verflauwen.

ATTIÉDISSEMENT, *m.* Verflauwing, verkoeling, *v.*

ATTIFER, *v. a.* (fam.). Opschikken, optooyen. S'—. Zich opschikken, zich optooyen.

* **ATTIFET**, *m.* Hoofdsieraed, *o.*

ATTIQUE, *adj.* Attisch, atheénsch. *Goût* —. Attische fynheyd, *v.* —, *f.* TERRITOIRE D'ATHÈNES. Landstreek waervan Athenen de hoofdstad was, *v.* —, *m.* (archit.). Kleyne verdieping boven de andere, *v.*

ATTIQUE-FAUX, *m.* Voetstuk onder de zuylen *of* pilaeren, *o.*

ATTIRAIL, *m.* Sleép, nasleép, tros, *m.*, gevolg, *o.*, bagagie, *v.*

ATTIRANT, E, *adj.* Aentrekkend, aentrekkelyk, aenlokkend, bekoórlyk.

ATTIRER, *v. a.* Tot zich trekken; (fig.) uytlokken, aenlokken. —, (fig.) ENTRAÎNER, CAUSER. Medesleépen, veroorzaeken. S'—. Tot zich trekken, winnen; op den hals trekken. *S'— l'estime des honnêtes gens.* De agting der eerlyke lieden winnen. *S'— la haine de tout le monde.* Den haet van iedereen op zich trekken.

ATTISE, *f.* Brandhout onder den ketel, *o.*

ATTISER, *v. a.* Aenstoóken, opstoóken. — *le feu.* Het vuer aenstoóken. —, (fig.) EXCITER. Aenstoóken, aenhitsen, ophitsen.

ATTISEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* p. *atizeur.* Aenstoóker, opstoóker, *m.*; aenstoókster, opstoókster, *v.*

ATTISOIR, *m.* Vuerhaek, *m.*, roeryzer, *o.*

ATTIRÉ, E, *adj.* Gewoon, gewoonlyk. —, SUBORNÉ, APOSTÉ. Omgekogt.

ATTITRER, *v. a.* Iemand last geéven, aenstellen. —, APOSTER, SUBORNER. Omkoopen.

ATTITUDE, *f.* Houding, gestalte, *v.*, stand, *m.*

ATTOLLONS, *m. pl.* Hoop eylandjes, *m.*

ATTOMBISSEUR, *m.* p. *atonbicour.* Valk die den reyger in de vlugt aengrypt, *m.*

ATTOUCHEMENT, *m.* Aenraeking, aenroering, betasting, *v.*

ATTRACTIF, IVE, *adj.* Aentrekkend, tot zich trekkend.

ATTRACTION, *f.* Aentrekking, *v.* —, Aentrekkende kragt, aentrekkingskragt, *v.*

ATTRACTIONNAIRE, *m.* Aenhanger van het stelsel der aentrekkingskragt, *m.*

* **ATTRAIRE**, *v. a.* Aenlokken.

ATTRAIT, *m.* Aenloksel, *o.*, aenlokking, bekoórlykheyd, *v.* —, PENCHANT, INCLINATION. Neyging, *v.*, trek, *m.* —s. Aentrekkelykheden, bekoórlykheden, bevalligheden, *v. mv.*, aenloksels, *o. mv.*

ATTRAPE, *f.* (fam.). Bedrog, *o.*, bedriegelyken schyn, *m.* —, (mar.). Ophouder (takel waermede een schip in het kielhaelen *of* als het van stapel loopt, tegengehouden word), *m.*

ATTRAPE-MOUCHE, *m.* Vliegenvanger, *m.*; vliegennet, *o.*

ATTRAPER, *v. a.* Vangen. — *un renard.* Eenen vos vangen. —, (fig.) SURPRENDRE PAR ARTIFICE; TROMPER. Verschalken; bedriegen. —, OBTENIR PAR INDUSTRIE. Doór list verkrygen *of* bekomen. —, ATTEINDRE EN COURANT. Betrappen, krygen, agterhaelen, inhaelen. —, GAGNER. Krygen. — *un rhume.* Eene verkoudheyd krygen. —, ATTEINDRE. Slaen, treffen, raeken. —, RECEVOIR. Krygen. —, IMITER. Nabootsen, namaeken. —, SAISIR LES TRAITS, LA RESSEMBLANCE. Treffen. —, PÉNÉTRER LE SENS, LA PENSÉE D'UN AUTEUR. Vatten, bevatten, verstaen, begrypen.

ATTRAPETTE, *f.* (fam.). Ligt bedrog, *o.*; kleyne list, *v.*

Digitized by Google

* **ATTRAPEUR**, EUSE, *s. m.* et *f.* Bedrieger, *m.*; bedriegster, *v.*
ATTRAPOIRE, *f.* Strik, *m.*, val, *v.* —, (fig.) Ruse. List, arglistigheyd, *v.*
ATTRAYANT, E, *adj.* Aenlokkend, aenlokkelyk, aentrekkend, bekoórlyk.
* **ATTREMPANCE**, *f.* Intooming der driften, *v.*
ATTREMPÉ, E, *adj.* (fauc.). Noch vet noch mager.
* **ATTREMPER**, *v. a.* Het yzer harden. —, (fig.) Modérer. In toom houden, bedwingen.
ATTRIBUER, *v. a.* Aenwyzen, toewyzen, toeleggen; toeëygenen, toeschryven, toekennen, toerekenen. S'—. Zich toeëygenen, zich toeschryven.
ATTRIBUT, *m.* p. *atribu.* Eygenschap, hoedanigheyd, *v.* —, Symbole. Zinnebeéld, *o.*
ATTRIBUTIF, IVE, *adj.* (pal.). Toeëygenend, toeschryvend.
ATTRIBUTION, *f.* Verleening van eenig voórrecht, *v.* —, Privilège. Voórrecht, *o.* —*s.* Vak (in bestiering), *o.*
ATTRISTANT, E, *adj.* Bedroevend.
ATTRISTER, *v. a.* Bedroevend. S'—. Zich bedroeven.
ATTRITION, *f.* (t. de théol.). Onvolmaekt berouw, *o.* — (t. de phys.). Vryving, *v.*
ATTROUPEMENT, *m.* Byeenrotting, oproerige vergadering, *v.*
ATTROUPER, *v. a.* Vergaderen, byeenraepen. S'—. Byeenrotten, samenrotten.
AU, **AUX**, *art.* et *prép.* Aen den, aen de, aen het; in, met, op, naer, tot, te, enz. *Obéir à Dieu.* Aen God gehoorzaemen. *Au printemps.* In de lente. *Etre au logis.* Te huys zyn. *Aller au logis.* Naer huys gaen. *Aux heures de loisir.* Op de ledige ueren. *Marché aux chevaux.* Peërdenmerkt, *v. Au pied de la lettre.* Volgens de letter.
AUBADE, *f.* Morgenmuziek, *v.*, wekgezang, *o.* —, (fig.) Insulte, avanie. Smaed, *m.*, beledíging, *v.*
AUBAIN, *m.* Vremdeling, inwooner zonder borgerrecht, *m.*
AUBAINE, *f.* Erfenis van eenen vremdeling, *v. Droit d'*—. Recht op de erfenis van eenen vremdeling, *o.* —, (fig.) Onverwagt voórdeel, *o.*, vond, *m.*
AUBAN, *m.* (t. de féod.). Recht dat men eertyds betaelde om winkel te mogen houden, *o.*
AUBE, *f.* Dageraed, *m.*, het krieken *of* aenbreeken van den dag, *o.* —, Vêtement blanc des prêtres. Albe, *v.* —, (mar.). Eerste nagtwaek, *v.* — (d'une roue de moulin). Schepbord, *o.*
AUBENAGE, *m.* (droit seigneurial). Zeker heerenrecht, *o.*
AUBÉPINE, *f.* (arbrisseau épineux). Haegdoórn, doórnboom, *m.*
AUBÈRE, *adj.* Vael (koleur, van peërden spr.).
AUBERGE, *f.* Herberg, afspanning, *v.* —, Espèce de pêche. Soórt van perzik, *v.*
AUBERGISTE, *s. m.* et *f.* Herbergier, weërd, *m.*; herbergierster, weërdin, *v.*
AUBERON, *m.* (t. de serr.). Kram, *v.*
AUBERONIÈRE, *f.* (t. de serr.). Sluythengsel met eene kram, *o.*
AUBIER, *m.* p. *ôbié* (arbre fort dur). Zwelkenboom, *m.*, watervlier, *v.*, witten haezelaer, *m.* —, Spint, spek (in het hout), *o.*
AUBIFOIN, *m.* Koórnbloem, roggebloem, *v.*
AUBIN, *m.* (t. de man.). Gebroken gang, tusschen den tel en den galop, *m.* —, Blanc de l'œuf. Eywit, *o.*
AUBINER, *v. n.* (man.). Den gebroken gang gaen tusschen den tel en den galop.
AUBINET, SAINT-AUBINET, *m.* (mar.). Voórvinkenet (op koopvaerdyschip), *o.*
AUBOURS, *m.* Soórt van ebbenboom, *m.*
AUCUN, E, *adj.* Nul. Geen, geene, geenerley, geenerhande, niemand. —, Quelque, quelqu'un. Eenig, iemand.
AUCUNEMENT, *adv.* Geenszins, in geenerley wyze.
AUDACE, *f.* Stoutheyd, stoutmoedigheyd, *v.* —, Hardiesse insolente. Onbeschaemdheyd, schaemteloosheyd, *v.* —, Témérité. Vermetelheyd, *v.*
AUDACIEUSEMENT, *adv.* Stoutmoediglyk, kloekmoediglyk. —, Insolemment. Onbeschaemdelyk, schaemteloos. —, Témérairement. Vermetellyk.
AUDACIEUX, EUSE, *adj.* Stoutmoedig, kloekmoedig. —, Insolent. Onbeschaemd, schaemteloos. —, Téméraire. Vermetel. —, (fig. et poét.). Hoog, verheven, trotsch, *m.* Stouten *of* vermeten mensch, *m.*
AU-DEÇÀ, *prép.* Aen deéze zyde, aen deézen kant.
AU-DELÀ, *prép.* Aen de andere zyde, aen de overzyde, aen geéne zyde.
AU-DESSOUS, *adv.* et *prép.* Onder, beneden.
AU-DESSUS, *adv.* et *prép.* Boven, boven op.
AU-DEVANT, *prép.* Te gemoet. *Aller — de q. q.* Iemand te gemoet gaen. *Aller — du mal.* Het kwaed voórkomen.
AUDIENCE, *f.* p. *odiance.* Gehoor, *o.* *Donner —.* Gehoor geéven. *Demander —.* Gehoor vraegen. —, Séance des juges. Vergadering der rechters in de pleytzael, *v.* —, Lieu de la séance. Gehoorzael, pleytzael, *v.* —, Auditoire. Toehoorders, *m. mv.* — (spr. van de spaensche bezittingen in America). Landschap, *o.*; landvoogdy, *v.*
AUDIENCIER, *adj.* et *s. m.* *Huissier —.* Deurwaerder van een gerechtshof, *m.* *Grand —.* Grooten ambtenaer van den zegel, *m.*
AUDITEUR, *m.* Hoorder, toehoorder, *m.* —, Secrétaire d'un nonce. Geheymschryver van eenen nuncius, *m.* —, Raed, hyzitter, *m.*
AUDITIF, IVE, *adj.* Van het gehoor. *Nerf —.* Gehoorzenuw, *v.*
AUDITION, *f.* Het hooren, *o.* — *des témoins.* Verhooring der getuygen, *v.* — *de compte.* Het overzien *of* nazien van eene rekening, *o.*
AUDITOIRE, *m.* Gehoorplaets, gehoorkamer, *v.* —, Assemblée qui écoute un orateur. Vergadering, *v.*, toehoorders, *m. mv.*
AUGE, *f.* Bak, eétensbak, drinkbak, trog, *m.* —, Vaisseau de bois pour délayer le plâtre. Kalkbak, *m.* —, Huche de cartonnier. Kartonmaekerskuyp, *v.* —, Rigole qui conduit l'eau d'un moulin sur la roue. Bak, *m.*, goót, *v.*
AUGÉE, *f.* Bak vol kalk, *m.*
AUGET, *m.* p. *ôjè.* Baksken, eétbaksken, *o.* —, Bout de la trémie. Houten goótje, *o.* —, Bassin de gouttière. Bekken eener dakgoót, *o.*
AUGITE, *f.* Bleekgroen edelgesteente, *o.*
AUGMENT, *m.* — *de dot.* Bruydsgaef, bruydsgift, *v.* — (t. de gramm. grecque). Byvoeging, *v.*, byvoegsel, *o.*
* **AUGMENTATEUR**, *m.* Vermeerderaer (van eenen boek), *m.*
AUGMENTATIF, IVE, *adj.* (gramm.). Vermeerderend.
AUGMENTATION, *f.* Vermeerdering, vergrooting, byvoeging, *v.*
AUGMENTER, *v. a.* Vermeerderen, vergrooten. — *un domestique.* Den loon van eenen dienstknegt verhoogen. —, *v. n.* et *pr.* Vermeerderen, aengroeyen, aenwassen, toeneémen.
AUGURAL, E, *adj.* Van de waerzeggery. *Science —e.* Wigchelaery, voórzegkunde, *v.* *Robe —e.* Waerzeggersklced, *o.*
AUGURE, *m.* Wigchelaer, waerzegger, voórwikker, *m.* —, Présage. Voórteeken, voórbeduydsel, *o.* *Oiseau de bon —.* Geluksvogel, *m.* *J'en accepte l'—.* Ik hoóp dat het wel zal uytvallen.
AUGURER, *v. a.* et *n.* Voórspellen, voórwikken, voórbeduyden, voórzien; gissen.
AUGUSTE, *adj.* Groot, verheven, eerweêrdig, hoogweêrdig, hoogagtbaer.
AUGUSTIN, *m.* (religieux). Augustyn, *m.* *Saint —* (t. d'impr.). Augustynletter, *v.*
AUGUSTINE, *f.* (religieuse). Augustynnon, *v.*
AUGUSTINIEN, *m.* Augustiniaen, *m.*
AUJOURD'HUI, *adv.* Heden, vandaeg; hedendags, nu ter tyd.
AULIQUE, *adj.* Van het hof. *Conseil —.* Hofgerecht (in Oostenryk), *o.* —, *f.* Tuze. Stelling, thesis, *v.*
AUMAILLADE, *f.* (filet à pêcher). Zeker vischnet, *o.*
AUMAILLES, *adj.* et *s. f. pl.* Hoórnvee, *o.*, hoórnbeesten, *v. mv.*
AUMÔNE, *f.* Aelmoes, liefdegift, *v.* *Faire ou donner l'—.* Aelmoessen doen *of* geéven. —, Prime pécuniaire. Geldboete, *v.*
AUMÔNER, *v. a.* Veroórdeelen om eene aelmoes te geéven.
AUMÔNERIE, *f.* Aelmoesseniersambt, aelmoessenierschap, *o.*
AUMÔNIER, *m.* p. *ômonié.* Aelmoessenier; armbezorger; veldprediker, *m.* —, *adj.* Liefdaedig.
AUMUSSE, *f.* p. *ômuce.* Fourrure des chanoines, etc. Armelyn, *o.*, almuce, *v.*
AUNAGE, *m.* Ellemaet, *v.*
AUNAIE, *f.* Elzenbosch, *o.*
AUNE, *f.* (mesure). El, *v.* *Vendre à l'—.* By de el verkoopen. —, *m.* (arbre). Els, elzenboom, *m.* *Bois d'—.* Elzenhout, *o.*
AUNÉE, *f.* (plante médicinale), Alant *m.* *Racine d'—.* Alantswortel, *m.*
AUNER, *v. a.* *Mesurer à l'aune.* Met de el meéten.
AUNEUR, *m.* Toezigner over de ellemaet, *m.* —, Ellemeéter, *m.*
AUPARAVANT, *adv.* Eerst, alvoórens, voóraf, van te voóren.
AU PIS ALLER, *adv.* Ten ergste genomen.
AUPRÈS, *prép.* et *adv.* By, naby, digtby, nevens. —, En comparaison de. By, in vergelyking met *of* van.
AURÉOLE, *f.* Straelkrans (om de hoofden der Heyligen), *m.*, straelkroon, *v.*
AURICULAIRE, *adj.* Van het oor. *Confession —.* Oorbiegt, *v.* *Témoin —.* Oorgetuyge, *m.* en *v.* *Remède —.* Oormiddel, *o.* *Doigt —.* Oorvinger, pink, *m.*
AURICULE, *f.* (bot.). Beërenoor, *o.*, auricula, *v.*
AURIFIQUE, *adj.* (t. d'alch.). *Vertu —.* Goudmaekende kragt, *v.*
AURILLARD, *adj.* et *s.* *voyez* Oreillard.
AURONE, *f.* (plante). Averoón, averuyt, *v.*
AURORE, *f.* Dageraed, *m.*, morgenrood, *o.* —, Levant. Oosten, *o.* — *boréale.* Noórderlicht, *o.* —, Déesse (mythol.). Aurora, *v.* —, (fig.) Commencement. Begin, *o.* *L'— d'un beau jour.* Voórbode van een grooter geluk, *m.* —, Papillon de jour. Zeker kapelletje, *o.* —, *adj.* De couleur d'aurore. Auroórverwig, goudverwig, geëlagtig.
AUSCULTATION, *f.* p. *oskultation.* Luystering, *v.*, het luysteren, *o.*
AUSÔNIE, *f.* Italiën, *o.*
AUSPICE, *m.* Vogelwigchelaery, vogelwigcheling, *v.* —, Vogelwigchelaer, vogelwaerzegger, *m.* —, (fig.) Protection, conduite. Bescherming, bestiering, *v.*, beleyd, *o.* *Sous vos —s.* Onder uwe bescherming. *Sous d'heureux —s.* Onder gelukkige voórteekens.
AUSPICINE, *f.* Vogelwigchelaery, *v.*

Digitized by Google

AUSSI, *adv.* p. *oci.* Ook; zoo, alzoo. *Je le veux* —. Ik wil het ook. *Il est — savant que vous.* Hy is zoo geleerd als gy. —, Bien. *conj.* Want, omdat. — *bien que.* Zoo wel als, zoo als, eveneens als. — *peu que.* Zoo weynig als, even zoo min als.

AUSSIÈRE, *f.* (cordage). Peêrdelyn, boeglyn, *v.*

AUSSITÔT, *adv.* Aenstonds, terstond. — *dit*, — *fait.* Zoo gezegd, zoo gedaen. — que, *conj.* Zoodra, zoohaest als.

AUSTER, *m.* Zeer warmen wind, zuydewind, *m.*

AUSTÈRE, *adj.* Vrang, scherp. —, Rude, sévère. Streng, gestreng, hard, straf.

AUSTÈREMENT, *adv.* Strengelyk, hardelyk, straffelyk.

AUSTÉRITÉ, *f.* Strengheyd, straf heyd, hardheyd, *v.*

AUSTRAL, E, *adj.* Zuydelyk, zuyder. *Pôle* —. Zuyderaspunt, *o.*, zuydpoôl, *v. Terres —es.* Zuydlanden *o. mv.*

AUTAN, *m.* Zuydewind, *m.*

AUTANT, *adv.* Zoo veél, zoo zeer. — *d'eau que de vin.* Zoo veél water als wyn. *Dix fois* —, Tienmael zoo veél. — *que.* Zoo veél als, zoo zeer als. — *que, selon que.* Voór zoo veél als, volgens dat. D'—, en partie. Ten deele, gedeeltelyk. D'— que, parce que. Omdat, vermits, dewyl. D'— plus. Zoo veél te meer. D'— moins. Zoo veél te minder. D'— mieux. Zoo veél te beter.

AUTEL, *m.* Altaer, autaer, *m.* en *o. Maître* —, *grand* —. Hoofdaltaer, hoogen altaer. *Nappe d'*—. Altaerdoek, *m. Ornements d'*—. Altaersieraed, *o. Le sacrifice de l'*—, *la messe.* De misse, *v.* Elever — contre —, (fig.) faire un schisme dans l'Eglise. Eene scheuring in de Kerk maeken. —s, (fig.) religion. Godsdienst, *m.*, religie, *v.* —, Constellation du sud. Zeker zuydelyk gestarnte, *o.*

AUTEUR, *m.* Oorzaek, *v.*, begin, *o.*, oorsprong; werker, stigter, *m.* —, Inventeur. Vinder, uytvinder, *m.* —, Schryver, opsteller, maeker, *m.*; maekster, *v. Il'est l'— de ce livre.* Hy is den schryver van dien boek. —. Voórouders, voórzaeten, *m. mv.*

AUTHENTICITÉ, *f.* Wettigheyd, geloofweêrdigheyd, egtheyd, *v.*

AUTHENTIQUE, *adj.* Wettig, geloofweêrdig, egt. —, Incontestable. Onbetwistbaer, onbetwistelyk. —, Célèbre, notable. Beroemd, aenzienlyk. —, *f.* Original d'une pièce. Originedl, *o.* —s, *f. pl.* Zekere wetten van het roomsch recht, *v. mv.*

AUTHENTIQUEMENT, *adv.* Wettiglyk, geloofweêrdiglyk.

AUTHENTIQUER, *v. a.* (prat.). Wettigen, wettig *of* geloofweêrdig maeken.

AUTOCÉPHALE, *m.* Griekschen bisschop die niet onderworpen was aen het rechtsgebied der patriarchen, *m.*

AUTOCRATE, *m.* Souverain absolu (de Russie). Zelfheerscher, *m.*

AUTOCRATIE, *f.* Gouvernement absolu (de la Russie). Zelfheersching met onbepaelde magt, *v.*

AUTOCTHONES, *m. pl. voyez* Aborigènes.

AUTO-DA-FÉ, *m.* Voórmaelige rechtspleéging (in Spanjen) en vonnis der inquisitie, *v.* en *o.*

AUTOGRAPHE, *adj.* et *s.* Eygenhandig. —, *m.* Eygenhandig schrift, *o.*

AUTOMATE, *m.* Konstwerktuyg dat zichzelf beweégt, *o.* —, (fig.) Domkop, *m.*

AUTOMATIQUE, *adj.* Werktuygelyk, onvrywillig.

AUTOMATISME, *m.* Werktuygelyke beweéging, *v.*

AUTOMNAL, E, *adj.* Herfst, herfstagtig. *Fleur* —*e.* Herfstbloem, *v.*

AUTOMNE, *m.* et *f.* (saison). Herfst, *m.*, najaer, *o.* —, (fig.) Aennaderenden ouderdom, *m.*

AUTONOME, *adj. f.* Griekische steden die zich bestierden door haere eygene wetten, *v. mv.*

AUTONOMIE, *f.* Vryheyd van zich te bestieren door zyne eygene wetten, *v.*

AUTOPSIE, *f.* Beschouwing, aenschouwing, aenschouwende kennis, *v.* —, (méd.). Bezigtiging van een dood lichaem, *v.*

AUTORISATION, *f.* Magtiging, magtgeéving, gezaggeéving, *v.*

AUTORISER, *v. a.* p. *ôtorizer.* Magtigen, volmagtigen, magt *of* gezag geéven. —, Appuyer de son pouvoir, de son crédit. Iets met zyne magt bekragtigen. S'—. Gezag krygen, bekragtigd worden.

AUTORITÉ, *f.* Gezag, *o.*, magt, *v.* —, Crédit, considération. Aenzien, gezag, *o.*, agting, *v.* —, Opinion d'un auteur. Gezag, *o.* —, Droit. Recht, *o. De son — privée.* Door zyn eygen gezag.

AUTOUR, *prép.* et *adv.* Om, rondom. — *de la ville.* Om *of* rondom de stad. —, *m.* Oiseau de proie. Havik, *m.*

AUTOURSERIE, *f.* Konst om havikken ter jagt af te regten, *v.*

AUTOURSIER, *m.* p. *ôtourcié.* Eenen die havikken ter jagt afregt.

AU TRAVERS, *prép.* Dwars door, midden door. — *du corps.* Dwars door het lichaem.

AUTRE, *adj.* et *pron.* Ander. *Une — fois.* Eenen anderen keer, op eenen anderen tyd. *D'une — manière.* Anders. — *chose.* Wat anders, iet anders. *L'un et l'*—. Den eenen en den anderen. *Ni l'un ni l'*—. Noch den eenen noch den anderen. *D'un jour à l'*—. Overonderendag. — *part.* Op een ander, by een ander, elders, ergens. *A d'—s!* Maek dat de ganzen wys!

AUTREFOIS, *adv.* Eertyds, voórmaels, weleer.

AUTREMENT, *adv.* Anders, op eene andere wyze. —, Sinon. Anders, anderszins, zonder dat, zoo niet.

AUTRE-PART, *adv.* Elders, ergens, op een ander. D'—, d'ailleurs. Daerenboven, ten anderen.

AUTRICHE, *f.* Oostenryk, *o.*

AUTRICHIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Oostenryksch. —, *m.* Oostenryker, *m.* —, *f.* Oostenryksche, *v.*

AUTRUCHE, *f.* (le plus grand de tous les oiseaux). Struysvogel, vogelstruys, *m. Estomac d'*—. Wel verteêrende maeg, *v.*; sterken eéter, *m.*

AUTRUI, *m.* Een ander, iemand anders, evennaesten, *m. Le bien d'*—. Eens anders goed, *o.*

AUVENT, *m.* Luyf, luyfel, *v.*, afdak, *o.*

AUVERNAT, *m.* Soórt van druyf, *v.* —, Vin d'Orléans. Orleaensche wyn, *m.*

AUVESQUE, *m.* Soórt van appeldrank *m.*

AUXILIAIRE, *adj.* et *s.* p. *okcilière.* Helpend, hulp geévend, behulpzaem. *Troupes —s.* Hulpkrygsbenden, *v. mv. Verbe* —. Helpend werkwoórd, hulpwoórd, *o.*

AUZOMÈTRE, *m.* p. *6zo*—. Werktuyg om de kragt der kykglazen te berekenen, *o.*

AVACHIR (S'), *v. pr.* Week worden, verslappen. —, Pencher. Afhangen, neêrhangen. —. Al to vet worden.

AVAL, *m.* Onderteekening van eenen wisselbrief, *v.*, borgtogt, *m.* —, *adv.* En descendant la riviere. Nederwaerts, afwaerts, naer beneden. *Vent d'*—. Westewind, *m.*

AVALAGE, *m.* Het afvaeren, *o.* —, Het afslaeten van wynvaten in den kelder, *o.*

AVALAISON, *f.* Geweldigen afloop, waterval, *m.*

AVALANCHE, AVALANGE, *f.* Sneeuwklomp, sneeuwval, *m.*

AVALANT, E, *adj.* Den stroom afvaerend.

AVALASSE, *f. voyez* Avalaison.

AVALÉ, E, *adj.* Afhangend, neêrhangend. *Joue —ée.* Neêrhangende wang, *v.*

AVALÉE, *f.* (t. de mét.). Zoo veél als eenen wever kan afwerken zonder de boomen af- en op te rollen.

AVALER, *v. a.* Inzwelgen, inslikken, inslokken, inslorpen, indrinken. —, (fig.) Se soumettre à q. c. de rancœur. Zich met tegenzin aen iet onaengenaems onderwerpen. (fig.) — des couleuvres. Veél verdriet opkroppen. — *du vin dans une cave, l'y faire descendre.* Wyn in eenen kelder neêrlaeten. — *une branche.* Eenen tak by den stam afhakken. —, *v. n.* Suivre le cours de la riviere. Met den stroom afvaeren. S'—, descendre trop bas. Afhangen, neêrhangen.

AVALEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Zwelger, inzwelger, gulzigaerd, *m.*; zwelgster, inzwelgster, *v.* — de charrettes ferrées (fig.) fanfaron. Pocher, pochhans, blaeskaek, zwetser, *m.*

AVALIES, *f. pl.* Wol der vellen van geslagte schaepen, *v.*

AVALOIR, *f.* (fam.). Groote *of* wyde keél, *v.* —, Partie du harnais. Steêrtriem, *m.* —, Outil de charretier. Stamper, *m.*

AVALURE, *f.* Sponsagtigen hoóro aen den hoef der peêrden, *m.*

AVANCE, *f.* Uytsprong, *m.*, uytstek, *o.* —, Espace de chemin qu'on a devant q. q. Eynd wegs dat men iemand vooruyt is, *o.* —, Ce qui est déjà fait ou préparé d'un ouvrage. Gedeeltelyk verrigten arbeyd, *m.* —, Paiement fait avant le temps. Voóraf beteaeling, *v.*, verschot, *o.* — — premières démarches. Eersten stap, *m. Faire les —s.* Den eersten stap doen. *D'*—, *par* —. Vooruyt, vooraf.

AVANCÉ, E, *adj.* et *part.* Gevorderd; verhaest. *Saison —ée.* Voórbaerig jaergetyde, *o.* — (t. de fortif.). Uytsteekende, uytstaende. *Garde —ée.* Voórwagt, *v.*

AVANCEMENT, *m.* Voordering, *v.*, voorigang, *m.* —, Bevoordering, toenaeming, *v.*

AVANCER, *v. a.* Voortschuyven, voortzetten, byzetten. *Avancez la table.* Zet de tafel by. —, Etendre en avant. Uytsteeken. — *le bras.* Den arm uytsteeken. —, Faire des progrès en bien. Voorderen, bevoorderen, voortzetten. —, Faire aller plus vite. Vervroegen, verhaesten. — *son départ.* Zyn vertrek verhaesten. — *une montre.* Een zakuerwerk voortzetten. —, Payer par avance. Vooraf betaelen. —, Dénoncer. Verschieten, geld uytgeéven. —, Fournir à crédit. Op borg geéven. —, Emettre. Voórstellen, voórdraegen, voórhouden. —, Procurer de l'avancement. Voorthelpen, doen voorderen. —, *v. n.* Aller en avant. Voortgaen, voórwaerts gaen, voortrekken. —, Approcher. Naderen, nabykomen. —, Anticiper. Onrechtveêrdiglyk in bezit neêmen. —, Sortir de l'alignement. Uytsteeken, vooruyt staen, overhangen. —, Aller trop vite. Te haestig loopen. *Votre montre avance.* Uw zakuerwerk loopt voór. —, Faire des progrès. Voorderen, toeneémen, voortgang maeken. *L'ouvrage n'avance pas.* Het werk voordert niet. — *en âge.* Ouder worden. S'—, aller en avant. Voortgaen, voórwaerts gaen, voortrekken. S'—, faire des progrès. Voorderen, toeneémen, voortgaen. *L'ouvrage s'avance.* Het werk voordert. S'—, marcher à la fortune. Zyn geluk voortzetten, zyne fortuyn maeken.

AVANIE, *f.* Mishandeling, beleediging,

Digitized by Google

beschimping, *v.* —. Kneveleery, afpersing, *v.*

AVANT, *prép.* et *adv.* Voór, eer, eerder, vroeger. — *sa mort.* Voór zyne dood. *Il y sera* — *vous.* Hy zal er eerder zyn dan gy. *Creuser bien* —. Diep graeven. *Bien* — *dans le pays.* Diep in het land. *En* —. Voórwaerts, vooruyt. *Pousser en* —. Vooruyt stooten. *Mettre en* —, *proposer.* Voórstellen, voórslaen, voórdraegen. — *de*, — *que*, — *que de.* Eer dat, voór dat, alvoórens dat.

AVANT, *m.* Voórschip, *o.*, boeg, *m.*, voórplegt, *v.*

AVANTAGE, *m.* Voórdeel, *o.*; winst, *v.* *Tirer* — *de q. c.* Ergens voórdeel uyttrekken. —, Supériorité. Overhand, *v.* *Avoir l'*—. De overhand behaelen. —, Prérogative. Voórrecht, voórdeel, *o.* —, Voórdeel, *o.*; voórdeelige handeling, *v.* —, Ce qu'on donne à un joueur pour égaliser la partie. Het voórgeéven in het spel, *o.* —, Poulaine (mar.). Galioen, *o.* — *du vent.* Voórdeel van den wind.

AVANTAGER, *v. a.* Bevoórdeelen, begunstigen.

AVANTAGEUSEMENT, *adv.* Voórdeeligyk.

AVANTAGEUX, **EUSE**, *adj.* Voórdeelig, nuttig, dienstig. Homme —, présomptueux. Verwaenden *of* laetdunkenden mensch, *m.*

AVANT-BEC, *m.* au pl. *avant-becs.* Uytstek, *o.*

AVANT-BRAS, *m.* Voórarm, *m.*

AVANT-CHEMIN, *m.* (t. d'art mil.). Buytensten bedekten weg, *m.*

AVANT-COEUR, *m.* au pl. *avant-cœurs.* Het hol van de maeg, *o.* —, Gezwel aen de borst der peérden, *o.*

AVANT-CORPS, *m.* Voórgebouw, *o.*

AVANT-COUR, *f.* au pl. *avant-cours.* Voórplaets, *v.*, voórpleyn, voórhof, *o.*

AVANT-COUREUR, *m.* au pl. *avant-coureurs.* Voórloeper, voórbode, *m.*

AVANT-COURRIÈRE, *f.* *L'*— *du jour* (poét.). Dageraed, *m.*

AVANT-DERNIER, **ÈRE**, *adj.* Voórlaetste.

AVANT-DUC, *m.* au pl. *avant-ducs.* Paelwerk, *o.*

AVANT-FAIRE-DROIT, *m.* au pl. *avant-faire-droit* (pal.). Voórbereydend vonnis, *o.*

AVANT-FOSSÉ, *m.* au pl. *avant-fossés.* (t. d'art mil.). Voórgragt, *v.*

AVANT-GARDE, *f.* au pl. *avant-gardes.* Voórhoede, *v.*, voórtogt, *m.*

AVANT-GOÛT, *m.* Voórsmaek, *m.*, voórproef, *v.*

AVANT-HIER, *adv.* Eergisteren, voórgisteren.

AVANT-MAIN, *f.* au pl. *avant-mains.* Vlakke hand, *v.*, binnenste van de hand, *o.* — (t. de jeu de paume). Raketslag, *m.*

AVANT-MUR, *m.* au pl. *avant-murs.* Voórmuer; buytenwal, *m.*

AVANT-PÊCHE, *f.* au pl. *avant-pêches.* Vroege perzik, *v.*

AVANT-PIED, *m.* Voórvoet, *m.*

AVANT-PIEU, *m.* au pl. *avant-pieux.* Paelhouder, *m.*; paelyzer, *o*

AVANT-POSTE, *m.* au pl. *avant-postes.* Voórpost, *m.*

AVANT-PROPOS, *m.* Voórberigt, *o.*, voórrede, inleyding, *v.*

AVANT-QUART, *m.* au pl. *avant-quarts.* Voórslag, *m.*

AVANT-SCÈNE, *f.* au pl. *avant-scènes.* Voórtooneel, *o.*

AVANT-TOIT, *m.* au pl. *avant-toits.* Voórdak, afdak, uytsteekend dak, *o.*

AVANT-TRAIN, *m.* au pl. *avant-trains.* Voórgestel, *o.*, voórtreyn, *m.*

AVANT-VEILLE, *f.* au pl. *avant-veilles.* Twee dagen te vooren, *m. mv.*

AVARE, *adj.* et *s.* Gierig, vrekkig, happig, geldzugtig. —, Économe des choses utiles. Spaerzaem, zuynig. —, *m.* Gierigaerd, vrek, *m.*

* **AVAREMENT**, *adv.* Gieriglyk.

AVARICE, *f.* Gierigheyd, vrekheyd, *v.*

AVARICIEUX, **EUSE**, *adj.* et *s.* Gierig, vrekkig. —, *m.* Gierigaerd, vrek, *m.*

AVARIE, *f.* Zeeschade, avery, *v.* —, Droit de mouillage. Havenrecht, *o.*

AVARIÉ, **E**, *adj.* Op zee beschadigd.

A-VAU-L'EAU, *adv.* Met den stroom. Aller —, (fig.) ne pas réussir. Mislukken.

AVÉ ou **AVÉ-MARIA**, *m.* De engelsche groetenis, *v.* —, Grains d'un chapelet. Kornelen van een roozenhoedje, *o. mv.*

AVEC, *prép.* p. *avek.* Met, mede, nevens, benevens. *Venez* — *moi.* Kom met my. *Distinguer l'ami d'*— *le flatteur.* Den vriend onderscheyden van den vleyer.

AVEINDRE, *v. a.* (fam.). Uytbaelen, uyttrekken.

AVÉINE, *f.* *voyez* Avoine.

AVELANÈDE, *f.* Eykelbast, *m.*, eykelschel, *v.*

AVELINE, *f.* Groote hazelnoót, *v.*

AVELINIER, *m.* Hazelnoótenboom, *m.*

AVÊNAGE, *m.* Havercyns, *m.*

AVENANT, **E**, *adj.* Aenvallig, minnelyk, aengenaem. —, Qui tombe en partage. Toevallend. A l'—, à proportion (fam.). Naer maete, naer evenredigheyd.

AVÉNEMENT, *m.* Komst, aenkomst, toekomst; verheffing tot eene groote weérdigheyd, *v.* — *au trône.* Komst tot den troon.

AVENIR, *v. n.* et *imp.* Gebeuren, geschieden, voórvallen. —, *m.* Le temps futur. Toekomst, *v.*, den toekomenden tyd, *m.*, toekomende, *o.* *A l'*—. In het toekomende, namaels, voórtaen. —, La postérité. Nakomelingschap, *v.*, nakomelingen, *m. mv.* —, Dagvaerding, *v.*

AVENT, *m.* Advent, *m.*

AVENTURE, *f.* Geval, lotgeval, toeval, voórval, *o.*, geschiedenis, gebeurtenis, *v.* —, Hasard. Geval, toeval, *o.* *D'*—, *par* —. By geval, by toeval. *Dire la bonne* —. Goedgeluk voórspellen. *Mal d'*—. Fyt, zweér aen het eynde der vingeren, *o.*

AVENTURER, *v. a.* Waegen. S'—. Zich waegen, zich in gevaer stellen, zich bloot stellen.

AVENTUREUX, **EUSE**, *adj.* Waegagtig, onderneémend, stout.

AVENTURIER, **ÈRE**, *s. m.* et *f.* Waeghals, *m.* —, Gelukzoeker, landloeper, zwerver, *m.* —, Pirate. Zeeroover, *m.* —, *f.* Gelukzoekster, landloopster, zwerfster, *v.* —, Hasardé. Gewaegd.

AVENTURINE, *f.* (pierre précieuse). Goudsteen, *m.*

AVENUE, *f.* Toegang, *m.* —, Allée d'arbres. Dreéf, wandeldreéf, laen, *v.*

AVÉRER, *v. a.* Bewyzen, bewaerheden, waermaeken.

AVERNE, *m.* (poét.). Hel, helle, *v.*

AVERSE, *f.* Slagregen, stortregen, gietregen, *m.*

À VERSE, *adv.* *Il pleut* —. Het regent dat het giet, het stortregent.

AVERSION, *f.* Haet, afkeer, tegenzin, *m.*, ongenegenheyd, *v.* *Avoir de l'*— *pour q. c.* Eenen afkeer van iemand hebben.

AVERTI, *m.* Waerschouwing, vermaening, *v.*

AVERTIN, *m.* Ziekte des gemoeds waerdoór iemand raezend word, *v.*, eenen die van die ziekte is aengeraend. —, Zekere veeziekte, *v.*

AVERTIR, *v. a.* Bekend maeken, kennis geéven, waerschouwen, berigten.

AVERTISSEMENT, *m.* p. —*cement.* Waerschouwing, bekendmaeking, *v.*, berigt, *o.* Voórberigt, *o.*

* **AVERTISSEUR**, *m.* Waerschouwer.

AVEU, *m.* Bekentenis, belydenis, *v.* —, Témoignage. Getuygenis, bekentenis, *v.* *De l'*— *de tout le monde.* Volgens ieders bekentenis. —, Consentement. Toestemming, bewilliging, *v.* —, Schuldbekentenis van eenen leenman, *v.* Homme sans —, vagabond. Zwerver, landlooper, *m.*

AVEUER ou **AVUER**, *v. a.* (t. de chasse). In het oog houden, naspeuren in het vliegen.

AVEUGLE, *adj.* et *s.* Blind, van het gezigt beroofd. *Devenir* —. Blind worden, het gezigt verliezen. —, *m.* Blinden, blindeman, *m.* —, *f.* Blinde, blinde vrouw, *v.* *Juger d'une chose comme un* — *juge des couleurs.* Over iets oórdeelen als eenen blinden over de koleuren. —, (fig.) qui manque de pénétration. Blind, verblind, onbezonnen. *A l'*—, *en* —. Blindelyk, blindelings, onbezonnen, onbedagtelyk.

AVEUGLÉMENT, *m.* Blindheyd, *v.* —, (fig.) Erreur, égarement. Blindheyd, verblindheyd, onbezonnenheyd, *v.*

AVEUGLÉMENT, *adv.* Blindelyk, blindelings, onbezonnen, onbedagtelyk.

AVEUGLE-NÉ, *m.* Blindgeboóren, *m.*

AVEUGLER, *v. a.* Blinden, blind maeken. —, (fig.) Eblouir; priver de l'usage de la raison. Verblinden. S'—. Zich verblinden.

AVEUGLETTE (**À L'**), *adv.* (fam.). Blindelings, by den tast.

AVICEPTOLOGIE, *f.* Verhandeling over de vogeljagt, *v.*

AVICTUAILLEMENT, etc. *voyez* Avitaillement, etc.

AVIDE, *adj.* Begeêrig, greêtig, happig, hebzugtig. — *de richesses.* Begeêrig naer rykdom. — *d'argent.* Geldzugtig. — *de gloire.* Eergierig, roemgierig. —, Très-intéressé. Baetzugtig, baetzoekend.

AVIDEMENT, *adv.* Begeêriglyk, greêtiglyk, happiglyk.

AVIDITÉ, *f.* Begeêrlykheyd, greêtigheyd, happigheyd, *v.* — *de gloire.* Eergierigheyd, roemgierigheyd, *v.*

AVILIR, *v. a.* Veragtelyk *of* versmaedelyk maeken, verlaegen, verkleynen. —, Déprécier. In prys *of* weérde doen verminderen. —, *v. n.* (pop.). In prys *of* weérde verminderen. S'—. Zich veragtelyk maeken, zich verlaegen.

AVILISSANT, **E**, *adj.* p. —*liçant.* Veragtelyk, versmaedelyk, verlaegend.

AVILISSEMENT, *m.* p. — *licemant.* Veragting, versmaeding, verlaeging, verkleyning, *v*

AVILLONNER, *v. a.* (fauc.). Met de agterklauwen klampen.

AVILLONS, *m. pl.* (fauc.). Agterklauwen, *m. mv.*

AVINÉ, **E**, *adj.* Die veél wyn drinkt.

AVINER, *v. a.* Met wyn doórweeken, met wyn doórtrekken.

AVIRON, *m.* Riem, *m.*, roeyspaen, *o.*

AVIRONNER, *v. a.* Roeyen, frikkelen, vrikken.

AVIRONERIE, *f.* Riemenmaekery, *v.*

AVIRONIER, *m.* Riemenmaeker, *m.*

AVIS, *m.* p. *avi.* Gevoelen, *o.*, meening, gedagte, *v.* *Etre de l'*— *de q. q.* Van iemands gevoelen *of* meening zyn. —, Conseil, délibération. Raed, *m.* *Donner des* —. Raed geéven. —, Avertissement. Waerschouwing, vermaening, *v.* —, Berigt, *o.*, tyding, kennis, *v.* *Donner* —. Berigten, kennis geéven. *Lettre d'*—. Berigtbrief, adviesbrief, *m.* *Il m'est* — *que, il me semble que.* My dunkt dat.

AVISÉ, **E**, *adj.* Voórzigtig, wys, beraeden, bezonnen.

AVISER, *v. a.* Waerschouwen, berigten. Apercevoir d'assez loin (pop.). Gewaerworden, ontdekken. —, *v. n.* Bedenken, op denken, op peynzen, op bedagt zyn, agt op slaen. S'—,

Digitized by Google

PENSER, IMAGINER. Bedenken, verzinnen, op iets denken.
AVISO, *m.* Adviesjagt, ligt vaertuyg, *o.*
AVISSE, *f.* Schroefwerk, schroefstuk, *o.*
AVITAILLEMENT, *m.* Bezorging van levensmiddelen, *v.*
AVITAILLER, *v. a.* Van levensmiddelen voórzien.
AVITAILLEUR, *m.* Bezorger van levensmiddelen, *m.*
AVIVAGE, *m.* (t. de miroitier). Eersten vorm, *m.;* eerste polysting (by de spiegelmaekers), *v.*
AVIVER, *v. a.* Glad en blinkend maeken, glans geéven, polysten.
AVIVES, *f. pl.* Klieren aen den gorgel der peérden, *v. mv.;* keéldroes, *m.*
AVIVOIR, *m.* Verguldmes, *o.*
AVOCASSER, *v. n.* p. —*kacer.* (t. de mépris). Advokateéron, den advokaet speélen.
AVOCASSERIE, *f.* (t. de mépris). Advokaetery, *v.*
AVOCAT, *m.* Advokaet, *m.* — *consultant.* Raedgeévenden advoknet. —, (fig.) CELUI QUI INTERCÈDE POUR Q. Q. Voórspreéker, voórstander, verdediger, *m.,* voórspraek, *v.*
AVOCATE, *f.* Voórspreékster, voórsprnek, verdedigster, *v.*
AVOCATOIRE, *adj. Lettre* —. Indueegingsbrief, *m.*
AVOCETTE, *f.* (oiseau aquatique). Zekeren watervogel, *m.*
AVOINE, *f.* Haver, *v. Folle* —. Windhaver, *v. Gruau d'*—. Havergort, *v.*
AVOIR, *v. a.* et *auxil.* Hebben, bezitten, genieten. — *faim.* Honger hebben, hongerig zyn. — *chaud.* Warm zyn. — *raison.* Gelyk hebben. — *vingt ans.* Twintig jaeren oud zyn. — *une maladie.* Van eene ziekte aengerand zyn. — *à, devoir.* Moeten. —, RECEVOIR. Krygen, verkrygen. EN — à, EN VOULOIR. Het op iemand gemunt hebben, iemand ongenegen zyn. IL Y A. Er is; er zyn. *Il y a un homme.* Er is eenen man. *Il y a des hommes.* Er zyn mannen. —, CE QU'ON POSSÈDE DE BIEN. Goed, bezit, *o.,* rykdom, *m. Voilà tout mon* —. Dat is al wat ik heb.
AVOISINER, *v. a.* Aengrenzen, aenpaelen, nabuerig zyn.
AVORTEMENT, *m.* Miskraem, *o.,* misval, *m.,* misbaering, *v.*
AVORTER, *v. n.* Miskraemen, misbaeren, voór den tyd. —, METTRE BAS AVANT TERME. Voór den tyd werpen. —, (fig.) NE PAS MÛRIR. Niet rypen, niet ryp worden. —, NE PAS RÉUSSIR. Mislukken.
AVORTON, *m.* Misdragt, misgeboórte, *v.* —, (fig.). Mismaekten, *m.* —, FRUIT QUI N'EST PAS MÛR. Onrype vrugt, *v.*
AVOUÉ, *m.* Voórstander, beschermer, *m.* —, Pleytbezorger, zaekbezorger, procureur, *m.*
AVOUER, *v. a.* Bekennen, erkennen, belyden. *L'accusé a tout avoué.* Den beschuldigden heeft alles bekend. — *la vérité.* De waerheyd belyden. —, APPROUVER, AUTORISER. Goedkeuren, toestemmen. S'—. Bekennen, belyden. S'— DE Q. Q., S'AUTORISER DE LUI. Iemands naem gebruyken.
AVOYER, *m.* p. *avo-ié.* Eersten ambtenaer (in eenige kantons van Zwitserland), *m.*
* AVOYER, *v. n.* (mar.). Beginnen te waeyen.
AVRIL, *m.* April, *m.,* grasmaend, *v.*
AVUSTE, *f.* (mar.). Splits, *v.*
AVUSTER, *v. a.* (mar.). Twee touwen aeneenknoopen.
AXE, *m.* p. *akce.* As, spil, *v.*
AXIFUGE, *adj.* Van de as afwykend, het middelpunt schouwende.
AXILLAIRE, *adj.* p. *akeil-lère.* Van de oksels.
AXIÔME, *m.* p. *akciôme.* Grondregel, zetregel, *m.*
AXIPÈTE, *adj.* (phys.). Tot de as naderend, middelpunttrekkend.
AXOÏDE, *f.* (anat.). Tweede halswervelbeen, *o.*
AXONGE, *f.* Reuzel, vet, *o.,* lies, *v.* — *de verre.* Glaszout, glasschuym, *o.*
AYANT-CAUSE, *m.* au pl. *ayants-cause.* Erfgenaem, vertegenwoórdiger, *m.*
AYNET, *m.* Stokken waeraen men den haring rygt om te rooken, *o.*
* AZE, *m.* ÂNE. Ezel, *m.*
AZÉDARAC, *m.* (arbrisseau). Korselboom, *m.*
AZEROLE, *f.* Wilde mispel, *v.*
AZEROLIER, *m.* Wilden mispelboom *m.*
AZIMUT, *m.* (t. d'astr.). Topboóg, topkring, *m.*
AZIMUTAL, E, *adj.* (t. d'astr.). Dat de topkringen meét *of* afbeéld.
AZONES, *m. pl.* Algemeene goden *m. mv.*
AZOTE, *m.* (t. de chim.). Stikstof, *v.* —, *adj. Gaz* —. Stiklocht, *v.*
AZOTH, *m.* Grondstof der metaelen, *v.*
AZUR, *m.* Azuer, hemelsblauw, *o.* — (t. de blas.). Hemelsblauw koleur, blauw veld, *o.* —, SORTE DE MINÉRAL. Soórt van mynstof, *v.*
AZURÉ, E, *adj.* Hemelsblauw, blauw. *La voute —ée, le ciel.* Het azuergewelf, *o.,* den hemel, *m. Les plaines —ées, la mer.* De azuervelden, *o. mv.,* de zee, *v.*
AZYME, *adj.* Ongedeezemd, ongezuerd, ongereézen. *Pain* —. Ongezuerd *of* ongedeesemd brood, *o.* —*s, m. pl.* FÊTE DES —*s.* Feest der ongedeesemde brooden, *v.* en *o.*
AZYMITE, *m.* Azimiet, die ongedeesemd brood gebruykt, *m.*

B.

B, *m.* B, *v.* Cette consonne ne se prononce pas dans *plomb, aplomb,* mais elle se fait entendre dans *Jacob, Joab, Job, Moab,* noms propres, et dans *radoub* et *rumb.* Quand *b* est redoublé on n'en prononce qu'un. MARQUÉ AU B, (pop.) BOITEUX, BOSSUE OU BOSSU. Kreupel, eenoogig, gebult.
BABEL, *m.* Babel, Babiloniën. *Tour de* —. Toren van Babel, *m.;* (fig.) groote verwarring, *v.*
BABEURE, BABEURRE, *m.* Botermelk, kernemelk, *v.*
BABICHE, *f.* BABICHON, *m.* Schoothondje, *o.*
BABIL, *m.* Gebabbel, geklap, gesnap, gekakel, *o.,* babbelaery, *v.*
BABILLARD, E, *adj.* et *s. m.* et *f.* Klapagtig, babbelagtig, snapagtig. —, *m.* Babbelaer, klapper, snapper, *m.* —, *f.* Babbelaerster, snapster, klapster, *v.*
BABILLER, *v. n.* Babbelen, klappen, snappen. — (en parlant de la corneille). Schreeuwen. — (se dit du limier). Blaffen, bassen.
BABINE, *f.* Lip (van dieren), *v.*
BABIOLE, *f.* Kinderspeélding, kinderspeélgoed, *o.* —*s.* Beuzelingen, *v. mv.,* snuystering, *v.*
BABION, *m.* Kleynen aep, aepje, *m.*
BABIROUSSA, *m.* Soórt van Oostindisch wildverken, *o.*
BÂBORD, *m.* Bakboord (linke zyde van een schip), *m.* —, Leegboordig schip, *o.*
BABOUCHE, *f.* Turkschen schoen, *m.* —, Kamermuyl, pantoffel, *v.*
BABOUIN, *m.* Baviaen, *m.* —, FIGURE GROTESQUE DANS UN CORPS-DE-GARDE. Snaekshoofd, *o.* —*s* (pop.). Mond, *m.,* lippen, *v. mv.*
BABOUIN, E, *m.* et *f.* (fam.). Dertel kind, *o.,* jongen gek, *m.;* malloot, zottin, *v.*
BABOUINER, *v. a.* (fam.). Den zot speélen.
BABYLONE, *f.* (ville). Babiloniën, Babel.
BABYLONIEN, ENNE, *adj.* et *s. m.* et *f.* Babilonisch. —, *m.* Babilonier, *m.* —, *f.* Babilonische vrouw, *v.*
BAC, *m.* Pont, pleyt, praem, platte schuyt, *v.* —, GRAND BAQUET. Kom *v.,* wuterbak, trog, *m.*
BACALAB, BACALAS, *m.* Kajuytlyst (op de schepen), *v.*
BACALIAU, *m.* MORUE SÈCHE. Bakkeljauw, *m.*
BACASSAS, *m.* Soórt van prouw (schuyt), *v.*
BACCALAURÉAT, *m.* Baccalaureaet, *o.*
BACCHANAL, *m.* Getier, geraes, groot gerugt, *o.*
BACCHANALE, *f.* p. *baka* —. Schildery die eenen dans van bacchuswyven en boschgoden verbeéld, *v.* —, Slempery waer groot gerugt gemaekt word, *v.* —*s.* Bacchusfeesten, *v.* en *o. mv.*
BACCHANALISER, *v. n.* Slempen, tieren.
BACCHANTE, *f.* p. *bakante.* Bacchuspriesteres, *v.* —, (fig.). Bacchuswyf, boosserdig wyf, *o.*
BACCHARIS, *f.* Hazelwortel, *m.*
BACCHAS, *m.* Moer van citroensap, *v.*
BACCHE, *m. voyez* BACCHIQUE.
BACCHIONITES, *m. pl.* p. *bakio* —. Wysgeéren die alles veragten, *m. mv.*
BACCHIQUE, *m.* Voet van een griekseh of latynsch vers (korte en twee lange lettergreépen), *m.*
BACCHUS, *m.* p. *bakus.* Bacchus, wyngod, *m.* JUS DE — (poét.). Wyn, *m.*
BACCIFÈRE, *adj.* Beziedraegend.
BACCIFORME, *adj.* Bezievormig.
BACHA, *m.* Bassa (eertitel in Turkyen), *m.*
BACHASSON, *m.* (t. de papet.). Waterkas, *v.*
BACHAT, *m.* (t. de papet.). Holligheyd onder den stamper, *v.*
BÂCHE, *f.* Wagenkleed, dekzeyl, *o.,* huyf, *v.*
BACHELETTE, *f.* p. —*lète.* meysken, *o.*
BACHELIER, *m.* p. —*lié.* Baccalaureus, basselier, *m.*
BÂCHER, *v. a.* Met eene huyf overdekken.
BACHIQUE, *adj.* Van Bacchus, dat hem behoort. *Chanson* —. Bacchuslied, drinklied, *o.*
BACHOLLE, *f.* (t. de papet.). Pan, *v.*
BACHOT, *m.* Schuytje, bootje, *o.*
BACHOTAGE, *m.* Overzetting (met eene schuyt), *v.*
BACHOTEUR, *m.* Veérman, overzetter *m.*
BACHOUE, *f.* Soórt van houten ruggemand, *v.;* wynoogstvat, *o.*
BACILE, *m.* Zeevenkel, *v.*
BÂCLAGE, *m.* Schikking der schepen (in eene haven), *v.* —, Sluyting (eener haven), *v.*
BÂCLER, *v. a.* Eene deur of venster met eenen boom toesluyten. — *un port.* Eene haven sluyten met ketens. — *un bateau.* Een schip op eene goede plaets leggen ter laeding *of* ontlaeding. — *une besogne.* Iets met haest afwerken. *Rivière bâclée.* Toegevroózene rivier.
BACTRÉOLE, *f.* Snippel van bladgoud *m.*
BACULE, *f.* Steértriem, *m.*
BACULER, *v. a.* Met eenen stok slaen.
BACULOMÉTRIE, *f.* Meéting *of* meétkunde met stokken, *v.*

Digitized by Google

BADAUD, E, *m.* et *f.* Botmuyl, sul, *m.*; malloot, gaepster, *v.*
BADAUDAGE, *m. voyez* BADAUDERIE.
BADAUDER, *v. n.* Beuzelen, gaepen.
BADAUDERIE *f.* Botheyd, beuzelaery, beuzeling, *v.*
BADAUDISME, *m.* Botheyd, sulagtigheyd, *v.*
BADE (pays et ville d'Allemagne). Baden.
BADELAIRE, *m.* (t. de blas.). Kort, krom zweërd, *o.*
BADIANE, *f.* (plante). Steranys, *m.*
BADIGEON, *m.* (couleur). Steenmortel, geëlagtigen mortel van steengruys, *m.*
BADIGEONNER, *v. a.* Met steenmortel overstryken.
BADIGEONNEUR, *m.* Die met steenmortel overstryk.
BADIN, E, *adj.* et *s. m.* et *f.* Klugtig, boertig, kortswylig, koddig, snaeksch. —, *m.* Snaek, boerter, *m.* —, *f.* Grappenmaekster, snaekin, *v.*
BADINAGE, *m.* Scherts, boertery, kortswyl, *v.* —, (fig.). Boert, boertery, koddigheyd, *v.* —, CHOSE AISÉE. Beuzeling, beuzelaery, kleynigheyd, *v.*
BADINANT, *m.* Bypeërd, *o.*
BADINE, *f.* Stolsken, rottingje, *o.* —*s.* Vuertangetje, *o.*
BADINER, *v. n.* Boerten, schertsen, kortswylen. —, VOLTIGER, FLOTTER. Wapperen, zwierren. —, *v. a.* Bespotten, uytlachen.
BADINERIE, *f.* Beuzeling, beuzelaery, kaelheyd, *v.*
BAFETAS, *m.* Wit indisch katoen, *o.*
BAFOUER, *v. a.* Beschimpen, bespotten, veragten.
BÂFRE, *f.* (pop.). Slempery, gulzigheyd, *v.*
BÂFRER, *v. n.* (pop.). Vreëten, slempen.
BÂFREUR, *m.* (pop.). Gulzigaerd, slemper, vraet, *m.*
BÂFREUSE, *f.* Slempster, *v.*
BAGACE, *f. voyez* BAGASSE.
BAGAGE, *m.* Reystuyg, reysgoed, *o.*, bagagie, *v.* — *d'une armée.* Legertros, *m.* PLIER —, DÉLOGER FURTIVEMENT; (fig.) MOURIR. Trossen, heymelyk vertrekken; sterven.
BAGARRE, *f.* Geraes, getier, *o.*
BAGASSE, *f.* p. —*ce.* Gekraekt suykerriet, *o.*
BAGATELLE, *f.* p. —*tèle.* Beuzeling, beuzelaery, kleynigheyd, *v.* —, *interj.* IL VOUS FERA DE LA PEINE, — ! Hy zal u kwellen, zyt er niet bang voór!
BAGNE, *m.* Gevangenhuys der galeyboeven, der slaeven, *o.*
BAGNOLET, *m.* BAGNOLETTE, *f.* Kuyf, vrouwenmuts, *v.*
BAGUE, *f.* Ring, vingerring, *m.* —, ANNEAU (au jeu de bague). Steëkring, *m. Courre la* —. Nuer den ring steëken. —*s et joyaux.* Juweelen, kleynooden, *o. mv. Sortir* —*s sauve d'une affaire.* Heelshoofds van eene zaek afkomen.
BAGUENAUDE, *f.* Lombaerdsche linze, linzenboon, *v.*
BAGUENAUDER, *v. n.* (fam.). Beuzelen.
BAGUENAUDIER, *m.* p. —*ghenodié.* Linzenboom, *m.* —, (fig.) Beuzeler, *m.* — (t. de jeu). Zeker kinderspel, *o.*
BAGUER, *v. a.* De plooyen in een kleed driegen. — (t. de prat.). Aen zyne bruyd juweelen vereeren.
BAGUETTE, *f.* p. —*ghète.* Stoksken, stokje, rottingje, *o.* COMMANDER À LA — (fig.). Met barschheyd gebieden. —*s de tambour.* Trommelstokken, trommelstekken, *m. mv.* — *de fusil.* Laedstok, *m.* — *divinatoire.* Wigchelroede, *v.*, wigchelstoksken, *o.* — *de fusée.* Vuerpylstok, *m.* —, MOULURE RONDE. Astragael, ring rondom eenen pilaer, *m.* —*s.* Spitsroeden, *v. mv. Passer par les* —*s.* Door de spitsroeden loopen.
BAGUIER, *m.* Ringdoosken, juweelkistje, *o.*
BAHUT, *m.* Koffer, reyskoffer, *o.*, kist, *v.*
BAHUTIER, *m.* Koffermaeker, kistenmaeker, *m.*
BAI, E, *adj.* Bruynrood, kastaniebruyn. *Cheval* —. Kastaniebruyn peërd.
BAIE, *f.* Gat, venstergat, *o.* —, (fig.) Baey, bogt, golf, *v.*, inham, *m.* —, GRAINE. Bezie, *v.* — *de genevrier.* Geneverbezie, *v.* —, (fam.). Bedrog, *o.*, bedriegery uyt kortswyl, *v.*
BAIETTE, *f.* (étoffe). Baey, *m.*
BAIGNER, *v. a.* Baeden. —, COULER AUPRÈS. Bespoelen. *L'Escaut baigne la ville d'Anvers.* De Schelde bespoelt de stad Antwerpen. —, (fig.) MOUILLER. Bevogtigen, besproeyen. —, *v. n.* TREMPER. Weeken. — *dans le sang.* In zyn bloed zwemmen. SE —. Zich baeden, zwemmen. *Se* — *dans le sang.* Zich in het bloed baeden, bebaegen scheppen in een anders bloed te vergieten.
BAIGNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Baeder, *m.*; baedster, *v.* —, Badmeester, *m.*; badmeesteres, *v.*
BAIGNOIR, *m.* Baedplaets, *v.*
BAIGNOIRE, *f.* Badkuyp, *v.*
BAIL (*pl.* BAUX), *m.* Huercedel, huerceël, *v.* — *à ferme.* Pagtverbindtenis, *v.*
BAILE, *m.* Venetiaensche gezant by de Porte, *m.*
BAILLE, *f.* Tobbe, *v.*
BAILLE-BLÉ, *m.* au pl. *baille-blé.* Klapper (van eenen molen), *m.*
BÂILLEMENT, *m.* Geeuwing, *v.*, gegaep, gegeeuw, *o.* —, HIATUS (t. de gramm.). Ontmoeting van twee klinkers, *v.*
BÂILLER, *v. n.* Geeuwen, gaepen.
BAILLER, *v. a.* (t. de pal.). Geëven, overgeëven, verpagten. *La* — *belle à q. q.* lemand iets wys maeken.
BAILLET, *adj.* Vael, bleekrood, *Un cheval* —. Een vael peërd.
BAILLEUL, *m.* Ledezeiter, *m.*
BAILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Geeuwer, gaeper, *m.*; geeuwster, gaepster, *v.*
BAILLEUR, ERESSE, *m.* et *f.* Verpagter, verhuerder, *m.*; verpagtster, verhuerster, *v.*
BAILLI, *m.* Baillieuw, drossaerd, drost, schout, *m.*
BAILLIAGE, *m.* Baillieuwschap, schoutschap, *o.* —, Gerechtshof van den baillieuw, *o.*
BAILLIVE, *f.* Schoutin, baillieuwsvrouw, *v.*
BAILLON, *m.* Bal, *m.*; prop (dien men in den mond steëkt om het schreeuwen te beletten), *v.*
BAILLONNER, *v. a.* Eenen bal in den mond steëken; muylbanden. — *une porte.* Eene deur met eenen boom toesluyten. —, (fig.) Doen zwygen.
BAILLOQUE, *f.* Bonte veder van den struys, *v.*
BAILLOTTE, *f.* Houten bak, schepemer, *m.*
BAIN, *m.* Bad, *o.* — *de vapeur.* Waesembad, *o.* —, BAIGNOIRE. Badkuyp, badstoóf, *v.* —, Bad, badhuys, *o.*, badplaets, *v.* —*s*, EAUX NATURELLEMENT CHAUDES OÙ L'ON VA SE BAIGNER. Baden, *o. mv. Prendre les* —*s.* De baden gebruyken.
BAIN-MARIE, *m.* au pl. *bains-marie.* Waterstoóf, *v.* (net, *v.*
BAÏONNETTE, *f.* p. *ba-io-nète.* Bayonet.
BAÏOQUE, *f.* Kleyne italiaensche munt, *v.*
BAIRAM ou **BEIRAM,** *m.* Jaerlyksche feest by de Turken na hunnen vasten, *v.* en *o.*
BAISEMAIN, *m.* Handkus, *m.* —*s*, COMPLIMENTS, CIVILITÉS. Pligtvolbrenging, groetenis, gebiedenis, *v.* A BELLES —*s* (fam.). Met onderdanigheyd, zeer geërne.
BAISEMENT, *m.* Voetkus (van den Paus), *m.*
BAISER, *v. a.* Kussen, zoenen, omhelzen. SE —. Elkander kussen *of* zoenen.
BAISER, *m.* Kus, zoen, *m.*
BAISEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Kusser, zoener, *m.*; kusster, zoenster, *v.*
BAISOTTER, *v. a.* (fam.). Dikwils kussen.
BAISSE, *f.* Daeling, vermindering (in prys), *v.*
BAISSER, *v. a.* p. *bezer.* Laeger maeken. — LA VOIX (fig.). Zagter spreëken. —, DIMINUER LE PRIX. Verminderen. —, FAIRE ALLER DE HAUT EN BAS. Nederlaeten, buygen, nederbuygen. — *la tête.* Het hoofd nederbuygen. — L'OREILLE (fig.). Moedeloos worden. — *le pavillon.* Wyken; zich overgeëven; de vlag stryken. — *les voiles.* De zeylen stryken. —, *o. w.* Laeger worden, vallen, zakken, daelen. *La rivière baisse.* De rivier zakt. *Les jours baissent.* De dagen worden kort. —, (fig.) S'AFFAIBLIR. Verslappen, verzwakken, verminderen. —, DIMINUER DE VALEUR. Daelen, verminderen. SE —. Nederbukken, zich nederbuygen. TÊTE BAISSÉE (fig.), COURAGEUSEMENT; INCONSIDÉRÉMENT. Onvoórzigtiglyk; kloekmoediglyk.
BAISSIÈRE, *f.* p. *becière.* Grondsop (van wyn), *o.*
BAISSOIRS, *m. pl.* Waterbakken (in de zoutkeeten), *m. mv.*
BAISURE, *f.* Kruymige zyde (van een geheel brood), *v.*
BAJOIRE, *f.* Gedenkpenning, *m.*, *of* stuk geld waerop twee hoofden staen *o.*
BAJOU, *m.* (t. de mar.). De bovenste plank van het roer aen eene schuyt, *v.*
BAJOUE, *f.* Kinnebakshaem, *v.* —, ABAJOUE. Neërhangende wang, *v.* —*s.* Knop aen de zystukken van eenen loodtrekker, *m.*
BAL, *m.* Bal, dansfeest, *o.* —, Danszael, *v.*
BALADE, *f. voyez* BALLADE.
BALADIN, E, *s. m.* et *f.* Tooneeldanser, *m.*; tooneeldansster, *v.* —, Hansop, hansworst, poetsenmacker, *m.*; poetsemackster, *v.*
BALADINAGE, *m.* Verdrietige poetsemaekery; lafle scherts, *v.*
BALAFRÉ, *f.* Sneë in het aengezigt, *v.*; likteeken, *o.*
BALAFRER, *v. a.* Eene sneë in het aengezigt geëven.
BALAI, *m.* Bessem, *m.* — *de bouleau.* Ryshessem. RÔTIR LE —, (fig.) VIVRE DANS LE LIBERTINAGE. Een ongebonden leven leyden. — *du ciel* (t. de mar.). Noórdwesten wind, *m.*
BALAIS, *adj. m.* Bleekrooden robynsteen, *m.*
BALANCE, *f.* Schael, weëgschael, waeg, *v.* —, (fig.) INCERTITUDE. Onzekerheyd, twyfelagtigheyd, *v.* —, EQUILIBRE. Evenwigt, *o.* —, BILAN. Balans, *v.* —, SIGNE DU ZODIAQUE. Weëgschael, *v.*
BALANCÉ, *m.* Zekeren dansprong, *m.*
BALANCEMENT, *m.* Slingering, *v.* —, Hapering, *v.*
BALANCER, *v. a.* In evenwigt *of* balans houden. —, COMPENSER. Vereffenen, vergoeden; opweëgen. —, EXAMINER ATTENTIVEMENT. Ernstiglyk overweëgen. —, TENIR EN SUSPENS. In de onzekerheyd houden. — *la victoire.* De overwinning betwisten. —, (t. de peint.). Wel verdeelen. —, *v. n.* Heën en weder slingeren; waggelen. —, (fig.) HÉSITER. Wankelen, onzeker *of* twyfelagtig zyn; haperen, weyfelen. SE —, ALLER SUR LA BALANÇOIRE. Schoppen. SE —, (fig.) SE PENCHER D'UN CÔTÉ ET D'UN AUTRE. Heën en weder slingeren. SE — (en

Digitized by Google

parlant d'un oiseau de proie). In de locht zweéven.

BALANCIER, *m.* Onrust, *v.*, slinger (van een uerwerk), *m.* —, MACHINE POUR FRAPPER DE LA MONNAIE. Schroef, *v.* —, Koordendansersstok, *m.* —, Balansmaeker, balansverkooper, *m.*

BALANCINE, *f.* Toppenant, *o.* — *de chaloupe.* Geyktouw (van een vaertuyg), *v.* en *o.*

BALANÇOIRE, *f.* Touter, schongel, *m.*; slingerkoord, *v.*

BALANÇONS, *m. pl.* Kort gezaegd dennenhout, *o.*

BALANDRAN, BALANDRAS, *m.* Reysmantel, regenmantel, *m.*

BALANDRE, *f.* Bylander (schip), *m.*

BALANT, *m.* (mar.). Bogt, *v.*

BALANUS, *m.* (t. d'anat.). Eykel, *m.*

BALASSE, *f.* p. —*lace.* Huverkafbed, *o.*

BALASSOR, *m.* (étoffe). Oostindische stoffe van boombast *of* schors, *v.*

BALAST, *m. voyez* LEST.

BALAUSTE, *f.* Gedroogde bloessems, *m. mv.*, *of* vrugt van den wilden granaetboom, *v.*

BALAUSTIER, *m.* Wilden granaetboom, *m.*

BALAYER (je balaie, tu balaies, il balaie, nous balayons, vous balayez, ils balaient. Je balayais, nous balayions, vous balayiez. Je balayai. Je balnierai. Je balaierais. Balaie, qu'il balaie; qu'ils balaient. Que je balaie, que tu balaies, qu'il balaie; que nous balayions, que vous balayiez, qu'ils balaient. Que je balayasse. Balayant; balayé, ée), *v. a.* Keêren, uytkeêren, veégen. — *une maison.* Een huys keêren. — L'ENNEMI, (fig.) LE CHASSER. Den vyand wechjaegen, verdryven. *Le vent du nord balaie le ciel.* Den noórdewind verdryft *of* verjaegt de wolken.

BALAYEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Keêrder, veéger, *m.*; keêrster, veégster, *v.*

BALAYURES, *f. pl.* Keêrsel, uytkeêrsel, vaegsel, *o.*; vuylnis, *v.*

BALBUTIEMENT, *m.* p. —*cimant.* Stamering, stottering, hakkeling, *v.*

BALBUTIER (je balbutie; nous balbutions. Je balbutiais; nous balbutiions, vous balbutiiez. Que je balbutie; que nous balbutiions; que vous balbutiiez. Balbutiant; balbutié, ée), *v. n.* Stameren, stotteren. —, (fig.) PARLER CONFUSÉMENT. Verward spreéken. —, *v. a.* Uythakkelen.

BALBUZARD, *m.* Zeearend, *m.*

BALCON, *m.* Uytstek, balkon, *o.* —. Yzeren tralie van een balkon, *v.*

BALDAQUIN, *m.* Troonhemel, hemel, *m.*, verhemelte, *o.*

BÂLE. CANTON ET VILLE DE LA SUISSE. Bazel.

BALEINE, *f.* Walvisch, *m.* —, Walvischbeen, *o.*, baleyn, *v.* *Fanons* ou *barbe de* —. Walvischbaerden, *m. mv.* *Pêche de la* —. Walvischvangst, *v.*

BALEINÉ, E, *adj.* Baleynen, met baleynen.

BALEINEAU, *m.* Walvischken, *o.*, jongen walvisch, *m.*

BALEINIER, *m.* Walvischvaerder, *m.*

BALÈVRE, *f.* Onderlip, *v.* — (t. d'archit.). Steen die uytsteékt, *m.*; ongelykheyd, *v.*

BÂLI, *m.*, **BÂLIE**, *f.* Geleerde taal der Braminen, *v.*

BÂLI, *m.* Soórt van slang, *v.* —. Zekeren visch, *m.*

BALIN, *m.* Grof laken tot het wannen van koórn, *o.*

BALINE, *f.* Pakdoek, paklynwaed, *o.*

BALISE *f.* (t. de mar.). Back, boey, *v.* —, Trekweg, *m.*

BALISER, *v. a.* Baekenen, baeken zetten.

BALISEUR, *m.* Strandvoogd, baekenmeester, *m.*

BALISTAIRE, *m.* Opziener van de oórlogsgereedschappen der ouden, *m.*

BALISTE, *f.* Schietgevaerte, *o.*, tuymelaer, *m.*

BALISTIQUE, *f.* Konst van den worp van bommen, enz., te meéten, *v.*

BALIVAGE, *m.* Opteekening der jonge telgen in het afkappen der bosschen *v.*

BALIVEAU, *m.* Scheut, schoót, jongen boom, *m.* —, CHÊNE AU-DESSOUS DE QUARANTE ANS. Eykenboom onder de veertig jaeren, *m.*

BALIVERNE, *f.* (fam.). Onnutten klap, *m.*

BALIVERNER, *v. n.* (fam.). Onnutten klap vertellen. —, *v. a.* Bespotten, uytlachen.

BALLADE, *f.* Soórt van gedicht, oud fransch, *o.*

BALLARIN, *m.* Soórt van valk, *m.*

BALLE, *f.* p. *bale.* Bal, kaetsbal, *m.* —, BOULE DE PLOMB; BOULET. Kogel, *m.* —, GROS PAQUET DE MARCHANDISES. Bael, *v.* —, COFFRET DE MARCHAND AMBULANT. Kraemersmars *v.* *Porte* —. Marskraemer, *m.* — *d'imprimeur.* Drukbal, drukbol, *m.* —, PELLICULE QUI ENVELOPPE LE GRAIN. Kaf, *o.*, bast, *m.*

BALLET, *m.* p. *balè.* Ballet, *o.* —. Tooneeldans, *m.*

BALLON, *m.* Bol, windbol, *m.* —, AÉROSTAT. Lochtbol, *m.* (t. de chim.). Distileérflesch, *v.*

BALLONIER, *m.* p. *balonié.* Bollenmaeker, *m.*

BALLOT, *m.* Bael met koopmanschappen, *v.*

BALLOTTADE, *f.* (t. de manége). Sprong van een peêrd tusschen twee stylen, *m.*

BALLOTTAGE, *m.* Stemming met lotballen, ballotteéring, *v.*

BALLOTTE, *f.* Lotballeken *of* balletje, *o.* —s. Wynoogstvaten, *o. mv.* —, MARRUBE (plante). Andoórn, *m.*

BALLOTTEMENT, *m.* p. *balotemant.* ACTION DE REMUER. Hutseling, *v.*

BALLOTTER, *v. n.* p. *baloter.* Met lotballekens zyne stem geéven, ballotteéren. —, PELOTER. Buyten party in eene kaetsbaen speélen. —, METTRE EN PAQUET. Pakken. —, *v. a.* REMUER, AGITER UNE CHOSE. Hutselen. — UNE AFFAIRE (fig.). Eene zaek wel overweégen. —, SE JOUER DE Q. Q. Iemand voór den zot houden, heén en weder zenden.

BALLOTIN, *m.* Baeltje, *o.* —. Jongen die de lotballekens trekt, *m.*

BALNÉABLE, *adj.* *Eau* —. Badwater, *o.*

BALOIRE, *f.* (t. de mar.). Scheêrgang, zetgang (lange houtens die een schip zyne gedaente geéven), *m.*

BALON, *m.* Soórt van roeyschuyt in Siam, *v.*

BALOURD, E, *s. m.* et *f.* Dommerik, domkop, botmuyl, *m.*

BALOURDISE, *f.* Botheyd, lompheyd, domheyd, *v.*

BALSAMIER, *m.* p. —*samié.* (arbre). Balsemboom, *m.*

BALSAMINE, *f.* (plante). Balzamien, *v.*

BALSAMIQUE, *adj.* Balsemagtig.

BALSAMITE, *f.* (plante). Reynvaren, *v.*, wormkruyd, *o.*

BALSE, *f.* Soórt van rietvlot in Peru, *o.*

BALTALDGI, *m.* Turkschen bevelhebber over de Bostangis, *m.*

BALTIQUE, *adj.* *Mer* —. Baltische zee, *v.*

BALUSTRADE, *f.* Hek, *o.*, balie, leuning, *v.*

BALUSTRE, *m.* Pilaer van een hek, scheystok, *m.* —. Hek, *o.*, balie, *v.*

BALUSTRER, *v. a.* Met een hek omsluyten.

BALZAN, *adj.* *m.* *Cheval* —. Zwart *of* bruyn peêrd met witte plekken aen de vooten, *o.*

BALZANE, *f.* Witte plek (aen den voet der peêrden), *v.*

BAMBIN, *m.* p. *ban*—. (fam.). Kindje, *o.*

BAMBOCHADE, *f.* (t. de peint.). Klugten schildery, *v.*

BAMBOCHE, *f.* Groote speélpop, *v.* —, (fam.). Kleyn menschje, *o.* —, CANNE À NŒUDS. Knobbelgen rietstok, *m.*; bamboes, *o.* —s, (pop.) Guyteryen, poetsen, klugten, *v. mv.*

BAMBOCHEUR, *m.* (pop.). Lichtmis, ongebonden mensch, slemper, *m.*

BAMBOU, *m.* Bamboesriet, bamboes, *o.*

BAN, *m.* Bekendmaeking, uytroeping, *v.*, uytroep, *m.* — *de mariage.* Huwelyksaenkondiging, *o.* —, CONVOCATION DES JEUNES GENS POUR LA GUERRE. Ban (oproeping der jongelingen tot den oórlog), *m.*, ophod, *o.* —, Ban, ryksban, *m.*, banning, *v.*

BANAL, E, *adj.* Aen het dwangrecht onderworpen. *Four* —. Dwangoven, *m.* *Témoin* —. Getuyge die gereed is voór iedereen te dienen, *m.* en *v.* —, (fig.) TRIVIAL. Slegt, gemeen, laeg.

BANALITÉ, *f.* (droit seigneurial). Dwangrecht, *o.*

BANANE, *f.* FRUIT DU BANANIER. Banaen, *v.*

BANANIER, *m.* p. —*nié.* (arbre). Banaenboom, *m.*

BANC, *m.* p. *ban.* Bank, zitbank, *v.* — *de sable, écueil.* Zandbank, zandplaet (in zee *of* in rivieren), *v.* —. Steenlaeg (in de steenpotten), *v.*

BANCAL, E, *adj.* et *s.* Krombeenig; krombeen, *o.*

BANCHE, *f.* Gladden en zagten steengrond in zee; zagten steen, *m.*

BANCO, *f.* *voyez* BANQUE.

BANCROCHE, *adj.* et *s.* *voyez* BANCAL.

BANDAGE, *m.* Verband, *o.*, band; breukband, *m.* —. Verbinding der wonden, *v.* —. Beslag (om de wieles van een rytuyg), *o.*

BANDAGISTE, *m.* Breukbandmaeker *m.*

BANDE, *f.* Band, reep, *m.*; strook, *v.*, lang smal stuk, *o.* —, RENOND DU BILLARD. Band, *m.* —, PIÈCE DE FER SUR LES ROUES. Band, yzeren band, *m.*, beslag, *o.* —, CÔTÉ DU VAISSEAU. Zyde, *v.* —, PARTI, LIGUE. Rot, *o.*, party, *v.* —, TROUPE. Bende, *v.* —, COMPAGNIE. Gezelschap, *o.* *Faire* — *à part.* Zich van het gezelschap afscheyden. — (t. de blas.). Dwarsstreep in een wapenschild, *v.*

BANDEAU, *m.* Band, hoofdband, *m.* — *sur les yeux.* Blinddoek, *m.* —, DIADÈME. Koninglyken hoofdband, *m.*, koningskroon, *v.* — (t. d'archit.). Lystwerk, *o.*

BANDELETTE, *f.* Bandje, bandeken, *o.* — (t. d'archit.). Lystje, *o.*

BANDER, *v. a.* Verbinden, binden. — *une plaie.* Eene wonde verbinden. — *les yeux.* De oogen verbinden. —, TENDRE AVEC EFFORT. Spannen, opspannen. — *un arc.* Een boog spannen. — *un fusil.* Den haen van een fuziek overhaelen. — SON ESPRIT, (fig.) s'APPLIQUER. Zynen geest spannen. —, *v. n.* Spannen, gespannen zyn. SE —, (fig.) s'OPPOSER. Samenrotten, samenspannen.

BANDEREAU, *m.* p. —*ró.* Trompetlint, trompetsnoer, *o.*

BANDEROLE, *f.* Wimpel, *m.*, wimpelvlag, langwerpige vlag, *v.*

BANDIÈRE, *f.* Vlag, vaen, *v.*

BANDINS, *m. pl.* Leuningen aen het ugterkasteel van een vaertuyg, *v. mv.*

BANDIT, *m.* p. —*di.* Landloper, struykroover, bandiet, *m.*

BANDOIR, *m.* Spanrad (aen een weéfgetouw), *o.* —*lid.* Struykroover, kwaeddoener (die zich in het gebergte ophoud), *m.* —, (pop.) GUEUX. Gauwdief, guyt, *m.*

BANDOULIÈRE, *f.* Bandelier, schouderriem, *m.* —. Zekeren visch, *m.*

BANDURE, *f.* Soórt van gentiaen, *v.*

BANGEMER, *m.* Gewerkt kamelot, *o.*

BANGUE, *m.* p. —*ghe.* Soórt van oostindischen kemp, *m.*

BANIANS, *m. pl.* (secte). Oostindische afgodendienaers, *m. mv.*

Digitized by Google

BANLIEUE, *f.* Omliggende dorpen (van eene stad), *o. mv.*; omvang, omtrek, *m.*

BANNE, *f.* Dekzeyl, wagenkleed; schutsel, *o.* —. Koólmand, *v.*

BANNEAU, *m.* Mandje, *o.* —, Tombereau traîné à bras. Sleêpkarre, *v.* —, Mesure de liquides. Zekere natte maet, *v.*

BANNER, *v. a.* Met een dekzeyl dekken

BANNERET, *adj.* et *s.* p. *banerè. Seigneur* —. Baenderheer, *m.*

BANNETON, *m.* Vischbeun, *v.* —. Teenen mandje, *o.*

BANNETTE, *f.* Korf, *m.*; teenen mandje, *o.*

BANNI, E, *adj.* et *s. m.* Gebannen. —, *m.* Balling, *m.* (daerd, *m.*

BANNIÈRE, *f.* Vaen, banier, *v.*, stan-

BANNIR, *v. a.* Bannen, verbannen, uytbannen. —, Eloigner. Verwyderen, verdryven, wechjaegen, bannen. —, Exclure. Uytsluyten. *Se* —. Zich verwyderen, zich afscheyden.

BANNISSABLE, *adj.* Banbaer, bannenswerdig.

BANNISSEMENT, *m.* p. *—nicemant.* Banning, verbanning, uytbanning, *v.*; ballingschap, *o.*

BANQUE, *f.* Bank, wisselbank, *v. Argent de* —. Bankgeld, *o. Billet de* —. Bankbriefken, *o.* —. Wisselhandel, *m.*

BANQUÉ, *adj. m. Navire* —. Een schip uytgerust voór de kabeljauwvangst op de bank van Terra-Nova, *o.*

BANQUEROUTE, *f.* Bankbreuk, *v.*, bankroet, *o. —frauduleuse.* Bedrieglyk bankroet. *Faire* —. Bankbreéken, bankroet spelen; (fig.) zyne beloftenet houden.

BANQUEROUTIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. *—tié, —tière.* Bankbreéker, bankroetier, *m.*; bankbreékster, *v.*

BANQUET, *m.* Kostelyke maeltyd, *v.*, banket, *o. Le sacré* —, *la communion.* De communie, de H. Tafel, *v.*

BANQUETER, *o. w.* (word geconj. als *jeter*). Een banket houden. —, (fam.). Gasteréren, banketteéren, brassen.

BANQUETTE, *f.* Met wol, enz. opgevulde zitbank, *v.* —, Trottoir. Aengehoogden voetweg, *m.* — (t. de fortif.). Voetpad agter eene borstweêring, *o.* —. Banksen, *o.*

BANQUIER, *m.* Bankier, wisselaer, *m.* — (t. de jeu.). Bankhouder, *m.*

BANS, *m. pl.* Nesten (der jagthonden), *m. mv.*

BANSE, *f.* Groote vierkante mand, *v.*

BANVIN, *m.* (droit seigneurial). Recht van eenen heer om alleen zynen wyn in zyn gebied te verkoopen, *o.*

BAPAUME, *m.* (t. de mar.). Staet van een schip dat in eene stilte op zee ligt, en de zeylen gestreéken heeft, *m.*

BAPTÊME, *m.* p. *bâté—.* Doop, *m.*, doopsel, *o. — par aspersion.* Doopsel met besproeying. *— par immersion.* Doopsel met indompeling. *— des cloches, leur consécration.* Den doop der klokken, *m.*

BAPTISER, *v. a.* p. *batiser.* Doopen. — son vin (fig.). Water in zynen wyn doen; het bittere by het zoete aenneémen. —, Donner un surnom. Eenen bynaem geéven.

BAPTISMAL, E, *adj.* Van den doop. *Eau —e.* Doopwater, *o.* Fonts baptismaux. Doopfont, *v.*

BAPTISTAIRE, **BAPTISTÈRE**, *adj. Registre* —. Doopboek, *m.* en *o.* —, *s. m. Extrait* —. Doopbrief, *m.*

BAPTISTÈRE, *m.* Doopkapel, *v.*

BAQUET, *m.* p. *—kè.* Kuypken, tobbeken, *o.*, bak, *m.*

BAQUETER, *v. a.* Het water uythoózen *of* uytscheppen. — (t. de jard.). Met een hoósvat begieten.

BAQUETURES, *f. pl.* Lekwyn, stortwyn (in het vullen der flesschen), *m.*

BARAGOUIN, *m.* Brabbeltael, wantael, slegte tael, onverstaenbaere tael, *v.*

BARAGOUINAGE, *m. voyez* Baragouin.

BARAGOUINER, *v. a.* Brabbelen. —, Prononcer confusément. Op eene onverstaenbaere wyze spreéken, uytbrabbelen.

BARAGOUINEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Brabbelaer, *m.*; brabbelaerster, *v.*

BARANDAGE *m.* Verbodene visschery *v.*

BARANGE, *m.* (t. d'antiq.). Sleutelbewaerder (in het romeynsch ryk), *m.* — (t. de salines). Ovenmuer (in eene zoutkeet), *m.*

BARAQUE, *f.* Barak, hut, *v.*

BARAQUER, *v. a.* Hutten stellen.

BARAT, *m. voyez* Baratterie.

BARATHRE, *m.* Kolk, *m.*

BARATTE, *f.* Boterkern, *v.*

BARATTER, *v. a.* Kernen.

BARATTERIE, *f.* (t. de mar.). Schippers bedrog, *o.*, *of* smokkelaery, *v.*

BARBACANE, *f.* (t. d'archit.). Watergat, *o.* —. Schietgat, *o.*

BARBACOLE, *m.* Pharnospel, zeker dobbelspel, *o.*

BARBARÉ, *adj.* Vreed, onmenschelyk, barbaersch. — , (fig) Sauvage, grossier. Wild, woest, onbeschaefd. *Langue* —. Slegte, onverstaenbaere tael, *v.* —, *m.* Barbaer, vreedaerd, *m.*

BARBAREMENT, *adv.* Vreedelyk, barbaersch.

BARBARESQUE, *adj.* Van Barbariën, barbarisch. —s, *m. pl.* Barbarische volken, *o. mv.*

BARBARIE, *f.* Vreedheyd, barbaerscheyd, onmenschelykheyd, *v.* —, (fig.) Onbeschaefdheyd, woestheyd, *v.* — *de langage.* Ruwe tael. —, Contrée d'Afrique. Barbariën.

BARBARIGAIRE, *m.* Tapytstikker, *m.*

BARBARINS, *m. pl.* Barbeeltjes (visch), *o. mv.*

BARBARISME, *m.* Wanspraek *of* tael, *v.*, barbarismus, *m.*

BARBAROU, *m.* Soórt van druyf, *v.*

BARBE, *f.* Baerd, *m. Jeune* —. Melkbaerd, vlasbaerd, *m. — grise, vieillard.* Grauwbaerd, gryzaerd, *m. Faire la — à q. q.* Iemand overtreffen. *Rire dans sa* —. In zyne vuyst lachen. — *de la baleine, ses fanons.* Walvischbaerden, *m. mv.* — *d'une chèvre.* Geytenbaerd, *m.* — *de-bouc* (plante). Boksbaerd, *m.* — *de-chèvre* (plante). Geytenbaerd, *m.* — *de-Jupiter* (sousarbrisseau). Donderbaerd, *m.* — *de-moine* (plante). Viltkruyd, vrangkruyd, *o.* — *de-renard* (plante). Boksdoórn, *m. Sainte* —. Konstabelskamer (buspoeyer- *of* kruydkamer in een schip), *v.*

BARBE, *s. m.* et *adj.* Barbarisch peêrd, *o.*

BARBÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Gebaerd.

BARBEAU, *m.* (poisson). Barbeel, *m.* —, Bluet. Koórnbloem, *v.*

BARBÉIER (word geconj. als *confier*), *v. n.* Wapperen, tabberen (van de scheépszeylen).

BARBELÉ, E, *adj.* Met weêrhaeken. *Flèche —e.* Pyl met weêrhaeken.

BARBERIE, *f.* Barbierskonst, *v.* —, Lieu où l'on rase (dans un couvent). Scheêrplaets, *v.*

BARBÉROT, *m.* Baerdschrabber, *m.*

BARBET, *m.* p. *—bè.* Waterhond, krulhond, *m.*

BARBETTE, *f.* p. *—bète.* Teéf van den waterhond, *v.* — (t. d'art. milit.). Bedding, beukery, verhevene plaets waerop het geschut gesteld word, *v.* —, Halsdoek eener non, *m.*

BARBICHON, *m.* Waterhondeken, *o.*

BARBIER, *m.* p. *—bié.* Baerdscheêrder, barbier, *m.* (baerd.

BARBIFÈRE, *adj.* (t. de bot.). Ge-

BARBIFIER (word geconj. als *prier*), *v. a.* (fam.). Scheêren, den baerd scheêren. *Se* —. Zich scheêren.

BARBILLON, *m.* Barbeeltje (visch), *o.* —s. Baerd (van sommige visschen), *m.* —s. Puysten (op de tong der peêrden en van sommige andere beesten), *v. mv.* (ouden), *v.*

BARBITON, *m.* Soórt van lier (by de

BARBON, *m.* (t. de mépris). Gryzaerd, *m.*

BARBONNAGE, *m.* Gemelykheyd, *v.*, oude manschap, *o.*

BARBONNE, *f.* Zekeren zeevisch, *m.*

BARBOT, *m.* p. *—bô.* Barbier van de galeyboeven, *m.*

BARBOTE, *f.* (poisson). Puytael, *m.*

BARBOTER, *v. n.* In modderig water slobberen. —, Met de handen in het water roeren. —, Plassen, zich beslyken.

BARBOTEUR, *m.* Tammen endvogel, *m.*

BARBOTEUSE, *f.* (pop.). Smots, *v.*

BARBOTINE, *f.* Wormkruyd, zeverzeed, *o.*

BARBOUILLAGE, *m.* Kladdery, kladschildery, *v.* —, Mauvaise écriture. Krabbeling, kladdery, *v.*, slegt geschrift, *o.* —, (fig.) Discours embrouillé. Brabbeltael, brabbelrede, *v.*

BARBOUILLER, *v. a.* et *n.* Kladden, bekladden, kladschilderen. —, Salir, gâter. Bemorsen, bekladden, bevuylen. *Se — d'encre.* Zich met inkt bekladden. —, (fig.) Écrire beaucoup et mal. Kladden, krabbelen. —, Prononcer mal. Uytbrabbelen, brabbelen, mompelen. — *un récit, l'embrouiller.* Een verhael verwarren. —, Imprimer mal. Kladden, slegt drukken. Se —, (fig.) ternir sa réputation. Zyne eer bekladden. Se —, balbutier. Stameren.

BARBOUILLEUR, *m.* Kladschilder, grofschilder, kladder, *m.* —, (fig.) Mauvais peintre. Kladder, slegten schilder, *m.* —, (fig.) Méchant écrivain. Papierbekladder, slegten schryver, *m.* —. Brabbelaer, *m.*

BARBU, E, *adj.* Gebaerd. —, *m.* (oiseau). Soórt van vogel, *m.* —, Espèce de chien de mer. Zekeren zeehond, *m.*

BARBUE, *f.* Heylbot, *m.*, griet, *v.* —, Mancotte. Loot, *v.*

* **BARBUQUET**, *m.* Rozynenbaerd, *m.*; puysten rondom den mond.

BARBURE, *f.* (t. de fondeur). Baerd, *m.*, ongelykheyd, *v.*

BARCEL, *m.* Bas, draeybas (scheéps kanon), *m.*

BARCELONNETTE, *f.* p. *—lonète.* Kinderbed, *o.*

BARD, *m.* Draegbaer, baer, berrie, *v.*

BARDACHE, *m.* Schandjongen, *m.*

BARDANE, *f.* (plante). Klis, *v.*

BARDE, *f.* Borstwapen (van een peêrd), *o.* —. Sneé spek, *v.*

BARDE, *m.* Poète ou prêtre celte. Bard, *m.*

BARDEAU, *m.* Dekplankje, dekbordje *o.* —. Muylezel, *m.*

BARDELLE, *f.* p. *—dèle.* Rykussen, *o.*, boerenzadel, *m.*

BARDER, *v. a.* Een peêrd het borstwapen aendoen. —, Charger sur un bard. Op eene baer laeden. —, Couvrir de bardes de lard. Bespekken.

BARDEUR, *m.* Berriedraeger, *m.*

BARDIS, *m.* (t. de mar.). Plaets voór het koórn in het onderste ruym van een schip, *v.* —. Zetgang, *m.*

BARDIT, *m.* p. *—di.* Bardengezang (krygsgeschrey der oude Duytschers) *o.*

BARDOT, *m.* Muylezeltje (dat den muyldryver draegt), *o.* —, (fig. *et* fam.). Pakezel, *m.* —, Mulet du cheval et de l'ânesse. Muylezel, *m.*

BARER, *v. n.* (t. de chasse). Van het spoór geraeken.

BARET, *m.* Geloey, geschreeuw (van eenen olifant *of* rhinoceros), *o.*

BARGACHE, *m.* Soórt van mug, *v.*

BARGE, *f.* Zekeren water- en trekvogel, *m.* —, Meule de foin. Hooymyt, *v.* —, Monceau de menu bois. Hoop kleyn hout, *m.* —, Petit bateau. Boot, *m.*, schuyt, *v.*

BARGUIGNAGE, *m.* (fam.). Getater, getalm, *o.*, talmery, besluyteloosheyd, *v.*

Digitized by Google

BARGUIGNER, *v. n.* (fam.). Talmen, knibbelen.

BARGUIGNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Talmer, knibbelaer, *m.*; talmster, knibbelaerster, *v.*

BARICOT, *m.* Baricot, *v.* —. Drank van baricotten gemaekt, *m.*

BARICOTIER, *m.* Baricottenboom, *m.*

BARIGEL, BARISEL, *m.* Oppergerechtsdienaer (te Roomen en te Modena, enz.), *m.*

BARIL, *m.* p. —*ri.* Ton, *v.*, vaetje, *o.*

BARILLAGE, *m.* Aftapping van wyn in vaetjes, flesschen, enz. *v.* —. Alle de tonnen van een schip, *v. mv.*, vaetwerk, *o.*

BARILLAR, *m.* (t. de mar.). Scheépsbottelier, *m.*

BARILLET, *m.* p. —*lè.* Vaetje, tonnetje, *o.* — (t. d'horl.). Trommel, *v.* — *de pompe.* Hoos van eene pomp, *v.*

BARIOLAGE, *m.* Kakelbonte schildery (van verscheydene koleuren doórmengd), *v.*

BARIOLÉ, E, *adj.* Kabelbont.

BARIOLER, *v. a.* Kabelbont verwen.

BARIOLURE, *f.* Spikkel, *m.*

BARIQUAUT, *voyez* BARRIQUAUT.

BARLONG, UE, *adj.* Ongelyk hangend (van kleéren spr.).

BARNABITE, *m.* (religieux). Barnabitermonik, *m.*

BARNACHE, *f.* Soórt van wilde gans (op de zeekusten), *v.*

BAROMÈTRE, *m.* Weérglas, lochtglas, *o.*, barometer, *m.*

BAROMÉTRIQUE, *adj.* Van het weérglas; weérkundig.

BARON, ONNE, *s. m.* et *f.* Vryheer, baron, *m.*; vryvrouw, barones, *v.*

BARONNAGE, *m.* (st. burl.). Vryheerschap, baronschap, *o.*

BARONNET, *m.* Ridder baronet, *m.*

BARONNIE, *f.* Vryheerlykheyd, barony, *v.*

BAROQUE, *adj.* Hoekig, bultig, ongelyk (van pérlen spr.). — , (fig.). Onregelmaetig, wonderlyk vremd, vies, grillig.

BAROSANÈME, *m.* Windweéger, *m.*

BAROSCOPE, *m. voyez* BAROMÈTRE.

BAROTINS, *m. pl.* Kleyne verdekshalken, *m. mv.*

BAROTS, *m. pl.* (t. de mar.). Verdekshalken, dwarsbalken, *m. mv.*

BARQUE, *f.* Schuyt, trekschuyt, bark, *v.*

BARQUEROLLE, BARQUÉTTE, *f.* Schuytje, *o.*

BARRAGE, *m.* (droit). Tolrecht, weggeld, bruggeld, *o.*

BARRAGER, *m.* Ontfanger (van tolrecht, weggeld, bruggeld), *m.*

BARRE, *f.* Staef, stang, baer, *v.*; steek, draegboom, boom, sluytboom, *m.* *Or en* —. Staefgoud, *o.* *Fer en* —. Staefyzer. — (t. de menuis.). Dwarshout, *o.* —. Dwarsduyg eener ton, *v.* — (t. de mar.). Zandbank, zandplaet, *v.* —, SORTE DE BARRIÈRE D'UN TRIBUNAL. Balie, *v.*, hek, schutsel in een gerechtshof, *o.* — (t. de blas.). Keep, dwarsstreép, *v.* —, TRAIT DE PLUME. Streép, schrab, *v.* —*s.* Gedeelte van de kaek eens peérds waerop het gebit steunt, *o.* —*s.* Diefken, diefkensspel, *o.*

BARREAU, *m.* p. *barô.* Sluytboom, grendelboom, boom, *m.*; baer, *v.* — *d'une presse.* Persboom, *m.* —. Balie, *v.*, hek (tusschen de rechters en advokaeten), *o.* —, PROFESSION D'AVOCAT. Advokaetsambt, *o.* —, TOUT LE CORPS DES AVOCATS. De advokaeten, *m. mv.*

BARRER, *v. a.* Met eenen boom sluyten. — *le passage.* Den doórtogt, den weg afsluyten. — LE CHEMIN à q. q. (fig.). Iemand dwarsboomen. —, FORTIFIER D'UNE BARRE. Met een dwarshout versterken. —. Doórhaelen, doórschrabben, uytschrabben.

BARRETTE, *f.* Mutsken (dat de kardinselen, enz. draegen), *o.*

BARREUR, *adj.* et *s. m.* (t. de chasse). Hond voór de jagt der reebokken, *m.*

BARRICADE, *f.* Verschansing, afsluyting, keten waermede men eene straet sluyt, *v.*

BARRICADER, *v. a.* Verschansen, afsluyten. *Se* —. Zich verschansen, (fig.). Zich opsluyten.

BARRIÈR, *m.* (t. de monn.). Muntwerker, *m.*

BARRIÈRE, *f.* Draeyboom, sluytboom, *m.*, afsluyting, barreel, *v.* —, PORTE DE VILLE OÙ SE PAIENT LES ENTRÉES. Stadspoort, *v.* —, (fig.) Grenspael, scheydpael, *m.*, bolwerk, *o.* —, (fig.) EMPÊCHEMENT. Hinderpael, *m.*, verhindering, *v.*, beletsel, *o.* —. Strydperk (in tournooyspel), *v.*

BARRIQUAUT, *m.* Tonneken, vaetje, kinneken, *o.*

BARRIQUE, *f.* Okshoofd, *o.*

BARROIR, *m.* Zwikboor, *v.*

BARRURE, *f.* Dwarsspaen aen eene luyt, *o.*

BARSES, *f. pl.* Chineésche tinnen theédoozen, *v. mv.* (hoen, *o.*

BARTAVELLE, *f* Groot rood veldhoen, *o.*

BARYCOLE, *f.* Hardhoorendheyd, *v.*

BARYPHONIE, *f.* Belemmering in de spraek, *v.*

BARYTE, *f.* (t. de chim.). Zwaere aerde, *v.*

BARYTON, *m.* (t. de mus.). Stem tusschen den hoogen en laegen tenor, *v.* —, Soórt van basvioól, *v.* —, *adj. Verbe* —. Grieksch werkwoórd met een zwaer toonteeken op de laetste lettergreép, *o.*

BAS, BASSE, *adj.* Laeg, diep, beneden. *Siége* —. Laegen stoel. —, (fig.) VIL. Laeg, slegt, snood, eerloos. —, SITUÉ DANS UN LIEU PEU ÉLEVÉ. Neder. *Le* — *Rhin.* Den Nederrhyn. *Le temps est* —. De locht is betrokken. — *âge.* Kindsche jaeren, kindschheyd, *o. mv.*, minderjaerigheyd, *o.* *Messe basse.* Geleézene mis, *v.* *Avoir la vue basse.* Byziende zyn. *Le* — *empire.* Het vervallene keyzerryk, *o.* *Faire main basse sur q. q., le tuer.* Iemand dooden, vormoorden. —, (fig.) Laeg, gering, slegt. — *prix.* Kleynen prys, *m.* —, *m.* LA PARTIE BASSE. Het onderste, het laegste, *o.*, laegte, *v.*, voet, *m.* —, *adv.* DOUCEMENT. Zagt, zagtjes, stillekens. *Parler* —. Zagt *of* stillekens spreéken. *Etre* —. In eenen slegten stand zyn. *En* —. Beneden, onder, nederwaerts. *D'en* —. Van beneden. *Là* —. Ginder, ginds. *Ici* —. Om laeg, op deéze wereld. *Les choses d'ici* —. De aerdsche zaeken. *A* —. Af, neder. *A* — *l'orateur!* Wech dien redenaer! *Mettre* —. Jongen werpen. *Mettre* — *les armes.* De wapenen nederleggen.

BAS, *m.* Kous, *v.* — *d'estame.* Sayetten kousen.

BASALTE, *m.* Soórt van zwart marmer, *o.*

BASANÉ, *f.* (t. de rel.). Bereyd schaepsleér, bezaen, *o.*

BASANÉ, E, *adj.* Verbrand, bruyn.

BAS-BORD, *m.* (t. de mar.). Laeg schip, *o.*

BASCONADE, *f.* Biscaeysche tael, *v.*

BASCULE, *f.* (machine). Wip, wapper, *v.* — *d'un moulin à vent.* Vang van eenen windmolen.

BAS-DE-CASSE, *m.* (t. d'impr.). Benedenste gedeelte der letterkas, *o.*

BASE, *f.* Grond, voet, steun, *m.*, stutsel, *o.* — (t. de géom.). Basis, grondlyn, *v.* —, (fig.) PRINCIPE. Beginsel, *o.*, grond, grondregel, *m.*

BASER, *v. a.* Gronden, grondvesten. *Se* — *sur*, *se fonder sur*.... Steunen *of* gegrond zyn op....

BAS-FOND, *m.* (t. de mar.). Diepte, laegte, *v.* —, Ondiepte, klip, *v.*

BASILAIRE, *f.* Hoofdader, *v.* —, *adj.* Dat tot den grond *of* grondslag behoort. *Os* —. Wiggebeen, *o.*

BASILIC, *m.* Basiliscus (soórt van slang *of* haegdis, draek), *m.* — (plante). Basilicum, balsemkruyd, *o.*

BASILICON, *m.* Basilicum, *o.*, trekzalf, *v.*

BASILIDION, *m.* Schurftzalf, wasalf, *v.*

BASILIQUE, *f.* Hoofdkerk, domkerk, groote kerk, *v.* — (veine). Leverder, *v.* —*s.* Romeynsche wetten in het grieksch vertaeld doór bevel van den keyzer Basilius, *v. mv.*

BASIN, *m.* Bombazyn, homezyn, *o.*

BASIOGLOSSE, *m.* Spier die de tong nederwaerts buygt, *v.*

BAS-JUSTICIER, *m.* Ondergerechtsheer, *m.*

BASOCHE, *f.* Eertyds gerechtshof der klerken van het parlement te Parys, *o.*

BAS-MÉTIER, *m.* Weéfgetouwje dat men op de knieën zet, *o.*

BASQUE, *adj.* et *s. m.* et *f.* Biscaeysch. —, *m.* Biscaeyer, *m.* —, LANGAGE BASQUE. Biscaeysche tael, *v.* —, *f.* Biscaeysche, *v.* —, Slip, *v.*, pand (van een kleed), *m.* en *o.*

BAS-RELIEF, *m.* Halfverheven beeldwerk, basterdleven, *o.*

BASSE, *f.* p. *bâce.* Grondstem, basstem, *v.*, bas, *m.* — *continue.* Doórgaenden *of* algemeenen bas. — (musicien). Bassist, *m.* — (instrument). Bas, *m.*, basvioól, *v.*

BASSE-CONTRE, *f.* au pl. *basses-contre.* Tegengrondstem, *v.*, diep bas, *m.* — (musicien). Bassist, *m.*

BASSE-COUR, *f.* au pl. *des basses-cours.* Voórplaets, *v.*, voórpleyn, voórhof, plaets voór het gevogelte, voór koetsen, enz., *o.* *Animaux de* —. Tamme dieren.

BASSE-DE-VIOLE, *f.* au pl. *basses-de-viole.* Vioólbas, *m.*

BASSE-DE-VIOLON, *f.* au pl. *basses-de-violon.* Soórt van groote vioól, *v.*

BASSE-EAU, *f. voyez* BASSE-MER.

BASSE-FOSSE, *f.* au pl. *basses-fosses.* Onderaerdsche gevangenis, *v.*

BASSE-LICE, *f.* au pl. *basses-lices.* Topytwerk met laege *of* liggende scheéring, *o.*

BASSE-LICIER, *m.* Tapytweéver van laege *of* liggende scheéring, *m.*

BASSEMENT, *adv.* p. *bâce*—. Laeg, op eene laege wyze.

BASSE-MER, BASSE-EAU, *f.* au pl. *basses-mers, basses-eaux.* Ebbe, *v.*, laeg water, *o.*

BASSER, *v. a.* — *la chaîne.* De scheéring met styfsel bestryken.

BASSES, *f. pl.* p. *bâce* (t. de mar.). Zandbanken, blinde klippen, *v. mv.*; branding, *v.*

BASSESSE, *f.* p. *bâceze.* Laegheyd, geringheyd, verworpenheyd, *v.*

BASSES-VOILES, *f. pl.* (t. de mar.). Schoverzeyl, fokkezeyl, groot zeyl, *o.*

BASSET, *m.* p. *bacè* (chien). Dashond, brak, *m.* — (fam.). Manneken met korte beenen, *o.*

BASSE-TAILLE, *f.* au pl. *basses-tailles.* Tenorstem, *v.* — (musicien). Tenorist, *m.* —, Halfverheven beeldwerk, *o.*

BASSETTE, *f.* Bassetspel, *o.*

BASSICOT, *m.* (machine). Kar in eene schalie- *of* leygroef, *v.*

BASSIERS, *m. pl.* p. —*cié.* Zandhoopen in rivieren, *m. mv.*

BASSILE, *f.* (plante). Zeevenkel, *v.*

BASSIN, *m.* Bekken, handbekken, waterbekken, *o.*, kom, *v.* — *à barbe.* Scheérbekken, *o.* — *de balance.* Schael, weégschael, *v.* — *de chambre* ou *de garde-robe.* Kakstoelpot, onkapot onder eenen kakkedoór, ondersteékbekken, *o.* —, CONTENU D'UN BASSIN. Een bekken vol, eene kom vol. — (t. d'anat.). Holte in het onderlyf, *v.* —, Vyver, *m.* —, Kom, *v.*, dok, *o.* —, (fig.) ENTRE DUE DE MER DE FORME RONDE. Kom, *v.* —, PIERRE D'UNE FONTAINE. Waterbak, *m.*, kom, *v.*

BASSINE, *f.* Groot en diep bekken, *o.*

Digitized by Google

BASSINER, *v. a.* Met eene bedpanwarmen. —, Fomenter en mouillant avec une liqueur. Stoóven, betten. *Se — les yeux.* Zyne oogen betten. — (t. de jard.). Besproeyen, bevogtigen.

BASSINET, *m.* p. *bacinè.* Pan, laedpan (van een fuziek, pistoól, enz.), *v.* —, Partie d'un chandelier. Holheyd (van eenen kandelaer), *v.* —, (antrefois) Casque. Stormhoed, *m.* —, Renoncule. Boterbloem, *v.* —, Petit bassin. Bekkentje, *o.*

BASSINOIRE, *f.* Bedpan, *v.*, bedwarmer, *m.*

BASSON, *m.* Basson, *m.* — (musicien). Bassonspeeler, *m.*

* **BASTANT**, E, *adj.* Genoegzaem, toereykend.

BASTE, *m.* Klaveren aes, *o.* — (étoffe). Bast, boombast, *m.* —, *interj.* Genoeg! zwyg stil!

BASTER, *v. n.* (fam.). Genoeg *of* genoegzaem zyn.

BASTERNE, *f.* Wagen (die doór ossen voortgetrokken wierd by de oude Galliers), *m.*

BASTIDE, *f.* Hofstede, *v.*, lusthuys in Provence, *o.*

BASTILLE, *f.* Kasteel met torens, *o.* —, Bastilje (eertyds staetsgevangenis te Parys), *v.*

BASTILLÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met omgekeerde kanteelen voórzien.

BASTINGAGE, *m.* Het spannen van schanskleederen (op zeeschepen), *o.* —, Schansdekken, schanskleederen, *o. mv.*

BASTINGUE, *f.* Schansdek, schanskleed, *o.*, zeylschans, *v.*

BASTINGUER (SE), *v. pr.* Schanskleeden spannen.

BASTION, *m.* Bolwerk, *o.*

BASTIONNÉ, E, *adj.* Bebolwerkt; dat aen een bolwerk gelykt.

BASTIR, *v. a.* De gedaente aen eenen hoed geéven, vilten.

BASTONNADE, *f.* p. *—tona—.* Stokslagen, *m. mv.*

* **BASTRINGUE**, *m.* (pop.). Herbergs dansfeest, *v.* en *o.*

BASTUDE, *f.* Vischnet, *o.*

BAS-VENTRE, *m.* Onderbuyk, *m.*

BAT, *m.* Vischsteêrt, *m.*

BÂT, *m.* Draegzadel, pakzadel, *m. Cheval de —.* Lastpeêrd, *o.* — (fig. et fam.). Last, *m.*; slaeverny, *v.*

* **BATACLAN**, *m.* (fam.). Bagagie, *v.*

BATAIL, *m.* (t. de blas.). Klepel, klokklepel, *m.*

BATAILLE, *f.* Veldslag, slag, stryd, *m.*, gevegt, *o. Livrer —.* Slag leveren. *— navale.* Zeeslag, *m.*, zeegevegt, *o. Champ de —.* Slagveld, *o. Ordre de —.* Slagorde, *v.*

BATAILLÉ, E, *adj.* (t. de blas.). *Cloche —e.* Klok waervan den klepel van een onder koleur is, *v.*

BATAILLER, *v. n.* Slag leveren. —, (fig.). Twisten, stryden.

BATAILLEUR, *m.* Twister, stryder, *m.*

BATAILLIÈRE, *f.* Dunne koorde aen de klep van eenen molen, *v.*

BATAILLON, *m.* Bataillon, *o.*, bende voetvolk, *v.*

BATANOMES, *f. pl.* Lynwaed van Kairo, *o.*

BÂTARD, E, *adj.* et *s. m.* et *f.* Onwettig, onegt, bastaerd. —. Van verschillend slach voortgekomen, bastaerd. — (en parlant de plantes, de fruits). Wild, ongeënt, ongegriffeld. *Ecriture —e.* Bastaerdschrift, *o.* —, *m.* Bastaerd, onegteling, *m.* —, Grootste zeyl van eene galey, *o.* —, (t. de mar.). Rakketouw, *v.* en *o.* —. Achtponder (kanon), *m.*

BATARDEAU, *m.* Dam, keerdam, kistdam (dyk van paelen, plauken en aerde), *m.*

BÂTARDIÈRE, *f.* Kweekery van geënte boomen, *v.*

BÂTARDISE, *f.* Bastaerdy, onwettigheyd, onegtheyd, onegte geboórte, *v.*

BATAVE, *adj.* et *s.* Bataefsch, hollandsch. —, *m.* Batavier, hollander, *m.*

BATAVIA. Batavien (prov. en stad in het eyland Java).

BATAVIE, *f.* Holland, *o.*

BATEAU, *m.* Schuyt, *v.*, kleyn schip, *o.*; boot, *m.* — *de pêcheur.* Visschersschuyt, *v.* — *de transport.* Vragtschuyt, *v.* — *à vapeur.* Stoomboot, *m.*, stoomschuyt, *v.* — *de remorque.* Sleêpboot. *Pont de —x.* Schipbrug, *v.* —, Corps du carrosse. Geraemte (van eene koets), *o.*

BATELAGE, *m.* Poetsemaekery, *v.*, klugtspel, *o.*

BATELÉE, *f.* Schuytvol, vragt van eene schuyt, *v.* — (fig. et fam.). Hoop volks, *m.*

BATÈLEMENT, *m. voyez* Batellement.

BATELET, *m.* Schuytje, bootje, *o.*

BATELEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Poetsemaeker, klugtspeéler, *m.*; poetsemaekster, klugtspeélster, *v.* —, *m.* Arend uyt Afrika, *m.*

BATELIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. *—lié. —lière.* Schipper, schuytvoerder, veêrman, *m.*; schippersvrouw, *v.*

BATELLEMENT, *m.* Laegste ry pannen van een dak, *v.*

BÂTER, *v. a.* Zadelen. Âne bâté (lourdaud). Domkop, plompen mensch, *m.*

BÂTI, *m.* Naed met wyde steéken, *m.* —. Driegdraed, rygdraed, *m.* — (t. de menuis.). Samenvoeging van verscheydene stukken, *v.*

BÂTIER, *m.* p. *—tié.* Draegzadelmaeker, *m.*

BATIFOLAGE, *m.* Stoeying, *v.*

BATIFOLER, *v. n.* Stoeyen, mallen.

BÂTIMENT, *m.* Bouw, *m.*, gebouw, *o.* —. Schip, vaertuyg, *o.*

BÂTIR, *v. n.* Bouwen, timmeren, stigten. — *une maison.* Een huys bouwen. — *une ville.* Eene stad bouwen *of* stigten. — des châteaux en Espagne (fig.). Kasteelen in de locht bouwen. —, (fig.). Bouwen, vestigen, gronden. —, Faufiler. Driegen (by de kleêrm.). Un homme bien bâti. Eenen wel gemaekten man.

BÂTIS, *m.* p. *—tî.* (poisson). Soórt van roch, *m.*

BÂTISSE, *f.* p. *—tice.* Metsing, opmetsing, *v.*; metselwerk (van een gebouw), *o.*

BÂTISSEUR, *m.* p. *—ticeur.* Liefhebber van bouwen, *m.* —. Slegten bouwmeester, *m.*

BÂTISSOIR, *m.* (t. de tonn.). Yzeren hoepel om de duygen een elkander te houden, *m.*

BATISTE, *f.* Batist (fyn lynwaed), *o.*

BATITURES, *f. pl.* Hamerslag, *o.*

BÂTON, *m.* Stok, wandelstok, staf, *m. Gros —.* Kluppel, *m.* — *de commandement.* Bevelstaf, *m.* — *de Jacob* (t. de math.). Jakobsstaf, graedboóg, *m. A —s rompus, à diverses reprises.* Afgebroken, in verscheydene reyzen. — *de cire d'Espagne.* Stok, *m.*, *of* pyp lak, *v.*

BÂTONNÉE D'EAU, *f.* Pompsteék (zoo veél water als eenen pomptrek geéft), *m.*

BÂTONNER, *v. a.* Stokslagen geéven. —, Rayer. Uytschrabben, doórhaelen.

BÂTONNET, *m.* Wipstokje, speélstokken, *o.*

BÂTONNIER, *m.* p. *—tonié.* Stafdraeger, *m.* —. Oppersten der advokaeten, *m.*

BÂTONNISTE, *m.* Die met den stok kan speélen *of* vegten.

BATRACHOMYOMACHIE, *f.* Stryd tusschen de kikvorschen en de ratten, *m.*; boertig dichtstuk van Homerus, *o.*

BATRACHUS, *m.* Kikvorschgezwel, *o.*

BATRACHYTE, *f.* (pierre). Paddesteen, *m.*

BATRACIENS, *m. pl.* (t. d'hist. nat.). Viervoetige kruypende dieren, *o. mv.*

BATTAGE, *m.* Dorsching, *v.*, het dorschen, *o.* —. Tyd dien men besteéd om het koórn te dorschen, *m.* —. Het kloppen van de wol, *o.*

BATTANT, *m.* Klokklepel, *m.* — *d'une porte.* Deurvleugel, *m. Porte à deux —s.* Scheydeur (dubbele deur), *v.*

BATTANT, E, *adj.* Die geêrne klopt. *Porte —e.* Slagdeur, *v. Métier —.* Getouw dat in werkzaemheyd is. *Tambour —.* Met slaende trommel. *Tout — neuf.* Splinternieuw.

BATTE, *f.* Stamper, *m.* — *à beurre.* Kernstok, *m.* —. Waschbank, *v.* —, Sabre de bois d'Arlequin. Poetsemaekers sabel, *m.*

BATTÉE, *f.* (t. de rel.). Laeg papier dat eenen boekbinder in eene reys klopt, *v.*

BATTEMENT, *m.* p. *batemant.* Klopping, *v.*, het kloppen, *o.* — *des mains.* Handgeklap, *o.* — (t. de danse). Zekere beweeging met eenen voet in het dansen, *v.* — (t. d'archit.). Lyst welke de plaets bedekt waer eene scheydeur toegaet, *v.*

BATTERIE, *f.* Vegtery, vegtparty, *v.* Battery, beukery, schietschans (geschut), *v.* Changer de — (fig.). Andere middelen aenwenden. — *d'un fusil.* Deksel der laedpan, *o.* — *de cuisine.* Keukengoed, keukengerief, *o.* —. Trommelslag, *m.* — (t. de mus.). Het aenroeren der snaeren op eene guitarn, *o.* —. Walkplaets (by de hoedenm.), *v.*

BATTEUR, *m.* Slaeger, *m.* —, (fig.) Straetslyper, ledigganger, *m.* — *d'estrade.* Ruyter die ter ontdekking uytgezonden word, *m.* — *d'or.* Goudslaeger, *m.* — *en grange.* Koórndorscher, *m.* —s (t. de chasse). Kloppers, *m. mv.*

BATTOIR, *m.* Palet (in de kaetsbaen), *o.* Linnenklopper, beukhamer, *m.*

BATTOLOGIE, *f.* (t. de gramm.). Overtolligheyd *of* onnoodige herhaeling van woórden, *v.*

BATTRE (je bats, tu bats, il bat, nous battons, vous battez, ils battent; je battais; je battis; je battrai; je battrais; bats, battons, battez; que je batte; que je battisse; battant; battu, e), *v. a.* Slaen, kloppen, priegelen, afrossen. — *l'ennemi.* Den vyand slaen, overwinnen. — *monnaie.* Geld *of* munt slaen, munten. — *en brèche.* Bres schieten. — *un habit.* Een kleed uytkloppen. — *le briquet.* Vuer slaen. — *le fer.* Het yzer smeéden. — *le tambour.* De trommel slaen, trommelen. — *la mesure.* De maet slaen. — *la plaine, — un bois.* Over het veld, doór een bosch loopen al jaegende. — *le pavé.* Straetslypen, ledig loopen. — *la campagne, courir çà et là.* Omzwerven; raeskallen. — *l'eau.* Onvoórdeelige moeyte besteéden. — *en grange, — le grain.* Dorschen. — *de la crême.* Kernen. — *les cartes, les mêler.* De kaert verschieten. —, *v. n.* Se mouvoir, palpiter. Kloppen. *Le cœur bat.* Het hert klopt. — *des mains, applaudir.* In de handen klappen. — *des ailes.* Klapwieken. Il ne bat que d'une aîle, (fig.) il est mal dans ses affaires. Zyne zaeken staen slegt; hy is gekortvleugeld. — *froid à q. q.* Iemand slegt onthaelen. — *en retraite, se retirer du combat; se retirer du monde; se dédire.* Wyken, agteruyt gaen; zich van de wereld afscheyden; zyn woórd herroepen. Se —. Zich slaen. Se —. Vegten, stryden.

BATTU, E, *part. pass.* et *adj.* Mishandeld, geslaegen. — *de la tempête, de l'orage.* Doór het onweder overvallen. Avoir les oreilles —es de

Digitized by Google

q. c. (fig.). Iets zonder ophouden hooren. *Chemin —, frayé.* Gebaenden *of* betreeden weg. —, *m.* Geslaegen, *m. Les —s paient l'amende* (prov.). De onnoozelen betaelen het gelag, de geslaegenen betaelen de boet.

BATTUE, *f.* (t. de chasse). Het kloppen der bosschen om er het wild uyt te jaegen, *o.*

BATTURE, *f.* Verguldsel van honig, lymwater, enz., *o.* —s, BANCS DE SABLE. Zandbanken, *v. mv.*, hooge steenagtige gronden, *m. mv.*, branding, *v.*

BAU, **BARROT**, *m.* Dwarsbalk, verdeksbalk (in een schip), *m.*

BAUDI, *m.* Soórt van jagthond, *m.*

BAUD, *m.* Barbarischen hond voór de hertenjagt, *m.*

BAUDES, *f. pl.* Zinksteenen (aen de vischnetten), *m. mv.*

BAUDET, *m.* p. *bodè.* Ezeltje, *o.*, ezel, *m.* —, (fig.) HOMME STUPIDE. Domkop, weêtniet, *m.* —s. Houtschulpersschraegen, *v. mv.*

BAUDIR, *v. a.* De jagthonden ter jagt ophitsen.

BAUDRIER, *m.* p. *bodrié.* Draegband, schouderriem, gordel, *m.*

BAUDROIE, *f.* (poisson). Soórt van visch, *m.*

BAUDRUCHE, *f.* Goudvlies (uyt het ingewand van den os), *o.*

BAUFRER, ETC. *voyez* BÂFRER, etc.

BAUGE, *f.* p. *bôjé.* Mortel van leem en gehakt stroov, *m.* A —, (fam.) EN ABONDANCE. In overvloed. —. Leger (schuylplaets) van een wild zwyn, *o.*

BAUGUE, *f.* (lierbe). Zeegras, wier, *o.*

BAUME, *m.* Munt, melisse, *v.*, citroenkruyd, *o.* —, SUBSTANCE HUILEUSE QUI DÉCOULE DE CERTAINS ARBRES. Balsem, *m. Huile de —.* Balsemolie, *v.* —, MÉDICAMENTS COMPOSÉS QUI ONT DES VERTUS BALSAMIQUES. Balsem, *m.* —, (fig.) CONSOLATION. Troost, *m.*

BAUMIER, *m.* p. *bômié.* Balsemboom, *m.*

BAUQUIN, *m.* Mondstuk (van eene glasblaezers pyp), *o.*

BAVARD, **E**, *adj.* et *s. m.* et *f.* (fam.). Babbelagtig, klapagtig, snapagtig. —, *m.* Babbelaer, klapper, snapper, *m.* —, *f.* Babbelaerster, klapster, snapster, *v.*

BAVARDAGE, *m.* (fam.). Gebabbel, ydel geklap, *o.*, babbelaery, *v.*

BAVARDER, *v. n.* (fam.). Babbelen, onbezonnen klappen, snappen.

BAVARDERIE, *f.* (fam.). Snapagtigheyd, *v.* —. Gebabbel, geklap, *o.*, babbelaery, *v.*

BAVAROIS, **E**, *adj.* et *s. m.* et *f.* Beyersch, van Beyeren. —, *m.* Beyerschen, *m.* —, *f.* Beyersche, *v.* —. Treksel van theé met siroóp van het kruyd vrouwenhair, *o.*

BAVE, *v.* Zever, slym, *o.*, kwyl, *v.* —. Schuym (van zekere dieren), *o.* —. Slym (van de slek), *o.*

BAVER, *v. n.* Kwylen, zeveren, zabberen. —, NE PAS COULER DROIT. Niet regt loopen (by de loodgieters).

BAVETTE, *f.* p. *—vète.* Kwyldoek, zeverdoek, *m.*, slab, *v.*, slabbeken, *o.*

BAVEUSE, *f.* (poisson de mer). Kwab, *v.*

BAVEUX, **EUSE**, *adj.* Zeverend, kwy-

BAVIÈRE, *f.* Beyeren, *o.* (lend.

BAVOCHÉ, **E**, *adj.* (t. d'impr.). Niet net gedrukt, bemorst.

BAVOCHER, *v. a.* et *n.* Slegt drukken.

BAVOCHURE, *f.* (t. d'imp.). Slordigheyd in den druk, *v.*

BAVOLET, *m.* Linnen kapsel (der boerinnen), *o.*

BAVURE, *f.* Baerd (aen de gegoótene metaelen), *m.*, mocten, *v. mv.*

BAYER, *v. n.* p. *bai-ier.* (word geconj. als *payer*). Gaepen, aengaepen; staen gaepen, met open mond staen zien. — *aux corneilles.* Naer de locht staen gaepen. — APRÈS LES RICHESSES (fam.). Zeer naer de rykdommen tragten.

BAYEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* (inus.). Gaeper, *m.*; gaepster, *v.*

BAZAC, *m.* Fyn gesponnen katoen van Syriën, *o.*

BAZAR, *m.* Slaevenkerker (by de Turken), *m.* —. Openbaere merkt in den Oosten, *v.* —, ESPÈCE DE FOIRE PERPÉTUELLE. Soórt van gedeurige merkt of *foire*, *v.* Ook (by navolging) noemt men insgelyks te Parys en in andere steden, zekere zaelen *of* plaetsen waer de kooplieden winkel houden van stoffen, meubelen, juweelen, goud- en zilverwerk, enz.

BDELLE, *f.* (t. d'hist. nat.). Soórt van gekorven diertje, *o.*

BDELLIUM, *m.* Boom van Arabiën, *m.*; gom die er uyt vloeyt, *v.*

BÉANT, **E**, *adj.* Gaepend, wyd open. *Gueule —e.* Gaependen muyl.

BÉAT, **E**, *s. m.* et *f.* Huychelaer, schynheyligen, *m.*; huychelaerster, schynheylige, *m.* —, *m.* Eenen die in eene party van het spel *of* van gelag bevryd is.

BÉATIFICATION, *f.* Zaligverklaering, beatificatie, *v.*

BÉATIFIER, *v. a.* Zaligverklaeren, zalig noemen, beatificeéren.

BÉATIFIQUE, *adj.* Gelukzalig maekend. *Vision —.* Het gelukzalig aenschouwen.

BÉATILLES, *f. pl.* Allerhande lekkernyen (in pastyen), *v. mv.*

BÉATITUDE, *f.* Zaligheyd, gelukzaligheyd, *v.*

BEAU, *adj.* (qui fait *bel* devant une voyelle ou une *h* muette, et *belle* au fém.; prononcez *bô*, *bèle*). Schoon, fraey, sierlyk. *Un bel enfant.* Een schoon kind. — *temps.* Schoon weér. *Le — sexe.* Het vrouwelyk geslacht. *Bel homme.* Schoonen manspersoon. *Le — monde.* Het fraey volk. *Belle âme.* Schoone ziel. *Le bel âge, le temps de la jeunesse.* De jeugd, *v.* *Un — matin, inopinément.* Onverwagts. *Un homme du bel air.* Eenen man met eenen hofschen zwier. —, HEUREUX, FAVORABLE. Gunstig, gelukkig, goed. *L'occasion est belle.* De gelegenheyd is gunstig. *Il fait beau.* Het is schoon weér. *L'échapper belle.* Een groot gevaer ontkomen. *A belles dents, malignement.* Boosaerdiglyk, arglistiglyk. —, BIENSÉANT, HONNÊTE. Schoon, uytmuntend, voórtreffelyk, goed. —, *m.* Het schoone, het fraeye, *o.* —, *adv.* *Il a — faire.* Hy tragt vergeéfs. *Bel et —, très-bien.* Heel wel; ten vollen, gansch. *De plus belle, de nouveau.* Op nieuws, van nieuws aen. *Tout — !* Stillekens, zachtjes ! houd op !

BEAUCOUP, *adv.* p. *bôkou.* Veél. — *d'argent.* Veél gelds. — *de personnes.* Veéle persoonen. — *plus savant.* Veél geleerder. *Etudier —.* Veél *of* sterk studeéren.

BEAU-FILS, *m.* au pl. *beaux-fils.* Stiefzoón, *m.* —, GENDRE. Schoonzoón, *m.*

BEAU-FRÈRE, *m.* au pl. *beaux-frères.* Schoonbroeder, zwager, *m.*

BEAU-PARTIR, *m.* (t. de man.). Peêrd dat mooy van de hand gaet, *o.*

BEAU-PÈRE, *m.* au pl. *beaux-pères.* Stiefvader, *m.* —, Schoonvader, *m.*

BEAUPRÉ, *m.* Boegspriet (van een schip), *m.*

BEAUTÉ, *f.* p. *bôté.* Schoonheyd, fraeyheyd, sierlykheyd, *v.* —, BELLE FEMME. Schoone vrouw, schoone, *v.* —s. Bevalligheyd, aengenaemheyd, *v.*

BEC, *m.* p. *bèk* (d'oiseau). Snavel, snater, *m.*, sneb, *v.* AVOIR — ET ONGLES (fig.). Zich wel weêten te verweêren, hair op zyne tanden hebben. AVOIR BON — (fig.). Veél snaps hebben. COUP DE —, (fig.) TRAIT SATIRIQUE. Steék met de tong, *m. Blanc —.* Lafbek, *m.* —, Punt, tuyt, pyp, *v.* — *d'une plume.* Bek, *m.* —, Kleyne tong lands by den samenloop van twee rivieren, *v.*

BÉCARRE, *m.* (t. de mus.). Herstelteeken, *o.*

BÉCASSE, *f.* (oiseau). Snep, houtsnep, *v.* — (poisson). Zekeren rovisch, *m.* —, Mandenmaekers werktuyg, *o.*

BÉCASSEAU, *m.* Jonge snep, *v.* —, Soórt van kievit, *m.*

BÉCASSINE, *f.* p. *—kasi—* (oiseau). Watersnep, poelsnep, *v.*

BECCARD, *m.* Wyfken van den zalm, *o.*

BEC-D'ÂNE, *m.* p. *bê-d'âne*, au pl. *becs-d'âne.* Schietbeytel (timmermans en schrynw. gereeds.), *m.*

BEC-DE-CANNE, *m.* au pl. *becs-de-canne* (serrure). Soórt van slot met twee handvatten, *o.* —, Krommen spyker, *m.* —, CROCHET. Haek, *m.* — (chir.). Kogeltrekker, *m.* —, Schrynwerkers werktuyg, *o.*

BEC-DE-CIGOGNE, *m.* *voyez* BEC-DE-GRUE.

BEC-DE-CORBIN, *m.* au pl. *becs-de-corbin.* Heelmeesters krom trektangetje, *o.* —, Geenstok met eenen krommen bek, *m.* —, Roedemaekers haek, *m.* —, ESPÈCE DE HALLEBARDE. Soórt van hellebaerd, *m.* en *v.* —, Hellebaerdier, *m.*

BEC-DE-GRUE, *m.* au pl. *becs-de-grue* (plante). Geranium, kraenbek, ooyevaersbek, *m.* —, INSTRUMENT DE CHIRURGIE. Splintertrekker, *m.*

BEC-DE-LIÈVRE, *m.* au pl. *becs-de-lièvre.* Haezemond, *m.*, haezelip, *v.* —, Die eenen haezemond heeft.

BEC-EN-CISEAUX, *m.* (oiseau). Wartkliever, *m.*

BEC-FIGUE, *m.* au pl. *bec-figues* (oiseau). Vygesnep, *v.*, vygeseéter, *m.*

BECHARU, *m.* *voyez* FLAMANT.

BÊCHE, *f.* Spit, spaede, *v.*

BÊCHER, *v. a.* Spitten, omspitten, omgraeven.

BECHET, *m.* Soórt van kemel, *m.*

BÉCHIQUE, *adj.* (t. de méd.). Goed voór de borst, borstzuyverend. *Tablettes —s.* Borstkoekskens, *o. mv.* —, *m.* Borstmiddel, *o.*

BEC-JAUNE, *m.* *voyez* BÉJAUNE.

BEC-OUVERT, *m.* au pl. *becs-ouverts* (oiseau). Zekeren reyger, *m.*

BECQUÉE, *f.* Eenen bekvol, *m.*

BECQUETER, *v. a.* Met den bek pikken. SE —. Trekbekken.

BECQUILLON, *m.* (t. de fauc.) Snavel van jonge roofvogels, *m.*

BÉCUNE, *f.* (poisson de mer). Zeesnoek, zweérdvisch, *m.*

BEDAINE, *f.* (fam.). Dikbuyk, pens, zak, *m.*

BEDEAU, *m.* Bedel (roeydraeger van eene hoogeschoól, kerkdienaer, enz.), *m.*

BÉDÉGAR, *m.* (t. de bot.). Sponsagtigen uytwas aen de roozelaers, *m.*

* **BÉDON**, *m.* Bommel, *m.* —, (fam.) Dikpens, dikbuyk, *m.*

BÉDOUIN, *m.* Arabier uyt de woestenyn, *m.*

BÉE, *adj. f.* Ton aen eenen kant ontbodemd, *v.*

BEFFROI, *m.* Wagttoren, klokkentoren, *m.* —, Stormklok, brandklok, *v.* —, Timmerwerk daer de klokken aenhangen, *o.*

BÉGAIEMENT, *m.* p. *bèghèmant.* Stamering, hakkeling, hapering, *v.*

BÉGAYER, *v. n.* p. *bèghèier* (word geconj. als *payer*). Stameren, hakkelen. —, *v. a.* PRONONCER EN BÉGAYANT. Uytstameren, uytbakkelen.

BÈGU, **È**, *adj.* *Cheval —.* Peêrd dat blyft teekenen, *o.*

BÈGUE, *adj.* et *s.* Stamerend, hakkelend. —, *m.* Stameraer, hakkelaer, *m.* —, *f.* Stameraerster, hakkelaerster, *v.*

Digitized by Google

BÉGUETTES, *f. pl.* Slotmaekers nyptangsken, *o.*
BÉGUEULE, *f.* Malloot, zottin, *v.*
BÉGUEULERIE, *f.* Malheyd, zotheyd, *v.*
BÉGUIN, *m.* Hal, kindermuts, *v.*
BÉGUINAGE, *m.* Beggynhof, beggynenkloster, *o.*
BÉGUINE, *f.* (religieuse). Beggyn, geestelyke dogter, *v.*
BÉGUINS, *m pl.* Zekere ketters, *m. mv.*
BEIGE, *f.* Sargie van onbereyde wol, *v.*
BEIGNET, *m.* p. *bégné.* Broedertje (gebak), *o.*
BÉJAUNE, *m.* Jongen vogel, *m.* —, (fig. *et* fam.) Onnoozelen jongen, sul, *m.* —, Inexpér. Onnoozelheyd, sulagtigheyd, *v.*
BEL, *voyes* Beau.
BELANDRE, *f.* Bylander, damlooper (vaertuyg), *m.*
BÊLANT, E, *adj.* Bleëtend.
BÊLEMENT *m.* Gebleët (van een schaep), *o.*, bleëting, *v.*
BÉLEMNITE, *f.* Dondersteen, linxsteen, *m.*
BÊLER, *v. n.* Bleëten.
BEL-ESPRIT, *m.* au pl. *beaux-esprits.* Waenwyzen, iemand die op zyn verstand roemt, *m.* —, Schranderen geest, *m.* —, *adj.* Waenwys.
BELETTE, *f.* p. —*lète* (petit animal). Wezel, *v.*, wezeltje, *o.*
BELGE, *adj.* et *s. m.* et *f.* Belgisch, belgenlandsch. —, *m.* Belg, belgier, nederlander, *m.* —, *f.* Belgische vrouw, *v.*
BELGIQUE, *f.* (royaume). Belgiën, Belgenland, *o.* —, *adj.* Belgisch, belgenlandsch.
BELGRADE, (ville). Belgrado.
BÉLIER, *m.* p. *bélié.* Ram (manneken van het schaep), *m.* —, Premier signe du zodiaque. Ram, *m.* —, Ancienne machine de guerre. Stormram, muerbreëker, *m.*
BÉLIÈRE, *f.* Klepelring (van eene klok), *m.* —, Ring van een oorsieraed, *m.*
BELITRAILLE, *f.* Schurkenvolk, *o.*
BELÎTRE, *m.* Guyt, schurk, deugniet, boef, *m.* (tery, *v.*
* BELÎTRERIE, *f.* Deugnietery, guy-
BELLADONA, *f.* (plante). Nagtschaduwe, *v.*
BELLÂTRE, *adj.* et *s. m.* p. *bèlâ*—. Schoonagtig, schynschoon. —, *m.* Eenen die schoon denkt te zyn.
BELLE, *f.* Schoone, schoonheyd, *v.* —, Maîtresse. Minnaeres, beminde, liefste, *v.* — (t. de mar.). Hals, huyl, *m.* —, *adj.* *voyes* Beau.
BELLE-DAME, *f.* *voyes* Belladona.
BELLE-DE-JOUR, *f.* au pl. *belles-de-jour.* Zekere lelie, wilde lelie, *v.*
BELLE-DE-NUIT, *f.* au pl. *belles-de-nuit* (plante). Nagtschoon, *v.*
BELLE-FILLE, *f.* au pl. *belles-filles.* Stiefdogter, *v.* —, Bru. Schoondogter, *v.*
* BELLEMENT, *adv.* (fam.). Zagtjes, zoetjes, langzaem.
BELLE-MÈRE, *f.* au pl. *belles-mères.* Stiefmoeder, *v.* —. Schoonmoeder, *v.*
BELLE-SŒUR, *f.* au pl. *belles-sœurs.* Schoonzuster, zwagerin, *v.*
BELLIGÉRANT, E, *adj.* Oorlogvoerend, oorlogend.
BELLIQUEUX, EUSE, *adj.* Strydbaer, bygbaftig, oorlogszugtig.
BELLISSIME, *adj.* (fam.). Allerschoonst. —, *f.* Zekere peër, *v.* —, Soort van tulp, *v.*
BELLON, *m.* Groote perskuyp, *v.* —, (t. de méd.). Zekere ziekte, *v.*
BELLONAIRE, *m.* Priester van Bellona, *m.*
BELLONE, *f.* Bellona, krygsgodin, *v.*
BELLONÉON, *m.* Muziekinstrument, *o.*
BELLOT, OTTE, *adj.* (fam.). Aerdig, fraey (van kinderen spreëk.).
BELLUGE, *m.* Grooten steur, *m.*
BÉLOMANCIE, *f.* Waerzegging door pylen, *v.*
BELOUSE, *voyes* Blouse.
BELUCA, *m.* (poisson). Soort van witten dolfyn, *m.*
BELVÉDER, *m.* Kyktoren, uytkyk, *m.* —, Verhevene plaets met een schoon uytzigt, *v.*
BELVÉDÈRE, *m.* (plante). Zekere plant uyt China, *v.*
BELZÉBUT, *m.* Soort van aep, *m.*
BÉMOL, *s. m.* et *adj.* (t. de mus.). Bemol, *m.*
BÉMOLISER, *v. a.* Met bemol teekenen.
BÉNARDE, *s.* et *adj. f.* Slot dat aen beyde zyden opengaet, *o.*
BÉNATE, *f.* Teenen kist voor het zout, *v.*
BÉNÉDICITÉ, *m.* (mot latin). Gebed voor het eëten, *o.*
BÉNÉDICTE, *m.* Soort van slikartseny, *v.*
BÉNÉDICTIN, E, *s. m.* et *f.* (religieux, religieuse). Benedictinermonik, *m.*; benedictinernon, *v.*
BÉNÉDICTION, *f.* Zegen, *m.*, zegening, inzegening, benedictie, *v.* —, Faveur céleste. Zegen, *m.*, heyl, *o.*, genade, gunst, *v.*
BÉNÉDICTIONNAIRE, *m.* Kerkboek met zegeningen, *m.* en *o.*
BÉNÉFICE, *m.* Voordeel, gewin, nut, *o.* —, Privilége. Voorrecht, *o.*, vryheyd, *v.* — *d'inventaire* (t. de droit). Beneficie van inventaris. — *d'âge.* Bejaerdmaeking, *v.* —, Kerkelyk ambt; geestelyk inkomen, *o.* — *de nature* (t. de méd.). Natuerlyken afgang, *m.*
BÉNÉFICIAIRE, *adj.* et *s. Héritier* — (t. de pal.). Erfgenaem onder beneficie van inventaris, *m.*
BÉNÉFICIAL, E, *adj.* De kerkelyke ambten betreffend.
BÉNÉFICIER, *m.* p. —*cié.* Bezitter van een kerkelyk ambt, *m.*
BÉNÉFICIER, *v. n.* Ergens voordeel uyttrekken. —, *v. a.* Uyt de myn haelen.
BENÈT, *adj.* Onnoozel, sulagtig. —, *m.* Sul, bloed, *m.*
* BÉNÉVOLE, *adj.* Goedgunstig, genegen.
BENGALE, *m.* (royaume). Bengalen.
BENGALI, *m.* (oiseau). Soort van vink, *v.*
BÉNI, E, *adj.* Gezegend.
* BÉNIGNEMENT, *adv.* (inus.). Zagtmoedigyk, gunstigyk, goedgunstigyk.
* BÉNIGNITÉ, *f.* Bonté (inus.). Zagtmoedigheyd, goedaerdigheyd, goedgunstigheyd, *v.*
BÉNIN, IGNE, *adj.* Zagtmoedig, goedaerdig, goedgunstig. —, (fig.) Favorable. Gunstig, voordeelig. *Remède* —. Zagt geneesmiddel, *o.*
BÉNIR, *v. a.* Zegenen, inzegenen, inwyden. — *des armes.* Waponen zegenen. —. Zegenen, den zegen geëven. —. Dankzeggen, looven, pryzen. —. Combler de faveurs. Zegenen.
BÉNIT, E, *adj.* Gezegend, gewyd. *De l'eau* —*e.* Wywater, *o.*
BÉNITIER, *m.* p. —*tié.* Wywatervat, *o.*
BENJAMIN, *m.* (fam.). Liefste kind, *o.*
BENJOIN, *m.* (gomme). Benjuyn; benzoin (welriekende gom), *v.*
BENOÎTE, *f.* (plante). Nagelkruyd, *o.*
BEQUETTES, *f. pl.* Trektang, *v.*
BÉQUILLARD, *m.* (fam.). Krukman (eenen die op krukken gaet), *m.*
BÉQUILLE, *f.* Kruk, *v.*
BÉQUILLER, *v. a.* (t. de jard.). Ligt omspitten. —, *v. n.* Op krukken gaen.
BÉQUILLON, *m.* Kleyn puntig blaedje *o.*
BERBERIS, *m.* Berberisse, boomzurkel, *v.*
BERCAIL, *m.* Schaepstal, *m.* —, (fig.) Schoot der Heylige-Kerk, *m.*
BERCE, *m.* (oiseau). Roodbaerdeken, *o.* —, *f.* (plante). Valschen beërenklauw, *m.*
BERCEAU, *m.* Wieg, *v.* —, (fig.) Commencement d'une chose. Begin, *o.*, opkomst, wieg, *v.* —, Voûte en plein cintre. Boóggewelf, *o.* —. Allée couverte en forme de voûte. Priëel, *o.* —, Graveërders werktuyg, *o.*
BERCELLES, *f. pl.* p. —*cèle.* Emailleërtangetje (by de zilversm.), *o.*
BERCER, *v. a.* Wiegen, in slaep wiegen. —, (fig.) Amuser, tromper. In slaep wiegen, met ydele beloften ophouden. Se —. Te vergeëfs hoópen.
BERCHE, *f.* Draeybaes, gooteling (kleyn scheëpskanon), *m.*
BERGAME, *f.* Gemeen tapytwerk (te Bergame gemaekt), *o.*
BERGAMOTE, *f.* (poire). Bergamot, bergamotpeër, *v.* —, Soort van oranieappel, *m.*
BERGE, *f.* Steylen waterkant, *m.* —, Schuynte van eenen weg, eene sloót, *v.* —, Chaloupe étroite. Nauwe sloep (vaertuyg), *v.*
BERGER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Herder, schaepherder, *m.*; herderin, schaepherderin, *v.* —, (poét.) Amant. Minnaer, *m.*; minnaeres, *v.*
BERGÈRE, *f.* (fauteuil). Leunstoel, *m.*
BERGERETTE, *f.* Herderinneken, *o.* — (t. de méd.). Drank van wyn en honig, *m.*
BERGERIE, *f.* Schaepsstal, *m.*, schaepskooy, *v.* —s. Herdersdichten, *o. mv.*
BERGERONNETTE, *f.* Herderinneken, *o.* —, Kwikstetêrt (vogel), *m.*
* BERGEROT, OTTE, *s. m.* et *f.* Herderken, herderinneken, *o.*
BERG-OP-ZOOM, (ville). Bergen-op-Zoom.
BERG-SAINT-WINOX, (ville). Winoxbergen.
BÉRICHOT, *m.* Soort van musch, *v.*
BÉRIL, *m.* (pierre précieuse). Berilsteen, *m.*
BERLE, *f.* (plante). Watereppe, wild porcelyn, *v.*
BERLIN (ville). Berlyn.
BERLINE, *f.* (voiture). Berlyn (rytuyg), *v.*
BERLINGOT, *m.* (voiture). Soort van berlyn, *v.*
BERLINOIS, E, *adj.* Van Berlyn.
BERLOQUE, *f.* (batterie de tambour). Zekeren trommelslag (aenkondigende het oogenblik van het kuysschen der caserne), *m.*
BERLUE, *f.* Oogenschemering, *v.* *Avoir la* —. Zich vergissen.
BERME, *f.* Weg tusschen den wal en de gragt, tusschen den dyk en de vaert, *m.*
BERNABLE, *adj.* (fam.). Bespottelyk, uytlachenswaërdig.
BERNACLE, *f.* (oiseau). Zeegans, rotgans, *v.* —, (coquillage). Eendmossel, *v.*
BERNARDIN, E, *s. m.* et *f.* (religieux, religieuse). Bernardinermonik, *m.*; bernardinernon, *v.*
BERNE. Canton et ville de la Suisse. Bern.
BERNE, *f.* (jeu). Opwipping, *v.* —, Couverture pour berner. Soldeken, *v.* —, (fig.) Bespotting, uytlaching, *v.* *Mettre le pavillon en* — (t. de mar.). De scheëpsvaen oprollen.
BERNEMENT, *m.* Opwipping, spotterny, *v.*
BERNER, *v. a.* Opwippen, sollen. —, (fig.) Se moquer. Bespotten, uytlachen, foppen.
BERNEUR, *m.* Opwipper, *m.* —, (fig.) Moqueur. Bespotter, *m.*

Digitized by Google

BERNICLES, *f. pl.* Praetjes, *o. mv.*, benzelingen, *v. mv.*

BERNIESQUE, *s.* et *adj. m. Style* —. Klugtigen schryfstiel, *m.*

BERNIQUE, *adv.* (pop.). Niets, mis.

BERNIQUET, *m. Être au* —, *à la besace* (pop.). Tot armoede gekomen, aen den bedelzak zyn.

BÉRUBLEAU, *m.* Groene asch, *v.*

BÉRUSE, *f.* (étoffe). Soórt van stoffe van Lyon, *v.*

BÉRYL, *m.* (pierre précieuse). Berilsteen, *m.*

BÉRYTION, *m.* (t. de pharm.). Oogwater, *o.*; geneésmiddel tegen den rooden loop, *o.*

BESACE, *f.* Bedelzak, *m.*

BESACIER, *m.* p. —*cié.* Bedelzakdraeger, *m.*

BESAIGRE, *adj.* Zueragtig. *Vin* —. Zueragtigen wyn.

BESAIGUË, *f.* Steékbyl, *v.* —, Glazenmaekers hamer, *m.* —, Likhout (der schoenm.), *o.*

BESANT, *m.* Zeker oud gouden muntstuk, *o.* — (t. de blas.). Gouden *of* zilveren penning, *m.*

BESET, *m.* p. *bezé* (t. de jeu). Twee aezen in eenen worp (in het tiktakspel), *o. mv.*

BESI, *m.* Soórt van peêr, *v.*

BESICLES, *f. pl.* Bril, *m.*

BESOCHE, *f.* Soórt van houweel, *o.*

BESOGNE, *f.* Arbeyd, *m.*, bezigheyd, *v.*, werk, *o.*

* **BESOGNER**, *v. n.* Werken.

* **BESOGNEUX**, **EUSE**, *adj.* Arm, behoeftig.

BESOIN, *m.* Gebrek, *o.*, nood, *m.*, behoefte; noodzaekelykheyd, noodwendigheyd, *v. Avoir* — *d'argent.* Gebrek aen geld hebben. *On connaît ses amis dans le* —. Men kent zyne vrienden in den nood. *Il n'est pas* —. Het is niet van noode, het is niet noodig. —, INDIGENCE. Nood, *m.*, nooddruft, *m.* en *v.* —, NÉCESSITÉ. Noodzaekelykheyd, *v.*, nood, *m.*

* **BESSON**, **ONNE**, *adj.* p. *bèçon*, *bèçone.* Tweeling, *m.* en *v.* —, *m.* (t. de mar.). Rondheyd der banken, *v.*

BESTIAIRE, *m.* (gladiateur). Stryder (by de Romeynen) tegen de wilde dieren, *m.*

BESTIAL, **E**, *adj.* Beestagtig, beestig.

BESTIALEMENT, *adv.* Beestagtiglyk.

BESTIALITÉ, *f.* Beestagtigheyd, *v.*

BESTIASSE, *f.* p. —*tiace* (pop.). Domkop, *m.*, lompe beest, *v.*

BESTIAUX, *s. m. pl.* p. —*tiô.* Vee, *o.*, hoórnbeesten, *v. mv.*

BESTIOLE, *f.* Beestje, *o.*

BESTION, *m.* Beestje, *o.* — (tapisserie). Tapyt waerop dieren afgeschilderd zyn, *o.* — (t. de mar.). Leeuwbek, *m.*, *of* punt (aen het galioen van een schip), *o.*

BÊTA, *m.* (fam.). Lomperd, weétniet, *m.* (*v. mv.*

BÉTAIL, *m.* Vee, *o.*, hoórnbeesten,

BÊTE, *f.* Beest, *v.* — *de somme* ou *de charge.* Lastbeest, *v.*, lastdier, *o.* — *à cornes.* Hoórnbeest, *v.* — *à laine.* Wolbeest, *v. Marché aux* —*s.* Beestenmerkt, veemerkt, *v.* —*s sauvages.* Wilde dieren, *o. mv.* —, (fig.) Dommerik, weétniet, *m.* —, (jeu de cartes). Beest, *v.* —, *adj.* STUPIDE. Lomp, dom.

BETEL, *m.* (plante). Bettele, *v.*

BÊTEMENT, *adv.* Beestagtiglyk, bottelyk.

BÉTILLE, *f.* (étoffe). Oostindisch neteldoek, *o.*

BÊTISE, *f.* Domheyd, botheyd, *v.*

BETLION, *m.* (t. de mar.). Bek aen het galioen van een schip, *m.*

BÉTOINE, *f.* (plante). Betonie, niesskruyd, *v.*

BÉTON, *m.* Soórt van mortel die in de aerde versteent, *m.*

BETTE, *f.* (plante). Beet, *v.*, beetwortel, *m.*

BETTERAVE, *f.* (plante). Roode beet, kroót, *v. Sucre de* —. Kroótsuyker, *v. Nez de* —. Rooden neus.

BÉTUSES, *f. pl.* (tonneaux). Half opene tonnen (om den visch levendig te vervoeren), *v. mv.*

BÉTYLE, *m.* Steen waeruyt de afgodenbeélden gehouwen wierden, *m.*

BEUGLEMENT, *m.* Geloey, gebulk (van koeyen en ossen), *o.*

BEUGLER, *v. n.* Loeyen, bulken.

BEURRE, *m.* Boter, *v.* — *du printemps.* Grasboter, *v.* — *d'hiver.* Hooyboter, *v.* — *de petit-lait.* Weyboter. — *noir.* Bruyne boter. *Du* — *frais.* Versche boter. *Lait de* —. Kernemelk, *v.*

BEURRÉ, *m.* Boterpeêr, *v.*

BEURRÉE, *f.* Boterham, *m.*

BEURRER, *v. a.* Boteren, met boter smeêren. —. In boter weeken.

BEURRIER, **ÈRE**, *s. m.* et *f.* Botervkooper, boterkraemer, *m.*; botervrouw, boterkraemster, *v.*

BEUVANTE, *f.* (droit). Recht dat eenen schipper aen zich behoud, als hy zyn schip ter bevragting verhuert, *o.*

BEVEAU, *m. voyez* BUVEAU.

BÉVUE, *f.* Misslag, *m.*, misgreép *v.* en *m.*

BEY, *m.* Bey, landvoogd; stadsvoogd (in Turkyen), *m.*

BEZEAU, *m.* (t. de charp.). Schuyns gehouwen hout, *o.*

BÉZESTAN, *m.* Overdekte merkt (in Turkyen), *v.*

BÉZOARD, *m.* Bezoar, bezoarsteen, *m.*

BÉZOARDIQUE, *adj.* CORDIAL. Hertsterkend.

BIAIS, *m.* p. *bié.* Schuynte, schuynscheyd, *v.* —, (fig.) MOYEN DETOURNÉ. Middel, *o.* —, MANIÈRE D'ENVISAGER DES CHOSES. Wyze, manier, *v. De* —, *en* —. Schuyns, overhoeks, dwars.

BIAISEMENT, *m.* p. *bièse*—. Draeying *of* helling in het gaen, *v.* —, (fig.) Uytvlugt, *v.*, voórwendsel, *o.*, omweg, *m.*

BIAISER, *v. n.* Scheef *of* schuyns zyn, schuyns gaen. —, (fig.) USER DE DÉTOURS. Niet opregtelyk handelen; omwegen gebruyken. —, *v. a.* Verdraeyen.

BIAISEUR, *m.* Veynzer; eenen die niet opregtelyk handelt, *m.*

BIAMBONÉES, *f. pl.* (étoffes). Indiaeusche stoffen van schors, *m. mv.*

BIARIS, *m.* Soórt van walvisch, *m.*

BIARQUE, *m.* Opzigter der levensmiddelen (by de keyzers van Constantinopelen), *m.*

BIASSE, *f.* (soie). Ruwe levantsche zyde, *v.*

BIBERON, **ONNE**, *s. m.* et *f.* Zuyper, dronkaerd, drinkebroer, *m.*; zuypster, *v.* —, *m.* Pypkan, tuytkan, *v.*

BIBLE, *f.* Bybel, *m.*, de heylige schriftuer, *v.*

BIBLIOGRAPHE, *m.* Boekkundigen, boekkenner, *m.*

BIBLIOGRAPHIE, *f.* Boekkunde, boekkennis, *v.*

BIBLIOGRAPHIQUE, *adj.* Boekkundig.

BIBLIOMANE, *m.* Grooten liefhebber van boeken, boekworm, *m.*

BIBLIOMANIE, *f.* Boekverzotheyd, boekzugt, *v.*

BIBLIOPHILE, *m.* Beminnaer van boeken, *m.*

* **BIBLIOPOLE**, *m.* Boekenkraemer, *m.*

BIBLIOTAPHE, *m.* Eenen die zyne boeken aen niemand mededeelt.

BIBLIOTHÈCAIRE, *m.* Bibliothecaris, boekenbewaerder, *m.*

BIBLIOTHÈQUE, *f.* Bibliotheék, boekzael; boekenkamer, *v.* —. Boekery, bibliotheék, *v.* —. Verzameling van geschriften, *v.* —. Boekenkas, *v.* —, (fig. *et* fam.) CAVE BIEN GARNIE. Welvoórzienen kelder, *m.*

BIBLIQUE, *adj.* Overeenkomstig met den bybelschen stiel. *Société* —. Bybelgenoótschap, *o.*

BIBUS, *m.* (fam.). Benzeling, *v.*, niets.

BICAPSULAIRE, *adj.* (bot.). Met twee zaedhuysjes.

BICEPS, *m.* (muscle). Tweehoofdige spier, *v.*

BICHE, *f.* Hinde (wyfken van den hert), *v.*

BICHET, *m.* Zekere oude koórnmaet, *v.*; schepel, *o.*

BICHETAGE, *m.* Eertyds merktrecht op het koórn, *o.*

BICHIOS, **BICHO**, *m.* Huydworm, *m.*

BICHON, **ONNE**, *s. m.* et *f.* Schoothondeken, langhairig hondeken, *o.*

BICHOT, *m.* Oude koórnmaet, *v.*

BICOQ, *m.* (t. de charp.). Derden voet van eene krikkemik (by de timmerl.), *m.*

BICOQUE, *f.* Slegt huysken, *o.*, nest, *m.* —. Kleyn steédje (dat niet sterk is), *o.*

BICORNIS, *m.* Armspier, *v.*

BICORNU, **E**, *adj.* (t. de bot.). Tweehoórnig, met twee punten.

BICOTYLÉDONE, *adj.* (t. de bot.). Met twee vliezen.

BICUSPIDÉE, *adj. f.* (t. de bot.). Tweepuntig.

BIDAUCT, *m.* Schouwroet (om in het bruyn te verwen), *o.*

BIDENT, *m.* (plante). Zekere plant, *v.*

BIDENTÉ, *adj. m.* (t. de bot.). Tweetandig.

BIDET, *m.* p. —*dè.* Peêrdeken, rypeêrdeken, *o.* —. Soórt van waschkuyp, *v.* —. Zekeren leuningstoel, *m.*

BIDON, *m.* Houten kruyk, *v.* —. Blikken waterêmer (der krygslieden), *m.* —. Langwerpigen kogel, *m.*

BIEN, *m.* Goed; welzyn, *o.*, welstand, *m.*, welvaert, *v. Le souverain* —. Het opperste goed. *La* — *public* Het gemeene best. *Faire du* — Weldoen. — , VERTU, PROBITÉ. Deugd, deugdzaemheyd, eerlykheyd, vromheyd, *v. Gens de* —. Deugdzaeme lieden. *Dire du* — *de q. q.* Wel van iemand spreêken. —, POSSESSION EN ARGENT *ou* EN TERRE. Goed, *o.*, goederen, *o. mv.*, rykdom, *m.* —*s immeubles* Roerende goederen. —*s fonds.* Grondgoederen. Vaste goederen. —*fonds.* Grondgoederen, *o. mv.* —, *adv.* Wel, goed. *Il parle* —. Hy spreekt wel. *Je me porte* —. Ik vaer wel. —, TRÈS BEAUCOUP. Veél, zeer, ter deég, van deég. — *de l'argent.* Veél geld. *Il y a bien du monde.* Er is veél volk. — *matin.* Heel vroeg. —, ENVIRON. Omtrent, wel. *Aussi* — *que.* Zoo wel als. *Eh* —! Wel! wel nu!

BIEN-AIMÉ, **E**, *adj.* et *s. m.* et *f.* au pl. *bien-aimés.* Welbemind. — *m.* Welbeminden, *m.* —, *f.* Welbeminde, *v.*

BIEN-AISE, *adj.* p. —*èse.* Tevreden, blyde, verblyd.

BIEN-DIRE, *m.* Welsprekendheyd, *o.* *Se mettre sur son* —. Zyn best doen om wel te spreêken.

* **BIEN-DISANT**, **E**, *adj.* Welsprekend.

BIEN-ÊTRE, *m.* Welstand, *m.*, welvaert, *v.*, welzyn, geluk, *o.*

BIEN-FAIRE, *v. n.* p. —*fère.* Zyn pligt doen. —. Weldoen; deugd *o.* fenen.

BIENFAISANCE, *f.* p. —*fèsance.* Weldaedigheyd, liefdaedigheyd, *v.*

BIENFAISANT, **E**, *adj.* p. —*fèsan* Weldaedig, weldoende, goeddaedig, liefdaedig.

BIENFAIT, *m.* p. —*fè.* Weldaed, gunst, *v.*

BIENFAITEUR, **TRICE**, *s. m.* et *f.* Weldoener, *m.*; weldoenster, *v.*

BIEN-FONDS, *m.* au pl. *biens-fonds.* Grondgoederen, *o. mv.*

BIENHEUREUX, **EUSE**, *adj.* Zeer gelukkig. —. Gelukzalig. *Les* —. De gelukzaligen, de hemellingen, *m. mv.*

Digitized by Google

BIEN LOIN, *conj.* Wel verre van, in plaets van.
BIENNAL, E, *adj.* p. *bi-èn-nal.* au pl. masc. *biennaux.* Tweejaerig.
BIEN QUE, *conj.* Hoewel, alhoewel, ofschoon.
BIENSÉANCE, *f.* p. *—cé—.* Welvoegelykheyd, gevoegelykheyd, geschiktheyd, betaemelykheyd, *v.*
BIENSÉANT, E, *adj.* Welvoegelyk, gevoegelyk, betaemelyk.
BIEN-TENANT, E, *adj.* au pl. *bien-tenants.* Goedbezitter, erfbezitter, *m.*; goedbezitster, erfbezitster, *v.*
BIENTÔT, *adv.* Haest, welhaest, in het kort, straks.
BIENVEILLANCE, *f.* Toegenegenheyd, goedwilligheyd, welwillendheyd, *v.*
BIENVEILLANT, E, *adj.* Goedwillig, welwillend, toegenegen.
BIENVENU, E, *adj.* Welkom, wel ontbaeld. *Soyez le —.* Welkom hier.
BIENVENUE, *f.* Welkomst, *v.* —. Intreede, *v.*
BIENVOULU, E, *adj.* Lief, geliefd, geagt.
BIÈRE, *f.* Doodkist, lykbaer, *v.* —, Boisson. Bier, *o.* —, Pays couvert de bois. Houtryk land, *o.*
BIÈVRE, *m.* Bever, kastoór, *m.*
BIEZ, *m.* Waterleyding (waerdoór het water op eenen molen word gebragt) *v.*
BIFÈRE, *adj.* (t. de bot.). Dat tweemael des jaers bloeyt.
BIFFER, *v. a.* Uytschrabben, doórhaelen, uytdoen —, Examiner un compte. Eene rekening nazien.
BIFIDE, *adj.* (t. de bot.). In twee stukken diep uytgesneeden.
BIFLORE, *adj.* (t. de bot.). Tweebloemig.
BIFORMÉ, *adj.* Tweevormig.
BIFTECK, *m.* (mot anglais). Sneé geroost rundvleesch, *v.*
BIFURCATION, *f.* Tweetakkige verdeeling, *v.*
BIFURQUÉ, E, *adj.* Tweetakkig.
BIFURQUER (SE), *v. pr.* Zich in twee verdeelen.
BIGAILLE, *f.* Vliegende insekten, *o. mv.*
BIGAME, *adj.* et *s. m.* et *f.* Die aen twee persoonen te gelyk getrouwd is.
BIGAMIE, *f.* Houwelyk met twee persoonen te gelyk, *o.*
BIGARADE, *f.* (orange). Zueren en bitteren oranieappel, *m.*
BIGARADIER, *m.* p. *—dié.* (oranger). Oranieboom die zuere en bittere oranieappelen draegt, *m.*
BIGARRÉ, E, *part.* Veelverwig, bont, kakelbont.
BIGARREAU, *m.* p. *—gârô.* (cerise). Spaensche kers, bontekers, *v.*
BIGARREAUTIER, *m.* p. *—garôtié.* (cerisier). Bontekersenboom, *m.*
BIGARRER, *v. a.* Bespikkelen, bontmaeken.
BIGARRURE, *f.* Menging van verscheydene koleuren, bespikkeling, *v.* —, (fig.). Mengelmoes, *o.*
BIGLE, *adj.* et *s. m.* et *f.* Scheël. —, *m.* Scheëlaerd, *m.* —, *f.* Scheëlte vrouw, *v.* —, *m.* Chien de chasse anglais. Engelschen jagthond (die baezen en konynen vangt), *m.*
BIGLER, *v. n.* Scheël zien.
* **BIGNE**, *f.* Buyl (aen het voórhoofd) *v.*
BIGORNE, *f.* Speêrhaek, *m.*
BIGORNEAU, *m.* Speêrhaeksken, *o.*
BIGORNER, *v. a.* Op den speêrhaek rond slaen.
BIGOT, E, *adj.* et *s. m.* et *f.* Schynheylig, geveynsd. —, *m.* Schynheyligen, huychelaer, *m.* —, *f.* Schynheylige, huychelaerster, *v.*
BIGOTERIE, *f.* Schynheyligheyd, huychelaery, geveynsde godvrugtigheyd *v.*
BIGOTISME, *m.* *voyez* Bigoterie.
* **BIGUER**, *v. a.* Tuyschen, ruylen, verruylen.
BIGUES, *f. pl.* (t. de mar.). Stutten, geynbalken, *m. mv.*

BIJON, *m.* Harsagtigen balsem van de pynboomen, *m.*; soórt van terpentyn.
BIJOU, *m.* Juweel, kleynoód, pronkjuweel, *o.* —, (fig.). Kleyn, net huysje, *o.*
BIJOUTERIE, *f.* Juweelhandel, *m.*, juweelverkooping, *v.*
BIJOUTIER, *m.* Juwelier, juweelhandelaer, *m.*
BIL, *m.* *voyez* Bill.
BILAN, *m.* (t. de comm.). Balans, *v.*, staet van ontfang en uytgaeve, *m.*
BILBOQUET, *m.* p. *—kè.* (jouet). Vangertje, *o.* —. Duykelaer (manneken met lood aen de voeten, dat altyd overend staet), *m.* — (t. de doreur). Verguldkwast, *m.*
BILE, *f.* Gal, *v.* —, (fig.) Colère. Gal, *v.*, toórn, *m.*, gramschap, *v.*
BILIAIRE, *adj.* Van de gal. *Conduits* ou *pores —s.* Galbuyzen, *v. mv.*, galvaten, *o. mv.*
BILIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Galagtig, galziek. —, (fig.) Colère, irascible. Galagtig, oploopend, toórnig.
BILL, *m.* Bil (act *of* wet van het parlement in Engeland), *m.*
BILLARD, *m.* p. *—lar.* (jeu). Billardspel, trokspel, *o.* —. Billardtafel, troktafel, *v.* —, Queue de billard. Billardstok, trokstok, *m.* —, Salle où se trouve un billard. Billardkamer, trokkamer, *v.*
BILLARDER, *v. n.* (t. de jeu). Zynen trokbal tweemael in het speêlen aenstooten.
BILLE, *f.* Marmel, bal, knikker, *m.* — *de billard.* Bal, ivooren trokbal, *m.* —. Pakstok, *m.* — *d'acier.* Vierkant stuk stael, *o.* —. Touw met eenen knoop, *v.* en *o.* —s. (t. de jard.). Uytspruytsels voór plantsoenen, *o. mv.*
BILLEBARRER, *v. a.* (fam.). Bespikkelen; ook allerhande koleuren op een kleed zetten.
BILLEBAUDE, *f.* (fam.). Verwarring, wanorde, *v.* *A la —, sans ordre.* Verwardelyk; alles ondereen.
BILLER, *v. a.* Met den pakstok toehaelen. —. Trekpeêrden twee aen twee aen de lyn spannen (om een schip voort te trekken).
BILLET, *m.* p. *billè.* Biljet, briefken, *o.* — *doux.* Minnebrief, *m.* —, Annonce. Plakbriefken, *o.* —. Merk, biljet, *o.* —. Schuldbrief, *m.* — *de banque.* Bankbriefken, *o.* — *blanc.* Niet (in de lotery), *m.* en *o.*
BILLETÉ, E, *adj.* Gemerkt, genommerd. — (t. de blas.). Met vierkante blokskens versierd.
BILLETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). (Waeren) teekenen *of* merken.
BILLETTE, *f.* p. *—lète.* (t. de blas.). Vierkant blokskes, *o.* —. Spil der droogscheêrders, *v.*
BILLEVESÉE, *f.* Kaelheyd, beuzeling *v.*, slegten klap, *m.*
BILLION, *m.* Billioen (duyzend millioen), *o.*
BILLON, *m.* Snuystergeld, kopergeld, *o.* —, Monnaie défectueuse. Billioen, slegt geld, *o.* —. Plaets waer men slegt geld uytwisselt, *v.* —, Verge de vigne. Wyngaerdrankje, *o.* —, Poudre de garance. Meekrappoeyer, *o.*
BILLONNAGE, *m.* Wisseling en uytgeëving van slegt geld; besnoeying van muntstukken, *v.*
BILLONNER, *v. n.* Slegt geld opwisselen en uytgeëven; muntstukken besnoeyen.
BILLONNEUR, *m.* Wisselaer *of* uytgeëver van slegt geld; geldschroeyer, *m.*
BILLOT, *m.* p. *billô.* Blok, houwblok, kapblok, *m.* —, Morceau de bois à la longe d'un cheval. Blok, *m.* —, Bâton au cou d'un chien pour l'empêcher de chasser. Stok, *m.* —, (fig.) Gros livre court. Dik kort boek, *m.* en *o.*
BILOCULAIRE, *adj.* (t. de bot.). Tweevakkig, met twee holten.
BIMANE, *m.* L'homme. Mensch, *m.*

BIMAUVE, *f.* (plante). Soórt van maluwe, *v.*
BIMBELOT, *m.* p. *bimbelô.* Kinderspeêlding, *o.*
BIMBELOTERIE, *f.* Fabriek van kinderspeêldingen, *v.*; koophandel in kinderspeêldingen, *m.*
BIMBELOTIER, *m.* p. *binbelotié.* Kinderspeêldingmaeker, *m.*
BINAGE, *m.* Tweede ompsitting (van aerde), *v.*; het leezen van twee missen (doór denzelfden priester op eenen dag), *o.*
BINAIRE, *adj.* Tweedeelig, tweevoudig (in de cyferkonst).
BINARD, *m.* p. *—nar.* (gros chariot). Blokwagen (wagen met vier wielen van gelyke hoogte), *m.*
BINEMENT, *m.* Tweede ompsitting van aerde, *v.*
BINER, *v. a.* De aerde voór de tweede mael omspitten. —, *v. n.* Twee missen op eenen dag leezen.
BINET, *m.* Profytje, profytertje (waerop de eynden keêrs uytbranden), *o.*
BINETTE, *f.* p. *—nète.* Houweeltje (om de aerde een weynig opteligten), *o.*
BINOCHON, *m.* Werktuyg van eenen hovenier, *o.*
BINOCLE, *m.* (sorte de lunette). Verrekyker voór beyde oogen, *m.*
BINOCULAIRE, *adj.* Hetgeëne voór de twee oogen dient.
BINOME, *m.* (t. d'alg.). Tweevoudige grootheyd, *v.*
BIOGRAPHE, *m.* p. *—fe.* Levensbeschryver, *m.*
BIOGRAPHIE, *f.* p. *—fie.* Levensbeschryving, *v.* (vend.
BIOGRAPHIQUE, *adj.* Levensbeschry-
BIPÉDAL, E, *adj.* Dat twee voeten lang is.
BIPÈDE, *adj.* et *s. m.* Tweevoetig; tweevoetig dier, *o.*
BIPENNE, *f.* Hache à deux tranchants (t. d'antiq.). Strydbyl, *v.*
* **BIQUE**, *f.* p. *—ke.* Geyt, *v.*
* **BIQUET**, *m.* Geytje, *o.*, jonge geyt, *v.* —. Goudschaeltje, *o.*
BIQUETER, *v. n.* (word geconj. als *jeter*). Jongen werpen (spr. van geyten). —, *v. a.* Met een goudschaeltje weëgen.
BIRAMBROT, *m.* p. *—ranbrô.* Bierenbrood, *o.*, biersoep, *v.*
BIRE, *f.* Vischfuyk, *v.*
BIRÈME, *f.* Schip met twee ryen roeybanken aen beyde zyden, *o.*
BIRIBI, *m.* Zeker dobbelspel, *o.*
BIRLOIR, *m.* p. *—loar.* Schoórtje (om eene schuyfraem *of* het deksel van eene kist, lessenaer, enz., op te houden), *o.* (zyde, *v.*
BIROTINE, *f.* (soie). Zekere levantsche
BIROUCHE, *f.* Ligt jagtruyg, *o.*
BIS, E, *adj.* p. *bi*, *bize.* Bruyn. *Pain —.* Bruyn brood.
BIS, *adv.* Tweemael. —, *interj.* Nog eens!
BISAGE, *m.* Herverwing, *v.*
BISAÏEUL, E, *s. m.* et *f.* p. *biza-ieul.* Overgrootvader, oudgrootvader, *m.*; overgrootmoeder, oudgrootmoeder, *v.*
BISAILLE, *f.* Zemelmeêl, *o.* —. Mengeling van grauwe erten en wikken, *v.*
BISANNUEL, ELLE, *adj.* p. *bizanuel.* (bot.). Tweejaerig.
* **BISBILLE**, *f.* (fam.). Kleyn geschil, *o.*, twist, *m.*
BIS-BLANC, *adj. m.* p. *biblan.* Halfwit. *Pain —.* Halfwit brood, *o.*
BISCAÏEN, *m.* p. *—ka-i-in.* Snaphaen (fuziek) die zeer verre draegt, *m.*
BISCAPIT, *m.* Misslag van iets tweemael in rekening te brengen, *m.*
BISCAYE, *f.* Biscayen (provincie in Spanjen). *De —.* Biscayersch.
BISCAYEN, ENNE, *s. m.* et *f.* p. *—ka-i-in*, *—ka-i-ène.* Biscayer, *m.*; biscayersche, *v.*
BISCHÉ, *adj. m.* *OEuf —.* Broeyëy, *o.*
BISCORNU, E, *adj.* Mismaekt. —(fig. *et* fam.). Zeldzaem, wonderlyk.

Digitized by Google

BISCOTIN, *m.* Soórt van beschuyt, *v.*
BISCUIT, *m.* p. *biskui.* Tweebak, *o.*, beschuyt, scheépsbeschuyt, *v.* —. Beschuyt, *v.*, suykerkoekje, *o.* —, Porcelaine sans vernis. Ongeschilderd porcelyn, *o.* —, Fausse teinture. Valsche verf, *v.*
BISE, *f.* Noórdewind, *m.*
BISEAU, *m.* p. *bizô.* Schuynte, *v.*, schuyns gesleépenen kant (van een spiegelglas *of* gesteente), *m.* —, Outil de menuisier. Draeyyzer, *o.* —, Baisure. Kruymige zyde (van een brood), *v.* —, Rand (van eenen ring daer den steen instaet), *m.* —, Lip eener orgelpyp, *v.* — (t. d'impr.). Scheén, *v.*
BISEIGLE, *m.* Schoenmaekers likhout, *o.*
BISER, *v. n.* Bruyn worden. —, *v. a.* Hervverwen.
BIS-ERGOT, *m.* p. *bizergô.* Soórt van patrys, *v.*
BISET, *m.* Duyf met donkerblauwe veören, boerenduyf, *v.* —, *adj.* Caillou —, noirâtre. Zwartagtigen keysteen, *m.*
BISÉTTE, *f.* Slegte *of* geringe kant, *v.*
BISETTIÈRE, *f.* Werkster van slegte kant, *v.*
BISEUR, *m.* Zwartverwer, *m.*
BISEXE, *adj.* p. *—cèkce* (bot.). Tweeslachtig.
BISMUTH, *m.* (métal). Pêrelwit, spaenschwit, *o.*
BISON, *m.* Wilden os, *m.*
BISOUARD, *m.* Soórt van marskraemer (die zyne waeren draegt), *m.*
BISQUAIN, *m.* p. *—kin.* Bereyd schaepsvel waer de wol nog op is, *o.*
BISQUE, *f.* (t. de jeu de paume). Vyftien voóruyt (in het knetsspel). — (potage). Kragtig sop, *o.*
* **BISQUER**, *v. n.* (pop.). Zich ergeren, raezen, tieren.
BISSAC, *m.* p. *bîçak.* Knapzak, *m.*
BISSE, *f.* (t. de blas.). Serpent, *o.*, slang, *v.*
BISSECTION, *f.* p. *bicekcion* (t. de géom.). Verdeeling in twee deelen, *v.*
BISSEXTE, *m.* p. *bicekste.* Schrikkeldag (in het schrikkeljaer een de maend Februarius gevoegd), *m.*
BISSEXTIL, E, *adj.* Année —e, où se rencontre le bissexte. Schrikkeljaer, *o.*
BISTOQUET, *m.* p. *—kè.* Soórt van trok- *of* billardstok, *m.*
BISTORTE, *f.* (plante). Hertstong, *v.*, naterwortel, *m.*
BISTORTIER, *m.* Houten stamper, *m.*
BISTOURI, *m.* Snymes, incisiemes (heelmeesters werkt.), *o.*
BISTOURNER, *v. a.* (pop.). Omdraeyen, verdraeyen; mismaeken. *Des jambes bistournées.* Kromme beenen.
BISTRE, *m.* Roetzwart (voór de schilders en teekenaers), *o.*
BISULCE, *adj.* et *s. m. Quadrupède —.* Viervoetig dier met gespleétene voeten, *o.*
BITORD, *m.* Schiemansgaren (van twee draeden), *o.*
BITTER, *v. a.* (t. de mar.). De kabel op de beting winden.
BITTERN, *m.* Water waeruyt het zout getrokken is, *o.*
BITTES, *m. pl.* p. *bite* (t. de mar.). Beting, *v.*
BITTON, *m.* (t. de mar.). Kruysbeting, *v.*, kruyshouten, *o. mv.*
BITUME, *m.* Joódenhars, joódenlym, *v.*
BITUMINEUX, EUSE, *adj.* Joódenharsaglig, lymagtig.
BIVAC, *m. voyez* Bivouac.
BIVALVE, *f.* (t. d'hist. nat.). Schelpvisch bestaende uyt twee schelpen (als oesters, mosselen, enz.), *m.* —, *adj.* (t. de bot.). Dat zich in twee verdeelt.
BIVEAU, *m.* p. *bivô* (compas). Zwaeyhaek, *m.*
BIVENTER, *m.* (muscle). Spier der onderste kinnebak, *v.*
BIVIAIRE, *adj.* Waer twee wegen samenkomen.
BIVIAL, E, *adj.* Die zich in twee scheyd.
BIVOIE, *f.* p. *—voi.* Tweeweg *of m.*, wegscheyding, *v.*
BIVOUAC, *m.* Buytengewoone nagtwagt in een leger in de opene locht, *v.*
BIVOUAQUER, *v. n.* p. *—ker.* Den ganschen nagt de wagt houden onder den blooten hemel.
BIZAAM, *m.* Soórt van Americaensche kat, *v.*
BIZARRE, *adj.* Koppig, eygenzinnig, wonderzinnig, wonderlyk. —, Singulier. Vremd, vies, wonderlyk, mottig.
BIZARREMENT, *adv.* Koppiglyk, wonderlyk, vies, eygenzinniglyk.
BIZARRERIE, *f.* Koppigheyd, eygenzinnigheyd, wonderzinnigheyd, vieshey d. *v.* —, Singularité. Wonderlykheyd, *v.*
BIZART, *m.* Trekvogel, *m.*
BIZÈ, *m.* Schoenmaekers likhout, *o.*
BLAFARD, E. *adj.* Bleek, bleekagtig.
BLAGRE, *m.* Soórt van arend uyt Africa, *m.*
BLAIREAU, *m.* p. *blèrô* (quadrupède). Das, bunsing, *m.* —. Penseel van dashair, *o.*
BLAIRIE, *f.* p. *blèri* (plante). Soórt van plant, *v.* (vogel, *m.*
BLAIRIER, *m.* Soórt van wilden end-
BLÂMABLE, *adj.* Mispryzelyk, berispelyk, bestraffelyk, opspraekelyk.
BLÂME, *m.* Mispryzing, berisping, opspraek, bestraffing, laeking, *v.*
BLÂMER, *v. a.* Mispryzen, berispen, bestraffen, laeken, afkeuren. —(t. de pal.). Openlyk bestraffen.
BLANC, BLANCHE, *adj.* On prononce *blan* devant une consonne, et *blank* devant une voyelle. Wit. *Du pain —.* Wittebrood, *o. Bière blanche.* Witbier, *o. Bois —.* Without, *o. Argent —.* Witgeld, *o. Cheveux —s.* Gryze hairen. *Billet —.* Niet in de lotery, *m.* en *o. Carte blanche.* Kaert zonder beéld, *v.* Donner carte blanche à q. q. (fig.). Iemand volmagt geéven. —, (fig.) Schoon, blank. *Du linge —.* Schoon linnen, *o.*, verschooning, *v.* —, *m.* Couleur blanche. Wit, wit koleur, *o.* — *d'œuf.* Wit van een ey. — *de l'œil, la cornée.* Blik, *m.* —, Marque blanche qui sert de but. Wit, doelwit, *o. Tirer au —.* Naer het wit schieten. —, Homme qui a le teint blanc. Witten, *m.* — (t. d'impr.). Zetlyn; tusschenlyn, *v.*; wit, *o.* —. Ziekte der planten, *v.*
BLANC-BEC, *m.* p. *blan-bek*, au pl. *blancs-becs* (fam.). Lafbek (jongeling zonder kennis of ondervinding) *m.*
BLANC-DE-BALEINE, *m.* au pl. *blancs-de-baleine.* Walschot (walvischherssenen), *o.*
BLANC-D'ESPAGNE, *m.* Zeer fyn kryt, *o.*
BLANCHAILLE, *f.* Witvisch, *m.*, kleyne vischkens, *o. mv.*, uytschot, *o.*
BLANCHARD, *m.* p. *—char* (oiseau). Soórt van africaenschen arend, *m.* —s (toile). Soórt van vlaslinnen, *o.*
BLANCHÂTRE, *adj.* Witagtig, witverwig.
BLANCHE, *f.* Witte, *v.* — (t. de mus.). Halve witte noót, *v.* —, Bille blanche. Witten trok- *of* billardbal, *m.* —, Zeezwaluw, *v.*
BLANCHEMENT, *adv.* Reyn, zindelyk. *Il faut tenir les enfants —.* Men moet de kinderen dikwils van lynwaed verschoonen.
BLANCHER, *m.* Huydevetter die de kleyne huyden bereyd, *m.*
BLANCHERIE, *f.* Bleekery, bleek, *v.*, bleekhof, *m.*
BLANCHET, *m.* p. *—chè.* Wollen persdoek (by de boekd.), *m.* —, Witten doórzygdoek, *m.* —(poisson). Soórt van visch, *m.*
BLANCHEUR, *f.* Witheyd, blankheyd *v.*
BLANCHÎMENT, *m.* Bleeking, *v.*, het bleeken, *o.*; witkoking (van zilver), *v.*
BLANCHIR (word geconj. als *finir*), *v. a.* Witten, wit maeken. —, Rendre propre. Bleeken, wasschen, schoon maeken. —, Wit koóken (by de zilvers.). —, (fig.) Discolpen. Verontschuldigen, rechtveérdigen. —, (t. de menuis.) Zuyver schaeven. —, *v. n.* Wit worden, bleeken. —, Moutonner. Schuymen. —, (fig.) Grys worden. —, (fig.) Even aenraeken; krom buygen. —, Etre inférieur *ou* inutile. Vrugteloos zyn. Se —, (fam.). Zich rechtveérdigen.
BLANCHISSAGE, *m.* p. *—chiçaje.* Bleeking, wassching, wasch, *v.*, het bleeken, *o.*
BLANCHISSANT, E, *adj.* p. *—chiçant.* Dat wit word *of* wit schynt; (van de zee spr.) schuymend.
BLANCHISSERIE, *f.* p. *—chiçerie.* Bleekery, bleek, *v.*, bleekhof, *m.*
BLANCHISSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Bleeker, wasscher, *m.*; bleekster, waschster, *v.*
BLANC-MANGER, *m.* au pl. *blancs-manger.* Soórt van geley, *v.*
BLANC-SEING, *m.* p. *blan-cin*, au pl. *blanc-seings.* Wit papier met iemands naem onderteekend, *o.*
* **BLANDICES**, *f. pl.* (t. de pal.). Listige vleyery, *v.*
* **BLANDIR**, *v. a.* Vleyen, streelen.
* **BLANDISSANT**, E, *adj.* Vleyend, bedriegelyk. (tery, *v.*
BLANQUE, *f.* (jeu). Soórt van lo-
BLANQUETTE, *f.* p. *—kète.* Witte zomerpeër, *v.* —, Witten gemeenen wyn (van Languedoc), *m.* —, Wit gestoofd van kalfsvleesch, *o.* —, Dun witbier, *o.*
BLAQUE, *f.* p. *—ke* (pop.). Tabaksblaes, *v.*
BLASER, *v. a.* Verslyten, bederven. *Les excès l'ont blasé.* De onmaetigheyd heéft hem verslecten. Se —, Zyne gezondheyd ondermynen door het onmaetig gebruyk van sterke drauken.
BLASON, *m.* Wapenkunde, *v.*, blazoen, *o.*
BLASONNER, *v. a.* p. *—zoner.* Wapens schilderen, uytleggen. —, (fig. *et* fam.). Beknibbelen, bedillen, hekelen.
BLASONNEUR, *m.* Beschryver *of* uytlegger van geslachtwapenen, *m.* — (fig. *et* fam.). Kwaedspreéker, beknibbelaer, *m.*
BLASPHÉMATEUR, *m.* p. *blasfématour.* Godslasteraer, *m.*
BLASPHÉMATOIRE, *adj.* p. *blasfématoar.* Godslasterlyk, godslasterend.
BLASPHÈME, *m.* p. *blasfème.* Godslastering, *v.* —, (fig.) Calomnie atroce; discours injuste. Lasterredenen, lastertuel, *v.*
BLASPHÉMER, *v. a.* et *n.* p. *blasfémer.* God lasteren; vloeken.
BLATIER, *m.* Graenverkooper (in het kleyn), *m.*
BLATRER, *v. a.* Aen het graen een fraey oog geéven.
BLATTAIRE, *f.* (plante). Mottenkruyd, *o.*
BLATTE, *f.* (insecte). Zeker insekt, *o.*
BLATTI, *m.* (myrte). Mirte van Malabar, *m.*
BLAUDE, *f.* Keél, boerenkeél, linnen keél, *m.*
BLÉ, *m.* Koórn, graen, *o.* — *en herbe.* Onryp koórn. — *de Turquie, maïs.* Turksch koórn. — *noir, sarrasin.* Boekweyt, *v.* — *de vache* (plante). Koeterwe, wilde terwe, *v.*, zwart koórn, *o.*
* **BLÊCHE**, *adj.* et *s.* Lafhertig, bloo
—, *m.* Bloodaerd, *m.*
* **BLÊCHIR**, *v. n.* Lafhertig *of* blo
worden.

Digitized by Google

BLAGNE, *f.* Soórt van varenkruyd, *o.*
BLAINE, *f.* Ontsteeking (voetkwaal) aen den hoef van een peërd, *v.*
BLÊME, *adj.* Bleek, wit, bestorven, doodsch.
BLÊMIR, *v. n.* Bleek worden, verbleeken, bestervenen.
BLÊMISSEMENT, *m.* Bleekheyd, verbleeking, *v.*
BLENDE, *f.* p. *blinde.* Valschen loodertz (mynstoffe), *m.*
BLENNE, *m.* p. *blène.* Lump, lomp, *m.*
BLÉPHAROSIS, *f.* Ontsteeking van de oogleden, *v.*
BLÉSITÉ, *f.* (méd.). Lisping, *v.*, het lispen (sommige letters niet wel konnen uytspreeken), *o.*
BLESSÉ, E, *adj.* et *s.* p. *blècé.* Gekwetst, gewond. —, *m.* Gekwetsten, gewonden, *m.*
BLESSER, *v. a.* p. *blècer.* Kwetsen, wonden. — *au bras.* In den arm kwetsen. —, (fig.) INCOMMODER. Beneeren, kwellen, prangen. —, (fig.) Kwetsen, beledigen. —, (fig.) CAUSER PRÉJUDICE. Krenken, verongelyken, nadeelig zyn.
BLESSURE, *f.* Kwetsing, kwetsuer, wonde, *v.* —, (fig.) OFFENSE. Belediging, *v.* —, (fig.) TORT, DOMMAGE. Verongelyking, *v.*
BLETTE, *f.* (plante). Beet, *v.*, beetwortel, *m.* —, *adj. f.* Buykziek, al te ryp.
BLEU, E, *adj.* (L'adjectif *bleu* est invariable quand il est modifié par un autre adjectif, étant alors substantif. *Des étoffes* BLEU *foncé*, c'est-à-dire, d'un BLEU *foncé*). Blauw. *Teindre en* —. Blauw verwen. *Des yeux* —*s.* Blauwe oogen. *Parti* —, *pillards.* Moeskoppers, stroopers (oórlogs w.), *m. mv.* —, *m.* COULEUR BLEUE. Blauwe verf, *v.*, blauw koleur, *o.* — *turquin*, — *foncé.* Donkerblauw, hoogblauw, *o.* — *céleste.* Hemelsblauw, *o.* — *de Prusse.* Berlyns blauw.
BLEUÂTRE, *adj.* Blauwagtig.
BLEUIR, *v. a.* Blauwen, blauw verwen *of* maeken. —, *v. n.* Blauwen, blauw worden.
BLEUISSOIR, *m.* p. *bleuiçoar.* Horlogiemaekers werktuyg, *o.*
BLIN, *m.* (t. de mar.). Ramblok, *m.*
BLINDAGE, *m.* Het bedekken met blinden *of* luyken, *o.* —, Blindwerk, dekwerk, *o.*
BLINDER, *v. a.* Met blinden *of* luyken bedekken.
BLINDES, *f. pl.* Blindwerk, dekwerk (in eene loopgragt), *o.*
BLOC, *m.* Blok, *m.* — *de marbre.* Marmeren blok, *m.* — *de plomb.* Blok lood. — , DE MARCHANDISES. Hoop, stapel koopmanschappen, *m. Vendre en* —. Met den hoop *of* in het groot verkoopen.
BLOCAGE, *m.* p. —*kaje.* Steengruys, *o.*, ruisteenen, *m. mv.* —, Omgekerde letter (by de boekdr.), *v.*
BLOCHET, *m.* (t. de charp.). Dwarsspar, *v.*
BLOCUS, *m.* (pr. l's). Berenning, blokeering, insluyting (in eene sterkte of stad), *v.*
BLOKHAUS, *m.* (mot allemand). Blokhuys, *o.*
BLOND, E, *adj.* et *s.* p. *blon.* Blond, blondhairig. — *doré.* Geëlblond. — *ardent.* Rosgeël. —, *m.* Blond koeur, *o.*, blondheyd, *v.* —, BLONDE. Blonden, *m.* —, *f.* Blonde, *v.* — *des kant*, *v.*
BLONDIN, E, *adj.* et *s.* (fam.). Blondhairig. —, *m.* Blonden, *m.* —, UNE HOMME QUI FAIT LE BEAU. Kwakaerd, saletjonker, *m.* —, *f.* Blonde, *v.*
BLONDIR, *v. n.* (poét.). Geëlen, geël of blond worden (spr. van graen).
BLONDISSANT, E, *adj.* (poét.). Geëlend, geël *of* blond wordend.
BLOQUER, *v. a.* Insluyten, berennen, blokeëren. — *une ville.* Eene stad insluyten. — , Drukletters omkeeren (in de plaets van ontbreëkenden). — (t. de jeu de billard). Eenen bal met geweld in het zakje stooten. —, Met steengruys aenvullen. —, (t. de mar.). De reëten van een schip met werk digt maeken. —, (t. de fauc.). Zweëven in de locht (spr. van vog.).
BLOT, *m.* p. *blô.* Wegmeëter (werkt. om de vaert van een schip te meëten), *m.* —, (t. de fauc.). Ruststok, *m.*
BLOTTIR (SE), *v. pr.* Bukken, nederhuyken; ineenkruypen.
BLOUSE, *f.* p. —*se.* Keël, boerenkeël, binnenkeël, *m.* —, Troktafel- *of* billard zakje, *o.*
BLOUSER, *v. a.* p. —*zer.* Den bal in het zakje van de troktafel *of* billard stooten. —, (fig. *et* fam.). TROMPER. Bedriegen, misleyden. SE —. Zynen eygen bal in het zakje stooten. SE —, (fig. *et* fam.). Zich vergissen, zich bedriegen.
BLOUSSE, *f.* p. *blouce.* Korthairige wol, *v.*
BLUET, *m.* p. *bluè* (plante). Koórnbloem, roggebloem, *v.* —, Soórt van slang, *v.*
BLUETTE, *f.* p. —*ète.* Vonksken, glinsterken, *o.* —, (fig.). TRAIT D'ESPRIT. Schranderen *of* geestigen trek, *m.*
BLUTAGE, *m.* Het buylen, *o.*
BLUTEAU, *m.* p. —*tô.* Buyl, buydel, *meëlbuyl*, *m.*
BLUTER, *v. a.* Buylen, buydelen, meëlbuylen.
BLUTERIE, *f.* Buylplaets, *v.*
BLUTOIR, *m. voyez* BLUTEAU.
BOA, *m.* (serpent). Zeer groote waterslang, *v.*
BOBAK, **BOBAQUE**, *m.* (animal). Bobakdier, *o.*
BOBÈCHE, *f.* Pyp, kandelaerspyp, *v.*
BOBELIN, *m.* Soórt van oud schoeysel, *o.*
BOBINE, *f.* Bobyn, *v.*, garenklos, *m.* en *v.*
BOBINER, *v. a.* Bobynen, spoelen, op klossen winden.
BOBINEUSE, *f.* Bobynster, spoelster, *v.*
BOBO, *m.* Geringe pyn, *v.*, kleyn zeer (by de kind.), *o.*
BOCAGE, *m.* Boschje, boschken, *o.*, bosschagie, *v.*
BOCAGER, ÈRE, *adj.* In bosschen woonend. *Nymphe* —*ère* (poét.). Boschgodin, *v.*
BOCAL, *m.* Bokael, *o. Petit* —. Bokeltje, *o.* —. Lichtglas, *o.*, met water aengevulden glazen bol (ter bestraeling van iemands werk), *m.* —, EMBOUCHURE D'UNE TROMPETTE. Mondstuk, *o.*
BOCAMELLE, *f.* Sardinische wezel (dier), *v.*
* **BOCAN**, *m.* Danser, *m.*
BOCANNE, *f.* Zekeren ouden staetigen dans, *m.*
BOCARD, *m.* Stampmolen (in eene gietery), *m.*
BOCARDER, *v. a.* Stampen, vergruyzen.
BOCHET, *m.* p. —*chè.* Tweede afkoóksel van zweetverwekkend hout, *o.*
BODINE, *f.* Kiel, scheépskiel, *v.*
BODINERIE, *f.* Bodemery (scheépsw.) *v.*
BODINURE, *f.* Ankervoeyering, *v.*, Bewindsel van den ankerring, *o.*
BODRUCHE, *f. voyez* BAUDRUCHE.
BOËSSE, *f.* p. *boèce.* Krasborstel, *m.*
BOËSSER, *v. a.* Krassen, met den krasborstel schoon maeken (by de munters, beëldhouwers, enz.).
BOEUF, *m.* (*f* ne se pron. pas au pl. ni dans *bœuf-gras*, *nerf-de-bœuf*). Os, *m. Assommer un* —. Eenen os kollen *of* bollen. — Ossenvleesch, rundvleesch, *o. Œil de* —, *fenêtre ronde.* Ronde dakvenster, *v.* en *o.* —, (fig.). Dommerik, vlegel, *m.*
* **BOGHEI**, *m.* Soórt van ligte checs, *v.*
BOGUE, *f.* Kastaniebolster, *v.* —, *m.* Zekeren zeevisch, *m.*
BOHÈME, *f.* p. *boême.* (royaume). Boheëmen. *De* —. Boheëmsch. *Homme, femme de* —. Boheëmer, *m.*; Boheëmsche, *v.*
BOHÉMIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* p. *boémi-in*, —*miène.* Goedgelukzegger, heyden, *m.*; goedgelukzegster, heydin, *v.*
BOHÉMILLON, *m.* Heydentje, landloopend goedgelukzeggerken, *o.*
BOÏARD, *m.* p. *bo-iar.* Russischen edelman, *m.* —, CIVIÈRE À BRAS. Handberrie, *v.*
BOIRE, p. *boar.* (je bois, tu bois, il boit, nous buvons, vous buvez, ils boivent; je buvais; je bus; je boirai; je boirais; bois, buvons, buvez; que je boive; que je busse; buvant; bu, bue), *v. a.* et *irr.* Drinken. — *à la ronde.* Omdrinken. *Verser* ou *donner à* —. Te drinken geëven, te drinken schenken. *A* —! Schenk in. — UN AFFRONT (fig.). Eenen smaed opkroppen. —, (fig.) ABSORBER. Zuygen, inzuygen. *Papier qui boit.* Papier dat vloeyt. —, *v. n.* — *à la santé de q. q.* Op iemands gezondheyd drinken. *Donner pour* — (à des ouvriers). Drinkgeld geëven. —, *m.* Het drinken, *o.*, drank, *m.*
BOIRIN, *m.* (mar.). Boeyreep, *m.*
BOIS, *m.* p. *boô.* Hout, *o.* — *à brûler* ou *de chauffage.* Brandhout. — *de charpente.* Timmerhout. — *de corde.* Wishout. — *de quartier.* Talhout, halfhout. — *combuge.* Verwaterd hout. — *grume.* Ruyg hout, hout dat zyne schors nog heeft. — *d'éclisse.* Spaenhout. — *de roses.* Roozenhout. — *jaune de Brésil.* Geël hout, stokvischhout. — *de refend.* Vierkantig gezaegd hout (als balken, ribben, enz.). — *de brin.* Juffers, hout dat niet gezaegd, maer in het ruw regt gekapt is. — *flotté.* Houtvlot. — *à panneaux* ou *de charronnage.* Wagenschot, *o.* — *de lit.* Ledekant, *o. De* —. Houten, van hout. *Cheville de* —. Houtnagel, *m. Pile de* —. Houthoop, *m.*, houtmyt, *v. Charbon de* —. Houtkoól, *v.* —, QUILLES. Kegels, *m. mv.* —, CORNES DE BÊTES FAUVES. Hoórns, *m. mv.* —, LIEU PLANTÉ D'ARBRES. Bosch, woud, wald, *o.* — *de haute futaie.* Hoogstammig bosch. — *taillis.* Hakbosch, houtgewas, schaerbosch, *o.* — *à écorce.* Blekbosch. — *sur le retour.* Oude boomen. — *chablis.* Afgewaeyd hout, *o.*
BOISAGE, *m.* p. *boasage.* Beschothout, *o.*
BOIS-DE-CAMPÊCHE, *m.* Campechehout, *o.*
BOISÉ, E, *adj.* p. *boazé.* Met houtwerk beschooten *of* bekleed. —. Houtryk, boomryk.
BOISER, *v. a.* Met houtwerk bekleeden, boiseëren.
BOISERIE, *f.* p. *boaze*—. Beschot, paneelwerk, *o.*; boiseëring, *v.*
BOISEUX, EUSE, *adj.* p. *boaseu*, —*zeuse.* Hout, houtagtig.
BOISILIER, *m.* p. *boasilié* (t. de mar.). Houthakker, *m.*
BOIS-LE-DUC (ville). 's Hertogenbosch, den Bosch.
BOIS-PUANT, *m.* Stinkboom, *m.*
BOISSEAU, *m.* p. *boaço.* Schepel (oudo muet), *o.* —. Schepelvol, schepel, *o.* —, COUSSIN POUR FAIRE LES TRESSES. Vlegtkussen, *o.*
BOISSELÉE, *f.* p. *boacelé.* Schepelvol, *o.* — *de terre.* Zoo veél land als men met een schepel kan beschaeyen.
BOISSELLERIE, *f.* p. *boacèle*—. Schepel- *of* maetenmaekersambagt, *o.*, handel in maeten, *m.*
BOISSELIER, *m.* p. *boacelié.* Schepel

Digitized by Google

maeker, maetenmaeker, maetenverkooper, *m.*

BOISSON, *m.* p. *boaçon.* Drank, *m.*

BOÎTE, *f.* p. *boate.* Doos, bus, *v.* — *à mèche.* Tinteldoos. — *à poudre.* Poeyerdoos, poeyerbus. — *à thé.* Theebus. — *de montre.* Kas van een zakuerwerk, *v.* — *aux lettres.* Briefkas, brievenbus. —, TABATIÈRE. Tabaksdoos.

BOITE, *f.* Tyd wanneer jongen wyn drinkbaer is, *m.*

BOÎTER, *v. n.* p. *boater.* Hinken, kreupel *of* mank gaen.

BOÎTEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Hinkend, kreupel, mank. —, *m.* Kreupeleu, hinkepink, *m.* —, *f.* Kreupele, hinkepink, *v.*

* BOÎTIER, *m.* p. *boatié.* Heelmeesterdoos, zalfbus, zalfdoos, *v.*

* BOITOUT, *m.* (fam.). Romer zonder voet, *m.*

BOKAS, *f. pl.* (toile). Katoenen lynwaed van Surata, *o.*

BOKEY, *m.* Soórt van ligt rytuyg, *o.*

BOL, *m.* Brok, *v.* —, TERRE FRIABLE. Bolus, *m.* — (vase). Soórt van kom, *v.* — *de punche.* Panchmaet, *v.*

BOLAIRE, *adj. Terre* —. Bolus (soórt van zeer fyne potaerde *of* kley), *m.*

BOLET, *m.* p. *bolè.* Soórt van paddestoel, *m.*

BOLÉTITE, *f.* (pierre). Leemagtigen steen van een aschverwig koleur, *m.*

BOLIDES, *f. pl.* Steenen die van den hemel gevallen zyn, *m. mv.*

BOLTY, *m.* (poisson). Soórt van visch in den Nyl, *m.*

BOMBAKIN, *m.* Stoffe van wol en zyde, *v.*

BOMBANCE, *f.* p. *bon*—. (fam.). Slempery, brassery, *v.*, slemp, *m.*

* BOMBARDE, *f.* Tuymelaer, *m.*, schietgevaerte, *o.* —, GROS CANON. Kort en dik kanon, *o.* —. Bombardeérschip, *o.* —. Zeker orgelspel, *o.*

BOMBARDEMENT, *m.* Bombardeéring *v.*

BOMBARDER, *v. a.* Bombardeéren, met bommen beschieten.

BOMBARDIER, *m.* Bombardeérder, bombardier, *m.*

BOMBASIN, *m.* p. *bonbasin.* (étoffe). Bombazyn, bomezyn, *o.*

BOMBAX, *m.* p. *bonbaks.* (arbrisseau). Zekeren heester, *m.*

BOMBE, *f.* Bom, bomb, *v.*, vuerkogel, *m.*

BOMBEMENT, *m.* Bolheyd, bolagtigheyd, boógswyze uytholling, kromte *v.* —, BOURDONNEMENT DANS LES OREILLES. Suyzing, tuyting, *v.*

BOMBER, *v. a.* Krom *of* boógswyze maeken. —, *o. w.* ETRE CONVEXE. Boógswyze krom zyn *of* worden. *Cette menuiserie bombe.* Dat houtwerk is boógswyze krom getrokken.

BOMBIQUE, *adj.* (chim.). Uyt zywormen getrokken, van zywormen.

BOME, *f.* (mar.). Groot zeyl, *o.*

BON, BONNE, *adj.* Goed. — *pain.* Goed brood. *Bonne mémoire.* Goed geheugen. —, INDULGENT; CLÉMENT. Goed, goedertieren, zagtmoedig. —, QUI REMPLIT TOUS SES DEVOIRS. Goed. — *père.* Goeden vader. —, VERTUEUX. Goed, deugdzaem. —, QUI EXCELLE. Goed, voórtreffelyk. —, FAVORABLE, UTILE, À PROPOS. Goed, gunstig, voórdeelig, dienstig. *Un* — *vent.* Eenen gunstigen wind. —, HEUREUX. Goed, gelukkig. — *jour.* Goeden dag. —, PROPRE À. Goed, dienstig, bekwaem. *N'être* — *à rien.* Nergens goed *of* bekwaem toe zyn. —, VIGOUREUX, FORT. Goed, sterk, kloek. —, AGRÉABLE. Goed, aengenaem. —, GRAND. Goed, groot. *Une bonne lieue.* Eene groote uer. *Les bonnes fêtes.* De groote feestdagen. —, INGÉNIEUX, PLAISANT. Goed, geestig, klugtig. —, SOLVABLE. Die betaelen kan, goed. — *homme.* Sul, bloed, *m.* *Une bonne fois, sérieusement.* Eens voór al. *De bonne part.* Van goeder hand. *De bonne heure.* Vroeg, goedtyds. *A la bonne heure.* Zeer wel, van pas, het zy zoo. *De bonne foi.* Ter goeder trouw. *A quoi* — *cela?* Waertoe dient dat? —, *adv.* Goed, wel. *Trouver* —. Goedvinden, goedkeuren. *Tenir* —. Verweeren, tegenstand bieden, by zyn voórneemen blyven. *Faire* —. Instaen. *Tout de* —, *sérieusement.* Werkelyk, in allen ernst. *Sentir* —. Wel rieken. —, *interj.* Goed! wel! dat gaet wel.

BON, *m.* Het goed, *o.* —, BONNES QUALITÉS. Goede hoedanigheden, *v. mv.* —, Onderteekende belofte van betaeling, *v.* —, PROFIT. Voórdeel, *o.*, winst, *v.* *Les* —*s.* De deugdzaeme, eerlyke lieden, *m. mv.*

BONACE, *f.* Zeestilte, kalmte, stilte, *v.* —, (fig.) Rust, *v.*, vrede, *m.* en *v.*

BONASSE, *adj.* p. —*nace* (fam.). Eenvoudig, onnoozel.

BONBANC, *m.* Witten steen (die omtrent Parys uytgegraeven word), *m.*

BONBON, *m.* Lekkerdingen, *o. mv.*, kinderlekkerny, *v.*, suykergoed, *o.*

BONBONNIÈRE, *f.* Lekkernydoos, *v.* —, (fam.) Schoon huysken, *o.*

BON-CHRÉTIEN, *m.* p. —*kréti-in*, au pl. *bons-chrétiens* (poire). Soórt van groote peêr, *v.*

BONCORÈ, *m.* Soórt van narcis, *v.*

BOND, *m.* p. *bon.* Stuyt, wedersprong, *m.* *Prendre la balle au* —. Den bal in het opspringen vangen; (fig.) zich van de gelegenheyd bedienen. —, SAUT. Sprong, *m.*, huppeling, *v.*

BONDA, *m.* Boom in Africa van buytengewoone grootte, *m.*

BONDE, *f.* Duyker, *m.*, valdeur, schotdeur (van eene sluys), *v.* —, Spongat, bomgat (van een vat), *o.* *Zie* Bondon.

BONDÉ, E, *adj.* (mar.). Vol, heel vol (van vaetwerk spr.).

BONDIEU, *m.* Dikke wig der zaegers, *v.*

BONDIR, *v. n.* Opspringen, huppelen; stuyten. CELA FAIT — LE CŒUR, (fig.) LE SOULÈVE. Dat doet walgen.

BONDISSANT, E, *adj.* Springend, opspringend, huppelend.

BONDISSEMENT, *m.* p. *bondicemant.* Opspringing, huppeling, *v.*, gehuppel, *o.* —, (fig.). Walging, walg, *v.*

BONDON, *m.* Spon, bom (van een vat), *v.*

BONDONNER, *v. a.* Toebommen, eene spon in een vat doen.

BONDONNIÈRE, *f.* Bomboor, sponboor, *v.*

BONDRÉE, *f.* (oiseau). Soórt van havik, *m.*

BONDUC, *m.* p. —*duk* (arbre). Boom in Indiën, *m.*

BONGARE, *m.* (serpent). Soórt van slang, *v.*

BON-HENRI, *m.* au pl. *bons-henris.* Wilde spinagie, *v.*; ganzenvoet, *m.*

BONHEUR, *m.* Geluk, heyl, *o.*, voórspoed, *m.*, welvaert, *v.* *Par* —. By geluk.

BONHOMIE, *f.* p. *bonomie.* Goedhertigheyd, goeduerdigheyd, *v.* —, Eenvoudige rede, *v.*

BONHOMME, *m.* p. *bonome.* Onnoozelen man, sul, bloed, *m.* —, Glasmackers werktuyg, *o.* —, BOUILLON-BLANC (plante). Wolkruyd, *o.*

BONI, *m.* Winst, *v.*, voórdeel; overschot (van den ontfang op de uytgaeve), *o.*

BONIER, *m.* p. —*nié.* Bunder (landmaet in Belgenland), *o.*

BONIFICATION, *f.* p. —*kacion.* Verbetering, vergoeding, *v.*

BONIFIER (word geconj. als *prier*), *v. a.* Verbeteren, beter maeken. — *une terre.* Een land verbeteren. — *une baleine, à dépecer.* Walvischspek snyden. —, *v. n.* DÉPOMMACER. Vergoeden, goed maeken. *Se* —. Beter worden, verbeteren. *La vin rouge se bonifie en bouteilles.* Den rooden wyn word beter in flesschen.

BONITE, *f.* Springvisch, *m.*

BONJEAU, *m.* p. —*jô.* Twee bussels vlas samengebonden om te reeten, *m.* en *v. mv.*

BONJOUR, *m.* Goeden dag, *m.*

BON-MOT, *m.* Kwinkslag, slag, inval, *m.*, klugtig gezeg, *o.*

BONNE, *f.* Kinderbewaerster, baker, kinderbestierster, *v.*

BONNEAU, *m.* p. *bonô* (t. de mar.). Ankerboey, *v.*

BONNE-AVENTURE, *f.* au pl. *bonnes-aventures.* Gelukkig lotgeval, *o.* —, Ydele voórspelling, *v.*, goed geluk, *o.*

BONNE-DAME, *f.* (plante). Melde, milde, *v.*

BONNE-FORTUNE, *f.* au pl. *bonnes-fortunes.* Goedgeluk, *o.*, gelukkige wedervaering, *v.*

BONNEMENT, *adv.* p. *bone*—. Ter goeder trouw, opregtelyk, eenvoudiglyk.

BONNET, *m.* p. *bonè.* Muts, kap, *v.* — *de nuit.* Slaepmuts, nagtmuts. — *carré.* Priestersmuts. — *de docteur.* Leeraersmuts, leeraerskap. — *rouge.* Kardinaelsmuts. *Opiner du* —, (fam.) Zonder overleg stemmen. *Il a la tête près du* — (fam.) Hy is kort van stof, hy is zeer korzelig. *Gros* — *personnage important.* Voóraesmsten persoon, *m.* —, Tweede maeg der herkauwende dieren, *v.*

* BONNETADE, *f.* Groet, *m.*, groetenis met de muts, *v.*

* BONNETER, *v. a.* Eerbied bewysen.

BONNETERIE, *f.* Mutsenmaekersstiel, *m.* —, Mutsenmaekery, *v.*

BONNETEUR, *m.* Gauwdief, *m.*

BONNETIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. *bonnetié*, —*tière.* Mutsenmaeker, mutsenverkooper, *m.*; mutsenmaekster, mutsenverkoopster, *v.*; ook eenen mutsenverkoopster, *v.*; maekt *of* eene die kousen enz. maekt *of* verkoopt.

BONNETTE, *f.* p. *bonète* (t. de fort.). Ravelyn, halfmaentje, *o.* —*s* (mar.). Lyzeylen, *o. mv.*

BONNE-VOGLIE, *m.* Vrywilliger op een roeyschip in Italiën, *m.*

BONSE, *m.* *voyez* BONZE.

BON-SENS, *m.* p. *bonçan.* Gezond verstand, *o.*, goede reden, *v.*

BONSOIR, *m.* p. —*çoar.* Goeden avond, *m.*

BONTÉ, *f.* Goedheyd, deugdzaemheyd, weêrde, sterkte, goedhertigheyd, goeduerdigheyd, *v.* —, EFFETS DE LA BONTÉ. Goedheyd; beleêfdheyd, *v.* —, (fig.) FAIBLESSE DE CARACTÈRE. Zwakheyd, goedheyd, *v.*

BONZE, *m.* Heydenschen priester in China en Japon, *m.*

BOOTE, *m.* Boot (in de Baltische zee), *m.*

BOQUET, *m.* p. —*kè.* Zoutmaekers schop, *v.*

* BOQUILLON, *m.* p. —*killon.* Houthakker, houtkapper, *m.*

BORACIQUE, *adj.* Van borax.

BORASSEAU, *m.* p. —*raço.* Boraxdoos, *v.*

BORATE, BORAX, *m.* p. *borakce.* Sel (t. de chim.). Borax, *m.*

BORBORISME, BORBORYGME, *m.* Gerommel *of* wind in de darmen, *o.*

BORD, *m.* p. *bor.* Boord, kant, rand, zoom, *m.* —, RIVE, RIVAGE. Boord, kant, oever, *m.* — *de la mer.* Oever van de zee. *Sur le* — *de l'eau.* Aen den kant van het water. J'AI CE MOT SUR LE — DES LÈVRES (fig.). Dit woórd ligt op myne lippen *of* tong. —, VAISSEAU. Schip, *o.*, boord, *m.* *A* —. Aen *of* binnen boord. *Vaisseau de haut* —, *grand bâtiment.* Hoogboordig schip. LES SOMBRES —*s* (poét.). De hel, *v.* — *à* —, jusqu'aux bords. Boord aen boord; geslyks den kant. —, Lint, boordsel, *o.*

BORDAGE, *m.* Buytenplanken (van

Digitized by Google

een schip), *v. mv.*, boeysel, *o. Planche de —*, Boeyplank, *v.*

BORDAILLE, *f.* Boordplanken (van een schip), *v. mv.*

BORDAT, *m.* (étoffe). Egyptische stoffe, *v.* (veëren.

BORDATER, *v. n.* p. —*dé-ier.* Laboordé, *m.* Boordsel, belegsel, lint, *o.* —, Zekeren visch, *m.*

BORDÉ, E, *adj.* Geboord, gezoomd. *Chapeau —*, Hoed met eenen boord. *Chemin — d'arbres.* Weg aan beyde kanten met boomen beplant.

BORDÉE, *f.* Laeg (van al het geschut van eenen en zelfden kant van een oorlogschip), *v. Donner toute une —.* De volle laeg geëven. — D'INJURES (*fig. et* fam.). Menigte scheldwoorden, *v.* — (mar.). Watergang (gang als het schip tegen wind seylt), *m. Courir des —.* Watergang maeken.

BORDELIÈRE, *f.* (poisson). Zekeren visch, *m.*

BORDEMENT, *m.* (peint.). Omboordsel van eene andere verf, *v.*

BORDER, *v. a.* Boorden, omboorden, met een boordsel beleggen, omzoomen. — *un chapeau.* Eenen hoed boorden. — *un canal d'arbres.* Eene gracht met boomen beplanten. —, ÊTRE AU BORD. Omboorden, omringen. — *les côtes.* Langs de kust vaeren *of* zeylen. — *la voile* (mar.). Het seyl bybaelen.

BORDEREAU, *m.* p. —*rô.* Bordereel, *speciebriefeken, o.*

BORDIER, *adj.* et *s. m. Vaisseau —.* Boordig schip (schip dat eene slagzyde *of* scheeve zyde heeft). *Propriétaire —.* Eygenaer wiens akker aen eenen weg paelt.

BORDIGUE, *f.* Rietperk op het strand (om visch te vangen), *o.*

BORDOYER, *v. a.* p. —*doa-ier.* (word geconj. als *payer*). Brandverf plat opleggen. *Se —.* Met zwart omboord worden.

BORDURE, *f.* Boordsel, *o.*, rand, boord, kant, *m.*, lyst, *v.*

BORÉAL, E, *adj.* Noórdelyk, noórdsch.

BORÉE, *m.* (poët.). Noórdewind, *m.*

BORGNE, *adj.* et *s.* Eenoogig. —, (fig.) OBSCUR; PEU FRÉQUENTÉ. Duyster; verdagt. *Cabaret —* (fam.). Herberg daer niet veel toeloop is. —, *m.* Eenoogigen, eenoog, *m.* —, Eenoogige, eenoog, *v.*

BORGNESSE, *f.* p. *bor-gnèce.* (t. bas *et injurieux*). Eenoogige, *v.*

BORINS, *m. pl.* Werklieden in de koólmyaren, *m. mv.*

BORNAGE, *m.* Grenspaeling, grensstelling, erfascheyding, *v.*

BORNE, *f.* Grenspael, scheydpael, pael, *m.* —. Grenzen (die landschapsgrenzen *of* stecheyden), *v. mv.* —, (fig.) LIMITE, TERME, FIN. Paelen, *m. mv.* —. Pael (op de wegen); hoeksteen (op de straeten), *m.*

BORNÉ, E, *adj.* Bepaeld, afgepaeld. —, (fig.) MÉDIOCRE. Middelmaetig, bekrompen. *Esprit —.* Bekrompen verstand.

BORNER, *v. a.* Afpaelen, bepaelen. —, (fig.) MODÉRER. Bepaelen, beperken. —, RESTREINDRE. Bepaelen. *Se —.* Zich bepaelen; zich ergens mede vergenoegen.

BORNOYER, *v. a.* p. —*noa-ier.* Met een oog mikken *of* afmeëten. —. Afpaelen, bepaelen. —. Baekstokken enz.).

BORNOYEUR, *m.* p. —*noa-ieur.* Mikker met een oog, *m.*

BOSAN, *m.* (breuvage). Gierstewater, *o.*

BOSEL, *m.* Ronden voet eener zuyl *of* kolom, *m.*

BOSPHORE, *m.* p. *bosfor.* (détroit). Zeestagte, straet, *v. — de Thrace.* Zeestagte van Thracië.

BOSQUET, *m.* p. —*kè.* Boschje, lustboschken, *o.*

BOSSAGE, *m.* Uytsteekende steenen (aen een metselwerk), *m. mv.* —. Kromte, bogt (van een stuk hout), *v.*

BOSSE, *f.* p. *boce.* Bult, bochel; bobbel, knobbel, *m.* —, ENFLURE. Buyl, bluts, *v.* —. Model van plaester, *o.* —. Basterdleven, half uytloopend beëldwerk, *o.* —. Dryfwerk, gedreëven werk (op zilver, enz.), *o.* —, VERRE SOUFFLÉ. Glasklomp, *m.* —. Zeker slot, *o.* —, (mar.). Vuerflesch (welke men op de vyandelyke schepen werpt), *v.* —, PREMIÈRE POUSSE DES CORNES (vén.). Knobbel (aen de hoórns), *m.* —, (mar.). Eynden touw met knoopen, *o. mv.*

BOSSELAGE, *m.* p. *bocelage.* Dryfwerk (by de zilvers.), *o.*

BOSSELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Dryven, gedreëven werk maeken. *Feuille bosselée* (bot.). Bolrondblad.

BOSSELURE, *f.* p. *boce—.* Natuerlyk dryfwerk *of* snywerk, *o.*, ook natuerlyke bolheyd (aen bloemen of bladeren).

BOSSEMAN, *m.* p. *boceman.* Hoogbootsman, bootsman (op de zeesch.), *m.*

BOSSER, *v. a.* p. *bocer.* Het anker op zetten, op den boeg zetten.

BOSSETIER, *m.* Fleschblaezer, glasblaezer, *m.* —. Kopergieter, geëlgieter, *m.*

BOSSETTE, *f.* p. *bocète.* Knopje (aen een peërdengebit), *o.*

BOSSEURS, *m. pl. voyez* BOSSOIRS.

BOSSOIRS, *m. pl.* p. *bo-çoars.* Kraenbalk (van een anker), *m.*

BOSSU, E, *adj.* et *s.* p. *boçu.* Gebult, gebocheld, bultig. —, *m.* Bultenaer, bochelaer, gebochelden, *m.* —, *f.* Bochelaerster, gebochelde, *v.*

BOSSUEL, *m.* (tulipe). Reuktulp, *v.*

BOSSUER, *v. a.* p. *boçuer.* Blutsen, bulten in iets maeken.

BOSSY, *m.* (arbre). Boom in Africa, *m.*

BOSTANGI, *m.* Turkschen hovenier, *m.*

BOSTANGI-BACHI, *m.* Opzigter der hoven van den Grooten-Heer, *m.*

BOSTON, *m.* (jeu). Zeker kaertspel, *o.*

BOSTRYCHE, *m.* (poisson). Zekeren visch in China, *m.*

BOSTRYCHITE, *f.* (pierre). Steen vertoonende lange hairvlegten, *m.*

BOT, *adj.* p. *bô. Pied —, contrefait.* Stompvoet, horrelvoet, *m.* —, *s. m.* Die eenen horrelvoet heeft. —, CHALOUPE. Boot, *m.*

BOTANIQUE, *f.* Kruydkunde, plantkunde, *v.* —, *adj.* Kruydkundig.

* **BOTANISER**, *v. n.* Planten *of* kruyden zoeken.

BOTANISEUR, *m.* Kruydlaeler, kruydleézer, *m.*

BOTANISTE, *m.* Kruydkundigen, kruydkenner, *m.*

BOTANOLOGIE, *f.* Kruydbeschryving, *v.*

BOTANOMANCIE, *f.* Waerzeggery met planten, *v.*

BOTHRION, *m.* Holle zweër in het hoórnvlies, *v.*

BOTRYS, *m.* (plante). Druyfkruyd, druyvenkruyd, *o.*

BOTRYTE, *m.* Kalamynsteen gelykende aen eenen druyventros, *m.*

BOTTE, *f.* p. *bote.* Bos, bundel, bondel, *m.*, bussel, *m.* en *v.*, pak, *o.* —, (fig.) GRANDE QUANTITÉ. Hoop, *m.* —, CHAUSSURE. Leërs, *v.*, stevel, *m.* —, COLLIER DE LIMIER. Halsband, *m.* — (t. d'escrime). Steëk, stoot, schermslag, *m.*

BOTTELAGE, *m.* p. *botelaje.* Bossing, opbossing, binding in bussels, *v.*

BOTTELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Bossen, opbossen, bosselen.

BOTTELEUR, *m.* Bosser, busselbinder, hooybinder, *m.*

BOTTER, *v. a.* p. *boter.* Leërzen maeken. —. Leërzen aendoen. —, (fig.) AMASSER DE LA TERRE EN MARCHANT. In het gaen slyk aen de schoenen krygen. (ker, *m.*

BOTTIER, *m.* p. *botié.* Leërzenmae-

BOTTINE, *f.* Halve leërs, *v.*, leërsje, *o.*

BOUARD, *m.* (t. de monn.). Schroothamer (by de munten), *m.*

BOUBAK, *m.* (quadrupède). Soórt van marmot (in het Noórden), *v.*

BOUBIE, *f.* (oiseau). Zekeren vogel, *m.*

BOUBIL, *m.* (oiseau). Soórt van watervogel (in America), *m.*

BOUC, *m.* Bok, *m.* —, SA PEAU. Bokkenhuyd, *v.*, boksleër, *o.* —. Bokskleëren zak vol wyn *of* olie, *m.*

BOUCAGE, *m.* (plante). Wilde pimpernel, *v.*

BOUCAN, *m.* Rookhut (daer de wilden het vleesch in rooken), *v.* —. Rooster, *m.* —, BRUIT, VACARME. (pop.). Getier, geraes, *o.*

BOUCANER, *v. a.* Rooken. —, *v. n.* Op de wilde ossen jaegen. —, FAIRE GRAND BRUIT. Raezen, tieren.

BOUCANIER, *m.* Bokanier, buffeljaeger (in America), *m.* —, FUSIL DE BOUCANIER. Buffeljaegers roer, *o.*

BOUCARO, *m.* (terre). Roodagtige potaerde, *v.*

BOUCASSIN, *m.* p. —*kacin* (étoffe). Soórt van diemit, *m.*

BOUCASSINÉ, E, *adj.* Aen diemit gelykende. *Toile —e.* Ruyg *of* grof linnen.

BOUCAUT, *m.* Pakvat, *o.*, pakton, *v.* — *à tabac.* Tabaksvat.

BOUCHARDE, *f.* Beëldhouwersbeytel *m.*

BOUCHE, *f.* Mond, *m. Munitions de —.* Mondbehoeften. *Faire la petite —.* Een mondje trekken. *N'oser ouvrir la —, n'oser parler.* Niet durven kikken noch mikken. *De —.* Mondelings. —, SE DIT DE CERTAINS ANIMAUX. Mond, bek, *m.* —, (fig.) PERSONNE À NOURRIR. Mond, persoon, *m.* —, LIEU OÙ L'ON APPRÊTE À MANGER AU ROI. Keuken, *v.* —, OUVERTURE. Mond, ingang, *m.*, gat, *o.*, opening, *v.* — *du canon.* Tromp, *v.* —*s à feu.* Grof geschut, *o.*, kanons, *o. mv.* —s, EMBOUCHURES (d'un fleuve). Mond (eener rivier), *m.*, monding, *v.*

BOUCHÉ, E, *part.* et *adj. Esprit —.* Bekrompen verstand.

BOUCHÉE, *f.* Mondvol, beët, *m.*

BOUCHER, *v. a.* Stoppen, toestoppen, toemaeken. — *un trou.* Een gat stoppen *of* toemaeken; (fig.) eene schuld betaelen. *Se — les oreilles.* Zyne ooren stoppen.

BOUCHER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Slagter, vleeschhouwer, beenhouwer, *m.*; slagtersvrouw, *v.* —, (fam.) Vroedsaerd, beul, bloedhond, *m.*

BOUCHERIE, *f.* Slagtery, *v.*, slagthuys, *o.*; vleeschhal, vleeschhouwery, *v.*, vleeschhuys, *o.* —, (fig.) CARNAGE. Slagtbank, slagting, *v.*, bloedbad, *o.*

BOUCHET, *m.* (breuvage). Suykerwater, kaneelwater, *o.*

BOUCHE-TROU, *m.* au pl. *bouche-trous.* Gatenstopper, *m.*

BOUCHETURE, *f.* Hek, *o.*, hekdeur (aen eene weyde enz.), afsluyting, *v.*

BOUCHIN, *m.* (t. de mar.). Scheëpsbuyk, *m.*; buytenbroedte (van een schip), *v.*

BOUCHOIR, *m.* p. —*choar.* Ovendeur, *v.*

BOUCHON, *m.* Prop, stop, *v.*, stopsel, *o.* — *de liége.* Kurk, *v.* — *d'un tonneau.* Bom, *v.* —. Strooywisch, *v.* —. Wynkrans (tot uythangberd aen eene herberg), *m.*

BOUCHONNER, *v. a.* In eenen klomp te samen drukken; fommelen. — *un cheval.* Een peërd met eene strooywisch vryven. —, (fam.) CAJOLER. Streelen, liefkoózen.

BOUCHONNIER, *m.* Kurksnyder, *m.*

BOUCHOT, *m.* Teenperk, rietperk (aen den zeeoever om visch te vangen), *o.*

Digitized by Google

BOUCLE, *f.* Gesp, *v.* —, Ring, *m.* — *d'oreille.* Oorring, *m.* — *de cheveux.* Hairlok, *v.*

BOUCLEMENT, *m.* Toegesping (van peêrden spr.), *v.*

BOUCLER, *v. a.* Gespen, toegespen. —, Krollen. — *des cheveux.* Hairkrollen. — *un port.* Eene haven sluyten.

BOUCLETTE, *f.* Kleynen ring (aen weêvers getouw), *m.*

BOUCLIER, *m.* p. —*klié.* Schild, *m.* en *o.* —, (fig.) DÉFENSEUR; APPUI. Beschermer, voórstander, *m.*; bescherming, hoede, *v.* — (insecte). Soórt van insekt, *o.*

* **BOUCON**, *m.* Vergiftigde brok, *m.*; vergift, *o.*

BOUDER, *v. n.* et *a.* Pratten, pruylen (een stuer aengezigt toonen). — *q. c.* Tegen iets pruylen.

BOUDERIE, *f.* Pruyling, *v.*

BOUDEUR, EUSE, *adj.* et *s.* Prat, pruylagtig. —, *m.* Pratter, pruyler, *m.* —, *f.* Pratster, pruylster, *v.*

BOUDIN, *m.* Beuling, *m.* —, Vuerpyl met werk gevuld, *m.* —, Kleynen leêren mantelzak, *m.*

BOUDINE, *f.* (t. de verrerie). Beduyn, knoop in het midden eener ronde glasschyf, *m.*

BOUDINIER, *m.* Worstmaeker, worstverkooper, *m.*

BOUDINIÈRE, *f.* Worsthoóru, worsttregter, *m.*

BOUDINURE, *f.* Kabelvoeyering, *v.*

BOUDOIR, *m.* Pruylhoek, *m.*

BOUE, *f.* Slyk, *o.*, modder, *m.* TRAÎNER DANS LA —, (fig.) VILIPENDER. Bespotten, veragten. AME DE —, (fig.) BASSE ET VILE. Laeg, eerloos hert. TIRER Q. Q. DE LA — (fig.). Iemand uyt den druk helpen. —, PUS D'UN ABCÈS. Etter, *m.*

BOUÉE, *f.* Boey, baek (op het water), *v.*

BOUER, *v. a.* (t. de monn.). Muntstukken rekkelyk maeken.

BOUEUR, *m.* Vuylnisman, baggerman, mozemeyer, *m.*

BOUEUX, EUSE, *adj.* Slykagtig, slykerig, modderagtig, modderig. —, (fig.) MAL FINI. Onvolmaekt.

BOUFFANT, E, *adj.* (en parlant d'étoffes). Opgezwollen, opgeblaezen, bol staende.

BOUFFE, *m.* p. *boufe.* Soórt van hond, *m.*

BOUFFÉE, *f.* Oprisping, uytademing, *v.* —, Buy, vlaeg, windbuy, *v.*; damp, *m.* — *de vent.* Snellen rukwind, *m.* —, PAR —s. By *of* met rukken.

BOUFFER, *v. n.* Zyne kaeken opblaezen. — *de colère.* Van gramschap opzwellen. —, GONFLER (en parlant d'étoffes). Opzwellen, bol staen. —, *v. a.* — *une bête tuée.* Eene geslagte beest opblaezen. — (pop.) MANGER. Eêten.

BOUFFETTE, *f.* Kwast, kwispel (aen het peêrdentuyg), *m.* —, Lintstrik, *m.* — (voile). Derde zeyl (aen den grooten mast eener galey), *o.*

BOUFFI, E, *part.* et *adj.* Opgezwollen, opgeblaezen. — D'ORGUEIL (fig.). Hoogmoedig, opgeblaezen van grootschheyd. *Style* —. Hoogdraevenden schryfstiel, *m.*

BOUFFIR, *v. a.* Opblaezen, doen opzwellen. —, *v. n.* DEVENIR ENFLÉ. Zwellen, opzwellen.

BOUFFISSURE, *f.* p. *boufiçure.* Opzwelling, gezwollenheyd, *v.* — DU STYLE (fig.). Hoogdraevendheyd, opgeblaezendheyd van schryfstiel, *v.*

BOUFFOIR, *m.* Slagtersblaesbalg, *m.*

BOUFFON, *m.* Poetsemaeker, grillemaeker, klugtmaeker, snaek, *m.*

BOUFFON, ONNE, *adj.* Klugtig, koddig, snaeksch.

BOUFFONNER, *v. n.* Poetsen maeken; boerten.

BOUFFONNERIE, *f.* p. *boufonerie.* Klugt, koddigheyd, poets, snaekery, *v.*

BOUGE, *m.* Kamertje, kleyn kabinet, *o.* —, Gering verblyf, *o.*, vuyle wooning, *v.*

BOUGEOIR, *m.* p. —*joar.* Lichtpan, *v.*, handblaeker, *m.*

BOUGER, *v. n.* Zich verroeren. *Ne bougez pas.* Blyf zitten, blyf staen, blyf stil.

BOUGETTE, *f.* p. —*jète.* Leêren reyszak, *m.*

BOUGIE, *f.* Waskeêrs, *v.*, waslicht, *o.*

BOUGIER, *v. a.* De konten van de stoffe met was bestryken.

BOUGIÈRE, *f.* (filet). Soórt van vischnet, *o.*

* **BOUGON**, ONNE, *s. m.* et *f.* (pop.).

* Knorrer, knorrepot, preutelaer, *m.*; preutelaerster, *v.*

BOUGONNER, *v. n.* (pop.). Knorren, mompelen, preutelen, binnensmonds grimmen.

BOUGRAN, *m.* Kanefas (gegomd lynwaed), *o.*, regtdraed, *m.*

BOUGRANÉE, *adj. f. Toile* —. Gegomd lynwaed; kanefas, *o.*, regtdraed, *m.*

BOUILLANT, E, *adj.* Ziedend, koókend. —, (fig.) Driftig, haestig, oploopend.

BOUILLARD, *m.* (t. de mar.). Wolk die wind en regen voórspelt; regenbuy, *v.*

BOUILLE, *f.* Pols, polsstok (om het slyk te roeren), *m.* —, Merk, *o.*, stempel (aen lakens en stoffen), *m.*

BOUILLEAU, *m.* p. —*lô.* Bak, *m.*, *of* schotel der galeyboeven, *v.*

BOUILLER, *v. a.* Polsen, met den polsstok roeren. —, Stempelen (lakens en stoffen).

BOUILLEUR, *m.* Die wyn in brandewyn verandert.

BOUILLI, *m.* Gekoókt vleesch, *o.*

BOUILLIE, *f.* Pap, meêlpap, bry, *v.*

BOUILLIR (je bous, tu bous, il bout, nous bouillons, vous bouillez, ils bouillent; je bouillais; je bouillis; je bouillirai; je bouillirais; bous, bouillons, bouillez; que je bouille; que je bouillisse; bouillant; bouilli, ie), *v. n.* et *irr.* Zieden, koóken. — *à gros bouillons.* Sterk zieden, opborrelen. *L'eau bout.* Het water koókt. —, FERMENTER. Gisten, opborrelen, ryzen. *Faire* —. Koóken, zieden.

BOUILLITOIRE, *m.* (t. de monn.). Witkoóking der muntstukken, *v.*

BOUILLOIR, *m.* (t. de monn.). Koperen geredschap om muntstukken wit te koóken, *o.*

BOUILLOIRE, *f.* p. —*loare.* Koókpot, waterketel, theêketel, *m.*

BOUILLON, *m.* Bobbel, *m.*, waterblaes, *v.* —, (fig.) ARDEUR, IMPÉTUOSITÉ. Oploopendheyd, onstuymigheyd, *v.*, drift, *m.* en *v.* —, Sop, vleeschsop, vleeschnat, *o.* —, Lochtblaes, *v.* —, Groote ronde plooy (in stoffen), *v.*

BOUILLON-BLANC, *m.* (plante). Wolkruyd, toórtskruyd, *o.*

BOUILLONNANT, E, *adj.* Koókend, ziedend, opborrelend.

BOUILLONNEMENT, *m.* Koóking, zieding, bobbeling, borreling, opborreling; gisting, *v.*

BOUILLONNER, *v. n.* Sterk zieden, opborrelen, bobbelen, borrelen, opwellen.

BOUILLOTTE, *f.* Tuyschspel (met de kaert), *o.*

BOUIN, *m.* Bundel zyde strengen, *m.*

BOULAIE, *f.* p. —*lè.* Berkenbosch, *o.*

BOULANGER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Bakker, broodbakker, *m.*; bakkerin, bakkersvrouw, *v.*

BOULANGER, *v. n.* et *a.* Brood bakken, brood maeken.

BOULANGERIE, *f.* Bakhuys, *o.*, bakkery, broodbakkery, *v.* —. Bakkersstiel, *m.*, bakkersambagt, *o.*

BOULDURE, *f.* Gragt onder het rad van eenen watermolen, *v.*

BOULE, *f.* Bol, bal, kloot, *m.*

BOULEAU, *m.* (arbre). Berk, berkenboom, *m.* *Bois de* —. Berkenhout, *o.*

BOULE-DOGUE, *m.* au pl. *boules-dogues.* Bulhond, *m.*

BOULÉE, *f.* Grondsop van gesmolten ongel *of* zoet, *o.*

BOULER, *v. n.* Den krop opblaezen (spr. van duyven). —. Aen den wortel uytwassen.

BOULET, *m.* Kanonskogel, kanonsbal, *m.* — *rouge.* Gloeyenden kogel. — *ramé.* Boutkogel, *m.* —, (mun.). Gevrigt boven den hiel van een peêrd, *o.*

BOULETÉ, E, *adj. Cheval* —. Peêrd dat zyn been verstuykt heêft, *o.*

BOULETTE, *f.* Frikkadel, *v.*, balleken (van gehaekt vleesch), *o.*

BOULEUX, *m.* CHEVAL TRAPU. Kort en dik peêrd, *o.* UN BON —, (fig.). Middelbaer verstand, *o.*

BOULEVARD, *m.* Bolwerk, *o.*, wal, *m.* —, (fig.) PLACE FORTE QUI COUVRE UN PAYS. Bolwerk, *o.* —. Bolwerk (wandeling met boomen beplant rondom eene stad), *o.*

BOULEVERSEMENT, *m.* Omwerping, omkeering, wanorde, verwoesting, *v.*

BOULEVERSER, *v. a.* Omwerpen, omkeeren, overhoop smyten; verwoesten. —. Verwarren, in wanorde brengen.

BOULEVUE (À OU À LA), *adv.* Zonder overleg, onbedagtelyk, in het wild, oppervlakkigly.

BOULICHE, *m.* (mar.). Groote aerden kruyk (op de schepen), *v.*

BOULIER, *m.* (filet). Vischnet, *o.*

BOULIMIE, *f.* (méd.). Onverzaedelyken honger, *m.*, vreêtziekte, *v.*

BOULIN, *m.* Duyvennest, *m.* —, (maç.). Stellinggat, steygergat, *o.*

BOULINE, *f.* Boelyn, *v.* *Aller à la* —. By den wind zeylen, laveêren.

BOULINER, *v. n.* (mar.). By den wind zeylen, laveêren. —, *v. a.* (pop.). Vrybuyten, rooven, steêlen (in een legerveld).

BOULINEUR, *m.* (pop.). Legerdief, vrybuyter, *m.*

BOULINGRIN, *m.* Perk van groezen *of* zoden (in eenen hof), *o.*

BOULINGUE, *f.* Topzeyl, *o.*

BOULINIER, *m.* (t. de mar.). Schip dat by den wind zeylt, *o.*

BOULOGNE (ville). Boulonje.

BOULOIR, *m.* Kalkkloet, kalkbaek, *m.* —. Koperen vat van eenen gond- *of* zilversmid, *o.*

BOULON, *m.* Yzeren bout (met ronden kop aen het een eynde en eene opening aen het ander voór eene spie), *m.*

BOULONER, *v. a.* Met eenen bout vastmaeken.

BOUQUE, *f.* (mar.). Engen pas *of* doórtogt, *m.*

BOUQUER, *v. a.* et *n.* Dwingen te kussen (spr. van kinder. enz.). —, (fig. *et* fam.) CÉDER À LA FORCE. Zich onderwerpen.

BOUQUET, *m.* p. —*ké.* Ruyker, bloemruyker, bloemtros, *m.*, tuyltje, *o.* —, (fig.). Gedicht op eenen verjaerdag, *o.* —. Bos, *m.*, bussel, *m.* en *v.* — *de cheveux.* Hairbles, *v.*, hairbos, *m.* —, PAQUET D'ARTIFICE. Bosje vuerpylen, *o.* —, FER DE RELIEUR. Bloemenstempel, *m.* —, PARFUM DU VIN. Geur van den wyn, *m.*

BOUQUETIER, *m.* Bloempot, *m.*

BOUQUETIÈRE, *f.* Bloemruykermaekster, verkoopster van bloemtuyltjes, *v.*

BOUQUETIN, *m.* Wilden bok, steenbok, *m.*

BOUQUIN, *m.* Ouden bok, *m.* —. Rammelaer, *m.*, manneken (van haezen en konynen), *o.* —. Oud boek van weynige weêrde, *m.* en *o.*

BOUQUINER, *v. n.* Oude boeken opzoeken *of* leêzen. — (en parlant du lièvre). Bespringen.

Digitized by Google

BOUQUINERIE, *f.* Hoop van oude boeken; koophandel in oude boeken, *m.*
BOUQUINEUR, *m.* Opzoeker *of* leezer van oude boeken, *m.*
BOUQUINISTE, *m.* Handelaer in oude boeken, *m.*
BOURA, *f.* (*étoffe*). Soórt van zyden en wollen stoffe, *v.*
BOURACAN, *m.* Borkaen, grof kameelot, *o.*
BOURACANIER, *m.* Borkaenweéver, *m.*
BOURACHE, BOURAGNE, *f.* (t. de pêche). Teenen fuyk (voór de vischvangst), *v.*
BOURBE, *f.* Slyk, *o.*, modder, *m.* *Qui sent la* —. Grondig.
BOURBELIER, *m.* Borst van een wildzwyn, *v.*
BOURBEUX, EUSE, *adj.* Modderagtig, modderig, slykagtig, slykig, grondig.
BOURBIER, *m.* Modderkuyl, modderpoel, *m.*, (fig.). Groote zwaerigheyd, moeyelykheyd, *v.*, (fig.) Chaos. Overdaed, ongebondenheyd *v.*
BOURBILLON, *m.* Verdikten en verhárden etter, *m.*
BOURBOTTE, *f.* (poisson). Puytael, *m.*
BOURCER, *v. a.* (mar.). Het zeyl half ophaelen.
BOURCET, *m.* Fokkemast, *m.*; fokkezeyl, *o.*
BOURCETTE, *f.* (plante). Veldsalaed, vettekaus, *v.*
BOURDAGNE, *f.* Soórt van bastaerd pastel *of* teekenkryt, *v.*
BOURDAIN, *m.* Zekere perzik, *v.*
BOURDAINE, *f.* p. —*dène.* (arbrisseau). Pylhout, *o.*, spork, sporkenboom, *m.*, zwarten els, *v.*
BOURDALOUE, *f.* Hoedband, *m.* —, *m.* Sorte de pot de chambre. Langwerpigen pispot *of* waterpot, *m.*
BOURDE, *f.* (pop.). Leugen, uytvlugt, verdichting, *v.* —, (t. de mar.). Byzeyl, *o.* —, Fausse nouvelle. Valsche tyding, *v.*
BOURDELAI, *m.* Groote druyf (die aen opzeylyde wyngaerden wast), *v.*
BOURDER, *v. n.* (pop.). Mentir. Liegen; bedriegen.
BOURDEUR, EUSE, *adj.* et *s.* (pop.). Leugenagtig, bedriegelyk. —, *m.* Leugenaerter; bedrieger, *m.* —, *f.* Leugenaerster; bedriegster, *v.*
BOURDILLON, *m.* Vathout (gekloóven eykenhout om duygen te maeken), *o.*
BOURDIN, *m.* Sorte de pêche. Zekere persik, *v.*
BOURDON, *m.* Hommel, hommelbie, *v.* —. Groote klok, *v.* —, Omission (impr.). Uytleeting van een of meer woórden, *v.* —. Pelgrimstok, *m.* — (t. de mus.). Bas, *m.*, basstem, *v.* —*d'orgue.* Brompyp, *v.*, brommer, *m.*
BOURDONNÉ, E, *adj.* (blas.). Houten kaspper voerende. Papier —, ridé. Gerimpeld papier.
BOURDONNEMENT, *m.* p. —*donemant.* Gedommel, gehommel, *o.* —, (fig.). —, gemoer, *o.*, mompeling, *v.* Bruit continuel dans les oreilles. Buyzing, tuyting, *v.*
BOURDONNER, *v. n.* Hommelen, dommelen, ruyschen, brommen. —. Mompelen, morren. —, *v. a.* Chanter à voix basse entre ses dents. Neuren.
BOURDONNET, *m.* (chir.). Wiek van pluk, *v.*
BOURG, *m.* Vlek, groot dorp, *o.*
BOURGADE, *f.* Kleyn vlek, *o.*
BOURGÉNE, *f.* *voyez* Bourdaine.
BOURGEOIS, E, *s. m.* et *f.* p. —*joa*, —*joise.* Borger, poorter, stedeling, *m.*; borgeres, borgervrouw, *v.* —, aux domestiques. Baes, werkbaes, *m.*; baezin, *v.* —. Eygenaer, *m.*, *of* —, *adj.* Borgerlyk, borgeragtig, gemeen.
BOURGEOISEMENT, *adv.* Borgerlyk.
BOURGEOISIE, *f.* p. —*joasie.* Borgery, borgerschap, poortery, *v.* —, Qualité de bourgeois. Borgerschap, poorterschap, *o.*
BOURGEON, *m.* Bot, *v.*, knop, *m.*, uytspruytsel (van de boomen), *o.* —, (fig.). Puyst (in het aengezigt), *v.*
BOURGEONNÉ, E, *adj.* p. —*joné.* Puystig, puystagtig.
BOURGEONNER, *v. n.* Knoppen, botten, uytbotten, jonge takken schieten.
BOURG-ÉPINE, *f.* *voyez* Nerprun.
BOURGMESTRE, *m.* Borgemeester, *m.*
BOURGOGNE, *f.* (pays). Bourgondië. —, *m.* *Vin de* —. Wyn van Bourgondië, *m.* —, *f.* Sainfoin. Krok, *m.*
BOURGUIGNON, ONNE, *adj.* et *s.* Bourgondisch. —, *m.* Bourgondier, *m.* —, *f.* Bourgondische vrouw, *v.*
BOURGUIGNOTE, *f.* Stormhoed; helm, *m.*
BOURIQUET, *m.* Haspel, draeyboom (om de stukken op te haelen in de mynen), *m.*
BOURJASOTTE, *f.* p. —*sote.* (figue). Soórt van vyg, *v.*
BOURLET, *m.* *voyez* Bourrelet.
BOURRACHE, *f.* (plante). Bernagie, *v.*
BOURRADE, *f.* Ligte aenraeking, *v.*, kleynen beét (van den haezewind aen eenen haes), *m.* —. Stoot *of* slag met eenen snaphaen *of* fuziek, *m.* —, (fig.) Attaque, répartie vive. Uytval met harde woórden (in eene twistrede), *m.*
BOURRAGE, *m.* Vulsel, *o.*
BOURRAS, *m.* Py (grove wollen stoffe) *v.*
BOURRASQUE, *f.* Buy, windbuy, *v.*, rukwind, stormwind, *m.* —, (fig.) Mouvement d'humeur brusque et passager (fam.). Buy, kwaede buy, *v.* —, (fig.) Geweldige kwelling, *v.*, hevigen aenval; storm, *m.* —, (fig.). Volksoproer van korten duer, *m.*
BOURRE, *f.* Scheêrhair, vulhair, ossenhair, koeyhair, *o.* —*lanice.* Wollen watte, kratswol, *v.* —*tontice.* Scheêrwol, *v.* —*de soie.* Rafelzyde, flokzyde, *v.* —*d'une arme à feu.* Prop, *v.* —, Bouton de la fleur. Bloemknop, *m.* —, (fig.) Fatras, chose inutile dans un écrit. Beuzeling, *v.*, opvulsel, *o.*
BOURREAU, *m.* p. *bourô.* Beul, scherprechter, *m.* *De* —, *en* —. Beulagtig. —, (fig.) Homme cruel. Vreedaerd, beul, *m.* —, (fig.) Tourment. Beul, *m.*, kwelling, *v.*
BOURRÉE, *f.* Takkebosje, *o.* —. Zekeren lustigen dans, *m.*
BOURRELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Vroegen, knaegen, pynigen.
BOURRELERIE, *f.* Gareelmaekersstiel *m.*
BOURRELET, *m.* p. *bourelè.* Valhoed (voór kleyne kind.), beuling, *m.* —, Sorte de coussin. Kussen, *o.* —. Gezwel om de lenden van waterzugtigen, *o.* —. Kanonfries, *v.* — (t. de mar.). Vrong, *v.* —, Grosseur à la greffe (jard.). Kwast, *m.*
BOURRELIER, *m.* Gareelmaeker, *m.*
BOURRER, *v. a.* Met scheêrhair vullen. —. De prop op een schietgeweêr doen. — (t. de chasse). Ligt aenraeken, een weynig hair uytrukken. —. Met den kolf van een fuziek slaen *of* stooten. —, (fig. *et* fam.) Maltraiter de paroles. Besnauwen, botmuylen.
BOURRICHE, *f.* (panier). Wildbraedmand, *v.*
BOURRIERS, *m. pl.* Kaf (onder het gedórscht graen), *o.*
BOURRIQUE, *f.* Ezelin, *v.* —. Slegt peêrdeken, *o.* —, (fig.) Ignorant. Botterik, botmuyl, weêtniet, *m.* —, (fig.). Schaliedekkersbak; metselaersbak, *m.*
BOURRIQUET, *m.* Jongen ezel, *m.* —, Petit âne. Ezeltje, *o.* —. Haspel, draeyboom (in de mynen), *m.* —. Metselaersbak, schaliedekkersbak, *m.*
BOURRIR, *v. n.* (t. de chasse). Geraes maeken (spr. van veldhoenderen als zy opvliegen).
BOURRU, E, *adj.* et *s.* Kwastig; hoofdig, koppig; zot, eygenzinnig. *Vin* —. Most, ongeklaerden witten wyn, *m.* *Fil* —. Knobbeligen draed. —, *m.* Kwast; halven zot, *m.*
BOURSAL, *m.* Soórt van vischnet, *o.*
BOURSAULT, *m.* p. —*cô.* Zekeren wilgenboom, *m.* —. Loodgietersstamper, *m.*
BOURSE, *f.* Beurs, bors, geldbeurs, *v.* —, (fig.) Argent. Geld, *o.* —, Trésor. Schat, *m.* —, Pension dans un collége. Beurs, *v.* —, Lieu où s'assemblent les négociants, etc. Beurs, *v.* — *à cheveux.* Hairzakje, *o.* — (t. de chasse). Konynennet, *o.* — (t. d'anat.). Balzak, *m.*; blaes, *v.* — (t. de jard.). Schel, *v.* — (poisson). Zekeren visch, *m.* —. Soórt van munt in de Levant, *v.* —. Beurs voór den korporaeldoek (in den kerkd.), *v.*
BOURSE-À-PASTEUR, *f.* (plante). Taschkruyd, *o.*
BOURSEAU, *m.* p. —*cô.* Looden deksel (op het hoogste van een schaliëndak), *o.* —. Klopper; loodgietersstamper, *m.*
BOURSETTE, *f.* p. —*cète.* Taschkruyd, *o.* —. Stuk van eene orgelkas, *o.*
BOURSIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Beurzenmaeker, beurzenverkooper, *m.*; beurzenmaekster, beurzenverkoopster, *v.* —, *m.* Beursstudent, *m.* —, Celui qui fait la dépense. Beurshouder, *m.*
BOURSILLER, *v. n.* (fam.). Geld uytleggen, onder elkander een beursje maeken.
BOURSIN, *m.* *voyez* Bousin.
BOURSON, *m.* Broekzak, *m.*, binnenbeurs, *v.*, binnenbeurzeken, *o.*
BOURSOUFFLAGE, *m.* p. —*çouflage.* Hoogdraevendheyd in het schryven, *v.*
BOURSOUFFLÉ, E, *adj.* et *s.* Opgeblaezen, bol. *Un gros* —. Een dik bakhuys, trompetters aenzigt, *o.* —, (fig.) Ampoulé. Hoogdraevend.
BOURSOUFFLEMENT, *m.* (chim.). Opzwelling, *v.*
BOURSOUFFLER, *v. a.* Enfler (la peau). Opblaezen. — son style (fig.). Zynen schryfstiel onmaetiglyk oppronken.
BOURSOUFFLURE, *f.* Gezwollenheyd, opgeblaezenheyd van het vel, *v.* —, (fig. *et* fam.) Enflure du style. Hoogdraevendheyd, *v.*
BOUSARDS, *m. pl.* p. —*sars.* Hertendrek, *m.*
BOUSCULER, *v. a.* Het onderste boven werpen *of* smyten. —, (fam.). Heén en weêr stooten.
BOUSE, *f.* Ossenmest, koeymest, koeydrek, *m.*
BOUSIER, *m.* (insecte). Soórt van schildvleugelig insekt, *o.*
BOUSILLAGE, *m.* Mortel van kleyaerde en stoppels, *m.* —, (fig. et fam.). Kladwerk, knoeywerk, *o.*, knoeyery, broddelaery, *v.*
BOUSILLER, *v. n.* Metselen met mortel van kleyaerde en stoppels. —, *v. a.* (fig. *et* fam.). Knoeyen, broddelen, brodden.
BOUSILLEUR, *m.* Metselaer die met mortel van kleyaerde en stoppels metselt, boerenmetselaer, *m.* —, Ouse, *m.* et *f.* (fig.). Knoeyer, broddelaer, *m.*; knoeyster, broddelaerster, *v.* (steenen, *v.*
BOUSIN, *m.* Weeke korst aen de hard-
BOUSQUIER, *v. n.* (mar.). Buyten, buyt maeken.
BOUSSOIR, *m.* Ankerhout, *o.*, ankerspael, *v.*
BOUSSOLE, *f.* p. —*çole.* Kompas, zeekompas, *o.*, streêkwyzer, *m.*; kompasnaeld; kompasdoos, *v.* —, (fig.) Leydsman, regel, *m.*, voórbeêld, *o.*
BOUSTROPHÉDON, *m.* Geschrift dat beurtelings van den regten naer den slinken, en van den slinken naer den regten kant gaet, *o.*

Digitized by Google

BOUSURE, *f.* (t. de monn.). Mengsel om muntstukken wit te kooken, *o.*

BOUT, *m.* Eynde, eynd, uyterste, *o.* *Le — de l'oreille.* Lel, oorlel, *v.* *Le — du nez*, *— du doigt.* Tip *of* top van den neus, van den vinger, *m.* *De — en —.* Van het eene eynde tot het andere. *— d'homme.* Manneken, *o.* *Rire du — des dents.* Veynzen te lachen. *Savoir q. c. sur le — du doigt*, *très-bien.* Iets op zyn duymken weeten. *Au — du compte*, *tout considéré.* By slot van rekening, eyndelyk. *— de chandelle.* Eynde keers. —, Ce qui garnit l'extrémité d'une chose. Beslag, *o.* —, Fin d'un temps. Eynde, *o.* *Au — de l'année.* Op het eynde van het jaer. *Jusqu'au —.* Tot aen het eynde. *Je suis au — de ma patience.* Myn geduld is op het uyterste. *Venir à —*, *réussir ; dompter.* Volbrengen, ten eynde brengen ; temmen ; tot reden brengen. *A — portant.* Met het geweêr op de borst. *Aller — au vent* (mar.). Tegen den wind zeylen. *Avoir vent de —.* Den wind tegenhebben.

BOUTADE, *f.* Kuer, gril, *v.* —, (fig.) Verzen uyt grilligheyd gemaekt, *o. mv.*

BOUTANT, *adj. m. Arc —.* Frytboóg, *m.* *Pilier —.* Fryt, *v.*, schoórpilaer, *m.*

BOUTARGUE, *f.* Gezouten en in azyn ingelegde vischkuyt, *v.*

BOUT-D'AILE, *m.* au pl. *bouts-d'aile.* Slagpen, *v.*, boutje, *o.*, harde schryfpen, *v.*

BOUT-DE-L'AN, *m.* au pl. *bouts-de-l'an.* Zieldienst een jaer na de dood van eenen overleden, *m.*, jaergetyde, *o.*

BOUT-DE-QUÈVRE, *m. voyez* Bouteux.

BOUTE, *f.* (mar.). Vat met zoet water, *o.*

BOUTÉ, E, *adj. Cheval —.* Peêrd met regte schenkels, *o.*

BOUTE-À-PORT, *m.* au pl. *boute-à-port.* Havenmeester, *m.*

BOUTEAU, *m. voyez* Bouteux.

BOUTÉE, *f.* Schoór, stut, *m.*

BOUTE-EN-TRAIN, *m.* au pl. *boute-en-train.* Roepvogel, *m.* —, (fig.) Celui qui met les autres en gaieté. Aenlegger, aenmoediger, *m.*

BOUTE-FEU, *m.* au pl. *boute-feu.* Loutstok, *m.* —, Canonnier qui met le feu. Losbrander, *m.* —, Incendiaire. Brandstigter, *m.* —, (fig.) Twistmaeker, stoókebrand, belhamel, oproermaeker, *m.*

BOUTE-HORS, *m.* Zeker oud spel, *o.* Jouer au —, (fig.) Eikander poogen den voet te ligten. —, (fam.) Snaps, *m.*, gebabbel, *o.* —, Petite vergue (mar.). Gyk, speck, spack, *v.*

BOUTEILLE, *f.* Flesch, bottel, *v.* *Une — de vin.* Eene flesch wyn. *Une — à vin.* Eene wynflesch. *Bière en —.* Bottelbier, *o.* —, Bulle d'air sur les liquides. Bobbel, borrel, *m.*, waterblaes, *v.* —s (t. de mar.). Galery, *v.*, uytstek agter aen een schip, *o.*

BOUTEILLIER, *m. voyez* Bouteillier.

BOUTE-LOF, *m.* (mar.). Loefhouder, *m.*

* **BOUTER**, *v. a.* et *n.* Mettre (*v. m.*). Zetten, leggen, plaetsen. (t. de mar.) *— de lof*, *bouliner.* By den wind zeylen, laveêren. *— un cuir.* Het vleesch van eene huyd afschaeven. —, Filer, graisser (en parlant du vin). Lyperen.

BOUTERÉAU, *m.* p. *—ró.* Speldemaekersprieem, *m.*

BOUTEROLLE, *f.* Oorband, *m.*, beslag (aen het eynde der scheede van eenen degen), *o.* —, Steenslypers- en knopmaekersprieem, *m.* — (t. de serr.). Kerf aen den kam van eenen sleutel, *v.*

BOUTE-SELLE, *m.* p. *boutecèle*, au pl. *boute-selle* (signal). Geblaes der trompet (om de ruyters te peêrd te doen stygen), *o.*

BOUTE-TOUT-CUIRE, *m.* (fam.). Doórbrenger, verkwister, slemper, die alles verteêrt, *m.*

BOUTEUX, *m.* (filet). Schepnet, *o.*

BOUTICLAR, *m.* Schuyt waerin men visch vervoert en voed, *v.*

BOUTILLIER, *m.* Bottelier, kelder-meester, *m.*

BOUTIQUE, *f.* Winkel, *m.*, kraem, *o.* *Tenir —.* Winkel houden. *Fille de —.* Winkeldogter, *v.* *Garde —*, *marchandise d'un mauvais débit.* Ligger, *m.* —, Winkel, *m.*, werkplaets, *v.* —, Le fonds d'un marchand. Winkelgoederen, *o. mv.* —, Tous les outils d'un artisan. Al de werktuygen van eenen werkman, *o. mv.* —, Nasse. Vischfuyk, vischbeun, *v.*

BOUTIQUIER, *m.* p. *—kié* (pop.). Winkelier, winkelhouder, kraemer, *m.*

BOUTIS, *m.* (t. de chasse). Plaets waer een wildverken gevroet heeft, *v.*

BOUTISSE, *f.* p. *—tice.* Steen in eenen muer met zyne breedte naer buyten gekeerd, *m.*

BOUTOIR, *m.* Veégmes, hoefmes, steskmes, *o.* —, Snuyt van wildverken, *m.*

BOUTON, *m.* Knop, *m.*, bot, *v.* —, Puyst, *v.* —, Knoop, knop (aen kleedsel), *m.* *— de fleuret.* Pop, *v.* *— de mire.* Mikknop (oórlogs w.), *m.*

BOUTON-D'ARGENT, *m.* au pl. *boutons-d'argent* (t. de bot.). Zekere witte bloem, *v.*

BOUTON-D'OR, *m.* au pl. *boutons-d'or* (t. de bot.). Soórt van geéle bloem, *v.*

BOUTON-DE-ROSE, *m.* au pl. *boutons-de-rose* (coquille). Soórt van schelp, *v.*

BOUTONNÉ, E, *adj.* Geknoopt, geknopt, met knoppen vastgemaekt. —, Puystig, vol puysten. — (van boomen). Uytgebot, geknopt. —, Mystérieux. Agterhoudend, geheym. *Cet homme est toujours —.* Dien man is altyd geheym.

BOUTONNER, *v. n.* Botten, uytbotten, uytspruyten, knoppen. —, *v. a.* Knoopen, knoppen, toeknoopen, toeknoppen. *— son habit*, *se —.* Zyn kleed, zynen rok toeknoppen.

BOUTONNÉRIE, *f.* Het knopmaeken, *o.* ; koopmanschap in knoppen, *v.* ; knophandel, *m.*

BOUTONNIER, *m.* Knopmaeker, *m.*

BOUTONNIÈRE, *f.* Knopgat, *o.*

BOUTRIOT, *m.* p. *—trió.* Speldemaekers graveêryzer, *o.*

BOUT-SAIGNEUX, *m.* p. *bou-cègneu*, au pl. *bouts-saigneux.* Halsstuk (van een geslagt schaep *of* kalf), *o.*

BOUTS-RIMÉS, *m. pl.* Eyndrymen, *o. mv.* Bout-rimé, *s. m. sing.* Gedicht van eyndrymen, *o.*

BOUTURE, *f.* (t. de jard.). Spruyt, *v.*, uytspruytsel, *o.*

BOUVARD, *m.* Munthamer, *m.*

BOUVEAU, *m.* Jongen os, *m.*

BOUVEMENT, *m.* (sorte de rabot). Lystschaef, kornisschaef, *v.*

BOUVERET, *m.* (oiseau). Africaensche goudvink, *v.*

BOUVERIE, *f.* Ossenstal, *m.*

BOUVET, *m.* Ploegschaef, *v.*

BOUVIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Ossendryver, ossenhoeder, *m.* ; ossendryfster, ossenhoedster, *v.* —, (fig.) Rustre. Plompaerd, boer, *m.* —, Constellation boréale. Ossenhoeder, *m.* —, Gobemouche (oiseau). Vliegenvanger, *m.* — (poisson). Zekeren kleynen visch, *m.*

BOUVILLON, *m.* Jongen os, *m.*

BOUVREUIL, *m.* (oiseau). Goudvink, bloedvink, *v.*

BOUZE, *f. voyez* Bouse.

BOXER, *v. n.* (de l'anglais *to box*). p. *bokcer.* Boksen, vegten met de vuyst.

BOXEUR, *m.* Bokser, vuystvegter, *m.*

BOYAU, *m.* p. *boa-ió.* Darm, *m.* — *culier.* Aersdarm, *m.* —, (fig.) Lieu étroit et long. Lange en smalle plaets, *v.* —, Leêren huys, *v.* —, Linie (der loopgraeven), *v.*

BOYAUDIER, *m.* p. *boa-idié.* Snaerenmaeker, *m.*

BOYAU-ENTIER, *m.* Regten darm, *m.*

BOYÉ, *m.* Americaenschen priester, *m.*

BOYER, *m.* Boeyer (vaertuyg in Vlaenderen), *m.*

BRABANÇON, ONNE, *adj.* et *s.* Brabandsch. —, *m.* Brabander, *m.* —, *f.* Brabandsche vrouw, *v.* *Le —*, *la langue —onne.* De brabandsche tael, het brabandsch.

BRABANT, *m.* Braband, *o.*

BRABEUTES, *m. pl.* (t. d'antiq.). Voórzitters by de gewyde spelen in Griekenland, *m. mv.*

BRAC, *m.* (oiseau). Zekeren africaenschen vogel, *m.*

BRACELET, *m.* p. *—lè* (ornement). Armband, armring, *m.*, armsieraed, *o.* —, Armleder, *o.* —, Lang gerolde staef goud, *v.*

BRACHÉLYTRES, *m. pl.* p. *brakéli—* (insectes). Soórt van schildvleugelige insekten, *o. mv.*

BRACHET, *m.* Brak (zekeren jagthond), *m.*

BRACHIAL, E, *adj.* p. *—kial*, au pl. *m. brachiaux.* Van den arm, tot den arm behoorend. *Muscle —.* Armspier, *v.*

BRACHINE, *m.* (insecte). Soórt van schildvleugelig insekt, *o.*

BRACHIO, *m.* Jong van eenen beêr, *o.*

BRACHION, *m.* p. *—kion* (polype). Soórt van veêlvoet, *m.*

BRACHIOPODES, *m. pl.* Hoofdeloos schelpdieren, *o. mv.*

BRACHYCATALECTIQUE, *adj.* (t. de poés.). Word gezegd van een griekschen *of* latynsch vers, aen hetwelk op het eynde eenen voet ontbreekt.

BRACHYCÈRE, *m.* p. *—ki—* (insecte). Zeker schildvleugelig insekt, *o.*

BRACHYGRAPHE, *m.* Schryver door verkortingen, *m.*

BRACHYGRAPHIE, *f.* Konst van te schryven door verkortingen, *v.*

BRACHYLOGIE, *f.* p. *—kilogie.* Kortspreuk, *v.*

BRACHYPNÉE, *f.* p. *—kipné.* Kort en langzame ademhaeling ; kortbostigheyd, *v.*

BRACHYPTÈRES, *adj.* et *s. m. pl.* *Oiseaux —.* Kortvleugelige vogels, *m. mv.*

BRACMANE, **BRAME**, *m.* Braminen (in dienenschen wysgeêr *of* priester), *m.*

BRACON, *m.* Schoór van eene sluyt deur, *m.*

BRACONNER, *v. n.* Wildstroopen ; eene verboódene jagt *of* op eens anders gebied jaegen.

BRACONNIER, *m.* Wildstrooper ; jager op eene verboódene jagt, enz. ook die veêl wild zonder onderscheyd wechschiet, *m.*

BRACTÉE, *f.* (bot.). Bloemblaedje, bloeyblad, *o.*

BRACTÉIFÈRE, *adj.* (bot.). Bloembladen draegend.

BRACTÉOLE, *f.* Goudblad (afknipsel afsnoeysel van goudblad), *o.*

BRADYPE, *m.* (quadrupède). Luyaerd, *m.* ; luydier, *o.*

BRADYPÉPSIE, *f.* Langzameme en onvolmaekte spysverteêring, *v.*

BRAGUE, *f.* (mar.). Broeking (aen de scheêpskom), *v.* —, Stuk hout dat de ribben van eene luyt bedekt, *o.* —s, (st. burl.). Vrolykheden, snaekeryen, *v. mv.*

BRAGUER, *v. n.* p. *—gher.* Vrolyk en lustig leêven.

BRAGUETTE, *f.* p. *—ghète* (terme de mar.). Hyschtouw van de marastenen, *v.* en *o.*

BRAI, *m.* p. *brè.* Scheêpsharpuys, scheêpsteêr, *o.* —. Strik voór kleyne vogels, *m.*

Digitized by Google

BRAIE, *f.* Broek, onderbroek, *v. Sortir d'une affaire les —s nettes* (fam.). Er wel uitkomen. — , LANGE. Gatdoek (der lil. kind.), *m.* —, Waskeêrsemmekers werktuyg, *o.* —, Mastvel (lap van leêr of gewast lynwaad onder aan den mast), *o.* — *du hunier.* Harvel, *o.* — (terme d'impr.). Stuk uytgesneeden papier *of* parkement op de neem van eene drukpers, *o.*

BRAILLARD, E, *adj.* et *s.* Schreeuwend, schreeuwagtig. —, *m.* Schreeuwer, *m.* —, *f.* Schreeuwster, *v.*

BRAILLE, *f.* Houten schop (tot het omroeren van den haring), *v.*

BRAILLEMENT, *m.* Geschreeuw (van zommige dieren, als honden enz.), *o.*

BRAILLER, *v. n.* Schreeuwen, huylen. —, *v. a.* Haring met de schop omroeren.

BRAILLEUR, EUSE, *adj.* et *s. voyez* BRAILLARD.

BRAÏMENT, *m.* Gebalk, *o.*, rucheling (van den ezel), *v.*

BRAIRE, *v. n.* p. *brère* (word gebruykt in de volgende tyden en persoonen : *braire; il brait, ils braient; il braira, ils brairont; il brairait, ils brairaient*). Balken, ruchelen (als den ezel). — , (*fig. et* fam.). Schreeuwen.

BRAISE, *f.* Koôl, houtskoôl ; gloeyende kool, *v.*

BRAISER, *v. a.* Op gloeyende koôlen koôken.

BRAISIER, *m.* Koôlbak, *m.*

BRAISIÈRE, *f.* Doofpot, bluschpot, smoorpot, smoorketel (by de bakkers), *m.* —, Vat waerin men op gloeyende koôlen koôkt, *o.*

BRAME, *m. voyez* BRACMANE.

BRAMER, *v. n.* (en parlant du cerf). Schreeuwen.

BRAMIN, *m. voyez* BRACMANE.

BRAN, *m.* Drek, stront, *m.* — *de Judas*, *taches de rousseur.* Sproeten, *v. mv.* — *de son.* Grove zemel, *v.* — *de scie.* Zaegmeel, zaegsel, *o.* — *de vous* (*adv. de mépris*). Ik geêf den bruy van u.

BRANCARDS, *f. pl.* Boeyen, ketenen der galeyslaeven, *v. mv.*

BRANCARD, *m.* p. —*kar.* Berrie, baer, draegberrie, *v.*, draegbed, *o.*, draegstoel, *m.* —, Disschboomen van een rytuyg, *m. mv.* —, PIÈCE LATÉRALE QUI UNIT LES DEUX TRAINS. Boom, *m.*

BRANCARDIER, *m.* Berriedraeger, *m.*

BRANCHAGE, *m.* Takwerk, kapruynhout, *o.*, takken, *m. mv.*

BRANCHE, *f.* Tak, *m.* —, (fig.) CE QUI EN A LA FORME. Tak ; arm, *m.* — (de lustre). Arm, *m.* —s (d'un *mors*). Stangen van eenen toom, *v. mv.* —s (de ciseaux). Bladen van eene scheêr, *o. mv. Les —s d'une brouette.* De handboomen van eenen kruywagen, *m. mv.* —*s, les deux parties du bois d'un cerf.* Gewigt, *o.* — (d'une veine). Tak, *m.* — (de garde d'épée). Beugel, *m.* — (d'un fleuve). Arm, *m.* — (t. de généalogie). Tak, *m.* —, LES DIFFÉRENTES PARTIES D'UNE SCIENCE, D'UN ART. Tak, *m.*, vak, *o.*

BRANCHER, *v. a.* (fam.). Aen eenen boomtak ophangen. — , *v. n.* Op eenen tak zitten.

BRANCHE-URSINE, *f.* (plante). Beêrenklauw, *m.*

BRANCHIAL, E, *adj.* Van de vischkieuwen *of* vischooren.

BRANCHIER, *adj.* et *s. m.* (terme de pêche.). Jongen roofvogel die van den eenen tak op den anderen begint te vliegen, *m.*

BRANCHIES, *f. pl.* Vischkieuwen, *v. mv.*, vischooren, *v.* en *o. mv.*

BRANCHU, E, *adj.* Getakt, veêltakkig.

BRANDE, *f.* Boomken dat groeyt in onbebouwde landen, *o.* —, BRANCHAGE. Takken, *m. mv.*, takwerk, *o.*

BRANDEBOURG, *m.* p. —*bour* (pays). Brandenburg. *Du* —, Brandenburgsch. —, Versierd knopgat, *o.* —, *f.* SORTE DE CASAQUE. Regenmantel, regenrok, *m.*, reyskleed, *o.*

BRANDEBOURGEOIS, E, *adj.* et *s.* Brandenburgsch. —, *m.* Brandenburger, *m.* —, *f.* Brandenburgsche vrouw, *v.*

BRANDERIE, *f.* Brandery, brandewynstoôkery, *v.*

BRANDEVIN, *m.* Brandewyn, *m.*

BRANDEVINIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Brandewynstoôker ; brandewynverkooper (in een leger), *m.* ; brandewynstoôkster ; brandewynverkoopster (in een leger), *v.*

* **BRANDI**, E, *adj.* Schielyk. *Enlever quelqu'un tout* —. Iemand schielyk en met geweld wechneêmen.

BRANDILLEMENT, *m.* (fam.). Slingering, toutering, schongeling, *v.*

BRANDILLER, *v. a.* Slingeren, beweêgen. Se —, (fam.). Touteren, schongelen, schoppen.

BRANDILLOIRE, *f.* p. —*loar.* Schongel, *m.*, schop, *v.*, touter, *m.*

BRANDIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Zwaeyen, verroeren. —, (charp.). Pinnen, vastmaeken.

BRANDON, *m.* Strooyfakkel, strooytoôrts, *v.* —, TISON. Brandstok, *m.*, brandhout, *o.* —, Brandend hout, enz., dat in eenen brand opvliegt, *o.* LES —S DE LA DISCORDE (fig.). De fakkel der tweedragt, *v.* —, PAILLE TORTILLÉE AUTOUR D'UN BÂTON, SERVANT D'INDICE. Strooywisch (aen eenen stok dienende tot zeker teeken), *v.*

BRANDONNER, *v. a.* Strooywisschen planten, met beslag beleggen, met strooywisch te koop stellen.

BRANLANT, E, *adj.* Waggelend.

BRANLE, *m.* Roering, waggeling, schudding, slingering, *v.* —, (fig) PREMIÈRE IMPULSION DONNÉE À Q. C. Aendryving, bevoordering, *v. Donner le — à une affaire.* Eene zack aendryven. *Etre en* —. Aen den gang zyn. —, Hangmat, *v.*, hangbed, *o.*, kooy, *v.* —, DANSE GAIE, EN ROND. Ronden dans, *m. Mener le* —. Den dans voeren *of* leyden, aen 't hoofd zyn.

BRANLE-BAS, *m.* au pl. *branles-bas* (mar.). Bevel om de hangmatten wech te neêmen (op de schepen) en zich tot het gevegt gereed te maeken, *o.*

BRANLEMENT, *m.* Waggeling, schudding, beweêging, *v.*

BRANLE-QUEUE, *m.* (oiseau). Kwikstoêrt, *m.*

BRANLER, *v. a.* Slingeren, schudden, beweêgen. —, *v. n.* ETRE AGITÉ. Waggelen, wankelen, slingeren. Se —. Zich beweêgen, zich verroeren.

BRANLOIRE, *f.* p. —*loare.* Wipplank, touterplank, *v.* —, Keten aen eenen smidsblaesbalk, *v.*

BRAQUE, *m.* (chien de chasse). Brak, *m.* —, (fig.) ÉTOURDI, ÉCERVELÉ. Losbol, *m.*, loshoofd, *o.* —, *adj.* ÉTOURDI (fam.). Loshoofdig.

BRAQUEMART, *m.* p. —*kemar.* Korten en breeden degen, *m.*

BRAQUEMENT, *m.* Het planten, *o.*, wending, *v. Le — des canons.* Wending *of* het planten van het geschut.

BRAQUER, *v. a.* p. —*ker.* Planten, wenden, rigten, stellen. — *le canon.* Het geschut stellen, rigten *of* planten.

BRAQUES, *f. pl.* Kreêftscheêren, *v. mv.*

BRAS, *m.* Arm, erm, *m. Le — droit.* Den regten arm. (fig.) AVOIR LES — LONGS, BEAUCOUP DE CRÉDIT. Veêl gezag hebben. *Avoir q. q. sur les* —. Iemand op den hals hebben. *Avoir beaucoup d'affaires sur les* —. Met veêle zacken belast zyn, veêle zaeken op den hals hebben. —, PERSONNE. Persoon, *m.* —, FORCE, PUISSANCE. Magt, *v.*, gezag, *o. Le — de Dieu.* Gods arm, Gods magt. *Le — séculier, la puissance temporelle.* Wereldlyken arm. —, (fig.) VAILLANCE. Dapperheyd, *v.* —, (fig.) CE QUI A DE L'ANALOGIE AVEC LES BRAS HUMAINS. Arm. — *de mer.* Zeearm, *m.* — (d'un fleuve). Arm. — (d'un fauteuil). Arm. —. Uytsteêkenden kandelaer aen eenen muer, *m.* —. Steenslypers werktuyg, *o.* — (t. de jard.). Schoôt, *m.*, spuyt, *v.* — (t. de mar.). Ratouwen, *v.* en *o. A* —, *à force de bras.* Met de armen, met geweld. — *dessus*, — *dessous*, *amicalement.* Arm in arm, met vriendschap.

BRASER, *v. a.* Braseêren, soudeêren.

BRASIER, *m.* Gloed, *m.* —, (fig.) gloed, *m.* —, BASSIN POUR LA BRAISE ARDENTE. Vuerwagen (om eene plaats te verwarmen), *m.*

BRASILLER, *v. a.* p. *brazi*—. Op koôlen braeden *of* roosten. —, *v. n.* (van de zee spr.). 'S nagts lichten.

BRASQUE, *f.* Pleyster van leem en gestampte koôl (om de gieters forneyzen van binnen te bestryken), *v.*

BRASSADE, *f.* (filet). Soôrt van vischnet met groote maezen, *o.*

BRASSAGE, *m.* p. *braçaje.* Bewerking der metaelen, *v.* —. Muntgeld, *o.*, muntloon, *m.* en *o.*

BRASSARD, *m.* Armwapen, armstuk, *o.*

BRASSE, *f.* (mar.). Vaem, vadem (lengte van twee uytgestrekte armen), *m.*

BRASSÉE, *f.* Armvol (zoo veêl als men kan omarmen), *m.*

BRASSÉIER, *v. a.* Brassen, aenbrassen.

BRASSER, *v. a.* Brouwen, sterk omroeren. — *de la bière.* Bier brouwen. — *le métal.* Metael roêren (als het vloeyend is). —, BRASSÉIER (mar.). Brassen, aenbrassen. —, (fig.) TRAMER, MACHINER. Brouwen, iets kwaed besteêken. — (t. de pêcheur). By het visschen het water roeren.

BRASSERIE, *f.* p. *bracerie.* Brouwery, bierbrouwery, *v.*

BRASSEUR, ÉUSE, *s. m.* et *f.* Brouwer, bierbrouwer, *m.*; brouwster, *v.*

BRASSIAGE, *m.* p. *braciaje.* Meêting met vadems, *v.*

BRASSICAIRES, *m. pl.* PAPILLONS DE CHOU. Koolkapelletjes, *o. mv.*

BRASSICOURT, *m.* p. *bracikour.* Peêrd dat kromme beenen heeft, *o.*

BRASSIÈRES, *f. pl.* Borstrok, hemdrok (der vrouw. en kind.), *m.* ETRE EN —, (fig.). Geene vrye magt hebben om te handelen gelyk men wilt, gebondene handen hebben.

BRASSIN, *m.* p. *bracin.* Brouwkuyp, *v.*, brouwketel, *m.* —, Brouwsel, *o.*

BRASSOIR, *m.* p. —*çoar.* (monn.). Roerstok (voór het metael), *m.*

BRASURE, *f.* Plaets waer twee stukken yzer aen elkander gebraseêrd zyn, *v.*

BRAVACHE, *m.* (fam.). Grootsprecker, opsnyder, blaeskaek, *m.*

BRAVADE, *f.* Trotseêring, terging, *v.* —, FEINTE BRAVOURE. Geveynsde dapperheyd, *v.*

BRAVE, *adj.* et *s.* Braef, moedig, dapper, manhaftig, klock, kloekmoedig. *De —s soldats.* Dappere, braeve soldaeten. — *capitaine.* Klocken kapiteyn. —, HONNÊTE. Eerlyk, braef. — *homme.* Eerlyken man. —, COMPLAISANT. Gedienstig. — *homme.* Gedienstigen man. —, PROPRE, BIEN MIS (pop.). Wel opgeschikt, net gekleed. —, *m.* Moedigen, dapperen man, *m.* —, SPADASSIN. Voórvegter, twistzoeker, blaeskaek, *m.*

BRAVEMENT, *adv.* Moediglyk, dapperlyk, klockelyk. —, HABILEMENT. Treffelyk, behendiglyk.

BRAVER, *v. a.* Trotsen, trotseêren, niet ontzien. — LA MORT (fig.) L'AFFRONTER. De dood niet ontzien.

* **BRAVERIE**, *f.* Kleederpragt, *v.*

BRAVO, *m.* (mot italien). Goedkeuring, *v.*, handgeklap, *o.*, toejuyging, *v.* —, *interj.* Bravo!

BRAVOURE, *f.* Kloekheyd, kloekmoe-

Digitized by Google

digheyd, dapperheyd, *v.* —s. Heldendaeden, *v. mv.*

BRAYER, *v. a.* p. *bré-ier.* (word geconj. als *payer*). Teëren, beteëren, bepekken, kalfsteren.

BRAYER, *m.* p. *bré-ié.* Breukband, *m.* —. Vaendraegersgordel, *m.* —. Hyschtouw, *v.* en *o.* —. Klepelriem (eener klok), *m.*

BRAYETTE, *f.* p. *bré-iète.* Opening *of* spleët in de voórbroek, *v.*

BRÉANE, *f.* (toile). Normandisch linnen, *o.*

BRÉANT, *m.* (oiseau). Geëlgors, groene vlas vink, *v.*

BRÉBIAGE, *m.* Schaeps- *of* schaepengeld (welk men eertyds eyschte), *o.*

BREBIS, *f.* Schaep, *o.*, ooi, oye, *v.* (fig.) — GALEUSE. Schurftagtig schaep. A — TONDUE, DIEU MESURE LE VENT (prov.). God legt den mensch niet meer op dan hy draegen kan. —, (fig.) CHRÉTIEN SOUS SON PASTEUR. Schaep, *o.*

BRÈCHE, *f.* Bres, stormbreuk, *v.*, stormgat, *o. Battre en* —. Bres schieten. FAIRE — à UN PÂTÉ, (fig.) L'ENTAMER. Eene pastey opsnyden. —, Schaerd (in een mes), *v.* —, (fig.) TORT, DOMMAGE. Schade, vermindering, *v.*, nadeel, *o.* —. Soórt van marmer, *m.* en *o.*

BRÈCHE-DENT, *adj.* et *s.* au pl. *des brèche-dents.* Breuktandig; die eenen *of* meer van de voórste tanden verlooren heeft.

BRÉCHET, *m.* Benedenste gedeelte van het borstbeen, *o.*

BREDI-BREDA, *adv.* (fam.). Met overhaesting, onbezonnen.

BREDINDIN, *m.* (mar.). Kleynen takel (om lasten op te haelen), *m.*

BRÉDIR, *v. n.* Leër met riemen te samen naeyen.

BREDOUILLE, *f.* (jeu de trictrac). Dubbele party, *v.* SORTIR —, D'UN LIEU (fig.). Met onverrigte zaeken wechgaen.

BREDOUILLEMENT, *m.* Stamering, hakkeling, *v.*

BREDOUILLER, *v. n.* et *a.* Stameren, hakkelen; uythakkelen. — *un discours.* Eene rede uythakkelen.

BREDOUILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Stameraer, hakkelaer, *m.*; stameraerster, hakkelaerster, *v.*

BRÉE, *f.* Beslag aen den steël van eenen smidshamer, *o.*

BREF, BRÈVE, *adj.* Kort, niet lang. —. Kort. *Voyelle brève.* Korte lettergreëp. —, LACONIQUE. Kort, kortbondig, beknopt. —, DE PETITE TAILLE. Kort, kleyn. —, *adv.* TROP RAPIDEMENT. Te haestig. *Parler* —. Te haestig spreëken. —, EN UN MOT, ENFIN. Kortom, met een woórd. —, *m.* LETTRE PASTORALE D'UN PAPE. Pauselyken brief, *m.*, bulle, *v.*, breve, *o.* —. Cartabel, *v.*, kerkelyken dagwyzer, *m.* — (t. de mar.). Pas, *v.*, zeebrief, *m.*

BRÉGIN, BRÉGIER, *m.* Anchovisnet, *o.*

BRÉHAIGNE, *adj. f.* p. *bré-à-gne.* Onvrugtbaer (van dieren spr.). *Vache* —. Kween, onvrugtbaere koey.

BRELAN, *m.* Tuyschspel, *o.* —. Tuyschhuys, *o.*, tuyschschoól, *v.*, dobbelhuys, *o.* —. Dry gelyke kaerten, *v. mv.*

BRELANDER, *v. n.* Tuyschen. —, (pop.) MUSER. Ledig staen, staen gaepen.

BRELANDIER, ÈRE, *m.* et *f.* Tuyscher, dobbelaer, *m.*; dobbelaerster *v.*

BRELANDINIER, ÈRE, *m.* et *f.* Marsdraeger, marskraemer (die zyn kraem op de straet stelt), *m.*; marsdraegster, *v.*

BRELÉE, *f.* Wintervoeder voór de schaepen, *o.*

BRELIC-BRELOQUE, *adv.* p. —*liklok.* (fam.). Onbezonnen, onbedagtelyk. (hout, *o.*

BRELLE, *f.* Kleyn vlot van timmer-

BRELOQUE, *f.* Voddery, prul, *v.* —. Juweel aen de keten van eene zakhorlogie, *o. Battre la* — (t. mil.). De trommel slaen voór de uytdeeling van brood, enz.

BRELOQUET, *m.* Verzameling van kleyne juweelen hangende aen eene keten, *v.*

BRELUCHE, *f.* (étoffe). Zekere stoffe van garen en wol, *v.*

BRÈME, *f.* (poisson). Braessem, *m.* — (ville). Bremen.

BRENEUX, EUSE, *adj.* (t. bas). Bekakt, bevuyld, bescheëten.

BRENTE, *m.* p. *brante.* (insecte). Zeker insekt, *o.*

BREQUIN, *m.* Booryzer, *o.*

BRÉSIL, *m.* (pays). Breziliën. —, BOIS DU BRÉSIL. Breziliehout, roodhout, *o.*

BRÉSILIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Van Breziliën, eenen *of* eene van Breziliën.

BRÉSILLER, *v. a.* (fam.). In kleyne stukskens breëken; verbryzelen. —. Met breziliehout verwen.

BRÉSILLET, *m.* Gemeen breziliehout, *o.*

BRÉSILLOT, *m.* Antillisch verfhout, *o.*

BRESSIN, *m.* (cordage). Hyschtouw, *v.* en *o.*, talie, *v.*, takel, *m.*

BRESTE, *f.* Vogeljagt met lym en lokaes, *v.*

* BRESTER, *v. n.* Twisten, schreeuwen.

BRETAGNE, *f.* (pays). Bretagne. *La Grande* —. Groot-Britanië.

BRÉTAILLER, *v. n.* De scherm- *of* vegtschoólen dikwils bezoeken. —, TIRER SOUVENT L'ÉPÉE. Om een woórd den degen trekken; dikwils vegten.

BRÉTAILLEUR, *m.* Vegter, voórvegter, schermer, *m.*

BRETAUDER, *v. a.* Kortooren, motsen. — *un cheval* ou *un chien.* Een peërd of hond kortooren of motsen. —, COUPER LES CHEVEUX TROP COURT. Het haar te kort afsnyden. —. Ongelyk scheëren.

BRÉTELLE, *f.* p. —*tèle.* Draegband, kruyband, *m.*, draegzeel, *o.* —s. Garcel (om de brock op te houden), *o.*

BRETESSÉ, E, *adj.* p. —*tecé.* (blas.). Onder en boven overhands getand.

BRETON, ONNE, *adj.* et *s.* Van Bretagne; eenen *of* eene van Bretagne. *Les* —*s.* De Britten (oude inwooners van Engeland), *m. mv.* —, *m.* (coquille). Witte geribde schelp, *v.*

BRÈTTE, *f.* p. *brète.* Stootdegen, langen degen, *m.*, braedspit, *o.*

BRETTÉ, E, *adj.* p. *brèté.* Getand, getakt. *Marteau* —. Getanden hamer *m.*

BRETTELER, *v. a. voyez* BRETTER.

BRETTER, *v. a.* Met een getand werktuyg beurbeyden; bikken, afbikken.

BRETTEUR, *m.* p. *brèteur.* (fam.). Vegter, voórvegter, twistzoeker, *m.*

BRETTURE, *f.* Tanden (aen sommige werktuygen), *m. mv.*

BREUIL, *m.* Diergaerde, *v.*; omsloóten bosch, *o.* —*s.* Reefbanden, *m. mv.*, gytouwen, *v.* en *o. mv.*

BREUILLER, *v. a.* (mar.). Opgyen, gyen.

BREUVAGE, *m.* p. —*je.* Drank, *m.* —. Genesdsdrank, *m.* —. Giftdrank, *m.*

BRÈVE, *f.* (oiseau). Zekeren zangvogel, *m.* —, (monn.). Geldspecie van dezelfde gieting, *v.*

BREVET, *m.* p. —*vè.* Gunstbrief, *m.*, brevet, *o.* — (t. de mar.). Vragtbrief, *m.* — *d'invention.* Uytvindingsbrief, *m.*

BREVETAIRE, *m.* p. —*tère.* Houder van eenen gunstbrief, enz. *m.*

BREVETER, *v. a.* Eenen gunstbrief verleenen.

BRÉVIAIRE, *m.* Getyden, *o. mv. Il dit son* —. Hy leëst zyne getyden. —. Getyboek, *m.* en *o.*, brevier, *m.*

BRÉVIPÈDES, *adj.* et *s. m. pl.* (t. d'hist. nat.). Kortvoetig; kortvoetige vogels, *m. mv.*

BRÉVIPENNES, *adj.* et *s. m. pl.* (t. d'hist. nat.). Kortvleugelig; kortvleugelige vogels, *m. mv.*

BRÉVIROSTRES, *adj.* et *s. m. pl.* (t. d'hist. nat.). Kortsnavelig; kortsnavelige vogels, *m. mv.*

BRIBE, *f.* Groot stuk brood, *o.* —s. Overgeschoótene brokken (van de tafel), *v. mv.* —s DE LATIN (fig.). Latynsche spreuken hier en daer uytgeheald, *v. mv.*

BRIC-À-BRAC, *m.* p. *brik-à-brak.* Prul, oude vod, *v.* —, (pop.). Voddeverkooper, *m.*

BRICK, *m.* Zeker zeevaertuyg, *o.*

BRICOLE, *f.* Springriem (aen het getuyg der koetspeërden), *m.* —. Draegband, kruyband, *m.* —. Werderstuyt (van eenen bal), *m.*, bogt, *v.* JOUER DE —, (fig.) USER DE VOIES DÉTOURNÉES. Omwegen gebruyken. —s. Jagtnetten, *o. mv.*, jagtgaren, *o.*

BRICOLER, *v. n.* Terugspringen, terugstuyten, weëromstuyten. —, (fig.). Omwegen gebruyken, onopregtelyk handelen.

BRICOLIER, *m.* Peërd dat nevens de disselboomen gespannen is, *o.*

BRICOTEAUX, *m. pl.* p. —*coté.* Treden van een weëfgetouw, *v. mv.*

BRIDE, *f.* Toom, teugel, breydel, *m.* —, RÊNES. Leyreep, *m.* LÂCHER LA — à Q. Q., LUI METTRE LA — SUR LE COU, (fig.) NE PLUS RÉGLER SES ACTIONS. Iemand den teugel vieren. *Aller — en main, avec prudence.* Zeer omzigtig te werk gaen. *Courir à — abattue, en toute* —. Zoo hard ryden als het peërd kan loopen. —. Keëlband (aen de muts der kl. kind.), *m.* —, Trens aen een knopgat, *v.*

BRIDÉ (LE), *m.* (poisson). Zekeren visch. —, *adj.* JUGE —, IGNORANT (fam.). Onweëtenden rechter. *Oison* —. Sul, bloed, gek, *m.*

BRIDER, *v. a.* Toomen, breydelen, den toom aendoen. —, (fig.) SERRER TROP. Nypen, benauwen. —, (fig.) LIER PAR DES OBLIGATIONS; RÉPRIMER. Beteugelen, bedwingen, toomen, in toom houden. — *l'ancre* (mar.). Het anker bekleeden.

BRIDOIR, *m.* Kinband, *m.*

BRIDON, *m.* Ligten toom, *m.*

BRIDURE, *f.* Het bekleeden van het anker, *o.*

BRIE, *f.* Bakkersgereedschap om het deeg te kneëden, *o.*

BRIEF, ÈVE, *adj.* p. *bri-èf.* (prat.). Kort (van weynigen duer), snel, spoedig.

BRIÈLLE (LA), *f.* (ville). Den Briel, *m.*

BRIER, *v. a.* Het deeg kloppen.

BRIÈVEMENT, *adv.* Kortelyk, beknoptelyk, in weynige woórden.

BRIÈVETÉ, *f.* Kortheyd, *v.* — *du temps.* Kortheyd van den tyd. —, (fig.) CONCISION. Kortheyd, beknoptheyd, *v.*

BRIFAUDER, *v. a.* De wol voór de eerste mael kammen.

BRIFAUT, *m.* Zekeren jagthond, *m.*

BRIFE, *f.* (pop.). Groot stuk brood, *o.*

BRIFER, *v. a.* (pop.). Inslokken, vreëten, greëtiglyk eëten.

BRIFEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vraet, gulzigaerd, *m.*; gulzig vronwmensch, *o.*

BRIFIER, *m.* Reep lood op de nok van een dak, *m.*

BRIGADE, *f.* Bende ruytery; bende krygsvolk, brigade, *v.* —, (fig.) RÉUNION DE PERSONNES. Schaer, menigte, *v.*

BRIGADIER, *m.* Brigadier, *m.*

BRIGAND, *m.* Roover, struykroover, strooper, *m.* —, (fig.). Knevelaer, afperser, *m.*

BRIGANDAGE, *m.* Roovery, struykroovery, *v.* —, (fig.). Knevelaery, afpersing, *v.*

BRIGANDEAU, *m.* p. —*dô.* (fam.). Kleynen struykroover; bedriegenden advokaet, *m.*

Digitized by Google

BRIGANDER, *v. n.* Rooven, struykrooven.

BRIGANDINE, *f.* Wapenrok, maliënhalder, *m.*

BRIGANTIN, *m.* Brigantyn (vaertuyg) *m.*

BRIGNOLE, *f.* (prune). Brignoól, pruymelle, *v.*

BRIGNOLIER, *m.* (arbuste). Zeker boomken (in America), *o.*

BRIGUE, *f.* Kuypery, bekuyping (listige handelwyze), *v.* —, Cabale, victoes. Kabael, party, *v.*

BRIGUER, *v. a.* p. —*gher.* Bekuypen, bejagen; *alle moeyte doen om iets te verkrygen.* — *un emploi.* Een ambt bekuypen.

• **BRIGUEUR**, *m.* Bekuyper, bejaeger, *m.*

BRILLAMMENT, *adv.* Op eene glinsterende *of* uytmuntende wyze.

BRILLANT, E, *adj.* Glinsterend, blinkend, schitterend, glansryk. *Des vertus* —*es.* Schoone deugden. *Pensée* —*e.* Scherpsinnige gedagte. —, *m.* Eclat, lustre. Glans, luyster, *m.* —, (*fig.*) Vivacité. Schranderheyd, scherpzinnigheyd, levendigheyd, vlugheyd, *v.* —, Diamant taillé à facettes. Brillant, diamant met ruyten, *m.*

BRILLANTER, *v. a.* Eenen diamant met ruyten slypen. (fig.) Style brillanté. Opgepronkten schryfstiel.

BRILLER, *v. n.* Glinsteren, schitteren, blikken, flikkeren. —, (fig.) Uytmuynten. — . Zeer ieverig zoeken (*ryp.* van eenen jagthond).

BRIMBALE, *f.* p. *brin*—. Arm van eene pomp, pompstok, *m.*

BRIMBALER, *v. a.* (fam.). Heen en weder bewegen *of* schudden (spr. van blokken).

BRIMBORION, *m.* p. *brin*—. Kleynigheyd, voddery, beuzeling, *v.*

BRIN, *m.* Draedje, pluysje, *o.*, halm, *m.* — *d'herbe.* Grasje, *o.* —. Schoótje, spruytje, *o. Un* — *de paille.* Eenen stroyhalm, *m. Bois de* —. Ongeschulpt hout. —, (fam.) Un peu. Een weynig, beétje, *o. Un* — *d'estime.* Een weynig agting. *Un beau* — *de bois.* Eenen langen, regten balk, *m.* C'est un beau — d'homme (fig.). Het is eenen fraeyen manspersoon. — *à* —, *l'un après l'autre.* Van stukken tot beétje, van grasken tot grasken; zoek kairken voór hairken.

BRIN-BLANC, *m.* p. —*blan*, au pl. *brins-blancs* (oiseau). Zeker kolombyntje, *o.*

• **BRINDE**, *f.* Gezondheyd, *v. Boire des* —*s.* Gezondheden drinken in de ronde.

BRIN-D'ESTOC, *m.* au pl. *des brins-d'estoc.* Springstok (stok op de twee eyndens met yzer beslaegen), *m.*, *pols.* *v.*

BRINDILLE, *f.* (t. de jard.). Takje met vrugt en ingekrompene bladen, *o.*

BRINDONE, *f.* (fruit). Zekere vrugt, *v.*

BRINGUE, *f.* Kleyn leelyk peêrd, *o.*

BRIOCHE, *f.* Eyerkoek, *m.* —, (pop.) Bêtise, Missiag, *m.*, misgreép, *v.* en *m.*

BRIONE, *f.* p. *brioane.* Brionie, *v.* wilden wyngaerd, *m.*, kwartelbezië, *v.*

BRION, *m.* Boommos, *o.* —. Uyteynde van de scheépskiel, *o.*

BRIOTTE, *f.* p. *briote.* Soórt van klaproos, *v.*

BRIQUAILLONS, *m.* p. —*kaillon.* Puyn van bakesteenen, *o.*

BRIQUE, *f.* Kareel, kareelsteen, bakstaen, *m.* — *de Hollande.* Klinkert, *m.* — *de savon.* Zeepbrood, *o.* — *d'étain.* Stekin, *o.*

BRIQUET, *m.* p. —*kè.* Vuerstael, *o.*, vuerslag, *m.* —, (fig.). Korten sabel voór het voetvolk, *m.* —, Zekere honden, *m. mv.*

BRIQUETAGE, *m.* p. —*ketaje.* Gemetselvormig plaesterwerk, *o.* —, Baksteenvormig plaesterwerk, *o.*

BRIQUETÉE, *adj. f. Urine* —. Baksteenverwige pis, *v.*

BRIQUETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Rood verwen en baksteenswyze verdeelen.

BRIQUETERIE, *f.* Steenbakkery, kareelbakkery, *v.*, steenoven, kareeloven, *m.*

BRIQUETIER, *m.* Steenbakker, kareelbakker, *m.*

BRIS, *m.* pr. l's. Braek, breuk, huysbraek, breéking, *v.* — *de prison.* Ontsnapping uyt de gevangenis. — *de scellé.* Verbreéking van zegel. —. Vrak (stukken van een verongelukt schip), *o.* —, Naufrage. Schipbreuk *v.* — (t. de blas.). Yzeren band, *m.*

BRISABLE, *adj.* Breékbaer.

BRISANTS, *m. pl.* Blinde klippen *v. mv.* —, Barning, branding (geklots der golven tegen het strand), *v.*

BRISCAMBILLE, *f.* Zeker kaertspel, *o.*

BRISE, *f.* (mar.). Zeewind, *m.* —. Wipbalk (om iets op te haelen), *m.* — (plante). Zekere grasplant, *v.*

BRISE-COU, *m.* p. —*ze-kou.* Beryder van jonge peêrden, *m.* —, Gevaerlyken trap *of* doórgang, *m.*

BRISÉES, *f. pl.* p. —*zé.* Takken (die eenen jaeger op zynen weg strooyt), *m. mv.* —, (fig. et fam.). Voórbeéld, *o. Suivre les* — *de q. q.* Iemands voórbeéld *of* voetstappen navolgen. *Aller sur les* — *de q. q.* Iemand ergens in onderkruypen. *Revenir sur ses* —, *reprendre une affaire abandonnée.* Tot zyn eerste voórneémen wederkeeren.

BRISE-GLACE, *m.* p. —*zeglace*, au pl. *brise-glace.* Ysbreéker, *m.*; ook paelen voór de bruggen, enz., om het ys af te keeren.

BRISEMENT, *m.* Breéking, braek, breuk, *v.* — de coeur (fig.). Hevige droefheyd. —. Breéking der golven, *v.*

BRISE-MOTTES, *m.* au pl. *brise-mottes.* Rolblok, rolsteen, kluytebreéker, *m.*

BRISE-PIERRE, *m.* au pl. *brise-pierre.* Steenbreéker, *m.*, steentang (heelm. werkt.), *v.*

BRISER, *v. a.* Breéken, in stukken breéken, verbryzelen. — *en petits morceaux.* Morzelen. — *la laine.* Wol plukken. — *ses fers.* Zyne boeyen losbreéken. — *ses chaînes.* Uyt de gevangenis ontsnappen, breéken. —, Vermoeyen, afmatten. —, *v. n.* Heurter avec violence (mar.). Breéken. *Brisons là-dessus.* Laet ons daervan niet meer spreéken. Se —. Breéken, in stukken springen. Tant va la cruche à l'eau, qu'à la fin elle se brise (prov.). De kruyk gaet zoo lang te water, tot dat zy breékt. Se —. Breéken, aenslaen (tegen iets). Se —, se replier (en parlant des pièces d'un ouvrage). In twee opengaen. *Porte brisée.* Vouwdeur, *v.*

BRISE-RAISON, *m.* p. —*zerèzon*, au pl. *brise-raison.* Babbelaer, *m.*; babbelaerster, *v.*

BRISE-SCELLÉS, *m.* au pl. *brise-scellés.* Zegelverbreéker, die de verzegelde zacken steélt, *m.*

BRISEUR, *m.* Breéker, *m.* — *d'images.* Beéldstormer, *m.* — *de sel.* Zoutstamper, *m.*

BRISE-VENT, *m.* p. —*zevant*, au pl. *brise-vent* (jard.). Windschut, windschutsel, windscherm, *o.*

BRISIS, *m.* Nokhoek van een platdak, *m.*

BRISOIR, *m.* Braek, *v.*, vlashamer, blouwel, *m.*

BRISQUE, *m.* (jeu). Zeker kaertspel; de aezen en tienen van elk koleur, *o.*

BRISURE, *f.* Afgebroken deel, *o.* — (fortif.). Soórt van gordyn om de zyde van een bolwerk te dekken, *v.* — (t. de blas.). Bygevoegd stuk, byvoegsel, *o.*

BRITANNIQUE, *adj.* Van Groot-Britaniën, van Engeland. *Iles* —*s.* Groot-Britaniën, Engeland, *o.*

BRIZE, *f.* (plante). Zekere grasplant, *v.*

BROC, *m.* p. *brô.* Groote kruyk, *v.*; grooten pot (voór bier *of* wyn), *m.* De bric et de —, deçà et delà (fam.). Op de eene en de andere wyze. *De* — *en bouche.* Van het spit in den mond.

BROCANTE, *f.* Stang waer kruemerswaeren aenhangen, schachery, *v.*

BROCANTER, *v. a.* Ruylebuyten, kwantselen, schacheren.

BROCANTEUR, *m.* Ruylebuyter, kwantselaer, schacheraer, *m.*

BROCARD, *m.* (fam.). Schimpwoórd, *o.*, schimpschoót, *m.*, spotrede, bespotting, beschimping, *v.*

BROCARDER, *v. a.* Beschimpen, bespotten.

* **BROCARDEUR**, EUSE, *s. m.* et *f.* Spotvogel, bespotter, beschimper, *m.*; bespotster, beschimpster, *v.*

BROCART, *m.* (étoffe). Zydestoffe met goud *of* zilver doórweéfd, *v.*

BROCATELLE, *f.* p. —*katèle.* Soórt van stoffe van garen en wol, *v.* —, Marmer van verschillende koleuren, *m.* en *o.*

BROCHANT, *adj. m.* (t. de blas.). Over het geheele wapen gaende. — *sur le tout*, *par-dessus*, *en outre.* Bovenal, daerenboven, alles overtreffend.

BROCHE, *f.* Spit, braedspit, *o. Mettre à la* —. Aen het spit steéken. — *de la bobine.* Spil, *v.* —, Stoksken (waeraen de keêrsen, haringen enz. hangen), *o.* —*s à tricoter.* Breynaelden, *v. mv.*, breypriemen, *m. mv.* —, Nagel (van het wit op den doel), *m.* — (d'une serrure). Pin, stift, *v.* —*s.* Schoenmaekerspinnen, *v. mv.* —. Zwiksen, *o.* — (terme d'impr.). Ronds, *v.* —*s.* Slagtanden (van een wildverken), *m. mv.*

BROCHÉE, *f.* Spitvol, *o.* —. Stoksken vol lemmetten, *o.*

BROCHER, *v. a.* Doórweéven (oplegwerk op eene stoffe maeken). — (t. de rel.). Innaeyen, brocheéren. — *un livre.* Eenen boek innaeyen. —, (fig.) Faire à la hâte. Broddelen, met haest doen. —. De pollevyen der schoenen vastpinnen. —, Tricoter. Breyen. — (t. de maréchal). Eenen nagel in den hoef van een peêrd slaen. —. Pannen hoopsgewyze op latten leggen.

BROCHET, *m.* p. —*chète* (poisson). Snoek, *m.* — *carreau.* Groten snoek.

BROCHETER (word geconj. als *jeter*), *v. a.* Speéten in het vleesch steéken, het vleesch pinnen.

BROCHETON, *m.* Snoeksken, *o.*, haringsnoek, *m.*

BROCHETTE, *f.* Speét, *v.*, speétje, *o.* —, Stoksken (tot het voeden *of* opbrengen van eenen vogel), *o.* Elever un enfant à la — (fig.). Een kind met groote zorg opvoeden.

BROCHETTER, *v. a. voyez* Brocheter.

BROCHEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Boekinnaeyer, *m.*; boekinnaeyster, *v.* —, Qui tricote. Breyder, *m.*; breydster, *v.*

BROCHOIR, *m.* Hoefhamer, hamer tot het beslaen der peêrden, *m.*

BROCHURE, *f.* Boekinnaeying, *v.* —. Innaeyersloon, *m.* en *o.* —. Kleyn geschrift, *o.*; ingenaeyden boek, *m.* en *o.*

BROCOLI, *m.* (chou). Italiaensche kool; bloemkool, spruytkool, *v.*

BRODEQUIN, *m.* Halve leêrs, *v.* —, Tooneelleêrs. Chausser le —, (fig.) Jouer la comédie, faire des comédies. Een blyspel speélen; blyspelen dichten. —*s.* Beenyzers, voetyzers (waerin men eertyds de gevangenen sloót), *o. mv.*

BRODER, *v. a.* Bordueren, stikken. *Aiguille à* —. Stiknaeld, *v.* —, (fig. et fam.). Embellir (un conte). Opschikken, versieren. —. Den rand van eenen hoed naeyen.

BRODERIE, *f.* Borduersel, borduer-

Digitized by Google

werk, stiksel, stikwerk, naeldenwerk, o. —. Het bordueren, stikken.
BRODEUR, EUSE, s. m. et f. Borduerder, borduerwerker, stikker, m.; borduerster, borduerwerkster, stikster, v.
BRODOIR, m. Hoedenmaekers zydeklos, m. en v.
BROIE, f. p. broa, voyez Brisoir.
BROIEMENT, BROÎMENT, m. Het stampen of stooten. — des couleurs. Vryving der verwen, v.
BROME, m. (plante). Ydelhaver, wilde haver, v. — (poisson). Zekeren visch, m.
BROMÉLIACÉES, f. pl. (bot.). De ananassen, m. mv.
* **BROMOGRAPHIE**, f. (méd.). Beschryving van de vaste spyzen, v.
BROMOS, m. voyez Brome.
BRONCHADE, f. Struykeling, v., mistred, m.
BRONCHEMENT, m. Struykeling, v.
BRONCHER, v. n. Struykelen, mistreeden. —, (fig.) Failli. Feylen, mistreeden, missen, haperen. Il n'y a si bon cheval qui ne bronche. Er is niemand of hy kan missen.
BRONCHES, f. pl. Lochtscheppende longvaten, o. mv.
BRONCHIAL, E, adj. Van de lochtscheppende longvaten.
BRONCHIES, f. pl. voyez Branchies.
BRONCHOCÈLE, m. p. —ko— (méd.). Gorgelgezwel, kropgezwel, o.
BRONCHOTOMIE, f. p. —ko—. Stroótsneé, v.
BRONZE, m. Brons (koper met tin gemengd), o. Cœur de —, (fig.) Fort dur. Steenen hert. —. Metaelen snybeeld, o. —, (fig.) Canon. Kanon, o.
BRONZÉ, E, adj. Bronsverwig, koperverwig, metaelverwig.
BRONZER, v. a. Bronzeeren, koperverwig maeken. —, Teindre (une peau) en noir. Zwart verwen. Se —, (fig.) Versteenen.
BROQUART, m. (vén.). Vael dier van een jaer, o.
BROQUE, f. voyez Brocoli.
BROQUETTE, f. Pin, v., nageltjes met breede koppen (om de behangsels vast te maeken), o. mv.
BROSSAILLES, f. pl. voyez Broussailles.
BROSSE, f. Borstel, kleerborstel, schuyer, m. —. Verfkwast, schilderborstel, m. — (t. d'hist. nat.). Bussel hair aen de voeten van sommige dieren, m. en v.
BROSSER, v. a. p. brocer. Borstelen, afborstelen, uytborstelen. —, v. n. (t. de vén.). Door heggen en struyken loopen.
BROSSIER, m. Borstelmaeker, m.
BROSSURE, f. Verwing van vellen met eenen borstel, v.
BROTÈRE, f. (plante). Zekere plant (van Nieuw-Spanjen), v.
BROU, BROUT, m. Bolster (groene schel van nooten enz.), m.
BROUAILLES, f. pl. Ingewand van vogelen en visschen, o.
BROUÉE, f. Stofregen, mist, nevel, m.
BROUET, m. Zuypen, o., kandeel, wynsop, v. —, Méchant ragoût. Magere soep, v.
BROUETTE, f. p. brouète. Kruywagen, kordewagen, m. —. Handwagen, stootwagen, m.
BROUETTER, v. a. p. brouèter. Kruyen, met den kruywagen voeren.
BROUETTEUR, m. Kruyer (die menschen in eenen handwagen voert), m.
BROUETTIER, m. p. brouètié. Kruyer (die iets vervoert met eenen kruywagen), m. Salaire de —. Kruyersloon, m. en o.
BROUHAHA, m. p. brou-a-a (fam.). Handgeklap, o., toejuyging, v.
BROUHI, m. Blaespyp van eenen brandschilder, v.
BROUILLAMINI, m. Verwarring, brabbeling, wanorde, v.
BROUILLARD, m. p. —lar. Mist, nevel, m. — (t. de comm.). Kladboek, m. en o. —, adj. Papier —. Kladpapier, vloeypapier, zuygpapier, o.
BROUILLE, f. (pop.) Tweedragt, oneenigheyd, v., twist, m.
BROUILLÉ, E, adj. Couleur —e. Onreyne verf, verf die niet net is. Homme — avec l'argent. Man die geen geld heeft.
BROUILLEMENT, m. (fam.). Mengeling, verwarring, v.
BROUILLER, v. a. Vermengen, verwarren, ondereen smyten. —, (fig.) Mettre du désordre dans les idées, les affaires. Verwarren. Cet homme, si l'on n'y prend garde, brouillera tout. Deezen man zal alles verwarren, als men er geen agt op slaet. —, Semer la division. Oneenig maeken, tweedragt verwekken. — du papier (fam.). Papier bekladden. Se —, se mettre en désordre. In verwarring of wanorde geraeken. Se —. Verwarren, verlegen zyn, zich ontstellen in het spreeken. Se —, (fig.) cesser d'être amis. Oneenig worden. Le temps, le ciel se brouillent. De locht betrekt, het word donker weder. —, v. n. Verwarren, ondereen smyten.
BROUILLERIE, f. Tweedragt, oneenigheyd, v., twist, stryd, m., misverstand, o. Il est arrivé une — entre eux. Er is een misverstand onder hen ontstaen.
BROUILLON, m. Klad (papier waerop men een eerste ontwerp of schets stelt), v. — (t. de comm.). Kladboek, m. en o.
BROUILLON, ONNE, adj. et s. Twistmaekend, onlust verwekkend. —, m. Twistmaeker, twistgeest, wargeest, mensch die verwarring veroorzaekt, m. —, f. Twistmaekster, v.
BROUIR, v. a. Verbranden, verdorren, verzengen door de zon (spr. van graenen en vrugten).
BROUISSURE, f. Verbranding, verdorring, verzenging; verbrandheyd, v.
BROUSSAILLES, f. pl. p. —çailles. Struyken, m. mv., kreupelbosch of gewas, o.
BROUSSIN, m. Uytwas aen sommige boomen, m.
BROUT, m. p. brou. Spruyten, loten, v. mv.
BROUTANT, E, adj. (vén.). Weydend, graezend, loofeetend.
BROUTER, v. a. Weyden, graezen, afweyden, afeeten. — (t. de jard.). De toppen der spruyten afbreeken, afsnyden. —, v. n. Huppelen der schaef.
BROUTILLES, f. pl. Ryzen tot takkebossen of muisnerd, o. mv. —, (fig. et fam.). Vodderyen, kleynigheden, v. mv.
BROYER, p. broa-ier (je broie; nous broyons, ils broyent. Je broynis; nous broyions, vous broyiez. Je broyai. Je broierai. Je broierais. Broie, qu'il broie. Que je broie; que nous broyions, que vous broyiez, qu'ils broient. Que je broyasse. Broyant; broyé, ée), v. a. Stampen, stooten, maelen. — des couleurs. Verf vryven. — de la moutarde. Mostaerd maelen. — , Briser avec le brisoir. Braeken, blouwen, knappen. — du noir, (fig.) se livrer à des idées tristes. Droefgeestig zyn.
BROYEUR, m. p. broa-ieur. Verfvryver; kempbracker, m.
BROYON, m. p. broa-ion. Vryfsteen, looper, m. —. Vossenval, v.
BRU, f. Belle-fille. Schoondogter, v.
BRUANT, m. (oiseau). Geelvink, v.
BRU-BRU, m. Wilde ekster van Africa, v.
BRUC, m. Bessemheyde, v.
BRUCÉE, f. (plante). Zekere plant, v.
BRUCHE, f. (insecte). Zeker schildvleugelig insekt, o.
BRUCOLAQUE, m. Lyk van eenen die in den kerkhan is (by de Grieken), o.
BRUÉE, f. Uytdamping der vogtigheyd van den deeg, v.
BRUGEOIS, E, adj. et s. Brugsch, van Brugge. —, m. Bruggenaer, m. —, f. Bruggenaersche, v.
BRUGES (ville). Brugge.
BRUGNON, m. (fruit). Zekere perzik, v.
BRUINE, f. Stofregen, kouden motregen, m.
BRUINÉ, adj. m. Door eenen koude stofregen beschadigd of bedorven (spr. van de graenen).
BRUINER, v. imp. Stofregenen, motregenen.
BRUIR, v. a. (word geconj. als finir). Bewaezemen.
BRUIRE, v. n. (word gebruykt in infinit. en in den derden persoon sing. en plur. van het imperf. indicat.: il bruyait, ils bruyaient; part. présent bruyant). Bruysen, ruyschen, gonzen, bulderen. On entend — les vagues. Men hoort de golven ruyschen. Le vent bruyait. Den wind bulderde.
BRUISINER, v. a. Grof maelen (spr. van gekiemd graen).
BRUISSEMENT, m. p. —cement. Bruysing (der golven), ruysching, v., gegons, o. — d'oreilles. Ruysching der ooren.
BRUIT, m. p. brui. Gerugt, geruysch, geklank, geraes, getier, gerammel, gedruysch, o. Faire du —. Geraes maeken, tieren, raezen, rammelen. —, (fig.) Murmure, querelle. Krakeel, o., stryd, twist, m. Ils ont eu du — ensemble. Zy hebben met elkander gekrakeeld. —, Sédition. Oproer, opstand, m. —, Éclat qui font les choses dans le monde. Gerugt, o. —, Réputation, célébrité. Gerugt, o., beroemdheyd, v., vermaerdheyd, v., naem, m. Il a le — d'être usurier. Hy heeft den naem van eenen woekeraer. —, Nouvelle. Gerugt, o., maer, v., roep, m. C'est un — de ville. Dat is stads nieuws. Sans —, à petit —. Stillekens.
BRÛLABLE, adj. (fam.). Verbrandensweerdig.
BRÛLANT, E, adj. Brandend, blakend, heet. Une fièvre —e. Eene heete koórts. —, (fig.) Vif, animé. Hevig, driftig, hitsig, brandend. Style —. Hevigen schryfstiel.
BRÛLÉ, m. Reuk of smaek van iets dat aengebrand is, m.
BRÛLÉ, E, adj. Aengebrand, gebrand, verzengd. Cerveau —, (fig.) Fanatique. Geestdryver, m.
BRÛLÉE, f. Zeeschelp, v.
* **BRÛLEMENT**, m. Verbranding, v.
BRÛLEQUEUE, m. p. brûlekeue, s. pl. brûlequeue. Gloeyend yzer dat men op den afgeseneeden steert van een peerd houd, o.
BRÛLER, v. a. Branden, verbranden, afbranden. — vif. Levendig verbranden. — une ville. Eene stad verbranden. — la cervelle à q. q. Iemand door den kop schieten. —, Faire du feu d'une chose. Branden, verbranden. — du bois. Hout branden. — (fig.) Dessécher. Verbranden, verzengen, verdroogen, verdorren. — Causer une douleur vive. Branden sterk verhitten. —, v. n. Branden, verbranden, in brand staen, bleeken. Le bois sec brûle vite. Het droog hout brand schielyk. Il brûle de vous revoir. Hy brand van verlangen om u weder te zien. —, (fig.) Être très-passionné. Branden, bleeken. —, Échauffer vivement. Branden. —, Être excessivement chaud. Branden, gloeyen. Ses mains brûlent

Zyne handen zyn heet. —, (fig.) Dissiper argent. Ergens op vlammen, ergens naer haeken. — à petit feu, (fam.) attendre avec impatience. Met ongeduld wagten. *Les pieds lui brûlent.* Hy staet op heete kolen. Le tapis brûle, (fam.) mettre au jeu. Zet in. Se —. Zich verbranden. Se —. Zich branden. *Se — les pieds.* Zyne voeten branden.

* Brûlerie, *f.* Brandery, brandewynstookery, *v.*

Brûle-tout, *m.* au pl. *des brûle-tout.* Lyndenbrander, *m.*

Brûleur, *m.* Brandstigter, *m.*

Brûlot, *m.* Brander, *m.*, schip (om *onder* in brand te steeken), *o.* —. *Brandbrok* (iets dat te sterk gepeperd en gezouten is), *v.* —, Batteau (t. d'antaij). Slingergevaerte, *o.*; werptoórts, *v.* —, (fig.) Homme ardent; boute-feu. Zeer oploopenden mensch; stoókebrand, *m.* —, Lorica insecta. Soórt van insekt, *o.*

Brûlure, *f.* Verbrandheyd, *v.* *Onguent pour la —.* Brandzalf, *v.* —, Brandmerk, brandteeken, *o.* — (t. de jard.). Brand, *m.*

Brumaire, *m.* Deuxième mois de l'année républicaine. Nevelmaend, *v.*

Brumal, E, *adj.* Wintersch. *Fleur —e.* Winterbloem, *v.*

Brume, *f.* Zwaeren nevel, dikken mist, *m.*

Brumeux, euse, *adj.* Nevelagtig, mistagtig, mistig.

Brun, E, *adj.* et *s.* Bruyn, zwartagtig. —, *s. m.* et *f.* Bruynhairigen, *m.*; bruynhairige, bruynet, bruynette, *v.* —, *m.* Couleur brune. Bruyn, *o.*, bruynheyd, *v.* —, *f.* Soin. Schemering, *v.* *Sur la —.* Op den avond. *Avoir l'humeur —e.* Zwaermoedig *of* droefgestig zyn.

Brunâtre, *adj.* Bruynagtig.

Brune-et-blanche, *f.* (oiseau). Vink van Noórd-America, *v.*

Brunelle, *f.* p. *—nèle* (plante vulnéraire). Beéreenoor, senegroen, brunellenkruyd, *o.*

Brunet, ette, *adj.* et *s.* p. *—nè—.* Bruynagtig. —, *m.* Bruynhairigen, *m.* —, *f.* Bruynhairige, bruynette, *v.*

Brunet, *m.* (oiseau). Soórt van lyster, *v.*

Brunette, *f.* Gemakkelyk en aerdig liedeken, *o.* — (coquillage). Soórt van schelpgewas, *o.* — (oiseau). Soórt van watermep, *v.*

Bruni, *m.* Het glad, het gebruyneérd, *o.*

Brunir, *v. a.* Bruyn maeken *of* verwen, bruynen. —, Polir. Bruyneéren, glad maeken. —, *v. n.* Devenir brun. Bruyn worden, bruynen. *Ses cheveux brunissent.* Zyn hair word bruyn.

Brunissage, *m.* p. *—niçaje.* Bruyneérwerk, *o.* —, Bruyneéring, *v.*, het bruyneéren.

Brunisseur, euse, *s. m.* et *f.* Bruyneérder, *m.*; bruyneérster, *v.*

Brunissoir, *m.* p. *—çoar.* Bruyneérpyter, *o.*, bruyneérsteen, *m.*

Brunissure, *f.* Bruyneérsel, *o.*

Brunoir, *m.* p. *—noar* (oiseau). Soórt van lyster, *v.*

Brusc, *m.* Soórt van heyde, *v.*

Brusque, *adj.* Stuer, stuersch, haestig, driftig, barsch, oploopend.

Brusquembille, *m.* Zeker kaertspel, *o.*

Brusquement, *adv.* Onverhoeds, driftiglyk, haestelyk, barschelyk.

Brusquer, *v. a.* p. *—ker.* Onbeschoftelyk tegen iemand uytvaeren *of* onbeleéfdelyk bejegenen. *—une place.* Met den eersten aenval eene plaets inneémen. *— une affaire.* Eene zaek haestig afwerken.

Brusquerie, *f.* Barschheyd, haestigheyd, oploopendheyd, *v.*

Brut, E, *adj.* Ruw, rouw, onbearbeyd, onbewerkt, ongesleépen. *Un diamant —.* Eenen ruwen diamant. *Du sucre —.* Ruwe, ongeraffineérde suyker. —, (fig.) Qui manque de politesse, de culture. Onbeleéfd, onbeschaefd, ruw. *Il a encore des manières brutes.* Hy heéft nog onbeschaefde gewoonten. —, *adj. m.* *Poids —.* Bruto (gewigt).

Brutal, E, *adj.* au pl. *m. brutaux.* Beestagtig, beestig, onredelyk. —, (fig.) Grossier, emporté. Onbeschoft, onbeleéfd, buffelagtig.

Brutalement, *adv.* Beestagtiglyk, buffelagtiglyk, onbeschoftelyk.

Brutaliser, *v. a.* (fam.). Onbeschoftelyk *of* beestagtiglyk bejegenen, iemand beestagtigheyd zeggen.

Brutalité, *f.* Beestagtigheyd, onbeschoftheyd, onredelykheyd, *v.*

Brute, *f.* Beest, *v.*, redeloos dier, *o.* —, (fig.) Homme sans esprit ni raison. Beest, *v.*, verstandeloozen mensch, *m.*

Brute-bonne, *f.* au pl. *brutes-bonnes* (poire). Soórt van peêr, *v.*

Brutier, *m.* (oiseau). Havik, *m.*

Brutification, *f.* Dommaeking, botmaeking, verbeesting, *v.*

Brutifier, *v. n.* Dom *of* beestig worden.

Bruxelles, p. *brucèle* (ville). Brussel.

Bruxellois, E, *adj.* et *s.* Brusselsch, van Brussel. —, *m.* Brusselaer, *m.* —, *f.* Brusselaersche, *v.*

Bruyamment, *adv.* p. *brui-iamant.* Met groot gerugt, geraes *of* getier.

Bruyant, E, *adj.* p. *brui-iant.* Bruysend, bulderend, tierend, dat groot gerugt maekt. *Rue —e.* Woelige straet.

Bruyère, *f.* p. *brui-ière.* Hey, heyde, *v.*

Bry, *m.* (mousse). Soórt van mos, *o.*

Bryone, *f.* p. *bri-ione* (plante). Brionie, *v.*

Buanderie, *f* Waschhuys, *o.*, wasschery, *v.*

Buandier, ère, *s. m.* et *f.* Wasscher, *m.*; waschster (van nieuw lynwaed), *v.*

Bubale, *m.* (quadrupède). Soórt van antiloóp, *m.*

Bube, *f.* Kleyn gezwel, puystje, *o.*

Bubon, *m.* (tumeur). Liesgezwel, klapoor, *o.* — (t. de bot.). Zekere plant, *v.*

Bubonocèle, *m.* Liesbreuk, *v.*

Bucardes, *f. pl.* Soórt van schelpvisschen, *m. mv.*

Buccal, E, *adj.* Tot den mond behoorend. *Glande —e.* Mondklier, *v.*

Buccellation, *f.* (chim.). Verdeeling in beéten, *v.*

Buccin, *m.* p. *bukcin* Hoórnslek, schelp aen eenen hoórn gelykende, *v.*

Buccinateur, *m.* Kaekspier, *v.*

Bucéphale, *m.* Naem van het peêrd van Alexander, *m.* —, (fig.) Cheval de parade. Pronkpeêrd, *o.*

Buchante, *f.* p. *—kante.* Soórt van donderkruyd, *o.*

Bûche, *f.* Blok, *m.*, stuk brandhout, *o.* —, (fig.) Blok, domkop, botterik, *m.* —, Filbot pour la pêche. Haringbuys, *v.*, schip dat ter haringvangst vaert, *o.* — (instrument de musique). Hakbord, *o.*

Bûcher, *m.* Houtzolder, *m.*, houtschuer, *v.* —. Houthoop, houtstapel, *m.*, houtmyt, *v.*

Bûcher, *v. a.* Hout hakken. —, (pop.). Tailler en pièces. In stukken kappen; in de pan hakken (spr. van een leger). (kliever, *m.*

Bûcheron, *m.* Houthakker, hout-

Bûchette, *f.* Kleynhout, ryshout, *o.*

Bucolique, *adj.* Herderlyk. *Poème —.* Herdersdicht, *o.* —*s*, *f. pl.* Herdersdichten, herderszpelen, *o. mv.*, herderszangen, *m. mv.* —, (fig.) Kleynigheden, *v. mv.*

Budget, *m.* p. *budjè* (mot anglais). Staet van jaerlykschen ontfang en uytgaeve van een land, stad, enz., *m.*, begrooting, *v.*

* Buée, *f.* Loog, *v.*, loogwater, *o.*

Buffet, *m.* p. *buffè.* Kas voór het tafelgerief, *v.* —, Schenktafel, aenregttafel, *v.* —, Tafelservies, tafelgerief, *o.* — *d'orgues.* Orgelkas, *v.* —, Orgeltje, *o.*

Buffeter (word geconj. als *jeter*), *v. a.* Uyt de vaten drinken (die men vervoert). —, Battre, étriller. Afrossen, mishandelen.

Buffeteur, *m.* Voerman die op den weg uyt de vaten drinkt die hy vervoert, *m.*

Buffetier, *m.* Schuymlooper, tafellikker, tafelvriend, *m.*

Buffle, *m.* Buffel, wilden os, *m.* —, Cuir du buffle. Buffelsleêr, *o.* —, (fig.) Homme stupide. Buffel, domkop, *m.* —, Buffelskolder, leêren rok, *m.* (daeten), *o.*

Buffleterie, *f.* Lederwerk der sol-

Buffletin, *m.* Jongen buffel, *m.*, buffelkalf, *o.* —, Huyd van een buffelkalf, *v.*

Bufflonne, *f.* Buffelkoey, *v.*

Buffonie, *f.* (plante). Zekere plant, *v.*

Buffonite, *f.* Soórt van versteening, *v.*

Bugle, *f.* (plante). Senegroen, *o.*

Buglosse, *f.* (plante). Ossentong, *v.*

Bugrane, *f.* Prangwortel, *m.*

Buhots, *m. pl.* Geverfde ganzenvederen, *v. mv.*

Buire, *f.* Kruyk, *v.*, grooten pot met eene oor, *m.*

Buis, *m.* Palm, buksboom, *m.* —, Likhout, *o.* *Menton de —, qui avance.* Spitskin, *v.*

Buisart, *m.* (oiseau). Havik (roofvogel), *m.*

Buisserie, *f.* Duyghout, vathout, *o.*

Buisson, *m.* p. *—çon.* Braembosch, doórnbosch, haegbosch, *o.* —, Arbre fruitier taillé en buisson. Dwergboom, *m.* — *ardent.* Stekeligen mispelboom, *m.*

Buissonnet, *m.* p. *—çonè.* Braemboschken, *o.*

Buissonneux, euse, *adj.* Braemboschagtig, doórnboschagtig.

Buissonnier, *m.* Opziener over de binnenlandsche vaert, *m.*

Buissonnier, ère, *adj.* p. *—çoniè, —çonière. Lapin —.* Boschkonyn, *o.* Faire l'école —ère (fam.). Fatsen, speélen *of* wandelen in plaets van naer de schoól te gaen.

Bulbe, *f.* Bloembol, bolwortel, *m.*

Bulbeux, euse, *adj.* Bolagtig, uyt eenen bol groeyend.

Bulbifère, *adj.* Boldraegend.

Bulbiforme, *adj.* Bolvormig.

Bulbonac, *m.* (plante). Zilverkruyd, maenkruyd, *o.*, penningbloem, *v.*

Bulime, *m.* Zekeren schelpvisch, *m.*

Bullaire, *m.* Verzameling van pauselyke bullen, *v.*

Bulle, *f.* p. *bule.* Lochtblaes, waterblaes, *v.* —, Constitution. Bul, bulle, *v.* —, Lettre du pape. Bul, bulle, *v.* — (testacé). Zekeren schelpvisch, *m.*

Bullé, E, *adj.* In behoorlyken vorm, met de noodige zegels voórzien. —, Qui a reçu ses bulles. Met pauselyke brieven voórzien.

Bulletin, *m.* Stembriefken, *o.* —, Dagverhael, *o.*, dagboek, *m.* en *o.* —, Gazette manuscrite. Geschreéven nieuwspapier, *o.* — *des lois.* Verzameling der wetten doór de regeéring uytgegeéven, *v.*

Bulliarde, *f.* Vlek in de maen, *v.*

Bulteau, *m.* Bultboom (met bolvormige kroon), *m.*

Bunette, *f.* (oiseau). Haegmusch, *v.*

Buniias, *m.* (plante). Steékraep, wilde raep, *v.*

Buphthalme, *m.* p. *buftal—* (plante).

Digitized by Google

Ossenoog, *o.*, koodille, paddebloem, *v.*

BUPHTHALMIE, *f.* p. *buftal*—. Vergrooting van het oog, *v.*

BUPLÈVRE, *f.* (plante). Haezenoor, *o.*

BURAIL, *m.*, (étoffe). Soórt van sargie, *v.*, *of* ratien, *o.*

BURALISTE, *m.* Kantoor- *of* bureelschryver, *m.*

BURAT, *m.* (étoffe). Py, *v.*, pylaken, *o.*

BURATÉ, E, *adj.* Bewerkt als pylaken.

BURATINE, *f.* (étoffe). Zekere stoffe van zyde en wol, *v.*

BURE, *f.* Py (grove wolle stoffe), *v.*, pylaken, *o.* —. Diepen put in de mynen, *m.*

BUREAU, *m.* p. —*rô*. Schryfkas, schryftafel, *v.* —, Comptoir. Komptoor, kantoor, *o.* —, Lieu où l'on expédie des affaires, où l'on travaille. Kantoor, bureel, *o.*, schryfkamer, *v.*, schryfkantoor, *o.* — *des postes*. Postkantoor, posthuys, *o.* —, Gezelschap van leden eener vergadering, doór dezelve benoemd, om zich te vereenigen tot een byzonder werk *o.* — *d'adresse*. Kantoor van berigten, *o.* — (étoffe). Py, *v.*, pylaken, *o.*

BUREAUCRATIE, *f.* p. —*rôkracie*. Kancelerygeest, *m.*

BUREAUCRATIQUE, *adj.* p. —*rôkratike*. Van het bureel. *Influence* —. Invloed van het bureel, *m.*

BURELÉ, E, *adj.* (blas.). Met smalle dwarsstreépen bezet.

BURÈLES, *f. pl.* (blas.). Smalle dwarsstreépen, *v. mv.*

BURET, *m.* p. —*rè* (poisson). Purpervisch (waervan men oudtyds de purperverf bereydde), *m.*

BURETTE, *f.* p. —*rète*. Ampulle (voór den wyn en het water in de Misse), *v.* —. Oliekan, azynkan, *v.*

BURETTIER, *m.* Missediender die de ampullen draegt, *m.*

BURGALÈSE, *f.* (laine). Wol van Burgos, *v.*

BURGANDINE, *f.* Schoonste pêrelmoer, *o.*

BURGAU, *m.* p. —*gô* (limaçon). Meêrslek die het schoonste pêrelmoer geéft, *v.*

BURGRAVE, *m.* Burggraef, *m.* *Femme de* —. Burggraevin, *v.*

BURGRAVIAT, *m.* p. —*via*. Burggraefschap, *o.*

BURIN, *m.* Graveéryzer, groefyzer, steékyzer, *o.*, graveérnaeld, *v.* —, (fig.) Graveérkonst, *v.* —, Plume de l'historien. Pen van den geschiedschryver, *v.*

BURINER, *v. a.* Graveéren, plaetsnyden, snyden. —, (fig.) Diep in zyn geheugen prenten. —, Ecrire l'histoire. De geschiedenis schryven. *Cet écrivain burine ce qu'il écrit.* Dien schryver drukt zich kragtiglyk uyt.

BURLESQUE, *adj.* Klugtig, snaeksch, boertagtig, boertig, koddig. —, *m.* Boert, klugtige schryfwyze, *v.*

BURLESQUEMENT, *adv.* Klugtiglyk, boertiglyk, koddiglyk.

BURON, *m.* Kaeshut, *v.*, kaeshuys (in het gebergte van Auvergne), *o.*

BURSAIRE, *m.* p. —*cère* (ver). Soórt van worm, *m.*

BURSAL, E, *adj.* au pl. *bursaux*. *Edits bursaux*. Geldplakkaerten, plakkaerten waerby het volk buytengewoonelyke belastingen word opgelegd, *o. mv.*

BUSARD, *m.* p. —*zar* (oiseau de proie). Havik, roofvogel, *m.*

BUSC, *m.* Plaet van walvischbeen enz., in een ryglyf, *v.*, planchet, *o.*

BUSCHE, *f.* Haringbuys, *v.*, schip ter haringsvangst uytgereed, *o.*

BUSE, *f.* (oiseau). Havik, soórt van valk, *m.* —, (fig.) Sot, ignorant. Zot, gek, botmuyl, *m.* —, Tuyère d'un soufflet. Buys van eenen blaesbalg, *v.* —. Lochtbuys (in de mynen), *v.* —. Bak, *m.*, goót (aen eenen watermolen), *v.*

BUSERAI, *m.* p. —*zerè* (oiseau). Soórt van roofvogel, *m.*

BUSON, *m.* (oiseau). Zekeren roofvogel, *m.*

BUSQUER, *v. a.* Met bouwhout bekleeden. *Mettre un busque*. Een planchet in een ryglyf steéken.

BUSQUIÈRE, *f.* p. —*kière*. Scheede voór het planchet, *v.* —. Borststuk, *o.* —. Gordelbaek, *m.*

BUSSARD, *m.* Okshoofd, *o.*

BUSTE, *m.* Borstbeéld, borststuk, *o.*

BUSTUAIRE, *m.* Kampvegter by de ouden (aen de houtstapels waerop de doode lichaemen verbrand wierden), *m.*

BUT, *m.* p. *bu*. Wit, doel, doelwit, *o.* —, (fig.) Fin qu'on se propose. Doel, oogmerk, oogwit, *o.* *Arriver à son* —. Tot zyn oogmerk geraeken. *Aller au* —. Tot het hoofdpunt gaen. — *à* —, *à partie égale*. Kampop. *De* — *en blanc*. Onbezonnen, onbedagtelyk, zonder overleg.

BUTE, *f.* Steékmes, veégmes, *o.*

BUTÉ, E, *adj.* Bepaeld, vast. *Je suis* — *à cela*. Het is vast by my besloóten. *Chien* —. Hond die een gezwel aen den poot heéft.

BUTEAU, *m.* Lomperd, onbeschoften vent, *m.*

BUTÉE, *f.* Hoekmuer (waerop den boóg van eene brug rust), *m.*

BUTER, *v. n.* (t. de jeu). Het doel treffen. —, (fig.) Ergens op mikken *of* doelen. —. Struykelen. —, *v. a.* Entourer de terre. Aenaerden. —. Ondersteunen. Se —. Tot iets besluyten, zich tot iets bepaelen. Se —. Elkander altyd tegenstreéven.

BUTIN, *m.* Buyt, roof, *m.* —, (fam.) Richesse. Rykdom, *m.*

BUTINER, *v. n.* Op buyt uytgaen, buyten, rooven.

BUTIREUX, EUSE, *adj.* Boteragtig.

BUTOIR, *m.* p. —*toar*. Looyersmes, *o.*

BUTOR, *m.* (oiseau). Butoor, roerdomp, *m.* —, (fig.) Botterik, plompaerd, *m.*

BUTORDE, *f.* Botte vrouwspersoon, malloot, *v.*

BUTTE, *f.* p. *buts*. Hoogte, *v.*, heuveltje, *o.*, aerdhoop, *m.* —. Doel, *o.*, hoogte (daer de schutters naer het wit schieten), *v.* *Etre en* — *aux médisances*. Bloot gesteld zyn aen de kwaedspreékendheyd.

BUTTER, *v. a.* Stutten, ondersteunen, ondersteunen, met fryten voórzien (om het uytwyken te beletten). — (t. de jard.). Aenaerden, met aerde bedekken. — *du céleri*. Selder aenaerden.

BUTTIÈRE, *adj.* et *s. f.* Bus, *v.*, groot en zwaer vuerroer (om op de doelen te schieten), *o.*

BUTTURE, *f.* p. *buture*. Gezwel aen den poot van eenen hond, *o.*

BUVABLE, *adj.* Drinkbaer.

* BUVANDE, *f.* Sap dat men uyt den droessem der druyven perst, *o.*

BUVEAU, *m.* p. —*vô*. Zwaeyhaek; winkelhaek, *m.*

BUVETIER, *m.* Weêrd; kasteleyn (van eene ververschplaets), *m.*

BUVETTE, *f.* Ververschplaets (voór de bedienden der gerechtshoven), *v.* —, Repas. Gastmael (onder goede vrienden), *o.*

BUVEUR, EUSE, *s.* et *adj.* Drinker, zuyper, drinkebroer, *m.*; drinkster; zuypster, *v.*

BUVOTTER, *v. n.* (fam.). Met kleyne teugen en dikwils drinken.

BUZE, *f.* Buys *of* pyp van eenen blaesbalg, *v.*

BY, *m.* Groote gragt *of* sloot aen eenen vyver (die het water ontfangt als den vyver afloopt), *v.*

BYSSE, *m.* (antiq.). Kostbaere stoffe (by de oude volken), *v.*

BYSSUS, *m.* (t. d'hist. nat). Vezeltjes aen sommige schelpdieren, *o. mv.*

C.

C, *m.* C, *v.*; se prononce *ke*, *caresse*, *courir*, *curieux*; excepté devant *e*, *i* et devant *a*, *o*, *u*; lorsqu'il est souscrit d'une cédille, alors il se prononce *ce* : *ceci*, *façade*, *leçon*, *reçu*. Il prend le son du g dans *second*, *secondement*, *seconder*. Il ne se prononce pas au milieu des mots devant *q*, *ca*, *co*, *cu*, *cl*, *cr*; ainsi *acquérir*, *accabler*, *accorder*, etc., se prononcent *akérir*, *akabler*, *akorder*. Il ne se prononce pas non plus à la fin des mots suivants : *estomac*, *croc*, *accroc*, *marc*, *échecs* (jeu), *tabac*, *jonc*, *lacs* (filets), *escroc*, *tronc*, *clerc*, *cric*, *broc*, *porc*, *colignac*. Cette consonne, employée seule, signifie *cent*.

ÇA, *pron.* CELA. Dit, dat. *Donnez-lui* —. Geéf hem dat. *Comme* —. Dus, aldus, zoo, alzoo; taemelyk wel.

ÇÀ, *adv.* ICI. Hier. *Viens çà*. Kom hier. *Çà et là*. Hier en daer. *Deçà*, *par-deçà*, *en-deçà*. Aen deéne zyde, aen deézen kant. *Deçà et delà*. Aen deéze en de andere zyde. ÇÀ, *interj.* Sa! lustig aen! wakker! *Çà! travaillons*. Lustig aen! laet ons werken.

CAABLÉ, *adj. m. Bois* —. Omgewaeyd hout, *o.*

CAACHIRA, *m.* (plante). Indigoplant, *v.*

CABAL ou CABAN, *m.* Koopmanschap die men overneémt voór de helft, een derde *of* een vierde winst, *v.*

CABALANT, E, *adj.* Kabaelmaekend.

CABALE, *f.* Kabael, kuypery, heymelyke samenspanning, *v.*, aenhang, *m.*; kabael, joódsche overlevering, geheymzinnige uytlegging van het oud Testament, *v.* —. Kabael, geheymkunde, *v.*

CABALÉ, E, *adj.* Doór kuypery verkreégen.

CABALER, *v. n.* Kabael maeken, kuypen, samenspannen, samenzweéren.

CABALEUR, *m.* Kabaelmaeker, samenspanner, *m.*

CABALISTE, *m.* Kabalist, geheymkundigen (by de joóden), *m.*

CABALISTIQUE, *adj.* Geheymkundig (by de joóden), kabalistisch.

CABAN, *m.* (redingote de matelot). Overkleed van eenen matroos, *o.*

CABANAGE, *m.* Legerplaets der wilden (in America, gedeuerende den oórlog of op de jagt), *v.*

CABANE, *f.* Hut, *v.*, arm huysken, *o.* — *de berger*. Herdershut, *v.* —. Kajuyt, kooy (slaepplaets aen het agtersteven van het schip), *v.* —. Groote vogelkooy, *v.*

CABANER, *v. n.* et *pr.* Hutten stellen *of* maeken. —, *v. n.* Chavirer, sombrer. Omslaen. —, *v. a.* Een schip het onderste boven haelen.

CABANON, *m.* Hutje (afgesloóten kamerken in een zothuys), *o.*

CABARET, *m.* p. —*rè*. Herberg, *v.*, drinkhuys, bierhuys, *o.* — *borgne*. Kroeg, slegte herberg, *v.* —. Schenkblad, koffiblad, theéblad, *o.* —, Espèce de pinson. Soórt van vink, *v.* —, Oreille d'homme (plante). Mansoor, *o.*, haezelwortel, *m.*

CABARETER, *v. n.* In de kroegen, gemeene huyzen loopen.

CABARETIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Her-

Digitized by Google

bergier, weêrd, tapper, *m.*; herbergierster, weêrdin, tapster, *v.*

* CABARÉTIQUE, *adj.* Herbergagtig, kroegagtig.

CABAS, *m.* Kabas, biezen korf, *m.* —. Oud versleêten rytuyg, *o.*

* CABASSET, *m.* p. —*cê.* Stormhoed, helm, *m.*

CABÉSAS, *m.* Spaensche wol, *v.*

CABESTAN, *m.* (mar.). Spil, draeyspil (daer de ankertouw op loopt), *v.*

CABILLAUD, *m.* p. —*iô.* Morue fraîche. Oo dit aussi Cabeliau. Kabeljauw (visch), *m.*

CABILLOTS, *m. pl.* p. —*lo.* (mar.). Juffers, *v. mv.*, rondhonten, *o. mv.*, kurvelnagels, *m. mv.*

CABINET, *m.* p. —*nê.* Kabinet, *o.*, studeêrkamer, konstkamer, binnenkamer, geheymkamer, *v. Homme de* —. Man van studie en geleerdheyd. —, geheymen staetsraed, *m. La science du* —. De kennis der staetkundige geheymen. —, Lieu contenant une collection d'objets d'art. Konstkamer, *v.* — *de tableaux.* Schilderyzaal, schilderykamer, *v.* —. Zomerkuyken, priëel, *o.* — d'orgue. Orgelkas, *v.*, kleyn orgel, kamerorgel, *o.*

CÂBLE, *m.* (mar.). Kabel, *v.*, kabeltouw, ankertouw, *v.* en *o.*

CÂBLÉ, E, *adj.* (blas.). Met kabeltouwen omwonden.

CÂBLEAU, *m.* p. —*blô.* Bootstouw, dunne kabeltouw, *v.* en *o.*

CÂBLER, *v. a.* Van veêle draeden eene touw maeken.

CABLIÈRE, *f.* (t. de pêche). Zinksteen aen een vischnet, *m.*

CÂBLOT, *m. voyez* Câbleau.

CABOCHE, *f.* Kleynen nagel met grooten kop, *m.*, pin, *v.* —, Tête (fam.). Hoofd, *o.*, kop, *m. C'est une bonne* —. Het is eenen verstandigen man.

CABOCHON, *m.* (pierre précieuse). Zeker edelgesteente, *o.*, ongekloôven rebyasteen, *m.* —. Kleynen schoennagel met grooten kop, *m.*

CABOSSE, *f.* Bast van kakau, *m.*

CABOTAGE, *m.* Kustvaert, *v.* —. Kennis der reeden, ankergrond, ondiepten, enz., langs de kusten, *v.*

CABOTER, *v. n.* Langs de kusten vaeren.

CABOTEUR, *m.* Schipper, die langs de kusten vaert, *m.*

CABOTIER *m.* Kustvaerder (vaertuyg) *m.*

CABOTIÈRE, *f.* Kleyn vaertuyg, *o.*

CABRE, *f.* (mar.). Krikkemik (om zwaere lasten op te haelen), *v.*

CABRÉ, E, *adj.* (t. de blas.). *Cheval* —. Steygerend peêrd, *o.*

CABRER, *v. a.* Iemand toórnig *of* kwaed maeken. Se —. Steygeren, op de agterste pooten springen (spr. van peêrden). Se —, (fig.) s'emporter, se révolter contre. In gramschap opvliegen, van kwaedheyd opspringen.

CÂBRI, *m.* Jonge geyt, *v.*

CABRIOLE, *f.* Lochtsprong, *m.*, cabriôol, *v.*

CABRIOLER, *v. n.* Lochtsprongen *of* cabriôolen maeken.

CABRIOLET, *m.* Kabriolet (rytuyg, ligte chees), *o.*

CABRIOLEUR, *m.* Lochtspringer, cabriôolmaeker, *m.*

CABRIONS, *m. pl.* (mar.). Stutklampen (tegen de wielen der affuyten op de schepen), *m. mv.*

CABRON, *m.* Leêr van eene jonge geyt, *o.*

CABUS, *adj. m.* p. —*bu. Chou* —. Kabuytkool, stuytkool, *v.*

* CÂCA, *m.* Drek, kinderdrek, *m.*

CACABER, *v. n.* Schreeuwen (als eene patrys).

* CACADE, *f.* Afgang, stoelgang, *m.* —. Mislukte ondernemming, *v.*

CACAGOGUE, *s. et adj. m.* (t. de méd.). Afgang verwekkende zalf, *v.*

CACALIE, *f.* (plante). Peêrdsklauw, *m.*, meêrstbloem, *v.*, hoefblad, *o.*

CACAO, *m.* Kakauboom, *v.*

CACAOYER, CACAOTIER, *m.* p. —*kaô-ié*, —*kaôtié.* Kakauboom, *m.*

CACAOYÈRE, CACAOTIÈRE, *f.* p. —*kaô-ière*, —*kaôtière.* Kakauakker, kakauboomgaerd, *m.* (gans).

CACARDER, *v. n.* Schreeuwen (als eene

CACHALOT, *m.* p. —*lô.* Potvisch (soórt van walvisch), *m.*

CACHE, *f.* Schuylplaets, *v.*, schuylhoek, *m.*

CACHÉ, E, *adj.* Geheym, verborgen, verholen. *Tenir une chose* —*ée.* Eene zaek geheym houden. —, (fig.). Geveynsd, vermomd, bedekt.

CACHECTIQUE, *adj.* (méd.). Ziekelyk, ongezond, die in een kwaed vel steêkt.

CACHE-ENTRÉE, *f.* au pl. *cache-entrée.* Yzeren plaetje (voór een sleutelgat), *o.*

CACHEMIRE, *m.* Zekere stoffe van geytenhair, *v.* —. Halsdoek van die stoffe, *m.*

CACHER, *v. a.* Verbergen, versteêken, wechsteêken, weclstoppen. —, Couvrir. Bedekken. —, (fig.) Dissimuler. Veynzen, ontveynzen. —, Taire. Verzwygen. — *son nom.* Zynen naem verzwygen, geheym houden. Se —. Zich verbergen, zich versteêken, zich verschuylen. Se — de q. q. Zyne handelwyze aen iemand verbergen. *Je ne m'en cache point.* Ik wil het wel bekennen.

CACHERON, *m.* Grof bindgaren, *o.*

CACHET, *m.* p. —*chè.* Zegel, *m.* en *o.*, zegelring, *m.*, signet, *o. Lettre de* —. Gezegelden lastbrief (des koningS), *m.* — *volant.* Cachet op eenen openbrief (om hem daermede naer wil te sluyten).

CACHETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Zegelen, verzegelen, toezegelen, bezegelen. — *une lettre.* Eenen brief verzegelen. *Pain à* —. Ouwel, briefouwel, *m.*

CACHETTE, *f.* p. —*chète.* (fam.). Schuylhoeksken, *o. En* —. In het heymelyk, in het verborgen, in het geheym.

CACHÉXIE, *f.* p. —*chekcie.* (méd.). Bedorvene lichaemsgesteldheyd (uyt kwaede vogten ontstaende), *v.*

CACHOT, *m.* p. —*chô.* Kot, donker kot, *o.*

CACHOTTERIE, *f.* (fam.). Geheymzinnig gedrag in kleynigheden, *o.*

CACHOU, *m.* Zeker indiaensch boomsap, *o.*, kachou.

CACIQUE, *m.* Oudtyds titel van Mexikaensche vorsten, *m.* —. Soórt van musch, *v.*

CACIS, *m.* (groseillier). Soórt van beziënboom, *m.* —. Soórt van bezie, *v.*

CACOCHYLIE, *f.* (méd.). Kwaede gylmaeking, slegte verteêring, *v.*

CACOCHYME, *adj.* p. —*chime.* (méd.). Ongezond, kwaedbloedig, kwaedvogtig. —, (fig.) Wonderlyk, grillig, kwastig.

CACOCHYMIE, *f.* Kwaedvogtigheyd, kwaede gesteldheyd van het bloed, *v.*

CACODÉMON, *m.* Duyvel, kwaeden geest, *m.*

CACOÈTHE, *adj.* (méd.). Ingeworteld, kwaedaerdig.

CACOGRAPHIE, *f.* p. —*fie.* Gebrekkige spelling, *v.*

CACOLOGIE, *f.* Gebrekkige spreêkwyze, *v.*

CACOPHONIE, *f.* p. —*fo*—. Wanluydendheyd, *v.*, misklank, *m.*, kwaed geluyd, *o.*

CACOTHYMIE, *f.* (méd.). Kwaede gesteldheyd van den geest, *v.*

CACOTROPHIE, *f.* (méd.). Kwaede voeding (ontstaende uyt eene ongesteldheyd van het bloed), *v.*

CACTIER, *m.* (plante). Cactus, cactusboom, *m.*

CADASTRAL, E, *adj.* Kadastrael, van het kadaster.

CADASTRE, *m.* Schattingregister, erfregister, kadaster, *o.*; staet der eygendommen van een land, bevattende derzelver plan, grootte en weêrde, om de grondlasten te bepaelen, *m.*

CADASTRER, *v. a.* Kadastreêren. Het schatten der grootte en weêrde der grondgoederen; derzelver plan opneêmen, om die op het erfregister aen te schryven.

CADAVÉREUX, EUSE, *adj.* Doodsch, lykverwig, lykkoleurig.

CADAVRE, *m.* Lyk, dood lichaem, *o.*

CADEAU, *m.* p. —*dô.* Vereering, gift, *v.*, geschenk, *o.* —. Kunstigen trek met de pen, *m.*

CADENAS, *m.* p. —*nâ.* Hangslot, maelslot, *o.* —, Coffret d'or. Gouden kistje, *o.*

CADENASSER, *v. a.* p. —*nacer.* Met een hangslot sluyten.

CADENCE, *f.* Dansmaet, kadans, *v.* — (t. de mus.). Stemvalling, klankmaet, kadans, *v.* —. Welluydendheyd, bevallige maethouding, kadans, *v.* — (t. de man.). Gelyken stap (van een peêrd), *m.*

CADENCÉ, E, *adj.* Waer de kadans merkbaer is.

CADENCER, *v. a.* et *n.* Behoorlyk schikken, wel afpassen; vloeyend, welluydend *of* welklinkend maeken.

CADÈNE, *f.* Slaevenketen, *v.* — (t. de mar.). Putting, *v.* —. Soórt van turksch tapyt, *o.*

CADENETTE, *f.* Lange hairvlegt, *v.*

CADET, ETTE, *adj.* et *s.* Jongsten, jongste (der kinderen). —, Moins âcé. Jonger. —. Kadet, adelborst (in den krygsdienst), *m.*

CADETTÉ, *f.* p. —*dète.* Vierkanten vloersteen, *m.* —. Kleynen billard-*of* trokstok, *m.*

CADETTER, *v. a.* Met vierkante vloersteenen beleggen.

CADI, *m.* Turkschen rechter, kadi, *m.*

CADILESKER, *m.* Turkschen krygsrechter, *m.*

CADIS, *m.* p. —*di.* (serge). Soórt van sergie, *v.*

CADISÉ, *m.* Soórt van gemeene droget (stoffe), *o.*

CADMIE, *f.* Kalamynsteen (bergstoffe), *m.*

CADOLE, *f.* Klink (van eene deur), *v.*

CADRAN, *m.* Wyzerplaet, uerplaet, *v.* — *solaire.* Zonnewyzer, *m.* —, Etau de joaillier. Schroefbank der diamantslypers, *v.* —. Soórt van schelp, *v.* —. Ziekte der boomen, *v.*

CADRATURE, *f.* (horl.). Wyzerwerk (gedeelte van het uerwerk dat de naeld doet beweêgen), *o.*

CADRE, *m.* Lyst, *v.* —, (fig.) Plan d'un ouvrage d'esprit. Schikking, *v.*, plan (van een geschrift), *o.*

CADRER, *v. n.* Overeenkomen, passen, voegen.

CADUC, UQUE, *adj.* Oud en zwak, uytgeleêfd. —. Bouwvallig. Voix —uque. Kragteloozе stem (die in eene vergadering niet geteld word), *v.* Mal —. Vallende ziekte, *v.*

CADUCÉATEUR, *m.* Schildknaep (by de Romeynen), *m.*

CADUCÉE, *m.* Slangeroede, *v.*, slangestok (van Mercurius), *m.* —. Staf *of* stok (van eenen schildknaep), *m.*

CADUCITÉ, *f.* Zwakken ouderdom, *m.*, uytgeleêfdheyd, *v.* —. Bouwvalligheyd, *v.*

CAFARD, E, *adj.* et *s.* Schynheylig, geveynsd, huychelagtig. —, *m.* Huychelaer, schynheyligen, *m.* —, *f.* Huychelaersster, *v. Damas* —. Damast van zyde en fleuret, *o.*

CAFARDERIE, CAFARDISE, *f.* Schynheyligheyd, huychelaery, *v.*

CAFÉ, *m.* Koffiboom, *v.*; koffi, *m. Tasse de* —. Kopje koffi, *o. Tasse à* —. Koffikopje, *o.* —. Koffihuys, *o.*

CAFÉIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Eygenaer, *m.*, *of* eygenaersster van eene koffiplantagie, *v.*

Digitized by Google

CAFÉRIE, *f.* Koffiakker, *m.*, koffiplantagie, *v.* (ken, *o.*
CAFETAN, *m.* Eergewaed by de Tur-
CAFETIER, *m.* p. *—tié.* Koffischenker, koffihuyshouder, *m.*
CAFETIÈRE, *f.* Koffipot, *m.*, koffikan, *v.* —. Koffischenkster, koffihuyshoudster, *v.*
CAFIER, *m.* p. *—fié.* Koffiboom, *m.*
CAFRE, *m.* Kaffer (inwooner van Kafferland), *m.*
CAFRERIE, *f.* (région d'Afrique). Kafferland, *o.*, Kafferskust, *v.*
CAGE, *f.* p. *—je.* Kooy, kouw, kevie, vogelkooy, *v.*, vogelhuys, *o.* —, (fig. et fam.) PRISON. Gevangenis, *v.* *Mettre en —.* Gevangen zetten. *Il vaut mieux être un oiseau de campagne qu'un oiseau de —.* De vryheyd gaet boven alles. —, MAISON ÉTROITE. Kleyn huysken, *o.* —, PETITE ARMOIRE D'ORFÈVRE. Pronkkas (by de zilvers.), *v.* —, TREILLIS. Tralie, *v.* —, NASSE. Fuyk, *v.* —, CORPS D'UN MOULIN À VENT. Romp van eenen windmolen, *m.* —, CORPS D'UNE HORLOGE, etc. Kas, *v.* —, ECHAUGUETTE (mar.). Mars, *v.* — *d'un bâtiment.* Omtrek van een gebouw (de vier buytenmueren), *m.*
CAGÉE, *f.* Eene kevie vol, *v.*
CAGIER, *m.* Vogelkraemer, vogelverkooper, *m.*
CAGNARD, E, *adj.* et *s.* p. *ka-gnar.* (fam.). Luy, vadzig, ledig. —, *m.* Luyaerd, ledigganger, *m.*
CAGNARDER, *v. n.* (fam.). Ledig loopen, een luy leven leyden.
CAGNARDISE, *f.* p. *ka-gnardise.* (fam.). Luyheyd, ledigheyd, vadzigheyd, *v.*
CAGNEUX, EUSE, *adj.* Scheefbeenig, krombeenig.
CAGOT, E, *adj.* et *s.* Schynheylig, geveynsd. —, *m.* Huychelaer, *m.* —, *f.* Huychelaerster, *v.*
CAGOTERIE, *f.* Schynheyligheyd, huychelaery, *v.*
CAGOTISME, *m.* *voyez* CAGOTERIE.
* CAGOU, *m.* Ongezelligen mensch, vrek, *m.*
CAGOUILLE, *f.* Krol, *v.*, knop (aen een scheépsgalioen), *m.*
CAGUE, *f.* Kaeg (hollandsch vaertuyg) *v.*
CAHIER, *m.* p. *ka-ié.* Katern, quatern (eenige bladen papier byeen), *v.* — *des charges.* Lastvoórwaerden, *v. mv.* — *des frais.* Rekening van onkosten, *v.* —. Schriftelyke beraedslagingen eener vergadering, *v. mv.*
CAHIEU, *m.* *voyez* CAÏEU.
CAHIN-CAHA, *adv.* p. *ka-in-ka-a.* (fam.). Ten halven, niet wel.
CAHOT, *m.* p. *kaô.* Schok, stoot (van een rytuyg op ongelyken grond), *m.* —, (fig.). Toeval, *o.*
CAHOTAGE, *m.* p. *kaotage.* Geschok (van een rytuyg), *o.*
CAHOTANT, E, *adj.* p. *kao—.* Schokkend.
CAHOTER, *v. a.* et *n.* p. *kao—.* Schokken.
CAHUTTE, *f.* p. *ka-ute.* Hut, *v.*, hutje *o.*
CAÏC, CAÏQUE, *m.* p. *ka-ik.* Sloep eener galey, *v.*; schuytje der Kozakken, *o.* —, ROCHER À FLEUR D'EAU. Rots, klip in zee, *v.*
CAÏEU, *m.* p. *ka-ieu.* Sprutje van eenen bloembol, *o.*; bloem van zulken bol, *v.*
CAILLE, *f.* (oiseau). Kwakkel, wagtel, kwartel, *v.* *Crier comme la —.* Kwakkelen.
CAILLÉ, *s.* et *adj. m.* Geronnen melk, *v.*, stremsel, *o.* *Sang —.* Geronnen bloed, *o.*
CAILLEBOTIN, *m.* Schoenmaekerskorf, *m.*
CAILLEBOTTE, *f.* p. *—bote.* Klont gestremde melk, vrongel, *v.*
CAILLEBOTTÉ, E, *adj.* p. *—boté.* Gestremd, geronnen, verdikt.
CAILLEBOTTIS, *m.* p. *—boti.* (mar.). Traliewerk (op het dek van een schip) *o.*
CAILLE-LAIT, *m.* au pl. *caille-lait.* (plante). Walstroo (kruyd dat de melk doet stremmen), *o.*
CAILLEMENT, *m.* Stremming, stolling, *v.*
CAILLER, *v. a.* Stremmen, doen stremmen, doen stollen, doen kabbelen. SE —. Stremmen, stollen, klonteren, scheyden, kabbelen, ronnen.
CAILLETAGE, *m.* p. *—je.* Zot geklap *of* geprat, *o.*
CAILLETEAU, *m.* Jonge kwakkel, *v.*
CAILLETER, *v. n.* (fam.). Babbelen, snappen.
CAILLETOT, *m.* Griet, *v.*, tarbotje, *o.*
CAILLETTE, *f.* p. *—lète.* Babbelaer *m.*; babbelaerster, *v.* —. Onderste maeg (der herknauwende dieren), *v.*
CAILLOT, *m.* p. *—lô.* Klont geronnen bloed, *v.*
CAILLOTIS, *m* Soórt van weedasch, *v.*
CAILLOT-ROSAT, *m.* p. *—lô-roza.* au pl. *caillots-rosats.* (poire). Roozepeêr, *v.*
CAILLOU, *m.* au pl. *cailloux* (pierre dure). Key, *v.*, keysteen, kassey, kasseysteen, vuersteen, *m.*
CAILLOUTAGE, *m.* Hoop keysteenen, *m.* —. Keywerk, kasseywerk, *o.*
CAÏMACAN, *m.* Luytenant van den grooten vizier, kaimakan, *m.*
CAÏMACANI, *m.* Fyn indiaensch lynwaed, *o.*
CAÏMAN, *m.* Keyman (soórt van krokodil), *m.*
* CAÏMAN, *voyez* CAIMANDEUR.
CAIMANDER, *v. n.* p. *ké—.* Bedelen, schooyen.
* CAIMANDEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* p. *ké—.* Bedelaer, schooyer, *m.*; bedelaerster, schooyster, *v.*
CAÏQUE, *m.* *voyez* CAÏC.
CAISSE, *f.* p. *kèce.* Kist, *v.*, koffer, *o.* —, COFFRE-FORT. Kas, geldkas, *v.* —, TAMBOUR. Trommel, trom, *v.* *Battre la —.* Trommelen, de trommel slaen; ook krygsvolk werven. BATTRE LA —, (fig.) SE FAIRE DES PARTISANS. Tragten aenhangers te krygen. —, (t. d'horl.) Kas, *v.* — *du tambour* (t. d'anat.). Gehoortrommel, trommelholte, *v.*
CAISSETIN, *m.* Kistje, razynkistje, *o.*
CAISSIER, *m.* p. *kecié.* Kassier, kashouder, *m.* —. Koffermaeker, kistenmaeker, *m.*
CAISSON, *m.* p. *kèçon.* Legerkist, *v.*, legerwagen, kruydwagen, *m.*
CAJOLER, *v. a.* Vleyen, streelen, liefkoózen, pluymstryken, fleemen. —, (mar.). Met vloed tegen wind opdryven.
CAJOLERIE, *f.* Vleyery, pluymstrykery, liefkoózery, streelen, *v.*
CAJOLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vleyer, pluymstryker, liefkoózer, fleemer, *m.*; vleyster, pluymstrykster, liefkoóster, fleemster, *v.*
CAJOT, *m.* Soórt van tobbe, *v.*
CAJUTE, *f.* Kooy, slaepplaets (op de schepen), *v.*
CAL, *m* Eelt, *o.*, vereeltheyd, *v.*, weer (hardheyd aen handen en voeten), *o.*
CALADE, *f.* (mar.). Schuynsch heuveltje (in de ryschooi om een peêrd op en af te laeten loopen), *o.*
CALAIS (ville). Kalis.
CALAISIEN, ENNE, *adj.* et *s.* DE CALAIS. Van Kalis.
CALAISON, *f.* p. *—lèzon.* Diepte (van een schip van het eerste verdek tot aen het ruym), *v.*
CALAMBA, CALAMBOUC, *m.* p. *—lan—.* Paradyshout, aloëshout, *o.*
CALAMENT, *m.* (plante). Wilde poley, kalamint, bergmunt, *v.*
CALAMINAIRE, *adj.* p. *—nère. Pierre —.* Kalamynsteen, *m.*
CALAMINE, *f.* (pierre). Kalamynsteen *m.*
* CALAMISTRER, *v. a.* Poeyeren, frizeéren.
CALAMITE, *f.* Zeylsteen, *m.* —. Kompas, *o.* —. Soórt van pad, *v.*
CALAMITÉ, *f.* Ellende, ramp, *v.*, rampspoed, *m.*, ongeluk, *o.*
CALAMITEUX, EUSE, *adj.* Ellendig, rampspoedig, ongelukkig.
CALANDRE, *f.* Kalandermolen, mangel, kalandersteen (om lakens *of* stofen glans te geéven), *m.* —. Soórt van leeuwerik, *m.* —. Kalander, koórworm, *m.*
CALANDRER, *v. a.* Kalanderen, glazen, mangelen.
CALANDRETTE, *f.* Kleyne wyngaerlyster, *v.*
CALANDREUR, *m.* Kalanderaer, glazer, mangelaer, *m.*
CALANGUE, CARANGUE, *f.* (mar.). Kleyne baey, *v.*
CALASIE, ETC. *voyez* CHALASIE, etc.
CALCAIRE, *adj.* p. *—ère.* Kalksteen, *m.* *Terre —.* Kalkaerde, *v.* *Matière —.* Kalkstof, *o.*
CALCANÉUM, *m.* p. *—néum.* Hielbeen, *o.*
CALCANTHE, CALCANTHUM, Rood gemaekt vitrioól, *o.*
CALCÉDOINE, *f.* p. *kalcédoane.* Kalcedonysteen (soórt van witten agaet).
CALCÉDOINEUX, EUSE, *adj.* p. *doaneu, —neuze.* Dat witte plekken heeft. *Pierre calcédoneuse.* Steen met witte plek.
CALCILITHES, *f. pl.* Kalksteenen, *m. m.*
CALCINABLE, *adj.* Verkalkbaer.
CALCINATION, *f.* Verkalking, t kalkmaeking, *v.*
CALCINER, *v. a.* Verkalken, tot kalk maeken *of* verbranden. *Se —.* Verkalken. (trioól,
CALCITE, *m.* Natuerlyk verkalkt
CALCOGRAPHE, ETC. *voyez* CHALCOGRAPHE, etc.
CALCUL, *m.* p. *kalkul.* Oprekening optelling, uytcyfering, uytrekening rekening, *v.* *Se tromper dans s —.* Zich misrekenen, zich vergissen zich bedriegen. —, CONCRÉTION PIERREUSE (chir.). Steen, *m.*, graveel,
CALCULABLE, *adj.* Berekenbaer, o rekenbaer.
CALCULATEUR, TRICE, *s. m.* et Rekenaer, optoller, *m.*; rekenaerster
CALCULER, *v. a.* et *n.* COMPTER. Uytrekenen, oprekenen, berekenen, uytcyferen, optellen, rekenen. —, (fig.) RÉFLÉCHIR, MÉDITER. Overweégen bedenken. —, CONJECTURER. Gissen
CALCULEUX, EUSE, *adj.* (méd.). Steenagtig, graveelagtig.
CALE, *f.* Spie, *v.*, spaentje (dat men onder den voet van eenig schrynwerk steékt), *o.* —, TERRAIN EN PENTE DOUCE. Schuynte, *v.* —, FOND DE Ruym (onderste van een schip), *o.* —, CUBRIMENT. Kielhaeling, *v.* *Donner la —.* Kielhaelen. —, ABRI (mar.) Schuylplaets, *v.* —, PLOMB (t. de pêche). Lood, *o.* —. Boerenmuts geringe muts, *v.*
CALEBAS, *m.* (mar.). Rakketalie (touwwerk), *v.*
CALEBASSE, *f.* p. *—bace.* Kalabas kalbas, kauwoerde, kalabasflesch, *o.* TROMPER LA — (prov.). Iemands pa agterhouden.
CALEBASSIER, *m.* p. *—bacié.* (arbre) Kalabassenboom, kauwoerdenboom
CALEBOTIN, *m.* Korfken met schoenmaekers-gereedschap, *o.*
CALÈCHE, *f.* (du polon. *kolesa*) Kales (open rytuyg), *v.* —, A CIENNE COIFFURE DE FEMME. Kapsel hulsel, *o.*
CALEÇON, *m.* Onderbroek, *v.*
CALEÇONNIER, *m.* Onderbroekmaeker, *m.*
CALÉFACTION, *f.* p. *—fakcion.* Warming, verwarming, *v.*
CALE-HAUBAN, *m.* (mar.). Touwwerk aen de mars, *o.*
* CALEMAR, *m.* Pennenkoker (by de ouden), *m.*

Digitized by Google

CALEMBOUR, CALEMBOURG, *m.* p. —*lan*—. Woórdenspel, *o.*, woórdenspeling, *v.* (maeker, *m.*
* **CALEMBOURISTE**, *m.* Woórdenspel-
CALEMBREDAINE, *f.* p. —*lanbrédène.* (fam.). Leugen, uytvlugt, *v.*
CALEMENT, *m. voyez* CALAMENT.
CALENGAR, *m.* Geschilderd indisch katoen, *o.*
CALENDER, *m.* p. —*lander.* Kalander (turkschen *of* perzischen geestelyken), *m.*
CALENDES, *f. pl.* p. —*lan*—. Eersten dag van elke maend (by de Romeynen), m. RENVOYER AUX — GRECQUES (prov.). Voór altyd verschuyven; ook iemands verzoek afslaen. —. Vergadering der dorppastoors, *v.*
CALENDRIER, *m.* p. —*landrié.* Dagwyzer, tydwyzer, almanak, *m.*
CALESTURE, *f.* Brandende koórts (onder de zeelieden), *v.*
CALEPIN, *m.* Ouden woórdenboek in elf taelen, *m.* en *o.*; memorieboeksken, *o.*
CALER, *v. a.* Een spaentje onder eene tafel, enz., steeken. —, ABAISSER (mar.). Neérlaeten, stryken. — *les voiles.* De zeylen neérlaeten *of* stryken. — LA VOILE (fig. *et* fam.). Zich onderwerpen. —, *v. n.* Zinken.
CALFAT, *m.* Scheépskalfateraer, breeuwer, *m.* —. Kalfaethamer, breeuwhamer, *m.* —. Kalfatering, breeuwing, *v.* —. Geteérd werk, *o.*
CALFATAGE, *m.* p. —*je.* Kalfatering breeuwing, *v.* —. Werk (waermede de naeden van een schip gestopt worden), *o.*
CALFATER, *v. a.* Kalfateren, breeuwen.
CALFATEUR, *m.* Kalfateraer, breeuwer, *m.*
CALFATIN, *m.* Kalfaetjongen, *m.*
CALFEUTRAGE, *m.* Digtmaeking, stopping der spleéten, *v.*
CALFEUTRER, *v. a.* De spleéten van deuren en vensters stoppen *of* digt maeken.
CALIBÉ, E, *adj.* Met stael bereyd. *Eau —lé.* Staelwater, *o.*
CALIBRE, m. (de l'arabe *calib*). Kaliber, vorm, *m.*, wydte, opening, *v.* —. Grootte *of* dikte (van eenen kogel), *v.* —, VOLUME, GROSSEUR (archit.). Omvang, *m.*, grootte, dikte (in bouwk.), *v.* — (t. d'horl.). Noymte, *v.* —, MODÈLE. Model, *o.* —, (fig.). Hoedanigheyd, *v.*
CALIBRER, *v. a.* Vormen, op den vorm, op de wydte maeken.
CALICE, *m.* Kelk, drinkbeker, *m.* (*fig.*) BOIRE OU AVALER LE —. Veél verdriet opkroppen. —, (bot.). Kelk, bloemkelk, *m.*
CALICÉ, E, *adj.* (bot.). Met eenen bloemkelk omringd.
CALICINAL, E, *adj.* (bot.). Tot den bloemkelk behoorend.
CALICOT, *m.* p. —*kó.* Soórt van katoen, *o.*
CALIETTE, *f.* Geélen paddestoel, *m.*
CALIFAT, *m.* p. —*fa.* Weérdigheyd van kalif (in Turkyen), *v.*
CALIFE, *m.* Kalif, *m.*
CALIFOURCHON (À), *adv.* Schrydelings.
CALIN, *m.* (métal chinois). Soórt van chineésch metael, *o.*
CÂLIN, E, *adj.* et *s.* (fam.). Zoet, vleyend, streelend. —, INDOLENT. Zorgeloos, ogteloos. —, *m.* Vleyer, streeler; luyaerd, *m.*
CÂLINER, *v. a.* Vleyen, streelen. —, *v. n.* et *pr.* (fam.). Luy zyn, zyn gemak neémen. (reep, *m.*
CALIORNE, *f.* (mar.). Gyn, *o.*, top-
CALLE, *f.* p. *kale.* Schoórbalk, steunpilaer, *m.* —. Werktuyg om de schepen uyt het water te trekken, *o.* —, PLANTE. Zekere plant, *v.*
CALLÉE (CUIRS DE), *f.* Soórt van zeer schoon barbarisch leér, *o.*
CALLEUX, EUSE, *adj.* Eeltagtig, eeltig, vereelt, weeragtig.
CALLIGRAPHE, *m.* p. *kaligrafe.* Naschryver, uytschryver, copist, *m.* —. Schryfkundigen, schryfkonstenaer, *m.*
CALLIGRAPHIE, *f.* p. *kaligrafie.* Schryfkunde, *v.* —. Kennis, beschryving der oude handschriften, *v.*
CALLIGRAPHIQUE, *adj.* Tot de schryfkunde, de kennis *of* beschryving der oude handschriften behoorend.
CALLOSITÉ, *f.* p. *kalozité.* Eeltagtigheyd, vereelteyd, weeragtigheyd, *v.*
CALLOTS, *m. pl.* Ruwe schalien *of* leysteenen.
CALMANDE, *f.* Kalmink, kalmank (wollen stoffe), *m.*
CALMANT, *m.* Pynstillend middel, *o.* —, *adj.* Pynstillend.
CALMAR, *m.* Pennenkoker, *m.* —, POISSON. Blakvisch, *m.*
CALME, *adj.* Stil, gerust, bedaerd, kalm. —, *m.* Stilte, stilheyd, rust, gerustheyd, kalmte (des gemoeds), *v.* —, BONACE (mar.). Zeestilte, *v.*
CALMER, *v. a.* Stillen, bedaeren, bevredigen, gerust stellen. SE —. Bedaeren, bedaerd *of* stil worden.
CALMOUCK, *m.* Kalmoek (wollen stoffe), *m.*
CALOMEL, CALOMÉLAS, *m.* Kwik met solfer gemengd, *o.*
CALOMNIATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Lasteraer, eerroover, kwaedspreéker, eerdief, *m.*; lasteraerster, eerroofster, kwaedspreékster, *v.*
CALOMNIE, *f.* Laster, *m.*, lastering, lastertael, eerrooving, *v.*
CALOMNIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Lasteren, eerrooven, iemands eer schenden.
CALOMNIEUSEMENT, *adv.* Lasterlyk.
CALOMNIEUX, EUSE, *adj.* Lasterend, lasteragtig, lasterlyk, eerroovend.
CALORICITÉ, *f.* Levenswarmte, *v.*
CALORIFÈRE, *adj.* Dat de warmte overbrengt.
CALORIFICATION, *f.* Voortbrenging der levenswarmte, *v.*
CALORIFIQUE, *adj.* Warmend, verwarmend.
CALORIMÈTRE, *m.* Warmtemeéter, *m.*
CALORIMÉTRIE, *f.* Wyze waerop men zich van den warmtemeéter bedient, *v.*
CALORIQUE, *m.* Warmtestoffe, *v.*
CALOT. *Figure à* —. Koddige figuer (in printen, enz.), *v.*
CALOTTE, *f.* Mutsken, mutsje, *o.*, kalót, *v.* —*rouge.* Kardinaelsmuts, *v.* —, TAPE APPLIQUÉE SUR LA TÊTE (pop.). Klets, klap, *v.* —. Gedaente van eene kalot, *v.*
CALOTTIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Kalottenmaeker, kalottenverkooper, *m.*; kalottenmaeksster, kalottenverkoopster, *v.*
CALOXER, *m.* p. —*loa-ié.* Grieksche monik, *m.*
CALQUE, *m.* Afdruk van eene doórtrokkene teekening, *m.*
CALQUER, *v. a.* Doórtrekken, nateekenen. —, (fig.) IMITER. Nabootsen, namaeken.
CALQUOIR, *m.* Afgestompte stift, *v.*
CALUMET, *m.* p. —*mè.* Lange tabakspyp (der Indianen), vredepyp, *v.*
CALUS, *m.* p. l's. Eelt op de breuk van een been, *o.* —. Vereeltheyd, *v.*, weer, *o.* —, (fig.). Versteendheyd (van hert en geest), *v.*
CALVAIRE, *m.* p. —*vère.* Kruysberg, Calvarieberg, *m.* —. Kleynen heuvel met een kruys, *m.*
CALVANIER, *m.* Schooventosser, *m.*
CALVILLE, *f.* p. —*vile.* (pomme). Gulderling, kalviel (appel), *m.*
CALVINISME, *m.* Calvinistendom, *o.*
CALVINISTE, *m.* Calvinist, *m.*
CALVITIE, *f.* p. —*cie.* Kaelheyd, kaelhoofdigheyd, hairloosheyd, *v.*
CAMAÏEU, *m.* Fynen steen van twee koleuren, *m.* —, PIERRE FIGURÉE. Steen waerop door de natuer iets verbeéld staet, *m.* —. Eenkoleurige schildery, *v.*
CAMAIL, *m.* au pl. *camails.* (vêtement d'ecclésiastique). Koormanteltje (van geestelyken), *o.* —. Zekeren vogel, *m.*
CAMALDULE, *m.* (religieux). Kamaldulermonik, *m.*
CAMANIOC, *m.* (arbrisseau). Grooten maniok, *m.*
CAMARADE, *s. m.* et *f.* Kamaraed, makker, medegezel, maet, *m.* —, AMI. Vriend, *m.* —, COMPAGNON D'ARMES. Krygsgezel, *m.* —, *f.* Medegezellin, *v.*
CAMARADERIE, *f.* (pop.). Makkerschap, maetsgemeenschap, *o.*
CAMARD, E, *adj* et *s.* Platneuzig, stompneuzig. —, *m.* et *f.* Platneus, stompneus, *m.*
CAMBAGE, *m.* Bieraccyns *of* accys, *o.* —. Bierbrouwery, *v.*
CAMBISTE, *m.* Handelaer in wisselbrieven, *m.* —, *adj.* Handelend in wisselbrieven.
CAMBOUIS, *m.* Wagensmeér, *o.*
CAMBRAI, *m.* (ville). Cameryk. *Toile de* —. Cameryksdoek, *o.*
CAMBREMENT, *m.* Instorting van aerde, *v.*
CAMBRER, *v. a.* Krommen, buygen, met eenen bogt maeken. *Se* —. Krom worden, buygen.
CAMBRÉSINE, *f.* Cameryksdoek, *o.*
CAMBRURE, *f.* Bogt, kromte, *v.*
CAMBUSE, *f.* (mar.). Scheépskelder, *m.*
CAMBUSIER, *m.* p. —*zié.* Scheépsbottelier, *m.*
CAME, *f.* (coquillage). Kammossel, *v.*
CAMÉADE, *f.* (poivre). Bergpeper, *v.*
CAMÉE, *m.* Soórt van fynen steen, *m.* —. Eenkoleurige schildery, *v.*
CAMÉLÉE, *f.* (arbrisseau). Aerdleeuw *m.*
CAMÉLÉON, *m.* (reptile). Kameleon, *m.* —, (fig.). Veranderlyken mensch, *m.* —. Zeker zuydelyk gestarnte, *o.*
CAMÉLÉOPARD, *m.* GIRAFE. Kameelpanther, *m.*
CAMELINE, *f.* (plante). Lyndotter, vlasdotter, *v.*
CAMELOT, *m.* p. —*lô.* (étoffe). Kamelot, greyn, *o.* IL EST COMME LE —, (prov.). Er is' aen hem geene zalf te stryken.
CAMELOTTE, *f.* Broddelwerk, *o.*
CAMELOTÉ, E, *adj.* Geweéven *of* gewaterd als kamelot.
CAMELOTER, *v. a.* Het kamelot namaeken.
CAMELOTIER, *m.* Zeer gemeen papier *o.*
CAMELOTINE, *f.* Stoffe gewaterd als kamelot, *v.*
CAMÉRIER, *m.* Pauselyken kamerheer *m.*
CAMÉRISIER, *m.* Tweebloemig geytenblad, *o.*
CAMÉRISTE, *f.* Kamenier, kamerjuffer, *v.*
CAMERLINGAT, *m.* Weérdigheyd van kardinael-kamerling, *v.*
CAMERLINGUE, *m.* p. —*ghe.* Kardinael-kamerling, *m.*
CAMION, *m.* Kleyne dunne speld, *v.* —, HAQUET. Wagentje, *o.*
CAMIONNEUR, *m.* Karreman, *m.*
CAMISADE, *f.* Vyandelyken aenval in den nagt, *m.*
CAMISARD, *m.* p. —*zar.* Dweeper *of* geestdryver in de Cevennes (in Frankryk), *m.*
CAMISOLE, *f.* Slaeplyf, *o.*, hemdrok, borstrok, *m.*, kamizóól, *o.*
CAMOÏARD, *m.* Stoffe van hair van wilde geyten, *v.*
CAMOMILLE, *f.* (plante). Kamille, *v.* *Fleur de* —. Kamillebloem, *v.*
CAMOUFLET, *m.* p. —*flé.* Rook, smoor (die men iemand in den neus blaest), *m.* —, (fig. *et* fam.). Smaed, hoón, *m.*
CAMOURLOT, *m.* p. —*lô.* (mastic). Stopverf, *v.*
CAMP, *m.* Leger, *o.*, legerplaets, legerstede, *v.* *Lever le* —. Het leger opbreéken. —, ARMÉE CAMPÉE. Leger, veldleger, *o.* — *volant.* Vliegend leger. —, LICE POUR LES COMBATS SINGULIERS. Worstelperk, strydperk, *o.*

Digitized by Google

CAMPAGNARD, E, *s.* et *adj.* p. *kampagnar*, *gnarde*. Landman, boer, *m.*; landvrouw, boerin, *v.* —, *adj.* Landelyk, boeragtig, boersch.

CAMPAGNE, *f.* Veld, land, *o.*, landouw, *v.* *Rase* —. Vlak veld. *A la* —. Op het land, buyten. —. Landhuys, *o.*, hofstede, *v.* —, Expédition militaire. Veldtogt, *m.* *Se mettre en* —. Te veld trekken. *Pièce de* —. Veldstuk, *o.* Battre la —, (fig.). Van zyn ontwerp afwyken, onredelyk spreeken.

CAMPAGNOL, *m.* Soórt van veldmuys *v.* — *volant*. Vleermuys, *v.*

CAMPANE, *f.* p. *kan*—. Kampaen, klokkenvormig sieraed, *o.* —, (archit.). Corinthisch kapiteel, *o.* —. Zeepketel, *m.* —. Wilde narcis, *v.*

CAMPANELLE, *f.* (fleur). Klokbloem *v.*

CAMPANETTE, *f.* Narcissebloem, *v.*

CAMPANIFORME, *adj.* (bot.). Klokkenvormig.

CAMPANILLE, *f.* Kleynen doórschynenden klokkentoren, *m.*, lanteérn, kleyne koepel, *v.*

CAMPANULE, *f.* p. *kan*—. (plante). Klokskenskruyd, halskruyd, *o.*

CAMPÊCHE, *m.* p. *kan*—. (bois). Campechehout, *o.*

CAMPEMENT, *m.* Legering; veldlegering, kampeéring, *v.* —, Camp. Leger, veldleger, *o.*, legerplaets, legerstede, *v.*

CAMPER, *v. a.* et *n.* p. *kan*—. Legeren, het leger nederslaen, kampeéren. —. Geéven. *Se* —. Zich legeren. Se —, (fam.) se placer. Zich plaetsen, zich zetten.

CAMPERCHE, *f.* p. *kan*—. (t. de manuf.). Boom (in een tapyt getouw), *m.*

CAMPESTRE, *m.* p. l'*s.* (sorte de caleçon). Soórt van onderbroek (die de romeynsche krygslieden droegen tydens hunne krygsverrigtingen), *v.*

CAMPHORATA, *f.* (plante). Kamferkruyd, *o.*

CAMPHORATE, *m.* p. *kanfo*—. (sel). Kamferzout, *o.*

CAMPHORIQUE, *adj.* p. *kanfo*—. Kamferagtig, van kamfer. *Acide* —. Kamferzuur, *o.*

CAMPHRE, *m.* p. *kanfre*. Kamfer (oostindische gom), *v.*

CAMPHRÉ, E, *adj.* Gekamferd.

CAMPHRÉE, *f.* (plante). Kamferkruyd, cipreskruyd, *o.*

CAMPHRER, *v. a.* Kamferen.

CAMPHRIER, *m.* Kamferboom, *m.*

CAMPINE, *f.* p. *kan*—. Soórt van jong gemest kieken, *o.* —, (contrée). Kempen, *v.*, Kempenland, *o.*

CAMPO, *m.* p. *kanpô*. (laine d'Espagne). Soórt van spaensche wol, *v.*

CAMPOS, *m.* p. *kanpô*. Speéldag, speéltyd, *m.*, oórlof (in de schoolen), *o.*

CAMUS, E, *adj.* et *s.* p. —*mu*, *muse*. Platneuzig, stompneuzig. —, *m.* et *f.* Platneus, stompneus, *m.* —, (fig. *et* fam.) Trompé dans son attente. Bedroógen in zyne meening. *On l'a rendu* —. Men heeft hem gebotmuyld.

CANACOPOLE, *m.* Onderwyzer in de christelyke leering (by de Indiaenen), *m.*

CANAILLE, *f.* Gespuys, grauw, schuym van volk, slegt volk, canalie, *o.*

CANAL, *m.* au pl. *canaux*. Kanaal, *o.*, gragt, vliet, ruy, vaert, waterleyding, *v.* —, Lit d'une rivière. Bed, *o.*, bedding, kil, *v.* —, Tuyau creux. Buys, goót, pyp, *v.* —, Détroit. Zeeengte, *v.*, nauw, *o.* —, Cavité droite et alongée (anat.). Pyp, buys, holheyd, *v.* —. Stampergroef (een een vuerroer), *v.* —, (fig.) Voie, moyen, entremise. Weg, *m.*, middel, *o.* *Vous réussirez dans cette affaire par le* — *d'un tel*. Gy zult in die zaek gelukken doór middel van zoo eenen.

CANALICULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Gegroefd, met eene groef.

CANALISATION, *f.* p. —*sation*. Kanaliseéring (het maeken van scheépsvaerten), *v.*

CANALISER, *v. a.* Kanaliseéren (het openen van scheépsvaerten).

CANAMELLE, *f.* p. —*mèle*. (bot.). Suykerriet, *o.*

CANAPÉ, *m.* (siége). Rustbank, *v.*, rustbed, *o.*, ruststoel, *m.*

CANAPSA, *m.* (sac de cuir). Knapzak, *m.* —. Knapzakdraeger, *m.*

CANARD, *m.* p. —*nar*. (oiseau aquatique). Endvogel, woerd, *m.* —. Waterhond, *m.*

CANARDER, *v. a.* Heymelyk doodschieten, uyt eene bedekte plaets schieten.

CANARDERIE, *f.* Plaets waer men endvogels aenkweekt, *v.*

CANARDIÈRE, *f.* Plaets om wilde endvogels te vangen, *v.* —. Lang fuziek (om endvogels te schieten), *o.* —. Schietgat (in de mueren der oude kasteelen), *o.*

CANARI, *m.* Canari, *v.*, canarivogel, *m.* —. Vogelgloesje, *o.*

CANARIES, *f. pl.* (îles). Canariën, *v. mv.*, Canarische eylanden, *o. mv.*

CANASSE, *m.* (tabac). Smoortabak, *m.*

CANCAN, *m.* *voyez* Quanquan.

CANCANIAS, *m.* p. l'*s.* Indische zydestoffe, *v.*

CANCEL, *m.* (partie du chœur d'une église). Afgesloótene plaets voór den hoogen altaer, *v.* —. Zegelkamer, *v.*

CANCELLATION, *f.* (pal.). Doórschrabbing, vernietiging (van eenen act), *v.*

CANCELLE, *m.* p. —*cèle*. Kleyn anker, *o.* —. Kleyne rosagtige zeekrab, *v.*

CANCELLER, *v. a.* p. —*cel-ler*. (pal.). Doórschrabben, vernietigen.

CANCER, *m.* p. —*cère*. (tumeur maligne). Kanker, *m.* —, Signe du zodiaque. Kreéft, *m.* — de Galien. Soórt van hoofdband, *m.*

CANCÉREUX, EUSE, *adj.* Kankeragtig.

CANCRE, *m.* Krab, zeekrab, *v.* —, (fig. *et* fam.). Vrek, *m.* —. Sul, armen bloed, *m.*

CANDÉLABRE, *m.* Kroonkandelaer, *m.* —, (archit.). Kroonkandelaervormig sieraed, *o.*, hooge vaes, *v.*

CANDELETTE, *f.* p. —*lète*. (mar.). Boegtouw, *v.* en *o.*

CANDEUR, *f.* Opregtheyd, ongeveynsdheyd, regtzinnigheyd, *v.*

CANDI, *adj.* *m.* *Sucre* —. Kandysuyker, stoksuyker, *v.*

CANDIDAT, *m.* p. —*da*. Qui aspire à un grade ou à une dignité. Candidaet (eenen die naer eene bediening *of* weerdigheyd staet), *m.*

CANDIDE, *adj.* Opregt, openhertig, ongeveynsd, regtzinnig. —, *m.* Papillon blanc. Witten vlinder, *m.*

* **CANDIDEMENT**, *adv.* Opregtelyk, openhertiglyk, ongeveynsdelyk.

CANDIR, *v. n.* et *pr.* Kandeliseéren, hard *of* styf worden.

CANDOLLINE, **CANDOLLÉE**, *f.* p. —*doline*, —*dolée*. Soórt van vaerenkruyd, *o.*

CANE, *f.* End, *v.*, wyfken van den endvogel, *o.* Faire la —, (pop.). Schrik tooonen, verveerd zyn.

CANEPETIÈRE, *f.* Kleyne trapgans, veldend, *v.*

CANÉPHORE, *f.* Korfdraegster (by de ouden, tot het aenbrengen der voórwerpen voór de offeranden), *v.* —, Plante. Zekere plant, *v.*

CANEPIN, *m.* Dun schaepenleeér, *o.* —. Boombast, *m.*

CANEQUIN, *m.* Wit indiaensch katoen *o.*

* **CANÉTER**, *v. n.* Waggelen *of* gaen als eenen endvogel.

CANETON, *m.* Jongen endvogel, *m.*

CANETTE, *f.* p. —*nète*. Jonge end, *v.* —. Kan, bierkan, *v.* —. Zydeweévers spoeltje, *o.* —. (blas.). Jonge end zonder pooten, *v.*

CANEVAS, *m.* p. —*vâ*. (grosse toile). Kanefas, *o.* —, (fig.) Premier projet d'un ouvrage d'esprit. Schets, *v.*, ontwerp, plan, *o.*

CANGRÈNE, etc. *voyez* Gangrène, etc.

CANICHE, *f.* Teéf van den waterhond, *v.*

CANICULAIRE, *adj.* p. —*lère*. *Jours* —*s*. Hondsdagen, *m. mv.*

CANICULE, *f.* Hondssterre, *v.* —. Hondsdagen, *m. mv.*

CANIF, *m.* Pennemes, *o.*

CANIN, E, *adj.* Hondsch. *Dent* —*e*. Hondstand, *m.* *Faim* —*e*. Hondshonger, verscheurenden honger, *m.*, vreétzugt, *v.* *Ris* —. Spottend gelach, *o.*

CANINES, *f. pl.* Hondstanden, *m. mv.*

CANIVEAU, *m.* p. —*vô*. (gros paré). Grooten straetsteen, *m.*

CANNA, *m.* p. *kana*. Soórt van antiloóp, *m.*

CANNABINE, *f.* p. *kana*—. (plante). Zekere plant, *v.*

CANNAGE, *m.* p. *kanaje*. Meéting met eenen stok, *v.*

CANNAIE, *f.* p. *kanè*. Rietakker, *m.*, rietbosch, *o.*

CANNAMELLE, *f.* Suykerriet, *o.*

CANNE, *f.* p. *cane*. Riet, *o.*, rietstok, *m.* —. Bâton. Rotting, stok, gaenstok, *m.* — *à sucre*. Suykerriet, *o.* —. Meétstok, *m.* —. Glasblaezerpyp, *v.* —. Roede, *v.* —, Espèce de jonc. Soórt van riet, *o.* — *d'Inde*. Oostindisch riet. — à vent, sarbacane. Blaespyp, *v.*

CANNEBERGE, *f.* p. *kaneberje*. (bot.). Veenbezien, *v. mv.*

CANNELADE, *f.* p. *kane*—. Valkenspys van kaneel, enz., *v.*

CANNELAS, *m.* p. *kanela*. Kaneelsuyker, *v.*

CANNELÉ, E, *adj.* Gegroefd, uytgegroefd, met groeven.

CANNELER, *v. a.* p. *kane*—. (word geconj. als *appeler*). Groeven, uytgroeven, met groeven maeken.

CANNELLE, *f.* p. *kanèle*. Kaneel, *o.*

CANNELLE, *f.* p. *kanèle*. Kaneelbloem, *v.* *Bâton de* —. Kaneelpyp, *v.*, kaneelton *de* —. Kaneelpyp, *v.*, kaneelstok, *m.* *Eau de* —. Kaneelwater, *o.* Mettre en —, briser en petits morceaux (fam.). Moraelen, verbrijzelen. —, Robinet. Kraen, *v.* —. Holheyd aen eene naeldenoog, *v.* — Houten buysje, *o.*

CANNELLIER, *m.* p. *kanèlié*. Kaneelboom, *m.*

CANNELON, *m.* p. *kane*—. Gegroefden vorm, *m.*

CANNELURE, *f.* p. *kane*—. Groef (in kolommen, enz.), *v.*

CANNEQUINS, *m. pl.* Indiaensch katoen, *o.*

CANNER, *v. a.* Meéten met eenen stok.

CANNETILLE, *f.* p. *kane*—. Slangwyze gedraeyden goud- *of* silverdraed, *m.*

CANNIBALE, *m.* p. *kani*—. Kannibael, menscheneéter (volk van America, da menscheneéter vleesch eét), *m.* —, (fig. Zeer vreeden mensch, *m.*

CANON, *m.* Kanon, geschut, *o.* *Coup de* —. Kanonschoót, *m.* *Boulet de* —. Kanonskogel, *m.* —, Tube de armes à feu. Loop, *m.* — *de fusil*. Loop van eenen snaphaen *of* fuziek —. Ronde pyp *of* buys, *v.* — *de clef*. Sleutelpyp, *v.* —, Règle, statut de l'église. Kerkelyken regel, *m.* kerkwet, *v.* —. Weézenlyk deel der Misse, *o.* —. Zalfpot (by apoth.), *m.* —. Soórt van peérdenmond stuk, *o.* — (de la jambe du cheval). Beenpyp (van een peérd), *v.* — Caractère d'imprimerie. Kanonletter, *v.* —, *adj.* *Droit* —. Geestelyk *of* kerkelyk recht, *o.*

CANONIAL, E, *adj.* *Heures* —*es*, *office* —. Koorgetyden, *o. mv.* —. Kanonieksch, domheerlyk.

CANONICAT, *m.* p. *ka*—. Kanonieksdy, *v.*, domheerschap, *o.*

CANONICITÉ, *f.* Wettigheyd, *v.* — *des livres saints*. Wettigheyd der heylige boeken.

Digitized by Google

CANONIQUE, *adj.* Kanonisch, wettig, volgens de kerkwetten.
CANONIQUEMENT, *adv.* Volgens de kerkwetten, wettiglyk.
CANONISATION, *f.* p. —*zacion.* Heyligverklaering, kanonisatie, *v.*
CANONISER, *v. a.* Heylig verklaeren, kanoniseéren. —, (fig. *et* fam.) Louer avec excès. Bovenmaete pryzen.
CANONISTE, *m.* Kerkelyken rechtsgeleerden, kanonist, *m.*
CANONNADE, *f.* p. —*nonade.* Kanonneering, beschieting, *v.*
CANONNAGE, *m.* Kanonnierskonst, *v.*
CANONNER, *v. a.* Beschieten, kanonneéren.
CANONNIER, *m.* Kanonnier, kanonschieter, lunstabel, *m.*
CANONNIÈRE, *f.* Schietgat, *o.* —, Gat, opening (in eenen muer tot het schoopen der wateren), *v.* —. Soort van tent, *v.* —, Jouet d'enfant. Klapbus, *v.* —, Kanonneéreschuyt, *v.*
CANOPE, *f.* (étoile). Zekere sterre, *v.*
CANOT, *m.* p. —*nô.* Boomschuyt (by de Indiaenen), *v.* —. Bootje, schuytje, *o.* (der, *m.*
CANOTIER, *m.* p. —*tié.* Schuytvoer-
CANQUE, *f.* Chineésch katoen, *o.*
CANQUETER, *v. n.* Kwaeken (als de eendvogels).
CANTABILE, *adj.* Zingbaer.
CANTAL, *m.* (fromage). Kantaelkaes (van Auvergne), *v.*
CANTALOUP, *m.* p. —*lou.* Soórt van *meloen*, *v.*
CANTANETTES, *f. pl.* p. —*nète* (mar.). Roergaten, *o. mv.*
CANTATE, *f.* Zangstuk, *o.*
CANTATILLE, *f.* Kleyn zangstuk, *o.*
CANTATRICE, *f.* Zangster, zangeres, *v.*
CANTHARIDE, *f.* (mouche). Spaensche vlieg, groenvlieg, *v.*
CANTHÈRE, *m.* (poisson). Zekeren visch, *m.*
CANTHUS, *m.* p. l'*s.* Oogenhoek, *m.*
CANTIBAI, *m.* p. —*bè.* Gespleéten stuk hout dat nergens toe dienstig is, *o.*
CANTINE, *f.* Reyskelderken, reyskofferken, *o.* —. Wynhuys, bierhuys, *o.*, cantin, *v.*
CANTINIER, *m.* p. —*nié.* Cantinhouder, *m.* (*m.* en *o.*
CANTIONNAIRE, *m.* Lofzangenboek,
CANTIQUE, *m.* Lofgezang aen God, *o.*, goddelyken lofzang, *m.* — *des cantiques.* Hooglied (boek der zangen van Salomon), *o.*
CANTON, *m.* Landstreék, *v.*, kanton, *o.*
CANTONADE, *f.* Hoek van den schouwburg, *m.*
CANTONAL, E, *adj.* au pl. *m. cantonaux.* Van het kanton, kantonael.
CANTONNÉ, E, *adj.* p. —*toné.* Gekantoneérd.
CANTONNEMENT, *m.* p. —*tonemant.* Kantoneéring, *v.*
CANTONNER, *v. a.* et *n.* p. —*toner.* Kantoneéren, krygsvolk in dorpen legger. Sz —. Zich ergens neérzetten.
CANTONNIÈRE, *f.* Behangsel, *o.*
CANULE, *f.* Tuyt, pyp, *v.*
CAP, *m.* Kaep, *v.* —, voórgebergte, hoofd, *o. Le* — *de Bonne-Espérance.* De kaep de Goede-Hoóp. —, Tête. Gewapend zyn van het hoofd tot de voeten. —. Galioen, voórschip, *o.*, boeg, neus, *m. Porter le* — *au vent.* By den wind zeylen, den neus in den wind zetten. *Porter le* — *au large.* Beswaerts zeylen.
CAPABLE, *adj.* Bekwaem (tot iets). *Faire la* —. Verwaend *of* laetdunkend zyn.
CAPABLEMENT, *adv.* Bekwaemelyk.
CAPACITÉ, *f.* Bekwaemheyd, *v.* —. Diepte en breedte, zuytgestrektheyd, grootte, *v.*; inhoud, *m.*
CAPADE, *f.* Toebereyde wol *of* hair (tot het maeken van eenen hoed), *v.*
CAPARAÇON, *m.* (de l'espag. *caparazon*). Peérdendekkleed, *o.*, schabernak, schabrak, *v.*
CAPARAÇONNER, *v. a.* p. —*çoner.* Een dekkleed op een peérd leggen.
CAPE, *f.* Mantel met eene kap, *m.* —. Kap, regenkap (vrouwenhoofddeksel), *v. Rire sous* —. In zyne vuyst lachen. *Vendre sous* —. In het heymelyk verkoopen. *N'avoir que la* — *et l'épée.* Weynig bezitten en van goede afkomst zyn. —, Grande voile (mar.). Schooverzeyl, *o.*
CAPÉER, *v. n.* (mar.). Met een zeyl byleggen.
CAPELAN, *m.* Armen priester, *m.* —, Poisson de mer. Kaplaen, *m.*
CAPELER (word geconj. als *appeler*), *v. a.* (t. de mar.). — *les haubans.* Het want om den mast leggen.
CAPELET, *m.* p. —*lè.* Kniegezwel (aen een peérd), *o.*
CAPELINE, *f.* Zonhoed, strooyhoed (voór de juffers), *m.* —, Bandage (chir.). Verband, *o.* —. Yzeren helm, *m.*
CAPELUCHE, *f.* Kap, *v.*
CAPENDU, *m.* (pomme). Aegtappel, *m.*
CAPILLAIRE, *adj.* p. —*pillère.* Zoo dun als hair. —, *m.* Plante. Vrouwenhair, steenruyt, *o.*
CAPILLAMENT, *m.* **CAPILLATURE**, *f.* p. *kapila*—. Vezelagtigheyd, *v.*, vezeldraed, *m.*
CAPILOTADE, *f.* (ragoût). Opstoófsel (van stukken vleesch), *o.* Mettre quelqu'un en — (prov.). Doór kwaedspreékendheyd verscheuren, alle kwaed van hem zeggen.
CAPISCOL, *m.* Koordeken (in sommige kerken), *m.*
CAPITAINE, *m.* p. —*tène.* Kapiteyn, hoofdman, hopman, *m.* — *de vaisseau.* Schreépskapiteyn. — *de cavalerie.* Ritmeester, *m.* — *de port.* Havenkapiteyn, havenmeester, *m.* —. Krygsheld, *m.*
CAPITAINE-BLANC, *m.* (poisson). Zekeren visch, *m.*
CAPITAINERIE, *f.* Opperjaegermeesterschap, *o.*; deszelfs woonplaets, *v.* —. Slotvoogdschap (op een kasteel), *o.*
CAPITAL, E, *adj.* Hoofdzaekelyk, voórnaemste. *Point* —. Hoofdpunt, *o.* *Ville* —*e.* Hoofdstad, *v.* *Lettre* —*e.* Hoofdletter, strikletter, *v.* *Crime* —. Hoofdmisdaed, *v.* *Peine* —*e.* Doodstraf, *v.* —, *m.* La chose essentielle. Hoofdzaek, *v.*, hoofdpunt, het voórnaemste, het byzonderste, *o.* —. Hoofdsomme, *v.*, kapitael, *o.*
CAPITALE, *f.* Hoofdstad, *v.* —, Lettre majuscule. Hoofdletter, strikletter, *v.*
CAPITALISER, *v. a.* In renten veranderen.
CAPITALISTE, *m.* Rentier, rentenier, kapitalist, *m.*
CAPITAN, *m.* Grootspreéker, zwetser, snorker, *m.*
CAPITAN-PACHA, *m.* Turksche zeeoversten, *m.*
CAPITANE, *f.* Hoofdgaley (van eene vloót), *v.*
CAPITATION, *f.* Hoofdgeld (schatting hoofdsgewyze), *o.*
CAPITEL, *m.* Klaerste loogwater, *o.*
CAPITEUX, EUSE, *adj.* Hoofdig, koppig (dat naer het hoofd trekt). *Vin* —. Hoofdigen wyn, *m.*
CAPITOLE, *m.* Kapitoól (te Roomen), *o.*
CAPITON, *m.* Vlokzyde, *v.*; tonneken, spinsel (van eenen zyworm), *o.*
CAPITULAIRE, *adj.* Tot een kapittel behoorend, van een kapittel.
CAPITULAIREMENT, *adv.* By kapittel, kapittelswyze.
CAPITULAIRES, *m. pl.* Inzettingen *of* instellingen over borgerlyke en kerkelyke zaeken, *v. mv.*
CAPITULANT, *adj.* et *s. m.* Die stem in het kapittel heéft.
CAPITULATION, *f.* Verdrag van overgaeve, *o.*, kapitulatie, *v.* —. Verdrag desaengaende, *o.*
CAPITULE, *m.* Kleyne les, *v.*, kleyn kapittel (op het eynde van sommige getyden), *o.*
CAPITULER, *v. n.* In verdrag treéden wegens overgaeve, kapituleéren. —, (fig *et* fam.). In vergelyk treéden.
CAPLAN, *m.* (poisson de mer). Kaplaen, *m.*
CAPNOMANCIE, *f.* Waerzeggery doór den rook, *v.*
CAPOC, *m.* Korte boomwol, *v.*
CAPON, *m.* (fam.). Listigen speéler, *m.* —, Poltron (pop.). Bloodaerd, *m.* —, (pop.). Kind dat overklapt, *o.* —, (mar.). Scheépsankerhaek, *m.*
CAPONNER, *v. n.* p. —*poner* (fam.). Bedriegelyk speélen. —, (pop.). Bloohertig zyn. —, *v. a.* (mar.). Den haek aen het anker doen.
CAPONNIÈRE, *f.* p. —*ponière* (terme d'art. mil.). Bedekten gang (in de loopgraeven), *m.*
CAPOQUIER, *m.* (arbre). Wolboom, *m.*
CAPORAL, *m.* Korporael, rotmeester, *m.*
CAPOSER, *v. n.* (mar.). Het roer vastmaeken en het schip aen den wind overgeéven.
CAPOT, *m.* Kapot, *v.*, wyden mantel, *m.* *Faire* — (au jeu de piquet). Kapot maeken, alle de slagen ophaelen. Etre *ou* demeurer — (fam.). Beschaemd *of* verlegen staen.
CÂPRE, *f.* Kapper (vrugt), *v.* —, *m.* Navire de corsaire. Kaper, *m.*, kaperschip, kaepschip, *o.*
CAPRICE, *m.* Koppigheyd, eygenzinnigheyd, buy, gril, kuer, *v.* —. Inval, *m.*, invallende gedagte, *v.*
CAPRICIEUSEMENT, *adv.* Koppiglyk, eygenzinniglyk.
CAPRICIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Koppig, eygenzinnig, grillig.
CAPRICORNE, *m.* (signe du zodiaque). Steenbok (zodiaksteeken), *m.* —. Soórt van wilden bok, steenbok, *m.*
CAPRIER, *m.* p. —*prié* (arbrisseau). Kapperboom, *m.*
CAPRIPÈDE, *adj.* Met geytenvoeten.
CAPRISANT, *adj. m. Pouls* —. Ongelyken pols, *m.*
CAPRON, *m.* Engelsche aerdbezie, *v.* —. Kleyne monikskap, *v.*
CAPRONIER, *m.* (fraisier). Zekere aerdbezieplant, *v.*
CAPSE, *f.* Lotbus, *v.*
CAPSULAIRE, *adj.* Vliesagtig, vliezig. *Veine* —. Zakader, *v.*
CAPSULE, *f.* (bot.). Zaedhuysje, zaedvlies, *o.* —, Membrane qui enveloppe les articulations (anat.). Beurzeken, zakken, *o.* —, (chim.). Wasesempot, *m.*
CAPTAL, *m.* Chef. Hoofd, opperhoofd, *o.*
CAPTATEUR, *m.* Die doór list in eene erfenis weét te sluypen.
CAPTATION, *f.* Listige insluyping in eene erfenis, *v.*
CAPTATOIRE, *adj.* p. —*toare.* Doór list verkreégen.
CAPTER, *v. a.* Doór list verkrygen *of* winnen. — *la bienveillance de q. q.* Iemands genegenheyd listiglyk winnen.
CAPTIEUSEMENT, *adv.* p. *kapcieuse*—. Listiglyk, bedriegelyk. (golyk.
CAPTIEUX, EUSE, *adj.* Listig, bedrie-
CAPTIF, IVE, *adj.* et *s.* Gevangen, gevankelyk; slaefsch. —, (fig.) Ingeteugeld, kort gehouden. —, *m.* Gevangen, slaef, *m.* —, *f.* Slaevin, *v.*
CAPTIVER, *v. a.* (fig.). Onderwerpen, vermeesteren, verslaeven. —, Gagner. Winnen. — *le cœur.* Het hert winnen. — *l'esprit de q. q.* Zich in iemands gunst dringen. — *la bienveillance de q. q.* Iemands genegenheyd winnen. Se —. Zich ergens aen onderwerpen *of* verbinden; zich bedwingen.
CAPTIVITÉ, *f.* Slaeverny, *v.* —. Gevangenis, gevankelykheyd, *v.* —,

Digitized by Google

(fig.). Groote onderwerping, dienstbaerheyd, *v.*

CAPTURE, *f.* Gevangenneéming, vatting, *v.* —, Butin. Buyt, roof (op den vyand), *m.* —, Beslag, *o.*, inbeslagneéming (van verboódene *of* gesmokkelde koopwaeren), *v.*

CAPTURER, *v. a.* Vangen, gevangen neémen. —, Saisir (des marchandises). Goederen in beslag neémen. —, Butiner. Buyten, rooven.

CAPUCE, **CAPUCHON**, *m.* Kap, monikskap, regenkap, *v.*

CAPUCIN, **E**, *s. m.* et *f.* Capucien, *m.*; capucienes, *v.*

CAPUCINADE, *f.* Slegte redevoering (over zeden en godvrugt), *v.*

CAPUCINE, *f.* (fleur potagère). Indiaensche kers, *v.* —. Aerden kommeken, *o.*

CAPUCINIÈRE, *f.* (fam.). Capucienenklooster, *o.*

CAPUK, *m.* Zeer korte boomwol, *v.*

CAQUAGE, *m.* p. —*kaje.* Het kaeken van den haring.

CAQUE, *f.* Harington, *v.*, haringvaetje, *o.* (prov.). La — sent toujours le hareng. Men toont altyd van welke afkomst men is, *of* welke opvoeding men gehad heeft. —. Buskruydvaetje, *o.*

CAQUER, *v. a.* p. —*ker.* Den haring kaeken en inzouten.

CAQUEROLE, *f.* p. —*kerole.* Koperen pot, *m.*

CAQUET, *m.* p. —*kè.* Gekaekel, gebabbel, gesnap, *o.* *Rabaisser* ou *rabattre le* — *de q. q.* Iemand den mond snoeren.

CAQUETAGE, *m.* p. —*ketage.* Het kaekelen, *o.* —. Gekaekel, gebabbel, gesnap, *o.*

CAQUÈTE, *f.* Vischbak, *m.*, vischtobbeken, *o.*

CAQUETER, p. —*keter* (word geconj. als *jeter*), *v. n.* Kakelen (als de kiekens). —, Babiller. Kakelen, babbelen, snappen, klappen.

CAQUETERIE, *f.* Gekakel, gebabbel, gesnap, geklap, *o.*

CAQUETEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Babbelaer, klapper, snapper, *m.*; babbelaerster, klapster, snapster, *v.*

CAQUETOIRE, *f.* p. —*ketoar.* Praetstoel, klapstoel, *m.*

CAQUEUR, *m.* Kaeker, haringkaeker, *m.*

CAR, *conj.* Want, omdat, vermits.

CARABAS, *m.* (pop.). Oud rytuyg, *o.*

CARABÉ, *m.* Brandsteen, barnsteen, geélen amber, *m.*

CARABIN, *m.* Karabinier, *m.* —, Heelmeestersgast, *m.* —. Eenen die maer een weynig waegt in het spel; die in een gezelschap *of* in eene twistrede maer weynige woórden zegt.

CARABINADE, *f.* Karabynschoót, *m.*

CARABINE, *f.* (fusil de cavalier). Karabyn, kort vuerroer, *o.*

CARABINER, *v. a.* In den loop van een vuerroer groeven trekken.

CARABINIER, *m.* Karabinier, *m.*

CARACHE, **CARAG**, *m.* Tol, *m.*, schatting (die de christenen en joóden aen den turkschen keyzer betaelen), *v.*

CARACO, *m.* Jakje (certyds vrouwen kleedsel), *o.*

CARACOL, *m.* *Escalier en* —. Wenteltrap, *m.*

CARACOLE, *f.* Kringswyze omdraeying (van een peêrd), *v.*

CARACOLER, *v. n.* Omdraeyen (met een peêrd).

CARACOLLE, *f.* (coquille). Krekel, *v.*

CARACOULER, *v. n.* Kirren, korren (schreeuwen als de duyven).

CARACTÈRE, *m.* p. —*raktaire.* Letter, drukletter, *v.* —, Ecriture. Schrift, handschrift, *o.*, hand, *v.* —. Teeken, merkteeken, kenteeken, *o.* *Le Sacrement du baptême imprime un* — *ineffaçable.* Het Sacrament des doopsels drukt een onuytwischbaar merkteeken in. —, Titre, dignité. Titel, *m.*, weêrdigheyd, bediening, *v.*, ambt, *o.* —. Aerd, *m.*, inborst, *v.*, karakter, *o.* *Un homme de bon* —. Eenen man van goeden aerd. —. Eygenschap, hoedanigheyd, *v.* —, Fermeté, constance. Standvastigheyd, *v.* —. Bezweêring, *v.*; tooverteeken, *o.*

CARACTÉRISER, *v. a.* Afmaelen, kenteekenen, afschilderen, uytdrukken. *Se* —. Zynen aerd doen kennen.

CARACTÉRISME, *m.* (t. de bot.). Gelykvormigheyd der planten met eenige deelen van het menschelyk lichaem, *v.*

CARACTÉRISTIQUE, *adj.* Afbeéldend, kenteekenend, kenschetsend, eygenaerdig. *Signe* —. Kenteeken, kenmerk, merkteeken, *o.* *Lettre* —. Merkletter, stamletter, *v.*

CARAFE, *f.* Tafelflesch, schroefflesch, *v.*

CARAFON, *m.* (vaisseau de bois). Koelvat, *o.*, koelbak, *m.* —, Carafe. Tafelflesch, *v.*

CARAGACH, *m.* p. —*gak.* Katoen van Smirna, *o.*

CARAGNE, *f.* (résine). Soórt van welriekende hars, *v.*

CARAÏTE, *m.* Joód die zich aen de Schriftuer alleen houd, verwerpende de overleveringen, *m.*

CARAMBOLAGE, *m.* p. —*ranbolaj:* (t. de jeu de billard). Het raeken van twee ballen, *o.*

CARAMBOLE, *f.* p. — *ran* —. Bille rouge. Rooden bal, *m.*

CARAMBOLER, *v. n.* p. — *ranbolé.* (t. de jeu de billard). Twee ballen raeken.

CARAMEL, *m.* Karamel (hardgebakken suyker), *v.*

CARAMOUSSAL, *m.* Turksch koopvaerdyschip, *o.* (pad), *v.*

CARAPACE, *f.* Rugschelp (eener schild-

CARAQUE, *f.* p. —*ke* (vaisseau portugais). Karack, krack (portugeésch schip), *v.*

CARAT, *m.* p. —*ra* (poids). Karaet (goud- en diamant gewigt), *o.* —. Graed van fynheyd in het goud, *m.*, keur, *m.* en *v.* (fig.) Il est un sot à trente-six —s. Hy is eenen zot in den hoogsten graed. —, Petit diamant. Kleynen diamant, *m.*

CARAVANE, *f.* (du persan *karaouant*, réunion de voyageurs). Troupe de marchands et de pélerins qui voyagent ensemble dans l'Orient. Karavaen (groot gezelschap reyzende kooplieden en pelgrimen in het Oosten), *v.* —, Verzameling van koopvaerdyschepen, *v.* —s, jadis campagne sur mer des chevaliers de Malte. Togt, eertyds krygstogt (ter zee door de ridders van Maltha), *m* Faire ses —s (pop.). Een ongebonden leven leyden.

CARAVANEUR, *m.* Schip dat van Marseille met koopmanschappen naer de Levant vaert, *o.*

CARAVANIER, *m.* Dryver van de lastbeesten van eene karavaen, *m.*

CARAVANSERAI, *m.* Herberg voór de karavaenen in het Oosten, *v.*

CARAVELLE, *f.* p. —*vèle* (navire portugais). Karveel, booyer (portugeésch schip), *v.*

CARBATINE, *f.* Huyd (van eene beest die versch gevild is), *v.*

CARBET, *m.* p. —*bè.* Groote hut der wilden, *v.* (zuer, *o.*

CARBONATE, *m.* (t. de chim.). Koól-

CARBONCLE, *m.* (méd.). Pestbuyl, *v.* —, Rubis. Robynsteen, *m.*

CARBONE, *m.* (chim.). Koól, koólstof, *v.* (heeft.

CARBONÉ, **E**, *adj.* Dat koólstof in-

CARBONIQUE, *adj.* (t. de chim.). Van koól, uyt koól getrokken. *Acide* —. Koólzuer, koólstofzuer, *o.*

CARBONISATION *f.* p. —*zacion* (chim.). Tot koólmaeking, *v.*

CARBONISER, *v. a.* (chim.). Tot koól maeken.

CARBONNADE, *f.* Karmeny (dunne snee mager vleesch om te braeden), *v.*

CARBOUILLON, *m.* Tol op het zout (in Normandiën), *m.*

CARCAILLER, *v. n.* Slaen (als de kwakkels).

CARCAISE, *f.* *voyez* Carquèse.

CARCAN, *m.* Beugel, yzeren halsband (tot vastmaeken der misdadigers aen eenen pael), *m.* —. Halsketen, *v.*; halssieraed, *o.*

CARCASSE, *f.* p. —*kace.* Romp, *m.*, geraemte, rif, *o.* —, Personne maigre Zeer mageren mensch, *m.* — *de vaisseau.* Romp van een schip —, Sorte de bombe. Grooten vuerkogel, *m.*

CARCASSIÈRE, *f.* Soórt van vaertuyg (ten oórlog uytgerust), *o.*

CARCINOMATEUX, **EUSE**, *adj.* Kankeragtig.

CARCINÔME, *m.* (méd.). Kanker, *m.*

CARDAMINE, *f.* (plante). Waterkers, *v.*

CARDAMOME, *m.* Paradyskoórn, paradyszaed, *o.*, kardamom, *v.*

CARDASSE, *f.* Zydekaerde, *v.*, zydekam, *m.* —. Indiaenschen vygeboom *m.*

CARDE, *f.* Kaerde, wolkaerde, *v.*, wolkam, *m.* —. Kaerde, artichok-

CARDÉE, *f.* Kaerdsel, *o.* (rib, *v.*

CARDER, *v. a.* Kaerden.

CARDEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Kaerder, *m.*; kaerdster, *v.*

CARDIAGRAPHIE, *f.* Beschryving van het hert, *v.*

CARDIAIRE, *adj.* *Ver* —. Hertworm, *m.* —, *m.* Chardon à foulon. Kaerdendistel, *v.*

CARDIALGIE, *f.* p. —*jie.* Moegpyn vergezeld met hertklopping, *v.*

CARDIALOGIE, *f.* Verhandeling over het hert, *v.*

CARDIAQUE, *adj.* et *s.* Hertsterkend. *Remède* —. Hertsterkend middel, *o.* —, Qui appartient au coeur. Tot het hert behoorend, van het hert. *Glande* —. Hertklier, *v.* —, *m.* Hertsterkend middel, *o.* —, *f.* (plante) Hertkruyd, *o.*

CARDIATOMIE, *f.* Ontleding van het hert, *v.*

CARDIER, *m.* p. —*dié.* Kaerdenmaeker kaerdenverkooper, *m.*

CARDINAL, **E**, *adj.* Voórnaem, voórnaemste, hoofdzaekelyk. *Vertus* —*es* Hoofddeugden, *v. mv.* *Points* —*aux* Hoofdpunten, *o. mv.* *Vents* —*aux* Hoofdwinden, *m. mv.* *Nombres* —*aux* Hoofdgetallen, *o. mv.* —, *m.* Prelat du sacré collége. Kardinael, *m* *Chapeau de* —. Kardinaelshoed, *m* —, Oiseau. Kardinaelsvogel, *m.* — Papillon. Soórt van vlinder, *m.* — Coquille. Zekere schelp, *v.*

CARDINALAT, *m.* p. —*la.* Kardinaelschap, *o.*

CARDINALE, *f.* (plante). Zeker plant, *v.*

* **CARDINALISER**, *v. a.* (peint.). Rood (dinael verwen.

CARDINALISTE, *adj.* Van eenen kar

CARDIOGME, *m.* Prikkeling *of* steeking aen den mond der maeg, *v.*

CARDITE, *f.* Hertsontstecking, *v.* — Coquille. Zekere schelp, *v.*

CARDON, *m.* (plante). Kardoen (soórt van artichok), *m.*

CARÈME, *m.* Vasten, *m.* *La mi*— Halfvasten. *Face de* —. Bleek, mager gezigt, *o.*

CARÊME-PRENANT, *m.* De dry vastenavondsdagen, *m. mv.*; vastenavond, *m.* —, Personne vêtue d'une manière extravagante. Vastenavondszot, *m.*

CARÉNAGE, *m.* Scheépskalfatering, *v.* —. Kalfaterplaets, *v.*

CARENCE, *f.* p. —*rance.* *Procès-verbal de* —. Proces-verbal van nietgevonden, *o.*

Digitized by Google

CARÈNE, *f.* Kiel, *v.*, bodem (van een schip), *m.* *Donner — à un vaisseau, le mettre en —.* Een schip krengen *of* kielhaelen.

CARÉNÉ, E, *adj.* (bot.). Als eene goot.

CARÉNER, *v. a.* Krengen, kielhaelen, een schip op zyde overhaelen om te kalfateren.

CARESSANT, E, *adj.* p. —*réçant*. Streelend, vleyend, liefkoózend.

CARESSE, *f.* Liefkoózing, streeling, troeteling, *v.*, gevley, gestreel, *o.*

CARESSER, *v. a.* p. —*récer*. Liefkoózen, troetelen, vleyen, streelen.

CARET, *m.* p. —*rè*. Zekere soórt van schilpad, *v.* —, Gros fil. Steekgaren, *o.* —, Plante. Zekere plant, *v.*

CARGAISON, *f.* p. —*guèzon*. Scheepsvragt, *v.* —. Laeding van een schip, *v.* —. Gelyde van het jaer eygen tot het laeden van sommige waeren, *o.* —, Facture. Factuer, *v.*

CARGUE, *f.* (mar.). Gytouw, *v.* en *o.*

CARGUER, *v. a.* (mar.). Gyen, opgyen, zeyl minderen. —, *v. n.* Op zyde zeylen, hellen, krengen.

CARGUETTE, *f.* (cordage). Touw. *v.* en *o.*

CARGUEUR, *m.* (mar.). Gyblok, braemzyls valblok, *m.*

CARIATIDE, *f.* Vrouwenbeeld dat eene brooslyst ondersteunt, *o.*

CARIBOU, *m.* Rendier (in America), *o.*

CARICATURE, *f.* Karikatuer (schildderk.); oamaetige vergrooting *of* beweering; ook koddige *of* spottelyke printafbeelding, *v.*

CARIE, *f.* Beenbederving, *v.*, bederf, *o.*, bederving, rotting, verrotting, ineeting, *v.*

CARIÉ, E, *adj.* Bedorven, verrot, vermolmd, doórwormd. *Bois —.* Wormsteekig hout, *o.*

CARIER (word geconj. als *prier*), *v. a.* Bederven, ineeten, rotten, vermolmen, van de wormen doórknaegd worden.

CARILLON, *m.* (de l'ital. *quadrilione*). Beyaerd, *m.*, klokkenspel, *o.* *Sonner le —.* Beyaerden, op de klokken speelen. (fam.). Gezaes, geschreeuw, groot gevragt, *o.*

CARILLONNER, *v. n.* p. —*loner*. Beyaerden, op de klokken speelen.

CARILLONNEUR, *m.* Klokkenspeeler, klokkenist, beyaerder, *m.*

CARINE, *f.* (antiq.). Schreyster, weenster (ter begraefnissen *of* lykdiensten *oudtijds*), *v.* (thiën, *o.*

CARINTHIE, *f.* (province). Carin-

CARIOQUEUSE, *adj. f.* *Tumeur —.* Vyzigwrel, *o.*

CARISEL, *m.* Grof doek, soórt van kaseis, *o.*

CARISTADE, *f.* (fam.). Aelmoes, *v.*

CARLET, *m.* voyez Carrelet.

CARLINE, *f.* (plante). Everwortel, *m.*

CARLINGUE, *f.* (t. de mar.). Kolsem, *m.*, tegenkiel, *v.*

CARME, *m.* (religieux). Karmeliet, karmelietenmonik, lieve-vrouw-broer, karmelieten, discalsen. —, *déchaussés.* Ongeschoende s'acus. Soórt van stael, *o.* —s. Worp van twee vieren in het tiktakspel, *m.*

CARMELINE, *adj. f.* *Laine —.* Vigoujewol, *v.*

CARMÉLITE, *f.* (religieuse). Karmeliet, karmelietesse, *v.*

CARNAIN, *m.* Karmyn (roode verf), *o.*

CARNATIF, IVE, *adj.* (méd.). Wondbreekend, windverdryvend.

CARNAGE, *m.* Moordery, slagting, *v.*; vrs. Vleesch van geslagte dieren, *o.*

CARNASSIER, ÈRE, *adj.* Vleeschvretend (van beesten spr.). —. Die slaadend (van menschen spr.).

CARNASSIÈRE, *f.* Weytsack (voór dood wild), *v.*

CARNATION, *f.* Verf, *v.*, koleur (van het aengezigt), *o.* —, Couleur des chairs (peint.). Vleeschkoleur, *o.*

CARNAVAL, *m.* Vastenavond, slempdyd, vleeschtyd, *m.*

CARNE, *f.* Spitsen hoek (van eenen steen, eener tafel, enz.), *m.*

CARNÉ, E, *adj.* Vleeschverwig, vleeschkoleurig, lyfverwig.

CARNÈLE, *f.* Rand om muntstukken, *m.*

CARNELER, *v. a.* Eenen rand om de muntstukken maeken.

CARNER, *v. n.* Vleeschverwig worden.

CARNET, *m.* p. —*nè*. Koopmansschuldregister, *o.*

CARNIFICATION, *f.* (méd.). Vleeschwording, verandering der beenderen in vleesch, *v.*

CARNIFIER (SE), *v. pr.* Tot vleesch worden.

CARNIFORME, *adj.* Vleeschvormig, vleeschagtig.

CARNIVORE, *adj.* Vleeschetend.

CARNOSITÉ, *f.* Vleezigen uytwas, *m.*

CAROLINE, *f.* (plante). Everwortel, *m.* — (province). Carolina.

CAROLUS, *m.* p. l's (monnaie). Zeker oud fransch muntstuk, *o.*

CARON, *m.* Reep spek zonder mager, *m.*

CARONADE, *f.* (canon). Soórt van zwaer geschut, *o.*

CARONCULE, *f.* (anat.). Klieragtig vleesch, *o.*

CAROSSE, *m.* Touwslaegersgereedschap, *o.* —. Kapiteynskamer (op eene galey), *v.* —. Vrugt van den africaenschen palmboom, *v.*

CAROSSIER, *m.* Africaenschen palmboom, *m.*

CAROTIDAL, E, *adj.* Slaepslagaderlyk, van de slaepslagaderen.

CAROTIDES, *s.* et *adj. f. pl.* Slaepslagaderen (die het bloed naer de hersens leyden), *v. mv.*

CAROTIQUE, *adj.* Slaepzick, slaepzugtig. —, *m.* Trou de l'os temporal. Opening van het slaepbeen, *v.*

CAROTTE, *f.* Geéle peé, *v.*, geélen wortel, *m.* —. Tabakskaroót, *v.*

CAROTTER, *v. n.* p. —*roter* (fam.). Vreesagtig speélen, niet veél durven waegen.

CAROTTIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* (fam.). Vreesagtigen speéler, *m.*; vreesagtige speélster, *v.*

CAROUBE, **CAROUGE**, *m.* Sint-Jansbrood (vrugt), *o.*

CAROUBIER, *m.* p. —*bié* (arbre). Sint-Jansbroodboom, *m.*

CARPE, *f.* (poisson). Karper, *m.* Faire la — rimée (fam.). Den zieken speélen, zich ziek veynzen. —, *m.* Voórhand, *v.*

CARPEAU, *m.* Kleynen karper, *m.*

CARPETTE, *f.* p. —*pète* (gros drap). Grof pakdoek, *o.*

CARPIER, *m.*, **CARPIÈRE**, *f.* Kleynen vyver voór karpers, *m.*

CARPILLON, *m.* Zeer kleynen karper, *m.*

CARPOLITHE, *m.* Versteende vrugt, *v.*

CARPOPHAGE, *adj.* Vrugteétend.

CARQUÈSE, *m.* p. —*kèze*. Kalsineéroven, glasoven.

CARQUOIS, *m.* p. —*koa*. Etui à flèches. Pylkoker, *m.*

CARRARE, *m.* (marbre). Soórt van marmer, *m.* en *o.*

CARRE, *f.* — *d'un soulier*. Neus *of* lip van eenen schoen, *m.* — *d'un chapeau*. Het bovenste van den hoedbol. — *d'un habit*. Bovenlyf van een kleed, *o.* Avoir une bonne — (fam.). Breed van schouders zyn.

CARRÉ, *m.* p. *karé*. Vierkant, *o.*, vierhoek, *m.*, quadraet, *o.* *En —.* In het vierkant. — *de mouton*. Schaepskwartier, *o.* —. Kruysnet, *o.* —, *adj.* Vierkant, vierkantig, vierhoekig. *Nombre —.* Vierkant getal, *o.* *Avoir les épaules —ées.* Breed van schouders zyn. *Période —ée.* Wel afgemeéten volzin, *m.*

CARREAU, *m.* p. *karô*. Vloersteen, estrik, *m.*, plavey, *v.* —. Vischmyn, *v.* —, Verre carré, vitre. Ruyt, glasruyt, *v.* —. Kussen, *o.* —. Ruyten (in het kaertspel), *v.* *As de —.* Ruytenaes, *o.* —, (fig.) Veragtelyken mensch, *m.* —. Groote vierkante vyl, raspyl, *v.* —. Persyzer (by de kleerm.), *o.* —, Sol sur lequel on est. Grond, bodem, *m.* *Jeter sur le —.* Op den grond werpen. *Demeurer sur le —.* Ter plaetse dood blyven. —, Obstruction (méd.). Verstoptheyd, *v.* —s, la foudre. Bliksem, *m.*

CARREFOUR, *m.* p. *kare*—. Kruysstraet, *v.*, kruysweg, *m.*

CARRÉGER, *v. n.* p. *karéjer*. (mar.). Kruysen, laveéren.

CARRELAGE, *m.* p. *karelage*. Het leggen van plaveyen; plaveysel, *o.* —. Loon voór het leggen van plaveyen, *m.* en *o.*

CARRELER, *v. a.* p. *kare*—. (word geconj. als *appeler*). Plaveyen, vloeren. —, Raccommoder de vieux souliers. Oude schoenen verzoólen *of* lappen.

CARRELET, *m.* p. *karelè*. Schoenmaekersnaeld, *v.* —. Kruysnet, *o.* —. Soórt van wollen stoffe, *v.* —. Hoedenmaekerskaerde, *v.* —, Poisson de mer. Griet, schar, scharre, *v.*

CARRELETTE, *f.* p. *karelète*. Zoetvyl, *v.*

CARRELEUR, *m.* p. *kare*—. Plaveyer, vloerlegger, *m.*

CARRELIER, *m.* p. *karelié*. Plaveybakker, *m.*

CARRELURE, *f.* p. *kare*—. Verzoóling (van schoenen *of* leérzen), *v.*; nieuwe zoólen, *v. mv.*

CARRÉMENT, *adv.* p. *kàré*—. Vierkantig, vierhoekig, in het vierkant.

CARRER, *v. a.* p. *karer*. Vierkanten, vierkant *of* vierhoekig maeken. Se —. Trotschelyk gaen.

CARRET, *m.* *voyez* Caret.

CARRICK, *m.* p. *karik*. Overrok met kraegen, *m.*

CARRIER, *m.* Onderneémer van eene steengroef *of* steenkuyl, *m.* —. Werkman in eene steengroef *of* steenkuyl *m.*

CARRIÈRE, *f.* p. *kàrière*. Steengroef, *v.*, steenkuyl, *m.* —, Lice. Renbaen, loopbaen, *v.* *Donner à — q. c.* Aen eene zaek den vryen loop laeten. *Se donner —.* Zynen lust boeten, veél vryheyd gebruyken. *Se donner — aux dépens de q. q.* Iemand voór den gek houden. —, Tout espace à parcourir. Ruymte, plaets, *v.* *Ouvrir à q. q. une belle —.* Iemand gelegenheyd verschaffen om uyt te munten. —, (fig.) Cours de la vie. Levensbaen, *v.*, levensloop, *m.* *Achever sa —.* Zynen levensloop voleynden. —, Temps qu'on exerce un emploi, etc. Tyd van eenig ambt, *m.* —, Profession. Beroep, ambagt, *o.*

CARRIOLE, *f.* p. *kari*—. Postkar, *v.*

CARROSSE, *m.* p. *karoce*. Koets, *v.* *Cheval de —.* Koetspeérd, *o.*; (fig.) lompen mensch, *m.* (vol.

CARROSSÉE, *f.* p. *karocé*. Eene koets

CARROSSIER, *m.* p. *karocié*. Koetsenmaeker, *m.* —. Koetspeérd, *o.*

CARROUSEL, *m.* p. *karousel*. Ryspel, ridderspel, steékspel, *o.* —. Plaets waer een ryspel gehouden word, *v.*

* **CARROUSSE**, *f.* p. *karouce*. Slempery, brassery, *v.*

CARRURE, *f.* p. *karure*. Schouderbreedte, *v.*

CARTAME, *m.* *voyez* Carthame.

CARTAUX, *m. pl.* p. —*tô*. Zeekaerten, paskaerten, *v. mv.*

CARTAYER, *v. n.* Het spoór myden op eenen aerdweg.

CARTE, *f.* Kaert, speélkaert, *v.* — *enluminée*. Afgezette kaert. — *géographique*. Landkaert. — *marine*. Zeekaert, paskaert. — *itinéraire*. Reyskaert. — *à visite*. Bezoekingskaert. —*s blanches*. Kaerten zonder beél-

Digitized by Google

den, leege kaerten. *Jouer aux —s.* Met de kaert speélen. *Donner les —s.* De kaerten geéven. *Couper les —s.* De kaert afneémen. *Château de —.* Kaertenhuysje, *o.* Brouiller les —s (fig.). De zaeken verwarren. *Donner — blanche à q. q.* Iemand volmaagt geéven. *Perdre la —.* Zich ontstellen, van zyn stuk raeken. —. Rekening der onkosten van eene maeltyd, *v.*

CARTEL, *m.* Uytdaegbrief, *m.*; uytdaeging (tot een tweegevegt), *v.* —. Verdrag (tot uytwisseling der krygsgevangenen), *o.*

CARTELADE, *f.* Landmeétersmaet, *v.*

CARTELET, *m.* Zekere wollen stoffe, *v.*

CARTELETTE, *s.* et *adj. f.* Dunne schalie, *v.*

CARTELLE, *f.* p. *—tèle.* Zwalp, *m.*, dikke plank (daer den molensteen op rust), *v.*

CARTÉRO, *m.* Kleyne brieventasch, *v.*

CARTERON, *m. voyez* Quarteron.

CARTÉSIANISME, *m.* Leerstelsel van Descartes, *o.*

CARTÉSIEN, *m.* p. *—zi-in.* Cartesiaen *m.*

CARTHAGE, *f.* (ville). Carthago.

CARTHAGÈNE, *f.* (ville). Carthagena.

CARTHAGINOIS, E, *adj.* et *s.* Carthaegsch. —, *m.* Carthager, carthaginenser, *m.*

CARTHAME, *m.* (plante). Saffloers, *o.*, wilden saffraen, *m.*

CARTIER, *m.* Kaertmaeker, kaertverkooper, *m.*

CARTILAGE, *m.* (t. d'anat.). Kraekbeen, knarsbeen, knorbeen, *o.*

CARTILAGINEUX, EUSE, *adj.* Kraekbeenig, kraekbeenagtig, knoragtig.

CARTISANE, *f.* Gesponnen zyde, *v.*, goud- *of* zilverdraed, *m.*

CARTOMANCIE, *f.* Waerzeggery met kaerten, *v.*

CARTOMANCIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Waerzegger, *m.*, *of* waerzegster met kaerten, *v.*

CARTON, *m.* Bordpapier, karton, *o.* *Boîte en —.* Kartonnendoos, *v.* —. Proefteekeuing op styf papier, *v.* —. Feuillet reimprimé. Herdrukt bladje, *o.*

* **CARTONNAGE**, *m.* p. *—tonaje.* Het binden van eenen boek in bordpapier, *o.*

CARTONNER, *v. a.* p. *—toner.* (un livre). In bordpapier binden. —(t. d'impr.). Een herdrukt blad in eenen boek voegen.

CARTONNERIE, *f.* Bordpapiermaekery, kartonmaekery, *v.*

* **CARTONNEUR**, *m.* Binder in bordpapier, *m.*

CARTONNIER, *m.* Bordpapiermaeker, kartonmaeker; bordpapierverkooper, kartonverkooper, *m.*

CARTONNIÈRES, *f. pl.* (guêpes). Wespen welker nest gelykt aen eene kartonnendoos, *v. mv.*

CARTOUCHE, *m.* Loofwerk, bywerk (tot sieraed eener schildery, enz.), *o.* —, *f.* Kardoes, *v.*, patroon (voór vuerroer, enz.), *m.* —. Doos van brandstoffe, *v.* —. Afscheydbrief (der krygslieden), *m.*

CARTOUCHIER, *m.* Kardoesdoos, patroontasch, *v.*

CARTULAIRE, *m.* *—lère.* Verzameling der bewysschriften (van een klooster *of* kerk), *v.*

CARUS, *m.* pr. l's. (méd.). Diepe slaepzugt, *v.*

CARVI, *m.* (plante). Karwey, hofkomyn, veldkomyn, *v.*

CARYBDE, *m.* p. *—ribde.* (gouffre). Diepen afgrond (in Sicilièn), *m.* Tomber de — en Scylla (prov.). Van erger tot erger vervallen; van het eene gevaer in het andere loopen.

CARYOPHILLOÏDE, *f.* p. *kariofiloïde.* Gebloemden steen, *m.*

CAS, *m.* p. *kâ.* Geval, voórval, toeval, *o.*, gelegenheyd, *v.* *En ce —.* In dat geval, in zulk eene gelegenheyd. — *de conscience.* Geweétensgeval, *o.*, geweétenszaek, *v.* — *réservés.* Voórbeholdene *of* uytgezonderde gevallen. —, Estime. Agting, *v.* *Faire — de q. q.* Veél werk van iemand maeken. — (t. de gramm.). Naemval, casus, *m.* *Au — que, en — que.* In geval dat, indien, zoo, is 't dat, is 't zaeke dat, by zoo verre. *En tout —.* In alle geval, in alle voórval, hoe het zy.

* **CAS, CASSE**, *adj.* p. *kâ, kâce.* Voix casse. Gebrokene *of* zwakke stem, *v.*

CASANIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Die den tyd te huys overbrengt, stil, ledig, vadzig. *Mener une vie —ère.* Byna altyd in huys zitten.

CASAQUE, *f.* p. *kazake.* (surtout). Kazak, *m.*, overkleed, *o.* Tourner — (prov.). Van party veranderen.

CASAQUIN, *m.* Vrouwenjak zonder plooyen, *v.* *Donner sur le —, prendre la mesure d'un —.* Afrossen, slagen geéven.

CASCADE, *f.* Waterval, *m.* Discours plein de —s, (fig. *et* fam.) sans liaison. Rede zonder samenhang, *v.*

CASCANE, *f.* (t. de fortif.). Walkelder (bedekte myn), *m.*

CASCARILLE, *f.* Koórtsbast, *m.*

CASCATELLE, *f.* Kleynen waterval, *m.*

CASE, *f.* p. *kaze.* Negerhut, *v.* —, (fam.) Maison. Huys, *o.* —, Chaque carré de l'échiquier, du damier. Ruyt (op schaek- *of* damberd), *v.* —(t. du jeu de trictrac). Band, *m.* —, Espace pratiqué dans une armoire, etc. Vak, *o.*

CASÉATION, *f.* Stremming, running van melk, *v.*

CASÉEUX, EUSE, *adj.* Kaesagtig.

CASÉIFORME, *adj.* Kaesvormig.

CASEMATE, *f.* Casemat (gewelfde plaets onder den wal eener vesting), *v.*

CASEMATÉ, *adj. m. Bastion* —. Bolwerk, met casematten voórzien, *o.*

CASER, *v. n.* p. *kaser.* (t. de trictrac). Banden maeken. —, *v. a.* In vakken leggen. —, Mettre en ordre. In orde stellen. — *q. q.* Iemand eene bedening bezorgen. Se —. Ergens zynen intrek neémen *of* nederzetten.

CASERETTE, *f.* p. *kaserète.* Kaesvorm *m.*

CASERNE, *f.* p. *kaserne.* Caserne (wooning der krygslieden); barak, *v.*

CASERNEMENT, *m.* p. *kasernemant.* Caserneering, *v.*

CASERNER, *v. a.* In casernen *of* barakken plaetsen. —, *v. n.* Daerin woonen.

CASEUX, EUSE, *adj.* p. *—zeu, —zeuse.* Kaesagtig.

CASIASQUIER, *m.* p. *kaziaskié.* Turkschen opperrechter, *m.*

CASILLEUX, *adj. m.* p. *kazi—. Verre —.* Broos glas, *o.*

CASIMIR, *m.* p. *kazi—.* (drap). Kasimir, *o.*

CASOAR, *m.* (oiseau). Kasuaris, *m.*

CASQUE, *m.* Helm, stormhoed, *m.*

CASQUÉ, E, *adj.* (blas.). Gehelmd.

CASQUETTE, *f.* p. *—kète.* Muts, klak, *v.*

CASSADE, *f.* p. *kaçade.* (fam.). Noodleugen, *v.*

CASSAILLE, *f.* Eerste omsplitting (van land), *v.*

CASSANT, E, *adj.* p. *—çant, çante.* Broos, bros, breékbaer.

CASSATION, *f.* p. *kaçacion.* (t. de pal.). Vernietiging, herroeping, cassatie, *v.* *Cour de —.* Hoogste gerechtshof, *o.*

CASSAVE, *f.* (farine). Meél van manioksswortel, *o.*

CASSE, *f.* p. *kâce.* Afdanking, *v.* —, Fruit du cassier. Kassia, *v.* —. Letterkas (in de drukk.), *v.* —. Smeltkroes, *m.* —. Pennenkoker (van een zakinkspotje), *o.*

CASSÉ, E, *adj.* Gebroken, verbryzeld. —, (fig.) Vieux, infirme. Oud, zwak, krugteloos, afgeleéfd. *Voix —ée.* Zwakke stem, *v.*

CASSEAU, *m.* p. *kaço.* Helft van eene letterkas (in de drukk.), *v.*

CASSE-COU, *m.* p. *kâcekou*, au pl. *casse-cou.* Gevaerlyke *of* halsbreékende plaets, *v.* —. Dubbele ladder, *v.*

CASSE-CROÛTE, *m.* au pl. *casse-croûtes.* Korstebreéker, *m.*

CASSE-CUL, *m.* p. *kâceku.* au pl. *casse-cul.* (pop.). Zwaeren val op het agterste, *m.*

CASSEMENT, *m.* Afbreéking, *v.*

CASSE-MOTTES, *m.* p. *kâcemote.* au pl. *casse-mottes.* Kluytebreéker, *m.*

CASSE-MUSEAU, *m.* Zwaeren slag op den neus, *m.* —. Soórt van gebak, *o.*

CASSE-NOISETTE, *m.* p. *kâcenoazète.* au pl. *casse-noisettes.* Nooötenkraeker, *m.*

CASSE-NOIX, *m.* p. *kâcenoa.* au pl. *casse-noix.* (instrument). Nooötenkraeker, *m.* —, Oiseau. Blauwspégt, *m.*

CASSE-NOLE, *f.* Galnoót, *v.*

CASSER, *v. a.* p. *kâcer.* Breéken, aen stukken slaen, verbryzelen. — *un verre.* Een glas breéken. —, (fig.) Affaiblir. Verzwakken. —, Annuler. Vernietigen, intrekken, afschaffen. — *un jugement, un testament.* Een vonnis, een testament vernietigen. —, Licencier. Afdanken. — *des troupes.* Krygsvolk afdanken. — *un officier.* Eenen officier afdanken *of* wechjaegen. — *aux gages.* Eenen dienstbode afdanken. —, *v. n.* et *pr.* Se rompre. Breéken. Se —, s'affaiblir, vieillir. Verzwakken, oud en zwak worden. *Se — la tête.* Zyn hoofd breéken, zynen geest kwellen. *Se — le cou.* Zichzelven in den grond helpen. Se — le nez (fam.). In zyne onderneémingen mislukken.

CASSEROLE, *f.* Stoóspan, kookpan, casserol, *v.*

CASSE-TÊTE, *m.* au pl. *casse-tête.* Knods, *v.*, knodsstok, *m.* —. (fig.). Hoofdbreéking, hoofdbreékery, *v.* —. Hoofdigen *of* koppigen wyn, *m.*

CASSETIN, *m.* (impr.). Bakken (in de letterkas), *o.*

CASSETTE, *f.* p. *kâcète.* Koffertje, kistje, *o.*, sluytdoos, *v.*

* **CASSEUR**, *m.* p. *kâceur.* (inus.). Breéker, *m.* —, (fig. et fam.). Sterken *of* klocken man, *m.* — *d'assiettes, fanfaron.* Pocher, stoffer, zweiser, *m.*

CASSIDOINE, *f.* (pierre précieuse). Kassidoniesteen, *m.*

CASSIE, *f.* Soórt van accacia, *m.*

CASSIER, *m.* p. *kacié.* Kassiaboom, *m.*

CASSIN, *m.* (châssis). Raem (boven een weéfgetouw), *v.* en *o.*

CASSINE, *f.* p. *kacine.* Landhuysken, hofstedeken, *o.* —, Bicoque (pop.). Huysken, *o.*

CASSOLETTE, *f.* p. *kaçolète.* Reukvat, *o.*, reukdoos, *v.* —. Aengenaemen reuk, *m.*

CASSOLLE, *f.* p. *kaço—.* Vuerkom, *v.*

CASSONADE, *f.* Bruyne poeysuyker *v.*

CASSURE, *f.* Breuk, breéking, *v.*

CASTAGNETTE, *f.* p. *kastagnète* (de l'espagn. *castagnetta*). Stoffe van zyde, wol *of* garen, *v.* —s. Kastanjetten, *v. mv.*, klaphoutjes, *o. mv.*

CASTAGNEUX, *m.* (oiseau). Kleynen duyker *of* duykelaer, *m.*

CASTE, *f.* Stam (verdeeling van volken in Indiën), *m.* —, Classe d'hommes. Menschenklasse, borgerklasse, *v.*

* **CASTEL**, *m.* Château. Kasteel, *o.*

CASTELOGNE, *f.* Fyne wollen sargie *of* doken, *v.*

CASTILLE, *f.* (fam.). Kyvagie, *v.*, twist, *m.*, krakeel, *o.*

CASTINE, *f.* (pierre calcaire). Steenaerde (tot het smelten van yzer), *v.*

CASTOR, *m.* (animal amphibie). Kastoórhoed, toór, bever, *m.* — *et Pollux* (météore). beverhoed, *m.* — *de mer.* Zeelicht, *o.*, zeebrand, *m.*

CASTORÉUM, *m.* (liqueur). Bevergeel, *o.*

CASTORINE, *f.* Zekere wollen stoffe, *v.*

CASTRAMÉTATION, *f.* Legerkunde,

Digitized by Google

legermaetling (konst om een leger voordeelig lyk neder te slaen), *v.*
CASTRAT, *m.* Gelubden zanger, *m.*
CASTRENSE, *adj. f.* p. *kastrance.* *Couronne* —. Legerkroon (by de Romeynen), *v.*
CASUALITÉ, *f.* p. *kazu*—. Toevalligheyd, toevallige zaek, *v.*
CASUEL, *m.* p. *kazuël.* Toevallige inkomst, *v.*
CASUEL, ELLE, *adj.* Toevallig, gevallig, —, (fam.) FRAGILE. Breekbaer, broos.
* CASUELLEMENT, *adv.* p. —*zuèle*—. Toevalligh, by geval.
CASUISTE, *m.* Casuist (leeraer, die twyfelagtige geweetensgevallen verklaert of beslist), *m.*
CATAPHTISTES, *m. pl.* (hérétiques). Ketters die de noodzaekelykheyd van het doopsel ontkennen, *m. mv.*
CATACAUSTIQUE, *f.* p. —*kostike.* (t. de math.). Brandlyn, *v.*
CATACHRÈSE, *f.* p. —*krèze.* (figure de rhét.). Oneygen gebruyk (van een woord), *o.*
CATACLYSME, *m.* p. l'*s.* Groote overstrooming, *v.*
CATACOMBES, *f. pl.* Onderaerdsche begraefplaetsen (by de ouden), *v. mv.*
CATACOUSTIQUE, *f.* Weetenschap der terugketsing van het geluyd, *v.*
CATADIOPTRIQUE, *adj.* Straelbreekend. (val, *m.*
CATADOUPE, CATADUPE, *f.* Water-
CATAFALQUE, *m.* (de l'ital. *catafalco*). Pragtige grafzaeld (in eene kerk), *v.*
CATAGMATIQUE, *adj.* et *s.* p. *katagmatike.* *Médicaments* —*s.* Geneesmiddelen tot heeling der beenbreuken, *o. mv.*
CATAIRE, *f.* p. —*tère.* (plante). Kattekruyd, *o.*, neppe, *v.*
CATALAN, E, *adj.* et *s.* Van Catalonien.
CATALECTES, *m. pl.* Verzameling van stukken der oude schryvers, *v.*
CATALECTIQUE, *adj. Vers* —*s.* Onvolmaekte verzen (in 't grieksch en latyn), *v. mv.*
CATALEPSIE, *f.* (méd.). Zinvang, *m.*, ledenstyving, *v.*
CATALEPTIQUE, *adj.* Die door eene styving in de leden overvallen word.
CATALOGNE, *f.* (province). Catalonien, *o.*
CATALOGUE, *m.* Naemlyst, naemrol, lyst, catalogs, *v.*
CATALOTIQUE, *adj. voy.* CATULOTIQUE.
* CATAPASME, *m.* (t. de méd.). Fyn gestampt poeyer, *o.* (TIQUE.
CATAPHONIQUE, *f. voyez* CATACOUS-
CATAPHORE, *f.* Slaepziekte, *v.*
CATAPHRACTAIRE, *m.* Wel gewapenden ruyter, *m.*
CATAPLASME, *m.* Pap, papplaester, *v.*
* CATAPLEXIE, *f.* (méd.). Schielyke verstyving in de leden, *v.*
CATAPUCE, *f.* (plante). Springkruyd *o.*, sporie, *v.*
CATAPULTE, *f.* (machine de guerre). Schietgeweerte (by de ouden om steenen en pylen te werpen), *o.*
CATARACTE, *f.* Waterval, *m.* —. Wolkbreuk, *v.* —, OPACITÉ DU CRISTALLIN (méd.). Staer, *v.*, valvlies, *o.*, oogschel, oogschel, pêrel, *v.*
CATARACTER (SE), *v. pr.* (méd.). Een vlies op de oog krygen.
CATARRHAL, E, *adj.* p. *kataral.* Zinkingagtig. *Fièvre* —*e.* Zinkingkoórts, *v.*
CATARRHE, *m.* p. *kazare.* Zinking, verkoudheyd, *v.*
CATARRHEUX, EUSE, *adj.* Zinkingagtig, —, SUJET AU CATARRHE. Aen zinkingen onderworpen.
CATASTROPHE, *f.* Uytkomst van een treurspel, *v.* —, FIN MALHEUREUSE. Treurig eynde, *o.* —, Treurig voórval, *o.*
CATÉCHÈSE, *f. voyez* CATÉCHISME.
CATÉCHISER, *v. a.* In het geloof onderwyzen, catechiseér en.
CATÉCHISME, *m.* Geloofsonderwyzing, christelyke leering, *v.*, catechismus, *m.*
CATÉCHISTE, *m.* Geloofsonderwyzer, catechiseérder, *m.*
CATÉCHISTIQUE, *adj.* By wyze van catechismus.
CATÉCHUMÉNAT, *m.* Leertyd in den godsdienst, *m.*
CATÉCHUMÈNE, *m.* p. —*kumène.* Leerling in den godsdienst, *m.*
CATÉGORIE, *f.* CLASSE. Orde, schikking, rangschikking, *v.*, rang, *m.* —. Soórt, natuer, hoedanigheyd, *v.*, slach, *o.*
CATÉGORIQUE, *adj.* Betaemelyk, behoorlyk. —. Juyst, klaer en duydelyk.
CATÉGORIQUEMENT, *adv.* Betaemelyk, behoorlyk, duydelyk.
CATÉROLES, *f. pl.* (t. de chasse). Konynenholen, *o. mv.*
CATHARTIQUE, *adj.* Zuyverend, purgeérend.
CATHÉDRALE, *s.* et *adj. f.* Hoofdkerk, domkerk, *v.*
CATHÉDRANT, *m.* Voórzitter (in de verdediging van eenen thesis), *m.*
* CATHÉDRER, *v. n.* Voórzitten (in de verdediging van eenen thesis).
CATHÉRÉTIQUE, *s.* et *adj.* Bytmiddel, brandmiddel (om het wild vleesch wech te neémen), *o.*
CATHÈTE, *f.* Regtvallende linie, *v.*
CATHOLICISME, *m.* Catholyken godsdienst, *m.*, catholykheyd, *v.*
CATHOLICITÉ, *f.* Catholykheyd, *v.* —, CATHOLIQUES. Catholyken, *m. mv.* —, PAYS CATHOLIQUES. Landen daer den catholyken godsdienst heerscht, *o. mv*
CATHOLICON, *m.* (t. de pharm.). Algemeen zuyverend geneesmiddel, *o.*
CATHOLIQUE, *adj.* p. —*tolike.* Catholyk, algemeen. *Les* —*s.* De catholyken. *Fourneau* — (t. de chim.). Algemeenen smeltoven (voór alle scheykundige werkingen), *m. Cadran* —. Algemeenen zonnewyzer, *m.*
CATHOLIQUEMENT, *adv.* Catholyk, volgens de catholyke leer.
CATI, *m.* Persing en glanzing (van wollen stoffen), *v.*
CATIMINI (EN), *adv.* (fam.). Heymelyk, bedektelyk.
CATIN, *m.* Kom (daer het gesmolten metael in loopt), *v.* —, *f.* Ligtveêrdige vrouwspersoon, *v.*
CATIR, *v. a.* Persen, glanzen.
CATISSEUR, *m.* p. —*ticeur.* Perser, glanzer, *m.*
CATODON, *m.* Soórt van walvisch, *m.*
CATOPTRIQUE, *f.* Weêrschynkunde, spiegelkunde, spiegelgezigtkunde, *v.* —, *adj.* Weêrschynkundig.
CATOPTROMANCIE, *f.* Waerzeggery met eenen spiegel, *v.*
CATOTÉRIQUE, *adj.* Zuyverend.
CATULOTIQUE, *adj. Remède* —. Middel om de lidteekens te doen verdwynen, *o.*
CAUCALIDE, *f.* p. *kô*—. Wilde peterselie, *v.*
CAUCASE, *m.* p. *kôcâze.* Caucasus (gebergte in Asia), *m.*
CAUCHEMAR, *m.* p. *kô*—. Nagtmerrie, nagtdrukking, benauwdheyd in den slaep, *v.* IL ME DONNE LE — (fig.). Hy is myn verdriet.
CAUCHOIS, *adj. Pigeon* —. Soórt van groote duyf, *v.*
CAUDATAIRE, *m.* p. *kôdatère.* Sleépdraeger (van den paus, kardinaelen enz.), *m.*
CAUDÉ, E, *adj.* (blas.). Met eenen steêrt. *Comète* —*ée.* Steêrtsterre, *v.*
CAUDEBEC, *m.* Zekeren wollen hoed, *m.*
CAULESCENT, E, *adj.* p. *kôlescant.* *Plante* —*e.* Plant die eenen stam heeft, *v.*
CAULICOLES, *f. pl.* (t. d'archit.). Takjes in het corinthisch kapiteel, *o. mv.*
CAULINAIRE, *adj.* p. *kôliner* (bot.). Dat op den stam groeyt.
CAURIS, CORIS, *m.* Kleyne schelp (voór geld dienende in Indiën), *v.*
CAUSAL, E, *adj. voyez* CAUSATIF.
CAUSALITÉ, *f.* p. *kôza*—. Wyze op dewelke eene oorzaek werkt, *v.*
CAUSANT, E, *adj.* p. *kôsant* (fam.). Praetagtig, die geêrne klapt.
CAUSATIF, IVE, *adj.* p. *kôza*— (t. de gramm.). Oorzaek aenduydend, redengeêvend. *Conjonction* —*ive.* Redengeêvend voegwoórd, *o.*
CAUSE, *f.* p. *kôze.* Oorzaek, *v.* *Vous en êtes la* —. Gy zyt er de oorzaek van. —, MOTIF, SUJET, RAISON. Reden, beweégreden, *v.* *On l'a puni sans* —. Men heeft hem gestraft zonder reden. —, INTÉRÊT, PARTI. Belang, *o.*, party, zaek, *v.* *La* — *de Dieu, de l'état.* De zaek van God, het belang van den staet. *Etre pour la bonne* —. Voór de goede zaek zyn. *La* — *des pauvres.* Het belang van den armen. — *commune.* Gemeene zaek. *Prendre fait et* — *pour q. q.* Zich voór iemand verklaeren, zyne party kiezen. *Ses héritiers ou ayant*—. Zyne erfgenaemen *of* die daertoe gerechtigd zyn. —, PROCÈS QUI SE PLAIDE. Zaek, gerechtszaek, pleytzaek, *v.*, geding, proces, *o. Plaider* —. Eene zaek bepleyten. *Donner gain de* —. Eene zaek gewonnen geêven. *Il a perdu sa* —. Hy heeft zyn pleytgeding verlooren. *Pour* —. Uyt zekere oorzaek, om reden. *A* — *de.* Om, ter oorzaek van, uyt inzigt van. *A* — *de sa jeunesse.* Uyt inzigt van zyne jongheyd. *A* — *que.* Omdat, dewyl, vermits. *A ces* —*s.* Zoo is 't dat, uyt aenmerking van het gezegde.
CAUSER, *v. a.* p. *kôser.* Veroorzaeken, verwekken, baeren, de oorzaek zyn. —, *v. n.* Klappen, kouten, praeten.
CAUSERIE, *f.* p. *kôse*—. Geklap, gekout, gepraet, *o.*
CAUSEUR, EUSE, *adj.* et *s.* Praetagtig, klapagtig. —, *m.* Klapper, praeter, *m.* —, *f.* Klapster, praetster, *v.*
CAUSEUSE, *f.* Kleyn rustbed *of* sofa (voór twee persoonen), *o.*
CAUSTICITÉ, *f.* p. *kôs*—. Scherpheyd, inbytende kragt, *v.* —, (fig.) Bedilzugt (scherpheyd *of* bitterheyd in het spreéken), *v.*
CAUSTIQUE, *adj.* et *s.* p. *kôstike.* Scherp, bytend, inbytend, brandend. —, (fig.) MORDANT, SATIRIQUE. Scherp, spotagtig, bytend in het spreéken. —, *m.* Inbytend *of* inbrandend geneésmiddel, *o.* —, *f.* (t. de géom.). Brandlyn, *v.*
CAUTÈLE, *f.* (*v. m.*). List, loosheyd, *v.* — (t. de droit). Omzigtigheyd, voórzorg, *v.*
CAUTELEUSEMENT, *adv.* Listiglyk, loosselyk, bedriegelyk.
CAUTELEUX, EUSE, *adj.* Listig, loos, bedriegelyk.
CAUTÈRE, *m.* p. *kô*—. Brandmiddel, Zypgat, *o.* —. Vuerbal, *m.* — *actuel.* Vuerknop, *m.* — *potentiel.* Brandsteen, *m.*
CAUTÉRÉTIQUE, *adj.* et *s.* Vleeschbrandend. —, *m.* Vleeschbrandend *of* vleeschverteêrend middel, *o.*
CAUTÉRISATION, *f.* Het toebranden; het maeken van een zypgat, *o.*; fistelzetting, *v.*
CAUTÉRISER, *v. a.* Toebranden. —. Een zypgat maeken, eene fistel zetten. CONSCIENCE CAUTÉRISÉE, (fig.). Ongevoelig en verhard geweeten, *o.*
CAUTION, *f.* p. *kôcion.* Borg, borgtogt, *m.*, borgstelling, *v.* *Etre* —, ou *se rendre* — *pour q. q.* Borg blyven *of* zyn. *Il est sujet à* —. Hy is niet zeer te vertrouwen. *Nouvelle sujette à* —. Twyfelagtige tyding.

Digitized by Google

CAUTIONNEMENT, *m.* p. *kôcionemant.* Borgtogt, *m.*, borgblyving, borgstelling, *v.*

CAUTIONNER, *v. a.* Borg blyven *of* zyn, voór iemand instaen.

CAVAGNOLE, *f.* (jeu de hasard). Soórt van kansspel, *o.*

CAVALAGE, *m.* Paering van twee schildpadden, *v.*

CAVALCADE, *f.* Plegttreyn te peêrd, *m.*; plegtige inhaeling te peêrd, *v.*

CAVALCADOUR, *adj. m. Ecuyer* —. Hofstalmeester, *m.*

CAVALE, *f.* Merrie, *v.*, merriepeêrd, *o.*

CAVALERIE, *f.* Ruytery, *v.*, peêrdenvolk, *o.*

CAVALET, *m.* (t. de verr.). Dekseel van eenen smeltoven, *o.*

CAVALIER, *m* p. —*lié* (de l'ital. *cavaliere*). Ruyter, ryder, peêrdryder, *m.* —, Homme, jeune homme. Man, jongen heer, *m.* —. Kat, schietkat, stormkat (om het geschut te stellen), *v.* —, ère, *adj.* Ridderlyk, ruyterlyk, vry, onbedwongen, zwierig. *Il a l'air* —. Hy heêft een ridderlyk gelaet, *o.* —, Trop libre. Vrypostig. —, Brusque, impoli, hautain. Stout, trotsch, spytig. *Réponse cavalière.* Trotsch *of* spytig antwoórd.

CAVALIÈRE, *f.* Vrouw te peêrd, *v.*

CAVALIÈREMENT, *adv.* Ridderlyk, vrypostiglyk, stoutelyk, trotschelyk, onbedwongen.

CAVALQUET, *m.* p. —*kè* (t. de guerre). Wyze van blaezen op de trompet (wanneer de ruytery eene stad nadert *of* er doórtrekt), *v.*

CAVATINE, *f.* (t. de mus.). Kort zangstukje (zonder herhaeling noch tweede party), *o.*

CAVE, *f.* Kelder, *m. Monter sa* —, *faire sa* —. Zynen kelder voórzien met wyn, bier, enz. —, Caisse pour transporter des liqueurs, etc. Reyskelderken, *o.* —. Geld dat iederen kaertspeêler voór zich legt, *o.* —, *adj. Veine* —. Holle ader, leverader, *v.*

CAVEAU, *m.* p. —*vô.* Kelderken, *o.* —. Grafkelder, *m.*

CAVECÉ, E, *adj.* Zwarthoofdig.

CAVEÇON, *m. voyez* Cavesson.

CAVÉE, *f.* Hollen weg, *m.*

CAVER, *v. a.* et *n.* Graeven, uytgraeven, uythollen. — (t. d'escrime). Het lichaem buygen. —. Geld voór zich leggen in 't spel; het hoogste zetten (in 't spel); (gem.) tot het uyterste dryven.

CAVERNE, *f.* Hol, *o.*, spelonk, grot, *v.*

CAVERNEUX, EUSE, *adj.* Holagtig, spelonkagtig, grotagtig.

CAVERNOSITÉ, *f.* Holheyd, holligheyd, *v.*

CAVESSON, *m.* p. —*veçon* (de l'espag. *cabezon*), (man.). Kaperson, neuspranger, neusnyper (voór de peêrden), *m.*

CAVET, *m.* (t. d'archit.). Hol snywerk (op eene zuyl), *o.*

CAVIAR, *m.* Kaviaard, kaviaert, *m.*; toebereyde kuyt van grooten steur, *v.*

CAVILLATION, *f.* Strikrede, bedriegrede, *v.* (weg, *m.*

CAVIN, *m.* (t. de guerre). Hollen

CAVITÉ, *f.* Holheyd, holligheyd, holte, *v.*, hol, *o.*

CAYEU, *m. voyez* Caïeu.

CE, CET, CETTE, CES, *pron.* Deêzen, deêze (dezen, deze), die, dien, dit, dat. *Cet homme.* Dien man. *Cette femme.* Die vrouw. *Cet enfant.* Dat kind. *C'est mot.* Ik ben het. *Ce sont d'honnêtes gens.* Het zyn eerlyke lieden. *C'en est fait.* Het is er mede gedaen. Ce qui, ce que. Hetgeêne, wat. *Ce que j'ai vu.* Hetgeêne ik gezien heb.

CÉANS, *adv.* p. *cean.* (*v. m.*). Hier binnen, hier in huys.

CECI, *pron.* Dit, dat, deêze zaek.

CÉCITÉ, *f.* Blindheyd, *v.*

CÉDANT, E, *adj.* et *s.* Afstaender, afstanddoender; die zyn recht afstaet, *m.*

CÉDER, *v. a.* Afstaen, afstand doen, overlaeten, overgeêven. — *sa place à un autre.* Zyne plaets aen een ander overgeêven. — *son droit.* Zyn recht afstaen. —, *v. n.* Wyken, zwigten, bezwyken. *Il faut* — *à nos supérieurs.* Wy moeten zwigten voór onze overheyd. — *à la douleur.* Onder de smert bezwyken. — *au temps.* Zich naer den tyd schikken. *Il ne le cède à personne en mérite.* Hy wykt voór niemand in verdienste. —, Plier, s'affaisser. Buygen, inzakken.

CÉDILLE, *f.* (t. de gramm., sorte de virgule qu'on met sous le c devant *a, o, u*, pour en adoucir la prononciation). Cedille, *v.*

CÉDON, *m.* (plante). Huyskruyd, *o.*

CÉDRAT, *m.* p. —*dra.* Zekeren citroenboom, *m.* —. Welriekende citroen, *v.*

CÈDRE, *m.* Ceder, cederboom, *m. Bois de* —. Cederhout, *o.*

CÉDRIE, *f.* Cederhars, *v.*

CÉDRITE, *m.* Cederwyn, *m.*

CÉDULE, *f.* Handbriefken, handschrift, *o.*, cedel, *v.* (been, *o.*

CEIGNANTE, *f.* Twaelfde rugwervel-

CEINDRE, p. *cindre* (word geconj. als *feindre*), *v. a.* Gorden, omgorden, ombinden, omringen. *Se* — *les reins.* Zich de lenden omgorden. — *une ville de murailles.* Eene stad met mueren omringen. — *le diadême, la tiare.* De koninglyke kroon, de pauselyke muts opzetten. — *l'épée à un chevalier.* Eenen ridder met den degen omgorden.

CEINT, *part.* de Ceindre.

CEINTES, *f. pl.* Berghouten, *o. mv.*

CEINTRAGE, *m.* p. *cintraje.* Scheêpstouwwerk, *o.*

CEINTURE, *f.* p. *cin*—. Gordel, riem, gordelriem, *m.* Etre toujours pendu à la — de q. q. (prov.). Iemand altyd op den hals hangen, niet van zyne zyde gaen. —. Middellyf, *o.* —, (fig.). Lyst, *v.*, krans, *m.* — (t. d'archit.). Lystje, bandeken (boven en onder aen eene zuyl), *o.*

CEINTURETTE, *f.* p. *cinturète.* Leêren riemken (om eenen jagthoórn), *o.*

CEINTURIER, *m.* p. *cinturié.* Gordelmaeker, gordelverkooper, *m.*

CEINTURON, *m.* p. *cin*—. Degenriem, heupgordel, *m.*

CEINTURONNIER, *m.* p. *cinturonnié.* Degenriemmaeker, degenriemverkooper, *m.*

CÉLA, *pron.* Dat, dit, die zaek. *Ceci et* —. Dit en dat.

CÉLADON, *adj.* et *s. m.* Zeegroen, *o.*

CÉLATION, *f.* Verberging, verzwyging, *v.*

CÉLÉBRANT, *m.* Priester die de misse doet, celebrant, *m.*

CÉLÉBRATION, *f.* Viering, celebreering, *v.*

CÉLÈBRE, *adj.* Vermaerd, beroemd, befaemd, berugt, roemrugtig.

CÉLÉBRER, *v. a.* Vieren, celebreêren. — *une fête.* Eenen feestdag vieren. — *la messe.* De misse leêzen *of* doen. — *un mariage.* Een houwelyk inzegenen. — *des noces.* Bruyloft houden. —, Louer avec éclat. Roemen, pryzen. *Célébrer les exploits de....* De groote daeden van.... met lof vermelden.

CÉLÉBRITÉ, *f.* Beroemdheyd, vermaerdheyd, berugtheyd, roemrugtigheyd, *v.* —, Solennité. Plegtigheyd, viering, *v.*

CÉLER, *v. a.* Verbergen, verzwygen. *Se faire* —. Laeten zeggen dat men niet te huys is. *Ce garçon ne peut rien* —. Dien jongen kan niets verzwygen.

CÉLERI, *m.* (plante potagère). Selder, seldery, *v.*

CÉLÉRIFÈRE, *m.* (voiture). Snel rytuyg, *o.*

CÉLERIN *m.* Soórt van sardyn (visch) *v.*

CÉLÉRITÉ, *f.* Snelheyd, gezwindheyd, spoedigheyd, raschheyd, *v.*

CÉLESTE, *adj.* Hemelsch. *Globe* —. Hemelbol, hemelkloot, *m. Bleu* —. Hemelsblauw. *Les* —*s flambeaux.* De sterren. *La cour* —. Het hemelshof. *Don, bonté, courroux* —. Goddelyke gaef, goedheyd, toórn.

CÉLESTIN, *m.* Celestien, celestienermonik, *m.*

CÉLIAQUE, *adj. Flux* —. Spysloop, *m.* —. Maegslagader, *v.*

CÉLIBAT, *m.* p. —*ba.* Ongetrouwden *of* ongehouwden staet, *m.*

CÉLIBATAIRE, *m.* Ongetrouwden, *m.* —, *adj.* Ongetrouwd, ongehouwd.

CELLE, *pron. voyez* Celui.

CELLERAGE, *m.* (droit seigneurial). Accys op kelderwyn, *o.*

CELLÉRERIE, *f.* Spysmeesterschap (in een klooster), *o.*

CELLERIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. *célérii,* —*rière.* Spysmeester, *m.*; spysmeesterse (in een klooster), *v.*

CELLIER, *m.* p. *célié.* Kelder, wynkelder, spyskelder, *m.*

CELLITE, *m.* Cellebroer, *m.*

CELLULAIRE, *adj.* p. *cellulère.* Celagtig, holagtig.

CELLULE, *f.* p. *célu*—. Cel, *v.*, cellekken, kamerken, *o.* —. Bijencelleken, *o.* —, Cavité (anat.). Holligheyd, *v.* —, Espèce de capsule. Soórt van zaedhuysje, *o.*

CELLULEUX, EUSE, *adj.* p. *celulen,* —*leuze.* Met cellekens, met holligheden. (ding, *v.*

CÉLOTOMIE, *f.* (méd.). Breuksny-

CELUI, CELLE, CEUX, CELLES, *pron.* Deêzen, deêze (dezen, deze), dien, die, dengeênen, degeêne. *Celui-ci.* Deêzen. *Celle-ci, ceux-ci, celles-ci.* Deêze. *Celui-là.* Dien. *Celle-là, ceux-là, celles-là.* Die.

CÉMENT, *m.* (t. de chim.). Mengsel *of* poeyer tot zuyvering der metaelen, *o.*

CÉMENTATION, *f.* p. —*mantacion* (t. de chim.). Metaelzuyvering, *v.*

CÉMENTATOIRE, *adj.* p. —*mantatoare* (t. de chim.). Betrekkelyk tot de metaelzuyvering.

CÉMENTER, *v. a.* p. —*man*— (chim.). De metaelen zuyveren.

CÉMÉTÉRIAL, E, *adj.* Kerkhofsch, van het kerkhof.

CÉNACLE, *m.* (histoire sacrée). Eetzael (waer Jesus-Christus het laetste avondmael gehouden heêft), *v.*

CENCHRITE, *f.* p. *cancrite* (pétrification). Versteening, *v.*

CENDRE, *f.* p. *çandre.* Asch, assche, *v. Le jour des* —*s.* Aschdag, *m. Pot aux* —*s.* Aschpot, *m.* — *de plomb.* Hagel, schiethagel, *m.* Prendre la — et le cilice (fig.). Boet doen, —*s*, restes d'une personne morte. Asch, *v. Réduire un pays en* —*s.* Een land te vuer en te zweêrd verwoesten. *Remuer les* —*s des morts.* De daeden der dooden ophaelen of hunne nagedagténis te bezwaeren.

CENDRÉ, E, *adj.* Aschverwig, aschgrauw.

CENDRÉE, *f.* Hagel, schiethagel, *m.* —. Loodschuym, *o.*

CENDREUX, EUSE, *adj.* Aschagtig, aschig.

CENDRIER, *m.* p. *çandrié.* Aschbak, aschkuyl, *m.* —. Aschverkooper, *m.*

CENDRURES, *f. pl.* Aderen in het stuel, *v. mv.*

CÈNE, *f.* Laetste avondmael (van Jesus Christus met zyne apostelen), *o.* —. Avondmael, nagtmael (der protestanten), *o.*

Digitized by Google

CENELLE, *f.* p. *—nèle.* Hulstbezie, *v.*
CÉNISME, *m.* Gebrekkelyke manier van spreeken (die by de Grieken bestond in verwardelyk te gebruyken verscheydene uytspraeken), *v.*
CÉNOBIARQUE, *m.* Kloostervoogd, kloosteroversten, *m.*
CÉNOBITE, *m.* Kloosterling, *m.*
CÉNOBITIQUE, *adj. Vie —.* Kloosterleven, *o.*
CÉNOTAPHE, *m.* Eergraf, praelgraf, prookgraf (ter eere van iemand die elders begraeven is), *o.*
CENS, *m.* p. l's. Cyns, *m.* —, Déclaration des biens, etc. (chez les anciens Romains). Aengeeving van zyne bezittingen, enz. (by de oude Romeynen), *v.*
CENSAL, *m.* Makelaer (in de Levant), *m.*
CENSE, *f.* Pagthoeve, landhoeve, *v. Donner à —.* Verpagten, in pagt geeven. *Prendre à —.* Pagten, in pagt neemen.
CENSÉ, E, *adj.* Réputé. Geagt, gehouden, gerekend *of* aenzien worden.
CENSERIE, *f.* Makelaery (in de Levant), *v.*
CENSEUR, *m.* p. *çanceur.* Zedenmeester, tugtmeester, censor (by de oude Romeynen). *m.* —. Berisper, bestraffer, bediller, *m.* —. Konstrechter, *m.* —. Keurder, boekkeurder, *m.*
CENSIER, *adj. m.* p. *çancié. Seigneur —.* Cynsheer, grondheer, *m.*
CENSIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Hoefpagter, *m.*; hoefpagtster, *v.*
CENSITAIRE, *m.* p. *çancitère.* Die cyns *of* pagt schuldig is.
CENSITE, *adj.* Cynsbaer.
CENSIVE, *f.* p. *çanci—.* Cyns, *m.*, cynsrecht, leenrecht, *o.* —. Gebied van eenen leenheer, *o.*
CENSUEL, ELLE, *adj.* p. *çançuel.* Cynsbaer, leenpligtig.
CENSURABLE, *adj.* p. *çançu—.* Berispelyk, bestraf baer.
CENSURE, *f.* p. *çançu—.* Zedenmeesterschap, tugtmeesterschap (by de oude Romeynen), *o.* —. Berisping, bestraffing, *v. S'exposer à la —.* Zich aen het oordeel, aen de berisping der menschen blootstellen. —. Ban, kerkban, *m.* —. Veroordeeling, *v.* —. Boekkeuring, *v.*
CENSURER, *v. a.* p. *çançu—.* Berispen, bestraffen. —. Afkeuren, kwaedkeuren.
CENT, *adj. numéral.* p. *çant* (*cent*, employé au pluriel devant un substantif, prend l's : *deux cents maisons, cinq cents chevaux*; excepté lorsqu'il est suivi d'un autre adjectif de nombre : *deux cent dix maisons*, etc.; quand il s'agit de la date, *cent* est invariable). Honderd, cent. — *ans.* Honderd jaeren. *Cinq pour cent.* —, *m.* Honderd, honderdtal, *o. Un — d'œufs.* Een honderd eyeren.
CENTAINE, *f.* p. *çantène.* Honderd, honderdtal, *o. Par —s.* Met *of* by honderden. —. Eynde garen *of* zyde, *o.*, band, *m.*
CENTAURE, *m.* (monstre fabuleux). Bokdmensch, centaurus, *m.*
CENTAURÉE, *f.* (plante). Santorie, *f.*; duyvendkruyd, *o.*
CENTENAIRE, *adj.* et *s.* Honderdjaerig, van honderd jaeren. —, *m.* et *f.* Man, *m.*, of vrouw van honderd jaeren, *v.*
CENTÈNE, *f.* Bediening van honderd-men man, *v.*
CENTENIER, *m.* p. *çantenié.* Honderd-men man, kapiteyn over honderd mannen (by de ouden), *m.*
CENTIARE, *m.* Honderdste gedeelte van de are (maet), *o.*
CENTIÈME, *adj.* et *s.* Honderdste. —, *m.* Honderdste gedeelte, *o.*
CENTIGRADE, *adj.* In honderd graeden verdeeld.

CENTIGRAMME, *m.* p. *çantigrame.* Honderdste gedeelte van eene *gramme*, *o.*
CENTILITRE, *m.* Honderdste gedeelte van eenen *litre*, *o.*
CENTIME, *m.* Honderdste gedeelte van eenen frank, *o.*, centiem, *m.*
CENTIMÈTRE, *m.* Honderdste gedeelte van den *mètre*, *o.*
CENTINODE, *f. voyez* Renouée.
CENTISTÈRE, *m.* Honderdste gedeelte van de *stère*, *o.*
CENTON, *m.* p. *çan—.* Dichtstuk uyt verscheydene schryvers getrokken, *o.* —. Werk vervuld met stukken die uyt voórnaeme schryvers genomen zyn, *o.* —. Vêtement bigarré. Kakelbont kleed, *o.*
CENTRAL, E, *adj.* p. *çan—.* Middelpuntig, centrael. *Point —.* Middelpunt, *o.*
CENTRALISATION, *f.* p. *—zaciôn.* Vereeniging in een middelpunt, *v.*
CENTRALISER, *v. a.* In een middelpunt vereenigen.
CENTRE, *m.* p. *çan—.* Middelpunt; midden, centrum, *o.*
CENTRER, *v. a — un verre de lunette.* Een glas hol slypen.
CENTRIFUGE, *adj.* Van het middelpunt afwykend. (kend.
CENTRIPÈTE, *adj.* Middelpunttrek-
CENTRIPÉTENCE, *f.* Tendance au centre. Zwaertekragt, *v.*
CENTROBARIQUE, *adj.* p. *çantrobarike. Méthode —.* Wyze van een lichaem te meeten, *v.*
CENTROSCOPIE, *f.* Verhandeling over het middelpunt, *v.*
CENT-SUISSES, *m.* Soldat de la ci-devant garde du roi de France. Soldaet van de geweezene fransche koninglyke zwitsersche lyfwagt, *m.*
CENTUMVIR, *m.* p. *çantomvir* (officier de l'ancienne Rome). Honderdman (in oud Roomen), *m.*
CENTUMVIRAL, E, *adj.* Van de honderdmannen.
CENTUMVIRAT, *m.* Weêrdigheyd van de honderdmannen, *v.*
CENTUPLE, *m.* p. *çan—.* Honderdvoud, *o.* —, *adj.* Honderdvoudig.
CENTUPLER, *v. a.* Honderdmael zoo groot maeken, honderdmael verdubbelen.
CENTURIATEURS, *m. pl.* Luthersche kerkgeschiedschryvers van Maegdenburg, *m. mv.*
CENTURIE, *f.* Honderdtal (by de Romeynen), *o.*
CENTURION, *m. voyez* Centenier.
CEP, *m.* p. *cè.* Wyngaerdstam, wynstok, *m.* —s, liens, fers. Boeyen, *v. mv.*
CÉPEAU, *m.* p. *—pô.* Muntblok, *m.*
CÉPÉE, *f.* Scheuten (uyt den zelfden stam), *m. mv.*
CEPENDANT, *adv.* Ondertusschen, middelerwyl, inmiddels. —, *conj.* Nogtans, egter, evenwel, nietteminder.
CÉPHALALGIE, *f.* p. *—falaljie.* Hevige hoofdpyn, *v.*
* **CÉPHALALOGIE**, *f.* Verhandeling over het hoofd, *v.*
CÉPHALARTIQUE, *adj.* (t. de méd.). Hoofdzuyverend.
CÉPHALATOMIE, *f.* Ontleding van het hoofd, *v.*
CÉPHALÉE, *f.* Verouderde hoofdpyn, *v.*
CÉPHALIQUE, *adj.* p. *—falike.* Van het hoofd; voór het hoofd. *Veine —.* Hoofdader, *v.*
CÉPHALITIS, *m.* p. l's. Hersenontsteeking, *v.*
CÉPHALOÏDE, *adj.* (bot.). Hoofdvormig, bolvormig
CÉPHALOPHARYNGIEN, *m.* (muscle). Slokdarms hoofdspier, *v.*
CÉPHALOPONIE, *f.* Pyn *of* zwaerte in het hoofd, *v.*

CÉPHÉE, *m.* p. *—fé* (constellation). Zeker noórdelyk gestarnte, *o.*
CÉRAMIQUE, *m.* (t. d'antiq.). Plaets in Athenen, alwaer, ten koste der gemeente, de lykstactsiën der gesneuvelden in den krygs, verrigt wierden, *v.*
CÉRASTE, *v.* (vipère d'Egypte). Hoórnslang, *v.*
CÉRAT, *m.* p. *—ra.* (onguent). Waszalf, wasplaester, *v.*
CÉRATION, *f.* Toebereyding der stoffen tot smelting van metael, *v.*
CÉRATOGLOSSE, *m.* Tongspier, *v.*
CÉRAUNIAS, *m.* p. l's. Dondersteen, *m.*
CÉRAUNOCHRYSON, *m.* Dondergoud, jaspispoeder, *o.*
CERBÈRE, *m.* (myth.). Helhond, Cerberus, *m.* —, (fig.). Oubeschoften *of* lompen portier, *m.* —, (chim.). Salpeter, *o.*
CERCE, *f.* Boóg van een verwelfsel, *m.*
CERCEAU, *m.* p. *—ço.* Hoep, hoepel, reep, *m.* —, Sorte de filet pour prendre des oiseaux. Reepnet, vogelnet, *o.* —x. Slagveêren (der roofvogels), *v. mv.*
CERCELLE, *f.* (oiseau). Taeling, *m.*
CERCHE, *f.* Afteekening van eene figuer doór puntjes, *v.*
CERCLE, *m.* Cirkel, kring, *m. En —.* Kringswyze. —, Cerceau. Hoep, hoepel, reep, *m.* —, (fig.) Assemblée. Vergadering, byeenkomst, *v.*, gezelschap, *o.* —. Kreyts, *m. L'Allemagne était divisée en dix —s.* Duytschland was in tien kreytsen verdeeld.
CERCLER, *v. a.* Reepen *of* hoepels omleggen.
CERCLIER, *m.* p. *—klié.* Reepmaeker, hoepelmaeker, *m.*
CERCOPITHÈQUE, *m.* Steêrtaep, *m.*, meêrkat, *v.*
CERCUEIL, *m.* Doodkist, lykkist, *v.* —, (fig.) Tombeau, mort. Graf, *o.*, dood, *m.* en *v. Mettre au —.* De dood veroorzaeken.
CÉREALE, *adj. f. Plantes —s.* Graengewassen, *o. mv.*
CÉRÉBRAL, E, *adj.* Tot de hersens behoorend. *Fièvre —e.* Hersenkoórts *v. Artères —es.* Slagaderen der hersens.
CÉRÉMONIAL, *m.* Ceremonieboek, *m.* en *o.* —, Hofgebruyken, *o. mv.*, ceremonieël, *o.* —. Pligtpleégingen, *v. mv.* —, *adj.* Plegtig, dienstplegtig.
CÉRÉMONIE, *f.* Plegtigheyd; pligtpleéging, dienstpleéging, ceremonie, *v. Maître des —s.* Ceremoniemeester, *m. Habit de —.* Plegtig gewaed, *o. Sans —.* Zonder omwegen.
CÉRÉMONIEUX, EUSE, *adj.* Die te veél pligtpleégingen *of* complimenten maekt.
CÉRÈS, *f.* Ceres, vrugt-*of* veldgodin, *v.* —, Blé (poét.). Koórn, graen, *o.*
CERF, *m.* p. *cer.* Hert, *m. Bois de —.* Hertshoórnen, *m. mv.*
CERFEUIL, *m.* (plante potagère). Kervel, *v.*, kervelkruyd, *o.*
CERF-VOLANT, *m.* p. *cervolant.* au pl. *cerfs-volants.* (insecte). Schollvlyter, *m.* —, Machine de papier. Vlieger van papier, *m.*
CÉRINTHE, *f.* (plante). Hondstong, *v.*
CERISAIE, *f.* p. *—zè.* Kriekboomgaerd, *m.*
CERISE, *f.* Kriek, kers, *v.*
CERISETTE, *f.* p. *—zète.* Kleyne roode pruym, *v.*
CERISIER, *m.* p. *—zié.* Kriekboom, kersenboom, *m.*
CERNE, *m.* Kring, krans, omtrek (op den grond), *m.*
CERNÉ, E, *adj. Avoir les yeux —s.* Blauwe ringen aen de oogen hebben.
CERNEAU, *m.* p. *—nô.* Pit, kern (van eene noót), *v.*
CERNER, *v. a.* Eenen kring om iets maeken. —. Rond *of* kringswyze snyden. — *l'écorce d'un arbre.* Eenen

Digitized by Google

ronden kring in den bast van eenen boom snyden. —, Entourer. Omringen, insluyten. — *une place*. Eene plaets insluyten. — *des noix*. Nooten uytkernen.

CERNUATEUR, *m*. Soort van springer by de oude Romeynen, *m*.

CÉROFÉRAIRE, *m*. Keêrsdraeger, kandelaerdraeger (in de kerken), *m*.

CÉROGRAPHE, *m*. Zegelring, *m*.

CÉROÏDE, *adj*. Wasagtig.

CÉROMANCIE, *f*. Wigchelaery door wassen figueren, *v*.

CÉROMEL, *m*. Zalf van honig en was, *v*.

CÉRON, *m*. (ballot de marchandises). Ceroen (bael koopmanschappen met eene versche ossenhuyd), *o*.

CÉROPISSE, *f*. p. —*pice*. (méd.). Plaester van pek en was, *v*.

CÉROPLASTIQUE, *f*. Boetseêrkonst, konst om beêlden uyt was te vormen, *v*.

* **CERQUEMANAGE**, *m*. Gezwoören landmeêterschap, *o*.

* **CERQUEMANEMENT**, *m*. Het stellen *of* zetten van grenspaelen, *o*., grensscheyding, *v*.

CERQUEMANER, *v. a*. Grenspaelen zetten, landmeêten.

* **CERQUEMANEUR**, *m*. Beëedigden grensscheyder *of* landmeêter, *m*.

CERRE, *m*. Soort van eykenboom, *m*.

CERTAIN, E, *adj*. p. —*tin*, —*tène*. Zeker, gewis, vast, vastgesteld. *Nouvelle* —*e*. Vaste tyding, *v*. —*es choses*. Sommige zacken. *Le* —. Het zekere. *Quitter le* — *pour l'in*—. Het zekere voor het onzekere laeten vaeren.

CERTAINEMENT, *adv*. p. —*tè*—. Zeker, zekerlyk, voorzeker, gewis, gewisselyk, immers.

CERTES, *adv*. Zekerlyk, gewisselyk, immers, voorwaer.

CERTIFICAT, *m*. p. —*ka*. Getuygschrift, certificaet, *o*.

CERTIFICATEUR, *m*. Bekragtiger van eene borgstelling, *m*.

CERTIFICATION, *f*. Schriftelyke getuygenis, verzekering *of* verklaering, certificatie, *f*.

CERTIFIER, *v. a*. Verzekeren, verklaeren, betuygen, bewaerheden, bekragtigen.

CERTITUDE, *f*. Zekerheyd, verzekering, vastheyd, gewisheyd, *v*.

CÉRUMEN, *m*. Oorsmeêr, *o*.

CÉRUMINEUX, EUSE, *adj*. Wasagtig. *Glandes cérumineuses*. Waaklieren *of* smeêrklieren der ooren.

CÉRUSE, *f*. Loodwit, ceruys, *o*. —, (fig.) Faux brillant. Valschen schyn, *m*, klatergoud, *o*.

CERVAISON, *f*. Hertentyd (tyd dat de herten vet en goed zyn om gejaegd en geëeten te worden), *m*.

CERVEAU, *m*. p. —*vô*. Breyn, *o*., hersen, *v*. —, (fig.) Intelligence, esprit. Verstand, oordeel, *o*., geest, *m*. *Avoir le* — *timbré*, *creux* ou *blessé*. In de hersens geraekt zyn, gek zyn. — *brûlé*. Geestdryver, *m*.

CERVELAS, *m*. p. —*la*. Socies, gedroogde en gekruyde worst, *v*.

CERVELET, *m*. p. —*lè*. Agterbreyn, *o*., byhersens, *v. mv*.

CERVELLE, *f*. p. —*vèle*. Breyn, *o*., hersen, *v*. —, (fig.) Entendement, esprit. Verstand, oordeel, *o*., geest, *m*. — *de lièvre*. Iemand die weynig geheugen heeft.

CERVICAL, E, *adj*. au pl. m. *cervicaux*. Tot den hals *of* nek behoorend. *Veine* —*e*. Breynader, nekader, halsader, *v*.

CERVIER, *adj*. *m*. *Loup* —. Losch, *m*.

CERVOISE, *f*. p. —*voase*. Soort van drank (by de oude volken), *m*.

CÉSAR, *m*. Keyzer, *m*.

CESSANT, E, *adj*. p. *céçant*, *céçante*. *Toute affaire* —*e*. Bovenal, vooral.

CESSATION, *f*. p. *céçacion*. Ophouding, staeking, *v*., stilstand, *m*.

CESSE, *f*. *Il n'a ni repos ni* —. Hy heeft noch rust noch duer. *Sans* —. Onophoudelyk, gestadiglyk, zonder ophouden.

CESSER, *v. a*. Ophouden, staeken, aflaeten. —, *v. n*. Ophouden, uytscheyden. — *d'écrire*. Ophouden *of* uytscheyden met schryven. *Il a cessé de pleuvoir*. Het heeft opgehouden te regenen. *Cessez vos plaintes*. Houd op te klaegen.

CESSIBLE, *adj*. p. *ceci*—. Afstaenbaer, dat afgestaen kan worden.

CESSION, *f*. p. *cécion*. Afstand, *m*., overgaeve, overdragt, overlaeting, *v*.

CESSIONNAIRE, *s*. et *adj*. Afstandhouder (aenneémer van een anders afstand), *m*. —, Celui qui fait cession. Afstaender, afstanddoender (van zyn goed), *m*.

CESTE, *m*. Strydhandschoen (leêren handschoen met hood bezet daer de kampvegters mede vogten), *m*. —, (myth.). Gordel van Venus *of* van Juno, *m*.

CESTIPHORES, *m*. *pl*. Kampvegters met den strydhandschoen, *m. mv*.

CÉSURE, *f*. Snyding, rusting (in de verzen), *v*.

CÉTACÉ, E, *adj*. et *s*. Walvischaerdig. *Poisson* —*s*. Zeevisschen van de grootste soort *of* van het slach der walvisschen.

CÉTÉRAC, **CÉTÉRACH**, *m*. p. —*rak*. Steenvaren, *v*., miltkruyd, *o*.

CÉTOLOGIE, *f*. Beschryving der groote zeevisschen, *v*.

CÉVADILLE, *f*. (graine). Soort van luyskruyd, *o*.

CHA, *m*. Chineêsche zydestoffe, *v*.

CHÂBLAGE, *m*. Hysching, ophysching, *v*.; ook opzigterschap over het afvaeren der schuyten en over den doortogt der bruggen, *o*.

CHÂBLEAU, *m*. Hyschtouw, *v*. en *o*., koord, *v*.

CHÂBLER, *v. a*. Eene dikke touw om eenen zwaeren last slaen (om denzelven op te hyschen).

CHÂBLEUR, *m*. Eenen die op de rivieren de vaertuygen voorthelpt; opzigter over het afvaeren der schuyten, enz., *m*.

CHABLIS, *m*. Omgewaeyd hout, *o*.

CHABOT, *m*. p. —*bô*. (poisson de rivière). Post (visch), *v*. —*s*, (maç.). Dunne touwen (om de houten van eene stellagie vast te binden), *v*. en *o*. *mv*.

CHABRAQUE, *f*. Schabernak, schabrak *v*.

CHACAL, *m*. (quadrupède carnassier). Jakhals, *m*.

CHACONNE, *f*. p. —*kone*. Zeker muziekstuk, *o*.; dans, *m*.

CHACUN, E, *pron*. Ieder, iedereen, eeniegelyk, elk, elkeen.

CHAFÉE, *f*. (t. d'amidonier). Zemelen, *v*. *mv*.

CHAFOUIN, E, *adj*. et *s*. (fam.). Mager, kleyn, schraal, leelyk van aengezigt. *Un petit* —. Een leelyk manneken.

CHAFOURER, *v. a*. Mismaeken, bemorsen.

CHAGRIN, *m*. Droefheyd, *v*., verdriet, hertzeer, herteleed, *o*. *Mourir de* —. Sterven van verdriet. —, Dépit, colère. Spyt, gemelykheyd, *v*. *Dissimuler son* —. Zyn spyt verbergen. —, Sorte de cuir. Segryn, segryneêr, *o*.

CHAGRIN, E, *adj*. Droef, droevig, bedroefd, droefgeestig. —. Verdrietig, gemelyk.

CHAGRINANT, E, *adj*. Verdrietig, verdrietelyk, lastig, moeyelyk.

CHAGRINÉ, E, *adj*. Qui a l'apparence du chagrin (cuir). Segrynagtig.

CHAGRINER, *v. a*. Bedroeven, kwellen, drukken, bedrukken. *Se* —. Zich bedroeven, zich kwellen, verdrietig zyn.

CHAÎNE, *f*. p. *chéne*. Keten, keting, ketting, *v*. — *d'or*. Gouden keting. —. Galeystraf, *v*. —, Enchaînement, suite. Reeks, schakeling, *v*., vervolg, *o*. — *de pierres*. Opeen geselde steenen waerop de balken rusten. — *de montagnes*. Keten van bergen. *La chaîne des idées*. De aeneenschakeling der denkbeêlden. *Les* —*s du péché*. De banden der zonde. —, (fig.) Servitude, captivité. Slaeverny, gevangenis, *v*. *Briser ou rompre ses* —*s*. Zyne boeyen breeken. —. Keting, scheêring (by de weêvers), *v*.

CHAÎNEAU, *m*. Looden *of* houten goot *v*.

CHAÎNETIER, *m*. Kettingmaeker; ook eenen die haeken en oogen maekt, *m*.

CHAÎNETTE, *f*. p. *chénète*. Ketentje, *o*.

CHAÎNON, *m*. Schalm, *m*., schakel, ketenschakel, *v*.

CHAIR, *f*. Vleesch, *o*. — *blanche*. Hoendervleesch, *o*. — *noire*. Haezen-, herten-, sneppenvleesch, enz. —, Carnation (peint.). Vleeschkoleur, *o*. —, (fig.). Menschheyd, menschelyke natuer, *v*. *Il n'est ni* — *ni poisson*. Hy is noch vleesch, noch visch; hy heeft geen vast karakter. —. Begeêrlykheyd, *v*., vleeschelyke lusten, *m. mv*., dierlyken mensch, *m*. *Ce qui est né de* — *est* —. Dat uyt vleesch geboören is, is vleesch. —, Peau, teint. Huyd, *v*., koleur, *o*.

CHAIRE, *f*. Stoel, leerstoel, preêkstoel, spreêkstoel, *m*. *Monter en* —. Den preêkstoel beklimmen. —. Leeraersambt, *o*. —, Siége épiscopal. Bisschopsstoel, *m*. — apostolique. Den heyligen stoel van Roomen.

CHAISE, *f*. Stoel, zitstoel, zetel, *m*. — *à bras*. Armstoel. — *à porteur*. Draegstoel, draegzetel. — *roulante*. Rolstoel. — *percée*. Kakstoel. — *du moulin à vent*. Molenstoel; stelling van eenen molenstander, *v*. —, Voiture légère. Chees, *v*.

CHALAND, E, *s*. *m*. et *f*. Kalant, *m*. en *v*. —. Kooper, *m*. —, Batelat. Platbodemd vaertuys, *o*. — *adj*. *Pain* —. Goed, wit, kalantenbrood, *o*.

CHALANDISE, *f*. Kalandizie, neêring, *v*.

CHALASIE, *f*. (méd.). Verslapping, *v*.

CHALASTIQUE, *adj*. (méd.). Verzeêr, verslappend.

CHALCITE, *m*. (minéral). Natuerlyk verkalkt vitrioël, *o*.

CHALCOGRAPHIE, *m*. Plaetsnyder, graveêrder op metael, *m*.

CHALCOGRAPHIE, *f*. Graveêrkonst op metael, *v*.

CHALCOPYRITE, *f*. Koperagtigen soort van ersteen, *m*.

CHALDAÏQUE, *adj*. Kaldeeuwsch. *Langue* —. Kaldeeuwsche tael, *v*.

CHALDÉEN, *m*. Kaldeeuwsche tael, *v*.

CHALET, *m*. Kaeshut (in Zwitserland), *v*.

CHALEUR, *f*. Warmte, heeltte, hitte, *v*. —, (fig.) Ardeur, vivacité, zielsvuerigheyd, hevigheyd, *v*., iever, *m*., drift, *m*. en *v*. *Il parla avec beaucoup de* —. Hy sprak met groote hevigheyd. —, Amour des animaux. Hitsigheyd, ridsigheyd, *v*.

CHALEUREUX, EUSE, *adj*. Heet, vuerig, heeten aerd.

CHALIBÉ, E, *adj*. *voyez* Calibé.

* **CHÂLIT**, *m*. Ledekant, *o*.

* **CHALOIR**, *v. n*. et *impers*. *Il* — *m'en chaut*. Het scheêlt *of* raeckt mij niet.

CHALON, *m*. Groot sleêpnet, *o*.

CHALOUPE, *f*. Sloep, *v*., boot, *m*., schuytje, *o*.

CHALUMEAU, *m*. p. —*mô*. Stroo, halm, *m*. —. Soudeêrpypken, *o*. — (poët.). Rietpyp, *v*., rietfluytje, *o*., schalmey, herdersfluyt, *v*.

CHAMADE, *f*. (t. mil.). (de l'italien

Digitized by Google

chiamala, appel). Trommelslag tot overgave van eene stad, *m.*

CHAMAILLER, *v. n.* et *pr.* Kyven, met elkander twisten *of* stryden. —. Onderen regten, in 't honderd slaen.

CHAMAILLIS, *m.* (fam.). Krakeel, gevegt, *o.*

CHAMAN, *m* Indiaensche priester, *m.*

CHAMARRER, *v. a.* p. —*mârer*. Met glossen boorden, beleggen *of* bezetten. — q. q. DE RIDICULES (fig.). Iet iemand spotten.

CHAMARRURE, *f.* Boording, belegging, *v.* —. Boordsel, *o.*

CHAMBELLAGE, *m.* p. *chanbelaje.* (droit féodal). Zeker leenrecht, *o.*

CHAMBELLAN, *m.* p. *chanbêlan.* Kamerheer, kamerling, *m.*

CHAMBELLANIE, *f.* Kamerheerschap *o.*

CHAMBOURIN, *m.* (pierre). Steen waarvan valsch kristal gemaekt word *m.*

CHAMBRANLE, *m.* Deurboord, *m.*, deurraem, *v.* en *o.*; lyst- en snywerk (rondom deuren, vensters en schouwen), *o.*

CHAMBRE, *f.* p. *chan*—. Kamer, *v.* — à coucher. Slaepkamer. — *d'en haut.* Bovenkamer. — *d'en bas.* Benedenkamer. — *haute* ou *des pairs.* Hoogerhuys (in Engeland), *o.* — *basse* ou *des communes.* Laegerhuys, *o.* — *des enquêtes.* Onderzoekkamer. — *des comptes.* Rekenkamer. — *des requêtes.* Rekwestkamer. — *de justice.* Gerechtskamer. —, (t. d'opt.). — *obscure.* Donkere kamer. —, ESPACE PRATIQUÉ POUR METTRE LA POUDRE (dans les canons). Kruydkamer (van een kanon), *v.* — (t. de vitrier). Groef, holweyd in het lood (by de glazem.), *v.* —, (fig. et prov.). Il a des —s à LOUER DANS SA TÊTE. Hy is zot *of* gek.

CHAMBRÉ, *f.* p. *chambré.* Getal soldaten die in dezelfde kamer *of* tent woonen, *m. mv.* —. Ontfang van het tooneel, *m.* —, SPECTATEURS. Aenschouwers in een tooneel, *m. mv.*

CHAMBRELAN, *m.* (pop.). Beunhaes (werkman die te huys werkt zonder meester te zyn), *m.* —. Kamerbewoner, *m.*

CHAMBRER, *v. n.* Dezelfde kamer bewoonen. —, *v. a.* TENIR Q. Q. ENFERMÉ. Iemand opgesloöten houden in eene kamer. —. Iemand ter zyde trekken om hem te spreeken in het geheym.

CHAMBRERIE, *f.* Inmaenerschap, ambt in eene abdy, *o.*

CHAMBRETTE, *f.* p. *chanbrète.* Kamerken, *o.*

CHAMBRIER, *m.* p. *chanbrié.* (officier claustral). Inmaener der inkomsten van eene abdy, *m.*

CHAMBRIÈRE, *f.* Kamermeyd, *v.* —. Lange zweep (in de ryschoól), *v.* —, RUBAN QUI TIENT LA QUENOUILLE. Spinrokkenband, *m.*

CHAMBRILLON, *f.* (fam.). Kleyne meyd, *v.*

CHAMEAU, *m.* p. —*mô.* Kemel, kameel, *m. Poil de* —. Kemelshair, *o.* —. Kameel, ligter, *m.*, zeker holandsch vaertuyg, *o.*

CHAMECISSE, *f.* Aerdveyl (plant), *o.* kruyd, *o.*

CHAMÉDRYS, *m.* (plante). Manderkruyd, *o.*

CHAMÉLEUCÉE, *f.* (plante). Hoefblad *o.*, meetstabloem, *v.*

CHAMELIER, *m.* Kemeldryver, *m.*

CHAMOIS, *m.* p. —*moa.* (quadrupède ruminant). Gems, berggeyt, wilde beer, *o.* —, SA PEAU. Zeem, zeembeer, *o.*

CHAMOISER, *v. a.* p. —*moaser.* Zeembeer bereyden.

CHAMOISERIE, *f.* p. —*moaze*—. Zeembereyderij, *v.*

CHAMOISEUR, *m.* p. —*moaseur.* Zeembereyder, *m.*

CHAMP, *m.* p. *chan.* Veld, *o.*, akker, *m.*, land, bouwland, *o.* — *de blé.* Koórnakker. — *clos.* Strydhaen, *v.* — *de bataille.* Slagveld, *o.* — *de Mars.* Veld van Mars, oórlogsveld. —, (fig.) MATIÈRE, SUJET, OCCASION. Onderwerp, *o.*, stoffe, gelegenheyd, *v. Voilà un beau* — *pour l'histoire, pour se signaler.* Zie daer eene schoone stoffe voór de geschiedenis, eene schoone gelegenheyd om zich te doen uytmunten. —, FOND SUR LEQUEL ON PEINT, ON GRAVE, etc. Grond, *m. Le* — *d'un tableau.* Den grond van eene schildery. —, MILIEU D'UN PEIGNE. Middelstuk van eenen kam, *o. Roue de* —. Kroonrad, *o. Sur le* —. Aenstonds, terstond, op staenden voet, daedelyk. *Mettre des briques, des solives sur* —. Steenen, balken op derzelver smalsten kant zetten. *Maison des* —*s.* Landhuys, veld- *of* buytenhuys, *o. A travers* —. Buyten de gebaende wegen, dwaelende. *Courir les* —. Gek zyn; buyten de stad hier en daer omzwerven. *Il demeure aux* —. Hy woont op het land. *Un rien le met aux* —. Hy ontrust, vertoórnt zich zeer ligtelyk. *Battre aux* —*s.* Den trommel slaen, om den op- *of* aftogt aen te kondigen. *Avoir, donner, prendre la clef des* —*s.* De vryheyd hebben, geéven, neémen van uyt te gaen, te vertrekken. *Avoir un œil aux* —*s et l'autre à la ville.* Op alles wat letten.

CHAMPAGNE, *m.* p. *chanpagne.* Champagnewyn, *m.*

CHAMPART, *m.* p. *chanpar* (droit féodal). Vrugteyns, *m.*

CHAMPARTER, *v. a.* Vrugteyns heffen.

CHAMPARTERESSE, *f.* Schuer voór den vrugteyns, *v.*

CHAMPARTEUR, *m.* Vrugteynsheffer, *m.*

CHAMPEAUX, *m. pl.* p. *chanpô.* Weyden, *v. mv.*, weylanden, *o. mv.*

CHAMPÊTRE, *adj.* Landelyk, van het land, van het veld, boersch. *Vie* —. Landleven, *o.*

CHAMPIGNON, *m.* p. *chanpi-gnon* (plante). Kampernoelie, *v.*, paddestoel, *m.* —. Vleeschgezwel, *o.* —. Kop, *m.*, knods (aen het katoen van eene brandende lamp *of* keêrs), *v.*

CHAMPIGNONNIÈRE, *f.* Mestbed waerop paddestoelen groeyen, *o.*

CHAMPION, *m.* p. *chan*—. Kampvegter, kampioen, *m.*

CHANCE, *f.* Kans, *v.*, geluk, *o. La* — *a tourné.* Het geluk heeft zich gekeerd. —, DISGRÂCE, MALHEUR. Ongeluk, ongeval, *o.* —. Zeker teêrlingspel, *o.*

CHANCELANT, E, *adj.* Waggelend, wankelend. —, (fig.). Wankelbaer, onstandvastig, ongestadig.

CHANCELER (word geconj. als *appeler*), *v. n.* Waggelen, waggelheenen, wankelen, zwieren. —, (fig.). Wankelbaer, onstandvastig zyn.

CHANCELIER, *m.* Kancelier; zegelbewaerder, *m.*

CHANCELIÈRE, *f.* Kanceliersvrouw, *v.* —. Bedrentedoen zak, *m.*

CHANCELLEMENT, *m.* p. —*cèlemant.* Waggeling, wankeling, *v.*

CHANCELLERIE, *f.* p. —*cèlerie.* Kancelery, *v.*

CHANCEUX, EUSE, *adj.* (fam.). Gelukkig, voórspoedig. —, MALHEUREUX. Ongelukkig. —. Onzeker.

CHANCI, E, *adj.* Beschimmeld.

CHANCIR, *v. n.* et *pr.* Beschimmelen, uytslaen.

CHANCISSURE, *f.* p. —*ciçure.* Beschimmeling, *v.*, uytslag, *m.*

CHANCRE, *m.* Kanker, *m.*

CHANCREUX, EUSE, *adj.* Kankeragtig, ineêtend.

CHANDELEUR, *f.* (fête). Lichtmis (feestdag), *v.*

CHANDELIER, *m.* Keêrsenmaeker, keêrsenverkooper, *m.* —. Kandelaer, *m.*

CHANDELLE, *f.* p. —*dèle.* Keêrs, *v.*, licht, *o.* —*s à la romaine* (in vuerwerk) pompen met lochtballen *of* sterren. — *de veille.* Nagtkeêrs. —*s moulées.* Gegoótene keêrsen. —*s à la broche, à la baguette, — plongées.* Getrokkene keêrsen. —*s de glace.* Yskegels. *Travailler à la* —. By het licht werken. — (prov.). DONNER UNE — à DIEU ET L'AUTRE AU DIABLE. Twee partyen te vriend houden. *Le jeu n'en vaut pas la* —. Het sop is de kool niet weêrdig, de onkosten gaen het voórdeel te boven. *Adjuger une chose à* — *éteinte.* Iets by het keêrslicht verkoopen.

CHANFREIN, *m.* p. —*frin.* Voórhoofd (van een peêrd), *o.* —. Sieraed (op het hoofd van een peêrd), *o.* — (t. d'archit.). Schuynschen kant, *m.*

CHANFREINDRE, *v. a.* p. —*frin*—. Een eyrond gat maeken.

CHANFREINER, *v. a.* p. —*frè*—. Den kant (van eene plank) schuyns afschaeven *of* afzaegen.

CHANGE, *m.* Wissel, *m.*, wisseling, ruyling, verwisseling, *v.* —, BANQUE. Wisselbank, *v.* —. Wisselhandel, *m.* —, ASSEMBLÉE DE BANQUIERS, SON LOCAL. Vergadering *of* vergaderplaets der wisselhandelaers, *v.* —, RUSE D'UNE BÊTE FAUVE. Dwarsloop (van eenen hert), *m. Donner* ou *faire prendre le* —, *tromper.* Misleyden, bedriegen.

CHANGEANT, E, *adj.* p. —*jant*, —*jante.* Veranderlyk, wisselvallig, onstandvastig, wankelbaer, wispeltuerig. *Couleur* —*e.* Weêrschyn, *m. Etoffes* —*es.* Stoffen met weêrschyn.

CHANGEMENT, *m.* Verandering, *v.*

CHANGER, *v. a.* Wisselen, verwisselen, ruylen, verruylen, mangelen. —, CONVERTIR. Veranderen. —, *v. n.* Veranderen. — *d'habits.* Van kleederen veranderen. *Le vent a changé.* Den wind is veranderd. — DE BATTERIE (fig.). Andere middelen gebruyken.

CHANGEUR, *m.* p. —*jeur.* Wisselaer, geldwisselaer, *m.*

CHANLATTE, *f.* p. —*late.* Dakspar, *v.*, waterbord, *o.*

CHANOINE, *m.* p. —*noane.* Kanonik, domheer, *m.*

CHANOINESSE, *f.* Kanonikes, *v.*

* **CHANOINIE**, *f. voyez* CANONICAT.

CHANSON, *f.* Lied, zangstuk, gezang, *o.*; zang, deun, *m.* — *pastorale.* Herdeslied, *o.* —s, SORNETTES. Beuzelingen, vodderyen, *v. Il nous conta bien des* —*s.* Hy maekte ons veele beuzelingen wys.

CHANSONNER, *v. a.* p. —*çoner.* Liedekens tegen iemand maeken.

CHANSONNETTE, *f.* p. —*çonète.* Liedeken, deuntje, *o.*

CHANSONNIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. —*çonié*, *çonière.* Liedmaeker, *m.*; liedmaekster, *v.* —, *m.* Liedeboek, *m.* en *o.*

CHANT, *m.* p. *chan.* Zang, *m.*, zangwyze, *v.* — *d'église*, *plain* —. Kerkgezang, koorgezang, *o.* — *du coq.* Haenegekraey, *o.* —, MANIÈRE DE CHANTER, AIR. Zangwyze, *v.* —, DIVISION D'UN POÈME. Gezang, *o.*, boek, *m.* en *o.*

CHANTANT, E, *adj.* Zingbaer, gemakkelyk om te zingen.

CHANTEAU, *m.* Homp, *v.*, hagt, *m.*, groot stuk brood, *o.* —. Stuksken gezegend brood, *o.* —. Lap van een stuk laken *of* andere stoffe, *m.* —. Rodemstuk, *o.*

CHANTEPLEURE, *f.* (entonnoir). Tregter met eene lange pyp, *m.* —. Rinól, *o.*, watergoót (in eenen muer), *v.*

CHANTER, *v. a.* et *n.* Zingen. — à *livre ouvert.* Op het eerste gezigt zingen. — (en parlant du coq). Kraeyen. —, (fig.) CÉLÉBRER, LOUER. Bezingen, opzingen, looven, roemen, pryzen. — *les victoires d'un héros.* De overwinningen van eenen held opzingen *of* pryzen. — *les louanges de q. q.* Iemands lof vermelden. —, DIRE, RACONTER. Zeggen, vertellen.

Digitized by Google

— *pouilles*, — *des injures*. Uytscholden, uytmaeken. — (comme les oiseaux). Kweelen.

CHANTERELLE, *f.* p. —*rèle* (corde d'un violon, etc.). Kwint, fynste snaer (van eene vioól), *v.* —. Lokvogel, *m.* —. Soórt van kampernoelie, *v.*

CHANTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Zanger, zinger, *m.*; zangster, zingster, *v.*

CHANTIER, *m.* p. —*tié*. Houttuyn, stapel (by de houtverkoopers), *m.* —. Werkplaets, timmerwerf, scheépstimmerwerf, *v.* —. Stelling (om bier, wyn enz op te leggen), *v.*

CHANTIGNOLE, *f.* Klamp (voór de dakgordingen), *m.* —. Zekeren baksteen, *m.*

CHANTOURNÉ, *m.* (pièce de lit revêtue d'étoffe). Sieraed aen het hoofdeynde van een ledekant, *o.*

CHANTOURNEMENT, *m.* (menuis.). Kromte, bogt (in schrynw.), *v.*

CHANTOURNER, *v. a.* Uytsnyden, uythollen (volgens eene teekening).

CHANTRE, *m.* Voórzanger, koorzanger, kerkzanger, *m.* —, (fig.) Poëte. Dichter, *m.*

CHANTRERIE, *f.* Voórzangerschap, *o.*

CHANVRE, *m.* Kemp, hennip, kennep, *m.* — *mâle*. Zaedelinghennip. — *femelle*. Gellinghennip.

CHANVRIER, *m.* Kemphekelaer, *m.*

CHAOMANCIE, *f.* p. *kaômancí*. Lochtkykery, waerzeggery door lochtwaernemingen, *v.*

CHAOS, *m.* p. *kaô*. Confusion. Mengelklomp, *m.*, verwarring, ruwe stoffe by de eerste schepping, *v.* *Débrouiller le* —. Verwarde dingen in orde brengen.

CHAPE, *f.* Tabbaerd, *m.* —, Habit de chœur. Koorkap, *v.*, koorkleed, *o.* —. Gespbeugel, gespbaek, *m.* —, Couvercle d'alambic, etc. Scheél (van eenen overhaelketel), *o.*

CHAPÉ, *adj. m.* Als eene kap, gekapt.

CHAPEAU, *m.* p. —*pô*. Hoed, *m.* — *de castor*. Beverhoed, kastoórhoed. — *de paille*. Strooyhoed. — *bas*. Blootshoofds. *Coup de* —. Groetenis met den hoed, *v.* — *ou* — *rouge*, *dignité de cardinal*. Kardinaelshoed. — *de pipe*. Pypendeksel. — *de fleurs*. Kroon, krans van bloemen.

CHAPEAU-CHINOIS, *m.* p. *chapôchinoa*. au pl. *chapeaux-chinois*. (instrument de musique). Muziekinstrument met bellekens, *o.*

CHAPELAIN, *m.* Kapellaen; aelmoesenier, *m.* — *d'un régiment*. Veldpriester, veldprediker.

CHAPELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). De bovenste korst van het brood afraspen, ontkorsten.

CHAPELET, *m.* p. —*lè*. Paternoster, *m.*, roozenhoedje, *o.*, roozekrans, *m.* *Le* — *se défile*. De streng breékt los; het geslacht, het gennótschap sterft uyt. — (t. d'archit.). Ronde bollekens, *o. mv.* — (machine hydraulique). Aencengeschakelde emers, *m. mv.* —. Stygbeugelriemen, *m. mv.*

CHAPELIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. — *tié*, —*tière*. Hoedenmaeker; hoedenverkooper, *m.*; hoedenmaekster; hoedenverkoopster, *v.*

CHAPELINE, *f.* Hoofdwapen (by de ouden), *o.*

CHAPELLE, *f.* p. —*pèle*. Kapel, *v.* —. Zilvergoed van eene kapel, *o.* —, Tous les musiciens attachés à une église. De muzikanten van eene kerk, *m. mv.* — *ardente* (apparell funèbre). Verlichte kapel (waerin het lyk eens overledenen pragtiglyk word ten toon gesteld), *o.* —. Gewelf van eenen oven, *o.*

CHAPELLENIE, *f.* Prove van eenen kapellaen, *v.*

CHAPELLERIE, *f.* Het hoedenmaeken, *o.*

CHAPELURE, *f.* Afraspsel *of* afschrubsel van brood, *o.*

CHAPERON, *m.* (coiffure). Kaproen, kap, kapruyn, *v.*, hoofddeksel, *o.* —. Kap (op eenen muer), *v.* —, Dessus d'une potence. Dwarshout (van eene galg), *o.* —, Dessus d'une presse à estampes. Kroon (van eene plaetdrukpers), *v.* — (t. de vén.). Kap (van eenen roofvogel), *v.* —. Bejaerde vrouw, die uyt welvoegelykheyd eene jonge dogter vergezelt, *v.*

CHAPERONNER, *v. a.* Kappen, met eene kap dekken. — *un faucon*. Eenen valk kappen. — *une muraille*. Eenen muer met eene kap dekken.

CHAPERONNIER, *m.* p. —*ronié*. Gekapten jagtvogel, *m.*

CHAPIER, *m.* p. —*pié*. Priester met eene koorkap gekleed, *m.* —. Kerkgewaedkas, *v.*

CHAPITEAU, *m.* p. —*tô*. Kapiteel, kroonstuk, *o.*, zuylkap, *v.* —, Connicne. Lystwerk, *o.*, kroonlyst, *v.* —, Ais sur la lumière d'un canon. Houten kap, *v.*, dekstuk (op het laedgat van een kanon), *o.* —, (chim.). Helm (van een overhaelvat), *m.*

CHAPITRAL, E, *adj.* Van het kapittel.

CHAPITRE, *m.* Kapittel, hoofdstuk, hoofddeel, *o.* —, Sujet. Onderwerp, *o.*, stoffe, zaek, *v.* —. Kapittel, *o.*, vergadering *of* vergaderplaets van kanoniken, enz., *v.* — (fig.) N'avoir pas voix au —, Geen gezag hebben.

CHAPITRER, *v. a.* Kapittelen. —. Bestraffen, berispen.

CHAPON, *m.* Kapuyn (gesneéden haen), *m.* —. Een stuk brood in het koókend vleeschnat geweekt.

CHAPONNEAU, *m.* p. —*ponô*. Jongen kapuyn, *m.*

CHAPONNER, *v. a.* Kapuynen (haenen snyden).

CHAPONNIÈRE, *f.* Kapuynschotel, *v.*

CHAQUE, *adj.* Ieder, elk, iegelyk. — *homme*. Iederen mensch. — *pays*. Elk land.

CHAR, *m.* (voiture). Wagen, *m.* — *de triomphe*. Zegewagen, triomfwagen, *m.* —. Praelkoets, *v.* *Un* — *numéroté*, *fiacre*. Huerkoets, *v.* — *marin*, — *de Neptune*. Zeewagen, wagen van Neptunus.

CHAR-A-BANCS, *m.* au pl. *chars-à-bancs*. Bankwagen, *m.*

CHARADE, *f.* (sorte d'énigme). Woórdenraedsel, *o.*

CHARANÇON, *m.* Kalander, koórnworm, koórnbyter, *m.*

CHARBON, *m.* Koól, houtskoól, boschkoól, *v.* — *ardent*. Gloeyende koól. — *s de terre*. Aerdkoólen, steenkoólen, smeékoólen, *v. mv.* —, (méd.). Pestbuyl, pestblaer, pestkoól, *v.* —. Bederf, *o.*, verrotting (der graenen), *v.*, brand (in het koórn), *m.*

CHARBONNÉ, E, *adj.* *Blé* —. Bedorven graen *of* koórn, *o.*

CHARBONNÉE, *f.* Karmeny, *v.*; geroosterd vleesch, *o.*

CHARBONNER, *v. a.* Met houtskoól zwart maeken.

CHARBONNEUX, EUSE, *adj.* (méd.). Pestbuylagtig.

CHARBONNIER, *m.* Koólenbrander; koólenverkooper, *m.* —. Koólenhok, *o.*

CHARBONNIÈRE, *f.* Koólenbranderesvrouw, *v.* —. Koólenverkoopster, —, Lieu où l'on fait le charbon. Koólenbrandery, *v.*

CHARBOUILLER, *v. a.* Verbranden, bederven (spr. van de graenen).

CHARBUCLE, *f.* Honigdauw, brand, koórnbrand, *m.*

CHARCANAS, *f.* (étoffe). Indiaensche stoffe van zyde en katoen, *v.*

CHARCUTER, *v. a.* Het vleesch onschikkelyk snyden. — Villen, snyden (van eenen onkundigen heelm. spr.).

CHARCUTERIE, *f.* Vettewaery, spekslaegery, *v.*

CHARCUTIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. —*tié*, —*tière*. Vettewaerier, spekslaeger, spekverkooper, *m.*; vettewaeriersse, spekverkoopster, *v.*

CHARDON, *m.* (plante). Distel, *v.* — *bénit*. Gezegende distel. — *marie*, — *marbré*, — *laité*. Vrouwendistel, melkdistel, wilde artichok. — *étoilé*. Sterredistel. — *bonnetier*. — *à foulon*. Kaerdendistel. —s. Yzeren pinnen *of* haeken (die men ergens opstelt om het overklimmen te beletten). —, Espèce de raie (poisson). Soórt van roch, *m.*

CHARDONNER, *v. a.* De wol ophaelen, opkaerden, rouwen.

CHARDONNERET, *m.* p. —*donerè*. (oiseau). Distelvink, *v.*

CHARDONNETTE, *f.* Soórt van wilde artichok, *v.*

CHARDONNIÈRE, *f.* Distelveld, *o.*

CHARGE, *f.* p. —*je*. Last, *m.*, vragt laeding, bevragting, *v.* — *pesante*. Zwaeren last. *Être à* — *à q. q.* Iemand moeyelyk vallen *of* tot last dienen. *Il est à ma* —. Hy is tot mynen last, ik moet hem onderhouden. —, (fig.) Obligation, condition onéreuse. Last, *m.* —, Imposition. Last, *m.*, belasting, schatting, *v.* —, Dignité, emploi. Ambt, *o.*, bediening, *v.* *Acheter une* —. Een ambt koopen. —, Soin, garde. Zorg, *v.* *Femme de* —. Huyshoudster (die het linnen, zilverwerk, enz. onder haer bewaering heeft), *v.* —, Attaque, choc de deux troupes. Aanval, *m.*, gevegt, *o.* *Revenir, retourner à la* —. Het gevegt hernieémen; (fig.) nieuwe poogingen doen. — (d'un arme à feu). Laeding, *v.* —, Peéndenplaester, *v.* —, Caricature (de peint.). Overdreévene en belachlyke vertooning van een voórwerp in eene schildery, enz.; karikatuer, *v.* —, Ordre, commission. Last, *m.* — bevel, *o.* *J'ai* — *de vous donner ce présent*. Ik ben gelast u dit geschenk te geéven. —s, preuves, indices contre un accusé. Bezwaeren, bezwyzen, *o. mv.*, beschuldigingen, betigtingen, *v. mv.* *A la* —, à condition. Met *of* onder beding, ondebesprek, op *of* onder voórwaerden, met last.

CHARGÉ, E, *adj.* Gelaeden, beladen, belast, bezwaerd. *Temps* — Donker weér, *o.*, overtrokkene lucht. *v.* *Couleur* —*ée*. Donkere verf, *Yeux* —*s*. Gezwollene en loopende oogen, *v.* en *o. mv.* *Dé* —. Valsch tedèling, *m.*

CHARGEMENT, *m.* p. —*jemant*. Scheépslading, scheépsvragt, *v.*; scheépsvragtbrief, *m.*

CHARGEOIR, *m.* p. —*joar*. Laedepel, laedlepel, *m.* —. Laedstoc, drystappel, waerop men eene ro mand *of* marskorf zet, *m.*

CHARGER, *v. a.* p. —*jer*. Laeden, belaeden, bevragten. —, Peser s. Belasten, bezwaeren. — *sa conscience* *de q. c.* Zyn geweeten met iets bezwaeren. —, Imposer des charges. Acquitter. Belasten, bezwaeren. Déposer contre q. q. Beschuldigen, betigten. —. Lasten, gelasten, veélen. —, Mettre avec profusion. Couvrir. Belaeden, bedekken. — Attaquer. Aentasten, aenvallen, aangrypen. — *l'ennemi*. Zyne vyanden vallen. — (un canon, etc.). Laeden. — *une arme à feu*. Een geweer laeden. — *une pipe*. Eene pyp stoppen. —, Ajouter à la vérité, exagérer. Overdryven. Se —. Zich beladen. Se —. Zich met iets belasten, zich tot iets verbinden *of* verpligten. —, s'obscurcir, en parlant du temps. Donker *of* duyster worden, betrekken. *Le temps est chargé*. De lucht is met wolken bedekt, niet er regenagtig uyt.

CHARGEUR, *m.* Laeder, *m.* —, Lader, konstabel (die het geschut laeder), *m.* —. Stapelmeester, houtmeéter, *m.* —. Reeder, bevragter (van een schip), *m.*

Digitized by Google

CHARGEURE, *f.* p. —*jure.* (t. de blas.). Dwarsstuk, *o.*
CHARIOT, *m.* p. —*riô.* (voiture). Wagen, rijwagen, *m.* —. Lyndraeyersstoele, *v.*
CHARITABLE, *adj.* Liefdaedig, weldaedig, hermhertig, medelydend.
CHARITABLEMENT, *adv.* Liefdaedigly, weldaedigly, met medelyden.
CHARITÉ, *f.* Liefde, christelyke liefde, *v.* —, AUMÔNE. Liefdegift, aelmoes, *v.* —. Armbestier, *o.*
CHARIVARI, *m.* Verward geraes, geruimte, met potten, pannen, enz., vergeld van een oproerig geschreeuw), *o.*; wanluydende muziek, *v.*
CHARLATAN, *m.* Kwakzalver, zalfverkooper, enz. (op de publieke plaetsen), *m.* —, (fig.) CELUI QUI TROMPE PAR DE BELLES PAROLES. Windbreiker, zwetser, *m.*
CHARLATANE, *f.* Kwakzalfster, *v.*
* **CHARLATANER**, *v. a.* Kwakzalven, den kwakzalver speelen, met schoone woorden verleyden, bepraeten.
CHARLATANERIE, *f.* Kwakzalvery, zwetery, grootspraek, vleyery, *v.*; bedrog, *o.*
* **CHARLATANESQUE**, *adj.* Kwakzalveragtig.
CHARLATANISME, *m.* Kwakzalvery, *v.*; karakter van den kwakzalver, *o.*
CHARMANT, E, *adj.* Bevallig, bekoorlyk, liefelyk, aenlokkelyk, aentrekkelyk.
CHARME, *m.* Betoovering, toovery, *v.* —, (fig.). Bevalligheyd, liefelykheyd, *v.*, aenloks-el, *o.* —s, APPAS, BEAUTÉ. Bevalligheyd, bekoorlykheyd, aengenaemheyd, aentrekkelykheyd, *v.* — (arbre). Haegbeuk, jokboom, wiedboom, hesselter, boóghoutenboom, *m.*
CHARMÉ, E, *adj.* Verrukt, zeer blyde, vergenoegd.
CHARMER, *v. a.* Betooveren. —, (fig.). Bekoóren, verrukken. —, ADOUCIR. Stillen, verzoeten. *Il a charmé ma douleur par ses discours.* Hy heeft myne pyn gestild doór zyne reden.
CHARMEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Tooverner, betoovenaer, *m.*; tooveres, betooveres, *v.*
CHARMILLE, *f.* Plantsoen, *o.*, haeg, enz., van kleyne jokboomen *of* hesselter, *v.*
CHARMOIE, *f.* p. —*moa.* Haegbeukenbosch, *o.*
* **CHARNAGE**, *m.* p. —*je.* Vleeschtyd (tyd wanneer het toegelaeten is vleesch te eeten), *m.*
CHARNAIGRE, *m.* p. —*nè*—. (chien). Jagthond (die de konynen opdryft), *m.*
CHARNEL, ELLE, *adj.* Vleeschelyk, zinnelyk, wellustig.
CHARNELLEMENT, *adv.* p. —*nèle*—. Vleeschelyk, wellustiglyk, op eene vleeschelyke wyze. (agtig.
CHARNEUX, EUSE, *adj.* Vleezig, vleeschagtig.
CHARNIER, *m.* p. —*nié.* Bedekt kerkhof, *o.* —. Doodsbeenderhuysken, *o.* —. Galery om eene kerk, *v.* —. Bewaerplaets voór gezouten en gerookt vleesch, *v.* —. Busvel wyngaerdstaeken, *m.* en *v.* —, (mar.). Watervat (op de schepen), *o.*
CHARNIÈRE, *f.* Scharnier, lid, *o.* —, OUVRE DE GRAVEUR SUR PIERRES. Steekbeytel (voór gravevérders), *m.* —, Arsplaets (voór den lokvogel), *v.*
CHARNON, *m.* Gelid (van een scharnier), *o.*
CHARNU, E, *adj.* Vleezig, gevleeschd. —(bot.) Dik, kloek. *Fruit*—. Kloeke, vaste vrugt.
CHARNURE, *f.* Menschelyke vleeschdeelen, *o. mv.*; vleezigheyd, *v.*
CHAROGNE, *f.* Kreng, pry, doode Lavat, *v.*, dood aes, *o.*
CHAROI, *m.* (bateau). Vaertuyg voór de kabeljauwvangst, *o.*
CHARPENTE, *f.* p. —*pante.* Timmer, timmerwerk, houtwerk, *o. Bois de* —. Timmerhout, bouwhout, *o.* —, (fig.). Samenvoeging der beenderen van het menschelyk lichaem, *v.*
CHARPENTER, *v. a.* Timmeren, timmerwerk maeken. —, (fig.). Het vleesch onzindelyk *of* morsig snyden.
CHARPENTERIE, *f.* Timmerkunde, *v.*
CHARPENTIER, *m.* Timmerman, *m.*
CHARPI, *m.* Kuypershlok, *m.*
CHARPIE, *f.* Pluksel, *o.*, pluk, *m.*, rafeling, *v. Viande en* —. Uytgekoókt vleesch.
CHARRÉE, *f.* p. —*charé.* Loogasch, *v.* —. Zeker waterinsekt, *o.*
CHARRETÉE, *f.* p. *chareté.* Karvol, *v.*
CHARRETIER, *m.* p. *charetié.* Karreman, voerman, wagenaer, *m.*
CHARRETIÈRE, *adj. f. Voie* —. Karreweg, *m.*
CHARRETTE, *f.* p. *charète.* Karre, kar, *v.* — *à main.* Handwagen, stootwagen, *m.*
CHARRIAGE, *m.* Vervoering, *v.* —. Vragtloon, voerloon, *m.* en *o.*, vragtgeld, *o*, wagenhuer, *v.*
CHARRIER, *m.* p. *charié.* Loogdoek, *m.*
CHARRIER, *v. a.* Met wagen *of* kar vervoeren. — DROIT, (fig.) SE BIEN CONDUIRE. Zich welgedraegen, regt handelen. —. Medesleépen, medevoeren. *La rivière charrie du sable.* De rivier sleépt zand mede. —, *v. n.* PORTER DES GLAÇONS. Kruyen *of* ys dryven in eene rivier.
CHARROI, *m.* Vervoering, *v.* —. Vragtgeld, *o.*, vragtloon, voerloon, *m.* en *o.*, wagenvragt, *v.* —s. Artillerietreyn, *m.*, legerwagens, *m. mv.*
CHARRON, *m.* p. *châron.* Wagenmaeker, *m.*
CHARRONNAGE, *m.* p. *châronaje.* Het wagenmaeken. —. Wagenmaekersarbeyd, *m.*, *of* werk, *o. Bois de* —. Wagenschot, *o.*
CHARROYER, *v. a.* Met wagen *of* kar vervoeren.
CHARROYEUR, *m.* Voerman, *m.*
CHARRUE, *f.* p. *charu.* Ploeg, *f.* METTRE LA — DEVANT LES BŒUFS (fig.). Den wagen voór de ossen spannen, eene zaek verkeerd aenvangen; eerst doen hetgeene laetst gedaen moet worden. —. Zoo veél land als eene ploeg jaerlyks ploegen kan *Cette ferme est de deux* —*s.* Die hofstede, landhoeve is van twee ploegen. — (filet). Soórt van vischnet, *o.*
CHARTE, *f.* Grondwet in Frankryk, *v.* — *voyez* CHARTRE.
CHARTE PARTIE, *f.* Vragtcontract, *o.*
CHARTIL, *m.* Bak (van eene kar), *m.* —. Groote kar, *v.* —. Wagenhuys, *o.*, wagenschuur, *v.*
* **CHARTRE**, *f.* Gevangenis, *v.*, kerker, *m.* — *privée* Gevangenis zonder toestemming van het gerecht. —. Teéring, kwynende ziekte der kinderen, *v.* — OU CHARTE, ANCIENS TITRES, LETTRES PATENTES. Oude bewysschriften, *o. mv.*, handvest, oorkonde, *v.*
CHARTREUSE, *f.* Karthuyzersklooster, *o.* —. Kleyn eenzaem landhuys, *o.*
CHARTREUX, EUSE, *s. m.* et *f.* (religieux). Karthuyzer, *m.*; karthuyzerin, *v.* —, *m.* (chat). Soórt van kat, *v.*
CHARTRIER, *m.* p. —*trié.* Bewaerplaets voór handvesten *of* bewysschriften, *v.* —. Bewaerder van handvesten, *m.* —. Verzameling van handvesten, *v.*
CHARTULAIRE, *m.* Verzameling van handvesten, *v.*
CHAS, *m.* p. *châ.* Oog, naeldenoog, *v.* en *o.* —. Styfsel, *o.*; soórt van lym waermede de weévers de draeden van de scheéring bestryken. —. Paslood (der metsers), *o.*
CHASERET, *m.* Kleynen knesvorm, *m.*
CHÂSSE, *f.* p. *châce.* Beenderbus, reliquiekas, *v.* —. Beugel (van eene geap), *m.* —. Scheér (van eene weégschael), *v.* —. Lyst (van eenen spiegel), *v.* —. Beslag (van eenen bril), *o.*
CHASSE, *f.* ACTION DE CHASSER. Jagt, *v.*, het jaegen, *o.* — *au cerf.* Hertenjagt. —, ÉQUIPAGE DE CHASSE, LES CHASSEURS, LA MEUTE. Jagtgezelschap, *o.* —, LE GIBIER PRIS. Jagt, *v.*, geschooten *of* gevangen wild, *o. Vivre de* —. Van de jagt leéven. —, ART DE POURSUIVRE LES ANIMAUX. Jagt, *v.* DONNER LA — à Q. Q., (fig.) LE POURSUIVRE. Jagt op iemand maeken, hem vervolgen. *Donner* — *aux ennemis, aux vaisseaux ennemis.* Op de vyanden, op de vyandelyke schepen jagt maeken, dezelve vervolgen, najaegen. *Prendre* —. Afdeynzen, het gevegt ontwyken. *Soutenir* —. Al vegtende afdeynzen. — (t. de mét.). Drift, *m.* en *v.* —, MARTEAU. Hamer, dryfhamer, *m.* —, CHARGE DE POUDRE AU FOND D'UNE CARTOUCHE. Laeding, *v.* —(t. de jeu de paume). Kaets, *v.* —, AIR DE CHASSE (mus.). Jagtstuk, *o.*
CHASSÉ, *m.* Zekeren dansprong, *m.*
CHASSE-AVANT, *m.* Opziener over de werklieden, *m.*
CHASSE-BOSSE, *f.* au pl. *chasse-bosse* (plante). Weégbreé, *v.*
CHASSE-CHIENS, *m.* (pop.). Hondenslaeger (in eene kerk), *m.*
CHASSE-CLOU, *m.* (outil). Doórslag, *m.*, dryfyzer, *o.*
CHASSE-COQUINS, *m. voyez* CHASSE-CHIENS.
CHASSE-COUSIN, *m.* au pl. *chasse-cousin* (fleuret). Schermdegen die niet buygt, *m.*
CHASSELAS, *m.* (raisin). Soórt van witte zoete druyf, *v.*
CHASSE-MARÉE, *m.* au pl. *chasse-marée.* Ventjaeger, vischvoerder, *m.*
CHASSE-MOUCHE, *m.* au pl. *chasse-mouches.* Vliegenklap, *v.*, bessemken om de vliegen te verjaegen, *o.* —. Vliegennet (op de peérden), *o.*
CHASSE-MULET, *m.* au pl. *chasse-mulets.* Ezeldryver, *m.*
CHASSE-POIGNÉE, *m.* au pl. *chasse-poignée* (outil de fourbisseur). Dryfhout (om het degengevest vast te maeken), *o.*
CHASSE-POINTE, *m.* (outil). Doórslag, *m.*, dryfyzer, *o.*
CHASSER, *v. a.* Dryven, voortdryven. — *le troupeau dans l'étable.* Het vee den stal indryven. —, FORCER à SORTIR D'UN LIEU. Jaegen, uytstooten, verjaegen, verdryven, wechdryven. — *à coups de pied.* Uytschoppen, uytstampen. — *à coups de bâton.* Uytslaen. —, CONGÉDIER. Afdanken, wechjaegen. — *un domestique.* Eenen knegt wechjaegen. —, ENFONCER; POUSSER EN AVANT. Inslaen; dryven, uytdryven. — *un clou.* Eenen spyker inslaen. —, ÉLOIGNER, BANNIR; DISSIPER. Verdryven, verjaegen. — *les ennemis.* De vyanden verjaegen. —, *v. a.* et *n.* Jaegen, op de jagt gaen. — *le lièvre.* Naer *of* op de haezen jaegen. —, ROULER FACILEMENT (en parlant d'un carrosse). Ligt en gemakkelyk loopen. *Cette voiture chasse bien.* Dat rytuyg loopt ligt en gemakkelyk. — (t. d'impr.). Uytloopen, zich breed uytstrekken. — *sur ses ancres* (mar.). Voór anker *of* op zyn anker ryden.
CHASSE-RAGE, *f.* (plante). Peperkruyd, *o.*, peperwortel, *m.*
CHASSERESSE, *adj.* et *s. f.* p. *chacerèce* (poét.). Jaegster, jagtgodin, *v.*
CHASSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Jaeger, weyman, *m.*; jaegster, jaegerin, *v.* — (soldat). Jaeger, *m.*
CHASSIE, *f.* Leepheyd, leepigheyd, leepoogigheyd, dragt, *v.*
CHASSIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Leep, leepoogig. *Des yeux* —. Leepe oogen. —, *s. m.* et *f.* Leepoog, *v.* en *o.*
CHÂSSIS, *m.* p. *châci.* Raem, *v.* en *o.*, lyst, *v.* — *de fenêtre.* Vensterraem, *v.* en *o.* — *de paravent.* Scherm, *m.* — *dormant.* Staende raem. — *d'im-*

Digitized by Google

primeur. Raem, drukkersraem. — *d'une table*. Voetgestel van eene tafel, *o*.

CHASSOIR, *m*. p. *chaçoar*. Kuypers dryfhout, *o*. (zuyver.

CHASTE, *adj*. Eerbaer, kuysch, reyn,

CHASTEMENT, *adv*. Eerbaerlyk, kuyschelyk.

CHASTETÉ, *f*. Eerbaerheyd, kuyschheyd, reynheyd, zuyverheyd, *v*.

CHASUBLE, *f*. Kazuyfel, *m*.

CHASUBLIER, *m*. p. —*sublié*. Kazuyfelmaeker; kazuyfelverkooper, *m*.

CHAT, CHATTE, *s. m*. et *f*. Kater, *m*.; kat, kattin, *v*. — *de mer*. Getygerde haey, katvisch. *Acheter le — en poche*. Eene kat in den zak koopen, iets koopen zonder te zien. *A bon — bon rat*. Hy zal zynen man aen hem vinden, goed aengevallen, goed verdedigd. *Payer en chats et en rats*. Met slegte munt, met stukken en brokken betaelen. *Il a emporté le —*. Hy is wechgegaen zonder afscheyd te neémen, zonder betaelen. *Se servir de la patte du — pour tirer les marrons du feu*. Iemand in het gevaer laeten loopen, en zelf er de voórdeelen van trekken; de kat de kastaniën uyt het vuer laeten haelen. *Ils vivent (s'accordent) comme chiens et chats*. Zy leéven als katten en honden, zy zyn het geduerig oneens. *Eveiller le — qui dort*. Oude koeyen uyt de gragt haelen, eenen ouden twist weder ophaelen. — (vaisseau). Katschip, *o*. — (poisson). Katvisch, *m*. — (t. d'artill.). Vizitecryzer, *o*. —. Wilden bloezem van haezelaers, wilgen, enz., *m*.

CHÂTAIGNE, *f*. p. —*tè-gne* (fruit). Kastanie, *v*.

CHÂTAIGNÉ, E, *adj*. Kastaniebruyn.

CHÂTAIGNERAIE, *f*. p. —*tègnerè*. Kastanieboomgaerd, *m*., kastaniebosch, *o*.

CHÂTAIGNIER, *m*. p. —*tè-gnié* (arbre). Kastanieboom, *m*.

CHÂTAIN, *adj. m*. Kastaniebruyn.

CHÂTAIRE, *f*. (plante). Kattekruyd, *o*., neppe, *v*.

CHÂTEAU, *m*. p. —*tô*. Kasteel, slot, *o*., burg, *m*. Bûtir des —x en Espagne (fig.). Kasteelen in de locht bouwen, hersenschimmige ontwerpen maeken. —, Palais. Paleys, *o*. — *de proue* ou *d'avant* (mar.). Voórplegt (van een schip), *v*. — *de poupe* ou *d'arrière* (mar.). Stuerplegt, *v*. (kat, *v*.

CHATÉE, *f*. (fam.). Dragt van eene

CHÂTELAIN, *adj*. et *s. m*. Kasteleyn, burgvoogd, slotvoogd, *m*.

CHÂTELAINE, *v*. Slotvoogdes, *v*.

CHÂTELÉ, E, *adj*. (blas.). Gekasteeld, met kasteelen voórzien.

CHÂTELET, *m*. p. —*lè*. Kasteeltje, *o*. —, Ancienne juridiction de Paris; sa prison. Voórdeézen rechtsgebied te Parys, *o*., deszelfs gevangenis, *v*.

CHÂTELLENIE, *f*. Kasteleynschap, *o*., kastelny, slotvoogdy, *v*., slotvoogdyschap, *o*.

CHAT-HUANT, *m*. p. *cha-uant*. au pl. *chats-huants* (hibou). Nagtuyl, boschuyl, *m*.

CHÂTIABLE, *adj*. Strafbaer, strafweêrdig.

CHÂTIER (word geconj. als *prier*), *v. a*. Straffen, tugtigen, kastyden. — *un enfant*. Een kind kastyden. —, (fig.) Polir (en parlant du style). Beschaeven, zyveren. — *un ouvrage*. Een werk beschaeven *of* verbeteren.

CHATIÈRE, *f*. Kattegat (in eene deur), *o*. —. Kattenval, *v*. —. Steenen watergoót, *v*.

* CHÂTIEUR, *m*. Kastyder, straffer, *m*.

CHÂTIMENT, *m*. Straf, kastyding, tugtiging, *v*.

CHATON, *m*. Katje, *o*. —. Ringkas (voór edelgesteenten), *v*. —*s* (t. de bot.). Groene of buytensche schil van haezelnoóten, eykels enz., *v*.; zaedvlies van tulpen, *o*.

CHATOUILLEMENT, *m*. Keteling, kitteling, *v*.

CHATOUILLER, *v. a*. Ketelen, kittelen. —, (fig.). De zinnen, den geest op eene aengenaeme wyze streelen.

CHATOUILLEUX, EUSE, *adj*. Ketelagtig, ketelig, kittelig. — (fig.). Qui se fâche aisément. Keteloorig, korzel. —, Délicat. Netelig, moeyelyk. *Homme —*. Korzelen mensch. *Affaire —euse*. Netelige zaek.

CHATOYANT, E, *adj*. Dat van koleur verandert naer de rigting der lichtstraelen.

CHATOYER, p. *toa-ier* (word geconj. als *payer*), *v. n*. (t. de lapidaire). Straelen, blinken, glinsteren (by de diamantslypers).

CHAT-PARD, *m*. p. *cha-par*. Tygerkat, pantherkat, *v*.

CHÂTRER, *v. a*. Lubben, snyden. — un livre (fig.). Eenen boek lubben *of* verminken. — *des ruches*. Een gedeelte honig en was uyt biënkorven neémen. — (t. de jard.). Besnoeyen, het onnoodige wechsnyden.

CHÂTREUR, *m*. Lubber, *m*.

CHATTE, *f*. Kat, kattin, *v*. —. Soórt van schuyt, *v*.; ligter, *m*.

CHATTEMITE, *f*. (fam.). Schynheyligen, huychelaer, *m*.

CHATTER, *v. n*. Katten werpen.

CHAUD, E, *adj*. p. *chô*. Warm, heet. *Avoir —*. Warm zyn. *Il fait —*. Het is warm *of* heet weér. Battre le fer quand il est — (prov.). Het yzer smeéden terwyl het heet is, den tyd *of* de gelegenheyd waernneémen. *Pleurer à —es larmes*. Bitterlyk weenen, heete traenen storten. —, Qui procure, conserve de la chaleur. Warm. —, (fig.) Vif, animé. Heet, driftig, hevig, vuerig, ieverig. Tomber de fièvre en — mal (prov.). Van kwaed tot erger vervallen. —, Prompt, irascible. Haestig, oploopend. —, Récent. Versch, nieuw. *Cela est encore tout —*. Dat is nog nieuw, nog versch, zoo even geschied. — (en parlant des animaux). Heet, ridsig, hitsig, loopsch. —, *adv*. Heet, warm. *Tout —*. Op staenden voet, terstond. —, *m*. Chaleur. Hitte, warmte, *v*.

CHAUDE, *f*. p. *chôde*. Gloed (zeer heet vuer by glasblaezers, yzersmelters, zilversmeden, enz.), *m*. à la —, (fam.) sur l'heure. Op heeter daed, schielyk.

CHAUDEAU, *m*. p. *chôdô*. Kandeel, wynsop, *v*., zuypen, *o*.

CHAUDEMENT, *adv*. Warm, heet. —, (fig.) Avec ardeur. Vueriglyk, ieverig.

CHAUDERET, *m*. Goudslaegersvorm, *m*.

CHAUDIER, *v. n*. (t. de chasse). Loopsch *of* ridsig worden (spr. van windhonden).

CHAUDIÈRE, *f*. Grooten ketel, *m*. — à *brasser*. Brouwketel. —. Soórt van vischnet, *o*.

CHAUDRON, *m*. Ketel, *m*.

CHAUDRONNÉE, *f*. Ketelvol, *m*.

CHAUDRONNERIE, *f*. Koperslaegerswerk, het koperslaegen, *o*.

CHAUDRONNIER, ÈRE, *s. m*. et *f*. Ketelmaeker, koperslaeger, *m*.; koperslaegersvrouw, *v*.

CHAUFFAGE, *m*. p. *chôfaje*. Brand, *m*. *Bois de —*. Brandhout, *o*. — (droit). Recht om brandhout in de bosschen te kappen, *o*.

CHAUFFE, *f*. p. *chôfe* (t. de fonderie). Stoókgat (in eenen smeltoven), *o*.

CHAUFFE-CHEMISE, *f*. au pl. *chauffe-chemise*. Vuermand, *v*.

CHAUFFE-CIRE, *m*. au pl. *chauffe-cire* (employé à la chancellerie). Lakwarmer (eener kancelery), *m*.

CHAUFFE-LINGE, *m*. *voyez* Chauffe-chemise.

CHAUFFE-LIT, *m*. Bedwarmer, *m*., bedpan, *v*. (rette.

CHAUFFE-PIED, *m*. *voyez* Chauffe-

CHAUFFER, *v. a*. Warmen, heet maeken, heeten. *Le four chauffe*. Den oven word heet. —, *v. n*. Warmen, warm *of* heet worden. Se —. Zich warmen.

CHAUFFERETTE, *f*. p. *chôferète*. Stoóf, *v*., komfoortje (om de voeten te warmen), *o*.

CHAUFFERIE, *f*. Smeltoven waerin men het yzer tot staeven maekt, *m*.; smids, smis, *v*.

CHAUFFEUR, *m*. Blaesbalgtrekker, *m*. — (brigand). Voetwarmer (struykroover ten tyde der fransche staetsomwenteling), *m*.

CHAUFFOIR, *m*. Warmhuys, *o*., warmplaets, stoóf *of* kachel om te warmen, te droogen, *v*. —*s*. Warmdoeken (voór zieken), *m. mv*.

CHAUFFURE, *f*. Schilfering (van het yzer doór te geweldig vuer), *v*.

CHAUFOUR, *m*. Kalkoven, *m*.

CHAUFOURNIER, *m*. Kalkbrander, *m*.

CHAULAGE, *m*. Het kalken van de zaeyterwe, *o*.

CHAULER, *v. a*. Zaeyterwe kalken.

CHAUMAGE, *m*. Het afsnyden *of* uyttrekken der koórnstoppels, *o*.; tyd waerin men zulks doet, *m*.

CHAUME, *m*. Dakstrooy, dekstrooy, dekriet, *o*.; halm, walm, *m*. —. Strooydak, *o*.; hut, strooyhut, boerenhut, *v*. —. Koórnstoppels (die na den oogst op het veld blyven), *m. mv*. —. Veld waerop de stoppels nog staen, *o*.

CHAUMER, *v. a*. et *n*. De stoppels afsnyden, uyttrekken (op het veld).

CHAUMIER, *m*. Stoppelhenvoltje, *o*.

CHAUMIÈRE, *f*. Hut, strooyhut, boerenhut, *v*.

CHAUMINE, *f*. Strooyhutteken, boerenhutteken, hutje, *o*.

* CHAUSSAGE, *m*. Onderhoud van het schoeysel, *o*.

CHAUSSANT, E, *adj*. p. *chôçant*. Dat zich gemakkelyk laet aentrekken.

CHAUSSE, *f*. p. *chôce*. Leeraers schouderkap (in de hoogeschóólen), *v*. —. Zygdoek, *m*. — (filet). Soórt van vischnet, *o*. — *d'aisance*. Pyp van een gemak, *v*. — (coquillage). Soórt van schelpdier, *o*. —*s*. Broek, *v*. *Cette femme porte les —s*. Die vrouw heéft de broek aen, is meester in het huys.

CHAUSSÉ, E, *adj*. (t. de blas.). Geschroeyd.

CHAUSSÉAGE, *m*. (droit). Dykrecht, dykgeld, weggeld, *o*.

CHAUSSÉE, *f*. Hoogen weg, dyk, *m*. —. Steenweg, kasseyweg, *m*.

CHAUSSE-PIED, *m*. p. *chôcepié*, au pl. *chausse-pied*. Schoenaentrekker, aentrekker, *m*. —, (fig. et fam.) Moyen de succès. Middel, bevoorderingsmiddel, *o*.

CHAUSSER, *v. a*. p. *chôcer*. Schoeyen, schoenen. *Ce cordonnier chausse bien*. Dien schoenmaeker maekt goede schoenen. *Ces bottes chaussent bien*. Die leérzen passen goed. —. Kousen *of* schoenen aentrekken, schoeyen. — le cothurne (fig.). Treurspelen dichten. — (t. de jard.). Aenaerden. —, *v. n*. Aller bien à la jambe, au pied. Goed *of* wel passen. — à *six*, à *sept points*. Schoenen dragen van zes, zeven steéken. Ils chaussent à même point, sont chaussés à même point (fig.). Zy zyn van eenen zelfden aerd, inborst enz. *Se —*. Zich de kousen *of* schoenen aentrekken. *Se — une opinion dans la tête*. Styf hoofdig by een gevoelen blyven. *Les cordonniers sont le plus mal chaussés*. Die de dingen het beste verstaen, doen ze dikwils het slegtste.

CHAUSSETIER, *m*. *voyez* Bonnetier.

Digitized by Google

CHAUSSE-TRAPE, *f.* p. *chôce*—, au pl. *chausse-trape.* Vossenval, wolvenklem, *v.*; voetangel (met yzeren pinnen), *m.*, voetyzer, *o.* — (plante). Sterredistel, *v.* — (coquillage). Soort van schelpgewas, *o.*

CHAUSSETTE, *f.* p. *chôcète.* Onderkous, *v.*

CHAUSSON, *m.* p. *chôçon.* Sok, *v.* — (soulier). Dansschoen, schermschoen, *m.* — (pâtisserie). Appeltaert, *v.*

CHAUSSURE, *f.* p. *chôçure.* Schoeysel (alles wat dient om de voeten *of* beenen te dekken), *o.*

CHAUT, *voyez* CHALOIR.

CHAUVE, *adj.* p. *chôve.* Kael, kaelhoofdig, hairloos, ongehaird. *Devenir* —, Iyn hair verliezen, kael worden.

CHAUVE-SOURIS, *f.* au pl. *chauves-souris.* Vledermuys, *v.* — (poisson). Zekeren visch, *m.*

CHAUVETÉ, *f. voyez* CALVITIE.

CHAUVIR, *v. n.* De ooren opsteeken (spr: van peerden *of* ezels), nederhangen.

CHAUX, *f.* p. *chô.* Kalk, *m.* — *vive.* Ongeblusschten kalk. — *éteinte* ou *amortie.* Geblusschten kalk. — *maigre.* Schraelen kalk. —, OXIDE (chim.). Halfzoer, *o.*

CHAVARIA, *m.* (oiseau). Zekeren amerikaenschen vogel, *m.*

CHAVIRER, *v. n.* (mar.). Omslaen (van een schip spr.). —, *v. a.* Omkeeren, omslaen.

CHEBEC, *m.* (bâtiment). Zeker rooyen zeylvaertuyg in de Middellandsche zee, *o.*

CHEF, *m.* p. *chèfe.* Hoofd, *o.*, kop, *m.* *Le — de saint Jean.* Het hoofd van den heyligen Joannes. *Tant de chefs de bétail.* Zoo veel stuks vee. —, (fig.). Hoofd, opperhoofd, *o.*, beveelhebber, opperaen, generael, *m.* — *de file.* Vleugelman, *m.* *Commandant en* —. Opperbevelhebber, *m.* — *d'armée.* Opperveldheer, *m.* — *de famille.* Huysvader, *m.* — *de cuisine.* Keukenmeester, *m.* — *de gobelet, de paneterie.* Opperschenker, opperbakker des konings, *m.* — *d'escadre.* Schout-by-nagt, *m.* —, POINT, ARTICLE. Punt, hoofdpunt, hoofdstuk, *o.* *Les —s d'une accusation.* De hoofdpunten eener beschuldiging. —, PARTIES SOUT D'UNE PIECE D'ÉTOFFE. Voóreynde van eene stoffe, *o.* — (t. de blas.). Bovenstuk van een wapenschild, *o.* — Band by het aderlaeten op het voórhoofd, *m.* *De son* —. Op zyn eygen gezag, doór eygene beweeging. *De son* —, *de son côté* (en parlant d'héritages). Van zynen kant (spr. van erfen.).

CHEF-D'OEUVRE, *m.* p. *ché-d'œuvre*, au pl. *chefs-d'œuvre.* Proefstuk, meesterstuk, konststuk, *o.*

CHEF-LIEU, *m.* au pl. *chefs-lieux.* Hoofdplaets, *v.*

CHEGROS, *m.* Pekdraed, *m.*

CHEIK, CHEICK, *m.* Opperhoofd van eenen stam (by de Arabieren), *o.*

CHÉIROPTÈRES, *m. pl.* (t. d'histoire nat.). Zoogdieren met een vleugelvormig vlies aen de pooten (de vleermuysen).

CHÉLIDOINE, *f.* (plante). Schelkruyd, goudkruyd, zwaluwkruyd, *o.*, gouw, stinkende gouw, *v.*

CHÉLONE, *m.* (tortue). Zeeschildpad, *v.* Soort van kruypende dieren (de schildpadden), *o. mv.*

CHÉLONIENS, *m. pl.* (t. d'hist. nat.).

CHÉLONITE, *f.* (pierre). Schildpadsteen, *m.*

CHEMBALIS, *m.* Levantsch leder, *o.*

CHÉMER, *v. n.* et *pr.* Mager worden, uytteeren (van kinderen spr.).

CHEMIN, *m.* Weg, *mv.*, pad, *o.* — *battu* ou *frayé.* Gebaenden weg. — *de halage.* Trekweg (voór de peerden op den boord der rivieren). — *de traverse.* Dwarsweg, zyweg. — *fourchu.* Scheydweg (die op dry wegen uytloopt). — *détourné.* Omweg. — *du charroi.* Ryweg. — *praticable.* Bruykbaeren weg. — *trompeur.* Dwaelweg. — *faisant.* Op *of* onder weg, onderwege; ter zelfder tyd, by die gelegenheyd. *A mi* —. Ten halven wege. *Rebrousser* —. Terugkeeren. ALLER LE DROIT — (fig.). Opregtelyk handelen. *Aller par quatre —s.* Omwegen, uytvlugten gebruyken. —, (fig.) VOIE; MOYEN. Weg, *m.*; middel, *o.*

CHEMINAUX, *m. pl.* Draegbaere schouw van aerde, *v.*

CHEMINÉE, *f.* Schouw, *v.*, schoórsteen, *m.* FAIRE Q. C. SOUS LA —, (fig.). Iets in het heymelyk doen. *Se marier sous la* —. In stilte trouwen.

CHEMINER, *v. n.* Gaen, reyzen, voorttrekken. — *droit.* Omzigtiglyk te werk gaen. —. Vloeyen, vloeyend zyn (van schryfstiel *of* gedicht spr.).

CHEMISE, *f.* Hemd, *o.* —. Papieren omslag, *m.*, deksel, *o.* — *de maille* Malishemd, *o.* — (t. de fortif.). Muermantel, *m.*; bekleeding eener battery, *v.*

CHEMISETTE, *f.* p. —*zète.* Overhemd, halfhemd, *o.*, hemdrok, *m.*; slaeplyf, *o.*

CHÉMOSIS, *m.* p. *kémoris.* (p. l's). Oogontsteeking, *v.*

CHÊNAIE, *f.* Eykenbosch, *o.*

CHENAL, *m.* Waterloop van eenen molen, *m.* —. Kil, *v.*, bed van eenig vaerwater, *o.* —. Hangbuys, hanggoót, *v.*

CHENALER, *v. n.* (mar.). De kil *of* het vaerwater zoeken.

CHENAPAN, *m.* (fam.). Deugniet, bandiet, struykroover, *m.*

CHÊNE, *m.* (arbre). Eyk, eykenboom, *m.* — *vert.* Steeneyk. *De* —. Eyken. *Du* —, *bois de* —. Eykenhout, *o.* *Feuilles de* —. Eykenloof, *o.*, eykenbladeren, *o. mv.* — (prov.). PAYER EN FEUILLES DE —. Met dingen betaelen, die geene weêrde hebben.

CHÊNEAU, *m.* p. —*nô.* Eykentelg, *v.*, eykenboomken, *o.*

CHÊNEAU, *m.* Looden goót, hanggoót, hanghuys, dakgoót, *v.*

CHENET, *m.* p. —*nè.* Haerdyzer, brandyzer, *o.*

CHÊNETEAU, *m.* Jongen eyk die by het kappen der bosschen blyft staen, *m.*

CHENETTE, *f.* (plante). Zeker geneeskruyd, *o.*

CHÊNE-VERT, *m.* Steeneyk, groeneyk, *m.*

CHENEVIÈRE, *f.* Hennipakker, kempakker, *m.* *Epouvantail à* —. Vogelschrikker, *m.* (zaed, *o.*

CHENEVIS, *m.* Kempzaed, hennip-

CHENEVOTTE, *f.* Hennipstok, halm van kemp, *m.*

CHENEVOTTER, *v. n.* Zwak hout schieten (van wyng. spr.).

CHENIL, *m.* p. *cheni.* Hondenhok, hondenkot, *o.*, nest (der jaghonden), *m.* —, (fig.). Kot, *o.*

CHENILLE, *f.* (insecte). Rusp, risp, *v.* — (tissu). Smal belegsel (tot sieraed op kleederen, hoeden, enz.), fluweelagtig zyden boordsel, *o.* —, (fig. *et* fam.). Zeer leelyken persoon; geringen, slegten mensch, plaeggeest, *m.* — (plante). Zekere plant, *v.*

CHENILLETTE, *f.* p. —*lète.* (plante). Schorpioenkruyd, *o.*

CHENU, E, *adj.* Wit *of* grys van ouderdom. — (poét.). Met sneeuw bedekt, sneeuwwit (dichtk.).

CHEPTEIL, CHEPTEL, *m.* p. *chetel.* BAIL DE BESTIAUX. Veepagt (om de helft der baet van het gebruyk), *v.*

CHER, ÈRE, *adj.* p. *chèr.* Lief, weêrd, dierbaer, bemind. —, (fig.) PRÉCIEUX. Kostbaer, kostelyk. —. Duer, kostelyk. *La chère année.* Het duere jaer. *Il fait — vivre en Angleterre.* Het is in Engeland duer leeven. —. Duer. *Mon —, ma chère.* Myn liefste. —, *adv.* Duer. *Vendre sa vie bien* —. Zyn leven zeer duer verkoopen, zich dapperlyk verweêren.

CHERCHE, CERCHE, *f.* (t. d'archit.). Onregelmaetige ronde, *v.*

CHERCHER, *v. a.* Zoeken, opzoeken. *Aller* —. Gaen haelen. *On me cherche.* Ik word gezogt. (prov.). — Q. Q. PAR MER ET PAR TERRE, À PIED ET À CHEVAL. Iemand overal zoeken. — SON PAIN, (fam.) MENDIER. Bedelen. —, TENTER, S'EFFORCER DE. Trogten. *Il cherche à se faire aimer.* Hy tragt zich bemind te maeken. — *noise, querelle.* Krakeel *of* twist zoeken.

CHERCHEUR, *m.* Zoeker, *m.* — *de franches lippées.* Schuymlooper.

CHERCHEUSE, *f.* Zoekster, *v.*

CHERCONÉE, *f.* (étoffe). Indiaensche stoffe van zyde en katoen, *v.*

CHÈRE, *f.* Cier, *v.* *Faire bonne* —. Goede cier maeken. *Il ne sait quelle — lui faire.* Hy weét niet hoe hem te onthaelen.

CHÈREMENT, *adv.* Teederlyk, hertelyk. —, À HAUT PRIX. Duer.

CHÉRI, E, *part.* et *adj.* Bemind, lief, geliefd.

CHÉRIC, *m.* (oiseau). Soórt van grasmusch, *v.*

CHÉRIF, *m.* Afstammeling van Mahomet, cherif, *m.* —, PRINCE ARABE. Arabischen prins, *m.*

CHÉRIR, *v. a.* Teederlyk beminnen, liefhebben.

CHÉRISSABLE, *adj.* Liefdeweêrdig, beminnenswêerdig.

CHERLERIE, *f.* (plante). Zekere plant *v.*

CHERSONÈSE, *f.* Schiereyland, halfeyland, *o.*

CHERSYDRE, *m.* (serpent). Pylslang, *v.*

CHERTÉ, *f.* Duerte, *v.*

CHERUBIN, *m.* (ange). Cherubien, *m.*

CHERVIS, *m.* (plante). Suykerwortel, *m.*

CHESNÉE, *f.* Kettingmaet, meêting met de ketting, *v.*

CHÉTIF, IVE, *adj.* Gering, slegt, ellendig, veragtelyk. *Avoir mine chétive.* Ellendig er uytzien. —. Zwak, ziek, mager. —. Kleyn.

CHÉTIVEMENT, *adv.* Geringelyk, armelyk, veragtelyk.

CHÉTODON, *m.* (poisson). Zekeren visch, *m.*

CHÉTOLIER, *m.* Veepagter (om de helft der baet), *m.*

CHEUQUE, *m.* (oiseau). Americaensche struysvogel, *m.*

CHEVAGE, *m.* (droit). Recht dat de vremdelingen eertyds voór hun verblyf in Frankryk moesten betaelen, *o.*

CHEVAL, *m.* Peêrd, *o.* — *entier.* Hengst, *m.* — *hongre,* — *châtré.* Ruyn, *m.* — *de carrosse.* Koetspeêrd. — *de selle.* Rypeêrd, zadelpeêrd. — *de main.* Handpeêrd. — *à deux mains.* Ry- en trekpeêrd. — *de course.* Hardrdaeyer, postlooper, *m.* — *de trait.* Trekpeêrd. — *de somme.* Lastpeêrd. — *marin.* Zeepeêrd. — *de louage.* Huerpeêrd. — *achevé.* Beréden (gedresseérd) peêrd. — *fort de devant.* Peêrd met sterke borst. — *qui n'a point d'appui.* Peêrd dat week in den bek is. — *de bataille.* Oórlogspeêrd, dat wel daertoe is afgeregt. —, (fig.) dikwils herhaelde bewysreden. *Debourrer, commencer un* —. Een peêrd tusschen de paelen zetten, beginnen te leeren. — *de frise* (art. mil.). Vrieschen ruyter, stormpael. *Aller à* —. Te peêrd *of* op een peêrd ryden. *Etre à* —. Te peêrd zitten, ryden. *Monter à* —. Te peêrd stygen. *Monter un — à poil.* Op een peêrd ryden zonder zadel. *Bel homme de* —. Eenen man die bevalligyk te peêrd zit. —,

Digitized by Google

Homme laborieux, stupide, brutal. Werkzaemen man; lomperd; vlegel, buffel, *m.* Chevaux, soldats à cheval. Ruytery, *v.*, peêrdenvolk, *o.*

CHEVALEMENT, *m.* Schoôr, stut (om een gebouw te schraegen), *m.*

CHEVALER, *v. a.* Onderschoôren, onderschraegen, onderstutten. —. Heên en weêr loopen.

CHEVALERESQUE, *adj.* Ridderlyk. *Jeux —s.* Ridderspelen.

CHEVALERIE, *f.* Ridderschap, *v.* en *o.*, ridderorden, *o.*

CHEVALET, *m.* p. —*lè.* Pynbank, raem (waerop de dwingelanders eertyds de martelaers folterden), *v.*; houten peêrd (tot straf der krygslieden), *o.* —. Kam (van snaertuygen), *m.* —. Ezel, schildersezel, *m.* —. Schoôr (om een gebouw te ondersteunen), stut, *m.*, schraeg, *v.* — *de scieur.* Schraeg (van zaegers), *v.*

CHEVALIER, *m.* p. —*lié.* Ridder, *m.* — *du guet.* Kapiteyn der nagtwagt (te Parys). — *d'industrie.* Gelukzoeker (loozen uytvinder van middelen om te bestaen), *m.* —, Pièce du jeu d'échecs. Peêrd, *o.* — (oiseau). Poelsnep, *v.*

CHEVALINE, *adj. f.* (t. de prat.). *Bête —.* Peêrd, *o.*

CHEVAL-MARIN, *m.* Zeepeêrd, *o.*

* **CHEVANCE**, *f.* Al wat men bezit.

* **CHEVAUCHER**, *v. n.* p. —*vôché.* (v. m.). Ryden, te peêrd ryden. — (t. de couvreur). Kruyswyze op elkander liggen. — (t. d'impr.). Uytspringen.

* **CHEVAUCHONS (À)**, *adv.* Schrydelings, schrylings.

CHEVAU-LÉGER, *m.* p. *chevôlégé.* au pl. *chevau-légers.* Ligtgewapenden ruyter, *m.* —s. Ligtgewapende ruytery, *v.*

CHEVÈCHE, *f.* (oiseau). Nagtraef, *v.*, steenuyl, *m.*

CHEVELEE, *adj. f. Tête— d'or.* (blas.). Hoofd met gulden hair.

CHEVELU, E, *adj.* Hairig, langhairig. — (t. de bot.). Hairig, vezelagtig. *Comète —e.* Haircomeêt, *v.*

CHEVELURE, *f.* Hair, hoofdhair, *o.* —, (fig. *et* poêt.) Feuilles. Bladeren, *o. mv.*, loof, *o.* — (t. de bot.). Worteltjes, vezeltjes, *o. mv.*, vezelen, *v. mv.* —, Rayons d'une comète. Straelen eener comeêt, *m. mv.*

CHEVER, *v. a.* Een edelgesteente van onder uythollen.

CHEVET, *m.* p. —*vè.* Hoofdeynde, *o.* —. Hoofdkussen, *o.*, hoofdpeuluwe, *v.* — *d'église.* Gedeelte eener kerk agter den hoogen altaer, *o.* —. Houten blok daer het agterste van het kanon op rust (op de schepen), *m.*

CHÉVETEAU, *m.* (partie de moulin). Kamrad van eenen molen, *o.*

CHEVÊTRE, *m.* (*v. m.*) Halster, halfter, *m.* — (t. de charp.). Steêkbalk (waerin de balken van eenen plankenvloer gewerkt worden), *m.* — (bandage). Verband voôr het onderste kaekbeen, *o.*

CHEVÊTRIER, *m.* Balk die eene spil ondersteunt, *m.*

CHEVEU, *m.* au pl. *cheveux.* Hair, hoofdhair, *o. Faux —x.* Parruyk, *v.* *Faire les —x à q. q.* Iemands hair snyden. *Cela me fait dresser les —x.* Dat doet my de hairen te berge ryzen, verwekt een hevig afgryzen by my. *Prendre l'occasion aux —x.* De gelegenheyd waerneêmen.

CHEVILLAGE, *m.* Toepinning (der schepen), *v.*

CHEVILLE, *f.* Pin, *v.* — *de fer.* Bout, *m.*, yzeren pin, *v.* — *du pied.* Enkel, *m.*, knoesel, *v.* —, (fig.). Stopwoôrd, vulwoôrd (in een vers), *o.* — *ouvrière.* Sluytnagel aen het voôrstuk van een rytuyg, *m.*; hoofdpersoon, *m.* —s, andouillers (vén.). Takjes aen de hertshoôrnen, *o. mv.*

CHEVILLÉ, E, *adj.* — (prov.). Il a l'âme —e dans le corps. Hy is taey, het leven is er ingeroest. *Vers —.* Vers vol ydele stopwoôrden. *Tête de cerf —e.* Hertshoofd dat wel getakt is.

CHEVILLER, *v. a.* Pinnen, vastpinnen.

CHEVILLETTE, *f.* p. —*lète.* Kleyne pin, *v.* — (t. de rel.). Plat stuk koper met gaten (by de boekb.), *o.*

CHEVILLON, *m.* Gedraeyd stokje in de leuning van eenen stoel, *o.*; zekeren scheêpshoom, *m.*

CHEVILLOTS, *m. pl. voyez* Cabillots.

CHEVILLURE, *f.* (vén.). Takjes aen de hertshoôrnen, *o. mv.*

* **CHEVIR**, *v. n.* In toom houden, bedwingen. —. Tot een vergelyk komen.

* **CHEVISSANCE**, *f.* Vergelyk, verdrag, *o.*

CHÈVRE, *f.* Geyt, *v.* — *sauvage.* Berggeyt, wilde geyt. —, Sorte de levier. Kraen, krikkemik, *v.*; werktuyg om zwaere lasten op te ligten, *o.* — (prov.). Sauver la — et le chou. Twee ongelukken te gelyk afkeeren.

CHEVREAU, *m.* p. —*vrô.* Jonge geyt, *v.*

CHÈVRE-FEUILLE, *m.* au pl. *chèvre-feuilles.* Geytenblad, *o.*, kamperfoelie, *v.*, mannekenskruyd, *o.*

CHÈVRE-PIED, *adj. m.* au pl. *chèvre-pieds.* Boksvoetig. — , *m.* Satyre. Boksvoet, *m.*

CHEVRETTE, *f.* p. —*vrète.* Reegeyt, *v.* —. Garnaet, steurkrab, *v.* —. Brandyzertje, *o.* —. Dryvoet, *m.* —. Apotheêkers siroôp- *of* oliepot, *m.*

CHEVREUIL, *m.* Reebok, *m.*, ree, *v.*

CHEVRIER, *m.* Geytenhoeder, geytenherder, *m.*

CHEVRILLARD, *m.* Jongen reebok, *m.*

CHEVRON, *m.* Rib, sparre, daksparre, *v.*, keper, *m.* — (t. mil.). Hoekvormig boordsel op de mouwen der soldaeten, *o.*

CHEVRONNÉ, E, *adj.* (blas.). Met kepers voôrzien.

CHEVROTAGE, *m.* Zeker oud recht op de geyten, *o.*

CHEVROTAIN, *m.* (quadrupède). Soôrt van kleynen indianeusche hert, *m.*

CHEVROTEMENT, *m.* (t. de mus.). Zeker beêvend *of* schuttend maetgeluyd, *o.*

CHEVROTER, *v. n.* Geyten werpen *of* voortbrengen. —. Met eene beêvende stem zingen. —. Al huppelende gaen. —, (fig. et fam.). Se dépiter. Gram worden.

CHEVROTIN, *m.* Geyteuleêr, *o.*

CHEVROTINE, *f.* Hagel om reebokken te schieten, *m.*

CHEZ, *prép.* p. *ché.* Au logis de: parmi; dans. By, tot, te, onder. *Il demeure — nous.* Hy woont by ons. *Avoir un — soi.* Eene eygene wooning hebben. *Il est allé de — lui à une heure.* Hy is om een uer van huys gegaen. *Je viens de — vous.* Ik kom van uw huys.

CHIAOUX, *m.* Deurwaerder by de Turken, *m.*

CHIASSE, *f.* Metaelschuym, *o.* —. Drek van insekten, *m.* —, (pop.). Personne vile. Geringen, veragtelyken persoon.

CHICAMBAULT, *m.* p. —*kanbô* (t. de mar.). Galioen van een kleyn vaertuyg, *o.*

CHICANE, *f.* Hairklievery, knibbeling, dwarsdryvery, *v.*, twist, *m.*

CHICANER, *v. n.* et *a.* Hairklieven, knibbelen, dwarsdryven, twisten. —, *v. a.* Zonder gegronde redenen in 't recht betrekken, een rechtsgeding sleêpende houden. —, (fam.). Critiquer sans raison; fâcher, chagriner. Zonder reden berispen, bestraffen; lastig vallen. — *le vent* (mar.). Prangen, laveêren, tegen den wind worstelen.

CHICANERIE, *f.* Hairklievery, dwarsdryvery, *v.*

CHICANEUR, KUSE, *s. m.* et *f.* Hairkliever, knibbelaer, dwarsdryver, twister, *m.*; hairkliefster, knibbelaerster, dwarsdryfster, *v.*

CHICANIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Knibbelagtig, knibbelig, twistagtig. *Voyez* Chicaneur.

CHICHE, *adj.* Gierig, vrek, vrekagtig, karig. —. Slegt, gering. *Pois —s.* Cicers, grauwe erten, spaensche erten, *m. mv.*

CHICHEMENT, *adv.* Gieriglyk, vrekkiglyk, kariglyk.

CHICON, *m.* Roomsche latuw (salaed), *v.*

CHICORACÉES, *f. pl.* Planten van het geslacht des andyvie, *v. mv.*

CHICORÉE, *f.* (plante). Andyvie, *m.* — *frisée.* Krolandyvie. — *sauvage.* Suykery, *v.*, suykeryloof, bitterloof, *o. Racine de — sauvage.* Suykerypeêën, *v.*, suykerywortel, *m.*, bitterpeêën, *v.*

CHICOT, *m.* p. —*kô.* Wortelstuk, *o.*, houten splinter, *m.* —. Dorren tak, *m.* —. Wortel van eenen tand, *m.* —. Zekere peêrdeziekte, *v.*

CHICOTER, *v. n.* (pop.). Knibbelen, hairklieven.

CHICOTIN, *m.* Sap van den kwintappel en van bittere kruyden, *o.*

CHIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Hond, reu, rekel, *m.*; teêf, *v.* — *d'attache.* Leghond, hofhond, ketenhond. — *de garde* ou *de basse-cour.* Wagthond, huyshond. — *de chasse.* Jagthond. — *courant.* Brak, *m.* — *couchant.* Leg- of patryshond. — *muet.* Speurhond. *Entre — et loup, sur le soir.* Tusschen licht en donker. *Faire le — couchant.* Op eene luege wyze vleyen. *Vie de —, misérable.* Ellendig leven. *Les bons —s chaussent de race.* De kinderen aerden naer hunne ouders, den appel valt niet ver van den boom. *Il vient là comme un — dans un jeu de quilles.* Hy is er gezien als eenen aep in eene porceylynkas. — *d'une arme à feu.* Haen (van een vuerroer), *m.* —, Constellation. Hondsterre, *v.* —, *adj.* Slegt, gering, onaengenaem. — *de temps.* Slegt weêr.

CHIEN-DE-MER, *m. voyez* Chien-marin.

CHIENDENT, *m.* (plante). Hondsgras, lidgras, *o.*, hondswortel, *m.*

CHIEN-LOUP, *m.* Wolfhond, *m.*

CHIEN-MARIN, *m.* (poisson). Zeehond, rob, *m.*; haey, *v.*

CHIENNE, *f.* Teêf, hondin, *v.*

CHIENNER, *v. n.* p. *chiéner.* Jonge honden werpen.

CHIER, *v. n.* (pop.). Kakken, schyten.

CHIEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (pop.). Kakker, schyter, *m.*; kakster, schyster, *v.*

CHIFFE, *f.* p. *chifo.* Dunne, slegte stoffe, *v.* —, Chiffon à papier. Vod, *v.*

CHIFFON, *m.* p. *chifon.* Lomp, vod, *v.*, ouden lap, *m.* —, (fig.) Chose de peu de valeur. Vod, *v.* —s. Iets dat tot vrouwenopschik dient, maer van weynige weêrde, *o.*

CHIFFONNE, *adj. f. Branche —.* Ontnutten tak, *m.*

CHIFFONNÉ, E, *adj.* Gekreukt, gefommeld Mine —e (fig.). Gelaet met onregelmaetige maer aengenaeme trekken.

CHIFFONNER, *v. a.* Kreuken, fommelen, kronkelen. —, (fig. et fam.). Tourmenter. Kwellen, outrusten. *Cela me chiffonne.* Dat kwelt myne geest.

CHIFFONNIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Voddeman, voddeverkooper, *m.*; voddewyf, *o.*, voddeverkoopster, *v.* — (fig. et fam.). Knibbelaer, hairkliever, *m.*; knibbelaerster, hairkliefster, *v.*, Conteur, bavard. Praetter, *m.*; praetster, *v.*

CHIFFONNIÈRE *f.* (meuble). Ladentafel, lappenkas, *v.*

Digitized by Google

CHIFFRE, *m.* p. *chifre.* Cyfer, *v.*, cyferletter, *v.*, merk, cyferschrift, *o.*; geheyme tael, *v.* —. Naemcyfer, *o.*
CHIFFRER, *v. a.* Cyferen, opcyferen. —, *v. a.* et *n. Compter, écrire en chiffres.* In cyfers schryven.
CHIFFREUR, *m.* (pop.). Cyferaer, *m.*
CHIGNON, *m.* Nek, *m.* —. Opgemaekt hair agter op het hoofd van eene vrouw, *o.*
CHILIADE, *f.* Duyzend, duyzendtal, *o.*
CHILIARQUE, *m.* p. *kiliarke.* (t. d'antiq.). Oversten van duyzend man (by de ouden), *m.*
CHILIOGONE, *m.* (t. de géom.). Duyzendhoek, *m.*, duyzendhoekige figuer, *v.*
CHILIOMBE, *m.* (t. d'antiq.). Offerande van duyzend ossen, *v.*
CHILLAS, *m.* (étoffe). Indiaensch katoen, *o.*
CHIMÈRE, *f.* Verdicht wangedrogt, schrikdier, *o.* —, (fig.). Ydele inbeelding, hersenschim, *v.*, verdichtsel, *o.*
CHIMÉRIQUE, *adj.* Verdicht, ongegrond, hersenschimmig, ingebeêld, ydel.
* **CHIMÉRIQUEMENT**, *adv.* Ydellyk, op eene ongegronde, ingebeêlde *of* verdichte wyze.
* **CHIMIATRE**, *m.* Scheykundigen arts *m.*
* **CHIMIATRIE**, *f.* Artsenyscheykonst *v.*
CHIMIE, *f.* (science). Scheykonst, scheykunde, stofscheyding, *v.*
CHIMIQUE, *adj.* Scheykundig.
CHIMISTE, *m.* Scheykundigen, stofscheyder, *m.*
CHINE, *f.* (empire). China.
CHINER, *v. a.* (t. de manuf.). De schetsdraeden van eene stoffe zoo verwen en schikken dat zy, geweeven zynde, eene teekening opleveren.
CHINFRENEAU, *m.* p. *—nô.* (pop.). Slag in het aengezigt met eenen stok of degen, *m.*
CHINOIS, E, *adj.* et *s.* Van China, chineesch. *La langue —e, le —.* Het Chineesch, de chineesche tael. —, *m.* Chineés, *m.* —, *f.* Chineésche vrouw.
CHINQUER, *v. n.* (pop.). Zuypen, zwelgen, sterk drinken.
CHIOURME, *f.* Galeyboeven, galeyslaeven, roeyers, *m. mv.*
CHIPAGE, *m.* Bereyding van huyden *of* vellen op de deénsche wyze, *v.*
CHIPER, *v. a.* Vellen bereyden op de deénsche wyze, door twee geweekte huyden, met run tusschen beyde, samen te naeyen. —, (pop.) Dérober (un objet de peu de valeur). Stéelen, ontvremden, ontfutselen.
CHIPOTER, *v. n.* Talmen, futselen. —, Knibbelen, krakeelen.
CHIPOTIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Talmer, futselaer, knibbelaer, krakeeler, *m.*; talmster, futselaerster, knibbelaerster, krakeelster, *v.*
CHIQUE, *f.* (insecte). Huydworm, *m.* —, Petite tasse. Koffikopje, *o.* —, Bille. Knikker, marbol, marmel (daer de kinderen mede spéelen), *m.* —. Troyen *of* knauwtabak, *m.*
CHIQUENAUDE, *f.* p. *—nôde.* Knip met de vingers, *m.*
CHIQUER, *v. a.* et *n.* Tabak knauwen. —, (Pop.) Boire, manger. Eéten, drinken.
* **CHIQUET**, *m.* p. *—kè.* Beétje, stukje, *o.* —, (prov.). *Payer — à —.* Met een weynig seffens betaelen; allengsgewijs.
* **CHIQUETER**, *v. a.* Wolkammen, wolkaerden. —, (t. de pâtissier). Streé-pen *of* streelen maeken tot sieraed op een stuk gebak.
CHIRAGRE, *f.* p. *ki—.* Handeuvel, *o.*, handjigt, *v.*; flereeyn aen de handen, *o.* —, *s. m.* et *f.* Die met de handjigt gekweld is.

CHIRITE, *f.* (pierre). Gebloemden steen verbeêldende eene hand, *m.*
CHIROGRAPHAIRE, *adj.* et *s.* p. *kirografère.* (t. de droit). Handschriftelyk. —, *m.* et *f.* Schuldeyscher, schuldeyscheres (welker recht op een enkel handschrift gegrond is).
CHIROLOGIE, *f.* p. *kiroloji.* Handspraek, vingerspraek (konst van zyne gedagten uyt te drukken door teekens met de vingers), *v.* (kykkonst, *v.*
CHIROMANCIE, *f.* Handkyking, handkyken.
CHIROMANCIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Handkyker, *m.*; handkykster, *v.*
CHIRONOME, *m.* (insecte). Soórt van insekt, *o.*
CHIRONOMIE, *f.* p. *ki—.* Hand- *of* vingerspraekkonst (by de ouden), *v.*
CHIRONOMISTE, *m.* Hand- *of* vingerspraekkundigen, *m.*
CHIRURGICAL, E, *adj.* Heelkundig.
CHIRURGIE, *f.* Heelkunde, heelkonst, wondheelkunde, *v.*
CHIRURGIEN, *m.* Heelkundigen, heelmeester, wondheeler, *m.* — (poisson). Soórt van zeevisch, *m.*
CHIRURGIQUE, *adj.* Heelkundig.
CHISTE, *m. voyez* Kyste.
CHITES, *f. pl.* Sits, fyn katoen (gedrukt met vaste koleuren), *o.*
CHITOME, *m.* Opperhoofd van den godsdienst (by de negers *of* zwarten), *o.*
CHIÛRE, *f.* Vliegescheét, *m.*
CHLAMIDE, *f.* p. *klamide.* (t. d'antiq.). Mantel; krygsmantel (by de ouden), *m.*
CHLORE, *m.* p. *klo—.* (t. de chim.). Zoutzuer, *o.*
CHLORIS, *m.* p. *kloris* (pr. l's). (oiseau). Soórt van vink, *v.* — (plante) Zekere grasplant, *v.*
CHLORITE, *f.* Groenen talksteen, *m.*
CHLOROSE, *f.* Bleekzugt, geepsheyd, *v.*
CHLOROTIQUE, *adj. f.* Bleekzugtig.
CHOC, *m.* Stoot, schok, *m.*, aenstooting, *v.* — (de verres). Geklink, *o.* —. Aenval, gryk, slag, *m.*; gevegt (van twee vyandelyke legers), *o.* — *des verres.* Geklink der glazen. —, (fig.) Revers subit et imprévu. Ramp, *v.*, ongeluk, verlies, *o.* —, Outil de chapelier. Hoedenmaekersstamper, *m.*
CHOCOLAT, *m.* Chocolaet, *m.*
CHOCOLATIER, *m.* Chocolaetmaeker, chocolaetverkooper, *m.*
CHOCOLATIÈRE, *f.* (vase). Chocolaetkan, *v.*, chocolaetpot, *m.*
CHOEUR, *m.* Choor, koor (gesamenlyke zangers), *v.* en *o.* —, Morceau de musique. Choor, koor, *v.* en *o.* —, Partie de l'église. Choor, koor (in de kerken), *v.* en *o. Enfant de* —. Koorkind, *o.*, koorjongen, koorsel, *m.* —, Ordre des esprits célestes. Koor, *v.* en *o.*, rey, *v. Les neuf —s des anges.* De negen kooren der engelen.
CHOIR, *v. n.* p. *choar.* Tomber. (word niet gebruykt als in *infinit.* en in *part. pass.* chu). Vallen.
CHOISIR, *v. a.* p. *choazir.* Kiezen, uytkiezen, verkiezen, uytzoeken, uytkippen.
CHOIX, *m.* p. *choa.* Keus, keur, voórkeur, *m.* en *v.*; kiezing, verkiezing, *v.*
CHOLAGOGUE, *adj.* p. *ko—.* (t. de méd.). Galverdryvend. —, *m.* Galverdryvend middel, *o.*
CHOLÉDOGRAPHIE, *f.* p. *kolé—.* (t. de méd.). Geneésknndige beschryving der gal, *v.*
CHOLÉDOLOGIE, *f.* (t. de méd.). Geneéskundige verhandeling over de gal, *v.*
CHOLÉDOQUE, *adj.* p. *kolédoke. Canal* — (méd.). Galleyder, *m.*, galbuys, *v.*
CHOLÉRA-MORBUS, *m.* Galziekte, *v.*
CHOLÉRIQUE, *adj. voyez* Coléïque.
CHÔMABLE, *adj. Jours —s.* Vierdagen, feestdagen, *m. mv.*
CHÔMAGE, *m.* Viertyd, *m.*, rust, *v. Jour de* —. Vierdag, rustdag, *m.*
CHÔMER, *v. a.* Ophouden van arbeyden, vieren. — *les dimanches.* De zondagen vieren. C'est un saint qu'on ne chôme plus (fig.). Dien man word niet meer geteld. —, *v. n.* Geen werk hebben, ledig zyn. *Le moulin chôme.* Den molen maelt niet, staet stil. —, Ne point être ensemencé. Braek liggen. *Les terres chôment.* De landen leggen braek. —, Manquer de q. c. (fam.). Ontbreéken, niet hebben. *Il chôme de livres.* Hy heeft geene boeken.
CHONDRILLE, *f.* (plante). Vratten-kruyd, *o.*
CHONDROGRAPHIE, *f.* p. *kon—.* (t. d'anat.). Knarsbeenbeschryving, *v.*
CHONDROLOGIE, *f.* p. *kon—.* (t. d'anat.). Verhandeling over de knarsbeenen, *v.*
CHONDROTOMIE, *f.* (t. d'anat.). Knarsbeenontleding, *v.*
CHOPINE, *f.* Uper, *o.*; halve pint, *v.*
CHOPINER, *v. n.* (pop.). Zuypen, sterk drinken.
CHOPINETTE, *f.* Pintje, uper, *o.* —. Pompslot, *o.*, pompemer, *m.*
* **CHOPPEMENT**, *m.* p. *chopemant.* Struykeling, met den voet ergens tegen stooten, *v.*
* **CHOPPER**, *v. n.* Struykelen, met den voet ergens tegen aenstooten. —, (fig. *et* pop.). Eenen lompen misslag begaen.
CHOQUANT, E, *adj.* Aenstootelyk, beledigend, mishaegelyk.
CHOQUART, *m.* (oiseau). Bergraef, *v.*
CHOQUE, *f.* (outil). Koperen stamper (hoedenmaekersgereedschap), *m.*
CHOQUER, *v. a.* Stooten, aenstooten, schokken. —, (fig.) Offenser. Beledigen, kwetsen. *Il se choque de tout.* Hy agt zich over alles beledigd, hy neémt alles ten kwaede op. —, Déplaire. Mishaegen. —, Etre contraire à. Tegenstryden. —, *v. n.* Boire ensemble. Te samen drinken, met de glazen klinken. Se —, se heurter. Zich stooten *of* aenstooten. Se —, s'attaquer. Handgemeen worden, op elkander aenvallen. Se — de q. c., s'en offenser. Zich ergens over stooren, ergens over kwaed worden. *Les armées se choquèrent avec ardeur.* De legers vielen elkander met grooten drift aen.
CHORAÏQUE, *adj. Vers* —. Grieksch *of* latynsch vers met voeten van eene lange en eene korte lettergreép.
CHORAUX, *m. pl.* Koorkinderen, *o. mv.*, koorjongens, koorsel, *m. mv.*
CHORDAPSE, *m.* p. *kordapse.* Darmkronkel, *m.*, darmkolick, *o.*
CHORÉE, *m.* p. *koré.* (t. de poésie). Voet, in een grieksch *of* latynsch vers van eene lange en eene korte lettergreép, *m.*
CHORÉGE, *m.* p. *koréje.* Bestierder der schouwspelen (by de oude Grieken), *m.*
CHORÉGRAPHE, *m.* p. *korégrafe.* Dansteekenaer, *m.*
CHORÉGRAPHIE, *f.* Dansteekening (op papier), *v.*
* **CHORÉVÊQUE**, *m.* p. *ko—.* Bisschop ten platten lande (in voórige tyden), *m.*
CHORIAMBE, *m.* p. *ko—.* (t. de poésie). Voetmaet van een grieksch *of* latynsch vers bestaende uyt twee korte lettergreépen tusschen twee lange, *v.*
CHORION, *m.* (t. d'anat.). Adervlies; buytenvlies, *o.*
CHORISTE, *m.* p. *ko—.* Koorzanger, *m.*
CHOROBATE, *m.* p. *ko—.* Waterpas, paslood (der ouden), *o.*
CHOROGRAPHIE, *f.* p. *ko—.* Landschapsbeschryving, *v.*
CHOROGRAPHIQUE, *adj.* Van de landschapsbeschryving, dat daertoe behoort. *Carte —.* Byzondere kaert, kaert van een landschap.
CHOROÏDE, *f.* (t. d'anat.). Netvormig vlies van den oogappel, *o.* —, *adj.* Adervliesagtig, buytenvliesagtig.

Digitized by Google

CHORUS, *m.* (mot latin). *Faire —.* Eenpaerig zingen (aen tafel), te samen hetzelfde zeggen.

CHOSE, *f.* Ding, *o.*, zaek, *v.* *Quelque —.* Iets, iet. *Quelque — de beau.* Iets schoons. *Ce n'est pas grand'—.* Het beteekent niet veél. *La — publique.* Het gemeene best. —, (fig.) Événement. Gebeurtenis, *v.* —, Pensée. Gedagte, *v.*

CHOU, *m.* au pl. *choux.* Kool, *v.* — *-fleur.* Bloemkool. — *-cabus.* Kabuyskool. — *vert.* Boerenkool. — *d'hiver.* Winterkool. —*x salés.* Zuerkool. — *de Savoie* ou *de Milan.* Savooykool.

CHOUAN, *m.* Opstandeling in Bretagne, *m.*

CHOUC, *m.* (oiseau). Soórt van raef, *v.*

CHOUCADOR, *m.* (oiseau). Soórt van meérle, *v.*

CHOUCARI, *m.* (oiseau). Zekere raef, *v.*

CHOUCAS, *m.* (oiseau). Kauw, *v.*

CHOU-CHOU, *m.* Wittebroodskind, *o.*

CHOU-COLZA, *m. voyez* Colza.

CHOUCOU, *m.* (oiseau). Soórt van nagtuyl, *m.*

CHOUCROUTE, *f.* Zuerkool, *v.*

CHOUETTE, *f.* p. —*ète.* (oiseau). Steenuyl, nagtuyl, *m.* *Faire la —.* In het piketspel alleen tegen twee persoonen speélen. *Il est larron comme une —.* Hy steélt als eene raef.

CHOU-NAVET, *m.* au pl. *choux-navets.* Koolraep, raepkool, *v.*

CHOU-PALMISTE, *m.* au pl. *choux-palmistes.* Vrugt van zekeren palmboom, *v.*

CHOUQUET, *m.* p. —*kè.* (t. de mar.). Scheépsblok, *m.*, ezelshoofd, *o.*

CHOU-RAVE, *m. voyez* Chou-navet.

CHOUSSET, *m.* p. —*cè.* Turkschen drank, *m.*

CHOYER, *v. a.* (word geconj. als *employer*). Koesteren, gaedeslaen. — *q. q., le ménager.* Iemand ontzien, groote agting hebben voór iemand. Se —. Zich koesteren, zyn gemak zoeken, veél werk van zyn-zelven maeken.

CHRÊME, *m.* p. *krême.* Chrisma, *o.*, heylige olie, *v.*

CHRÉMEAU, *m.* p. *krêmô.* (petit bonnet). Vormselmutsken (dat men eertyds de kinderen opzette by het vormsel), *o.*

CHRÉSMELER, *v. a.* Met chrisma zalven.

CHRÉTIEN, ENNE, *adj.* et *s. p. krétin, krétiène.* Christelyk. *Vie —enne.* Christelyk leven. *Religion —enne.* Christendom, *o.* —, *m.* et *f.* Christen, *m.* en *v.* Bon — (poire). Groote peér, *v.*

CHRÉTIENNEMENT, *adv.* Christelyk, op eene christelyke wyze.

CHRÉTIENTÉ, *f.* Christendom, christenryk, *o.*, christenheyd, *v.*

CHRIE, *f.* p. *krie.* Uytbreyding, kortbondige spreuk (die men aen de leerlingen voórstelt om uyt te breyden), *v.*

CHRISMATION, *f.* Zalving, *v.*

CHRIST, *m.* p. *krist.* Le Messie. Den gezalfden, Christus, *m.* —, Crucifix. Christusbeéld, *o.* (venkel, *v.*

CHRISTE-MARINE, *f.* (plante). Zee-

* **CHRISTIANISER**, *v. a.* Tot eenen christen maeken.

CHRISTIANISME, *m.* Christendom, *o.*, christelyken godsdienst, *m.*

CHROMATE, *m.* p. *krô—.* (t. de chim.). Soórt van zout, *o.*

CHROMATIQUE, *m.* (t. de mus.). Kromatiek, met veél agtereenvolgende halve toonen, *o.* —, *adj.* Coloré (opt.). Gekoleurd.

CHRÔME, *m.* (t. de chim.). Zeker half metael, *o.* — (t. de mus.). *voyez* Dièse.

CHRONIQUE, *f.* p. *kronike.* Kronyk, *v.*, jaerboek, tydboek, *m.* en *o.* — *scandaleuse.* Lasterrede, *v.* —, *adj.* Qui dure long-temps (méd.). Langduerig, aenhoudend. *Maladie —.* Langduerige *of* aenhoudende ziekte, *v.*

CHRONIQUEUR, *m.* Kronykschryver, jaerboekschryver, *m.*

CHRONOGRAMME, *m.* p. *kronograme.* Jaerschrift, jaerdicht, tydschrift, tydvers, chronicon, *o.*

CHRONOGRAPHE, *m.* Tydbeschryver *m.*

CHRONOGRAPHIE *f.* Tydbeschryving *v.*

CHRONOLOGIE, *f.* p. *kronolojie.* Tydrekening, tydrekenkunde, *v.*

CHRONOLOGIQUE, *adj.* Tydrekenkundig. *Table —.* Tydregister, *o.*

CHRONOLOGISTE, *m.* Tydrekenkundigen, tydrekenaer, *m.* (ciste.

CHRONOLOGUE, *m. voyez* Chronolo-

CHRONOMÈTRE, *m.* p. *krô—.* (t. de phys.). Tydmeéter, *m.*

CHRYSALIDE, *f.* p. *krisa—.* Popken (van ruspen, enz.), *o.*

CHRYSALIDER (SE), *v. pr.* In een popken veranderen.

CHRYSANTHÈME, *f.* (plante). Goudbloem, paddebloem, *v.*; ossenoog, *o.*

CHRYSIS, *m.* **CHRYSIDE**, *f.* p. *krizis* (pr. l's). (insecte). Goudwesp, *v.*

CHRYSITE, *m.* Ouden naem van den toetssteen, *m.*

CHRYSOBÉRIL, *m.* (pierre précieuse). Groengeélen berilsteen, *m.*

CHRYSOCHLORE, *f.* p. *krisoklore.* (taupe). Groengeélen mol, *m.*

CHRYSOCOLLE, *f.* (t. d'hist. nat.). Goudlym, *v.* en *o.*, berggroen, *o.*

CHRYSOCOME, *f.* (plante). Goudhair, *o.*

CHRYSOLITHE, *f.* p. *krisolite.* (pierre précieuse). Chrysolyt, goudsteen, *m.*

CHRYSOMÈLE, *f.* (insecte). Goudvlieg *v.*

CHRYSOPÉE, *f.* p. *krizopé.* Konst van goud te maeken.

CHRYSOPRASE, *f.* p. *krizoprase.* (pierre précieuse). Zekeren groenen smaragd *m.*

CHRYSULÉE, *f.* (t. de chim.). Goud ontbindend scheywater, *o.*

CHU, E, *part. passé* de Choir.

CHUCHETER, *v. n.* Piepen.

CHUCHOTEMENT, *m.* Fluystering, *v.*

CHUCHOTER, *v. n.* et *a.* (word geconj. als *jeter*). Fluysteren, vezelen, stil in het oor spreeken.

CHUCHOTERIE, *f.* Fluystering, *v.* —. Heymelyk gesprek in het oor, *o.*

CHUCHOTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Fluysteraer, *m.*; fluysteraerster, *v.*

CHURGE, *m.* (oiseau). Oostindische trapgans, *v.*

CHUT! *interj.* (pr. le *t*). Silence (fam.). Stil daer! sus!

CHUTE, *f.* Val; omval, *m.*, het vallen. *Il est mort de sa —.* Hy is aen zynen val, aen de gevolgen van zynen val, gestorven. — *d'eau.* Waterval. *La — d'une maison.* Het instorten van een huys. *La — des feuilles.* Het vallen der bladeren. — *de voile.* Lengte van een zeyl. —, (fig.) Décadence. Val, ondergang, *m.*, verval, *o.* —, Malheur, ruine. Val, ondergang, *m.*; ongeluk, *o.* —, Faute commise par faiblesse. Val, *m.*, zonde, *v.* *La — du premier homme.* Den val van den eersten mensch. —. Slot van een vers, *o.*; eyndval van eenen volzin, *m.*

CHYLE, *m.* (t. de méd.). Maegsap, maegslym, chyl, gyl, *o.*

CHYLEUX, EUSE, *adj.* (t. de méd.). Gylagtig, chylagtig.

CHYLIFÈRE, *adj.* *Vaisseaux —s.* Gylvaetjes, gylvaten, *o. mv.*

CHYLIFICATION, *f.* (t. de méd.). Chylmaeking, chylwording, gylwording (verandering der spys in chyl), *v.*

CHYLOSE, *f. voyez* Chylification.

CI, *adv.* Ici. Hier. *Celui-ci.* Deézen (dezen). *Celle-ci.* Deéze. *Ci-après.* Hierna. *Ci-dessus.* Hierboven. *Ci-devant.* Hiervoóren; voór deézen, te voóren, voórmaelig. *Ci-joint.* Hiernevens. *Par-ci, par-là.* Hier en daer. *Entre — et demain.* Tusschen dit en morgen.

CIBLE, CIBE, *f.* Wit, doelwit, *o.*, schyf, *v.* *Tirer à la —.* Naer het doelwit *of* schyf schieten.

CIBOIRE, *m.* p. *ciboar.* Ciborie, *v.*, communiekop, *m.*

CIBOULE, *f.* (plante). Bieslook, *o.*

CIBOULETTE, *f.* (plante). Fyn bieslook, *o.*

CICADAIRES, *m.* p. —*dère* (insectes). Geslacht van halfschildige insekten, *o.*

CICATRICE, *f.* Likteeken, lidteeken, wondteeken, *o.*

CICATRICULE, *f.* Likteekentje, *o.* —. Haenetred (in een ey), *v.*

CICATRISANT, E, *adj.* Heelend. —, *m.* Heelend geneésmiddel, *o.*

CICATRISATIF, IVE, *adj.* Likteekenvormende. (ming, *v.*

CICATRISATION, *f.* Likteekenvor-

CICATRISÉ, E, *adj.* Met lidteekens.

CICATRISER, *v. a.* Likteekenen, lidteekens geéven; toeheelen, zich sluyten. Se —. Toeheelen, zich sluyten. *La petite vérole lui a cicatrisé le visage.* De kinderziekte heéft zyn aengezigt geschonden.

CICÉRO, *m.* (caractère d'imprimerie). Medianeletter, *v.*

CICEROLES, *f. pl.* Cicers (soórt van kleyne erten), *m. mv.*

CICÉRONE, *m.* Gids, wegwyzer (geleyder der vreemdelingen te Roomen), *m.*

CICÉRONIEN, ENNE, *adj.* *Style —.* Schryfstiel gelykende aen dien van Cicero.

CICLAMEN, *m.* (plante). Verkensbrood, aerdbrood, *o.*

CICUTAIRE, *f.* Dolle waterkervel, wilde kervel, *v.*

CID, *m.* (mot arabe). Opperhoofd, *o.*, bevelhebber (in Arabiën), *m.*

CIDRE, *m.* (boisson). Ciderdrank, appeldrank, *m.*

CIEL (pl. *cieux*), *m.* Hemel, *m.*; uytspansel, *o.* —, (fig.) Les astres. Sterren, *v. mv.*, hemel, *m.* —, Les nuées; l'air. Wolken, *v. mv.*; locht, *v.*, hemel, *m.* *Un — serein.* Eene heldere locht. *Si le — tombait, il y aurait bien des alouettes prises.* Als den hemel invalt, liggen wy er allen onder. *On l'a élevé jusqu'au —.* Men heéft hem hemelhoog gepreézen. *Remuer — et terre.* Hemel en aerde beweégen, alle zyne krachten inspannen. —, Séjour de Dieu, des saints, des bienheureux. Hemel, *m.*; hemelryk, paradys, *o.* —, Dieu, la volonté divine. Hemel. *O —!* O hemel! *Grâces au —!* Den hemel zy gedankt. — (pl. *ciels*), Partie arienne d'un tableau. Locht, *v.* —. Hemel, *m.*, gehemelte (van een ledekant), *o.* — *d'une carrière.* Welsel eener steengroef, *o.* —, Climat. Lochtstreék, locht, *v.*

CIERGE, *m.* Waskeérs, *v.* — *du Pérou* (plante). Zekere plant, *v.*

CIERGIER, *m.* Waskeérsenmaeker, waslichtverkooper, *m.*

CIGALE, *f.* (insecte). Krekel, heykrekel, boomkrekel, *v.*

CIGALER, *v. n.* Zingen als eene krekel.

CIGARE, CIGARRE, *m.* Tabaksrolleken, *o.*, sigaer, *v.*

CIGNE, *m. voyez* Cygne.

CIGOGNE, *f.* (oiseau). Ooyevaer, *m.*

CIGOGNEAU, *m.* Jongen ooyevaer, *m.*

CIGUE, *f.* p. —*gu-e* (plante vénéneuse). Scheérling, dollekervel, *v.*, pypkruyd (vergiftige plant), *o.*

CIL, *m.* Hair aen de oogleden, *o.* —s (t. de bot.). Vezeltjes (gelyk hair van oogleden), *o. mv.*

CILIAIRE, *adj.* Van de hairen der oogleden, daertoe behoorend.

CILICE, *m.* Hairenkleed, boetkleed, *o.*

CILIÉ, E, *adj.* (bot.). Met vezeltjes *of* randhairtjes.

Digitized by Google

CILINDRE, *m. voyez* CYLINDRE.

CILLEMENT, *m.* Blikking der oogen, knipping met de oogen, *v.*

CILLER, *v. a.* Blikken, knipoogen. *On ne peut regarder le soleil sans —.* Men kan de zon niet aenzien zonder te blikken. —, *v. n.* (t. de man.). Gryp boven de oogen worden. *Ce cheval cille.* Dat peërd krygt witte hairen in de oogleden.

CIMAISE, *f. voyez* CYMAISE.

CIMARE, *f. voyez* SIMARRE.

CIMBALAIRE, *f.* p. *cinbalère* (plante). Muurkruyd, *o.*

CIMBALE, *f. voyez* CYMBALE.

CIME, *f.* Top, *m.*, kruyn (het hoogste van de bergen, klippen enz.), *v.*, *spits*, *v.* en *o.*

CIMENT, *m.* Ciment, tiras (fyn gestampten rooden gebakken steen), *o.* —, (fig. et fam.). LIEN D'AMITIÉ. Band, *m. Une chose faite à chaux et à —.* Eene zaek welke op vaste gronden steunt.

CIMENTER, *v. a.* In het ciment leggen, tirassen. —, (fig.) Bekragtigen, bevestigen, vastmaeken. — *la paix par un mariage.* Den vrede door een huwelyk bevestigen, vastmaeken.

CIMENTIER, *m.* Cimentmaeker, tirasmaeker, *m.*

CIMETERRE, *m.* p. —*tère.* Slagzweërd *o.*

CIMETIÈRE, *m.* Kerkhof, *o.*, begraefplaets, *v.* —, (fig.). Zeer ongezond land, *o.* (vormig.

CIMEUX, EUSE, *adj.* (bot.). Topvormig.

CIMIER, *m.* Helmsieraed, *o.* —. Bilstuk (van eenen oes, enz.).

CIMOLITHE ou PIERRE CIMOLÉE, *f.* (*terre*). Volaerde, kleyaerde, *v.* — *à matière.* Slypsteen (dat in den bak van den slypsteen valt), *o.*

CINABRE, *m.* (min éral). Vermilioen, *v.*, cinaber, *m.*, bergrood, *o.*

CINCENELLE, *f.* Treklyn, *v.*, trektouw (voor de schepen), *v.* en *o.*

CINÉFACTION, *f. voyez* CINÉRATION.

CINÉFIER, *v. a.* Tot asch maeken.

CINÉRAIRE, *adj. Urne —.* Aschbus, lykbus (by de oude volken), *v.*

CINÉRATION, *f.* Aschmaeking, verbranding tot asch, *v.*

CINGLAGE, *m.* Scheépsdagreys, *v.* —. Zeewilkslooi, *o.*, matroozenhuer, *v.*

CINGLEAU, *m.* p. —*glô.* Meëtlyn, *v.*, meëtsnoer (om pilaeren te meëten), *o.*

CINGLER, *v. n.* Zeylen, vaeren met volle zeylen. —, *v. a.* Slaen met eene zweep, eene lat of iets dat in het slaen buygt. —, SOUFFLER, VOUTTER (se dit du vent, de la grêle, etc.). *Zweepen*, geweldig blaezen. *Le vent cingle le visage.* Den wind byt, snyd in het aengezigt. —, TRINGLER (t. de charp.). Smetten, afsmotten.

CINIPS, *m. voyez* CYNIPS.

CINNA, *f.* (plante). Soort van grasplant, *v.*

CINNAMOME, *m.* Kaneelboom, *m.*

CINQ, *adj. num.* Vyf. —, *m.* CHIFFRE (5); CARTE, DÉ MARQUÉ DE CINQ POINTS. Vyf, *v. Amener deux —.* Twee vyven werpen (in het teërlingspel).

CINQUANTAINE, *f.* p. —*kantène.* Vyftigtal, *o.*

CINQUANTE, *adj. num.* Vyftig.

CINQUANTENIER, *m.* Bevelhebber over vyftig man, *m.*

CINQUANTIÈME, *adj. num.* Vyftigste, *m.*, vyftigste gedeelte, *o.*

CINQUIÈME, *adj. num.* Vyfde. —, *f.* Vyfde klasse van de latynsche school, *v.* —, *m.* Schoölier van de vyfde klasse, *m.*

CINQUIÈMEMENT, *adv.* Ten vyfde.

CINTRAGE, *m.* (mur.). Schreépstouwwerk, koordetwerk, om te gorden *of* te binden, *o.*

CINTRE, *m.* Boóg, *m.*, boógstelling, *v.* —. Houtwerk waerop een gewelf gesaelt word, *o.* *Voûte en plein —.* Boóggewelf, *o.* — *d'affût.* Breuk van de zywong van een affuyt. — *de mire.* Bovenbreuk. — *de crosse.* Steërtbreuk, *v.*

CINTRER, *v. a.* Eenen boóg *of* een boóggewelf maeken. — (t. de mar.). Een schip met touwwerk omwinden.

CION, *m.* Gezwollene huyg, *v.*, lelleken in de keël, *o.* (druyf, *v.*

CIOUTAT, *m.* (raisin). Soórt van

CIPOLIN, *m.* (marbre). Soórt van groenen marmer met witte vlammen, *m.*

CIPPE, *m.* (t. d'archit.). Halve zuyl zonder kroonstuk, *v.* — (t. d'antiq.). Pynbank (by de ouden), *v.*

CIRAGE, *m.* Wassing, *v.*, het wassen, *o.* —. Wassmeërsel, schoensmeërsel, *o.*

CIRCÉE, *f.* (plante). Klissenkervel, *v.*

CIRCINAL, E, *adj* (bot.). Gerold, omgekronkeld.

CIRCOMPOLAIRE, *adj.* p. —*konpolère.* De aspunten omringend.

CIRCONCIRE (je circoncis, nous circoncisons; je circoncisais, nous circoncisions; je circoncis, nous circoncîmes; je circoncirai, nous circoncirons; je circoncirais, nous circoncirions; circoncis, circoncisons, circoncisez; que je circoncise, que nous circoncisions; point d'imparfait du subjonctif; circoncisant; circoncis, ise), *v. a.* Besnyden.

CIRCONCIS, *part. passé* et *s. m.* Besneden. —, *m.* Besnedenen, *m.*

CIRCONCISEUR, *m.* Besnyder, *m.*

CIRCONCISION, *f.* Besnyding, besnydenis, *v.* — (fête). Besnydenis, *v.* —, (fig.) DU COEUR. Onthouding van kwaede begeërten.

CIRCONFÉRENCE, *f.* Omtrek, omloop, omvang, omkring, *m.*

CIRCONFLEXE, *adj.* ACCENT —. Kap (boven sommige letters), *v.*

CIRCONLOCUTION, *f.* Omrede, omschryving, *v.*

CIRCONSCRIPTION, *f.* Omschryving, omgrenzing, bepaeling, *v.*

CIRCONSCRIRE, *v. a.* (word geconj. als *écrire*). Omschryven, omgrenzen; omtrekken, bepaelen. — (t. de géom.). Omschryven.

CIRCONSPECT, E, *adj.* p. —*pek*, —*pekte.* Omzigtig, voórzigtig.

CIRCONSPECTION, *f.* Omzigtigheyd, voórzigtigheyd, *v.*

CIRCONSTANCE, *f.* Omstandigheyd, byzonderheyd, gelegenheyd, *v.* —*s* ACCESSOIRES (pal.). Aenkleëve, *v.*, toebehooren, *o.*

CIRCONSTANCIÉ, E, *adj.* Omstandig.

CIRCONSTANCIEL, ELLE, *adj.* (t. de gramm.). Omstandiglyk beschryvend.

CIRCONSTANCIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). De omstandigheden eener zaek verhaelen *of* beschryven. *Cette histoire est bien circonstanciée.* Die geschiedenis is wel met alle haere omstandigheden beschreëven.

CIRCONVALLATION, *f.* (t. d'art mil.). Omwalling, omschansing, *v.*

CIRCONVENIR, *v. a.* Omringen. —. Arglistiglyk bedriegen *of* misleyden.

CIRCONVENTION, *f.* p. —*vancion.* Bedrog, *o.*, arglistigheyd, *v.*

CIRCONVOISIN, E, *adj.* p. —*voazin.* Omliggend, nabuerig.

CIRCONVOLANT, *adj.* et *s. m.* Rondom vliegend.

CIRCONVOLUTION, *f.* Omloop van een middelpunt, *m.*

CIRCUIT, *m.* p. —*kui.* Omtrek, omvang, omloop, omkring, trans, *m.* — DE PAROLES, (fig.) PRÉAMBULE. Omspraek, omrede, *v.*

CIRCULAIRE, *adj.* p. —*lère.* Rond, kringvormig, rondloopend. —, *f.* LETTRE CIRCULAIRE. Omzendbrief (over de zelfde stoffe aen verscheydene personen geschreëven), *m.*

CIRCULAIREMENT, *adv.* In het rond, rondloopend.

CIRCULANT, E, *adj.* (billet, argent). Gangbaer, ganghebbend, in omloop.

* CIRCULATEUR, *m.* Kwakzalver, landlooper, *m.*

CIRCULATION, *f.* Omloop, *m.* — (t. de chim.). Herhaelde overhaeling, *v.*

CIRCULATOIRE, *adj. Vaisseau —.* (chim.). Omloopvat (dienende om een vogt dikwils over te haelen), *o.*

CIRCULER, *v. n.* Omloopen, rondloopen, rondgaen. *Faire — l'argent.* Het geld onder den man *of* in omloop brengen. —, *v. a.* Dikwils overhaelen.

CIRE, *f.* Was, *m.* en *o. Pain de —.* Waskoek, *m.* — *vierge.* Maegdewas. — *brûte.* Geëlen was. —, BOUGIE. Waskeërs, *v.* —, LUMINAIRE DES ÉGLISES. Waslicht, licht, *o.* —, PRIX DU LUMINAIRE. Waslichtgeld, *o.* —, CÉRUMEN. Oorsmeër, *o.* — *à cacheter*, — *d'Espagne.* Lak, zegellak, *o.* — (prov.). CET HABIT LUI VIENT COMME DE —. Dat kleed zit hem als of het aen zyn lyf gesneëden ware.

CIRÉ, E, *adj.* Gewast. *Toile —e.* Gewast lynwaed.

CIRER, *v. a.* Wassen, met was vryven *of* bestryken.

CIRIER, *m.* Waskeërsenmaeker, waslichtverkooper, *m.* — (arbrisseau). Wasboom, *m.* (ter, *v.*

CIROÈNE, *m.* (emplâtre). Wasplacs.

CIRON, *m.* (insecte). Zier, ziertje, wormken, *o.* —, (fig.) CHOSE TRÈS-PETITE. Zier, *v.*, ziertje (iets dat zeer kleyn en byna onzigtbaer is), *o.*

CIRQUE, *m.* (t. d'antiq.). Renbaen, renplacts (by de oude Romeynen), *v.*

CIRRHE, *m.* (bot.). Hegtrankje, hegtdraedje (aen sommige planten), *o.*

CIRRHÉ, *adj.* (t. de bot.). Als hegtrankjes.

CIRRHEUX, EUSE, *adj.* (bot.). Dat met een hegtrankje eyndigt.

CIRRHIFÈRE, *adj.* (bot.). Hegtrankjes draegend.

CIRSAKAS, *m.* (étoffe). Indiaensche stoffe van zyde en katoen, *v.*

CIRSE, *m.* (plante). Soórt van distel, *v.*

CIRURE, *f.* Wassmeërsel, *o.*

CISAILLE, *f.* Afknipsel, afsnydsel van metael, van muntstukken, *o.* —*s.* Metaelscheër, muntscheër, *v.*

CISAILLER, *v. a.* (t. de monn.). Valsch *of* onwigtig geld met de muntscheër doórsnyden *of* knippen.

CISALPIN, E, *adj.* EN-DEÇÀ DES ALPES. Aen deeze zyde der Alpen.

CISEAU, *m.* p. *cizô.* (outil). Beytel, *m.* —*x.* Scheër, *v.*

CISELER, *v. a.* Beytelen, dryven, snyden, uytsnyden. *Vaisselle ciselée.* Gedreëven zilverwerk, *o.*

CISELET, *m.* p. *ciselè.* Dryfyzer, beytelje, *o.*

CISELEUR, *m.* Dryver, uytsnyder, *m.*

CISELURE, *f.* Dryfwerk, snywerk, *o.*

CISOIR, *m.* p. *cisoar.* Goud- *of* zilversmidsscheër, *v.*

CISOIRE, *f.* (t. de monn.). Graveëryzer *o.*

CISSOÏDAL, E, *adj.* (t. de géom.). Kromlynig als een klimopblad.

CISSOÏDE, *f.* (t. de géom.). Kromme lyn gelykende aen een klimopblad, *v.*

CISTE, *m.* (arbrisseau). Rotsroos, *v.*

CISTOÏDES, *f. pl.* (plantes). Zeker geslacht van planten, *o.*

CISTOPHORE, *m.* (t. d'antiq.). Gedenkpenning waerop korfjes verbeëld zyn, *m.*

CISTRE, *m.* (instrument de musique). Cister (zeker oud egyptisch speëltuyg), *v.*

CITADELLE, *f.* p. —*dèle.* Kasteel, slot *o.*

CITADIN, E, *s. m.* et *f.* Borger, stedeling, *m.*; borgersvrouw, *v.*

CITATEUR, *m.* Aenhaeler, *m.*

CITATION, *f.* Aenhaeling, bybrenging, *v.* —, (pal.). Dagvaerding, indaeging (voór eenen rechter), *v.*

CITATOIRE, *adj.* (pal.). Dagvaerdend. *Lettres —s.* Brieven van dagvaerding.

Digitized by Google

CITÉ, *f.* Stad, *v. Droit de* —. Borgerschap, *o.* —. Oudste gedeelte van sommige steden, *o. Jérusalem s'appelait la Sainte* —. Jerusalem wierd de geheyligde stad genoemd. —, Corps des habitants d'une ville. Borgery, *v.*

CITER, *v. a.* Aenhaelen, bybrengen. —. Dagvaerden, indaegen, voór den rechter roepen, beschryven.

CITÉRIEUR, E, *adj.* Aen deeze zyde liggend.

CITERNE, *f.* Regenbak, regenput, *m. Eau de* —. Regenwater, *o.*

CITERNEAU, *m.* Kleynen regenbak, *m.*

CITHARE, *f.* (lyre). Lier met zeven *of* negen snaeren, *v.*

CITISE, *m.* (arbrisseau). Heesterklaver, *v.*, dryblad, geytenblad, *o.*

CITOYEN, ENNE, *s. m.* et *f.* et *adj.* p. *citoa-i-in*, *citoa-iène*. Borger, *m.*; borgeres, *v.*

CITRAGON, *m.* (plante). Citroenkruyd, *o.*, melisse, *v.*

CITRATE, *m.* (t. de chim.). Zout van citroenzuer, *o.* (verwig.

CITRIN, E, *adj.* Citroengeél, citroen-

CITRIQUE, *adj. Acide* — (chim.). Citroenzuer, *o.*

CITRON, *m.* (fruit). Citroen, *v.*, citroenappel, *m.* —. Citroensap, *o.* —. Citroenverf, *v.*, citroenkoleur, *o. Taffetas* —. Citroenverwig taftaf.

CITRONNAT, *m.* p. —*trona*. (confiture). Sukade, *v.*, gekonfyte citroenschellen, *v. mv.*

CITRONNÉ, E, *adj.* p. —*troné*. Citroenagtig, dat als citroen riekt *of* smaekt.

CITRONNELLE, *f.* (plante). Citroenkruyd, *o.*, melisse, *v.* —. Drank van citroen en brandewyn, *m.*

CITRONNER, *v. a.* Met citroensap doórweeken.

CITRONNIER, *m.* Citroenboom, *m.*

CITROUILLE, *f.* (plante; son fruit). Citrulle, kauwoerde, pompoen, *v.*

CIVADIÈRE, *f.* Blinde, boegsprietzeyl *o.*

CIVE, *f.* (plante). Bieslook, *o.*

CIVET, *m.* p. *civè*. Haezenpeper, *v.*; opstoófsel van haezenvleesch, *o.*

CIVETTE, *f.* p. *civète*. (animal). Civet, civetkat, *v.* —. Civet, *v.*, muskus (van de civet), *m.* — (plante). Fyn bieslook, *o.*

CIVIÈRE, *f.* Draegbaer, berrie, *v.*

CIVIL, E, *adj.* Borgerlyk. *Le droit* —. Het borgerrecht. *Guerre* —*e*. Borger- *of* inlandschen oórlog, *m.* —. Borgerlyk. *Code* —. Borgerwetboek, *m.* en *o.* —, (fig.). Beleéfd, beschaefd, welleévend.

CIVILEMENT, *adv.* Borgerlyk. —, (fig.). Hoffelyk, beleéfdelyk, beschaefdelyk.

CIVILISATION, *f.* Beschaeving, *v.* —. Beschaefdheyd, *v.*

CIVILISER, *v. a.* Beschaeven, gemanierd *of* beleéfd maeken. *Les nations civilisées*. De beschaefde volken. —, Rendre civile une affaire criminelle (pal.). Eene halszaek in eene geldzaek veranderen. Se —. Beschaefd worden.

CIVILITÉ, *f.* Beleéfdheyd, beschaefdheyd, hoffelykheyd, gemanierdheyd, wellevendheyd, *v.* —*s*. Pligtpleégingen, *v. mv.*, gebiedenis, *v. Il m'a reçu avec beaucoup de* —. Hy heeft my zeer minzaem ontfaugen. *Faites-lui mes* —. Doe hem myne gebiedenis.

CIVIQUE, *adj.* Borgerlyk. *Couronne* —. Borgerkroon, *v. Vertus* —*s*. Borgerdeugden, *v. mv.*

CIVISME, *m.* Borgeriever, *m.*, borgerdeugd, hoedanigheyd van goeden borger, *v.*

CLABAUD, *m.* p. —*bô* (chien de chasse). Soórt van jagthond, *m.* —, (fig. *et* fam.). Lompen babbelaer, *m.*

CLABAUDAGE, *m.* p. —*bôdaje*. Geschreeuw, geblaf der honden, *o.* —, (fig.). Geschreeuw, getier, gekyf over kleynigheden, *o.*

CLABAUDER, *v. n.* p. —*bôder*. Geduerigly k blaffen. —, (fig. *et* fam.). Zonder reden schreeuwen *of* kyven.

CLABAUDERIE, *f.* Lastig en onnut geschreeuw, gekyf, *o.*

CLABAUDEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Schreeuwer, kyver, *m.*; schreeuwster, kyfster, *v.*

CLAIE, *f.* p. *clé*. Horde, teenen horde, *v.* (yzer, *o.*

CLAIN, *m.* Bisbau (outil). Draey-

CLAIR, E, *adj.* Klaer, helder, licht, schitterend, klaerschynend. —, Qui jette, reçoit beaucoup de jour. Klaer, licht. *Cette chambre est fort* —*e*. Die kamer is heel licht. —, (fig.) Transparent. Klaer, helder, doórschynend. *Eau* —*e*. Klaer water, *v.* —, Luisant, poli. Helder, blank, blinkend. —, Pur, serein. Klaer, helder. *Temps* —. Helder weder. —, Qui n'est pas épais. Klaer, dun. *Ce sirop est trop* —. Die siroóp is te dun. *Les blés sont* —*s*. Het koórn staet dun *of* schrael. *Toile* —*e*. Dun, yl lynwaed. —, (fig.) Sonore, aigu. Hel, helder, schel. *Voix* —*e*. Helle *of* heldere stem. —, Evident, manifeste. Klaer, duydelyk, klaerblykelyk. *Des preuves* —*es*. Duydelyke bewyzen. *Je ne vois pas* — *dans cette affaire-là*. Ik heb geen duydelyk begryp van die zaek, ik vat dezelve niet. —, Peu foncé en couleur. Licht. *Vert* —. Lichtgroen. *Argent* —. Gereed geld. —, *m.* Clarté. Licht, schynsel, *o.*, schyn, *m.* — *de lune*. Maeneschyn. *Il fait déjà* —. Het is reeds dag. —*s* (t. de peint.). Hoogsels, *o. mv.*, licht, *o. Les* —*s sont bien entendus dans ce tableau*. Het licht is in deeze schildery wel aengebragt. *Tirer à* —, *au* —. Aftappen, klaeren. *A* —, *au* — (fig.). In het licht. —, *adv.* Clairement. Klaer, klaerlyk, duydelyk. *Parler* —. Duydelyk spreéken. *Voir, entendre* —. Klaerlyk, onderscheydenlyk zien, verstaen. *Semer* —. Dun zaeyen.

CLAIRAN, *m. voyez* Clarine.

CLAIRE, *f.* p. *klère* (t. d'affineur). Beenasch (om smeltkroezen van te maeken), *v.* (ker, *v.*

CLAIRÉE, *f.* p. *klèré*. Geklaerde suy-

CLAIREMENT, *adv.* Klaerblykelyk, klaerlyk, duydelyk.

CLAIRET, ETTE, *adj.* p. *klèrè*, —*rète*. Klaeragtig, licht. *Vin* —. Bleekert, bleeken rooden wyn, *m. Eau* —*ette*. Zekeren fynen drank, die gemaekt word van brandewyn, suyker, enz. —(t. de joaillier). Steen die te licht van koleur is, *m.*

CLAIRE-VOIE, *f.* au pl. *claires-voies*. Opening, *v.*, traliewerk in eenen muer, *o.* —. Groote ruymte (tusschen balken, boomen, enz.), *v. A* —, *à jour*. Traliewyze. *Porte à* —. Traliedeur, *v. Etoffe à* —. Stoffe die los geweéven is. *Semer à* —. Dun zaeyen.

CLAIRIÈRE, *f.* p. *klé*—. Onbeplante plaets (in een bosch), *v.*

CLAIR-OBSCUR, *m.* (t. de peint.). Dagschaduw, *v.*

CLAIRON, *m.* p. *kléron*. Klaroen (soórt van trompet), *o.* —, Jeu d'orgue. Kornetregister (op een orgel), *o.* —, Insecte. Zeker schildvleugelig insekt, *o.*

CLAIR-SEMÉ, E, *adj.* Dun gezaeyd; (fig.) raer, zeldzaem, weynig.

CLAIRVOIR, *m.* Doórschynend beéldhouwwerk (aen eene orgelkas), *v.*

CLAIRVOYANCE, *f.* p. *klèrvoa-iance*. Scherpzinnigheyd, *v.*, doórzigt, *o.*; doórzienigheyd, *v.*

CLAIRVOYANT, E, *adj.* Scherpzinnig, schrander, doórziende.

CLAMESI, *m.* (acier). Gemeen stael (dat uyt Limousin komt), *o.*

CLAMEUR, *f.* Groot getier, geschreeuw, geroep, geklag, *o.* — *de haro*. Dagvaerding voór den rechter (eertyds gebruykelyk in Normandie).

CLAMEUSE, *adj. f. Chasse* —. Jagt met groot geraes, *v.*

CLAMP, *m.* p. *klan* (mar.). Klamp (op *of* tegen eenen mast), *m.*, schyl van het hombergat, *v.*

CLAMPONIER, *s.* et *adj. m.* (t. de man.). Peéred met lange en dunne schenkels, *o.*

CLAN, *m.* Geslacht (van eenige huysgezinnen onder een hoofd in Schotland en Ierland), *o.*

CLANDESTIN, E, *adj.* Verborgen, geheym, heymelyk, verholen.

CLANDESTINE, *f.* (plante). Moederkruyd, *o.*

CLANDESTINEMENT, *adv.* Heymelyk, geheym, in het verborgen.

* **CLANDESTINITÉ**, *f.* Geheymheyd (beschouwd als eene ondeugd), verholenheyd, verborgenheyd, *v.*

CLANS, *m. pl.* (t. de charp.). Bergschotten, klampen onder de boeyplanken, *o. mv.*

CLAPET, *m.* p. —*pè*. Klep (in eene pomp), *o.*

CLAPIER, *m.* p. —*pié*. Konynenkot, *o.* —. Tam konyn, *o.*

CLAPIR, *v. n.* Piepen (als een konyn). Se —. Zich verbergen, bukken, schuylen.

CLAPOTAGE, *m.* Ligte onstuymigheyd der zee, *v.*

CLAPOTEUX, EUSE, *adj. Mer* —*euse*. Holle *of* onstuymige zee.

CLAQUADE, *f.* p. —*kade* (fam.). Heerhaelde slagen, *m. mv.*, geklap, *o.*

CLAQUE, *f.* Klap, klets (met de platte hand), *v.* —. Overschoen, *m.* —, *m.* Hoed (die plat gevouwen kan worden), *m.*

CLAQUEBOIS, *m.* p. —*kebôé*. Zeker muziekinstrument, *o.*

CLAQUEDENT, *m.* (pop.). Bedelaer, schooyer (die van koude beeft), *m.* —, (fam.). Schreeuwer, babbelaer, *m.*

CLAQUEMENT, *m.* Klappering, *v.*, het klappertanden; handgeklap, geklets met eene zweep, *o.*

CLAQUEMURER, *v. a.* Vastzetten, opsluyten. Se — (fig.). Zich opsluyten; zich bepaelen *of* beperken.

CLAQUE-OREILLE, *f.* Nederhangenden hoed, *m.* —. Die zoo eenen hoed draegt.

CLAQUER, *v. n.* Kletsen, klappen (met de handen *of* met eene zweep). Faire — son fouet (fig.). Op zyne magt roemen, zyn gezag doen gelden. — *v. a.* Kletsen *of* klappen geéven.

CLAQUET, *m.* p. —*kè*. Klep, omrust, *v.*, klapper (in eenen molen), *m.*

CLAQUETER, *v. n.* Schreeuwen, zingen (als eene heykrekel).

CLAQUEUR, *m.* (fam.). Toejuyger, *m.*

CLARIFICATION, *f.* Klaering, klaermaeking, *v.*

CLARIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Klaeren, klaer maeken. Se —. Klaer worden.

CLARINE, *f.* Belletje (aen den hals van sommige beesten), *o.*

CLARINÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met belletjes (aen den hals).

CLARINETTE, *f.* p. —*nète*. Klarinet, *v.* — (musicien). Klarinetspeéler, *m.*

CLARTÉ, *f.* Klaerheyd, helderheyd, *v.*; licht, *o.* — *du jour*. Helderheyd van den dag. — *de la lune*. Maeneschyn. —, Transparence. Klaerheyd, doórschynendheyd, *v.* —, (fig.). Duydelykheyd, klaerheyd; zuyverheyd, *v.* *La* — *de ses idées*. De duydelykheyd van zyne gedagten.

CLAS, *m. voyez* Glas.

CLASSE, *f.* p. *klace*. Orde, klasse, *v.* —. Orde, *v.*, rang, *m. Peintre de la première* —. Uytmuntenden schilder. —. Klasse, schoól, *v.*; schoóltyd, *m. Durant mes* —*s*. Geduerende mynen schoóltyd.

Digitized by Google

CLASSEMENT, *m.* Schikking, rangschikking, op orde stelling; afdeeling, *v.*

CLASSER, *v. a.* Schikken, rangschikken, *op orde* stellen; afdeelen.

CLASSIFICATION, *f.* Schikking, rangschikking, op orde stelling, *v.*

CLASSIQUE, *adj.* p. *klacike. Livre* —. Schoolboek, *m.* en *o. Exercice* —. Schoolloefening, *v. Auteur* —. Schryver dien men in de schoolen gebruykt.

CLATIR, *v. n.* (t. de chasse). Zyn gebis verdubbelen, Het wild najagen (van honden spr.).

CLAUD, *s.* et *adj. m.* p. *klô*—. Zot, dwaas. *Il n'est pas si* —. Hy is zoo zot niet.

CLAUDICATION, *f.* Hinking, *v.*

CLAUSE, *f.* p. *klôse*. Beding, *o.*, bepaeling, voorwaerde, *v.*, uytersten wil, *m.*

CLAUSOIR, *m.* (t. de maç.). Sluytsteen (in eenen muer), *m.*

CLAUSTRAL, E, *adj.* p. *klôs*—. Kloosterngtig, kloosterlyk.

CLAVAIRE, *f.* p. —*vère* (plante). Soórt van paddestoel, *v.*

CLAVÉ, E, *adj.* (bot.). Knodsvormig.

CLAVEAU, *m.* p. —*vô*. Schurft der schaepen, *o.*, schaepspokken, *v. mv.* —*s* (*pierres*). Bindsteenen (boven eene venster), *m. mv.*

CLAVECIN, *m.* Clavecimbel, *v.*

CLAVECINISTE, *m.* Clavecimbelspeeler, *m.*

CLAVELÉ, E, *adj.* Schurftig, pokkig (spr. van schaepen).

CLAVELÉE, *f. voyez* CLAVEAU.

CLAVÉLISATION, *f.* Inenting der schaepspokken, *v.*

CLAVETTE, *f. p.* —*vète*. Spie (die men in eenen yzeren bout steekt om hem tegen te houden), *v.*

CLAVICORNES, *m. pl.* (insectes). Soórt van schildvleugelige insekten, *o. mv.*

CLAVICULAIRE, *adj.* Van het borst- of sleutelbeen.

CLAVICULE, *f.* Sleutelbeen, borstbeen, *o.*, —, PETITE CLEF. Sleutletje, *o.*

CLAVIER, *m.* Sleutelring, sleutelriem, *m.* —. Clavier (van een orgel enz.), *o.*

CLAVIFORME, *adj. voyez* CLAVÉ.

CLAYER, *m.* Groote teenen horde, *v.*

CLAYON, *m.* p. *klé-ion*. Kleyne teenen horde, *v.*

CLAYONNAGE, *m.* p. *klé-ionaje*. Teenwerk, hordenwerk, *o.*

CLÉCHÉ, E, *adj.* (blas.). Sleutelringvormig.

CLEF, *f. p. klê*. Sleutel, *m. Fausse* —. Nagemaekten sleutel. — *forcée*, — *fausse*. Verdraeyden sleutel. — *à vis*. Schroefsleutel. — *d'un pays*. Sleutel van een land (grensvesting, grensstad). — *de musique*. Muziecksleutel. — *de voûte*. Slotsteen van een gewelf, *m. Avoir la* — *des champs*, *la liberté de sortir*. Volle vryheyd genieten. (ry, *v.*

CLÉIDOMANCIE, *f.* Sleutelwigchelaeckuyd, *v.*

CLÉMATITE, *f.* (plante). Bedelaerskruyd, vuerkruyd, *o.*, klim, *m.*

CLÉMENCE, *f.* p. —*mance*. Goedermoedigheyd, zagtaerdigheyd, zagtmoedigheyd, *v.*

CLÉMENT, E, *adj.* Goedertieren, zagtzerdig, zagtmoedig.

CLÉMENTINES, *f. pl.* Instellingen van paus Clemens V, *v. mv.* —, *adj. f. pl.* Schriften valschelyk toegeëygend aan den H. Clemens, *o. mv.*

CLENCHE, *f. voyez* CLINCHE.

CLEPTOMANIE, *f.* Waterwerglas, *o.*

CLÉRAGRE, *m.* (fauc.) Ziekte in de klauwen der roofvogels, *v.*

CLERC, *m.* p. *kler*. Clerk (eenen die door de eerste scheering in den geestelyken staet getreeden is), *m.* —, *adj.* ÉTUDIANT EN PRATIQUE. Clerk, schryver, schryfknaep, *m.* PAS DE —, (fig. et fam.). FAUTE PAR IGNORANCE. Misslag, *m.*, feyl, *v.* —, HOMME LETTRÉ (*v. m.*). Geleerden, *m.*

CLERGÉ, *m.* Geestelykheyd, *v.*; priesterdom, *o.*

* **CLERGIE**, *f.* Weetenschap, *v.*

CLÉRICAL, E, *adj.* Geestelyk, priesterlyk, kerkelyk.

CLÉRICALEMENT, *adv.* Op eene geestelyke *of* kerkelyke wyze.

CLÉRICATURE, *f.* Geestelyken stand, *m.*, clerkschap, *o.* (ry, *v.*

CLÉROMANCIE, *f.* Teêrlingwigchelaeckuyd, *v.*

CLIENT, E, *s. m.* et *f.* (antiq.). Beschermeling (by de oude Romeynen), *m.* —. Die zyne zaek aen eenen rechtsgeleerden, pleytbezorger, advokaet toevertrouwt.

CLIENTÈLE, *f.* Alle de beschermelingen (van eenen advokaet), *m. mv.* —, PROTECTION D'UN PATRON. Bescherming, *v.*

CLIFOIRE, *f.* Vlierspuyt, *v.*

CLIGNEMENT, *m.* Pinkooging, oogblikking, *v.*

CLIGNE-MUSETTE, *f.* p. *kligne-muzète* (jeu d'enfants). Verbergspel (der kinderen), *o.*

CLIGNER, *v. a.* Blikken, pinkoogen, knipoogen.

CLIGNOTEMENT, *m.* Oogblikking, *v.*; het blikken, *o.*

CLIMAT, *m.* Lochtstreek, *v.*, land, gewest, *o.* —, ÉTAT HABITUEL DE L'ATMOSPHÈRE. Klimaet, *o.*, lochtgesteldheyd, *v.*

CLIMATÉRIQUE, *adj.* Van de lochtgesteldheyd, van het klimaet. *Année* —. Gevaerlyk jaer, moordjaer voór den mensch, zynde zulks, volgens de droomeryen der oude sterrewigchelaery, elk zevende- en byzonder het dry-en-zestigste jaer, *o.*

CLIMAX, *m.* (rhét.). Trapswyze opklimming in de rede, *v.*

CLINCAILLE ETC. *voyez* QUINCAILLE etc.

CLINCHE, *f.* Klink, *v.*

CLIN-D'OEIL, *m.* au pl. *clins-d'œil*. Oogenblik, *m.* en *o.*, oogwenk, *m.*, oogblikking, *v. En un* —. Op *of* in eenen oogwenk.

CLINIQUE, *adj.* Die op zyn doodbed gedoopt word. —, *s. f.* MÉDECINE CLINIQUE. Genesskundige behandeling van bedlegerige zieken, *v.*

CLINOÏDES, *adj. f. pl.* p. —*no-i*—. *Apophyses* — (anat.). Binnenwaerts uytsteekende hoeken van het wiggebeen, *m. mv.*

CLINOPODE, *m.* (plante). Wild basilicum, *o.*

CLINQUANT, *m.* Klinkant, klatergoud, klaterzilver, *o.* —, (fig.). FAUX BRILLANT. Valschen schyn, *m.*

CLINQUANTER, *v. a.* Met klatergoud bezetten.

CLIO, *f.* (muse). Clio (godin der geschiedenis), *v.*

CLIQUART, *m.* p. —*kar* (pierre). Soórt van goeden bouwsteen, *m.*

CLIQUE, *f.* (fam.). Bende, *v.*, aenhang, *m.*, gespan, *o.*

CLIQUET, *m.* p. —*kê. voyez* CLAQUET.

CLIQUETER, *v. n.* Klappen, klateren.

CLIQUETIS, *m.* p. —*keti*. Gerammel der wapenen, *o.*

CLIQUETTE, *f.* p. —*kète*. Klaphoutje, *o.*, klep, *v.* — s (t. de pêche). Steenen met gaten aen de vischnetten, *m. mv.*

CLISSE, *f.* Hordeken, *o.*, kaeshorde, *v.* — (t. de chir.). Spalk, *v.*

CLISSÉ, E, *adj.* Met teenwerk omvlogten.

CLISSER, *v. a.* (chir.). Spalken.

CLIVAGE, *m.* Het klieven (van diamant), *o.*

CLIVER, *v. a.* (terme de lapidaire). Klieven.

CLOAQUE, *m.* Rioól, *o.*, waterleyding (by de oude Romeynen), *v.* —, (fig.). Vuylnisput, mestpoel, *m.* —, (fig.). MAISON SALE. Vuyl huys, *o.* —, PERSONNE QUI SENT MAUVAIS. Stinkenden mensch, *m.*

CLOCHE, *f.* Klok, *v. Coup de* —. Klokslag, *m.* — *de plongeur*. Duykerklok. —, USTENSILE DE CUISINE. Klok, *v.*, klokkenvormig deksel, *o.* —. Glazen klok, *v.* —(t. de bot.). Klokkenvormigen kelk, *m.* —, AMPOULE (chir.). Blaer, bleyn (op het vel), *v.*

CLOCHEMAN, *m.* Belhamel, *m.*

CLOCHEMENT, *m.* Hinking, *v.*

CLOCHE-PIED, *m.* (soie). Soórt van drydraedsche zyde, *v. A* —. Al hinkende, op een been.

CLOCHER, *m.* Klokkentoren, kerktoren, *m.* —, (fig.). PAROISSE. Parochie, *v.*

CLOCHER, *v. n.* Hinken, mank gaen. —, (fig. *et* fam.). AGIR SANS SINCÉRITÉ. Niet opregtelyk handelen. —, (fig.). AVOIR QUELQUE DÉFECTUOSITÉ. Gebrekkelyk zyn. *Ce vers cloche*. Dat is een kreupel dichtstuk. *Cette comparaison cloche*. Die vergelyking gaet mank. —, *v. a.* (jard.). Met eene glazen klok bedekken.

* **CLOCHETON**, *m.* Klokje, *o.*

CLOCHETTE, *f.* Klokje, *o.*, schel; klokbloem, *v.*

CLOISON, *f.* p. *kloazon*. Schutsel, afschutsel, *o.* — *à jour*. Tralieschutsel, *o.* — *de serrure*. Kas van een slot, *o.*

CLOISONNAGE, *m.* p. —*zonaje*. Afschutsel, *o.*, afschutting, *v.*

CLOISONNÉ, E, *adj.* Dat inwendig eene afscheyding heeft van schelpen.

CLOISONNER, *v. a.* Afschutten, afscheyden.

CLOÎTRE, *m.* p. *kloatre*. Klooster, *o.* —, PRÉAU (d'un monastère). Pandhof, pand (van een klooster), *m.*

CLOÎTRER, *v. a.* Kloosteren, in een klooster steeken. —, (fig.). ENFERMER. Opsluyten.

CLOÎTRIER, *m.* Kloostermonik, *m.*

CLONIQUE, *adj. voyez* SPASMODIQUE.

CLOPIN-CLOPANT, *adv.* (fam.). Al hinkende

CLOPINER, *v. n.* (fam.). Hinken, kreupel gaen.

CLOPORTE, *m.* (insecte). Pissebed, *v.*, duyzendbeen, *o.*

CLOPOTEUX, EUSE, *adj.* (mar.). Zeer onstuymig.

CLOQUÉ, *f.* (jard.). Krinkel (ziekte in de bladen), *v.*

CLORE, **CLORRE**, *v. a.* et *irr.* (word in de *tempora simplicia* niet gebruykt als in *singulari* van het *præsens indicat.*: je clos, tu clos, il clôt; je clôrai; je clôrais; maer in de *tempora composita* word het algemeen gebruykt; *part. pass.* Clos, ose). Sluyten, toemaeken, toedoen. —, (fig.). ACHEVER. Sluyten, eyndigen, afdoen. — *la bouche à q. q.* Iemand den mond snoeren. — *les yeux*. Slaepen. *Il n'a pas clos l'œil de toute la nuit*. Hy heeft den geheelen nagt geene oog toegedaen. —, FERMER PAR UN ENTOURAGE. Afsluyten, omringen (met eenen muer, enz.). —, *v. n.* FERMER. Sluyten.

CLOS, E, *adj.* et *part.* p. *klô*, *klôze*. Gesloóten, toe; omringd. *Villes closes*. Bemuerde steden. *Champ* —. Strydhaen, *v. A huit* — (pal.). Met gesloótene deuren. —, *m.* ENCLOS. Stuk bebouwd land *of* hof met eene haeg *of* muer omringd, *o.*

CLOSEAU, *m.* Afgesloóten boerenhofken, *o.* —, PETITE MÉTAIRIE. Kleyne pagthoeve, *v.*

CLOSSEMENT, *voyez* GLOUSSEMENT.

CLÔTOIR, *m.* Mandenmaekers steekpriem, *m.*

CLÔTURE, *f.* Hek, *o.*, heyning, omheyning, omsluyting (met mueren enz.), *v.* —, ARRÊTÉ DE COMPTE. Slot van rekening, *o.* —. Slot; cynde (eener vergadering), *o.*; kloosterlyke afzondering, *v.*

CLÔTURER, *v. a.* (prat.). Sluyten.

Digitized by Google

CLÔTURIER, *m.* (vannier). Mandenmaeker in grof werk, *o.* — (commis). Commis die de registers sluyt, *m.*

CLOU, *m.* au pl. *clous.* Nagel, spyker, *m.* — *à ferrer un cheval.* Hoefnagel, *m.* — *d'épingle.* Speldenagel. — *à latte.* Latnagel. — *à tête de champignon.* Grooten timmermansspyker. — *rivé.* Klinkspyker *of* nagel. — *à enclouer.* Vernagelpen. — *d'assemblage.* Bandnagel *of* spyker. —, Furoncle (méd.). Bloedzweêr, bloedvin, *v.*

CLOUCOURDE, *f.* (herbe). Bleekroode koórnbloem, *v.*

CLOU-D'ÉPINGLE, *m.* au pl. *clous-d'épingle.* Speldenagel, *m.*

CLOU-DE-GIROFLE, *m.* au pl. *clous-de-girofle.* Kruydnagel, *m.*

CLOUER, *v. a.* Nagelen, spykeren, toenagelen, vastnagelen. *Être cloué à q. q.* ou *à q. c.* Aen iemand *of* aen iets zeer gehegt zyn.

CLOUÈRE, *f.* Spykernembeêld, *o.*

CLOUIÈRE, *f.* Mal (tot het maeken der spykerkoppen), *o.*

CLOUTER, *v. a.* Met nagels *of* kopnagels beslaen.

CLOUTERIE, *f.* Nagel- *of* spykermaekery, *v.*; koophandel in nagels, *m.*

CLOUTIER, *m.* Nagelsmid, spykersmid, *m.*

CLOUTIÈRE, *f. voyez* Clouière.

CLOYÈRE, *f.* p. *kloa-ière* (panier). Oestermand, *v.*; vischkorf, *m.*

CLUB, *m.* (mot anglais). Staetkundige borgersvergadering, *v.*

CLUBISTE, *m.* Lid van eene staetkundige borgersvergadering, *o.*

CLUSE, *f.* p. *—se* (t. de chasse). Geschreeuw van den valkenier op de honden, *o.*

CLUSER, *v. a.* (t. de chasse). De honden aanhitsen om het wild op te jaegen. (boom, *m.*

CLUSIER, *m.* (arbre). Soórt van

CLYMÈNE, *f.* (plante). Spring- *of* purgeérkruyd, *o.*

CLYPÉIFORME, *adj.* Schildvormig.

CLYPÉOLE, *f.* (plante). Schildkruyd, *o.*

CLYSTÈRE, *m.* p. *klis—.* Spuytgeneésmiddel, *o.*, klisteér, *v.*

CLYSTÉRISER, *v. a.* Klisteéren.

CO, *m.* (plante). Zeker chineésch kruyd, *o.*

COACCUSÉ, *m.* p. *ko-akuzé.* Medebeschuldigden, medebetigten, *m.*

COACTIF, IVE, *adj.* Dwingend.

COACTION, *f.* p. *ko-akcion.* Dwang, *m.*, geweld, *o.*

COADJUTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Medehelper, coadjutor (van eenen bisschop), *m.*; medehelpster (van eene abdis), *v.*

COADJUTORÉRIE, *f.* Ambt van eenen medehelper, eene medehelpster, coadjutorschap, *o.*

COAGULANT, E, *adj.* Stremmend.

COAGULATION, *f.* Stremming, stolling (van een vogt), *v.*

COAGULER, *v. a.* Stremmen, doen stremmen, doen stollen. *Se* —. Stremmen, stollen, dik worden.

COAGULUM, *m.* (t. de chim.). Mengsel van eenige gestremde vogten; middel dat doet stremmen, *o.*

COAILLE, *f.* (laine). Grove wol, *v.*

COAILLER, *v. n.* (t. de chasse). Met den steêrt omhoog loopen kwispelen (word gezegd van jagth.).

COAÏTA, *m.* (singe). Grooten aep, *m.*

COALISER (SE), *v. pr.* Zich vereenigen *of* verbinden. (niging, *v.*

COALITION, *f.* Verbond, *o.*, vereen-

COASSEMENT, *m.* Gekwaek (van vorschen), *o.*

COASSER, *v. n.* Kwaeken.

COASSOCIÉ, E, *adj.* et *s.* Medegeassociéérd. —, *m.* Medegeassociéérden, *m.* —E, *f.* Medegeassociéérde, *v.*

COBALT, COBOLT, *m.* (métal). Kobalt, *o.*

COBE, *f.* (mar.). Leeuwersoogen, *v.* en *o. mv.*, touwkens aen de zeylen daer men andere doórhaelt, *o. mv.*

COBEL, *m.* (serpent). Americaensche adder *of* slang, *v.*

COBITE, *m.* (poisson). Soórt van visch, *m.*

COBOURGEOIS, *m.* Medereeder (van een schip), *m.*

COCAGNE, *f.* p. *koka-gne.* Pastelkoekje, *o.* *Pays de* —. Luylekkerland (waer alles in overvloed is), *o.* *Mât de* —. Gladdigen en verheven staek waerop men klautert om iets van den top te haelen (in openbaere feesten), *m.*

COCARDE, *f.* Lintstrik, *m.*

COCASSE, *adj.* p. — *kace* (pop.). Snaeksch, boertig.

COCATRIX, *m.* p. *—trikce* (basilic). Soórt van putbasiliscus, *m.*

COCCINELLE, *f.* p. *kokcinèle* (insecte). Zonnekever, *m.*

COCCOLITHE, *f.* p. *kokolité* (minéral). Zekeren kernsteen, *m.*; soórt van delfstof, *v.*

COCCOTHRAUSTE, *m.* p. *kokotrôste* (oiseau). Kersensteenbreêker, dikbek, *m.*

COCCUS, *m. voyez* Kermès.

COCCYGIEN, ENNE, *adj.* p. *kokciji-in*, *—jiène* (t. d'anat.). Tot het stuytbeen behoorend.

COCCYX, *m.* (t. d'anat.). Stuytbeen, *o.*

COCHE, *m.* Reyskoets, *v.*, postwagen, *m.* —. Trekschuyt, *v.*, merkt-schip, *o.* —, *f.* Oude vette zeug, *v.* —, Entaille. Kerf, keep (in hout), *v.*

COCHEMAR, *m. voyez* Cauchemar.

COCHÈNE, *m. voyez* Sorbier.

COCHENILLAGE, *m.* (t. de teinturier). Afkoóksel van cochenille om rood te verwen; het verwen met cochenille, *o.*

COCHENILLE, *f.* (insecte). Cochenille, *v.*, purperworm, *m* —. Scharlakenbezie, *v.* (verwen.

COCHENILLER, *v. a.* Met cochenille

COCHENILLIER, *m.* (arbre). Cochenilleboom; steeneyk, groeneyk, *m.*

COCHER, *m.* p. *—ché.* Koetsier, *m.*

COCHER, *v. a.* Treéden, dekken.

COCHÈRE, *adj. f. Porte* —. Koetspoort, *v.*

COCHET, *m.* p. *—chè.* Haentje, *o.*

COCHEVIS, *m.* p. *—vi* (alouette). Kuyfleeuwerik, *m.*

COCHLÉARIA, *m.* p. *—kléaria* (plante). Lepelblad, *o.*

COCHOIR, *m.* Kuypersdissel, *m.*

COCHON, *m.* Verken, zwyn, *o.* — *de lait.* Speénverken, *o.*, big, *v.* — *nourri de glands.* Eykelverken. — *d'engrais.* Mestverken. —, (fig. *et* pop.). Verken (lekkeren *of* vuyleu mensch), *o.* —. Metaelschuym, *o.*

COCHONNÉE, *f.* Worp biggen, *m.*

COCHONNER, *v. n.* Biggen werpen. —, *v. a.* (pop.). Verbrodden, knoeyen, iets morsig doen.

COCHONNERIE, *f.* Vuyligheyd, morsigheyd, *v.*

COCHONNET, *m.* p. *—chonè.* Twaelfkantig tolletje (om te speélen), *o.* —. Doel, *m.*, merk (naer hetwelk men werpt), *o.*

COCO, *m.* Kokosnoót, kokernoót, *v.* —. Zekeren drank, *m.*

COCON, *m.* Bolleken, tonneken van den zyworm, *o.*

COCONIÈRE, *f.* Zywormkweekery, *v.*

COCOTIER, *m.* (arbre). Kokosboom, *m.*

COCTION, *f.* Kooking, *v.*, het koóken, *o.* —, Digestion (méd.). Kooking *of* verteering in de maeg, *v.*

COCYTE, *m.* (poét.). Hellevloed, cocytus, *m.*

CODE, *m.* Wetboek, *m.* en *o.*, verzameling van wetten, *v.*

CODÉCIMATEUR, *m.* Medetiendheffer, *m.* (der, *m.*

CODÉTENTEUR, *m.* Medegetberten-

CODICILLAIRE, *adj.* p. *—lère.* In eene codicil begreépen.

CODICILLE, *m.* Codicil (byvoegsel of verandering aen een testament), *v.*

CODONATAIRE, *adj.* Mededeeleend.

COECALE, *adj. f.* Van den blinden darm.

COECUM, *m.* (intestin). Blinden darm, *m.*

COEFFE, etc. *voyez* Coiffe, etc.

COEFFICIENT, *m.* (t. d'alg.). Coëfficient (bekende grootheyd staende voór eene stelkundige grootheyd, om dezelve te vermenigvuldigen), *o.*

COÉGAL, E, *adj.* Evengelyk.

COEMPTION, *f.* Medekoop, *m.*

COERCIBLE, *adj.* (t. de phys.). Dwingbaer, bedwingbaer.

COERCITIF, IVE, *adj.* Bedwingend, dwingend.

COERCITION, *f.* (pal.). Bedwingende magt, *v.*, dwang, *m.*, bedwang, *o.*

CO-ÉTAT, *m.* Medestand, medestaet (staet die aen twee vorsten toebehoort), *m.*

COÈTE, *f.* Werkplaets waer de spiegelglazen weêchgelegd worden, als zy uyt den oven komen, *v.*

COÉTERNEL, ELLE, *adj.* Medeëeuwig, eveneeuwig.

COEUR, *m.* p. *keur.* Hert, hart, *o.* *Le battement, la palpitation du* —. De hertklopping, *v.* —, (fig.) Le milieu d'une chose. Hert, midden, *o.*, kern, *v.* *Au* — *de l'hiver.* In het midden van den winter. *L'ennemi est au* — *du royaume.* Den vyand is in het midden van het koninkryk. —, Naturel. Hert, *o.* —, Le siége, l'organe des passions. Hert, gemoed *o.* — *de mère.* Moederhert, *o.*, moederliefde, *v.* — *droit.* Opregt gemoed. —, Toutes sortes d'affections. Hert. *Avoir q. c. sur le* —. Over iets gevoelig zyn, iets op het hert hebben. —, Le fond, les dispositions, secrètes de l'âme. Hert. *Parler à* — *ouvert.* Openhertiglyk, ronduyt spreéken. *Bon, mauvais* —. Goed, kwaed hert. *Il l'a fait de bon* —. Hy heeft het met een goed hert gedaen. —, Courage, ardeur; affection; Hert, *o.*, moed, *m.*, genegenheyd, liefde, *v.* *Homme de* —. Kloekmoedigen man. *Cet homme est tout* —. Dien man is zeer edelmoedig, goedhertig. *Prendre une affaire à* —. Iets ter herte neémen. *Apprendre par* —. Van buyten leeren. *N'être qu'un cœur et qu'une âme.* Volkomen eens gezind zyn. *Dîner par* —. Het middagmael verloopen, den hond in den pot vinden. —, Couleur du jeu de cartes. Herten, *v.* *Roi de* —. Herten heer. *A contre* —. Ongeêrne, tegen dank, met tegenzin.

CO-ÉVÊQUE, *m.* Medebisschop, *m.*

COEXISTANT, E, *adj.* Medeaenweêzig, medebestaende.

COEXISTENCE, *f.* p. *koégistance.* Medeaenweêzigheyd, medebestaenbaerheyd, *v.*

COEXISTER, *v. n.* p. *koégister.* Medebestaen, medeaenweêzig zyn.

COFFIN, *m.* (panier). Teenen korfje, *o.*

COFFINE, *adj. f. Ardoise* —. Geboógene schalie *of* ley, *v.*

COFFINER (SE), *v. pr.* (jard.). Omkrollen. —, Se courber (menuis.). Kromtrekken (in schryfwerk.).

COFFRE, *m.* Koffer, *o.*, kist, *v.* — *de carrosse.* Kaar van eene koets, *v.* — *de presse d'imprimeur.* Karre van eene drukpers, *v.* — *d'autel.* Altaertafel, *v.* — *fort.* Geldkist, yzeren kist, *v.* — (t. d'arts et mét.). Kas, kist, *v.* —, La cavité la plus grande du corps animal. Holligheyd, *v.* — (t. de fortif.). Moordgroef, *o.*

COFFRER, *v. a.* (inus.). Kofferen.

Digitized by Google

—, (fam.) Empaisonner. Vastzetten, opsluyten. (ferken, *o.*

COFFRET, *m.* p. *kofrè.* Kistje, kof-

COFFRETIER, *m.* p. *kofretié.* Koffermaeker, kistenmaeker, *m.*

* COGITATION, *f. voyez* Méditation.

COGNAC, *m.* p. *ko-gnak.* (liqueur). Cognac, *m.* (kweé, *v.*

COGNASSE, *f.* p. *ko-gnace.* Wilde

COGNASSIER, *m.* (arbre). Kweeboom, kweeppelboom, *m.*

COGNAT, *m.* Bloedverwant, *m.*

COGNATION, *f.* Naegschap (tusschen de nakomelingen van den zelfden stam), *o.*

COGNATIQUE, *adj. Succession* —. Nakomelingschap die, by gebrek van mannelyke linie, op de vrouwelyke vervalt, *v.*

COGNÉE, *f.* Byl, aks, *v.* Mettre la —à l'arbre (prov.). Iets onderneémen.

COGNE-FÉTU, *m.* au pl. *cogne-fétu.* (pop.). Hooydorscher (eenen die met veel omslag weynig voordert), *m.*

COGNER, *v. a.* Inkloppen, inslaen, indryven. —, (fig. *et* fam.) Rossen. Slaen, afrossen. —, *v. n.* Frapper, heurter. Kloppen, slaen, stooten. Se —. Zich ergens tegen stooten. Se —, s'entretuer (pop.). Onder elkander vegten.

COGNET, *m.* p. *ko-gnè.* Snuyfkaroót, *v.*

* COGNITIF, IVE, *adj.* Met kenvermogen begeefd.

* COGNITION, *f.* Kenvermogen, *o.*

COGNOIR, *m.* p. *kog-noar.* Dryfhout (by de boekd.), *o.*

COHABITATION, *f.* Egtelyke samenwoning, *v.*

COHABITER, *v. n.* Samenwoonen (als man en vrouw).

COHÉRENCE, *f.* p. *koérance.* Overeenkomst, *v.*, samenhang, *m.*

COHÉRENT, E, *adj.* p. *koérant.* Overeenkomstig, samenhangend.

COHÉRITIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Medeerfgenaem, *m.*; medeerfgenaeme, *v.*

COHÉSION, *f.* p. *koézion.* (phys.). Aenkleeving, aenkleeévendheyd, *v.*

COHOBATION, *f.* p. *ko-obacion.* (chim.). Wederoverhaeling, *v.* (haelen.

COHOBER, *v. a.* (chim.). Wederover-

COHORTE, *f.* p. *ko-orte.* Krygsbende (by de oude Romeynen), *v.* —, (poét.). Bende, *v.*; hoop volk, *m.*

COHUE, *f.* Gewoel, gedrang, *o.*

COI, TE, *adj.* p. *koè, koète.* Gerust, stil. *Se tenir* —, *demeurer* —. Stil zitten, zich gerust houden.

COIFFE, COEFFE, *f.* p. *koafe.* Kap, kuyf, vrouwenmuts, trekmuts, kap van eenen hoed, *v.* —. Helm, *m.*; hoofdvlies (waermede sommige kinderen geboóren worden), *o.*

COIFFÉ, E, *adj. Chien bien* —. Hond met lange ooren. *Cheval bien* —. Peerd met korte ooren. *Il est né* —. Hy is met eenen helm geboóren; (fig.) hy heeft veel geluk.

COIFFER, COEFFER, *v. a.* p. *koafer.* Hullen, kappen, krollen, het hair vlechten, opmaeken. *Cette perruque vous coiffe bien.* Deeze parruyk zit u goed. — *une bouteille.* Eene flesch digt toemaeken. — *une liqueur.* Een vogt vermengen. —, (fig.) Enivrer. Drunken maeken. *On l'a coiffé.* Men heeft hem te veel doen drinken. — (t. de chasse) By de ooren vatten. Se —. Zich kappen *of* hullen. Se — de q. c. Ingenomen zyn met iemand *of* iets.

COIFFEUR, COEFFEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* p. *koafeur.* Huiler, kapper, hairkruller, hairopsierder, *m.*; hulster; kapzetster, kappenmaekster, hairkrollster, *v.*

COIFFURE, COEFFURE, *f.* p. *koafure.* Kapsel, hulsel, *o.*; krolling *of* opmaeking van het hair, *v.*

COIGNASSIER, *m. voyez* Coignassier.

COIN, *m.* Hoek, *m.* — *d'une rue, d'une maison.* Hoek van eene straet, van een huys. —, (fig.) Extrémité. Hoek, *m.*, eynd, *o. Les quatre —s de la terre, du monde, d'une ville.* De vier hoeken van de aerde, van de wereld, van eene stad. *Regarder du — de l'œil.* Lonken. —. Klink (van eene kous), *v.* —. Keg, wig, *v.*, kliefbeytel, *m.* —. Stempel, muntstempel, *m.* —, (fig.). Stempel, *m.*, slach, *o. Cette action est marquée au — de la sagesse.* Die daed geeft groote wysheyd te kennen. —, Poinçon pour marquer la vaisselle. Stempel, *m.* — (t. de man.). Hoektanden van een peêrd, *m. mv.* — (t. d'impr.). Kooy, *v.* —*s.* Valsche hairkrollen.

COÏNCIDENCE, *f.* p. *ko-incidance.* Medehelling, *v.*

COÏNCIDENT, E, *adj.* Medehellend, op hetzelfde punt vallend.

COÏNCIDER, *v. n.* (géom.). Medehellen, op hetzelfde punt vallen. —. Op denzelfden tyd vallen. —, Se rapporter. Overeenkomen.

COÏNDICANTS, *adj. m. pl. Signes* — (méd.). Medeaenwyzende teekenen eener ziekte, *o. mv.*

COÏNDICATION, *f.* Medeaenwyzing, *v.*, medetecken, *o.*

COING, *m.* (fruit). Kweé, kweépeêr, *v.*

COÏT, *m.* Paering, *v.*

COITE, *adj. voyez* Coi.

COL, COU, *m.* Hals, *m.* —. Kraeg, halsboord (van een hemd), *m.* — (cravate). Halsdoek met eene gesp, *v.* —, Passage étroit (géogr.). Engte, *v.*, nauwen doórtogt, *m.*

COLACHON, *m.* (luth). Soórt van luyt, *v.*

COLAPHISER, *v. a.* Oorveégen *of* kaekslagen geéven.

COLARIN, *m.* (t. d'archit.). Fries aen het kapiteel eener toskaensche en dorische zuyl, *v.*

COLATURE, *f.* (t. de pharm.). Doórzygsel, afstreksel, *o.*

COLCHIQUE, *m.* (plante). Tyloos, *v.*

COLCOTAR, *m.* Verkalkt vitrioól, overblyfsel van overgehaeld vitrioól, *o.*

COLÉOPTÈRE, *adj.* et *s. m.* Schildvleugelig; schildvleugelig insekt, *o.*

COLÉRA-MORBUS, *m. voyez* Cholera.

COLÈRE, *f.* Gramschap, oploopendheyd, haestigheyd, belgzugt, korzelheyd, grammoedigheyd, *v.*, toórn, *m. Être en* —. In gramschap zyn. *La mer est en* —. De zee is onstuymig. —, *adj.* Grammoedig, haestig, toórnig, gram, belgzugtig, korzel, oploopend. *En* —. Grammoediglyk. *Se mettre en* —. Gram worden.

COLERET, *m.* (filet). Sleépvischnet, *o.*

COLÉRIQUE, *adj.* Grammoedig, haestig, toórnig, oploopend.

COLÈTES, *f. pl.* (toiles). Hollandsch en hamburgsch linnen, *o.*

COLÉRITÉ, *m.* (liqueur). Zeker bytend water om het goud te toetsen, *o.*

COLIADE, *m.* (insecte). Zeker insekt, *o.*

COLIART, *m.* p. *—liâr* (poisson). Soórt van rook, *m.*

COLIBRI, *m.* (oiseau). Kolombyntje, *o.* —, (fig. *et* fam.). Kinderagtig menschje, *o.*

COLIFICHET, *m.* Prul, beuzeling, voddery, *v.* —, Machine pour écoudner les espèces (monn.). Vyl (om de geldstukken wigtig te maeken), *v.*

COLIMAÇON, *m. voyez* Limaçon.

COLIN-MAILLARD, *m.* au pl. *colinsmaillards* (jeu; le joueur). Blindemanneken (kinderspel), *o.*

COLIN-TAMPON, *m.* Zwitsersche trommelslag *of* marsch, *m.*

COLIQUE, *f.* (maladie). Darmpyn, buykpyn, *v.*, koliek, *o.* —, *adj.* Du colon. Van den kronkeldarm.

COLIR, COLI, *m.* Algemeenen onderzocker *of* tugtmeester in China, *m.*

COLISÉE, *m.* Schouwburg (in oud Roomen), *m.*

COLLABESCENCE, *f.* Zakking (van iets doór zyne eygene zwaerte), *v.*

COLLABORATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* p. *ko-la*—. Medewerker, *m.*; medewerkster, *v.*

COLLAGE, *m.* Lyming (van papier), *v.*

COLLATAIRE, *m.* Begiftigden met een kerkelyk ambt, *m.*

COLLATÉRAL, E, *adj.* p. *kola*—. Zydelingsch (die niet erfgenaem is in regte linie). —, *m.* Collatéral (au pl. *collatéraux*). Zydelingschen nabestaenden *of* erfgenaem, *m.* Points —aux (géogr.). Tusschenstreeken, *v. mv.*

COLLATEUR, *m.* Begeéver *of* vergeéver van een geestelyk ambt enz., *m.*

COLLATIF, IVE, *adj.* Dat begeéven *of* vergeéven word.

COLLATION, *f.* p. *kolacion.* Begeéving *of* vergeéving van een geestelyk ambt enz., *v.*; recht van begeéving, *o.* —. Naziening, vergelyking, collatie (van schriften, enz.), *v.* —, Léger repas. Ligte maeltyd, *v.*

COLLATIONNER, *v. a.* Een afschrift nazien, vergelyken, collationneéren. —. Eenen boek, eene proef nazien, om te weeten of er niet iets aen ontbreékt. —, *v. n.* Eene ligte maeltyd houden.

COLLE, *f.* p. *kole.* Lym, *v.* en *o.*, pap, *v.* — *de farine.* Styfsel, *o.* — *de poisson.* Vischlym. — *à bouche.* Mondlym. —, (pop.). Beuzelpraet, *m.*, verzinsel, *o.*

COLLECTE, *f.* p. *kolekte.* Inzameling, *v.* —, Quête pour les pauvres, etc. Ophaeling, collecte (der almoessen), *v.* —. Miszebed, *o.*

COLLECTEUR, *m.* Inzamelaer, ophaeler, invooderaer, *m.* —(t. de phys.). Electriciteytszamelaer, *m.*

COLLECTIF, IVE, *adj* (grammaire). Verzamelend. —, *m.* Mot collectif. Verzamelend woórd, *o. Peuple, armée; multitude; forêt sont des termes* —*s.* Volk, leger, menigte, bosch zyn verzamelende woórden.

COLLECTION, *f.* Verzameling, *v.*

COLLECTIVEMENT, *adv.* In eenen verzamelenden zin, verzamelenswyze.

COLLÉGATAIRE, *m.* Medelegataris (die nevens een ander een legaet ontfangen heeft), *m.*

COLLÉGE, *m.* p *koléje.* Genoótschap, *o.*, vergadering, *v.*, kollegie, *o.*; openbaere schoól, *v.*

COLLÉGIAL, E, *adj.* Schoólsch. *Église* —*e.* Domkerk, stiftkerk (zonder bisschoppelyken zetel), *v.*

COLLÈGUE, *m.* Ambtgenoót, medegenoót (in openbaere bediening), kollega, *m.*

COLLEMENT, *m.* Samenkleéving van de oogleden, *v.*

COLLER, *v. a.* p. *koler.* Lymen, belymen, plakken, beplakken, met lym *of* styfsel vasthegten. — *du vin.* Wyn met vischlym schoon kleeren. —. *une bille* Eenen bal op de trok- *of* billardtafel onder den band speélen. Se —. Kleéven, aenkleéven. *Se* — ou *être collé contre un mur.* Regtop tegen eenen muer staen. *Cet habit est collé* ou *semble être collé sur le corps.* Dat kleed staet als of het aen het lyf geschilderd ware.

COLLERETTE, *f.* p. *kolerète.* Halsdoek, kraeg (voór de boerinnen), *m.*

COLLET, *m.* p. *kolè.* Kraeg, halsboord, *m.*, bef, *v.* — *de veau.* Kalfshalsstuk. *Prendre q. q. au* —, *lui sauter au* —. Iemand by den kraeg vatten. —, Sonte de filet. Strik, *m.* — *de violon.* Krol van eene vioól, *v.*

COLLETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). By den kraeg vatten (om ter aerde te smyten). —, *v. n.* Strikken spannen (om wild te vangen). Se —. Met elkander worstelen.

COLLETEUR, *m.* Strikkenspanner, *m.*

COLLETIER, *m.* Kraegenmaeker, béffenmaeker, *m.*

Digitized by Google

COLLETIN, *m.* Kolder, *m.*, leêrenwambuys zonder mouwen, *o.* —. Pelgrimskraeg, *m.*

COLLÉTIQUE, *adj.* (méd.). Aeneenlymend, aenkleevend.

COLLEUR, *m.* Kartonmaeker; papierlymer; lokenpapper (in de fabrieken), *m.*

COLLIER, *m.* p. *kolié.* Halssieraed, halssnoer, *o.*; halsketen, *v.*; halsband, *m.* —, Partie du harnais autour du cou. Gareel, haem, *o.* —. Kring (om den hals van sommige dieren), *m.*

* **COLLIGER**, *v. a.* Verzamelen, opzamelen (uyt bocken).

COLLINE, *f.* p. *koline.* Heuvel, *m.*, hoogte, *v.*

COLLIQUATIF, IVE, *adj.* p. *kol-li-kouatif*, *—tive* (méd.). Smeltend, ontbindend.

COLLIQUATION, *f.* (méd.). Smelting, ontbinding, *v.*

COLLISION, *f.* (phys.). Samenschokking, harde vryving *of* stooting (van twee lichaemen), *v.*

COLLOCATION, *f.* Rangschikking van schuldeyschers; orde naer welke zy betaeld worden, *v.*

COLLOQUE, *m.* Samenspraek, *v.*, gesprek, *o.*, byeenkomst, *v.*

COLLOQUER, *v. a.* De betaeling der schuldeyschers schikken.

COLLUDER, *v. n.* (pal.). Zich heymelyk met de wederparty verstaen ten nadeele van eenen derden.

COLLUSION, *f.* (pal.). Heymelyke verstandhouding, *v.*

COLLUSOIRE, *adj.* (t. de pal.). Dat doór heymelyke verstandhouding, samenspanning, bedriegelyk geschied.

COLLUSOIREMENT, *adv.* (t. de pal.). Doór heymelyke verstandhouding, bedriegelyk.

COLLYRE, *m.* Oogzalf, *v.*, oogwater, *o.*

COLOGNE, *f.* (ville). Keulen.

COLOMBAGE, *m.* (t. de charp.). Ry registaende ribben (in een houten schutsel), *v.*

COLOMBE, *f.* (poét.). Duyf, *v.* —, Solive placée à plomb. Registaende rib, *v.* — (t. de tonn.). Kuypersschaefbank, *v.*

COLOMBELLE, *f.* p. *kolonbèle* (inus.). Jonge duyf, *v.* —, (impr.). Streêp tusschen twee kolommen (by de boekdrukkers), *v.*

COLOMBIER, *m.* p. *—lonbié.* Duyvenkot, duyvenhuys, *o.*, duyvenslag, *m.* —. Zeker papier, *o.* —s (impr.). Te veél ruymte tusschen de woórden, *o.* —s (t. de mar.). Twee getande houten (om een schip in het water te laeten), *o. mv.*

COLOMBIN, *m.* Zuyver mynlood, *o.* —, E, *adj.* Couleur gorge de pigeon. Duyvenverwig.

COLOMBINE, *f.* Duyvendrek, *m.*

COLOMBITE, *m. voyez* Colombin.

COLON, *m.* Landbouwer; bewooner eener volkplanting, planter, kolonist, *m.*

COLON, *m.* (t. d'anat.). Kronkeldarm, aersdarm, *m.*

COLONEL, *m.* Kolonel, oversten van een regiment, *m.*

COLONELLE, *adj.* et *s. f.* Eerste compagnie van een regiment, *v.*

COLONIAL, E, *adj.* au pl. *m. coloniaux.* Kolonisel, van de volkplantingen.

COLONIE, *f.* Volkplanting, kolonie, *v.*

COLONISATION, *f.* Opregting eener volkplanting, *v.*

COLONISER, *v. a.* Eene volkplanting opregten.

COLONNADE, *f.* Ry pilaeren, *v.*

COLONNE, *f.* Pilaer, *m.*, zuyl, kolom, *v.* — *d'un lit.* Styl van een ledekant, *m.* — *itinéraire.* Hand aen den weg, *v.*, wegwyzer, *m.* —, (fig.). Appui, soutien. Steun, stut, *m. Les bonnes mœurs sont les —s d'un état.* De goede zeden zyn de steunpilaeren van eenen staet. —, Division d'une armée en ligne. Kolom, *v. L'armée marche sur quatre —s.* Het leger trekt voort in vier kolommen. —, Portion d'une page. Kolom, *v.* —, Quantité de fluide de forme cylindrique (phys.). Kolom, *v.* — *d'air*, *d'eau.* Kolom van locht, van water, waterpilaer.

COLOPHANE, *f.* p. *—fane* (résine). Hars, spiegelhars, gezuyverde hars, *v.*

COLOQUINTE, *f.* p. *—kinte* (plante). Kolokwint, *m.* en *v.*, kwintappel, *m.*

COLORANT, E, *adj.* Koleurgeêvend.

COLORÉ, E, *adj.* Geverfd, gekoleurd.

COLORER, *v. a.* Verwen, koleur geêven. —, (fig.). Bewimpelen, eenen schyn geêven. — *une faute*, *une injustice*, *un crime.* Eenen misslag, eene onrechtveêrdigheyd, eene misdaed bewimpelen, verschoonen. Se —. Koleur krygen.

COLORIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). De verwen leggen.

COLORIS, *m.* p. *—ri.* Koloriet, *o.*, verflegging, *v.*

COLORISATION, *f.* (chim.). Verfverandering, *v.*

COLORISTE, *m.* Schilder die de verflegging verstaet, kolorist, *m.*

COLOSSAL, E, *adj.* Reusagtig, van eene onmaetige grootte.

COLOSSE, *m.* p. *—losse.* Reuzenbeêld, *o.* —, (fig.). Man van eene reusagtige gestalte, *m.*

COLOSTRE, *m.* (t. de méd.). Biest, eerste melk, *v.*

COLPORTAGE, *m.* Kraemersstiel, *m.*, marskraemery, *v.*

COLPORTER, *v. a.* Met een marskraem omgaen, iets doór de stad *of* ten lande te koop brengen.

COLPORTEUR, *m.* Kraemer, marskraemer, leurkraemer, *m.*

COLSA, *m. voyez* Colza.

COLTI, *m.* Kabinet, kamerken (op het eynde van een gebouw), *o.* — (t. de mar.). Beschot, afschutsel (op een schip), *o.*

COLUMELLE, *f.* (t. de bot.). Zaedhuyspilaertje, *o.*

COLUMELLÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Met een zaedhuyspilaertje.

COLURE, *m.* (t. d'astr. *et* de géogr.). Kruyskring (van den hemelsbol), *m.*

COLZA, **COLZAT**, *m.* (soite de chou). Koolzaed, sloorzaed, *o.*

COMA, *m.* Slaepzugt, slaepziekte, *v.*

COMATEUX, EUSE, *adj.* Slaepzugtig, slaepziekte verwekkend.

COMBAT, *m.* p. *konba.* Gevegt, *o.*, stryd, slag, *m.* — *naval.* Zeegevegt, zeeslag. — *sur terre.* Veldslag. — *singulier.* Tweestryd, tweegevegt. — *intérieur.* Zelfstryd. *Être hors de —.* Buyten staet zyn om meer te vegten *of* zich te verweêren.

COMBATTANT, *m.* p. *konbatant.* Stryder, vegter, krygsman, *m.*

COMBATTRE, *v. a.* et *n.* p. *konbatre.* (word geconj. als *battre*). Vegten, stryden; bevegten, bestryden. — *les ennemis.* De vyanden bevegten. — *à outrance.* Op leven en dood vegten, zoo dat eenen van beyde sneuvelen moet. — *de pied ferme.* Stryden, zonder eenen voet te wyken. — *en soi-même.* Het met zichzelven niet eens zyn; beslusyteloos zyn. *Opinion combattue.* Bestreêden, wederlegd denkbeêld.

COMBIEN, *adv.* p. *konbi-in.* Hoe veél; hoe zeer; hoe. — *de gens.* Hoe veél volk? — *de temps?* Hoe veél tyd? hoe lang? — *de fois.* Hoe dikwils, hoe menigmael. *Vous savez — je vous aime.* Gy weét hoe zeer ik u bemin. *Le —.* Den prys.

COMBINAISON, *f.* p. *konbinèzon.* (chim.). Vereeniging, verbinding, *v.* —. Byeenvoeging, samenvoeging, verzameling, *v.*

COMBINÉ, *m.* (chim.). Mengsel, *o.*, menging, *v.*

COMBINER, *v. a.* p. *kon—.* Byeenvoegen, samenvoegen, vereeniging, vermengen.

COMBLE, *m.* p. *kon—.* Overmaet, tamaet, toegift, *v. Pour — de disgrâce.* Tot overmaet van onheyl. —, Faîte d'un bâtiment. Top, *m.*, kap, *v.*, het opperste, het hoogste (van een gebouw), *o.* —, (fig.) Le plus haut degré. Top, *m.*, toppunt, *o.*, hoogsten trap, *m. Alexandre mourut au — de sa gloire.* Alexander stierf toen hy op den hoogsten trap van zyne heerlykheyd was. *De fond en —.* Geheel en al, tot in den grond toe. —, *adj.* Plein. Vol, boord vol, opgehoopt vol. *La mesure est —.* De maet is vol.

COMBLEAU, *m.* p. *konblô*, Kanonreep, *m.*; zwaere touw om het kanon voort te trekken.

COMBLER, *v. a.* Vullen, ophoopen; dempen. — *un fossé.* Eene gracht vullen *of* dempen. —, (fig.). Ophoopen, overlaeden. *Je l'ai comblé de bienfaits.* Ik heb hem met weldaeden overlaeden.

COMBLETTE, *f.* Kloóf (in den voet van eenen hert), *v.*

COMBOURGEOIS, *m.* Medereeder, medeëygenaer (van een schip), *m.*

COMBRIÈRE, *f.* Groot vischnet, *o.*

COMBUGER, *v. a.* — *des futailles.* Vaten verwateren *of* vol water zetten.

COMBUSTIBILITÉ, *f.* Brandbaerheyd *v.*

COMBUSTIBLE, *adj.* Brandbaer. —, *m.* Brandstoffe, *v.*

COMBUSTION, *f.* Verbranding, *v.* —, (fig.) Grand désordre. Wanorde, *v.*, oproer, *m. Mettre*, *être en —.* In wanorde, oproer, in vuer en vlam zetten, brengen, zyn.

COMÉDIE, *f.* (pièce dramatique). Blyspel, tooneelspel, *o.*; schouwburg, *m.* —, (fig.). Aerdige poets, snaekery, *v.* —. Feinte. Geveynsdheyd, *v.*

COMÉDIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Tooneelspeêler, *m.*; tooneelspeêster, *v.*; (fig.) veynaer, schynheyligen, *m.*; veynster, schynheylige, *v.*

COMESTIBLE, *m.* Eêtwaer, *v.* —*s.* Levensmiddelen, *o. mv.* —, *adj.* Eêtbaer.

COMÉTAIRE, *adj.* Tot de steêrtsterren behoorend.

COMÈTE, *f.* Steêrtsterre, comeêt, *v.* —. Vuerpyl, *m.* —, Jeu de cartes. Comeêtspel, *o.*

COMÉTÉ, E, *adj.* (blas.). Gestraeld, met flikkerende straelen.

COMÉTOGRAPHIE, *f.* Comeêtbeschryving, *v.*

COMICES, *m. pl.* (assemblées du peuple romain). Volksvergadering, *v.*, kiesdagen (by de oude Romeynen), *m. mv.*

COMINGE, *f.* Groote bombe, *v.*

COMIQUE, *adj.* et *s.* Tot het blyspel behoorend. —, (fig.) Plaisant. Klugtig, drollig, koddig, snaeksch. —, *m.* Het klugtige, *o.*, klugtigen stiel, *m.* —. Blyspeêler, klugtspeêler, *m.*

COMIQUEMENT, *adv.* Klugtiglyk, drolliglyk, koddiglyk.

COMITE, *m.* Bevelhebber over de gaeleyboeven, *m.*

COMITÉ, *m.* (de l'anglais). Commissie van onderzoek; vergadering van tooneelspeêlers, vereeniging van vrienden, *v.*

COMMA, *m.* p. *koma.* Deux points (:). Dubbele stip, *v.* — (t. de mus.). Verschil van den grooten tot den kleynen toon, *o.* —. Zekeren afrieaenschen vogel, *m.*

COMMAND, *m.* p. *koman.* Volmagtgeêver, lastgeêver, *m.*

COMMANDANT, *s.* et *adj.* *m.* p. *komandant.* Bevelhebber, bevelheer, gebieder, *m.*

COMMANDE, *f.* p. *komande.* Last, *m.*, lastgeêving; bestelling, besteêding (van werk), *v. Ouvrage de —.* Be-

Digitized by Google

steld werk, *o. Une bonne —.* Eene goede, schoone bestelling van werk; last om te handelen, om te koopen. Malade de — (fig.). Geveynsde ziekte, *v.*

COMMANDEMENT, *m.* Bevel, gebod, *o.;* last, *m.* —, Autorité, pouvoir de commander. Magt, *v.*, gezag, gebied, bewind, *o. Avoir q. c. à son —.* Iets tot zynen wil, in zyne magt hebben. *Avoir — sur q. q.* Over iemand het recht hebben om hem te beveelen. —, Loi, précepte. Wet, *v.*, gebod, *o. Les —s de Dieu.* De geboden Gods.

COMMANDER, *v. a.* Beveelen, belasten, gebieden. —, Gouverner, diriger, avoir un commandement. Gebieden, het bevel voeren. — *des armées ambruises.* Talryke legers onder zyn bevel hebben, dezelve geleyden. —, Dominer sur un lieu par sa position. Gebieden, beheerschen, in dwang houden. *Cette citadelle commande la ville.* Dit kasteel beheerscht of bestrykt de stad, houd de stad in dwang. —, Donner ordre de convictionner. Bestellen (by eenen ambagtsman). —, *v. n.* — *à soi-même, à ses passions.* Zichzelven bedwingen; over zyne driften heerschen. *Se —.* Zich bedwingen.

COMMANDERIE, *f.* Commandery (inkomsten gehegt aen een ridderorden), *o.*

COMMANDEUR, *m.* Commandeur (van een ridderorden), *m.*

COMMANDITAIRE, *m.* p. *komanditère.* Lid van zekere koophandelmaetschappy, *o.*

COMMANDITE, *f.* Handelmaetschappy van twee koopliaeden, waerin den eenen zyn geld, en den anderen zyn vermaft en moey te besteed, *v.*

COME, *adv.* p. *kome.* Hoe, op welke wyze. *Voici — l'affaire se passa.* Zie hier hoe de zaek geschied is. —, Comien. Hoe veél, hoe zeer. — *cela.* Tusschenbeyde. —, *conj.* Gelyk, als, zoo als. *Cela est froid — glace.* Dat is zoo koud als ys. — *vous voyez.* Gelyk gy ziet. —, Presque. Byna. —, Lorsque, pendant que. Toen, als, wanneer. — *le Pape était à Paris, il arriva....* Toen den Paus te Parys was, gebeurde het..... —, Parce que, puisque. Vermits, dewyl, naerdien, gemerkt. — si. Als of, gelyk of.

COMMÉMORAISON, *f.* p. *komémoréson.* voyez Commémoration. (rend.

COMMÉMORATIF, IVE, *adj.* Erinne-

COMMÉMORATION, *f.* Gedagtenis, gebeugenis (die men van de Heyligen of van de overledenen houd), *v. En —.* Ter of tot gedagtenis. —, Mention (fam.). Melding, *v.*

COMMENÇANT, E, *s. m.* et *f.* Beginneling, beginner, eerstbeginnenden, *m.* —, *f.* Eerstbeginnende, *v.*

COMMENCEMENT, *m.* p. *komancemant.* Begin, beginsel, *o.*, aenvang, ingang, *m.*

COMMENCER, *v. a.* Beginnen, aenvangen. — *un bâtiment, un ouvrage, un discours.* Een gebouw, een werk, eene rede beginnen. —, *v. n.* et *imp.* Beginnen, aenvangen, een begin neémen. *L'année commençait.* Het jaer begon. *Il commence à faire jour.* Het begint reeds dag te worden.

COMMENDATAIRE, *adj. m.* p. *komandère. Abbé —.* Wereldlyken abt, *m.*

COMMENDE, *f.* p. *komande.* Geestelyk goed door eenen wereldlyken priester genoten, *o.*

COMMENSAL, *s.* et *adj. m.* p. *komancal.* Tafelgezel, dischgenoót, *m.*

COMMENSALITÉ, *f.* p. *komança—.* Recht van vrye tafel der koninglyke huysbedienden (in Frankryk), *o.*

COMMENSAUX, *m. pl.* p. *komançaux.* Bemelen van het gewéézen koninglyk huys in Frankryk, die de vrye tafel hadden, *m. mv.*

COMMENSURABILITÉ, *f.* p. *komançu—.* (t. de math.). Samenmeétbaerheyd, gelykmaetigheyd, *v.*

COMMENSURABLE, *adj.* p. *komançu—.* (t. de math.). Samenmeétbaer, gelykmaetig.

COMMENT, *adv.* p. *koman.* Hoe, op welke manier, op welke wyze; waerom.

COMMENTAIRE, *m.* p. *komantère.* Uytlegging, verklaering, aenteckening, *v.* —*s.* Gedenkschriften, *o. mv.*, geschiedboeken, *m.* en *o. mv. Les —s de César.* De geschiedboeken van Julius-Cæsar. —, (fig.). Ongunstigen zin, *m.*; kwaede bedoeling, welke men hegt aen iemands woórden of daeden, *v.*

COMMENTATEUR, *m.* p. *koman—.* Uytlegger, verklaerder, *m.*

COMMENTER, *v. a.* p. *koman—.* Uytleggen, verklaeren. —, *v. n.* Kwaeylyk *of* in het kwaed uytleggen. *Il commente sur tout.* Hy legt alles ten kwaede uyt; hy weét overal wat op te zeggen. —, Ajouter à un récit (fam.). Er by een verhael voegen.

* **COMMER**, *v. n.* Vergelykingen maeken.

COMMÉRAGE, *m.* Wyvengepraet, *o.*

COMMERÇABLE, *adj.* Verhandelbaer.

COMMERÇANT, E, *adj.* et *s.* Handeldryvend, koophandeldryvend. —, *m.* Handelaer, handeldryver, koopman, *m.* —, *f.* Koopvrouw, *v.*

COMMERCE, *m.* Handel, koophandel, *m.*, koopmanschap, *v. Faire — en gros et en détail.* Koophandel dryven in het groot en in het kleyn. —, Le corps des commerçants. De kooplieden, *m. mv.* —, (fig.) Liaison, fréquentation, société. Omgang, *m.*, verkeering, gemeenschap, *v. Il est d'un agréable, d'un bon —.* Zyn gezelschap, zynen omgang is aengenaem. — *de lettres.* Briefwisseling, briefonderhandeling, *v.*

COMMERCER, *v. n.* Handel *of* koophandel doen *of* dryven, handelen.

COMMERCIAL, E, *adj.* Dat behoort *of* betrekking heeft tot den koophandel. *Une transaction —e.* Een handelverdrag. *Système —.* Stelsel van koophandel.

COMMERCICIDE, *adj.* Hetgeéne voór den handel doodelyk is, denzelven vernielt.

COMMÈRE, *f.* Gemoeder, doophefster, peét, *v.* —, Femme curieuse et bavarde. Babbelaerster, *v. C'est une franche —.* Het is een regt nieuwsgierig en praetzugtig wyf. *Bonne —.* Wakker wyf, *o.*, helleveég, *v.*

COMMETTANT, *m.* Eenen die zyne zaeken aen iemand ter verrigting overgeéft, committent, *m.*

COMMETTRE, *v. a.* p. *komètre.* (word geconj. als *mettre*). Begaen, bedryven, doen, verrigten, uytvoeren. — *des péchés.* Zonden begaen *of* bedryven. —, Charger de, préposer. Aenstellen, benoemen tot iets. *On l'a commis pour avoir soin de.....* Men heeft hem aengesteld om zorg te draegen voór..... —, Confier. Aenvertrouwen, betrouwen. *On l'a commis à cette charge.* Men heeft hem dit ambt opgedraegen, toevertrouwd. —, Exposer, compromettre. Blootstellen, in gevaer brengen. — *la fortune de l'Etat.* De welvaert van den staet in gevaer brengen. — *deux personnes l'une avec l'autre.* Twee menschen in het geval brengen van met elkander in twist te geraeken. *Se —.* Zich blootstellen.

COMMINATION, *f.* Bedreygende spraekwending van eenen redenaer, *v.*

COMMINATOIRE, *adj.* p. *kominatoare.* Bedreygend, dreygend.

* **COMMINER**, *v. n.* Bedreygen, dreygen.

COMMINUTION, *f.* Verbryzeling, stamping, *v.*

COMMIS, *m.* p. *komi.* Aengestelden, bedienden, gevolmagtigden, zaekwaernemer, kantoorbedienden, commis, *m.*

COMMISE, *f.* p. *komize.* Verbeurdvalling van een leen, *v.*

COMMISÉRATION, *f.* Medelyden, mededoogen, *o.*, ontferming, deérnis, *v.*

COMMISSAIRE, *m.* p. *komicère.* Gelastigden, opzigter, bezorger, commissaris, *m.* — *de quartier.* Wykmeester, *m.* (schap, *o.*

* **COMMISSARIAT**, *m.* Commissaris-

COMMISSION, *f.* p. *komicion.* Last, *m.*, order, *o.*, commissie, *v.* —. Aenstellingsbrief, *m.* —. Ambt, *o.*, bediening, *v.* —, Réunion de personnes commises. Commissie, *v.* —. Makelaery, *v.*; makelaersloon, *m.* en *o.* —. Boodschap, *v.*

COMMISSIONNAIRE, *m.* p. *komicionère.* Gelastigden, factoór (der kooplieden), commissionnaris, *m.*

COMMISSIONNER, *v. a.* Belasten, last geéven.

COMMISSOIRE, *adj. Clause —.* Beding, gedeelte van verdrag (van welks nakoming de kragt van het gansch stuk afhangt), *o.*

COMMISSURE, *f.* (anat.). Vervoeging (van eenige lichaemsdeelen), *v.*

COMMITTIMUS, *m.* p. l's. *Lettres de —.* Koninglyke brieven (oudtyds in Frankryk), *m. mv.*

COMMITTITUR, *m.* (t. de pal.). Bevel om eenen overziener van een rechtsgeding aen te stellen, *o.*

COMMODAT, *m.* p. *komoda.* Leening van iets, voór eenen bepaelden tyd, *v.*; geleend goed, zonder interest, commodaet, *o.*

COMMODATAIRE, *s. m.* et *f.* Die iets als een commodaet voór niet ter leening ontfangt, bruyker.

COMMODE, *adj.* p. *komode.* Bekwaem, gemakkelyk, geriefelyk, goed, dienstig, nuttig. *Maison —.* Gemakkelyk huys, *o.* —, (fig.) D'un commerce doux, aisé. Gemakkelyk, zagt. *Homme —.* Man van eenen gemakkelyken en aengenaemen omgang. *Mari —.* Al te torgeéflyken egtgenoót. *Morale —.* Losse, zagte zedeleer. —, *f.* (meuble). Kas met schuyf laeden, *v.*

COMMODÉMENT, *adv.* Gemakkelyk; geriefelyk, op zyn gemak.

COMMODITÉ, *f.* Gemak, gerief, *o.*, gemakkelykheyd, *v.* —, Occasion. Gelegenheyd, *v. Je vous enverrai cela par la première —.* Met de eerste gelegenheyd zal ik u dit zenden. —s, lieu d'aisance. Gemak, huysken, *o.*

COMMOTION, *f.* p. *komocion.* Ontroering, geweldige beweéging, *v.*, schok *m.*

COMMUABLE, *adj.* Veranderbaer, dat veranderd, verwisseld kan worden.

COMMUER, *v. a.* p. *komuer.* Veranderen, verzagten. — *la peine.* De straf veranderen, verwisselen. (Heéft geen ander gebruyk.)

COMMUN, E, *adj.* p. *komun.* Gemeen, algemeen. *Le soleil et l'air sont —s.* De zon en de locht zyn voór allen gemeen. —, Ordinaire, vulgaire, bas. Gemeen, gering, slegt. *Usage —.* Gewoon, gemeen gebruyk, *o. Sens —.* Gezond verstand, *o.*, gezonde reden, *v. Année —e, l'une portant l'autre.* Het een jaer door het ander. —, *m.* Société. Maetschappy, *v.* —, Le plus grand nombre, le vulgaire. Het gemeen, het volk, *o.*, de gemeente, *v. Vivre sur le —.* Leéven van hetgeéne dat men by deézen *of* geénen opdoet, van aelmoessen. *Les gens du —.* Den gemeenen man, het gemeen volk. *En —.* In het gemeen, gemeenschappelyk. *Les futurs époux seront uns et —s en biens.* Tusschen deéze egtelieden zal gemeenschap van goederen plaets hebben.

COMMUNAL, E, *adj.* Aen de gemeente toebehoorend.

COMMUNAUTÉ, *f.* p. *komunété.* (société religieuse). Gemeente, maetschappy, *v.*, genoótschap (van verscheydene persoonen die samen leéven naer zekere regelen), *o.* —, Corporation.

Digitized by Google

Gild, ambagt, *o.* —, Société de biens. Gemeenschap (van goederen), *v.*

COMMUNAUX, *m. pl.* p. *komunô.* Gemeene weylanden, *o. mv.*

COMMUNE, *f.* Gemeente, *v.* —s, biens communaux. Gemeene goederen, *o. mv. Les —s* ou *la chambre des —s.* Laegerhuys (kamer der volkvertegenwoórdigers in Engeland), *o.*

COMMUNÉMENT, *adv.* p. *komu—.* Gemeenlyk, gewoonlyk, doór den band, doórgaens.

COMMUNIANT, E, *s. m.* et *f.* Communicant, *m.*, die te communie gaet.

COMMUNICABILITÉ, *f.* Mededeelbaerheyd, *v.*

COMMUNICABLE, *adj.* Mededeelbaer.

COMMUNICANT, E, *adj.* Mededeelend.

COMMUNICATIF, IVE, *adj.* Mededeelbaer, mededeelzaem, openhertig, gemeenzaem.

COMMUNICATION, *f.* Gemeenschap, *v. — de biens.* Gemeenschap van goederen. —. Mededeeling, kennis, bekendmaeking, *v. Je vous en donnerai* —. Ik zal er u kennis van geéven. —, Relation, familiarité. Gemeenschap, verkeering, *v.*, omgang, *m.* —, Moyen de communiquer d'un endroit à un autre. Vereeniging, *v. Lignes de* —. Loopgraeven om van een kwartier veylig naer een ander over te gaen. *Une porte de* —. Eene deur, waerdoór men uyt het eene vertrek in het andere kan komen. *La — de deux mers.* De samenvoeging van twee zeeën.

COMMUNIER, *v. a.* Communiceéren, de communie uytdeelen. —, *v. n.* Communiceéren, de communie ontfangen, te communie gaen.

COMMUNION, *f.* Communie, *v.* —, Union dans une même foi. Gemeenschap, *v. La — des Saints.* De gemeenschap der Heyligen. *On l'a retranché de la — de l'Eglise.* Hy is van de gemeenschap der H. Kerk afgesneéden. (municant.

COMMUNIQUANT, E, *adj. voyez* Com-

COMMUNIQUER, *v. a.* p. *komuniker.* Mededeelen, deelagtig maeken. *Le soleil communique sa lumière à toute la terre.* De zon deelt haer licht aen de gansche aerde mede. —, Donner connaissance. Kennis geéven. —, *v. n.* Avoir commerce, relation. Met iemand omgaen *of* verkeeren. — *avec les savants.* Met de geleerden verkeeren. — *avec les ennemis.* Met de vyanden in verstandhouding zyn. —, Aboutir l'un dans l'autre, en parlant des appartements, etc. Gemeenschap hebben. *Cette chambre communique à l'autre.* Men kan uyt deéze kamer in de andere komen. Se —. Gemeenzaem zyn, zich in vertrouwen uytlaeten.

COMMUTATIF, IVE, *adj. Justice —ive.* Verwisselende gerechtigheyd, *v.*

COMMUTATION, *f.* (pal.). Verandering, verwisseling, *v. — de peine.* Verzagting *of* verandering van straf, *v.*

COMPACITÉ, *f.* Ineengedrongenheyd, digtheyd, *v.*

COMPACT, *m.* p. *kompakt.* Verdrag, *o.*

COMPACTE, *adj.* Ineengedrongen, digt.

COMPAGNE, *f.* p. *kompa-gne.* Gezellin, medegezellin, *v. Les infirmités sont les —s de la vieillesse.* De zwakheden zyn de gezellinnen des ouderdoms. —, Epouse. Egtgenooté, *v.*

COMPAGNIE, *f.* Gezelschap, genoótschap, *o.*; maetschappy van koophandel; vergadering; bende krygsvolk, *o.*; zwerm vogels, *m. Bête de* —. Wild zwyn van twee of dry jaeren. De —, ensemble. Samen, te samen, gezaemenlyk.

COMPAGNON, *m.* Gezel, medegezel, genoót, vriend, *m.* — *de voyage.* Reysgezel, reysgenoót. — *de métier.* Ambagtsgezel. —, Egrillard, bon vivant. Aerdigen kwant, viezen snaek, *m.* —. Gast, ambagtsgast, *m. Traiter q. q. de pair à* —. Met iemand gemeenzaemlyk, als met zyns gelyken, omgaen. *Travailler à dépêche* —. Iets in haest bewerken, zonder de behoorlyke vlyt er toe besteéd te hebben.

COMPAGNONAGE, *m.* p. *kompa-gnonaje.* Leertyd (op een ambagt), *m.* —. Byeenkomst van ambagtsgezellen *v.*

COMPARABLE, *adj.* Vergelykelyk, te vergelyken.

COMPARAISON, *f.* p. *komparaizon.* Vergelyking, vergelykenis, gelykenis, *v. Par* —. By gelykenis, by vergelyking *of* vergelykenis. *En — de.* In vergelyking, ten aenzien, met opzigt, met betrekking tot....

COMPARAÎTRE, *v. n.* p. *konparêtre.* (word geconj. als *paraître*). By dagvaerding voór den rechter verschynen.

COMPARANT, E, *adj.* et *s.* Voór den rechter verschynend. —, *m.* Verschyner, comparant, *m.* —, *f.* Verschynster, comparante, *v.*

COMPARATIF, IVE, *adj.* p. *kon—.* Vergelykend, van vergelyking. *Tableau — des richesses des nations.* Staet, tafel van vergelyking van de rykdommen der volken. —, Qui est comparé. Vergeleéken. —, *m.* (t. de gramm.). Vergelykenden trap, comparativus, *m.*

COMPARATIVEMENT, *adv.* By vergelyking, vergelykender wyze.

COMPARER, *v. a.* Vergelyken, eene vergelyking maeken. — *q. q. à un autre.* Iemand by eenen anderen vergelyken. *Se* —. Zich vergelyken.

COMPAROIR, *v. n.* p. *konparoar.* Voór den rechter verschynen.

COMPARSES, *f. pl.* Stomme persoonen in een blyspel, *m. mv.*

COMPARTIMENT, *m.* Sierlyk en meétkundig lofbloemperk, ingelegd werk, zeker verguldsel op eenen boek, sieraed, *o.* —, Ce qui divise, partage un coffre, un tiroir. Vak, *o.*

COMPARTITEUR, *m.* (t. de pal.). Rechter die in eene zaek van een ander gevoelen is dan den berigter *of* verslagdoender, *m.*

COMPARUTION, *f.* p. *konparucion.* Verschyning (voór den rechter), *v.*

COMPAS, *m.* p. *konpâ.* Passer, *m.* —, Boussole. Kompas, zeekompas, *o.* —. Schoenmaekers maetstok, *m.*

COMPASSÉ, E, *adj.* Afgepast, afgemeéten; ten uyterste nauwkeurig. —, Affecté. Gemaekt, gedwongen.

* COMPASSEMENT, *m.* p. *konpâcemant.* Afpassing, *v.* —, Régularité froide et affectée. Gemaektheyd, *v.*

COMPASSER, *v. a.* Passen, afpassen, met den passer afmeéten. — *les degrés dans une carte.* De graeden op eene kaert wel afpassen. —, Proportionner. Gelykvormig maeken, evenredigen. —, (fig.) Bien régler. Schikken, inrigten, wel voegen.

COMPASSION, *f.* p. *konpâcion.* Medelyden, mededoogen, *o.*, deérnis, *v. Être touché* ou *ému de — envers q. q.* Over iemand met medelyden aengedaen zyn. *Faire* —. Deérnis verwekken. (schap, *o.*

COMPATERNITÉ, *f.* Geestelyk maeg-

COMPATIBILITÉ, *f.* Overeenkomst, gelykvormigheyd, *v.*

COMPATIBLE, *adj.* Overeenkomstig, overeenkomend, gelykvormig.

COMPATIR, *v. n.* Medelyden *of* mededoogen hebben, mededoogend zyn. — *à la faiblesse humaine.* Medelyden hebben met de menschelyke krankheyd. —, S'accorder ensemble. Overeenkomen met..... *L'esprit de Dieu ne peut — avec celui du monde.* Den geest Gods kan met den geest der wereld niet overeenkomen.

COMPATISSANT, E, *adj.* Medelydend, mededoogend.

COMPATRIOTE, *s. m.* et *f.* Medevaderlander, landsman, landgenoót, *m.* —, *f.* Landsvrouw, *v.*

COMPENDIUM, *m.* Abrégé. Kort begryp, *o.*

* COMPENSATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Die vergoed.

COMPENSATION, *f.* p. *konpençacion.* Vergoeding, gelykstelling, evenschatting, *v.*

COMPENSER, *v. a.* Gelyk stellen, vereffenen. —, Réparer. Vergoeden, herstellen. *Le gain de cette année compense la perte de la précédente.* De winst van dit jaer vergoed het verlies van het verledene.

COMPÉRAGE, *m.* Gevaderschap, *o.*

COMPÈRE, *m.* Gevader, *m. Tout se fait ici par — et par commère.* Hier gaet alles naer gunst. —. Fynaerd, snaek, vrolyken gast, *m.*

* COMPERSONNIERS, *m. pl.* p. *konperconié.* Medegenooten (in een huysgezin waer de goederen in het gemeen zyn), *m. mv.*

COMPÉTEMMENT, *adv.* p. *konpétamant.* Behoorlyk, wettiglyk, bevoegdelyk.

COMPÉTENCE, *f.* p. *konpétance.* Bevoegdheyd, wettigheyd, *v.*, recht, *o. Cela n'est pas de ma* —. Dat is boven myn bereyk, dat gaet boven myn verstand. —, Concurrence. Mededinging, *v.*

COMPÉTENT, E, *adj.* Bevoegd, wettig, behoorlyk, recht hebbend. —, Suffisant; convenable. Behoorlyk, vereyscht. *Avoir l'âge* —. Den vereyschten ouderdom hebben.

COMPÉTER, *v. n.* (prat.). Toebehooren, toekomen.

COMPÉTITEUR, *m.* Mededinger (naer een ambt *of* weêrdigheyd), *m.*

COMPILATEUR, *m.* Uytschryver *of* verzamelaer (van uyttreksels uyt verscheydene schryvers), *m.*

COMPILATION, *f.* Verzameling (van uyttreksels uyt verscheydene schryvers), *v.*

COMPILER, *v. a.* Uyttreksels uyt verscheydene schryvers verzamelen *of* byeenhaelen.

COMPITALES, *f. pl.* (fêtes). Feesten der oude Romeynen ter eere van hunne huysgoden, *v.* en *o. mv.*

COMPITALICES, *adj. m. pl. Jeux* —. Spelen op de feesten der huysgoden (by de oude Romeynen), *o. mv.*

COMPLAIGNANT, E, *adj.* et *s.* p. *konplègnant.* Aenklaegend (in recht). —, *m.* Aenklaeger, *m.* —, *f.* Aenklaegster, *v.*

COMPLAINTE, *f.* Beklag (in recht), *o.*, beklaeging, klagt, *v.* —, Chanson plaintive. Treurlied, *o.*

COMPLAIRE, *v. n.* p. *konplère.* (word geconj. als *plaire*). Behaegen, believen. Se —. Met zichzelven ingenomen zyn; zyn behaegen scheppen.

COMPLAISAMMENT, *adv.* Gedienstiglyk, beleéfdelyk.

COMPLAISANCE, *f.* Gedienstigheyd, toegeévendheyd, believing, *v. Il a une trop grande — pour ses enfants.* Hy heeft eene al te groote toegeévendheyd voór zyne kinderen. —, Dans la Bible, amour, affection. Welbehaegen, *o. Dieu a mis toutes ses —s en son fils.* God heeft alle zyn welbehaegen in zynen zoón gesteld.

COMPLAISANT, E, *adj.* et *s.* p. *konplèzant.* Gedienstig, toegeévend, believend, gevoegzaem, voldoende. —, *m.* Oogendienaer, *m.*

COMPLANT, *m.* Veld beplant met wyngaerden, bestaende uyt verscheydene akkers, *o.*

COMPLANTER, *v. a.* Een veld met wyngaerden beplanten.

COMPLANTERIE, *f.* Oudtyds recht op de wynakkers, *o.*

COMPLÉMENT, *m.* p. *konplémant.* Vervulling, voltooying, *v.*, aenvulsel, *o.*

Digitized by Google

— (t. de géom.). Opvulling van eene hoek, *v.* —, Régime (gramm.). Woord dat den zin voltooyt *of* de beteekenis bepaelt, *o.*

COMPLÉMENTAIRE, *adj. Jours —s.* Vuldagen (van het fransch republiekesch jaer), *m. mv.*

COMPLET, ÈTE, *adj.* p. *konplèt.* Volmaekt, volkomen, voltallig, volledig, —, *m.* Volledigheyd, voltalligheyd, *v.*, het voltallige, *o. Le — d'un régiment.* Het voltallige van een regiment.

COMPLÉTEMENT, *m.* Voltalligmaeking, vervulling, *v.* —, *adv.* Ganschelyk, volkomenlyk, geheellyk.

COMPLÉTER (je complète, nous complétons; je compléterai; complète, qu'ils complètent; que je complétasse; complétant; complété, ée), *v. a.* Voltallig *of* volledig maeken, vervullen.

COMPLÉTIF, IVE, *adj.* (t. de gramm.). Volledig maekend.

COMPLEXE, *adj.* p. *konplekce.* Samengevoegd, verscheydene zaeken behelzend. *Idée —.* Samengesteld denkbeeld, *o.*

COMPLEXION, *f.* Aerd, *m.*, lichaemsgesteldheyd, *v.* (steld.

COMPLEXIONNÉ, E, *adj.* Geaerd, ge-

COMPLEXITÉ, *f.* p. *konplekcité.* De samengevoegde eygenschap eener zaek *v.*

COMPLICATION, *f.* p. *konplikacion.* Opeenhooping, verzameling, *v.*, samenloop, *m.*

COMPLICE, *adj.* et *s.* p. *kon —.* Medepligtige, medeschuldig. —, *m.* Medepligtigen, *m.* —, *f.* Medepligtige, *v.*

COMPLICITÉ, *f.* Medepligtigheyd, *v.*

COMPLIES, *f. pl.* Compleeten (deel der kerkelyke getyden), *v. mv.*

COMPLIMENT, *m.* p. *konplimant.* Begroeting, gebiedenis, pligtpleeging, *v.* — *de condoléance.* Rouwbeklag, *o. Sans —.* Zonder omweg, regtuyt. *Parler sans —.* Opregtelyk, openhertigyk spreeken.

* **COMPLIMENTAIRE**, *m.* p. *konplimantère.* Lid eener maetschappy op wiens naem den ganschen handel gedreeven word, *o.*

COMPLIMENTER, *v. a.* et *n.* p. *konplimanr —.* Begroeten, groeten, zyne eerbied betuygen, pligtpleegingen maeken.

COMPLIMENTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Pligtpleeger (die overtollige beleefdheden bewyst), *m.*; pligtpleegster, *v.*

COMPLIQUÉ, E, *adj.* p. *konpliké.* Gemengd, verward, ingewikkeld. *L'affaire ne s'entend pas, elle est trop —e.* Men kan uyt de zaek niet wys worden, zy is te verward.

COMPLIQUER, *v. a.* p. *konpliker.* Mengen, verwarren, inwikkelen.

COMPLOT, *m.* p. *konplô.* Boozen aenslag *of* toeleg, *m.*, heymelyke samenzweering, *v.*, complot, *o.*

COMPLOTER, *v. a.* et *n.* Eenen boozen aenslag maeken, samenzweeren, smeeden. *Ils ont comploté sa perte.* Zy hebben zich onderling verbonden hem te benadeelen.

COMPONCTION, *f.* Droefheyd, *v.*, berouw, *o.*, smert over zonden, *v.*

COMPOSÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Samengesteld uyt vierkante stukken.

COMPOSENDE, *f.* Verdrag, *o.*, schikking met het hof van Roomen, over de betaeling van zekere rechten, ter vertryging van eenige vryheyd *of* van geestelyke inkomsten, *v.*; het kantoor der gemelde rechten, *o.*

COMPOS, *m. pl.* (blas.). Vierkante stukken, *o. mv.*

COMPORTEMENT, *m.* p. *konportement.* Gedrag, *o.*, levenswyze, *v.*

COMPORTER, *v. a.* et *n.* Lyden, dulden, gedoogen. *S'il fait de la dépense, sa qualité — sa naissance le comporte.* Maekt hy verteeringen, zyn aenzien, zyne afkomst, duld, gedoogt zulks wel. Se —, se conduire. Zich gedraegen, zich kwyten. *Acheter une maison telle qu'elle se comporte.* Een huys koopen zoo als het is.

COMPOSÉ, E, *adj.* Samengesteld, samengevoegd, bestaende uyt. —, Qui affecte un air grave. Gemaekt, zedig doór gemaektheyd. —, *m.* Samenstelling, *v.*, samenstel, mengsel, *o.*

COMPOSER, *v. a.* p. *konpozer.* Samenstellen, samenmengen. —, Faire un ouvrage d'esprit. Maeken, verveerdigen, opstellen. *Les écoliers composent.* De schoólieren zyn bezig met hunne opstellen te maeken. — *des vers.* Verzen maeken. — *sa mine, son visage.* Een gemaekt gelaet toonen. *Un maintien composé.* Eene gemaekte houding. — (t. d'impr.). Zetten, letterzetten. —, *v. n.* Faire un devoir de composition. Componeeren. —, Faire un accommodement, transiger. Een verdrag maeken *of* aengaen. — *avec ses créanciers.* Met zyne schuldeyschers een verdrag aengaen. *Il ne faut jamais — avec sa conscience.* Men mag nooyt iets doen dat tegen zyn geweeten stryd. —, Capituler. In onderhandeling treeden, van overgaef handelen.

COMPOSITE, *s. m.* et *adj.* Samengesteld bouworden, *o.*

COMPOSITEUR, *m.* Muziekmaeker, *m.* —. Letterzetter (by de boekd.), *m. Amiable —.* Vredemaeker, die een geschil in der minne bylegt, *m.*

COMPOSITION, *f.* p. *konpozicion.* Samenstelling, opstelling, *v.*, samenstel, het maeken, *o.* —, Thème d'écolier. Opstel, *o.* —. Opstelling van muziekstukken, *v.* —. Inrigting en uytvoering van een schilderstuk, *v.* — (impr.). Letterzetting, *v.*, het letterzetten, *o.* —, Accommodement (prat.). Verdrag, *o.*, overeenkomst, *v. Il est de difficile —.* Men kan niet goed met hem teregt komen, hy laet zich niet ligt gezeggen. —, Mélange. Mengsel, *o.*, menging, *v.* —, Conventions pour rendre une ville. Kapitulatie, *v. Se rendre à —.* Zich met verdrag overgeeven. *Prendre une place par —.* Eene plaets met verdrag inneemen.

COMPOSTEUR, *m.* (outil d'imprimeur). Zetlaek, zettershaek, *m.*

COMPOTE, *f.* Ingelegde vrugten, *v. mv.*; zeker stoófsel van druyven, *o. Viande en —.* Uytgekookt vleesch, *o. Yeux, tête à la —, en —* (fam.). Bont en blauw geslagen oogen, hoofd. — *de pigeonneaux.* Gestoófd van jonge duyven met eene kragtige saus.

COMPOTIER, *m.* Confituerpot, *m.*

COMPRÉHENSIBLE, *adj.* Begrypelyk, bevattelyk, verstaenbaer.

COMPRÉHENSION, *f.* p. *konpréhancion.* Begryp, *o.*, bevatting, *v. Il a la — aisée, dure.* Hy is ligt, traeg van begryp. —, Connaissance parfaite. Volkomene kennis, *v. La — des mystères est au-dessus de l'intelligence humaine.* De volkomene kennis der verborgenheden is boven het menschelyk verstand.

COMPRENDRE, *v. a.* p. *konprandre.* (word geconj. als *prendre*). Inhouden, bevatten, begrypen, behelzen. *Ce livre comprend beaucoup de choses remarquables.* Deezen boek bevat veele aenmerkelyke zaeken. —, Concevoir. Bevatten, begrypen, bevroeden, verstaen. *Je ne comprends pas cela.* Ik bevat dat niet. — *mal.* Misvatten, kwaelyk bevatten.

COMPRESSE, *f.* p. *konprèce.* Doeksken op eene wonde, wondkussen, compres, *o.*

COMPRESSIBILITÉ, *f.* p. *konpresci—.* Inceenpersbaerheyd, inceenperslykheyd, *v.*

COMPRESSIBLE, *adj.* Inceenpersbaer, inceenperslyk.

COMPRESSIF, IVE, *adj.* p. *konprescif.* (chir.). Ineendrukkend, ineenpersend, ineendringend.

COMPRESSION, *f.* p. *konprescion.* Ineendrukking, ineendringing, ineenpersing, *v.*

COMPRIMER, *v. a.* p. *kon—.* Ineendrukken, ineendringen, ineenpersen. —, (fig.) Empêcher d'éclater. Bedwingen, inteugelen, intoomen.

COMPRIS, *part.* de Comprendre.

COMPROMETTRE, *v. n.* p. *konpromètre* (word geconj. als *mettre*). Ter beslissing stellen. *Ils ont compromis de toutes leurs affaires entre les mains d'un tel.* Zy hebben alle hunne zaeken ter beslissing gesteld in handen van.... —, *v. a.* — *quelqu'un.* Iemand ergens in waegen, aen gevaer, moeyelykheyd *of* verdriet blootstellen. — *son autorité.* Zyn gezag waegen *of* in gevaer stellen. *Se —.* Zich in gevaer stellen, zich waegen, zyne eer te pand stellen.

COMPROMIS, *m.* p. *konpromi.* Wederzydsche toestemming *of* bewilliging in de uytspraek van scheydslieden, *v. Mettre en —.* In gevaer stellen, blootstellen.

* **COMPROMISSAIRE** *m. voyez* Arbitre.

COMPROTECTEUR, *m.* Medebeschermer, *m.* (zelfde landschap.

COMPROVINCIAL, E, *adj.* Van het-

COMPTABILITÉ, *f.* p. *konta —.* Verantwoórdelykheyd, pligt *of* verbindtenis van rekening te doen, *v.* —. Manier, konst van rekeningen op te stellen, te maeken, *v.* —. Staet van den rekeningschuldigen, *m.*; zyn kantoor, *o.*

COMPTABLE, *adj.* et *s.* p. *kontable.* Verantwoórdelyk, rekeningschuldig. —, *m.* Rekeningschuldigen, *m.*

COMPTANT, *adj.* et *s. m.* p. *kontant. Argent —.* Gereed geld, *o.* —, *adv.* In gereed geld. *Payer —.* Aenstonds *of* in gereed geld betaelen.

COMPTE, *m.* p. *konte.* Rekening, oprekening, optelling; rekenschap, *v. Ne mettez pas cela en ligne de —.* Brengt dit niet mede in rekening. *Dresser un —.* Eene rekening opmaeken. — *rond.* Effene rekening. *Livre de —.* Schuldboek, *m.* en *o. A —.* Op rekening. *Recevoir un à —.* Iets op afkorting ontfangen. *Chambre des —s.* Rekenkamer, *v. Rendre — de sa conduite, de ses actions.* Rekenschap geeven van zyn gedrag. *Faire le — d'un domestique.* Eenen knegt zyn geld tellen en wechzenden. —, Récit, rapport. Verhael, verslag, *o.*, rekenschap, *v. Faire, tenir — de, estimer.* Veel houden van..., veel werk maeken van... *Prendre sur son —.* Op zich neémen, er voór instaen. —, Gain, profit, avantage. Voórdeel, profyt, *o. Je n'y trouve pas mon —.* Ik vind er myne rekening niet by, het brengt my geen voórdeel. *Mettre sur le — de q. q. un ouvrage etc.* Iemand een werk enz. toeschryven. *A votre —.* Naer uwe rekening, naer uw gevoelen. *Loin de son —.* Verre buyten zyne rekening, verwagting. *J'entends bien mon —.* Il weét myne rekening wel te maeken. *Manger et boire à bon —.* Onbezorgd eéten en drinken zonder zich over de betaeling te bekommeren. *On jase sur votre —.* Men praet van u. *Au bout du —.* Eyndelyk, ten laetste, by slot van rekening.

COMPTÉ, E, *adj.* p. *konté. A pas —s.* Langzaem. *Tout —, tout rabattu.* Alles wel overlegd, alles wel overwoógen.

COMPTE-PAS, *m.* Wegmeéter, *m.*

COMPTER, *v. a.* p. *konter.* Tellen, optellen, rekenen, oprekenen, uytcyferen. *Il ne compte plus les ennemis qui l'environnent.* Hy rekent de vyanden niet meer die hem omringen. — *dix années de service.* Gedurende tien jaeren gediend hebben. — *ses pas.* Zyne schreeden tellen, langzaem gaen. — *les pas de q. q.*

Digitized by Google

Iemands gangen nagaen, hem beloeren. — *pour.* Rekenen, schatten, agten. *Vous comptez pour rien mes services.* Gy agt myne diensten niet met al. — , Avoir ou mettre au nombre de. Tellen, rekenen. — *des hommes célèbres parmi ses aïeux.* Beroemde mannen onder zyne voorouders tellen. — , *v. n.* Faire nombre, être au nombre. Gerekend *of* geteld worden. —, Arrêter un compte et le solder. Rekenen, afrekenen. — *ensemble.* Eene rekening effenen. *Qui compte sans son hôte, compte deux fois.* Die zonder den weerd rekent, maekt eene verkeerde rekening. —, Croire, se proposer. Gelooven, denken, meenen, van voornemen zyn. *Je compte que vous m'accompagnerez.* Ik meen dat gy my zult vergezellen. — *sur.* Staet maeken op, zich verlaeten op.

COMPTEUR, *m.* Teller, rekenaer, *m.* —. Kleyn uerwerk, dat de seconden slaet, *o.*

COMPTOIR, *m.* (d'un marchand). Toog (in eenen winkel), *m.*, toonbank, koophandel, *v.* —, Bureau d'un caissier, etc. Kantoor, *o.*, schryfkamer, *v.* —, Etablissement de commerce, factorerie dans les Indes, etc. Koophandelkantoor, *o.*, factory in Indiën, enz., *v.*

COMPULSER, *v. a.* p. *konpulser.* Doorbladen *of* doorbladeren, overzien, de boeken *of* registers van eenen beambten gerechtelyk nazien.

COMPULSOIRE, *m.* Gerechtelyk bevel aen eenen beambten om zyne boeken en schriften te laeten nazien.

COMPUT, *m.* p. *konput.* Tydrekening voór den almanak, *v.*

COMPUTISTE, *m.* Tydrekenaer, almanakmaeker; ambtenaer, die de inkomsten van het Heylig-Kollegie te Roomen ontfangt, *m.*

COMTAL, E, *adj.* p. *kon*—. Graefelyk.

COMTAT, *m.* p. *konta.* Graefschap, *o.* *Le — venaissin.* Het graefschap Venaissin.

COMTE, *m.* p. *kon*—. Graef, *m.* *De —.* Graefelyk. *En —.* Graefelyk, als eenen

COMTÉ, *m.* Graefschap, *o.* (graef.

COMTESSE, *f.* p. *kontèce.* Gravin, *v.*

CONCAPITAINE, *m.* Medekapiteyn, *m.*

CONCASSER, *v. a.* p. *konkacer.* Stampen, stooten, bryzelen, morzelen. — *du poivre, de la canelle.* Peper, kaneel stampen.

CONCATÉNATION, *f.* Schakeling, aeneenschakeling, *v.*

CONCAVE, *adj.* et *s.* Hol, rond uytgehold. *Miroir —.* Hollen spiegel, brandspiegel, *m.*

CONCAVITÉ, *f.* Holligheyd, holte, *v.*

CONCÉDER, *v. a.* Toestaen, verleenen, vergunnen, inwilligen.

* **CONCÉLÉBRER**, *v. a.* Medevieren.

CONCENTRATION, *f.* Samentrekking in een middelpunt; verdikking van eene vloeybaere stoffe, *v.* — de l'autorité, des pouvoirs (fig.). Vereeniging van het gezag, *v.*

CONCENTRÉ, E, *adj.* Peynzend, zwygend, zwaermoedig. Acide —, très-fort. Zeer sterk zuer, *o.*

CONCENTRER, *v. a.* p. —*çantrer.* Samentrekken, naer het middelpunt dryven. *Le grand froid concentre la chaleur naturelle.* De groote koude dryft de natuerlyke warmte naer het middelpunt. *Les rayons du soleil se concentrent dans le foyer ardent d'un miroir.* De straelen der zon vereenigen zich in het brandpunt eens brandspiegels. — l'autorité, les pouvoirs (fig.). Het gezag vereenigen. — *sa colère, la réprimer.* Zyne gramschap niet laeten blyken, inhouden. Se —. Naer het middelpunt hellen. Se —, être triste, mélancolique. Droefgeestig zyn, peynzen, zyn hert gesloóten houden.

CONCENTRIQUE, *adj.* p. —*çantrike.* (géom.). Evenmiddelpuntig. *Cercles* —*s.* Kringen die hetzelfde middelpunt gemeen hebben, *m. mv.*

CONCEPT, *m.* Afgetrokken denkbeeld, *o.*

CONCEPTION, *f.* Ontfangenis, bevrugting, *v.* *Fête de la — de la Sainte-Vierge.* Feest van de Ontfangenis der H. Maegd. —, Faculté de comprendre, de concevoir. Begryp, *o.*, bevatting, *v.*, bevattingsvermogen, *o.* *Il a la — facile, vive.* Hy kan iets schielyk begrypen, bevatten. —, Pensée, idée. Gedagte, *v.*, inval, *m.*, denkbeeld, *o.*

CONCEPTIVE, *adj. f.* *Faculté —.* Bevattingsvermogen, *o.*

CONCERNANT, *prép.* Raekende, nopens, aengaende, betreffende. *J'ai à vous dire q. c. — cette affaire.* Ik heb u iets te zeggen aengaende deeze zaek.

CONCERNER, *v. a.* Raeken, betreffen, aengaen. *Cela concerne vos intérêts.* Dit raekt, betrekt uwe belangen. *Pour ce qui concerne cet argument.* Wat dit bewys aengaet.

CONCERT, *m.* p. *koncer.* Muziekspel, concert, *o.* —, Muziekzael, concertzael, *v.* —, (fig.) Union, accord. Overeenstemming, overeenkomst, *v.* *De —.* Eenstemmiglyk, eenpariglyk. *Ils étaient de — ensemble.* Zy waren eensgezind. *Agir de —.* Eenstemmig, met gemeen overleg handelen.

CONCERTANT, E, *s. m.* et *f.* Medezanger, medespeeler, *m.*; medezangster, medespeelster, *v.*

CONCERTÉ, E, *adj.* Beraemd, voórbedagt, overlegd, overwoógen. —, (fig.) Etudié, affecté. Gemaekt, gedwongen.

CONCERTER, *v. a.* Beraemen, voórbedenken, overleggen, raedpleégen. — *des mesures.* Middelen beraemen. —, *v. n.* Samen muziek zingen en speelen; een concert houden. Se —. Beraemen, zich beraeden, raedpleégen. *Ils se concertèrent long-temps avant que de faire telle chose.* Zy hebben lang samen geraedpleegd alvoórens zulk eene zaek te doen.

CONCERTO, *m.* (pièce de symphonie). Concert, *o.*

CONCESSION, *f.* p. —*cecion.* Vergunning, inwilliging, verleening (van eenige gunst *of* voórrecht door eenen vorst), *v.* —, Terres données dans une colonie. Geschonkene landeryen in eene volkplanting. — (figure de rhét.). Inruyming, *v.*

CONCESSIONNAIRE, *s. m.* et *f.* p. —*cécionère.* Eenen *of* eene aen wien een voórrecht vergund is *of* landeryen afgestaen zyn.

CONCETTI, *m.* Schitterende gedagte zonder juystheyd, *v.*

CONCEVABLE, *adj.* Begrypelyk, bevattelyk, vatbaer, denkelyk.

CONCEVOIR, *v. a.* et *n.* p. —*voar.* Ontfangen, bevrugt worden. —, Comprendre, entendre. Begrypen, bevatten, bevroeden, verstaen. *C'est une chose que l'on peut —.* Het is eene zaek die men begrypen kan. —, Recevoir dans l'âme certaines impressions. Opvatten, krygen. — *de l'espérance, de l'horreur, du dépit, de la haine, de l'aversion.* Hoóp, afgryzen, spyt, haet, afkeer krygen. — *de l'amour, de l'estime, de l'inimitié, du mépris.* Liefde, agting, vyandschap, veragting opvatten. — *de la jalousie.* Nieuverig worden. —, Inventer. Verzinnen, bedenken. —, Exprimer. Uytdrukken. *Cela est conçu en termes formels.* Dat staet in duydelyke woórden uytgedrukt. Se —. Begreépen worden, verstaenbaer zyn.

CONCHE, *f.* Tweeden bak der zoutputten, *m.*

CONCHILE, *s.* et *adj. f.* (t. de géom.). Kromme linie nevens eene regte linie loopende zonder dezelve te snyden, *v.*

CONCHOÏDAL, E, *adj.* p. *konko-idal.* (t. de géom.). Van de mossellyn.

CONCHOÏDE, *f.* p. *konko-ide.* (t. de géom.). Mossellyn, *v.*

CONCHYLE, *m.* p. *konkile.* Purpersiek, *v.*

CONCHYLIOLOGIE, *f.* p. *konkiliolojie.* Schelpkunde, schelpvischkunde, schelpdierkunde, *v.* (kundig.

CONCHYLIOLOGIQUE, *adj.* Schelp-

CONCHYLIOLOGISTE, *m.* Schelpkundigen, *m.*

CONCHYTES, *m. pl.* p. *konkites.* Schelpsteenen, slekkesteenen, *m. mv.*, versteende schelpen, *v. mv.*

CONCIERGE, *s. m.* et *f.* Kasteleyn, *m.*; bewaerder *of* bewaerster van een paleys, kasteel, hof, enz.; ook cipier, gevangenbewaerder, *m.*; gevangenbewaerster, *v.*; deurwagter, deurwagster (van eenen schouwburg).

CONCIERGERIE, *f.* Wooning *of* bediening van eenen kasteley *of* cipier *v.* —, Prison. Gevangenis, *v.*

CONCILE, *m.* Kerkvergadering, *v.* —s. Besluyten van eene kerkvergadering, *o. mv.*

CONCILIABLE, *adj.* Overeenbreengbaer, bestaenbaer met iets, bevredigbaer.

CONCILIABULE, *m.* Onwettige kerkvergadering, *v.* —, Assemblée de gens qui complotent. Vergadering van menschen die eene geheyme samenspanning maeken, *v.*

CONCILIAIRE, *adj.* Van eene kerkvergadering.

CONCILIAIREMENT, *adv.* By wyze van kerkvergadering.

CONCILIANT, E, *adj.* Vereenigend, bevredigend, gevoegzaem.

CONCILIATEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Bevredigend, vereenigend. —, *m.* Bevrediger, vereeniger, bylegger, *m.* —, *f.* Bevredigster, vereenigster, *v.*

CONCILIATION, *f.* Bevrediging, vereeniging, bemiddeling, bylegging, *v.* —. Overeenbrenging (van schriften, enz.), *v.*

CONCILIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Vereenigen, overeenbrengen, bevredigen, byleggen. — *les passages d'un livre.* De plaetsen van eenen boek overeenbrengen, gelykluydend maeken. *Ces gens-là ne pourront jamais se —.* Die menschen zullen zich nimmer met elkander verstaen, bevredigen, vereenigen. Se —, s'accorder. Overeenkomen, overeenstemmen. Se —, gagner, s'attirer. Winnen, tot zich trekken. *Il s'est concilié les bonnes grâces du prince.* Hy heeft de gunst van den prins gewonnen. *Se — l'estime des honnêtes gens.* De agting der eerlyke lieden tot zich trekken.

CONCIS, E, *adj.* Kort, bondig, kortbondig, beknopt.

CONCISION, *f.* Bondigheyd, kortbondigheyd, beknoptheyd, *v.*

CONCITOYEN, ENNE, *s. m.* et *f.* p. —*toa-ien,* —*toa-iène.* Medeborger, *m.*; medeborgeres, *v.*

CONCLAMATION, *f.* Geroep met trompettengeschal van den naem eens dooden, by de oude Romeynen, om hem, ware het mogelyk, in het leven terug te roepen; ook een gegeéven teeken aen de soldaeten, om op te breéken, *o.*

CONCLAVE, *m.* Vergadering der kardinalen (tot de verkiezing van eenen Paus); derzelver vergaderplaets, *v.*

CONCLAVISTE, *m.* Die zich met eenen kardinael opsluyt, conclaviste, *m.*

CONCLUANT, E, *adj.* Besluytend.

CONCLURE (je conclus, tu conclus, il conclut, nous concluons, vous concluez, ils concluent; je concluais; je conclus; je conclurai; je conclurais; conclus; que je conclue; que je conclusse; concluant; conclu, conclue), *v. a.* et *irr.* Besluyten, sluyten, syndigen. — *une affaire.* Eene zaek syndigen. — *un mariage.* Een houwelyk sluyten. — *un accord.* Een verdrag maeken *of* aengaen. —, Tirer une conséquence. Besluyten. *Je*

Digitized by Google

conclus de tout cela que vous avez tort. Ik besluyt uyt dit alles dat gy ongelyk hebt. —, PROUVER. Bewyzen. *On peut — de cette proposition que...* Men kan uyt dit voorstel bewyzen dat... —, *v. n.* DONNER SES CONCLUSIONS (pal.). Besluyten, oórdeelen. *Les juges conclurent à l'amende.* De rechters oórdeelden dat de boete moest betaeld worden. —, OPINER. Stemmen.

CONCLUSIF, IVE, *adj.* Besluytend, gevolgtrekkend; sluytend.

CONCLUSION, *f.* Besluyt, slot, eynde, het sluyten, *o. La — d'un traité.* Het sluyten van een traktaet. —, CONSÉQUENCE D'UN ARGUMENT. Besluyt, *o.* —, (*t. de pal.*). Verzoek, *o.*, eysch, *m.*, beslayt, *o.* —, *adv.* ENFIN, BREF. Eyndelyk, kortom.

CONCOCTION, *f.* (inus.). Kooking, eerste verteering (in de maeg), *v.*

CONCOMBRE, *m.* p. *konkon*— (plante, fruit). Komkommer (plant, vrugt), *v.*

CONCOMITANCE, *f.* (t. dogm.). Vergezelschapping (word gez. in godsgeleerdh.), *v.*

CONCOMITANT, E, *adj.* Vergezellend, medewerkend, bijblyvend. *La grâce* —e. De medewerkende genade, *v.*

CONCORDANCE, *f.* Overeenkomst, overeenstemming, gelykvormigheyd, *v.* —*de la Bible.* Woórdenboek van den Bybel, *m.* en *o.* *La — des écritures, des évangiles.* De overeenstemming der heylige schriften, der evangelisten. —, ACCORD (gramm.). Goede woórdschikking, *v.*

CONCORDANCIEL, ELLE, *adj.* Overeenkomstig, overeenstemmend.

CONCORDANT, *m.* (t. de mus.). Stem tusschen den bas en den tenor, *v.* *Vers* —*s.* Verzen die sommige woórden gemeen hebben, overeenstemmend zyn.

CONCORDANTIEL, ELLE, *adj. voyez* CONCORDANCIEL.

CONCORDAT, *m.* p. —*da.* Verdrag, *o.*, overeenkomst (byzonder in kerkelyke zaeken), *v.*; concordaet, *o.*

CONCORDE, *f.* Eendragt, eensgezindheyd, eenstemmigheyd, *v.*, vrede, *m.* en *v.*

CONCORDER, *v. n.* ÊTRE D'ACCORD. Overregistemmen.

CONCOURIR, *v. n.* (word geconj. als *courir*). Medewerken, hydraegen, helpen. —, ÊTRE EN CONCURRENCE. Kampen, naer iets dingen. *Ces deux poèmes concourent pour le prix.* Deeze twee gedichten stryden met elkander om den prys, dingen naer den prys. —, SE RENDRE ENSEMBLE DANS UN ENDROIT, SE RENCONTRER. Samenloopen, ontmoeten.

CONCOURME, *f.* Kurkuma (zekere stoffe om geel te verwen), *v.*

CONCOURS, *m.* p. —*kour.* Medewerking, hulp, *v.* —. Medestreéving, mededinging (naer ambt *of* prys), *v.* —, RENCONTRE, RÉUNION. Samenloop, *m.*, vereeniging, *v.* —, AFFLUENCE DE MONDE. Toeloop, samenloop, toevloed, *m.* *Un grand — de peuple.* Eenen grooten toeloop van volk.

CONCRÉT, ÈTE, *adj.* Samengesteld, gerooven, gestold.

CONCRÉTION, *f.* (t. de phys.). Verkoeyd, verdikking, *v.*

CONCRÉTÉ, E, *part.* DE CONCRÉTION.

CONCUBINAGE, *m.* Bywyfschap, bytschap, *o.*, onegte samenleéving, *v.*

CONCUBINAIRE, *m.* p. —*nère.* Boel, bytschonder, *m.*

CONCUBINE, *f.* Bywyf, *o.*, byzit, *v.* begeelykheyd, geneygdheyd tot het bed, *v.*

CONCUPISCIBLE, *adj. Appétit* —. Begeelyken lust, *m.*

CONCURREMMENT, *adv.* p. —*kuramment.* Door mededinging *of* medestreéving. —, CONJOINTEMENT. Te samen, te gelyk.

CONCURRENCE, *f.* p. —*kurance.* Mededinging, medestreéving, *v. Etre en — avec q. q. pour une charge.* Met iemand naer een ambt dingen. *Jusqu'à* —, ou *jusqu'à la* —. Tot op zekere somme toe.

CONCURRENT, E, *s. m.* et *f.* p. —*kurant.* Mededinger, medestreéver, *m.*; mededingster, medestreéfster, *v.*

CONCUSSION, *f.* Knevelaery, afpersing, overschatting (waerdoór eenen ambtenaer het volk meer afdwingt *of* aen den staet minder verantwoórd, dan de wet voórschryft), *v.*

CONCUSSIONNAIRE, *m.* p. —*kucionère.* Afperser, knevelaer (die het volk boven rechten geld afdwingt); (fam.) bloedzuyper, uytzuyper, *m.*

CONDAMNABLE, *adj.* p. —*dânable.* Vraekbaer, berispolyk, strafbaer, doemensweérdig.

CONDAMNATION, *f.* p. —*dânacion.* Veroórdeeling, verwyzing, doemenis, *v.*, vonnis, *o. Passer* —. Schuld bekennen, zyn ongelyk bekennen.

CONDAMNÉ, E, *s. m.* et *f.* p. —*dâné.* Veroórdeelden, *m.*; veroórdeelde, *v.*

CONDAMNER, *v. a.* p. —*dâner.* Veroórdeelen, verwyzen, vonnissen, doemen. — *à mort.* Ter dood veroórdeelen. — *q. q. aux dépens.* Iemand in de kosten verwyzen. —, BLÂMER, DÉSAPPROUVER. Afkeuren, verwerpen, berispen, lacken, mispryzen. — *une entreprise, une opinion.* Eene onderneeming, eene gezindheyd afkeuren *of* verwerpen. — *une porte, une fenêtre.* Eene deur, eene venster toespykeren. SE —. Zyne schuld *of* zyn ongelyk bekennen.

CONDENSABILITÉ, *f.* (t. de phys.). Verdikbaerheyd, ineendringbaerheyd, *v.*

CONDENSABLE, *adj.* p. —*dança*— (t. de phys.). Verdikbaer, ineendringbaer.

CONDENSATEUR, *m.* (phys.). Werktuyg om de locht te verdikken *of* ineen te dringen, *o.*

CONDENSATION, *f.* (t. de phys.). Verdikking, ineendringing, *v.*

CONDENSER, *v. a.* (phys.). Verdikken, ineendringen, styver maeken. SE —. Verdikken, ineengedrongen worden.

CONDESCENDANCE, *f.* Toegeévendheyd, inschikkelykheyd, *v.*

CONDESCENDANT, E, *adj.* Toegeévend, inschikkelyk.

CONDESCENDRE, *v. n.* Toegeéven, zich naer iemands wil schikken *of* voegen.

CONDICTION, *f.* p. —*dikcion.* Wederzysching, terugvordering (van verloóreene *of* ontvremde dingen), *v.*

CONDIGNE, *adj.* (théol.). Evenredig, overeenkomend (in godsgel.).

CONDIGNEMENT, *adv.* (théol.). Evenrediglyk.

CONDIGNITÉ, *f.* (t. de théol.). Evenredigheyd, overeenkomst, *v.*

* CONDIMENT, *m. voyez* ASSAISONNEMENT. (gezel, *m.*

CONDISCIPLE, *m.* Medeleerling, schoól-

CONDIT, *m.* p. —*di* (pharm.). Alle soórt van konfyt, *v.*

CONDITION, *f.* p. —*cion.* Natuer, hoedanigheyd, *v.*, staet, aerd, *m.* —, RANG DANS LA SOCIÉTÉ. Stand, staet, *m.*, afkomst, *v. Cela est au-dessus de sa* —. Dat is boven zynen staet. *Homme de* —. Man van aenzien. *Homme de basse* —. Man van geringe afkomst. —, ÉTAT DE DOMESTICITÉ; PLACE DE DOMESTIQUE. Dienst, *m.*, huer, *v. Etre, entrer en* —. In dienst zyn, treéden. —, CLAUSE, CHARGE, CONVENTION. Voórwaerde, *v.*, beding, besprek, *o. Vendre une chose sous* —. Iets verkoopen onder belofte van terugneéming, indien het de gezegde hoedanigheden niet heéft. *A — que, à — de.* Op *of* onder voórwaerde dat, mits dat.

CONDITIONNÉ, E, *adj.* p. —*cioné. Bien* —. In goeden staet. *Mal* —. In slegten staet.

CONDITIONNEL, ELLE, *adj.* p. —*cionel.* Voórwaerdelyk, voórwaerdig. —, *m.* (t. de gramm.). Voórwaerdelyken tyd, *m.*

CONDITIONNELLEMENT, *adv.* p. —*cionèle* —. Voórwaerdelyk, voórwaerdiglyk, op voórwaerde, onder besprek.

CONDITIONNER, *v. a.* De vereyschte hoedanigheden geéven, besprek, bedingen, voórwaerden maeken.

CONDOLÉANCE, *f. Compliment de* —. Rouwbeklag, *o. Lettre de* —. Rouwbrief, rouwbeklagbrief, *m.*

CONDOR, *m.* (vautour). Kondor (soórt van gier, vogel in Chili en Peru), *m.*

* CONDOULOIR (SE), *v. pr.* Deel neémen in iemands droefheyd.

CONDUCTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Leyder, geleyder, leydsman, voórganger, *m.*; leydsvrouw, *v.*; bestierder, *m.* —, CORPS QUI TRANSMET LE FLUIDE ÉLECTRIQUE. Afleyder, *m.* — *de la foudre.* Bliksem afleyder. —, INSTRUMENT DE CHIRURGIE. Wegwyzer (wondheelers werktuyg), *m.*

CONDUCTIBILITÉ, *f.* (phys.). Leydbaerheyd, *v.*

CONDUCTION, *f.* p. —*dukcion.* (pal.). Het hueren, *o.*, huer, *v.*

CONDUIRE (je conduis; je conduisais; je conduisis; je conduirai; que je conduise; que je conduisisse; conduisant; conduit, e), *v. a.* Leyden, geleyden, aenleyden, aenvoeren, brengen. — *un aveugle.* Eenen blinden leyden. — *un cheval.* Een peêrd mennen *of* leyden. *Ce chemin conduit à Bruxelles.* Dien weg leyd naer Brussel. *La vertu conduit au vrai bonheur.* De deugd is den weg naer het waere geluk. —, AVOIR LA DIRECTION, L'INSPECTION. Bestieren, gebieden, het bewind *of* bevel hebben over. *Dieu vous conduise!* God geleyde u, zy uwen landsman op weg. — BIEN SA BARQUE (fig.). Zyne schuyt wel stueren; zyne zaeken wel verrigten. — *la main d'un écolier qui apprend à écrire.* De hand bestieren van eenen leerling in het schryven. — *un bâtiment, un travail.* Een schip, een werk bestieren, het opzigt er over hebben. — *une armée.* Het bevel voeren over een leger. — *un dessein, une entreprise, une intrigue.* Een plan, voórneémen, onderneeming, geheymen handel bestieren, overleggen. —, ACCOMPAGNER. Geleyden, verzellen. SE —, SE COMPORTER. Zich gedraegen.

CONDUIT, *m.* p. —*dui.* Goót, buys, pyp, *v.*, rioól, *o.*

CONDUITE, *f.* Leyding, geleyding, *v.* —, DIRECTION. Bestiering, *v.*, bestier, bewind, opzigt, beleyd, *o. Il a la — de cet enfant.* Hy heéft het opzigt over dit kind. —, COMMANDEMENT, GOUVERNEMENT. Bevel, gebied, gezag, *o.* —, MANIÈRE D'AGIR. Gedrag, beleyd, *o.*, levenswyze, *v. Cet homme a de la* —. Dien man heéft een goed gedrag, eene pryseerdige, voórzigtige levenswyze. —, SUITE DE TUYAUX, D'AQUEDUCS. Waterleyding, *v.*

CONDYLE, *m.* p. —*dile.* (t. d'anat.). Gevrigtknokkel, *m.*

CONDYLOÏDE, *adj.* (t. d'anat.). Gevrigtknokkelvormig.

CONDYLOÏDIEN, ENNE, *adj.* (t. d'anat.) Van de gevrigtknokkels.

CONDYLOME, *m.* p. —*di*—. (chir.). Vyggezwel, *o.*, vloeschagtigen uytwas, *m.*

CÔNE, *m.* (géom.). Kegel, *m.*; ronde spitse figuer als eenen kegel *of* suykerbrood, *v.*

Digitized by Google

CONFABULATEUR, *m.* Gemeenzaemen klapper, praeter, *m.*

CONFABULATION, *f.* Samenkouting, gemeenzaeme samenspraek, *v.*

CONFABULER, *v. n.* Gemeenzaemlyk samenkouten.

CONFECTION, *f.* p. —*fekcion.* Uytvoering, volvoering, volmaeking, voltooying, *v. Jusqu'à parfaite et entière* —. Tot de geheele en volkomene voltooying. — (t. de pharm.). Toebereyding van geneésmiddelen, *v. La — d'un inventaire.* Het maeken van eene boedellyst.

CONFECTIONNER, *v. a.* p. —*fekcioner.* Maeken, vervaerdigen, toebereyden, voltooyen.

CONFÉDÉRATIF, IVE, *adj.* Bontgenoótschappelyk.

CONFÉDÉRATION, *f.* Bondgenoótschap, verbond, eedgenoótschap, *o.*

CONFÉDÉRÉ, E, *adj.* et *s.* Verbonden, —, *m.* Bondgenoót, eedgenoót, *m.*

CONFÉDÉRER (SE), *v. pr.* Zich onderling verbinden, een bondgenoótschap maeken *of* aengaen.

CONFÉRENCE, *f.* p. —*rance.* Vergelyking (van twee zaeken), *v.* —, Entretien. Gesprek (over eenige belangryke zaek), *o.*, samenspraek, onderhandeling, *v.* —, Assemblée pour conférer. Vergadering, byeenkomst, *v.* —, Instruction ecclésiastique. Geestelyke leering, *v.*

CONFÉRENCIER, *m.* Voórzitter in eene vergadering (waer over eenige zaek van aengelegenheyd word gehandeld) *m.*

CONFÉRER, *v. a.* Vergelyken, tegenoverstellen, nazien. —, Donner, accorder. Verleenen, geéven. *Dieu confère la grâce.* God verleent de genade. — *un bénéfice.* Een kerkelyk ambt vergeéven. —, *v. n.* Gesprek houden, samenspreéken.

CONFERVE, *m.* Soórt van groene draeden die op het water dryven, *m. mv.*, grasleder, *o.*

CONFESSE, *m.* p. —*fèce.* (n'a ni genre ni article). Biegt, *v. Aller à* —. Te biegt gaen.

CONFESSER, *v. a.* p. —*fécer.* Bekennen, belyden. — *la vérité.* De waerheyd belyden. —, Déclarer ses péchés. Biegten, te biegt gaen, zyne zonden belyden. —, Entendre une confession. Biegten, biegt hooren. —, Faire profession. Belyden, belydenis doen. — *Jésus-Christ.* Jesus-Christus belyden. Se —, s'avouer. Bekennen, belyden.

CONFESSEUR, *m.* Biegtvader, *m.* —. Standvastigen belyder van den naem van Jesus, ondanks de pynigingen, by de eerste christenen: ook heyligen, die noch apostel noch martelaer geweést is, *m.*

CONFESSION, *f.* p. —*fécion.* Bekentenis, belydenis; biegt, *v.* — *auriculaire.* Oorbiegt, *v.* — *de foi.* Geloofsbelydenis, *v.*

CONFESSIONNAL, *m.* p. —*fécional.* Biegstoel, *m.*

CONFESSIONNISTE, *m.* Lutheraen die de belydenis van Augsburg volgt, *m.*

CONFIANCE, *f.* Vertrouwen, betrouwen, *o. Mettre sa — en Dieu.* Zyn vertrouwen op God stellen. *J'ai sa* —. Ik heb zyn vertrouwen. *Dire q. c. en* —. Iets in vertrouwen zeggen. *Homme de* —. Vertrouwden, *m.* —, Sécurité, hardiesse. Verzekerdheyd, vrymoedigheyd, stoutmoedigheyd, *v. Aborder q. q. avec* —. Iemand met vertrouwen, met vrymoedigheyd aensprecken. —, Liberté honnête et franche. Betrouwen, *o.*, vertrouwdheyd, *v.* —, Présomption. Zelfvertrouwen, *o.*, laetdunkendheyd, vermetelheyd, *v. Il a des airs de* —. Hy heéft verwaende houdingen.

CONFIANT, E, *adj.* Vertrouwend, die ligtelyk vertrouwt. —, Présomptueux. Laetdunkend, vermetel.

CONFIDEMMENT, *adv.* p. —*damant.* Vertrouwelyk, in vertrouwdheyd.

CONFIDENCE, *f.* p. —*dance.* Vertrouwdheyd, mededeeling van een geheym. —. Bezit van een kerkelyk ambt in naem van een ander, *o.*

CONFIDENT, E, *s. m.* et *f.* Vertrouweling, *m.* en *v.*, vertrouwden, *m.*, vertrouwde, *v.*

CONFIDENTIAIRE, *m.* p. —*dancière.* Die een kerkelyk ambt in naem van een ander bezit.

CONFIDENTIEL, ELLE, *adj.* p. —*danciel.* Vertrouwend, vertrouwelyk.

CONFIDENTIELLEMENT, *adv.* p. —*danciele*—. Vertrouwelyk.

CONFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Vertrouwen, toebetrouwen, toevertrouwen. *Il me confie tous ses secrets.* Hy vertrouwt my alle zyne geheymen. Se —. Vertrouwen, betrouwen. *Se — en la providence de Dieu.* Op Gods voórzienigheyd betrouwen. *Il se confie en ses forces.* Hy betrouwt, hy verlaet zich op zyne kragten.

CONFIGURATION, *f.* Uytwendige gedaente der lichaemen, *v.*

CONFIGURER, *v. a.* (inus.). Gedaente geéven.

CONFINER, *v. n.* Paelen, aenpaelen, grenzen. *La Belgique confine à la France.* Belgenland grenst aen Frankryk. —, *v. a.* Reléguer dans un lieu. Verbannen, verzenden. *On l'a confiné dans une île.* Men heéft hem op een eyland gebannen. Se —. Vertrekken, zich afzonderen. *Se — dans une solitude.* Zich naer eene eenzaeme plaets begeéven.

CONFINS, *m. pl.* Grenzen, *v. mv.*, paelen, *m. mv.*

CONFIRE (je confis, tu confis, il confit, nous confisons, vous confisez, ils confisent; je confisais; je confis; je confirai; je confirais; confis, confisons, confisez; que je confise (l'imparf. du subj. n'est pas usité); confisant, confit, te), *v. a.* et *irr.* Konfyten, inmaeken, inleggen, opleggen. — *au vinaigre.* In den azyn leggen *of* opleggen. — (t. de chamoiseur). Leder met water, zout, enz., bereyden. (fam.) Confit en malice. Verhard, vollecrd in de boosheyd. (kragtigend.

CONFIRMATIF, IVE, Bevestigend, be-

CONFIRMATION, *f.* Bevestiging, bekragtiging, verzekering, *v. Cette nouvelle a besoin de* —. Deéze tyding heéft nog bevestiging noodig. —; Sacrement. Vormsel, *o.*

CONFIRMER, *v. a.* Bevestigen, bekragtigen. —, Conférer le sacrement de confirmation. Vormen, het vormsel geéven.

CONFISCABLE, *adj.* p. —*kable.* Verbeurbaer, verbeurlyk.

CONFISCANT, *adj. m.* Verbeurbaer, dat verbeurd kan worden.

CONFISCATION, *f.* Verbeuring, verbeurte, verbeurd verklaering, *v.*, aenslag (van goederen, enz.), *m.*

CONFISERIE, *f.* (inus.). Konfytersconst, *v.*, konfytersberoep, *o.*

CONFISEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Konfyter, suykerbakker, banketbakker, *m.*; konfytster, suykerbakster, banketbakster, *v.*

CONFISQUER, *v. a.* p. —*ker.* Verbeuren, verbeurd verklaeren, aenslaen. — *les biens de q. q.* Iemands goederen verbeurd verklaeren *of* aenslaen. *Homme confisqué, ruiné.* Man die in den grond is; ook ongeneéslyken man.

CONFIT, *m.* Looykuyp (by de velbloot.), *v.*

CONFIT, E, *adj.* Zeer ryp. *Voyez* Confire.

CONFITEOR, *m.* Gebed voór de biegt, *o.*

CONFITURE, *f.* Konfyt, konfytuer, *v.*, banket, *o.*, gekonfyte vrugten, *v. mv.*

CONFITURIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Konfytuerverkooper, banketverkooper, *m.*; konfytuerverkoopster, *v.*

CONFLAGRATION, *f.* Algemeenen brand, *m.*

CONFLIT, *m.* p. —*fli.* Schok, stryd, slag, aenval, *m.*, gevegt, *o. Le — de deux armées.* Den schok, den stryd van twee legers. — *de juridiction.* Strydigheyd van rechtsgezag, *v.*

CONFLUENT, *m.* Samenloop, samenvloed (van twee rivieren), *m.*

CONFLUENTE, *adj. f. Petite vérole*—. Ineenloopende kinderpokskens, *o. mv. Feuilles* —*s.* Bladen die malkander aen den steél schynen te raeken.

CONFLUER, *v. n.* Samenvloeyen.

CONFONDRE, *v. a.* Verwarren, vermengen, ondereenszmyten, brabbelen. *Il ne faut pas — l'innocent avec le coupable.* Men moet den onschuldigen en den schuldigen niet met elkander verwarren. —, Réduire à ne pouvoir répondre; causer de la confusion. Beschaemen, verlegen maeken, verstommen. *Cette déposition a confondu l'accusé.* Die getuygenis heéft den beschuldigden doen verstommen. —, Démasquer. Ontmaskeren, ontmommen. —, Faire écrouler, anéantir. Doen mislukken, vernietigen. Se —, se troubler. Zich ontstellen, blyven steéken.

CONFORMATION, *f.* Gestelldheyd, gestelteuis, schikking, *v.*

CONFORME, *adj.* Gelykvormig, overeenkomstig, overeenkomend, gelykmaetig, eensluydend.

CONFORMÉ, E, *adj.* Gemaekt. *Corps bien* ou *mal* —. Wel *of* slegt gemaekt lichaem, *o.*

CONFORMÉMENT, *adv.* Gelykvormiglyk, overeenkomstiglyk, naer iets.

CONFORMER, *v. a.* Gelykvormig maeken, schikken, rigten *of* voegen naer iets. — *sa vie à la doctrine de l'Evangile.* Zyn leven rigten naer de leering van het Evangelie. Se —. Zich schikken *of* voegen naer iets. *Se — aux temps, aux circonstances.* Zich naer den tyd, volgens de omstandigheden voegen. *Se — à la volonté de Dieu.* Zich schikken naer, onderwerpen aen den wil van God.

CONFORMISTE, *m.* Aenkleéver der engelsche kerk, conformist, *m.*

CONFORMITÉ, *f.* Gelykvormigheyd gelykmaetigheyd, overeenkomst, gelykheyd, *v. La — de ses écritures* De gelykvormigheyd zyner schriften — *de mœurs et d'inclinations.* Overeenkomst van zeden en genegenheden —, Soumission. Onderwerping, *v.* — *à la volonté de Dieu.* Onderwerping aen den wil van God. *En — de...* Gelykvormiglyk aen....

* **CONFORT**, *m.* Hulp, *v.*, bystand troost, *m.*

CONFORTANT, E, CONFORTATIF, IVE, *adj.* (méd.). Versterkend. *Remède* —. Versterkend geneésmiddel, *o.*

CONFORTATION, *f.* (méd.). Versterking (der maeg, enz.), *v.*

CONFORTER, *v. a.* (méd.). Sterken versterken. —, Consoler, encourager (inus.). Aenmoedigen, moed troost geéven.

CONFRATERNITÉ, *f.* Medebroederschap, *v.* en *o.*

CONFRÈRE, *m.* Medebroeder, gilde broeder, *m.*

CONFRÉRIE, *f.* Broederschap, *v.* en *o.* gild, gilde, *o.*

CONFRONTATION, *f.* Overhooring verhooring (van getuygen), *v.* — Vergelyking (van persoonen, schriften, enz.), *v.*

CONFRONTER, *v. a.* Overhooren, verhooren. — *les témoins à l'accusé.* getuygen hooren, ondervraegen het byzyn van den beschuldigden. — Vergelyken; twee persoonen, zaeken *of* schriften tegen elkander hooren onderzoeken, nazien. — *la copie*

Digitized by Google

l'original. Het afschrift tegen het oorsprongelyke nazien.

CONFUS, E, *adj*. Verward, gemengd. —, Embrouillé, obscur. Verward, duyster. —, Honteux, embarrassé, incertain. Beschaemd, verlegen, ontsteld, beteuterd, onzeker.

CONFUSÉMENT, *adv*. Verwardelyk, duysterlyk, wanordelyk.

CONFUSION, *f*. Verwarring, verwardheyd, wanorde, *v. Il y a de la — dans ses papiers*. Zyne papieren zyn verward, in slegte orde. —, Trouble de la pudeur. Beschaemdheyd, schaemte, verlegenheyd, *v.* —, Honte, ignominie. Schande, *v. Sa lâcheté l'a couvert de —*. Zyne lafhertigheyd heeft hem met schande bedekt. —, Abondance de choses. Overvloed, *m.* —, Affluence de personnes. Toeloop, samenloop, *m.*, menigte, *v.* En —, sans ordre. Verwardelyk, zonder orde. *Marcher en —*. In wanorde voorttrekken. En —, en abondance. In overvloed.

* **CONFUTATION** *f. voyez* Réfutation.

CONGE, *m.* p. *—je* (mesure). Zekere maet (by de Grieken en Romeynen) *v.*

CONGÉ, *m.* p. *—jé*. Afscheyd, *o.*, afscheydbrief, *m.*, verlof, *o. Prendre —*. Afscheyd neémen. *Donner à q. q. son —, le congédier*. Iemand zyn afscheyd geéven, iemand afdanken. —. Zeebrief (toelaeting om uyt te vaeren, te handelen en te passeéren), *m.* —. Speeldag, *m.*, oorlof (in de schoólen), *o.* — (t. de pal.). Ontslag, *o.* — (t. d'archit.). Kringvormig lystwerk, *o.*

CONGÉABLE, *adj*. (t. de féod.). Dat weder in bezit kan genomen worden.

CONGÉDIER, *v. a.* Afscheyd geéven, afdanken, wechzenden, vryheyd geéven om te vertrekken.

CONGÉLABLE, *adj*. Bevriesbaer.

CONGÉLATION, *f.* p. *—jélation*. Bevriezing; stremming, stolling, *v.*

CONGELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Bevriezen. —, Figer, coaguler. Stremmen, stollen, verdikken.

CONGÉNÈRE, *adj*. (bot.). Eenslachtig, gelykaerdig. *Muscles —s*. Spieren die tot dezelfde beweeging dienen, *v. mv. Plantes —s*. Planten van een en hetzelfde geslacht.

CONGESTION, *f.* (méd.). Vergadering van vogten (in het lichaem, die allengskens gezwellen veroorzaeken), *v.*

CONGIAIRE, *m.* p. *—jiaire*. Buytengewoone uytdeeling in geld en eétwaeren (door de keyzers van oud Roomen), *v.*

CONGLOBATION, *f.* (rhét.). Verzameling van bewysredenen, *v.*

CONGLOBÉ, E, **CONGLOMÉRÉ**, E, *adj*. Samenvereenigd tot een, opeen gehoopt. *Glandes —ées*. Op eenen hoop liggende klieren, *v. mv.*

CONGLOMÉRER, *v. a.* Samen vereenigen, ophoopen, opeenstapelen.

CONGLUTINANT, E, *adj*. (t. de méd.). Samenlymend, aeneenheelend.

CONGLUTINATIF, IVE, *adj*. Dat lymagtig maekt.

CONGLUTINATION, *f.* (t. de méd.). Samenkleéving, lyming, aeneenlyming, *v. La — du sang*. De verdikking, samenkleéving van het bloed.

CONGLUTINER, *v. a.* Lymagtig *of* slymagtig maeken.

CONGRATULATION, *f.* (inus.). Begroeting, gelukwenscking, *v.*

CONGRATULATOIRE, *adj.* p. *—toar* (inus.). Gelukwenschend.

CONGRATULER, *v. a.* (inus.). Begroeten, gelukwenschen.

CONGRE, *m.* (poisson). Zeeaal, zeepaling, kongeraal, *m.*

CONGRÉGANISTE, *s. m.* et *f.* Lidmaet van eene godvrugtige vergadering *of* broederschap, *m.* en *v.*

CONGRÉGATION, *f.* Broederschap, *v.* en *o.*, godvrugtige vergadering, *v.* —, Assemblée de cardinaux. Vergadering der kardinaelen, *v.*

CONGRÈS, *m.* p. *—grè*. Staetsvergadering, *v.*, congres, *o.*

CONGRU, E, *adj*. Voldoende, genoegzaem, toereykend, behoorlyk. — (t. de gramm.). *Diction —e*. Zuyver, taelkundig gezegde. *Réponse —e*. Juyst antwoórd. — (t. de géom.). *Figures — es*. Figueren, die goed op elkander passen, elkander dekken.

CONGRUAIRE, *m.* p. *—gruère*. Pastoor op gewoon inkomen, *m.*

CONGRUENT, E, *adj*. (méd.). Behoorlyk. *Digestion —e*. Behoorlyke verteering, *v.*

CONGRUISME, *m.* (t. de théol.). Congruismus, *m.*; zeker gevoelen over de kragt en heerschappy der genade, *o.*

CONGRUISTE, *m.* (t. de théol.). Congruist, aenhanger van het gevoelen en heerschappy der genade, *m.*

CONGRUITÉ, *f.* (t. de théol.). Overeenkomst, kragtdaedige werking der genade met den wil van den mensch, *v.*

CONGRÛMENT, *adv.* (inus.). Behoorlyk, zuyverlyk.

CONIFÈRE, *adj.* (bot.). Kegelvormig.

CONILLE, *f.* Ruymte aen de kanten van eene galey (vaertuyg), *v.*

CONIQUE, *adj*. Kegelvormig, kegelagtig. *Miroir —*. Kegelvormigen spiegel, *m. Section —*. Kegelsneé, *v.*

CONISE, *f.* (plante). Donderkruyd, *o.*

CONJECTURAL, E, *adj*. Gissingagtig, vol gissingen, onzeker, vermoedelyk.

CONJECTURALEMENT, *adv*. By gissing, onzekerlyk, vermoedelyk.

CONJECTURE, *f.* Gissing, raeding, *v.*, vermoeden, *o.*

CONJECTURER, *v. a.* et *n.* Gissen, raeden, vermoeden.

CONJECTUREUR, *m.* Gisser, *m.*

CONJOINDRE, *v. a.* (word geconjug. als *joindre*). Samenvoegen, vereenigen door houwelyk.

CONJOINT, E, *adj*. Samengevoegd, vereenigd. —s, *m. pl.* Egtgenooten, *m. mv.*

CONJOINTEMENT, *adv*. Te samen, gezaemenlyk, te gelyk.

CONJONCTIF, IVE, *adj*. (gramm.). Koppelend, aeneenvoegend. —, *m.* Byvoegende wyze, *v.*, conjunctivus, *m.*

CONJONCTION, *f.* p. *—jonkcion*. Samenvoeging, vereeniging (door houwelyk), *v.* — (t. de gramm.). Koppelwoórd, voegwoórd, *o.*, conjunctie, *v.* — (t. d'astr.). Ontmooting van twee dwaelsterren, *v.*

CONJONCTIVE, *f.* (t. d'anat.). Het wit van de oog, *o.*

CONJONCTURE, *f.* Gelegenheyd, omstandigheyd, tydgesteltenis, *v.*, toestand, *m.*

* **CONJOUIR** (SE), *v. pr.* Zich met iemand verheugen.

* **CONJOUISSANCE**, *f.* Gelukwensching, *v.*

CONJUGABLE, *adj*. Vervoegbaer.

CONJUGAISON, *f.* p. *—ghèzon* (t. de gramm.). Vervoeging, tydvoeging der werkwoórden, conjugatie, *v. — des nerfs, leur accouplement*. Samenvoeging der zenuwen, *v.*

CONJUGAL, E, *adj*. Houwelyksch, egtelyk. *Lien —*. Houwelyksband, *m. Amour —*. Houwelyksliefde, egtelieffde, *v.*

CONJUGALEMENT, *adv*. Egtelyk.

CONJUGUÉ, E, *adj. Nerfs —s*. Zenuwen tot dezelfde werking dienende, *v. mv.*

CONJUGUER, *v. a.* (t. de gramm.). Vervoegen, conjugeéren.

CONJURATEUR, *m.* Samenzweérder, *m.* —, Magicien. Bezweérder, *m.*

CONJURATION, *f.* Samenzweérting, samenspanning, *v.* —. Bezweéring, beleézing, *v.* —s. Ootmoedige bede, *v.*, verzoek, *o.*

CONJURÉ, *m.* Samenzweérder, samengezwoórenen, eedgenoót, *m.*

CONJURER, *v. a.* et *n.* Samenzweéren, samenspannen. — *la ruine de la patrie*. Samenzweéren tot den ondergang van het vaderland. —, Prier instamment. Vueriglyk bidden, smeeken, verzoeken. *Je vous conjure au nom de Dieu*. Ik bid u in Gods naem. —, Exorciser, détourner des maux par des prières, etc. Bezweéren, beleézen, uytdryven. — *le diable*. Den duyvel bezweéren. —, Détourner. Afkeeren. — *la tempête*. Het onweér *of* den storm afkeeren.

CONNAISSABLE, *adj.* p. *konèçable*. Kenbaer, kennelyk.

CONNAISSANCE, *f.* p. *konèçance*. Kennis, *v.*; denkbeeld, begryp, *o.* — *de Dieu, du bien et du mal*. Kennis van God, van het goed en van het kwaed. —, Exercice des facultés de l'âme. Kennis, *v. Il a perdu —*. Hy heeft zyne kennis verlooren, heeft geene bewustheyd meer. —, Savoir. Kennis, kundigheyd, weétenschap, *v. Sans — de cause*. Zonder kennis van zaeken te hebben. *Avoir de grandes —s*. Veéle kundigheden bezitten, zeer geleerd zyn. —, Relations de société. Kennis, *v. Cet homme est-il de votre —?* Is dien man van uwe kennis? *Faire —*. Kennis maeken.

CONNAISSEMENT, *m.* p. *konèçemant*. Scheépsvragtbrief, bekenbrief, *m.*

CONNAISSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Kenner; liefhebber, *m.*; kenster, liefhebster, *v. OEil —*. Kundige oog.

CONNAÎTRE, p. *konètre* (je connais, tu connais, il connaît, nous connaissons; je connaissais; je connus; je connaîtrai; je connaîtrais; que je connaisse; que je connusse; connaissant; connu, ue), *v. a.* Kennen, weéten. *Je ne le connais que de nom*. Ik ken hem slegts by naem. *Donner à —*. Te kennen geéven. —, Discerner, distinguer. Kennen, onderscheyden. *Il se connaît en gens*. Hy weét de menschen wel te onderscheyden, juyst er van te oórdeelen. —, Admettre. Erkennen, aenneémen. —, *v. n.* (pal.). Vonnissen, uytwyzen, oórdeelen. *Ce juge connaît ses matières civiles et criminelles*. Dien rechter oórdeelt recht over de borgerlyke en lyfstraffelyke zaeken. Se —, sentir sa dignité. Zich kennen. Se — en, se — à. Kennis hebben van iets, zich ergens op verstaen. *Se — en tableaux, en poésie*. Zich op schilderyen, op de dichtkunde wel verstaen.

CONNÉTABLE, *m.* p. *koné—*. Eertyds opperstalmeester in Frankryk, *m.* —. Voórdeezen opperveldoversten aldaer, *m.*

CONNÉTABLIE, *f.* p. *koné—*. Oudtyds maerschalksgerechtshof in Frankryk, *o.*

CONNEXE, *adj.* p. *konekce*. Samenhangend, verbonden.

CONNEXION, **CONNEXITÉ**, *f.* Samenhang, *m.*, verband, *o.*

* **CONNIL**, *m.* Konyn, *o.*

* **CONNILLER**, *v. n.* Uytvlugten maeken, zoeken.

* **CONNILLIÈRE**, *f.* Uytvlugt, *v.*; konynenhol, *o.*

CONNIVENCE, *f.* p. *konivance*. Toelaeting, gedooging, oogluyking, *v. Être de —*. In verstandhouding *of* met elkander eens zyn.

CONNIVER, *v. n.* Toelaeten, oogluyken, door de vingeren zien.

CONNOTATIF, IVE, *adj*. Mede aenwyzend.

CONNOTATION, *f.* Duystere, tweede beteekenis van een woórd, *v.*

CONNU, E, *part.* de Connaître.

CONOÏDAL, E, *adj.* (géom.). Kegelvormig, kegelagtig.

CONOÏDE, *m.* Kegelagtig lichaem, *o.*

CONQUE, *f.* (coquille). Zeehoórn, *m.* —. Holligheyd van het oor, *v.*

Digitized by Google

CONQUÉRANT, E, *adj.* et *s.* Overwinnend. —, *m.* Overwinnaer, veroveraer, *m.*

CONQUÉRIR, *v. a.* (word geconj. als *acquérir*). Veroveren, verwinnen, overheerschen, inneémen. —, (fig.) GAGNER. Winnen, tot zich trekken. — *la bienveillance, les cœurs.* De genegenheyd, de herten winnen, tot zich trekken.

CONQUÊT, *m.* (pal.). Aengewonnen goed (tydens een houwelyk), *o.*

CONQUÊTE, *f.* p. —*kéte.* Verovering, overwinning, overheersching, inneéming, *v.*; het veroverde, *o.* FAIRE LA — DE Q. Q. (fig.). Iemands hert winnen.

* **CONQUÊTER**, *v. a. voyez* CONQUÉRIR.

CONQUIS, E, *part.* et *adj.* Veroverd, overwonnen. *Un pays* —. Een veroverd land, *o.*

* **CONROI**, *m.* Zorg, *v.*; omweg, *m.*

* **CONROYER**, *v. a.* Iemand onthaelen, hem wel doen.

CONSACRANT, *adj.* et *s. m.* Bisschop die eenen anderen bisschop wyd *of* inwyd, *m.*

CONSACRER, *v. a.* Wyden, inwyden, toewyden, heyligen, toeheyligen. — *une église, un autel, un calice.* Eene kerk, een altaer, eenen kelk wyden. —, DESTINER à Q. Q., à Q. c. Opdraegen, toeëygenen, bestemmen, toeschikken. — *ses jours à Dieu, à l'étude.* Zyne dagen aen God, aen de studie toeëygenen. —, RENDRE SACRÉ. Heyligen, heylig maeken. —, AUTORISER, DONNER DU POIDS. Heyligen, wettigen. *L'usage a consacré cette phrase, cette façon de parler, ce mot.* Het gebruyk heeft die bewoórding, die wyze van zeggen, dat woórd gewettigd *of* geheyligd. —. Consacreéren. SE —, SE DÉVOUER. Zich toewyden, zich toeheyligen, zich opofferen. SE —, S'ATTRIBUER. Zich toeëygenen, zich toeschryven.

CONSANGUIN, E, *adj.* p. —*çanghin.* Van vaderszyde alleen.

CONSANGUINITÉ, *f.* Bloedverwantschap (van vaders zyde), *o.*

CONSCIENCE, *f.* p. —*çiance.* Geweéten, gewisse, gemoed, *o.* — *timorée, délicate, scrupuleuse.* Bevreesd, teeder, beschroomd geweéten, gemoed. *En* —, *en bonne* —. In der waerheyd, ter goeder trouw. ÊTRE EN —, TRAVAILLER À LA JOURNÉE (impr.). Op dagloon werken.

CONSCIENCIEUSEMENT, *adv.* In gemoede, opregtelyk.

CONSCIENCIEUX, EUSE, *adj.* Nauw van gemoed, opregt.

CONSCRIPTION, *f.* Ligting van krygsvolk, conscriptie, *v.*

CONSCRIT, *m.* Krygsknegt (door gedwongene ligting), *m.* —, *adj. Père* —. Beschreéven vader, raedsheer (in oud Roomen), *m.* (GRANT.

CONSÉCRATEUR, *m. voyez* CONSA-

CONSÉCRATION, *f.* Wyding, inwyding, heyliging, toeheyliging, *v.* —. Consecratie (in de misse), *v.*

CONSÉCUTIF, IVE, *adj.* Agtereenvolgend, na elkander.

CONSÉCUTION, *f. Mois de* —. Tyd van 29 dagen en half, tusschen twee samenstanden, ontmoetingen van zon en maen, *o.*

CONSÉCUTIVEMENT, *adv.* Vervolgens, agtereenvolgens.

CONSEIL, *m.* Raed, *m.*, raedgeéving, *v. Bon, sage, prudent* —. Goeden, wyzen, voórzigtigen raed. —. Raedsman, raedgeéver, *m. Cet avocat est son* —. Dien advokaet is zynen raedgeéver. —. Raed, *m.*, raedsvergadering, *v.* — *d'Etat.* Staetsraed. — *privé.* Geheymen raed. —. Raedsvergaderplaets, *v.* —, DÉLIBÉRATION; DÉCRET. Besluyt, raedsbesluyt, *o. Les* —*s de Dieu sont impénétrables.* Gods besluyten zyn ondoórgrondelyk. —, RÉSOLUTION, PARTI. Besluyt, *o.*

CONSEILLER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Raedsman, raedgeéver, *m.*; raedgeéfster, *v.* —. Raed, raedsheer, *m.* — *d'Etat.* Staetsraed. — *privé.* Geheymen raedsheer.

CONSEILLER, *v. a.* Raeden, raedgeéven, aenraeden.

CONSEILLEURS, *m. pl.* Raedgeévers, aenraeders, *m. mv.* Alleen gebruykt in: *Les — ne sont pas les payeurs.* De aenraeders zyn de betaelders niet.

CONSENTANT, É, *adj.* Toestaende, inwilligend.

CONSENTEMENT, *m.* p. —*çantemant.* Toestemming, inwilliging, bewilliging, *v.*

CONSENTIR, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *sentir*). Toestemmen, toestaen, inwilligen, bewilligen.

CONSÉQUEMMENT, *adv* p. —*cékamant.* By gevolg, gevolgelyk, vervolgens.

CONSÉQUENCE, *f.* Gevolg, *o.*, gevolgtrekking, *v.*, besluyt, *o. La — est juste, fausse.* Het geval is juyst, valsch. —, SUITE QU'UNE CHOSE PEUT AVOIR. Gevolg, *o.* —, IMPORTANCE. Belang, gewigt, *o.*, aengelegenheyd, *v. En* —. In gevolge, diensvolgens.

CONSÉQUENT, *m.* (t. de log. *et* de math.). Gevolg, *o. Par* —. Gevolgelyk, by gevolg, diensvolgens.

CONSÉQUENT, E, *adj.* Nauwkeurig, die aen zichzelven altyd gelyk is.

CONSERVATEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Bewaerend, behoedend. —, *m.* Bewaerder, behoeder, beschutter, *m.* —, *f.* Bewaerster, behoedster, beschutster, *v.*

CONSERVATION, *f.* Bewaering, beschutting, behoudenis, handhaeving, *v.*

CONSERVATOIRE, *adj.* (pal.). Bewaerend, beschermend, handhaevend. —, *m.* Muziekschoól, *v.*

CONSERVE, *f* (confiture). Conserf, *o.* —. Geleyschip, convooyschip, *o. Aller de* —. Onder convooy zeylen, in gezelschap. —*s.* Bril (die niet vergroot, maer alleen tot bewaering *of* onderhoud van het gezigt dient), *m.*

CONSERVER, *v. a.* Bewaeren, houden, behouden, handhaeven, in goeden staet houden, behoeden, beveyligen, verdedigen, onthouden. — *ses habits, ses meubles.* Zyne kleederen, zynen huysraed bewaeren, in goeden staet houden. — *la réputation, la gloire de ses ancêtres.* Den goeden naem, de glorie zyner voórvaders behouden. SE —, ÊTRE CONSERVÉ. Zich goed houden, niet bederven. *Les fruits d'été ne se conservent pas.* De zomervrugten blyven niet lang goed. SE —, AVOIR SOIN DE SA SANTÉ. Zichzelven bewaeren, gezond blyven. SE —, NE PAS VIEILLIR. Niet oud worden.

CONSIDENCE, *f.* p. —*cidance.* Nederzakking, zinking, *v.*

CONSIDÉRABLE, *adj.* Aenmerkelyk, merkelyk, aenzienlyk, groot, gewigtig, belangryk.

CONSIDÉRABLEMENT, *adv.* Aenmerkelyk, merkelyk, zeer, veél.

CONSIDÉRANT, E, *adj.* (inus.). Omzigtig, agtgeévend. —, *m.* (d'une loi, etc.). Beweégreden, bemerking, *v.*; gronden van eene wet, *m. mv.*

CONSIDÉRATION, *f.* p. —*cidérâcion.* Overweéging, overdenking, aenmerking, bemerking, bepeynzing, *v. Cela mérite* —. Dat verdient aenmerking. —, CIRCONSPECTION. Omzigtigheyd, *v. Agir sans* —. Zonder omzigtigheyd handelen. —, RAISON, MOTIF. Reden, *v.*, inzigt, *o. Cette — me retient.* Die reden weérhoud my. —, SENTIMENT D'ESTIME ET DE RESPECT. Aenzien, ontzag, *o.*, agting, *v. Homme de grande* —. Zeer geagt *of* aenzienlyk man. —, IMPORTANCE. Belang, gewigt, *o. Chose de peu de* —. Zaek van weynig belang. —s, RÉFLEXIONS, OBSERVATIONS. Aenmerkingen, bemerkingen, *v. mv.* EN — DE, EU ÉGARD À. Aengezien, in aenzien van.

* **CONSIDÉRÉMENT**, *adj.* Omzigtiglyk, voórzigtiglyk, bedagtzaemlyk.

CONSIDÉRER, *v. a.* Bemerken, aenmerken, overweégen, overdenken, bepeynzen, inzien. *Tout bien considéré.* Alles wel overwoógen. —, AVOIR ÉGARD. Agt slaen, agt neémen (op iets). —, ESTIMER, FAIRE CAS. Agten, hoogagten.

CONSIGNATAIRE, *m.* p. —*ci-gnatère.* Bewaerder van eenige betwiste goederen *of* gelden, consignataris, *m.*

CONSIGNATION, *f.* (dépôt). In bewaerderhand geéving, consignatie, *v.*

CONSIGNE, *f.* Order aen eene schildwagt, *o.* —. Krygsstraf, *v.* —, *m.* Aengestelden (aen de poort eener sterke stad tot het opteekenen der inkomende vremdelingen), *m.*

CONSIGNER, *v. a.* In bewaerderhand geéven, consigneéren. —, CITER, RAPPORTER. Aenteekenen, aenhaelen. — *un fait dans l'histoire.* Een geval, eene gebeurtenis in de geschiedenis aenteekenen. —, DONNER L'ORDRE À UNE SENTINELLE. Order geéven aen eene schildwagt. —. Verbioden iemand te laeten binnen komen *of* uytgaen. —, REMETTRE, ADRESSER. (comm.). Zenden, toezenden (van koopw.)

CONSISTANCE, *f.* Dikheyd, dikte, verdikking (van vloeybaere dingen), *v.* —, ÉTAT DE STABILITÉ. Vastheyd, bestendigheyd, *v. Les choses du monde n'ont point de* —. De zaeken der wereld hebben geene bestendigheyd. —, CONTENU (prat.). Inhoud, *m.*

CONSISTANT, E, *adj.* COMPOSÉ DE. Bestaende in. —, FIXE, SOLIDE (phys.). Vast.

CONSISTER, *v. n.* Bestaen. *Son revenu consiste en....* Zyn inkomen bestaet in.... *La perfection de l'homme consiste dans le bon usage de sa raison.* De volmaektheyd van den mensch bestaet in het goed gebruyk zyner reden.

CONSISTOIRE, *m.* p. —*toar.* Kerkeraed, *m.*; vergadering van den Paus met de kardinaelen, *v.*; consistorie, *o.* —. Consistorie, *o.*, kerkeraed der protestanten, *m.*

CONSISTORIAL, E, *adj.* Dat tot de kerkeraed behoort, consistorieel.

CONSISTORIALEMENT, *adv.* In de kerkeraed. (ter, s

CONSOEUR, *f.* Medezuster, gildezus

CONSOLABLE, *adj.* Vertroostbaer troostbaer.

CONSOLANT, E, *adj.* Vertroostend troostelyk, vertroostelyk.

CONSOLATEUR, TRICE, *s. m.* et Trooster, vertrooster, *m.*; troo tersse, vertroostersse, *v.* —, *ad voyez* CONSOLANT. (SOLAN

* **CONSOLATIF**, IVE, *adj. voyez* Co

CONSOLATION, *f.* Vertroosting, troo ting, *v.*, troost, *m.*

* **CONSOLATOIRE**, *adj. voyez* Co SOLANT.

CONSOLE, *f.* (archit.). Kraegsteen, draegsteen, balksleutel, *m.*; lyst, *v.* uytstek, steunsel (om eene kornis balk, vaes, enz., te ondersteunen spiegeltafeltje), *o.*

CONSOLER, *v. a.* Troosten, vertroo ten. *Se — de q. c.* Zich troosten tevreden stellen met iets.

CONSOLIDANT, *s.* et *adj. m. Remède* — Heelend geneésmiddel, *o.*

CONSOLIDATION, *f.* Bekragtiging, b vestiging, *v.* — *d'une plaie.* He ling, geneézing (eener wonde), —, RÉUNION DE L'USUFRUIT À LA PR PRIÉTÉ. Vereeniging van het vrugtbruyk met den eygendom, *v.*

Digitized by Google

CONSOLIDER, *v. a.* Bekragtigen, bevestigen. — *une union, un traité.* Eene vereeniging, een verdrag bevestigen. —. Heelen, toeheelen (van eene wonde). —. Eene geldsomme aenwyzen ter betaeling van staetsschulden. — , Réunir l'usufruit à la propriété. Het vrugtgebruyk met den eygendom vereenigen. Se —. Vaster *of* sterker worden.

CONSOMMATEUR, *m.* p. — *çoma* —. Verbruyker, slyter, eéter, verteêrder, *m.* —. Volbrenger, voleynder, vervuller, *m. Jésus-Christ est l'auteur et le — de la Foi.* J.-C. is de oorzaek en den voleynder des Geloofs.

CONSOMMATION, *f.* p. — *çomacion.* Verbruyking, verteêring, sleét, *v.*, *vertier*, *o. Il n'y a pas de* —. Er *is* geen vertier, de waeren hebben geenen afstrek. —. Volbrenging, voleynding, voltrekking, *v. La — des siècles.* De voleynding der eeuwen, het eynde der wereld.

CONSOMMÉ, *m.* p. — *çomé.* Kragtig vleeschnat, *o.*

CONSOMMÉ, E, *adj.* Volmaekt, volkomen.

CONSOMMER, *v. a.* p. — *çomer.* Verbruyken, verteêren, slyten, vertieren. —. Voleynden, voltrekken, volbrengen, voltooyen.

CONSOMPTIF, IVE, *adj.* et *s.* Verteêrend. —, *m.* Verteêrend geneésmiddel, *o.*

CONSOMPTION, *f.* Verbruyking, verteêring, sleét, slyting, *v.* —. Teêring, uytteêring (ziekte), *v.*

CONSONNANCE, *f.* p. — *çonance* (mus.). Welluydend accoord, *o.* —. Gelykheyd van klank in den uytgang van twee rymwoórden, *v.*

CONSONNANT, E, *adj.* (t. de mus.). Overeenstemmend, welluydend. —. Gelykluydend (in woórden).

CONSONNANTE, *f.* Zeker muziekspeéltuyg, *o.*, kleyne harp, *v.*

CONSONNE, *s.* et *adj. f.* Medeklinker, *m.*, consonnant, *v.*

CONSORT, *m.* Onbepaeld land op de grenzen van twee staeten, *o.*

CONSORTS, *m. pl.* p. — *çor.* Medebelanghebbenden, medegenoóten (in een rechtsgeding), *m. mv.*

CONSOUDE, *f.* (plante). Waelwortel, smeêrwortel, *m.*

CONSPIRANT, E, *adj.* Samenspannend, dat dezelfde strekking en uytwerking heéft.

CONSPIRATEUR, *m.* Samenzweêrder, *m.*

CONSPIRATION, *f.* Samenzweêring, *v.*

CONSPIRER, *v. n.* et *a.* Samenzweêren, samenspannen, zweêren, smeéden. — *la ruine de l'Etat.* Den ondergang van den Staet zweêren. —, Concourir à. Medewerken. *Tout conspire à sa ruine.* Alles werkt mede om hem ongelukkig te maeken.

CONSPUER, *v. a.* (inus.). Bespouwen. —, (fig.). Duydelyk veragten, uytjouwen.

CONSTAMMENT, *adv.* Standvastiglyk, bestendiglyk. —, Indubitablement. Gewisselyk, zekerlyk.

CONSTANCE, *f.* Standvastigheyd, bestendigheyd, gestadigheyd, volherding, *v.*

CONSTANT, E, *adj.* Standvastig, volstandig, bestendig, gestadig. —, Certain. Zeker, gewis. (pelen.

CONSTANTINOPLE, *f.* Constantino-

CONSTATER, *v. a.* Bewyzen, betoonen, bewaerheden.

CONSTELLATION, *f.* Gestarnte, sterrenbeéld, *o.*

CONSTELLÉ, E, *adj.* (t. d'astrol.). Onder een zeker gestarnte gemaekt.

CONSTER, *v. n.* et *impers.* (pal.). Blyken, blykbaer, zeker zyn. *Il conste.* Het blykt, het is zeker.

CONSTERNATION, *f.* Ontsteltenis, verslaegenheyd, neêrslagtigheyd, ontroering, *v. Toute la ville était en* —. De gansche stad was in verslaegenheyd.

CONSTERNER, *v. a.* Ontstellen, verslaen, neêrslagtig maeken, ontroeren.

CONSTIPATION, *f.* Hardlyvigheyd, verstoptheyd, *v.*; gebrek aen afgang, *o.*

CONSTIPÉ, E, *adj.* Hardlyvig, verstopt.

CONSTIPER, *v. a.* Verstoppen, hardlyvig maeken.

CONSTITUANT, E, *adj.* Aenstellend. —(t. de phys.). Samenstellend. *Assemblée* —*e.* Constitueérende vergadering (tydens de fransche omwenteling in 1789), *v.* —, *m.* Lid van die vergadering, *o.* —, Celui qui constitue (prat.). Aensteller, lastgeéver, *m.*

CONSTITUÉ, E, *adj. Bien* ou *mal* —. Van een goed *of* slegt lichaemsgestel. *Les autorités* —*ées.* De aengestelde magten.

CONSTITUER, *v. a.* Uytmaeken, te samen stellen. *L'âme et le corps constituent l'homme.* De ziel en het lichaem maeken den mensch uyt. —, Mettre, établir. Stellen, aenstellen, instellen. — *q. q. en dignité.* Iemand in aenzien stellen. *Je l'ai constitué mon procureur.* Ik heb hem tot mynen pleytbezorger aengesteld. — *une rente, une pension.* Eene rente, eene jaerwedde vaststellen, bepaelen, beleggen. — *une dot.* Eenen bruydschat bepaelen. — *le souverain bien dans la vertu.* Het hoogste goed in de deugd stellen. — *q. q. en frais, en dépense.* Iemand onkosten veroorzaeken. — *prisonnier.* Gevangen zetten. Se —. Zich stellen, zich maeken.

CONSTITUT, *m.* (t. de prat.). Erkentenis van den vrugtgebruyker, dat hy geenen eygenaer is, *v.*

CONSTITUTIF, IVE, *adj.* Weézenlyk. *Titre* —. Aenstellenden *of* rechtgeévenden titel, *m.*

CONSTITUTION, *f.* Samenstelling, *v. La — du corps humain.* De samenstelling van het menschelyk lichaem. —, Tempérament. Gesteldheyd, gesteltenis, lichaemsgesteldheyd, *v.* —, Création d'une rente. Bepaeling van eene rente, *v.* —, Corps des lois fondamentales d'un Etat. Constitutie, grondwet, *v.*

CONSTITUTIONNAIRE, *m.* Aenneémer der constitutie *Unigenitus*, *m.*

CONSTITUTIONNALITÉ, *f.* Grondwettigheyd, *v.*

CONSTITUTIONNEL, ELLE, *adj.* Grondwettig, grondwettelyk.

CONSTITUTIONNELLEMENT, *adv.* Grondwettiglyk.

CONSTRICTEUR, *s.* et *adj. m.* Trekspier, sluytspier, *v.*

CONSTRICTION, *f.* (anat.). Samentrekking, toetrekking, inkrimping (der deelen eens lichaems), *v.*

CONSTRINGENT, E, *adj.* (phys.). Samentrekkend, incentrekkend.

CONSTRUCTEUR, *m.* Bouwer, opbouwer, vervaerdiger, *m.* — *de vaisseaux.* Scheépsbouwmeester.

CONSTRUCTION, *f.* Het bouwen, *o.*, bouwing, optimmering. *v.*; woórdschikking, woórdvoeging, *v.*

CONSTRUIRE (je construis; je construisois; je construisis; je construirai; que je construise; que je construisisse; construisant; construit, e), *v. a.* Bouwen, timmeren, optimmeren, maeken, stigten. — *un palais, un vaisseau, une machine.* Een paleys bouwen, een schip timmeren, een werktuyg maeken. —. De woórden schikken, samenstellen, samenvoegen. —, (fig.) Disposer. Schikken.

CONSUBSTANTIALITÉ, *f.* (théol.). Medezelfstandigheyd (godsgeloerd.), *v.*

CONSUBSTANTIEL, ELLE, *adj.* (théol.). Medezelfstandig, medeweézig.

CONSUBSTANTIELLEMENT, *adv.* (t. de théol.). Medezelfstandiglyk.

CONSUL, *m.* Borgemeester; consul (in oud Roomen), *m.*; gezant van eenen vorst *of* staet in eene vreemde zeehaven *of* stad, om aldus de koophandelzaeken zyner landgenoóten waer te neémen.

CONSULAIRE, *adj. p.* — *çulère.* Borgemeesterlyk.

CONSULAIREMENT, *adv.* Borgemeesterlyk, op de wyze der consuls.

CONSULAT, *m.* p. — *çula.* Borgemeesterschap; consulaet, *o.*; ambt van eenen consul in eene vremde zeestad.

CONSULTANT, *adj.* et *s. m.* (en droit *ou* en médecine). Raedgeévend. —, *m.* Raedgeéver (in rechten *of* medecynen), *m.*

CONSULTAT, *m.* p. — *ta.* Raedgeéver van den paus, *m.*

CONSULTE, *f.* Onderling gesprek, *o.*, raedpleéging, raedslaeging, *v.*, van rechtsgeleerden *of* geneésheeren, over eene zaek of ziekte; byzondere raedgeéving, raedvraeging in rechten of geneéskunde.

CONSULTATIVE, *adj. f. Voix* —. Raedgeévende stem, *v.*

CONSULTER, *v. a.* Raed vraegen, raedpleégen, te raede gaen. — *un médecin, ses livres.* Eenen geneésheer, zyne boeken raedpleégen. — *sa conscience.* In zyn gemoed treéden. —, *v. n.* Conférer ensemble, délibérer. Raedpleégen, raedhouden, raedslaen. *Cette affaire a été consultée aux meilleurs jurisconsultes.* De beste rechtsgeleerden zyn over die zaek geraedpleégd. *Se* —. Met zichzelven raedpleégen, by zichzelven overweégen, overleggen.

CONSULTEUR, *m.* Kerkleeraer, raedsman, raedgeéver (in geestelyke zaeken, benoemd doór den paus), *m.*

CONSUMANT, E, *adj.* Verteêrend, verslindend.

CONSUMER, *v. a.* Verteêren, doórbrengen, verkwisten, verslyten, verslinden, vernielen. — *son bien en débauches.* Zyne goederen in ontugt *of* wellust doórbrengen. —, Employer sans réserve. Verbezigen, verbruyken, geheel en al besteéden. Se —. Verteêren, verteêrd worden. *La rouille consume le fer.* Den roest verteêrt het yzer. *Se — d'ennui.* Van verdriet vergaen.

CONTACT, *m.* (*et* se prononc.). Aenraeking, *v.* (man, *m.*

CONTADIN, *m.* (inus.). Boer, land-

CONTAGIEUX, EUSE, *adj.* Besmettelyk, besmettend, aensteékend.

CONTAGION, *f.* Besmetting, besmetelykheyd, aensteéking, *v.*; (fig.) pest, *v.*, zedebederf, *o.*

CONTAILLES, *adj. f. pl. Soies* —. Slegtste zyde, *v.* (lune.

* **CONTAMINATION**, *f. voyez* Souil-

CONTAUR, *m.* p. — *tor.* Scheépslyst, *v.*

CONTE, *m.* Vertelling, *v.*, vertelsel, praetje, *o.* — *en l'air.* Vertelsel zonder eenigen schyn van waerheyd.

CONTEMPLATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Beschouwer, *m.*; beschouwster, *v.*

CONTEMPLATIF, IVE, *adj.* Bespiegelend, beschouwend, diep nadenkend. —*s*, *m. pl.* Degeénen, die hun leven toewyden aen bidden en overdenken, *m. mv.*

CONTEMPLATION, *f.* Beschouwing, bespiegeling, *v.*

CONTEMPLER, *v. a.* Beschouwen, bespiegelen, overdenken.

CONTEMPORAIN, E, *adj.* et *s.* p. — *tanporin.* Gelyktydig, van denzelfden tyd. —, *m.* Tydgenoót, *m.*

CONTEMPORANÉITÉ, *f.* Gelyktydigheyd, tydgenoótschap, *v.*

CONTEMPTEUR, *m.* p. — *tanpteur.* Veragter, versmaeder (in den verheven stiel), *m.*

* **CONTEMPTIBLE**, *adj.* p. — *tanptible.* Veragtelyk, versmaedelyk.

CONTENANCE, *f.* Inhoud, *m.*, grootte, *v.* —, Maintien, posture. Hou-

Digitized by Google

ding, *v.*, gelaet, weézen, *o.* — *ridicule.* Belachelyke houding. *Bonne* —. Goede houding, standvastigheyd, onverschriktheyd. *Perdre* —. Verlegen worden, in verlegenheyd geraeken.

CONTENANT, E, *adj.* et *s.* Inhoudend, bevattend. —, *m.* Het houdende *of* inhoudende. *Le — est plus grand que le contenu.* Het houdende is grooter dan den inhoud. *La partie —e.* Het inhoudende, insluytende gedeelte.

CONTENDANT, E, *adj.* et *s.* Mededingend, medestrydend, medestreévend. *Les parties —es.* De strydende, twistende partyen. —, *m.* Mededinger, medestreéver, medestryder, *m.*

* **CONTENDRE**, *v. n. voyez* DISPUTER.

CONTENIR, *v. a.* (word geconj. als *tenir*). Inhouden, begrypen, bevatten, behelzen. *Ce livre contient des principes dangereux.* Deézen boek bevat gevaerlyke *of* zedenbedervende grondstellingen. —, RETENIR DANS CERTAINES BORNES. Tegenhouden, terughouden, intengelen, intoomen, bedwingen. — *la mer par des digues.* De zee doór dyken tegenhouden. — *ses passions.* Zyne hertstogten betengelen. *Se* —. Zich inhouden, zich maetigen.

* **CONTENS** *m. voyez* PROCES.

CONTENT, E, *adj.* p. —*tant.* Vergenoegd, tevreden, voldaen, blyde.

CONTENTEMENT, *m.* p. —*tantemant.* Vergenoegdheyd, vergenoeging, tevredenheyd, *v.*, genoegen, vermaek, *o.*

CONTENTER, *v. a.* Vergenoegen, tevreden stellen, bevredigen, voldoen. *Se* —. Zich met iets vergenoegen, met iets tevreden *of* vergenoegd zyn. *Il se contente de peu.* Hy is met weynig tevreden.

CONTENTIEUSEMENT, *adv.* p. —*tancieuze*—. Twistgierigly, twistagtiglyk.

CONTENTIEUX, EUSE, *adj.* Twistgierig, twistagtig. —, Betwist; betwistelyk, betwistbaer. *Droit* —. Betwistbaer recht. *Esprit* —. Twistgeest. *Juridiction —e.* Gemeene rechtbank, gewoon recht.

CONTENTIF, *adj. m.* *Bandage* —. Verband om de genesmiddelen, die op eene wonde liggen, vast te houden, *o.*

CONTENTION, *f.* Twist, *m.*, krakeel, *o.* —. Hevigheyd, *v.* — *d'esprit.* Groote, sterke oefening, ingespannenheyd van geest, *v.*

CONTENU, *m.* Inhoud, *m.*

CONTER, *v. a.* Vertellen, verhaelen. *En — à q. q.* Iemand wat op de mouw spelden, iets wys maeken.

CONTERIE, *f.* Grof venetiaensch glaswerk, *o.*

CONTESTABLE, *adj.* Betwistbaer, betwistelyk, dat tegengesproken kan worden.

CONTESTANT, E, *adj.* Twistend (in rechtszaeken). *Les parties —es.* De twistende partyen.

CONTESTATION, *f.* Twist, stryd, *m.*, betwisting, *v.*, geschil, krakeel, *o.*

* **CONTESTE**, *f. voyez* CONTESTATION.

CONTESTER, *v. a.* Betwisten, tegenspreéken (in recht). — *un testament.* De egtheyd van eenen uytersten wil (testament) strydig maeken. —, *v. n.* Twisten, stryden.

CONTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Verteller, *m.*; vertelster, *v.*; praeter, *m.*, praestster, *v.*

CONTEXTE, *m.* Schriftuerplaets, *v.*; verband van den tekst, *m.*, hetgeéne den tekst voórgaet *of* volgt.

CONTEXTURE, *f.* Samenhang, *m.*, aeneenschakeling, *v.*; samenweéfsel van verscheydene deelen, *o.*

* **CONTICINIE**, *f.* Nagtstilte, *v.*

CONTIGNATION, *f.* (t. de charp.). Gebind, getimmer, *o.*; stelling van hout, *v.*

CONTIGU, Ë, *adj.* Aeneenpaelend, aeneengrenzend, aeneenraekend, grenzend, belendend.

CONTIGUÏTÉ, *f.* Aeneenpaeling, aeneengrenzing, aeneenraeking, *v.*

CONTINENCE, *f.* p. —*nance.* (vertu). Onthouding, kuyschheyd, maegdelyke zuyverheyd, *v.* —. Inhoud, *m.*, uytgestrektheyd, grootte, *v.*

CONTINENT, E, *adj.* Onthoudend, zuyver, reyn. —, *m.* Vast land, *o.*

CONTINENTAL, E, *adj.* Van het vaste land.

CONTINGENCE, *f.* p. —*jance.* Geheurlykheyd, toevalligheyd, *v.* *Angle de* —. Regten hoek met eene kromme lyn, *m.*

CONTINGENT, E, *adj.* Geheurlyk, gevallig. —, *m.* Deel, aendeel, *o.* *Portion —e.* Deel dat elk ontfangen *of* geéven moet.

CONTINU, E, *adj.* Aeneenhangend, onafgebroken, onverdeeld. —, NON INTERROMPU DANS SA DURÉE. Aenhoudend, geduerig, gestadig. —, *m.* CE QUI EST DIVISIBLE. Geheel, *o.* *Le — est divisible à l'infini.* Het geheel is deelbaer tot in het oneyndige.

CONTINUATEUR, *m.* Vervolger, voortzetter (van eenen boek *of* schryver), *m.*

CONTINUATION, *f.* Vervolg, *o.*, aenhouding, voortduering, volherding, *v.*

CONTINUE, *f.* (inus.). Voortduering, aenhouding, *v.* *A la* —. By aenhouding, op den duer.

CONTINUEL, ELLE, *adj.* Aenhoudend, geduerig, gestadig.

CONTINUELLEMENT, *adv.* p. —*nuèle* —. Geduerigly, onophoudelyk, gestadiglyk.

CONTINUER, *v. a.* Vervolgen, voortzetten, vervoorderen. — *un bâtiment, ses études, une histoire.* Een gebouw, zyne letteroefeningen, eene geschiedenis voortzetten, vervolgen. —, PROLONGER. Verlengen, uytrekken; laeten blyven. — *q. q. dans sa charge.* Iemand in zyne bedening laeten blyven. — *un bail.* Eene huer *of* pagt verlengen. —, *v. n.* PERSÉVÉRER, DURER. Aenhouden, voortdueren, voortvaeren, volherden. — *de parler.* Voortvaeren met spreéken. *La pluie, le mauvais temps continue.* Den regen, het slegt weder houd aen. Se —. Voortgezet worden, voortgaen.

CONTINUITÉ, *f.* Samenhang, *m.* —, DURÉE CONTINUE. Aenhouding, agtervolging, geduerigheyd, *v.* *Solution de* —. Afscheyding der vleeschdeelen doór eene wonde.

CONTINÛMENT, *adv.* Zonder eenige tusschenpoozing, geduerigly.

CONTONDANT, E, *adj.* (chir.). Kneuzend, dat kwetst zonder te snyden, als eenen stok, enz.

CONTORNIATE, *adj. f.* *Médaille* —. Geranden gedenkpenning, *m.*

CONTORSION, *f.* Zenuwtrekking, vringing, krimping, *v.* —, GRIMACE. Grynzing, gekke houding, *v.*

CONTOUR, *m.* Omtrek, omkring, omloop, omvang, *m.*

CONTOURNÉ, E, *adj.* Scheef, krom, verdraeyd.

CONTOURNER, *v. a.* Omtrekken, omschryven, den omtrek ergens aen maeken.

CONTRACTANT, E, *adj.* et *s.* (pal.). Overeenkomend, verdragmaekend. *Parties —es.* Overeenkomende partyen, *v. mv.*

CONTRACTE, *adj.* (t. de gramm.). Verkort, samengetrokken.

CONTRACTER, *v. a.* Een verdrag, eene overeenkomst, een verbond, enz. maeken, stellen. — *un mariage.* Trouwen, een houwelyk aengaen. — *une alliance.* Een verbond sluyten. — *une habitude.* Eene gewoonte aenneémen. — *une maladie.* Eene ziekte krygen. — *amitié avec q. q.* Met iemand vriendschap maeken. —, CONDENSER (phys.). Verdikken, ineendringen, doen ineenkrimpen. *Se* —. Inkrimpen, samentrekken (van zenuwen).

CONTRACTIF, IVE, *adj.* Samentrekkend.

CONTRACTILE, *adj.* (anat.). Inkrimpend.

CONTRACTILITÉ, *f.* (anat.). Inkrimpbaerheyd, *v.*

CONTRACTION, *f.* (phys. *et* anat.). Inkrimpring (der zenuwen), kramp, *v.* — (t. de gramm.). Samentrekking, verkorting, *v.*

CONTRACTUEL, ELLE, *adj.* Doór verdrag vastgesteld *of* bedongen.

CONTRACTURE, *f.* (anat.). Inkrimping, *v.* — (t. d'archit.). Verdunning aen het boveneynde eener kolom *of* zuyl, *v.*

CONTRADICTEUR, *m.* Tegenspreéker *m.*

CONTRADICTION, *f.* Tegenspraek, wederspraek, tegenstrydigheyd, *v.* *Impliquer* —. Tegenstrydigheyd behelzen. *Esprit de* —. Wangeest, twistgeest, dwarsdryver.

CONTRADICTOIRE, *adj.* p. —*diktoar.* Strydig, tegenstrydig. — (t. de pal.). In het byweézen van de partyen. *Jugement, sentence* —. Oórdeel, vonnis der rechters in het byweézen van twee dingende partyen.

CONTRADICTOIREMENT, *adv.* Tegenstrydiglyk. —. In het byweézen van partyen.

CONTRAIGNABLE, *adj.* p. —*trè-gnable.* (pal.). Dwingbaer, bedwingbaer tot betaeling, gevangenis, enz.

CONTRAINDRE (je contrains, tu contrains, il contraint, nous contraignons, vous contraignez, ils contraignent; je contraignais, nous contraignions; je contraindrai; contrains; que je contraignisse; contraignant), *v. a.* Dwingen, noodzaeken. *La nécessité l'y a contraint.* Den nood heeft hem er toe gedwongen. —, GÊNER. Kwellen, lastig vallen. —, (fig.) SERRER, PRESSER. Drukken, knellen, prangen, benauwen. *Se* —. Zich bedwingen, zichzelven geweld aendoen.

CONTRAINT, E, *adj.* Gedwongen, benauwd, geprangd, nauw. —, FORCÉ. Styf, niet natuerlyk, gemaekt.

CONTRAINTE, *f.* Dwang, *m.*, bedwang, *o.*, gedwongenheyd, *v.* —, RETENUE PAR RESPECT. Ingetogenheyd, terughouding, *v.* —, GÊNE CAUSÉE PAR DES HABITS, etc. Benauwing, pranging (doór engte van kleederen, schoenen, enz.), *v.* —, ACTE JUDICIAIRE POUR CONTRAINDRE. Dwang, *m.*, dwangbevel, *o.* *Porteur de* —*s.* Dwangbeveldraeger, *m.* — *par corps.* Gerechtelyk verlof om eenen schuldenaer vast te zetten, aentasting van persoon.

CONTRAIRE, *adj.* p. —*trère.* Tegenstrydig, tegenstrydend, strydig, strydend. —, NUISIBLE. Nadeelig, schadelyk. —, *m.* Het tegenstrydig, tegendeel, *o.*; tegenstrydige zaek, *v.* Au —. In tegendeel.

CONTRAIREMENT, *adv.* Strydiglyk, tegenstrydiglyk.

CONTRALTO, *m.* au pl. *contralto.* HAUTE-CONTRE (mus.). Alt, altstem, *v.*

CONTRARIANT, E, *adj.* Tegenspreékend, tegenstreévend.

CONTRARIER, *v. a.* (word. geconj. als *prier*). Tegenspreéken, tegenstreéven, zich verzetten tegen. Se —, SE CONTREDIRE. Zich tegenspreéken. Se —, ÊTRE OPPOSÉ. Tegengesteld zyn.

CONTRARIÉTÉ, *f.* Strydigheyd, tegenstrydigheyd, tegenkanting, *v.* —, OBSTACLE. Tegenstreéving, zwaerigheyd, hinderuis, *v.*

CONTRASTANT, E, *adj.* (t. de peint.). Afsteékend (in schilderk.).

CONTRASTE, *m.* Verscheydenheyd, strydigheyd, *v.*, verschil, *o.*

CONTRASTER, *v. a.* Verscheydenlyk vertoonen, doen verschillen. —, *v. n.* Verschillen, tegenstrydig zyn.

CONTRAT, *m.* p. —*tra.* Verdrag, *o.*, overeenkomst, *v.*, contract, *o.* *Passer un* —. Een verdrag maeken, aengaen. — *de vente, d'achat.* Koop-

Digitized by Google

contract, koopbrief. — *de mariage.* Huwelykscontract.
CONTRAVENTION, *f.* p. —*vancion.* Overtreeding, verbreeking, schending, *v.* — *à une loi.* Overtreeding eener wet. — *à un contrat.* Verbreeking van een verdrag.
CONTRE, *prép.* Tegen. —, Auprès. By, naby, naest, nevens. —, Malgré. Tegen, in weerwil. *Dire le pour et le* —. Het voór en tegen zeggen.
CONTRE-AILLÉE, *f.* Zydreéf, byhen, *v.*
CONTRE-AMIRAL, *m.* au pl. *contre-amiraux.* Schout-by-nagt, *m.*
CONTRE-APPEL, *m.* (t. d'escrime). Tegenlist, *v.*, tegenappel, *o.*
CONTRE-APPROCHES, *f. pl.* (t. d'art mil.). Tegenloopgraeven, *v. mv.*
CONTRE-BALANCER, *v. a.* Opweégen, opwaelen, evenaeren.
CONTREBANDE, *f.* Sluykhandel, smokkelhandel, *m.*; verbodene goederen, *o. mv. Faire la* —. Handel dryven in verbodene waeren, smokkelen.
CONTREBANDIER, **ÈRE**, *s. m.* et *f.* Sluyker, smokkelaer, *m.*; smokkelaerster, *v.*
CONTRE-BAS, *m.* (maç.). Van beneden naer boven.
CONTRE-BASSE, *f.* Groote basvioól, *v.*
CONTRE-BATTERIE, *f.* p. *baterie.* Tegenbattery, *v.*, tegenbolwerk, *o.*; (fig.) tegenwerking, *v.*
CONTRE-BIAIS (À), *adv.* Verkeerd, verkeerdelyk, averegts.
CONTRE-BITTES, *f. pl.* (t. de mar.). Betingkniën, *v. mv.*
CONTRE-BOUTANT, *m.* Tegenpilaer, *m.*, freyt, *v.*
CONTRE-BOUTER, *v. a.* Met fryten *of* tegenpilaeren voórzien.
CONTRE-BRODÉ, *m.* Witte en zwarte glaskoraeltjes, *o. mv.*
CONTRÉCAILLE, *f.* Onderste van eene schelp, *o.*
CONTRE-CALQUER, *v. a.* Eenen tegenafdruk afteekenen.
CONTRE-CARÈNE, *f.* Tegenkiel, *v.*
CONTRECARRER, *v. a.* p. —*karer.* Tegenstreéven, tegenwerken, tegenstribbelen, dwarsboomen.
CONTRE-CHARGE, *f.* (maç.). Tegenwigt (in metselw.), *o.*
CONTRE-CHARME, *m.* Tegenbetoovering, *v.*
CONTRE-CHÂSSIS, *m.* p. *châci.* Tegenvenster, wintervenster, *v.* en *o.*
CONTRE-CLEF, *f.* p. *clé.* (t. d'archit.). Tegensloytsteen (in een gewelf), *m.*
CONTRE-COEUR, *m.* p. —*keur.* Haerdplaet, *v. A* —. Met tegenzin, onwillig lyk.
CONTRE-COUP, *m.* p. —*kou* Weêrstuyt, weêrslag, weêrsprong, *m.* —, (fig.). Gevolg, *o.*, werking, *v.*, invloed, *m.*
CONTRE-DANSE, *f.* Tegendans, *v.*
CONTRE-DATER, *v. a.* Anders dagteekenen.
CONTRE-DÉGAGER, *v. a.* (t. d'escrime). Tegen afwyken (in 't scherm.).
CONTREDIRE, *v. a.* (word geconj. als *dire*, behalven in den tweeden persoon *plur.* van het *præsens indicat.*; waer het luydt *vous contredisez*). Tegenspreeken, tegenzeggen, wederspreeken. — (t. de pal.). Wederleggen, beantwoórden. *Se* —. Zichzelven tegenspreeken.
CONTREDISANT, **E**, *adj.* et *s.* Tegenspreekend. —, *m.* (t. de prat.). Beantwoórder, *m.*
CONTREDIT, *m.* Tegenspraek, tegenzegging, *v.*, tegengezegde, *o. Sans* —. Zekerlyk, immers, zonder tegenspraek. —*s*, (t. de pal.). Wederlegging, beantwoórding, *v.*
CONTRÉE, *f.* Gewest, land, *o.*, landstreek, *v.*

CONTRE-ÉCARTELER, *v. a.* (t. de blas.). Een kwartier van het schild in vier deelen verdeelen.
CONTRE-ÉCHANGE, *m.* Onderlinge ruyling, wisseling, *v.*
CONTRE-ENQUÊTE, *f.* (t. de pal.). Tegenonderzoek, *o.*
CONTRE-ÉPREUVE, *f.* Tegenafdruksel, *o.*
CONTRE-ÉPREUVER, *v. a.* Een tegenafdruksel maeken.
CONTRE-ESPALIER, *m.* Tegenlatwerk, *o.*; ook ry leyboomen tegen over eene andere, *v.*
CONTRE-ÉTAMBORD, *m.* (t. de mar.). Slemphout aen den agtersteven (van een schip), *o.*
CONTRE-ÉTRAVE, *f.* (t. de mar.). Voórslemphout, *o.*
CONTRE-EXTENSION, *f.* (t. de chir.). Tegenrekking, *v.*
CONTREFAÇON, *f.* Namaeksel, *o.*, nadruk, *m.*
CONTREFACTEUR, *m.* Nadrukker, namaeker, *m.*
CONTREFACTION, *f.* Nadruksel, *o.*, nadruk, *m.*
CONTREFAIRE, *v. a.* p. —*fère.* (word geconj. als *faire*). Namaeken, nabootsen, nadoen, naapen. — *l'écriture de q. q.* Iemands schrift nabootsen, namaeken. —, Défigurer. Mismaeken, leelyk maeken. *Les contorsions lui ont contrefait le visage.* De zenuwtrekkingen hebben hem het aengezigt mismaekt, misvormd. —, Faire une contrefaçon. Nadrukken. — *un livre.* Eenen boek nadrukken. — *sa voix.* Zyne stem veranderen. Se —. Veynzen.
CONTREFAISEUR, *m.* Nabootser, naaeper, *m.*
CONTREFAIT, **E**, *adj.* Nagemaekt; nagedrukt. —, Difforme. Mismaekt, leelyk.
CONTRE-FANONS, *m. pl.* (t. de mar.). Nokgordingen, *v. mv.*
CONTRE-FENÊTRE, *f.* Buytenvenster, dubbele venster, *v.* en *o.*
CONTRE-FENTE, *f.* (chir.). Tegenspleét, scheur, *v.*
CONTRE-FICHES, *f. pl.* (t. de charp.). Kruysbanden, *m. mv.*
CONTRE-FINESSE, *f.* Tegenlist, *v.*
CONTRE-FISSURE, *f. voyez* Contrefente.
CONTRE-FLAMBANT, **E**, *adj.* Tegenvlammen opwerpend.
CONTRE-FORT, *m.* Tegenmuer, steunmuer, schoórmuer, *m.* — (t. de cordon.). Versterkstuk, *o.*
CONTREFUGUE, *f.* Soórt van tegenzang, weêrgalm, *m.*
CONTRE-GAGE, *m.* Tegenpand, *m.* en *o.*
CONTRE-GAGER, *v. a.* Tegenpand geéven *of* neémen.
CONTRE-GARDE, *f.* Dryhoekige borstweêring (tot dekking van een bolwerk), *v.* —, *m.* Boekhouder der muntstoffen, *m.*
CONTRE-HACHER, *v. a.* (t. d'arts). Kruysstreépen maeken.
CONTRE-HACHURES, *f. pl.* (t. d'arts). Kruysstreépen, *v. mv.*
CONTRE-HÂTIER, *m.* Stoókyzer, groot haerdyzer met verscheydene haeken, *o.*
CONTRE-HAUT, *adv.* (maç.). Nederwaerts.
CONTRE-HERMINE, *f.* (t. de blas.). Zwart veld met zilver gespikkeld, *o.*
CONTRE-INDICATION, *f.* (t. de méd.). Valsche teekens, *o. mv.*
CONTRE-ISSANT, **E**, *adj.* (t. de blas.). Ruggelings tegen elkander gezet; word gezegd van dieren, die met de ruggen tegen elkander geplaetst zyn in een wapenschild.
CONTRE-JOUR, *m.* Valsch licht, *o. A* —. Tegen het licht, tegen den dag.
CONTRE-JUMELLES, *f. pl.* (pavés). Steenen wangen (in eene goót, enz.), *v. mv.*

CONTRE-LAMES, *f. pl.* (t. de gazier). Voettreden (in een weéfgetouw), *v. mv.*
CONTRE-LATTE, *f.* Tegenlat, *v.*
CONTRE-LATTER, *v. a.* p. —*later.* Tegenlatten (op een dak) leggen.
CONTRE-LETTRE, *f.* p. —*lètre.* Tegenbrief, *m.*
CONTRE-MAILLER, *v. a.* Dubbele maezen maeken.
CONTRE-MAÎTRE, *m.* p. —*mètre.* Bootsman, onderstuerman, *m.* —. Meestergast, *m.*
CONTRE-MANDEMENT, *m.* Tegenbevel, *o.*
CONTRE-MANDER, *v. a.* Tegenbevel geéven, het bestelde afzeggen.
CONTRE-MARCHE, *f.* Terugtogt, *m.*
CONTRE-MARÉE, *f.* Tegenvloed, tegenstroom, *m.*
CONTRE-MARQUE, *f.* Tegenteeken, tegenmerk, *o.* — (t. de man.). Valsch teeken (hetwelk eenen peêrdenkooper maekt in de tanden van een afstandspeêrd), *o.*
CONTRE-MARQUER, *v. a.* Tegenteekenen.
CONTRE-MINE, *f.* Tegenmyn, *v.*
CONTRE-MINER, *v. a.* Tegenmynen, tegengraeven; (fig.) verydelen, list tegen list gebruyken.
CONTRE-MINEUR, *m.* Tegenmyner, *m.*
CONTRE-MONT, *adv.* Opwaerts. A —, en remontant. Opwaerts, tegen de hoogte op, tegen stroom. *Gravir* —. Berg op klauteren.
CONTRE-MOULE, *m.* Tweeden hollen vorm *of* plaet by de vergulders.
CONTRE-MUR, *m.* Tegenmuer, *m.*
CONTRE-MURER, *v. a.* Eenen tegenmuer maeken.
CONTRE-ONGLE, *m.* (t. de vén.). Tegenspoór, *o.*; dwaeling in het spoór van eenen hert, *v.*
CONTRE-ORDRE, *m.* Tegenbevel, *o.*
CONTRE-OUVERTURE, *f.* (t. de chir.). Tegenopening (gemaekt in eene wonde om dezelve van etter te ontlasten), *v.*
CONTRE-PAL, *m.* (t. de blas.). Gebroken pael in een wapenschild, *m.*
CONTRE-PALÉ, **E**, *adj.* (t. de blas.). Tegen elkander gepaeld.
CONTRE-PARTIE, *f.* (t. de mus.). Tegenstem, tegenparty, *v.* — *d'un compte.* Tegenboek, contraboek, *m.* en *o.*
CONTRE-PASSANT, *adj. m.* (t. de blas.). Tegen elkander schrydend (in een wapenschild).
CONTRE-PERCER, *v. a.* Tegenbooren.
CONTRE-PESER, *v. a.* Tegenweégen.
CONTRE-PIED, *m.* p. —*pié.* (t. de chasse). Tegenspoór, *o.*, dwaeling op het spoór (word gezegd van jagthonden), *v* —, (fig.) Le contraire. Het tegendeel.
CONTRE-PILASTRE, *m.* (t. de prat.). Tegenpilaer, *m.*
CONTRE-PLEIGE, *m.* p. —*plèje.* (t. de prat.). Tweeden borg, verzekeraer van eenen borgtogt, *m.*
CONTRE-PLEIGER, *v. a.* (t. de prat.). Voór den borg instaen.
CONTRE-POIDS, *m.* Tegenwigt, *o.* —. Koordendanserstok, *m.*
CONTRE-POIL, *m.* p. *poal.* Tegenkant van het haer, *m. A* —. Tegen het haer op; (fig.) verkeerd. *Prendre une affaire à* —. Eene zaek verkeerd opvatten.
CONTRE-POINÇON, *m.* Tegenboor, *v.*
CONTRE-POINT, *m.* (t. de mus.). Tegenzang, *m.*, samenstemming, *v.*
CONTRE-POINTER, *v. a.* Aen beyde zyden stikken. —. Eene battery tegen eene andere opwerpen. —, (fig.) Contrecarrer. Tegenspreeken, wederstreéven.
CONTRE-POISON, *m.* p. —*poason.* Tegengift, *o.*
CONTRE-PORTE, *f.* Tegendeur, *v.*
* **CONTRE-PORTER**, *v. a. voyez* Colporter.

Digitized by Google

CONTRE-POSER, *v. a.* p. —*pôzer.* Eenen post verkeerd overdraegen (in eene rekening).

CONTRE-POSEUR, *m.* Steenzetter, werkman (by de mets.) die de zwaere steenen op hunne vaste plaets legt, *m.*

CONTRE-POSITION, *f.* Verkeerde overdragt van eenen post (in eene rekening), *v.*

CONTRE-PROMESSE, *f. voyez* CONTRE-LETTRE.

CONTRE-QUEUE-D'ARONDE, *f.* (t. de fortif.). Dubbelen zwaluwsteêrt, *m.*

CONTRE-QUILLE, *f.* (t. de mar.). Kolsem, *m.*, tegenkiel, *v.*

CONTRE-RAMPANT, E, *adj.* Tegen elkander kruypend.

CONTRE-RÉTABLE, *m.* Gedeelte van eenen altaer waer tegen eene schildery, enz., word geplaetst, *o.*

CONTRE-RÉVOLUTION, *f.* Tegenstaetsomwenteling, *v.*

CONTRE-RÉVOLUTIONNAIRE, *adj.* et *s.* Tegenstaetsomwentelingsch. —, *m.* Tegenstaetsomwentelaer, *m.*

CONTRE-RONDE, *f.* t. mil.). Tegenronde, *v.*

CONTRE-RUSE, *f.* Tegenlist, *v.*

CONTRE SABORD, *m.* (t. de mar.). Deur der geschutpoorten (op oórlogsschepen), *v.*

CONTRE-SALUT, *m.* (t. de mar.). Tegengroet met het geschut (op de schep.).

CONTRE-SANGLON, *m.* Zadelriem, *m.*

CONTRESCARPE, *f.* (t. de fortif.). Buytenkant (eener versterkte vesting), *m.*, contrescarp, *v.*

CONTRESCARPER, *v. a.* Eene contrescarp maeken.

CONTRE-SCEL, *m.* au pl. *contre-scels.* Tegenzegel, *o.*

CONTRE-SCELLER, *v. a.* Tegenzegelen.

CONTRE-SEING, *m.* p. —*cin.* Tegenteekening, *v.*

CONTRE-SENS, *m.* p. —*çan.* Verkeerden zin, *m.* — (d'une étoffe). Verkeerde zyde, *v.*, averegtschen kant, *m.* *A* —. Verkeerdelyk, averegts.

CONTRE-SIGNER, *v. a.* Tegenteekenen.

CONTRE-TAILLE, *f.* (t. de grav.). Kruyssnede, *v.*

CONTRE-TAILLER, *v. a.* (t. de grav.). Kruyssneden maeken.

CONTRE-TEMPS, *m.* p. —*tan.* Onverwagt toeval, beletsel, *o.* —, PAS DE DANSE. Trede buyten de maet, *m.* *A* —. Ontydig, te onpas.

CONTRE-TIRER, *v. a.* Een tegenafdruksel maeken; doórtrekken.

CONTRE-TRANCHÉES, *f. pl.* Tegenloopgraeven, *v. mv.*

CONTREVALLATION, *f.* (t. de fortif.). Omwalling, tegenborstweêring, *v.*

CONTREVENANT, E, *s. m.* et *f.* (t. de prat.). Overtreêder, *m.*; overtreêdster, *v.*

CONTREVENIR, *v. n.* Overtreêden. — *aux lois.* De wetten overtreêden.

CONTREVENT, *m.* Luyk, blind, windschut, *o.*; slagvenster, *v.*

CONTREVENTER, *v. n.* Tegen den wind beweyligen.

CONTRE-VÉRITÉ, *f.* Tegenwaerheyd *v.*

CONTRE-VISITE, *f.* Tegenbezoek (van wege het gerecht), *o.*

CONTRIBUABLE, *adj.* et *s.* Schatbaer, schattingbaer, belastingschuldig. —, *m.* Belastingschuldigen, lastgelder, *m.*

CONTRIBUER, *v. n.* Helpen, toebrengen, toedoen. *Il a contribué beaucoup à ma fortune.* Hy heêft veêl geholpen tot myn geluk. —. Opbrengen, de lasten helpen draegen. —, PAYER UNE SOMME À L'ENNEMI. Brandschatting geêven *of* betaelen.

CONTRIBUTION, *f.* Schatting, belasting, contributie, *v.* — *foncière.* Belasting op de vaste goederen, grondlast. — *mobiliaire.* Schatting op roerende goederen. —, TAXE IMPOSÉE PAR L'ENNEMI. Brandschatting, *v.* —, DROIT PROPORTIONNEL PAYÉ PAR CHAQUE COHÉRITIER. Aendeel, *o.*

CONTRISTER, *v. a.* Bedroeven, verdrieten, treurig maeken.

CONTRIT, E, *adj.* Bedroefd, droevig.

CONTRITION, *f.* Berouw (over zyne zonden), *o.*

CONTRÔLE, *m.* (registre). Tegenboek, contraboek, *m.* en *o.* —. Keurstempel (op goud en zilver), *m.* —, (fig. *et* fam.). Berisping, bedilling, *v.*

CONTRÔLER, *v. a.* Op het tegenboek stellen. — Goud- en zilverwerk keuren, stempelen. —, (fig.) Berispen, bedillen.

CONTRÔLEUR, *m.* Tegenboekhouder, *m.* —, (fig. *et* fam.). Berisper, bediller, *m.* —*euse*, *f.* Berispster, bedilster, *v.*

CONTROUVER, *v. a.* Verdichten, verzinnen, smeêden, uytdenken.

CONTROVERSE, *f.* Geloofsgeschil, *o.* —, DÉBAT. Twist, redetwist, *m.*, twistrede, *v.*

CONTROVERSÉ, E, *adj.* Betwist, daer over getwist word.

CONTROVERSISTE, *m.* Twistredenaer (over leerstukken), *m.*

CONTUMACE, *f.* Verstek, verzuym (van verschyning voór den rechter), *o.* *Condamner par* —. By verstek vonnissen. —, *m.* Voortvlugtigen, contumax, *m.* (nissen.

CONTUMACER, *v. a.* By verstek von-

CONTUMÉLIEUX, EUSE, *adj. voyez* OUTRAGEANT.

CONTUS, E, *adj.* p. —*tu*, —*tuse.* (chir.). Gekneusd, geblutst.

CONTUSION, *f.* Kneuzing, blutsing, *v.*

CONVAINCANT, E, *adj.* p. —*vinkant.* Overtuygend, overredend.

CONVAINCRE, *v. a.* (word geconj. als *vaincre*). Overtuygen, overreden. *Se* —. Zich overtuygen, overreden.

CONVALESCENCE, *f.* p. —*lesçance.* Beterschap, herstelling (uyt eene ziekte), *v.*

CONVALESCENT, E, *adj.* Aen de betere zyde, uyt eene ziekte opgestaen.

CONVENABLE, *adj.* Gevoegelyk, betaemelyk, behoorlyk.

CONVENABLEMENT, *adv.* Gevoegelyk, betaemelyk, behoorlyk, naer behooren.

CONVENANCE, *f.* Gelykvormigheyd, gelykmaetigheyd, overeenkomst, *v.* —. Gemak, *o.* —*s.* Welvoegelykheyd, behoorlykheyd, betaemelykheyd, *v.*

CONVENANT, E, *adj.* Gevoegelyk, betaemelyk, behoorlyk.

CONVENIR, *v. n.* (word geconj. als *venir*). Overeenkomen. —, ÊTRE PROPRE, CONVENABLE. Voegen, betaemen, passen. —, DEMEURER D'ACCORD. Eens zyn *of* worden, overeenkomen, afspreêken, overeenstemmen. — *du prix.* Omtrent den prys overeenkomen. —, AVOUER. Bekennen, erkennen.

CONVENTICULE, *f.* Geheyme byeenkomst, sluypvergadering, *v.*

CONVENTION, *f.* p. —*vancion.* Verdrag, *o.*, overeenkomst, *v.* —, ASSEMBLÉE. Vergadering, *v.*

CONVENTIONNEL, ELLE, *adj.* Bedongen, besproken. —, *m.* Lid van de nationaele vergadering in Frankryk (in 1792), *o.*

CONVENTIONNELLEMENT, *adv.* Met *of* by verdrag. (schap, *v.*

CONVENTUALITÉ, *f.* Kloosterbroeder-

CONVENTUEL, ELLE, *adj.* Kloosterlyk. —, *m.* Kloostermonik, *m.*

CONVENTUELLEMENT, *adv.* Kloosterlyk.

CONVERGENCE, *f.* p. —*jance.* (t. de géom.). Samenlooping (van twee liniën), *v.*

CONVERGENT, E, *adj.* Samenloopend.

CONVERGER, *v. n.* Samenloopen, in hetzelfde punt vereenigen.

CONVERS, E, *adj. Frère* —. Leekebroeder, *m.* *Sœur* —*e.* Leekezuster, *v.* *Proposition* —*e.* Omgekeerde voórstelling, *v.*

* **CONVERSABLE**, *adj.* Lieftallig, aengenaem in de verkeering.

CONVERSATION, *f.* Gesprek, *o.*, samenspraek, verkeering, *v.*, omgang, wandel, *m.*

CONVERSEAU, *m.* p. —*çô.* (t. de charp.). Molenplank, *v.*

CONVERSER, *v. n.* Met elkander spreêken, verkeeren, omgaen.

CONVERSION, *f.* Verandering, verwisseling, *v.* —. Bekeering (van geloof), verhetering (van leven), *v.* — (t. d'art mil.). Zekere krygskundige beweêging, *v.*

CONVERTI, E, *s. m.* et *f.* Bekeerden, *m.*; bekeerde, *v.*

CONVERTIBLE, *adj.* Veranderbaer.

CONVERTIR, *v. a.* Veranderen, verwisselen. —, (fig.). Bekeeren, beteren. —. Omzetten, bepraeten. Se —. Veranderen, veranderd worden. —. Zich bekeeren.

CONVERTISSABLE, *adj.* Veranderbaer, verwisselbaer.

CONVERTISSEMENT, *m.* Verandering; omsmelting, *v.*

CONVERTISSEUR, *m.* (fam.). Bekeerder, *m.*

CONVEXE, *adj.* p. —*vekce.* Bol, bolrond. *Miroir* —. Bolronden spiegel.

CONVEXITÉ, *f.* p. —*vekcité.* Bolheyd, bolrondheyd, *v.*

CONVICTION, *f.* Overtuyging, *v.*, overtuygend bewys, *o.*

CONVIÉ, *m.* Gast, genooden, *m.*

CONVIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Noodigen, uytnoodigen, nooden, uytnooden. —, EXCITER. Verwekken, aenzetten.

CONVIVE, *m.* Gast, genooden, *m.*

CONVOCATION, *f.* Byeenroeping, beroeping, beschryving (eener vergadering), *v.*

CONVOI, *m.* Geleyde, *o.*, lykstaetsie, uytvaert, *v.* —. Toevoer, *m.* — (t. de mar.). Koopvaerdyvloót, *v.*; convooy, *o.*

* **CONVOITABLE**, *adj.* p. —*voa*—. Wenschelyk, wenschbaer.

CONVOITER, *v. a.* Zeer begeêren, sterk verlangen.

CONVOITEUX, EUSE, *adj.* Begeêrig.

CONVOITISE, *f.* Begeêrlykheyd, *v.*

CONVOLER, *v. n.* — *en secondes noces.* Een tweede houwelyk aengaen, hertrouwen.

CONVOLUTÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Tot een peperhuysje opgerold.

CONVOLVULUS, *m.* (plante). Winde, *v.*

CONVOQUER, *v. a.* Beroepen, byeenroepen, beschryven, dagvaerden.

CONVOYER, *v. a.* (word geconj. als *ployer*). Begeleyden, vergeleyden.

CONVULSÉ, E, *adj.* Van stuypen aengerand.

CONVULSIF, IVE, *adj.* Stuyptrekkend; stuypagtig.

CONVULSION, *f.* Stuyp, stuyptrekking, *v.*

CONVULSIONNAIRE, *adj.* p. —*cionère.* Die stuypen heêft. —*s*, *m. pl.* Stuyptrekkers (naem van zekere geestdryvers), *m. mv.*

CONYSE, *f. voyez* CONISE.

COOBLIGÉ, *m.* Medeverbonden, medeverpligten, *m.*

COOPÉRATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Medewerker, *m.*; medewerkster, *v.*

COOPÉRATION, *f.* Medewerking, *v.*

COOPÉRER, *v. n.* Medewerken.

COOPTATION, *f.* Aenneêming, verkiezing, *v.* (kiezen.

COOPTER, *v. a.* Aenneêmen, ver-

COORDONNÉES, *f. pl.* (t. de géom.). Loodlynen, *v. mv.*

COORDONNER, *v. a.* Samenschikken, schikken.

Digitized by Google

COPAL, *m.* COPALLE, *f.* Zekere hars *of* gom, *v.*
COPARTAGEANT, E, *adj.* et *s.* Mededeelend. —, *m.* Mededeelgenoót, mededeelhebber, m. —, *f.* Mededeelhebster, *v.*
COPARTAGER, *v. a.* Mededeelen.
COPEAU, *m.* Spaender, schaefspaender, m., krol, splinter, *v.*
COPENHAGUE (ville). Coppenhagen.
COPERNUTANT, *m.* Die een geestelyk snibt met een ander ruylt.
COPHOSE, *f.* Doofheyd doór ongesteldheyd der zenuwen), *v.*
COPHTE, COPTE, *m.* Christen in Egypten, m. —. Oude Egyptische tael, *v.*
COPIE, *f.* Naschrift, afschrift, *o.*, copy, *v.* —, MANUSCRIT (impr.). Copy, *v.* —, IMITATION D'UN TABLEAU, etc. Naboosting, copy, *v.*
COPIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Naschryven, afschryven, uytschryven. —, (fig.) IMITER. Nabootsen, nameaken. (veél.
COPIEUSEMENT, *adv.* Overvloediglyk,
COPIEUX, EUSE, *adj.* Overvloedig.
COPISTE, *m.* Naschryver, uytschryver, afschryver, *m.* —, (fig.) IMITATEUR. Nabootser, namaeker, *m.*
COPOU, *m.* (toile). Zeker zeer duer chineésch doek, *o.*
COPRENEUR, *m.* Medehuerder, medepagter, *m.*
COPROPRIÉTAIRE, *s. m.* et *f.* p. —*ire.* Medeëygenaer, *m.*; medeëygenaerster, *v.*
COPTER, *v. a.* Kleppen. — *la cloche.* De klok kleppen.
COPULATIF, IVE, *adj.* (t. de gramm.). Samenvoegend, koppelend. *Conjonction —ive.* Koppelwoórd, voegwoórd, *o.*
COPULATION, *f.* Paering, *v.*
COPULATIVE, *f.* (t. de gramm.). Koppelwoórd, voegwoórd, *o.*
COPULE, *f.* (t. de log.). Verbindingswoórd, *o.*
COQ, *m.* Haen, *m.* — *d'Inde.* Kalkoenschen haen. — *de bruyère.* Ouërhaen, berghaen. — *de joûte.* Kamphaen, vechthaen. — Weérhaen, windhaen (op eenen toren), *m.* —. (t. d'hort.). Haen, *m.* — *des jardins* (plante). Kostkruyd, *o.*
COQ-À-L'ÂNE, *m.* au pl. *coq-à-l'âne.* Ongeymdheyd, buytenspoórige rede, *v.* *Il fait toujours des* —. Hy brengt niets dan wartael voort.
* COQUART, *m.* Ligtveérdigen gryaard, *m.*
COQUÂTRE, *m.* Half gelubden haen, halven kapuyn, *m.*
COQUE, *f.* Schael, schel, *v.*, dop, *m.* Un *œuf à la* —. Een ey uyt den dop. — *de ver à soie.* Tonneken, poppen (van den zyworm), *o.* —, (mar.). Kink, kreuk (in touwwerk), *v.*
COQUELICOT, *m.* p. —*kô.* (pavot). Klaproos, roode koórnbloem, kollebloem, *v.*
* COQUELINER, *v. n.* p. —*ke*—. Kraeyen.
COQUELOURDE, *f.* Keukenkruyd, wind kruyd, *o.*
COQUELUCHE, *f.* (capuchon). Mosaëlap, *v.* —. Kinkhoest, *m.* —, (fam.). Persoon die in aenzien is, *m.*
COQUELUCHON, *m.* (capuchon). Kap *v.*
COQUEMAR, *m.* (vase). Moor, ketel, *m.*
COQUERAU, *m.* p. —*kerô.* Kleyn vaertuig, *o.*
COQUERELLES, *f. pl.* Groene haezelnoóten, *v. mv.*
COQUERET, *m.* (plante). Joódenkers, winterkers, *v.*
COQUERICO, *m.* Haenegekraey, *o.*
* COQUERIQUER, *v. n.* Kraeyen.
COQUERON, *m.* (mar.). Vooronder, kimerken in de (kleyne schepen), *o.*
COQUESIGRUE, *f.* Zekeren watervogel, *m.* —, COQUILLA GE. Zeeschelp, *v.*
—s, (fam.). Beuzelingen, kaelingheden, *v. mv.*
COQUET, *m.* (petit bateau). Kleyn vaertuyg, *o.*; schuyt op de Seine, *v.*
COQUET, ETTE, *adj.* p. —*kè*, —*kète.* Ligtveérdig, behaegzick.
COQUETER, *v. n.* (fam.). Ligtveérdig zyn, zoeken te believen.
COQUETIER, *m.* p. —*ketié.* Eyerverkooper; verkooper van gevoegelte, *m.* —. Schaeltje (om een ey uyt den dop in te zetten), *o.* (soon, *v.*
COQUETTE, *f.* Ligtveérdige vrouwsper-
COQUETTERIE, *f.* p. —*keterie.* Ligtveérdigheyd, *v.*
COQUILLAGE, *m.* p. —*killaje.* Schelpvisch, *m.*; schelp, *v.* —. Allerley schelpen, *v. mv.* —s. Schelpwerk, *o.*
COQUILLART, *m.* Laeg vol schelpen (in de steengroeven), *v.*
COQUILLE, *f.* Schelp, schulp, *v.* —. Schael, schel, *v.*, dop, *m.* —s D'ŒUFS, DE NOIX. Eyerdoppen, noótendoppen. —. Oormossel, *v.* — (t. d'impr.). Verkeerde letter, *v.*
COQUILLEUX, EUSE, *adj.* Vol schelpen.
COQUILLIER, *m.* p. —*killé.* Verzameling *of* verzamelplaets van schelpen, *v.*
COQUILLIÈRE, *adj.* et *s. f. Pierre* —. Schelpsteen, *m.*
COQUIN, E, *s. m.* et *f.* p. —*kin.* Boef, schelm, guyt, deugniet, *m.* —, *f.* Ondeugende vrouwspersoon, *v.* —, *adj.* (fam.). Luy, vadzig.
* COQUINAILLE, *f.* Bende guyten, *v.*
* COQUINER, *v. n.* Als eenen deugniet leéven.
COQUINERIE, *f.* Deugnietery, schelmery, guytery, *v.*
COR, *m.* Eksteroog, *o.*, likdoórn, *m.* —, INSTRUMENT À VENT. Hoórn, jagthoórn, wuldhoórn, *m.* — *de mer.* Zeehoórn, kinkhoórn, *m.* *A* — *et à cri.* Uyt alle zyne magt, met groot geweld.
CORACOÏDE, *f.* (t. d'anat.). Uytwas van het schouderblad gelykende aen eenen raevenbek, *m.*
CORAIL, *m.* Korael (zeestecnagtig gewas), *o.*; koraelboom, *m.*
CORAILLER, *v. n. voyez* CROASSER.
CORAILLEUR, *m.* Koraelvisscher, *m.*
CORALINE, *f.* Koraelgewas, *o.*
CORALLÉ, E, *adj.* Met korael gemengd.
* CORALLIN, E, *adj.* Koraelrood.
CORALLOÏDE, *adj.* Koraelagtig, aen korael gelykend.
CORBEAU, *m.* p. —*bô.* (oiseau). Raef, raevo, *v.* — (t. d'archit.). Noót, hout (daer eenen balk op rust), *v.* —, (mar.). Enterdreg, *v.*, enterhaek (van de schep.), *m.*
CORBEILLE, *f.* (panier). Korf, *m.*, korfje, *o.* —, PRÉSENT DE MARIAGE. Houwelykssgift, *v.* —s (t. de fortif.). Schanskorven, *m. mv.*
CORBEILLÉE, *f.* Korfvol, *m.*
CORBILLARD, *m.* Lykkoets, *v.*
CORBILLAT, *m.* Jonge raef, *v.*
CORBILLON, *m.* Korfken, *o.*
* CORBIN, *m.* (v. m.). Raef, raevo, *v.*
CORDAGE, *f.* Grieksche dans, *m.*
CORDAGE, *m.* Touwwerk, koordenwerk, *o.* —. Het meóten van brandhout met eene touw, *o.*
CORDAGER, *v. n.* Zeeldraeyen, touwdraeyen.
CORDÂT, *m.* (toile). Pakdoek, *o.*
CORDE, *f.* Touw, *v.* en *o.*, koord, lyn, *v.*, zeel, *o.* —, (fig.) SUPPLICE DE LA POTENCE. Koord, *v.*, strop, *m.* *Il mérite la* —. Hy verdient de galg. — *d'un instrument de musique.* Snaer, *v.* —. Draed (eener stoffe), *m.*, keting, *v.* — *d'un arc.* Peés, *v.* —. Gesponnen tabak, *m.* —. Wis (maet tot het meóten van brandhout), *v.*
CORDÉ, E, *adj.* (bot.). Stokkerig, stokkig.
CORDEAU, *m.* Lyn, meétlyn, *v.*, draed, *m.* *Tiré au* —. Op eenen draed getrokken.
CORDELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Vlegten, draeyen.
CORDELETTE, *f.* p. —*lète.* Lyntje, koordeken, *o.*
CORDELIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. —*lié.* (religieux). Franciscaenermonik, *m.*; franciscaenernon, *v.*
CORDELIÈRE, *f.* (blas). Knoopkoord, strikkoord, *v.* — (t. d'archit.). Striksierad aen zuylen, *o.* —. Halssnoer (der vrouwen), *o.*
CORDELLE, *f.* p. —*dèle.* Treklyn (der schep.), *v.*
CORDER, *v. a.* Touw draeyen *of* maeken, lyndraeyen, zeeldraeyen. — *du tabac.* Tabak spinnen. — *du bois.* Hout by wissen meóten, vademen, stapelen. —, LIER AVEC DES CORDES. Met koorden binden. — *un ballot.* Eene bael pakken. SE — (bot.). Stokkig *of* stokkerig worden.
CORDERIE, *f.* Het lyn-*of* zeeldraeyen, *o.* —. Touwslaegers *of* zeeldraeyers handel, *m.* —. Touwslaegery, zeelbaen, lynbaen, touwbaen, *v.*
CORDIAL, E, *adj.* (méd.). Hertsterkend. —, (fig.) AFFECTUEUX. Hertelyk, goedhertig, opregt. *Amour* —. Hertelyke, opregte liefde. *Remède* —. Hertsterking, *v.*
CORDIALEMENT, *adv.* Hertelyk, goedhertiglyk, opregtelyk.
CORDIALITÉ, *f.* Hertelykheyd, goedhertigheyd, opregte toegenegenheyd *v.*
CORDIER, *m.* Lyn- *of* zeeldraeyer, touwslaeger, koordendraeyer, *m.*
CORDIFORME, *adj.* (t. de bot). Hertvormig.
CORDILLAS, *m.* pr. l's. (étoffe). Py, *v.*, grof laken, *o.*
CORDILLE, *m.* Jongen tonyn (visch), *m.*
CORDON, *m.* Draed, *m.*, streng, *v.* *Une corde à trois* —*s.* Eene touw van dry strengen. —. Koord, *v.*, snoer, *o.* —, TRESSE. Lis, *v.* —, TISSU, RUBAN QUI SERT À ATTACHER. Koord, *v.*, band, riem, *m.*, snoer, *o.* —, RUBAN DONT SONT DÉCORÉS LES CHEVALIERS D'UN ORDRE. Band, *m.*, lint, ridderteeken (teeken van een orden), *o.* — (t. d'archit.). Band, *m.*, lyst (aen een gebouw, enz.), *v.* — (t. de métier). Band, *m.*, koord, *v.* —. Rand (van een stuk geld), *m.* — *ombilical* (anat.). Navelstreng, *v.* —, BORDURE DE GAZON. Rand van gras (in hoven, perken, enz.), *m.* —, LIGNE D'ARMÉE. Linie krygsvolk, *v.*
CORDONNER, *v. a.* Draeyen, vlegten als eene touw.
CORDONNERIE, *f.* Het schoenmaeken, *o.*, schoenmaekery, *v.*, handel in schoenen, schoenmaekerswinkel, *m.*
CORDONNET, *m.* p. —*don.* Kloskoord, *v.*, snoer, *o.* —, PETITE TRESSE. Lis, *v.* — (t. de monn.). Rondjo (aen geld), *o.*
CORDONNIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Schoenmaeker, *m.*; schoenmaekersvrouw, *v.*
CORDOUAN, *m.* (cuir). Spaensch leër, bereyd geytenleër, *o.*
CORDOUANIER, *m.* Bereyder van spaensch leër, *m.*
CORDOUE, (ville). Cordua.
CORÉE, *m. voyez* CHORÉE.
CORIACE, *adj.* Taey als leër. —, (fig.). Gierig, vrekkig, hard, vreed, onhandelbaer.
CORIACÉ, E, *adj.* Leëragtig.
CORIAIRE, *adj.* In de looyery *of* huydevettery gebruykelyk.
CORIAMBE, *m.* (t. de poés.). Zekere voetmaet van een grieksch *of* latynsch vers, *m.*
CORIANDRE, *f.* (plante, sa graine). Koriander, *m.*; korianderzaed, *o.*

Digitized by Google

CORIDON, *m.* (papillon). Zekeren vlinder, *m.*

CORINDE, *m.* (plante). Wonderboon, zekere plant, *v.*

CORINDON, *m.* Diamantspaeth, *o.*

CORINE, *f.* (quadrupède). Soórt van antilooр, *m.*; zeker kleyn hertje uyt Senegal, *o.*

CORINTHE (ville). Corinthen.

CORINTHIEN, ENNE, *adj.* Corinthisch. —, *m.* Corinther, *m.* —, *f.* Corinthische vrouw, *v.*

CORIS, *f.* (plante). Zekere plant, *v.*

CORISE, *f.* (insecte). Soórt van waterinsekt, *o.*

CORISPERME, *m.* (plante). Zekere plant, *v.*

CORME, *m.* Sorbe, *v.*

CORMIER, *m.* Sorbenboom, *m.*

CORMORAN, *m.* (oiseau). Waterraef, *v.*

CORNAC, *m.* Olifantsdryver, *m.*

CORNACHINE, *f.* Soórt van purgeérpoeder, *o.*

CORNAGE, *m.* (ancien droit). Hoórngeld (oud recht), *o.* — (t. de méd. vét.). Hyging (van peêrden), *v.*

CORNAILLER, *v. n.* (t. de charp.). Scheef gaen (in timmerwerk), niet wel passen.

CORNALINE, *f.* (pierre précieuse). Kornalyn, *o.*

CORNARD, *m.* (pop.). Hoórndraeger, *m.* —, *adj. m. Cheval* —. Dampig peêrd, *o.*

CORNARET, *m.* (plante). Zekere plant *v.*

CORNE, *f.* Hoórn, *m. Bêtes à* —*s.* Hoórnvee, *o.*, hoórnbeesten, *v. mv.* MONTRER LES —, (fig.). Zyne hoórns opsteéken, wederstand bieden. —. Hoef (van het peêrd, ezel, enz.), *m.* —. Tuyt, punt, *v.*; hoórn, hoek, *m.* —. Oor (vouw in eenen boek), *v.* en *o.* —. Hoórn (speéltuyg), *m.* — *de bélier* (archit.). Ramshoórn, *m.* — *d'abondance*. Hoórn des overvloeds. *Ouvrage à* —*s* (fortif.). Hoórnwerk (aen sterktens); *o.* — *d'ammon* (coquille). Ammonshoórntje, *o.* — *de vergue* (mar.). Gaffel, *v.*

CORNÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Hoórnagtig. (hoórn, *m.*

CORNE-DE-CERF, *f.* (plante). Hertshoórn.

CORNÉE, *f.* Hoórnvlies (des oogs), *o.* — (pierre précieuse). Hoórnsteen (edelgesteente), *m.*

CORNEILLE, *f.* (oiseau). Kraey, *v.* — *emmantelée*. Bontekraey. — (plante). Joódenkruyd, *o.*

CORNEMENT, *m.* Tuyting (zekere oorziekte), *v.* —. Tuyting, *v.*, getuyt (in eene buys, enz.), *o.*

CORNEMUSE, *f.* Doedelzak, pypzak, *m.*, zakpyp, *v.*, zeker speéltuyg, *o.*

CORNER, *v. n.* Op den hoórn blaezen, tuyten, toeten. —, (fig.) SONNER MAL DU COR. Toeten, tuyten. —. Doór eenen hoórn spreéken tot eenen dooven. *Les oreilles lui cornent.* Hy verstaet verkeerd. *Viande qui corne.* Vleesch dat begint te bederven. —, *v. a.* Uytbazuynen, uytlabben.

CORNET, *m.* p. —*nè.* Hoórn, *m.*, hoórntje, *o.*, tromp, *v.*, tuythoórn, blaeshoórn, *m.* — *acoustique.* Spreékhoórn, *m.* — *à-bouquin.* Kinkhoórn, *m.*, kornet, kromme fluyt, *v.* —. Inkthoórn, *m.* —. Peperhuysken, *o.* —. Oblie, toegerolde dunne wafel, *v.* Dobbelhoórn, *m.* —. (chir.). Kop, *m.*, bus (heelmeesters werktuyg), *v.* — (coquillage). Kinkhoórn, *m.*, toót, hoórnslek, *v.*

CORNETIER, *m.* Hoórnbereyder, *m.*

CORNETTE, *f.* p. —*nète.* Vrouwentrekmuts, *v.* —. Witte vlag van eenen schout-by-nagt *of* bevelhebber eener vloót, *v.* — (fleur). Ridderspoór, *v.* —. Eertyds standaerd van ruytery; ook standaerddraeger, kornet, *m.* —. Hoekyzers van eenen muer, *o. mv.*

CORNEUR, *m.* Hoórnblaezer, toeter, tuyter, *m.*

CORNICHE, *f.* Kroonlyst, kornis, *v.*, lystwerk, *o.*

CORNICHON, *m.* Hoórntje, *o.* —. Komkommerken, agurretje, *o.*

CORNIDE, *m.* (arbre). Zekeren boom in Peru, *m.*

CORNIER, ÈRE, *adj.* p. —*nié, —nière. Pilastre* —. Hoekpilaster, *m. Pieds* —*s.* Hoekboomen (die men tot teekens neémt hoe verre een bosch omgehakt moet worden), *m. mv.*

CORNIÈRE, *f.* Dakgoót, *v.* — (t. de mar.). Hekstuk, *o.* —, (blas.). Hengsel van eenen pot, *o.* —s (t. d'impr.). Yzeren hoeken aen de kar van eene drukpers, *m. mv.*

CORNIERS, *m. pl.* Hoekstylen (van het verhemelte eener koets), *m. mv.*

CORNILLAS, *m.* p. l's. Jonge kraey, *v.*

CORNOUILLE, *f.* (fruit). Kornoelie, *v.*

CORNOUILLER, *m.* p. —*lè.* (arbre). Kornoelieboom, *m.*

CORNU, E, *adj.* Gehoórnd. —, (fig.). Dat veéle onregelmaetige hoeken *of* punten heeft. *Raisonnement* —. Slegte, armhertige redeneéring. *Visions* —*es.* Zotte denkbeélden. (visch, *m.*

CORNUAU, *m.* (poisson). Zekeren

CORNUDE, *f.* Zeepzieders houten emer *m.*

CORNUE, *f.* Distileérglas, overhaelglas, *o.*

CORNUET, *m.* p. —*nuè.* (pâtisserie). Soórt van gebak, *o.*

CORNUPÈDE, *s. m.* Hoórnbeest, *v.*, hoórndier, *o.* —, *adj.* Gehoórnd, met hoórns.

COROLITIQUE, *adj. Colonne* —. Met loofwerk versierde kolom *of* zuyl, *v.*

COROLLACÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Bloembladvormig.

COROLLAIRE, *m.* p. —*rol-lère.* Aenhangsel, gevolg, *o.* (krans, *m.*

COROLLE, *f.* (t. de bot.). Bloem-

COROLLIFÈRE, *adj.* (t. de bot.). Bloemkransdraegend.

CORONAIRE, *adj. Veines* —*s.* Hertaderen, *v. mv.*

CORONAL, E, *adj.* (anat.). *Os* —. Kroonbeen, been van het voórhoofd, *o. Suture* —*e.* Kransnaed, kroonnaed, *m. Veine* —*e.* Kroonader, *v.*

CORONÉ, *m.* (t. d'anat.). Uytsteékende punt van het onderste kaeksbeen, *v.*

CORONER, *m.* p. —*nère.* Gerechtsambtenaer in Engeland, *m.*

CORONILLE, *f.* (arbuste). Soórt van boomken, *o.*

CORONOÏDE, *adj.* Kroonvormig, kransvormig. *Apophyse* —, *semblable au bec d'une corneille* (anat.). Kraeybeks uytsteékseł, *o.*

CORPORAL, *m.* Korporaeldoek, altaerdoek, *m.*

CORPORALIER, *m.* Beurs voór den korporaeldoek, *v.*

CORPORATION, *f.* Gild, ambagt, genoótschap, *o.*

CORPORÉITÉ, *f.* Lichaemelykheyd, lyfelykheyd, *v.*

CORPOREL, ELLE, *adj.* Lichaemelyk. —. Lyfelyk. *Punition* —*elle.* Lyfstraf, *v.*

CORPORELLEMENT, *adv.* p. —*rèlemant.* Lichaemelyk, aen den lyve.

CORPORIFICATION, *f.* (chim.). Belichaeming, *v.*

CORPORIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). (chim.). Belichaemen. *Se* —. Een lichaem krygen.

CORPORISATION, *f. voyez* CORPORIFICATION.

CORPS, *m.* Lichaem, *o. Tout* — *a trois dimensions : longueur, largeur et profondeur.* Elk lichaem heeft drie uytgebreydheden : lengte, breedte en diepte *of* hoogte. —, MATIÈRE ANIMÉE, ENSEMBLE D'UN INDIVIDU. Bezield lichaem, lyf, *o.* — *bien formé.* Welgevormd lichaem. — *mort.* Dood lichaem, lyk, *o. Sans* —. Lichaemeloos. — *à corps.* Lyf om lyf. *Il lui passa l'épée au travers du* —. Hy stak hem den degen dwars door het lichaem. *Saisir un homme au* —. Iemand by het lyf vatten. *Drôle de* —. Aerdigen snaek. *Pauvre* —. Sul, armen bloed. — *de jupe.* Ryglyf, keurslyf, *o.* — *d'arbre.* Stam, *m.* — *de pompe.* Pompbuys, *v.* —, COLLECTION D'OUVRAGES SUR LE MÊME SUJET. Verzameling van geschriften, *v.* — *de droit-civil.* Borgerwetboek, *m.* en *o.* —, RÉUNION DE PERSONNES VIVANT SOUS LES MÊMES LOIS. Ambagt, gild, genoótschap, lichaem, *o.* —, RÉGIMENT. Bende krygslieden, *v.*, regiment, *o.* —, (fig.) SOLIDITÉ. Kragt, stevigheyd, *v. Ce vin a du* —. Dien wyn is sterk. *Etoffe qui a du* —. Dikke stoffe. — *céleste, astre.* Hemellichaem, *o.* — *de délit.* Feyten van belasting, *o. mv.* — *de preuves.* Alle de bewyzen, *o. mv.*

CORPS-DE-GARDE, *m.* an pl. *corps-de-gards.* Wagthuys, *o.*

CORPS-DE-LOGIS, *m.* Deel van een huys, *o.*

CORPS-DE-RÉSERVE, *m.* Afgezonderde krygsbenden, *v. mv.*

CORPULENCE, *f.* Zwaerlyvigheyd, dikly vigheyd, *v.* (lyvig.

CORPULENT, E, *adj.* Zwaerlyvig, dik.

CORPUSCULAIRE, *adj.* Tot de lichaemkens *of* stofjes behoorend. —, *m.* Aenhanger van het leerstelsel der ondeelen, *m.*

CORPUSCULE, *m.* Lichaemken, stofje, ondeel, *o.*

CORRADOUX, *m.* p. *koradau.* (mar.). Tusschendek (van een vaertuyg), *o.*

* **CORRE, CORRET**, *m.* Zeknet, *o.*

CORRECT, E, *adj.* Nauwkeurig, zuyver, fautloos. *Auteur* —. Schryver die zeer nauwkeurig is.

CORRECTEMENT, *adv.* Nauwkeurigly, zuyverlyk, fautloos.

CORRECTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Verbeteraer, berisper, *m.* —. Bestraffer, kastyder, *m.* —, *f.* Verbeteraersster; berispster; bestraffster, kastydster, *v.* —, PROEF (impr.) Proefleézer (op eene drukkery), *m.*

CORRECTIF, *m.* Verzagtmiddel, *o.*, verzagting, *v. Le sucre est le* — *du citron.* De suyker verzagt den citroen. —, (fig.). Verzagtende uytdrukking, maetiging (in eene rede), *v.*

CORRECTION, *f.* p. *korekcion.* Verbetering, *v.* —. Nauwkeurigheyd, zuyverheyd, *v. Raphaël se distingue par la* — *du dessin.* Raphaël muntuyt door de zuyverheyd der teekening. —, (fig.) RÉPRIMANDE SÉVÈRE. Berisping, vermaening, bestraffing, tugtiging, *v. Maison de* —. Tugthuys, *o.* —, POUVOIR DE CHÂTIER. Tugt, *v.*, gezag, *o. Les enfants sont sous la* — *du père.* De kinderen staen onder het gezag, de tugt des vaders. — (t. d'impr.). Verbetering, *v.* — *des épreuves.* Proefleézing (op eene drukkery), *v.* — (t. de pharm. Verzagting (van eenen geneésdrank), *v.* SAUF —, SOUS —. Onder verbetering, met welneémen.

CORRECTIONNEL, ELLE, *adj.* Boetestraffelyk, verboterend, correctionnel.

CORRECTOIRE, *m.* Boeteboek, *m.* en *o.*

CORRÉGENCE, *f.* Mederegentschap, medebestier, *o.*

CORRÉGENT, *m.* Mederegent, medebestierder, *m.*

CORRÉGIDOR, *m.* p. *koréji*—. Rechter in Spanjen, *m.*

CORRÉLATIF, IVE, *adj.* Betrekkelyk, tot elkander.

CORRÉLATION, *f.* p. *korélacion.* Onderlinge betrekking, *v.*

CORRESPONDANCE, *f.* p. *kores*— Briefwisseling, *v.*; brieven, *m. mv.* —. Samenhandel, *m.*, koophandel, betrekking, *v.* —, (fig.). Gemeen-

Digitized by Google

schap, verkeering, *v.*, omgang, *m.* —, (fig.). Overeenkomst, overeenstemming, gelykheyd, *v.* — *de sentiments.* Gelykheyd, overeenstemming van gevoelens.

CORRESPONDANT, E, *adj.* Gelykvormig, overeenkomstig. —. Hy *of* zy met wien men handel dryft *of* briefwisseling houd, correspondent.

CORRESPONDRE, *v. n.* Briefwisseling met iemmd onderhouden. —, (fig.). Beantwoorden, erkennen. *Cet enfant ne correspond pas aux bonnes intentions de ses parents.* Dit kind beantwoord niet aen de goede oogmerken zyner ouders. —, (fig.). Overeenkomen met, aen iets gelyken. *Se* —. Overenkomen, gelyken.

CORRIDOR, *m.* Smallen gang (in een gebouw), *m.*

CORRIGER, *v. a.* p. *korijer.* Verbeteren. — *l'injustice du sort.* De onbillykheyd van het noodlot verhelpen. —, (fig.). Herstellen, vergoeden. —. Bestraffen, berispen, tugtigen, kastyden. *Il a besoin d'être corrigé.* Het is noodig dat hy bestraft worde. —, (fig.). Matigen, temperen, verzachten, &c —. Zich beteren.

CORRIGIBLE, *adj.* Verbeterlyk, verbeterbaer.

CORRIGIOLE, *f. voyez* RENOUÉE.

CORROBORATIF, IVE, *adj.* et *s.* (méd.). Versterkend. —, *m.* Versterkingsmiddel, *o.*

CORROBORATION, *f.* (t. de méd.). Versterking, *v.*

CORROBORER, *v. a.* (méd.). Versterken, kragt geeven van geneesmiddelen en voedsel. *Le vin corrobore l'estomac.* Den wyn versterkt de maeg.

CORRODANT, E, *adj.* Inecténd, doórknagend, doórbytend.

CORRODER, *v. a.* (en parlant des caustiques). Doórknaegen, doórbyten, doórvreten, vereten; word gezegd van kwaede scherpe vogten, vergift, enz.

CORROI, *m.* p. *koroa.* Leêrtouwing, lekbereydiug, *v.* —. Kley, soórt van potserde, *v.*

CORROMPRE, *v. a.* p. *korompre* (word geeuij. als *rompre*). Bederven, verderven. *Les chaleurs corrompent la viande.* De groote hitte bederft het vlesch. — LES MOEURS (fig.). De zeden bederven. —, (fig.). Omkoopen, verleyden; bederven. — *un juge, des témoins.* Eenen rechter, getuygen omkoopen. —, TADDQUER, ALTÉRER. Vervalschen, verminken. — *un texte.* Eenen tekst verdraeyen, vervalschen. —, TROUBLER. Bederven, stooren. *La crainte corrompt le plaisir.* De vrees bederft, stoort het vermaek. —, BLIER UN CUIR. De nerf op het lekr maeken. &c —. Bederven, verderven; bedorven worden.

CORROMPU, E, *adj.* Bedorven; ondeugend.

CORRONIF, IVE, *adj.* et *s.* p. *korosif.* Bytend, inbytend, inecténd, scherp. —, *m.* Inbytend geneésmiddel, *o.*

CORROSION, *f.* p. *korosion.* Byting, inbyting, inreêting, *v.*

CORROYER, *v. a.* p. *koroa-ier.* Leêrtouwen, lekrbereyden. —. Met potlood bestryken, waterig maeken. — *le fer.* Het yzer gloeyend smeêden. — *du mortier.* Kalk met zand beslaen. — *le bois.* Het hout glad schaeven.

CORROYEUR, *m.* Leêrtouwer, leêrbereyder, looyer, *m.*

CORRUBE, *f.* (plante). Wilde spergie, *v.*

CORRUGATEUR, *m.* (muscle). Wenkbrauwspier, *v.*

CORRUPTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* p. *korup*—. Bederver; verleyder, omkoopster, *v.* Di*scours* —*s.* Verleydende redevoeringen.

CORRUPTIBILITÉ, *f.* Bederfelykheyd, verpoelykheyd, *v.*

CORRUPTIBLE, *adj.* Bederfelyk, vergankelyk. —, (fig.). Omkoopelyk.

CORRUPTION, *f.* p. *korupcion.* Bederf, *o.*, bederving, bedorvenheyd, *v.* —, (fig.). Verleyding; omkooping, *v.* —. Vervalsching, *v.*

CORS, *m. pl.* p. *kor.* Takken (aen de hoórns van eenen hert), *m. mv.*

CORSAC, *m.* (renard). Soórt van vos uyt Tartarien, *m.*

CORSAGE, *m.* Lyf, *o.*; gestalte des lichaems van de schouders tot aen de heupen, *v.*

CORSAIRE, *m.* Kaperkapiteyn, bevelhebber van een kaper- *of* roofschip, zeeroover, *m.*; kaperschip, zeeroovers vaertuyg, *o.* —, (fig.). Beul, vreedaerd, *m.*

CORSE, *f.* (île). Corsica. —, *m.* Inwooner van Corsica, *m.*

CORSÉ, *adj. Drap* —. Sterke, dikke wollen stoffe, *v.*

CORSELET, *m.* p. —*celè.* Borstharnas, borstwapen; borstschild der insekten, *o.* —. Zekeren schelpvisch, *m.*

CORSET, *m.* Lyf, keurslyf, ryglyf, lyfje, *o.*

CORSOÏDE, *f.* Hairsteen, *m.*

CORTÈGE, *m.* Stoet, sleêp, *m.*, gevolg, *o.*

CORTÈS, *f. pl.* pr. l's (mot espagnol)). Vergadering der staeten in Spanjen, *v.* —, *m. sing.* Lid deêzer vergadering, *o.*

CORTICAL, E, *adj.* Bastig, schorsig. *Substance* —*e* (anat.). Buytendeel van het breyn en agterbreyn, *o.*

CORTINE, *f.* Dryvoet van Apollo, *m.*

CORTIQUEUX, EUSE, *adj. Fruit* —. Vrugt die van buyten hard en van binnen malsch is, *v.*

CORTUSE, *f.* (plante). Beêrenoor, *o.*

CORUSCATION, *f.* (phys.). Schittering, *v.*, glans, *m.*

CORVÉABLE, *adj.* et *s.* Leendienstpligtig. —, *m.* Leendienstpligtigen, *m.*

CORVÉE, *f.* Leendienst, heerendienst, *m.* —, (fig.). Zwaeren, gedwongen arbeyd, *m.*

CORVÈTTE, *f.* p. —*vète.* Adviesjagt, ligt zeevaertuyg, *o.*, korvet, *v.*

CORYBANTE, *m.* Priester van Cybele, *m.*

CORYCÉE, *m.* (t. d'antiq.). Plaets in de oefenschoól der ouden tot het speêlen met den kaetsbal, enz., *v.*

CORYMBE, *m.* p. —*rin*—. Bloemtrosje, *o.*

CORYMBEUX, EUSE, *adj.* Trosvormig (in sommige planten).

CORYMBIFÈRE, *adj.* Bloemtrosjes draegend. —*s*, *f. pl.* Planten met bloemtrosjes, *v. mv.*

CORYPHÉE, *m.* p. —*rifé* (au théâtre). Kooraenleyder, voórzanger (op een tooneel), *m.* —, (fig.). Hoofd, *o.*, aenleyder, belhamel, *m.*

CORYZE, CORYZA, *m.* (méd.). Hoofdvloed, *m.*

COSAQUES, *m. pl.* Kozakken, *m. mv.*, russisch volk, *o.*

COSCINOMANCIE, *f.* Waerzeggery doór de zift, *v.*

CO-SÉCANTE, *f.* (t. de géom.). Snydlyn van het aenvulsel van eenen hoek van 90 graeden, *v.*

CO-SEIGNEUR, *m.* Medeheer, medeleenheer, *m.*

CO-SINUS, *m.* pr. l's (t. de géom.). Hoeklyn van het aenvulsel van eenen hoek van 90 graeden, *v.*

COSMÉTIQUE, *adj.* Dat het vel glad en schoon maekt. —, *m.* Blanketsel, *o.*

COSMIQUE, *adj.* (t. d'astr.). *Aspect* —. Het verschynen en verdwynen van eene sterre als de zon opkomt en ondergaet.

COSMIQUEMENT, *adv.* (t. d'astr.). Met de zon op- en ondergaende.

COSMOGONIE, *f.* Wereldvormingsleer, *v.*

COSMOGRAPHE, *m.* p. —*fe.* Wereldbeschryver, wereldkundigen, *m.*

COSMOGRAPHIE, *f.* Wereldbeschryving, wereldkennis, *v.*

COSMOGRAPHIQUE, *adj.* Wereldkundig, wereldbeschryfkundig.

COSMOLABE, *m.* Wereldmeêter (zeker werktuyg), *m.*

COSMOLOGIE, *f.* Wereldbestierkunde, wereldleer, *v.*

COSMOLOGIQUE, *adj.* Wereldbestierkundig. (POLITR.

* COSMOPOLITAIN, *m. voyez* COSMO—

COSMOPOLITE, *m.* Wereldborger, die geen vaderland erkent, *m.*

COSMORAMA, *m.* Wereldaf beêlding, *v.*

COSSE, *f.* Schel, schil, peul, *v.*, bast, *m.* —. Vrugt van zekere boomkens, schel, *v.* —. Eerste laeg (in eene schaliemyn), *v.* — (terme de mar.). Ring met kleyne touwen voórzien, *m.*

COSSER, *v. n.* et *pr.* p. *koeer.* Stooten, botsen der rammen, wanneer zy met de koppen tegen elkander stooten.

COSSON, *m.* p. *koçon.* Graenworm, schietworm, boomworm, *m.* —. Wyngaerdknop, *m.*

COSSU, E, *adj.* Dik van schil, dikbastig. —, (fig. *et* fam.). Ryk.

COSTAL, E, *adj.* (anat.). Van de ribben. *Nerfs* — *aux.* Ribbezenuwen, *v. mv.*

COSTON, *m.* Klamp (tot versterking van eenen mast), *m.*

COSTUME, *m.* (de l'italien *costume*). Modegebruyk, kostuem, *o.*; kleeding (volgens de landstreêken), *v.*; kostuem (kleedsel voór tooneel *of* tot vermomming), *o.*

COSTUMER, *v. a.* Kleeden (volgens het kostuem). *Ce peintre costume bien ses personnages.* Dien schilder kleed zyne beêlden regt, eygenaerdiglyk. *Se* —. Zich kleeden.

COSTUMIER, *m.* Kostuemmaeker; kostuemverkooper, bewaerder der tooneelkleedingen in de schouwburgen *m.*

CO-TANGENTE, *f.* (t. de géom.). Racklyn van het aenvulsel van eenen hoek van 90 graeden, *v.*

COTE, *f.* Nommerteeken, *o.*, letter, *v.* —. Aendeel (in geldheffing *of* last), *o.* — *mal taillée.* Nabykomende schatting.

CÔTE, *f.* (os). Rib, ribbe, *v.* *A* —*s.* Geribd. — *à* —. Naest elkander. —, (fig.). ORIGINE. Stam, *m.*, afkomst, *v.* *Nous sommes tous de la* — *d'Adam.* Wy zyn allen van het geslacht van Adam. — (t. de bot.). Rib, *v.*; steêl, *m.* — (t. de mar.). Rib, scheêpsrib, *v.* —. Kust, zeekust, *v.*, strand, *o.* *Gardes-côtes.* Kustwagters, kustbewaerders, *m. mv.* —. Helling (van eenen berg), *m.*

CÔTÉ, *m.* Zyde, *v.*, kant, *m.* *Point de* —. Zydepyn, *v.* *De ce* — *ci, de l'autre* —. Aen deêze, aen de andere zyde. *A* —. Aen de zyde, ter zyde, nevens, naest, bezyden, zydelings. *Mettre de* —. Wechzetten, aen eenen kant leggen. *Etre sur le* —. Gekwetst zyn, zich nauwelyks konnen beweêgen. *Donner à* —. Van het doelwit afwyken, missen. *D'un autre* —. Daerenboven, verder, verders. *Mettre une bouteille sur le* —. Eene flesch ledigen. *Regarder q. q. de* —. Iemand scheêl, onvriendelyk aenzien. —. Zyde (eener stoffe). *Le beau* — *de l'étoffe.* Den schoonsten, regten kant eener stoffe. — (t. de géom.). Zyde, lyn, *v.* *Bas* — *d'une église.* Zybuyk, *m.* —, (fig.). FACE, ASPECT. Zyde. —, LIGNE DE PARENTÉ. Zyde. *Du* — *paternel.* Van vaderszyde. —, PARTI. Zyde, party, *v.*

CÔTEAU, *m.* p. —*tô.* Helling, *v.* —. Heuveltje, *o.*

Digitized by Google

CÔTELÉ, E, *adj.* Geribd, met ribben.

CÔTELETTE, *f.* p. —*lète.* Ribbeken, *o.*, rib, *v.* — *de veau.* Kalfsrib.

COTE-PART, *f. voyez* QUOTE-PART.

COTER, *v. a.* Teekenen met cyfers *of* letters. (ken, *o.*

COTERIE, *f.* Vrolyk gezelschap, kransken.

COTHURNE, *m.* Oudtyds tooneelleêrs (der treurspeêlers), *v.* CHAUSSER LE — (fig.). Treurspelen maeken, eenen hoogdraevenden stiel aenneêmen.

COTICE, *f.* (blas.). Band, *m.*, streêp, *v.*

CÔTIER, *adj.* et *s. m.* p. —*tié. Pilote* —. Loods, loodsman, *m.*

CÔTIÈRE, *f.* Kuststreêk, *v.* —, (jard.). Muerbed (in eenen hof), *o.*

COTIGNAC, *m.*, p. —*tigna.* (confiture). Soórt van konfyt van kweêpeêren, *v.*

COTILLON, *m.* Vrouwenonderrok, *m.* —. Zekeren dans, *m.*

COTIR, *v. a.* Kneuzen, blutsen, kwetsen (spr. van vrugten).

COTISATION, *f.* Schatting, belasting bepaeling van eene belasting, *v.*

COTISER, *v. a.* Schatten, belasten. *Se* —. Zyn aendeel bydraegen.

COTISSURE, *f.* Kneuzing, kwetsing (van vrugten), *v.*

COTON, *m.* katoen, *o.*, boomwol, *v. Toile de* —. Katoen, katoenen lynwaed, *o. Fil de* —. Katoendraed, *m.* — *garancé.* Stam, turksch garen. —. Wolligheyd (op sommige vrugten en bladen), *v.* —, POIL FOLLET. Vlasbaerd, *m.* —s. Klampen (aen eenen mast), *m. mv.* (wollig.

COTONNÉ, E, *part.* et *adj.* Kroezelig,

COTONNER, *v. n.* et *pr.* Wol krygen, wollig worden, kroezelen. —, (jard.). Voos, stokkerig worden (van vrugten spr.).

COTONNEUX, EUSE, *adj.* (jard.). Voos, stokkig, sponsagtig.

COTONNIER, *m.* p. —*tonié.* Katoenboom, *m.*

COTONINE, *f.* (toile). Grof katoenen doek, *o.*

CÔTOYER, *v. a.* p. —*toa-ier.* (word geconj. als *ployer*). Nevens iemand *of* aen iemands zyde gaen. —. Langs iets heên gaen, vaeren *of* ryden.

COTRET, *m.* p. —*tré.* Takkebosje, *o.* HUILE DE — (fam.). Stokslagen, *m. mv.*

COTTE, *f.* Vrouwenrok, *m.* — *d'armes.* Wapenrok, krygsrok, *m.* — *de mailles.* Pantser, *o.*, malienkolder, *m.* — *morte.* Nalaetenschap van eenen kloosterling, *v.*

* COTTERON, *m.* Onderrok, *m.*, kort vrouwenroksken, *o.*

COTULE, *f.* (plante). Soórt van trosvormige plant, *v.*

CO-TUTEUR, *m.* Medevoogd, *m.*

COTYLE, *f.* p. —*tile.* (mesure). Oude romeynsche maet voór de vogten, *v.* —. Holligheyd (van het heupbeen), *v.*

COTYLÉDON, *m.* (plante). Navelkruyd, *o.* —s. Zaedlobben, zaedkwabben, *v. mv.*

COTYLOÏDE, *adj. Cavité* — (anat.). Diepe holligheyd van zekere beenen, *v.*

COU, *m.* Hals (van menschen en dieren), *m.* — *d'une bouteille.* Hals eener flesch.

COUA, *m.* (oiseau). Africaenschen koekoek, *m.* (hertig.

* COUARD, E, *adj.* Bloohertig, laf-

* COUARDEMENT, *adv.* Bloohertiglyk, laf hertiglyk.

* COUARDISE, *f.* Bloohertigheyd, laf-hertigheyd, *v.*

COUCHANT, *adj. m. Soleil* —. Ondergaende zon. —, *m.* Zonnenondergang, *m.*, westen, *o. Chien* —. Liggenden hond, brak, *m.* —, (fig.). Ouderdom, ondergang, *m.*

COUCHE, *f.* Bed, *o.*; bedstede, *v.* — *royale.* Koningsbed, *o.* —. Baering, *v. Fausse* —. Miskraem, *o.*, misbaering, *v.* —s. Kraem, kinderbed, *o.* —. Luer, *v.*, doek (der kl. kind.), *m.* — (t. de géologie). Laeg, *v.* — (t. jard.). Broeybed, bed, hofbed, *o.*, broeykos, *v.* —. Laeg, ry, *v.* —. Grondverf, beschildering, *v.* —. Beplaestering, *v.* —. Aenleg (van een geweêr, enz.), *m.* —. Inzet (in het kaertspel), *m.*

COUCHÉE, *f.* Herberg, slaepplaets (vernagtplaets der reyzigers), *v.* —. Overnagtgeld, *o.*

COUCHER, *v. a.* Te bed leggen *of* brengen. — *un enfant, un malade.* Een kind, eenen zieken te bed leggen. —, ETENDRE. Uytstrekken, leggen, nederleggen. — *par terre, sur le carreau.* Op den grond werpen, dooden. —, COURBER, RENVERSER. Nederwerpen, omwerpen, nederslaen. *Les vents couchent les blés.* De winden slaen het koórn neder. — *une couleur.* Eene verf leggen. —, (fig.) METTRE EN ÉCRIT. In geschrift stellen, boeken. — *en joue.* Mikken, met een vuerroor aenleggen; (fam.) ergens naer staen, op iets het oog hebben, iets begeêren. —, METTRE AU JEU. Inzetten. —, *v. n.* Slaepen; te bed liggen, overnagten. — *sur la dure.* Op den grond slaepen. — *dans la rue, à la belle étoile.* Op de straet, onder den blauwen hemel vernagten. — *dans son fourreau.* In zyne kleederen slaepen. *Se* —. Zich leggen, zich nederleggen. *Se* —. Zich te bed leggen, slaepen gaen. SE — (en parlant des astres). Ondergaen (van zon, maen en sterren spr.).

COUCHER, *m.* Het slaepen gaen, *o.*; slaepenstyd, *m.* —. Beddegoed, *o. Le* — *d'un astre.* Ondergang (eener sterre, enz.), *m.*

COUCHETTE, *f.* p. —*chète.* Slaepbank, *v.* —. Ledekant, *o.*

COUCHEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Slaepgezel, byslaeper, *m.*; slaepgezellin, byslaepster, *v.* —. Legger (by papiermaekers en kaeelbakkers), *m.*

COUCHIS, *m.* Onderlaeg van balken, zavel, enz. (onder den vloer van eene brug), *v.*

COUCHOIR, *m.* (rel.). Opzetter (boekbinders werktuyg), *m.*

COUCI-COUCI, *adv.* (fam.). Zoo en zoo, tusschen beyde, redelyk wel.

COUCOU, *m.* (oiseau). Koekoek, *m.*

COUDE, *m.* Elleboóg, *m. Hausser le* —, (pop.). Den beker ligten, lustig drinken. —. Kromte, bogt, *v.*

COUDÉ, E, *adj.* Krom, elleboógvormig.

COUDÉE, *f.* Elleboógslengte, elleboógsmaet, *v.* AVOIR SES —S FRANCHES (fig.). Vrye magt hebben om te doen wat men wil.

COUDE-PIED, COU-DE-PIED, *m.* au pl. *coudes-de-pied.* Voetbuyging, vreêg, *v.*

COUDER, *v. a.* Elleboógvormig buygen.

COUDOYER, *v. a.* Met den elleboóg stooten.

COUDRAIE, *f.* p. —*drè.* Haezelaersbosch, *o.* (teêr, *o.*

COUDRAN, *m.* (goudron). Soórt van

* COUDRE, *m. voyez* COUDRIER.

COUDRE (je couds, tu couds, il coud, nous cousons, vous cousez, ils cousent; je cousais, etc.; je cousis, etc.; je coudrai, etc.; je coudrais, etc.; couds, cousons, cousez; que je couse, etc.; que je cousisse, etc.; cousant; cousu, e), *v. a.* Naeyen, toenaeyen, innaeyen.

COUDRÉMENT, *m.* Het runnen *of* looyen (van het leêr), *o.*

COUDRER, *v. a.* Runnen, looyen.

COUDRIER, *m.* Haezelaer, *m.*

COUENNE, *f.* p. *kouane.* Zwaerd (van het spek), *o.* — (t. de méd.). Slymige korst op het afgetapt bloed, *v.*

COUENNEUX, EUSE, *adj.* p. *kouaneu*, —*neuze.* Zwaerdagtig. *Sang* —. Slymig bloed.

COUET, *m.* p. *koué.* Hals, *m.*, zeyltouwen, *v.* en *o.*

COUETTE, *f.* p. *kouète.* Pluymbed, vederbed, *o.*

COUFLE, *f.* Bael met levantsche zonebladeren, *v.*

COUILLARD, *m.* (cordage). Zeyltouw van den grooten mast, *v.* en *o.*

COUKEEL, *m.* p. —*kel.* (oiseau). Indiaenschen koekoek, *m.*

COULADOUX, *m. pl.* (cordages). Dun touwwerk op de galeyen, *o.*

COULAGE, *m.* p. —*laje.* Lekkaedje, lekking, *v.*

COULAMMENT, *adv.* p. —*lament.* Soetlyk, vloeyende, veêrdiglyk.

COULANT, E, *adj.* Vloeyend, loopend. *Ruisseau* —. Vloeyende, loopende beêk. *Nœud* —. Rygstrik, strikknoop, *m.* VERS —s (fig.). Vloeyende verzen. *Homme* —. Gemakkelyk, handelbaer man. —, *m.* Zeker halsjuweel, *o.*

COULE, *f.* Monikskleed, *o.*

COULÉ, *m.* (t. de mus.). Overgang van eene nóót tot eene andere, *m.* —. Pas in het dansen, *m.*

COULÉE, *s.* et *adj. f.* (écriture). Loopend geschrift, *o.* — (t. de mar.). Ronding (van een schip), *v.* —. Opening van eenen smeltoven, *v.*

COULEMENT, *m.* Vloeying, vlieting, strooming, *v.*

COULER, *v. n.* Vlieten, vloeyen, loopen, stroomen. — *bas*, — *à fond.* Zinken, te gronde gaen. —, CINGLER. Loopen, omloopen, omvloeyen. —, S'ÉCHAPPER (en parlant d'un liquide). Lekken, uytloopen. —, SE DIT D'UN VASE QUI FUIT. Lekken, lek — (en parlant de la vigne, de quelques fruits). Afloopen, druypen. —, GLISSER. Uytglyden, uytschuyven. —, (fig.) PASSER SANS BRUIT. Sluypen, stillekens voórbyloopen. — S'ÉCOULER, EN PARLANT DU TEMPS. Voórby gaen, verloopen. *Le temps, les jours, les années coulent.* De tyd, de dagen, de jaeren loopen, gaen voórby. — SUR UN FAIT (fig.). Lig over eene daed heên loopen. —, S DIT DE TOUT CE QUI PART DE L'ESPRIT DU CŒUR AVEC FACILITÉ (fig.). Vloeyen — *v. a.* Zygen, doórzygen, klenzen. —, (fig.). Behendiglyk inbrengen, inschuyven. —, (fig.) PASSER Doórbrengen, overbrengen. — *des jours heureux.* Gelukkige dagen slyten. —, JETER EN MOULE. Gieten. — *une bouche à feu.* Een geschut gieten — *un vaisseau à fond.* Een schi doen zinken, in den grond boore *of* schieten. — UN HOMME À TERRE Eenen man bederven, arm maeken ook tot zwygen brengen. *Se* —. Oc gemerkt insluypen; in stilte voórl loopen. SE —, SE RUINER (pop. Zichzelven in den grond helpen.

COULERESSE, *f.* Suykerpan (by raffi neêrders), *v.*

COULEUR, *f.* Verf, *v.*, koleur, —, TEINT. Verf, koleur van h aengezigt. —, (fig.). Schyn, glim *m. Sous* — *d'amitié.* Onder den sch van vriendschap. —. Voórwendsel, d dekmantel, *m.* — (au jeu de cartes Koleur, *o.* —s, LIVRÉE (blas.). L verey, *v.* PÂLES —s (maladie). Blee zugt, *v.*

COULEUVRE, *f.* Slang, adder, *v.* AV LER DES —s (fig.). Verdriet opkroppe

COULEUVREAU, *m.* Jonge slang, a der, slang, *v.*

COULEUVRÉE, *f.* (plante). Brionie,

COULEUVRINE, *f.* (canon). Veldslan zeker lang kanon, *o.*

COULIS, *m.* p. —*li.* Kragtig vleesch nat, *o.* — Dunnen plaesterkalk, *m* —, *adj. Vent* —. Togt, trekwind, *m*

COULISSE, *f.* Sponning, voór, groo *v. Porte à* —. Schuyfdeur, *v.* — Schuyfblind, *o.* —. Tooneelscheêm, —, (fam.) LES ACTEURS; LE THÉÂTR De tooneelspeêlers, *m. mv.*; het to neel, *o.* — *de galée* (impr.). Gale schuyf, *v.*

Digitized by Google

COULISSEAU, *m.* p. —*liço.* Tongetje (in plaets van eene groef), *o.*
COULOIR, *m.* (passage). Smallen gang, *m.* — *de la bile.* Galgang, *m.*
COULOIRE, *f.* Zygvat, *o.* —. Speldenmaekers trekplaet, *v.*
* COULON, *m.* Duyf, *v.*
* COULPE, *f.* Zonde; smet van de zonde, misdaed, *v. Il en dit sa* —. Hy heeft er berouw over.
COULURE, *f.* Vloeying (van gesmolten metaal), *v.* — *de la vigne.* Het afvallen van den bloesem der wyngaerden. —. Reep van een vischnet, *m.*
COUMAROU, *m.* Boom in Guiana, die de tonka-of *tongaboon* voortbrengt, *m.*
COUMIER, *m.* Zekeren harsagtigen boom in Guiana, *m.*
COUP, *m.* Slag, stoot, schok, steek, *m.* — *de poing.* Vuystslag. — *de pied.* Voetslag, schop, *m.* — *de tonnerre.* Donderslag. — *de cloche.* Klokslag. — *de canon.* Kanonschoót. — *de partance.* Afscheydschoót. — *de maître.* Meesterstuk, *o.* — *de langue, de dent, médisance.* Steek met de tong, *m.* — *de soleil.* Zonnesteek. — *d'archet.* Streek op de vioól, *m.* — *de chapeau.* Groetenis met den hoed, *v.* — *de sang.* Geraektheyd, beroerte, *v.* — *de pierre.* Steenworp, *m.* — *de vent.* Stormwind, *m. Manquer son* —. Misslukken. *Porter* —. Indruk doen. — *important, d'importance.* Belangryke, gewigtige daed, *v. Sans* — *frir.* Zonder slag of stoot. — *d'essai.* Proefstuk, *o.* — *d'état.* Staetkundigen streek, *m. Porter un* — *fourré à quelqu'un.* In het heymelyk iemand nadeel toebrengen. *D'un* — *d'œil.* Met eenen oogwenk. *Buvons un* —. Laet ons eens drinken. — *de main.* Schielyken aenval (van krygsbenden), *m. Il a fait un mauvais* —. Hy heeft eenen slimmen streek begaen. *Faire d'une pierre deux* —. Twee vliegen in eenen klap slaen, door een middel twee eynden bereyken. —, *Fois.* Reys, *v.*, mael, *v.* en *o.*, keer, *m. Un* —. Eens, eenmael. *Tout d'un* —. In eenen keer, te geyk. *Encore un* —. Nog eens. *A tous* —*s.* Altyd, telkens. *A* — *sûr.* Zekerlyk. *Après* —. Te laet. *Pour le* —. Dit mael, voór deézen keer. — *sur* —. Slag op slag, onophoudelyk.
COUPABLE, *adj.* et *s.* Schuldig, misdaedig, plygtig. —, *m.* Misdaedigen, schuldigen, *m.*
COUPANT, E, *adj.* et *s.* Snydend, scherp. —, *m.* Sneé, *v.*
COUPANTS, *m. pl.* Randen van den nagel van een wildverken, *m. mv.*
COUPE, *f.* Houwen *of* hakken, het snyden, *o.*, houwing, hakking, afhouwing, afsnyding, afkapping, *v.* — *des cheveux.* Hairsnyding, *v.* — *de bois.* Afkapping van hout. —. Sneé (van een kleed), *v.* — (d'un vers). Snyding, *v.* — *des cartes.* Het afneémen, afheffen der kaerten. —, Tass. Beker, drinkbeker, kelk, *m.*, drinkschael, *v.* —. Zuydelyk gestarte, *o.*
COUPÉ, *m.* Zekeren dansprong, *m.* —(carrosse). Halve koets, *v.*
COUPÉ, E, *adj.* Gesneéden, afgesneéden, doórsneéden, gehakt. *Pays* —. Land dat doórsneéden is van water, hagen, enz. *Style* —. Schryfstiel, weller zinnen niet wel aen malkander gebonden zyn. *Lait* —. Melk met water gemengd.
* COUPEAU, *m.* p. —*pô.* Top, *m.*, bruyn (van eenen berg), *v.*
COUPE-BOURGEONS, *m.* au pl. *coupe-bourgeons.* Knopkever, *m.*
COUPE CERCLE, *m.* au pl. *coupe-cercles.* (instrument). Snycirkel, *m.*
COUPE-CU. *Jouer à* —. Maer een spel speelen, zonder te laerhalen.
COUPE-GORGE, *m.* au pl. *coupe-gorge.* Moordkuyl, dieven nest, *m.*, moordhol, *o.* —, (fig.). Plaets, huys waer men zich op bedrieger toelegt. — (t. de mar.). Onderknie, schegge, *v.*
COUPE-JARRET, *m.* p. *koupejarè.* au pl. *coupe-jarrets.* Struykroover, strooper, moordenaer, *m.*
COUPELER, *v. a.* (t. de chim.). In den smeltkroes zuyveren, louteren.
COUPELLATION, *f.* (t. de chim.). Zuyvering in den smeltkroes, *v.*
COUPELLE, *f.* (t. de chim.). Smeltkroes tot het zuyveren der metaelen, *m. Or, argent de* —. Goud, zilver van den hoogsten keur. —(t. d'artill.). Kruydlepel, *m.*
COUPÉ-PAILLE, *m.* au pl. *coupe-paille.* Snybank, *v.*, snybak (om strooy te snyden), *m.*
COUPE-PÂTE, *m.* au pl. *coupe-pâte.* Deegmes, *o.* (mes, *o.*
COUPE-QUEUE, *m.* Velbereyders steërt-
COUPER, *v. a.* Snyden, afsnyden, doórsnyden, kappen, afkappen, afhakken, afhouwen. — *en deux.* In twee stukken snyden. — *les blés.* Het koórn afmaeyen. — L'HERBE SOUS LE PIED à q. q. (fig.). Iemand het gras voór de voeten wech maeyen, onderkruypen. — *la tête, le cou, à q. q.* Iemand onthalzen, onthrengen. — *les cartes.* De kaert afneémen. — *les vivres à une armée, à q. q.* De mondbehoeften van een leger afsnyden, iemand de middelen van bestaen beneémen. — *du vin.* Wyn met water vermengen. — *la parole à q. q.* Iemand in de rede vallen. — *chemin à q. q.* Iemand den weg afsnyden, den doórtogt beletten. — *un cheval.* Een peërd lubben. —, TRAVERSER. Doórsnyden, dwars doórloopen. —, *v. n.* — *par le plus court.* Langs den naesten weg gaen. — *court.* Kort afbreéken, het kort maeken (in eene rede). — (t. de jeu de cartes). De kaert afneémen. *Se* —. Zich snyden. *Il s'est coupé jusqu'à l'os.* Hy heeft zich gesneéden tot op het been. SE —, S'ENTRE-TAILLER (man.). Aenslaen. SE —, SE FENDRE (en parlant d'étoffes). Kerven, klieven. SE —, SE CROISER (géom.). Elkander doórsnyden. SE —, (fig.) SE CONTREDIRE. Zichzelven tegenspreéken.
COUPERET, *m.* p. —*rè.* Hakmes, kapmes; snymes, breed keukenmes, *o.*
COUPEROSE, *f.* (t. de chim.). Koperrood, vitrioól, *o.* — (t. de méd.). Puystigheyd, *v.*, puysten in het aengezigt, *v. mv.*
COUPEROSÉ, E, *adj.* p. —*rozé.* (méd.). Puystagtig, puystig.
COUPE-TÊTE, *m.* Haesken over (kinderspel), *o.*
COUPEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Druyvensnyder, *m.*; druyvensnydster, *v*, — *de bourse.* Beurzensnyder, *m.*
COUPIS, *m.* (toile). Oostindisch kutoen, *o.*
COUPLE, *f.* Paer, koppel, *o. Une* — *d'œufs.* Een paer eyeren. —, ACCOUPLE. Koppelband, *m.* —, *m.* DEUX ÉPOUX. Paer, *o.* —*s*, CÔTES D'UN NAVIRE. Scheépsribben, *v. mv.*
COUPLER, *v. a.* Twee jagthonden samenbinden, koppelen. —. Twee personen samenvoegen, by elkander inkwartieren.
COUPLET, *m.* p. —*plè.* Afdeeling van een lied, *v.* — (t. de serrurier). Hengsel, *o.*
* COUPLETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Iemand in verzen *of* liedekens bespotten *of* hekelen.
* COUPLETEUR, COUPLETIER, *m.* (fam.). Slegten liedjesmaeker, *m.*
COUPOIR, *m.* p. —*poar.* (outil). Groote scheër (om yzer, blek, enz., te snyden), *v.*
COUPOLE, *f.* Koepel, kom, rondo kap (van een gebouw), *v.*
COUPON, *m.* Lap stoffe, *m.* —. Afgesneéden kwitantiebriefje, coupon, *o.* —. Achttiende deel van een houtvlot, *o.*
COUPURE, *f.* Sneé, insnyding, *v.* —, (fig.). Afsnyding, uytschrabbing, *v.* —*s* (t. de fortif.). Verschansingen (stormpaelen agter eene muerbres), *v. mv.*
COUR, *f.* Plaets, opene plaets, *v. Basse* —. Voórhof, voórpleyn, *o.* —. Hof (van eenen vorst), *o. Homme de* —. Hoveling, *m. De* —, *de la* —. Hofsch. — CÉLESTE (fig.). Paradys, *o. C'est la* — *du roi Petaud.* Het is eene plaets waer iedereen meester is. —, (fig.) LE SOUVERAIN ET SON CONSEIL. Hof, *o.* —, SUITE D'UN SOUVERAIN. Hof, hofgezin, *o.* —, (fig.). Hof, *o.*, zwier van het hof, *m. Faire sa* — ou *la* — *à q. q.* Doór beleéfdheyd en gedienstigheyd zich by iemand aengenaem maeken. —. Hof, gerechtshof, pleythof, *o. Haute* —. Oppergerechtshof. — *d'assises.* Zitdagsgerechtshof, hof van assisen. — *martiale.* Krygsraed, *m. Mettre hors de* — (pal.). Afwyzen, van de hand wyzen. (baer.
COURABLE, *adj.* (t. de chasse). Jacg-
COURADOUX, *m. voyez* CORRADOUX.
COURAGE, *m.* Moed, *m.*, moedigheyd, kloekheyd, kloekmoedigheyd, dapperheyd, manhaftigheyd, *v. Grand* —, — *héroïque.* Heldenmoed. *Je n'ai pas le* — *de refuser cela à mon ami.* Ik zou dit aen mynen vriend niet konnen weygeren. —, (fig.). Moedigen man, *m.* —, *interj.* Lustig! sa! wakker!
COURAGEUSEMENT, *adv.* Moedigly k, kloekmoedigly k, dapperly k, manhaftigly k.
COURAGEUX, EUSE, *adj.* Moedig, kloek, kloekmoedig, dapper, manhaftig.
COURAMMENT, *adv.* p. —*ramant.* Veërdigly k, vlug, snellyk, gezwind.
COURANT, E, *adj.* Loopend, stroomend, vloeyend, vlietend. *De l'eau* —*e.* Loopend water. (fig.) *Monnaie* —*e.* Gangbaer geld. *Année* —*e.* Loopend jaer. *Prix* —. Loopenden prys. —, *m. Le* — *de l'eau.* Den stroom, loop van het water, *m.* — *d'eau.* Waterloop, *m.* — *d'air.* Togtwind, togt, *m.* LE — DU MARCHÉ (fig.). tegenwoórdige merkt, den merktprys. *Le* — *des affaires.* De gewoone bezigheden. *Le* — *d'une rente.* Den loopenden termyn van eene rente. *Le* — *du monde.* Den loop der wereldsche zaeken.
COURANTE, *f.* Zekeren dans, *m.*; muziek daertoe, *v.* —, (fam.) DIARRHÉE. Buykloop, *m.* — (écriture). Loopend schrift, *o.*
COURANTIN, *m.* (fusée). Vuerpyl die in het branden langs eene touw loopt, *m.*
COURBATON, *m.* (t. de mar.). Knie, *v.*, kromhout (in een schip), *o.*
COURBATU, E, *adj.* Styf, afgemat; afgeréeden.
COURBATURE, *f.* Styfheyd, afgematheyd, *v.*
COURBE, *adj.* Krom, gekromd, bogtig, geboógen. —, *f.* LIGNE COURBE. Kromme lyn, *v.* —. Kromhout (in een schip), *o.* —. Tweespan (van peërden) voór eene schuyt, *o.* — (enflure). Gezwel aen de beenen der peërden, *o.*
COURBÉ, E, *part.* et *adj.* Krom, geboógen, gebukt.
* COURBEMENT, *m.* Buyging, *v.*
COURBER, *v. a.* Krommen, buygen. —, *v. n.* et *pr.* Krommen, buygen, krom worden, zich krommen. SE —, (fig.) SE SOUMETTRE. Buygen, voór iemand onderdoen.
COURBET, *m.* p. —*bè.* Boóg aen eenen pak- *of* draegzadel, *m.* — (t. de jard.). Groot krom snoeymes, *o.*
COURBETTE, *f.* (t. de man.). p. —*bète.* Korten sprong van een peërd met de voórste voeten, *m.* FAIRE DES

Digitized by Google

—s (fig.). Nederige beleéfdheden toonen.

COURBETTER, *v. n.* p. —*bèter* (t. de man.). Korte sprongen doen, laeg steygeren.

COURBURE, *f.* Kromte, bogt, omkromming, *v.*

COURCAILLET, *m.* Het slaen der kwakkels, *o.* —. Kwakkelbeentje, *o.*

COURCET, *m.* (t. de jard.). Kromsnoeymes, *o.*

COURCIER, *m.* (t. de mar.). Het voórste van eene sloep waer men een stuk geschut stelt, *o.*

COURCIVE, *f.* (mar.). Halfdek, scheépsgangboord, *o.*

COURÇON, *m.* Yzeren sluytlat (aen een kanon), *v.*

COUREAU, *m.* p. —*ró.* (bateau). Soórt van schuyt, *v.*

COURÉE, *f.* (t. de mar.). Harpuys, *o.* *Donner la — à un vaisseau.* Een schip harpuyzen.

COURET, *m.* *voyez* Courée.

COUREUR, *m.* Looper, *m.* —, (fig.). Looper, bardlooper, zwerver, *m.* — (valet). Looper, landlooper, loopknegt, *m.* —. Harddraever, hardlooper (snelloopend peêrd), *m.* —s (t. d'art mil.). Uytgezondene ruyters ter ontdekking van den vyand, *m. mv.*

COUREUSE, *f.* (pop.). Loopster, *v.*

COURE-VITE, *m.* Zekeren vogel veél gelykenis hebbende met eenen wagtelkoning, *m.*

COURGE, *f.* (plante). Kauwoerde, *v.* — (t. d'archit.). Noót die den valschen schouwmantel draegt, *v.*

COURIR (je cours, tu cours, il court, nous courons, vous courez, ils courent; je courais, etc.; je courus, etc.; je courrai, etc.; je courrais, etc.; cours, courons, courez; que je coure, etc.; que je courusse, etc.; courant; couru, e), *v. n.* Loopen, aenloopen, toeloopen; rennen. — *devant.* Voórloopen. (fig.) — à sa perte, à sa ruine, à son malheur. In zyn verderf, in zyn onheyl loopen. — *sur le marché de q. q.* Iemand in het koopen onderkruypen. —, Errer. Loopen, zwerven. —, Se hâter. Zich haesten, zich spoeden. — *après une chose.* Iets najaegen, ieverig zoeken. —, (fig.) Couler. Loopen, vlieten, stroomen. —, Se répandre. Loopen. *Le bruit court que...* Het gerugt loopt dat... —, Circuler. In omloop zyn. —, Faire route (mar.). Zeylen, vaeren, loopen. —, Etre en vogue. In voegen zyn. —. Loopen, zich uytstrekken. —, *v. a.* Jaegen, najaegen. — ou *courre le cerf.* Op de herten jaegen. —, Parcourir. Doórloopen, doórreyzen. — *le plat pays.* Op het platte land stroopen, vrybuyten. —, (fig.) Fréquenter. Bezoeken, dikwils ergens gaen. —, (fig.) Solliciter. Najaegen, ieverig zoeken. — *après les honneurs, les richesses.* Eerambten, rykdommen najaegen. — *risque.* Gevaer loopen. — *une bordée* (mar.). Eenen gang gaen. —, (fig.) Piraten. Stroopen. — *la mer.* Op zee stroopen.

COURLIS, **COURLIEU**, *m.* (oiseau). Wulp, *m.*

COURONNE, *f.* Kroon, *v.*; krans, *m.* — *royale.* Koningskroon, *v.* — *de gloire, de justice, des saints.* De kroon der heerlykheyd, der rechtveêrdigheyd, der heyligen. *La triple* —. De drydubbele kroon van den paus. — *de fleurs.* Bloemkrans. —, (fig.) Souveraineté. Kroon, opperheerschappy, oppermagt, *v.* —, Etat. Staet, *m.*, ryk, *o.* —. Kroon, krans. —, Tonsure. Kroon, kruyn, *v.* —, Greffe (jard.). Soórt van griffel, *v.* —. Kroon (van den hoef van een peêrd). — (t. de fauc.). Baerd van eenen valk, *m.* —. Kroon. — *d'une corniche.* Kroonlyst, *v.* — (t. de phys.). Ring om de zon *of* maen, *m.* — (constellation). Zeker gestarnte, *o.* —. Tientje (roozenhoedje), *o.* — (papier). Kroonpapier, *v.* —, Monnaie d'argent. Kroon, *v.*

COURONNÉ, E, *adj.* Gekroond. *Ouvrage* — (fortif.). Kroonwerk (aen sterktens), *o.*

COURONNEMENT, *m.* p. —*ronemant.* (cérémonie; tableau). Krooning, *v.* —. Kap, *v.*, spits, *v.* en *o.*, top (van een gebouw), *m.* — (t. de mar.). Spiegelboóg, *m.* —, (fig.) Perfection. Bekrooning, voleynding; volmaektheyd (van eenig werk), *v.*

COURONNER, *v. a.* Kroonen, bekroonen, bekransen. —, (fig.). Beloonen, kroonen. — *la vertu.* De deugd bekroonen. —, Environner. Omringen. *Des côteaux couronnent la ville.* Heuvels omringen de stad. —, Achever. Voleynden, volmaeken, kroonen, bekroonen. *La fin couronne l'œuvre.* Het eynde kroont het werk. Het eynde goed, alles goed. Se —, s'embellir. Schooner worden. *Ces arbres se couronnent* Deéze boomen worden oud.

COURONNURE, *f.* (vén.). Kroon der hertshoórns, *v.*

COURRE, *v. a.* p. *koure.* Jaegen. — *le cerf, le lièvre.* Op de herten, op de haezen jaegen. — *la poste.* Post ryden. — *la bague.* Naer den ring steéken. —, *m.* Plaets der windhonden ter wolven *of* vossenjagt, *v.*

COURRIER, *m.* p. *kourié.* Postbode, postryder, postlooper, courier, *m.*

COURRIÈRE, *f.* (st. poét.). Maen, *v.*, dageraed (in dichtkunde), *m.*

COURROIE, *f.* p. *kouroa.* Leéren riem, *m.* Etendre, allonger la — (fig.). Zyn recht te ver uytstrekken.

COURROUCER, *v. a.* p. *kourou*—. Vergrammen, vertoornen. *Se* —. Zich vergrammen, gram worden. *La mer se courrouce* (poét.). De zee is zeer onstuymig.

COURROUX, *m.* p. *kourou.* Gramschap, *v.*, toórn, *m.*, woede, *v.* *Le — de la mer* (poét.). De onstuymigheyd der zee.

COURS, *m.* p. *kour.* Loop, stroom, togt, *m.*, drift, *m.* en *v.* —, Direction, étendue des eaux. Loop. *Rivière navigable dans tout son* —. Bevaerbaere rivier in haeren ganschen loop. —, Ecoulement. Loop. — *de ventre.* Loop, buykloop. —. Loop, *m.*, beweeging, *v.* Le — de la vie (fig.). Leéftyd, levensloop, *m.* —, (fig.). Carrière. Loop. *Durant le — de son règne.* Onder zyne regeering. —, (fig.). Loop, aftrek, *m.*, vertier, *o.* — *de la bourse, de la place.* Wisselkoers, *m.*, ryzing en daeling der papieren, *v.* *Monnaie, livre qui a* —. Munt die gangbaer, boek dat in zwang is. — *d'une science.* Alle de deelen van eene weétenschap, *o. mv.*; leertyd van eene weétenschap, koers, *m.* *Voyage de long* —. Verre zeeroys, *v.* —. Wandelplaets, wandelbaen (byzonder voór de rytuygen), *v.*

COURSE, *f.* Loop, gang by eene groote stad, *m.*, het loopen. — *de chevaux.* Peêrdenloop, *m.* —. Renbaen, loopbaen, *v.*; (fig.) levensloop, leéftyd, *m.* *Il a fini sa* —. Hy heéft zynen levensloop geëyndigd. —, Démarche. Loop, gang, weg, *m.* —, Acte d'hostilité. Stroop, inval, *m.*, stroopery, *v.* *Vaisseau armé en* —. Roofschip, *o.*

COURSIE, *f.* *voyez* Courcier.

COURSIER, *m.* p. —*cié.* Groot en schoon peêrd; oórlogspeêrd, *o.* —, Cheval quelconque (poét.). Peêrd, *o.* —. Gang tusschen de roeybanken eener galey, *m.* —, (mar.). Stuk geschut onder deézen gang, *o.* —. Kanael by eenen watermolen, *o.*

COURSIÈRE, *f.* (mar.). Bedekte valbrug (op een oórlogsschip), *v.* —. Ruymte waerin het rad van eenen watermolen draeyt, *v.*

COURSON, *m.* Gesnoeyde wyngierrank, *v.*

COURT, E, *adj.* p. *kour.* Kort, niet lang. *Avoir la vue* —*e.* Byziende zyn; (fig.) weynig voóruytzigt hebben. Esprit —, (fig.) borné. Bekrompen verstand. *Un peu* —. Kortagtig. —, *adv.* Kort. *Tenir q. q. de* —. Iemand kort *of* in toom houden. *Demeurer* —. In zyne rede blyven steéken. *Couper* —. Het kort maeken, eene rede kort afbreéken. *Tout* —. Zonder iets meer; aenstonds, zeer kort.

COURTAGE, *m.* Makelaerschap, *o.*, makelaery, *v.*; makelaersloon, *m.* en *o.*

COURTAILLE, *f.* Mislukte speld, *v.*

COURTAUD, E, *adj.* p. —*tó.* Kort en dik. *Cheval* —. Mots, *m.*, peêrd met afgesneédene ooren en steêrt, *o.* *Chien* —. Hond met afgesneédene ooren en steêrt, *m.* —, *m.* (schimpwoórd). Winkeljongen, *m.*

COURTAUDER, *v. a.* Motsen, den steêrt afsnyden.

COURT-BÂTON, *m.* au pl. *courtsbâtons* (mar.). Knie, *v.*, kromhout (in een schip), *o.*

COURT-BOUILLON, *m.* au pl. *courtsbouillons.* Zekere vischsaus, *v.*

COURT-BOUTON, *m.* au pl. *courtsboutons.* Houten pin (waermede men de ossen aen den disselboom vastmaekt), *v.*

COURTE-BOTTE, *m.* au pl. *courtesbottes* (pop.). Kleyn dik manneken, *o.*

COURTE-BOULE, *f.* Korte bolbaen, *v.*

COURTE-HALEINE, *f.* Kortborstigheyd, *v.*

COURTE-PAILLE, *f.* *Tirer à la* —. Om het kortste *of* het langste strooytje trekken.

COURTE-PAUME, *f.* Korte kaetsbaen *v.*

COURTE-POINTE, *f.* Sprey, *v.*, gestikt deksel (van een bed), *o.*

COURTE-POINTIER, *m.* Spreymaeker, spreyverkooper, *m.*

COURTIER, *m.* p. —*tié.* Makelaer, *m.*

COURTIÈRE, *f.* — *de mariages* (iron.). Koppelaerster, *v.*

COURTILLÈRE, *f.* Molkrekel, aerdkrekel, *v.*

COURTINE, *f.* (*v. m.*). Bedgordyn, *v.* — (t. de fortif.). Muer tusschen twee bolwerken, *m.*

COURTISAN, *m.* Hoveling, *m.* — Vleyer, pluymstryker, *m.*

COURTISANE, *f.* Oneerlyke vrouwspersoon, *v.*

COURTISER, *v. a.* Zyn hof by iemand maeken, vleyen om eene gunst. — les Muses (fig.). De dichtkonst liefhebben *of* oefenen.

COURT-JOINTÉ, *adj. m.* au pl. *courtjointés.* *Cheval* —. Peêrd met korte hielen, *o.*

COURTOIS, E, *adj.* p. —*toa.* Hoffelyk, beleéfd, spraekzaem, gedienstig, minzaem. *Armes* —*es.* Stompe wapenen in de steékspelen (oudt.).

* **COURTOISEMENT**, *adv.* Beleéfdelyk, vriendelyk.

COURTOISIE, *f.* Hoffelykheyd, beleéfdheyd, minzaemheyd, *v.*

COURTON, *m.* Kort vlas van kemp, *o.*

COURT-PENDU, *m.* (pommo). Aegtappel, *m.*

COURTRAI, p. —*trè* (ville). Kortryk.

COURU, E, *adj.* Gezogt, gevolgd, gewild. *Prédicateur* —. Predikant die veél toeloop heéft.

COUS, **COYER**, *m.* p. *kou*, *koa-ié.* Wetsteen, slypsteen, *m.*

COUSEUSE, *f.* Naeyster, innaeyster (van boeken), *v.*

COUSIN, E, *s. m.* et *f.* Neéf, kozyn, *m.* — *germain.* Vollen neéf. —, Insecte. Mug, *v.* —, *f.* Nigt, *v.* — *germaine.* Volle nigt.

COUSINAGE, *m.* (gem.). Neéfschap, maegschap, *o.*

COUSINER, *v. a.* et *n.* Neéf noemen, neéf speélen, om eenen maeltyd te eéten; op schuym loopen.

Digitized by Google

COUSINIÈRE, *f.* Gaezen gordyn, *v.* —, (fam.). Talryk en lastig maegschap, *o.*
COUSOIR, *m.* (t. de rel.). Naeybank, *v.*
COUSSAPIER, *m.* p. *koucapié.* Soórt van vygenboom, *m.*
COUSSIN, *m.* p. *koucin.* Kussen, zitkussen, *o.* (tje, *o.*
COUSSINET, *m.* p. *koucinè.* Kussen.
COUSU, E, *adj.* Genaeyd. —, MAIGRE. Mager. — *d'or, d'argent, très-riche.* Schatryk. *Bouche —e!* Stil! spreék er niet van!
COÛT, *m.* (t. de prat.). Prys, *m.*, kosten (in rechtsg.), *m. mv.*
COÛTANT, *adj. m. Prix* —. Koopprys, *m.*
COUTEAU, *m.* p. —*tô.* Mes, *o.* — *de cuisine.* Keukenmes. — *de chasse.* Weydmes, *o.*, hertsvanger, jagthouwer, *m.* — *de tripière.* Pensmes. — *à ressort.* Kaipmes, vouwmes. — *à deux tranchants.* Mes dat aen twee kanten snyd; ook (fig.) iemand die van denzelfden persoon goed en kwaed spreekt. —, PETITE ÉPÉE. Kort zydgeweér, *o.* *A —x tirés.* Tot vegtens toe.
COUTEL, *m.* (serpe). Visschers hakmes, rietmes, *o.*
COUTELAS, *m.* p. —*lâ.* Houwer, korten en breeden sabel, *m.*—, (mar.). Lyzeyl, *o.*
COUTELIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Messenmaeker, messenverkooper, *m.*; messenmaekster, messenverkoopster, *v.*
COUTELIÈRE, *f.* Messenkoker, *m.*
COUTELLERIE, *f.* Messenmaekery, *v.*; messenmaekerswerk, *o.*; messenmaekerswinkel, *m.*
COÛTER, *v. n.* et *a.* Kosten, gelden, instaen. *Tout lui coûte.* Het valt hem alles suer. *Rien ne lui coûte.* Hy doet alles geerne.
COUTEUX, EUSE, *adj.* Kostbaer, kostelyk, duer.
COUTIER, *m.* Tykweéver, *m.*
COUTIÈRES, *f. pl.* (mar.). Dik touwwerk (aen den mast eener galey), *o.*
COUTIL, *m.* p. —*ti* (toile forte). Tyk, beddetyk, *v.*
COUTILLADE, *f.* Sneé *of* wonde (met eenen dolk *of* moordpriem), *v.*
COUTILLE, *f.* Pook, dolk, *m.*
COUTILLIER, *m.* Krygsman die eenen dolk droeg, *m.*
COUTRE, *m.* Kouter, *m.*, ploegyzer, *o.*
COUTUME, *f.* Gewoonte, manier, *v.*, gebruyk, *o.* *Bonne, mauvaise, sotte, vilaine* —. Goede, kwaede, zotte, leelyke gewoonte. *Avoir* —. De gewoonte hebben. *Selon l'ancienne* —. Naer ouder gewoonte. —, USAGE. Gebruyk, *o.* —, DROIT COUTUMIER; LIVRE QUI LE CONTIENT. Landsrecht; stadsrecht, *o.*; wetboek, *m.* en *o.* DE —. Gewoonlyk.
COUTURIER, *m.* p. —*mié.* Boek (der gewoonte rechten van een land), *m.* en *o.*
COUTUMIER, ÈRE, *adj.* Gewoonlyk; volgens het lands- *of* stadsrecht. *Droit* —. Gewoonterecht, *o.* *Pays* —. Land volgens gewoonterecht bestierd, *o.* —. Gewoon, gewend.
COUTURE, *f.* Naed, *m.*, lasch, *v.*; het naeyen, naeysel, *o.* —, CICATRICE. Likteeken, *o.* A PLATE —, COMPLÉTEMENT. Volkomen, volkomenlyk, geheel. *Son armée a été défaite à plate* —. Zyn leger is geheel verslagen.
COUTURÉ, E, *adj.* Genaeyd, met naeden *of* likteekens. — *de petite vérole.* Van de kinderpokskens genaeyd.
COUTURIER, *m.* (inus.). Naeyer, *m.* —. Schenkelspier, *v.*
COUTURIÈRE, *f.* Naeyster, *v.*
COUVAIN, COUVEIN, *m.* Gebroed, gebroedsel (van insekten), *o.*
COUVAISON, *f.* Broeytyd (van het gevogelte), *m.*
COUVÉE, *f.* Broeysel, uytbroeysel, gebroed (van eyeren), *o.*
COUVEIN, *m. voyez* COUVAIN.
COUVENT, *m.* Klooster, *o.*
COUVER, *v. a.* Broeyen, uytbroeyen. — *des œufs.* Eyeren uytbroeyen. — (fig.). Broeyen, smeéden, verborgen houden. *Il couve de mauvais desseins.* Hy smeéd kwaede oogmerken. — *q. q. des yeux.* Iemand met genegenheyd bezien. —, *v. n.* Broeyen, smeulen. *Le feu couve sous la cendre.* Het vuer smeult onder de asschen. — *une grande maladie.* Eene groote ziekte onder de leden hebben. SE —, SE PRÉPARER SOURDEMENT. Broeyen, gesmeéd worden. *Il se couve là-dessous je ne sais quoi.* Daer broeyt iets onder, ik weét niet wat er onder schuylt.
COUVERCLE, *m.* Deksel, scheél, *o.*
COUVERSEAU, *m.* p. —*çô. voyez* CONVERSEAU.
COUVERT, *m.* Tafelgoed, tafelgerief, *o.*; telloor, *v.*, lepel, *m.*, vork, *v.* —. Huysvesting, herberging, *v.* —, OMBRE. Schaduw, lommer, *v.* —. Doór boomen belommerde plaets, *v.* —. Omslag (van eenen brief *of* pakje), *m.* A —, À L'ABRI, EN SÛRETÉ. Beveyligd, beschut, bevryd, in veyligheyd. *Mettre q. c. à* —. Iets in veyligheyd brengen. *Se mettre à — de la pluie.* Voór den regen schuylen.
COUVERT, E, *part. passé* DE COUVRIR. Gedekt, bedekt, duyster, overtrokken. *Pays* —. Boschryk land. *Temps* —. Overtrokkene locht. *Vin* —. Donkerrooden wyn. *Mot* —. Dubbelzinnig woórd.
COUVERTE, *f.* Verglaessel (op porcelyn, enz.), *o.* — (mar.) Scheépsdek, verdek, *o.*
COUVERTEMENT, *adv.* (inus.). Bedektelyk, heymelyk.
COUVERTURE, *f.* Deksel, dekkleed, bekleedsel, *o.* — *d'un livre.* Omslag *of* band van eenen boek, *m.* — *de lit.* Beddedeken, sargie, *v.* — *de maison.* Dak van een huys, *o.* —, (fig.). Voórwendsel, *o.*, dekmantel, schyn, *m.*
COUVERTURIER, *m.* Dekenmaeker; dekenverkooper, *m.*
COUVET, *m.* p. —*vè.* Vuerpot, lollepot, *m.*
COUVEUSE, *f.* Broeyhen, *v.*
COUVI, *adj. m. OEuf* —. Vuyl ey, stinkend ey, *o.*
COUVRE-CHEF, *m.* au pl. *couvre-chef.* Hoofddeksel, *o.*; hoofddoek, *m.* — (chir.). Hoofdband, *m.*; wondheelers hoofdwindsel, *o.*
COUVRE-FEU, *m.* au pl. *couvre-feu.* Vuerdomper, *m.*, vuerstolp, *v.*, vuerdeksel, *o.* —. Zeker klokkengeluy in sommige plaetsen, aenkondigende des avonds de uer van aftogt en het uytdooven van het vuer, *o.*
COUVRE-PIEDS, *m.* au pl. *couvre-pieds.* Voetdeksel, *o.*
COUVRE-PLAT, *m.* au pl. *couvre-plat.* Schoteldeksel, *o.*
COUVREUR, *m.* Dekker, dakdekker, *m.* — *en ardoises.* Schaliedekker, leydekker. — *en chaume.* Rietdekker.
COUVRIR, *v. a.* (word geconj. als *ouvrir*). Dekken, bedekken, overdekken, bekleeden. — *un toit d'ardoises.* Een dak met schaliën belegen. — *de velours.* Met fluweel bekleeden. — *de honte, d'opprobre, de confusion, d'infamie.* Met schande bedekken. —, (fig.). CACHER. Verbergen, bewimpelen. — *son dessein.* Zyn voórneémen bedekt houden. —, FÉCONDER. Vrugtbaer maeken. —, DÉFENDRE. Dekken, beschermen. — *une enchère.* Hooger bieden. — *la joue à q. q.* Iemand in het aengezigt slaen. SE —. Zynen hoed opzetten. *Se — de lauriers.* Grooten roem behaelen. SE —, S'OBSCURCIR. Betrekken, verduysteren. *Le ciel, le temps se couvre.* De locht, het weér betrekt, word duyster.
CO-VENDEUR, *m.* Medeverkooper, *m.*
COXAL, *adj. m. Os* —. Heupbeen, *o.*
CRABE, *m.* Krab (zekeren schelpvisch), *v.*
CRABIER, *m.* (oiseau). Krabbeneéter, *m.*
CRAC, *m.* Krak, *m.*, gekraek, *o.*, ook zekere ziekte der vogels, *v.*
CRACHAT, *m.* p. —*cha.* Rochel, rochebel, *v.*, speeksel, spouwsel, *o.* —. Ridderteeken, *o.*
CRACHÉ, E, *adj.* (pop.). Zeer gelykend.
CRACHEMENT, *m.* Spouwing, rocheling, *v.* — *de sang.* Bloedspouwing.
CRACHER, *v. a.* Spouwen, uytspouwen, rochelen. — *des injures.* Scheldwoórden uytbraeken. — *au bassin.* In de bus blaezen, mede betaelen.
CRACHEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Spouwer, rochelaer, *m.*; spouwster, rochelaerster, *v.*
CRACHOIR, *m.* Spouwpotteken, *o.*, kwispedoór, *v.*
CRACHOTEMENT, *m.* Geduerige, herhaelde spouwing, *v.*
CRACHOTER, *v. n.* Dikwils en weynig spouwen.
CRACOVIE, *f.* (ville). Cracow.
CRAIE, *f.* p. *kré.* Kryt, *o.*
CRAINDRE (je crains, tu crains, il craint, nous craignons, vous craignez, ils craignent; je craignais, etc.; je craignis, etc.; je craindrai, etc.; je craindrais, etc.; craint, craignons, craignez; que je craigne, etc.; que je craignisse, etc.; craignant; craint, te), *v. a.* Vreezen, dugten, bevreesd zyn, bang zyn. *Il ne craint ni Dieu, ni diable.* Hy vreest noch God noch duyvel, ontzieht zich voór niemand. — *pour sa vie.* Voór zyn leven bevreesd zyn. *Je ne crains point cela.* Ik ben niet bedugt daervoór. *Je crains qu'il ne vienne.* Ik vrees dat hy komen zal. *Je crains qu'il ne vienne pas.* Ik ben bedugt dat hy niet komen zal.
CRAINT, E, *part. passé* DE CRAINDRE.
CRAINTE, *f.* Vrees, vreeze, bevreesdheyd, beschroomdheyd, bedugtheyd, *v.*, schroom, schrik, *m.* *La — de Dieu.* De vrees Gods. *Être saisi de* —. Met schrik bevangen zyn. — *filiale.* Kinderlyke vrees. — *servile.* Slaefsche vrees. *Il ne vous dit pas toutes ses —s.* Hy zegt u niet alles wat hem bekommert. — DE, DE — DE. Uyt vreeze van, voór. DE — QUE. Uyt vreeze dat — *d'accident.* Uyt vreeze voór eenig toeval. — *de pis.* Uyt vreeze voór iets ergers. *De — qu'on ne vous trompe.* Uyt vreeze dat men u bedriege.
CRAINTIF, IVE, *adj.* Vreesagtig, bevreesd, beschroomd.
* CRAINTIVEMENT, *adj.* Vreesagtiglyk, bevreesdelyk. (rood, *o.*
CRAMOISI, *m.* Karmezyn; karmezyn.
CRAMPE, *f.* p. *kran*—. Kramp, krimping der zenuwen, *v.* *Goutte* —. Vliegende jigt, *v.*
CRAMPON, *m.* Yzeren kram, *v.*, haek, *m.*, houvast, *o.*
CRAMPONNER, *v. a.* p. *kranponer.* Vasthaecken, vastkrammen, met krammen vastmaeken. — *des fers à cheval.* Hoefyzers scherp maeken. — *un cheval.* Een peéd scherp zetten. SE —. Zich ergens aen vasthegten, verkleéfd zyn.
CRAMPONNET, *m.* p. *kranponè.* Krammeken, haeksken, *o.*
CRAN, *m.* Kerf, keep, *v.*, tand, *m.* BAISSER D'UN —, (fam.) DIMINUER. Verminderen. *Sa réputation a baissé d'un* —. Zyne agting is aen het daelen.
CRÂNE, *m.* (t. d'anat.). Bekkeneel, *o.*, hersenpan, *v.*, hoofdschedel, *o.* —, (fig. et fam.). FOU, ÉCERVELÉ. Gek, losbol, *m.*

Digitized by Google

CRANEQUIN, *m.* Yzer om den voetboóg te spannen, *o.*

CRÂNERIE, *f.* (gem.). Pochery, onbezonnenheyd, *v.*

CRÂNOLOGIE, CRÂNIOLOGIE, *f.* Schedelleer, bekkeneelkunde, *v.*

CRÂNOLOGUE, *m.* Schedelkundigen, bekkeneelkundigen, *m.*

CRANSON, *m.* (plante). Lepelblad, *o.*

CRAPAUD, *m.* p. *—pô.* Pad *of* padde, *v.*

CRAPAUDAILLE, *f. voyez* CRÉPODAILLE.

CRAPAUDIÈRE, *f.* Paddenest, *m.*; laege, natte, vuyle plaets, *v.*

CRAPAUDINE, *f.* Zuyverenden paddesteen, *m.* —. Glidkruyd, *o.* —. Pan (daer de spoórleé eenerdeur indracyt), *v.* —. Kloóf (aen den hiel van een peêrd), *v. Poulet à la* —. Krasduyvel, *m.*

CRAPONE, *f.* Bastaerdvyl, *v.*

CRAPOUSSIN, E, *s. m.* et *f.* p. *—poucin* (pop.). Kleyn mismaekt manneken; kleyn mismaekt vrouwken, *o.*

CRAPULE, *f.* Laege en aenhoudende dronkenschap, ongebondenheyd, overdaed, zuypery, *v.*

CRAPULER, *v. n.* In overdaed leéven, zuypen en zwelgen.

CRAPULEUX, EUSE, *adj.* Ongebonden, die in overdaed leéft.

CRAQUELIN, *m.* (pâtisserie). Kraekeling, *m.*, zeker gebak, *o.*

CRAQUELOT, *m.* HARENG-SAUR NOUVEAU. Verschen *of* nieuwen bokking, *m.*

CRAQUEMENT, *m.* Kracking, *v.*, gekraek, *o.*

CRAQUER, *v. n.* Kraeken. —, (pop.). Liegen, zwetsen, stoffen, snoeven.

CRAQUERIE, *f.* (pop.). Leugen, snoevery, *v.*, gezwets, gestof, *o.*

CRAQUÈTEMENT, *m.* Stuyp die de tanden doet knarsen, *v.*

CRAQUETER, *v. n.* (word geconj. als *jeter*). Dikwils kraeken. —. Klepperen (als den ooyevaer en de kraen).

CRAQUEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (pop.). Leugenaer, zwetser, *m.*; leugenaerster, zwetster, *v.*

CRÂSE, *f.* (t. de gramm.). Samensmelting van twee lettergreépen, *v.*

CRASPÉDON, *m.* (t. de méd.). Verslapping van de huyg *of* lelleken der keél, *v.*

CRASSE, *f.* Vuyligheyd, onzuyverheyd, smeêrigheyd, *v.* —. Vettigheyd van het hoofd *of* van het lichaem, *v.* — DU COLLÉGE, DE L'ÉCOLE (fig.). Onbeschaefdheyd in wereldsche manieren, schoólmeesterlyke neuswysheyd, *v.*, schoólstof, *o. Être né dans la* —. Van zeer laege afkomst zyn. — Gierigheyd, vrekagtigheyd, *v.* —. Schuym (van metaelen), *o.* —s. Hamerslag (van sommige metaelen), *o.* —, *adj. Ignorance* —. Domme, onverschoonlyke onweétendheyd, *v. Humeur* —. Slymig vogt, *o.*

CRASSEUX, EUSE, *adj.* Vuyl, morsig, smeêrig, besmeêrd. —, (fig. *et* fam.). Gierig, vrekagtig. —, *m.* Gierigaerd, vrek, *m.*

CRATÈRE, *m.* Drinkschaol (by de oude Romeynen), *v.* —. Mond, *m.*, opening (van eenen vuerberg), *v.*

CRATICULER, *v. a.* (t. de peint.). Eene schildery afruyten om ze na te teekenen.

CRAVACHE, *f.* Korte zweep, *v.*

CRAVAN, *m.* (oiseau aquatique). Vossenguns, *v.*, soórt van zwarten endvogel, *m.* —. Zekeren schelpvisch, *m.*

CRAVATE, *f.* Halsdoek, *m.*, das, *v.* —, *m.* Croatisch peêrd, *o.*

CRAYON, *m.* p. *krè-ion.* Teekenkryt, potlood, *o.* —, DESSIN, PORTRAIT AU CRAYON. Afbeêldsel met kryt geteekend, *o.* —, (fig.). Schets, afschetsing (eener teekening *of* schildery), *v.*; eerste ontwerp (van eenige verhandeling, werk *of* schrift), *o.*

CRAYONNER, *v. a.* p. *krè-ioner.* Met kryt *of* potlood teekenen. —, (fig.) Schetsen, afschetsen, afteekenen.

CRAYONNEUR, *m.* Teekenaer, *m.*

CRAYONNEUX, EUSE, *adj.* Krytagtig, potloodagtig.

CRÉANCE, *f.* Schuld, uytstaende schuld, schuldvoordering, *v.* —. Schuldbrief, *m.* —. Geheym bevel van eenen vorst aen zynen staetsdienaer, *o. Lettre de* —. Volmagtsbrief, geloofsbrief, *m.* —, CROYANCE. Geloof, *o.*

CRÉANCIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Schuldeyscher, *m.*; schuldeyscheres, *v.*

* **CRÉANTATION**, *f.* Het opmaeken van eenen act voór eenen notaris, *o.*

CRÉAT, *m.* p. *kréa.* Onderrymeester, onderpikeur, *m.*

CRÉATEUR, *m.* DIEU. Schepper, *m.* —, (fig.). INVENTEUR. Uytvinder, *m.* —, TRICE, *adj.* Scheppend, uytvindend. *Génie* —. Scheppend, uytvindend vernuft, *o.*

CRÉATION, *f.* Schepping, *v.*, het scheppen, *o. La — du monde.* De schepping der wereld. —. Opregting, aenstelling, nieuwe uytvinding, *v.* *— d'une charge.* Opregting van eene bediening. *Mot de nouvelle* —. Woórd van eene nieuwe uytvinding.

CRÉATURE, *f.* Schepsel, maeksel, *o.* —. Persoon, *m.* —. Gunsteling, *m.* *C'est sa* —. Hy heéft hem groot gemaekt, begunstigd.

CRÉCELLE, *f.* Houten ratel, *m. Tourner* ou *sonner la* —. Ratelen.

CRÉCERELLE, *f.* (oiseau de proie). Kerkuyl, kryter, *m.*

CRÈCHE, *f.* Krib, *v.*, eétbak (van de dieren), *m.* — (t. d'archit.). Uytstek (voór eene brugpilaer), *o.*

CRÉDENCE, *f.* Tafeltje (ter zyde van den altaer), *o.*

CRÉDIBILITÉ, *f.* Geloofbaerheyd, geloofelykheyd, *v.*

CRÉDIT, *m.* Geloof, crediet, *o. Conserver son* —. Zyn crediet bewaeren. —, DÉLAI POUR LE PAIEMENT. Borg, *m.*, crediet, *o. Faire* —, *donner à* —. Borgen, op borg geéven. *Faire* — *depuis la main jusqu'à la bourse.* Gunsch niet borgen. —, (fig.). CONSIDÉRATION, POUVOIR. Agting, *v.*, aenzien, gezag, vermogen, *o. Son* — *peut beaucoup.* Zyn aenzien, zynen invloed vermag veél. A —, SANS PREUVE. Ongegrond, zonder reden. A —, INUTILEMENT. Te vergeéfs, vrugteloos.

CRÉDITER, *v. a.* Eene schuld te boek stellen, boeken, crediteéren. *Être crédité sur...* Eenen credietbrief hebben op...

CRÉDITEUR, *m.* Schuldeyscher, *m.*

CREDO, *m.* au pl. *credo.* Geloofsbelydenis der apostelen, *v.*

CRÉDULE, *adj.* Ligtgeloovig. (lyk.

* **CRÉDULEMENT**, *adv.* Ligtgeloovig-

CRÉDULITÉ, *f.* Ligtgeloovigheyd, *v.*

CRÉER, *v. a.* Scheppen, uyt niet maeken. *Dieu a créé le ciel et la terre.* God heéft den hemel en de aerde geschapen. —, (fig.). IMAGINER, INVENTER. Uytvinden, verzinnen. — *des mots.* Nieuwe woórden verzinnen. —, ÉTABLIR. Aenstellen, instellen, stigten, vaststellen, maeken. — *un tribunal.* Eene rechtbank instellen. — *une rente.* Eene rente vaststellen. — *des dettes.* Schulden maeken.

CRÉMAILLÈRE, *f.* Hael, *v.*, heugel, *m.*

CRÉMAILLON, *m.* Haeltje, heugeltje, *o.*

CRÈME, *f.* Room, melkroom, *m.*, zaen, *v.* — *fouettée.* Tot schuym geklopten room, ook (fig.) schoone woórden met weynig zin, een aengenaem, doch oppervlakkig verstand. — *de tartre.* Wynsteenroom, gezuyverden wynsteen, *m.* —, (fig.). Puyk, het beste van iets, *o. La* — *des honnêtes gens.* Het puyk der eerlyke lieden.

CRÉMENT, *m.* p. *—mant.* (terme de gramm.). Vermeerdering van lettergreépen, *v.* —. Aenwas van land (aen de waterkanten), *m.*

CRÉMER, *v. n.* Roomen, tot room worden.

CRÉMIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Roomverkooper, *m.*; roomverkoopster, *v.*

CRÉNEAU, *m.* Kanteel, schietgat, zeker getand metselwerk op de oude stadsmueren, *o.* (geld), *m.*

CRÉNELAGE, *m.* Rand (om een stuk

CRÉNELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Met kanteelen *of* schietgaten voórzien. —. Kerven, tanden in iets maeken.

CRÉNELURE, *f.* Tandwerk, *o.*

CRÉNER, *v. a.* (t. de fondeur de caractères). Afkrabben, afsnyden (lettergieters woórd).

CRÉOLE, *s. m.* et *f.* (de l'esp. *criollo*). Kreoól, geboóren Americaen van europische afkomst, *m.* en *v.*

CRÉPAGE, *m.* Toebereyding van floers, *v.*

CRÊPE, *m.* Floers, lamfer, *o.*, rouwband, *m.* —, *f.* (pâte). Struyf, flets (gebak), *v.*

CRÊPÉ, *m.* (frisure). Krol, *v.*

CRÊPER, *v. a.* Krollen. Se —. Kroezelen, kroezen.

CRÉPI, *m.* Mortel, plaesterkalk, *m.*

CRÉPIN (SAINT-), *m.* Schoenlapperzak, *m.* —, (pop.). Alles wat men heéft. *Porter, perdre tout son* —. Al wat men bezit, draegen, verliezen. *Avoir* —. Gereed geld hebben.

CRÉPINE, *f.* (frange). Franie aen een behangsel, *v.* —, (t. de boucher). Net, darmvlies (van een lam), *o.*

CRÉPIR, *v. a.* Plaesteren, beplaesteren, bezetten, met mortel bestryken. — *un mur.* Eenen muer beplaesteren. — *le cuir.* De neef op het leêr doen komen. — *le crin.* Het peêrdshair kooken om het te doen kroezelen. (tering, v.

CRÉPISSURE, *f.* Plaestering, beplaes-

CRÉPITATION, *f.* Gekraek, geknap van eene hevige vlam, *o.*

CRÉPODAILLE, *f.* (crêpe). Soórt van zeer dun floers, *o.*

CRÉPON, *m.* (gros crêpe). Krepon *m.*, krip, *v.* en *o.*

CRÉPU, E, *adj.* Gekroezeld, gekrold

CRÉPUSCULAIRE, *adj.* p. *—lère.* Van de schemering, van het schemerlicht. *Cercle* —. Schemercirkel, *m.*

CRÉPUSCULE, *m.* Schemering, *v.* schemerlicht (voór den opgang en na den ondergang der zon), *o.* — (fig.). Eerste lichtstraal der weeten schappen, der rede.

CRÉQUIER, *m.* p. *—kié.* Soórt van wilden pruymboom, *m.*

CRÉSEAU, *m.* (grosse serge). Soórt van grove sargie, *v.*

CRESSERELLE, *f. voyez* CRÉCERELLE.

CRESSON, *m.* p. *krèçon* (herbe). Kers *v.* — *d'eau.* Waterkers. — *alénois* Hofkers.

CRESSONNIÈRE, *f.* Kersbed, *o.*

CRÉSUS, *m.* Rykaerd, *m.*

CRÉTACÉ, E, *adj.* Krytagtig.

CRÊTE, *f.* (sur la tête des coqs, etc.) Kam, haenekam, *m.*, kuyf (van sommige vogels), *v.* LEVER LA — (fig. *et* fam.). Hoogmoedig worden. *Baisser la* —. Den moed laeten zakken. *Rabaisser la* — *à q. q., lui donner sur la* —. Iemand in zynen hoogmoed tegengaen, hem vernederen. — Ry graeten, *v.* —. Top (van eenen berg), *m.* — *du parapet.* Bovenstedgedeelte van borstweêring, *o.* — *du coq* (plante). Haenekam, *m.*, ra tels, *m. mv.*

Digitized by Google

CRÉTÉ, E, *adj.* Gekamd, gekuyfd.

CRÉTELER, *v. n.* (word geconj. als *appeler*). Kakelen van hennen, die eyeren gelegd hebben.

CRÉTIN, *m.* Krop, *m.*, kropgezwel, *o.* —, Kropper, *m.*

CRÉTINISME, *m.* Kropziekte, *v.*

CRETONNE, *f.* (toile). Soórt van wit lynwaed, *o.*

CREUSEMENT, *m.* Uytholling, uytgroeving, *v.*

CREUSER, *v. a.* et *n.* Uytgraeven, delven, diepen, uythollen. — SON TOMBEAU (fig.). Zyn leven verkorten door eyne buytensporigheden. —, (fig.). APPROFONDIR. Doórgronden, doordringen. — *une science*, *une affaire*. Eene weetenschap, eene zaek doórgronden, diep navorschen. SE —, DIVERSE CHOSE. Hol worden. SE — LE CERVEAU, L'ESPRIT (fig.). Zynen geest kwellen, zich veél moeyte geéven.

CREUSET, *m.* Smeltkroes, *m.* METTRE AU — (fig.). Eene harde proef laeten doorstaen.

CREUSURE, *f. voyez* CREUX, *m.*

CREUX, EUSE, *adj.* Hol, uytgehold; ledig; diep. *Un arbre* —. Eenen holen boom. *Des yeux* —. Holle, diepe, ingevallene oogen. *Ventre* —. Ledigen buyk. —, (fig. *et* fam.). Tdel, hersenschimmig. —, *adv. Songer* —. Zich met hersenschimmen ophouden. —, *m.* Hol, *o.*, holte, holheyd, holligheyd, *v.* —, MOULE. Vorm, gietvorm, *m.* —. Basstem, tenorstem, *v.*

CREVAILLE, *f.* Vreëtery, *v.*

CREVASSE, *f.* Spleét, scheur, kloóf, breut, *v.*

CREVASSER, *v. a.* Klooven maeken, doen bersten. *Se* —. Bersten, scheuren, splyten, klieven.

CRÈVE-COEUR, *m.* Hertzeer, herteleed, verdriet, *o.*

CREVER, *v. a.* Doen bersten, scheuren, doen breéken. — *un canon*. Een kanon doen bersten. *Les eaux ont crevé la digue*. De waters hebben den dyk doorgebroken. — *un cheval*. Een peérd afjaegen *of* afryden. — *les yeux*. De oogen uytsteeken. —, *v. n.* Bersten, uytbersten, ophersten, scheuren. *La bombe creva en l'air*. De bomb sprong, berstte in de locht. *L'orage crevera bientôt*. Het onweder zal weldaest losbersten. —. Sterven. — *de faim*. Van honger sterven. — *de dépit*. Van spyt bersten. — *de rire*. Zich te bersten lachen. — *de rage*. Raesend worden. *Se* — *de boire*. Zich te bersten drinken. *Se* — *à force de travailler*. Zich te bersten werken.

CREVETTE, *f.* Garnaet, steurkrab, *v.*

CRI, *m.* Schreeuw, *m.*, geschreeuw, geroep, *o. Pousser un grand* —. Eenen grooten schreeuw geéven, hard geschreeuw. — *de joie*. Vreugdegeroep, vreugdegeschreeuw. *N'avoir qu'un* — *après q. q.* Vueriglyk naer iemand verlangen. *Il n'y a qu'un* — *sur lui*. Iederen spreékt van hem op dezelfde wyze. *Chercher q. q. à cor et à* —. Iemand ernstig zoeken, overal naer hem verneémen. — *public*. Openbare afkondiging, *v.*, uytroep, omroep, *m.* —, (fig.) PLAINTE. Klagt, *v.*, gelling, *o. Le* — *de la nature*. De stem der natuer.

CRIAGE, *m.* Geschreeuw, *o.*, openbare uytroeping, *v.*

CRIAILLER, *v. n.* By herhaeling dikwils roepen, schreeuwen, raezen, tieren, geraes, *o.*

CRIAILLERIE, *f.* Geschreeuw, geroep, geraes, *o.*

CRIAILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Schreeuwer, *m.*; schreeuwster, *v.*

CRIANT, E, *adj.* Schreeuwend, vraekschreeuwende onrechtvaerdigheyd.

CRIARD, E, *adj.* et *s.* p. *kriard*. Schreeuwend. *Homme* —. Schreeuwer, *m. Oiseaux* —*s*. Schreeuwvogels, als de kraey, meérkat, enz., *m. mv. Son* —. Scherp geluyd, *o. Dettes* —*es*. Vieze schulden, kladschulden, *v. mv.* —, *m.* Schreeuwer, *m.*

CRIARDE, *f.* (toile). Gegomd lynwaed, *o.* (harp, *v.*

CRIBLE, *m.* Koórnzeéf, koórnzift,

CRIBLÉ, E, *adj.* — *de blessures*. Met wonden overladen. *Un vaisseau* — *de coups de canon*. Een schip met kanonsballen doórschooten. — *de dettes*. Met schulden beladen.

CRIBLER, *v. a.* Ziften, het koórn ziften, harpen.

CRIBLEUR, *m.* Koórnzifter, harper, *m.*

CRIBLEUX, *adj. m. Os* —. Zeéfbeen, ziftbeen (boven den neus), *o.*

CRIBLIER, *m.* Ziftmaeker; ziftverkooper, *m.*

CRIBLURE, *f.* Ziftsel, uytziftsel (van koórn), *o.*

CRIBRATION, *f.* (t. de chim.). Zifting, doórzifting, *v.*

CRIC, *m.* p. *kri*. Windas, dommekragt, *v.* — *ou* CRIT, POIGNARD. Moordpriem, *m.*

CRIC-CRAC, *m.* Krikkrak, gekraek (van iets dat scheurt *of* breékt), *o.*

CRICOÏDE, *adj.* et *s. m. Cartilage* —. Kraekbeen van het hoofd der lochtpyp, *o.*

CRI-CRI, *m.* Huyskrekel, *v.*

CRIÉE, *f.* Uytroep, *m.*, uytroeping, *v.*; gerechtelyke afkondiging van eene verkooping. *Mettre une terre*, *une maison en* —. Een landgoed, een huys gerechtelyk te koop zetten.

CRIER, *v. n.* (word geconj. als *prier*). Roepen, toeroepen, schreeuwen. — *à l'aide*, *au secours*. Hulp roepen. — *aux armes*. Tot de wapens roepen. — *à tue-tête*. Uyt alle zyne magt schreeuwen. — *au feu*. Brand roepen. *Le sang du juste crie vengeance*. Het bloed des rechtveérdigen roept om vraek. — *après q. q.* Naschreeuwen, naroepen. —, SE PLAINDRE. Klaegen, zich beklaegen. *Le peuple crie*. Het volk beklaegt zich luydkeéls. —, *v. a.* Omroepen, uytroepen, afkondigen. — *des pommes*, *des prunes*. Appelen, pruymen te koop roepen, leuren.

CRIERIE, *f.* Geschreeuw, geroep, *o.*

CRIEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Schreeuwer, *m.*; schreeuwster, *v.* —. Roeper, uytroeper, *m.*; roepster, uytroepster, *v.* — *public*. Omroeper, uytroeper, die iets uyt- *of* te koop roept, *m.* —. Leurder, *m.*; leurster, *v.*

CRIME, *m.* Misdaed, cuveldaed, overtreéding der wet, *v.*; schelmstuk, misdryf, *o. Commettre un* —. Eene misdaed begaen. — *de lèse-majesté*. Hoog verraed, misdaed van gekwetste majesteyt. — *énorme*. Grouweldaed, booze daed, *v.* — *capital*. Hoofdmisdaed, halszaek, *v.* —. Doodzonde, *v. Faire un* — *à q. q. de q. c.* Iemand iets tot eene misdaed rekenen. *C'est un* — *d'abattre de si beaux arbres*. Het is zonde, jammer, zulke schoone boomen uyt te kappen.

CRIMINALISER, *v. a.* (t. de pal.). Eene geldzaek in eene halszaek veranderen.

CRIMINALISTE, *m.* Schryver over het lyfstraffelyk recht; die er zeer in ervaeren is, criminalist, *m.*

CRIMINALITÉ, *f.* Strafbaerheyd, *v.*

CRIMINEL, ELLE, *adj.* et *s.* Misdaedig, schuldig, pligtig. *Homme* —. Misdaedigen man. *Des yeux* —*s*. Zondige oogen. —. Zondig, strafbaer. —. Lyfstraffelyk, lyfzaekelyk. *Affaire* —*elle*. Lyfzaek, halszaek, *v. Juge* —. Halsrechter, *m. Justice* —*elle*. Halsgerecht, *o.* —, *m.* Misdaedigen, misdaediger, *m. Tourner*, *prendre une affaire au* —. Eene zaek als lyfstraffelyk doen voórkomen, opvatten.

—, PROCÉDURE CRIMINELLE. Het lyfstraffelyke.

CRIMINELLEMENT, *adv.* p. —*nèle*—. Misdaedig, misdaedigly k. —, AU CRIMINEL. Lyfstraffelyk. *Expliquer* —. Ten kwaede uytleggen.

CRIN, *m.* Peérdshair, peérdenhair, *o. De* —. Peérdenhairen. *Les* —*s d'un cheval*, *d'un lion*. De maenen van een peérd, van eenen leeuw. *Se prendre aux* —*s* (fam.). Elkander by het hair vatten.

CRINAL, *m.* (t. de chir.). Heelmeesters werktuyg om de traenfistel neder te drukken, *o.*

CRIN-CRIN, *m.* au pl. *crin-crin*. (pop.). Slegte vioól, *v.*, slegt snaerspeéltuyg, *o.*

CRINIER, *m.* Peérdenhairbereyder, *m.*

CRINIÈRE, *f.* Maenen van een peérd, van eenen leeuw, *v. mv.* —. Halsdek (van een peérd), *o.* —, (fig.). Leelyk hair, *o.*; slegte parruyk, *v.*

CRINON, *m.* (ver). Draekworm, mytteéter, *m.*

CRIQUE, *f.* Kreék, *v.*, haventje, *o.*, kleynen zeeboezem, *m.* —*s*. Soórt van gragten rondom eene vesting.

CRIQUET, *m.* Kleyn slegt peérd, *o.*, jakhals, *m.*

CRISE, *f.* (t. de méd.). Verandering (in eene ziekte), krisis, *v.* —, (fig.). Beslissingspunt, punt van uytwyzing, *o. L'affaire est dans sa* —. De zaek is op het punt van beslist te worden.

CRISPATION, *f.* Krimping, inkrimping, ineenkrimping, samentrekking doór nabyheyd van vuer *of* andere zins, *v.*

CRISPER, *v. a.* Doen ineenkrimpen. *Se* —. Ineenkrimpen, samentrekken.

CRISSEMENT, *m.* p. *kriecmant*. Tandengeknars, *o.*

CRISSER, *v. a.* p. *kricer*. Met de tanden knarsen.

CRISTAL, CRYSTAL, *m.* Kristal, *o.* — *de roche*. Bergkristal, rotskristal, bergglas, *o. De* —. Kristallen, kristalynen. —, (fig.) LIMPIDITÉ DES EAUX. Klaerheyd, helderheyd, *v. Le* — *des eaux*, *des fontaines*. Het heldere der wateren, der fonteynen.

CRISTALLERIE, *f.* Fabriek van kristal, *v.*, het maeken van kristal, *o.*

CRISTALLIER, *m.* Graveérder in kristal en edelgesteenten, *m.* —. Verzameling van kristal, *v.*

CRISTALLIÈRE, *f.* Kristalmyn, *v.*

CRISTALLIN, E, *adj.* et *s.* Kristalynen, doórschynend als kristal. —, *m.* Kristalynen vogt (gedeelte van het oog), *o.* —, CIEL DE CRISTAL. Kristalynen hemel, *m.*

CRISTALLISATION, *f.* Kristalyning, kristalvorming, verandering in kristal, kristalschicting, *v.*

CRISTALLISER, *v. a.* Als kristal doen stollen; als kristal maeken; tot kristal vormen *of* schieten. *Se* —. Tot kristal worden.

CRISTALLOGRAPHE, *m.* Kristalkundigen, *m.*

CRISTALLOGRAPHIE, *f.* Kristalkunde, kristalbeschryving, *v.*

CRISTALLOÏDE, *f. voyez* ARACHNOÏDE.

CRISTALLOMANCIE, *f.* Spiegelwaerzeggery, *v.*

CRITHE, *f.* Gerstekorrel, puyst op het oogscheél, *v.*

CRITHOMANCIE, *f.* Waerzeggery met offerkoeken, *v.*

CRITHOPHAGE, *adj.* et *s.* Gersteétend. —, *m.* Gersteéter, *m.*

CRITIQUABLE, *adj.* Berispelyk, aen berisping onderworpen, waerin iets af te keuren valt.

CRITIQUE, *f.* Oórdeelkunde, beoórdeeling, critiek, *v. Se soumettre à la* — *de quelqu'un*. Zich aen iemands oórdeel onderwerpen. —, CENSURE. Berisping, hekelzugt, *v.* —, *m.* Oórdeelkundigen, beoórdeelaer; boekzifter, *m.* —. Berisper, vitter, he-

Digitized by Google

kelzugtigen, *m.* —, *adj.* Oórdeelkundig; hekelzugtig, bedilziek. *Esprit* —. Bedilgeest. —. Gevaerlyk, hachelyk. *Jour, temps* —. Dag, tyd waerop iets beslissends ten goede of ten kwaede moet plaets hebben.

CRITIQUER, *v. a.* et *n.* Berispen, bedillen, er wat op te zeggen vinden. —. Uytpluyzen, nauw onderzoeken, beknibbelen.

CROASSEMENT, *m.* Gekras, geschreeuw der raeven, *o.*

CROASSER, *v. n.* Krassen, schreeuwen als eene raef. —, (fig.). Schreeuwen, slegt zingen.

CROATE, *adj.* et *s.* Croatisch. —, *m.* Croaet, *m.* —, Cravate. Croatisch peërd, *o.*

CROATIE, *f.* (contrée). Croatiën, *o.*

CROC, *m.* p. *kro.* (instr. de fer). Haek, *m.* — *de batelier.* Schippershaek. — *de candelette.* Ankerhaek. — *de pompe.* Pomphaek. — *de la ville.* Braudhaek. —*s de palans.* Tokelhaeken. —, Harpon. Werphaek, harpoen, *m.* Mettre les armes, rendre son épée au — (fig.). De wapenen, den degen aen den wand hangen, den krygsdienst verlaeten. *Son procès est au* —. Zyne rechtzaek hangt aen den spyker, word niet doórgezet. —. Baektand, oogtand (van sommige dieren), *m.* —. Gekraek (onder de tanden), *o.* —*s.* Groote kromme knevels, *m. mv.*

CROC-EN-JAMBE, *m.* au pl. *crocs-en-jambe.* Beweeging in het worstelen, *v.*; iemand een beentje zetten. —(fig.). Behendigheyd, listigen streek, waerdoór men iemand te leur stelt, zyn ambt *of* zynen post doet verliezen, enz. *Il lui a donné le* —. Hy heeft hem den voet geligt.

CROCHE, *adj.* Krom, scheef. —, *f.* Haeknoót, *v.* —s. Smidstang, *v.*

CROCHET, *m.* p. —*chè.* Haeksken, *o.* —, Agrafe. Haek, *m.* —. Weégbaek, *m.* —. Samentrek, *m.* —. Slotmaekers haek, *m.* —s. Baektanden, oogtanden (van sommige dieren), *m. mv.* —s. Rughouten, *o. mv.* Etre sur les —s de q. q. (fig. *et* fam.). Op iemands kosten leeven.

CROCHETAGE, *m.* Het opsteeken, *o.*

CROCHETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Met eenen haek opendoen, opsteeken.

CROCHETEUR, *m.* Pakdraeger, lastdraeger, kruyer, *m.* — *de portes, de serrures.* Die de sloten opsteékt.

CROCHETON, *m.* Haeksken, *o.* —s. Stekken (van een pakdraegers draegtuyg), *m. mv.*

CROCHETORAL, E, *adj.* (fam.). Onbeleéfd, onbeschoft, lomp.

CROCHU, E, *adj.* Krom, gekromd, geboógen. Avoir les mains —es (fig. *et* fam.). Lange vingers hebben, dieftigtig zyn.

CROCODILE, *m.* Krokodil, *v. Larmes de* —. Krokodilstraenen, geveynsde traenen.

CROCOTE, *f.* Oud kleedsel, *o.*

CROCUS, *m.* (pr. l's). Saffraen, krokus, *m.*; saffraenbloem, krokusbloem, *v.*

CROIRE, p. *kroar* (je crois, tu crois, il croit, nous croyons, vous croyez, ils croient; je croyais, tu croyais, il croyait, nous croyions, vous croyiez, ils croyaient; je crus, etc.; je croirai, etc.; je croirais, etc.; crois, croyons, croyez; que je croie, que tu croies, qu'il croie, que nous croyions, que vous croyiez, qu'ils croient; que je crusse, etc.; croyant; cru, ue), *v. a.* et *n.* Gelooven, geloof geéven, voór waer houden. *On croit plus aux yeux qu'aux oreilles.* Men gelooft maer het gezigt dan het gehoor. — *en Dieu.* In God gelooven. —, Estimer, penser. Meenen, denken, aenzien, gelooven. Se —. Zich inbeélden, zich laeten voórstaen.

CROISADE, *f.* Kruystogt, *m.*, kruysvaert, *v.*

CROISAT, *m.* (monnaie). Kruysdaelder (genueésche munt), *m.*

CROISÉ, E, *adj.* p. *kroazé.* Gekruyst. *Rester, se tenir, être les bras* —*s.* Ledig staen, niet werken. *Feu* —. Kruysvuer, waerdoór men den vyand van onderscheydene kanten aenvalt. —. *m.* Kruysvaerder (die ten oórlog ging tegen de ongeloovigen), *m.* —. Gekeperde stoffe, *v.* —. Zekeren dansprong, *m.*

CROISÉE, *f.* Venster, vensterraem, kruysraem, *v.* en *o.* —. Houtjes kruyswyze over elkander gelegd in eenen biënkorf, *o. mv.* — *d'une ancre.* Ankerkruys, *o.*

CROISEMENT, *m.* p. *kroazemant.* Het kruysen der degens, *o.*

CROISER, *v. a.* Kruysen, kruyswyze *of* kruyselings over elkander leggen. — *les jambes.* De beenen over malkander leggen. —, Traverser. Dwars over iets gaen. —. Met een kruys teekenen. —. Kruyselings doórhaelen, doórschrabben. — *q. c. dans une écriture.* In een geschrift de pen ergens doórhaelen. —, Serrer un tissu. Het weéfsel digt aenslaen. — q. q. (fig.). Iemand wederstreéven. —, *v. n.* (spreékende van de kleederen). Over elkander gaen. — (t. de mar.). Op zee kruysen. Se —. Elkander doórsnyden, kruyselings loopen. Se —, se traverser, se nuire. Elkander dwarsboomen *of* tegenstreéven. Se —. Op kruysvaert gaen.

CROISERIE, *f.* Gevlogten werk, *o.*

CROISETTE, *f.* p. *kroazète.* (blas.). Kruysken, *o.* —. Kruyswortel, *m.* — (t. de mar.). Slothout, *o.*

CROISEUR, *m.* Kruyser, kruysvaerder, kapiteyn van een kruysschip, *m.* —. Kruysschip, *o.*

CROISIÈRE, *f.* Kruystogt, *m.*, het kruysen, *o.* —, Espace dans lequel on croise. Plaets waer schepen kruysen, *v.* —. Kruysschepen, *o. mv.*

CROISILLE, *f.* (t. de cordier). Wervel, boóg op een touwslaegers rad, *m.*

CROISILLON, *m.* Dwarshout van een kruys; van een kruysraem, *o.*

CROISSANCE, *f.* Wasdom, groey, *m.*, groeying, *v.*, het groeyen, *o.*

CROISSANT, E, *adj.* et *s.* Wassend, groeyend. —, *m.* Halve maen, wassende maen, *v.* —, L'empire turc. Het turksch ryk, *o.* —. Sikkel, *v.*, hoveniers halfrond snymes, *o.* —. Krom yzer (eener schouw), *o.*

CROISURE, *f.* Tissure d'une étoffe croisée. Keper, *m.* — (t. de poésie). Het beurtelings rymen van een vers, *o.*

CROÎT, *m.* p. *kroa.* Vermenigvuldiging, aenfokking (van het vee), *o.*

CROÎTRE, p. *kroatre.* (je crois, tu crois, il croît, nous croissons, vous croissez, ils croissent; je croissais, etc.; je crus, etc.; je croîtrai, etc.; je croîtrais, etc.; crois, croissons, croissez; que je croisse, etc.; que je crusse, etc.; croissant; crû, ue), *v. n.* et *irr.* Wassen, groeyen, aenwassen, aengroeyen, opgroeyen, opschieten, toenoémen. *Les herbes, les arbres croissent.* De kruyden, de boomen groeyen. *Mauvaise herbe croît toujours.* Onkruyd vergaet niet. —, Augmenter. Vermeerderen. *La lune, la rivière, le bruit croît.* De maen, de rivier, het gerugt groeyt, wast aen, neémt toe. *Les jours croissent.* De dagen worden langer. —, Multiplier. Vermenigvuldigen. —, *v. a.* Augmenter. Vermeerderen, vergrooten. *Cette action va* — *sa gloire.* Die daed zal zynen roem vergrooten.

CROIX, *f.* p. *kroa.* Kruys, *o.* *Signe de* —. Kruys, kruysteeken, *o.* *L'invention de la* —. Kruysvinding. *L'exaltation de la* —. Kruysverhefling. *Le supplice de la* —. Kruysdood, *m.* en *v.* *En* —, *en forme de* —. Kruyselings, kruyswyze. — *de par Dieu.* Kruyskes A, *o.*, AB-boek, *m.* en *o.* —, (fig.). Peine, affliction. Kruys, *o.*, tegenspoed, *m.* —, Décoration. Ridderkruys, ridderteeken, *o.* *Il n'a ni* — *ni pile.* Hy heeft noch kruys noch munt, heller noch penning.

CROMORNE, *m.* Kromhoórn (een der registers van het orgel), *m.*

CRON, *m.* Verzameling van kleyne schelpen, *v.*; schelpzand, *o.*

CRONE, *m.* Kraen (tot het laeden en lossen der schepen), *v.* — (t. de pêche). Gat waerin den visch verschuylt, *o.*

CRONHYOMÈTRE, *m.* Regenmeéter, *m.*

CROQUANT, *m.* p. —*kan.* (fam.). Guyt, *m.* —, E, *adj.* Kraekend, knappend (tusschen de tanden).

CROQUANTE, *f.* Knaptaert, *v.*

CROQUE-AU-SEL (À LA), *adv.* Met zout. *Manger du pain à la* —. Brood met zout eéten.

CROQUE-NOTES, *m.* au pl. *croque-notes.* (fam.). Slegten muzikant, *m.*

CROQUER, *v. n.* et *a.* Kraeken, knappen. —. Inslikken, greëtig, gulziglyk eéten. —, Peindre, dessiner, etc., grossièrement et à la hâte. Ontwerpen, schetsen, in het ruwe afteekenen. —, (fam.). Wechneémen, steélen. — le marmot (prov.). Lang staen wagten, eer men iemand kan spreéken.

CROQUET, *m.* p. —*kè* (pain-d'épice). Knapkoek, kluppelkoek, knaptaert, *v.*

CROQUEUR, *m.* Behendigen bedrieger, gauwdief, *m.*

CROQUIGNOLE, *f.* p. —*ki-gnole.* Knipslag (voór of tegen den neus), *m.*

CROQUIGNOLER, *v. a.* Knippen.

CROQUIS, *m.* Schets, *v.*, ontwerp, eerste denkbeéld van eenen schilder, van eenig letterkundig werk, *o.*

CROSSE, *f.* p. *kroce.* Herderstaf van eenen bisschop *of* van eenen abt, *m.* —. Kolf, *m.* en *v.* — *de fusil.* Kolf van een fuziek.

CROSSÉ, E, *adj.* Stafdraegend.

CROSSER, *v. a.* Kolven. —, (pop.). Met groote veragting behandelen.

CROSSETTE, *f.* p. *krocète* (t. de jard.). Afgesneéden jaerige wyngaerdrank, *v.*

CROSSEUR, *m.* Kolver, *m.*

CROTALE, *m.* (antiq.). Trom, trommel (van de priesters van Cybele), *v.* —. Klaphoutjes, *o. mv.* —. Ratelslang, *v.*

CROTAPHITE, *adj.* p. *fite. Muscle* —. Slaepspier, *v.*

CROTTE, *f.* Slyk, *o.*, modder, *m.* —. Keutel, drek (van zekere dieren), *m.*

CROTTÉ, E, *adj. Auteur* —. Slegten schryver, *m.*

CROTTER, *v. a.* p. *kroter.* Bemorsen, beslyken, bevuylen. *Se* —. Zich beslyken, zich bevuylen.

CROTTIN, *m.* p. *krotin.* Keutel, drek, *m.*

CROUCHAUT, *m.* (t. de charp.). Kromhout (aen het voórste van een schip) *o.*

CROULANT, E, *adj.* Instortend, bouwvallig. (king, *v.*

CROULEMENT, *m.* Instorting, inzak-

CROULER, *v. n.* Instorten, invallen, inzakken. *La terre croule.* Den grond zakt in. *Ce bâtiment croule.* Dat gebouw stort in. —, *v. a.* — *un navire, le lancer.* Een schip van stapel laeten loopen.

CROULIER, ÈRE, *adj.* Los, mul, rul. *Terres* —*ères.* Eenen welker grond onvast is, *o. mv.*

CROULIÈRE, *f.* Onvasten grond, *m.*

CROUP, *m.* Keélgezwel, *o.*

CROUPADE, *f.* (t. de man.). Viersprong (van een peërd), *m.*

CROUPE, *f.* (d'un cheval, etc.). Kruys, agterdeel van een peërd, enz., *o.* *Être assis en* —. Agterop zitten. —. Top, *m.*, kruyn (van eenen berg), *v.* —. Aendeel (in eenigen geldhandel), *o.*

CROUPÉ, E, *adj. Cheval bien* —. Peërd dat een schoon kruys heeft.

Digitized by Google

CROUPETONS (À), *adv.* Bukkende, op zyn agterste zitten.
CROUPIADER, *v. n.* (t. de mar.). Een schip van agter vertuyen, een anker agteruyt werpen.
CROUPIÂT, *m.* p. *—pia* (mar.). Kabelknoop, *m.*, sprenkel, *v.*
CROUPIER, *m.* p. *—pié.* Medestander in het spel, *m.* —. Geldschieter (die deel heeft in winst), *m.*
CROUPIÈRE, *f.* Steêrtriem, agterriem (van een peêrd), *m.* —, (mar.). Agterkabel, *v.*
CROUPION, *m.* Stuyt, *v.*, stuytbeen, *o.* —. Stiet (van eenen vogel), *v.*
CROUPIR, *v. n.* Stilstaen, niet vloeyen, geenen loop hebben. *Les eaux qui croupissent deviennent puantes.* De stilstaende wateren worden stinkend. — DANS LE VICE, DANS L'OISIVETÉ (fig.). In de ondengd, in de ledigheyd vollerden.
CROUPISSANT, E, *adj.* p. *—piçant.* Stilstaende. *Eaux —es.* Stilstaende en zen bederf onderhevige waters.
CROUPISSEMENT, *m.* (t. de méd.). Bederving, verrotting (in het menschelyk lichaem), *v.*
CROUPON, *m.* (t. de tann.). Gerunde huyd zonder kop noch buyk, *v.*
CROUSTILLE, *f.* Korstje brood, *o.*
CROUSTILLER, *v. n.* Een korstje brood eêten.
CROUSTILLEUSEMENT, *adv.* Koddigelyk, klugtiglyk, vermaekelyk.
CROUSTILLEUX, EUSE, *adj.* PLAISANT, LIBRE. Koddig, klugtig, poetsig, boertig.
CROÛTE, *f.* Korst, *v.* — (d'une plaie). Roof, *v.* — Slegte schildery, *v.*
CROÛTELETTE, *f.* p. *—lète.* Korstje brood, *o.*
CROÛTIER, *m.* p. *—tié.* Slegten schilder, *m.* —. Opkooper (van slegte schilderyen), *m.*
CROÛTON, *m.* Korstje, *o.*, korst brood, *v.*
CROYABLE, *adj.* Geloofbaer, geloofwaerdig, geloofelyk.
CROYANCE, *f.* p. *kroa-iance.* Geloof, *o.*, geloofsleer, *v.* —, OPINION. Gevoelen, *o.*, meening, *v.*
CROYANT, E, *s. m.* et *f.* Geloovigen, *m.*; geloovige, *v.*
CRÛ, *m.* Grond waer iets groeyt, *m.* *Du vin de mon* —. Wyn van mynen akker. CELA EST DE VOTRE — (fam.). Dat komt uyt uwen koker, dat verzint gy. —, ACCROISSEMENT. Aengroey, aenwas, *m.* *Les arbres ont bien poussé, voilà le — de cette année.* De boomen hebben wel geschooten, zie daer het lot van dit jaer. —, *part. passé* DE CROÎTRE.
CRU, E, *adj.* Rauw, ongekookt. *Viande —e.* Rauw vleesch. —. Onbereyd, onbewerkt, ruw. *Cuir —e.* Onbereyde huyd. *Soie —e.* Ruwe zyde. —, (fig.). INFORT. Lomp, onbeleêfd, onbeschaefd. *Il lui a fait une réponse fort —e.* Hy heeft hem een zeer onbeleêfd antwoord gegeêven. A —. Op de bloote huyd, zonder zadel. —, *part. passé* DE CROÎTRE.
CRUAUTÉ, *f.* p. *krudté.* Vreedheyd, bloeddorstigheyd, onmenschelykheyd, *v.*
CRUCHE, *f.* (vase). Kruyk, *v.* — à eau. Waterkruyk. TANT VA LA — À L'EAU, QU'À LA FIN ELLE SE CASSE (prov.). De kruyk gaet zoo lang te water, tot dat zy eyndelyk breêkt. —, (fam.). Botterik, domkop, *m.*
CRUCHÉE, *f.* Kruyk vol.
CRUCHERIE, *f.* (inus.). Botheyd, domheyd, *v.*
CRUCHON, *m.* Kruyksken, *o.*
CRUCIAL, E, *adj.* *Incision —e.* Kruysmeê, *v.*
CRUCIFÈRE, *adj.* (t. d'archit.). Kruysdragend. *Colonne —.* Kruyskolom, *v.* — (t. de bot.). Kruysvormig (word gezegd van planten welker bloemen kruyswyze geplaetst zyn).
CRUCIFIEMENT, *m.* p. *—fimant.* Kruysing, kruysiging, *v.*
CRUCIFIER, *v. a.* Kruysen, kruysigen.
CRUCIFIX, *m.* p. *—fi.* Kruysbeêld, krucifix, *o.*
CRUCIFORME, *adj.* Kruysvormig.
CRUDITÉ, *f.* Rauwheyd, rauwigheyd, *v.*
CRUE, *f.* Aenwassing, aengroeying, vermeerdering, *v.*, wasdom, aenwas, *m.* *La — des eaux.* De ryzing, het wassen der waters.
CRUEL, ELLE, *adj.* Vreed, bloeddorstig, onmenschelyk. —, SÉVÈRE. Vreed, streng, straf. —, DOULOUREUX, INSUPPORTABLE. Pynlyk, onverdraegelyk. —. Lastig, moeyelyk. *C'est un — homme.* Het is een lastig, ongemakkelyk man.
CRUELLEMENT, *adv.* p. *kruèle—.* Vreedelyk, onmenschelyk.
CRÛMENT, *adv.* Hardelyk, ruwelyk, onbeschoftelyk.
CRUPELLAIRE, *m.* Ten vollen gewapenden gallischen krygsman, *m.*
CRURAL, E, *adj.* Tot de dy behoorend. *Muscle —.* Schenkelspier, *v.* *Artère —e.* Schenkelader, dyader, *v.*
CRUSTACÉ, E, *adj.* et *s.* (t. d'hist. nat.). Geschelpt, geschubd. —, *m.* Schelpdier, *o.*, schaêlvisch, *m.*
CRUZADE, *f.* Kruzade (portugeêsche munt), *v.*
CRYPTE, *f.* p. *kripte.* Onderaerdsche begraefplaets (in eene kerk), *v.* — (t. d'anat.). Kuylvormige opening (van sommige deelen des lichaems), *v.*
CRYPTOGAMISER, *v. n.* Zich toeleggen op de navorsching van planten, waervan het geslacht onbekend is.
CRYPTOGRAPHIE, *f.* *voyez* STÉGANOGRAPHIE.
CRYPTONYME, *adj.* et *s. m.* p. *kriptonime.* Naemeloos; die zynen waeren naem verbergt.
CRYPTOPORTIQUE, *m.* Onderaerdsche galery, *v.*
CRYSTAL, ETC. *voyez* CRISTAL, etc.
CUBATION, *f.* (t. de géom.). Konst van den inhoud der lichaemen te meêten, *v.*
CUBATURE, *f.* (t. de géom.). Konst van den vierkanten inhoud van een lichaem te meêten, *v.*
CUBE, *m.* Teêrling, *m.*, gelyke deelen, *o.* —. Kubiekgetal, *o.* —, *adj.* Teêrlingsvormig, zeskantig, kubiesch. *Pied —.* Kubiekvoet, *m.*
CUBÈBE, *f.* (plante). Steêrtpeper, *v.*
CUBER, *v. a.* Tot eenen teêrling *of* zeskant brengen, maeken.
CUBIQUE, *adj.* Teêrlingsvormig, zeszydig, zeskantig, kubiesch.
CUBITAL, E, *adj.* Van den elleboog. *Muscle —.* Elleboógspier, *v.* —, *m.* Bankszen waerop men met de elleboógen rust, *o.*
CUBITUS, *m.* pr. l'*s.* (t. d'anat.). Armbeen, *o.*
CUBLANC, *m.* *voyez* CUL-BLANC.
CUBOÏDE, *m.* (anat.). Teêrlingbeen, *o.*
CUCERON, *m.* (insecte). Kleyne maey, plantluys, *v.* (spier, *v.*
CUCULLAIRE, *adj.* *Muscle —.* Nek-
CUCURBITACÉ, E, *adj.* (t. de bot.). *Plante —e.* Meloenagtige plant, plant welker vrugten gelyken aen de kauwoerde, meloenkomkommer, enz.
CUCURBITAIN, *m.* Platten worm, *m.*
CUCURBITE, *f.* (chim.). Overhaelvat, *o.*, overhaelketel, *m.*
CUEILLAGE, *m.* p. *—je.* Plukking, afplukking, *v.*, pluktyd, *m.* —. Het scheppen van het gesmolten glas in eene glasblaezery.
CUEILLE, *f.* (t. de mar.). Breedte des zeyldoeks, *v.*
CUEILLERET, *m.* p. *—rè* (t. de prat.). Gynsregister der inkomsten van een leengoed, *o.*
CUEILLETTE, *f.* p. *—lète.* Inzameling van vrugten, *v.* —. Opzameling van penningen voór de armen, *v.* — (t. de mar.). Verzameling van goederen tot eene scheêpslaeding, *v.*; stukgoed, *o.*
CUEILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Plukker, *m.*; plukster, *v.* —. Leerjongen in eene glasblaezery, *m.*
CUEILLIR (je cueille, tu cueilles, il cueille, nous cueillons, vous cueillez, ils cueillent; je cueillais, etc.; je cueillis, etc.; je cueillerai, etc.; je cueillerais, etc.; que je cueille, etc.; que je cueillisse, etc.; cueillant; cueilli, etc.), *v. a.* et *irrég.* Plukken, afplukken, leêzen, inzamelen. — *des fruits.* Vrugten plukken. — DES PALMES, DES LAURIERS (fig.). Laurieren plukken, overwinningen behaelen.
CUEILLOIR, *m.* p. *—loar.* Fruytmand, *v.*, fruytkorf, vrugtkorf, *m.*, plukmand, *v.* (mand, *v.*
CUIDER, *m.* p. *kuidé.* Lange fruyt-
* CUIDER, *v. a.* Gelooven, meenen, zich inbeêlden.
CUILLER, CUILLÈRE, *f.* Lepel, *m.* — *à soupe.* Soeplepel. — *à pot.* Potlepel.
CUILLERÉE, *f.* Lepelvol, schep, *m.*
CUILLERON, *m.* Lepelblad, blad van eenen lepel, *o.* —. Lepelvormig blad, *o.*
CUILLIER, *m.* (oiseau). Lepelaer, zekeren vogel, *m.* —. Lepelvormige zeeschelp, *v.*
CUINE, *f.* (t. de chim.). Distileêrkruyk, *v.*
CUIR, *m.* p. *kuir.* Leêr, leder, vel, *o.*, huyd, *v.* — *cru.* Onbereyde huyd, *v.* — *de poule.* Fyn handschoenleêr. — *fort*, — *à semelle.* Zoólleêr. — *doré.* Goudleêr. — *bronzé.* Kamoesleêr. — *à rasoirs.* Strykriem, *m.* — *de laine.* Zekere wollen stoffe, *v.* — (prov.). DU — D'AUTRUI ON A BEAU FAIRE LARGE COURROIE. Van een anders leêr is het goed riemen snyden.
CUIRASSE, *f.* p. *—racc.* Harnas, borstwapen, *o.*
CUIRASSÉ, E, *adj.* Geharnast; (fig.) overal op voórzien, op alles wel voórbereyd.
CUIRASSER, *v. a.* HARNASSER. Met een harnas wapenen.
CUIRASSIER, *m.* Kurassier, ruyter met harnas, *m.*
CUIRE, *v. a.* Koóken, zieden; bakken. — *de la viande.* Vleesch koóken. — *du pain.* Brood bakken. —, (fig.) MÛRIR. Rypen, doen rypen. *Le soleil cuit les fruits.* De zon stoóft de vrugten, maekt ze ryp. —. Verdouwen, verteêren. *L'estomac cuit les viandes.* De maeg koókt, verteêrt de spyzen. —, *v. n.* Koóken, zieden. —, CAUSER UNE DOULEUR PIQUANTE. Steêken, byten, branden, pyn doen. *Les mains, les yeux me cuisent.* De handen, de oogen steêken my. *Il vous en cuira.* Het zal u berouwen.
CUISANT, E, *adj.* Pynlyk, bytend, smertelyk, scherp. *Froid —.* Bytende koude. *Des soucis —s.* Smertelyke zorgen. *Douleur —e.* Scherpe pyn.
CUISINE, *f.* Keuken, *v.* — *voûtée.* Kelderkeuken. —. Koókkonst, *v.*, het koóken, *o.* *Faire la —.* De keuken doen, koóken, de spyzen bereyden. *Fonder, bâtir la —.* In de mondbehoeften voórzien. —. Keukenbedienden, *m. mv.* *Latin de —.* Keukenlatyn, kraemerlatyn, *o.*
CUISINER, *v. n.* (gem.). Koóken, spyzen bereyden.
* CUISINERIE, *f.* Koókkonst, *v.*
CUISINIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Kok, *m.*; kokin, keukenmeyd, *v.*
CUISINIÈRE, *f.* Zeker keukengereedschap, *o.*
CUISSART, *m.* p. *kuiçar.* Dystuk, *o.*
CUISSE, *f.* Dy, dye, *v.* — *de poulet, etc.* Bout, *m.*
CUISSE-MADAME, *f.* au pl. *cuisses-madame.* (poire). Zekere zomerpeêr, *v.*

Digitized by Google

CUISSON, *f.* p. *kuiçon.* Het koóken *of* bakken, baksel, *o. Pain de* —. Huysbakkenbrood. —. Brandende pyn, steéking, *v.*

CUISSOT, *m.* p. *kuiçô.* Bout (van een wild dier), *m.*

CUISTRE, *m.* Schoólknegt, *m.* —, Pédant (fam.). Neuswyzen, waenwyzen, *m.*

CUIT, E, *adj.* Gekoókt, gezoóden, gebakken, gaer.

CUITE, *f.* Het bakken, *o. La — des briques.* Het steenbakken. — *de la chaux.* Het kalkbranden. —. Baksel, *o.*

CUIVRE, *m.* Koper, *o.* — *jaune.* Geél koper. — *rouge.* Rood koper. — *noir.* Ongezuyverd koper. *De* —. Koperen.

CUIVRÉ, E, *adj.* Koperagtig, koperverwig. —. Verkoperd.

CUIVRER, *v. a.* Verkoperen, met koper beleggen.

CUIVRÉTTE, *f.* Koperen moudstuk aen een blaesspeéltuyg, *o.*

CUIVREUX, EUSE, *adj.* Koperagtig, koperverwig.

CUL, *m.* p. *ku.* Agterste, gat, *o.*, aers *m.* — *de plomb.* Loodaers, zitter, *m.* — *d'artichaut.* Artichokstoel, *m.* —, (fig.). Bodem, *m.*, het onderste, *o. Mettre une charrette à* —. Eene karre agterover zetten. *Mettre un tonneau sur son* —. Eene ton op haer eynd zetten, ook ledigen.

CULASSE, *f.* Broek, kamer (van een kanon), *v.* —. Agterste schroef, steêrtschroef (van een schietgeweêr), *v.*

CUL-BLANC, *m.* p. *ku-blan.* (oiseau). Witsteêrt, *m.*, witbuyksken (zekeren vogel), *o.*

CULBUTE, *f.* Tuymeling, ombuyteling, *v.* —, Chute. Val, *m.*

CULBUTER, *v. a.* Doen tuymelen; omwerpen, het onderste boven werpen. —, (fig.). In den grond helpen. —, *v. n.* Tuymelen, omtuymelen, vallen. —, (fig.) Etre ruiné. Zyne bezittingen verliezen, te gronde gaen.

CULBUTIS, *m.* (gem.). Omverre geworpene zacken, *v. mv.*

CUL-DE-BASSE-FOSSE, *m.* au pl. *culs-de-basse-fosse.* Onderaerdschen kerker, *m.*, donker hol, *o.*

CUL-DE-JATTE, *m.* au pl. *culs-de-jatte.* Napkruyper, mensch zonder beenen die zich in eenen houten bak voortsleépt, *m.*

CUL-DE-LAMPE, *m.* p. *kû-de-lanpe.* au pl. *culs-de-lampe.* (t. d'archit.). Zeker loofwerk, sieraed in de bouwkunde, *o.* — (t. d'impr.). Sieraed aen het eynde van een hoofdstuk in eenen boek, *o.*

CUL-DE-SAC, *m.* p. *cu-de-sak.* au pl. *culs-de-sac.* Blinde straet, *v.*

CULÉE, *f.* Hoekmuer waerop den laetsten boóg van eene brug rust, *m.* —. Ry paelen, *v.* — (t. de mar.). Stoot van een schip tegen den grond, *m.* — (t. de tann.). Steêrtstuk, *o.*

CULER, *v. n.* (mar.). Agteruyt vaeren, over stuer dryven.

CULERON, *m.* Beuling van den steêrtriem, *m.* (darm, *m.*

CULIER, *adj. m. Boyau* —. Aers-

CULIÈRE, *f.* (pierre). Druypsteen (onder eene goót), *m.* —. Steêrtriem om den zadel vast te houden), *m.*

CULINAIRE, *adj.* p. —*nère.* Tot de keuken behoorend. *Art* —. Koókkonst, *v.*

CULMIFÈRE, *adj.* (t. de bot.). Stoppelig, strooyagtig.

CULMINANT, *adj. m. Point* —. Hoogste punt van een gestarnte, *o.*

CULMINATION, *f.* (t. d'astr.). Oogenblik op welk een gestarnte de middaglyn doórgaet, *o.*

CULMINER, *v. n.* (t. d'astr.). De middaglyn doórgaen.

CULOT, *m.* p. —*lô.* Den laetstgeboóren, den jongsten, *m.* —, (fam.). Die het laetste in een gezelschap ontfangen word. —. Grondsop, zinksel in eenen smeltkroes, *o.* —. Voet van eene kerklamp. — (t. d'archit.), Zeker sieraed in de bouwkunde, *o.*

CULOTTE, *f.* Broek (mansklee dsel), *v.* — *de bœuf, de pigeon.* Het agterste van eenen os, van eene duyf. — *d'un pistolet.* Kap van eene pistoól, *v.*

CULOTTER, *v. a.* In de broek steéken. —. Broeken maeken. *Se* —. Zyne broek aendoen.

CULOTTIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. —*lotié.* Broekmaeker, *m.*; broekmaekster, *v.*

CULOTTIN, *m.* Enge broek, *v.* —, (fam.). Broekman (kind dat eerst in de broek is), *m.*

CULPABILITÉ, *f.* Pligtigheyd, schuldbaerheyd, *v.*

CULTE, *m.* Eerdienst, godsdienst, *m.*, godsdienstoefening, eerbewyzing, *v.* — *de latrie.* Goddelyke eerbewyzing, eerdienst die men aen God bewyst. — *d'hyperdulie.* Eerdienst die men aen de H. Maegd bewyst. — *de dulie.* Eerdienst die men aen de heyligen bewyst.

CULTÉLLATION, *f.* (t. de géom.). Het meéten van hoogten en afstanden stukswyze.

CULTIVABLE, *adj.* Beploegbaer, bebouwbaer.

CULTIVATEUR, *m.* Landbouwer, beploeger, bebouwer, akkerman, *m.* —, TRICE, *adj.* Landbouwend.

CULTIVER, *v. a.* Bouwen, bebouwen, landbouwen, ploegen, akkeren, aenkweeken. — *la terre.* Het land bouwen *of* ploegen. — *les vignes, les plantes.* De wyngaerden, de planten aenkweeken. — *les arts et les sciences.* De konsten en weêtenschappen beoefenen. — *l'amitié de q. q.* Iemands vriendschap aenkweeken *of* onderhouden. — *l'esprit, la mémoire.* Het verstand, het geheugen oefenen.

CULTURE, *f.* Landbouw, akkerbouw, *m.*, bebouwing, beploeging; (fig.) oefening, beoefening, aenkweeking, *v. Un pays de grande* —. Een land dat men met peêrden beploegt. *La — des sciences.* De beoefening der weêtenschappen.

CUMIN, *m.* (plante). Komyn, *m.*

CUMULATIF, IVE, *adj.* (t. de prat.). Gezamenlyk.

CUMULATIVEMENT, *adv.* (t. de prat.). Gezamenlyk. (hoopen.

CUMULER, *v. a.* Verzamelen, opeen-

CUNÉIFORME, *adj.* Wigvormig. *Os* —. Wiggebeen, *o.*

CUNETTE, CUVETTE, *f.* (t. de fortif.). Sloot (in het midden van eene diepe buytengragt), *v.*

CUPIDE, *adj.* Begeêrlyk, begeêrig, greêtig.

CUPIDITÉ, *f.* Begeêrlykheyd, greêtigheyd, *v.*

CUPIDON, *m.* Minnegod, Cupido, *v.*

CUPRIFICATION, *f.* Koperwording, kopermaeking, *v.*

CUPULE, *f.* (t. de bot.). Kleyne schael, *v.*

CURABILITÉ, *f.* Geneésbaerheyd, *v.*

CURABLE, *adj.* Geneésbaer, geneéslyk.

CURAGE, *m.* p. —*je.* Ruyming, *v.*, het ruymen *of* schoonmaeken, *o. Le — d'une rivière, d'un canal, etc.* De ruyming, het ruymen van eene rivier, eene vaert, enz. —, Plante. Waterpeper, *v.*

CURATÉLLE, *f.* p. —*tèle.* Voogdy, *v.*, momberschap, voogdyschap, *o. Avoir la — d'un enfant.* De voogdyschap over een kind hebben. *Mettre q. q. en* —. Iemand stadskind maeken.

CURATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Voogd, momber, *m.*; voogdes, mombersche, *v.*

CURATIF, IVE, *adj.* Geneézend.

CURATION, *f.* Geneézing, *v.*

CURCUMA, *m.* (plante). Kurkuma, *v.*

CURE, *f.* Wondheeling, heeling, geneézing, kuer, *v.* —. Pastoorschap, pastoorsambt, *o.* —. Pastoory, *v.*, pastoorshuys, *o.* — (t. de fauc.). Geneésmiddel voór vogelen, *o.*

CURÉ, *m.* Pastoor, zielzorger, *m.*

CURE-DENT, *m.* au pl. *cure-dents.* Tandenkuyscher, tandenstoker, *m.*

CURÉE, *f.* (t. de vén.). Gewy, *o.* —, (fam.). Buyt, roof, *m.*

CURE-MÔLE, *m.* au pl. *cure-môle.* Modder molen, *m.*; baggernet, *o.*

CURE-OREILLE, *m.* au pl. *cure-oreilles.* oorkoter, *m.* oorlepeltje, *o.*

CURE-PIED, *m.* au pl. *cure-pied.* Schraepyzer (om de pooten der peerden schoon te maeken), *o.*

CURER, *v. a.* Ruymen, reynigen, zuyveren, schoonmaeken.

CURETTE, *f.* p. —*rète.* (instrument de chirurgie). Steentang, *v.*; priem waermede men de kaerdebollen ontdoet van de wol, *m.*

CUREUR, *m.* Ruymer, reyniger, *m.* — *de puits.* Putruymer.

CURIAL, E, *adj.* au pl. m. *curiaux.* Tot eene pastoory *of* parochie behoorend, *v.*

CURIE, *f.* Curie (gedeelte van een geslacht by de oude Romeynen), *v.*

CURIEUSEMENT, *adv.* Nieuwsgierigelyk, weêtgierigelyk. —. Zorgvuldiglyk.

CURIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Nieuwsgierig, vraegagtig. —. Zorgvuldig, bezorgd. —. Nieuw, zeldzaem, ongewoon, fraey, aerdig. —, *m.* Nieuwsgierigen, *m.* —, *f.* Nieuwsgierige, *v.* —, *m.* Liefhebber, *m. Il est — de fleurs, de tableaux.* Hy is eenen liefhebber van bloemen, van schilderyen. —. Het byzonderste.

CURION, *m.* Curio (priester van eene curio by de oude Romeynen), *m.*

CURIOSITÉ, *f.* Nieuwsgierigheyd, weêtgierigheyd, vraegagtigheyd, *v.* —. Liefhebbery, *v.* —*s.* Zeldzaemheden, raerityten, *v. mv.*

CURLANDE, *f.* (pays). Courland, *o.*

CURLE, *f.* Touwslaegersrad, *o.*

CUROIR, *m.* p. —*roar.* Stok om de ploeg te zuyveren, *m.*

CURSEUR, *m.* (t. de mar.). Kruy (van eenen graedboóg), *o.*

CURSIVE, *adj. f.* Loopend, cursyf *Ecriture* —. Cursyf schrift, *o.*

CURTICÔNE, *m.* (géom.). Afgeknotten kegel, *m.*

CURULE, *adj. Chaise* —. Ivooren stoel (ten gebruyke van zekere romeynsche overheden), *m.*

CURURES, *f. pl.* Vuylnis, *v.*, modder bagger, *m.*

CURVILIGNE, *adj.* (t. de géom.) Kromlynig.

CURVITÉ, *f.* Kromte, bogt, *v.*

CUSCUTE, *f.* (plante). Vrangkruyd viltkruyd, *o.*

CUSPIDÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Pylvormig. (steêkig

CUSSONÉ, E, *adj.* p. *kuçoné.* Worm

CUSTODE, *m.* (religieux). Plaetsvervanger van den provinciael (in eene geestelyk orden), *m.* —, *f.* Kap, *v.* deksel (eener ciborie), *o.* —. Gordyn (bezyden het groot altaer), *v.* —. Matras, *v.*, rugkussen (in eene koets), *o.* —. Kap (van eenen pistoólkoker), *v.*

CUTAMBULE, *adj. Vers* —*s.* Huydwormen, *m. mv.*

CUTANÉ, E, *adj.* Van de huyd, van het vel. *La gale est une maladie* —*e.* Het schurft is eene huydziekte

CUTICULE, *f. voyez* Epiderme.

CUTTER, *m.* (navire). Kotter (vaertuyg met een zeyl), *m.*

CUVE, *f.* Kuyp, tobbe, *v.*

CUVEAU, *m.* Kuypken, tobbeken,

CUVÉE, *f.* Kuypvol, *v.*

CUVELAGE, *m.* Bekleeding met ba ken en planken (om de instortin der aerde te beletten in de mynpu ten), *v.*

Digitized by Google

CUVELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Met planken bekleeden, beseiten.
CUVER, *v. n.* In de kuyp staen. —, *v. a.* — *son vin.* Den wyn *of* zynen roes uytslaepen.
CUVETTE, *f.* p. —*vète.* Kuypken, tabbeken, waschvat in eene eêtzael, *o.*, spoelbak, koelbak, *m.*
CUVIER, *m.* p. —*vié.* Loogkuyp, *v.*
CYCLAMEN, *m.* p. *ciclamèn.* Verkensbrood, *o.*
CYCLE, *m.* Cirkel, jaerkring, tydkring, *m.* — *solaire.* Zonnekring. — *lunaire.* Maenkring.
CYCLIQUE, *adj.* p. *ciklike.* Van de tydkringen. *Poème* —. Liedeken, gelegenheydsvers, *o.*
CYCLOÏDAL, E, *adj.* (t. de géom.). Van de radlyn. (lyn, *v.*
CYCLOÏDE, *f.* (t. de géom.). Radlyn.
CYCLOMÉTRIE, *f.* Kringmeêtkunde, *v.*
CYCLOPE, *m.* Reenoogigen reus, smidsgezel van Vulcanus (fabelk.), *m.*
CYCLOPTÈRE, *m.* (poisson). Kraekbeenigen visch, *m.*
CYGNE, *m.* p. *ci-gne.* (oiseau). Zwaen, *v.* —, (fig.) GRAND POËTE. Voornaemen dichter, *m.* *Chant du* —. Zwanezang, *m.*
CYLINDRACÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Rond, rolvormig.
CYLINDRE, *m.* Rol, *v.*, cilinder, *m.*
CYLINDRIQUE, *adj.* Rolrond, rolvormig, cilindervormig.
CYLINDROÏDE, *m.* (t. de géom.). Rolvormige figuer, *v.*
CYMAISE, *f.* p. *cimèse.* (t. d'archit.). Bovendeel van een lystwerk, *o.*
CYMBALAIRE, *f.* p. *cinbalère.* (plante). Cimbaelkruyd, navelkruyd, *o.*
CYMBALE, *f.* Cimbael, cimbel, *v.*, zeker speêltuyg van koper, *o.*
CYME, *f.* (t. de bot.). Scheut, *m.*, spruyt, *v.*
CYNANCHE, *f.* Hevige keêlontsteêking, *v.*
CYNANTHROPIE, *f.* (t. de méd.). Raezende dolheyd, *v.*
CYNÉGÉTIQUE, *adj.* Van de jagt.
CYNIPS, *m.* (insecte). Galvlieg, *v.*
CYNIQUE, *adj.* et *s.* Cinisch; onbeschaemd, hondsch. —, *m.* Cinischen wysgeêr, *m.*
CYNISME, *m.* Leering der cinische wysgeêren, *v.* —, IMPUDEUR. Onbeschaemdheyd, *v.*
CYNOCÉPHALE, *m.* p. *cinocèfale.* Aep met eenen hondskop, *m.*
CYNOCRAMBE, *f.* (plante). Hondskool, *v.*
CYNOGLOSSE, *f.* (plante). Hondstong, *v.*
CYNOREXIE, *f.* Hondshonger, *m.*
CYNORRHODON, *m.* Hondsroozelaer, *m.*; hondsroos, *v.*
CYNOSORCHIS, *m.* Standelkruyd, *o.*
CYNOSURE, *f.* (t. d'astr.). Den kleynen beêr (noórdelyk gestarnte), *m.*
CYPHOSE, *f.* (t. d'anat.). Buyging der ruggegraet, *v.*
CYPRÈS, *m.* p. *ciprè.* Cipresboom, *m.* *Bois de* —. Cipressenhout, *o.* *Les funestes* —. De dood.
CYPRIÈRE, *f.* Cipressenbosch, *o.*
CYSTHÉOLITHE, *f.* (pierre). Sponsteen, *m.*
CYSTHÉPATIQUE, *adj.* (t. de méd.). *Conduit* —. Buys die de gal der lever brengt in de galblaes, *v.*
CYSTIQUE, *adj.* (t. de méd.). Tot de galblaes behoorend.
CYSTIRRHAGIE, *f.* (t. de méd.). Bloedloozing uyt de blaes, *v.*
CYSTITE, *f.* (t. de méd.). Blaesontsteêking, *v.*
CYSTOCÈLE, *f.* (t. de méd.). Blaesbreuk, waterbreuk, *v.*
CYSTOTOMIE, *f.* (t. de chir.). Blaessnyding, blaesopening (om er den steen uyt te haelen), *v.*
CYTISE, *m.* (arbrisseau). Geytenblad, *o.*, heesterklaver, *v.*
CYZICÈNE, *m.* Eêtzael tegen het noórden (by de oude Grieken), *v.*
CZAR, *m.* Czaer, Czar (titel van de souvereynen van Rusland), *m.*
CZARINE, *f.* Czarin, *v.*
CZAROWITZ, *m.* Zoón van den Czaer, *m.*

D.

D, *m.* *D*, *v.* Cette consonne se prononce *dé* suivant l'ancienne appellation, et *de*, suivant la nouvelle. A la fin des mots, lorsqu'il se prononce, il prend le son du *t*, devant une voyelle ou une *h* muette : *de fond en comble*, *grand homme* (qu'on prononce de *fon-ten-comble*, *gran-thomme*). En général, dans la conversation, le *d* final ne se fait pas ordinairement entendre et *froid excessif*, *bord escarpé*, se prononcent comme s'il y avait : *froi excessif*, *bor escarpé*. Employée comme lettre numérale, cette consonne signifie 500.
DA, *interj.* (fam.). *Oui-da !* Ja toch! ja zeker! ja wel! *Nenni-da !* Neên toch! toch niet!
D'ABORD, *voyez* ABORD.
DACTYLE, *m.* Dactilus (voet in een vers), *m.* (laery, *v.*
DACTYLIOMANCIE, *f.* Vingerwigchelaery, *v.*
DACTYLIQUE, *adj.* Van den Dactilus.
DACTYLOLOGIE, *f.* Vingerspraek, *v.*
DACTYLONOMIE, *f.* Konst van rekenen met de vingers, *v.*
DADA, *m.* (t. enfantin). Kinderwoórd, paardje, *o.*
DADAIS, *m.* p. —*dè.* (fam.). Onnoozeles bloed, sul, *m.*
DAGORNE, *f.* Koey met eenen hoórn, *v.* —, (pop.). Oud knorrig wyf, *o.*
DAGUE, *f.* p. *daghe* (sorte d'épée). Degge, *v.*, pook, *m.* —. Eyndje touw (t. de matroozen) te slaen, *o.* —s jagen hert, *m.* *mv.*
DAGUER, *v. a.* Met eene touw slaen.
DAGUET, *m.* p. *daguè.* Spithert, *m.*
DAIGNER, *v. n.* Zich verweêrdigen, zich geweêrdigen. *Daignez m'écouter.* Gewaerdigt my te aenhooren.
D'AILLEURS, *adv.* *voyez* AILLEURS.
DAILLOTS, *m. pl.* (mar.). Leeuwertjes (ringen aen het slagzeyl), *o. mv.*
DAIN, *m.* p. *din.* Damhert, deyn, *m.*
DAINE, *f.* Deyne, *v.*
DAIS, *m.* p. *dè.* Troonverhemelte, *o.*, draegkemel, *m.*
DALBERGE, *m.* (plante). Zekere peulvragtdraegende plant, *v.*
DALEM (ville). 'S Graevendal.

DALLE, *f.* p. *dale.* Vloersteen, *m.* —. Moot (sneé visch), *v.* —. Wetsteen, *m.* — (mar.). Watergoót (op een schip), *v.*, goótsteen, *m.*
DALMATIQUE, *f.* Dalmatica, *v.*, dienrok, *m.*, diakensmisgewaed, *o.*
DALOT, *m.* p. —*lô.* Spiegat (op een schip tot het afloopen der wateren), *o.*
DAM, *m.* p. *dan.* (v. m.). Schade, *v.*, nadeel, *o.* LA PEINE DU — (théologie). De straffe der schade, de beroovingen van Gods aenschyn.
DAMAS (ville). Damascus. —, *m.* (étoffe). Damast, *o.* *De* —. Damasten. — (prune). Soórt van pruym, *v.* —. Fyn stael; scherp zweêrd, *o.* — *casard.* Half zyden damast.
DAMASONIE, *f.* (plante). Zekere waterplant, *v.*
DAMASQUETTE, *f.* (étoffe). Gebloemde stoffe van goud, zilver en zyde, *v.*
DAMASQUINÉ, *f.* Ingevlamd stuk, *o.*
DAMASQUINER, *v. a.* p. —*ki*—. Invlammen, yzer *of* stael met goud *of* zilver inleggen.
DAMASQUINÉRIE, *f.* Konst van in te vlammen, *v.*
DAMASQUINEUR, *m.* Invlammer, *m.*
DAMASQUINURE, *f.* Ingevlamd werk, *o.*; arbeyd van den invlammer, *m.*
DAMASSÉ, E, *adj.* Als damast gewerkt. —, *m.* Damastlynwaed, *o.*
DAMASSER, *v. a.* p. —*mâcer.* Damast weêven, bloem- *of* beêldwerk in lynwaed weêven; sieraeden van mandewerk maeken.
DAMASSEUR, *m.* Damastweêver, *m.*
DAMASSURE, *f.* Damastwerk, *o.*
DAME, *f.* Vrouw, mevrouw, *v.* — *d'honneur.* Staetjuffer, *v.* — *de cour.* Hofjuffer, *v.* *Notre*—. Onze-Lieve-Vrouw, de Maegd Maria. — (aux échecs, aux dames). Dam, *m.*, schyf, *v.* *Etre à* —. Dam hebben. *Aller à* —. Naer dubbel gaen. *Jouer aux* —*s.* Dammen, op het damberd speêlen. — (au jeu de cartes). Vrouw, koningin, *v.* —. Den middelsten kegel *of* koning in het kegelspel, *m.* —*s.* Dyk, dam, *m.* —. Kasseyers heyblok, *m.*
DAME-DAME, *m.* Soórt van kaes, *v.*
DAME-DAMÉE, *f.* Vrouw van rang, *v.*
DAME-JEANNE, *f.* au pl. *dames-jeannes.* Korflesch, groote flesch met mandewerk omvlogten, *v.*
DAME-LOPRE, *m.* Damlooper (hollandsch vaertuyg), *m.*
DAMER, *v. a.* Dam opzetten in het damspel. — LE PION à Q. Q. (fig.). Iemand overtreffen; te knap zyn; het gras voór de voeten weêchmaeyen.
DAMERET, *m.* p. —*rè.* Saletjonker, *m.*
DAMIER, *m.* p. —*mié.* Damberd, dambord, *o.*
DAMNABLE, *adj.* p. *dânable.* Verdoemelyk, doemenswaêrdig, —, (fig.). Verderfelyk, haetelyk.
* DAMNABLEMENT, *adv.* p. *dâna*—. Verdoemelyk.
DAMNATION, *f.* Doemenis, verdoemenis, verdoeming, *v.*, verderf, *o.*
DAMNÉ, E, *adj.* et *s.* p. *dâné.* Verdoemd, gedoemd. —, *m.* Verdoemden, *m.*
DAMNER, *v. a.* Verdoemen. FAIRE — (fig.). Zeer lastig vallen *of* kwellen. *Cela me ferait* —. Daer zou ik raezend over worden. SE —. Zich verdoemen.
DAMOISEAU, DAMQISEL, *m.* Eertyds jongen edelman; edelknaep; saletjonker, pronker, *m.*
DAMOISELLE, *f.* (prat.). Oudtyds titel van eene edele juffer, juffrouw, *v.*
DANCHÉ, E, *adj.* Getand, getakt.
DANDIN, *m.* (fam.). Sul, bloed, *m.*
DANDINEMENT, *m.* Slingering in het gaen, zotte beweêging, houding van iemand, *v.*
DANDINER, *v. n.* Waggelbeenen, waggelen. —, (fig. *et* fam.). Beuzelen.
DANEMARCK, *m.* (royaume). Deênmarken. *Du* —. Deênsch.
DANGER, *m.* p. —*gé.* Gevaer, *o.*, nood, *m.* *En* — *de mort.* In doodsgevaer. —, INCONVÉNIENT. Zwaerigheyd, *v.* —*s.* Gevaerlyke plaetsen in zee, als blinde klippen, verborgene zandbanken.
DANGEREUSEMENT, *adv.* Gevaerlyk.
DANGEREUX, EUSE, *adj.* Gevaerlyk; onveylig.
DANOIS, E, *adj.* et *s.* Deênsch. —, *m.* Deên, *m.* —, *f.* Deênsche vrouw, *v.*
DANS, *prép.* *de temps et de lieu.* In,

Digitized by Google

op, voórzetsel van tyd en plaets. *Il est — la chambre.* Hy is in (op) de kamer. *Il est — une posture contrainte.* Hy is in eene gedwongene houding. — *cette année.* In, binnen dit jaer. —. Binnen, over. *Il partira — trois jours.* Hy zal binnen, over dry dagen vertrekken. — *peu.* Binnen kort. —. By, uyt. *Je l'ai lu — Cicéron.* Ik heb dat by Cicero geleézen. *Prenez mon canif — mon pupitre.* Neém myn pennemes uyt mynen lessenaer. *Manger — un plat.* Uyt eene schotel eéten. *Boire — un verre.* Uyt een glas drinken. *Cet homme vivra — la postérité.* Dien man zal by de nakomelingschap leéven. —. Met, naer, volgens. *Agir — de bonnes vues.* Met goede oogmerken handelen. — *les principes d'Aristote.* Volgens de grondstellingen van Aristoteles.

DANSE, *f.* Dans, *m.*, het dansen, *o.* *Entrer en —.* Beginnen mede te dansen. *Avoir l'air à la —.* Geschiktheyd, genegenheyd hebben tot het dansen. —, Air à danser. Dans, *m.* —. Dansgezelschap, *o.*, danszael, *v.* *Mener la —.* Eene zaek bestieren. —, (fig.). Connection. Bestraffing, *v.*

DANSER, *v. a.* et *n.* Dansen. — *un branle.* Eenen ronden dans dansen. Ne savoir sur quel pied — (fig.). Geenen raed weéten. — *sur la corde.* Op de koord dansen.

DANSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Danser, *m.*; danseres, dansster, *v.*

DANSOMANIE, *f.* Verzotheyd op het dansen, *v.*

DANUBE, *m.* (fleuve). Donauw, *m.*

DAPHNITE, *f.* (pierre). Laurierstean, *m.*

DAPHNOMANCIE, *f.* p. *dafno—.* Laurierwigchelaery, *v.*

D'APRÈS, *voyez* Après.

DARD, *m.* p. *dar.* Werpschigt, handpyl, *m.*, werpspies, *v.* — *à feu.* Brandpyl op de schepen. —, (fig.). Schimpwoórd, *o.*, schimprede, *v.* —. Angel (der insekten), *m.* —, (bot.). Stampertje, helmsteéltje, *o.*, stofdraed, *v.* — (poisson). Zekeren visch, *m.*

DARDER, *v. a.* Met eenen werppyl doórbooren; schieten, werpen. *Le soleil darde ses rayons.* De zon schiet haere straelen. — *un regard.* Eenen blik werpen. (ter, *m.*

DARDEUR, *m.* Pylwerper, pylschie-

DARDILLE, *f.* Steél *of* stengel eener nagelbloem, *m.*

DARDILLER, *v. n.* Zyn stampertje schieten.

DARIOLE, *f.* (pâtisserie). Roomtaert, struyf, *v.*

* **DARIOLETTE**, *f.* p. *—lète.* Vertrouwelinge eener heldin in eenen roman, *v.*

DARIQUE, *f.* (monnaie). Gouden *of* zilveren muntstuk in Perziën, *o.*

DARNE, *f.* Moot, sneé, *v.*

DARSE, *f.* Dok, *o.*, kom (gedeelte eener haven, hetwelk met eenen boom *of* keten afgesloóten word), *v.*

DARTRE, *f.* Dauwworm, hairworm, *m.* — *farineuse.* Droogen hairworm. — (méd. vét.). Zweêr, *v.*

DARTREUX, EUSE, *adj.* Douwwormagtig, hairwormagtig.

DASYMÈTRE, *m.* p. *—si—.* Lochtmeéter, *m.* (insekt, *o.*

DASYPODE, *m.* (insecte). Soórt van

DATAIRE, *m.* p. *—tère.* Voórzitter in de *daterie*, pauselyken kancelier, *m.*

DATE, *f.* Dagteekening, *v.*

DATER, *v. a.* Dagteekenen, dateéren. —, *v. n.* *Il date de loin.* Hy kan veéle jaeren terug denken.

DATERIE, *f.* Pauselyke kancelaery van waer de acten van geestelyke ambten afgeveêrdigd worden; *daterie, v.*

DATIF, *m.* (t. de gramm.). Geéver, dativus, *m.*

DATION, *f.* p. *—cion* (pal.). Onvrywillige gift *of* geéving, *v.*

DATISME, *m.* Verveélend gebruyk van gelyk beteekenende woórden, *o.*

DATIVE, *adj. f.* *Tutelle* — (prat.). Doór de overheyd opgedraegen voogdyschap, *o.*

DATTE, *f.* p. *date* (fruit). Dadel, *v.*

DATTIER, *m.* p. *datié* (arbre). Dadelboom, *m.*

DATURE, *f.* (plante). Steékappelboom, *m.*

DAUBE, *f.* p. *dôbe.* Andovi (saus), *m.*; vleesch in den andovi, *o.* *Poisson à la —.* Visch in den andovi.

DAUBER, *v. a.* p. *dôber* (pop.). Vuystslagen geéven. —, (fig.). Bespotten, kwaedspreéken. —. In den andovi leggen.

DAUBEUR, *m.* (fam.). Spotter, kwaedspreéker, *m.*

DAUPHIN, *m.* p. *dôfin.* Dolfyn, zekeren zeevisch, *m.* —. Dolfyn, eertyds den kroonprins van Frankryk, *m.*

DAUPHINE, *f.* Vrouw van den dolfyn *v.*

D'AUTANT, *voyez* Autant.

DAVANTAGE, *adv.* Meer, nog meer. *Je n'en dirai pas —.* Ik zal er niets meer van zeggen. —. Langer.

DAVÉRIDION, *m.* Adderolie, spykolie, *v.*

DAVIER, *m.* p. *—vié.* Tandentrekker, *m.* —, (tonn.). Reeptang, *v.*

DE, *prép.* Van, uyt, om, over, met, doór, te. *Je viens de Londres.* Ik kom van Londen. *Il sort de l'église.* Hy gaet uyt de kerk. *De travers.* Over dwars. *De côté.* Van ter zyde. *De concert.* Eenstemmig. *De jour en jour.* Van dag tot dag. *De deux jours l'un.* Om den anderen dag. *Il est parti de jour.* Hy is des dags, by dag vertrokken. *Une livre de pain.* Een pond brood. *Un verre de vin.* Een glas wyn. *Parlons de cette affaire.* Laet ons van, over die zaek spreéken. *Il vient de sortir.* Hy is zoo even uytgegaen. *Combler de biens.* Met goederen overladen. *Jouer de la flûte.* Op de fluyt speélen. *Montre d'or.* Gouden zakhorlogie. *De Gand à Bruxelles.* Van Gend tot Brussel. *Salle de spectacle.* Schouwburg. *De par le roi.* Van wege, in naem des konings.

DÉ, *m.* Dobbelsteen, teêrling, *m.* *Il a le dé.* Hy moet eerst speélen. — *à coudre.* Vingerhoed, *m.* — *sans fond.* Naeyring, *m.* Coup de —, (fig.) hasard. Geval, *o.* — (t. d'archit.). Vierkant voetstuk van eene zuyl, vaes, enz., *o.* —, (prov.). Tenir le — dans une compagnie. Den meester willen speélen in een gesprek, het woórd alleen willen voeren.

DÉALBATION, *f.* (t. de chim.). Verandering van zwart in wit (doór het vuer), *v.*

DÉBÂCLAGE, *m.* *voyez* Débâcle.

DÉBÂCLE, *f.* Ysgang, *m.*, ysbreuk, dryvende ysschaelen, *v.* —. Het opruymen eener haven doór het terugtrekken der ledige schepen om de geladene naer den wal te haelen, *v.* —, (fig.). Schielyke omwenteling, *v.*

DÉBÂCLEMENT, *m.* Opruyming (eener haven), *v.* —. Ysgang, *m.*, ysbreuk, *v.*

DÉBÂCLER, *v. a.* Eene haven ruymen, opruymen. —, *v. n.* Losbreéken van het ys.

DÉBÂCLEUR, *m.* Havenmeester, *m.*

DÉBADINER, *v. n.* (t. de jeu). Gemaekte punten weder uytwisschen.

DÉBAGOULER, *v. n.* (t. bas). Braeken. —, (pop.). Onbescheydenlyk en onvoórzigtiglyk spreéken.

DÉBAGOULEUR, *m.* (pop.). Praeter, snapper, babbelaer, *m.*

DÉBALLAGE, *m.* Ontpakking, uytpakking, *v.* (pakken.

DÉBALLER, *v. a.* Ontpakken, uyt-

DÉBANDADE, *f.* (inus.). Het uyt een loopen. A la —, confusément. In het wild. *Les troupes s'en vont à la —.* De krygsbenden loopen in het wild, verwardelyk doór malkander heén.

DÉBANDEMENT, *m.* Verwarde weêrlooping der krygsbenden, *v.*

DÉBANDER, *v. a.* Ontspannen, afspannen, ontbinden, losmaeken. Se —, se détendre. Losgaen, losspringen, afgaen. —, (fig.) Fort consumément (t. mil.). Verwardelyk weêrloopen, uyt een loopen. *Les soldats se débandèrent pour aller piller.* De soldaeten liepen in wanorde weêr om gaen te plunderen. Le temps se débande (fig.). Het weder ontslaet, word zagter. Se — l'esprit (fig.). Zynen geest ontspannen, rust verschaffen.

DÉBANQUER, *v. a.* p. *—ker.* (t. de jeu). De geheele bank winnen.

DÉBAPTISER, *v. a.* p. *débatiser.* (fam.). Den naem veranderen. *Se —.* Zynen naem veranderen. —. Het doopsel verloochenen.

DÉBARBOUILLER, *v. a.* et *pr.* Wasschen, reynigen. *Se —.* Zyn aengezigt afwasschen, reynigen.

DÉBARCADOUR, *m.* (t. de mar.). Losplaets (voór schepen), *v.*

DÉBARDAGE, *m.* Lossing, houtlossing, ontlading van hout uyt de schepen, *v.*

DÉBARDER, *v. a.* Hout lossen; ontladen, lossen, eenen last hout afleggen die men draegt.

DÉBARDEUR, *m.* Houtlosser, *m.*

DÉBARQUÉ, *m.* *Nouveau —.* Onlangs aengekomen vremdeling, nieuweling, *m.*

DÉBARQUEMENT, *m.* Ontscheéping, ontlading, landing, *v.* *Troupes de —.* Landingstroepen, *m. mv.*

DÉBARQUER, *v. a.* Ontscheépen, ontladen, lossen. —, *v. n.* Ontscheépen, voet aen land zetten, landen. —, *m.* *Au —.* By de ontscheéping, onder het ontscheépen.

DÉBARRAS, *m.* p. *—barâ.* (fam.). Ontlasting, weêrruyming, *v.*

DÉBARRASSEMENT, *m.* p. *—baracemant.* Ontslaeging, ruyming, *v.*, het weêrruymen der hindernissen, het losmaeken, *o.*, bevryding, *v.*

DÉBARRASSER, *v. a.* p. *—baracer.* Ontslaen, ontlasten, weêrruymen, ruymen, opruymen. — *les rues, les chemins.* De straeten, de wegen opruymen. *Se —.* Zich ontslaen *of* ontlasten, zich losmaeken.

DÉBARRER, *v. a.* Den sluyt- *of* slagboom weêrmaeken; ontsluyten.

DÉBAT, *m.* p. *—ba.* Twist; woórdenstryd, *m.*, geschil, *o.*

DÉBATELAGE, *m.* Lossing, ontlading der schepen, *v.*

DÉBÂTER, *v. a.* Ontzadelen. — *un cheval, un âne.* Een peêrd, eenen ezel den zadel afneémen.

* **DÉBATTABLE**, *adj.* Betwistbaer.

DÉBATTRE, *v. a.* p. *—bâtre.* (word geconj. als *battre*). Betwisten, bepleyten, verhandelen. — *les articles d'un compte.* De posten van eene rekening betwisten. — *une cause.* Eene rechtzaek bepleyten. Se —, se démener. Zich beweégen, woelen, spartelen. *Se — comme un forcené.* Te werk gaen als eenen zinneloozen. *Se — des pieds et des mains.* Met handen en voeten slaen.

DÉBAUCHE, *f.* p. *—bôche.* Overdaed, *v.*, slemp, *m.* —, Libertinage. Ongebondenheyd, ongeregeldheyd, buytenspoórigheyd, *v.*

DÉBAUCHÉ, E, *adj.* Ongebonden, ongeregeld. —, *m.* Slemper, wellusteling, *m.*

DÉBAUCHER, *v. a.* Verleyden, tot ongebondenheyd brengen. *Les mau-*

Digitized by Google

voisins compagnies l'ont débauché. De kwade gezelschappen hebben hem verleyd. —, Corrompre la fidélité. Omkoopen, verleyden; aftrekken, afstuiten. *On lui débaucha ses soldats.* Men ontroofde hem zyne soldaten door verleyding. *Se —.* Zich aan ongebondenheyd overgeeven.

Débaucheur, *m.* Verleyder, *m.*

Débaucheuse, *f.* Verleydster, *v.*

Débit, *m.* p. *—bè.* Schuld, *v.*, debet, *m.*, het verschuldigde. *Le — d'un compte.* Het beloop eener rekening.

Débiffer, *v. a.* Verzwakken, ontstellen, bederven. *Visage débiffé.* Ontsteld aengezigt. *Estomac débiffé.* Bedorrene maeg.

Débile, *adj.* Zwak, slap, kragteloos, flauw.

* Débilement, *adv.* Zwakkelyk, op eene kragteloose wyze, flauwelyk.

Débilitant, e, *adj.* (t. de méd.). Verzwakkend. —, *m.* Verzwakkend geneesmiddel, *o.*

Débilitation, *f.* Verzwakking, *v.*

Débilité, *f.* Zwakheyd, magteloosheyd, kragteloosheyd, *v.*

Débiliter, *v. a.* Verzwakken, kragteloos maeken.

Débillardement, *m.* Afsapping van het rouwe van een stuk hout, *v.*

Débillarder, *v. a.* Het rouwe van een stuk hout afsappen.

Débiller, *v. a.* De trekpeêrden van eene schuyt uytspannen.

Débit, *m.* p. *—bi.* Verkoop, aftrek, *m.*, vertier, *o.*, vertiering, neêring, sleêt, *v.*, debiet, *o. Marchandises de bon —.* Koopwaeren die goeden aftrek hebben. —, Vente en détail. Het slyten. —, (fig.). Manier van spreêken, *v. Il a un beau —, le — aisé, agréable.* Hy spreêkt schoon, vlug, bevallig, aengenaem.

Débitant, e, *s. m.* et *f.* Verkooper, *m.*, verkoopster (in het kleyn), *v.*; slyter, *m.*; slytster, *v.*

Débiter, *v. a.* Verkoopen, vertieren, slyten. —, (fig.) Raconter, répandre. Vertellen, verhaelen, uytstrooyen. *— des nouvelles.* Nieuwstydingen uytstrooyen. —, Réciter, déclamer. Opzeggen, voórleêzen. — (t. de mét.). Op zyne noodige lengte kappen *of* zaegen (spr. van hout *of* steen). — (t. de comm.). Op den debet aenteekenen. *— une partie, un article.* Eene party, eenen post in rekening boeken.

Débiteur, euse, *s. m.* et *f.* (fam.). Nieuwsverteller, *m.*; nieuwsvertelster, *v. C'est un grand — de nouvelles.* Hy is eenen grooten verteller, uytstrooyer van nieuwstydingen.

Débiteur, trice, *s. m.* et *f.* Schuldenaer, *m.*; schuldenaeres, *v.*

Débitis, *m.* (t. de pal.). Verlof om eenen schuldenaer te vatten, *o.*

Débitter, *v. a.* (t. de mar.). De label van de beting doen.

Déblai, *m.* p. *—blè.* Wechruyming van uytgegraevene aerde, *v.* —, Ces terres. Wechgeruymde *of* afgevoerde aerde, *v.* —, (fig. *et* fam.) Débarras. Ontlasting, wechruyming, *v. Voilà un beau —.* Dat geêft goede ruymte, ontlasting; word gezegd wanneer men zich van iemand *of* iets lastig ontdoet.

* Déblatération, *f.* Hevige uytvaering tegen iemand, *v.*

* Déblatérer, *v. n.* Lang en hevig tegen iemand uytvaeren.

Déblayer, *v. a.* Ontslaen, ontlasten, ruymen, wechruymen.

Déblocage, *m.* (t. d'impr.). Het uytneêmen van de verkeerde letters, *o.*

Déblouquer, *v. a.* p. *—ker.* (impr.). De omgekeerde letters uyt eenen vorm neêmen, en er de noodige letters instellen. —. Omzetten. *— une ville.* Eene stad omzetten.

Déboire, *m.* Kwaeden nasmaek, *m.* —, (fig.). Ongenoegen, verdriet, *o. Les plaisirs ont leur —.* De vermaeken hebben hunnen vrangen nasmaek, hunne kwaede gevolgen.

Déboîtement, *m.* Beenverstuyking, verrekking, ontvrigting, *v.*

Déboîter, *v. a.* p. *débotter.* Een been verstuyken, verrekken, ontvrigten. —, Déjoindre (une porte). Uyt het gelid doen gaen (word gezegd van timmer- en schryuwerk). *Se —.* Zich verrekken; uyt elkander gaen.

Débonder, *v. a.* Onthommen; den tap van eene sluys *of* de bom van een vat openen. —, *v. n.* et *pr.* Overstroomen, uytvloeyen, met geweld uytbarsten. *L'eau a débondé cette nuit par une ouverture.* Het water is deêzen nagt door eene opening uytgeloopen.

Débondonner, *v. a.* Onthommen.

Débonnaire, *adj.* p. *—bonère.* Goedertieren, zagtmoedig.

* Débonnairement, *adv.* Goedertierenlyk, zagtmoediglyk.

* Débonnareté, *f.* p. *débonèreté.* Goedertierenheyd, zagtaerdigheyd, goedheyd, *v.*

Débord, *m.* (méd.). Overloop, *m.*, overlooping, *v. — de bile.* Overloop van gal. —. Kanten van eenen steenweg, *m. mv.* — (t. de monn.). Hoogen rand van een stuk geld.

Débordé, e, *adj.* Zonder boord. —. overgeloopen, overgestroomd. —, (fig.). Ongebonden, wellustig, ongeregeld.

Débordement, *m.* Overstrooming, overvloeying, overlooping, *v.*, watervloed, *m.* —, Irruption. Inval, *m. Le — des barbares dans l'empire romain.* Den inval van de barbaeren in het romeynsch ryk. —, (fig.) Dissolution. Ongebondenheyd, ongeregeldheyd, *v. Le — de ses mœurs.* De ongebondenheyd zyner zeden.

Déborder, *v. a.* Den boord afdoen. — (art mil.). Overvleugelen. *La première ligne des ennemis débordait la nôtre.* De eerste linie des vyands overvleugelde de onze. —, *v. n.* Overhangen, uytsteêken, overschieten. —, (mar.). Afsteêken, losraeken van de aenklamping. —, *v. n.* et *pr.* Overstroomen, overloopen. *La Meuse s'est débordée.* De Maes is overgevloeyd. *La bile se déborde.* De gal loopt over. — en injures (fig.). In scheldwoórden uytvaeren.

Déboroir, *m.* p. *—doar.* Kuypers- en loodgieters snymes, *o.*

Débosser, *v. a.* p. *—bocer.* (mar.). Den stopper van de kabel losmaeken.

Débotter, *v. a.* et *pr.* Ontleêrzen; zich ontleêrzen.

Débouché, *m.* Middel, *o.*, *of* uytweg om de waeren te vertieren, *m.* —. Plaets waer men de waeren vertiert, *v.* —. Weg, openweg (om tot eene plaets te komen), *m.*; eynde van eene engte, *o.* —, (fig.). Middel om ergens toe te geraeken, *o.*, uytweg, *m.*

Débouchement, *m.* Ontstopping, opening, *v.*

Déboucher, *v. a.* Ontstoppen, openen. — (une bouteille). Ontkurken. —, Faire évacuer (méd.). Openen. *Cette médecine vous déboucherà.* Dat geneesmiddel zal u openlyf maeken. —, *v. n.* Sortir d'un défilé. Uyt eene engte komen. *— les chemins, les passages.* De wegen, de doórtogten openen. *L'armée déboucha.* Het leger trok door.

Débouchoir, *m.* p. *—choar.* Zeker juwelierswerktuyg, *o.*

Déboucler, *v. a.* Ontgespen, de gespen losdoen. *— les cheveux.* Het hair ontkrollen *of* ontwarren, de krollen uytdoen.

Débouilli, *m.* p. *—bouil-li.* Proefneêming van de deugdzaemheyd der verf van stoffen, *v.*

Débouillir, *v. a.* (t. de teinturier). Staeltjes van geverwde stoffen kooken, om de vastheyd der koleuren te beproeven.

Débouquement, *m.* Het uytzeylen *of* uytloopen.

Débouquer, *v. n.* (mar.). Uytzeylen, uytloopen.

Débourber, *v. a.* Uytbaggeren, ontmodderen, uyt den modder trekken. *— du poisson.* Visch in het helder water zetten om hem den grondigen smaek te beneêmen.

* Débourgeoiser, *v. a.* p. *—joazer.* Borgerlyke gewoonten afleeren.

Débourrer, *v. a.* De prop van een schietgeweêr aftrekken. — un jeune homme (fig.). Eenen jongeling zyne walgelyke houding, zyne leelyke manieren beneêmen. Se —. Beschaefd *of* welgemanierd worden. *— un cheval.* Een peêrd beryden.

Débours, *m.* Verschot (in geld), voórschot, *o.*

Déboursé, *m.* voyez Débours.

Déboursement, *m.* Verschot, het verschieten van geld, *o.*

Débourser, *v. a.* Geld uytschieten, verschieten.

Debout, *adv.* p. *—bou.* Overeynd, staende, op de been. *Être —.* Op de been zyn. *Se tenir —.* Staen, regt *of* overeynd staen. *Il dort tout —.* Hy is zoo vermoeyd dat hy slaept daer hy staet. *Ces marchandises passent —.* Die waeren worden doórgevoerd zonder ontlaeden te worden. *Contes à dormir —.* Praetjes voór den vaek. *Avoir le vent —* (mar.). Vlak tegen wind hebben. *Donner — à terre.* Regt op het land aenzeylen. —, *interj.* Op! stae op!

Débouter, *v. a.* Ontzeggen, verwerpen, afwyzen, van de hand wyzen (in recht).

Déboutonner, *v. a.* Ontknoopen, losknoopen. Se —. Zyn kleed ontknoopen; (fig. *et* fam.). Openhertigelyk spreêken. *Se — avec ses amis.* Zyn hert voór zyne vrienden openen. *Rire, manger à ventre déboutonné.* Zich te bersten lachen, eêten.

Débrailler (se), *v. pr.* Ongemanierdelyk de borst ontblooten.

Débredouiller, *v. a.* et *n.* (t. de jeu de trictrac). Iemand den kans op het dobbelspel afsnyden.

* Débridée, *f.* Voedergeld voór een peêrd, *o.*

Débridement, *m.* (chir.). Lossnyding (eener wonde), *v.*

Débrider, *v. a.* et *n.* Onttoomen, ontbreydelen. —, (fig.). Met overhaesting verrigten. *Sans —.* Zonder ophouden. *J'ai dormi sept heures sans —.* Ik heb zeven ueren geslaepen zonder wakker te worden. — (t. de chir.). Lossnyden.

Débris, *m.* p. *—bri.* Vrak; overblyfsel (van een schip), *o.*; puynhoopen (van een gebouw), *m. mv.* —, (fig.). Overschot (van bezittingen), overblyfsel (van een leger), *o.*

Débrouillement, *m.* Ontwarring, in orde schikking, *v.*

Débrouiller, *v. a.* Ontwarren, in orde brengen, word gezegd van duystere vraegstukken, geheyme onderhandelingen, enz.

Débrûler, *v. a.* voyez Désoxyder.

* Débrutaliser, *v. a.* Temmen, beteugelen, beschaeven.

Digitized by Google

DÉBRUTIR, *v. a.* Polysten, afslypen (van spiegels en van marmer).

DÉBRUTISSEMENT, *m.* Polysting, afslyping, *v.*

DÉBUCHER, *v. n.* (chasse). Uyt het bosch-, uyt zyn hol te voórschyn komen (van het wild). —, *m. Au — de la bête.* By het uytkomen van de beest.

DÉBUSQUEMENT, *m.* Verdryving, verjaeging, *v.*

DÉBUSQUER, *v. a.* (art mil.). Verdryven, verjaegen, wechjaegen. —, (fig.). Iemand den voet ligten, uyt een ambt stooten.

DÉBUT, *m.* p. —*bu.* Eersten worp, eersten slag (in zekere spelen), *m.* —, (fig.). Begin, *o.*, aenvang, *m.*, inleyding, *v.* —. Proefstuk, *o.* —. Begin (in tooneelspelen), *o. Voilà un beau, un mauvais* —. Dat is een schoon, een slegt begin.

DÉBUTANT, E, *s. m.* et *f.* Beginneling, *m.*; vrouw die begint, *v.*

DÉBUTER, *v. a.* Den bol van den doel afdryven. —, *v. n.* Beginnen, aenvangen, den eersten slag, worp *of* zet doen in het speélen. —, (fig.). Beginnen, aenvangen, zich voór de eerste mael op het tooneel laeten hooren.

DEÇÀ, *prép. voyez* Çà, *adv.*

DÉCACHETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Ontzegelen, den zegel losbreéken.

DÉCACORDE, *m.* Tiensnaerig speéltuyg der ouden, *o.*

DÉCADAIRE, *adj.* Tiendaegsch, van tien dagen. *Histoire* —. Geschiedenis in tien deelen.

DÉCADE, *f.* Tiengetal, tiental, *o.* — *espace de dix jours.* Tien dagen, *m. mv.*, decade, *v.* —. Werk van tien boeken, *o. Les —s de Tite-Live.* De decaden van Titus-Livius.

DÉCADENCE, *f.* Verval, *o.*, ondergang, afgang, *m.*, afneéming, vermindering, *v.* (cade, *m.*

DÉCADI, *m.* Tienden dag eener decade.

DÉCAFIDE, *adj.* (bot.). In tien gekloófd *of* verdeeld.

DÉCAGONE, *m.* (t. de géom.). Tienhoek, *m.* —, *adj.* Tienhoekig.

DÉCAGRAMME, *m.* Tien grammen (nieuw gewigt).

DÉCAGYNE, *adj.* (bot.). *Plante, fleur* —. Plant, bloem met tien stampertjes, *v.*

DÉCAGYNIE, *f.* Geslacht der planten met tien stampertjes, *o.*

DÉCAISSER, *v. a.* p. *dékécer.* Uyt eene kist *of* kas haelen; uytpakken.

DÉCALITRE, *m.* Tien *litres.*

DÉCALOBÉ, E, *adj.* (bot.). Tienkwabbig, met tien spoórtjes.

DÉCALOGUE, *m.* De tien geboden Gods, *v. mv.*

DÉCALOTTER, *v. a.* Het bovenste, de kalot afneémen.

DÉCALQUER, *v. a.* p. —*kalker.* Een tegen afdruksel van eene teekening maeken. (octaef, *o.*

DÉCAMÉRIDE, *f.* Gedeelte van een

DÉCAMÉRON, *m.* Verhael, bevattende gebeurtenis van tien dagen, *o.*

DÉCAMÈTRE, *m.* Tien *mètres.*

DÉCAMPEMENT, *m.* p. —*kanpemant.* Het opbreéken van een leger, *o.*

DÉCAMPER, *v. n.* Het leger opbreéken, verlegeren. —, (fig.). S'ENFUIR. Opkraemen, zyn reysgoed pakken, ook zich wechpakken, de vlugt neémen.

DÉCAN, *m.* Eertyds bevelhebber van tien man, *m.* —, SUPÉRIEUR DE DIX PAROISSES. Deken, *m.* (schap.

DÉCANAL, E, *adj.* Van het deken-

DÉCANAT, *m.* p. —*na.* Dekensambt, dekenschap, *o.*; zekere kerkelyke weérdigheyd, *v.*

DÉCANDRE, *adj.* (bot.). Met tien vezeltjes.

DÉCANDRIE, *f.* (bot.). Geslacht der planten met tien helmsteéltjes, *o.*

DÉCANISER, *v. n.* (t. de pal.). Het ambt van deken waerneémen.

DÉCANONISER, *v. n.* Van de naemlyst der heyligen uytdoen.

DÉCANTATION, *f.* Afgieting van eenig vogt, *v.* (afgieten.

DÉCANTER, *v. a.* (chim.). Zagtjes

DÉCAPER, *v. a.* Het koperrood van het koper afdoen. —, *v. n.* (mar.). Tusschen de kaepen doórvaeren; eene kaep voórby zeylen.

DÉCAPHYLLE, *adj.* p. —*file* (bot.). Tienbladerig.

DÉCAPITATION, *f.* Onthoofding, ontbalzing, *v.* — (t. de chim.). Het afneémen van het koperrood.

DÉCAPITER, *v. a.* Onthoofden, ontbalzen.

DÉCAPODES, *m. pl.* (t. d'hist. nat.). Tienvoetige schelpdieren, *o.*

DÉCAPOLE, *f.* Landstreék waerin tien steden zyn, *v.*

DÉCARRELER, *v. a.* De vloersteenen opneémen, ontvloeren.

DÉCASTÈRE, *m.* Tien *stères*, zekere houtmaet, *v.*

DÉCASTYLE, *m.* (t. d'archit.). Gebouw met tien pilaeren op eene ry, *o.*

DÉCASYLLABE, DÉCASYLLABIQUE, *adj.* Van tien lettergreépen.

DÉCATIR, *v. a.* Ontglanzen, den glans van stoffen wechneémen.

DÉCATISSAGE, *m.* p. —*tiçaje.* Ontglanzing, *v.*

DÉCAVER, *v. a.* (t. de jeu). Den geheelen inzet van eenen speéler winnen.

DÉCÉDER, *v. n.* Sterven, overlyden.

* **DÉCEINDRE**, *v. a.* Ontgorden, ontgordelen.

DÉCEINTROIR, *m. voyez* DÉCINTROIR.

DÉCÈLEMENT, *m.* Ontdekking, openbaermaeking, verklikking, *v.*

DÉCELER, *v. a.* Ontdekken, openbaer maeken, verklikken, aenbrengen. SE —. Zich ontdekken, zich verraeden. *Son embarras décela son crime.* Zyne verlegenheyd maekte zyne misdaed openbaer.

DÉCEMBRE, *m.* p. —*çan*—. Wintermaend, *v.*, december, *m.*

DÉCEMMENT, *adv.* Betaemelyk, behoorlyk, welvoegelyk.

DÉCEMVIR, *m.* (t. d'antiq.). Tienman (overheydspersoon by de oude Romeynen), *m.*

DÉCEMVIRAL, E, *adj.* Van de tienmannen, tienmanschappelyk.

DÉCEMVIRAT, *m.* Tienmanschap, *o.*

DÉCENCE, *f.* Betaemelykheyd, behoorlykheyd, welvoegelykheyd, *v.*

DÉCENNAIRE, *adj.* Tienvoudig.

DÉCENNAL, E, *adj.* Tienjaerig, dat elke tien jaeren herhaeld word.

DÉCENT, E, *adj.* Betaemelyk, behoorlyk, welvoegelyk.

DÉCEPTION, *f.* Bedrog, *o.*, misleyding, verleyding, *v.*

DE CE QUE, *conj.* Omdat, dewyl, vermits, doór dien.

DÉCERNER, *v. a.* Gerechtelyk besluyten; toewyzen; verleenen, toestaen.

DÉCÈS, *m.* p. —*cè.* Het overlyden *of* sterven, versterf, *o.*, natuerlyke dood van eenen mensch, *m.* en *v.*

DÉCEVABLE, *adj.* Bedriegbaer, die ligtelyk bedroógen word.

* **DÉCEVANCE**, *f.* Bedrog, *o.*, misleyding, *v.* (leydend.

DÉCEVANT, E, *adj.* Bedriegelyk, mis-

DÉCEVOIR, *v. a.* Bedriegen, misleyden, verleyden.

* **DÉCHAGRINER**, *v. a.* Verrolyken, blygeestig maeken.

DÉCHAÎNEMENT, *m.* Vervoering, vervoerdheyd, toórnigheyd, *v.*, het woeden, *o.* LE — DES VENTS (fig.). Het geweld der winden.

DÉCHAÎNER, *v. a.* p. —*ché*—. Ontketenen, ontkluysteren. —, (fig.) EXCITER, IRRITER. Aenhitsen, opstoóken. SE —. Zyne ketenen breéken, zich losmaeken. SE —, (fig.) S'EMPORTER. Vertoórnen, woeden. SE — *contre q. q.* Geweldig tegen iemand uytvaeren. *Il semblait que tous les vents fussent déchaînés.* Het scheen dat alle stoórmen los gelaeten waren.

DÉCHALANDER, *v. a. voyez* DÉSACHALANDER.

DÉCHALASSER, *v. a.* De wyngeerdstaeken wechneémen.

DÉCHANTER, *v. n.* Zyne eyschen, zyne hoóp, zynen ydelen waen verminderen, van toon veranderen. *Je le ferai bien* —. Ik zal hem wel een ander liedje doen zingen.

DÉCHAPERONNER, *v. a.* (fauc.). Eenen roofvogel den kuyf uytrekken.

DÉCHARGE, *f.* Ontlaeding, lossing, aflaeding. — *de coups de bâton.* Vragstokslagen, *v.* — *d'un coup de fusil.* Losbranding, afschieting, *v.* —. Ontlastingbrief, kwytbrief, *m.* —. Verschooning, verontschuldiging, ontlasting (volgens getuygen ten voórdeele van eenen beschuldigden). —, LE SUR POUR L'EAU D'UNE FONTAINE. De ontlasting, *v.*, drop, *m.* — *des hameurs.* Ontlasting der kwaede vogten. —, SOULAGEMENT. Verligting, ontlasting, *v. C'est une — bien considérable pour l'Etat.* Het is eene aenmerkelyke verlossing voór den Staet. — (t. d'archit.). Boóg, dwarsbalk, *m.* — (t. d'impr.). Verschoonblad, *o.* —. Plunderkamer (vertrek waerin men dingen plaets, welke men niet dagelyks gebruykt), *v.*

DÉCHARGEMENT, *m.* Ontlaeding, aflaeding, lossing, *v.*

DÉCHARGEOIR, *m.* p. —*joar.* Weéversboom, *m.* —. Wynoogstvat, *o.* —. Windbuys (in een orgel), *v.* —. Opening van de waterbuys (eene fonteyn, enz.), *v.*

DÉCHARGER, *v. a.* Ontlaeden, lossen, aflaeden, ledigen, uytstorten. — *des marchandises.* Koopwaeren lossen. — *une arme à feu.* Een schietgeweér losbranden, afschieten. — *un arbre.* Eenen boom snoeyen. — *son estomac.* Zyne maeg ontlossen. — *sa conscience* (fig.). Zyn geweéten bevryden. — SON CŒUR (fig.). Zyn hert openen, verligten. — *un accusé.* Eenen beschuldigden ontlasten. — *sa bile, sa colère* (fig.). Zynen toórn, zyne gramschap uytstorten. SE — Zich ontlasten. SE — SUR Q. Q. (fig.) Op iemand steunen, zich op iemand verlaeten. *Cette rivière se décharge dans la mer.* Deéze rivier ontlast zich in de zee. *Cette couleur se décharge.* Dit koleur verschiet, geéft af, verwt (t. de mar.) — *les voiles.* De zeylen afbrassen. — *la pompe.* Het water uyt de pomp doen.

DÉCHARGEUR, *m.* Ontlaeder, aflaeder, losser (van koopwaeren, enz.), *m.*

DÉCHARNÉ, E, *adj.* Ontvleeschd, zeer mager, schrael, al te dor. STYLE — (fig.). Zenuwloozen, droogen schryfstiel.

DÉCHARNER, *v. a.* Ontvleeschen. — *s* AMAIGRIR. Vermageren, uytteéren.

DÉCHARPIR, *v. a.* (pop.). Vegtende menschen van een scheyden.

DÉCHASSER, *v. a.* p. —*chéer.* — *un clou, une cheville.* Eenen spyker, eene pin uytdryven, met geweld uytslaen.

DÉCHAUMER, *v. a.* Stoppelen omploegen, eenen akker opscheuren.

Digitized by Google

DÉCHAUSSÉ, E, *adj.* p. —*chôcé*. Ongeschoend, ongeschoeyd, barvoetsch. *Moine* —. Barvoeter; barvoetschen Kloosterling *of* monik, *m. Carme* —. Discalter, *m.*

DÉCHAUSSEMENT, *m.* p. —*chôcemant*. (t. d'agriculture). Ontblooting der wortelen van eenen boom, *v.*

DÉCHAUSSER, *v. a.* Ontschoenen, ontschoeyen, schoenen en kousen uyttrekken. — *des arbres*. De wortels van boomen losgraeven. — *les dents*. De tanden ontblooten, het tandvleesch loomaeken. *Se* —. Zyne schoenen en kousen uyttrekken.

DÉCHAUSSOIR, *m.* (instrument de dir.). Werktuyg om de tanden los te maeken, *o.*

DÉCHAUSSURES, *f. pl.* Wolfsleger, *o.*, plaets waer eenen wolf gevroet heeft.

DÉCHAUX, *adj. m. pl. Carmes* —. Barvoeters, discalters, *m. mv.*

DÉCHÉANCE, *f.* (prat.). Verval, verstek, verlies (van een recht), *o.*

DÉCHET, *m.* p. —*chè*. Verlies, afval, *o.*, vermindering, *v.*

DÉCHEVELÉ, E, *adj.* Met loshangende hairen.

DÉCHEVELER, *v. a.* De muts, de kap, het kapsel afrukken en daer door de hairen verwarren.

DÉCHEVÊTRER, *v. a* — *un cheval*. Een peerd den halster afdoen.

DÉCHIFFRABLE, *adj.* Berekenbaer, uytleghaer, ontcyferbaer.

DÉCHIFFREMENT, *m.* p. —*chifremant*. Ontcyfering, ontwarring, uytlegging *v.*

DÉCHIFFRER, *v. a.* Ontcyferen, ontwarren, ontknoopen, uytleggen. —, Pénétrer. Ontcyferen, ontdekken. — *q. q.* Iemand doorgronden, hem ontdekken; ook hem leelyk afschilderen, zyne geheymen aen den dag brengen.

DÉCHIFFREUR, *m.* Ontcyferaer, ontknooper, die den sleutel heeft van een cyfersebrift, *m.*

DÉCHIQUETER, *v. a.* p. —*keter*. (word gecoyj. als *jeter*). Versnipperen, verscuyden, uytsnyden, doorkerven.

DÉCHIQUETEUR, *m.* Uytsnyder, kerver, snippelaer, *m.*

DÉCHIQUETURE, *f.* Uytsnyding, *v.*; sneden, knippen in stoffen.

DÉCHIRAGE, *m.* Afbreeking, afhakking van een schip, van een houtviot, *v.*

DÉCHIRANT, E, *adj.* Hertbreekend, hertverscheurend.

DÉCHIRÉ, E, *adj.* Verscheurd, gescheurd. *Il est tout* —. Zyne kleederen zyn geheel gescheurd.

DÉCHIREMENT, *m.* Scheuring, verscheuring, *v.* (fig.) D'ENTRAILLES. Hevige pynen in het ingewand, *v.* — *de cœur*. Bittere smert, *v.*, hertelceed, *o.*

DÉCHIRER, *v. a.* Scheuren, verscheuren, van een ryten. — *du papier, des étoffes*. Papier, stoffen scheuren. — *des bateaux*. Schepen in stukken rey; bedroeven. *Cela déchire le cœur, les entrailles*. Dat is hertbreekend, zeerdeenlyk. —, (fig.). Lasteren, schenden. — *son prochain*. Zynen naesten lasteren. — *la réputation de q. q.* Iemands goeden naem schenden, belasteren. — *le sein de la terre*. De aerde opryten. *Se* —. Zich verscheuren. Se —, (fig.). Elkander lasteren.

DÉCHIREUR, *m.* Verscheurder, slooper van oude schepen, *m.*

DÉCHIRURE, *f.* Scheur, *v.*

DÉCHOIR (je déchois, tu déchois, il déchoit, nous déchoyons, vous déchoyez, ils déchoient; (*point d'imparfait.*) je déchus, etc.; je déchoirais, etc.; déchois, déchoyons, déchoyez; que je déchoie, que tu déchoies, qu'il déchoie, que nous déchoylons, que vous déchoylez, qu'ils déchoient; que je déchusse, etc. (*point de part. prés.*); déchu, e), *v. n.* et *irr.* Vervallen, vergaen, verminderen. — *de son rang, de son poste*. Van zynen rang, van zynen post vervallen. —, Diminuer peu à peu. Vallen, afneémen, verminderen. *Son crédit commence à* —. Zyn gezag, zyn aenzien begint te verminderen. —, Dériver (mar.). Afdryven, van den koers afwyken.

DÉCHOUER, *v. a.* — *un navire*. Een vaertuyg vlot maeken, van eene zandplaet afbrengen.

DÉCHU, E, *part.* DE DÉCHOIR.

DÉCIARE, *m.* Tiende gedeelte van de *are*, *o.*

DÉCIDÉ, E, *adj.* Uytgemaekt, zeker, vast, onvrikbaer. —, (fig.) Déterminé. Standvastig. *Homme* —. Man van een vast karakter.

DÉCIDÉMENT, *adv.* Vastelyk, voór goed.

DÉCIDER, *v. a.* Beweégen, doen besluyten. — *q. q.* Iemand tot iets overhaelen, beweégen. —, Résoudre. Beslissen, besluyten, uytwyzen. *L'affaire est décidée*. De zaek is uytgeweézen. —, Terminer. Beslissen, afdoen. —, *v. n.* Beschikken, beslissen. *C'est à vous à* — *de ma fortune*. Het staet aen u over myn gelnk te beslissen, te beschikken. —. Met laetdunkendheyd oórdeelen, beslissen. *Décider sur tout à tort et à travers*. Over alles onbedagtelyk oórdeelen. *Se* —. Besluyten, een besluyt neémen. *Se* —. Beslist *of* uytgeweézen worden.

DÉCIDU, E, *adj.* (t. de bot.). Dat na de bevrugting afvalt.

DÉCIGRAMME, *m.* Tiende gedeelte van eene *gramme*, *o.*

DÉCILITRE, *m.* Tiende gedeelte van de *litre*, *o.*

DÉCILLER, *v. a. voyez* Dessiller.

* **DÉCIMABLE**, *adj.* Tiendschuldig, aen tienden onderhevig. (tallig.

DÉCIMAL, E, *adj.* Tiendeelig, tien-

DÉCIMALE, *f.* Tientallige breuk, *v.*

DÉCIMATEUR, *m.* Tiendheffer, tiendheer, *m.*

DÉCIMATION, *f.* Loting om den tienden man, *v.*

DÉCIME, *m.* Tiende gedeelte van eenen frank, *o.*, deciem, *m.*

DÉCIME, *f.* (contribution). Tienden, welke de geestelyken eertyds aen den koning betaelden, *v. mv.*

DÉCIMER, *v. a.* — *un régiment*. Den tienden man uyt een regiment straffen.

DÉCIMÈTRE, *m.* Tiende gedeelte van den *mètre*, *o.*

DÉCINTREMENT, *m.* Het wechdoen van eenen houtboóg onder een gewelf.

DÉCINTRER, *v. a.* Den houten boóg onder een nieuw gemetseld gewelf wechneémen.

DÉCINTROIR, *m.* Bikhamer, *m.*

DÉCIRER, *v. a.* Het was afdoen *of* neémen.

DÉCISIF, IVE, *adj.* Beslissend, uytwyzend. *Combat* —, *bataille décisive*. Beslissenden slag. —, (fig.). Tranchant. Vermetel, laetdunkend. *Il a l'esprit, le ton* —. Hy maetigt zich het recht aen om alles te beslissen.

DÉCISION, *f.* Besluyt, *o.*; beslissing, uytwyzing, uytspraek, *v.*, vonnis, *o.*; oplossing, *v.*

DÉCISIVEMENT, *adv.* Beslissend, beslissende wyze.

DÉCISOIRE, *adj.* Décisif (prat.). Beslissend. *Serment* —. Beslissenden eed.

DÉCISTÈRE, *m.* Tiende gedeelte van eene *stère*, *o.*

DÉCLAMATEUR, *m.* Redenaer, voórleézer (met luyder stem), *m.* —, (fig.). Zwetser, snoever, *m.* —, *adj. Style* —. Hoogdraevenden stiel.

DÉCLAMATION, *f.* Wyze van voórdragt, *v.* —. Redevoering, *v.* —, (fig.). Hoogdraevendheyd, *v. Il a mêlé trop de* — *dans cette pièce*. Hy heeft te veél gemaekte en verhevene woórden en spreékwyzen in dat stuk gemengd. —, (fig.). Invective. Lastertael, *v.*, scheldwoórd, *o.*

DÉCLAMATOIRE, *adj.* p. —*toare*. Van eenen redenaer. *Art* —. Redenaerskonst, *v. Style* —. Hoogdraevenden stiel.

DÉCLAMER, *v. a.* Konstmaetig leézen *of* voórdraegen, uytspreéken in den toon eens redenaers. —, *v. n.* Invectiver. Zeer hevig uytvaeren tegen.

DÉCLARANT, E, *s. m.* et *f.* Verklaering-geéver, *m.*; verklaering-geéfster, *v.*

DÉCLARATEUR, *m.* Verklaerder, die te kennen geéft, *m.*

DÉCLARATIF, IVE, *adj.* Verklaerend.

DÉCLARATION, *f.* Verklaering, bekendmaeking, betuyging, daerstelling, *v. Une* — *de guerre*. Eene oórlogsverklaering. —, Énumération de ses biens. Aengeéving, klaering (zyner goederen), *v.* — *de marchandises*. Het klaeren, het aengeéven van koopwaeren.

DÉCLARATOIRE, *adj.* Verklaerend, getuygend.

DÉCLARÉ, E, *adj. Ennemi* —. Openbaeren, gezwoóren vyand.

DÉCLARER, *v. a.* Verklaeren, bekendmaeken, openbaeren, betuygen. — *la guerre*. Den oórlog verklaeren. *Se* — *pour, contre q. q.* Zich voór, tegen iemand vertoonen. —, Révéler. Verklaeren, aengeéven. — *des marchandises*. Koopwaeren klaeren *of* aengeéven. Se —. Zich verklaeren, zich vertoonen, uytbreéken. *La petite vérole se déclare*. De kinderziekte breékt *of* komt uyt. Se —. Zich verklaeren, zyn gevoelen openbaeren.

DÉCLAVER, *v. a.* (t. de mus.). Van sleutel veranderen (in muziek).

DÉCLENCHER, *v. a.* p. —*klan*—. — *une porte*. Eene deur met de klink openen.

DÉCLIC, *m.* (machine). Zeer zwaoren heyblok, *m.*

DÉCLIMATER, *v. a.* (bot.). Van lochtstreék veranderen. — *une plante*. Eene plant aen de lochtstreék ontwennen.

DÉCLIN, *m.* Afgang, ondergang, *m.*, verval, *o.*, vermindering, afneéming, *v. Tomber dans le* —. In het verval raeken. *Le jour est sur son* —. Den dag neémt af, loopt ten eynde, het word avond. *Le* — *de la lune, d'une maladie*. Afneéming der maen, eener ziekte. —. Trekker, *m.*, veér (van een vuerroer), *v.*

DÉCLINABILITÉ, *f.* (t. de gramm.). Buygbaerheyd (van een naemw.), *v.*

DÉCLINABLE, *adj.* (t. de gramm.). Buygbaer.

DÉCLINAISON, *f.* p. —*nèson* (t. de gramm.). Buyging, naembuyging, declinatie, *v.* —. Afwyking (van het kompas), *v.*, afstand (der sterren, enz.), *m.*

DÉCLINANT, *adj. m.* Afwykend. *Cadran* —. Afwykenden zonnewyzer, *m.*

DÉCLINATION, *f.* Afwyking, *v.*

DÉCLINATOIRE, *s. m.* et *adj.* p. — *toare. Exceptions* —*s* (prat.). Voórstellingen eens beklaegden tegen de bevoegdheyd van zynen rechter, *v.*

DÉCLINER, *v. n.* Afneémen, afgaen, vervallen, verminderen, daelen. *Le jour commence à* —. Den dag daelt, het begint avond te worden. — (en

Digitized by Google

parlant des astres, de la boussole). Afwyken, zich afwenden (spr. van de sterren en het kompas). —, *v. a.* (t. de gramm.). Buygen, verbuygen, declineéren. — *son nom* (fam.). Zynen naem zeggen, opgeéven, daer waer men niet bekend is. —, NE PAS RECONNAÎTRE LA JURIDICTION (pal.). Vraeken, verwerpen, eene rechtbank niet erkennen.

DÉCLIVE, *adj.* Hellend, afhellend, schuynsch afloopend.

DÉCLIVITÉ, *f.* Helling, afhelling, schuynte, *v.*

DÉCLOÎTRER, *v. a.* Ontkloosteren, uyt het klooster doen gaen.

DÉCLORE, DÉCLORRE, *v. a.* (word geconj. als *clore*). Eene omtuyning wechdoen.

DÉCLOS, *part.* DE DÉCLORE.

DÉCLOUER, *v. a.* Ontnagelen, de spykers uytslaen, uyttrekken.

* **DÉCOCHEMENT**, *m.* Afschieting van eenen pyl *of* schigt, *v.*

DÉCOCHER, *v. a.* Pylen schieten, afschieten, schigten werpen. — LES TRAITS DE LA COLÈRE CONTRE Q. Q. De pylen van zyne gramschap op iemand afschieten, hem zynen toóra laeten ondervinden.

DÉCOCTION, *f.* Afziedsel, afkooksel (van kruyden, enz.), *o.* —, LEUR CUISSON. Afkooking, *v.*

DÉCOGNOIR, *m.* (impr.). Dryfhout, kooyhout, *o.*

DÉCOIFFER, *v. a.* p. *coafer*. Ontkappen, onthullen. —, DÉRANGER LES CHEVEUX. Het hoofdhair in de war brengen. — UNE BOUTEILLE (fig.). Eene verzegelde flesch openen, eene flesch ledig drinken.

DÉCOLLATION, *f.* Onthoofding, onthalzing, *v.* — *de saint Jean-Baptiste*. De onthoofding, het feest, de afbeelding der onthoofding van den H. Joannes den Dooper.

DÉCOLLEMENT, *m.* Ontlyming, *v.*

DÉCOLLER, *v. a.* Onthoofden, onthalzen. —. Ontlymen, het gelymde losmaeken. — *la bille* (au billard). Den bal van den band afspeélen (op het billardspel). SE —. Losgaen.

DÉCOLLETER, *v. a.* et *pr.* Den hals *of* de borst ontblooten.

DÉCOLLEUR, *m.* p. —*koleur*. Matroos die den gevangen kabeljauw den kop afkapt, *m.*

DÉCOLORÉ, E, *adj.* Verschooten, bleek, dat zyn koleur verlooren heeft.

DÉCOLORER, *v. a.* Het koleur beneémen, bleek maeken. SE —. Zyn koleur verliezen, verschieten, afgaen.

DÉCOMBRER, *v. a.* Puyn wechneémen.

DÉCOMBRES, *m. pl.* Puyn, gruys, afval, enz., *o.* —, RUINES. Puynhoopen, *m. mv.*

DÉCOMMANDER, *v. a.* Afzeggen, tegenbevel geéven.

DÉCOMPOSER, *v. a.* Scheyden, ontbinden (in schoyk.). —. Oplossen, ontleden. — *une idée, un discours*. Een denkbeeld, eene rede ontleden, oplossen.

DÉCOMPOSITION, *f.* Scheyding, ontbinding (in schoyk.). — (un discours). Ontleding, oplassing (eener rede), *v.*

DÉCOMPTE, *m.* p. —*konte*. Aftrek, *m.*, afrekening, aftrekking, korting, *v.*; overschot, *o.*; misrekening, *v.*

DÉCOMPTER, *v. a.* p. —*konter*. Afrekenen, aftrekken, afkorten (van eene somme). —, *v. a.* et *n.* Van zyne meening iets laeten vaeren.

DÉCONCERTEMENT, *m.* Ontsteltenis, *v.*, verbystering, het van zyn stuk raeken.

DÉCONCERTER, *v. a.* (peu usité). Een concert, eene muziek ontstellen *of* wanluydend maeken. —, (fig.). TROUBLER. Ontstellen, verlegen maeken, in verlegenheyd brengen, verbouwereéren, verydelen, verbysteren. *Il a déconcerté son dessein*. Hy heeft zyn voórneémen verydeld. SE —. Zich ontstellen, verlegen worden.

DÉCONFIRE, *v. a.* (word geconj. als *confire*). Gansch verslaen, in de pan hakken. —, (fig. *et* fam.). DÉCONTENANCER. In verlegenheyd brengen, verlegen maeken.

DÉCONFITURE, *f.* (*v. m.*). Volkomene nederlaeg (van een leger), *v.* —, (fig. *et* fam.). Geheelen ondergang (van eenen koopman), *m.*, bankbreuk, *v.*, bankroet, *o.*

* **DÉCONFORT**, *m.* p. —*for*. Verslaegenheyd, nederslagtigheyd, *v.*

DÉCONFORTER, *v. a.* Den moed beneémen, doen verliezen, nederslagtig maeken. *Se* —. Nederslagtig worden, den moed verliezen, laeten zakken. (raeden.

DÉCONSEILLER, *v. a.* Afraeden, ont-

DÉCONSIDÉRATION, *f.* Minagting, *v.*

DÉCONSIDÉRER, *v. a.* De agting beneémen, eerrooven.

* **DÉCONSTRUIRE**, *v. a.* Uyteendoen.

* **DÉCONTENANCE**, *f.* DÉCONTENANCEMENT, *m.* Ontsteltenis, verlegenheyd, *v.*

DÉCONTENANCER, *v. a.* Ontstellen, verlegen maeken, den moed beneémen. *Se* —. Ontsteld *of* verlegen worden.

* **DÉCONVENUE**, *f.* Ongeval, ongeluk, onheyl, *o.*, wederweêrdigheyd, *v.*

DÉCOR, *m.* Sieraed, tooneelsieraed, *o.* —. Het versieren.

DÉCORATEUR, *m.* Opschikker, versierder (van eenen schouwburg, van zegeboógen, enz.), *m.*

DÉCORATION, *f.* Sieraed, *o.*, versiering, *v.*, opschik, *m.* —s (d'une pièce de théâtre). Tooneelsieraed (door geschilderde voórstellingen), *o.*, tooneelschermen, *o. mv.* —. Eertekeen, *o.*

DÉCORDER, *v. a.* Eene touw ontdraeyen, losdraeyen.

DÉCORER, *v. a.* Opschikken, versieren, opsieren. —. Iemand het eertekeen geéven.

DÉCORTICATION, *f.* Ontschorsing, *v.*; het ontbasten, het schellen der schors.

DÉCORUM, *m.* (mot latin). *Garder le* —. Zyn fatsoen houden, welgevoegelykheyd, in agt neémen.

DÉCOUCHER, *v. n.* Buyten 's huys slaepen. —, *v. a.* Iemand zyn bed doen ruymen *of* verlaeten.

DÉCOUDRE, *v. a.* (word geconj. als *coudre*). Lostornen, onttornen, ontnaeyen. — (t. de mar.). Ontnagelen, de spykers losslaen. — (t. de chasse). Eene wonde in de lengte van den buyk toebrengen. EN —, *v. n.* (fam.). Handgemeen worden, iets waegen, op iemand los gaen. SE —, (fig.). ALLER MAL. Vervallen, te niet gaen. *Ses affaires se décousent*. Zyne zaeken gaen slegt, vervallen.

DÉCOULANT, E, *adj.* Afvloeyend, afloopend.

DÉCOULEMENT, *m.* Afdruppeling, afvlieting, afvloeying, *v.*

DÉCOULER, *v. n.* Afdruppen, afdruppelen, aflekken, afvlieten, afvloeyen, —, (fig.). EMANER. Uytvloeyen.

DÉCOUPÉ, *m.* (parterre). Bloempark, *o.*

DÉCOUPER, *v. a.* In stukken snyden, versnyden, uytknippen. —. Kundiglyk uytsnyden.

DÉCOUPEUR, *m.* Afsnyder; uytsnyder, *m.* (ster, *v.*

DÉCOUPEUSE, *f.* Afsnydster; uytsnyd-

DÉCOUPLÉ, *m.* Ontkoppeling, *v.*

DÉCOUPLÉ, E, *adj.* Welgemaekt, van schoone gestalte.

DÉCOUPLER, *v. a.* Ontkoppelen.

DÉCOUPOIR, *m.* Knipscheêr, *v.*

DÉCOUPURE, *f.* Uytsnyding, *v.*

DÉCOURAGEANT, E, *adj.* Ontmoedigend.

DÉCOURAGEMENT, *m.* Nederslagtigheyd, moedeloosheyd, mismoedigheyd, *v.*

DÉCOURAGER, *v. a.* Moedeloos, ontmoedigen, nederslagtig maeken, den lust beneémen. SE —. Moedeloos worden, den moed verliezen *of* laeten zinken.

DÉCOURBER, *v. a.* De peêrden aen de scheépstreklyn losmaeken.

DÉCOURS, *m.* p. —*kour*. Het afneémen der maen; het verminderen, het afgaen eener ziekte, *o.*

DÉCOUSU, E, *adj.* Losgetornd, ontnaeyd. STYLE —, (fig.). Schryfstiel die niet aeneenhangt. *Ses affaires sont mal décousues*. Het staet zeer slegt met zyne zaeken.

DÉCOUSURE, *f.* Losgetornden naed, *m.*

DÉCOUVERT, E, *adj.* Ontdekt, ontbloot, open. *Pays* —. Open land zonder bosschen *of* bergen. —, Qu'on A INVENTÉ À FORCE DE RECHERCHES. Ontdekt. *Payer en deniers* —*s*. Het klinkende munt betaelen. A VISAGE — (fig.). Openhartig, ronduyt, zonder omwegen, zonder bewimpeling. A —, *adv.* Ongedekt, open, blootshoofds, in de vrye locht.

DÉCOUVERTE, *f.* Ontdekking, uytvinding, *v.* *Aller, envoyer à la* —. Ten oórlog op kondschap uytgaen, uytzenden.

* **DÉCOUVREUR**, *m.* Ontdekker, *m.* —. Kondschapper, soldaet die ter ontdekking uytgaet, *m.*

DÉCOUVRIR, *v. a.* (word geconj. als *ouvrir*). Ontdekken, het deksel van iets afneémen, ontblooten. — *la poitrine*. De borst ontblooten. —, PARVENIR À TROUVER. Ontdekken. *Christophe Colomb découvrit un nouveau monde*. Christophorus Colomb ontdekte eene nieuwe wereld. —, APERCEVOIR DE LOIN. Ontdekken, gewaerworden, zien. *Du haut de la montagne on découvre une grande quantité d'îles*. Van het hoogste van den berg ziet men eene groote menigte eylanden. —, FAIRE CONNAÎTRE CE QUI ÉTAIT IGNORÉ. Ontdekken, bekend maeken. — *un secret*. Een geheym bekend maeken. SE —. Zich ontdekken, zynen hoed afdoen. SE —, SE FAIRE CONNAÎTRE. Zich ontdekken, zich openbaeren, ontdekworden. *Se — à q. q.* Zich aen iemand openbaeren, hem zyne meening, zyne gedagten te kennen geéven. SE — (t. d'esc.). Zich bloot geéven (in het schermen).

DÉCRASSER, *v. a.* p. —*cer*. Reynigen zuyveren, wasschen, schoonmaeken kuyschen. — *du linge*. Linnen wassehen. —, (fig.). POLIR. Beschaeven goede manieren leeren. *Se* —. Zich beschaeven.

DÉCRÉDITEMENT, *m.* Verlies van aenzien *of* vertrouwen, *o.*

DÉCRÉDITER, *v. a.* Het aenzien *of* vertrouwen beneémen. SE —. Zyne agting *of* vertrouwen wechwerpen zynen goeden naem verlieezen.

DÉCRÉPIT, E, *adj.* Stokoud, afgeleêfd, uytgeleêfd, bedaegd.

DÉCRÉPITATION, *f.* (t. de chim.). Ontploffing, *v.*; het droogen en uytbranden van het zout, *o.*; gerugt dat het zout maekt als het wordt gebrand, *o.*

DÉCRÉPITER, *v. a.* Zout uytdroogen uytbranden. —, *v. n.* Ontploffen gerugt maeken, springen.

Digitized by Google

DÉCRÉPITUDE, *f.* Stokouderdom, *m.*, afgeleefdheyd, uytgeleefdheyd, *v.*

DÉCRET, *m.* p. *—eré.* Besluyt, raedsbesluyt, gerechtelyk bevel, *o.*; verordening, *v.*, decreet, *o. Les —s de Dieu.* De goddelyke raedsbesluyten. *Les —s des conciles.* De besluyten der kerkelyke vergaderingen. *Vendre par —.* Ten overstaen van het gerecht, voor ede schulden verkoopen. *Cette maison est en —.* Dit huys moet gerechtelyk verkogt worden.

DÉCRÉTALE, *f.* Pauselyken brief by wyze van gebod, *m.*; pauselyk wetboek, *o.*

DÉCRÉTER, *v. a.* Gerechtelyk besluyten, vaststellen, decreteéren. *Il a été décrété.* Het is gerechtelyk besloóten. — *contre q. q.* Bevel geéven om iemand gevangen te neémen. —. By decreet, gerechtelyk verkoopen.

DÉCRÉTOIRE, *adj.* (méd.). Gevaerlyk, beslissend.

DÉCREUSER, *v. a.* (t. de teint). Zyde bereyden *of* afkooken.

DÉCRI, *m.* Afzetting (van geld), *v.*; verbod (van goederen), *o.* —, (fig.). Prise de crédit. Veragting, *v.*, kwaeden naem, *m. Être dans un — public.* In eene algemeene veragting zyn, in eenen kwaeden reuk staen.

DÉCRIÉ, E, *adj.* Haetelyk, veragtelyk.

DÉCRIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Afzetten, verbieden (geld, goederen, enz.). — *q. q.* Iemands eer *of* zenuwen benoémen. Se —. Zyne agting *of* zyn aenzien verliezen.

DÉCRIRE, *v. a.* (word geconjug. als *écrire*). Beschryven, afmaelen, afschilderen, een algemeen denkbeéld geéven. — (t. de géom.). Trekken, teekenen. — *une ligne.* Eene lyn trekken. — *un cercle.* Eenen kring maeken.

DÉCROCHEMENT, *m.* Loshaeking, ontkaeking, afhaeking, *v.*

DÉCROCHER, *v. a.* Loshaeken, ontkaeken, afhaeken.

DÉCROIRE, *v. a.* et *n.* Niet gelooven. *Je ne le crois ni ne le décrois.* Ik geloof noch ja noch neén.

DÉCROISSEMENT, *m.* p. *décroacemant.* Afneéming, vermindering, *v. Le — des jours.* Het korten der dagen. *Le — de la rivière.* Het zakken, het vallen eener rivier.

DÉCROÎTRE, *v. n.* Afneémen, verminderen, afgaen, korter worden.

DÉCROTTER, *v. a.* p. *—kroter.* Afveégen, afborstelen, van slyk zuyveren. — *les souliers.* De schoenen schoonmaeken.

DÉCROTTEUR, *m.* Schoenpoetser, *m.*

DÉCROTTOIRE, *f.* Schoenborstel, schoenschuyer, *m.*

DÉCRUE, *f.* Afneéming, zakking, *v.*

DÉCRUER, *v. a.* Het garen met loogwater wassechen.

DÉCRUMENT, *m.* Het loogen, het bereyden met loog, *o.*

DÉCRUSEMENT, *m.* Afkooken der ruwe zyde in loog *of* zeepwater, *o.*

DÉCRUSER, *v. a.* De popjes *of* tonnetjes der zywormen in kookend water leggen om ze te konnen haspelen *of* ontwinden.

DÉÇU, E, *part. passé* de Décevoir.

DÉCUIRE, *v. a.* Verdunnen, dun maeken (van siroóp *of* suyker spr.). Se — Dun *of* vloeybaer worden.

DÉCUPELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*) (chim.). Zagtjes afgieten.

DÉCUPLE, *s. m.* et *adj.* Tienmael zoo veel, tiendubbel, tienvoudig, tienmael grooter. *Un nombre — d'un autre.* Een getal tienmael grooter dan een ander.

DÉCUPLER, *v. a.* Tienmael grooter maeken, tienmael vergrooten.

DÉCURIE, *f.* Bende van tien man *of* soldaeten (by de oude Romeynen), *v.*

DÉCURION, *m.* Romeynschen rotmeester; schoóler die over tien leerlingen het opzigt heéft, *m.*

DÉCUSSATION, *f.* (t. de géom. *et* d'opt.). Snypunt, doórsnydingspunt, *o.*

DÉCUSSOIRE, *m.* (instrum. de chir.). Woudheelers werktuyg om den etter uyt te persen, *o.*

DÉDAIGNER, *v. a.* p. *—dègner.* Versmaeden, veragten, verontweêrdigen. —, *v. n.* Zich niet geweêrdigen, zich verontweêrdigen. *Il a dédaigné de nous parler.* Hy heéft ons niet verweêrdigd met hem te mogen spreéken.

DÉDAIGNEUR, *m. voyez* Abducteur.

DÉDAIGNEUSEMENT, *adv.* p. *—dègneuse—.* Versmaedelyk, veragtelyk, met veragting, met minagting.

DÉDAIGNEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Versmaedend, veragtend, verontweêrdigend. — , *m.* Versmaeder, veragter, *m.* — , *f.* Versmaedster, versgtster, *v.*

DÉDAIN, *m.* Versmaeding, veragting, verontweêrdiging, *v. Traiter q. q. avec —.* Iemand met veragting behandelen.

DÉDALE, *m.* Doólhof, *m.* — , (fig.). Verwarring, *v.*

DÉDAMER, *v. n.* Eenen dam verschuyven (in het damspel).

DÉDANS, *m.* Het binnenste, het inwendige, *o. Le — de la maison.* Het binnenste van het huys. *Le mal est au —.* Het kwaed zit inwendig. — , *adv.* Binnen. *En —.* Van binnen, binnenwaerts. *Il passa par — la ville.* Hy nam zynen weg doór de stad.

DÉDICACE, *f.* Kerkwyding, kerkmisse, inwyding, *v.* —. Opdragt, toeëygening, *v.*, opdragtbrief, *m.*

DÉDICATOIRE, *adj. Epître —.* Opdragtbrief, *m.*, opdragt, *v.*

DÉDIER, *v. a.* (word geconjug. als *prier*). Toewyden, inwyden, toeheyligen. —. Opdraegen. — *un livre à q. q.* Iemand eenen boek opdraegen. Se —. Zich aen iets toewyden.

DÉDIRE, *v. a.* (word geconj. als *dire*). Ontkennen, iemand heeten liegen. Se —. Zyn woórd herroepen. *Un honnête homme ne se dédit jamais.* Een eerlyk man houd altoos zyn woórd.

DÉDIT, *m.* p. *—di.* Herroeping van zyn woórd, *v. Il a son dit et —.* Hy zegt den ja, dan neén. —. Rouwkoop, *m.*

DÉDOMMAGEMENT, *m.* p. *—domajemant.* Vergoeding van schade, schadeloosstelling, *v.*

DÉDOMMAGER, *v. a.* p. *—domajer.* Vergoeden, schadeloos stellen.

DÉDORER, *v. a.* Het verguldsel afdoen. *Se —.* Het verguldsel verliezen, afgaen. *Un cadre dédoré.* Eene lyst waervan het verguldsel is afgegaen.

DÉDORMIR, *v. a.* De koude afneémen, lauw maeken.

DÉDOUBLER, *v. a.* De voeyering uytdoen, uyttornen. — *un régiment, les files.* Uyt een regiment, uyt een gelid twee regimenten, twee gelederen maeken.

DÉDUCTION, *f.* p. *—dukeion.* Korting, afkorting, aftrekking (eener somme), *v.* —. Uytvoerig berigt *of* verhael, *o.*

DÉDUIRE, *v. a.* Korten, afkorten, aftrekken. —, Enumérer. Verhaelen, vertellen, optellen. —. Besluyten, gevolg trekken, afleyden.

* **DÉDUIT**, *m.* Vermaek, *o.*, tydkorting, *v.*

DÉESSE, *f.* p. *dé-èce.* Godin, godes, *v.* —, (fig.). Schoonheyd.

DÉFÂCHER (SE), *v. pr.* Weder goed worden, wanneer men boos *of* kwaed geweést is; bedaeren.

DÉFAILLANCE, *f.* Onmagt, bezwyming, flauwte, zwakheyd, magteloosheyd, *v.* — (t. de chim.). Versmelting, afdruyping (van zout, enz., doór de vogtigheyd der locht), *v.*

DÉFAILLANT, E, *adj.* et *s.* Bezwykend, flauw, magteloos. —, *s. m.* et *f.* Die, gedaegd zynde, nalaetig is voór den rechter te verschynen.

DÉFAILLIR, *v. n.* et *irr.* (word niet gebruykt als *in plur.* van het *præs.*, nous défaillons; *in imperf.*, je défaillais; *in prétérit*, je défaillis, j'ai défailli; en *in infinit.*, défaillir). Flauw *of* magteloos worden, bezwyken, vergaen. —, Manquer (v. m.). Ontbreéken.

DÉFAIRE, *v. a.* et *irr.* (word geconj. als *faire*). Losmaeken, ontbinden, ontknoopen, breéken, uyteendoen, vernietigen. — *un ballot.* Eene bael losmaeken. —, Faire mourir. Verdoen, dooden, ombrengen. —, Mettre en déroute l'ennemi. Den vyand verslaen. —. Ontlasten, bevryden, ontslaen. *Défaites-moi de cette importune.* Bevryd my van dit lastig mensch. Se —, se détruire. Zichzelven ombrengen, zich verdoen. Se — de. Zich ontmaeken, zich ontdoen, zich ontslaen van iemand, van iets. Se —, se décomposer. Uyt een gaen, los gaen. *Le nœud s'est défait.* Den knoop is losgegaen. *Le vin se défait.* Den wyn verschaelt. — (fig.). Verlegen worden, zich ontstellen. *Il répondit sans se —.* Hy antwoórdde zonder zich te ontstellen.

DÉFAIT, E, *adj.* Bleek, mager, ongedaen.

DÉFAITE, *f.* Nederlaeg (van een leger), *v.* —, Débit. Aftrek, *m.*, vertier, *o. Ces marchandises sont de belle —.* Die waeren hebben eenen goeden aftrek —. Uytvlugt, verschooning, *v.*, voórwendsel, *o.*

DÉFALCATION, *f.* Afkorting, aftrekking, *v.* (afkorten.

DÉFALQUER, *v. a.* p. *—ker.* Aftrekken,

DÉFAUSSER (SE), *v. pr.* p. *—fócer.* Eene kaert wechwerpen (in het spel).

DÉFAUT, *m.* p. *—fô.* Gebrek, *o.*, ondeugd, *v. Chacun a ses —s.* Een ieder heéft zyne gebreken. —, Manque, privation. Gebrek, mangel, *o.* —. Rechtsverzuym, *o. Condamner par —.* By rechtsverzuym verwyzen. *Au — des côtes.* Onder *of* beneden de ribben. — (t. de chasse). *Les chiens sont en —.* De honden hebben het spoór verloóren. A — de, faute de. By gebrek van. Au — de, à la place. By gebrek, in plaets van. *Au — de la force, il faut employer de la ruse.* By gebrek van magt moet men list gebruyken.

DÉFAVEUR, *f.* Ongenade, ongunst, *v.*, wantrouwen, *o.*

DÉFAVORABLE, *adj.* Ongunstig.

DÉFAVORABLEMENT, *adv.* Ongunstiglyk.

DÉFÉCATION, *f.* (chim.). Zuyvering, reyniging (van vloeybaere dingen), *v.*

DÉFECTIF, *adj. m. Verbe —.* Onvolmaekt *of* gebrekkig werkwoórd, *o.*

DÉFECTION, *f.* p. *—fekeion.* Afval, *m.*; wechlooping, *v.*; verlaeten van eene party, *o.*

DÉFECTUEUSEMENT, *adv.* Gebrekkelyk, op eene gebrekkige wyze.

DÉFECTUEUX, EUSE, *adj.* Gebrekkelyk, in onval komen.

DÉFECTUOSITÉ, *f.* Gebrek, *o.*, gebrekkelykheyd, onvolkomenheyd, *v.*

DÉFENDABLE, *adj.* p. *—fan—.* Verweêrbaer.

DÉFENDERESSE, *f. voyez* Défendeur.

DÉFENDEUR, ERESSE, *s. m.* et *f.* Verweêrder, gedaegden, *m.*; verweêrster, gedaegde, *v.*

DÉFENDRE, *v. a.* p. *—fan—.* (word

Digitized by Google

geconj. als *rendre*). Verdedigen, beschermen, beschutten, voórstaen. *La montagne défend cette maison du vent du nord.* Den berg beschermt, beschut dit huys van den noórden wind. — *une mauvaise cause.* Eene kwaede zaek voórstaen. —, PROHIBER, INTERDIRE. Verbieden. *Ce livre est défendu.* Deézen boek is verboóden. —, FAIRE Q. C. À SON CORPS DÉFENDANT. Iets met tegenzin, doór dwang doen. SE —. Zich verweêren. SE —, SE GARANTIR. Zich beschutten, beveyligen. *Il se mit sous un arbre pour se — de la pluie.* Hy ging onder eenen boom zitten om zich tegen den regen te beveyligen, te dekken. SE — DE. Zich ergens tragten uyt te redden. *Se — du prix.* Over den prys dingen.

DÉFENDS, *m. Eau en —.* Water waerin niet mag gevischt worden. *Bois en —.* Bosch waerin niet mag gehakt, noch vee ingedreéven worden.

DÉFENSE, *f.* Verdediging, verweêring, beschutting, bescherming, *v.*; wederstand, *m.*, tegenweêr, *v.* —, JUSTIFICATION. Rechtveêrdiging, verantwoórding, *v.* —. Verbod, *o.*, verbieding, *v.* —s. Slogtenden (der wilde zwynen, enz.), *m. mv.* —s. Borstweêring, *v.*, vestingwerk, *o.* —s (t. de mar.). Vryfhouten, *o. mv.*

DÉFENSEUR, *m.* Verdediger, beschermer, verweêrder, *m.* — *officieux.* Verdediger van gerechtelyk aengeklaegden.

DÉFENSIF, IVE, *adj.* p. —*fancif.* Verdedigend, beschuttend, beschermend, verweêrend. —, *m.* (t. de chir.). Beschutband, *m.*; behoedmiddel tegen de ontstecking, *o.*

DÉFENSIVE, *f.* Tegenweêr, *v. Etre* ou *se tenir sur la —.* Op zyne hoede zyn, in staet van verdediging zyn, staen om zich te verweêren.

DÉFÉQUER, *v. a.* (t. de chim.). De onzuyverheyd van een vogt wechneémen. (ziende.

DÉFÉRANT, E, *adj.* Toegeévend, ont-

DÉFÉRENCE, *f.* Toegeévendheyd, eerbiedigheyd, *v.*, eerbied, *m.*

DÉFÉRENT, *m.* (d'une monnaie). Teeken der muntplaets waer het geld geslaegen is, *o.*

DÉFÉRER, *v. a.* Geéven, toestaen, bewilligen, toewyzen, opdraegen. *On lui a déféré le gouvernement.* Men heéft hem de regeéring opgedraegen. —, DÉNONCER. Aenklaegen, aenbrengen. — *q. q. en justice.* Iemand by het gerecht aenklaegen. —, *v. n.* CÉDER, CONDESCENDRE. Toegeéven, wyken, zich schikken *of* voegen.

DÉFERLER, *v. a.* (mar.). De zeylen losmaeken, laeten vallen, slacken.

DÉFERRER, *v. a.* Ontyzeren, het yzerbeslag afslaen, de hoefyzers afdoen. —, (fig.). DÉCONCERTER. Verlegen maeken, verbysteren. SE —, (fig.). SE DÉCONCERTER. Verlegen worden, van zyn stuk afraeken. *Il se déferre aisément.* Hy word schielyk verlegen.

DÉFETS, *m. pl.* p. —*fè.* Afgezonderde en overtollige bladen (van boekwerk), defecten, *o. mv.*

DÉFEUILLAISON, *f.* p. —*lèzòn.* Ontbladering, *v.*, den valtyd der bladeren, *m.*

DÉFEUILLÉ, E, *adj.* Ontbladerd.

DÉFEUILLER, *v. a.* Ontbladeren.

DÉFI, *m.* Uytdaeging, uyteysching, beroeping (tot eenig gevegt), *v.*

DÉFIANCE, *f.* Wantrouw, wantrouwigheyd, *v.*, mistrouwen, wantrouwen, agterdenken, *o.* —. Een stuk hout *of* iets anders dat voór een huys enz., waer men bouwt *of* aen het dak werkt, afhangt, ter waerschouwing der voórbygangers.

DÉFIANT, E, *adj.* Wantrouwend, wantrouwig, mistrouwend, mistrouwig, agterdenkend.

DÉFICIT, *m.* Ontbreékende somme, *v.*, hetgeéne te kort komt (in eene rekening, inventaris, kas).

DÉFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Uytdaegen, uyteyschen, tergen, trotseéren. *Je vous défie de le deviner.* Raed het als gy kont. *Je vous défie de faire cela.* Ik daeg u uyt om dit te doen, wanneer gy kont. —, *v. n.* (t. de mar.). Afhouden. — *l'ancre du bord.* Het anker van het boord afhouden. SE —, AVOIR DE LA DÉFIANCE. Mistrouwen, wantrouwen. *Se — de soi-même.* Zichzelven mistrouwen.

DÉFIGURER, *v. a.* Mismaeken, verminken, ontsieren, schenden.

DÉFILÉ, *m.* Engte, *v.*, nauwen *of* smallen weg, *m.* —, (fig.). Groote verlegenheyd, moeyelyke gesteltenis, *v.*

DÉFILER, *v. a.* Ontrygen, ontsnoeren, den draed ergens uyttrekken. — *des perles.* Den draed uyt pêrelen trekken. —, *v. n.* Agter elkander gaen *of* trekken. *Faire — les troupes.* Het krygsvolk in smalle geleederen doen voórby gaen, aftrekken, defileéren.

DÉFINI, E, *adj.* Bepaeld, vastgesteld. —, *m.* Het bepaelde, *o.*

DÉFINIR, *v. a.* Bepaelen, vaststellen, aenwyzen. —. Beschryven, uytleggen, verklaeren. — *un homme.* Eenen mensch nauwkeuriglyk beschryven, doórgronden. —, DÉCIDER. Uytwyzen, beslissen.

DÉFINITEUR, *m.* Definitor, raedsman (in geestelyke ordens), *m.*

DÉFINITIF, IVE, *adj.* Bepaelend, beslissend, beslegtend, uytwyzend, eyndelyk, eynd. —, *adv.* EN —, EN —IVE. Doór een beslissend vonnis, doór eene eyndelyke uytwyzing; eyndelyk.

DÉFINITION, *f.* Bepaeling, nette beschryving, verklaering, *v.* —. Beslissing, *v.*

DÉFINITIVEMENT, *adv.* Eyndelyk, geheel en al, volkomen, besluytend.

DÉFINITOIRE, *m.* p. —*toare.* Kapittel, *o.*, ordensvergadering, *v.*

DÉFLAGRATION, *f.* (t. de chim.). Brandtug, verbranding (eens lichaems), *v.*

DÉFLEGMATION, *f.* (t. de chim.). Zuyvering van slym *of* water, *v.*

DÉFLEGMER, *v. a.* (t. de chim.). Van slym *of* water zuyveren.

DÉFLEURIR, *v. a.* Den bloesem doen afvallen, uytbloeyen. —, *v. n.* et *pr.* Ontbloemen, zynen bloesem verliezen.

DÉFLEXION, *f.* (t. de phys.). Afwyking (van lichtstraelen), *v.*

DÉFLORATION, *f.* Onteering, schending, ontmaegding, *v.*

DÉFLORER, *v. a.* Onteeren, schenden, ontmaegden.

DÉFLUER, *v. n.* (t. d'astr.). Hoe langer hoe meer afwyken.

DÉFONCEMENT, *m.* Ontbodeming, *v.*

DÉFONCER, *v. a.* Ontbodemen, den bodem van een vat inslaen. — *un terrain.* De aerde twee *of* dry voet uytgraeven. — *un cuir.* Eene huyd treéden, walken. SE —. Invallen, instorten, inzakken.

DÉFORMATION, *f.* Ontvorming, gedaentebederving, *v.*

DÉFORMER, *v. a.* Ontvormen, mismaeken. *Se —.* Zyne gedaente verliezen.

DÉFOUETTER, *v. a.* (t. de rel.). De koord, waermede eenen boek gebonden is, losmaeken.

DÉFOURNER, *v. a.* Uyt den oven neémen, uytschuyven. — *le pain.* Het brood uyt den oven neémen.

DÉFRAI, *m.* Vryhouding van kosten, *v.*

DÉFRAYER, *v. a.* (word geconj. als *payer*). Iemand vryhouden, voór hem betaelen. — *une compagnie.* Een gezelschap vermaeken, aengenaem onderhouden; stof tot lachen geéven.

DÉFRICHEMENT, *m.* Omploeging, ontginning van woest land, *v.*

DÉFRICHER, *v. a.* (un terrain). Omploegen, ontginnen. —, (fig.). Ophelderen, ontwarren, ontvouwen. — *une affaire.* Eene zaek ophelderen, ontwarren.

DÉFRICHEUR, *m.* Omploeger, *m.*

DÉFRISER, *v. a.* Ontkrollen, de krollen uyt het hair doen.

DÉFRONCER, *v. a.* Ontplooyen. — LES SOURCILS (fig.). Een vrolyk gelaet aenneémen.

DÉFROQUE, *f.* p. —*froke.* Nalaetenschap van eenen monik, *v.* —. Nagelaetene, roerende goederen, *o. mv.*, inboedel, *m.*

DÉFROQUÉ, *m.* Verloopen monik, *m.*

DÉFROQUER, *v. a.* De monikskap afdoen, afleggen; eenen monik beproeten dat hy zyn orden verlaet en eene andere levenswyze verkiest; (gem.) uytplunderen. SE —. Den monikstand verlaeten, de kap op den toyn hangen. (takelen.

DÉFUNER, *v. a.* (t. de mar.). Ont-

DÉFUNT, E, *adj.* et *s.* p. —*fun.* Overleden, gestorven, wylen, dood.

DÉGAGÉ, E, *adj.* Vry, los, zwierig, ongedwongen.

DÉGAGEMENT, *m.* Ontlasting, ontlossing, ontslaeging, losmaeking, *v.* —, ISSUE SECRÈTE. Geheymen smallen gang (van de eene plaets tot de andere in een gebouw), *m.*

DÉGAGER, *v. a.* Lossen, inlossen, vrykoopen, ontpanden. — *ses terres.* Zyne landeryen lossen, ontpanden. —, DÉBARRASSER, DÉLIVRER. Redden, verlossen, vrymaeken, ontslaen, losmaeken. — *son pied de la boue.* Zynen voet uyt het slyk losmaeken. *Il l'a dégagé de sa parole.* Hy heéft hem van zyn woórd ontslaegen. — *sa parole.* Aen zyn woórd voldoen. — *sa promesse.* Zyne beloften intrekken; ook aen dezelve voldoen. — *les cœurs de l'intérêt du monde.* De herten van het belang der wereld aftrekken. — *la tête.* Het hoofd verligten. — *un appartement.* Aen een vertrek eenen geheymen uytgang geéven. *Cet habit lui dégage la taille.* Dat kleed doet hem wel voórkomen. SE —. Zich ergens uyt redden, zyn afscheyd neémen.

DÉGAÎNE, *f.* p. —*ghène* (pop. et iron.). Wyze, manier, *v. D'une belle —.* Op eene ongeschikte wyze.

DÉGAÎNER, *v. a.* et *n.* Van leêr trekken, den degen trekken. —, (fig. et fam.). IL N'AIME PAS À —. Hy trekt niet geêrne de beurs; houd niet van te betaelen.

DÉGAÎNEUR, *m.* Voórvegter, zweetser, *m.*

DÉGANTER, *v. a.* De handschoenen uyttrekken. *Se —.* Zyne handschoenen uyttrekken.

DÉGARNIR, *v. a.* Ontblooten, het sierned wechneémen, het boordsel afdoen. — *une chambre.* Eene kamer van meubelen *of* huysraed ontblooten. — *un vaisseau.* Een schip ontakelen. SE —. Zich ligter dan naer gewoonte kleeden. SE —, PERDRE SES CHEVEUX. Zyne hairen verliezen. SE —, PERDRE SES FEUILLES. Zyne bladeren verliezen. *Les arbres se dégarnissent.* De boomen verliezen hunne bladeren.

DÉGASCONNER (SE), *v. pr.* (gem. Zich van de gasconsche uytspraek ontwennen.

Digitized by Google

DÉGÂT, *m.* p. —*gâ.* Verwoesting, schade, *v. Faire le — dans un pays.* Een land verwoesten, plunderen. —, Castellaux. Verkwisting, *v.*

DÉGAUCHIR, *v. a.* p. —*gôchir.* Hout, steen, metael, gelyk maeken, bereyden.

DÉGAUCHISSEMENT, *m.* Gelykmaeking, bereyding, *v.*

DÉGEL, *m.* Ontdooying, *v.*, dooy, *m.*

DÉGELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Ontdooyen. —, *v. n.*, *pr.* et *impers.* Dooyen, ontdooyen, ontvriezen.

DÉGÉNÉRATION, *f.* Ontaerding, verbastering, *v.*

DÉGÉNÉRER, *v. n.* Ontaerden, verbasteren. — *en.* Veranderen in. *Cet homme dégénère.* Deézen man word erger, ontaerder, dan hy te vooren was.

DÉGINGANDÉ, E, *adj.* (fam.). Slordig, haveloos, die eenen lammen gang heeft.

DÉGLUER, *v. a.* Ontlymen, losmaeken hetgeene dat met vogellym vast is. *Se — les yeux.* Zyne oogen zuyveren.

DÉGLUTITION, *f.* (méd.). Inslokking, inswelging, *v.*

DÉGOBILLER, *v. a.* (fam.). Braeken, spouwen.

DÉGOBILLIS, *m.* (fam.). Braeksel, uytbraeksel, spouwsel, *o.*

DÉGOISER, *v. a.* p. —*goaser* (inus.). Zingen, kweelen, kwinkeren. —, *v. a.* et *n.* Klappen, snappen, babbelen.

DÉGOMMAGE, *m.* p. —*gomaje.* Het uytkooken der gom uyt de zyde, *o.*

DÉGONDER, *v. a.* Uyt de duymen ligten.

DÉGONFLER, *v. a.* Doen ontzwellen. *Se —.* Ontzwellen.

DÉGORGEMENT, *m.* p. —*jemant.* Losbreeking, uytbreeking, doórsteeking van iets dat verstopt is; overstrooming, *v.* — (t. de méd.). Overloop, *m.*, uytstorting, *v.* — *de la bile.* Overloop van gal.

DÉGORGEOIR, *m.* p. —*joar* (t. d'artill.). Ruymmaeld, *v.*, laedpriem, *m.*

DÉGORGER, *v. a.* Zuyveren, reyniegen, openmaeken, opruymen. —. Doórsteeken (eene goot, enz.). —. Wol, zyde, enz. afspoelen. — *du poisson.* Visch verwateren. — *la lumière.* Het laedgat (van geschut) zuyveren. —, *v. n.* et *pr.* Overvloeyen, overstroomen, overloopen.

DÉGOTER, *v. a.* (fam.). Uyt zyne plaets, van zynen post verdryven. —. Overtreffen, te boven gaen.

DÉGOURDI, E, *adj.* et *s.* (fam.). Slim, loos, listig.

DÉGOURDIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). De verstyving *of* verstyfdheyd van een lid verdryven. *Faire — de l'eau.* De koude, de kil van het water beneemen, het water lauw maeken. —, (fig. et fam.). Beschaeven. — *un jeune homme.* Eenen jongen mensch het styve en gedwongene in zyne manieren en zynen omgang afwennen. Se —. Beschaefd worden, zyne domheyd afleggen.

DÉGOURDISSEMENT, *m.* Het beneemen, het verdryven der verstyving van eenig lid, *o.*

DÉGOÛT, *m.* p. —*goû.* Walg, walging, smaekelooshey d, *v.*, tegensmaek, *m.* *Cette viande donne du —.* Dit vleesch walgt. —, (fig.). Afkeer, tegenzin, *m.* —. Verdriet, ongenoegen, *o.*, onlust, *m.*

DÉGOÛTANT, E, *adj.* Walgend, walgachtig, walgelyk, onsmaekelyk, vies, ontsengensem.

DÉGOÛTÉ, E, *adj.* et *s.* Vies (in eéten, drinken, enz.); die eene walging *of* tegenzin tegen iemand *of* iets heeft opgevat.

DÉGOÛTER, *v. a.* Den smaek, den eétlust beneémen. —, (fig.). Eenen afkeer *of* tegenzin doen krygen. *Se —.* Eenen afkeer krygen van....

DÉGOUTTANT, E, *adj.* Afdruppend, afdruypend, aflekkend.

DÉGOUTTER, *v. n.* Druypen, druppen, afdruppen, afdruypen, aflekken.

DÉGRADATION, *f.* p. —*dacion.* Afzetting (van eenen ambtenaer, enz.), *v.* —. Verval, *o.*, slegten toestand, *m.* *La — d'un bâtiment.* Het verval van een gebouw. —, (fig.). Verlaeging, *v.* — (t. de peint.). Vermindering van het licht en der koleuren (in schild.), *v.*

DÉGRADER, *v. a.* Afzetten. —, (fig.). Verlaegen, veragtelyk maeken. *Il me dégrade partout.* Hy schend my over al. —. Beschadigen, bederven, verwoesten, vernielen. — *des bâtiments.* Gebouwen beschadigen, vernielen. — *un vaisseau.* Een schip afkeuren, een onbruykbaer schip onttakelen. — (t. de peint.). Het licht *of* de koleuren eener schildery verzagten, allengskens verminderen. Se —, s'avilir. Zich verlaegen, zich veragtelyk maeken.

DÉGRAFER, *v. a.* Losmaeken, ontbaeken.

DÉGRAISSAGE, **DÉGRAISSEMENT**, *m.* Het reynigen *of* uytdoen van smeêrvlekken *of* plekken, uyt laken, enz., *o.*

DÉGRAISSER, *v. a.* p. —*grècer.* De smeêrvlekken *of* plekken uytdoen; het vet ergens afdoen *of* afscheppen. — Q. Q. (pop.). Iemand iets van zynen rykdom ontneémen, hem plukken.

DÉGRAISSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vlek- *of* plekuytdoener, *m.*; vlek- *of* plekuytdoenster, *v.*

DÉGRAISSOIR, *m.* p. —*grèçoar.* Wolkammers waschbak, *m.*, *of* waschbank, *v.*

DÉGRAPPINER, *v. a.* (t. de mar.). Een schip met enterhaeken van het ys trekken.

DÉGRAS, *m.* De uyt de huyden uytgeperste olie, vischtraen, *v.*

DÉGRAVELER, *v. a.* (un tuyau). Zuyveren, openmaeken.

DÉGRAVOÎMENT, *m.* p. —*voamant.* Afkabbeling (van eenen muer *of* pael doór het water), *v.*

DÉGRAVOYER, *v. a.* Afkabbelen. *L'eau a dégravoyé ce mur.* Het water heeft den grond van deézen muer afgekabbeld, weeh gespoeld.

DEGRÉ, *m.* Trap, *m.*, trede, treé, *v.* —, (fig.) Augmentation *ou* diminution. Trap, *m.* —, Grade. Graed, *m.* —, Proximité *ou* éloignement entre parents. Graed, *m.* —*s d'affinité.* Graeden *of* trappen van verwantschap, zwagerschap, enz. — (t. de math. *et* de géogr.). Graed, *m.* — *de latitude.* Graed breedte. — *de longitude.* Graed lengte. Par —s. Trapsgewyze. — (t. de gramm.). Trap, *m.* — (prov.). Faire sauter les —s à q. q. quatre à quatre. Iemand van de trappen smyten.

DÉGRÉEMENT, *m.* (t. de mar.). Scheépsonttakeling, *v.*

DÉGRÉER, *v. a.* Een schip onttakelen, aftakelen.

DÉGRÈVEMENT, *m.* Ontlasting, vermindering van lasten, *v.*

DÉGREVER, *v. a.* Ontlasten, de lasten verminderen.

DÉGRINGOLADE, *f.* (fam.). Het schielyk afloopen, *o.*

DÉGRINGOLER, *v. a.* et *n.* Schielyk afloopen, afvliegen.

DÉGRISER, *v. a.* Ontnugteren.

DÉGROSSAGE, *m.* p. *dégroçaje.* Het trekken van goud- *of* zilverdraed, *o.*

DÉGROSSER, *v. a.* p. —*grocer.* Goud- *of* zilverdraed trekken *of* dunner maeken.

DÉGROSSI, *m.* (presse). Pletmolen, *m.*

DÉGROSSIR, *v. a.* Verdunnen, in het ruw uythouwen. — *une épreuve.* Een proefblad voór de eerste mael nazien (by de drukk.). —, (fig.). Ontwarren, iets beginnen in orde te brengen. —, EbauchER. Ontwerpen, afschetsen.

DÉGUENILLÉ, E, *adj.* Slordig, onthavend.

DÉGUERPIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Van eenen boedel *of* eene erfenis afzien. —, *v. n.* Het haezepad kiezen. — *d'un lieu.* Uyt vrees eene plaets verlaeten, zich wechmaeken.

DÉGUERPISSEMENT, *m.* Verlaeting, overgeéving (eener erfenis), *v.*

DÉGUEULER, *v. n.* Braeken, overgeéven.

DÉGUIGNONNER, *v. a.* Het ongeluk wechneémen *of* wechtooveren (in het spel).

DÉGUISEMENT, *m.* p. —*ghizemant.* Verkleeding, vermomming; (fig.) veynzery, bewimpeling, verbloeming, *v.*

DÉGUISER, *v. a.* Verkleeden, vermommen; (fig.) veynzen, bewimpelen, verbloemen. *Se —.* Zich verkleeden, zich vermommen; (fig.) veynzen. *Il fut assassiné par des gens déguisés.* Hy wierd doór vermomde lieden vermoord.

DÉGUSTATEUR, *m.* Voórproever (van wyn, enz.), *m.* (proeven, *o.*

DÉGUSTATION, *f.* Het proeven *of* voór-

DÉGUSTER, *v. a.* Proeven, voórproeven. — *du vin.* Wyn proeven.

DÉHÂLER, *v. a.* De verbrandheyd (doór de zon) wechneémen. *Se —.* De verbrandheyd (doór de zon) verliezen, weder wit worden.

DÉHANCHÉ, E, *adj.* p. *déan*—. Ontheupt; slap in de heupen *of* lenden.

DÉHARDER, *v. a.* p. *déarder.* (t. de chasse). De honden aeneengebonden uytlaeten.

DÉHARNACHEMENT, *m.* p. *déarnachemant.* Onttuyging (van een peêrd, enz.), *v.* (Onttuygen.

DÉHARNACHER, *v. a.* (un cheval).

DÉHISCENCE, *f.* (t. de bot.). p. *déçance.* Ontluyking, ontsluyting, *v.*

DÉHONTÉ, E, *adj.* Schaemteloos.

DEHORS, *m.* p. *de-or.* Het uytwendige, het buytenste, *o.* *Cette église est belle par —.* De buyten zyde *of* het buytenste van die kerk is schoon. —, *m. pl.* Apparences (fig.). Uytwendigen schyn, *m.*, het uytwendige, *o.* *Il ne faut pas juger par les —.* Men moet niet naer het uyterlyke oórdeelen. —, *adv.* Buyten. *De —.* Van buyten, naer binnen. *En —, au —, par —.* Buytenwaerts, uytwaerts, van buyten.

DÉICIDE, *m.* Godsmoord, *v.*; godsmoordenaer, *m.*

DÉIFICATION, *f.* Vergoding, *v.*

DÉIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Vergoden. —, (fig.). Onmaetigyk pryzen.

DÉISME, *m.* Godistendom, *o.*, godistery, deïstery, *v.*

DÉISTE, *m.* Godist, deïst, die alleenlyk gelooft dat er eenen God is, maer niet aen eene bovennatuerlyke openbaering, aen geenen bybel, *m.*

DÉITÉ, *f.* Godheyd (der fabelen), *v.*

DÉJÀ, *adv.* Reeds, alreeds, al, nu al.

DÉJECTION, *f.* (t. de méd.). Stoelgang, afgang, *m.*

DÉJETER (SE), *v. pr.* (word geconj. als *jeter*). Krimpen, krom worden *of* trekken (van hout).

DÉJEÛNER, **DÉJEÛNÉ**, *m.* Ontbyt, morgeneéten, *o.*, ontnugtering, *v.* — *dîner.* Een groot ontbyt dat voór

Digitized by Google

een middsgmaal kan doórgaen. —, Plateau. Schenkblad met tassen, *o.*

DÉJEÛNER, *v. n.* Ontbyten, ontnugteren.

DÉJOINDRE, *v. a.* et *irr.* (word geconj. als *joindre*). Losmaeken, ontbinden, scheyden.

DÉJOUER, *v. a.* Verydelen, vernietigen. —, *v. n.* Slegt speélen. — (t. de mar.). Wapperen, uytwaeyen. *Un pavillon déjoué.* Eene wapperende vlag.

• **DÉJUG**, *m.* Tyd van het ontwaeken der kippen en vogels, wanneer zy van het rek springen, *m.*

DÉJUCHER, *v. n.* Van het rek springen *of* vliegen. —, *v. a.* Van het rek jaegen. —, (fig. *et* fam.) Uyt eene verhevene standplaets verdryven. *Je vous déjucherai bien de là-haut.* Ik zal u daer van boven wel afjaegen.

DE LÀ, *adv.* Van daer, daer vandaen, daer uyt. *Il s'ensuit* —. Daeruyt volgt. — *vient.* Daeruyt spruyt.

DE-LÀ, *prép.* Aen geéne, aen de andere zyde. Au —. Aen, naer de overzyde, andere zyde. *Passer — le fleuve.* Naer de overzyde van de rivier gaen. Par —. Aen de andere, over zyde. *Entreprendre une chose au — de ses forces.* Iets boven zyne kragten onderneémen. *Passer au — de son pouvoir.* Zyne magt overschryden, te buyten gaen. *Promettre par — son pouvoir.* Meer belooven dan men volbrengen kan.

DÉLABRÉ, E, *adj.* Haveloos, in slegten staet.

DÉLABREMENT, *m.* Slegten staet, slegten toestand, *m.*

DÉLABRER, *v. a.* Aen stukken scheuren, verscheuren. —, (fig.). In eenen slegten staet brengen, bederven, ontredderen, verworren. *Ses affaires sont délabrées.* Zyne zaeken staen slegt, zyn verward. *Troupes délabrées.* Gebreklydende en vermoeyde krygsbenden.

DÉLACER, *v. a.* Ontrygen, losrygen.

DÉLAI, *m.* p. *—lè.* Uytstel, vertoef, *o.*, vertoeving, opschorsing, *v.*

DÉLAISSEMENT, *m.* p. *délècemant.* Verlaeting, hulpeloosheyd, *v.*, hulpeloozen toestand, *m.* — (t. de prat.). Verlaeting, overgeéving (zyner goederen aen de schuldeyschers), *v.*

DÉLAISSER, *v. a.* p. *délècer.* Verlaeten, hulpeloos laeten, begeéven. — (t. de prat.). Overlaeten, afstaen.

DÉLARDEMENT, *m.* Schuynsche afronding (eener plank, enz.), *v.*

DÉLARDER, *v. a.* (charp.). Schuyns afronden *of* schaeven. —. Eenen steen bewerken, bikken.

DÉLASSEMENT, *m.* p. *délâcemant.* Rust, uytrusting, *v. Après tant de travaux, il faut du* —. Na veél gewerkt te hebben moet men rusten. —. Ontspanning, verkwikking, *v.*

DÉLASSER, *v. a.* p. *délâcer.* Doen rusten *of* uytrusten, verkwikken. *Se* —. Rusten, uytrusten.

DÉLATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Aenbrenger, verklikker, beklapper, betigter, overdraeger (aen de overheyd uyt kwaedheyd *of* slegte oogmerken), *m.*; aenbrengster, overdraegster, betigtster, enz., *v.*

DÉLATION, *f.* Aenbrenging, verklikking, betigting, *v.*

DÉLATTER, *v. a.* Ontlatten, van een dak de latten afneémen.

DÉLAVÉ, E, *adj.* Bleek van koleur.

DÉLAVER, *v. a.* Bleek maeken.

DÉLAYANT, *s.* et *adj. m.* (t. de méd.). Verdunnend geneésmiddel, *o.*

DÉLAYEMENT, *m.* p. *—lè-iemant.* Verdunning, weeking, menging (met water *of* andere vloeybaere stoffen), *v.*

DÉLAYER, *v. a.* Verdunnen, weeken, mengen, beslaen.

DÉLÉBILE, *adj.* Uytwischbaer.

DÉLECTABLE, *adj.* Aengenaem, liefelyk, vermaekelyk, dat behaegt.

DÉLECTATION, *f.* Aengenaemheyd, verlustiging, *v.*, vermaek, *o.*

DÉLECTER, *v. a.* Verhengen, verlustigen. *Se — à q. c.* Zyn vermaek, zyn genoegen in iets vinden, scheppen.

DÉLÉGATION, *f.* Last, *m.*, aenstelling, magtiging, volmagt, *v.* —. Aenwyzing, bewyzing (in schuldbetaeling), *v.*

DÉLÉGATOIRE, *adj.* Volmagt geévend, magtigend.

DÉLÉGUÉ, *m.* Afgeveérdigden, afgezant, gemagtigden, *m.*

DÉLÉGUER, *v. a.* Last geéven, aenstellen, afzenden, magtigen. —. Bewyzen, aenwyzen (van geld tot het betaelen van eenige schuld).

DÉLESTAGE, *m.* Ontballasting, *v.*; uytschieten van den ballast uyt een schip, *o.*

DÉLESTER, *v. a.* Ontballasten.

DÉLESTEUR, *m.* Ontballaster, *m.*

DÉLÉTÈRE, *adj.* (méd.). Doodend, dat een doodelyk vergift in zich bevat. *Des plantes —s.* Doodelyke planten.

DÉLIAISON, *f.* p. *—lièzon* (t. de maç.). Ontbinding (van eene valling van kalk en steen), *v.*

DÉLIBÉRANT, E, *adj.* Overleggend, overweégend, bernedend.

DÉLIBÉRATIF, IVE, *adj.* Overleggend, overweégend, beraedend. *Voix —ive.* Beraedende stem (in eene vergadering, enz.), *v.*

DÉLIBÉRATION, *f.* Overleg, beraed, *o.*, overweéging, raedpleéging, *v. Après une mûre* —. Na een ryp beraed. *Mettre une affaire en* —. Eene zaek in overweéging brengen. —, Résolution. Besluyt, *o.*

DÉLIBÉRÉ, *m.* (t. de prat.). Gerechtelyk besluyt, *o.*

DÉLIBÉRÉ, E, *adj.* Los, zwierig, ongedwongen, stout. *De propos* —. Met voórdagt, met opzet. *Marcher d'un pas* —. Met stoute schreéden gaen.

DÉLIBÉRÉMENT, *adv.* Met overleg; stoutelyk.

DÉLIBÉRER, *v. n.* Overweégen, raedpleégen, beraedslaegen. — *d'une chose, sur une affaire importante.* Over iets beraedslaegen, eene gewigtige zaek in beraed neémen. —, *v. a.* Besluyten, vaststellen. *J'ai délibéré de faire cela.* Ik heb besloóten dat te doen.

DÉLICAT, E, *adj.* Aengenaem, kostelyk, heerlyk, lekker van smaek. *Il aime les mets —s.* Hy houd veél van lekkere spyzen. *Vin* — (délicieux). Lekkeren, kostelyken wyn. —, Fin, délié. Fyn, dun, teeder. *Peau —e.* Fyne huyd, zagt vel. *Conscience —e.* Teeder gevoelen. —. Schrander, scherpzinnig, geestig. *Pensée —e.* Fyne, geestige gedagte. —, Difficile à faire, etc. Moeyelyk, netelig. *C'est une affaire —e.* Het is eene netelige zaek. —. Vies. —. Gevoelig, kleynzeerig. —. Zwak, teer. *Santé —e.* Zwakke gezondheyd.

DÉLICATEMENT, *adv.* Lekkerlyk, lekker; teederlyk, schranderlyk; weekelyk.

DÉLICATER, *v. a.* Koesteren, teederlyk opbrengen. *C'est gâter les enfants que de trop les* —. Men bederft de kinderen, wanneer men ze te teeder opvoed, te veél koestert. *Se* —. Zich koesteren.

DÉLICATESSE, *f.* p. *—tèce.* Lekkerheyd, lekkerny, *v. Les —s de la table.* De kostelyke toebereyde schotels, lekkere spyzen (by eene maeltyd). —, Mollesse. Weekelytheyd, zwakheyd, teederheyd, *v. La — de sa santé ne lui permet pas de sortir.* De zwakheyd zyner gezondheyd staet hem niet toe uyt te gaen. —. Gevoeligheyd, kleymzeerigheyd, kittelooorigheyd, *v.* —. Viesheyd, *v.* —. Fynheyd, schranderheyd, geestigheyd, *v.*

DÉLICE, *m.* **DÉLICES**, *f. pl.* Vermaek, *o.*, vermaekelykheyd, genoegte, *v.*, wellust, *m.* en *v. Goûter les — de la vie.* De vreugden, den wellust van het leven smaeken.

DÉLICIEUSEMENT, *adv.* Lekker, lekkerlyk, kostelyk; vermaekelyk, wellustiglyk.

DÉLICIEUX, EUSE, *adj.* Lekker, kostelyk, smaekelyk.

DÉLICOTER (SE), *v. pr.* Zich ontbalsteren.

DÉLIÉ, E, *adj.* Dun, fyn, teeder. *Une étoffe —e.* Eene dunne stoffe. — Détaché. Ongebonden, los, ontbonden. —, (fig.). Fin, subtil. Fyn, scherpzinnig, snedig, schrander. *C'est un homme* —, *il a l'esprit* —. Hy is een schrander man, hy heeft eene snedigen geest, een diep doórdringend verstand. —, *m.* Fynen trek, m

DÉLIENNES, *f. pl.* Feesten ter eere van Apollo, *v.* en *o. mv.*

DÉLIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*) Ontbinden, losbinden, losmaeken, ontknoopen. —, Absoudre (théol.). Vryspreéken, vergeéven. *L'Eglise le pouvoir de* —. De Kerk heeft d magt om de zonden te vergeéven.

DÉLINÉATION, *f.* Teekening, aftekening, afschetsing, *v.*

DÉLINQUANT, *m.* p. *—kan.* Misdadigen, daeder, schuldigen, over treéder, *m.*

DÉLINQUER, *v. a.* (prat.). De we overtreéden, misdoen.

DÉLIQUESCENCE, *f.* (t. de chim.) Vloeybaerheyd, *v.*, het vergaen de locht, *o.*

DÉLIQUESCENT, E, *adj.* (t. de chim.) Vloeybaer, dat in de locht vergae

DÉLIRANT, E, *adj.* Raeskallend, ijneloos.

DÉLIRE, *m.* Raeskalling, zinneloosheyd, ylhoofdigheyd, ylheyd, yle koórts, *v. Etre en* —. Buyten kennis zyn.

DÉLIRER, *v. n.* Raeskallen, ylen.

DÉLIT, *m.* p. *—li.* Misdaed, *v.*, misdryf, feyt, *o. Etre trouvé (surpris) en flagrant* —. Op heeter daed, o het feyt betrapt zyn *of* worden. *Le corps du* —. De feyten van belaeting, *corpus delicti.* — (t. d'archit. Tegengestelde zyde (van eenen steen) *v. Arbres de* —. Boomen die heymelyk zyn afgekapt.

DÉLITER, *v. a.* (t. d'archit.). Steenen tegen den draed leggen.

DÉLITESCENCE, *f.* (t. de méd.). Schielyke verdwyning van een gezwel, v

DÉLIVRANCE, *f.* Verlossing, bevrding, loslaeting, redding, *v.* — Levering, aflevering, uytlevering (van koopwaeren, enz.), *v.* —, Accouchement. Verlossing, *v.*

DÉLIVRE, *m.* Nageboórte (word gezeg van hoórnvee), *v.*

DÉLIVRER, *v. a.* Verlossen, vrymaeken. — *q. q. de prison.* Iemand uy de gevangenis verlossen. — Bevrden, ontslaen, afhelpen. —. Leveren, afleveren, ter hand stellen. — *des papiers à q. q.* Iemand papieren ter hand stellen, bezorgen. —, Accoucher. Verlossen. Se —. Zich ontslaen van....

DÉLIVREUR, *m.* Leveraer, bezorger (van levensmiddelen, enz.), *m.* — Libérateur (fam.). Verlosser, *m.* stalknegt, die de peérden ten besten den tyde haver geéven moet.

Digitized by Google

DÉLOGEMENT, *m.* p. —*jemant.* Verhuyzing, *v.*, het verhuyzen, *o.* *Le —des gens de guerre, décampement.* Den aftogt van het krygsvolk, *m.*; kampopbreeking, *v.*

DÉLOGER, *v. a.* Doen verhuyzen; (fig.) verjaegen, verdryven. *On a délogé l'ennemi à coups de canon.* Men heeft den vyand met het kanonvuer verdreven, verjaegd. — , *v. n.* Verhuyzen. — , Se retirer, décamper. Opbreeken, aftrekken. *Le régiment a délogé à la pointe du jour.* Het regiment is met het aenbreeken van den dag afgetrokken. — *sans trompette*, à la *sourdine.* Met de noórderzon verhuyzen, vertrekken; zich stillekens wechmaeken, wechpakken.

DÉLOT, *m.* (t. de mar.). Kous, *v.*, yzeren ring (op de schepen, die men tegen het slyten in een touw doet), *m.*

DÉLOYAL, E, *adj.* Trouweloos, ontrouw, ongetrouw, bedriegelyk.

DÉLOYALEMENT, *adv.* Trouweloosly, ontrouwelyk, ongetrouwelyk, op eene bedriegelyke, trouwelooze wyze.

DÉLOYAUTÉ, *f.* p. —*loi-ité.* Trouweloosheyd, ontrouw, ongetrouwheyd, *v.*

DELPHINIUM, *m.* (plante). Ridderspoór, *v.*

DELTOÏDE, *m.* (muscle). Dryhoekige aenspier, *v.*

DÉLUGE, *m.* Zondvloed; grooten watervloed; vloed van iets, stroom. *Un — de larmes, de feu, de sang.* Eenen vloed van traenen, stroom van vuer, van bloed. —, (prov.). Après moi le —. Het moge na myne dood gaen hoe het wil. — , (fig.). Overvloed, *m.*

DÉLUSTRER, *v. a.* Ontglanzen, ontluysteren.

DÉLUTER, *v. a.* (t. de chim.). Leem van eenen distileérketel afdoen.

DÉMACLAGE, *m.* (t. de verr.). Het omroeren van gesmolten glas, *o.*

DÉMACLER, *v. a.* (t. de verr.). Gesmolten glas omroeren.

DÉMAGOGIE, *f.* p. —*jie.* Regeéring van hoofden eener volksparty; volksleyding, *v.*

DÉMAGOGIQUE, *adj.* Volksleydend, demagogisch. *Discours, opinion* —. Volksleydende redeneéring, volksgezindheyd *of* gevoelen.

DÉMAGOGUE, *m.* Volksleyder, opperstem eener volksparty, demagoóg, *m.*

DÉMAIGRIR, *v. a.* p. —*mè*—. (terme d'archit.). Hout *of* steen scherpen, spits *of* dunner maeken. — , *v. n.* Bitter *of* vetter worden.

DÉMAIGRISSEMENT, *m.* (t. d'archit.). Dunnermaeking, *v.*

DÉMAILLER, *v. a.* De maezen in een net los- *of* uytmaeken. — *les bonnettes* (mar.). De byzeylen losmaeken.

DÉMAILLOTTER, *v. a.* Ontzwagtelen. — *un enfant.* Een kind ontzwagtelen, uyt de doeken doen.

DEMAIN, *adv.* et *s. m.* p. —*min.* Morgen. — *matin.* Morgen vroeg. *Après* —. Overmorgen.

DÉMANCHEMENT, *m.* Het afdoen van eenen steél *of* hegt, *o.* — (t. de mus.). Opschuyving naer omhoog met de hand (op de snaerspeéltuygen), *v.*

DÉMANCHER, *v. a.* Den steél *of* hegt afdoen, uyttrekken. — *un balai.* Den steél van den bessem afdoen. — , *v. n.* (t. de mus.). Met de hand naer omhoog schuyven. Se —. Van den hegt *of* steél losgaen. Se —, (fig.). Slegt gaen; haperen. *Cette affaire se démanche.* Die zaek gaet slegt, er hapert iets aen deéze zaek.

DEMANDE, *f.* Verzoek, *o.*, eysch, *m.*, bede, *v.* *On consent à votre* —. Men staet uw verzoek toe. —, Question. Vraeg, afvraeging, *v.*; eysch, *m.*, invoordering (in recht), *o.* *v.*

DEMANDER, *v. a.* et *n.* Verzoeken, vraegen, bidden, begeêren. *Je vous demande votre secours.* Ik verzoek u om uwen bystand, uwe hulp. *Votre maître vous demande.* Uwen meester vraegt naer u. *Il demande à boire.* Hy vraegt te drinken. — *pardon.* Om vergiffenis bidden, smeeken. —, Exiger. Eyschen, vereyschen, van noode hebben. *Ces terres demandent de la pluie.* Die landen verlangen naer regen, hebben regen van noode. *Cet habit en demande un autre.* Dat kleed verdient voórwaer een ander. —, Interroger. Vraegen, ondervraegen, uytvraegen; eyschen, invoorderen (in recht).

DEMANDERESSE, *f.* (t. de pal.). Eyscheres, eyschster (in recht), *v.*

DEMANDEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vraeger, lastigen vraeger, *m.*; vraegster, *v.* — (t. de pal.). Eyscher (in recht), *m.*

DÉMANGEAISON, *f.* p. —*gèson.* Jeuking, jeukte, *v.*, jeuksel, *o.*, krevel, kreveling, *v.* —, (fig.). Onmaetige begeêrte, *v.*; lust, trek tot iets, *m.* *Il a une furieuse — de jouer.* Hy heéft eenen onverzaedelyken lust tot speélen.

DÉMANGER, *v. n.* et *impers.* Jeuken, krevelen. —, (prov. *et* fam.). Grooten lust, begeêrte hebben om iets te doen.

DÉMANTÈLEMENT, *m.* Ontwalling, slegting, slooping, afbreéking, *v.*

DÉMANTELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Ontwallen, slegten, sloopen, afbreéken (eener stad *of* vesting).

DÉMANTIBULER, *v. a.* (fam.). Aen stukken breéken, in stukken slaen, iets van elkander doen (byzonder van huysraed *of* konstarbeyd).

DÉMARCATION, *f.* *Ligne de* —. Grenslinie, scheydingslinie (tusschen de bezittingen van twee mogendheden) *v.*

DÉMARCHE, *f.* Gang, tred, *m.* —, (fig.) Handel, *m.*, handelwyze, *v.*, stap, *m.*, gedrag, *o.*

DÉMARIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Onttrouwen, onthouwen, het houwelyk breéken. Se —. Onttrouwen, egtscheyden.

DÉMARQUER, *v. a.* Het teeken *of* merk uytdoen. —, *v. n.* (mar.). Ophouden van teekenen (word van peérden gezegd aen wier landen men geene teekenen van onderdom meer zien kan).

DÉMARQUISER, *v. a.* (fam.). Den titel van markgraef afneémen.

DÉMARRAGE, *m.* (t. de mar.). Het loszakken van een schip, van zyne kabel doór de hevige beweéging der zee, *o.*

DÉMARRER, *v. n.* (mar.). Het anker ligten, afzeylen. *Nous démarrâmes du port d'Ostende par un beau temps.* Wy zeylden by schoon weder uyt de haven van Ostende. —, (pop.). Verhuyzen, van plaets veranderen, wyken. —, *v. a.* Losmaeken.

DÉMASQUER, *v. a.* Ontmaskeren, ontmommen, bekend maeken. Se —. Zich ontmaskeren.

DÉMASTIQUER, *v. a.* Den mastik *of* de stopverf van iets afdoen.

DÉMÂTER, *v. a.* (t. de mar.). Ontmasten, de masten afneémen *of* afschieten. —, *v. n.* et *pr.* Zyne masten verliezen. *Ce vaisseau a démâté.* Dit schip heéft zynen mast verlooren.

DÉMÊLÉ, *m.* Twist, stryd, *m.*, krakeel, geschil, *o.*

DÉMÊLEMENT, *m.* (inus.). Ontwarring, ontwikkeling, *v.*; uytgang van een geschil, *m.*

DÉMÊLER, *v. a.* Ontwarren, scheyden. *Démêler du fil.* Garen ontwarren. —, (fig.) Débrouiller, éclaircir. Ontwarren, ontknoopen, ontdekken. —, Distinguer. Onderscheyden. *Il est quelquefois bien difficile de — le vrai d'avec le faux.* Het is dikwils zeer moeyelyk het waere van het valsche te onderscheyden. —, Reconnaître. Kennen, herkennen. —, Contester, quereller. Twisten, betwisten. Se —, être démêlé. Ontward worden. Se —. Zich ergens van ontslaen, uytredden, ontwikkelen.

DÉMÊLOIR, *m.* p. —*loar.* Haspel, groven hairkam, ontwarkam, *m.*

DÉMEMBREMENT, *m.* p. *démambrement.* Ontleding, ontlilting, verdeeling, afscheuring, *v.* *Le — de l'empire romain.* De verdeeling, afscheuring van het romeynsch ryk.

DÉMEMBRER, *v. a.* Ontleden, ontlilten, verdeelen.

DÉMÉNAGEMENT, *m.* Verhuyzing, *v.*

DÉMÉNAGER, *v. a.* et *n.* Verhuyzen.

DÉMENCE, *f.* p. —*mance.* Zinloosheyd, krankzinnigheyd, dwaesheyd, dolligheyd, raezerny, *v.*

DÉMENER (SE), *v. pr.* (fam.). Woelen, spartelen, zich heén en weêr beweégen.

DÉMENTI, *m.* p. —*man*—. Leugenstraffing, *v.* *Donner un — à q. q.* Iemand leugenstraffen, hem heeten liegen. *Recevoir un* —. Voór eenen leugenaer gehouden worden. *Avoir le — d'une chose.* Zyn oogwit niet bereyken.

DÉMENTIR, *v. a.* et *irr.* (word geconj. als *mentir*). Iemand leugenstraffen *of* heeten liegen; loochenen, ontkennen. —, Contredire. Tegenspreéken. — *sa naissance.* Dingen doen die beneden zyne geboórte zyn. — *son caractère.* Tegen zyne inborst handelen. Se —. Zichzelven tegenspreéken, zyn woórd intrekken. *La vraie vertu ne se dément jamais.* De waere deugd blyft zichzelve altyd gelyk. Se —, se déjoindre (menuis.). Losgaen. —, (fig.). Slegt worden, beginnen te vervallen. *Ce bâtiment se dément.* Dit gebouw vervalt, word bouwvallig.

DÉMÉRITE, *m.* Slegte daed, strafweêrdigheyd, *v.*

DÉMÉRITER, *v. n.* Iets strafweêrdigs doen, zondigen. — *auprès de q. q.* Iemands agting, vriendschap verliezen.

DÉMESURÉ, E, *adj.* p. —*su*—. Bovenmaetig, onmaetig, overmaetig.

DÉMESURÉMENT, *adv.* Bovenmaete, onmaetiglyk, overmaetiglyk.

DÉMETTRE, *v. a.* et *irr.* (word geconj. als *mettre*). Afstellen, afzetten (uyt een ambt). —, Disloquer. Verstuyken, verrekken. *Se — le bras.* Zynen arm verstuyken. *Se — d'une charge.* Eene bediening nederleggen.

DÉMEUBLEMENT, *m.* Afneéming, ontblooting van huysraed, *v.*

DÉMEUBLER, *v. a.* Huysraed wechneémen, ontmeubelen.

DEMEURANT, E, *adj.* et *s.* Woonagtig, gehuysvest. —, *m.* Het overige. *Au —, au surplus, au reste.* Overigens, voór het overige, behalve dat.

DEMEURE, *f.* Woon, wooning, woonplaets, *v.*, verblyf, *o.* —, Etat de permanence. Duer, *m.* Être en —, en retard (prat.). Ten agteren zyn. *Il est en — avec ses créanciers.* Hy is by zyne schuldeyschers nog agterstallig. *Mettre en* —. Iemand van rechtswege dwingen tot zyne pligt. — (t. d'agric.). *Labourer en* —. Den laetsten keer ploegen.

DEMEURER, *v. n.* Woonen, verblyven, zich ophouden. — à *Louvain.* Te Loven woonen, verblyven. —,

Digitized by Google

S'ARRÊTER. Blyven, blyven staen, stil staen. *Demeurez ici jusqu'à ce qu'il vous parle.* Blyf hier staen tot dat hy u aenspreéke. — *court.* Blyven steéken. —, TARDER. Toeven, vertoeven, agterblyven. *Il demeure longtemps à venir.* Hy wagt lang eer hy komt. —, ETRE PERMANENT, SUBSISTER. Staende blyven, in weézen zyn. —, RESTER. Blyven. *Il est demeuré quatre mille hommes sur le champ de bataille.* Er is vier duyzend man op het slagveld gebleéven. — *confus.* Beschaemd blyven staen. — *en arrière, en reste.* Ten agteren blyven in betacling. *En — là.* Het by iets laeten blyven. — *d'accord.* Toestemmen, inwilligen.

DEMI, E, *adj.* Half, halve. *Une — heure.* Eene halve uer. *Une livre et —e.* Anderhalf pond. *Midi et —.* Half een uer. *Deux heures et —e.* Twee ueren en half, half dry. *Minuit et —.* Half een des nagts. *Une — -lieue.* Eene halve uer gaens. *Une — -preuve.* Een half bewys. *Ces fruits sont — -mûrs.* Deéze vrugten zyn half, bykans ryp. — *cuit.* Half gekoókt, half gaer. —, *adv.* A —. Ten halven. *Faire les choses à —.* De zaeken ten halve verrigten. *A — ivre.* Half dronken. *Entendre à — mot.* Op het half woórd verstaen, aenstonds weéten wat een ander zeggen wil.

DEMI-BAIN, *m.* au pl. *demi-bains.* Half bad, *o.*

DEMI-BOSSE, *f.* au pl. *demi-bosses.* (t. de sculpt.). Half verheven beéldwerk, *o.*

DEMI-CERCLE, *m.* au pl. *demi-cercles.* Halfcirkel, *m.*, halfrond, *o.*; hoekmeéter, *m.*

DEMI-CIRCULAIRE, *adj.* au pl. *demi-circulaires.* Halfrond.

DEMI-DEUIL, *m.* Zekeren vlinder, *m.*; dagkapel, *v.*; rouwmantel, *m.*

DEMI-DIEU, *m.* au pl. *demi-dieux.* Halfgod, *m.*

DEMIE, *f.* Halve uer, *v. Cette horloge sonne les —s.* Dat uerwerk slaet de halve ueren.

DÉMIELLER, *v. a.* Den honig van den was scheyden.

DEMI-LUNE, *f.* au pl. *demi-lunes.* Halve maen, *v.*

DEMI-MÉTAL, *m.* au pl. *demi-métaux.* Halfmetael, *o.*

DEMI-PONT, *m.* (t. de mar.). Halfdek, *o.*

DÉMIS, E, *part. passé de* DÉMETTRE.

DEMI-SAVANTS, *m.* au pl. *demi-savants.* Halfgeleerden, *m.*

DEMI-SETIER, *m.* Vierde deel van eene pint, *o.*

DEMI-SOLDE, *f.* au pl. *demi-soldes.* Halve soldy, *v.*

DÉMISSION, *f.* Ontslag, afscheyd, *o.*, ontslaeging, nederlegging (van een ambt, enz.), *v. J'ai demandé ma —.* Ik heb myn ontslag verzogt.

DÉMISSIONNAIRE, *m.* p. *—cionère.* Die zyn ambt nederlegt, afstaet.

DEMI-TEINTE, *f.* Koleur tusschen het licht en de schaduw, *o.*

DEMI-TON, *m.* au pl. *demi-tons.* Halftoon, *m.*

DÉMOCRATE, *m.* Voórstaender, aenhanger der volksbestiering, demokraet, *m.*

DÉMOCRATIE, *f.* p. *—cie.* Volksbestiering, borgerregeéring, *v.*

DÉMOCRATIQUE, *adj.* Van de volksbestiering, democratisch. *Gouvernement —.* Volksbestier, *o.*, borgerregeéring, *v.*, staet waerin het volk heersecht.

DÉMOCRATIQUEMENT, *adv.* Op de wyze der volksbestiering.

DEMOISELLE, *f.* p. *—moazèle.* Juffer, jouffer, juffrouw, jouffrouw, jongvrouw, *v.*; heyblok, stamper (voór de kasseyers), *m.*; bedpan, bedstoóf; juffer (insekt), *v.*

DÉMOLIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Afbreéken, slegten, nederwerpen, sloopen.

DÉMOLITION, *f.* Afbreéking, slegting, slooping, nederwerping, *v.* —s. Puyn, *o.*, puynhoopen, *m. mv.*

DÉMON, *m.* Boozen geest, duyvel, bescherm- *of* geleygeest, *m.* —, (fig.) MÉCHANT HOMME, MÉCHANTE FEMME. Duyvel, *m.*; duyvelin, *v.* — (poét.). LE — DE LA GUERRE, DES COMBATS. Den krygsgod.

DÉMONÉTISATION, *f.* p. *—zacion.* Ontmunting, afzetting (van gemunt en papieren geld spr.), *v.*

DÉMONÉTISER, *v. a.* Ontmunten, afzetten.

DÉMONIAQUE, *adj.* et *s.* Bezeten, die van den duyvel bezeten is. —, (fig.). Duyvelsch, boos, raezend.

DÉMONOGRAPHE, *m.* p. *—fe.* Schryver over de werkingen der duyvelen *of* booze geesten, *m.*

DÉMONOLÂTRIE, *f.* Eerdienst van den duyvel, *m.*

DÉMONOMANIE, *f.* Verhandeling over de natuer der duyvelen, *v.*; krankhoofdigheyd waerdoór men gelooft van den duyvel bezeten te zyn, *o.*

DÉMONSTRABILITÉ, *f.* Bewysbaerheyd, *v.*

DÉMONSTRATEUR, *m.* Aentooner, aenwyzer, betooger, verklaerder (voórnaemelyk over de ontleéd- en kruydkunde), *m.*

DÉMONSTRATIF, IVE, *adj.* Aentoonend, aenwyzend, betoogend, bewyzend, overtuygend. *Pronom —.* Aenwyzend voórnaemwoórd, *o.*

DÉMONSTRATION, *f.* p. *—cion.* Bewys, betoog, *o.*, betooging, betooning, aentooning, *v.*; blyk, teeken, *o.* — *d'amitié.* Vriendschapsblyk. *Une grande — de joie.* Eene groote vreugdebetooning. —, LEÇON. Les, *v.*

DÉMONSTRATIVEMENT, *adv.* Bondiglyk, klaerlyk, op eene overtuygende wyze.

DÉMONTER, *v. a.* Eenen ruyter zyn peérd ontneémen, hem daer van werpen. *Mon cheval m'a démonté.* Myn peérd heéft my ter aerde gesmeéten. —, DÉSASSEMBLER. Uyteendoen, uyt elkander neémen. — *une montre.* Eene horlogie uyt elkander doen, neémen. — *un canon.* Een stuk geschut van het affuyt neémen, hetzelve onbruykbaer maeken. — *une batterie ennemie.* Eene vyandelyke battery tot zwygen brengen. —, (fig.) Verlegen maeken, ontstellen, iemand van zyn stuk brengen. *Cette objection le démonta.* Deéze tegenwerping ontstelde hem, bragt hem van zyn stuk. SE —. Uyteengaen. SE — LE VISAGE. Zyn gezigt naer de omstandigheden veranderen.

DÉMONTRABLE, *adj.* Bewysbaer, betoonbaer, betoogbaer.

DÉMONTRER, *v. a.* Bewyzen, betoonen, betoogen, aentoonen, aenwyzen.

DÉMORALISATION, *f.* Zedebederf, *o.*

DÉMORALISER, *v. a.* De zeden bederven, zedeloos maeken.

DÉMORDRE, *v. n.* (word geconj. als *mordre*). Loslaeten (hetgeéne dat men met de tanden gevat heéft). —, (fig.). Ergens van afzien, laeten vaeren. *Il n'a point voulu — de cette entreprise.* Hy heéft van deéze ondernneéming niet willen afzien, dezelve verlaeten.

DÉMOUVOIR, *v. a.* (t. de pal.). Doen afzien, iemand van iets afkeerig maeken.

DÉMUNIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Eene plaets van levensbehoeften, krygstuyg, vestingwerken ontblooten.

DÉMURER, *v. a.* Ontmueren, openmaeken.

DÉNAIRE, *adj.* Tientallig. *Nombre —.* Tiengetal, *o.*

DÉNANTIR (SE), *v. pr.* (word geconj. als *finir*). Zynen pand verlaeten. SE —. Zich ontblooten, zich van zyne bewyzen ontdoen.

DÉNATIONALISER, *v. a.* Ontnatiën, berooven van het recht om tot eene natie te behooren.

DÉNATTER, *v. a.* Ontvlegten, ontstrengelen. — *les crins d'un cheval.* Het hair eens peérds ontstrengelen; ontmatten, de mat afdoen.

DÉNATURALISATION, *f.* Ontneéming van inboórlingsrecht, *v.*

DÉNATURALISER, *v. a.* Het inboórlingsrecht ontneémen.

DÉNATURÉ, E, *adj.* Onnatuerlyk, onnaerd, verbasterd, vreed.

DÉNATURER, *v. a.* Ontaerden, verbasteren, de natuer eener zaek veranderen. — *son bien.* Zyne vaste goederen tot geld maeken. — *des mots.* Eene andere beteekenis aen woórden geéven dan hun toekomt. — *une question.* Den zin eener vraeg veranderen. — *un fait.* Eene daed, een bedryf anders voórdraegen dan zy geheurd is.

DENDRITE, *f.* p. *din—.* (pierre). Boomsteen, *m.*

DENDROÏTES, *f. pl.* Getakte delfstoffen, *v. mv.*

DENDROLITHES, *f. pl.* Versteende boomgewassen, *o. mv.*

DENDROLOGIE, *f.* Beschryving der boomen, *v.*

DENDROMÈTRE, *m.* Boommeéter, *m.*

DÉNÉGATION, *f.* Loochening, ontkenning (voór het gerecht), *v.*

DÉNÉRAL, *m.* (monn.). Monster, proefstael, *o.*, proefplaet (voór de muntspeciën), *v.*

DÉNI, *m.* Weygering, ontzegging, ontkenning (eener verschuldigde zaek), *v.* — *de justice.* Weygering van recht.

DÉNIAISÉ, *m.* p. *—niézé.* Listigen, slimmen *of* doórtrapten mensch, *m.*

DÉNIAISEMENT, *m.* Bedrieging, *v.*, het bedriegen van eenvoudigen, *o.*

DÉNIAISER, *v. a.* Listiger, doórtrapter *of* wyzer maeken. —, (fam.). Listiglyk bedriegen, verschalken. SE —. Listiger *of* doórtrapter worden.

* **DÉNIAISEUR,** *m.* Behendigen bedrieger, *m.*

DÉNICHER, *v. a.* Uyt eene nis neémen. — *une statue.* Een standbeéld uyt eene nis, van zyne plaets neémen; ontnesten. — *des oiseaux.* Vogels uyt den nest haelen, verjaegen. —, (fig. *et* fam.). Verdryven, verjaegen. —, *v. r.* Vlugten, zich wechmaeken, wechloopen.

DÉNICHEUR, *m.* Ontnester (van vogels), *m.* — DE MERLES (fig. *et* fam.). Doórsleépen kwant, gelukzoeker, *m.*

DÉNIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Loochenen, ontkennen; weygeren, afslaen, ontzeggen.

DENIER, *m.* p. *—nié.* (monnaie). Penning, zilverling, *m. Notre-Seigneur fut vendu trente —s.* Onzen-Heer wierd voór dertig zilverlingen verkogt. — *à Dieu.* Godspenning, *m.*, handgeld, *o.*; intrest, *m.*, rente, *v.* — *de fin, de loi.* Inwendige weérde der zilvermunt, *v. A —s découverts.* Met gereed geld. *Au — vingt.* Tegen vyf ten honderd. — *s revenant bons.* Geld dat men nog te goed heéft. — *s oisifs.* Renteloos geld.

DÉNIGREMENT, *m.* Kwaedspreéking, lastering, schending, zwartmaeking, *v.* —, MÉPRIS. Veragtelykheyd, *v.*

DÉNIGRER, *v. a.* Lasteren, zwart maeken, in minagting brengen.

DÉNOMBREMENT, *m.* Telling, opteling, opgaeve, *v.*

DÉNOMBRER, *v. a.* Tellen, optellen.

DÉNOMINATEUR, *m.* Noemer, *m.*

Digitized by Google

DÉNOMINATIF, IVE, *adj.* Noemend, benoemend, den naem uytdrukkend. *Terme* —. Uytdrukking die den regten naem van iets te kennen geeft.

DÉNOMINATION, *f.* Benaeming, benoeming, *v.*, naem, *m.*

DÉNOMMER, *v. a.* Noemen, benoemen.

DÉNONCER, *v. a.* Afkondigen, verklaeren, bekend maeken; gerechtelyk aenklaegen, aenbrengen, betigten, beschuldigen.

DÉNONCIATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Aenklaeger, aenbrenger, betigter, beschuldiger, *m.*; aenklaegster, aenbrengster, betigtster, beschuldigster, *v.*

DÉNONCIATION, *f.* Afkondiging, verklaering, bekendmaeking, *v.*; aenklaeging (voór het gerecht), betigting, beschuldiging, *v.*

DÉNOTATION, *f.* Aenwyzing, *v.*, kenteeken, kenmerk, *o.*; beschryving eener zaek door zekere teekenen, *v.*

DÉNOTER, *v. a.* Aenwyzen, aenduyden, zeentoonen, beteekenen.

DÉNOUEMENT, DÉNOÛMENT, *m.* Ontknooping, oplossing, ontwikkeling van iets; uytkomst, *v.*, eynde (van een tooneelstuk), *o.*

DÉNOUER, *v. a.* Ontknoopen, losknoopen, ontbinden, ontstrikken. —*une corde.* Eenen knoop uyt eene touw doen. —, (fig.). Ontvonwen, ontknoopen, ontwikkelen, oplossen; buygzaemer, vlugger maeken. Se —, REFLÉCHIR. Zich ontknoopen, losgaen. Se —, DEVENIR PLUS SOUPLE. Buygzaemer wórden. Se —, (fig.). Zich ontwikkelen.

DÉNOÛMENT, *m. voyez* DÉNOUEMENT.

DENRÉE, *f.* p. *danré.* Eétwaeren, *v. mv.*, levensmiddelen, *o. mv.*; waeren, koopwaeren, *v. mv. Il vend bien sa* —. Hy weét zyne waer wel sen den man te brengen.

DENSE, *adj.* p. *dance.* Digt, incengedrongen, vast. *L'eau est plus — que l'air.* Het water is digter dan de lucht.

DENSITÉ, *f.* Digtheyd, ineengedrongenheyd, vastheyd, *v.*

DENT, *f.* Tand van menschen en beesten, ook van eene zaeg, kam, byl, enz., *m.*; schaerd in een mes *of* onder snydend werktuyg, *v.* — *mâchelière.* Maeltand, baektand, *m.* — *de lait.* Melktand. — *canine.* Hondstand. *Parler entre les —s.* Mompelen, binnensmonds spreéken. *Coup de —s.* Lastering, *v. Prendre le mors aux —s.* Op hol raeken, toomeloos worden (van peérd, spr.). *Rire du bout des —s.* Gemaekt lachen. *Déchirer à belles —s.* Verscheuren, kwaedspreéken, lasteren. *Le rude travail l'a mis sur les —s.* Den zweeren arbeyd heeft hem afgemat. *Coup de —s.* Steék met de tong.

DENTAIRE, *f.* p. *dantère* (plante). Tandkruyd, koraelkruyd, *o.* —, *adj.* Van de tanden.

DENTALE, *f.* p. *dan*—. Tandschelp, *v.* —, *adj. f.* (t. de gramm.). *Lettre* —. Tandletter (welke men met de tong tegen de tanden uytspreékt), *v.*

DENT-DE-CHIEN, *f.* au pl. *dents-de-chien* (plante). Graswortel, *m.*, hondsgras, *o.*

DENT-DE-LION, *f.* au pl. *dents-de-lion* (plante). Peérdenbloem, paepenbloem, *v.*

DENT-DE-LOUP, *f.* au pl. *dents-de-loup.* Yzeren tong in den riem van een rytuyg, *v.*; wolfstand, polststand, *m.*

DENTÉ, E, *adj.* p. *danté.* Getand, tandig, met tanden.

DENTÉE, *f.* Slag *of* beét met de tanden (van eenen windhond *of* wildverken), *m.*

DENTELAIRE, *f.* p. *dantelère* (plante). Tandkruyd, loodkruyd, *o.*

DENTELÉ, E, *adj.* Getand, tandswyze gemaekt.

DENTELER, *v. a.* Tanden, met tanden maeken. — *une scie.* Eene zaeg scherpen.

DENTELLE, *f.* p. *dantèle.* Kant, *v.*, kantwerk, speldewerk, *o.*

DENTELLIÈRE, *f.* Kantwerkster, *v.*

DENTELURE, *f.* Tandwerk, getand werk, *o.*

DENTICULE, DENTELET, *m.* (t. d'archit.). Snywerk met tanden (kolvertand genoemd), *o.*

DENTICULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Getand, zaegswyze.

DENTIER, *m.* p. *dantié.* Ry tanden, *v.*, gebit, *o.*

DENTIFORME, *adj.* Tandvormig.

DENTIFRICE, *m.* Tandpoeder, tandmiddel, *o.*

DENTISTE, *m.* Tandmeester, *m.*

DENTITION, *f.* Tandkryging, *v.*, het krygen der eerste tanden, *o.*

DENTURE, *f.* Tandenry, *v.*, gebit, tandwerk (van een rad), *o.*

DÉNUDATION, *f.* Gebeentontblooting, *v.*

DÉNUÉ, E, *adj.* Ontbloot, beroofd.

DÉNUEMENT, *m.* Ontblooting, beroovingv, *v.*

DÉNUER, *v. a.* Ontblooten, berooven.

DÉNÛMENT, *m. voyez* DÉNUEMENT.

DÉPAQUETER, *v. a.* Uytpakken, ontpakken.

DÉPARAGER, *v. a.* Eene dogter beneden haeren staet uythouwelyken.

DÉPAREILLER, *v. a.* Ontpaeren, ontkoppelen, ontbinden. (teren.

DÉPARER, *v. a.* Ontsieren, ontluys-

DÉPARIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Ontpaeren.

DÉPARLER, *v. n.* Ophouden van spreéken. *Il ne déparle point.* Hy houd niet op van spreéken.

DÉPART, *m.* Vertrek, *o.*, afreys, *v.*, het afgaen, het afvaeren, *o.* — (t. de chim.). Scheyding, *v.*

DÉPARTAGER, *v. a.* (t. de pal.). De gelykheyd der stemmen verdeelen.

DÉPARTEMENT, *m.* (inus.). Verdeeling, uytdeeling, *v.*; gebied, bewind, bestier, vak, ambt, departement, *o.*

DÉPARTEMENTAL, E, *adj.* Gebiedschappelyk, departementael.

* **DÉPARTIE**, *f. voyez* DÉPART.

DÉPARTIR, *v. a.* Uytdeelen, verdeelen. —, ACCORDER. Geéven, verleenen, toestaen. Se —. Van iets afstaen *of* afzien, laeten vaeren. Se —, S'ÉCARTER. Afwyken. *Je ne me départirai jamais de cette maxime.* Ik zal nimmer van dien stelregel afwyken.

DÉPASSER, *v. a.* p. —*pâcer.* Weder uytrekken, uythaelen. — *un ruban.* Een lint ergens uyttrekken. —, PASSER AU-DELÀ, DEVANCER. Voórbygaen, voórbyloopen, voórbyvaeren, voórbyzeylen. — *un vaisseau.* Een schip voórbyzeylen. —, EXCÉDER. Te buyten gaen, overstappen. — *les bornes de son pouvoir.* De paelen van zyne magt te buyten gaen.

DÉPÂTISSER, *v. a.* (t. d'impr.). Letters te regt brengen (by de drukk.).

DÉPAVER, *v. a.* De kosseyen opbreéken, den vloer opneémen.

DÉPAYSER, *v. a.* Iemand naer een vremd land zenden. Se —. Onder de vremden trekken, uyt zyn vaderland wechgaen. —, (fig.). Van gewoonte veranderen; door valsche denkbeélden misleyden, bedriegen.

DÉPÉCEMENT, *m.* Aen stukken hakking *of* snyding, *v.*

DÉPECER, *v. a.* In stukken hakken, houwen, slaen, snyden. — *de la viande.* Vleesch in stukken hakken. — *un vieux vaisseau.* Een oud schip uyt elkander neémen, in stukken slaen.

DÉPECEUR, *m.* Eenen, die oude ry- *of* voertuygen in stukken slaet; slooper, *m.*

DÉPÊCHE, *f.* Staetsbrief, *m.* —s. Koopmansbrief, *m.*

DÉPÊCHER, *v. a.* Afveérdigen, afzenden. — *un courrier.* Eenen courier afveérdigen. —, (fam.). Omhals brengen, van kant helpen, dooden. *Il fut dépêché en secret.* Hy wiord heymelyk van kant gemaekt, gedood. —, FAIRE PROMPTEMENT. Bespoedigen, met haest afmaeken. Se —. Zich haesten, zich spoeden.

DÉPEINDRE, *v. a.* Afmaelen, afschilderen, vertoonen; met woórden beschryven.

DÉPENAILLÉ, E, *adj.* (fam.). Slegt gekleed, slordig, haveloos.

DÉPENAILLEMENT, *m.* (fam.). Slegte kleeding, haveloosheyd, *v.*

DÉPENDAMMENT, *adv.* p. —*pandamant.* Afhangelyk.

DÉPENDANCE, *f.* Afhangelykheyd, onderhoorigheyd, *v. Vivre dans la — de q. q.* Onder iemand staen, van hem afhangelyk zyn. —s. Aenkleéve, *v.*, aenhangsel, toebehooren, *o. Maison avec toutes ses —s.* Huys met alle zyne toebehooren.

DÉPENDANT, E, *adj.* Afhangend, afhangelyk, onderhoorig.

DÉPENDRE, *v. a.* Afhangen, afneémen. — *un tableau.* Eene schildery afhangen. —, *v. n.* et *impers.* Afhangen, afhangelyk *of* onderhoorig zyn. *Je ne dépends pas de lui.* Ik ben niet van hem afhangelyk. *Cela dépend de moi.* Dat hangt van my af, is in myne magt. —, PROVENIR. Voortkomen, ontstaen, afhangen. *La fortune des gens dépend souvent de leur conduite.* Het geluk der menschen hangt dikwils van hun gedrag af. —, RÉSULTER. Volgen, ergens uyt volgen.

DÉPENS, *m. pl.* Kosten, onkosten, *m. mv. Condamner aux —.* In de kosten verwyzen. *Aux — de q. q.* Op iemands kosten. *Il gagne bien ses —.* Hy verdient rykelyk zyn brood.

DÉPENSE, *f.* Onkosten, *m. mv.*, bekostiging, uytgaeve, *v. Faire de la —.* Onkosten doen. *Régler sa — sur ses revenus.* Teéring naer neéring stellen. —, (fig.). Gebruyk, *o.*; schapraey, eétenskas, spinde, *v.* —, (mar.). Scheépskelder, *m.*

DÉPENSER, *v. a.* et *n.* Uytgeéven, verteéren, besteéden, doórbrengen, verkwisten.

DÉPENSIER, ÈRE, *adj.* et *s.* p. —*pancié.* Verkwistend, verspillend. —, *m.* Verkwistor, *m.*; verkwistster, *v.*; spysmeester (in sommige kloosters en op schepen, enz.), *m.*

DÉPERDITION, *f.* Verlies, *o.*, schade, *v.*, verval, *o.*, afgang, *m.*

DÉPÉRIR, *v. n.* (word geconj. als *finir*). Vervallen, vergaen, te niet gaen, verminderen.

DÉPÉRISSEMENT, *m.* p. —*ricemant.* Verval, *o.*, ondergang, *m.*, afneéming, vermindering, *v.*

DÉPÉTRER, *v. a.* Ontwikkelen, losmaeken, uyttrekken (word voórnaemelyk gezegd van de voeten der menschen en pooten der dieren die ergens in vast zitten). Se —. Zich ontwikkelen, zich ontmaeken, zich ontslaen.

DÉPEUPLEMENT, *m.* Ontvolking, ontblooting van volk, *v.*

DÉPEUPLER, *v. a.* Ontvolken, van volk ontblooten. *La guerre et la peste ont bien dépeuplé ce pays.* Den oórlog en de pest hebben dit land zeer ontvolkt. — *un étang.* Eenen vyver van visch ontblooten.

Digitized by Google

DÉPHLEGMATION, *f. voyez* DÉFLEGMATION.

DÉPHLOGISTIQUÉ, E, *adj.* (t. de phys.). Van brandbaer beginsel ontbloot.

* **DÉPIÉ**, *m.* Verdeeling, ontleding van een leengoed, *v.*

DÉPIÉCER, *v. a.* Ontleden, verdeelen.

DÉPILATIF, IVE, *adj.* Onthairend, dat het hair doet uytvallen.

DÉPILATION, *f.* Het uyttrekken *of* uytvallen van het hair, *o.*

DÉPILATOIRE, *m.* Zalf die het hair doet uytvallen, *v.*

DÉPILER, *v. a.* Onthairen, het hair doen uytvallen. Se —. Verhairen, zyn hair verliezen.

DÉPINGLER, *v. a.* Losspelden.

DÉPIQUER, *v. a.* (inus.). Verzagten, verzoeten, weder goed maeken. Se —. Weder goed worden.

DÉPISTER, *v. a.* Ontdekken.

DÉPIT, *m.* p. *—pi.* Spyt, *v.;* verdriet, leed, hertzeer, *o. En — de.* Ter spyt, in spyt van, in weêrwil van. *Nous partirons en — qu'il en ait.* Wy zullen vertrekken, het mag hem spyten *of* niet.

DÉPITER, *v. a.* Tergen, vergrammen, vertoórnen, kwaed maeken, ergeren. Se —. Gram *of* kwaed worden, zich ergeren.

* **DÉPITEUX**, EUSE, *adj.* Gemelyk, spytig, moeyelyk.

DÉPLACÉ, E, *adj.* Verplaetst, uyt zyne plaets; van zyn ambt beroofd. —, MAL PLACÉ. Slegt geplaetst; onbehoorlyk, onbetaemelyk.

DÉPLACEMENT, *m.* Verplaetsing, verzetting, *v.*

DÉPLACER, *v. a.* Verplaetsen, verzetten, verschuyven; iemand van zyn ambt berooven. Se —. Zich verplaetsen. *Que personne ne se déplace.* Ieder blyve op zyne plaets.

DÉPLAIRE, *v. n.* et *impers.* (word geconj. als *plaire*). Mishaegen, niet bevallen, misnoegen. *Il a quelque chose qui déplaît.* Ily heêft iets aen zich dat mishaegt. *Ne vous en déplaise.* Met uw verlof, neêm het niet kwaelyk. Se —, s'ENNUYER. Misnoegd, te onvreden zyn, verdriet *of* mishaegen krygen. Se — DANS UN LIEU. Niet nerden, niet voortkomen (spr. van dieren en planten).

DÉPLAISANCE, *f.* p. *—plesance.* Ongenoegen, verdriet, *o.*, weêrzin, *m. Prendre q. q. en —.* Eenen weêrzin in iemand hebben.

DÉPLAISANT, E, *adj.* p. *—plèsant.* Onaengenaem, mishaegend, verdrietig, tegenzin verwekkend.

DÉPLAISIR, *m.* Hertzeer, leed, verdriet, misnoegen, ongenoegen, *o.*

DÉPLANTER, *v. a.* Verplanten.

DÉPLANTOIR, *m.* Verplantyzer, *o.*

DÉPLÂTRER, *v. a.* Ontplaesteren, de plaester afbikken.

DÉPLIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Ontvouwen, uyt de vouw doen, openleggen. Se —. Uyt de vouw gaen.

DÉPLISSER, *v. a.* Ontplooyen, de plooyen uytdoen. Se —. Uyt de plooyen gaen.

DÉPLOIEMENT, DÉPLOÎMENT, *m.* p. *—ploamant.* Ontplooying, ontvouwing, *v.*

DÉPLORABLE, *adj.* Beklaegelyk, beweenlyk, jammerlyk, deêrlyk.

DÉPLORABLEMENT, *adv.* Beklaegelyk, jammerlyk, deêrlyk.

DÉPLORER, *v. a.* Beklaegen, beweenen, beschreyen, betreuren, bejammeren.

DÉPLOYÉ, E, *adj. Rire à gorge —ée.* Luydkeêls lachen.

DÉPLOYEMENT, *m. voyez* DÉPLOIEMENT.

DÉPLOYER, *v. a.* (word geconj. als *ployer*). Ontvouwen, ontplooyen, losmaeken, uytbreyden, uytspreyden. *On marcha aux ennemis, enseignes déployées.* Men ging op den vyand los met vliegende vaendels. — *les voiles.* De zeylen losmaeken. — *le pavillon.* De vlag opsteêken en ze laeten waeyen. —, (fig.). Toonen, vertoonen, uytkraemen, doen blyken. — *tout son savoir.* Zyne geheele geleerdheyd uytkraemen, toonen. Se —. Zich ontvouwen; zich vertoonen.

DÉPLUMÉ, E, *adj.* Geplukt, ontpluymd.

DÉPLUMER, *v. a.* Plukken, ontpluymen, de veêren uyttrekken.

* **DÉPOCHER**, *v. a.* Uyt de zakken neêmen.

DÉPOINTER, *v. a.* De steêken losdoen *of* losmaeken.

DÉPOLIR, *v. a.* Ontglanzen, den glans beneêmen.

DÉPONENT, *adj. m. Verbe —.* Verbum deponens, *o.;* werkwoórd dat eene bedryvende beteekenis in eenen lydenden uytgang heêft.

DÉPOPULARISER, *v. a. — q. q.* Iemand by het volk in ongunst brengen, zwart maeken. Se —. De agting, de gunst des volks verliezen.

DÉPOPULATION, *f.* Ontvolking, *v.*

DÉPORT, *m.* p. *—por.* (ancien droit). Oud recht om de inkomsten van eene pastoory *of* van een leengoed het eerste jaer te genieten, *o.* —, (prat.). Uytstel, *o. Payable sans —.* Betaelbaer zonder uytstel.

DÉPORTATION, *f.* Banning, uytbanning, *v.*, ballingschap, *o.*

DÉPORTÉ, *m.* Banneling, uytgebannen, *m.*

DÉPORTEMENTS, *m. pl.* Slegt gedrag, *o.*, bedorvene zeden, *v. mv.*

DÉPORTER, *v. a.* Bannen, uytbannen. Se — (pal.). Van iets afstaen, zich aen eene zaek onttrekken, iets laeten vaeren.

DÉPOSANT, E, *adj.* et *s.* Die gerechtelyk getuygt, getuyge, *m.* en *v.*

DÉPOSER, *v. a.* Afzetten, afstellen. *On le déposa de sa charge.* Men zette hem van zyn ambt af. —, QUITTER. Afleggen, nederleggen. — LE MASQUE (fig.). Het masker afdoen. —, (fig.). In bewaering geêven, toevertrouwen. — *une grande somme entre les mains d'un ami.* Eene aenzienlyke somme aen eenen vriend ter bewaering geêven *of* toevertrouwen. — *un corps* (cadavre). Een dood lichaem *of* lyk tot de begraeving byzetten. —, DONNER POUR GARANTIE. Afleggen, onderpanden. — SON BILAN. Bankbreêken, bankroet speêlen. —, *v. a.* et *n.* Afleggen, grondsop laeten zinken. *Cette eau dépose beaucoup de sable.* Dat water legt veêl zand af. —, *v. n.* Gerechtelyk getuygen, getuygenis geêven.

DÉPOSITAIRE, *s. m.* et *f.* p. *—pôsitàre.* Bewaerder, *m.;* bewaerster, *v.;* iemand aen wien men iets in bewaering geêft *of* een geheym toevertrouwt. — (dans un couvent). Schatmeester, archivist (in een kloostor), *m.*

DÉPOSITION, *f.* Afzetting, afstelling (van een ambt, enz.), *v.* — (d'un témoin). Gerechtelyke getuygenis, verklaering, *v.*

DÉPOSSÉDER, *v. a.* Uyt het bezit stooten.

DÉPOSSESSION, *f.* Ontzetting, *v.*, het stooten uyt het bezit.

DÉPOSTER, *v. a.* (t. d'art mil.). Uyt zyne standplaets *of* post verdryven.

DÉPÔT, *m.* p. *—pô.* Bewaergeêving, *v.*, in bewaering gelegd goed, *o.*, pand, onderpand, *m.* en *o. Violer un —, la loi du —.* De wet, het verdrag schenden, breêken, onder welk men iets ter bewaering gegeêven heêft. —, LIEU OÙ L'ON DÉPOSE. Bewaerplaets, stapelplaets, *v.;* magazyn, pakhuys, *o.;* verzameling van koopwaeren in eene plaets, *v.;* plaets waer de recrueten van een regiment gevormd worden. — DE MENDICITÉ. Bedelaershuys, *o.* — (t. de méd.). Verzameling van kwaede vogten in het menschelyk lichaem, *v.* —, SÉDIMENT. Droessem, *m.*, grondsop, *o.*, moer, *v.*

DÉPOTER, *v. a.* Uyt den pot doen, ontpotten.

DÉPOUDRER, *v. a.* Het poeyer uyt het hair doen, ontpoeyeren.

DÉPOUILLE, *f.* Afgestroopt, uytgeschud vel van zekere dieren, *o.*, huyd, *v.* LA — DES CHAMPS (poét.). Den oogst, *m. La — mortelle.* Het stoffelyk deel van den mensch. —*s.* Afgelegde kleederen. —*s.* Roof, buyt die den overwinnaer zynen vyand afneêmt, *m. Ils reviennent chargés de riches —s.* Zy komen met ryken buyt belaeden terug.

DÉPOUILLEMENT, *m.* Vrywillige berooving *of* ontbonding van eene zaek, *v.;* uyttreksel (eener rekening *of* inventaris), *o.*

DÉPOUILLER, *v. a.* Uytkleeden, afstroopen, afvillen, berooven, afneêmen. *Les voleurs l'ont dépouillé.* De dieven hebben hem geheel uytgeplunderd, uytgekleed. — *un lièvre.* Eenen haes de huyd aftrekken. — q. q. DE SA CHARGE (fig.). Iemand van zyn ambt berooven. —, (fig.). Afleggen, verlaeten. — *toute humanité.* Alle menschelykheyd afleggen. — *un scrutin.* Den uytslag eener stemming opmaeken. Se —. Zich uytkleeden, zyne huyd afleggen, zyne vrugt, zyn groen *of* zyne bladeren verliezen; zich ontblooten. *Les serpents se dépouillent tous les ans.* De slangen schudden alle jaeren hun vel af. *Les arbres se dépouillent.* De boomen verliezen hunne bladen. Se — DE SES PRÉRUGÉS (fig.). Zyne voóroórdeelen afleggen.

DÉPOURVOIR, *v. a.* Ontblooten, berooven. Se —. Zich ontblooten *of* berooven.

DÉPOURVU, E, *adj.* Ontbloot, beroofd. —, *adv.* AU —. Onverhoeds, onvoórziens. *Il l'a pris au —.* Hy heêft hem onverhoeds gevat.

DÉPRAVATION, *f.* Bederf, *o.*, verdorvenheyd, ondeugendheyd, *v.* — *des mœurs.* De verdorvenheyd, het bederf der zeden.

DÉPRAVÉ, E, *adj.* Bedorven, ondeugend.

DÉPRAVER, *v. a.* Bederven.

DÉPRÉCATIF, IVE, *adj.* (t. de théol.) Afbiddend, smeekend.

DÉPRÉCATION, *f.* Afbidding, afsmeeking, *v.* — (figure de rhét.). Wensel (eens redenaers), *m.*

DÉPRÉCIATION, *f.* Vermindering *of* beneêming van weêrde *of* van agting misagting (eener zaek), *v.*

DÉPRÉCIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Misagten, te gering schatten vernederen.

DÉPRÉDATEUR, *m.* Roover, plunderaer, *m.* —, *adj. m.* Roofagtig.

DÉPRÉDATION, *f.* Berooving, plundering, verwoesting, roovery, *v.*

DÉPRENDRE, *v. a.* (word geconj. als *prendre*). Losmaeken, losdoen, ontbinden (word byzonder van vegtende honden gezegd). Se —, SE DÉTACHER. Losgaen, losraeken. Se —, (fig.). RENONCER à. Zich ergens van ontdoen, iets afleggen.

DÉPRÉOCCUPER, *v. a.* p. *—okupe.* De voóringenomenheyd, het voóroórdeel wechneêmen.

Digitized by Google

DE PRÈS, *adv.* Van naby.

DÉPRESSER, *v. a.* p. —*prècer.* Ontpersen, uyt de pers doen. —. Ontgiamen.

DÉPRESSION, *f.* p. —*prèclon.* Nederdrukking, *v.* —, (fig.). HUMILIATION. Vernedering, onderdrukking, *v.*, drukt, *m.* — (t. de chir.). Indrukking der hersenpan, *v.*

DÉPRESSOIR, *m.* p. —*prèçoar.* Zeker werktuyg der wondheelers, *o.*

DÉPRÉVENIR, *v. a.* De vooroordeelen benemen. *Se* —. Zyne vooroordeelen afleggen, laeten vaeren.

DÉPRI, *m.* (t. de prat.). Aengift der uytgende waeren, *v.*; verzoek om vermindering van jaerlyksche schatting, welke men aen zynen heer betaelt, *o.*

DÉPRIER, *v. a.* (word geconjug. als *prier*). Afzeggen, eene uytnoodiging herroepen; uytgaende waeren aen het kantoor aengeeven. —. Den leenheer om vermindering van rechten bidden.

DÉPRIMÉ, E, *adj. Pouls* —. Zwakken pols. *Fruit* —. Te midden ingedrukte vrugt.

DÉPRIMER, *v. a.* (peu usité). Nederdrukken. —, (fig.). Verlaegen, verkleynen, veragtelyk behandelen. *Se* —. Zich veragtelyk maeken.

DÉPRISER, *v. a.* Gering agten, minagten, veragten, iets onder de weêrde schatten.

DEPUIS, *prép.* p. —*pui.* Van; sedert. —*l'Elbe jusqu'à l'Oder.* Van de Elbe tot aen den Oder. — *quand?* Sedert wanneer? — *hier.* Sedert gisteren. — *peu.* Sedert kort, onlangs. — *ce temps.* Id. Sedert dien tyd. — *long-temps.* Onds, van onds. — QUE, *conj.* Sedert dat, van dien tyd af dat. —, *adv.* Sedert, sinds, daerna.

DÉPURATIF, IVE, *adj.* et *s. m.* Bloedzuyverend. —, *m.* Bloedzuyverend geneêsmiddel, *o.*

DÉPURATION, *f.* Zuyvering, reyniging, loutering, klaering, *v.*

DÉPURATOIRE, *adj.* Zuyverend, reynigend.

DÉPURER, *v. a.* Zuyveren, reynigen, louteren, klaeren.

DÉPUTATION, *f.* Bezending, *v.*, gezantschap, *o.* —. Afgezondenen, gedeputeêrden, *m. mv.*

DÉPUTÉ, *m.* Afgezant, afgeveêrdigden, gedeputeêrden, *m.*

DÉPUTER, *v. a.* Bezenden, afzenden.

DÉRACINEMENT, *m.* Ontworteling, uytroeying, *v.*

DÉRACINER, *v. a.* Ontwortelen, uytroeyen. —, (fig.). EXTIRPER. Uytroeyen. — *un mal.* Een kwaed uytroeyen. SE —. Zich ontwortelen; (fig.) uytgeroeyd worden.

DÉRADER, *v. n.* Afgieren.

DÉRAISON, *f.* p. —*rèzon.* Onredelykheyd, *v.*, onverstand, onvernuft, *o.*

DÉRAISONNABLE, *adj.* p. —*sonable.* Onredelyk, onverstandig, onvernuftig.

DÉRAISONNABLEMENT, *adv.* Onredelyk, onverstandiglyk, onvernuftiglyk.

DÉRAISONNER, *v. n.* Onredelyk, onverstandiglyk spreêken, raeskallen.

DÉRANGÉ, E, *adj.* Ongeregeld; ongeredderd, ongeschikt, ontsteld, onordelyk.

DÉRANGEMENT, *m.* p. —*jemant.* Ontstelling, verwarring, wanorde, *v.*

DÉRANGER, *v. a.* Verzetten, verplaetsen, verleggen. —, (fig.). TROUBLER. Verwarren, ontstellen, wanschikken, stooren; van zyne pligt afbreengen. SE —. Zich verplaetsen, uytgaen; (fig.) zich aen ongebondenheyd overgeeven.

DÉRAPER, *v. n.* (en parlant de l'ancre). Uyt den grond losraeken, slippen. *Un ancre dérapé.* Een anker dat uyt den grond geslipt, losgeraekt is.

DÉRATÉ, E, *adj.* et *s.* Ontmilt, van de milt beroofd. —, (fig.). Snelloopend.

DÉRATER, *v. a.* De milt uytsnyden, ontmilten.

DÉRAYURE, *f.* Scheydingsvoór, voór (die twee akkers van elkander scheyd), *v.*

DERECHEF, *adv.* Op nieuw, nogmaels, wederom.

DÉRÉGLÉ, E, *adj.* Ongeregeld, ontsteld, ongelyk. —, (fig.). Ongeregeld, ongebonden, losbandig.

DÉRÉGLEMENT, *m.* Ongeregeldheyd, ongesteldheyd, ongelykheyd, *v.* —, (fig.). Ongeregeldheyd, ongebondenheyd, losbandigheyd, verdorvenheyd, *v.*

DÉRÉGLÉMENT, *adv.* Ongeregeldlyk, op eene ongeregelde, ongebondene wyze.

DÉRÉGLER, *v. a.* Ontstellen, in wanorde brengen. *Se* —. In wanorde geraeken; uytspatten.

* DÉRESTER, *v. a.* Overschot laeten, te weynig in eene kas laeten.

DÉRIDER, *v. a.* Ontrimpelen. —, (fig.). Vervrolyken, verheugen. *Se* —. Vrolyker worden.

DÉRISION, *f.* Bespotting, beschimping, uytlaching, *v.*

DÉRISOIRE, *adj.* p. —*zoare.* Bespottelyk, bespottenswerdig.

DÉRIVATIF, IVE, *adj.* (t. de méd.). Afleydend.

DÉRIVATION, *f.* Afleyding, afkeering, *v.* — (t. de méd.). Afleyding, aftrekking (van het bloed en andere vogten), *v.* — (t. de gramm.). Afleyding, oorsprong van een woórd, *v.*

DÉRIVE, *f.* Verzeyling, afdryving in het zeylen, *v.* — (t. de mar.). Zweêrd, *o.*

DÉRIVÉ, *m.* Afgeleyd woórd, *o.*

DÉRIVER, *v. n.* Afzeylen, afvaeren. —, (mar.). Verzeylen, weêchdryven. *Notre vaisseau était dérivé de plus de dix lieues.* Ons schip was meer dan tien ueren verzeyld. —, (fig.) PROVENIR. Afkomen, voortkomen, uytspruyten. — (t. de gramm.). Komen, afkomen, afgeleyd worden. *C'est un mot dérivé du grec.* Het is een uyt het grieksch afkomstig, ontleend woórd. —, *v. a.* Afleyden, afkeeren. — *de l'eau d'une source.* Water uyt eene bron afleyden. — *les humeurs* (méd.). De kwaede vogten afleyden, aftrekken.

DERMATOÏDE, *adj.* Naer vel gelykend, huydagtig.

DERME, *m.* Huyd, *v.*, vel (van het menschelyk lichaem), *o.*

DERMOGRAPHIE, *f.* Huydbeschryving, *v.*

DERMOLOGIE, *f.* Verhandeling over de huyd, *v.*

DERNIER, ÈRE, *adj.* Laetste, voórige. *Le — jour de l'an.* Den laetsten dag van het jaer. *La semaine —e.* De voórige weêk. *En — lieu.* Ten laetste, eyndelyk. — *enchérisseur.* Laetstbieder. —, (fig.). Laegste, veragtelykste, geringste. *C'est le — des hommes.* Hy is den minsten, den veragtelyksten der menschen. — EXTRÊME. Uyterste. *Faire les —s efforts.* De uyterste poogingen aenwenden. *Avoir le — mot.* Het laetste woórd hebben.

DERNIÈREMENT, *adv.* Onlangs, laetst, kortelings.

DÉROBÉ, E, *part.* et *adj.* Gestoólen; geschild, gepeld, uytgedopt. *Fruits —s.* Gestoólene vrugten. *Fèves —ées.* Gepelde boonen. *Le pied du cheval est* —. Den hoef van het peêrd is afgesleêten. *Escalier dérobé.* Geheymen trap. *Heures —ées.* Snippeluren, ledige ueren. *A la —ée.* Heymelyk, steêlswyze.

DÉROBEMENT, *m.* Ruwe houwing der steenen tot een gewelf, *v.*

DÉROBER, *v. a.* Ontneêmen, ontsteêlen, ontfutselen; pellen. *On lui déroba sa montre.* Men stal hem zyne horlogie. — *des fèves.* Boonen pellen. —, CACHER. Verbergen, onttrekken. *Le brouillard nous déroba la vue de l'ennemi.* Den mist verborg den vyand voór ons gezigt. SE —, SE RETIRER. Wechsluypen, zich weêchmaeken. SE —, FAIBLIR. Buygen. *Se — un repas.* Zich van een gastmael onthouden.

DÉROCHER, *v. a.* (fauc.). Van eene rots doen afstorten. — (un métal). De vuyligheyd afdoen, zuyveren (van goud, enz.).

DÉROGATION, *f.* Afschaffing, opheffing, vernietiging van eene voórige wet *of* weêrdigheyd; afbreuk, krenking, vermindering der kragt *of* weêrde van eenig ding, *v.*

DÉROGATOIRE, *adj.* Ontkragtend, krenkend, benadeelend.

DÉROGEANCE, *f.* p. —*jance.* Krenking, benadeeling, *v.*

DÉROGEANT, E, *adj.* Ontkragtend, krenkend, benadeelend.

DÉROGER, *v. n.* Ontkragten, krenken, benadeelen, afbreêken.

DÉROIDIR, *v. a.* p. —*rèdir.* (word geconj. als *finir*). De styfheyd beneêmen, slap maeken. *Se* —. De styfheyd verliezen; (fig.) bedaerd worden. *Son caractère commence à se* —. Zyn karakter begint handelbaer, zagter te worden.

DÉROMPRE, *v. a.* (t. de fauc.). Eenen vogel verminken, hem doen afvallen.

DÉROUGIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). De roodheyd beneêmen. —, *v. n.* et *pr.* Verbleeken, bleeker worden.

DÉROUILLEMENT, *m.* Weêchneêming van den roest, *v.*, het ontroesten, *o.*

DÉROUILLER, *v. a.* et *pr.* Den roest afdoen, ontroesten. —, (fig.). Beschaeven, welleêvender maeken.

DÉROULEMENT, *m.* (t. de géom.). Ontrolling, ontwikkeling, verlenging van eene kromme lyn, *v.*

DÉROULER, *v. a.* Ontrollen, afrollen. *Se* —. Zich ontrollen.

DÉROUTE, *f.* Nederlaeg; vlugt (van een leger), *v. Mettre les ennemis en* —. De vyanden op de vlugt slaen, de nederlaeg toebrengen; (fig.) verbysteren, verwarren. —, (fig.). Wanorde, *v.*, verval, *o. Cet accident a mis la — dans ses affaires.* Dit geval heêft hem in zyne zaeken agteruyt gezet, in verval gebragt.

DÉROUTER, *v. a.* Van den weg afbrengen, doen dwaelen. —, (fig.). DÉCONCERTER. Verydelen, ontstellen, verlegen maeken.

DERRIÈRE, *m.* p. *dèrière.* Agterste, agterdeel, *o. La porte de* —. De agterdeur, de agterpoort. *Il loge sur le — de la maison.* Hy woont in het agterste gedeelte van het huys. —, (fig.). Uytvlugt, *v. Pied de* —. Agterpoot, *m.* —, LE POSTÉRIEUR. Agterste, *o.*, aers, *m.* —, *prép.* Agter. — *la maison.* Agter het huys. —, *adv.* Agter, agteraen. *Restez* —. Blyf agter. *Par* —. Van agter, agteraen. *Demeurer* —. Agterblyven. *Mettre* ou *placer* —. Agterstellen. *Sans devant* —. Het agterste voór.

DERVICHE, DERVIS, *m.* Turksche monik, *m.*

DES, *art.* Der, van de; eenige. *La folie — hommes.* De dwaesheyd der menschen. *Il y a — (quelques) gens.* Er zyn (eenige) lieden. *J'ai acheté — plumes.* Ik heb pennen gekogt.

DÈS, *prép.* p. *dè.* Sedert, van.... af,

Digitized by Google

met. — *l'enfance.* Van de wieg af, van jongs af. — *lors.* Van toen af. — *la pointe du jour.* Met het krieken van den dag. — QUE, *conj.* AUSSITÔT QUE. Zoodra, zoodra als. — *je le vis.* Zoodra als ik hem zag. —, PUISQUE. Vermits, naerdien.

DÉSABUSEMENT, *m.* Terugbrenging eens dwaelenden van eene dwaeling; aflegging eener dwaeling, *v.*

DÉSABUSER, *v. a.* Beter onderrigten, te regt helpen. SE —. Zyne dwaeling laeten vaeren; ontdekken, beter onderrigt zyn.

DÉSACCORD, *m.* p. *dezakor.* (t. de mus.). Ontstelling, *v.* —, (fig.). Oneenigheyd, *v.*

DÉSACCORDER, *v. a.* p. *désakor*—. (t. de mus.). Ontstellen. —, (fig.). Oneenig maeken.

DÉSACCOUPLER, *v. a.* Ontkoppelen.

* **DÉSACCOUTUMANCE**, *f.* Ontwenning, aflegging eener gewoonte, *v.*

DÉSACCOUTUMER, *v. a.* p. *dézacou*—. Ontwennen, afwennen.

DÉSACHALANDER, *v. a.* De kalanten *of* de neêring onttrekken.

DÉSAFFECTION, *f.* p. *désafection.* Ongenegenheyd, *v.*

DÉSAFFECTIONNER, *v. a.* p. *désafekcioner.* Ongenegen maeken. *Se* —. Ongenegen worden, de genegenheyd verliezen.

DÉSAFFLEURER, *v. a.* (t. d'archit.). Ongelyk maeken.

DÉSAFFOURCHER, *v. a.* (t. de mar.). Het vertuy- *of* tweede anker ligten.

* **DÉSAGENCER**, *v. a.* p. —*jan*—. Overhoop werpen hetgeene geschikt was, in wanorde brengen.

DÉSAGRÉABLE, *adj.* Onaengenaem, onbevallig, mishaegelyk.

DÉSAGRÉABLEMENT, *adv.* Onaengenaemlyk, op eene onaengenaeme wyze, mishaegelyk.

DÉSAGRÉER, *v. n.* Mishaegen, onaengenaem zyn. —, *v. a.* Onttakelen, onttuygen.

DÉSAGRÉMENT, *m.* Onaengenaemheyd, onvermaekelykheyd, mishaeging, *v.*; verdriet, *o.*

DÉSAIGRI, E, *adj.* Ontzuerd.

DÉSAIRER, *v. a.* p. —*zè*—. (t. de fauc.). Roofvogels, valken, uyt den nest neêmen.

DÉSAJUSTER, *v. a.* Wanschikken, verwarren.

DÉSALLIER (SE), *v. pr.* Mistrouwen.

DÉSALTÉRER, *v. a.* Laeven, den dorst stillen, lesschen. *Se* —. Zynen dorst lesschen *of* verslaen.

DÉSANCHER, *v. a.* (t. de mus.). Het mondstuk van een blaesspeêltuyg afneêmen.

DÉSANCRER, *v. a.* Het anker ligten.

DÉSAPPAREILLER, *v. a.* Een paer schenden, ontpaeren. — (t. de mar.). De zeylen stryken, vastmaeken.

DÉSAPPARIER, *v. a.* Ontpaeren, een paer schenden.

* **DÉSAPPLIQUER**, *v. a.* Aftrekken, afkeeren (van eenige bezigheyd).

DÉSAPPOINTEMENT, *m.* Teleurstelling, *v.*, onverwagt toeval, *o.*

DÉSAPPOINTER, *v. a.* (inus.). Eenen krygsman op de rol uytdoen. —. Te leur stellen, in zyne hoóp bedriegen.

DÉSAPPRENDRE, *v. a.* p. *désapren*—. Ontleeren, verleeren, vergeêten.

DÉSAPPROBATEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Afkeurend, mispryzend. —, *m.* Afkeurder, *m.* —, *f.* Afkeurster, *v.*

DÉSAPPROBATION, *f.* p. *désaprobacion.* Afkeuring, *v.*

DÉSAPPROPRIATION, *f.* Verzaeking, *v.*, afstand (van eygendom), *m.* — (t. de théol.). Zelfverloochening, *v.*

DÉSAPPROPRIER (SE), *v. pr.* (word geconj. als *prier*). Verzaeken, afstaen. — (t. de théol.). Verloochenen, ontzeggen.

DÉSAPPROUVER, *v. a.* Afkeuren, mispryzen.

DÉSARBORER, *v. a.* De vlag stryken, afneêmen; den mast afkappen.

DÉSARÇONNER, *v. a.* Uyt den zadel ligten, werpen. —, (fig. *et* fam.). Verstommen, ontstellen, tot zwygen brengen, verlegen maeken.

DÉSARGENTER, *v. a.* p. *désarjan*—. Ontzilveren, het zilver afdoen. — q. q. (fam.). Iemand zyn geld afhandig maeken.

DÉSARMEMENT, *m.* Ontwapening; afdanking van krygsvolk, *v.* — (d'un vaisseau). Onttakeling van een schip, *v.* —. Afdanking, *v.*

DÉSARMER, *v. a.* Ontwapenen, krygsvolk afdanken. —, (fig.). Stillen, bedaeren, bevredigen. — (un vaisseau). Een schip onttakelen. —, *v. n.* POSER LES ARMES. De wapenen nederleggen.

DÉSARRIMER, *v. a.* p. *désarimer* (t. de mar.). De schikking der scheepslading veranderen.

DÉSARROI, *m.* p. *dézaroa.* Verwarring, wanorde in zaeken, *v.*

DÉSASSEMBLER, *v. a.* p. *désaçan*—. Uyteendoen, scheyden. SE —. Uyteengaen.

DÉSASSOCIER, *v. a.* Uyt een genoótschap, eene gemeenschap scheyden. *Se* —. Van een genoótschap afgaen, zich daervan scheyden.

DÉSASSORTIR, *v. a.* p. *désaçor*—. Uyt zyne orde stellen, van zyne plaets doen.

DÉSASTRE, *m.* Ongeluk, onheyl, ongeval, *o.*, rampspoed, *m.*

DÉSASTREUSEMENT, *adv.* Rampspoediglyk, op eene ongelukkige wyze.

DÉSASTREUX, EUSE, *adj.* Ongelukkig, rampspoedig.

DÉSATTRISTER, *v. a.* De droefheyd beneêmen, weder vrolyk maeken.

DÉSAVANTAGE, *m.* Nadeel, verlies, *o.*, onvoórdeeligheyd, *v.*

DÉSAVANTAGER, *v. a.* Benadeelen.

DÉSAVANTAGEUSEMENT, *adv.* Nadeeligly k, op eene onvoórdeelige, schadelyke wyze.

DÉSAVANTAGEUX, EUSE, *adj.* Ongunstig, nadeelig, onvoórdeelig.

DÉSAVEU, *m.* Loochening, ontkenning, *v.*

DÉSAVEUGLER, *v. a.* Ontblinden, de oogen openen. —, (fig.). Onderrigten.

DÉSAVOUER, *v. a.* Loochenen, ontkennen; afkeuren, mispryzen; niet erkennen.

DESCELLER, *v. a.* p. *décèler.* Ontzegelen, het gerechtelyk zegel afneêmen; hetgeene met lood *of* ciment in een gat vastgemaekt is, losmaeken.

DESCENDANCE, *f.* Afkomst, afdaeling, *v.*, geslacht, *o.*, stam, *m.* —, POSTÉRITÉ. Nakomelingschap, *v.*

DESCENDANT, E, *adj.* Afdaelend; afkomend, afkomstig. *Ligne* —*e.* Nazaeten, nakomelingen, *m. mv.*

DESCENDANTS, *m. pl.* Afstammelingen, nakomelingen, nazaeten, *m. mv.*, nageslacht, *o.*

DESCENDRE, *v. n.* p. *déçan*—. Van boven naer beneden gaen, afgaen, afkomen, afklimmen, afstygen, afloopen, nederdaelen. — *d'un arbre.* Van eenen boom afklimmen. — *de cheval.* Van het peêrd stygen. *L'eau descend.* Het water loopt af. — *d'un bateau.* Uyt een schip gaen. — DANS LE DÉTAIL D'UNE CHOSE (fig.). Eene zaek omstandiglyk verhaelen. —, DÉTENDRE. Afhangen, afneêmen. — *un tableau.* Eene schildery afhangen, afneêmen. —, (fig.). Zich vernederen, vervallen, daelen. —, FAIRE UNE ERRUPTION. Eenen inval doen; landen; inrukken. — *à terre.* Voet aen land zetten. —, (fig.). Afkomen, voortkomen, afkomstig zyn. —, *v. a.* TRANSPORTER EN BAS. Afbrengen, afdragen, aflaeten, laeger stellen. —, SUIVRE LE COURS, LA PENTE. Afkomen, afgaen. — *la rivière.* De rivier afvaeren. — *une montagne.* Eenen berg afgaen, afryden. — *la garde.* Van de wagt aftrekken.

DESCENSION, *f.* (t. d'astr.). Het ondergaen eener sterre naer de graeden der middellyn, *o.*

DESCENTE, *f.* p. *déçante.* Nederdaeling, afdaeling, afklimming, afstyging, *v.*; afgang, afloop, *m.* *La* — *du Saint-Esprit.* De nederdaeling van den H. Geest. *La* — *de cette montagne est pénible.* Den afgang, het afklimmen van deézen berg is moeyelyk. — *de croix.* Afdoening van het kruys. —, TUYAU POUR DESCENDRE LES EAUX. Goót, buys, *v.* —, PENTE. Helling, afhelling, *v.* — *du fossé.* Afhelling der gragt. —, INRUPTION HOSTILE. Inval, *m.*, landing, inrukking, *v.* *La* — *des Gaulois en Italie.* De landing, inval der Galliers in Italiën. — (t. de pal.). Gerechtelyke bezigtiging. *Il sera fait une* —. Er zal eene gerechtelyke bezigtiging plaets hebben. —, HERNIE. Breuk, *v.*

DESCRIPTIF, IVE, *adj.* Beschryvend, omschryvend.

DESCRIPTION, *f.* Beschryving, opschryving van iets, *v.*

DÉSEMBALLAGE, *m.* p. *désanbalaje.* Ontpakking, uytpakking (van waeren), *v.*

DÉSEMBALLER, *v. a.* p. *désanbaler.* Ontpakken, uytpakken.

DÉSEMBARQUEMENT, *m.* Lossing, ontscheêping, *v.*

DÉSEMBARQUER, *v. a.* p. *désanbarker.* Lossen, ontladen, ontscheêpen.

* **DÉSEMBARRASSER**, *v. a.* *voyez* DÉBARRASSER.

DÉSEMBOURBER, *v. a.* p. *désan*—. Uyt den modder, uyt het slyk trekken, haelen.

DÉSEMPAREMENT, *m.* Ruyming, ontruyming, *v.*; het verlaeten eener plaets, *o.*

DÉSEMPARER, *v. a.* et *n.* p. *désan*—. Verlaeten, ruymen; wechgaen. — *un vaisseau.* Een schip het want en den mast afschieten. *L'ennemi a désemparé de la ville.* Den vyand heeft de stad ontruymd, verlaeten. *Sans* —. Zonder uytscheyden, aen een stuk.

* **DÉSEMPENNÉ**, E, *adj.* p. *désanpèné.* Vederloos, ontpluymd.

DÉSEMPESER, *v. a.* p. *désanpeser.* Het styfsel uytdoen.

DÉSEMPLIR, *v. a.* Gedeeltelyk ledigen, wat uytgieten, uytdoen. *Se* —. Ledig worden.

DÉSEMPRISONNER, *v. a.* Ontkerkeren, uyt de gevangenis ontslaen.

DÉSENCHAÎNER, *v. a.* Ontketenen (ring), *v.*, ontkluysteren.

DÉSENCHANTEMENT, *m.* Onttooverenig.

DÉSENCHANTER, *v. a.* Onttooveren. —, (fig.). Van eenen hevigen hertstogt verlossen, bevryden.

DÉSENCLOUER, *v. a.* p. *désan*—. Ontnagelen, eenen spyker *of* nagel uyttrekken (word eygenlyk maer van hoef- en kanonnagels gezegd).

DÉSENDORMI, E, *adj.* Half ontwaekt.

DÉSENFLER, *v. a.* Dunner maeken, doen ontzwellen *of* slinken. —, *v. n.* et *pr.* Ontzwellen, slinken.

DÉSENFLURE, *f.* Ontzwelling, slinking, *v.*

DÉSENGAGER, *v. a.* p. —*jer* (inus.). Losmaeken; bevryden; eenen soldaet van den dienst loskoopen.

Digitized by Google

DÉSENGRENER, *v. a.* Losmaeken, ontdoen.

DÉSENIVRER, *v. a.* et *n.* Ontnugteren.

DÉSENLACEMENT, *m.* p. *désanlacement.* Ontstrikking, ontvlegting, *v.*

DÉSENLACER, *v. a.* Ontstrikken, ontvlegten. Se —. Zich uyt den strik redden.

DÉSENLAIDIR, *v. a.* p. *désanlè—.* De leelyktheyd beneemen.

DÉSENNUYER, *v. a.* (word geconj. als *payer*). De verveéling, het verdriet verdryven. *Se* —. Zyn verdriet verdryven, zich vermaeken.

DÉSENRAYER, *v. a.* p. *désanrè-ier.* De keten van een wiel losmaeken (met dewelke men het belet te draeyen in het afryden van eene schuynte).

DÉSENROUMER, *v. a.* De verkoudheyd verdryven. *Se* —. De verkoudheyd kwyt raeken, zich er van geneézen.

DÉSENRÔLEMENT, *m.* Het uytdoen op de rol der soldaeten, *o.*; afdanking, *v.*

DÉSENRÔLER, *v. a.* p. *désan—.* Op de rol der soldaeten uytdoen; afdanken.

DÉSENROUER, *v. a.* p. *désan—.* De heeschheyd, de schorheyd verdryven. *Se* —. De heeschheyd kwyt raeken, zich er van geneézen.

DÉSENSEVELIR, *v. a.* p. *désance—.* De doeken van een dood lichaem afdoen.

DÉSENSORCELER, *v. a.* p. *désançor—.* voyez DÉSENCHANTER.

DÉSENSORCELLEMENT, *m.* p. *désançorèlemant.* Onttoovering, *v.*

DÉSENTÊTER, *v. a.* Iemand iets uyt het hoofd praeten, uyt de gedagten brengen. *Se* —. Zich van iets ontdoen, iets uyt zyn hoofd stellen.

DÉSENTORTILLER, *v. a.* Losdraeyen, ontwinden.

DÉSENTRAVER, *v. a.* Een peêrd ontbuysteren, de voetbanden afneémen.

DÉSENVENIMER, *v. a.* Het vergift verdryven *of* wechneémen.

DÉSÉQUIPER, *v. a.* Onttakelen, onttuygen, ontwapenen.

DÉSERGOTER, *v. a.* Een peêrd van de spatgal geneézen.

DÉSERT, E, *adj.* et *s.* Onbewoond, verlaeten. —, INCULTE. Woest. *Un lieu* —. Eene woeste plaets. —, *m.* Woestyn, wildernis, *v.*

DÉSERTÉ, E, *adj.* Onbewoond, verlaeten.

DÉSERTER, *v. a.* et *n.* Verlaeten; verloopen. — *d'un pays.* Een land verlaeten. —. Wechloopen, overloopen, desterteren (uyt den krygsdienst). *Il a déserté à l'ennemi.* Hy is tot den vyand overgeloopen.

DÉSERTEUR, *m.* Wechlooper, deserteur, *m.* — (de la foi). Afvalligen, *m.*

DÉSERTION, *f.* p. *déserion.* Wechlooping, verlaeting, desertie, *v.* — d'APPT. (prat.). Verzuym, *o.*, afval, *m.*

* **DÉSESPÉRADE (À LA)**, *adv.* Wanhoópigiyk, op eene wanhoópige wyze.

DÉSESPÉRANT, E, *adj.* Dat wanhoóp maekt. —, (fig.). Zeer bedroevend *of* bezwaerend.

DÉSESPÉRÉ, E, *adj.* Wanhoópig, wanhoópend, hoópeloos, vertwyfeld. *Se battre en* —. Als een woedend mensch vegten. *Affaire* —*e.* Hoópelooze zaek.

DÉSESPÉRÉMENT, *adv.* Wanhoópigiyk, vertwyfeld, op eene wanhoópige wyze.

DÉSESPÉRER, *v. n.* Wanhoópen, vertwyfelen. —, *v. a.* Wanhoópig maeken, tot wanhoóp brengen. —, (fig.) Vergen, tot vertwyfeling brengen. *Se* —. Wanhoópig worden, alle hoóp verliezen.

DÉSESPOIR, *m.* p. —*poar.* Wanhoóp, vertwyfeling, hoópeloosheyd, troosteloosheyd, *v.* —, (fig.). Groote droefheyd, *v.*

DÉSHABILLÉ, *m.* p. *déza—.* Nagtgewaed, huyskleed, *o.* —, (fig.). Natuerlyk karakter, *o.* *Se montrer en* —. Zich vertoonen zoo als men is; zonder te veynzen.

DÉSHABILLER, *v. a.* Ontkleeden. *Se* —. Zich ontkleeden.

DÉSHABITÉ, E, *adj.* Onbewoond, verlaeten.

* **DÉSHABITER**, *v. a.* Eene wooning verlaeten.

DÉSHABITUER, *v. a.* Ontwennen, afwennen. *Se* —. Zich ontwennen.

DÉSHARNACHER, *v. a.* p. *désar—.* Onttuygen.

DÉSHÉRENCE, *f.* p. *desèrance.* Oudtyds erfrecht van eenen leenheer omtrent openstaende goederen, *o.*

DÉSHÉRITER, *v. a.* p. *dèsé—.* Onterven, ontgoeden, bastaerd maeken.

DÉSHONNÊTE, *adj.* p. *désonête.* Oneerlyk, oneerbaer, onbetaemelyk.

DÉSHONNÊTEMENT, *adv.* Oneerlyk, oneerbaerlyk, onbetaemelyk.

DÉSHONNÊTETÉ, *f.* Oneerlykheyd, oneerbaerheyd, onbetaemelykheyd, *v.*

DÉSHONNEUR, *m.* p. *désoneur.* Oneer, schande, onteering, eerloosheyd, schandvlek, *v.*

* **DÉSHONORABLE**, *adj.* *voyez* DÉSHONORANT.

DÉSHONORANT, E, *adj.* Onteerend, schandelyk.

DÉSHONORER, *v. a.* Onteeren, schande *of* oneer aendoen, schenden, bederven. *Se* —. Zich onteeren, schande behaelen.

* **DÉSHUMANISER**, *v. a.* Ontmenschen, van menschelyke gevoelens ontblooten.

DÉSIGNATIF, IVE, *adj.* Aenwyzend, aentoonend, aenduydend.

DÉSIGNATION, *f.* p. *dési-gnacion.* Aenwyzing, aentooning, aenduyding; benoeming, *v.*

DÉSIGNER, *v. a.* Aenwyzen, aentoonen, aenduyden; benoemen, bestemmen; aentoonen; noemen, benoemen.

DÉSINCORPORER, *v. a.* Vaneenscheyden, afscheyden, afzonderen; iets dat ingelyfd was weder afscheyden.

DÉSINENCE, *f.* (t. de gramm.). Uytgang, *m.*, eyndiging van een woord, *v.*

DÉSINFATUER, *v. a.* Van eene zotte inbeelding geneézen.

DÉSINFECTER, *v. a.* De besmetting wechneémen, van besmetting zuyveren.

DÉSINFECTION, *f.* Bevryding, zuyvering, wechneéming van besmetting, *v.*

DÉSINTÉRESSÉ, E, *adj.* p. *désintéréeé.* Belangeloos, onbaetzugtig, onpartydig.

DÉSINTÉRESSEMENT, *m.* Belangeloosheyd, onbaetzugtigheyd, onpartydigheyd, *v.*

* **DÉSINTÉRESSEMENT**, *adv.* Belangeloos, onbaetzugtiglyk, op eene onbaetzugtige wyze.

DÉSINTÉRESSER, *v. a.* Schadeloos stellen, van schade vryhouden. *Se* —. Ophouden ergens in belang te neémen.

DÉSINVITER, *v. a.* Afzeggen, eene uytnoodiging herroepen.

DÉSIR, *m.* Verlangen, *o.*, wensch, lust, *m.*, begeêrte, *v.* *Tout allait au gré de ses* —*s.* Het ging hem alles naer wensch. — (t. de pal.). *Au* — *de la coutume, de l'ordonnance.* Volgens gebruyk, bevel, last.

DÉSIRABLE, *adj.* Wenschelyk, verlangbaer.

DÉSIRER, *v. a.* Wenschen, verlangen, begeêren, ergens naer hacken.

DÉSIREUX, EUSE, *adj.* Verlangend, begeêrig.

DÉSISTEMENT, *m.* (t. de prat.). Afstand van eene rechtzaek, *m.*

DÉSISTER (SE), *v. pr.* Afstand doen van iets, er van afzien.

DÈS-LORS, *adv.* Sedert, van toen, van dien tyd af.

DESMAN, *m.* Muskusrat uyt Lapland, *v.*

DESMOGRAPHIE, *f.* (t. d'anat.). Beschryving der zenuwen, *v.*

DESMOLOGIE, *f.* (t. d'anat.). Leer der zenuwen, *v.*

DESMOTOMIE, *f.* (t. d'anat.). Ontleding der zenuwen, *v.*

DÉSOBÉIR, *v. n.* p. *dézo—.* Ongehoorzaem zyn, niet gehoorzaemen.

DÉSOBÉISSANCE, *f.* p. *dézobéiçance.* Ongehoorzaemheyd, wederspannigheyd, *v.*

DÉSOBÉISSANT, E, *adj.* Ongehoorzaem, wederspannig.

DÉSOBLIGEAMMENT, *adv.* p. *dézoblijamant.* Onvriendelyk, ongedienstiglyk, onbeleéfdelyk.

DÉSOBLIGEANCE, *f.* p. *dézoblijance.* Onvriendelykheyd, ongedienstigheyd, onbeleéfdheyd, *v.*

DÉSOBLIGEANT, E, *adj.* Onvriendelyk, ongedienstig, onbeleéfd.

DÉSOBLIGEANTE, *f.* Rytuyg voór eenen persoon, *o.*

DÉSOBLIGER, *v. a.* Ongenoegen geéven, ondienst doen, beledigen.

DÉSOBSTRUANT, E, **DÉSOBSTRUCTIF**, IVE, *adj.* Ontstoppend, openend. —, *m.* Middel tegen de verstopping, *o.*

DÉSOBSTRUER, *v. a.* (méd.). De verstoptheyd verdryven, van eene verstopping geneézen. —, (fig.). Ontstoppen, openen. — *une rue, un passage, un canal.* Eene straet, eenen doórtogt, eene vaert ontstoppen, openen, er de beletselen wechruymen.

DÉSOCCUPATION, *f.* p. *dézokupacion.* Ledigheyd, *v.*; gebrek aen bezigheyd, *o.*

DÉSOCCUPÉ, E, *adj.* Ledig, zonder bezigheyd, onbezet.

DÉSOEUVRÉ, E, *adj.* Werkeloos, luy.

DÉSOEUVREMENT, *m.* p. *dézeuvremant.* Werkeloosheyd, luyheyd, *v.*

DÉSOLANT, E, *adj.* Bedroevend, droevig, ondraegelyk. —, (fig.). Zeer verveélend, moeyelyk.

DÉSOLATEUR, *m.* Verwoester, vernieler, *m.*

DÉSOLATION, *f.* Mistroostigheyd, uyterste droefheyd, *v.*, rouw, *m.* —, (fig.). DESTRUCTION. Verwoesting, vernieling, verdelging, *v.*

DÉSOLÉ, E, *adj.* Zeer bedroefd, treurig, mistroostig. —, (fig.). RAVAGÉ. Verwoest, vernield.

DÉSOLER, *v. a.* In diepe droefheyd storten, mistroostig maeken, zeer bedroeven. *Cette nouvelle me désole.* Die tyding bedroeft my. —, (fig.). Zeer lastig vallen *of* verveélen. —, (fig.). RAVAGER. Verwoesten, vernielen. *Les ennemis ont désolé toutes ces provinces.* De vyanden hebben alle die landschappen verwoest, vernield. *Se* —. Mistroostig worden.

DÉSOPILATIF, IVE, *adj.* (t. de méd.). Ontstoppend, openend.

DÉSOPILATION, *f.* (t. de méd.). Opening eener verstopping, *v.*

DÉSOPILER, *v. a.* (t. de méd.). Ontstoppen, openen. — LA RATE (fig. *et* fam.). Vervrolyken.

DÉSORDONNÉ, E, *adj.* p. *désordoné.* Ongeregeld, ongeschikt, buytenspoórig. —, (fig.). Onmaetig, buytengemeen.

DÉSORDONNÉMENT, *adv.* p. *désordonémant.* Ongeregeld, onmaetiglyk, buytenspoóriglyk.

Digitized by Google

DÉSORDONNER, *v. a.* Verwarren, in wanorde brengen.

DÉSORDRE, *m.* Wanorde, verwarring, *v. Mes papiers sont en —.* Myne papieren liggen doór elkander, zyn in wanorde. En —. In wanorde, overhoop. *L'armée ennemie s'est retirée en —.* Het vyandelyk leger is in wanorde teruggetrokken. —, Abus, pillage. Misbruyk, *o.*, beroerte, plundering, *v.* —, (fig.). Agitation d'esprit. Ontsteltenis, ontroerdheyd, *v.* —, (fig.). Tumulte. Wanorde, *v.*, oproer, *m.* —, Discorde. Oneenigheyd, wanorde, *v.* —, Ongeregeldheyd, ontugt, buytenspoórigheyd, *v. Il a toujours vécu dans le —.* Hy heeft altoos in buytenspoórigheyd, in ontugt geleéfd.

DÉSORGANISATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Verstoorder, *m.*; verstoorster, *v.*; stigter, *m.*, *of* stigtster van wanorde, *v.* —, *adj.* In wanorde brengend.

DÉSORGANISATION, *f.* Beroerte, wanorde, tweedragt; oplossing, scheyding van den samenhang der deelen, *v.*

DÉSORGANISER, *v. a.* In wanorde brengen, beroeren, tweedragt zaeyen; den samenhang der deelen oplossen, scheyden, ontbinden. Se —. In wanorde geraeken, zich ontbinden, scheyden.

DÉSORIENTER, *v. a.* p. *désorianter.* Iemand de kennis der windstreéken beneémen, zoo dat hy niet meer weét waer de zon opgaet; van den weg doen dwaelen. —, (fig.). Déconcerter. In verwarring brengen, verlegen maeken, van zyn stuk helpen.

DÉSORMAIS, *adv.* p. *désormè.* Van nu af; in het toekomende; voórtaen.

* **DÉSORNER**, *v. a.* Ontsieren.

DÉSOSSEMENT, *m.* Het neémen der beenen uyt een geslacht dier, der groeten uyt eenen visch.

DÉSOSSER, *v. a.* De beenen uyt het vleesch, de graeten uyt sommige visschen doen.

* **DÉSOURDIR**, *v. a.* Ontweéven.

DÉSOXYDATION, *f.* p. *désoxidacion.* (t. de chim.). Ontzuering, *v.*

DÉSOXYDER, *v. a.* (t. de chim.). Ontzueren.

DESPOTAT, *m.* p. *—ta.* Land dat doór eenen beheerscher naer willekeur geregeérd word, *o.*

DESPOTE, *m.* Willekeurigen vorst; dwingeland, despoót, *m.*

DESPOTIQUE, *adj.* Willekeurig, oppermagtig, onbepaeld, despotisch.

DESPOTIQUEMENT, *adv.* Willekeurigly k, oppermagtiglyk.

DESPOTISME, *m.* Willekeurigheyd, onbepaeldo magt, *v.*; willekeurig hestier, *o.* —, (fig.). Tyrannie. Dwingelandy, *v.*

DESPUMATION, *f.* (t. de chim.). Afschuyming, *v.*

DESPUMER, *v. a.* (t. de chim.). Afschuymen.

DESQUAMATION, *f.* p. *deskouamacion.* Het schobben, *o.*, afschrabbing der vischschilfers, *v.*

DESSAIGNER, *v. a.* p. *décé-gner.* Doór weeken van bloed zuyveren (spr. van huyden).

DESSAISIR (SE), *v. pr.* p. *dècèsir.* Afstaen, uyt zyne handen geéven.

DESSAISISSEMENT, *m.* p. *dècèsicemant.* Afstand, *m.*; overgeéving, loslaeting, *v.*

DESSAISONNER, *v. a.* p. *dècèsoner.* Buytentyds ploegen, zaeyen, niet naer de gewoone orde bebouwen.

DESSALÉ, *m.* (pop.). Slimmen vos, listigen mensch, *m.*

DESSALER, *v. a.* p. *déça—.* Ontzouten.

DESSANGLER, *v. a.* p. *déçan—.* Ontgorden.

DESSAOULER, *v. a. voyez* Dessoûler.

DESSÉCHANT, E, *adj.* p. *décè—.* Uytdroogend, verdroogend.

DESSÈCHEMENT, *m.* p. *décèchemant.* Uytdrooging, verdrooging; verdorring, vermagering, *v.*

DESSÉCHER, *v. a.* et *pr.* p. *décécher.* Uytdroogen, opdroogen, verdroogen; verdorren, vermageren.

DESSEIN, *m.* p. *décin.* Oogmerk, *o.*, toeleg, *m.*, inzigt, *o. A quel —?* Tot welk eynde? met welk oogmerk? —, Projet. Voórneémen, *o. Former un —.* Een voórneémen opvatten. *Avoir — de.* Van voórneémen zyn. —, Résolution. Besluyt, opzet, *o. Changer de —.* Van besluyt veranderen. —, (fig.) Plan d'un ouvrage. Ontwerp, plan, *o.* A —. Met opzet, voórbedagtelyk. *A — que.* Met opzet van. (delen.

DESSELLER, *v. a.* p. *décèler.* Ontza-

DESSERRE, *f.* p. *décère.* Etre dur à la — (fam.). Niet geêrne betaelen, gierig zyn.

DESSERRER, *v. a.* p. *décérer.* Losmaeken, ontsluyten, loslaeten. — *un nœud.* Eenen knoop losmaeken. — les dents (fam.). Den mond openen, spreéken. — un coup de fouet à q. q. (fam.). Iemand eenen slag met de zweep geéven. Se —. Losgaen.

DESSERT, *m.* p. *dècer.* Nageregt, *o.*

DESSERTE, *m.* p. *décerte.* Overschot van de tafel, *o.*, afgediende spyzen, *v. mv.* —. Waerneéming van een kerkelyk ambt in de plaets van eenen anderen persoon, *v.*

DESSERTIR, *v. a.* Een edelgesteente uytneémen.

DESSERVANT, *m.* p. *décer—.* Kerkdienaer, kapellaen, plaetsvervangenden geestelyken, *m.*

* **DESSERVICE**, *m.* Ondienst, *m.*

DESSERVIR, *v. a.* Afdienen, de spyzen, de tafel afneémen. —, (fig.). Iemand benadeelen, hinderen, beschadigen. —, Remplir les fonctions de curé. Bedienen. — *une paroisse.* Eene pastoory bedienen.

DESSERVITORÉRIE, *f.* Ambt dat verpligt om eene kerk *of* koor te bedienen, *o.*

DESSICCATIF, IVE, *adj.* (t. de méd.). Uytdroogend, opdroogend.

DESSICCATION, *f.* Uytdrooging, opdrooging, *v.*

DESSILLER, *v. a.* Openen (spr. van de oogen). — les yeux à q. q., (fig.) le désabuser. Iemand de oogen openen, hem zyne dwaeling doen zien.

DESSIN, *m.* (art). Teekenkonst, schets, teekening, afteekening, uytteekening, *v.*; ontwerp van iets, als van een gebouw, plan, enz., *o.*

DESSINATEUR, *m.* Teekenaer, *m.*

* **DESSINATRICE**, *f.* Teekenaerster, *v.*

DESSINER, *v. a.* Teekenen, afteekenen, uytteekenen, schetsen. —, *v. n.* Etudier, savoir le dessin. Teekenen. *Se —.* Zich voórdoen *of* vertoonen.

DESSOLER, *v. a.* p. *déço—.* Een peêrd den hoef afdoen. —. De landeryen niet naer de gewoone orde bebouwen, bewerken.

DESSOLURE, *f.* Het afdoen van den hoef van een peêrd.

DESSOUDER, *v. a.* Het soldeérsel losmaeken. Se —. Losgaen.

DESSOUFRAGE, *m.* Ontsolfering, *v.*

DESSOÛLER, *v. a.* et *n.* (fam.). Nugter maeken, de dronkenschap verdryven.

DESSOUS, *m.* p. *deçou.* Onderste deel, het onderste, *o. Le — du pied.* Het onderste, de zoól van den voet. Avoir le *ou* du — (fig.). Onderliggen, te kort schieten. —, *adv.* Onder, beneden. *On le cherchait sur le lit, et il était —.* Men zogt hem op het bed, en hy was er onder. *De —.* Van onder. *Carte de —.* Onderste kaert. Au — de, *prép.* Onder, beneden. *Au — de la table.* Onder de tafel. *Au — de trente ans.* Onder de dertig jaeren. *Au — de Louvain.* Beneden Loven. *Etre au — de q. q.* Onder iemand staen. *Là —.* Bieronder.

DESSUINTAGE, *m.* p. *déçuin—.* Eerste zuyvering der wol, *v.*

DESSUS, *m.* p. *deçu.* Het bovenste, bovenste deel, *o.*; top, *m. Le — de la main.* Het bovenste der hand. *Le — de la table.* Het blad van de tafel. *Le — de la montagne.* Den top, de kruyn van den berg. —, (fig.) Avantage. Voórdeel, *o. Avoir le —.* De overhand hebben, meester zyn. *Etre au — du vent* (mar.). De loef hebben, boven den wind zyn. —(t. de mus.). De bovenstem, *v.*, die de bovenstem zingt *of* speélt. *Le — d'une lettre* (l'adresse). Het opschrift van eenen brief, *o.* —, *adv.* Boven, op. *Là —.* Hierop, daerop. *Il m'a parlé là —.* Hy heeft my hierover *of* daerover gesproken. Par —, *adv.* et *prép.* Daerboven; over. *Par — le toit.* Over het dak. Au —, *prép.* et *adv.* Boven, op; daerboven. *Au — de la nature.* Boven de natuer.

DESTIN, *m.* Lot, noodlot, *o.*

DESTINATION, *f.* Schikking, bestemming, toeschikking, *v. Se rendre à sa —.* Zich naer zyne bestemde plaets begeéven.

DESTINÉE, *f.* Lot, noodlot, *o.*, voórbeschikking, *v.* —, (fig.) Vie. Leven, *o. Finir sa —.* Sterven.

DESTINER, *v. a.* Schikken, bestemmen, toeschikken; toedenken. —, *v. n.* Projeter (peu usité). Besluyten, van voórneémen zyn, van zin zyn. Se —. Zich toewyden, zich begeéven.

DESTITUABLE, *adj.* Afsetbaer, afzettelyk.

DESTITUÉ, E, *adj.* Afgezet. —, (fig.). Ontbloot, beroofd.

DESTITUER, *v. a.* Afzetten, afstellen, berooven, ontblooten.

DESTITUTION, *f.* Afzetting, afstelling, berooving, ontblooting, *v.*

* **DESTRIER**, *m.* p. *—trié.* Handpeêrd; oórlogspeêrd, *o.*

DESTRUCTEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Vernielend, verwoestend. —, *m.* Vernieler, verwoester, *m.* —, *f.* Vernielster, *v.* (heyd, *v.*

DESTRUCTIBILITÉ, *f.* Vernielbaer-

DESTRUCTIF, IVE, *adj.* Vernielend, verwoestend.

DESTRUCTION, *f.* Vernieling, verwoesting, *v.*

DÉSUDATION, *f.* (méd.). Overtollige zweeting, *v.*

DÉSUÉTUDE, *f.* Ongebruyk, verval, ongewoonte, *o. Tomber en —.* In ongebruyk komen *of* vallen.

DÉSUNION, *f.* p. *désu—.* Scheyding, verdeeling, *v.* —, (fig.). Oneenigheyd, tweedragt, verdeeldheyd, *v.*

DÉSUNIR, *v. a.* Scheyden, verdeelen. —, (fig.). Oneenig maeken, verdeelen. Se —, se séparer. Losgaen, scheyden, vaneengaen. Se —, (fig.). Oneenig worden, zich scheyden.

DÉSUSITÉ, E, *adj.* In ongebruyk geraekt, niet gewoon.

DÉTACHÉ, E, *adj.* Afgezonderd. *Pièces —ées.* Afgezonderde stukken; ook buytenwerken eener vesting, *o. mv.*

DÉTACHE-CHAÎNE, *m.* (pétard). Springbus, *v.*

DÉTACHEMENT, *m.* Afzondering, ontbinding, losmaeking, aftrekking van eenigen drift, meening, gezindheyd, enz., *v.* —. Afgezonden hoop krygsvolk, *m.*

DÉTACHER, *v. a.* Afzonderen, ontbinden, losmaeken, losdoen, afscheyden. —, (fig.). Aftrekken, afkeeren, afwenden. —. Krygsvolk afzonderen, detacheéren. —. De plekken uytdoen. —, Faire ressortir (peint.). Doen voóruytkomen (in schild., enz.).

Digitized by Google

Se —. Losgaen; zich afzonderen, zich afstrekken, zich afscheyden.

DÉTAIL, *m.* Verkoop in het kleyn, by het stuk, by de kleyne maet, *m. Vendre, débiter en* —. By het stuk, in het kleyn verkoopen; slyten. —, Récit circonstancié. Omstandigverhael. *Il nous a raconté cette histoire fort en* —. Hy heeft ons deeze geschiedenis zeer omstandig verhaeld. *En* —. Omstandiglyk. —, Circonstances, particularités. Omstandigheden, byzonderheden, *v. mv.*

DÉTAILLANT, E, *adj.* et *s.* Die in het kleyn verkoopt; slyter, winkelier, *m.*

DÉTAILLER, *v. a.* In stukken snyden *of* houwen. — *un bœuf.* Eenen os in stukken snyden. —. In het kleyn verkoopen, uytmeeten, uytsnyden, slyten. —, (fig.). Omstandiglyk verhaelen.

DÉTAILLEUR, *m.* (inus.). Verkooper in het kleyn, slyter, winkelier, kraemer, *m.* (king, *v.*

DÉTALAGE, *m.* Opkraeming, inpak-

DÉTALER, *v. a.* et *n.* Inpakken, opkraemen. —, *v. n.* (pop.). Opkraemen, beenen gaen.

DÉTALINGUER, *v. a.* (t. de mar.). Het ankertouw losmaeken.

DÉTAPER, *v. a.* — *un canon.* De stop van het geschut doen.

DÉTEINDRE, *v. a.* Het koleur wechnemen, de verf uytdoen. —, *v. n.* et *pr.* Perdre sa couleur. Verschieten, syn koleur verliezen.

DÉTELER, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *appeler*). Uytspannen. — *les chevaux.* De peerden uytspannen.

DÉTENDOIR, *m.* Spantuyg (van een weefgetouw), *o.*

DÉTENDRE, *v. a.* Afhangen, afneemen. — *une tapisserie.* Een behangsel afneemen. —. Ontspannen, losmaeken. — *un arc.* Eenen boóg ontspannen. — son esprit (fig.). Zynen geest ontspannen, verzetten. *Se* —. Zich ontspannen.

DÉTENIR, *v. a.* Onthouden, agterhouden. — *le bien d'autrui.* Eens anders goed onder zich houden. —. Gevangen houden.

DÉTENTE, *f.* p. —*tante.* (d'un fusil, etc.). Trekker aen een schietgeweêr, *m.* Het afstrekken, *o.*

DÉTENTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* (pal.). Agterhouder, bezitter, *m.*; agterhoudster, bezitster (van iemands goed), *v.*

DÉTENTION, *f.* Gevangenhouding, gevangenis; vasthouding van iemands goed; terughouding, *v.*

DÉTENU, *m.* Gevangen, opgesloóten, *m.*

DÉTERGER, *v. a.* (méd.). Zuyveren, reynigen. — *une plaie.* Eene wonde zuyveren.

DÉTÉRIORATION, *f.* Verslegting, vergeering, *v.* (ergeren.

DÉTÉRIORER, *v. a.* Verslegten, ver-

DÉTERMINANT, E, *adj.* Bepaelend, vaststellend, bestemmend.

DÉTERMINATIF, IVE, *adj.* (t. de gram.). Nader bepaelend.

DÉTERMINATION, *f.* Bepaeling, vaststelling, *v.*; besluyt, *o.*

DÉTERMINÉ, E, *adj.* Bepaeld, besloóten. —, Hardi, intrépide. Stout, stoutmoedig. *Action* —. Stoutmoedige, doppere daed. —, Adonné entièrement à. Aen iets overgegeéven. *Joueur* —. Grooten speéler. —, *m.* Waeghals, *m.*

DÉTERMINÉMENT, *adv.* Volstrektelyk, bepaeldelyk. —, Hardiment. Stoutmoedigly, stouthertiglyk. —, Expressément. Uytdrukkelyk.

DÉTERMINER, *v. a.* Bepaelen, vaststellen. —, Décider. Besluyten, beslissen, vaststellen. —, Exciter, porter à une détermination. Beweégen, overhaelen, een besluyt doen neémen. —, *v. n.* Se —. Besluyten, een besluyt neémen.

DÉTERRÉ, E, *adj.* et *s.* Ontgraeven.

DÉTERRER, *v. a.* Ontgraeven, uytgraeven, opdelven. —, (fig.). Ontdekken.

DÉTERREUR, *m.* p. *déterreur.* Uytgraever, opdelver; ontdekker, *m.*

DÉTERSIF, IVE, *adj.* (méd.). Reynigend, zuyverend. *Un excellent* —. Een voórtreffelyk purgeérmiddel.

DÉTESTABLE, *adj.* Afschouwelyk, grouwelyk, afgrysselyk, verfoeyelyk, zeer slegt. (testable.

DÉTESTABLEMENT, *adv. voyez* Dé-

DÉTESTATION, *f.* Afschouwelykheyd, verfoeying, *v.*, grouwel, *m.*

DÉTESTER, *v. a.* Verfoeyen, verwenschen, vervloeken.

DÉTIGNONNER, *v. a.* (pop.). Iemand het hair uytrukken, het kapsel van het hoofd scheuren.

DÉTIRER, *v. a.* Rekken, uytrekken. — *du linge.* Lynwaed rekken.

DÉTISER, *v. a.* De brandende houten uyt het vuer neémen.

DÉTISSER, *v. a.* p. —*ticer.* Ontweéven, een weéfsel losmaeken.

DÉTONATION, *f.* (t. de chim.). Ontploffing, plotselyke ontbranding, *v.* — (t. de mus.). Afwyking van den toon, *m.* (ploffen.

DÉTONER, *v. n.* (t. de chim.). Ont-

DÉTONNER, *v. n.* (mus.). Van den toon afwyken, valsch zingen.

DÉTORDRE, *v. a.* Losdraeyen, ontvringen, verrekken. — *une corde.* Een touw losdraeyen. *Se* — *le pied, le bras.* Zich den voet, den arm verrekken, verstuyken.

DÉTORQUER, *v. a.* Verdraeyen, vervringen.

DÉTORS, E, *adj.* p. —*tor.* Ongetwynd, verdraeyd.

DÉTORTILLER, *v. a.* Ontvlegten, ontdraeyen.

DÉTOUPER, *v. a.* (mar.). Iets dat met werk toegestopt is, openmaeken, ontstoppen.

DÉTOUPILLONNER, *v. a.* — *un orange.* De onnutte takken aen eenen oranieboom afsnoeyen.

DÉTOUR, *m.* Kromte, bogt, *v.*; Omweg, omkeer, hoek, *m.* —, (fig.). Subtilité, subterfuge. Omweg, *m.*, uytvlugt, list, *v.*

DÉTOURNÉ, E, *adj. Chemin* —. Omweg, afgelegen weg. *Rue* —*ée.* Afgelegene straet. —. Zydelingsch; verborgen.

DÉTOURNER, *v. a.* Afkeeren, afwenden, afleyden, afweêren, doen dwaelen. — *q. q. de sa route.* Iemand doen dwaelen, van zynen weg leyden. —, (fig.). Dissuader. Aftrekken, afkeeren, afwenden. — *q. q. de son dessein.* Iemand van zyn voórneémen aftrekken. —. Agterhouden, listiglyk verbergen. —, (fig.). — le sens d'un mot, d'une loi. Den zin van een woórd, van eene wet verdraeyen, anders uytleggen. —, *v. n.* et *pr.* Quitter le droit chemin. Zich afwenden, eenen omweg doen. —, (fig.). Se — de ses vices. Zich beteren, zyne ondeugden nalaeten.

DÉTRACTER, *v. a.* et *n.* Agterklappen, kwaedspreeken, lasteren.

DÉTRACTEUR, *m.* Agterklapper, kwaedspreeker, lasteraer, *m.*

DÉTRACTION, *f.* Agterklap, *m.*, lastering, kwaedspreekendheyd, cerrooving, *v.*

DÉTRANGER, *v. a.* (t. de jurd.). Het schadelyk gedierte verdryven.

DÉTRAQUER, *v. a.* p. —*ker.* Bederven, ontstellen. — *un cheval.* Een peêrd bederven, van zynen goeden gang afbrengen: — *une montre.* Eene horlogie ontstellen. — *l'estomac.* De maeg bederven, ontstellen. — *q. q.* Iemand verleyden, op den doólweg brengen. Se —. Ontsteld zyn *of* worden, niet wel gaen.

DÉTREMPE, *f.* Waterverf, *v.* —. Schildery in waterverf, *v.* —. Het week maeken van stael *of* pleyster.

DÉTREMPER, *v. a.* p. —*tran*—. Omroeren, mengen, beslaen, week maeken. — *de la farine avec du lait.* Meêl met melk omroeren. — *des couleurs.* Verwen met water omroeren. — *de la chaux.* Kalk beslaen. — *l'acier.* Het stael zagt, week maeken. —, (fig.). Otter l'énergie. Ontzenuwen, verzwakken.

DÉTRESSE, *f.* p. —*trèce.* Angst, druk, *m.*, benauwdheyd, *v.*; uytersten nood, *m.*

DÉTRESSER, *v. a.* p. —*trècer.* Ontvlegten, losvlegten.

DÉTRIMENT, *m.* Nadeel, verlies, *o.*, schade, *v.*

DÉTRIPLER, *v. a.* (t. mil.). Het derde gelid afneémen (by het exerceéren).

DÉTRITER, *v. a.* — *les olives.* De olyven persen.

DÉTROIT, *m.* Zeeëngte, straet, *v.*; engte, *v.*; engen weg tusschen de gebergten, *m.*

DÉTROMPER, *v. a.* Uyt de doóling helpen, beter onderrigten. *Se* —. Zyne doóling erkennen, inzien, beter inzigt krygen.

DÉTRÔNEMENT, *m.* Onttrooning, *v.*

DÉTRÔNER, *v. a.* Onttroonen.

DÉTROUSSER, *v. a.* Iets dat opgespeld *of* opgenaeyd is, nederlaeten, laeten afhangen. —, (fig. *et* fam.). Rooven, berooven, uytschudden.

* **DÉTROUSSEUR**, *m.* Roover, struykroover, dief, *m.*

DÉTRUIRE, *v. a.* Afbreéken, verdelgen, verwoesten, vernielen, uytroeyen. — *une maison.* Een huys afbreéken. —, Décréditer. Iemands goeden naem krenken, iemands aenzien beneémen. Se —. Elkander vernietigen. Se —, tomber en ruine. Vergaen, vervallen. Se —. Zich verdoen, zichzelven dooden.

DETTE, *f.* p. *dète.* Schuld, *v.* — *active.* Uytstaende schuld. — *passive.* Schuld die men betaelen moet. — *véreuse.* Eene schuld, waervan de betaeling zeer onzeker is. —*s criardos.* Klad- *of* kleyne schulden. —, (fig.). Devoir indispensable. Schuldige pligt, *v.*

DÉTUMESCENCE, *f.* (t. de méd.). Ontzwelling, *v.*

DEUIL, *m.* Rouw, *m.*; rouwkleed, rouwgewaed, *o.*; droefheyd, *v. Etre en* —, *porter le* —. In den rouw zyn, rouw draegen. *S'habiller de* —, *prendre le* —. Den rouw aenneémen.

DEUTÉRO-CANONIQUE, *adj. Livre* —. Boek dat laeter op de lyst der schrifturboeken is geplaetst dan de andere, *o.*

DEUTÉRONOME, *m.* Vyfden boek van Moyses, Deuteronomium, *o.*

DEUTÉROPATHIE, *f.* (t. de méd.). Ziekte die uyt eene andere ziekte ontstaet, *v.*

DEUX, *adj. numéral card.* Twee. — à —. Twee en twee, by tweeën. — *fois autant.* Tweemael zoo veél. *De* — *jours l'un.* Om den anderen dag. *De* — *fois l'une.* Om den anderen keer. —, Deuxième. Tweede. —, *m.* Twee, *v.*

DEUXIÈME, *adj. numéral ordin.* p. *deuxième.* Tweede.

DEUXIÈMEMENT, *adv.* Ten tweeden.

DEUX-PONTS (ville). Tweebruggen.

DÉVALER, *v. a.* et *n.* Naer beneden

Digitized by Google

gaen, afgaen, laeger worden. —, *v. a.* (pop.). Neêrlaeten.

DÉVALISER, *v. a.* Uytschudden, alles afneêmen, berooven.

DEVANCER, *v. a.* Vooruyttrekken, voóruytgaen, voórkomen, voórloopen. —, (fig.). Overtreffen, voórby streêven. —, PRÉCÉDER. Voórgaen, voórstappen.

DEVANCIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Voórganger, voórzaet, *m.*; voórgangster, *v.* —*s.* Voórouders, *m. mv.*

DEVANT, *m.* Het voórste, voórste gedeelte, *o. Le — d'un carrosse.* Het voórste deel eener koets. *Prendre le —.* Vooráf trekken, en eenen anderen agterlaeten. *Aller au — de q. q.* Iemand te gemoet gaen. PRENDRE LES —*s*, PRÉVENIR. Voórkomen. *Aller au — du mal.* Het kwaed voórkomen, tegengaen. —, *prép.* Voór. — *la porte.* Voór de deur. —, *adv.* Voór, voóraen, vooruyt, te voóren. *Ci —.* Voórdeêzen, te voóren, voórheên. *Par —.* Van voóren. — *que.* Eer dat, voór dat, alvoórens.

DEVANTIÈRE, *f.* Rykleed (der vrouwen), *o.*

DEVANTURE, *f.* Voórzyde, *v.*

DÉVASTATEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Verwoestend, vernielend. —, *m.* Verwoester, vernieler, *m.* —, *f.* Vernielster, *v.*

DÉVASTATION, *f.* Verwoesting, vernieling, *v.*

DÉVASTER, *v. a.* Verwoesten, vernielen; stroopen, plunderen.

DÉVELOPPÉE, *f.* (t. de géom.). Soórt van kromme lyn, *v.*

DÉVELOPPEMENT, *m.* p. —*lopemant.* Ontwikkeling, ontvouwing, oplossing, ontknooping, *v.*

DÉVELOPPER, *v. a.* p. —*loper.* Ontwinden, ontvouwen. —, (fig.). Ontwikkelen, ophelderen. — *un mystère, une difficulté.* Een geheym, eene zwaerigheyd ontwikkelen, oplossen. —, FAIRE CONNAÎTRE, EXPLIQUER. Ontdekken, verklaeren. —, EMPLOYER. Gebruyken, aenwenden. —, ÉTENDRE. Uytbreyden. SE —. Aengroeyen, toeneêmen; zich ontvouwen, zich ontwikkelen, zich uytbreyden.

DEVENIR, *v. n.* (word geconj. als *venir*). Worden. *Vous êtes devenu grand* (vous avez grandi). Gy zyt groot geworden. *Que deviendrai-je?* Wat zal er van my worden. — *riche.* Ryk worden.

DÉVENTER, *v. a.* (t. de mar.). Te loefwaerts aenbrassen; de zeylen uyt den wind brengen.

DÉVERGONDÉ, E, *adj.* et *s.* Onbeschaemd, schaemteloos.

DÉVERGONDER (SE), *v. pr.* Onbeschaemd *of* schaemteloos worden.

DÉVERGUER, *v. a.* (t. de mar.). De raes van een schip afneêmen, laeten zakken.

DÉVERROUILLER, *v. a.* Ontgrendelen.

DEVERS, *prép.* (inus.). Naer, naer de kanten van. *Par —.* By, onder. *Retenir des papiers par — soi.* Papieren onder zich houden, bewaeren.

DEVERS, E, *adj.* Overhellend, niet loodregt, schuynsch. —, *m.* Schuynte *v.*

DÉVERSER, *v. n.* Overhellen, buygen, scheef staen. —, *v. a.* Buygen, overhellen, scheef inzetten. — LE MÉPRIS SUR Q. Q. (fig.). Iemand in veragting brengen.

DÉVERSOIR, *m.* Verlaet, *o.*, stortplaets aen eenen molen, *v.*

DÉVÊTIR (SE), *v. pr.* Zich ontkleeden. —, (prat.). Afstand doen.

DÉVÊTISSEMENT, *m.* (t. de prat.). Afstand (van goederen), *m.*

DÉVIATION, *f.* Afwyking, *v.*

DÉVIDAGE, *m.* Het haspelen, *o.*, afhaspeling, *v.*

DÉVIDER, *v. a.* Haspelen, afhaspelen, winden, spoelen.

DÉVIDEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Haspelaer, winder, spoelder, *m.*; haspelaerster, windster, spoelster, *v.*

DÉVIDOIR, *m.* p. —*doar.* Haspel, *m.*, spoelwiel, *o.*

DÉVIER, *v. a.* Afkeeren, afleyden, afbrengen. —, *v. n.* et *pr.* Van den weg afkomen; afwyken.

DEVIN, *m.* Waerzegger, *m.*

DEVINER, *v. a.* et *n.* Waerzeggen, voórzeggen, voórspellen; raeden, geraeden, gissen. —, DÉCOUVRIR. Ontdekken.

DEVINERESSE, *f.* p. —*rèce.* Waerzegster, *v.*

DEVINEUR, *m.* (fam.). Waerzegger, raeder, *m.*

DÉVIRER, *v. n.* (t. de mar.). Overstaeg gaen, agteruyt gaen, afleyden.

DEVIS, *m.* p. —*vi.* Bestek, ontwerp (van een gebouw), *o.*; staet van alles wat tot een gebouw behoort en van deszelfs onkosten, *m.* —, ENTRETIEN FAMILIER (inus.). Gekout, geklap, gesprek, *o.*

DÉVISAGER, *v. a.* In het aengezigt krabben, hetzelve schenden.

DEVISE, *f.* Zinspreuk, *v.*

* **DEVISER**, *v. n.* Klappen, kouten, praeten.

DÉVOIEMENT, *m.* p. —*voamant.* Buykloop, buykvloed, *m.*

DÉVOILEMENT, *m.* Ontsluyering; ontdekking, *v.*

DÉVOILER, *v. a.* p. *dévoaler.* Ontsluyeren. —, (fig.). Ontdekken.

DEVOIR (je dois, tu dois, il doit, nous devons, vous devez, ils doivent; je devais, etc.; je dus, etc.; j'ai dû, etc.; je devrai, etc.; je devrais, etc.; dois, devons, devez; que je doive, que tu doives, qu'il doive, que nous devions, que vous deviez, qu'ils doivent; que je dusse, etc.; devant; dû, ue), *v. a.* et *n.* Schuldig zyn. —, ÊTRE OBLIGÉ À Q. C. PAR LA LOI, LE DEVOIR, etc. Verpligt zyn, gehouden zyn, moeten. *Un homme d'honneur doit tenir parole.* Een braef, eerlyk man moet zyn woórd houden. —, ÊTRE REDEVABLE. Verschuldigd zyn, te danken hebben. *Je vous dois la liberté.* Ik heb u myne vryheyd te danken.

DEVOIR, *m.* Pligt, verpligting, *v.* *Vous manquez à votre —.* Gy doet uwe pligt niet, gy zyt nalaetig in uwe pligt. *Rendre ses — à q. q.* Zyne schuldige pligt aen iemand bewyzen; een bezoek afleggen. *Être à son —.* Op zynen post zyn. *Rentrez dans votre —.* Keer tot uwe pligt terug. *Rendre les derniers —s à q. q.* Iemand de laetste eer aendoen, zyne lykstaetsie bywoonen. —, OUVRAGE D'UN ÉCOLIER. Opstel, thema, *o.*

DÉVOLE, *f.* *Faire la —.* Niet eenen trek, niet eenen slag hebben (in het kaertspel), *m.*

DÉVOLU, E, *adj.* Vervallen, aenbestorven, toegevallen. *Terre —e à la couronne.* Een land dat aen de kroon vervallen is. —, *m.* Brief waerdoór iemand in een geestelyk ambt word gesteld, *m.*

DÉVOLUTAIRE, *m.* p. —*tère.* Die eens anders ambt verkregen heeft.

DÉVOLUTIF, IVE, *adj.* *Appel —.* Beroep tot een hooger gerechtshof, *o.*

DÉVOLUTION, *f.* Verval, *o.*, aenwinning, *v.*

DÉVORANT, E, *adj.* Verslindend, verscheurend; verteêrend.

* **DÉVORATEUR**, *m.* Verslinder, verscheurder, opzwelger, *m.*

DÉVORER, *v. a.* Verslinden, verscheuren. —, MANGER AVIDEMENT. Vreêten, gulzig eêten. —, CONSUMER, DÉTRUIRE. Verslinden, verteêren, vernielen. *La faim le dévore.* Den honger verteert hem. —, TOURMENTER. Kwellen, plagen. — *ses larmes.* Zyne traenen opkroppen, verbergen. (der, m.

DÉVOREUR, *m.* Verslinder, verscheu-

DÉVOT, E, *adj.* et *s.* p. —*ôt.* Godvrugtig, godsdienstig, godlievend, godminnend. —, *m.* Godsdienstigen mensch. *Faux —.* Schynheyligen.

DÉVOTEMENT, **DÉVOTIEUSEMENT**, *adv.* Godvrugtiglyk, godsdienstiglyk.

* **DÉVOTIEUX, EUSE**, *adj.* *voyez* DÉVOT.

DÉVOTION, *f.* Godvrugtigheyd, godvrugt, godsdienstigheyd, *v.* *Faire sa —s.* Te Communie gaen. —, (fig.). Believen, *o.*, wil, *m.* *Cet homme est à ma —.* Dien man staet aen myn believen.

DÉVOUÉ, E, *adj.* Dienstwillig, dienstbereyd, verknogt, toegedaen, verkleêfd.

DÉVOUEMENT, *m.* p. —*voumant.* Verkleêfdheyd, dienstwilligheyd, verknogtheyd; zelfopoffering, *v.*

DÉVOUER, *v. a.* Opofferen, opdraegen. *Se —.* Zich opofferen, zich opdraegen. *Il se dévoua pour sa patrie.* Hy offerde zyn leven voór zyn vaderland op.

DÉVOYER, *v. a.* p. *dévoa-ier.* (word geconj. als *ployer*). Van den weg afbrengen, afleyden. — *un tuyau.* Eene pyp schuyns leyden. —. De maeg bederven, ontstellen. SE —. Dwaelen, afdwaelen, doólen. *Se — du chemin du salut.* Den weg des heyls, der zaligheyd verlaeten.

DEXTERITÉ, *f.* p. *dèxté—.* Behendigheyd, gauwheyd, handigheyd, *v.*

DEXTRE, *f.* (v. m.). Regterhand, *v.* —, *adj. m.* Côté — (blas.). Regterzyde, *v.*

* **DEXTREMENT**, *adv.* Behendiglyk, handiglyk.

DEXTROCHÈRE, *m.* (blas.). Regterarm (op een schild), *m.*

DEY, *m.* Dey, *m.*

DIABÈTE, *f.* (machine). Zeker waterwerktuyg met eenen hevel, *o.*

DIABÈTÈS, *m.* (t. de méd.). Pisvloed, *m.*

DIABÉTIQUE, *adj.* Tot den pisvloed betrekkelyk; die den pisvloed heeft.

DIABLE, *m.* DÉMON. Duyvel, boozen geest, satan; droes, drommel, nikker, *m.* *Une tentation du —.* Eene aenlokking des duyvels. —, (fig.). Boozen mensch. *Faire le — à quatre.* Verschrikkelyk raezen en tieren. *C'est là le —.* Daer zit de zwaerigheyd. *En —, comme le —.* Zeer veêl, bovenmaete. —, MACHINE À DEUX ROUES. Heurst, *m.* — DE MER. Zeeduyvel, *m.*

DIABLEMENT, *adv.* Duyvelsch, zeer, bovenmaete.

DIABLERIE, *f.* Duyvelaery, duyvelskonst, *v.* —, (fam.). Boosaerdigheyd, *v.* (wyf, *o.*

DIABLESSE, *f.* Duyvelin, *v.*, boos

DIABLEZOT, *interj.* (inus.). Ik ben zoo zot niet; ik zal my daervan wagten.

DIABLOTIN, *m.* Duyveltje, *o.* —*s.* Oversuykerde chocolaetkoekskens, *o. mv.*

DIABOLIQUE, *adj.* Duyvelsch; (fig.). zeer boos, boosaerdig.

DIABOLIQUEMENT, *adv.* Duyvelsch, boosaerdiglyk, kwaedaerdiglyk, op eene duyvelsche wyze.

DIACADMÍAS, *m.* Kalamynplaester, *v.*

DIACARCINOS, *m.* Tegengift van kreêften voór de raezerny, *o.*

DIACARTHAME, *m.* Zuyverende slikartseny met safloers opgemaekt, *v.*

DIACAUSTIQUE, *f.* Brandmiddel doór straelbreêking, *o.*

DIACODE, *m.* Heulsiroóp, *v.*

DIACONAL, E, *adj.* Tot den diaken behoorend *of* betrekkelyk.

DIACONAT, *m.* Diakenschap, *o.*

Digitized by Google

DIACONESSE, *f.* p. *—nèce.* Diakones, diakonis, *v.*
DIACONIE, *f.* Diakony, *v.*
DIACOPÊE, *f.* Bekkeneelbreuk, *v.*
DIACOUSTIQUE, *f.* p. *—côs—.* Weêtenschap der weêrkaetsende geluyden, *v.*
DIACRE, *m.* Diaken, *m.*
DIACYDONITE, *adj.* (t. de méd.). Met kweêën bereyd.
DIADELPHIE, *f.* (t. de bot.). Slach van planten, *o.*
DIADÈME, *m.* Koninglyken hoofdband, *m.*, koningskroon, *v.* —, (fig.). Koninglyke weêrdigheyd, *v.*
DIAGLAUCIUM, *m.* Oogwater, *o.*
DIAGNOSTIQUE, *adj.* et *s. Signe*, *symptôme —.* Kenteeken eener ziekte *o.*
DIAGONAL, E, *adj.* (t. de math.). Dwarsloopend. *Ligne —e.* Dwarslinie, *v.*
DIAGONALE, *f.* Dwarslinie, *v.*
DIAGONALEMENT, *adv.* Dwarsloopend.
DIAGRAMME, *m.* (t. géom.). Ontwerp om iets te bewyzen, *o.*
DIAGRÈDE, *m.* (t. de pharm.). Zeker purgeêrmiddel, *o.*
DIAIRE, *adj. f.* p. *dière. Fièvre —.* Eendagsche koörts, *v.*
DIALECTE, *m.* Tongval, *m.*; spraekwyze van een byzonder landschap, van eene stad, enz., *v.*
DIALECTICIEN, *m.* Redeneêrkundigen, redekundigen, *m.*
DIALECTIQUE, *f.* Redeneêrkunde, redekonst, *v.*
DIALECTIQUEMENT, *adv.* Redeneêrkundiglyk, op eene redekundige wyze.
DIALOGIQUE, *adj.* Samenspraekkundig.
* **DIALOGISER**, *v. a.* Samenspraeken maeken.
DIALOGISME, *m.* Samenspraekkunde, *v.*
DIALOGISTE, *m.* Schryver, opsteller van samenspraeken, *m.*
DIALOGUE, *m.* Samenspraek, *v.*, gespreek, *o.*
DIALOGUER, *v. a.* In samenspraeken opstellen; verscheydene persoonen spreêkende invoeren.
DIALTHÉE, *f.* (t. de méd.). Maluwezalf, *v.*
DIAMANT, *m.* Diamant, diamantsteen, *m. De —.* Diamanten, van diamant; werktuig om glas te snyden, *o.*
DIAMANTAIRE, *m.* p. *—tère.* Diamantslyper, diamanthandelaer, *m.*
DIAMARGARITON, *m.* Pêrelwater (geneêsmiddel), *o.*
DIAMÉTRAL, E, *adj.* Middellynig, lynregt.
DIAMÉTRALEMENT, *adv.* Lynregt, regt tegen elkander over. — *opposé.* Volstrekteyk strydig.
DIAMÈTRE, *m.* Middellyn, *v.*
DIAMORUM, *m.* Siroóp van moerbeziën, *v.* (styltjes.
DIANDRE, *adj.* (bot.). Met twee helm-
DIANDRIE, *f.* Slach van planten met twee helmstyltjes, *o.*
DIANE, *f.* (déesse). Diana, jagtgodin, *v.* —, Lune (poët.). Maen, *v.* *Battre la —.* De morgenwaek slaen. *Rentrer la —.* De morgenwaek slaen. (fam.). Duyvel, duyker, drommel, *m.*
DIAPALME, *m.* (emplâtre). Zekere trekplaester, *v.*
DIAPASME, *m.* Welriekend poeyer, *o.*
DIAPASON, *m.* (mus.). Uytgestrektheyd der toonen, *v.*; maetstok, *m.*; maetstafel, *v.*
DIAPÉDÈSE, *m.* (t. de méd.). Doórgaeten, *v.*
DIAPHANE, *adj.* p. *—fane.* Doórschynend, doórzigtig, doórzigtbaer.
DIAPHANÉITÉ, *f.* Doórschynendheyd, doórzigtigheyd, doórzigtbaerheyd, *v.*
DIAPHÉNIX, *m.* (t. de méd.). Zogt zuyverende artseny, voórnaemelyk van dadels, *v.*

DIAPHORESE, *f.* p. *—forèze.* (t. de méd.). Uytwaeseming, zweeting, *v.*
DIAPHORÉTIQUE, *adj.* p. *—fo—* (t. de méd.). Zweetverwekkend.
DIAPHRAGMATIQUE, *adj.* (t. d'anat.). Tot het middelrif behoorend.
DIAPHRAGME, *m.* (t. d'anat.). Middelrif, *o.* — (t. de bot.). Scheyvlies, *o.*
DIAPHRAGMITE, *f.* (t. de méd.). Ontsteêking van het middelrif, *v.*
DIAPHYSE, *f.* (t. d'anat.). Scheyding, verdeeling, *v.*
DIAPNOÏQUE, *adj.* (méd.). Zweetverwekkend, de uytwaeseming bevoorderend.
DIAPRÉ, E, *adj.* Veêlverwig, bont.
DIAPRÉE, *f.* (prune). Violette pruym *v.*
DIAPRUN, *m.* (t. de pharm.). Artseny van pruymen, *v.*
* **DIAPRURE**, *f.* Veêlverwigheyd, bontheyd, *v.*
DIARRHÉE, *f.* p. *diaré.* Buykloop, buykvloed, *m.*
DIARRHODON, *m.* p. *diarodon* (t. de pharm.). Roozekoek, gemaekt van roode roozen, *m.*
DIARTHROSE, *f.* (t. d'anat.). Samenvoeging, *v.*, *of* gevrigt der beenderen, *o.*
DIASEBESTE, *m.* (t. de pharm.). Siroóp van borstbeziën, *v.*
DIASÈNE, *m.* (t. de pharm.). Siroóp van senebladeren, *v.*
DIASOSTIQUE, *f.* Behoedende geneêskonst, *v.* —, *adj.* Behoedend, behoudend.
DIASTOLE, *f.* (anat.). Uytzetting van het hert, *v.*
DIASTYLE, *m.* p. *—tile* (t. d'archit.). Gebouw wiens zuylen dry middellynen haerer dikte van elkander staen, *o.*
DIASYRME, *m.* (ironie). Versmaedende spotterny, belachelyke verheffing, *v.*
DIATESSARON, *m.* (mus.). Kwart, *o.*
DIATHÈSE, *f.* p. *—tèze* (méd.). Gesteldheyd des lichaems, *v.*
DIATONIQUE, *adj.* (t. de mus.). Met heele toonen op- en afgaende, diatonisch.
DIATONIQUEMENT, *adv.* (t. de mus.). Volgens de natuerlyke orde der toonen.
DIATRAGACANTHE, *m.* (t. de pharm.). Siroóp van gomdragant, *v.*
DIATRIBE, *f.* (inus.). Geleerde verhandeling, *v.* —, Critique amère et violente; pamphlet. Schimprede, *v.*, hekelschrift, *o.*
DICÉLIES, *f. pl.* (antiq.). Klugtspelen (der ouden), *o. mv.*
DICHOTOME, *adj.* p. *diko—* (t. d'astr.). Half vol (van de maen spreêkende). — (t. de bot.). Vorkswyze gemaekt, gespleêten.
DICHOTOMIE, *f.* (t. d'astr.). Halve maen, *v.*
DICORDE, *m.* Tweesnaerig speêltuyg (der ouden), *o.*
DICOTYLÉDONE, *adj.* (t. de bot.). Tweelobbig. —s, *f. pl.* Tweelobbige planten, *v. mv.*
DICROTE, *adj. Pouls —.* Tweemaalslaenden pols, *m.*
DICTAME, *m.* (plante). Esschenkruyd *o.*
DICTAMEN, *m.* Ingeêving, inspraek des geweêtens, *v.*
DICTATEUR, *m.* Oppergezaghebber, dictatoór (by de Romeynen), *m.*
DICTATORIAL, E, *adj.* Tot het opperbevelhebberschap behoorend, dictatoriael.
DICTATURE, *f.* Ambt, *o.*, weêrdigheyd eens oppergezaghebbers, *v.*, dictatoórschap, *o.*
DICTÉE, *f.* Het voórzeggen der lessen, *o.*; de lessen zelve, *v. mv.*
DICTER, *v. a.* Voórzeggen, dicteêren. —, (fig.). Suggérer, inspirer. Ingeêven, inboezemen. —, Prescrire. Voórschryven.

DICTION, *f.* Bewoórding, zegwyze, voórdragt, *v.*
DICTIONNAIRE, *m.* p. *—cionère.* Woórdenboek, *m.* en *o.*, woórdenschat, *m.*
DICTON, *m.* Spreêkwoórd, *o.*, spreuk, *v. Un vieux —.* Een oud spreêkwoórd, *o.*, spotterny, *v.*
DICTUM, *m.* Gerechtelyke uytspraek, *v.*
DIDACTIQUE, *adj.* Leerzaem, onderwyzend. —, *f.* L'art d'enseigner. Onderwyskonst, leerkonst (om de natuer der dingen duydelyk te verklaeren), *v.*
DIDACTYLE, *adj.* (t. d'hist. nat.). Twee vingers hebbende.
DIDEAU, *m.* p. *—dô.* (filet). Groot vischnet, *m.*
DIDYNAME, *adj. Fleur —.* Bloem met twee lange en twee kortere helmstyltjes, *v.*
DIDYNAMIE, *f.* p. *—di—.* Slach van planten met twee lange en twee kortere helmstyltjes, *o.*
DIÈDRE, *adj.* et *s. m. Angle —.* Tweezydigen hoek, *m.*
DIÉRÈSE, *f.* (t. de gramm.). Deelteeken, *o.*, verdeeling van eenen tweeklank in twee lettergreêpen, *v.* — (t. de chir.). Vaneenscheyding, *v.*
DIÉRÉTIQUE, *adj.* (t. de méd.). Vaneenscheydend; doórbytend.
DIÈSE, **DIÉSIS**, *m.* (t. de mus.). Kruysteeken (om eene noót eenen halven toon te verhoogen), *o.*
DIÈSER, *v. a.* (t. de mus.). Eene noót met een kruys teekenen.
DIÈTE, *f.* Eêtregel, leêfregel, *m.*, leêfwyze, maet, houding in eêten en drinken, *v. Faire —.* Maetig leêven. —, Assemblée des états. Ryksdag, landdag, *m.*
DIÉTÉTIQUE, *f.* Leêfregelkunde, *v.* —, *adj.* Van den leêfregel.
DIEU, *m.* God, *m. Adorer —.* God aanbidden. *Grâces à —!* God dank! God zy geloófd! *Plût à — que!* God gave dat! — *tutélaire.* Beschermgod. *—x pénates.* Huysgoden.
DIFFAMANT, E, *adj.* p. *difa—.* Eerroovend, onteerend, lasterend.
DIFFAMATEUR, *m.* Eerrooover, eerdief, lasteraer, *m.* (ring, *v.*
DIFFAMATION, *f.* Eerrooving, laste-
DIFFAMATOIRE, *adj.* Eerroovend, onteerend, lasterend.
DIFFAMÉ, E, *adj. Lion —* (blas.). Leeuw zonder steêrt, *m.*
DIFFAMER, *v. a.* Eerrooven, onteeren, lasteren.
DIFFÉREMMENT, *adv.* p. *diféramant.* Verscheydenlyk, anders, op eene verschillende wyze.
DIFFÉRENCE, *f.* Onderscheyd, verschil, *o.*, verscheydenheyd, *v.*
DIFFÉRENCIER, *v. a.* Onderscheyden, het onderscheyd aantoonen, maeken.
DIFFÉREND, *m.* Geschil, *o.*, twist, *m.*, oneenigheyd, *v.*
DIFFÉRENT, E, *adj.* p. *diférant.* Verscheyden, onderscheyden, verschillend, verschillig.
DIFFÉRENTIEL, ELLE, *adj.* p. *diféranciel* (t. de math.). Oneyndelyk kleyn. *Calcul —.* Differentiaelrekening, *v.*
DIFFÉRENTIELLE, *f.* (t. de math.). Oneyndelyk kleyne grootheyd, *v.*
DIFFÉRER, *v. a.* et *n.* Uytstellen, verschuyven. — , *v. n.* Verschillen. —, N'être pas du même avis. Niet van hetzelfde gevoelen zyn.
DIFFICILE, *adj.* Moeyelyk, ongemakkelyk, zwaer, lastig. *Une entreprise —.* Eene moeyelyke onderneêming. *Un homme —.* Een wonderlyk, lastig, eygenzinnig mensch. *Temps —s.* Benauwde, duere, slegte tyden.
DIFFICILEMENT, *adv.* Moeyelyk, bezwaerlyk, ongemakkelyk, met moeyte, op eene moeyelyke wyze.
DIFFICULTÉ, *f.* Moeyelykheyd, zwae-

Digitized by Google

righeyd, *o.*; ongemakkelykheyd, tegenwerping, *v.*; hinderpael, *m.*, hindernis, *v.*, beletsel, *o.* *Il y a bien des —s dans cette affaire.* Er zyn veêle zwaerigheden in die zaek. *Surmonter toutes les —.* Alle de hinderpaelen te boven komen. —, Obscurité, doute. Duysterheyd, zwaerigheyd, *v.*, twyfel, *m.* *Sans —.* Buyten *of* zonder twyfel. —, Contestation légère. Kleyn geschil, *o.*

DIFFICULTUEUX, EUSE, *adj.* p. *difikultueu*, *—tueuze.* Die overal zwaerigheden in vind.

DIFFORME, *adj.* Leelyk, mismaekt, wanstaltig, onregelmaetig.

DIFFORMER, *v. a.* Mismaeken, leelyk maeken, de gedaente beneêmen.

DIFFORMITÉ, *f.* Leelykheyd, mismaekthey d, wanschapenheyd, *v.*

DIFFRACTION, *f.* p. *difrakcion.* (t. d'opt.). Breêking *of* weêrkaetsing der lichtstraelen, *v.*

DIFFUS, E, *adj.* Wydloopig, uytgebreyd, langdraedig.

DIFFUSÉMENT, *adv.* Wydloopiglyk, op eene uytgebreyde wyze.

DIFFUSION, *f.* (t. de phys.). Verspreyding, uytbreyding, *v.*, —, (fig.). Wydloopigheyd, *v.*

DIGASTRIQUE, *adj.* *Muscle —.* Tweebuykige spier, *v.*

DIGÉRER, *v. a.* et *n.* Verteêren, verdouwen. — *des aliments.* Spyzen verteêren. —, (fig.). Met lydzaemheyd verdraegen *of* uytstaen, opkroppen. —, Examiner, méditer. Overweêgen, overleggen, overdenken. —, *v. n.* (chim.). Kruyden door eene maetige warmte uyttrekken.

DIGESTE, *m.* p. *—jeste.* Verzameling van wetten, *v.*, wetboek van Justinianus, *m.* en *o.*

DIGESTEUR, *m.* (vase). Verteêrketel, *m.*

DIGESTIF, *adj.* et *s.* p. *—jès—.* Dat doet verteêren *of* verdouwen. — (t. de chir.). Dat doet etteren.

DIGESTION, *f.* Verteêring, kooking, verdouwing, *v.* —, (fig.) Un mauvais traitement est de dure —. Eene slegte behandeling is moeyelyk te verdraegen, uyt te staen. — (t. de chim.). Uyttrekking door een stil vuer, *v.* — (t. de chir.). Etterwording, *v.*

DIGITALE, *f.* (plante). Vingerhoedkruyd, *o.*

DIGITATION, *f.* (t. d'anat.). Ineenschieting der spieren, *v.*

DIGITÉ, E, *adj.* (t. d'hist. nat.). Gevingerd, met gevingerde pooten. — (t. de bot.). Gevingerd, vingervormig. *Feuilles —es.* Vingervormige getakte bladen.

DIGLYPHE, *m.* p. *—glife.* (t. d'archit.). Balksleutel, krolsteen, *m.*, tweespleêt, *v.*

DIGNE, *adj.* Weêrd, weêrdig. *Je n'en suis pas —.* Ik ben het niet weêrd. *— de louange.* Lofweêrdig. *— de foi.* Geloofweêrdig. *— de punition.* Straffweêrdig. —, Honnête, brave. Eerlyk, braef. *C'est un — homme.* Hy is een braef, eerlyk man, die alle agting verdient.

DIGNEMENT, *adv.* Weêrdiglyk, behoorlyk, naer verdienste.

DIGNITAIRE, *m.* Ambtenaer, staetsambtenaer; ook bezitter van een geestelyk ambt, *m.*

DIGNITÉ, *f.* Weêrdigheyd, weêrde, *v.*, aenzien, *o.* —, Noblesse, gravité. Deftigheyd, staetigheyd, edelmoedigheyd, *v.* *Il parle avec —.* Hy spreêkt deftig. —, Elévation. Verhevenheyd, *v.*; eerambt, *o.*

DIGRESSION, *f.* Buytenrede, omrede, *v.*, omweg (in eene redevoering), *m.*

DIGUE, *f.* p. *—glie.* Dyk, dam; (fig.) hinderpael, *m.*, beletsel, *o.*

DIGUER, *v. a.* (t. de man.). Een peêrd de spoêren geêven.

DIGUON, *m.* (t. de mar.). Wimpelstok, *m.*

DIGYNE, *adj.* p. *diji—.* (t. de bot.). Met twee stampertjes.

DIGYNIE, *f.* p. *diji—.* Slach van planten welker bloemen twee stampertjes hebben, *o.*

DILACÉRATION, *f.* Verscheuring, *v.*

DILACÉRER, *v. a.* Scheuren, verscheuren.

DILANIATEUR, TRICE, *adj.* *Effort —.* De verspreydende kragt van het buskruyd, *v.*

DILAPIDATEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Verkwistend, verspillend. —, *m.* Verkwister, verspiller; landdief, *m.* —, *f.* Verkwistster, *v.*

DILAPIDATION, *f.* Verkwisting, verspilling; landdievery, *v.*, onnoodigen kost, *m.*

DILAPIDER, *v. a.* Verkwisten, verspillen, onnoodigen kost doen. —, Voler les deniers publics. 's lands penningen steêlen.

DILATABILITÉ, *f.* (t. de phys.). Uytrekkingskragt, uytspanningskragt, uytrekbaerheyd, *v.*

DILATABLE, *adj.* (t. de phys.). Uytrekbaer, uytrekkelyk, uytspannelyk.

DILATATEUR, *m.* (muscle). Openende *of* ontsluytende spier, *v.*

DILATATION, *f.* (t. de phys.). Uytzetting, uytspanning, *v.* — (t. de chir.). Verwyding, *v.*

DILATATOIRE, *m.* p. *—toar.* Verwydende tang (voór de wonden), *v.*

DILATER, *v. a.* Uytspannen, uytzetten, verwyden, doen zwellen. *Se —.* Zich uytspannen, zich uytzetten.

DILATOIRE, *adj.* (pal.). Uytstellend, verschuyvend.

DILAYER, *v. a.* (pal.). Uytstellen, verschuyven.

DILECTION, *f.* (théol.). Liefde, *v.*

DILEMME, *m.* p. *—lème.* (t. de log.). Tweeledige betoogrede, *v.*

DILIGEMMENT, *adv.* p. *—jamant.* Vlytiglyk, neêrstiglyk, spoediglyk.

DILIGENCE, *f.* p. *—jance.* Neêrstigheyd, vlyt, weêrdigheyd, *v.*, spoed, *m.* *Faire —.* Zich haesten. —, Soin, recherche exacte. Zorg, agtzaemheyd, *v.*, nauwkeurig onderzoek, *o.* —, Poursuite (prat.). Het vervolgen (in rechten), *o.* *Faire ses —s contre q. q.* Iemand in rechten vervolgen. —, Voiture publique. Postwagen, *m.*, diligentie, *v.*

DILIGENT, E, *adj.* p. *—jant.* Neêrstig, vlytig, agtzaem, ieverig, weêrdig.

DILIGENTER, *v. a.* Verhaesten, bespoedigen, voortzetten. *Se —.* Zich haesten, zich spoeden, zich beneêrstigen.

DILUVIEN, ENNE, *adj.* Tot den zondvloed behoorend.

DIMACHÈRE, *m.* Oudtyds vegter met twee degens *of* moordpriemen, *m.*

DIMANCHE, *m.* Zondag, *m.*

DÎME, *f.* Tiend, tiende, vertiening, *v.*

DIMENSION, *f.* p. *—mancion.* Uytgestrektheyd, maet, *v.* —s (fig. *et* fam.). Maetregelen, *m. mv.*

DÎMER, *v. a.* Vertienen, vertienden, tienden heffen.

DÎMERIE, *f.* Land aen tienden onderworpen, *o.*

DIMÈTRE, *m.* *Vers —.* Vers van twee maeten *of* vier voeten, *o.*

DÎMEUR, *m.* Tiendheffer, vertiender, *m.*

DIMINUER, *v. a.* et *n.* Minderen, verminderen, verkleynen; afneêmen, verzwakken.

DIMINUTIF, IVE, *adj.* et *s.* (t. de gramm.). Verminderend, verkleynend. —, *m.* Verkleynwoórd, *o.*

DIMINUTION, *f.* Mindering, vermindering, verkleyning, afneêming, *v.* —, Rabais. Afslag, *m.*

DIMISSOIRE, *m.* p. *—miçoare.* Bisschoppelyken volmagtbrief (om iemand tot de wyding te aenveêrden), *m.*

DIMISSORIALE, *adj.* *f.* *Lettre —.* Volmagtbrief, *m.*

DINANDERIE, *f.* Geêl koperwerk, *o.*

DINANDIER, *m.* p. *—dié.* Geêligieter *of* kraemer in geêl koperwerk; koperslaeger, *m.*

DÎNATOIRE, *adj.* Van het middagmael; als een middagmael. *Heure —.* Uer van het middagmael. *Déjeûner —.* Een groot ontbyt dat aen een middagmael gelykt.

DINDE, *f.* Kalkoen, kalkoensche hen, *v.*

DINDON, *m.* Kalkoen, kalkoenschen haen, *m.*

DINDONNEAU, *m.* p. *—donô.* Jongen kalkoenschen haen, *m.*

DINDONNIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Kalkoenhoeder, *m.*; kalkoenhoedster, *v.*

DÎNÉE, *f.* Middagmael, middageêten opreys, *o.*; plaets waer men (op reys zynde) 's middags eêt, *v.*; onkosten van het middagmael aldaer. *Il n'y a plus qu'une lieue d'ici à la —.* De plaets, waer wy willen middagmaelen, is maer eene ver van hier.

DÎNER, DÎNÉ, *m.* Middagmael, middageêten, noenmael, *o.*

DÎNER, *v. n.* Het middagmael neêmen *of* houden, 's middags eêten, middagmaelen.

DÎNEUR, *m.* Die veêl 's middags eêt; sterken eêter, tafelschuymer, *m.*

DIOCÉSAIN, E, *adj.* et *s.* p. *—sin*, *—zène.* Onder het bisdom zynde, onderhoorig aen het bisdom.

DIOCÈSE, *m.* Bisdom, *o.*

DIOÉCIE, *f.* (t. de bot.). Zeker slach van planten, *o.*

DIONYSIAQUE, *f.* p. *—nisiake.* Bacchusdans, *m.* *—s.* Bacchusfeesten, *v.* en *o. mv.*

DIOPTRE, *m.* Moederspiegel, aerspiegel (heelm. werktuyg), *m.* —s. Vizieren, kykgaten, *o. mv.*

DIOPTRIQUE, *f.* Verhandeling over de straelbreêking des lichts, *v.* —, *adj.* Van de straelbreêking des lichts.

DIPÉTALÉ, E, *adj.* Tweebloembladig.

DIPHRYGE, *m.* p. *—frige.* Zinksel van gesmolten koper, *o.*

DIPHTHONGUE, *f.* p. *diftongue.* (t. de gr.). Tweeklank, tweeklinker, *m.*

DIPHYLLE, *adj.* p. *—file.* (t. de bot.). Uyt twee bladen bestaende.

DIPLOÉ, *m.* (t. d'anat.). Tafelscheydsel *o.*

DIPLOÏQUE, *adj.* p. *—plo-ike.* (t. d'anat.). Van het tafelscheydsel.

DIPLOMATE, *m.* Kenner der staetsonderhandelingen, diplomaet, *m.*

DIPLOMATIE, *f.* p. *—cie.* Staetkundige kennis, diplomatie, *v.*

DIPLOMATIQUE, *f.* Kennis der oude staetsschriften, *v.* —. Verhandeling over het volksrecht; staetkunde, *v.* —, *adj.* Tot de staetkundige kennis behoorend, diplomatisch. *Corps —.* Alle de vremde gezanten van een hof.

DIPLÔME, *m.* Magtbrief, *m.*, handvest (van eenen vorst), *v.*; patent tot het uytoefenen van eenig beroep *of* konst, diploma, *o.*

DIPLOPIE, *f.* (t. de méd.). Bevanging der oogen (waerdoór men de voórwerpen dubbel ziet), *v.*

DIPSADE, *m.* Slang welker beêt eenen doodelyken dorst veroorzaekt, *v.*

DIPSÉTIQUE, *adj.* p. *—cétike.* Dorstverwekkend.

DIPTÈRE, *m.* (t. d'archit.). Gebouw omringd met twee ryen zuylen, *o.* —, *adj.* Tweevleugelig.

DIPTYQUES, *m. pl.* Naemregisters (by de ouden), *o. mv.*

DIRE, *m.* (prat.). Gezeg, het zeggen, gezegde, *o.*; rede, *v.* *Prouver son —.* Zyn gezegde met gronden bewyzen. Au — de, selon. Volgens, naer. *Au — de tout le monde.* Volgens het zeggen van iederen.

DIRE (je dis, tu dis, il dit, nous disons, vous dites, ils disent; je disais, etc.; je dis, tu dis, il dit, nous dîmes, vous dîtes, ils dirent; je dirai, etc.; je dirais, etc.; dis,

Digitized by Google

disons, dites; que je dise, etc.; que je disse, etc.; *part. prés.* disant; *part. passé* dit, te), *v. a.* et *irr.* Zeggen. — *du mal de q. q.* Kwaed van iemand zeggen. *Je dis qu'oui, que non.* Ik zeg van ja, van neén. *C'est tout* —. Dat is alles gezegd. — *la messe.* De misse doen *of* leézen. —, Réciter. Opzeggen. — *sa leçon.* Zyne les opzeggen. — *son chapelet.* Zynen paternoster leézen. —, Faire connaître. Te kennen geéven. —, Célébrer, chanter. Opzingen, besingen. On dirait, vous diriez, il semble. Het schynt. C'est-à-—. Dat is, dat is te zeggen. Se —, être dit. Gezegd worden. Se —. Zich noemen, zich uytgeéven voór. *Il se dit gentilhomme.* Hy geéft zich voór eenen edelen uyt.

DIRECT, E, *adj.* Regelregt, regt, registreéksch.

DIRECTE, *f.* (fief). Onmiddelyk leen, *o.*

DIRECTEMENT, *adv.* Regelregt, regtstreeks.

DIRECTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Bestierder, bewindhebber, *m.;* bestierster, bewindhebster, *v.* — *d'une entreprise.* Bestierder eener onderneéming. — *de conscience.* Gewoonen biegtvader.

DIRECTION, *f.* Bestier, bewind, beleyd, *o.;* bestiering, regeéring, *v.* *Avoir la* — *d'une affaire.* Het bestier over eene zaek hebben. —, Tendance. Rigting, wending, *v.* *Ligne de* —. Rigtlyn, *v.*

DIRECTOIRE, *m.* p. —*toare.* Bewind, directorium, *o.* —, Brev. Cartabel, *o.*, getydenboekje, *o.*

DIRECTORAT, *m.* p. —*ra.* Bewindhebberschap, bewind van eenen bestierder, *o.*

DIRECTORIAL, E, *adj.* Van het bewind *of* directorium.

DIRIGER, *v. a.* Stieren, stueren, wenden, rigten. —, Conduire, régler. Bestieren, regeéren, inrigten, schikken.

DIRIMANT, *adj. m.* *Empêchement* —. Eene verhindering welke een houwelyk onwettig maekt, *v.*

DISANT, *adj. m.* *Soi* —, *se prétendant.* Zoo genaemd, zoo gezegd, gewaend. *Soi* —, *à ce qu'on dit.* Zoo *of* volgens men zegt. *Bien* —. Welsprekend.

DISCALE, *m.* Verlies, *o.*, vermindering in gewigt (doór uytdrooging), *v.*

DISCALER, *v. n.* In gewigt verminderen. (twisting, *v.*

DISCEPTATION, *f.* Twistrede, zin-

DISCERNEMENT, *m.* Onderscheyding, *v.* —, (fig.). Oórdeel, goed oórdeel, *o.*

DISCERNER, *v. a.* p. *dicer*—. Onderscheyden, onderkennen; zien. — *le vrai du faux.* Het waere van het valsche onderscheyden. (cipel, *m.*

DISCIPLE, *m.* p. *dici*—. Leerling, dis-

DISCIPLINABLE, *adj.* Leerzaem, buygzaem, vatbaer, onderwysbaer.

DISCIPLINE, *f.* Tugt, *v.;* opzigt; onderwys, *o.;* opvoeding, *v.* — *ecclésiastique.* Kerkelyke tugt. — *militaire.* Krygstugt. —, Instrument de pénitence. Geesel, *m.*, geeselkoord, *v.* *Se donner une rude* —. Zich streng geeselen.

DISCIPLINÉ, E, *adj.* Geoefend, geleerd, onderweézen. *Troupes bien* —*s.* Wel geoefende krygslieden.

DISCIPLINER, *v. a.* Oefenen, leeren, onderwyzen; tugtigen, geeselen.

DISCOBOLE, *m.* Kampvegter met de werpschyf (by de ouden), *m.*

DISCOÏDE, *adj.* Ringvormig.

DISCONTINUATION, *f.* Ophouding, staeking, afbreéking, *v.*

DISCONTINUER, *v. a.* Afbreéken, staeken. —, *v. n.* Cesser. Ophouden, uytscheyden.

DISCONVENANCE, *f.* Ongelykheyd, ongelykvormigheyd, *v.*, verschil, *o.*

DISCONVENIR, *v. n.* Ontkennen, loochenen, tegenspreéken. *Je n'en disconviens pas.* Ik ontken het niet, stem er mede overeen.

DISCORD, *adj. m.* p. —*kor.* Ontsteld, niet wel gesteld. *Clavecin* —. Ontstelde clavecimbel.

DISCORDANCE, *f.* Wanluydendheyd, *v.*, wanklank, *m.*, (fig.) oneenigheyd, *v.*

DISCORDANT, E, *adj.* Wanluydend; valsch; (fig.) oneenig, onovereenkomend.

DISCORDE, *f.* Oneenigheyd, tweedragt, *v.*, twist, *m.* *Semer la* —. Tweedragt zaeyen. *Pomme de* —. Oorzaek van twist, tweedragtsappel, *m.* —. Tweedragt, godin der tweedragt, *v.*

DISCORDER, *v. n.* (mus.). Niet overeenstemmen, oneenig zyn.

DISCOUREUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Babbelaer, praeter, snapper, *m.;* babbelaerster, praetster, koutster, snapster, *v.*

DISCOURIR, *v. n.* (word geconj. als *courir*). Redeneéren, redekavelen, spreéken. — *de ou sur une affaire.* Over eene zaek redeneéren. *Donner à* —. Stoffe tot het gesprek geéven. —. Slegten klap uytslaen.

DISCOURS, *m.* p. —*kour.* Rede, redevoering, verhandeling, *v.*, gesprek, *o.* — *familier.* Een vertrouwelyk gesprek. — *préliminaire.* Voórrede, *v.*, voórberigt, *o.*

* DISCOURTOIS, E, *adj.* Onbeleéfd, onhensch, onhoffelyk.

* DISCOURTOISIE, *f.* p. —*toasie.* Onbeleéfdheyd, onheuschheyd, *v.*

DISCRÉDIT, *m.* p. —*di.* Kleynagting, misagting, *v.;* mistrouwen, verval, *o.*

DISCRÉDITÉ, E, *adj.* In kleynagting, in verval geraekt.

DISCRÉDITER, *v. a.* De agting *of* het vertrouwen doen verliezen, in verval brengen.

DISCRET, ÈTE, *adj.* p. —*krè.* Bescheyden, voórzigtig, wys, omzigtig, geheym houdend. *Quantité* —*ète* (math.). Onderscheydene *of* verdeelde hoeveélheyd.

DISCRÈTEMENT, *adv.* Bescheydenlyk, voórzigtiglyk, wysselyk, omzigtiglyk.

DISCRÉTION, *f.* Bescheydenheyd, voórzigtigheyd, omzigtigheyd, *v.* *Il lui parla avec beaucoup de* —. Hy sprak hem zeer bescheyden aen. —, Volonté, jugement. Believen, goeddunken, *o.*, wil, *m.*, oórdeel, *o.* *Se mettre à la* — *de q. q.* Zich geheel naer iemands wil gedraegen. *Se rendre à* —. Zich op genade *of* ongenade overgeéven, zonder voórwaerde.

DISCRÉTIONNAIRE, *adj.* p. —*ciônère.* Willekeurig.

DISCRÉTOIRE, *m.* Vergaderplaets der oversten (in sommige kloosters), *v.*

DISCRIMEN, *m.* p. —*mèn* (t. de chir.). Band voór de bloedlaeting in het voórhoofd, *m.*

DISCULPATION, *f.* Ontschuldiging, verontschuldiging, vryspraek, *v.*

DISCULPER, *v. a.* Ontschuldigen, verontschuldigen, rechtveérdigen.

DISCURSIF, IVE, *adj.* (t. de log.). Gevolgtrekkend, redeneérend.

DISCUSSIF, IVE, *adj.* (t. de méd.). Uytjaegend, verdryvend, verdunnend.

DISCUSSION, *f.* Nauwkeurig onderzoek, *o.*, navorsching, uytpluyzing, *v.* —, Contestation. Geschil, *o.*, twist, *m.* — (t. de pal.). Gerechtelyk onderzoek en weérdeéring van het goed eens schuldenaers.

DISCUTER, *v. a.* Nauwkeuriglyk onderzoeken, navorschen, uytpluyzen, verhandelen. *Son affaire a été bien discutée.* Zyne zaek is nauwkeuriglyk onderzogt. — *les biens d'un débiteur.* De goederen van eenen schuldenaer, na voórafgegaen onderzoek, gerechtelyk verkoopen. —, Contester. Twisten.

DISERT, E, *adj.* Welspreékend, vloeyend, sierlyk.

DISERTEMENT, *adv.* Met welspreékendheyd, sierlyk, op eene welspreékende wyze.

DISETTE, *f.* p. *dizète.* Gebrek, *o.*, schaerschheyd, behoefte, armoede, *v.*, nooddruft, *m.* en *v.* *La* — *des vivres.* Schaerschheyd aen levensmiddelen.

* DISETTEUX, EUSE, *adj.* Behoeftig, arm, noodlydend, nooddruftig.

DISEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Zegger, verteller, *m.;* zegster, vertelster, *v.*

DISGRÂCE, *f.* Ongenade, ongunst, *v.* *Tomber en* —. In ongenade vervallen. —, Infortune, malheur. Ongeluk, ongeval, onheyl, *o.*, ramp, *v.*

DISGRACIÉ, E, *adj.* et *s.* Die in ongenade, in ongunst vervallen is. *Il est* —, ou — *de la nature.* Hy is mismaekt, wanstaltig, gebrekkelyk.

DISGRACIER, *v. a.* In ongenade, in ongunst brengen, verstooten. *Le roi l'a disgracié.* Den koning heéft hem zyne gunst, zyne genade onttrokken. *Son imprudence le fit* —. Zyne onvoórzigtigheyd heéft hem in ongenade gebragt.

DISGRACIEUSEMENT, *adv.* Onaengenaemlyk. (naem.

DISGRACIEUX, EUSE, *adj.* Onaenge-

DISGRÉGATION, *f.* (t. d'opt.). Verspreyding, verdeeling der lichtstraelen, *v.* *Le blanc cause la* — *de la vue.* Het wit koleur doet het gezigt schemeren.

DISJOINDRE, *v. a.* (word geconj. als *joindre*). Scheyden, afscheyden, verdeelen. Se —. Vaneengaen.

DISJONCTION, *f.* Scheyding, verdeeling, *v.*

DISJONCTIVE, *adj.* et *s.* *f.* *Particule, conjonction* —. Scheydend koppelwoórd, *o.*

DISLOCATION, *f.* Verstuyking, ontvrigting, *v.* — *d'une armée.* Verspreyding van een leger.

DISLOQUER, *v. a.* Verstuyken, ontvrigten, verrekken. — *une armée.* Een leger verspreyden. Se —. Zich verrekken.

DISPARADE, *f.* (inus.). Schielyke verdwyning, *v.*

DISPARAÎTRE, *v. n.* Verdwynen, wechgaen.

DISPARATE, *adj.* et *s.* Niet overeenkomend, verschillend, strydig. —, *f.* Ongelykheyd, strydigheyd, *v.*, verschil, *o.*

DISPARITÉ, *f.* Ongelykheyd, oneenparigheyd, *v.*, verschil, *o.*

DISPARITION, *f.* Verdwyning, *v.*

DISPASTE, *f.* Werktuyg met twee kstrollen, o.

DISPENDIEUX, EUSE, *adj.* Kostbaer, kostelyk, duer, overdaedig, verkwistend.

DISPENSAIRE, *m.* p. —*pançère.* (t. de méd.). Artsenyboek, *m.* en *o.;* plaets waer men artsenyen bereyd, *v.*

DISPENSATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Uytdeeler, uytreyker, *m.;* uytdeelster, uytreykster, *v.*

DISPENSATION, *f.* Uytdeeling, uytreyking, *v.* — (t. de pharm.). Voórgeschreévene behandeling van de bereyding der artsenyen, *v.*

DISPENSE, *f.* p. —*pance.* Ontslag, *o.*, bevryding, *v.* — *d'âge.* Ontslag van minderjaerigheyd. —, Permission. Verlof, oórlof, *o.*

DISPENSER, *v. a.* Ontslaen, bevryden. — *du jeûne.* Van het vasten ontslaen. —, Distribuer. Uytdeelen, uytreyken. *On dispense les dons du prince.* Men heéft de giften van den vorst uytgedeeld. — (t. de pharm.). De artsenyen bereyden. Se —. Zich ergens van ontslaen.

DISPERMATIQUE, *adj.* (t. de bot.). Tweezaedig, met twee zaeden.

DISPERME, *adj.* *Fruit* —. Tweezaedige vrugt, *v.*

Digitized by Google

DISPERSER, *v. a.* Verspreyden, verstrooyen.

DISPERSION, *f.* Verspreyding, verstrooying, *v.*

DISPONDÉE, *m.* Voet van vier lange lettergreépen, *m.*

DISPONIBILITÉ, *f.* Beschikbaerheyd, *v.*

DISPONIBLE, *adj.* Beschikbaer.

DISPOS, *adj. m.* p. —*pô.* Rasch, ligt, gezwind, veérdig. —, En bonne santé. Gezond. (gezind.

DISPOSÉ, E, *adj.* Genegen, geneygd,

DISPOSER, *v. a.* Schikken, beschikken, bereyden, voórbereyden, gereed maeken, inrigten. *L'ennemi avait bien disposé ses troupes.* Den vyand had zyne troepen in goede orde geschikt, gesteld. — *q. q. à la mort.* Iemand tot de dood voórbereyden. —, *v. n.* — de q. q. ou de q. c. Over iets, over iemand, beschikken, naer goeddunken te werk gaen. *Dieu a disposé de lui.* God heéft hem tot zich genomen, hy is overleden. L'homme propose et Dieu dispose (prov.). Den mensch wikt, maer God schikt. —, Donner, vendre, aliéner. Geéven, vergeéven, verkoopen, vervremden. — *d'une charge, d'un emploi.* Een ambt vergeéven *of* begeéven. *Il a disposé de cette propriété.* Hy heéft deézen eygendom vervremd. Se —, se préparer. Zich bereyden *of* voórbereyden, zich gereed maeken.

DISPOSITIF, IVE, *adj.* (méd.). Voórbereydend. *Remède* —. Voórbereydend geneésmiddel, *o.* —, *m.* Het vonnis, *o.*, de uytspraek des rechters; beslissing, *v.*

DISPOSITION, *f.* Schikking, beschikking, gesteldheyd, inrigting, *v.* — *entre vifs.* Beschikking tusschen levenden. —, Pouvoir de disposer. Vermogen, *o.*, magt, *v.*, wil, *m.* *Il a laissé la — de ses affaires à son frère.* Hy heéft de beschikking, het bestier zyner zaeken aen zynen broeder overgelaeten. —, Aptitude. Bekwaemheyd, geschiktheyd, *v.* —, Inclination. Neyging, genegenheyd, *v.* —, Dessein, résolution. Voórneémen, besluyt, *o.* —, Etat. Staet, stand, *m.*; gesteldheyd, *v.* —. Aenleyding, *v.*, weg, *m.*

DISPROPORTION, *f.* Ongelykheyd, ongelykvormigheyd, onevenredigheyd, *v.* — *d'âge, de mérite.* Ongelykheyd van ouderdom, van verdiensten.

DISPROPORTIONNÉ, E, *adj.* Ongelyk, ongelykvormig, onevenredig.

* **DISPROPORTIONNER**, *v. a.* Ongelyk maeken, de evenredigheyd weehneémen. (felagtig.

DISPUTABLE, *adj.* Betwistbaer, twy-

DISPUTAILLER, *v. n.* (fam.). Dikwils twisten over beuzelingen.

DISPUTE, *f.* Geschil, krakeel, *o.*, twist, stryd, *m.*; twistredo, betwisting, *v.*, twistschrift, *o.*

DISPUTER, *v. a.* Betwisten. — *le terrain à l'ennemi.* Den vyand den grond betwisten, zich dapper weéren. *Il lui disputa le pas.* Hy betwistte hem den voórrang. —, *v. n.* Twisten, stryden, krakeelen. —, Agiter une question. Een vraegstuk onderzoeken. —, Rivaliser. Kampen. Se —. Twisten, krakeelen; aen malkander betwisten.

DISPUTEUR, *m.* Twister, betwister, *m.*

DISQUE, *m.* Ronde werpschyf, *v.* —, (t. d'astr. et d'opt.). Schyf, vlakte, *v.* *Le — du soleil, de la lune.* De schyf der zon, der maen. — (t. de bot.). Middenknop, *m.* — (t. d'opt.). Grootte van de brilglazen.

DISQUISITION, *f.* Onderzoek, *o.*, naspeuring, navorsching, *v.*

DISSECTEUR, *m.* p. *dicek*—. Ontleder *m.*

DISSECTION, *f.* Ontleding, *v.*

DISSEMBLABLE, *adj.* Verschillend, ongelykvormig, ongelykmaetig.

DISSEMBLANCE, *f.* Verschilligheyd, ongelykvormigheyd, ongelykmaetigheyd, *v.*

DISSÉMINATION, *f.* Verspreyding, verstrooying, *v.*

DISSÉMINER, *v. a.* p. *dicé*—. Verspreyden, verstrooyen.

DISSENSION, *f.* Discorde. Oneenigheyd, tweedragt, *v.*, twist, *m.*, geschil, *o.*

DISSENTIMENT, *m.* p. *diçantimant.* Tegenstand, *m.*, verscheydenheyd der gevoelens, *v.*

DISSÉQUER, *v. a.* p. *dicéker.* Ontleden, ontlitten.

DISSÉQUEUR, *m.* Ontleder, *m.*

DISSERTATEUR, *m.* Verhandelaer, redeneérder, opsteller eener verhandeling, *m.* (kundig.

DISSERTATIF, IVE, *adj.* Redeneér-

DISSERTATION, *f.* Geleerde verhandeling, redeneéring, *v.*

DISSERTER, *v. n.* Verhandelen, redeneéren.

DISSIDENCE, *f.* p. *dicidance.* Scheuring, scheurmaeking, *v.*

DISSIDENT, *m.* Scheurmaeker, *m.*; zich afscheydende van de R. C. religie.

DISSIMILAIRE, *adj.* p. *dicimilère.* Ongelykaerdig, ongelykslachtig, ongelykmaetig.

DISSIMILITUDE, *f.* p. *dici*—. Différence. Ongelykheyd, verscheydenheyd, *v.*

DISSIMULATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Veynzer, *m.*; veynster, *v.*

DISSIMULATION, *f.* Geveynsdheyd, ontveynzing, veynzery, veynzing, *v.* *Avec* —. Geveynsdelyk.

DISSIMULÉ, E, *adj.* Geveynsdloos.

DISSIMULER, *v. a.* et *n.* Veynzen, ontveynzen, bewimpelen, zyne gedagten, zyne gevoeleus verbergen.

DISSIPATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Verkwister, doórbrenger, verteérder, *m.*; verkwistster, doórbrengster, verteérster, *v.*

DISSIPATION, *f.* Verkwisting, doórbrenging, verteéring, *v.* —, Evaporation. Uytwaeseming, uytdamping. —, (fig.). Verstrooydheyd van gedagten, *v.*

DISSIPÉ, E, *adj.* Verstrooyd.

DISSIPER, *v. a.* Verkwisten, doórbrengen, verdoen, verteéren. — *son bien.* Zyn goed doórbrengen, verteéren. —, Eparpiller, disperser. Verstrooyen, verdryven, verjaegen. *Le soleil dissipe le brouillard.* De zon verdryft den mist, nevel. —, Détruire. Vernielen, verdryven. — *la crainte.* De vrees verjaegen *of* verdryven. —, Distraire. Iemands gedagten verstrooyen. *Il a l'esprit dissipé.* Hy heéft zyne gedagten niet byeen, is verstrooyd. Se —, disparaître. Vervliegen, verdwynen.

DISSOLU, E, *adj.* p. *diço*—. Ongebonden, ongeregeld, losbandig.

DISSOLUBLE, *adj.* Ontbindbaer, oplosbaer, ontlosbaer; smeltbaer.

DISSOLUMENT, *adv.* Ongebonden, ongeregeldlyk, losbandiglyk.

DISSOLUTIF, IVE, *adj.* (t. de chim.). Ontbindend, oplossend, ontlossend.

DISSOLUTION, *f.* (t. de chim.). Ontbinding, oplossing, ontlossing, *v.* —, Rupture. Scheyding, verbreeking, ontbinding, *v.* — *d'un mariage.* Scheyding van een houwelyk, *v.* —. Ongebondenheyd, ongeregeldheyd, losbandigheyd, *v.*

DISSOLVANT, E, *adj.* et *s.* p. *diçol*—. Ontbindend, oplossend, ontlossend. —, *m.* Scheymiddel, ontbindmiddel, *v.*

DISSONANCE, *f.* (mus.). Misklank, *m.*, wangeluyd, *o.*, valschen toon, *m.*

DISSONANT, E, *adj.* (mus.). Wanluydend, valsch.

DISSOUDRE (je dissous, tu dissous, il dissout, nous dissolvons, vous dissolvez, ils dissolvent; je dissolvais, etc.; *pas de passé défini*; je dissoudrai, etc.; je dissoudrais, etc.; dissous, dissolvons, dissolvez; que je dissolve, etc.; *pas d'imparf. du subj.*; dissolvant; dissous, dissoute), *v. a.* et *irr.* Ontbinden, ontlossen, oplossen, scheyden. *L'eau dissout le sucre.* Het water ontbind, smelt de suyker. — *un mariage.* Een houwelyk breéken, scheyden. Se —. Zich ontbinden, smelten, scheyden. *La société se dissout.* Het genoótschap scheyd, gaet uyteen.

DISSUADER, *v. a.* p. *diçua*—. Ontraeden, afraeden, afkeeren, afwenden, aftrekken.

DISSUASION, *f.* Ontraeding, afraeding, aftrekking, *v.*

DISSYLLABE, *adj.* et *s. m.* p. *dicilabe.* Twee lettergreépen. —, *m.* Woórd van twee lettergreépen, *o.*

DISTANCE, *f.* Afstand, *m.*, ruymte, afgelegenheyd, wydte, *v.* —, (fig.). Différence. Onderscheyd, verschil, *o.*

DISTANT, E, *adj.* Afgelegen, verwyderd, ver, verre.

DISTENDRE, *v. a.* Sterk uytrekken, uytspannen.

DISTENSION, *f.* (t. de chir.). Hevige uytrekking (der zenuwen), *v.*

DISTICHIASIS, *m.* p. —*kiasis* (t. de méd.). Dubbele ry hairen (aen de oogscheélen), *v.*

DISTILLATEUR, *m.* Stoóker, overhaeler, distileérder, *m.*

DISTILLATION, *f.* Stoóking, overhaeling, distileéring, distilatie, *v.*

DISTILLATOIRE, *adj.* p. —*tilatoare.* Dat tot het overhaelen dient *of* behoort. *Vase* —. Overhaelvat, distileérvat, *o.*

DISTILLER, *v. a.* Stoóken, overhaelen, distileéren. —, (fig.). Verser, épandre. Uytstorten, uytbraeken. — *sa rage sur q. q.* Zyne woede, gramschap over iemand uytstorten. —, *v. n.* Druypen, afdruypen.

DISTILLERIE, *f.* Stoókery, brandery, distileérplaets, distileérdery, *v.*

DISTINCT, E, *adj.* p. —*tink.* Onderscheyden, verschillend; duydelyk, klaer.

DISTINCTEMENT, *adv.* Onderscheydenlyk, duydelyk, klaerlyk.

DISTINCTIF, IVE, *adj.* Onderscheydend.

DISTINCTION, *f.* Onderscheyd, verschil, *o.* *Sans — de personnes.* Zonder onderscheyd van persoonen. —, Division, séparation. Afdeeling, afscheyding, *v.* —, Préférence, égard. Voórkeur, *m.* en *v.*, agting, *v.* *Traiter q. q. avec* —. Iemand met agting behandelen. —, Mérite, noblesse. Verheyenheyd, *v.*, verheven rang, *m.* *Personnes de* —. Aenzienlyke lieden, verheyene persoonen, *m.* —, Explication, interprétation. Verklaering, uytlegging, *v.*

DISTINGUÉ, E, *adj.* Onderscheyden, verscheyden. —, Éminent. Verheven, uytmuntend, uytsteékend, aenzienlyk.

DISTINGUER, *v. a.* p. —*gher.* Onderscheyden, onderscheyd maeken. — *l'ami d'avec le flatteur.* Den vriend van den vleyer onderscheyden. Se —. Zich onderscheyden; uytsteéken, uytmunten. *Il s'est distingué par sa valeur.* Hy heéft uytgemunt door zyne dapperheyd.

DISTIQUE, *m.* Tweeregelig vers, *o.* — *adj.* (t. de bot.). Langs twee zyden uytgespreyd.

DISTORSION, *f.* (t. de chir.). Verdraeying, vervringing, *v.*

DISTRACTION, *f.* Afscheuring, afscheyding, *v.* —. Onaendagtigheyd, verstrooydheyd van gedagten, *v.*

DISTRAIRE, *v. a.* p. —*trère.* Afscheyden, aftrekken, afzonderen. —, Détourner à son profit. Versteeken ogterhouden. —, (fig.). Verstrooyen stooren, aftrekken, afkeeren, afwen

Digitized by Google

den. *La moindre chose le distrait.* De geringste zaek stoort hem. Se —, se divertir. Zich vermaeken.

DISTRAIT, E, *adj.* p. —*trè*, —*trète.* Onaendagtig, verstrooyd, afgetrokken.

DISTRIBUER, *v. a.* Uytdeelen, verdeelen, uytreyken. —, Disposer, mettre en ordre. Verdeelen, afdeelen, schikken.

DISTRIBUTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Uytdeeler, uytreyker, *m.*; uytdeelster, uytreykster, *v.*

DISTRIBUTIF, IVE, *adj.* Uytdeelend, verdeelend, uytreykend. — (t. de log.). Afzonderlyk.

DISTRIBUTION, *f.* Uytdeeling, verdeeling, uytreyking, *v.* —, Disposition, ordonnance. Verdeeling, schikking, *v.* — (t. d'impr.). Het distribueeren der letters.

DISTRIBUTIVEMENT, *adv.* Afzonderlyk, uytdeelenderwyze.

DISTRICT, *m.* Rechtsgebied, distrikt, *o.*

DIT, E, *adj.* Gezegd, gezeyd, uytgesproken. —, Surnommé. Bygenaemd, toegenaemd. —, *m.* Spreuk, gedenkspreuk, *v. Avoir son — et son dédit.* Zyn zeggen en tegenzeggen hebben.

DITHYRAMBE, *m.* p. *diti*—. Bacchuslied, drinklied, *o.*

DITHYRAMBIQUE, *adj.* Tot de drinkliedekens behoorend, volgeestig.

DITO, (t. de comm.). Susdit. Voornoemd, bovengemeld.

DITON, *m.* (t. de mus.). Tweetoon, *m.*

DITRIGLYPHE, *m.* p. —*glife* (t. d'archit.). Ruymte tusschen twee dryspleten *of* balkhoofden.

DIURÉTIQUE, *adj.* et *s.* (t. de méd.). Afstellend. —, *m.* Pissafdryvend geneesmiddel, *o.*

DIURNAIRE, *m.* p. —*nère* (t. d'antiq.). Eertyds zenteekenaer van 's konings dagelyksche verrigtingen, *m.*

DIURNAL, *m.* Dagelyksch gebedenboek, *m.* en *o.* (dag.

DIURNE, *adj.* Dagelyksch, van eenen

DIVAGATION, *f.* Afwyking van de hoofdzaek in woorden en geschrift, *v.*

DIVAGUER, *v. n.* Van de hoofdzaek afwyken, van den tekst racken.

DIVAN, *m.* Geheymen raed van den turkschen keyzer, *m.* —, Canapé. Ruststoel, *m.*, rustbed, *o.*

DIVARICATION, *f.* (t. de chir.). Uytzetting, verwyding, uytspanning, *v.*

DIVE, *adj.* Goddelyk.

DIVERGENCE, *f.* (t. de géom. *et* d'opt.). Verspreyding, afwyking, *v.*

DIVERGENT, E, *adj.* Afwykend, verspreydend.

DIVERGER, *v. n.* Afwyken.

DIVERS, *adj.* p. —*ver*, —*verce.* Verscheyden, onderscheyden, verschillend. —, Plusieurs. Verscheyden, vele.

DIVERSEMENT, *adv.* Verscheydenlyk, op onderscheydene wyze.

DIVERSIFIABLE, *adj.* Veranderbaer.

DIVERSIFIER, *v. a.* Verscheyden maeken, veranderen, afwisselen.

DIVERSION, *f.* Afkeering, afwending, *v. Faire* —. Afkeeren, afwenden. *Faire — à sa douleur.* Zyne droefheyd verdryven, vergaten.

DIVERSITÉ, *f.* Verscheydenheyd, *v.*, onderscheyd, verschil, *o.*

DIVERTIR, *v. a.* Agterhouden, steelen. —, Récréer, réjouir. Verheugen, vermaeken, verlustigen. —, Distraire de. Aftrekken, afkeeren, afwenden. — *q. q. de ses occupations.* Iemand van zyne bezigheden aftrekken. *Se* —. Zich vermaeken, zich verlustigen. *Se — de q. q.* Iemand voór den gek houden, met hem spotten.

DIVERTISSANT, E, *adj.* Vermaekelyk, verlustigend, vrolyk.

DIVERTISSEMENT, *m.* Vermaek, *o.*, verlustiging, *v. — de deniers.* Verkeerd gebruyk van penningen, *o.*

DIVIDENDE, *m.* (t. d'arith.). Getal dat verdeeld moet worden, dividend, *o.* — (t. de comm.). Aendeel der winst, *o.*

DIVIN, E, *adj.* Goddelyk. —, (fig.). Uytmuntend, uytsteekend, voórtreffelyk, eerlyk.

DIVINATEUR, TRICE, *adj.* Voórzeggend, voórziende.

DIVINATION, *f.* Waerzeggery, wigchelaery, *v.*

DIVINATOIRE, *adj.* p. —*toare.* Van de waerzeggery *of* wigchelaery. *Baguette* —. Tooverstok, *m.*, wigchelroede, *v.*

DIVINEMENT, *adv.* Goddelyk. —, (fig.). Uytmuntend, uytsteekend, voórtreffelyk.

DIVINISER, *v. a.* Voór goddelyk erkennen. —, (fig.). Bovenmaete verheffen.

DIVINITÉ, *f.* Godheyd, goddelykheyd, *v.* —, Dieu. God, *m.*

DIVIS, *m. Posséder par* —. By aenbedeeling bezitten.

DIVISE, *adj. Bande* — (blas.). Band die maer de helft van zyne breedte heeft, *m.*

DIVISÉMENT, *adv.* Afzonderlyk.

DIVISER, *v. a.* Verdeelen, deelen, scheyden. — *le tout en quatre parties.* Het geheel in vier deelen verdeelen. —, (fig.) Mettre en discorde, désunir. Verdeelen, oneenig maeken. Se —, se partager. Zich verdeelen, verdeeld worden. Se —, (fig.). Oneenig worden.

DIVISEUR, *m.* (t. d'arith.). Deeler, *m.*, deelend getal, *o.*

DIVISIBILITÉ, *f.* Deelbaerheyd, *v.*

DIVISIBLE, *adj.* Deelbaer.

DIVISION, *f.* Verdeeling, deeling, afdeeling, *v.* —, (fig.) Désunion, discorde. Verdeeldheyd, oneenigheyd, tweedragt, *v.* —, Opération d'arith. Deeling, verdeeling, divisie, *v.* —. Afdeeling (eener vloót *of* van een leger), *v.* —, Tiret (impr.). Verdeelingsteeken, *o.* —. Deel, gedeelte, *o.*, portie, *v.*

DIVORCE, *m.* Egtscheyding, *v. Faire* —. Egtscheyden. Faire — avec les plaisirs du monde (fig.). De wereldsche genugten verlaeten. —, (fig.) Oneenigheyd, *v.*

DIVORCÉ, E, *adj.* et *s.* Die in egtscheyding leeft.

DIVORCER, *v. n.* Egtscheyden.

DIVULGATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Verbreyder, *m.*; verbreydster, *v.*

DIVULGATION, *f.* Rugtbaermaeking, verbreyding, uytstrooying (van nieuws), *v.*

DIVULGUER, *v. a.* p. —*gher.* Rugtbaer maeken, verbreyden, uytstrooyen.

DIVULSION, *f.* (t. de chir.). Afscheuring doór sterke spanning, *v.*

DIX, *adj. numéral.* On prononce *di* devant une consonne ou un *h* aspiré, *dix personnes; dix* devant une voyelle, *dix enfants;* et *dice*, suivi d'un repos, *ils étaient dix.* Tien. — *fois.* Tienmael, tienwerf. *Les — commandements.* De tien geboden. *Clément* —. Clemens den tienden. *Le — du mois.* Den tienden der maend. — *fois autant.* Tiendubbel. —, *m.* (chiffre, carte). Tien, *v.* — *de carreau.* Ruyten tien.

DIX-HUIT, *adj. numéral.* Achttien.

DIX-HUITIÈME, *adj.* et *s.* Achttiende.

DIXIÈME, *adj.* et *s.* Tiende. —, *m.* Tiende, tiende deel, *o.*

DIXIÈMEMENT, *adv.* Ten tiende.

DIXME, etc. *voyez* Dîme, etc.

DIX-NEUF, *adj. numéral.* Negentien.

DIX-NEUVIÈME, *adj.* et *s.* Negentiende.

DIX-SEPT, *adj. numéral.* Zeventien.

DIX-SEPTIÈME, *adj.* et *s.* Zeventiende.

DIZAIN, *m.* p. —*sin.* Gedicht van tien verzen, *o.* —. Tientje (van een roozenhoedje), *o.*

DIZAINE, *f.* Tiental, tiengetal, *o.*

DIZEAU, *m.* p. —*zô.* Hoop van tien schooven koórn, van tien busselen hooy, *m.*

DIZENIER, *m.* Rotmeester over een tiental, *m.*

DOCILE, *adj.* Leerzaem, vatbaer, buygzaem, gehoorzaem, gezeggelyk.

DOCILEMENT, *adv.* Op eene leerzaeme, buygzaeme wyze, gehoorzaemlyk, gezeggelyk.

DOCILITÉ, *f.* Leerzaemheyd, gehoorzaemheyd, buygzaemheyd, gezeggelykheyd, *v.*

DOCIMASIE, DOCIMASTIQUE, *f.* (t. de chim.). Proefkonst der metaelen, *v.*

DOCTE, *adj.* et *s.* Geleerd. *Très* —. Hoog geleerd. —, *m.* Geleerden, *m.*

DOCTEMENT, *adv.* Geleerdelyk, op eene geleerde wyze.

DOCTEUR, *m.* Leeraer, onderwyzer, doctoór, *m.* — *en droit.* Doctoór in de rechten. — *de l'église.* Kerkleeraer.

DOCTORAL, E, *adj.* Leeraers, doctorael. *Bonnet* —. Leeraersmuts, *v.*

DOCTORAT, *m.* p. —*ra.* Leeraersambt, weêrdigheyd van eenen doctoór, *v.*; doctoórschap, doctoraet, *o.*

DOCTORERIE, *f.* De bevoordering tot doctoór in eenige weêtenschap; in Frankryk word het byzonder by de godsgeleerde faculteyt gebruykt, *v.*

DOCTORESSE, *f.* p. —*rèze.* (iron.). Geleerde vrouw, *v.*

DOCTRINAIRE, *m.* p. —*nère.* Priester der vergadering van de christelyke leering, *m.*

DOCTRINAL, E, *adj.* (t. de théol.). Tot de geloofsleer behoorend, leerstellig.

DOCTRINE, *f.* Leering, leer; geleerdheyd, weêtenschap, *v.*

DOCUMENT, *m.* Bewysstuk, *o.*, oorkonde, *v.*

DODÉCAÈDRE, *m.* (t. de géom.). Lichaem welks oppervlakte twaelf gelyke vyfhoeken heeft, *o.*

DODÉCAFIDE, *adj.* (bot.). In twaelf verdeeld.

DODÉCAGONE, *m.* (t. de géom.). Figuer met twaelf gelyke hoeken, *v.* — (t. de fortif.). Vesting met twaelf bolwerken, *v.*

DODÉCAGYNE, *adj.* p. —*kaji*—. (t. de bot.). Dat twaelf stampertjes heeft.

DODÉCAGYNIE, *f.* (t. de bot.). Slach van planten welker bloemen twaelf stampertjes draegen, *o.*

DODÉCANDRIE, *f.* (t. de bot.). Slach van planten welker bloemen twaelf helmstyltjes draegen, *o.*

DODÉCAPARTI, E, *adj.* (t. de bot.). In twaelf deelen verdeeld.

DODÉCAPÉTALE, E, *adj.* (t. de bot.). Dat twaelf bloembladen heeft.

DODÉCATÉMORIE, *f.* (t. d'astr.). Het twaelfde gedeelte eens krings *of* cirkel, *o.*

* DODELINER, *v. a.* Koesteren, zagt behandelen.

DODINAGE, *m.* Tweeden buyl, *m.*

DODINE, *f.* (sauce). Endensaus, *v.*

DODINER, *v. n.* (horl.). Zich heên en weêr beweêgen, slingeren. *Le balancier dodine.* Den slinger beweêgt zich heên en weêr. Se —, (fam.) se dorloter. Zich te veêl koesteren.

DODO, *m.* (t. enfantin). *Faire* —. Slaepen. *Aller à* —. Slaepen gaen.

DODU, E, *adj.* (fam.). Dik en vet, vleezig, poezelig, mollig.

DOGAT, *m.* Dogeschap, ambt van opperhoofd der geweêzene republieken van Venetiën en Genua, *o.*

DOGE, *m.* Doge, *m.*

DOGESSE, *f.* Gemaelin van den doge, *v.*

DOGMATIQUE, *adj.* Leerstellig, leerend, onderwyzend, dogmatisch. —, *m.* Leerstiel, *m.*

DOGMATIQUEMENT, *adv.* Op eene leerstellige, onderwyzende wyze; op eenen beslissenden toon.

Digitized by Google

DOGMATISER, *v. n.* Eene valsche *of* gevaerlyke godsdienstleer invoeren, onderwyzen; op eenen beslissenden toon spreéken.
DOGMATISEUR, *m.* Valschen leeraer, *m.*
DOGMATISTE, *m.* Invoerder van eene nieuwe leering, *m.*
DOGME, *m.* Leerstuk, *o.*, leerstelling, grondleer, geloofsleer, *v.*
DOGRE, *m.* Doggerboot, *m.*; buys, haringbuys, *v.*, hollandsch vaertuyg, *o.*
DOGUE, *m.* p. *—ghe.* (chien). Dog, bloedhond, *m.* —s (t. de mar.). Halsklampen, *m. mv.*
DOGUER (SE), *v. pr.* Tikken, stooten (als de rammen).
DOGUIN, *m.* p. *—ghin.* Dogsken, *o.*, steendog, *m.* (dog, *o.*
DOGUINE, *f.* Wyfken van den steen-
DOIGT, *m.* p. *doat.* Vinger, *m. Petit —.* Pink, *m. — du pied.* Teen, *m.* —. Klauw, *m. Donner sur les —s à q. q.* Iemand op de vingers kloppen, bestraffen. *Avoir sur les —s.* Gestraft worden. *Mettre le — dessus.* Raeden, den spyker op de kop slaen. *Etre à deux —s de sa ruine.* Zeer naby aen zynen ondergang zyn. — *de Dieu.* Den vinger Gods, Gods almagt, Gods besluyten.
DOIGTÉ, DOIGTER, *m.* (t. de mus.). Het zetten der vingers op de sneren, *o.*
DOIGTER, *v. n.* p. *doater.* (t. de mus.). De vingers op de snaeren zetten.
DOIGTIER, *m.* Vingerling, duymeling, *m.*
DOIT-ET-AVOIR, *m.* (t. de comm.). Debet en crediet, *o.*, schuld en voordering, *v.*
DOITE, *f.* Dikte, sterkte, *v. Ces écheveaux ne sont pas d'une même —.* Die streénen zyn van geen gelyk gespin.
DOITÉE, *f.* p. *doaté.* Proef garen, *o.*
DOL, *m.* (pal.). Bedrog, *o.*, bedriegery, *v.* —. Groote trommel, *v.*
DOLÉANCES, *f. pl:* Klagten, *v. mv.*, geklag, beklag, *o.*
DOLEAU, *m.* Schaliedekkershamer, *m.*
DOLEMMENT, *adv.* p. *—lamant.* (fam.). Treurigelyk, droeviglyk, jammerlyk.
DOLENT, E, *adj.* (fam.). Treurig, bedroefd, klaegend.
DOLER, *v. a.* Met den dissel gelyk kappen, schaeven, afschaeven.
DOLIMAN, *m.* Turksch tooneelkleed, *o.*
DOLOIRE, *f.* p. *—loar.* (outil de tonn.). Dissel, *m.* — (instr. de maçon). Haek, *m.* —, Bandage (chir.). Schuynsch verband, *o.* —, Pièce de blason. Byl zonder steél, *v.*
DOM, DON, *m.* (titre). Heer, *m.*
DOMAINE, *m.* p. *—mène.* Erfgrond, *m.*, erfgoederen, grondgoederen, *o. mv.* —. Domeyn, *o.*, inkomsten (van prinsen *of* landen), *v. mv.*
DOMANIAL, E, *adj.* Van 's lands inkomsten, tot het domeyn behoorend.
DÔME, *m.* Koepel, *v.*; dom, *m.*, topgewelf, *o.*, domkerk, *v.* — (t. de chim.). Scheél, deksel, *o.*, kap, *v.*, helm, *m.*
DOMERIE, *f.* Godshuys (van sommige abdyen spr.), *o.*
DOMESTICITÉ, *f.* p. *—mès—.* Huysgenoó'schap, *o.*
DOMESTIQUE, *adj.* Huysselyk. *Affuires —s.* Huysselyke zaeken, *v. mv. Animal —.* Tam dier, huysdier, *o.* —, Civil. Inlandsch. *Guerre —.* Inlandschen, borger oórlog. —, *s. m.* et *f.* Huysbedienden, dienstknegt, dienstbode, *m.*; meyd, dienstmeyd, dienstbode, *v.* —, Les domestiques pris collectivement. Dienstboden, *m.* en *v. mv. Il a un nombreux —.* Hy heéft veéle dienstboden. —, Ménage. Huyshouden, *o.*
DOMESTIQUEMENT, *adv.* Als eenen dienstbode *of* knegt. —, Familièrement. Gemeenzaemlyk.
DOMICILE, *m.* Wooning, woon, woonplaets, woonstede, *v.*
DOMICILIAIRE, *adj.* Dat tot het huys behoort. Visite —. Huyszoeking, *v.*
DOMICILIÉ, E, *adj.* Woonagtig, gehuysvest.
DOMICILIER (SE), *v. pr.* Zich ergens ter woon nederzetten, huysvesten.
DOMINANT, E, *adj.* Heerschend. *Passion —e.* Heerschenden drift. *Seigneur —.* Grondheer, *m.* (kwint, *v.*
DOMINANTE, *f.* (t. de mus.). Groote
DOMINATEUR, TRICE, *s.* et *adj.* Heerscher, beheerscher, *m.* —, *f.* Heerschster, beheerschster, *v.* —, *adj.* Heerschend.
DOMINATION, *f.* Heerschappy, heersching, *v.* — (t. de théol.). De heerschappyen, *v. mv.*
DOMINER, *v. n.* Heerschen, gebieden, regeéren. —, (fig.) Etre au-dessus. Heerschen, het gezag hebben. —, *v. a.* et *n.* Beheerschen. *La citadelle domine la ville* ou *sur la ville.* Het kasteel beheerscht de stad, de stad is in het bereyk van het geschut van het kasteel.
DOMINICAIN, *m* Predikheer, *m.*
DOMINICAINE, *f.* Predikheerin, *v.*
DOMINICAL, E, *adj.* et *s. Oraison —e.* Gebed des Heere, den Onzen Vader. *Lettre —e.* Zondagsletter, *v.* —, *m.* Sluyer, *m.* —e, *f.* Het zondags evangelie, *o.*
DOMINO, *m.* Priesters koorkleed in den winter, *o.* —. Balkleed, *o.* —, (jen). Dominospel, *o.* — (oiseau). Soórt van dikbek, *m.*
DOMINOTERIE, *m.* Gemarmerd *of* ander gekoleurd papier, *o.*
DOMINOTIER, *m.* Fabrikant, koopman in gemarmerd en ander gekoleurd papier, *m.*
DOMMAGE, *m.* Nadeel, verlies, *o.*, hinder, *m.*, schade, *v. C'est —.* Het is jammer. (delyk.
DOMMAGEABLE, *adj.* Nadeelig, scha-
DOMPTABLE, *adj.* Tembaer, dat te bedwingen is.
DOMPTER, *v. a.* p. *donter.* Bedwingen, beteugelen, onderwerpen. —, Assujettir. Temmen, betemmen, tam maeken. — *un taureau.* Eenen stier temmen. — sa colère (fig.). Zynen toórn bedwingen.
DOMPTEUR, *m.* Bedwinger; temmer, *m.*
DOMPTE-VENIN, *m.* Zwaluwwortel, *m.*
DON, *m.* Gift, begiftiging, gaef, *v.*, geschenk, *o.* —, Avantage naturel. Begaefdheyd, gaef, *v. —s de la nature.* Natuerlyke begaefdheden. — *de plaire.* De gaef van te behaegen.
DONATAIRE, *s. m.* et *f.* p. *—tère.* Begiftigden, *m.*; begiftigde, *v.*
DONATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Begiftiger, geéver, *m.*; begiftigster, geéfster, *v.*
DONATIF, *m.* (t. d'antiq.). Gift aen de soldaeten by de Romeynen, *v.*
DONATION, *f.* Gift, gaef, erfgaef, erfmacking, macking by uytersten wil, *v.*
DONC, *conj.* On prononce *donk* devant une voyelle ou au commencement d'une phrase. Dan, alsdan, dienswolgens, derhalve, dus.
DONDON, *f.* (fam.). Kort, dik, vet vrouwmensch, *o.*
DONJON, *m.* Voórnaemsten toren van een kasteel, *m.* —. Torentje (op een huys), *o.*
DONJONNÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met torentjes voórzien.
DONNANT, E, *adj.* Mild, milddaedig, die geérne geéft.
DONNÉ, *f.* (t. de jeu). Het geéven, omgeéven van de kaert.
DONNÉE, *f.* Opgaef, *v.* —s (t. de math.). Bekende hoeveélheden, *v. mv.*
DONNER, *v. a.* Geéven, weghgeéven, vereeren, schenken, langen, begiftigen. — *un bon conseil, un bon avis.* Eenen goeden raed geéven. — *bon exemple.* Goed voórbeéld geéven. — *la mort.* Dooden. — *caution.* Borg stellen. — *de l'air.* Locht geéven. — *à entendre.* Te verstaen geéven. — *un démenti à q. q.* Iemand leugenstraffen. — *une bataille.* Slag leveren. —, *v. n.* Stooten, slaen. — *contre un écueil.* Tegen eene klip stooten. — *dans la musique.* Liefhebber van muziek zyn. — *dans le faste.* Veél van de pragt houden. *Ne savoir où — de la tête.* Niet weten wat doen. *Cette chambre donne sur la rue.* Deeze kamer ziet op de straet uyt. — *à manger.* Iemand eéten geéven. *Se — de la peine.* Zich moeyte geéven. *Se — garde de q. q., s'en défier.* Iemand mistrouwen. *Se — la main.* Zich de hand geéven, eens zyn. *Se — à Dieu.* Zich aen God overgeéven. *Se — tout entier à l'étude.* Zich teenemael tot de leteroefening begeéven. *Se — des airs.* Pronken, zich veél laeten voórstaen.
DONNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Geéver, *m.*; geéfster, *v.* — d'ordre (t. de finances). Endosseérder (van wisselbrieven), *m.*
DONT, *pron.* Waervan, van wien, van wie, van welken, van welke, wiens, wier, welker.
DONZELLE, *f.* p. *—zèle.* (t. de mépris). Ligtveérdige vrouwspersoon, *v.*
DORADE, *f.* (poisson). Zeebraesem, goudbraesem, goudvisch, *m.*
DORADILLE, *f. voyez* Cétérac.
DORAGE, *m.* (t. de chapelier). Be overtrekken van vilt met fyne hairen
DORÉ, E, *part.* et *adj.* Verguld; goudgeél.
DORÉNAVANT, *adv.* Voórtaen, van nu af aen, in het vervolg.
DORER, *v. a.* Vergulden. — *au feu.* In het vuer vergulden. — *un livre sur tranche.* Eenen boek op snee vergulden. — la pilule à q. q. (prov.) Iemand eene onaengenaeme taek schoon voórstellen, van de gunstige zyde voórdraegen. —, (fig.) Jadnu Geél verwen. — (de la pâtisserie) Het gebak met dooyer bestryken. Le soleil dore la cîme des montagnes (poét.). De zon verguld de kruyn der bergen.
DOREUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vergulder, *m.*; verguldster, *v.*
DORIEN, *adj. m.* Dorisch.
DORIQUE, *adj.* Dorisch. *Ordre —* (ar chit.). Dorisch bouworden, *o.*
DORLOTER, *v. a.* Koesteren, liefkoózen, streelen, troetelen, vleyen. Se —. Zyn gemak neémen *of* zoeken zich koesteren, zichzelven zeer ont zien.
DORMANT, E, *adj.* et *s. Eau —e.* Stil staende water. *Châssis —.* Staend raem (die niet open gaet). *Pont —.* Vaste brug. —, *m.* (t. de mar. Staende touwwerk, *o.*
DORMEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Slaeper, *m.*; slaepster, *v.*
DORMEUSE, *f.* (voiture). Slaepkoets,
DORMIR (je dors, tu dors, il dort nous dormons, vous dormez, ils dorment; je dormais, etc.; je dormis, etc.; je dormirai, etc.; je dormirais, etc.; dors, dormons, dormez; que je dorme, etc.; que je dormisse, etc.; dormant; dormi, e, *v. n.*, *a.* et *irr.* Slaepen. — *la grasse matinée.* Een gat in den dag slaepen. — *comme un sabot.* Heel vast slaepen. — *à bâtons rompus.* Onrustig slaepen. — *en lièvre.* Met opene oogen slaepen. L'eau dort (fig.). Het water staet stil. —, *m.* Het slaepen, *o.*, den slaep, *m.*
DORMITIF, IVE, *adj.* et *s. m. voyez* Soporatif.
DOROIR, *m.* Borsteltje waormede men het gebak bestrykt, *o.*
DORONIC, *m.* (plante). Schorpioenwortel, gembaenwortel, *m.*
DOROPHAGE, *m.* p. *—faje.* Eenen die zich met giften *of* geschenken leéft.
DORSAL, E, *adj.* Van den rug. *Nerfs dorsaux.* Rugzenuwen, *v. mv.*
DORSIFÈRE, *adj. Plante —.* Plant d

Digitized by Google

her zed op den rug der bladeren draagt, *v.*

DORTOIR, *m.* p. —*toar.* Slaepzaal, slaepplaets, *v.*, slaepvertrek (in een klooster, gasthuys, enz.), *o.*

DORURE, *f.* (art). Vergulding, *v.*, het vergulden, *o.* —, Or appliqué. Verguldsel; beslag waermede men het gehak bestrykt, enz., *o.*

DOS, *m.* p. *dô.* Rug, *m.* — à —. Rug tegen rug. *Le — d'un livre, d'un couteau.* Den rug van eenen boek, van een mes. Faire le gros — (fig.). Zich verwaend aenstellen, zich veel laeten voórstaen. *Tourner le —.* Vlugten, weghloopen.

DOS-D'ÂNE, *m.* au pl. *dos-d'âne.* Ezelsrug, *m. En —.* Als eenen ezelsrug.

DOSE, *f.* Inneémsel, *o.*, dosis, *v.*

DOSER, *v. a.* De dosis voórschryven.

DOSSE, *f.* p. *doce.* Dikke plank, schut *of* schoorplank, *v.* —. Schael (eerste en laetste plank van een stuk gezaegd hout), *o.*

DOSSERET, *m.* p. —*cerò.* Kleynen uytstekenden pilaer, *m.* —. Raem (houtwerk van eene zaeg), *v.* en *o.*

DOSSIER, *m.* p. —*cié.* Ruggesteun, *m.* — (d'un lit). Hoofdeynde, *o.* — (t. de prat.). Pleytzak, *m.*, lyst der processtukken, *v.*

DOSSIÈRE, *f.* Dragriem (aen het tuyg der peerden), *m.*

DOT, *f.* Houwelyksgoed, uytzet, *o.*, houwelyksgift, *v.*, bruydschat, *m.*

DOTAL, E, *adj.* Van den bruydschat. *Deniers dotaux.* Bruydspenningen, *m. mv.*

DOTATION, *f.* Houwelyks uytzet, *m.* —, Biens donnés à un établissement. Gift, begiftiging (eener kerk, van een klooster, enz.), *v.*

DOTER, *v. a.* Den bruydschat aen eene dogter geéven. —, Assigner un revenu (à une église, etc.). Begaeven, begiftigen (eene kerk, enz.).

DOU, *adv.* Van waer; waeruyt, waervan.

DOUAIRE, *m.* p. *douère.* Weduwgift, *v.*, lyftogt, *m.*

DOUAIRIER, *m.* p. *douèrié.* (t. de prat.). Kind dat van het vaderlyk erfgoed afstaet, en zich aen den lyftogt zyner moeder houd; *o.*

DOUAIRIÈRE, *f.* p. *douèrière.* Weduwe van grooten rang, lyftogtenaeres, *v.*

DOUANE, *f.* Tolhuys, *o.* — (droits). Tol, *m.*, rechten, *o. mv.*

DOUANER, *v. a.* Met den tolstempel merken.

DOUANIER, *m.* p. —*nié.* Tolbedienden, tollenaer, *m.*

DOUBLA, *m.* Zilvergeld te Tunis en Algiers (van omtrent 3 fr.), *o.*

DOUBLAGE, *m.* (t. de mar.). Buytenplanken, *v. mv.*, voeyering (van een schip), *v.* — (imprim.). Dubbeling, *v.* —, Double droit. Dubbel recht, *o.*

DOUBLE, *adj.* et *s.* Dubbel; tweevoudig, tweemael zoo groot, tweemael zoo veél. — *porte.* Dubbele deur. *A — sens ou entente.* Dubbelzinnig. *Serrure à — tour.* Nagtslot, *o.* *Un menton —.* Eene onderkin. *Marquer —* (impr.). Dubbelen. —, (fig.). Dubbel, dubbelhertig, geveynsd, valsch. *Il a le cœur —.* Hy heeft een valsch hert, hy is geveynsd. —, *m.* Une fois autant. Dubbel, dubbelde, *o.* *Rendre au —.* Dubbel vergelden, wedergeéven. —. Duyt, *v.* —. Copie d'un écrit. Dubbel, afschrift, *o.*, kopy, *v.* *Plier en —.* In twee toevouwen. —, *adv.* Dubbel. *Voir —.* Dubbel zien.

DOUBLE, *f.* Pens der herkauwende dieren, *v.*

DOUBLEAUX, *m. pl.* Sterke dwarsbalken, *m. mv.*

DOUBLE-CROCHE, *f.* (t. de mus.). Noot met eenen dubbelen hack, *v.*

DOUBLE-FEUILLE, *f.* (plante). Tweeblad, *o.*

DOUBLE-FLEUR, *f.* Spórt van peerenboom, *m.*; deszelfs vrugt, *v.*

DOUBLEMENT, *adv.* Dubbel, eens zoo veél. —, *m.* Dubbeling, verdubbeling, *v.*

DOUBLER, *v. a.* Dubbelen, verdubbelen. — *le nombre.* Het getal verdubbelen. — *le pas.* Den pas verdubbelen, aenstappen. — *le cap* (mar.). De kaep voórby zeylen. —. Voeyeren.

DOUBLET, *m.* p. —*blè.* Nagemaekt edelgesteente, *o.* — (t. de trictrac). Worp van twee gelyke getallen, *m.*

DOUBLETTE, *f.* p. —*blète.* Orgelregister, dat een octaef hooger is dan de prestant, *o.*

DOUBLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Verdubbelaer, *m.*; verdubbelaerster (die de wol *of* zyde verdubbelt, twynt), *v.*

DOUBLON, *m.* Spaensche pistoól (munt), *v.* —, Mot, phrase répétés (impr.). Dubbel, *o.*

DOUBLURE, *f.* Voeyering, voedering, *v.*

DOUÇAIN, *m.* Soórt van appelboom, *m.*

DOUCE-AMÈRE, *f.* (plante). Bitterzoet, *o.*

DOUCEÂTRE, *adj.* p. —*çâtre.* Zoet, zoetagtig, laf.

DOUCEMENT, *adv.* Zagtjes, zoetjes; langzaem; stillekens; gemakkelyk. —, *interj.* Zagt.

DOUCERETTE, *f.* (fam.). Eene die de wyze dogter speélt.

DOUCEREUX, EUSE, *adj.* et *s.* Zoetagtig, laf, smakeloos. —, (fig.). Vleyend, streelend. —, *m.* Vleyer, liefkoózer, *m.*

DOUCET, ETTE, *adj.* et *s.* p. —*cè*, —*cète.* Vleyend, streelend.

DOUCETTE, *f.* p. —*cète.* Veldsalaed, *v.* —, Chien marin. Zeehond, *m.* —, Sirop de sucre. Suykersiroóp, *v.*

DOUCETTEMENT, *adv.* (pop.). Zagtjes, zoetjes, stillekens.

DOUCEUR, *f.* Zoetheyd, *v.*, zoeten smaek, *m.* —, Qualité de ce qui est doux aux autres sens. Zoetheyd, aengenaemheyd, *v.* *La — de la voix.* De aengenaemheyd der stem. —, (fig.). Zoetheyd, *v.*, vermaek, *o.* —, Façon d'agir douce. Zagtmoedigheyd, zagtaerdigheyd, goedaerdigheyd, *v.* —. Zoetheyd, vleyery, *v.* —s. Liefkoózeryen, *v. mv.*, zoete woórden, *o. mv.* —s, (fig.). Erkentenis, belooning, *v.*; zoetigheden, lekkernyen, *v. mv.*

DOUCHE, *f.* (bain). Gietbad, drupbad, *o.*

DOUCHER, *v. a.* Een gietbad geéven, warm bronwater op het lyf gieten.

DOUCIN, *m.* (t. de mar.). Brokwater met zoetwater gemengd, *o.*

DOUCINE, *f.* (moulure). Golvend lystwerk, *o.* — (rabot). Lystschaef, *v.*

DOUELLE, *f.* p. —*èle.* Inwendige rondte van een gewelf; uytkapping van steenen tot een gewelf, *v.*

DOUER, *v. a.* Begaeven, begiftigen, voórzien met. —, Assigner un douaire. Lyftogten.

DOUILLAGE, *m.* Ongelyk weéfsel van eene stoffe, *v.*

DOUILLE, *f.* Schagt (onder aen eene piek, bayonnet, enz.), *v.*

DOUILLET, ETTE, *adj.* et *s.* Zagt, week, zwak. —, (fig.). Teer, kleynzeerig. —, *m.* *C'est un —.* Het is eenen kleynzeerigen.

DOUILLETTE, *f.* p. —*ète.* Kleed met watte gevoeyerd, *o.*

DOUILLETTEMENT, *adv.* p. —*ètemant.* Zagtelyk, teederlyk.

DOUILLEUX, EUSE, *adj.* Van ongelyke breedte.

DOULEUR, *f.* Smert, pyn, *v.* — *de tête.* Hoofdpyn. —, (fig.). Droefheyd, *v.* *Être accablé de —.* Van droefheyd overvallen zyn.

* DOULOIR (SE), *v. pr.* Zich beklagen.

DOULOUREUSEMENT, *adv.* Pynlyk, smertelyk.

DOULOUREUX, EUSE, *adj.* Pynlyk, smertelyk, klaegelyk. —, (fig.). Droevig, treurig, bedroevend.

DOUTE, *m.* Twyfel, *m.*, twyfelagtigheyd, twyfeling, onzekerheyd, *v.* *Sans —.* Buyten *of* zonder twyfel, ongetwyfeld.

DOUTER, *v. n.* Twyfelen, dubben, in twyfel zyn *of* staen. — *de q. c.* Aen iets twyfelen. *Je doute qu'il vienne.* Ik twyfel of hy komen zal. — *d'une vérité.* Aen eene waerheyd twyfelen. Se —. Vermoeden, denken, gissen. *Je m'en doutais bien.* Ik dagt het wel.

DOUTEUR, *m.* Twyfelaer, *m.*

DOUTEUSEMENT, *adv.* (peu usité). Twyfelagtig, op eene twyfelagtige wyze.

DOUTEUX, EUSE, *adj.* Twyfelagtig, onzeker, ongewis. *Son droit est fort —.* Zyn recht is zeer twyfelagtig. —, Ambigu. Twyfelzinnig, dubbelzinnig. *Une réponse —e.* Een twyfelagtig, dubbelzinnig antwoórd. —, Sur qui on ne peut compter. Wien men niet kan betrouwen. — (t. de gramm.). Twyfelagtig.

DOUVAIN, *m.* p. —*vin.* Vathout, duyghout, *o.*

DOUVE, *f.* Duyg, *v.* — (plante). Haenevoet, *m.* —, Fossé de château. Gragt van een kasteel, *v.* —, Mur latéral d'un canal. Muer van eene gragt, *m.* — (ver.). Leverworm, *m.*

DOUX, CE, *adj.* On prononce *dou* devant une consonne, et *doux* devant une voyelle. Zoet, zagt. *Eau — ce.* Zoetwater, fonteynwater. —, (fig.). Zoet, aengenaem. —, (fig.). Zoet, stil. —, Humain, bon. Minzaem, zagtaerdig, goedaerdig. —, Indiquant la douceur. Zoet. —, Malléable, ductile. Zagt, buygzaem, smeédbaer. *Taille —ce.* Kopersneé, *v.*, kopersteék, *m.* Filer —. Zich intoomen, bedaeren. Tout —. Zagt, zagtjes.

DOUZAIN, *m.* (monnaie). Ouden franschen stuyver, *m.* —. Gedicht van twaelf verzen, *o.*

DOUZAINE, *f.* p. —*zène.* Dozyn, twaelftal, *o.* *A la —.* By het dozyn. Poète à la — (fam.). Slegten dichter, *m.*

DOUZE, *adj. num.* Twaelf. *Nous étions — à table.* Wy waren met ons twaelven aen tafel. —, Douzième. Twaelfde. *Le — du mois.* Den twaelfden der maend. *Léon —.* Leo den twaelfden. *Livre-in —, un in —.* Boek in twaelve.

DOUZIÈME, *adj.* et *s. m.* Twaelfde.

DOUZIÈMEMENT, *adv.* Ten twaelfden.

DOXOLOGIE, *f.* p. *dokçolojie.* Lofgezang, *o.*

DOYEN, ENNE, *s. m.* et *f.* p. *doa-i-in*, —*iène.* Deken, *m.*; dekenin, *v.* — *d'un chapitre.* Domdeken, koordeken. — *rural.* Landdeken.

DOYENNÉ, *m.* Dekenschap, dekensambt, *o.* —. Dekenswooning, *v.* — (poire). Soórt van zomerpeér, *v.*

DRACHME, *f.* Drachma (muntstuk der oude Gricken), *v.* —. Achtste deel van de once, *o.*

DRACONCULE, *m.* (ver). Draekworm, *m.*

DRAGAN, *m.* Galey spiegel, *m.*

DRAGE, *f.* *voyez* Drèche.

DRAGÉE, *f.* (friandise). Suykerbolleken, *o.* —. Hagel, schiethagel, *m.* —, Mélange de grains pour les chevaux. Mengsel van graengewassen voór de peérden, *o.*

DRAGEOIR, *m.* p. —*joar.* Suykerdoos, *v.*

DRAGEOIRE, *f.* Rand waer het horlogieglas in sluyt, *m.*

DRAGEON, *m.* p. —*jon.* Spruyt, *v.*, uytspruytsel, *o.*

Digitized by Google

DRAGEONNER, *v. n.* p. —*joner*. By den wortel uytspruyten.

DRAGME, *f. voyez* DRACHME.

DRAGON, *m.* Draek, *m. Un* — *volant*. Eenen vliegenden draek. —, (fig.). Wargeest, *m.* —, ENFANT MUTIN ET MÉCHANT. Koppig en boos kind. —. Vlek (aen den oogappel), *v.* —. Noórdelyk gestarnte, *o.* — (soldat). Dragonder, *m.* — *infernal*. Duyvel, *m.* — *d'eau, trombe*. Waterhoos, *v.* — *végétal*. Draekenboom, *m.*

DRAGONNE, *f.* Degenkwispel, *m.*

DRAGONNÉ, *adj. m. Animal* — (blas.). Dier met eenen draekensteêrt, *o.*

DRAGONNEAU, *m.* p. —*gonô* (ver). Draekworm, huydworm, *m.*

DRAGUE, *f.* p. —*ghe*. Baggerspade, *v.* —. Dik touw, *o.* — *de canon*. Broeking, *v.* — (t. de brasseur). Draf, *m.* — (filet). Sleêpnet, *o.*

DRAGUER, *v. n.* Visschen (met het sleêpnet). —. Baggeren; een verlooren anker opvisschen.

DRAGUEUR, *m.* p. —*ghueur*. Baggerman, *m.* — (bâtiment). Normandische haringbuys, *v.*

DRAINE, *f.* p. *drène* (oiseau). Soórt van lyster, *v.*

DRAMATIQUE, *adj.* et *s.* Tot het tooneel behoorend, dramatisch. *Poème* —. Tooneeldicht, tooneelspel, *o.* —, *m.* Tooneeldichtkunde, *v.*

DRAMATIQUEMENT, *adv.* Dramatisch.

* **DRAMATISTE**, *m.* Tooneeldichter, *m.*

DRAMATURGE, *m.* (iron.). Tooneeldichter, *m.*

DRAME, *m.* Tooneelstuk, tooneelspel, drama, *o.* —. Borgerlyk treurspel, *o.*

DRANET, *m. voyez* COLBERT.

DRAP, *m.* p. *dra*. Laken, *o.* — *d'or*. Goudlaken. — *mortuaire*. Lyklaken, baerkleed, *o.* — *de lit*. Beddelaken, slaeplaken, *o.* —, (fig. *et* prov.). IL PEUT TAILLER EN PLEIN —. Hy is van alles voórzien; hy kan het er goed van neêmen.

DRAPÉ, E, *adj.* Met laken gekleed *of* bedekt. — (bot.). Wollig, gewold.

DRAPEAU, *m.* p. —*pô*. Vaendel, *o.*, vlag, vaen, *v.* SE RANGER SOUS LES —X DE Q. Q. (fig.). Iemands party kiezen. —, VIEUX MORCEAU DE LINGE, D'ÉTOFFE. Ouden lap, *m.*, lomp, vod, *v.* —X. Lueren, kinderdoeken. —, EXCROISSANCE SUR L'ŒIL. Uytwas, *m.*

DRAPER, *v. a.* et *n.* Met laken behangen *of* bekleeden; de kleederen der beêlden schilderen; laken bereyden. — Q. Q. (fig.). Iemand bespotten, beschimpen, doórhaelen.

DRAPERIE, *f.* Lakenweêvery, lakenbereydery, *v.*; lakenhandel, *m.* — (t. de peint. et de sculpt.). Kleeding, *v.*; sierad.

DRAPIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. —*pié*. Lakenweêver, lakenbereyder, lakenhandelaer, lakenverkooper, *m.* —, *f.* Lakenverkoopster, *v.*

DRAPIÈRE, *f.* Groote lakennaeld, *v.*

DRASTIQUE, *adj.* (t. de méd.). Schielyk en sterk werkend.

DRAVE, *f.* (plante). Peperkruyd, *o.*, peperwortel, *m.*

DRAYER, *v. a.* p. *drè-ier*. Eene gelooydé huyd afschaeven.

DRAYOIRE, *f.* Leêrbereyders schaefmes, *o.*

DRAYURE, *f.* p. *dré-iure*. Afschaefsel van leêr, *o.*

DRÈCHE, *f.* Mout, *o.*, malt, *v.*

DRÈGE, *f.* p. —*je*. Soórt van vischnet, *o.* —. Vlashekel, *m.*

DRÉGER, *v. a.* Vlas hekelen *of* ryselen.

DRELIN, *m.* Rinkkink, geklink van eene bel, schel, *o.*

DRESSE, *f.* Middelzoól, *v.*, tusschenstecksel, *o.*

DRESSÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Regtstandig.

DRESSER, *v. a.* p. *drecer*. Regten, opregten, oprigten, regt buygen, regt maeken. *Il dresse les quilles*. Hy zet de kegels op. — *un bâton*. Eenen stok regt buygen. —, ELEVER, MONTER. Opregten. — *une batterie*. Eene battery opregten, eene schans opwerpen. —, (fig.). Regt, effen *of* gelyk maeken. *Il a dressé son jardin*. Hy heêft zynen hof aengelegd. — *une allée*. Eene laen, eene dreêf effen maeken. — *du linge*. Linnen stryken. —, (fig.). ECRIRE, COMPOSER, FAIRE. Ontwerpen, opstellen, maeken. — *un acte*. Eenen act opstellen. —, (fig.). FAÇONNER, FORMER, INSTRUIRE. Afregten, onderrigten, oefenen. — *des soldats*. Krygslieden oefenen. —, *v. n.* SE —, SE TENIR DROIT. Zich opregten. —, SE HÉRISSER. Te berge ryzen.

DRESSOIR, *m.* Aenregttafel, schenktafel, *v.*; verlektuyg (voór het afgewasschen keukengerief); spiegelmaekers werktuyg, *o.*

DRILLE, *m.* Eertyds krygsman, *m. Bon* —. Braeven vent, *m. Pauvre* —. Armen bloed, *m.*

DRILLE, *f.* Dril, *m.*, drilboor (der horlogiemaekers), *v.* —. Oude lomp *of* vod (tot het maeken van papier), *v.*

DRILLER, *v. n.* (pop.). Loopen, wechloopen, vlugten.

DRILLIER, *m. voyez* CHIFFONNIER.

DRISSE, *f.* Hyschtouw, *v.* en *o.*, kardeel, *o.*

DROGMAN, *m.* Tolk, taelman (by de Turken), *m.*

DROGUE, *f.* Drogeryen, drogen, *v. mv.* —, (fig. *et* fam.). Slegte waer, *v.*, slegt goed, *o.*

DROGUER, *v. a.* Te veêl drogen geêven. — DU VIN (fig.). Wyn vervalschen.

DROGUERIE, *f.* Drogeryen, *v. mv.*; drogeryhandel, *m.*

DROGUET, *m.* (étoffe). Droget, *o.*

DROGUEUR, *m.* (inusité). Drogist, apotheêker, *m.* —, (fig.). Geneêsheer die te veêl drogen voorschryft, *m.*

DROGUIER, *m.* Drogerykas; drogerykamer, *v.*

DROGUISTE, *m.* Drogist, *m.*

DROIT, E, *adj.* p. *droat*. Regt, niet krom. *Bâton* —. Regten stok. *En ligne* —*e*. Regelregt. *Il faut suivre le* — *chemin*. Men moet den regten weg volgen. —, DEBOUT. Regt, overeynd, regtstandig. *Il se tient* —. Hy houd zich regt. —, OPPOSÉ À GAUCHE. Regt. *Bras* —. Regten arm *of* erm. —, (fig.). Regtzinnig, opregt, billyk. *Homme* —. Opregten man. *Avoir l'intention* —*e*. Een goed, billyk oogmerk hebben. *Esprit* —. Scherpzinnig verstand, goed *of* schrander oórdeel. —, *adv.* Regt, regttoe, regtdoór, regtuyt. NE PAS ALLER — (fig.). Niet opregtelyk handelen. A —E. Regts, ter regterhand. A —E, DEMI TOUR À —E. Regtsom.

DROIT, *m.* Recht, *o.* — *divin*. Goddelyk recht. — *naturel*. Natuerlyk recht. — *civil*. Borgerlyk recht. — *commercial*. Koophandel recht. *Professeur en* —. Leerser in de rechten. —, (fig.) PRÉROGATIVE. Recht, voórrecht, *o.* — *de chasse*. Jagtrecht. —, (fig.). Recht, *o.*; magt, *v.* — *de vie et de mort*. Recht over leven en dood. —, TAXE POUR CERTAINES VACATIONS. Recht, *o.* — *s d'entrée et de sortie*. Inkomende en uytgaende rechten. A — ou À TORT. Recht *of* onrecht. DE PLEIN —. Van rechtswege. DE —. Regtens.

DROITE, *f.* Regte hand, regterhand, *v.*

DROITEMENT, *adv.* Opregtelyk, eerlyk; met goed oórdeel.

DROITIER, ÈRE, *adj.* et *s.* p. —*tié*. Regtsch; die regtsch is.

DROITURE, *f.* Opregtheyd, regtzinnigheyd, ongeveynsdheyd, *v. En* —. Regttoe, regtaen, regelregt.

DRÔLE, *adj.* Drollig, koddig, klugtig, snaeksch. — *de corps*. Snaek, kwant, *m.*

DRÔLE, ESSE, *s. m.* et *f.* Onbeschaemden mensch, guyt, knevel, *m.*; onbeschaemde vrouwspersoon, *v.*

DRÔLEMENT, *adv.* Koddiglyk, drolliglyk, klugtiglyk.

DRÔLERIE, *f.* Koddigheyd, drolligheyd, klugtigheyd, snaekery, *v.* — (fam.). Klugt, *v.*

DROMADAIRE, *m.* p. —*dère*. Dromedaris, *m.*

DRONTE, *m.* (oiseau). Zekeren vogel, *m.*

DROPAX, *m.* p. —*pakce*. Pekphaester, *v.*

DROSSART, *m.* p. —*çar*. Drost, landdrost, drossaerd, *m.*

DROSSE, *f.* (mar.). Geschuttalie (op de schepen), *v.*

DROUINE, *f.* Werkzak, knapzak der ketellappers, *m.* (per, *m.*

DROUINEUR, *m.* Zwervenden ketellap-

DROUSSER, *v. a.* Wolkaerden.

DROUSSETTES, *f. pl.* Wolkaerden, *v. mv.*

DRU, E, *adj.* Vlog (spr. van vogels). —, (fig. *et* fam.). Levendig, kloek, wakker. —, ÉPAIS, SERRÉ. Digt, dik.

DRU, *adv.* Digt, dik. *Semer* —. Digt zaeyen. *Il pleut dru et menu*. Het regent digt, het stofregent. JASER — (fig.). Veêl snappen.

DRUIDE, ESSE, *s. m.* et *f.* Druïde, priester, *m.*; priesteres (der oude Galliers), *v.*

DRUIDIQUE, *adj.* Van de druïden.

DRUIDISME, *m.* Leer der druïden, *v.*

DRUPACÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Steenvrugtagtig.

DRUPE, *f.* (t. de bot.). Steenvrugt, *v.*

DRYADE, *f.* p. *dria*—. Boschgodin, boschnimf, woudgodin, *v.*

DRYOPTÉRIDE, *f. voyez* FOUGÈRE.

DU, *art. contracté pour* DE LE. Van den, van de, van het, des, der. *Du père*. Des vaders, van den vader. *Du vin*. Wyn.

DÛ, *m.* Schuld, *v.*, hetgeêne iemand toekomt. —, (fig.). Pligt, *v. C'est le* — *de ma charge*. Dat is de pligt die myn ambt my oplegt.

DÛ, E, *part. passé* de DEVOIR.

DUB, *m.* (lézard). Africaensche haegdis, *v.*

DUBITATIF, IVE, *adj.* Twyfelend twyfeling te kennen geêvend.

DUBITATION, *f.* (figure de rhét.). Geveynsde onzekerheyd *of* twyfeling, *v.*

* **DUBITATIVEMENT**, *adv.* Twyfelaegtiglyk, op eene twyfelende wyze.

DUC, *m.* Hertog, *m. Grand* —. Groot hertog, *m.* — (oiseau). Katuyl, *m.*

DUCAL, E, *adj.* Hertoglyk.

DUCAT, *m.* p. —*ka*. Dukaet, *m.* — *adj. Or* —. Dukaetengoud, *o.*

DUCATON, *m.* Dukaton, *m.*

DUCÉNAIRE, *m.* (t. d'antiq.). Oudtyds opperhoofd van twee honderd man, *o.*

DUCHÉ, *m.* Hertogdom, *o. Grand* — Groothertogdom, *o.*

DUCHÉ-PAIRIE, *s. m.* et *f.* Hertogdom en pairschap, *o.*

DUCHESSE, *f.* p. —*chèce*. Hertogin, *v.* *Grande* —. Groothertogin, *v.*

DUCTILE, *adj.* Buygzaem, smeêdbaer, rekbaer.

DUCTILITÉ, *f.* Buygzaemheyd, smeêdbaerheyd, rekbaerheyd (der metalen), *v.*

DUÈGNE, *f.* Opzienster (van een edele jonge dogter in Spanjen), *v.*

DUEL, *m.* Tweegevegt, *o.*, tweestryd, *m.* — (t. de gramm.). Tweevoud, *o.*

DUELLISTE, *m.* p. *duéliste*. Tweeveegter, *m.*

* **DUIRE**, *v. n.* Behaegen, passen —, APPAITER UN OISEAU. Eenen vogel afregten.

DULCAMARA, *f. voyez* DOUCE-AMÈRE.

DULCIFICATIF, IVE, *adj.* Verzoetend zoetmaekend.

DULCIFICATION, *f.* Verzoeting, zoetmaeking, *v.*

DULCIFIER, *v. a.* Zoeten, zoet maeken.

Digitized by Google

DULCINÉE, *f.* (fam.). Minnaeres, *v.*
DULCORÉ, E, *adj.* Verzoet.
DULIE, *f. Culte de* —. Vereering der Heiligen, *v.*
DUMENT, *adv.* Behoorlyk, betaemelyk, naer behooren, op eene behoorlyke wyze.
DUNE, *f.* Duyn, *o.*, zandberg (aen de zeekusten), *m.*
DUNETTE, *f.* Hut, *v.*
DUNKERQUE (ville). Duynkerken.
DUNKERQUOIS, *m.* Duynkerkenaer, *m.*
DUNKERQUOISE, *f.* Duynkerkenaeres, *v.*
DUO, m. (t. de mus.). au pl. *duo.* Tweezang, duo, *m.*
DUODÉNAL, E, *adj.* (t. d'anat.). Tot den twaelfvingerdarm behoorend.
DUODÉNUM, *m.* (t. d'anat.). Twaelfvingerdarm, *m.*
DUPE, *f.* Sal, onnoozelen mensch, *m.*, zuilloot, *v. Etre la* —. Zich laeten bedriegen *of* misleyden. — (jeu). Zeker kaertspel, *o.*
DUPER, *v. a.* Bedriegen, misleyden, foppen.
DUPERIE, *f.* Bedriegery, foppery, *v.*, bedrog, *o.*
* DUPEUR, *m.* Bedrieger, *m.*
DUPLICATA, *m.* au pl. *duplicata.* Dubbel, dubbelde (van eenig geschrift), duplicata, *o.*
DUPLICATIF, IVE, *adj.* Dubbelend, verdubbelend.
DUPLICATION, *f.* (t. de math.). Verdubbeling, *v.*
DUPLICATURE, *f.* (t. d'anat.). Verdubbeling, vouwing (der vliezen), *v.*
DUPLICITÉ, *f.* Dubbelheyd, tweevoudigheyd, *v.* —, (fig.). Dubbelhertigheyd, *v.*
DUPLIQUE, *f.* (prat.). Wederantwoord, *o.*
DUPLIQUER, *v. n.* (prat.). Wederantwoorden, voór de tweede mael verantwoórden.
DUR, E, *adj.* Hard, vast, taey. — *comme fer.* Hard als yzer. *Du pain* —. Hard, oudbakken brood. *Des œufs* —*s.* Harde eyeren. *Coucher sur la* —*e.* Op den grond, op iets hards slaepen. *Il a l'oreille* —*e.* Hy is hardhoorig. —, (fig.). Hard, vreed, straf. —, AUSTÈRE. Hard, streng. *Vie* —*e.* Streng leven. —, (fig.). Hard, onaengenaem, streng. *Vin* —. Scherpen wyn. — à ÉMOUVOIR (fig.). Ongevoelig, onmededoogend. —, RAIDE. Hard, styf. —, *adv. Entendre* —. Hardhoorig zyn.
DURABLE, *adj.* Duerzaem, geduerzaem, van langen duer.
DURACINE, *f.* Soórt van perzik, *v.*
DURANT, *prép.* Geduerende. — *que.* Inmiddels dat, terwyl dat.
DURCIR, *v. a.* Harden, hard maeken. —, *v. n.* et *pr.* Hard worden, verharden.
DURCISSEMENT, *m.* Het harden. —. Hardheyd, hardigheyd, *v.*
DURE, *f. voyez* DUR.
DURÉE, *f.* Duer, *m.*, duerzaemheyd, duering, *v.*
DUREMENT, *adv.* Hard, hardelyk; ruwelyk, onmededoogend.
DURE-MÈRE, *f.* Dik hersenvlies, *o.*
DURER, *v. n.* Dueren, voortdueren, in weézen blyven.
DURET, ETTE, *adj.* (fam.). Hardagtig.
DURETÉ, *f.* Hardheyd, hardigheyd, *v. La* — *du fer.* De hardigheyd van het yzer. —, TUMEUR DURCIE. Hardigheyd, *v.*, gezwel, *o.* — *d'oreille.* Hardhoorigheyd, *v.* — DE STYLE (fig.). Styfheyd van den schryfstiel, *v.* —, (fig.). Hardheyd, hardigheyd, strengheyd, onmededoogendheyd, *v. Il a beaucoup de* — *pour les pauvres.* Hy is hard, onmededoogend jegens de armen. —s, (fig.). Harde woórden, *o. mv.*
DURILLON, *m.* Eelt, weer, *o.*, hardigheyd, *v.*
DURILLONNER, *v. n.* Vereelten.
DURIUSCULE, *adj.* (t. de méd.). Hardagtig.
DUSI, DUSIL, *m.* Zwikken (eener ton), *o.*
DUTE, *m.* (monnaie). Duyt, *v.*
DUUMVIR, *m.* (t. d'antiq.). Tweeman (zekeren magistraetspersoon by de Romeynen), *m.*
DUUMVIRAL, E, *adj.* Tweemannig.
DUUMVIRAT, *m.* Tweemanschap, *o.*
DUVET, *m.* Dons, *o.*; zagte pluymen, *v. mv.*; vlasbaerd, *m.*; wolligheyd van sommige vrugten, *v.*
DUVETEUX, EUSE, *adj. Oiseau* — (fauc.). Valk die veél dons heéft.
DYASYRME, *m.* Kwaedaerdige schimprede, *v.*
DYNAMIQUE, *f.* p. *dinamike.* Weétenschap, kennis der beweégende kragten, kragtleer, *v.*
DYNAMOMÈTRE, *m.* Kragtmeéter, *m.*
DYNASTE, *m.* (t. d'antiq.). Kleynen afhangelyken vorst, *m.*
DYNASTIE, *f.* Reéks van koningen, *v.*
DYPTIQUES, *m. pl.* Naemregisters, *o. mv.*
DYSCINÉSIE, *f.* (t. de méd.). Moeyelykheyd om zich te beweégen, *v.*
DYSCOLE, *adj.* Nieuwgezind. —, INSOCIABLE. Ongezellig, gemelyk.
DYSESTHÉSIE, *f.* (t. de méd.). Berooving, verlies van het gevoel, aendoening, *v.*
DYSMÉNORRHÉE, *f.* (t. de méd.). Moeyelyke vloeying der maendstonden, *v.*
DYSOREXIE, *f.* (t. de méd.). Walging, walg, *v.*, slegten eétlust, *m.*
DYSPEPSIE, *f.* p. *dispèpcie* (t. de méd.). Moeyelyke spysverteéring, *v.*
DYSPHONIE, *f.* (t. de méd.). Moeyelykheyd in het spreéken, *v.*
DYSPNÉE, *f.* (t. de méd.). Kortborstigheyd, *v.*
DYSSENTERIE, *f.* p. *diçan*— (t. de méd.). Roodenloop, *m.*
DYSSENTÉRIQUE, *adj.* Van den bloedloop.
DYSTHYMIE, *f.* (méd.). Gemoedsbenauwdheyd, *v.*
DYSTOCHIE, *f.* Moeyelyke verlossing *of* baering, *v.*
DYSURIE, *f.* Koudepis, *v.*
DYTIQUE, *m.* (insecte). Watertor, *v.*

E.

E, *m.* E, *v.* Il y a trois sortes d'e : l'e muet, dont le son est peu sensible, *table, recevoir*; ou nul, *je pairai, je mangerai*; l'é fermé, qui se prononce la bouche presque fermée, *bonté, célérité*; et l'è ouvert, qu'on prononce en ouvrant beaucoup la bouche, *père, succès.* L'e suivi de *nt*, prend le son de l'*a*, *sentiment, logement*; excepté à la troisième personne plurielle des verbes, où *ent* prennent le son d'un e muet, *ils donnent.* Il a aussi le son de l'*a* devant *m* ou *n*, quand il fermo avec ces lettres une voyelle nasale; *emmener, endurer*; excepté à la fin des mots, où en se prononce *in*, *soutien*, *maintien.*
EAU, *f.* Water, *o.* — *de pluie.* Regenwater. — *de neige.* Sneeuwwater. — *de source.* Bronwater. — *de pompe.* Pompwater. — *salée.* Zoutwater. — *minérale.* Bergwater, mynwater. — *douce.* Zoetwater. — *bénite.* Wywater. —, LAC, RIVIÈRE, MER. Meér, *o.*, rivier, zee, *v.* —, PLUIE. Regen, *m. Il tombe de l'*—. Het regent. *Faire* —. Lek zyn. *Vaisseau qui fait* —, *qui a une voie d'*—. Lekschip, *o.* —, URINE (pop.). Water, *o.*, pis, *v.* —, LUSTRE, ÉCLAT. Water, *o.*, glans, luyster van edelgesteenten, *m.* FAIRE VENIR L'— AU MOULIN (prov.). Het water op den molen brengen, voórdeel doen. —x, JETS D'EAU, CASCADES. Waterstraelen, watersprongen, watervallen, *m. mv.* —x. De baden gebruyken, *v. mv.* —x, HUMEURS. Vogten, *o. mv.* —x, BASSES. Gebrek aen geld, *o.*
EAU-DE-VIE, *f.* au pl. *eaux-de-vie.* Brandewyn, kwak, *m.*
EAU-FORTE, *f.* au pl. *eaux-fortes.* Sterkwater, *o.*
EAU-RÉGALE, *f.* (t. de chim.). Koningswater, *o.*
EAUX-ET-FORÊTS, *f. pl.* Rechtsgebied over de jagt, de vischvangst, de bosschen en de rivieren, *o.*
ÉBAHIR (S'), *v. pr.* p. —*ba-ir* (fam.). Zich verwonderen, verbaesd staen.
ÉBAHISSEMENT, *m.* (fam.). Verwondering, verbaesdheyd, *v.*
ÉBARBER, *v. a.* Afbaerden, afsnoeyen, afschroeyen, de ruwheyd *of* den baerd van iets wechneémen.
ÉBARBOIR, *m.* p. —*boar.* Schroeymes, snoeymes, *o.*
ÉBARÖUI, E, *adj.* (terme de mar.). *Vaisseau* —. Bekaeyd, lek geworden schip, *o.*
ÉBATS, *m. pl.* p. *éba.* Tydverdryf, vermaek, *o.*; verlustiging, *v.*
* ÉBATTEMENT, *m.* p. *ébatemant.* Vermaek, *o.*
* ÉBATTRE (S'), *v. pr.* Zich vermaeken, verlustigen, vervrolyken.
ÉBAUBI, E, *adj.* (fam.). Verbaesd, verwonderd, verstomd.
ÉBAUCHE, *f.* p. *ébóche.* Schets, afschetsing, *v.*, ontwerp, *o.*
ÉBAUCHER, *v. a.* Schetsen, afschetsen, ontwerpen, doodverwen.
ÉBAUCHOIR, *m.* p. *ébóchoar.* Steékbeytel, *m.* —, SÉRAN. Hekel, *m.*
* ÉBAUDIR, *v. a.* et *n.* Verlustigen, vermaeken. S'—. Zich verlustigen, zich vermaeken.
* ÉBAUDISSEMENT, *m.* p. *ébódicemant.* Verlustiging, vermaekelykheyd, *v.*
ÈBE, EBBE, *f.* (t. de mar.). Eb, ebbe, *v.*, vallend water, *o.*
ÉBÈNE, *f.* Ebbenhout, *o.* D'—. Ebbenhouten.
ÉBÉNER, *v. a.* Koleur van ebbenhout geéven.
ÉBÉNIER, *m.* p. —*nié.* Ebbenboom, ebbenhoutboom, *m.*
ÉBÉNISTE, *m.* Ebbenhoutwerker, ook bewerker van ander kostelyk hout, *m.*
ÉBÉNISTERIE, *f.* Ebbenhoutwerk, *o.*
ÉBERTAUDER, *v. a.* p. —*tó*— (t. de mar.). Wollen stoffen voór de eerste mael scheéren.
ÉBÉTIR, *v. a. voyez* ABÉTIR.
ÉBIZELER, *v. a. voyez* CHANFREINER.
ÉBLOUIR, *v. a.* Verblinden, voór de oogen schemeren. —, (fig.). Verblinden, verleyden, bedriegen. *Il s'est laissé* — *à l'or.* Hy heéft zich doór het geld laeten verleyden.
ÉBLOUISSANT, E, *adj.* Verblindend; verleydend.
ÉBLOUISSEMENT, *m.* p. —*icemant.* Verblinding, schemering, oogenschemering; (fig.) verblinding van het verstand, *v.*
ÉBORGNER, *v. a.* Eenoogig maeken. —, (fam.). Eenig licht *of* gezigt aen iets beneémen.
ÉBOTTER, *v. a. voyez* ÉTÊTER.

Digitized by Google

ÉBOUILLIR, *v. n.* Verkoóken, verzieden, uytkoóken, uytzieden.

ÉBOULEMENT, *m.* Instorting, inzakking, invalling (van mueren, aerde, enz.), *v.*

ÉBOULER, *v. n.*, et **S'ÉBOULER**, *v. pr.* Instorten, invallen, inzakken.

ÉBOULIS, *m.* Puyn, gruys, *o.*, ingevallen *of* ingestorten hoop, *m.*

ÉBOUQUEUSE, *f.* (t. de manuf.). Lakennopster, *v.*

ÉBOURGEONNEMENT, *m.* p. *—jonemant.* Afsnoeying, *v.*, het afdoen der botten, *o.*

ÉBOURGEONNER, *v. a.* p. *—joner.* Afsnoeyen, de botten afdoen.

ÉBOURGEONNEURS, *m. pl.* Vogels die de botten afeóten, *m. mv.*

ÉBOURGEONNOIR, *m.* Groot snoeymes, *o.*

ÉBOURIFFÉ, E, *adj.* (fam.). Verwaeyd, verstrooyd doór den wind (spr. van het hair des hoofds).

ÉBOURRER, *v. a.* Het hair afdoen (van huyden).

ÉBOUZINER, *v. a.* (t. de maç.). De korst van den steen kappen.

ÉBRAISOIR, *m.* (pelle). Groote vuerschop; kleyne ronde opening in eenen kolkoven, *v.*

ÉBRANCHEMENT, *m.* Snoeying, afsnoeying, afkapping (van takken), *v.*

ÉBRANCHER, *v. a.* Snoeyen, afsnoeyen, de takken afkappen.

ÉBRANLEMENT, *m.* Schudding, schokking, beweéging; (fig.) ontroering, ontsteltenis, *v.*

ÉBRANLER, *v. a.* Schudden, schokken; (fig.) ontstellen, ontroeren. *Le roulement des carrosses ébranle les maisons.* Het rollen der koetsen doet de huyzen schudden. S'—. Schudden, waggelen, wankelen. S'— (t. de guerre). Zich beweégen.

ÉBRASEMENT, *m.* (archit.). Verwyding, verbreeding, *v.*

ÉBRASER, *v. a.* (archit.). Van binnen verwyden *of* verbreeden.

ÉBRÉCHER, *v. a.* Ergens eene schaerd in maeken.

ÉBRENER, *v. a.* (t. bas). *— un enfant.* Een kind reynigen.

ÉBRILLADE, *f.* (t. de man.). Ruk (met den toom), *m.*

ÉBROUEMENT, *m.* p. *ébroúmant.* Proesting, snorking (der peêrden), *v.*

ÉBROUER, *v. a.* (t. de teint.). Wasschen, in water uytspoelen. S'—. Proesten, snorken (der peêrden).

ÉBRUITÉ, E, *adj.* Rugtbaer.

ÉBRUITER, *v. a.* Rugtbaer maeken, verbreyden. *S'—.* Rugtbaer worden.

ÉBUARD, *m.* p. *—ar.* Houten kliefheytel, *m.*

ÉBULLITION, *f.* Opzieding, opkoóking (eener vloeystoffe), *v.* — (t. de méd.). Uytslag op de huyd, *m.*

ÉCACHEMENT, *m.* Verpletteringe, kneuzing, *v.* —, Brisure. Afgebroken deel, *o.*

ÉCACHER, *v. a.* Verpletteren, kneuzen. *Il s'est écaché le doigt.* Hy heéft zynen vinger verpletterd. *Nez écaché.* Platneus, *m.* —, Aplatir. Pletten, platmaeken.

ÉCACHEUR, *m.* Goudslaeger, *m.*

ÉCAFER, *v. a.* (t. de vannier). Teenen *of* wissehen klieven *of* splyten.

ÉCAILLAGE, *m.* Afschelfering, *v.*; het schobben, *o.*

ÉCAILLE, *f.* p. *—ka—.* Schob, schelp, schulp, schilfer (van verscheydene visschen), *v.* — de mer. Schilders vryfsteen, *m.*

ÉCAILLÉ, E, *adj.* Geschrabd. *Poisson —.* Geschrabden visch. —, Couvert d'écailles. Geschobd, schobbig, geschubd.

ÉCAILLEMENT, *m.* Koperen schilfer, *v.*

ÉCAILLER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Oesterverkooper, *m.*; oesterverkoopster, *v.*

ÉCAILLER, *v. a.* De schobben afdoen, schobben, schrabben. *S'—.* Schelferen, schilferen, afschelferen, afschilferen.

ÉCAILLEUX, EUSE, *adj.* Schilferagtig, schilferig, schobagtig.

* **ÉCAILLON**, *m.* p. *ékâ—.* Baeckand (van een peêrd), *m.*

ÉCALE, *f.* Schel, schil, schael, *v.*, dop, bolster, *m.*, snoester, *v.* — *de noix.* Noótenschel, noótendop. — *d'œuf.* Eyerschael.

ÉCALER, *v. a.* Bolsteren, doppen, snoesteren. *S'—.* Uyt de snoesters vallen, gaen.

ÉCANG, *m.* Zwingel, zwengel, *m.*

ÉCANGUER, *v. a.* p. *—kangher.* Zwingelen, zwengelen, vlas braeken.

ÉCANGUEUR, *m.* Zwingelaer, *m.*

ÉCARBOUILLER, *v. a.* (pop.). Verpletteren, vermorselen, inslaen.

ÉCARLATE, *f.* Scharlaken, helder rood koleur, *o.* *D'—.* Scharlakensch.

ÉCARLATINE, *adj. f. voyez* Scarlatine.

ÉCARQUILLEMENT, *m.* p. *—karkillemant.* (fam.). Schryding; opsperring, openschreyding, *v.*

ÉCARQUILLER, *v. a.* (fam.). *— les jambes.* Schryden. *— les yeux.* De oogen wyd openspreyden.

ÉCART, *m.* p. *—kar.* Afwyking, afdwaeling, *v.*; zysprong, *m.* — (t. de jeu). Uytgeschoótene kaerten, *v. mv.* A l'—. Bezyden, ter zyde, afgezonderd.

ÉCARTÉ, E, *adj.* Afgelegen. —, *m.* Zeker kaertspel, *o.*

ÉCARTELER, *v. a.* Vierendeelen, met vier peêrden vaneen trekken. —, *v. n.* (t. de blas.). Een wapen in vieren verdeelen.

ÉCARTELURE, *f.* (t. de blas.). Verdeeling van een wapen in vier deelen *of* velden.

ÉCARTEMENT, *m.* Verwydering, *v.*

ÉCARTER, *v. a.* Verwyderen, verstrooyen, verspreyden, verdryven. *Il a écarté l'ennemi.* Hy heéft den vyand verdreéven, verstrooyd. —, Séparer. Afzonderen. —, Détourner. Afwenden, aftrekken. *— q. q. du droit chemin.* Iemand van den regten weg aftrekken. — (t. de jeu). *— une carte.* Eene kaert weghwerpen, uytschieten. —, Effarpiller. Verspreyden. *S'—.* Zich verwyderen, afwyken, afdwaelen.

ÉCARTILLEMENT, *m. voyez* Écarquillement.

ÉCATOIR, *m.* Beyteltje, *o.*

ÉCAVEÇADE, *f.* (mon.). Ruk, *m.*

ECCANTHIS, *m.* (t. de méd.). Vleezigen uytwas (aen den hoek van het oog), *m.*

ECCATHARTIQUE, *adj.* (t. de méd.). Afzettend, zuyverend.

ECCHYMOSE, *f.* (t. de méd.). Blauwe plek, kneuzing, blutsing, *v.*

ECCLÉSIASTE, *m.* (livre de l'ancien Testament). Ecclesiastes, prediker, *m.*

ECCLÉSIASTIQUE, *adj.* et *s.* Kerkelyk, geestelyk. *L'état, l'ordre —.* Den geestelyken staet, het geestelyk orden. *Histoire —.* Kerkelyke geschiedenis. —, *m.* Geestelyken, kerkelyken persoon, *m.* —, Livre de l'ancien testament. Ecclesiasticus.

ECCLÉSIASTIQUEMENT, *adv.* Geestelyk, kerkelyk, op eene geestelyke wyze.

ECCOPROTIQUE, *adj.* (t. de méd.). Zagtzuyverend, zagtafdryvend.

ECCORTHATIQUE, *adj.* p. *ékortatike.* (t. de méd.). Goed voór de verstoppingen.

ECCRINOLOGIE, *f.* p. *ékrinolojie.* (t. de méd.). Verhandeling over de uytwerpsels, *v.*

ÉCERVELÉ, E, *adj.* et *s.* Hersenloos, dom, bot, onverstandig. —, *m.* Losbol, loskop, *m.*

ÉCHAFAUD, *m.* Schavot, *o.*; stelling, stellagie, *v.*

ÉCHAFAUDAGE, *m.* p. *—fôdaje.* Stelling, stellagie, steygering, *v.*

ÉCHAFAUDER, *v. n.* Steygeren, eene stellagie opregten. S'—. Groote toebereydsels maeken tot eene niets beteekenende zaek.

ÉCHALAS, *m.* p. *—lâ.* Wyngaerdstaek, wyngaerdstok, *m.*

ÉCHALASSEMENT, *m.* p. *—lâcemant.* Het onderstutten der wyngaerden met staeken, *o.*

ÉCHALASSER, *v. a.* Met staeken onderstutten.

ÉCHALIER, *m.* p. *—lié.* Heyning van afgekapte takken, *v.* (look, *o.*

ÉCHALOTE, *f.* Schalonie, *v.*, sans-

ÉCHAMPIR, *v. a.* (t. de peint.). Den omtrek van een beeld, loofwerk, enz., maeken.

ÉCHANCRER, *v. a.* Halfrond uytsnyden, boógswyze snyden, bekken, met bekken uytsnyden.

ÉCHANCRURE, *f.* Halfronde uytsnyding, *v.*

ÉCHANDOLE, *f.* Dakspaen, *o.*

ÉCHANGE, *m.* Ruyling, wisseling, verwisseling, uytwisseling, mangeling, *v.* *En —.* Daerentegen, in plaets van, by ruyling.

ÉCHANGEABLE, *adj.* p. *—jable.* Ruylbaer, verwisselbaer, mangelbaer.

ÉCHANGER, *v. a.* Ruylen, verruylen, verwisselen, uytwisselen, mangelen. *— avec retour.* Met toegift ruylen. *On a échangé les ratifications de la paix.* Men heéft de vredesbekragtigingen uytgewisseld. (ler, *m.*

ÉCHANGISTE, *m.* (t. de pal.). Ruy-

ÉCHANSON, *m.* Schenker des konings, *m.*

ÉCHANSONNERIE, *f.* Ambt van eenen schenker, *o.*, schenkkamer, *v.*

ÉCHANTILLON, *m.* Stael, staeltje, monster, *o.*, proef, *v.*

ÉCHANTILLONNER, *v. a.* Maeten *of* gewigten met de ykmaet vergelyken. —. Een staeltje afsnyden.

ÉCHANVRER, *v. a.* Zwingelen, de grootste stokken uyt het vlas *of* kemp doen. (gel, *m.*

ÉCHANVROIR, *m.* p. *—vroar.* Zwin-

ÉCHAPPADE, *f.* p. *échapa—.* (t. de grav.). Missnede, *v.*

ÉCHAPPATOIRE, *f.* (fam.). Uytvlugt, ydele verschooning, *v.*

ÉCHAPPE, *f.* (t. de fauc.). Uytlaeting der vogels (om roofvogels op hen aen te hitsen), *v.*

ÉCHAPPÉ, E, *adj.* et *s.* Jong en onbezonnen. *Un — des petites-maisons.* Zot, gek, *m.* —, Né de races mêlées. Van tweederley ras *of* aerd geteeld (spr. van peêrden).

ÉCHAPPÉE, *f.* Onbezonnenheyd, onbedagtzaemheyd, *v.* (peint.). *— de lumière.* Verschiet in eene schildery, *o.* *Une — de vue.* Een lang, smal gezigt in de verte, *o.* — (t. d'archit.). Ruymte onder eenen trap, *v.* Par —. In tusschentyd.

ÉCHAPPEMENT, *m.* (t. d'horl.). Gang (in een uerwerk), *m.*

ÉCHAPPER, *v. a.* Ontkomen, ontloopen, ontvlugten, ontsnappen, ontgaen. *— la mort.* De dood ontkomen. *L'— belle.* Een groot gevaer ontkomen. —, *v. n.* et *pr.* Ontkomen, ontsnappen, ontspringen, wechraeken, ontvlugten. *— d'un danger.* Een gevaer ontkomen. *Cela est échappé de sa mémoire.* Dat is hem ontgaen. *— à la vue.* Aen het gezigt ontsnappen. *Sa montre échappa de sa main.* Zyne horlogie is hem uyt de hand ontvallen. *Ce mot lui échappa.* Dat woórd ontviel hem. S'—, se sauver. Ontvlugten, ontkomen, ontsnappen. S'—, (fig.). Zich uytlaeten, onvoórzigtiglyk zeggen *of* doen, zich vergeeten.

ÉCHARBOT, *m.* p. *—bô.* (plante). Waternoót, waterkastanie, *v.*

ÉCHARDE, *f.* Splinter, doórn, stekel, *m.*; punt van eenen distel, *v.*

Digitized by Google

ÉCHARDONNER, *v. a.* De distels uyttrekken. (yzer, *o.*

ÉCHARDONNOIR, *m.* Wiedmes, wied-

ÉCHARNER, *v. a.* Het vleesch van eene huyd afschaeven.

ÉCHARNOIR, *m.* Schaefmes, *o.*

ÉCHARNURE, *f.* Afschaefsel, het afschaeven (van het vleesch van eene huyd), *o.*

ÉCHARPE, *f.* Sluyer, *m.* L'— D'IRIS (poët.). Den regenboóg. —, BANDAGE. Band, *m. Porter le bras blessé en* —. Den gekwetsten arm in eenen band *of* doek draegen. EN —, DE MAIS, DE TRAVERS. Scheef, schuyns.

ÉCHARPER, *v. a.* Eenen slag *of* houw van ter zyde geéven. —, TAILLER EN PIECES. In stukken honwen, geheel verslaen. —, LIER DES CORDES POUR SOULEVER. Eene touw slaen om iets dat men ophyschen wil.

ÉCHARS, E, *adj.* p. *échar* (v. m.). Gierig, inhaelig. — (monnaie). Van te gering allooy. VENTS — (mar.). Schraele, ongestadige winden.

* **ÉCHARSEMENT**, *adv.* Gieriglyk.

ÉCHARSETÉ, *f.* Al te geringe weêrde, *v.*

ÉCHASSE, *f.* Maetstok, meétstok, *m.* —, OISEAU. Steltvogel, *m.* —s. Stelten, *v. mv. Marcher avec des —s.* Op stelten gaen.

ÉCHASSIERS, *m pl.* Steltvogels, *m. mv.*

ÉCHAUBOULÉ, E, *adj.* p. —*chô*—. Vol vuerigheyd *of* roode puysten.

ÉCHAUBOULURE, *f.* Vuerigheyd, *v.*, uytslag, *m.*, puyst, roode plek, *v.*

ÉCHAUDÉ, *m.* Zeker gebak, *o.*; kleynen vouwstoel, *m.*

ÉCHAUDER, *v. a.* Broeyen, met heet water begieten. — *un cochon.* Een verken met heet water begieten. S'— (fam.). Zich branden, ergens in bedróógen worden.

ÉCHAUDOIR, *m.* p. *échôdoar.* Broeyketel, *m.*; waschplaets, *v.*

ÉCHAUFFAISON, *f.* p. *échôf'zon* (maladie). Verhitting, *v.*

ÉCHAUFFANT, E, *adj.* Verhittend, verwarmend. (rieken.

ÉCHAUFFÉ, *m. Sentir l'*—. Brandig

ÉCHAUFFÉE, *f.* Eerste kooking van het zout, *v.*

ÉCHAUFFEMENT, *m.* p. *échôfemant.* Verwarming, verhitting, *v.*

ÉCHAUFFER, *v. a.* p. *échôfer.* Verwarmen, verhitten; (fig.) ophitsen. — q. q. Iemand ongeduldig *of* gram maeken. —, *v. n.* et *pr.* Warm *of* heet worden; (fig.) Zich vertoórnen, opgehitst worden, gram worden.

ÉCHAUFFOURÉE, *f.* p. —*chôfou*—. Onvoórzien gevegt, *o.* —, (fam.). Onbezonnene en ongelukkige onderneeming, *v.*; slimmen trek, *m.*

ÉCHAUFFURE, *f.* Vuerige puyst, *v.*

ÉCHAUGUETTE, *f.* p. *échôghète.* Wegttoren, *m.*

ÉCHAULER, *v. a. voyez* CHAULER.

ÉCHAUX, *m. pl.* p. *échô.* Gragten, *v. mv.*

ÉCHÉANCE, *f.* Vervaldag, vervaltyd, *m.*

ÉCHEC, *m.* p. *échè* (terme du jeu des échecs). Schaek, *v.*, stuk, *o.*, schaek zetten. *Le roi est — et mat.* Den koning is schaek en mat, het schaekspel is verlooren. —, (fig.). PERTE À LA GUERRE. Nederlaeg, *v.* —. Verlies, nadeel, ongeluk, *o.*, schade, *v. Tenir un homme en* —. Iemand in teugel, in bedwang houden. —*s*, JEU. Schaekspel, *o. Jouer aux —s.* Schaeken, schaekspeélen. —*s*, SES PIECES. Schaekschyven, *v. mv.*, schaekstukken, *o. mv.*

ÉCHÈE, *f.* Garen op den haspel, *o.*

ÉCHELAGE, *m.* (prat.). Ladderrecht, *o.*

ÉCHELETTE, *f.* p. —*lète.* Laddertje, *o.*

ÉCHELIER, *m.* p. —*lié.* Kraenladder, *v.*

ÉCHELLE, *f.* p. —*chèle.* Ladder, leer, *v.* —*brisée*, *double.* Dubbelde ladder. — *de corde.* Touwladder, valreep, strikladder. — *d'escalade.* Stormladder. — (t. de géogr.). Schael, mylschael, meétlyn, *v.* — (t. de mus.). Maetstok, sleutel, *m.* —s DU LEVANT, PLACES DE COMMERCE. Koop*of* handelsteden in de Levant, *v. mv.*

ÉCHELON, *m.* Sport, *v.* —, (fig.). Trap, *m.*, middel, *o.*

ÉCHELONNER, *v. a.* (t. d'art mil.). Op eene linie stellen.

ÉCHENAL, **ÉCHENEAU**, **ÉCHENET**, *m.* Houten dakgoót, *v.*

ÉCHENILLAGE, *m.* Rupsevangst, *v.*

ÉCHENILLER, *v. a.* De rupsen vangen.

ÉCHENILLOIR, *m.* Rupsenyzer, *o.*

ÉCHENO, *m.* (fond.). Aerden tregter, *m.*

ÉCHEVEAU, *m.* p. —*vô.* Streng, streén, *v.*

ÉCHEVELÉ, E, *adj.* Met losse hairen.

ÉCHEVETTE, *f.* Streéntje, *o.*

ÉCHEVIN, *m.* Schepen, *m.*

ÉCHEVINAGE, *m.* Schepenschap, ambt van eenen schepen, *o.*

ÉCHIF, IVE, *adj.* (vén.). Verslindend, gulzig, zeer hongerig (word van jagthonden gezegd).

ÉCHIFFRE, *m.* Trapmuer, *m.* —. Houten boom van eenen trap, *m.*; wang, *v.*

ÉCHIGNOLE, *f.* Bobyn, *v.*, klos, *m.* en *v.*

ÉCHILLON, *m.* Waterhoós, *v.*

ÉCHINE, *f.* Ruggebeep, *o.*, ruggegraet, *v.* — (t. d'archit.). Eyvormig sieraed, *o.*

ÉCHINÉE, *f.* Ruggestuk (van een verken), *o.*

ÉCHINER, *v. a.* De ruggegraet breéken. —, (fig. *et* fam.). TUER. Doodslaen. — *q. q. de coups.* Iemand braef afrossen.

ÉCHINOPHTHALMIE, *f.* p. —*noftal*— (t. de méd.). Ontsteéking (aen de hairige deelen van het oogscheél), *v.*

ÉCHIQUETÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Ruytswyze, als een schaekberd.

ÉCHIQUIER, *m.* Schaekberd; kruysnet, *o.* —. Oud gerechtshof, *o.* —. Financiekamer (in Engeland), *v.* PLANTER EN —. In het verband planten.

ÉCHO, *m.* p. *éko.* Weêrgalm, weêrklank, nagalm, naklank, écho, *m.*

ÉCHOIR (il échoit (qu'on prononce quelquefois il échet); *pas d'imparf. de l'ind.*; j'échus; j'écherrai; j'écherrais; *point d'impérat.*; qu'il échée, qu'ils échéent; que j'échusse; échéant; échu, ue), *v. n.* et *irr.* Toevallen, geheuren, voórvallen. *Si le cas y échoit.* Als het voórvalt. —. Verschynen, vervallen, verloopen.

ÉCHOMES, *m. pl.* (mar.). Dollen, *m. mv.*, rocypinnen (eener sloep), *v. mv.*

ÉCHOMÈTRE, *m.* p. —*ko*—. Weêrklankmeéter, weêrgalmmeéter, *m.*

ÉCHOMÉTRIE, *f.* Weêrklankkunde, weêrgalmkunde, *v.*

ÉCHOPPE, *f.* Stal, *m.*, marskraem, *o.* —, POINTE DE GRAVEUR. Etsnaeld, *v.*

ÉCHOPPER, *v. a.* Met de etsnaeld graveéren.

ÉCHOUEMENT, *m.* Stranding (van een schip), *v.*

ÉCHOUER, *v. n.* Stranden, op het droog racken, tegen eene rots stooten. —, *v. a.* Doen stranden. —, *v. n.* (fig.). Mislukken, kwaelyk uytvallen. *Cette affaire a échoué.* Die zaek is misluk, slegt uytgevallen. S'—. Stranden.

ÉCHOUMENT, *m. voyez* ÉCHOUEMENT.

ÉCHU, E, *part. passé* D'ÉCHOIR.

ÉCIMER, *v. a.* Toppen, aftoppen (der boomen).

ÉCLABOUSSER, *v. a.* Beslyken, bespatten. (plek, *v.*

ÉCLABOUSSURE, *f.* Bekladding, slyk-

ÉCLAIR, *m.* p. *éklér.* Bliksem, *m.*, weêrlicht, *o.* —, (fig.). ÉCLAT. Glans, luyster, *m. Comme l'*—. Zeer snel.

ÉCLAIRAGE, *m.* p. *éklèraje.* Het verlichten (der straeten), *o.*

ÉCLAIRCIE, *f.* p. *éklèr*— (t. de mar.). Heldere plaets in de lucht, *v.*

ÉCLAIRCIR, *v. a.* p. *éklèr*—. Klaeren, helderen, klaer *of* helder maeken; verdunnen; in getal verminderen. —, (fig.). RENDRE INTELLIGIBLE, ÉVIDENT. Verklaeren, opklaeren, ophelderen, uytleggen. *Eclaircissez-moi ce passage.* Verklaer my deéze plaets. — *une affaire.* Eene zaek ophelderen. S'—, DEVENIR CLAIR. Opklaeren, ophelderen, klaer worden. *Le vent a éclairci le temps.* Den wind heéft het weder opgeklaerd. S'—. Navorschen, naspeuren, onderzoeken.

ÉCLAIRCISSEMENT, *m.* p. *éklèrcicemant.* Verklaering, opklaering, opheldering, uytlegging, *v.*

ÉCLAIRE, *f. voyez* CHÉLIDOINE.

ÉCLAIRÉ, E, *adj.* Verlicht, —, (fig.). Geleerd, schrander.

ÉCLAIRER, *v. a.* Verlichten, bestraelen. *Le soleil éclaire le monde.* De zon verlicht de aerde. —, (fig.). Agt geéven, bespieden. —, *v. n.* BRILLER. Lichten, schitteren, blinken, flikkeren. *Cette chandelle éclaire toute la chambre.* Die keêrs verlicht de gansche kamer. — à *q. q.* Iemand lichten. —, *v. impers.* Bliksemen, weêrlichten.

ÉCLAIREUR, *m.* Kondschapper (krygsman, die in het leger ter ontdekking gaet), *m.*

ÉCLAMÉ, *adj. m. Serin* —. Verminkten *of* lammen canarivogel, *m.*

ÉCLAMPSIE, *f.* p. *éklanpeie.* Stuyptrekking, *v.*

ÉCLANCHE, *f.* Bout, *m.*

ÉCLAT, *m.* Splinter, *m.*, spaen, *o.* — *de bombe.* Scherf van eene bombe. —, LUEUR BRILLANTE. Glans, luyster, *m. Je ne saurais soutenir l'— du soleil.* Ik kan den glans der zon niet verdraegen. —, (fig.). Pragt, prael, *v.* —, GLOIRE, SPLENDEUR. Roem, luyster, *m.* —, BRUIT. Gerugt, geraes, *o.* — DE RIRE. Geschater, *o.*, uytschettering van lachen, *v.* —. Rugtbaerheyd, ergernis, *v.*

ÉCLATANT, E, *adj.* Schitterend, glinsterend, blinkend, glansryk. —, BRUYANT. Rugtbaer, schaterend, schel. *Une voix —e.* Eene schelle, eene doórdringende stem. —, (fig.) EXCELLENT. Uytsteékend, voórtreffelyk. *Une action —e.* Eene uytsteékende daed.

ÉCLATER, *v. n.* Bersten, splyten, in stukken springen. *Du bois éclaté.* Gespleéten hout. —, FAIRE UN GRAND BRUIT. Een groot gerugt maeken, uytschetteren. — *de rire.* Overluyd lachen. —, BRILLER. Blinken, glinsteren, flikkeren, flonkeren, uytschynen. —, S'EMPORTER. Gram worden. — *en injures.* In scheldwoórden uytbersten. —, PARAÎTRE. Rugtbaer *of* openbaer worden. S'—, SE ROMPRE. Bersten, splyten, in stukken springen.

ÉCLECTIQUE, *adj. Philosophe* —. Wysgeêr die het waerschynlykste aenneémt, *m.*

ÉCLECTISME, *m.* Uytkiezende wysbegeêrte, *v.*, gevoelen der wysgeêren die het waerschynlykste aenneémen, *o.*

ÉCLEGME, *m.* (t. de méd.). Borstmiddel, *o.*

ÉCLIPSE, *f.* Verduystering, taening, eklips, *v.* — *de soleil.* Zonverduystering. — *de lune.* Maenverduystering. —, (fig.). Voórlygende verduystering. —, DISPARITION. Verdwyning, *v.*

ÉCLIPSER, *v. a.* Verduysteren, verdonkeren. —, (fig.). Overtreffen. *Vos talents éclipsent les miens.* Uwe bekwaemheden overtreffen de myne. S'—, (fig.). Verdwynen, wechraeken, zich wechmaeken.

ÉCLIPTIQUE, *f.* Zonneweg, teekenkring, *m.* —, *adj.* Van de zon- *of* maenverduystering.

ÉCLISSE, *f.* Kaesvorm, *m.* —, Bois

Digitized by Google

DE FENTE. Spaen, spaenhout, *o.;* spalk (heelm. werktuyg), *v.*

ÉCLISSER, *v. a.* (t. de chir.). Spalken.

ÉCLOPPÉ, E, *adj.* (fam.). Kreupel, hinkend, verminkt.

ÉCLORE (il éclôt, ils éclosent; il éclora; il éclorait; qu'il éclose; éclos, se; il n'est usité qu'aux temps ci-dessus et à la troisième personne du sing. et du pl. des temps composés. Il prend les deux *auxiliaires*), *v. n.* Gekipt *of* uytgebroeyd worden, uyt den dop komen. *Faire* —. Kippen, uytbroeyen. —, S'ÉPANOUIR. Ontluyken, ontsluyten, opengaen. —, (fig.) PARAÎTRE. Verschyneu. *Le jour commence à* —. Het begint dag te worden, den dag breékt aen.

ÉCLOS, E, *part. passé* D'ÉCLORE.

ÉCLOSION, *f.* Ontluyking, *v.*

ÉCLUSE, *f.* Sluys, spuy, *v.*, sas, *o.;* sluysdeur, *v. Lâcher, ouvrir l'*—. De sluys openzetten. L'— (ville). Sluys in Vlaenderen).

ÉCLUSÉE, *f.* Het water dat uytloopt als de sluys open gezet is, *o.*

ÉCLUSIER, *m.* p. *éklusié.* Sluysmeester, *m.*

ÉCOBANS, *m. pl.* (t. de mar.). Kluysgaten, *o. mv.*

ÉCOBUE, *f.* Gekromd houweel, *o.*

ÉCOFRAI, **ÉCOFROI**, *m.* Werktafel, *v.*

ÉCOINÇON, **ÉCOINSON**, *m.* Hoeksteen, *m.;* hoekkas, *v.*

ÉCOLÂTRE, *m.* Schoólaster, *m.*

ÉCOLE, *f.* Schoól, leerschoól, oefenschoól, oefenplaets, *v. Tenir* —. Schoól houden. *Aller à l'*—. Te schoól gaen. — *primaire.* Kinderschoól, laegere schoól. — *normale.* Schoól tot vorming van onderwyzers. *Faire l'— buissonnière.* De schoól verzuymen, lanterfanten. *Dire les nouvelles de l'*—. Uyt de schoól klappen.

ÉCOLIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Schoólier, schoóljongen, leerling, *m.* —, *f.* Schoólierster, schoóldogter, *v.*

ÉCOLLETÉ, E, *adj.* Uytgesneéden.

ÉCONDUIRE, *v. a.* Weygeren, afwyzen, ontzeggen, afslaen.

ÉCONOMAT, *m.* p. —*ma.* Bestier van eenen huyshouder, *o.*

ÉCONOME, *adj.* et *s.* Huyshoudend, spaerzaem, zuynig. —, *m.* Huyshouder, huysbestierder, *m.*

ÉCONOMIE, *f.* Huyshouding, *v.*, huysbestier, *o. Entendre l'*—. De huyshouding verstaen. *L'— de l'état.* De inrigting van het staetsbestier; staetkunde, *v.* — *rurale.* Bestier der landgoederen.

ÉCONOMIQUE, *adj.* et *s.* Huyshoudend, huysselyk. —, *f.* Bestier van eenen staet *of* huysgezin, *o.*

ÉCONOMIQUEMENT, *adv.* Huyshoudelyk, zuyniglyk, op eene spaerzaeme wyze.

ÉCONOMISER, *v. a.* Met spaerzaemheyd bestieren, huyshouden. —, ÉPARGNER. Spaeren, bespaeren.

ÉCONOMISTE, *m.* Huyshoudkundigen; staetkundigen, *m.*

ÉCOPE, *f.* Hoósvat (op de schepen en by bleekers), *o.*

ÉCOPERCHE, *f.* Stellagiestyl, kraenbalk, hefboom, *m.*

ÉCORCE, *f.* Schors, schel, schil, *v.*, bast, *m.* —, (fig.). Schyn, *m.*, schynbaerheyd, *v.*, het uytwendige.

ÉCORCEMENT, *m.* Ontschorsing, ontbasting, *v.*

ÉCORCER, *v. a.* Ontschorsen, ontbasten.

ÉCORCHÉE, *f.* Soórt van zeeslek, *v.*

ÉCORCHER, *v. a.* De huyd *of* het vel afstroopen, villen, afvillen. —, (fig.). Scheêren, te veél doen betaelen. *S'*—. Het vel kwetsen *of* schrammen.

ÉCORCHERIE, *f.* Villery, vilplaets, *v.* —, (fig. *et* fam.). Herberg waer men te veél doet betaelen, *v.*

ÉCORCHEUR, *m.* Viller, *m.* —, (fig. *et* fam.). Die te veél doet betaelen.

ÉCORCHURE, *f.* Schram, schramp, ontvelling, ophaeling van het vel.

ÉCORE, *f.* (mar.). Steylen wal, *m.*, steyle kust, *v.*

ÉCORNER, *v. a.* De hoórns afbreéken, onthoórnen. —, CASSER LES ANGLES. De hoeken wechneémen. —, (fam.). Verminderen, afbreuk doen.

ÉCORNIFLER, *v. a.* (fam.). Op schuym loopen, panlikken.

ÉCORNIFLERIE, *f.* (fam.). Schuymloopery, panlikkery, *v.*

ÉCORNIFLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Schuymlooper, panlikker, tafelschuymer, *m.;* schuymloopster, panlikster, tafelschuymster, *v.*

ÉCORNURE, *f.* Afgebroken stuk van eenen hoek, *o.*

ÉCOSSAIS, E, *adj.* et *s.* p. *ékocé*, —*cèze.* Schotsch. *L'—, la langue* —*e.* Het schotsch, de schotsche tael. *A l'*—*e.* Op zyn schotsch. —, *m.* Schot, schotlander, *m.* —, *f.* Schotsche vrouw, *v.*

ÉCOSSE, *f.* p. *ékoce.* Schotland, *o.*

ÉCOSSER, *v. a.* p. *ékocer.* Pellen, doppen, uytdoppen.

ÉCOSSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Peller, *m.;* pelster, *v.*

ÉCOT, *m.* Gelag, verteêr (in eene herberg), *o.* —, COMPAGNIE DE TABLE. Tafelgezelschap, *o.* —. Stam (waernen nog stompen van afgekapte takken staen), *m.*

ÉCÔTAGE, *m.* Het stroopen der tabaksbladen, *o.*

ÉCOTARD, *m.* p. —*tar.* (t. de mar.). Rusten (der hoofdtouwen), *v. mv.*

ÉCÔTÉ, E, *adj.* *Tronc* — (blas.). Stam waer de dunne takken afgekapt zyn, *m.*

ÉCÔTER, *v. a.* Tabaksbladen stroopen. — *un arbre.* Eenen boom aftoppen.

ÉCOUANE, *f.* (monn.). Muntersvyl, *v.*

ÉCOUANER, *v. a.* Muntstukken op hun gewigt brengen, afraspen.

ÉCOUER, *v. a.* Kortsteêrten, den steêrt afsnyden.

ÉCOUET, *m.* p. *ékouè.* (t. de mar.). Hals, *m.*

ÉCOUFLE, *m.* Wouw, kiekendief, *m.*

ÉCOULEMENT, *m.* Afwatering, aflooping van water, nedervlieting, nedervloeying, *v.*

ÉCOULER, S'ÉCOULER, *v. pr.* et *n.* Afloopen, afwateren, afvlieten, afvloeyen, wechlekken. —, (fig.). Verloopen, voórbygaen, verdwynen. *Le temps s'écoule.* Den tyd verloopt, gaet voórby. *L'argent s'écoule.* Het geld verdwynt ongemerkt. *S'— de la mémoire.* Ontgaen, uyt de gedagten gaen.

ÉCOUPE, **ÉCOUPÉE**, *f.* Zwabber, scheépsdwyl, *m.*

ÉCOURGEON, *m.* Vroege gerst, zomer gerst, *v.*

ÉCOURTER, *v. a.* Korten, afsnyden, iets korter maeken. —, COUPER LA QUEUE ET LES OREILLES. Kortsteêrten en kortooren. — *un chien, un cheval.* Eenen hond, een peêrd, den steêrt en de ooren afsnyden.

ÉCOUTANT, E, *adj.* et *s.* Hoorend, luysterend.

ÉCOUTE, *f.* Luysterplaets, *v.*, luysterhoekje (waer men hooren kan zonder gezien te worden), *o. Etre aux* —*s.* Staen luysteren, luystervinken. —, CORDAGE (mar.). Schoot, *m.* *Filer l'*—. Den schoot vieren.

ÉCOUTER, *v. a.* Hooren, aenhooren, toehooren, luysteren, toeluysteren, gehoor geéven. *S'*—. Met zichzelven welstaen.

ÉCOUTE-S'IL-PLEUT, *m.* au pl. *des écoute-s'il-pleut.* Sluysmolen, *m.* —, (fam.). Ydele hoóp, *v.*

ÉCOUTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Luysteraer, *m.;* luysteraerster, *v.*

ÉCOUTEUX, *adj. m. Cheval* —. Schigtig peêrd, *o.*

ÉCOUTILLE, *f.* (t. de mar.). Luyk (van een schip), *o.*

ÉCOUTILLON, *m.* (t. de mar.). Vierkante opening in het luyk, *v.*

* **ÉCOUVETTE**, *f.* p. —*vète.* Borstel, *m.*

ÉCOUVILLON, *m.* Ovendwyl; wischer, *m.*

ÉCOUVILLONNER, *v. a.* Met den ovendwyl *of* wischer schoonmaeken.

ECPHRACTIQUE, *adj.* p. *ekfraktik.* (t. de méd.). Openend.

ECPIESME, *m.* p. *ekpièsme.* Bekneelbreuk, *v.*

ÉCRAN, *m.* (meuble). Vuerscherm, *o.*

ÉCRANCHER, *v. a.* De kwaede vouwen uyt het laken stryken.

ÉCRASÉ, E, *adj.* Plat, ineengedrukt, ineengedrongen. *Taille* —*ée.* Ineengedrongene gestalte, *v. Nez* —. Platneus, *m.*

ÉCRASEMENT, *m.* Verplettering, *v.*

ÉCRASER, *v. a.* Verpletteren, verpletten. —, (fig.). Bederven, in den grond helpen; vernielen.

ÉCRÈMER, *v. a.* Ontroomen, den room afscheppen. —, (fig.). Het beste van iets neémen.

ÉCRÉMOIRE, *f.* p. —*moare.* Vuerwerkerslepel, *m.*

ÉCRÉNAGE, *m.* Afbaerding (van gegoótene letters), *v.*

ÉCRÉNER, *v. a.* Afbaerden.

ÉCRÉNOIR, *m.* Afbaerder, *m.*, lettergieterswerktuyg, *o.*

ÉCRÊTER, *v. a.* (t. mil.). Het bovenste gedeelte van eenen muer, van stormpaelen, enz., afschieten, afneémen. — UN COQ. Eenen haen den kam afsnyden.

ÉCREVISSE, *f.* Kreêft, *m.*

ÉCRIER (S'), *v. pr.* Uytroepen, uytschreeuwen. — *d'admiration, de joie.* Van verwondering, van vreugde uytroepen.

ÉCRILLE, *f.* Rooster (in eenen vyver), *m.*

ÉCRIN, *m.* Juweelkistje, *o.*

ÉCRIRE (j'écris, tu écris, il écrit, nous écrivons, vous écrivez, ils écrivent; j'écrivais, etc.; j'écrivis, etc.; j'écrirai, etc.; j'écrirais, etc.; écris, écrivons, écrivez; que j'écrive, etc.; que j'écrivisse, etc.; écrivant; écrit, te), *v. a.*, *n.* et *irr.* Schryven, in geschrift stellen, beschryven. *Papier à* —. Schryfpapier, *o. Plume à* —. Schryfpen, *v. Table pour* —. Schryftafel, *v.* ENVIE OU DÉMANGEAISON D'—. Schryfzugt, *v. Il ne suffit pas de donner des paroles, il faut* —. Beloóven is niet genoegzaem, gy moet u rechtelyk verbinden.

ÉCRISÉE, *f. voyez* ÉCRISÉE.

ÉCRIT, *m.* Schrift, geschrift, werk, *o.* *Par* —. Schriftelyk, schriftelings.

ÉCRITEAU, *m.* p. —*tô.* Opschrift, *o.*

ÉCRITOIRE, *f.* Schryfkoóker, inktkoóker, *m.*

ÉCRITURE, *f.* Schrift, geschrift, *o.* —, MANIÈRE DE FORMER SES LETTRES. Schrift, *o.*, hand, *v. Son* — *est aussi lisible que si elle était moulée.* Zyn schrift is zoo leésbaer als of hy gedrukt was. *L'— sainte.* Het heylige schrift. —*s* (t. de pal.). Schriften, schriftelyke bewyzen, *o. mv.* — (t. de comm.). Het boekhouden, *o.*, boekhouding, *v.*

* **ÉCRIVAILLER**, *v. a.* (fam.). Veel en slegt schryven. (zugt, *v.*

* **ÉCRIVAILLERIE**, *f.* (fam.). Schryf-

* **ÉCRIVAILLEUR**, *m.* (fam.). Krabbelaer, *m.*

ÉCRIVAIN, *m.* p. —*vin.* Schryfmeester, *m.* —, Schryver (voór het publiek), *m.*

ÉCRIVASSIER, *m. voyez* ÉCRIVAILLEUR.

ÉCROU, *m.* Gat, *o.*, moer (eener schroef), *v.* —, ARTICLE, ACTE D'EMPRISONNEMENT. Rol der gevangenen, *v.*

ÉCROUELLES, *f. pl.* p. *ékrouèles.* Klierzeswel, koningszeer, *o.*

Digitized by Google

ÉCROUELLEUX, EUSE, *adj.* Kliergezwelstig.
ÉCROUER, *v. a.* Op de gevangen rol aenschryven; in de gevangenis zetten.
ÉCROUIR, *v. a.* Metael koud smeeden, hameren.
ÉCROUISSEMENT, *m.* Het koud smeeden, het hameren der metaelen.
ÉCROULEMENT, *m.* Instorting, invalling, inzakking, *v.* —, (fig.). Ondergang, *m.*, verval, *o.*
ÉCROULER (S'), *v. pr.* Instorten, invallen, inzakken. —, (fig.). Vervallen, vergaen.
ÉCROÛTER, *v. a.* Ontkorsten.
ÉCRU, E, *adj.* Ruw, ongebleekt, onbewerkt.
ÉCRUS, *f. pl.* Op bouwland nieuw gewassen bout, *o.*
ECSARCOME, *m.* (chir.). Vleeschgewas, *o.*
ECTHÈSE, *f.* p. *ektèse.* Geloofsbelydenis van Heraclius, *v.*
ECTHYMOSE, *f.* (t. de méd.). Beweeging en uytzetting van het bloed, *v.*
ECTROPION, *m.* (t. de méd.). Omkeering van het onderste ooglid, *v.*
ECTROTIQUE, *adj.* (t. de méd.). *Remède* —. Afdryvend middel.
ECTYLOTIQUE, *adj.* (t. de méd.). Dat de hardigheden cloet verteêren; dat het hair doet uytvallen.
ECTYPE, *f.* Afdruk, *m.*, namaeksel (van eenen gedenkpenning, zegel, enz.), *o.*
ÉCU, *m.* Schild; wapenschild, *m.* en *o.* —(monnaie). Kroon, *v.*, daelder, *m.*
ÉCUBIER, *m.* p. *ékubié.* Kluysgat (waerdoór het ankertouw gaet), *o.*
ÉCUEIL, *m.* p. *ékeul.* Klip, rots onder water, *v.* —, (fig.). Klip, *v.*, gevaer (voór de deugd, enz.), *o.* *Le monde est plein d'—s.* De wereld is vol klippen.
ÉCUELLE, *f.* p. *ékuèle.* Kom, *v.*, nap, *v.* en *m.* METTRE TOUT PAR —S (prov.). Niets spaeren om iemand wel te onthaelen. — D'EAU (plante). Waternavelkruyd, *o.*
ÉCUELLÉE, *f.* p. *ékuélée.* Komvol, *v.*
ÉCUISSER, *v. a.* p. *ékuicer.* Eenen boom in het omhakken doen splyten.
ÉCULER, *v. a.* — *des souliers.* Schoenen nedertreêden, neêrgaen. — *de la cire.* Was tot koeken maeken.
ÉCUMANT, E, *adj.* Schuymend.
ÉCUME, *f.* Schuym, *o.*
ÉCUMÉNIQUE, ETC. *voyez* OECUMÉNIQUE, etc.
ÉCUMER, *v. n.* Schuymen. *La mer écume.* De zee schuymt. — (de colère, de rage). Schuymbekken. —, *v. a.* Schuymen, afschuymen, het schuym afdoen. — LES MERS (fig.). De zee schuymen, op zee rooven. — LES MARMITES (fam.). Op schuym loopen, tafel schuymen.
ÉCUMETTE, *f.* Schuymlepeltje, *o.*
ÉCUMEUR, *m.* — *de mer.* Zeeschuymer, zeeroover, *m.* — *de marmite.* Tafelschuymer, paulikker, *m.*
ÉCUMEUX, EUSE, *adj.* Schuymagtig, schuymend.
ÉCUMOIRE, *f.* Schuymspaen, *o.*
ÉCURAGE, *m.* Het schueren.
ÉCURER, *v. a.* Schueren, afschueren, reynigen, schoonmaeken.
ÉCUREUIL, *m.* p. —*reul.* Eekhoórntje, *o.* — (poisson). Zekeren visch, *m.*
ÉCUREUR, *m.* Schuerder, *m.*
ÉCUREUSE, *f.* Schuerster, *v.*
ÉCURIE, *f.* Stal, peêrdenstal, *m.*
ÉCUSSON, *m.* p. *ékuçon.* (t. de blas.). Wapenschild, *m.* en *o.* —. Plaetje (om het sleutelgat), *o.* GREFFE EN — (jard.). Oculatie, *v.* — (t. de méd.). Kruydkussentje, *o.* —, FRONTON (mar.). Spiegel (van een schip), *m.* — (d'un insecte). Schild, *m.* en *o.*
ÉCUSSONNER, *v. a.* Oculeêren, enten.

ÉCUSSONNOIR, *m.* p. *ékuçonoar* (couteau). Oculeêrmes, *o.*
ÉCUYER, *m.* p. *ékui-ié.* Schildknaep, wapendraeger, *m.* — (titre). Jonker, edelman, *m.* —. Ryschoólhouder, ryder, peêrdenberyder, pikeur, *m.* —, INTENDANT DES ÉCURIES. Stalmeester, *m.* *Grand* —. Opperstalmeester. —. Leyjonker (eener dame), *m.* — TRANCHANT. Voórproever, voórsnyder, voórdiener (aen de tafel van eenen vorst), *m.* —, (jard.). Staek, pael; wilden schoót, *m.*
EDDA, *f.* p. *éda.* Verhandeling over den godsdienst der noórdsche volkeren, *v.*
ÉDÉMATEUX, EUSE, *adj.* *voyez* OEDÉMATEUX.
ÉDÈME, *m.* *voyez* OEDÈME.
ÉDEN, *m.* Aerdsch paradys, *o.*
ÉDENTÉ, E, *adj.* p. *édanté.* Tandeloos. —s, *m. pl.* (t. d'hist. nat.). Viervoetige dieren zonder snytandén, *o. mv.*
ÉDENTER, *v. a.* Onttanden, de tanden breêken *of* uyttrekken.
ÉDIFIANT, E, *adj.* Stigtelyk, stigtend.
ÉDIFICATEUR, *m.* (inusité). Bouwer, stigter, *m.*
ÉDIFICATION, *f.* Bouwing, stigting (van gebouwen aen den godsdienst toegewyd), *v.* —, (fig.). Stigting (goed voórbeêld geêven), *v.*
ÉDIFICE, *m.* Gebouw, gestigt, *o.*
ÉDIFIÉ, E, *adj.* Gebouwd, gestigt. —, (fig.). Aengedaen van. MAL — Ontstigt, verergerd.
ÉDIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Bouwen, stigten. —, (fig.). Stigten, doór goede voórbeêlden leeren.
ÉDILE, *m.* (antiq.). Bouwmeester (by de Romeynen), *m.*
ÉDILITÉ, *f.* Bouwmeesterschap, *o.*
ÉDIT, *m.* p. —*di.* Gebod, plakkaert, edict, vorstelyk bevelschrift, *o.*
ÉDITEUR, *m.* Uytgeêver (van eenen boek), *m.*
ÉDITION, *f.* Uytgeeve, *v.*, druk (van eenen boek), *m.*
ÉDREDON, *m.* (duvet). Zeer fyn dons, *o.*
* **ÉDUCATEUR,** *m.* Opvoeder, *m.*
ÉDUCATION, *f.* Opvoeding, opvoedingskonst; opbrenging, *v.*
* **ÉDUCATRICE,** *f.* Opvoedster, *v.*
ÉDULCORATION, *f.* Verzoeting, *v.*
ÉDULCORER, *v. a.* (chim.). Verzoeten.
ÉDUQUER, *v. a.* (fam.). Opvoeden, onderwyzen.
ÉFAUFILER, *v. a.* Uytrafelen.
EFFAÇABLE, *adj.* Uytwischbaer, uytveêgbaer.
EFFACER, *v. a.* p. *éfacer.* Uytwischen, uytschrabben, uytveêgen, uytdoen. —, (fig.) DÉTRUIRE; FAIRE OUBLIER. Uytwisschen, doen vergeêten. — *q. c. de la mémoire.* Iets uyt het geheugen doen gaen, doen vergeêten. —, (fig.) SURPASSER. Overtreffen, verdonkeren, verduysteren. *Il a effacé la gloire de ses ancêtres.* Hy heeft den roem zyner voórvaders verdonkerd, hen in roem overtroffen.
EFFACURE, *f.* Uytwissching, *v.*
EFFANER, *v. a.* Ontbladeren, afbladeren.
EFFARÉ, E, *adj.* Ontsteld, verschrikt, ontroerd, verbaesd.
EFFARER, *v. a.* Ontstellen, ontroeren, verschrikken, verbaezen. *S'*—. Zich ontstellen.
EFFAROUCHÉ, E, *adj.* Verschrikt, ontsteld, vervaerd.
EFFAROUCHER, *v. a.* Verschrikken, vervaeren, vervaerd maeken. —, (fig.) ÉLOIGNER. Afschrikken. *S'*—. Verschrikken.
EFFECTIF, IVE, *adj.* Daedelyk, weêzenlyk, werkelyk, ten vollen; waeragtig, opregt. *Cet homme est* —. Dien man is opregt.
EFFECTIVEMENT, *adv.* p. *éfek*—. Waerlyk, daedelyk, inderdaed, werkelyk.

EFFECTRICE, *adj. f.* *Cause* —. Uytwerkende oorzaek, *v.*
EFFECTUER, *v. a.* p. *éfek*—. Uytvoeren, verrigten, uytwerken, volbrengen, vervullen.
EFFÉMINATION, *f.* Verwyfdheyd, *v.*
EFFÉMINÉ, E, *adj.* et *s.* p. *éfé*—. Verwyfd, wyfagtig.
EFFÉMINÉMENT, *adv.* Verwyfdelyk.
EFFÉMINER, *v. a.* et *pr.* Verwyven.
EFFENDI, *m.* Wetgeleerden (in Turkyen), *m.*
EFFERVESCENCE, *f.* Opzieding, opgisting, *v.* —, (fig.). Drift, *m.* en *v.*, hevigheyd, ontroering, *v.*
EFFET, *m.* p. *éfè.* Werking, uytwerking, *v.*, uytwerksel, gevrogt, *o.*, vrugt, *v.* *Cela ne saurait faire un bon* —. Dat kan geene goede uytwerking doen. —, EXÉCUTION. Uytvoering, volbrenging, *v.* —. Wissel, wisselbrief, *m.* —s. Roerende goederen, *o. mv.* —s CIVILS. Borgerlyke voórrechten. —s PUBLICS. Renten, *m. mv.* EN —. Inderdaed, waerlyk. POUR CET —, à CET —. Tot dien eynde. A QUEL —? Waerom? waertoe? A L'— DE. Ten eynde, ten eynde dat.
EFFEUILLAISON, *f.* p. *éfeu-llèzon.* Ontblading, ontbladering, *v.*
EFFEUILLER, *v. a.* p. *éfeu-ller.* Ontbladen, ontbladeren. *S'*—. De bladeren verliezen.
EFFICACE, *adj.* p. *éfika*—. Kragtig, kragtdaedig, uytwerkend. *Un remède* —. Een kragtig geneêsmiddel. *La grâce* —. De kragtdaedige genade.
EFFICACEMENT, *adv.* Kragtiglyk, kragtdaedigly k.
EFFICACITÉ, *f.* Kragt, kragtdaedigheyd, *v.*
EFFICIENT, E, *adj.* p. *éficiant.* Werkend, uytwerkend. *Cause* —*e.* Werkende, uytwerkende oorzaek.
EFFIGIE, *f.* Beêld, *o.*, beêldtenis, *v.* *Il fut pendu en* —. Hy wierd in zyne beêldtenis opgehangen.
* **EFFIGIER,** *v. a.* p. *éfijier.* In beêldtenis straffen.
EFFILÉ, *m.* Franie; rafeling, *v.*
EFFILÉ, E, *adj.* p. *éfilé.* Lang en dun, schrael, smal, mager.
EFFILER, *v. a.* et *pr.* p. *éfi*—. Rafelen, uytrafelen, pluyzen, de draeden van eene stoffe uyttrekken.
EFFILOCHER, *v. a.* Uytrafelen.
EFFILOQUER, *v. a.* p. *éfiloker.* Rafelen, uytrafelen, ontrafelen.
EFFILOQUES, *f. pl.* Rafelzyde, *v.*
EFFILURE, *f.* Rafeling, uytrafeling, *v.*
EFFIOLER, *v. a.* Ontbladeren.
EFFLANQUER, *v. a.* p. *éflanker.* Vermageren; afryden. — *un cheval.* Een peêrd den bek afryden.
EFFLEURAGE, *m.* p. *éfleuraje.* Afschaeving, afschrabbing (van huyden), *v.*
EFFLEURER, *v. a.* p. *éfleurer.* Ontbloemen. —, (fig.). Ligtelyk bozeeren, schrammen, afschaeven. —, (fig.). Eventjes aenraeken, ligt over eene zaek loopen. *Il n'a fait qu'— la question.* Hy heeft die vraeg maer even aengeroerd.
EFFLEURIR, *v. n.* (chim.). Beschimmelen.
EFFLORESCENCE, *f.* p. *éflorèsçance.* (chim.). Beschimmeling, *v.* —, ÉRUPTION DE TUMEURS (méd.). Puysten, *v. mv.* —, (bot.). Bloeytyd, *m.*
EFFLOTTER, *v. a.* Van eene vloót verwyderen. —, *v. n.* Zich van eene vloót verwyderen, van dezelve afraeken.
EFFLUENCE, *f.* p *éfluan*—. Uytvloeying, *v.*; uytvloeysel, *o.*
EFFLUENT, E, *adj.* Uytvlooyend, uytstroomend.
EFFONDREMENT, *m.* p. *éfondremant.* Diepe uytgraeving, uytspitting, omdelving, *v.*
EFFONDRER, *v. a.* Uytspitten, uytgraeven. —, ENFONCER. Instooten, inslaen, opbreêken. — *un tonneau.*

Digitized by Google

Eene ton inslaen. — *de la volaille.* Het ingewand uyt gevogelte neémen.

EFFONDRILLES, *f. pl.* Grondsop, zinksel, *o.*

EFFORCER (S'), *v. pr.* Poogen, tragten, streéven, zich bevlytigen, zyne kragten inspannen.

EFFORT, *m.* p. *éfor.* Pooging, tragting, streéving, *v.*, geweld, *o. Faire tous ses —s.* Alle zyne kragten inspannen. —, Peine, fatigue. Moeyte, *v. Il en est venu à bout sans beaucoup d'—s.* Hy heéft zonder veél moeyte zyn oogmerk bereykt. —, Extension violente d'un muscle. Verrekking, uytspanning der spieren, *v.*

EFFRACTION, *f.* p. *éfrakcion.* (prat.). Openbreéking, inbreéking, braek, *v.*

EFFRAIE, *f.* p. *éfrè.* Kerkuyl, steenuyl, *m.*

EFFRAYANT, E, *adj.* Schrikkelyk, verschrikkend, vervaerlyk, ysselyk.

EFFRAYER, *v. n.* p. *éfré-ier.* Verschrikken, schrik aenjaegen. S'—. Schrikken, bang worden. *Il s'effraie de peu de choses.* Hy schrikt over eene kleynigheyd.

EFFRÉNÉ, E, *adj.* Losbandig, ongebonden, toomeloos.

* **EFFRÉNÉMENT**, *adv.* Toomeloos, ongebondenlyk.

EFFRÉNÉMENT, *m.* Toomeloosheyd, losbandigheyd, ongebondenheyd, *v.*

EFFRITER, *v. a.* Uytmergelen. — *une terre.* Eenen akker uytmergelen, onvrugtbaer maeken. S'—. Uytgemergeld worden.

EFFROI, *m.* p. *éfroa.* Schrik, *m.*, vervaerdheyd, ysselykheyd, *v.*

EFFRONTÉ, E, *adj.* et *s.* Schaemteloos, stout, onbeschaemd. *Un —.* Eenen onbeschaemden mensch.

EFFRONTÉMENT, *adv.* Onbeschaemdelyk, stoutelyk, schaemteloos.

EFFRONTERIE, *f.* p. *éfron—.* Schaemteloosheyd, onbeschaemdheyd, stoutheyd, *v.*

EFFROYABLE, *adj.* p. *éfroa-iable.* Schrikkelyk, verschrikkelyk, vervaerlyk, vreesselyk, ysselyk. —, (fig.). Zeer leelyk, afschouwelyk. —, Excessif. Schrikkelyk, ongemeen.

EFFROYABLEMENT, *adv.* Schrikkelyk, vervaerlyk, vreesselyk, ysselyk, op eene verschrikkelyke wyze.

EFFUMER, *v. a.* Ligtelyk afschetsen *of* schilderen.

EFFUSION, *f.* p. *éfuzion.* Uytstorting, uytgieting, vergieting, *v.* — *de sang.* Vergieting van bloed, bloedstorting, *v.* — *de cœur.* Opening van het hert, vertrouwelyke openbaering der gedagten.

ÉFOURCEAU, *m.* p. *—çô.* (machine). Heurst (om zwaere lasten te voeren), *m.*

ÉGAGROPILE, *f.* Hairbal (in de maeg van sommige dieren), *m.*

ÉGAL, E, *adj.* et *s.* Gelyk, gelykvormig. *Deux personnes d'un âge —.* Twee persoonen van gelyken ouderdom. —, Indifférent. Onverschillig. *Cela m'est —.* Dat is my eveneens. —, Uni. Gelyk, effen, glad. A l'— de. Even zoo zeer. —, m.*Mon —. Myns gelyken.

ÉGALÉ, E, *adj.* (fauc.). Gesprenkeld, met plekken.

ÉGALEMENT, *adv.* Gelykelyk, op gelyke wyze. —, Autant. Zoo veél, zoo zeer.

ÉGALER, *v. a.* Gelyk maeken, gelyk stellen. —, Rendre uni. Gelyk *of* effen maeken, effenen. —, Etre égal à. Evenaeren, gelyk zyn. *Vous égalez votre frère en valeur.* Gy evenaert uwen broeder in dapperheyd, in moed. —, (fig.). Vergelyken, gelyken. S'—. Zich gelyk stellen met.

ÉGALISATION, *f.* (prat.). Gelykmaeking, vereffening, *v.*

ÉGALISER, *v. a.* (prat.). Gelykmaeken, vereffenen, in gelyke deelen verdeelen. —, Rendre uni. Gelykmaeken, effenen. — *le terrain.* Den grond effen maeken.

ÉGALITÉ, *f.* Gelykheyd, gelykvormigheyd, eenpaerigheyd, gelykaerdigheyd, *v.* —, Droits égaux. Gelyke rechten.

ÉGALURES, *f. pl.* (fauc.). Witte sprenkels op den rug van eenen vogel, *v. mv.*

ÉGARD, *m.* p. *égar.* Agt, zorg, *v.* —s, déférence. Agting, *v.*, eerbied, *m. A l'— de.* Ten opzigte van, ten aenzien van. *Avoir de grands —s pour q. q.* Groote agting voór iemand hebben. —, Rapport. Opzigt, aenzien, *o. A cet —.* In dat opzigt. *Eu — à.* Ten opzigte van, in aenzien van.

ÉGARD, *m.* (tribunal). Eertyds gerechtshof der ridders van Malta, *o.*

ÉGAREMENT, *m.* (inus.). Dwaeling, afdwaeling, doóling (op weg), *v.* —s, désordres. Buytensporigheyd, losbandigheyd, *v.* —, Aliénation d'esprit. Zinneloosheyd, *v.*

ÉGARER, *v. a.* Doen dwaelen, van den regten weg afleyden, —, (fig.). Op den doólweg brengen, doen doólen; verbysteren. —, Prendre pour le moment. Verleggen, misleggen. *J'ai égaré ces papiers.* Ik heb die papieren misleid. S'—. Van zynen weg raeken, doólen, dwaelen. —, (fig.). Doólen, dwaelen, verdoólen, feylen, zich vergissen. *S'— dans ses pensées.* Zich in zyne gedagten verliezen, vergissen.

ÉGARROTTÉ, E, *adj.* p. *égarô—* (t. de man.). Aen de schoft bezeerd.

ÉGAYER, *v. a.* (word geconj. als *payer*). Verheugen, verlustigen, vermaeken, vervrolyken, verblyden. —, (t. de jard.). — *un arbre.* Eenen boom besnoeyen, dunnen. S'—. Zich verblyden, verheugen *of* vermaeken. *S'— aux dépens de q. q.* Zich ten koste van iemand vermaeken; iemand bespotten *of* uytlachen.

ÉGIDE, *f.* Schild van Pallas *of* Minerva, *m.* en *o.* —, (fig.). Défense. Bescherming, *v. Il me sert d'—.* Hy is mynen beschermer.

ÉGILOPS, *m.* (ulcère). Geytenoog (zweêr), *o.*

ÉGLANTIER, *m.* p. *—tié.* Wilden roozelaer, egelantier, *m.*

ÉGLANTINE, *f.* Veldroos, wilde roos, *v.*

ÉGLEFIN, *m.* (poisson). Schelvisch, *m.*

ÉGLISE, *f.* Kerk, vergadering der geloovigen, *v.* —, Temple. Kerk, *v.*, tempel, *m.* — *cathédrale.* Hoofdkerk, domkerk, *v.* —, Etat ecclésiastique. Kerk, geestelykheyd, *v.*

ÉGLOGUE, *f.* p. *—ghe.* Herdersdicht, *o.*

ÉGOGER, *v. a.* p. *—jer* (t. de tann.). Van eene huyd de ooren en den steêrt afsnyden.

ÉGOHINE, *f.* (scie). Handzaeg, *v.*

ÉGOÏSER, *v. n.* p. *égo-izer* (peu usité). Te veél van zichzelven spreéken, zyn eygen belang zoeken.

ÉGOÏSME, *m.* p. *égo-isme.* Zelfliefde, eygenliefde, zelfzugt, *v.*

ÉGOÏSTE, *m.* Zelfzugtigen, egoïst, *m.*

ÉGORGER, *v. a.* Keélen, de keél afsnyden, dooden, vermoorden, slagten, ombrengen, verworgen. —, (fig.). Ruiner. In den grond helpen, ten val brengen, verarmen.

ÉGORGEUR, *m.* Moordenaer, moorder, *m.*

ÉGOSILLER, *v. a.* (inus.). Keélen, vermoorden. S'—. Zich overschreeuwen.

ÉGOÛT, *m.* p. *égou.* Drop, afdrup, afloop van het water, vuylnisput, *m.*, rioól, *o.* —, (fig.). Verzamelplaets van slegt volk, *v.*

ÉGOUTTER, *v. n.* et *pr.* Verlekken, afdruppen, uytdruypen, aflekken. —, *v. a.* Laeten afdruppen. — *un chapeau.* Eenen hoed heet opmaeken.

ÉGOUTTOIR, *m.* Verlekbak, rooster, *m.* —, Ecoûr. Drop, afdrup, *m.*; rioól, *o.*

ÉGOUTTURES, *f. pl.* Laetste druppels die van iets afdruppen, *m. mv.*

ÉGRAPPER, *v. a.* De druyven van den tros plukken.

ÉGRAPPOIR, *m.* Tuyg om de druyven van den tros te plukken, *o.*; rooster tot het afscheyden der mynstoffen, *m.*

ÉGRATIGNER, *v. a.* Krabben, bekrabben, opkrabben, schrabben. — (t. de peint.). Op natten kalk schilderen.

ÉGRATIGNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Krabber, schrabber, *m.*; krabster, schrabster, *v.*

ÉGRATIGNOIR, *m.* (outil). Krabber, *m.*

ÉGRATIGNURE, *f.* Krab, schrab, schram, *v.*

ÉGRAVILLONNER, *v. a.* (t. de jard.). De oude aerde tusschen de wortelen uythaelen.

ÉGRENÉ, E, *adj.* Aen het graen gewend (spr. van vogels). *Etoffe —e.* Stoffe die niet ingepakt is.

ÉGRENER, *v. a.* De korrels uyt de gewassen doen *of* uythaelen. S'—. Korrelen.

ÉGRENOIRE, *f.* p. *—noare.* Kleyne vogelkooy, *v.*

ÉGRILLARD, E, *adj.* et *s.* p. *—lar.* Vrolyk, lustig, levendig, koddig. —, *m.* Snaek, *m.*

ÉGRILLOIR, *m.* Tralie, *v.*, vyverrooster, *m.*

ÉGRISÉE, *f.* Diamantpoeyer, *o.*

ÉGRISER, *v. a.* Het ruwe van eenen diamant afslypen.

ÉGRISOIR, *m.* Doos om het ruw van diamanten af te slypen; griseérdoos, *u.*

ÉGRUGEOIR, *m.* p. *—joar.* Houten vyzel om zout te vergruyzen, *m.* —. Hekel, *m.*; bank om den kemp te hekelen, *v.*

ÉGRUGER, *v. a.* p. *—jer.* Vergruyzen, stampen.

ÉGRUGEURE, *f.* Gruys, *o.*

ÉGUEULÉ, E, *s. m.* et *f.* (pop. *et* bas.). Onbeschoften, *m.*; onbeschofte, *v.*

ÉGUEULER, *v. a.* Den hals van eene flesch, enz., afbreéken. S'— (pop.). Zich overschreeuwen.

ÉGYPTE, *f.* Egypten.

ÉGYPTIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* p. *égypci-in*, *—ène.* Egyptenaer, *m.*; Egyptenaersche, *v.* —, *adj.* Egyptisch.

EH! *interj.* Ach! oóh! — *bien!* Wel! wel nu!

ÉHANCHÉ, E, *adj. voyez* Déhanché.

ÉHERBER, *v. a. voyez* Sarcler.

ÉHONTÉ, E, *adj.* et *s.* Schaemteloos, onbeschaemd.

ÉHOUPER, *v. a.* p. *éou—.* Boomen toppen, afstoppen.

ÉJACULATEUR, *m.* (t. d'anat.). Uytwerpspier, *v.*

ÉJACULATION, *f.* Uytspruyting van eenig vogt, *v.* —, Prière fervente. Schietgebed, kort en vuerig gebed, *o.*

ÉJACULATOIRE, *adj.* (t. d'anat.). Uytwerpend.

ÉJAMBER, *v. a.* Tabak stroopen.

ÉJECTION, *f.* p. *éjèkcion* (méd.). Uytwerping, afdryving, *v.* —, (prat.). Uytjaeging, verdryving, *v.*

ÉLABORATION, *f.* (t. de phys. *et* de méd.). Bereyding, toebereyding, vorming, *v.* — *du chyle.* De toebereyding van het maegsap, chylmaeking *v.*

ÉLABORER, *v. a.* (t. de phys. *et* de méd.). Bereyden, toebereyden, uytwerken. S'—. Zich vormen (van bloed spr.).

* **ÉLABOURÉ**, E, *adj.* Doórvrogt, afgewerkt. *Artistement —.* Kundiglyk gevrogt.

ÉLAGAGE, *m.* Afsnoeying, snoeying, dunning (van boomen), *v.* —, Émondes. Afsnoeysel, snoeysel, *o.*

ÉLAGUER, *v. a.* p. *—gher.* Snoeyen,

Digitized by Google

afsnoeyen. — *un arbre.* De overtallige takken uyt eenen boom snoeyen. (fig.) — *un écrit.* Een geschrift besnoeyen, afkorten.

ÉLAGUEUR, *m.* Boomsnoeyer, *m.*

ÉLAN, *m.* (quadrupède). Eland, *m.* —, Mouvement subit. Sprong, *m.* —, (fig.) —s de douleur. Droevige zuchten.

ÉLANCÉ, E, *adj.* Lang en dun. *Homme* —. Man die dun van lyf is.

ÉLANCEMENT, *m.* Het springen. —, (fig.). Zugt, *m.*, beweeging van het hert, *v.*, —, Douleur subite. Schoót, *m.*, steekende pyn, *v.*

ÉLANCER, *v. n.* Steeken, schooten geeven. S'—. Schieten, toeschieten, toespringen.

ÉLARGIR, *v. a.* Wyder, breeder maeken, verwyden, verbreeden, uytleggen. — s'—. Vergrooten, verwyderen. — s'—, sortir hors de prison. Vrydeeren, op vrye voeten stellen, loslaaten, slaeken. S'—. Verwyden, uytsetten, breeder worden. *Le chemin s'élargit à cet endroit.* Den weg word op die plaets breeder, uytgestrekter.

ÉLARGISSEMENT, *m.* Verwyding, verbreeding, *v.*, —, (fig.). Loslaeting, vryleeting, slaeking, *v.*, ontslag, *o.*

ÉLARGISSURE, *f.* Aengezet stuk, uytlegsel, *o.*

ÉLASTICITÉ, *f.* Veêrkragt, opspanning, *v.*

ÉLASTIQUE, *adj.* Veêrkragtig, opspannend.

ÉLATÉRIUM, *m.* Wilde komkommer, *v.*, derselver sap, *o.*

ÉLATINE, *f.* (plante). Eerenprys (waterplant), *m.*

ÉLAVÉ, E, *adj. Poil* — (vén.). Slap en bleek hair, *p.*

ÉLECTEUR, *m.* Kiezer, verkiezer. —, TRICE, *s. m.* et *f.* Keurvorst, *m.*; keurvorstin, *v.*

ÉLECTIF, IVE, *adj.* Verkieslyk, verkiesbaer, dat by verkiezing geschied.

ÉLECTION, *f.* p. *élection.* Verkiezing, kiezing, *v.*, keur, keus, *m.* en *v.*

ÉLECTORAL, E, *adj.* Keurvorstelyk. *Collége* —. Kieskollegie, *o. Assemblée* —s. Kiesvergadering, *v.*

ÉLECTORAT, *m.* Keurvorstelyke weêrdigheyd, *v.*; keurvorstendom, *o.*

ÉLECTRICISME, *m.* Stelsel van de aentrekkende kragt *of* electriciteyt, *o.*

ÉLECTRICITÉ, *f.* (phys.). Aentrekkende kragt, electriciteyt, *v.*

ÉLECTRIQUE, *adj.* Aentrekkend, electrik.

ÉLECTRISABLE, *adj.* Electriseêrbaer.

ÉLECTRISATION, *f.* p. —*trisacion.* Electriseering, *v.*

ÉLECTRISER, *v. a.* De aenlokkende kragt opwekken *of* mededeelen, electriseêren.

ÉLECTROMÈTRE, *m.* Electriciteytsmeêter (werktuyg), *m.*

ÉLECTROPHORE, *m.* p. —*fore.* Electriciteytsdraeger (werktuyg), *m.*

ÉLECTUAIRE, *m.* p. *électuère.* Slikartseny, *v.*, slikmiddel, *o.*

ÉLÉGAMMENT, *adv.* Sierlyk, fraey, keurlyk.

ÉLÉGANCE, *f.* Sierlykheyd, vloeyendheyd, *v.* —, Grâce. Sierlykheyd, fraeyheyd, zuyverheyd, *v.*

ÉLÉGANT, E, *adj.* et *s.* Sierlyk, fraey, schoon, vloeyend. —, *m.* Pronkaerd, saletjonker, *m.* —, *f.* Pronkster, saletjuffer, *v.*

ÉLÉGIAQUE, *adj.* p. —*jiake.* Treurig, droevig. *Vers* —*s.* Treurdichten, *o. m. Voix* —. Droevige stem, *v.*

ÉLÉGIE, *f.* p. *élégie.* Treurdicht, treurlied, *o.*

ÉLÉGIOGRAPHE, *m.* Treurdichter, *m.*

ÉLÉGIR, *v. a.* (menuis.). Verdunnen, smeêmen.

ÉLÉMENT, *m.* Grondstof, hoofdstof, *v.*, element, *o.* Être dans son — (fig.). In zynen schik zyn. —s. Beginselen, grondbeginselen, *o. mv.*, grondregelen (eener tael, weêtenschap, enz.), *m. mv.*

ÉLÉMENTAIRE, *adj.* p. —*mantère.* Hoofdstoffelyk. *Ouvrage* —. Werk (boek) dat over de grondbeginselen van eenige weêtenschap handelt, *o.*

ÉLÉMI, *m.* (résine). Elemihars, *v.*

ÉLÉPHANT, *m.* p. *éléfant.* Olifant, *m.*

ÉLÉPHANTIASIS, *f.* Melaetschheyd, *v.*, soórt van uytslag *of* schurft.

ÉLÉPHANTIN, E, *adj.* Van den olifant. *Livres* —*s.* Elpenbeenen tafelen (*by* de Romeynen).

ÉLÉPHANTINE, *f.* (antiq.). Ivooren fluyt (der Pheniciers), *v.*

ÉLÉPHANTIQUE, *adj.* Van den olifant.

ÉLÉVATION, *f.* Verhooging, verheffing, *v.* —, Hauteur. Hoogte, *v.* — *de style.* Hoogdraevendheyd. — *du pôle.* Poólshoogte. — *de l'âme à Dieu.* Verheffing der ziel tot God. — *de voix.* Verheffing van de stem. —, (fig.). Verheffing, *v.*, aenwas van geluk, *m.*; verhevenheyd van gevoelens, edelmoedigheyd, *v.*

ÉLÉVATOIRE, *m.* p. —*toare.* (instrument de chir.). Ophaeler (heelmwerkt.), *m.*

ÉLÈVE, *s. m.* et *f.* Leerling, kweekeling, schoólier, *m.*; schoólierster, *v.*

ÉLEVER, *v. a.* Verhoogen, verheffen, ophaelen. — *son style.* Hoogdraevende spreeken *of* schryven. — *la voix.* Zyne stem verheffen. — *ses yeux au ciel.* De oogen naer den hemel opslaen. —, Dresser, bâtir. Bouwen, opregten, stigten. — *un monument.* Een gedenkteeken opregten. — *autel contre autel.* Eene scheuring in de Kerk maeken. —, Donner l'éducation. Onderwyzen, opvoeden, opbrengen. — *des enfants.* Kinderen opbrengen, opvoeden. S'—. Opryzen, zich verheffen. S'—. In aenzien geraeken, opkomen. —. Ontstaen, opstaen. *Il s'éleva une violente tempête.* Er ontstond eenen zwaeren storm. S'—. Wederspannig *of* oproerig worden. *Il s'éleva une grande sédition.* Er ontstond eenen grooten oproer.

ÉLEVURE, *f.* Blaer, bleyn, *v.*

ÉLIDER, *v. a.* Eene letter uytlaeten. S'—. Uytgelaeten worden.

ÉLIGIBILITÉ, *f.* Verkiesbaerheyd, *v.*

ÉLIGIBLE, *adj.* Kiesbaer, verkiesbaer.

ÉLIMER (S'), *v. pr.* Slyten, verslyten.

ÉLIMINATION, *f.* Uytschrabbing, *v.*

ÉLIMINER, *v. a.* Uytschrabben, doen verdwynen.

ÉLINGUE, *m.* p. —*gho.* (mar.). Strik, schuyfknoop, *m.*, leng, *v.*

ÉLINGUER, *v. a.* (mar.). Eene leng omslaen.

ÉLINGUET, *m.* p. —*ghè.* (t. de mar.). Pal, *m.*

ÉLIRE, *v. a.* et *irr.* (word geconj. als *lire*). Kiezen, verkiezen.

ÉLISION, *f.* Uytlaeting van eene letter, *v.*

ÉLITE, *f.* Puyk, *o.*, bloem, *v.*, het beste. *L'— de l'armée.* Het puyk, het beste volk van het leger. *Troupes d'*—. Keurbenden, *v. mv.*

ÉLIXATION, *f.* p. *élikçacion.* (t. de pharm.). Langzaeme kooking, zieding, *v.*

ÉLIXIR, *m.* Uyttreksel, afkooksel, *o.* —, (fig. et fam.). Puyk, het beste, *o.*

ELLE, *pron. pers. f.* p. *èle.* Zy.

ELLÉBORE, *m.* Nieskruyd, *o.*, niesswortel, *m.*

ELLÉBORINE, *f.* Valschen nieswortel, *m.*

ELLÉBORINÉ, E, *adj.* Met nieskruyd bereyd *of* gemengd.

ELLIPSE, *f.* p. *élipce.* (t. de gramm.). Uytlaeting (van een *of* meer woórden), *v.* —, (géom.). Eyrond, langwerpig rond, ovael, *o.*

ELLIPTICITÉ, *f.* (t. de géom.). Eyrondheyd, *v.*

ELLIPTIQUE, *adj. Locution* —. Spreêkwyze waer een *of* meer woórden uytgelaeten zyn, *v.* — (t. de géom.). *Une figure* —. Eeno langwerpige ronde figuer.

ELME (feu saint), *m.* Zeelicht, *o.*

ÉLOCUTION, *f.* p. *élokucion.* Bewoórding, uytspraek, uytdrukking, *v.*

ÉLOGE, *m.* Lof, *m.*, lofrede, lofspraek, *v.*

ÉLOIGNÉ, E, *adj.* Verre, afgelegen. *Pays* —*s.* Verre afgelegene landen.

ÉLOIGNEMENT, *m.* Verwydering, *v.* —, Distance. Afstand, *m.*, afgelegenheyd, *v.* —, (fig.). Afkeer, tegenzin, *m. Il à de l'— pour ce mariage-là.* Hy heeft eenen afkeer tegen dit houwelyk. —, Absence. Afweêzendheyd, *v.* —, Négligence, oubli. Onagtzaemheyd, vergeêtenheyd, *v.* —, Lointain. Verschiet, *o.*, agtergrond, *m.*

ÉLOIGNER, *v. a.* p. *éloa-gner.* Verwyderen, aftrekken, afhouden, uytstellen, vertraegen. —, (fig.). Vervremden, afkeerig maeken. S'—. Zich verwyderen, wechgaen; (fig.) eenen afkeer hebben.

ÉLONGATION, *f.* (t. d'astr.). Afstand, *m.* —, (chir.). Verrekking, *v.*

ÉLONGER, *v. a.* (t. de mar.). Uytbreyden.

ÉLOQUEMMENT, *adv.* p. —*kamant.* Welspreêkend, met welspreêkendheyd.

ÉLOQUENCE, *f.* Welspreêkendheyd, *v.*

ÉLOQUENT, E, *adj.* p. —*kant.* Welspreêkend. (koóren.

ÉLU, *adj.* et *s.* Verkoóren, uytver-

ÉLUCIDATION, *f.* Opheldering, verklaering, *v.*

ÉLUCUBRATION, *f.* Nagtwerk, geleerd werk, dat in veêle slaepelooze nagten vervaerdigd is, *o.*

ÉLUDER, *v. a.* Verydelen, listiglyk ontwyken.

ÉLYSÉE, *m.* p. *élisé.* (myth.). Elysium, *o.* —, (fig.). Aengeneame verblyfplaets, *v.* —s, *adj. pl. Les Champs* —*s.* De Elyzeêsche Velden, *o. mv.*

ÉLYTRE, *m.* (t. d'hist. nat.). Harden en taeyen schild, *m.*

ÉMACIATION, *f. voyez* Amaigrissement.

ÉMAIL, *m.* au pl. *émaux.* Smalt, *v.*, smeltglas, *o.*, brandverf, *v.*, emaillcérsel, *o.* —, Ouvrage émaillé. Brandschilderwerk, *o.*, brandschildering, *v.* —, (fig.). Bloemsieraed, *o.*, schaekérsel der velden. — *des dents.* Glans der tanden. —s, (blas.). Verwen, *v. mv.*, koleuren (in een wapenschild), *o. mv.*

ÉMAILLER, *v. a.* Brandschilderen, vlamschilderen, emailleéren. —, (fig.). Schaekeéren, versieren.

ÉMAILLEUR, *m.* Brandschilder, vlamschilder, emailleérder, *m.*

ÉMAILLURE, *f.* Brandschildering, vlamschildering, *v.*; brandschilderwerk, *o.*

ÉMANATION, *f.* Uytvloeying, *v.*, uytvloeysel, *o.*

ÉMANCIPATION, *f.* Ontvoogding, bejaerdmaeking; gerechtelyke vrystelling, *v.*

ÉMANCIPER, *v. a.* Ontvoogden, mondig *of* meerderjaerig verklaeren; vrystellen. S'—. Te veêl vryheyd neêmen, zich te buyten gaen.

ÉMANER, *v. n.* Afkomen, voortkomen, uytspruyten. *Un arrêté émané de la régence.* Een van de regeering gegeêven besluyt.

ÉMARGEMENT, *m.* Kantteekening, aenteekening (op den rand van een schrift), *v.*

ÉMARGER, *v. a.* Op den rand aenteekenen; kantteekeningen maeken.

EMBABOUINER, *v. a.* (fam.). Bepraeten, in slaep wiegen.

Digitized by Google

EMBALLAGE, *m.* p. *anbalage.* Pakking, inpakking, *v.*; pakloon, *m.* en *o.*
EMBALLER, *v. a.* p. *anbaler.* Pakken, inpakken.
EMBALLEUR, *m.* Pakker, pakmaeker, *m.* —, (pop.). Zwetser, stoffer, *m.*
EMBARCADÈRE, *m.* Plaets waer men inscheépt, *v.*
EMBARCATION, *f.* Vaertuyg, kleyn schip, *o.*
EMBARDER (S'), *v. pr.* (mar.). Gieren, afhouden, van de kust wyken.
EMBARGO, *m.* p. *an*—. (mot espagnol). Beslag (op schepen), *o.*
EMBARILLER, *v. a.* Tonnen, intonnen.
EMBARQUEMENT, *m.* Inscheéping, *v.*
EMBARQUER, *v. a.* p. *anbarker.* Inscheépen, inlaeden. —, (fig. *et* fam.). Inwikkelen. — *dans une affaire.* In eene zaek wikkelen. *S'*—. Zich inscheépen, te scheép gaen, aen boord komen; (fig.) zich ergens inwikkelen. S'— SANS BISCUIT (prov.). Eene zaek onbedagtelyk onderneémen.
EMBARRAS, *m.* p. *anbara.* Hindernis, belemmering, *v.*, hinderpael, *m.* —, (fig.). Verwarring, *v.* —, PEINE. Moeyelykheyd, zwaerigheyd, moeyte, *v.* —, GRANDE IMPORTANCE MISE À DE PETITES CHOSES. Beslommering, *v.*, beslag, *o.*, omslag, *m.* —, IRRÉSOLUTION, PERPLEXITÉ. Verlegenheyd, besluyteloosheyd, *v.* *Cela me cause de l'*—. Dat brengt my in verlegenheyd. —. Begin eener verstopping, *o.*
EMBARRASSANT, E, *adj.* Moeyelyk, lastig, ongemakkelyk.
EMBARRASSER, *v. a.* Hinderen, belemmeren, verlegen maeken, verwarren. *Cette charrette embarrasse le chemin.* Die karre verhindert den doórtogt. S'—, s'EMPÊTRER DANS. Zich verwarren, ergens in vastraeken. S'—, s'INQUIÉTER. Zich iets aendraegen *of* aentrekken, zich aen iets gelegen laeten.
EMBARRURE, *f.* p. *anbárure.* Soórt van bekeneelbreuk, *v.*
EMBASEMENT, *m.* (archit.). Grondmuer, *m.*
EMBATAGE, *m. voyez* EMBATTAGE.
EMBÂTER, *v. a.* Zadelen, den zadel opleggen. —, (fig. *et* fam.). Bezwaeren, belasten. *On lui a embâté d'une charge qui lui pèse fort.* Men heeft hem eenen last opgelegd, die hem zwaer drukt.
EMBÂTONNÉ, E, *adj.* p. *anbâtoné.* (archit.). Gegroefd, met groeven.
EMBÂTONNER, *v. a.* (fam.). Met eenen stok wapenen.
EMBATTAGE, *m.* p. *anbataje.* Yzeren beslag der wielen, *o.*
EMBATTES, *m. pl.* p. *anbates.* (vents réglés). Passnetwinden, *m. mv.*
EMBATTOIR, *m.* Put (waerin de hoefsmeden de dom van het wiel leggen om er den band aen te doen), *m.*
EMBATTRE, *v. a.* (word geconj. als *battre*). Een wiel met yzeren banden beslaen.
EMBAUCHAGE, *m.* p. *anbôchaje.* Bestelling van eenen werkman op eenen winkel, *v.* —. Listige werving van krygsvolk, zielverkoopery, *v.*
EMBAUCHER, *v. a.* p. *anbô*—. (fam.). Eenen werkman op eenen winkel bestellen. —. Doór list werven.
EMBAUCHEUR, *m.* (fam.). Die omhagtslieden by de meesters te werk bestelt. —. Listigen werver, zielverkooper, *m.*
EMBAUMEMENT, *m.* p. *anbômemant.* Balseming (van een lichaem), *v.*
EMBAUMER, *v. a.* Een lichaem balsemen. —, *v. a.* et *n.* Welriekend maeken. (mer, *m.*
EMBAUMEUR, m. p. *anbô*—. Balse-
EMBÉGUINER, *v. a.* p. *anbé*—. Ophullen, het hoofd met doeken bewinden. —, (fig. *et* fam.). Voórinneémen, overtuygen. S'—, (fam.). In het hoofd krygen.

EMBELLE, *f.* (t. de mar.). Hals, kuyl (van een schip), *m.*
EMBELLIR, *v. a.* p. *anbélir.* Opschikken, verfraeyen, versieren, oppronken. —, *v. n.* et *pr.* Schooner worden.
EMBELLISSEMENT, *m.* Opschikking, verfraeying, versiering, oppronking, *v.*, versiersel, sieraed, *o.*
EMBERLUCOQUER (S'), *v. pr.* p. *anberlukoker.* (pop.). Ingenomen, verzot zyn; zich iets in het hoofd haelen, zonder onderzoek te doen.
EMBESOGNÉ, E, *adj.* p. *anbezo-gné.* (fam.). Met bezigheden overlaeden.
EMBICHETAGE, *m.* p. *anbichetaje.* (horl.). Maet om de grootte van de bovenplaet van een uerwerk te bepaelen, *v.*
EMBLAVER, *v. a.* Met koórn bezaeyen.
EMBLAVURE, *f.* Met koórn bezaeyd land, *o.*
EMBLÉE (D'), *adv.* p. *anblé.* By den eersten aenval, by overrompeling, stormenderhand.
EMBLÉMATIQUE, *adj.* Zinnebeéldig, zinnebeéldelyk, zinnebeéldend.
EMBLÈME, *m.* Zinnebeéld, *o.*
* **EMBLER**, *v. a.* Met geweld, behendig weghneémen, steélen.
EMBLIER, *v. n.* (mar.). Veél plaets beslaen.
EMBLURE, *f.* Het bezaeyen met koórn, *o.*
EMBODINURE, *f.* (t. de mar.). Koord rondom den ankerring, *v.*
EMBOIRE (S'), *v. pr.* p. *anboare.* (word geconj. als *boire*). (peint.). Inschieten, intrekken.
EMBOISER, *v. a.* p. *anboazer.* (pop.). Doór zoete woórden verleyden.
EMBOISEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* p. *anboazeur.* (pop.). Verleyder, *m.*; verleydster (door zoete woórden), *v.*
EMBOÎTEMENT, *m.* p. *anboatemant.* Ineenvoeging, ineensluyting (der beenderen), *v.*
EMBOÎTER, *v. a.* p. *anboa*—. Ineenvoegen, ineensluyten. *S'*—. Ineenschieten, ineensluyten.
EMBOÎTURE, *f.* p. *anboa*—. Ineensluyting, ineenvoeging, vergaering, *v.*
EMBOLISME, *m.* (astr.). Inlassching, invoeging, *v.*
EMBOLISMIQUE, *adj.* p. *anbolismike.* Ingelascht.
EMBONPOINT, *m.* Vollyvigheyd, gezetheyd, vleezigheyd, *v.*
EMBORDURER, *v. a.* In eene lyst zetten.
EMBOSSER, *v. a. voyez* AMARRER.
EMBOSSURE, *f.* p. *anbo-çure.* (t. de mar.). Sprenkel, *v.*
EMBOUCHÉ, E, *adj.* *Homme mal* —. Mensch die onbetaemelyk spreékt.
EMBOUCHEMENT, *m.* Teugeling, *v.*, het zetten aen den mond, het leggen van het gebit in den mond van een peérd, *o.*
EMBOUCHER, *v. a.* Aen den mond zetten. — *un cor.* Eenen hoórn aen den mond zetten. — *un cheval.* Een peérd het gebit in den mond leggen. —, (fam.). Iemand ingeéven hetgeéne hy moet zeggen. S'—, EN PARLANT D'UNE RIVIÈRE. Vallen, loopen. *Cette rivière s'embouche dans la mer.* Deéze rivier loopt in de zee.
EMBOUCHOIR, *m.* p. *anbouchoar.* Leêrzenleest, *v.*
EMBOUCHURE, *f.* Mond (eener rivier), *m.* —, OUVERTURE. Opening, *v.* — *d'un canon.* Tromp van een kanon, *v.* —, (mus.). Gebit, mondstuk (peérdentuyg); mondstuk van een blaesspeéltuyg, *o.*
EMBOUER, *v. a.* (pop.). Beslyken, bemodderen.
EMBOUQUER, *v. n.* (mar.). Eene zeeëngte inzeylen.
EMBOURBER, *v. a.* In den modder *of* in het slyk werpen. —, (fam.). In eene schurfte zaek wikkelen. *S'*—. In het slyk vallen, in den modder zinken; (gem.) zich in moeyelykheden wikkelen.
EMBOURRER, *v. a. voyez* REMBOURRER.
EMBOURRURE, *f.* Opvulling (van stoelen), *v.* —. Grof lynwaed, *o.*
EMBOURSEMENT, *m.* Het steéken van iets in de beurs, *o.*
EMBOURSER, *v. a.* p. *anbourser.* In de beurs steéken.
EMBOUTÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met eenen ring aen het eynde voórzien.
EMBOUTIR, *v. a. voyez* AMBOUTIR.
EMBRANCHEMENT, *m.* p. *anbranchemant.* (t. de charp.). Ineenbinding (van balken), *v.*; soldeérnaed aen pypen, *m.* —, RÉUNION DE CHEMINS. Vereeniging van wegen, *v.*
EMBRAQUER, *v. a.* (t. de mar.). p. *anbraker.* Eene touw inhaelen *of* inpalmen.
EMBRASEMENT, *m.* p. *anbrásemant.* Grooten, geweldigen brand, *m.* — (fig.). Oproer, oploop, *m.*; muytery, *v.*
EMBRASER, *v. a.* p. *anbráser.* Aenstecken, ontstecken, in brand steéken, ontvonken. —, (fig.) L'AMOUR DE DIEU EMBRASE LES CŒURS. De liefde Gods ontsteckt de herten. *La guerre embrasa toute l'Europe.* Den oórlog heéft zich over geheel Europa uytgebreyd. *S'*—. In brand raeken, vuur *of* vlam vatten, ontvonken.
EMBRASSADE, *f.* Omarming, omhelzing, omvatting, *v.*
EMBRASSANT, E, *adj. voyez* AMPLEXICAULE.
EMBRASSEMENT, *m.* p. *anbra-ce-mant.* Omhelzing, omarming (uyt beleéfdheyd), *v.*
EMBRASSER, *v. a.* et *pr.* p. *anbra-cer.* Omhelzen, omarmen. *Il embrassa les genoux de ses bienfaiteurs.* Hy omarmde de kniën zyns weldoenders —, (fig.). ENVIRONNER, CEINDRE. Omringen, omvangen. *L'Océan embrasse toute la terre.* Den Oceaen omvangt de gansche aerde. —, CONTENIR. Bevatten, behelzen. (fig.) — LA VERTU. De deugd omhelzen. — ENTREPRENDRE. Aenneémen, aenvatten, aenveérden, onderneémen. — *le célibat.* Den ongehouwden staet aenneémen. — *le parti de q. q.* Iemands zyde kiezen. S'—. Elkanderen omhelzen.
EMBRASSURE, *f.* p. *anbra-zure.* Yzeren band, kelft, *m.*
EMBRASURE, *f.* Schietgat, schutgat (in eenen muer); gat, venstergat (in eenen muer); gat, deurgat, *o.* (king, *v.*
EMBRÈNEMENT, *m.* (fam.). Bekak-
EMBRENER, *v. a.* (fam.). Bekakken beruylen. S'—. Zich ten onpas in eene kwaede zaek steéken.
EMBRÊVER, *v. a.* (t. de charp.). Ineenvoegen, inschieten.
EMBROCATION, *f.* p. *anbrokacion* (chir.). Drupstooving, *v.*, druphad, *o.*
EMBROCHER, *v. a.* Aen het spit steéken. —, (pop.). Aen den degen rygen.
EMBROUILLÉ, E, *adj.* Verward.
EMBROUILLEMENT, *m.* Verwarring, *v.*
EMBROUILLER, *v. a.* p. *an*—. Verwarren. S'—. Zich verwarren.
EMBRUINÉ, E, *adj. voyez* BRUNI.
EMBRUMÉ, E, *adj.* Mistig, mistagtig, nevelig, nevelagtig.
EMBRUNCHER, *v. a.* (t. de charp.). Ineenvoegen, aen elkander vastmaeken. —, COUVRIR. Dekken.
EMBRUNIR, *v. a.* Bruynen, bruyn maeken *of* verwen.
EMBRYOTHLASTE, *m.* p. *anbriotlaste.* (instrum. de chir.). Haek, *m.*, zeker werktuyg der vroedmeesters, *o.*
EMBÛCHE, *f.* Laeg, hinderlaeg, list, verraedery, *v.*, strik, valstrik, *m.* *Dresser des* —*s.* Laegen leggen, strikken spannen.
EMBÛCHER (S'), *v. pr.* (t. de vén.). Zich in het bosch verbergen.
EMBUSCADE, *f.* p. *anbuskade.* Hinderlaeg, heymelyke laeg, *v.*

Digitized by Google

EMBUSQUER (S'), *v. pr.* Zich in eene hinderlaag leggen, verbergen.
ÉMENDER, *v. a.* (pal.). Verbeteren, veranderen.
ÉMERAUDE, *f.* p. *émeröde.* Smaragd (groen edelgesteente), *m.*
ÉMERGENT, *adj. m.* p. *émerjant. Les rayons —s.* De uytschietende lichtstralen.
ÉMERI, *m.* Amarilsteen, smergel, *m.*
ÉMERILLON, *m.* (oiseau). Steenvalk, *m.* —. Kleyn kanon, *o.*
ÉMERILLONNÉ, E, *adj.* (fam.). Vrolyk, levendig, wakker.
ÉMÉRITE, *adj. Professeur* —. Leeraar die eene jaerwedde geniet, *m.*
ÉMERSION, *f.* (t. d'astr.). Verschyning van eene verduysterde sterre *of* planeet, *v.*
ÉMERVEILLER, *v. a.* Verwonderen, verbaezen, verbaesd maeken. S'—. Verwonderd zyn *of* staen.
ÉMÉTICITÉ, *f.* Braekverwekkende kragt, *v.*
ÉMÉTIQUE, *m.* Braekmiddel, *o.*, braekdrank, *m.* —, *adj.* Braekverwekkend.
ÉMÉTISER, *v. a.* Met braekmiddelen (mengen.
ÉMÉTO-CATHARTIQUE, *adj.* (t. de méd.). Buykloozend langs onder en boven.
ÉMÉTOLOGIE, *f.* Verhandeling over de braekmiddelen, *v.*
ÉMETTRE, *v. a.* et *irr.* p. *émè*— (word geconj. als *mettre*). Uytgeéven, uyten, seggen. —, METTRE EN CIRCULATION. Uytgeéven, in omloop brengen. — *un appel, l'interjeter.* Zich op hooger recht beroepen.
ÉMEU, *m.* Kasuaris (zekeren vogel), *m.*
ÉMEUT, *m.* p. *émeu* (t. de fauc.). Vogeldrek, *m.*
ÉMEUTE, *f.* Opstand, oploop, oproer, *m.*, muytery, *v.*
ÉMEUTIR, *v. n.* (word geconj. als *finir*) (fauc.). Drek loozen.
ÉMIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Kruymelen, brokkelen, morzelen.
ÉMIETTER, *v. a. voyez* EMIER.
ÉMIGRANT, E, *adj.* et *s.* Die uytwykt *of* zyn vaderland verlaet; uytwykeling, *m.*
ÉMIGRATION, *f.* Uytwyking, landverhuyzing, *v.*
ÉMIGRÉ, E, *adj.* et *s.* Die zyn land verlaeten heeft; uytwykeling, *m.*
ÉMIGRER, *v. n.* Uytwyken, zyn vaderland verlaeten.
ÉMINCÉE, *f.* Sneédje vleesch, *o.*
ÉMINCER, *v. a.* In dunne stukjes snyden.
ÉMINEMMENT, *adv.* Voórtreffelyk, op eene uytstekende wyze, in den hoogsten graed.
ÉMINENCE, *f.* Heuvel, *m.*, kleyne hoogte, *v.* —, TITRE. Uytmuntendheyd, eminentie, *v.*
ÉMINENT, E, *adj.* Hoog, verheven. —, (fig.). Voórtreffelyk, uytsteékend, uytmuntend, uytneémend.
ÉMINENTISSIME, *adj.* p. *éminantisime.* Uytmuntendsten, hoogweérdigsten (titel der kardinalen).
ÉMIR, *m.* Afstammeling van Mahomet, *m.*
ÉMISSAIRE, *m.* p. *émicère.* Uytzendeling, verspieder, *m.* —, *adj. Bouc* —. Vrybok, *m.*
ÉMISSION, *f.* Uytgeéving; uyting; uytdryving; uytzending, *v.* — *des vents.* Plegtige aflegging der beloften.
EMMAGASINER, *v. a.* In een magazyn *of* pakhuys doen.
EMMAIGRIR, *v. a. voyez* AMAIGRIR.
EMMAILLOTTEMENT, *m.* Inzwagteling, *v.*
EMMAILLOTTER, *v. a.* Zwagtelen, inzwagtelen, bakeren, inbakeren. — *un enfant.* Een kind bakeren.
EMMANCHEMENT, *m.* (peint.). Voegung der leden nem den romp van een beeld, *v.*
EMMANCHER, *v. a.* p. *an*—. Eenen hegt *of* steél aenzetten. CELA NE S'EMMANCHE PAS AINSI (fam.). Dat gaet zoo niet.
EMMANCHEUR, *m.* Hegtmaeker, steélmaeker, *m.*
EMMANCHURE, *f.* Opening, *v.*, gat, *o.*
EMMANNEQUINER, *v. a.* (t. de jard.). Jonge boomkens in manden *of* bakken zetten.
EMMANTELÉE, *adj. f.* p. *anman*—. *Corneille* —. Bonte kraey, *v.*
EMMARCHEMENT, *m.* (charp.). Kerf, inkerving, *v.*
EMMARINÉ, E, *adj.* Bevaeren. *Des gens —s.* Bevaeren zeelieden.
EMMARINER, *v. a.* p. *anma*—. Een schip bemannen.
ÉMMÉLÉ, E, *adj.* Verward.
EMMÉNAGEMENT, *m.* p. *anménajemant.* Inrigting tot het huyshouden, behuysraeding, *v.*
EMMÉNAGER (S'), *v. pr.* Zyne meubelen schikken; zich van huysraed voórzien, in het huyshouden zetten.
EMMENER, *v. a.* p. *anmener.* Wechbrengen, wechleyden, wechvoeren, medeneémen.
EMMENOTTER, *v. a.* p. —*noter.* Handboeyen aendoen, kluysteren.
EMMIELLÉ, E, *adj.* p. *anmiélé.* Honigzoet.
EMMIELLER, *v. a.* p. *anmiéler.* Met honig bestryken, ergens honig indoen.
EMMIELLURE, *f.* p. *anmiélu*—. Honigzalf (pleyster voór peérden), *v.*
EMMINEUR, *m.* Gezwoóren zoutmeéter, *m.*
EMMITOUFLER, *v. a.* (fam.). In eenen pels bakeren. S'—. Zich warm dekken.
* **EMMITRER**, *v. a.* Myteren.
EMMORTAISER, *v. a.* p. *anmortèser.* Een stuk hout *of* yzer invoegen, indryven.
EMMOTTÉ, E, *adj.* p. *anmoté.* Met aerde omringd. *Arbre* —. Gevelden boom, wiens wortelen nog met aerde bezet zyn.
EMMUSELER, *v. a.* p. *anmuse*— (word geconj. als *appeler*). Muylbanden.
ÉMOELLER, *v. a.* Het merg uytdoen.
* **ÉMOI**, *m.* p. *émoa.* Zorg, onrust, kommer, benauwdheyd, *v.*
ÉMOLLIENT, E, *adj.* et *s.* (t. de méd.). Verzagtend, pynstillend. —, *m.* Verzagtend middel, *o.*
ÉMOLUMENT, *m.* Winst, *v.*, gewin, genot, *o.* —s. Jaergeld, *o.*, jaerwedde, *v.*; ook toevallige, bykomende voórdeelen in een ambt.
* **ÉMOLUMENTER**, *v. n.* Winnen; zyn eygen voórdeel zoeken, eene goede beurs maeken.
ÉMONCTOIRE, *m.* p. —*toare.* (t. de méd.). Ontlaster, *m.*
ÉMONDÉ, *f.* (fauc.). Drek, *m.* —s. Afgesnoeyde takken, *m. mv.*, afsnoeysel, ryshout, *o.*
ÉMONDER, *v. a.* Snoeyen, afsnoeyen. — *un arbre.* Eenen boom snoeyen.
ÉMOTION, *f.* p. —*môcion.* Ontroering, ontsteltenis, *v.* —. Beroerte, muytery, *v.*, oproer, opstand, *m.*
ÉMOTTER, *v. a.* De aerdkluyten breéken *of* aen stukken slaen.
ÉMOUCHER, *v. a.* De vliegen verjaegen.
ÉMOUCHET, *m.* p. —*chè.* Tarsel, *m.* —, FEMELLE DE LA CRÉCERELLE. Wyfken van den kerkuyl, *o.*
ÉMOUCHETTE, *f.* p. —*chète* (réseau). Vliegennet (voór de peérden), *o.*
ÉMOUCHEUR, *m.* Vliegenverdryver, *m.*
ÉMOUCHOIR, *m.* Vliegenwaeyer, *m.*
ÉMOUDRE, *v. a.* et *irr.* (word geconj. als *moudre*). Slypen, scherpen, wetten.
ÉMOULEUR, *m.* Slyper, messenslyper *m.*
ÉMOULU, E, *adj. Frais* —. Versch geoefend *of* afgeregt.
ÉMOUSSER, *v. a.* p. —*cer.* Van mos zuyveren. — *les arbres.* Het mos van de boomen doen. —, OTER LA POINTE, LE TRANCHANT. Stompen, afstompen, stomp *of* bot maeken. — , (fig.). ENERVER. Verstompen, verzwakken. *Cela émousse* (*abat*) *l'esprit.* Dat maekt den geest stomp, verzwakt den geest. S'—. Stomp *of* bot worden.
ÉMOUSTILLER, *v. a.* (fam.). Vervrolyken, verlevendigen, vlug maeken.
ÉMOUVOIR, *v. a.* (word geconj. als *mouvoir*). Beweégen, in beweéging brengen. *Le vent émeut la mer.* Den wind beweégt de zee, zet de zee op. —, (fig.). AGITER, EXCITER. Beweégen, opwekken, verwekken, aenhitsen: beroeren, ontstellen. S'—. Zich beweégen, gaende *of* onstuymig worden. S'—, SE TROUBLER. Zich ontstellen, ontroerd worden. S'—, ÊTRE TOUCHÉ. Bewoógen worden, gevoelig zyn. *Il a été ému de compassion à la vue de ce malheureux.* Op het gezigt van deézen ongelukkigen is hy van medelyden getroffen. S'—, SE SOULEVER. Oproerig worden. S'—, S'ÉLEVER. Ontstaen, opstaen.
EMPAILLER, *v. a.* Matten; met strooy dekken, omwinden *of* opvullen. — *des chaises.* Stoelen matten. — *un arbre.* Eenen jongen boom met strooy omwinden.
EMPAILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Stoelenmatter, *m.*; stoelenmatster, *v.*
EMPALEMENT, *m.* p. *anpalemant* (supplice). Spitsing, *v.*
EMPALER, *v. a.* Aen eenen pael spitsen.
EMPAN, *m.* p. *an*—. Span, *v.*
EMPANACHER, *v. a.* Met eenen vederbos *of* pluymen versieren.
EMPANNER, *v. a.* p. *anpaner* (mar.). — *un vaisseau.* Een schip op zyde haelen, kielhaelen, eenen bylegger maeken, op den wind brassen.
EMPANON, *m.* (chevron). Bindhout, *o.*, karbeel, dwarsbalk, *m.*
EMPAQUETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Pakken, inpakken, oppakken. S'—. Zich inwinden. *Il s'était empaqueté dans son manteau.* Hy had zich in zynen mantel gewonden, gerold.
EMPARER (S'), *v. pr.* Zich van iets meester maeken, iets bemagtigen, veroveren, overweldigen, inneémen.
EMPASME, *m.* Welriekend poeder, *o.*
EMPASTELER, *v. a.* (teint.). Pastelblauw verwen.
EMPATEMENT, *m.* p. *anpatemant.* (archit.). Voet, steun, grondslag, *m.*
EMPÂTEMENT, *m.* Pappigheyd, *v.*
EMPÂTER, *v. a.* Pappen, pappig maeken. *Cela empâte la langue.* Dat maekt de tong pappig. — *la volaille.* Het gevogelte vet maeken, mesten. — (t. de peint.). Met verf dik beleggen.
EMPATER, *v. a.* Speeken in een wiel steeken. — (t. de mar.). Verscherven.
EMPATURE, *f.* (t. de mar.). Verscherving, *v.*
EMPAUMER, *v. a.* p. *anpô*—. Den bal met de vlakke hand *of* met het raket opvangen en wechslaen. — Q. Q. (fam.). Iemand zoo aentasten dat hy doen moet wat men wil. — *une affaire.* Eene zaek by het regt eynde aenvatten. — *la parole.* Het woórd alleen willen voeren.
EMPAUMURE, *f.* Het binnenste gedeelte van eenen handschoen; do kroon der hertshoórns, *v.*
EMPEAU, *m.* Griffel in de schors, *v.*
EMPÊCHÉ, E, *adj.* Belemmerd, verlegen.
EMPÊCHEMENT, *m.* p. *anpêchemant.* Belet, beletsel, *o.*, hindernis, verhindering, *v.*, hinderpael, *m.*
EMPÊCHER, *v. a.* Beletten, hinderen, verhinderen, tegenhouden, wederhouden, stutten, stuyten. *Cette muraille empêche la vue.* Deézen muer belet het uytzigt. — *q. q. de faire une chose.* Iemand eene zaek beletten te doen. S'—. Zich onthouden, nalaeten. *Je ne puis m'— de rire.* Ik kan my niet onthouden van lachen.

Digitized by Google

EMPEIGNE, *f.* p. *anpè-gne.* Overleêr, bovenleêr (van schoenen), *o.*

EMPELLEMENT, *m.* p. *anpèlemant.* Schutdeur, schotdeur, *v.*, duyker (een eenen vyver), *m.*

EMPELOTÉ, *adj. m. Oiseau* —. Vogel die niet verdouwen kan hetgeêne hy geëten heeft, *m.*

EMPENNELLE, *f.* p. *anpènèle.* Kat, *v.*, kleyn werpanker, *o.*

EMPENNÉLLER, *v. a.* (t. de mar.). De kat uytwerpen.

EMPENNER, *v. a.* p. *anpèner.* Met vederen voórzien. *Une flèche empennée.* Eenen pyl met vederen.

EMPENOIR, *m.* (ciseau). Kapbeytel, *m.*

EMPEREUR, *m.* Keyzer, *m.* —, Poisson. Zweêrdvisch, *m.*

EMPESAGE, *m.* Styving, *v.*, het styven van linnen.

EMPESÉ, E, *adj.* Gestyfd. —, (fig.). Styf, gemaekt, gedwongen.

EMPESER, *v. a.* p. *anpezer.* Styven, doórhaelen. — *du linge.* Lynwaed styven *of* doórhaelen. — *une voile* (mar.). Een zeyl begieten, nat maeken.

EMPESEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Styver, *m.*; stylster, *v.*

EMPESTER, *v. a.* p. *anpès*—. Besmetten, verpesten. —, (fig.). Met stank vervullen, vergiftigen.

EMPÈTRÉ, E, *adj.* Belemmerd.

EMPÊTRER, *v. a.* De voeten van eene beest aen den halster binden (op de weyde). —, (fig.). Ergens inwikkelen. — *q. q. dans une mauvaise affaire.* Iemand in eene slegte zaek wikkelen, betrekken. S'—. Zich verwarren, ergens in vastraeken; (fig.) zich in verlegenheyd brengen.

EMPHASE, *f.* Gemaekte overdreêvene sierlykheyd, *v.*; nadruk, *m.*; kragt in het spreêken, *v.*

EMPHATIQUE, *adj.* p. *anfa*—. Nadrukkelyk, kragtig.

EMPHATIQUEMENT, *adv.* Nadrukkelyk, kragtiglyk, hoogdraevend.

EMPHRACTIQUE, *adj.* Stoppend, verstoppend.

EMPHYSÉMATEUX, EUSE, *adj.* p. *anfizé*—. Windgezwelagtig.

EMPHYSÈME, *m.* (tumeur). Windgezwel, *o.*, bleyn, *v.*

EMPHYTÉOSE, *f.* Erfpagt, *v.*

EMPHYTÉOTE, *s. m.* et *f.* Erfpagter, *m.*; erfpagtster, *v.*

EMPHYTÉOTIQUE, *adj.* Erfpagtelyk. *Bail* —. Erfpagt, *v.*

EMPIÉTANT, E, *adj.* (t. de fauc.). Die schoone en goede pooten heeft. — (t. de blas.). Met de klauwen vasthoudend.

EMPIÈTEMENT, *m.* Onrechtmaetige toeëygening, *v.*, onrecht, geweld, *o.*

EMPIÉTER, *v. a.* et *n.* Overweldigen, zich met geweld aenmaetigen.

EMPIFFRER, *v. a.* (pop.). Oppropppen, met spyzen opvullen; dik en vet doen worden. S'—. Te veêl eêten; dik en vet worden.

EMPILEMENT, *m.* p. *anpilemant.* Opstapeling, ophooping, *v.*

EMPILER, *v. a.* Opstapelen, op hoopen leggen. (sching, *v.*

EMPIRANCE, *f.* Verslegting, verval-

EMPIRE, *m.* p. *an*—. Ryk, keyzerryk, *o.*, regeering, *v. Bas* —. Laetsten tyd van het roomsch keyzerryk. —, Autorité, puissance. Bevel, gezag, gebied, *o.*, magt, heerschappy, beheersching, *v. Il a un* — *absolu sur vous.* Hy heeft een onbepaeld gezag over u. —, Hauteur. Trotschheyd, *v.*

EMPIRER, *v. a.* Verergeren, erger maeken, verslimmeren. —, *v. n.* Slimmer *of* erger worden.

EMPIRIQUE, *adj.* et *s.* p. *anpirike. Médecin* —. Geneêsmeester die doór de ondervinding alleen geneêst, *m.* —, *m.* Kwakzalver, *m.*

EMPIRISME, *m.* Kwakzalvery, *v.*

EMPLACEMENT, *m.* Grond, bouwgrond, *m.*, plaets, *v.*, erf, *o.*; plaetsing, *v.*

EMPLAIGNER, *v. a. voyez* Lainer.

EMPLASTIQUE, *adj. voyez* Emphractique.

EMPLASTRATION, *f.* Het leggen van eene plaester, *o.* —, Ente en écusson. Enting, oculatie, oculeéring, *v.*

EMPLÂTRE, *m.* p. *an*—. Plaester, *v.*

EMPLÂTRIER, *m.* (t. de pharm.). Plaesterkas, *v.*

EMPLETTE, *f.* p. *anplète.* Koop, inkoop van kleynigheden, *m.*

EMPLIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Vullen, opvullen, aenvullen, vol maeken. S'—. Vol worden.

EMPLOI, *m.* p. *anploa.* Gebruyk, *o.*, besteeding, *v.* —, Charge, fonction. Bediening, *v.*, ambt, *o.*; overbrenging (in eene rekening), *v.*

EMPLOYÉ, *m.* Bedienden, aengestelden, ambtenaer, *m.*

EMPLOYER, *v. a.* (word geconj. als *ployer*). Gebruyken, bezigen, besteeden, aenwenden. *Bien* — *son temps.* Zynen tyd wel besteeden. — *la moitié de certaine somme en charités.* De helft van zekere somme tot liefdegiften gebruyken. —, Donner de l'occupation. Aenstellen, te werk stellen, gebruyken. S'—. Zich bezig houden, bezig zyn.

EMPLUMER, *v. a.* Met pennen voórzien. S'—, (fam.). Zich verryken.

EMPOCHER, *v. a.* Met haest, greêtig in den zak steêken.

EMPOIGNÉ, E, *adj.* (t. de blas.). In het midden te samen gebonden.

EMPOIGNER, *v. a.* p. *anpoa-gner.* Met de hand *of* vuyst aengrypen, aentasten, vatten.

EMPOIS, *m.* Styfsel, *o.*

EMPOISONNEMENT, *m.* Vergiftiging, *v.*, het ombrengen met vergift, *o.*

EMPOISONNER, *v. a.* Vergiftigen, vergiften, vergeêven. —, Infecter de poison. Vergiftigen, besmetten. —, (fig.). Den geest, het hert vergiftigen, bederven. —. Ten kwaede uytleggen.

EMPOISONNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vergiftiger, *m.*; vergiftigster, *v.* —, (fig.). Bederver, verleyder, *m.*

EMPOISSER, *v. a.* p. *anpoacer.* Pekken, bepekken.

EMPOISSONNEMENT, *m.* Pooting, *v.*, het zetten van visch in eenen vyver, *o.*

EMPOISSONNER, *v. a.* Jongen visch in eenen vyver zetten, pooten.

EMPORÉTIQUE, *adj. Papier* —. Vloey papier, *o.*

EMPORTÉ, E, *adj.* et *s.* Driftig, haestig, oploopend, korzel. —, *m.* Oploopenden mensch, *m.*

EMPORTEMENT, *m.* Haestigheyd, oploopendheyd, korzelheyd, *v.*

EMPORTE-PIÈCE, *m.* Spits, scherp, krom mes der schoen- en zadelmaekers, *o.* —, (fam.). Schimper, hekelaer, *m.*

EMPORTER, *v. a.* Wechdraegen, wechneêmen, wechvoeren, medeneêmen, mededraegen, wechrukken. *Emportez ce livre.* Neêm deêzen boek mede. *Son chapeau fut emporté par le vent.* Zynen hoed wierd hem doór den wind van het hoofd gerukt. —, Arracher, entraîner. Wechsleêpen, medesleêpen, uytrukken. *Le grand mât fut emporté à la mer.* Den grooten mast wierd over boord gezeyld. *L'eau a emporté le pont.* Het water heeft de brug medegesleêpt. —, Se rendre maître. Bemagtigen, inneêmen, overmeesteren. — *une place d'assaut.* Eene plaets stormenderhand inneêmen. —, Obtenir. Bekomen, verkryygen, verwerven. —, Entraîner par une suite nécessaire. Medebrengen, verzellen, ten gevolge hebben. *La condamnation à mort emporte la confiscation des biens.* De ter dood veroórdeeling heeft de verbeurdverklaering der goederen ten gevolge. I'—. Overtreffen, te boven gaen. S'—. Gram worden, in gramschap opvliegen. *Se laisser* — *à la flatterie.* Zich doór de vleyery laeten vervoeren.

EMPOTÉR, *v. a.* In potten zetten.

EMPOUILLE, *f.* (pal.). Vrugten, *m. mv.*, oogst (nog te velde staende), *m.*

EMPOULETTE, *f. voyez* Ampoulette.

EMPOUPER, *v. a.* (t. de mar.). Voór den wind zeylen.

EMPOURPRER, *v. a.* Bepurperen, purperrood verwen.

EMPREINDRE, *v. a.* p. *anprin*—. Drukken, indrukken, inprenten. *L'image de Dieu est empreinte sur l'homme.* Den mensch is Gods beeld.

EMPREINTE, *f.* p. *anprin*—. Indruksel, afdruksel, *o.*; indrukking, afbeelding, *v.* —s. Steenen waerop men het afbeeldsel van planten, dieren, enz., vind, *m. mv.*

EMPRESSÉ, E, *adj.* p. *anpréé.* Haestig, ieverig, zeer bezig.

EMPRESSEMENT, *m.* p. *anpreêmant.* Haest, aendrang, iever, *m.*; vlyt, *v.*, vuer, *o.*

EMPRESSER (S'), *v. pr.* p. *anpreêer.* Zich bevlytigen, haesten, spoeden, beieveren.

EMPRISONNEMENT, *m.* p. *anprisonemant.* Gevangenis, gevangenhouding, kerkering, opsluyting, *v.*

EMPRISONNER, *v. a.* p. *anprisoner.* Kerkeren, gevangen zetten, in de gevangenis zetten.

EMPROSTHOTONOS, *m.* (t. de méd.). Kramp, stuyp die het lichaem voórwaerts doet overhangen, *v.*

EMPRUNT, *m.* p. *anprun.* Leening, ontleening, *v. Faire un* —. Geld opneêmen, leenen. *Beauté d'*—. Valsche schoonheyd. *Vertu d'*—. Schynduygd, *v.*

EMPRUNTÉ, E, *part.* et *adj.* Geleend, ontleend, geborgd; valsch, gemaekt. *Nom* —. Valschen naem. *Avoir un air* —. Een gemaekt gelaet toonen.

EMPRUNTER, *v. a.* et *n.* Leenen, ontleenen, afleenen, ter leen neêmen.

EMPRUNTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Leener, afleener, *m.*; leenster, afleenster, *v.*

EMPUANTIR, *v. a.* Stinkend maeken, met stank vervullen. S'—. Stinkend worden, beginnen te stinken.

EMPUANTISSEMENT, *m.* Stank, *m.*

EMPYÈME, *m.* p. *anpi*— (t. de méd.). Etterborst, *v.*, uytgestort bloed, *o.*

EMPYOMPHALE, *f.* (t. de méd.). Navelettergezwel, *o.*

EMPYRÉE, *s. m.* et *adj.* p. *anpiré. Ciel* —. Hoogsten hemel, *m.*

EMPYREUMATIQUE, *adj.* p. *anpireumatike.* Brandig riekend *of* smaekend.

EMPYREUME, *m.* Brandigen reuk *of* smaek, *m.*

ÉMU, E, *part. passé* d'Émouvoir.

ÉMULATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Mededinger, naïeveraer, nastreêven, *m.*; mededingster, *v.*

ÉMULATION, *f.* Naïever, *m.*, nastreêving, *v.*

ÉMULE, *s. m.* et *f.* Mededinger, naieveraer, *m.*; mededingster, *v.*

ÉMULGENT, E, *adj.* p. —*jant.* Na zich trekkend, uytzuygend. *Vaisseaux*—*s.* Niervaten, *o. mv.*

ÉMULSIF, IVE, *adj.* Dat doór de uytpersing olie geeft.

ÉMULSION, *f.* (médicament). Koeldrank, *m.*

ÉMULSIONNER, *v. a.* (t. de pharm.). Koeldrank maeken.

EN, *prép.* In, op, by, tot, uyt, als, naer, binnen. — *considération.* Uyt aenmerking. — *vertu.* Uyt kragt. — *dépit.* In weêrwil, ten spyt. — *ami.* Als vriend. — *lisant.* Al leêzende. — *tant.* In zoo verre. — *arrière.* Agterwaerts. — *avant.* Voórwaerts.

Digitized by Google

—, *adv. Allez-vous* —. Gae heén. —, *pron.* Uyt, er, mede, daer *of* er van, daervoór, daerover, daerop, daerof. *Qu'en-dites-vous ?* Wat zegt gij daervan? *Il — est fâché.* Dat spyt hem. *Il — est content.* Hy is daermede te vreden. *Il — mourra.* Hy zal er van sterven.

ENAILLAGE, *m.* p. —*je.* (t. de gramm.). Regelverandering, *v.*

ENARBRER, *v. a.* (t. d'horl.). — *une roue.* Een rad aen zyne spil vastmaeken.

ENARRHEMENT, *m. voyez* ARRHEMENT.

ENARRHER, *v. a. voyez* ARRHER.

ÉNARTHROSE, *f.* (t. d'anat.). Holte van de inleding der beenderen, *v.*

ENAS, *m.* Wilde duyf, *v.*

ENCABANEMENT, *m.* (t. de mar.). Vereeging der schuynte van een schip, *v.*

ENCÂBLURE, *f.* (mar.). Kabelslengte, *v.*; afstand van honderd twintig vadems, *m.*

ENCADREMENT, *m.* p. *ankadremant.* Lysting, inlysting, *v.*

ENCADRER, *v. a.* Lysten, inlysten, in eene lyst zetten.

ENCAGER, *v. a.* p. *ankajer.* In eene krie *of* kooy zetten. —, (fam.). Gevangen zetten.

ENCAISSÉ, E, *adj. Rivière —ée.* Rivier die hooge en steyle kanten heéft, *v.*

ENCAISSEMENT, *m.* p. *ankècemant.* Het kisten, *o.*

ENCAISSER, *v. a.* p. *ankècer.* Kisten, inkisten, in eene kist *of* kas doen.

ENCAN, *m.* p. *ankan.* Uytroep, *m.*, openbaere verkooping *of* veyling, *v. Vendre à l'—.* By den uytroep verkoopen.

ENCANAILLER, *v. a.* In gezelschap van slegt volk brengen. S'—. Met schuym van volk, slegte lieden, verkeeren *of* omgaen.

ENCANTHIS, *m.* (t. de méd.). Gezwel in de traenklier, *o.*

ENCAPELÉ, E, *adj.* (mar.). Aengehouden, vastgebonden.

ENCAPPÉ, E, *adj.* Tusschen twee voórpbergten *of* kaepen.

ENCAPUCHONNER (S'), *v. pr.* (fam.). Zyn hoofd met eene kap bedekken.

ENCAQUER, *v. a.* p. *ankaker.* Kaeken, tonnen. — *du hareng.* Haring tonnen. —, (fam.). Opeengepakt doen zitten (in een rytuyg).

ENCAQUEUR, *m.* Kaeker, haringkaeker, *m.*

ENCASTELER (S'), *v. pr.* (t. de méd. vét.). Vetroetig worden; doór zyne hoeven worden gedrukt.

ENCASTELURE, *f.* (méd. vét.). Vetroetigheyd, drukking der hoeven van een peêrd, *v.*

ENCASTILLAGE, *m.* Vertuyning, *v.*, gedeelte van het schip dat men boven het water ziet, *o.*

ENCASTILLEMENT, *m. voyez* ENCASTELLEMENT.

ENCASTILLER, *v. a. voyez* ENCASTRER.

ENCASTREMENT, *m.* Invoeging, saenvoeging, vergaering, *v.*

ENCASTRER, *v. a.* p. *an—.* Invoegen, saenvoegen, vergaeren.

ENCAUME, *m.* p. *ankô—.* Blaer, bleyn, *v. —. Zweêr op het hoórnvlies van* het oog, *v.*

ENCAUSTIQUE, *adj.* et *s. f.* p. *ankôstik. Peinture —.* Ingebrand wasschilderwerk, *o.*

ENCAVEMENT, *m.* Keldering, inkeldering, *v.*

ENCAVER, *v. a.* Kelderen, inkelderen.

ENCAVEUR, *m.* Bierdraeger, wyndraeger, *m.*

ENCEINDRE, *v. a.* (word geconj. als *feindre*). Insluyten, omgeéven, omringen, omsingelen, omvangen. — *une ville de murailles.* Eene stad bemueren, met mueren omringen.

ENCEINTE, *adj. f.* Bevrugt, zwanger, beswangerd, grootgaende.

ENCEINTE, *f.* Omtrek, omkring, omvang, *m.*, insluyting, *v.*

ENCENS, *m.* p. *ançan.* Wierook, *m.* —, (fig.). Lof, *m.*, loftuyting, vleyery, *v.*

ENCENSEMENT, *m.* p. *ançancemant.* Wierooking, bewierooking, *v.*

ENCENSER, *v. a.* p. *ançancer.* Wierooken, bewierooken. —, (fig.). Pryzen, looven, vleyen.

ENCENSEUR, *m.* Loftuyter, vleyer, *m.*

ENCENSOIR, *m.* p. *ançançoar.* Wierookvat, *o.*

ENCÉPHALE, *adj. Ver —.* Hoofdworm *m.*

ENCÉPHALOCÈLE, *f.* Breuk der hersenpan, *v.*

ENCHAÎNEMENT, *m.* Samenhang, *m.*, aeneenschakeling, samenbinding, reeks, *v.*

ENCHAÎNER, *v. a.* Ketenen, aeneenketenen, vastketenen, kluysteren, boeyen. —, LIER. Schakelen, aeneenschakelen. —, COORDONNER. Schikken, samenschikken.

ENCHAÎNURE, *f.* Aeneenschakeling (van konstwerken), *v.*

ENCHANTÉ, E, *adj.* Betooverd. *Palais —.* Betooverd paleys. —, (fig.). Betooverend, bekoórlyk, aenlokkelyk. —, SATISFAIT, CHARMÉ. Vergenoegd, verrukt.

ENCHANTELER, *v. a.* Op stellingen leggen. — *du bois.* Hout op stapels zetten.

ENCHANTEMENT, *m.* Betoovering, beguycheling, *v.* —, (fig.). Betoovering, bekooring; verrukking, *v.*

ENCHANTER, *v. a.* Betooveren, beguychelen. —, (fig.) SÉDUIRE. Verleyden; bekooren, verrukken.

* ENCHANTERIE, *f.* Uytwerking van toovery, *v.*

ENCHANTEUR, TERESSE, *s. m.* et *f.* Toovenaer, *m.*; tooveres, *v.* —, (fig.). Verleyder, *m.*; verleydster, *v.* —, *adj.* Betooverend, aenlokkelyk, bekoórlyk, verrukkend. *Un style —.* Eenen betooverenden, zeer aengenemen stiel. *Voix —teresse.* Verrukkende stem.

ENCHAPER, *v. a.* Eene ton in eene tweede ton doen.

ENCHAPERONNER, *v. a.* Kappen, het hoofd met eene kap dekken.

ENCHÂSSER, *v. a.* p. *anchâcer.* Inzetten, insluyten, invoegen, inlasschen.

ENCHÂSSURE, *f.* Inzetting, insluyting *v.*

ENCHAUSSÉ, *adj. m. Ecu —* (blas.). Schuyns doórsneéden schild, *m.* en *o.*

ENCHAUSSER, *v. a.* (t. de jard.). Met strooy *of* mest dekken.

ENCHÈRE, *f.* Opbod, *o.*, opbieding, hooging, hoogerbieding, *v. Mettre, vendre à l'—.* Aen den meestbiedenden verkoopen. *Faire une —.* Hooger bieden, een opbod doen. *Folle —.* Rouwkoop, *m.* PAYER LA FOLLE — (prov.). Iets moeten boeten *of* bezueren.

ENCHÉRIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Opbieden, hooger bieden (by openbaere verkoopingen). —, AUGMENTER LE PRIX. Doen opslaen, duerder maeken, verhooogen. *La guerre a enchéri tout.* Den oórlog heéft alles duerder gemaekt. —, *v. n.* Opslaen, ryzen, verhoogen, duerder worden. *Le blé enchérit.* Het koórn *of* graen slaet op, word duerder. —, (fig.). Overtreffen, te boven gaen. *Les physiciens modernes ont enchéri sur les anciens.* De nieuwe natuerkundigen hebben de oude verre overtroffen.

ENCHÉRISSEMENT, *m.* Opslag, *m.*, verhooging, vermeerdering in prys, *v.*

ENCHÉRISSEUR, *m.* Opbieder, verhooger, *m. Dernier —.* Meestbiedenden, laetstbieder.

ENCHEVALEMENT, *m.* (t. de charp.). Schoór, *m.*, onderschraeging, *v.*

ENCHEVAUCHURE, *f.* p. *—vô—.* (t. d'arts *et* mét.). Over elkander schieting, opeenschieting, *v.*

ENCHEVÊTRER, *v. a.* Halsteren, eenen halster aendoen. —, (fig.). Verwarren. *S'—.* Zich verwarren *of* verstrikken.

ENCHEVÊTRURE, *f.* (t. d'archit.). Opening met bindhouten, *v.* — (t. de méd. vét.). Kwetsing, bezeering van een peêrd (doór het vastraeken in den halster), *v.*

ENCHIFRÈNEMENT, *m.* Verkoudheyd, verstoptheyd (in het hoofd), *m.*

ENCHIFRENER, *v. a.* Verkouden, eene verstoptheyd veroorzaeken.

ENCHIRIDION, *m.* p. *anki—.* Handboeksen, zakboekje, *o.*

ENCHYMOSE, *f.* p. *ankimoze.* (t. de méd.). Schielyke bloedstorting in de huydvaten, *v.*

ENCÎRER, *v. a.* Wassen, met was bestryken.

ENCLAVE, *f.* Ingesloóten land, *o.*; omtrek, omkring, *m.*

ENCLAVEMENT, *m.* Insluyting, inschieting, *v.*

ENCLAVER, *v. a.* Insluyten, inschieten.

ENCLIN, E, *adj.* p. *enklin.* Genegen, geneygd, hellende. *La nature de l'homme est —e au mal.* Den mensch is van natuer tot het kwaed genegen.

ENCLITIQUE, *f.* (particule grecque). Woórdje dat aen een ander woórd van agter gevoegd word, *o.*

ENCLOÎTRER, *v. a.* p. *enkloâ—.* In een klooster opsluyten, kloosteren.

ENCLORE, ENCLORRE, *v. a.* Omheynen, ommueren, omringen. —, ENCLAVER. Insluyten, besluyten.

ENCLOS, *m.* p. *anklô.* Besloótene *of* gesloótene plaets, *v.*; omtrek, omvang, omkring, *m.*, omheyning, *v.*

ENCLOTIR (S'), *v. pr.* (vén.). Zich in een hol verbergen, verschuylen. *Le lapin s'est encloti.* Het konyn heéft zich in zyn hol verborgen.

ENCLÔTURE, *f.* Boordsel, *o.*, rand om een borduersel, *m.*

ENCLOUER, *v. a.* Vernagelen (spr. van peêrden en geschut).

ENCLOUURE, *f.* Vernageling (van peêrden), *v.* —, (fig. *et* fam.). Hindernis, zwaerigheyd, *v.*

ENCLUME, *f.* Aembeéld, *o.* — (outil de couvr.). Schaliedekkers werktuyg, *o.* —, (anat.). Zeker been in het oor, *o.*

ENCLUMEAU, ENCLUMOT, *m.* Handaembeéld, *o.*

ENCOCHE, *f.* Holblokmaekers werkbank, *v.*

ENCOCHEMENT, *m.* Inkerving; aenlegging van den pyl op den boóg (om te schieten), *v.*

ENCOCHER, *v. a.* Inkerven. — *une flèche.* De peés van eenen boóg in de keep van eenen pyl brengen.

ENCOCHURE, *f.* (mar.). Keep, inkerving, nok van de ra, *v.*

ENCOFFRER, *v. a.* p. *ankofrer.* Kisten, inkisten.

ENCOGNER, *v. a. voyez* ENCOQUER.

ENCOIGNURE, *f.* Hoek (van twee te samenloopende mueren), *m.* — (meuble). Hoekkas, *v.*

ENCOLLAGE, *m.* p. *ankolaje.* Belyming, *v.*, het lymverwen.

ENCOLLER, *v. a.* p. *ankoler.* Belymen, lymverwen.

ENCOLURE, *f.* Hals (van een peêrd), *m.* —, (fig. *et* iron.). Gedaente, *v.*, gelaet, weézen, *o.*

ENCOMBRE, *m.* (fam.). Hindernis, verhindering, *v.*, beletsel, *o.*

ENCOMBREMENT, *m.* p. *ankonbremant.* Belemmering, stremming, *v.*

ENCOMBRER, *v. a.* Doór puyn belemmeren, sperren.

ENCOMIASTE, *m.* Lofredenaer, *m.*

ENCONTRE, *f.* (v. m.). Ontmoeting, *v.*, geval, voórval, *o.*

ENCONTRE (À L'), *prép.* Tegen. *Aller à l'— de q. c.* Zich tegen iets verzetten, iets tegengaen, tegenwerken.

Digitized by Google

ENCOPE, *f.* (chir.). Afzetting, afsnyding, *v.*

ENCOQUER, *v. a.* (t. de mar.). De beugels aen de ra slaen.

ENCOQUURE, *f.* (t. de mar.). Eynde, *o.*, *of* nok der ra, waeraen de punt van het zeyl vast gemaekt word, *v.*

ENCORBELLEMENT, *m.* p. *ankorbèlemant.* (t. d'archit.). Uytstek, *o.*

ENCORE, *adv.* Nog, daerenboven, nog eens, nogmaels, alweder, wederom. — QUE, *conj.* Hoewel, alhoewel, schoon, ofschoon.

ENCORNAIL, *m.* Hombergat, tuyngat (aen den mast), *o.*

ENCORNÉ, E, *adj.* Gehoórnd, met hoórns. *Javart* — (méd. vét.). Hoefgezwel, *o.*

ENCORNER, *v. a.* Met hoórn bezetten.

ENCORNETER, *v. a.* In een papieren huysje doen. *S'*—. Eene vrouwenmuts opzetten.

ENCOURAGEANT, E, *adj.* p. *—jant.* Aenmoedigend, opwekkend.

ENCOURAGEMENT, *m.* Aenmoediging, opwekking, *v.*

ENCOURAGER, *v. a.* Aenmoedigen, opwekken, moed geéven.

ENCOURIR, *v. a.* (word geconj. als *courir*). Tot zich trekken, op den hals trekken *of* haelen. — *la honte.* De schande op zich trekken. — *la disgrâce.* In ongenade vervallen.

* **ENCOURTINER**, *v. a.* Met gordynen behangen.

ENCRASSER, *v. a.* Bevuylen, besmetten. *S'*—. Vuyl worden, zich bevuylen, bemorsen.

ENCRE, *f.* p. *ankre.* Inkt, schryfinkt, *m.* — *d'imprimerie.* Drukinkt.

ENCRIER, *m.* p. *ankrié.* Inktkoker, *m.*

ENCROUÉ, *adj. m. Arbre* —. Boom die in het vallen in eenen anderen is blyven hangen, *m.*

ENCROÛTER, *v. a.* (t. d'archit.). Bekorsten; beplaesteren. *S'*—. Zich korsten, korst krygen.

ENCUIRASSER, *v. a.* et *pr.* p. *ankuiracer.* Een harnas aendoen. S'—, (fig.). Vuyl *of* smeêrig worden.

ENCULASSER, *v. a.* p. *ankulacer.* De steêrtschroef aen een geweêr zetten.

ENCUVEMENT, *m.* Inkuyping, *v.*

ENCUVER, *v. a.* Inkuypen, in eene kuyp doen *of* leggen.

ENCYCLIE, *f.* Kringswyze beweêging in het water (als er iets in valt), *v.*

ENCYCLIQUE, *adj. f.* p. *anciklike. Lettre* —. Omzendbrief, *m.*

ENCYCLOPÉDIE, *f.* p. *anciklo*—. Leerkring, weêtkring, *m.*; beschryving van alle konsten en weêtenschappen, *v.*

ENCYCLOPÉDIQUE, *adj.* Van den weêtkring, hetgeene dat tot eene beschryving van konsten, enz. behoort.

ENCYCLOPÉDISTE, *m.* Schryver van eenen weêtkring, van een konstwoórdenboek, *m.*

ENDÉCAGONE, *adj.* p. *indéka*—. (t. de géom.). Elfhoekig. —, *m.* Elfhoek, *m.*

ENDÉCASYLLABE, *s. m.* et *adj.* p. *indékacila*—. Vers van elf lettergreêpen, *o.*

ENDÉMIQUE, *adj.* Aen een volk eygen. *Maladie* —. Heerschende landziekte, *v.*

ENDENTE, *f.* (charp.). Intanding, *v.*

ENDENTÉ, E, *adj.* p. *andan*—. Getand, met tanden. (vylen.

ENDENTER, *v. a.* Tanden, tanden in-

ENDETTER, *v. a.* p. *andèter.* Met schulden bezwaeren, belaeden, in schulden brengen. *S'*—. Schulden maeken, zich in schulden steêken.

ENDÈVÉ, E, *adj.* et *s.* (pop.). Eygenzinnig, ongeduldig, verdrietig, driftig, oploopend. —, *m.* Eygenzinnigen mensch, *m.*

ENDÈVER, *v. n.* (pop.). Kwaed, moeyelyk worden, raezen. FAIRE — (pop.). Vergrammen, raezend maeken.

ENDIABLÉ, E, *adj.* et *s.* (fam.). Verduyveld, duyvelsch, verwoed. —, *m.* Duyvel, *m.* —, *f.* Duyvelin, *v.*

ENDIABLER, *v. n.* (fam.). Kwaed worden, raezen.

ENDIMANCHER (S'), *v. pr.* (fam.). Zyne zondagskleederen aendoen.

ENDIVE, *f.* (plante). Andyvie, *m.*

ENDOCTRINER, *v. a.* (fam.). Leeren, onderwyzen. —, (fig.). Iemand iets voórzeggen, inboezemen *of* ingeéven.

ENDOLORI, E, *adj.* (fam.). Pynlydend.

ENDOMMAGEMENT, *m.* p. *andomajemant.* Beschadiging, bederving, *v.*

ENDOMMAGER, *v. a.* Beschadigen, benadeelen, bederven.

ENDORMEUR, *m.* (fam.). Streeler, vleyer, bedrieger, *m.*

ENDORMI, E, *adj.* In slaep, in slaep gevallen. *Jambe* —*e.* Been dat slaept. —, (fig.) LENT. Slaeperig, luy, traeg.

ENDORMIE, *f.* Doórnappel, steêkappel, *m.*

ENDORMIR, *v. a.* (word geconj. als *dormir*). In slaep helpen *of* doen vallen, in slaep wiegen. —, (fig. *et* fam.). Verveêlen, doen slaepen; in slaep wiegen, bedriegen. —, (fig.) ENGOURDIR. Verstyven. S'—. In slaep vallen, beginnen te slaepen. —, (fig.) NÉGLIGER. Verzuymen. *S'— dans le péché.* In de zonde volherden.

ENDOSSE, *f.* (fam.). Last, overlast, *m.*, moeyte, *v.*

ENDOSSEMENT, *m.* Overteekening, overdragt, rugteekening, endosseêring, *v.*

ENDOSSER, *v. a.* p. *andôcer.* Op den rug neêmen, aentrekken. —, (fig.). Belasten. — *un billet.* Eenen wisselbrief op den rug teekenen, overdraegen, endosseêren.

ENDOSSEUR, *m.* p. *andôceur.* Rugteekenaer (van eenen wisselbrief), endosseêrder, *m.*

ENDROIT, *m.* p. *androa.* Oord, *m.* en *o.*, plaets, streêk, *v.* —, PARTIE. Deel, gedeelte, stuk, *o.* —. De regte zyde (eener stoffe), *v.*

ENDUIRE, *v. a.* Bestryken, beplaesteren.

ENDUIT, *m.* Beplaestering, plaestering, *v.*, plaesterkalk, *m.*

ENDURANT, E, *adj.* Lydzaem, verdraegzaem, geduldig.

ENDURCIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Harden, hard maeken, verharden. —, RENDRE FORT. Sterken, versterken. *Le travail endurcit le corps.* Den arbeyd versterkt het lichaem. —, (fig.). Versteenen, verharden, onmededoogend maeken. *S'*—. Hard worden, verharden. *S'*— à.... Zich gewennen tot.... *Son cœur s'est endurci par l'habitude du crime.* Zyn hert heeft zich verhard doór de gewoonte aen de ondeugd.

ENDURCISSEMENT, *m.* (peu usité). Harderwording, *v.* —, (fig.). Verharding, hardheyd, versteendheyd (des herten), *v.*

ENDURER, *v. a.* Dulden, lyden, verdraegen, uytstaen. —, (fig.). Gedoogen, dulden.

ÉNÉIDE, *f.* (poème). Heldendicht van Virgilius over Eneas, *o.*, levensbeschryving van Eneas, *v.*

ÉNÉORÈME, *f.* Wolk (dryvende in de pis), *v.*

ÉNERGIE, *f.* p. *—jie.* Nadruk, *m.*, kragt, *v.*

ÉNERGIQUE, *adj.* Nadrukkelyk, kragtig.

ÉNERGIQUEMENT, *adv.* Nadrukkelyk, met nadruk, kragtiglyk.

ÉNERGUMÈNE, *s. m.* et *f.* Bezetenen, *m.*; bezetene, *v.*

ÉNERVATION, *f.* Ontzenuwing, verslapping, verzwakking, kragteloosheyd, *v.*

ÉNERVER, *v. a.* Ontzenuwen, verzwakken, kragteloos maeken.

ENFAÎTEAU, *m.* p. *anfêtô.* Nokpan, vorstpan, *v.*

ENFAÎTEMENT, *m.* Nokplaet, beleggingvan den nok van een dak met lood.

ENFAÎTER, *v. a.* De nok dekken.

ENFANCE, *f.* Kindschheyd, *v.*, kinderjaeren, *o. mv. Dès l'*—. Van kindsbeen af. *Être en* —. Kindsch zyn. —, CEUX QUI SONT DANS L'ENFANCE. De kinderen, *o. mv.* —, (fig.). Kindschheyd, kinderagtigheyd, *v.* —, (fig.). Begin, *o.*

ENFANT, *s. m.* et *f.* Kind (van de geboórte tot 12 jaeren), *o.* — *trouvé.* Vondeling, vindeling, *m.* — *de chœur.* Koorkind, *o.*, koorjongen, koorsel, *m. Faire l'*—. Zich kinderagtig aenstellen. — ET, FILS, FILLE. Kind, *o.*, zoón, *m.*; dogter, *v.* — (fig.) — PRODIGUE. Krygsvolk dat den eersten aenval op den vyand doet.

ENFANTEMENT, *m.* Baering, *v.*, het baeren.

ENFANTER, *v. a.* Baeren. —, (fig.) Voortbrengen, baeren, veroorzaeken.

ENFANTILLAGE, *m.* Kinderagtigheyd, *v.*, kinderklap, *m.*, kinderwerk, *o.*

ENFANTIN, E, *adj.* Kinderagtig, kindsch.

ENFARINÉ, E, *adj.* Vooringenomen.

ENFARINER, *v. a.* Bemeêlen, met meêl bestrooyen. *S'*—. Zich met meêl bestrooyen. S'—, s'ENTÊTER DE. Sterk ingenomen zyn met...

* **ENFÉER**, *v. a. voyez* ENCHASTER.

ENFER, *m.* p. *anfèr.* Hel, helle (verblysplaets der verdoemden), *v.* *à l'*—, *aux* —*s.* Hellewaerts. —, (fig.). Hel, *v.*, de duyvels, *m. mv.* TISON D'—, (fig.). Hellewigt, *o.*, boosemensch, *m.* —, (fig.). Hel, *v.* *C'est un — pour moi que cette maison.* Dit huys is eene regte hel voór my.

ENFERMÉ, *m. Sentir l'*—. Muffen, muf rieken.

ENFERMER, *v. a.* Opsluyten, wegsluyten, insluyten, sluyten. — *à clef, sous la clef.* In het slot doen —, CLORE. Sluyten, insluyten, omsluyten. —, (fig.). Inhouden, bevatten, behelzen. *Ce passage enferme beaucoup de vérités.* Deêze plaets bevat veêl waerheyd. S'—. Zich opsluyten.

ENFERRER, *v. a.* p. *anfèrer.* Doórbooren, doórsteêken, doórrygen. *L'a enferré son ennemi.* Hy heeft zyne vyand doórstooken. S'—, (fig. et fam.). Zichzelven benadeelen.

ENFICELER, *v. a.* Met een koordeke toebinden.

ENFIELLER, *v. a.* Vergallen, met gal bestryken.

ENFILADE, *f.* Ry *of* reêks van kanmers, enz., *v.* —, (art. mil.). Loopgraeven die doór het geschut gebeêld in de lengte konnen beschooten worden, *v. mv.* —(au trictrac). Brug, *o.*

ENFILER, *v. a.* Rygen, aenrygen, inrygen, snoeren, vademen, doórsteêken. — *une aiguille.* Eene naeld vademen *of* vessemen. — *des perles.* Pêrelen aenrygen; (fig.) zich met benzelingen ophouden. — UN PUCEAU. COURS (fig.). Eene lange rede beginnen. — UN CHEMIN (fig.). Eenen weg inslaen. — LA VENELLE (fam.). Wechloopen, het haezepad kiezen. — LA TRANCHÉE. De loopgraeven regt draeds beschieten. S'—(au trictrac). Zich vastzetten. S'—, s'ENFERRER. Zyns vyands degen vallen *of* loopen.

ENFIN, *adv.* Eyndelyk, ten laetste, kortom.

ENFLAMMER, *v. a.* p. *anflamer.* Aensteêken, ontsteêken, ontvonken, ontvlammen, in brand steêken. —, (fig.). Aenzetten, aenhitsen, ophitsen; verliefd maeken, ontvlammen. *S'*—. Ontvlammen, ontvonken, ontbranden, ontsteêken, in brand geraeken. *Vos paroles ont enflammé sa colère.* Uwe woórden hebben zynen toórn doen ontbranden. S'— DE COLÈRE (fig.). Zich vergrammen.

Digitized by Google

ENFLÉ, E, *adj.* Gezwollen, opgeblaezen. *Style* —. Hoogdraevenden schryfstiel.

ENFLE-BOEUF, *m.* Roode spinnekop, *v.*

ENFLÈCHURES, *f. pl.* (mar.). Wevelingen, *v. mv.*

ENFLEMENT, *m. voyez* ENFLURE.

ENFLER, *v. a.* Ophlaezen, doen opzwellen. *Le vent a enflé les voiles.* Den wind heeft de zeylen doen zwellen. —, (fig.). Vermeerderen, versterken. — *le courage.* Aenmoedigen, den moed aenhitsen. —, (fig.). Opgeblaezen maeken, verhooveerdigen. — LA DÉPENSE (fig.). Meer rekenen dan men uytgegeeven heeft. —, *v. n.* et *pr.* Zwellen, opzwellen. —, (fig.). Trotsch worden.

ENFLURE, *f.* Zwelling, opzwelling, *v.*, geswel, *o.* — DU STYLE (fig.). Hoogdraevendheyd, *v.* — DU CŒUR (fig.). Trotschheyd, opgeblaezenheyd, *v.*

ENFONÇAGE, *m.* Het bodemen, het toeslaen van vaten.

ENFONCEMENT, *m.* Het inslaen *of* instooten, *o.*, oplooping (van eene deur), *v.* —. Verdieping, diepte., *v.*; verschiet, *o.*

ENFONCER, *v. a.* Inkloppen, inslaen, indrukken, indryven, indouwen, insteeken. — *un clou dans la muraille.* Eenen spyker in den muer slaen. — *son chapeau.* Den hoed in zyne oogen trekken. — *des pieux, des pilotis.* Paelen in den grond heyen. —, BAISER, RENVERSER EN POUSSANT. Breeken, opbreeken, inbreeken, inslaen, openloopen, instampen. — *une porte.* Eene deur openloopen, inslaen. *Les ennemis enfoncèrent les rangs.* De vyanden braeken door de geleederen. —, *v. n.* et *pr.* Zinken, zuinken, te grond gaen. S'—, (fig.). Diep ingaen, doordringen, doorgronden. *S'— dans le bois.* Zich diep in het bosch begeeven. *Il ne faut pas trop s'— dans cette matière.* Men moet die zaek niet in den grond doorzoeken *of* doorgronden. S'—, S'AFFAISSER. Inzakken, afzakken.

ENFONCEUR, *m.* — *de portes ouvertes.* Windbreeker, zwetser, grootspreeker, *m.*

ENFONÇURE, *f.* Bodemstuk, *o.* —. Onderlaeg (van een bed), *v.* —, (t. de chir.). Nederdrukking der hersenpan door eenen val of slag, *v.*

ENFORCIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Sterker maeken, versterken. —, *v. n.* et *pr.* Sterker worden.

ENFORMER, *v. a.* Op den vorm zetten *of* trekken.

ENFOUIR, *v. a.* (word geconjug. als *finir*). Begraeven, bedelven, in de aerde verbergen.

ENFOUISSEMENT, *m.* Begraeving, bedelving, verberging in de aerde, *v.*

ENFOUISSEUR, *m.* Begraever, verberger in de aerde, *m.*

ENFOURCHEMENT, *m.* (jard.). Soort van ente, *v.* — (t. d'archit.). Plaets waer twee boogen ineen loopen, *v.*

ENFOURCHER, *v. a.* (fam.). Schrydelings te peerd zitten.

ENFOURCHURE, *f.* (t. de vén.). Het uyterste der hertshoorns. — (t. de man.). Gedeelte des lichaems (van een peerd) tusschen de dyen, *o.*

ENFOURNÉE, *f.* Het inschieten van brood in den oven.

ENFOURNER, *v. a.* In den oven schieten. —, *v. n.* (fig. *et* fam.). COMMENCER. Beginnen.

ENFOURNEUR, *m.* Inschieter van brood in den oven; werkman die de steenen in den oven plaetst, *m.*

ENFREINDRE, *v. a.* (word geconj. als *feindre*). Overtreeden, verbreeken, schenden.

ENFROQUER, *v. a.* (iron.). Monik maeken.

ENFUIR (S'), *v. pr.* Vlugten, vlieden, ontvlugten, weehloopen. —, (fig.). Vervlieten, overloopen, lekken; vervliegen, verloopen. *Le temps s'enfuit.* Den tyd vervliegt. *Le tonneau s'enfuit.* Het vat is lek.

ENFUMÉ, *m.* (poisson). Strantvisch, *m.* — (serpent). Donkergrauwe slang, *v.*

ENFUMER, *v. a.* Berooken, rooken; in den rook hangen, met rook weehjaegen.

ENFUTAILLER, *v. a.* Tonnen, intonnen, invaten.

ENGAGEANT, E, *adj.* p. *angajant.* Aenlokkelyk, aentrekkelyk, bekoorlyk, aentrekkend.

ENGAGEMENT, *m.* Pand, onderpand, *m.*, verpanding, verzetting, *v.* —, PROMESSE. Belofte, verbindtenis, *v.*, woord, *o.* —, ENRÔLEMENT; SON PRIX. Dienstneeming, werving, *v.*; handgeld, *o.* —, PETIT COMBAT. Scharmutseling, *v.*, kleyn gevegt, *o.* —. Verbinding, aenkleeving, *v.*

ENGAGER, *v. a.* Verpanden, verzetten, beleenen, tot pand, onderpand geeven. *Il a engagé tout son bien.* Hy heeft al zyn goed verpand. — SA PAROLE (fig.). Zyn woord geeven. —, INVITER. Opwekken, aenmoedigen, aenspoeren, beweegen. — *le combat.* Den slag beginnen. —, ENRÔLER. Werven, aenneeemen. S'—, s'OBLIGER à. Zich tot iets verpligten *of* verbinden. S'—, s'ENNÔLER. Dienst neemen. S'—, s'EMBARRASSER. Vastraeken, zich inwikkelen. S'—, s'ENDETTER. Zich in schulden steeken.

ENGAGISTE, *m.* (prat.). Pandbezitter, bezitter van eenig goed door verpanding, *m.*

ENGAÎNER, *v. a.* p. *anghè*—. In de scheede steeken.

ENGALLAGE, *m.* p. *angalaje.* Verwing met galnooten, *v.*

ENGALLER, *v. a.* Met galnooten verwen.

ENGARROTTÉ, E, *adj. voyez* EGARROTTÉ.

ENGASTRONYME, *m.* Die uyt de maeg spreekt.

ENGEANCE, *f.* p. *anjan*—. Gebroed, gebroedsel, *o.* (SER.

ENGEANCER, *v. a. voyez* EMBARRASSER.

ENGELURE, *f.* Koude, vorst, *v.*; winter (in handen en voeten), *m.*

ENGENDRER, *v. a.* Voortbrengen, teelen, winnen, verwekken, baeren. S'—, ÊTRE PRODUIT. Ontstaen, voortgebragt worden.

* ENGER, *v. a.* Overlasten.

ENGERBER, *v. a.* In schooven binden. —, ENTASSER. Stapelen, opstapelen.

ENGIN, *m.* p. *anjin.* (v. m.). Vernuft, *o.*, schranderheyd, *v.*; oorlogsgereedschap, *o.*; krikkemik, windas (van eenen molen), *v.* —, TOUTES SORTES DE FILETS. Strikken, *m. mv.*, netten, *o. mv.*

ENGLOBER, *v. a.* Vereenigen, tot een brengen.

ENGLOUTIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Opslokken, inslikken, inzwelgen, verslinden. S'—. Verdwynen, vergaen, ingezwolgen worden.

ENGLUER, *v. a.* Met vogellym bestryken. S'—. In de lym vastraeken, blyven hangen.

ENGONCER, *v. a.* Belemmeren, eene gedwongene houding geeven.

ENGORGEMENT, *m.* p. *angorjemant.* Verstoptheyd (van eene pyp, van eene rioöl), *v.*

ENGORGER, *v. a.* et *pr.* Verstoppen.

ENGOUEMENT, *m.* p. *angoûmant.* Verstoptheyd; verkropping, *v.* —, (fig.). Hardnekkig vooroordeel, *o.*, vooringenomenheyd, hoofdigheyd, *v.*

ENGOUER, *v. a.* Verkroppen, verslikken. S'—. Zich verkroppen, zich verslikken. S'—, (fig.) SE PASSIONNER POUR.... Sterk met iemand *of* met iets ingenomen zyn.

ENGOUFFRER (S'), *v. pr.* Verzwolgen worden, zich vangen.

ENGOULER, *v. a.* (pop.). Inzwelgen, opslokken, verslinden.

ENGOULEVENT, *m.* (oiseau). Geytenmelker, *m.*

ENGOURDI, E, *adj.* Verstyfd, stram, verkleumd; (fig.) zwaer, lomp, dom, traeg, ongevoelig.

ENGOURDIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Verstyven, verstrammen; (fig.) verslappen. *S'*—. Verstyven, verstrammen, verkleumen.

ENGOURDISSEMENT, *m.* Verstyfdheyd, verstramming, verkleuming; (fig.) verslapping, *v.*

ENGRAINER, *v. a. voyez* ENGRENER.

ENGRAIS, *m.* p. *angrè.* Vetweyde, vetweydery, *v.* —, FUMIER. Mest, *m.*, meststof, *v.*

* ENGRAISSAGE, *m.* Mesting, *v.*

ENGRAISSEMENT, *m.* Mesting, bemesting, *v.*, het mesten.

ENGRAISSER, *v. a.* p. *angrèçer.* Mesten, bemesten, vetten. — *des cochons.* Verkens vet mesten. — *la terre.* Het land bemesten. —, SALIR DE GRAISSE. Met vet besmeeren, smeerig maeken. —, *v. n.* Vet worden. S'—. Zich mesten, vet worden. S'—, DEVENIR GRASSEUX. Smeerig worden. S'—, s'ÉPAISSIR (en parlant des liquides). Lyperen. S'—, s'ENRICHIR. Zich mesten, ryk worden.

ENGRANGER, *v. a.* Schueren, in de schuer brengen.

ENGRAVEMENT, *m.* Het vastraeken *of* vastzitten (van een vaertuyg in het zand).

ENGRAVER, *v. a.* Doen stranden. S'—. Stranden, op het zand vastraeken.

ENGRÊLÉ, E, *adj.* (blas.). Rondom getand.

ENGRÊLER, *v. a.* Agterwerk aen kanten zetten. (ten), *o.*

ENGRÊLURE, *f.* Agterwerk (aen kan-

ENGRENAGE, *m.* p. *angrenaje.* Het inconsluyten, *o.*, intanding (der raden), *v.*

ENGRENER, *v. n.* et *pr.* Intanden, inconschieten, inconsluyten (der raden). —, *v. a.* — *une affaire.* Eene zaek beginnen. —, *v. a.* et *n.* Het koorn in den tremel *of* tregter doen. —, NOURRIR DE GRAIN. Met graen voeden. — LA POMPE (mar.). De pomp in beweeging zetten.

ENGRÈNURE, *f.* Intanding (van twee raden), *v.*

ENGROSSER, *v. a.* (fam.). Bezwangeren.

ENGRUMELER (S'), *v. pr.* (word geconj. als *appeler*). Klonteren, stremmen, karteten.

ENGUENILLÉ, E, *adj.* Haveloos, ontlhavend, met vodden bedekt.

ENGUENILLER, *v. a.* Met vodden bedekken, bekleeden.

ENGUICHURE, *f.* Opening (van eenen jagthoorn voor het mondstuk), *v.*

ENGYSCOPE, *m.* Vergrootglas, *o.*

ENHARDIR, *v. a.* Verstouten, aenmoedigen. *S'*—. Zich verstouten.

ENHARMONIQUE, *adj.* (t. de mus.). Met vierden van toonen voortgaende.

ENHARNACHEMENT, *m.* Tuyging (van een peerd), *o.*; tuyg, peerdentuyg, *o.*

ENHARNACHER, *v. a.* Tuygen, de tuygen op de peerden leggen. —, (fig.). Op eene aerdige wyze kleeden.

ENHERBER, *v. a.* Begrazen, met gras bezaeyen.

ÉNIGMATIQUE, *adj.* Raedselagtig, duyster, ingewikkeld.

ÉNIGMATIQUEMENT, *adv.* Op eene raedselagtige wyze, duystere, ingewikkelde wyze.

ÉNIGME, *f.* p. *énig-me.* Raedsel, *o.*; duystere zaek, verbloemde rede, *v.*

ENIVRANT, E, *adj.* p. *an-ni*—. Dronken maekend; (fig.) verrukkend, bedwelmend.

ENIVREMENT, *m.* Dronkenschap, *v.* —, (fig.). Verrukking, bedwelming, *v.*

Digitized by Google

ENIVRER, *v. a.* Dronken maeken. —, (fig.). Verrukken, bedwelmen. *Il s'enivre d'espérance.* Hy laet zich door de hoop bedwelmen, verblinden. *S'—.* Dronken worden, zich dronken drinken *of* maeken; (fig.) verrukt zyn.

ENJABLER, *v. a.* Bodemen; de bodems der vaten in de groeven sluyten.

ENJALER, *v. a.* Het anker stokken.

* **ENJALOUSER**, *v. a.* et *pr.* p. *anjalouzer.* Jaloersch maeken; jaloersch worden.

ENJAMBÉ, E, *adj.* p. *anjanbé.* Haut — (fam.). Hoog geheend.

ENJAMBÉE, *f.* Schreéde, *v.;* stap, *m.*, overschryding, *v.*

ENJAMBEMENT, *m.* Overschryding, *v.*

ENJAMBER, *v. a.* et *n.* Overschryden, overstappen. — *par-dessus.* Overheén schryden. —, Aller à grands pas. Met groote schreéden gaen, aenstappen. —, (fig.) Empiéter. Ontneémen, zich iets aenmaetigen. *Ce vers enjambe sur le vers suivant.* Den zin van dit vers eyndigt in den volgenden regel. —, (fig.) (archit.). Overheén springen, uytsteéken, draegen *of* rusten.

ENJAULER, *v. a. voyez* Enjaler.

ENJAVELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Het afgemaeyd koórn op hoopen leggen.

ENJEU, *m.* Inleg, inzet, pot (in het spel), *m.*

ENJOINDRE, *v. a.* (word geconj. als *joindre*). Sterk aenbeveélen, belasten, opleggen.

ENJOINTÉ, E, *adj. Oiseau court* — (fauc.). Roofvogel met korte pooten, *m.*

ENJÔLER, *v. a.* (fam.). Bepraeten, met schoone, vleyende woórden misleyden, bedrieger.

ENJÔLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Bepraeter, listigen bedrieger, *m.;* bepraetster, bedriegster, *v.*

ENJOLIVEMENT, *m.* Versiering, optooying, *v.;* opschik, *m.*, sierned, *o.*

ENJOLIVER, *v. a.* Opschikken, optooyen, versieren.

ENJOLIVEUR, *m.* Opschikker, versierder, optooyder, *m.*

ENJOLIVURE, *f.* Kleyne versiersels *of* sieraeden, *o. mv.* (lustig.

ENJOUÉ, E, *adj.* Vrolyk, blygeestig.

ENJOUEMENT, *m.* p. *anjoûmant.* Vrolykheyd, blygeestigheyd, lustigheyd *v.*

ENKIRIDION, *m.* Handboekje, zakboekje, *o.*

ENKYSTÉ, E, *adj.* (méd.). In een byzonder vlies besloóten.

ENLACEMENT, *m.* Vlegting, ineenvlegting, *v.*

ENLACER, *v. a.* p. *an*—. Vlegten, ineenvlegten, strengelen. — *des papiers.* Papieren aenrygen. — (t. de charp.). Vastpinnen. —, (fig.). Verstrikken, bedriegen, verschalken.

ENLAÇURE, *f.* (t. de charp.). Vastpinning, *v.*

ENLAIDIR, *v. a.* Verleelyken, leelyk maeken. —, *v. n.* Verleelyken, leelyk worden.

ENLAIDISSEMENT, *m.* p. *anlèdicemant.* Verleelyking, leelykwording, *v.*

ENLARME, *m.* Aengevoegde schakels (aen een net), *v. mv.*

ENLARMER, *v. a.* Groote schakels aen een net maeken.

ENLÈVEMENT, *m.* Ontvoering, opligting, schaeking, *v.*, roof, *m.*

ENLEVER, *v. a.* Opheffen, opligten, optillen, ophaelen. —, (fig.) Ravir. Wechneémen, ontneémen, wechrukken; schaeken. *Le vent lui a enlevé son chapeau.* Den wind heéft hem zynen hoed van het hoofd gerukt. — (des marchandises). Opkoopen. —, Oter le dessus. Afneémen. —, Faire disparaître. Uytdoen, wechneémen. —, (fig.). Verrukken, bekoóren. *La musique ne l'enlève pas.* De muziek bekoórt, verrukt hem niet. *S'—*, se détacher. Losgaen. *S'—*, (fig. *et* fam.). Zich vergrammen, in gramschap opvliegen.

ENLEVURE, *f.* Puyst, blaer, bleyn (op de huyd), *v.* — (t. de sculpt.). Verheven beéldwerk, *o.*

ENLIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). (t. de maç.). Steenen samenbinden.

ENLIGNER, *v. a.* Op eene linie zetten, naer de lyn metselen, opbouwen.

ENLUMINER, *v. a.* Met koleuren afzetten, verlichten. —, (fig.). Vuerrood maeken.

ENLUMINEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Afzetter (met koleuren), verlichter, *m.;* afzetster, verlichtster, *v.*

ENLUMINURE, *f.* Afzetting, verlichting, *v.* —, Figure enluminée. Afgezet beéld, *o.*

ENNÉACORDE, *m.* Speéltuyg met negen snaeren, *o.*

ENNÉADÉCAÉTÉRIDE, *f.* Maenkring (van 19 jaeren), *m.*

ENNÉAGONE, *m.* p. *en-né*—. (t. de géom.). Negenhoek, *m.*

ENNÉANDRIE, *f.* (t. de bot.). Geslacht der planten met negen helmstyltjes, *o.*

ENNEMI, E, *adj.* et *s.* p. *ène*—. Vyandelyk, vyandig. —, *m.* Vyand, *m.* — *juré.* Gezwoóren vyand. *Un — implacable, mortel.* Onverzoenlyken, doodvyand. —E, *f.* Vyandin, *v.*

ENNOBLIR, *v. a.* Veredelen, vermaerd maeken.

ENNOIE, *m. voyez* Amphisbène.

ENNUI, *m.* p. *an*—. Verveéling, *v.* —s, (poét.). Verdriet, ongenoegen, herteleed, *o.*

ENNUYANT, E, *adj.* Verveélend, verdrietig.

ENNUYER, *v. a.* (word geconj. als *ployer*). Verveélen, verdrieten, lastig vallen, kwellen. *S'—.* Verdrieten, zich verveélen, verdrietig worden.

ENNUYEUSEMENT, *adv.* Verdrietiglyk, op eene verveélende wyze.

ENNUYEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Verveélend, verdrietig, lastig. —, *m.* Lastigen mensch, *m.*

ÉNODÉ, E, *adj.* (bot.). Zonder knoesten.

ENOISELER, *v. a.* p. *annoaze*—. (fauc.). Eenen jongen valk tot de jagt gewennen, afregten.

ÉNONCÉ, *m.* Uytdrukking, uytspraek, *v.*, eenvoudig verhael, *o.*

ÉNONCER, *v. a.* Uytspreeken, zyne gedagten uytdrukken, verklaeren. *S'—.* Zich uytdrukken, zich uyten.

ÉNONCIATIF, IVE, *adj.* (t. de pal.). Uytdrukkend, verklaerend.

ÉNONCIATION, *f.* Uytspraek, uytdrukking, bewoórding, *v.*

ÉNOPTROMANCIE, *f.* (divination). Spiegelwigchelaery, *v.*

ENORGUEILLIR, *v. a.* p. *anorghéllir.* Hoogmoedig, opgeblaezen, trotsch maeken, verhooveérdigen. *S'—.* Zich verhooveérdigen, hooveérdig *of* trotsch worden.

ÉNORME, *adj.* Onmaetig, bovenmaetig. —, (fig.). Grouwelyk, afschouwelyk, schrikkelyk, ysselyk.

ÉNORMÉMENT, *adv.* Onmaetiglyk, bovenmaete.

ÉNORMITÉ, *f.* Onmaetige grootte, *v.* —, (fig.). Grouwelykheyd, ysselykheyd, *v.*

ÉNOUER, *v. a.* Noppen, pluyzen.

ÉNOUEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Nopper, *m.;* nopster, *v.*

ENQUÉRANT, E, *adj.* (fam.). Nieuwsgierig, vraegagtig, nazoekend.

ENQUÉRIR (S'), (je m'enquiers, tu t'enquiers, il s'enquiert, nous nous enquérons, vous vous enquérez, ils s'enquièrent; je m'enquérais, etc.; je m'enquis, etc.; je m'enquerrai, etc.; je m'enquerrais, etc.; enquiers-toi, enquérons-nous, enquérez-vous; que je m'enquière, que tu t'enquières, qu'il s'enquière, que nous nous enquérions, que vous vous enquériez, qu'ils s'enquièrent; que je m'enquisse, etc.; s'enquérant; enquis, se), *v. pr.* Vraegen, navraegen, navorschen, ondervorschen, onderzoeken, verneémen. *S'— de q. c.* Naer iets verneémen *of* vraegen.

* **ENQUÊRRE**, *v. a. Armes à* — (blas.). Wapenschilden die aen onderzoek onderworpen zyn, *m. eno. mv.*

ENQUÊTE, *f.* p. *anké*—. Gerechtelyk onderzoek, *o. Faire une* —. Een gerechtelyk onderzoek doen.

ENQUÊTER (S'), *v. pr.* p. *anké*—. Onderzoek doen, verneémen, navorschen, naspeuren; zich bekommeren, zich aengelegen laeten zyn.

ENQUÊTEUR, *m.* Gerechtelyken onderzoeker, *m.*

ENRACINER, *v. n.* et *pr.* Wortelen, inwortelen, wortel schieten.

ENRAGÉ, E, *adj.* et *s. m.* Raezend, dol. *Chien* —. Raezenden hond. —, (fig.). Uytzinnig, woedend, raezend, oploopend. —, *m.* Eenen uytzinnigen.

ENRAGEANT, E, *adj.* p. *an—jant.* Raezend *of* dol maekend.

ENRAGER, *v. n.* Raezend *of* dol worden. —, (fig.). Kwaed *of* moeyelyk worden, raezend *of* uytzinnig worden. *Il enrage de faim.* Hy raest van honger. *Faire — q. q.* Iemand toórnig maeken. — (prov.). Il fera — la bête et le marchand. Hy twist met God en al de wereld.

ENRAYER, *v. a.* p. *anré-ier.* (word geconj. als *payer*). Speeken in een rad doen; een rytuyg stremmen, sperren *of* ophouden; de eerste voór ploegen. —, (fig.). S'arrêter. Ophouden, uytscheyden.

ENRAYURE, *f.* Remketen, spanketen; eerste voór, *v.*

ENRÉGIMENTER, *v. a.* Tot een regiment maeken; in een regiment inlyven.

ENREGISTREMENT, *m.* Inschryving, aenteekening, opschryving, registreéring, *v.;* kantoor van registreéring, *o.*

ENREGISTRER, *v. a.* Inschryven, opschryven, aenteekenen, registreéren.

ENRHUMER, *v. a.* et *pr.* Verkouden, verkoudheyd aenbrengen.

ENRHUNER, *v. a.* Den kop op eene speld maeken.

ENRICHIR, *v. a.* Verryken, ryk maeken. —, (fig.). Versieren, opsieren, verfraeyen. *S'—.* Ryk worden, zich verryken.

ENRICHISSEMENT, *m.* Verryking, versiering, opsiering, *v.*, versiersel, *o.*

ENRÔLEMENT, *m.* Werving; dienstneéming, *v.* — (acte). Werflyst, *v.*

ENRÔLER, *v. a.* Werven, aenwerven, aenneémen. — *des soldats.* Krygslieden werven. *S'—.* Soldaet worden. *S'— dans une société.* Zich in een genoótschap laeten aenneémen.

ENRÔLEUR, *m.* Werver, aenwerver, *m.*

ENROUEMENT, *m.* p. *anroûmant.* Heeschheyd, schorheyd, *v.*

ENROUER, *v. a.* Heesch *of* schor maeken. *S'—.* Heesch *of* schor worden.

ENROUILLER, *v. a.* Roestig maeken, doen roesten. *S'—.* Roesten, verroesten, roestig worden.

ENROULEMENT, *m.* Schroefvormige figuer, *v.*

ENROULER, *v. a.* Inrollen, oprollen.

ENRUE, *f.* Breede en diepe akkervoór, *v.*

ENSABLEMENT, *m.* Verzanding, *v.*, zandhoop, *m.;* zandbank, *v.*

ENSABLER, *v. a.* Op het zand zetten, stueren (word alleenlyk van vaertuygen op rivieren gezegd). *S'—.* In het zand vastraeken, blyven zitten.

ENSACHER, *v. a.* Zakken, opzakken, in grooto zakken doen.

ENSACHEUR, *m.* Zakker, *m.*

ENSAFRANER, *v. a.* Met saffraen verwen.

Digitized by Google

ENSAISINEMENT, *m.* p. *ancézinemant.* (prat.). Bezitneeming; in het bezit stelling, *v.*
ENSAISINER, *v. a.* (prat.). In bezit stellen.
ENSANGLANTER, *v. a.* Bebloeden, bebloed maeken, met bloed besprenken, bezoedelen.
ENSEIGNE, *f.* p. *ancè-gne.* Kenteeken, merkteeken, kenmerk; uythangberd; vaendel; vaendrigschap, *o.* —, *m.* Porte-drapeau. Vaendrig, vaendraeger, *m.*
ENSEIGNEMENT, *m.* Onderwys, *o.*, onderwyzing, onderrigting, leer, leering, *v.* —s. Bewysstukken, *o. mv.*
ENSEIGNER, *v. a.* Onderwyzen, onderrigten, leeren. —, Indiquer. Wyzen. — *le chemin.* Den weg wyzen.
ENSELLE, *f. voyez* Ensouple.
ENSELLÉ, E, *adj.* p. *ancélé. Cheval* —. Peerd met eenen ingeboógen rug, *o. Vaisseau* —. Ingeboógen schip, *o.*
ENSEMBLE, *adv.* Te gelyk, met elkander, te samen. —, *m.* Het geheel, *o.*
ENSEMENCEMENT, *m.* Bezaeying, *v.*
ENSEMENCER, *v. a.* Bezaeyen.
ENSERRER, *v. a.* p. *ancérer.* (poét.). Bevatten, besluyten, inhouden. —, Haïtir dans une serre. In eene broeykas zetten.
ENSEUILLEMENT, *m.* (t. d'archit.). Hooge borstweering, *v.*
ENSEVELIR, *v. a.* Lyken, begraeven, ter aerde bestellen. S'— dans la solitude. Zich opsluyten in de eenzaemheyd.
ENSEVELISSEMENT, *m.* p. *ancévelicemant.* Het lyken, het begraeven, *o.*
ENSIFORME, *adj.* (bot.). Zweêrdvormig.
ENSIMAGE, *m.* (t. de manuf.). Besmeering van het laken met vet, *v.*
ENSIMER, *v. a.* (t. de manuf.). Laken met vet besmeêren (om het beter te kunnen scheêren).
ENSORCELER, *v. a.* Betooveren, beguycheien.
ENSORCELEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Toovenaer, betoovenaer, *m.*; toovenres, betooveres, *v.*
ENSORCELLEMENT, *m.* p. *ançorcèlemant.* Betoovering, beguycheling, toovery, *v.*
ENSOUPLER, *v. a. voyez* Soupler.
ENSOUPLOIR, *m.* Plaets waer men zekere stoffen bezwavelt, *v.*
ENSOUPLE, *f.* Weéversboom, *m.*
ENSOYER, *v. a.* p. *ançoa-ier.* (word geconj. als *ployer*). (t. de cordon.). De borstels aen den pekdraed doen.
ENSUBLE, *f. voyez* Ensouple.
ENSUITE, *adv.* Daerna, daerop, vervolgens. —, *prép.* Na. — *de cela.* Na dit, daerna. — *de quoi.* Waerna, waerop, weshalve.
ENSUIVANT, *adj.* (prat.). Volgend.
ENSUIVRE (S'), *v. pr.* (word geconj. als *suivre*). Volgen, uytvolgen, uytspruyten. *Il s'ensuit que.* Daer uyt volgt dat.
ENTABLEMENT, *m.* (archit.). Uytstek, het bovenste van eenen muer, *o.*
ENTACHER, *v. a.* Besmetten, bevlekken, bezoedelen, aensteêken.
ENTAILLE, *f.* Kerf, inkerving, *v.*
ENTAILLER, *v. a.* Kerven, inkerven.
ENTAILLURE, *f.* Kerf, inkerving, *v.*
ENTAME, *f.* Eerste sneêde, korst van een brood, *v.*
ENTAMER, *v. a.* Ligtelyk insnyden of kwetsen; ontginnen, opsnyden. — *un pain.* Een brood opsnyden, beginnen. — *un discours, une négociation.* Een gesprek, eene onderhandeling beginnen. —, Rompre. Doórbreeken. *Se laisser* —. Zyn geweld niet doen gelden, zich in zyn gezeggen laeten te kort doen; zich laeten kwetsing; eerste sneé (van een brood, enz.), *v.*
EN TANT QUE, *conj.* Voór zoo veél, voór zoo ver als.
ENTASSÉ, E, *adj.* Opeengestapeld, opgehoopt. *Homme* —. Ineengedrongen man.
ENTASSEMENT, *m.* Opeenstapeling, ophooping, *v.*
ENTASSER, *v. a.* Opstapelen, ophoopen, op elkander leggen.
ENTE, *f.* Ente, griffel, *v.*; geënten boom, *m.* —, Manche du pinceau. Penseelsteél, *m.* —, Pilastre. Pilaster, *m.*
ENTEMENT, *m.* Enting, inenting, *v.*
ENTENDEMENT, *m.* Verstand, vernuft, oórdeel, *o.* (der, *m.*
ENTENDEUR, *m.* (fam.). Verstaender.
ENTENDRE, *v. a.* (word geconj. als *rendre*). Hooren, verstaen. —, (fig.). Verstaen, begrypen, bevatten. *Donner à* —. Te kennen, te verstaen geéven. —. Zich ergens op verstaen, ergens in ervaeren zyn. *Il s'entend à l'agriculture.* Hy heéft kennis, verstand van den akkerbouw. —, Juger, s'aviser. Denken, in den zin krygen. —, *v. n.* Willen, verstaen. *J'entends que vous le fassiez.* Ik wil, verstae, dat gy het doet. — à, consentir. Ergens naer luysteren, ergens toe verstaen, inwilligen. — *à un accommodement.* Tot een vergelyk, verdrag komen, er naer luysteren. S'—. Elkander verstaen; verstaenbaer zyn; eens zyn; gehoord worden. S'— en *ou* à. Zich ergens op verstaen, ergens in ervaeren zyn.
ENTENDU, E, *part.* et *adj.* Gehoord, verstaen; verstandig, ervaeren, bedreéven, bekwaem. *Homme fort* —. Verstandig man. —, Bien assorti, bien ordonné. Wel geschikt, wel ingerigt, wel geregeld. *Maison bien* —*e.* Wel ingerigt, geregeld huys. Bien —, sans doute. *adv.* Gewis, zekerlyk, ongetwyfeld, volstrekt. Bien — que, *conj.* Mits, op *of* onder voórwaerde, wel te verstaen dat. Faire l'—. Zich voór geleerden uytgeéven.
ENTENTE, *f.* Beteekening, beduyding, *v.*, zin, *m. Mot à double* —. Dubbelzinnig woórd, *o.* — (t. d'arts). Schikking, *v.*
ENTER, *v. a.* Enten, inenten, griffelen. —, Emboîter. Vergaeren, ineenvoegen.
ENTÉRINEMENT, *m.* Gerechtelyke bekragtiging, bevestiging, waermaeking, *v.* —, Admission d'une requête. Aenneeming, *v.*
ENTÉRINER, *v. a.* Gerechtelyk bekragtigen, bevestigen, waermaeken. —, Admettre. Aenneémen.
ENTÉRITIS, *f.* (t. de méd.). Ontsteéking der ingewanden, *v.*
ENTÉROCÈLE, *f.* (t. de méd.). Darmbreuk, liesbreuk, *v.*
ENTÉRO-CYSTOCÈLE, *f.* (t. de méd.). Darm- en blaesbreuk, *v.*
ENTÉRO-ÉPIPLOCÈLE, *f.* (t. de méd.). Net- en darmbreuk, *v.*
ENTÉRO-ÉPIPLOMPHALE, *f.* (t. de méd.). Darm-, net- en navelbreuk, *v.*
ENTÉRO-HYDROCÈLE, *f.* (t. de méd.). Darm- en waterbreuk, *v.*
ENTÉRO-HYDROMPHALE, *f.* (t. de méd.). Darm- en waterbreuk in den navel, *v.*
ENTÉROLOGIE, *f.* (t. de méd.). Verhandeling over de ingewanden, *v.*
ENTÉROMPHALE, *f.* (t. de méd.). Navelbreuk, *v.*
ENTÉRO-SARCOCÈLE, *f.* (t. de méd.). Darmbreuk met eenen vleeschagtigen uytwas, *v.*
ENTÉROTOMIE, *f.* (t. de chir.). Darmontleding, *v.*
ENTERRÉ, E, *adj.* et *part.* Laeg gelegen, in eene diepte gelegen; begraeven.
ENTERREMENT, *m.* p. *antéremant.* Begraefnis, begraeving, zinking, *v.*
ENTERRER, *v. a.* p. *antérer.* Begraeven, in de aerde leggen, bedelven. —, Inhumer. Begraeven, ter aerde bestellen. —, (fig.). Verborgen houden.
ENTÊTÉ, *adj.* et *s.* Eygenzinnig, koppig, hoofdig, styfhoofdig. —, *m.* Styfhoofdigen mensch, *m.*
ENTÊTEMENT, *m.* Eygenzinnigheyd, koppigheyd, hoofdigheyd, *v.*
ENTÊTER, *v. a.* et *n.* In *of* naer het hoofd stygen, vliegen, het hoofd bevangen, bedwelmen, ydel maeken. *Le charbon entête.* Den koólendamp bedwelmt, verwekt pyn in het hoofd. —, (fig.). Hoovaerdig *of* trotsch maeken; voórinneémen. S'—. Hardnekkig zyn *of* worden; ingenomen zyn met *of* voór...
ENTHLASIS, *f.* Bekkeneelbreuk, *v.*
ENTHOUSIASME, *m.* Geestdrift, *m.* en *v.*, verrukking, opgetoógenheyd, *v.*
ENTHOUSIASMER, *v. a.* Verrukken, bekoóren, in geestdrift brengen. S'—. Verrukt *of* opgetoógen zyn.
ENTHOUSIASTE, *m.* Vuerigen voórstander *of* verwonderaer, opgetoógen mensch, *m.* —, Visionnaire. Geestdryver, *m.*
ENTHYMÈNE, *m.* Tweeledig bewys, *o.*, onvolkomene sluytrede, *v.*
ENTICHÉ, E, *adj.* Aengestoken, rottig (spr. van vrugten). —, (fig.). Besmet. —, Opiniâtrement attaché à... Sterk ingenomen met...
ENTICHER, *v. a.* Beginnen te bederven *of* aen te steeken. *Ces fruits sont entichés.* Deéze vrugten zyn aengestoken. —, (fig. *et* fam.). Een gevoelen doen aenneémen. S'—. Sterk ingenomen zyn met...
ENTIER, ÈRE, *adj.* Geheel, gansch. *Un pain* —. Een geheel, onopgesneéden brood. *Une semaine* —ère. Eene gansche weék. *Cheval* —. Hengst, *m.* —, (fig.) Obstiné. Koppig, hardnekkig, styfzinnig. —, *m.* Geheel, *o.*, geheelheyd, *v.* En —. Geheellyk, ganschelyk, in het geheel.
ENTIÈREMENT, *adv.* Ganschelyk, gansch, geheel, geheellyk, geheel en al, volkomenlyk, ten vollen.
ENTITÉ, *f.* Het weézen, het bestaen, *o.*
ENTOILAGE, *m.* p. *antoalaje.* Fyn doek, neteldoek waeraen men kant neeyt, *o.*, gewerkte kant, *v.*
ENTOILER, *v. a.* Doek aen kant naeyen, op doek plokken.
ENTOIR, *m.* p. *antoar.* Entmes, *o.*
ENTOISER, *v. a.* In vierkante hoopen leggen om met de roede te meéten.
ENTOMOLITHES, *m. pl.* Versteende insekten, *o. mv.*
ENTOMOLOGIE, *f.* Verhandeling over de insekten *of* gekorvene diertjes, *v.*
ENTOMOLOGIQUE, *adj.* Van de insekten.
ENTOMOLOGISTE, *m.* Insektenbeschryver, kenner van de insekten, *m.*
ENTOMOPHAGE, *m.* p. *antomofaje.* Insekteneéter, *m.*
ENTONNEMENT, *m.* Het gieten *of* storten in tonnen *of* vaten.
ENTONNER, *v. a.* Vaten, in een vat storten, tonnen, intonnen. —, Mettre *ou* chanter sur le ton (mus.). Aenheffen, opheffen, beginnen te zingen. — *le Te Deum.* Den Te Deum aenheffen, opheffen. —, (pop.). Sterk drinken. *Le vent s'entonne dans cette cheminée.* Den wind huylt in deéze schouw.
ENTONNOIR, *m.* Tregter, treft, *m.*
ENTORSE, *f.* Verstuyking, verrekking, vergryping, vervringing, *v. Je me suis donné une* — *au pied.* Ik heb mynen voet verstuykt. —, (fig. *et* fam.) Altération d'un passage. Valschen draey aen eenen zin *of* spreuk. —, Atteinte. Afbreuk, *v.*
ENTORTILLEMENT, *m.* Omwinding,

Digitized by Google

omvlegting, kronkeling, omslingering, *v.* —, (fig.). Verwarring van schryfstiel, *v.*

ENTORTILLER, *v. a.* Omwinden, omvlegten, omslingeren. *Le lierre entortille les arbres.* Het klimpop slingert zich om de boomen. — SON STYLE (fig.). Zynen schryfstiel verwarren. S'—. Omslingeren, omklimmen, kronkelen.

ENTOUR (À L'—), *adv. voyez* ALENTOUR.

ENTOURAGE, *m.* Wat een lichaem omringt *of* insluyt; sieraed, *o.*, versiering, *v. Ce portrait a un riche* —. Dit portret heeft eene kostbaere versiering, is rykelyk omzet. —, (fig. *et* fam.) ENTOURS DE Q. Q. Vertrouwde vrienden, *m. mv.*

ENTOURER, *v. a.* Omringen, omgeeven, omzetten, omsingelen, besluyten. — *de pieux.* Met paelen omzetten. — *une ville de murailles.* Eene stad met mueren omringen.

ENTOURNURE, *f.* Uytsnyding van eene mouw, *v.*

ENTOURS, *m. pl.* Omliggende plaetsen, *v. mv.*; omvang, omtrek, *m.* —, (fig.). Vertrouwde vrienden, *m. mv.*

ENTR'ACCUSER (S'), *v. pr.* Elkander beschuldigen, aenklaegen.

ENTR'ACTE, *m.* Tusschenbedryf, tusschenspel, *o.*

ENTR'AIDER (S'), *v. pr.* Elkander helpen *of* bystaen.

ENTRAILLES, *f. pl.* Ingewand, *o.*, ingewanden, *o. mv.*, darmen, *m. mv.* —, (fig.). Genegenheyd, liefde, *v. Les — paternelles.* Het vaderhert, de vaderliefde. *Les — de la terre.* Den schoot, het binnenste van de aerde.

ENTR'AIMER (S'), *v. pr.* Elkander beminnen, liefhebben.

ENTRAÎNANT, E, *adj.* Wechsleépend; (fig.) verrukkend, vervoerend.

ENTRAÎNEMENT, *m.* Wechsleéping, verrukking, *v.* — *des passions.* Verrukking der hertstogten.

ENTRAÎNER, *v. a.* p. *antré*—. Medesleépen, nasleépen, wechsleépen; (fig.) verrukken.

ENTRAIT, *m.* (charp.). Bindbalk, hoofdbalk, *m.*

ENTRANT, E, *adj.* Aenvallig, inneémend, bekoorlyk, aentrekkelyk.

ENTR'APPELER (S'), *v. pr.* (word geconj. als *appeler*). Elkander toeroepen.

ENTRAVAILLÉ, E, *adj. Oiseau* — (blas.). Vogel die tusschen de pooten *of* de vleugels eenen stok heeft, *m.*

ENTRAVER, *v. a.* Kluysteren, boeyen; (fig.) hinderen, verhinderen, beletten, belemmeren. — *un cheval.* Een peerd kluysteren. — *le commerce.* Den koophandel belemmeren, verhinderen.

ENTR'AVERTIR (S'), *v. pr.* Elkander waerschouwen, vermaenen.

ENTRAVES, *f. pl.* Voetkluysters (der peerden), *v. mv.*; blokken, *m. mv.* —, (fig.). Hindernis, *v.*, hinderpael, *m.*, belet, beletsel, *o.*

ENTRAVON, *m.* Leeren riem aen de kluysters, *m.*

ENTRE, *prép.* Tusschen; in; onder. — *chien et loup.* Tusschen licht en donker. — *ci et demain.* Tusschen heden en morgen. — *deux soleils.* Tusschen morgen en avond. — *nous.* Onder ons. — *autres.* Onder andere. *Remettre — les mains de q. q.* In iemands handen leveren.

ENTRE-BÂILLÉ, E, *adj.* Een weynig open, halfopen. *Porte —ée.* Deur die halfopen aenstaet.

ENTRE-BÂILLER, *v. a.* Een weynig open zetten, aenzetten.

ENTRE-BAISER (S'), *v. pr.* Elkander kussen, omhelzen.

ENTRE-BANDES, *f. pl.* (t. de manuf.). Beginsel en eynde van een stuk wollen stoffe, *o.*

ENTREBAS, *m.* (t. de manuf.). Ongelyk weefsel, *o.* (BANDES.

ENTREBATTES, *f. pl. voyez* ENTRE-

ENTRE-BATTRE (S'), *v. pr.* Elkander slaen, met elkander vegten.

ENTRECHAT, *m.* (pas de danse). Lochtsprong, kruyssprong, *m.*

ENTRE-CHOQUER (S'), *v. pr.* p. *antre-choker.* Tegen elkander stooten *of* botsen; (fig.) elkander tegenspreeken, tegenwerken, elkander nadeel zoeken.

ENTRE-COLONNE, ENTRE-COLONNEMENT, *m.* Ruymte tusschen twee pilaeren, *v.*

ENTRE-CÔTE, *m.* Sneé ossenvleesch tusschen twee ribben, *v.*

ENTRECOUPE, *m.* Ruymte tusschen twee gewelven, *v.*

ENTRECOUPER, *v. a.* Doórsnyden. *Ce pays est entrecoupé de rivières.* Dit land is met rivieren doórsneeden. —, (fig.). Afbreeken. *Voyez* ENTRETAILLER.

ENTRE-CROISER (S'), *v. pr.* Elkander doórkruysen, kruyswyze doór elkander loopen.

ENTRE-DÉCHIRER (S'), *v. pr.* Elkander verscheuren, (fig.) lasteren, schelden.

ENTRE-DÉTRUIRE (S'), *v. pr.* Elkander vernielen.

ENTRE-DEUX, *m.* Tusschenplaets, tusschenruymte, *v.*; scheydsmuer, *m.*, middelschot, *o.* —, *adv.* Tusschenbeyde, zoo en zoo, taemelyk, onder.

ENTRE-DONNER (S'), *v. pr.* Aen elkander geeven.

ENTRÉE, *f.* Ingang, intogt, *m.*, inkomst, intrekking, intreede, *v. L'— de la ville est belle.* Den ingang, de inkomst der stad is schoon. —, (fig.) OCCASION. Gelegenheyd, aenleyding, *v.* —, COMMENCEMENT. Begin, *o.* —, PREMIERS METS. Eerste geregt, *o.* —, DROIT. Tol, *m.*, rechten, *o. mv.* D'—, D'ABORD (v. m.). In het eerst, van het begin; (fam.) daedelyk, terstond.

ENTRE-FÂCHER (S'), *v. pr.* Op elkander toórnig, boos worden.

ENTRE-FAITES, *f. pl. Dans* ou *sur ces* —. Middelerwyl, ondertusschen, inmiddels.

ENTRE-FRAPPER (S'), *v. pr.* Elkander slaen.

ENTREGENT, *m.* (fam.). Bevalligheyd, gemanierdheyd, beschaefdheyd, *v.*

ENTR'ÉGORGER (S'), *v. pr.* p. *antrégorjer.* Elkander omhals brengen, vermoorden.

ENTRE-GRONDER (S'), *v. pr.* Elkander bekyven. (haeten.

ENTRE-HAÏR (S'), *v. pr.* Elkander

ENTRE-HEURTER (S'), *v. pr.* Elkander stooten.

ENTRE-HIVERNER, *v. a.* Het land ploegen in den winter.

ENTRELACEMENT, *m.* Doórvlegting, ineenvlegting, samenvlegting, *v.*

ENTRELACER, *v. a.* Doórvlegten, ineenvlegten, samenvlegten.

ENTRELACS, *m. pl.* p. *antrela.* Doórvlogtenwerk, loofwerk, strikwerk in glazen vensters, *o.*

ENTRELARDÉ, E, *adj.* Doórspekt, doórwassen. —, (fig.). Doórmengd, ondermengd.

ENTRELARDER, *v. a.* Doórspekken, lardeeren. —, (fig.). Doórmengen, ondermengen.

ENTRE-LIGNE, *f.* Tusschenregel, *m.*, ruymte tusschen twee regels, *v.*

ENTRE-LOUER (S'), *v. pr.* Elkander pryzen *of* verheffen.

ENTRE-LUIRE, *v. n.* Even doórschynen, schemeren, flikkeren.

ENTRE-MANGER (S'), *v. pr.* Elkander opeeten *of* verslinden.

ENTRE-MÊLER, *v. a.* Mengen, doórmengen, ondermengen. S'—, S'ENTREMETTRE. Tusschenkomen, tusschenspreeken, zich bemoeyen.

ENTREMETS, *m.* Tusschengeregt, *o.*

ENTREMETTEUR, *m.* Tusschenspreeker, bemiddelaer, koppelaer, *m.*

ENTREMETTEUSE, *f.* Koppelaerster, *v.*

ENTREMETTRE (S'), *v. pr.* p. *antremètre* (word geconj. als *mettre*). Tusschenspreeken, tusschenkomen, zich bemoeyen.

ENTREMISE, *f.* Bemiddeling, tusschenkomst, tusschenspraek, *v.*, toedoen, *o.*

ENTRE-MODILLON, *m.* (t. d'archit.). Ruymte, *v.*, afstand tusschen twee krollen, *m.*

ENTRE-MOQUER (S'), *v. pr.* Elkander bespotten.

ENTRE-MORDRE (S'), *v. pr.* Elkander byten.

ENTRE-NERFS, *m. pl.* (t. de rel.). Ruymte tusschen de ribben der borken, *v.*

ENTRE-NOEUD, *m.* p. *antreneu.* (de bot.). Ruymte tusschen twee knoeten *of* knoesten van eenen stam,

ENTRE-NUIRE (S'), *v. pr.* Elkander benadeelen, beschadigen.

ENTRE-PARDONNER (S'), *v. pr.* Elkander vergeeven.

ENTRE-PARLER (S'), *v. pr.* Met elkander spreeken.

ENTREPAS, *m.* p. *antrepâ.* Halven gebroken pasgang (van een peerd),

ENTRE-PERCER (S'), *v. pr.* Elkander doórstecken, doórbooren.

ENTRE-PERSÉCUTER (S'), *v. pr.* Elkander vervolgen.

ENTRE-PILASTRE, *m.* Wydte *of* ruyte tusschen twee pilasters, *v.*

ENTRE-PONT, *m.* (t. de mar.). Tusschendek, *o.*

ENTREPOSER, *v. a.* In eene stapelplaes leggen *of* zetten.

ENTREPOSEUR, *m.* Opziener eener stapelplaets, magazynhouder, kommis, *m.*

ENTREPÔT, *m.* p. *antrepô.* Stapel, *m.* stapelplaets, *v.*

ENTREPRENANT, E, *adj.* Ondernemend, stout, vermetel, stoutmoedig.

ENTREPRENDRE, *v. a.* (word geconj. als *prendre*). Ondernemen, by de hand neémen, beginnen, aenvangen. — *un voyage.* Eene reys ondernemen. — *une guerre.* Eenen oórlog beginnen. —, S'ENGAGER à, SOUS CONDITION. Aenneémen, overneémen. *Tout ce qu'il entreprend, lui réussit.* Al wat hy onderneémt, gelukt hem. —, (fig.). Bespotten, vervolgen. *Il vous a entrepris.* Hy bespot u, heeft het op u gemunt. —, EMBARRASSER, RENDRE PERCLUS. Verlammen, styfmaeken. —, *v. n.* Aenvangen, overweldigen, toeleggen. — *sur la vie de q. q.* Op iemands leven toeleggen, er aenslag op maeken.

ENTREPRENEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Aenneémer, onderneémer, *m.*; aenneémster, onderneémster, *v.*

ENTREPRIS, E, *adj.* Belemmerd; lam. —, *part. passé* D'ENTREPRENDRE.

ENTREPRISE, *f.* Onderneéming, poging, onderwinding, *v.*, bestaen, *o.* *Une — glorieuse.* Eene roemryke onderneéming. —, USURPATION, VIOLENCE. Aenslag, toeleg, *m.*

ENTRE-QUERELLER (S'), *v. pr.* Elkander twisten, krakeelen.

ENTRER, *v. n.* Ingaen, intreeden, inkomen, binnenkomen, inloopen, intrekken, inklimmen, inryden, invaeren. — *dans la chambre.* In de kamer komen. — *dans un port.* In eene haven loopen, invaeren. — *en discours.* In gesprek komen. — *en matière.* Tot de zaek komen. — *en condition, au service de q. q.* In iemands dienst treeden. — *en colère.* Toórnig worden. — *en prison.* In de gevangenis gezet worden. — *en âge.* Oud worden. —, PÉNÉTRER. Ingaen, inschieten, indringen. *Cette poutre*

Digitized by Google

entre bien avant dans la muraille. Dien balk schiet diep in den muer. —, *v. a.* Inbrengen.

ENTRE-REGARDER (S'), *v. pr.* Elkander bezien, aenzien, aenkyken.

ENTRE-RÉPONDRE (S'), *v. pr.* Elkander antwoórden.

ENTRE-SABORDS, *m. pl.* (t. de mar.). Schutvullingen, *v. mv.*

ENTRE-SALUER (S'), *v. pr.* Elkander groeten.

ENTRE-SECOURIR (S'), *v. pr.* Elkander bystaen, helpen.

ENTRE-SOL, *m.* Hangkamer, tusschenstagie, *v.*

ENTRE-SOURCILS, *m.* Ruymte tusschen de wenkbrauwen, *v.*

* ENTRE-SUITE, *f.* Agtereenvolgende reeks, *v.*

ENTRE-SUIVRE (S'), *v. pr.* Op elkander volgen.

ENTRE-TAILLE, *f.* (pas de danse). Het setten van den eenen voet in de plaets van den anderen, *o.* —, TAILLE LICIAN (grav.). Ligte sneé, *v.*

ENTRE-TAILLER (S'), *v. pr.* (man.). Aenslaen, in het loopen de pooten tegen elkander stryken.

ENTRE-TAILLURE, *f.* (man.). Kwetsuer, wond, *v.*

ENTRE-TEMPS, *m.* Tusschentyd, *m.*

ENTRETÈNEMENT, *m.* (pal.). Onderhoud, *o.*

ENTRETENIR, *v. a.* (word geconj. als *tenir*). In elkander houden, inenthouden, te samen houden. *Cette pièce de bois entretient toute la charpente.* Dit stuk hout houd het geheel timmerwerk te samen. —, TENIR EN SON ÉTAT. Onderhouden, in goeden staet houden. — *un bâtiment.* Een gebouw onderhouden. —, FOURNIR LA SUBSISTANCE. Onderhouden. — *quelques familles pauvres.* Aen eenige arme huysgezinnen den onderhoud verschaffen. —, PARLER, CONVERSER. Met iemand spreéken. *S'*—. Met elkander spreéken, malkander onderhouden.

ENTRETIEN, *m.* Onderhoud, *o.*, onderhouding, *v.*; gesprek, *o.*, samenspraek, *v.*

ENTRETOILE, *f.* Binnenwerk van kant tusschen twee stukken lynwaed, *o.*

ENTRETOISE, *f.* Bindhout, *o.*, dwarshalk, *m.*

ENTRE-TOUCHER (S'), *v. pr.* Elkander beroeren, aenraeken.

ENTRE-TUER (S'), *v. pr.* Elkander dooden, ombrengen, vermoorden.

ENTREVOIR, *v. a.* Ten halven, even, een weynig zien, gewaerworden, bemerken, bespeuren. S'—. Elkander bezoeken, spreéken, komen zien, eene samenkomst met elkander hebben.

ENTREVOUS, *m.* (t. d'archit.). Ruymte tusschen twee balken, *v.*

ENTREVUE, *f.* Byeenkomst, samenkomst, *v.*

ENTR'OBLIGER (S'), *v. pr.* Elkander verpligten.

ENTR'OUÏR, *v. a.* Ten halven hooren.

ENTR'OUVERT, E, *adj.* Halfopen.

ENTR'OUVRIR, *v. a.* Half, een weynig openen. S'—. Half opengaen, gaepen.

ENTURE, *f.* Opening in eenen boom voór de enting, *v.* —s. Dwarshouten, *o. mv.*

ÉNULA-CAMPANA, *f.* *voyez* AUNÉE.

ÉNUMÉRATEUR, *m.* Opteller, *m.* optellend.

ÉNUMÉRATIF, IVE, *adj.* Stukswyze opteller, *v.*

ÉNUMÉRATION, *f.* Stukswyze opteling, *v.*

ÉNUMÉRER, *v. a.* Optellen, stukswyze optellen, opnoemen.

ENVAHIR, *v. a.* Overmeesteren, overweldigen, bemagtigen.

ENVAHISSEMENT, *m.* Bemagtiging, overweldiging, *v.*; geweldsdaedigen rival, *m.*

ENVAHISSEUR, *m.* Overweldiger, roover, *m.* (houden.

ENVALER, *v. a.* Een steéknet open-

ENVÉLIOTER, *v. a.* Op kleyne hoopen leggen.

ENVELOPPE, *f.* Omslag, *m.*, omwindsel, inwindsel, bewindsel, *o.* —, (fig.). DEHORS. Uytwendigen schyn, *m.*

ENVELOPPEMENT, *m.* Omwinding, inwinding, inwikkeling, *v.*

ENVELOPPER, *v. a.* p. *anveloper.* Omwinden, inwinden, bewinden, inrollen. — *son doigt d'un linge.* Zynen vinger met een doekje omwinden. —, (fig.). CACHER. Bewimpelen, verbergen. — *à dessein sa pensée.* Zyne gedagte met opzet bewimpelen, verbergen. —, COMPRENDRE DANS. Inwikkelen, bevatten, betrekken, begrypen. — *q. q. dans une affaire.* Iemand in eene zaek betrekken, wikkelen. —, ENTOURER. Omringen, omsingelen. *L'ennemi fut enveloppé de toutes parts.* Den vyand wierd van alle kanten ingeslooten, omringd.

ENVENIMER, *v. a.* Vergiftigen; (fig.) verbitteren, vergallen, verergeren.

ENVERGER, *v. a.* Met teenen roeden voórzien.

ENVERGUER, *v. a.* (mar.). De zeylen vastbinden.

ENVERGURE, *f.* (t. de mar.). Het aenslaen der zeylen aen de ree, *o.* —. Wydte der opengespreyde vleugelen (van eenen vogel), *v.*

ENVERS, *prép.* p. *anver.* Jegens, omtrent, ten aenzien van. —, *m.* Averegtsche *of* verkeerde zyde (eener stoffe), *v.* A L'—. Averegts, verkeerd.

ENVERSER, *v. a.* Eene stoffe al rekkende opmaeken.

ENVI (À L'), *adv.* Om stryd, om het best, om het eerst.

ENVIE, *f.* Nyd, *m.*, afgunst, wangunst, misgunst, *v.* *Porter* —. Misgunnen, wangunnen, benyden. —, DÉSIR. Begeérte, *v.*, verlangen, *o.*, trek, lust, *m.*, genegenheyd, *v.* —. Nydnagel (aen de vingers), *m.*

ENVIEILLI, E, *adj.* Veroud, verouderd, ingeworteld.

ENVIEILLIR, *v. a.* Verouden, oud maeken, oud doen schynen.

ENVIER, *v a.* (word geconj. als *prier*). Benyden, misgunnen, wangunnen. —, DÉSIRER. Verlangen, wenschen, begeéren. *C'est une charge enviée de tout le monde.* Het is een ambt waer naer iedereen begeérig is.

ENVIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Nydig, afgunstig, wangunstig. —, *m.* Benyder, *m.* —, *f.* Benydster, *v.*

ENVILASSE, *f.* Ebbenhout van Madagascar, *o.*

ENVINÉ, E, *adj.* Naer wyn riekend, met wyn doórtrokken.

ENVIRON, *adv.* Omtrent, ongeveér, daeromtrent, ten naesten by.

ENVIRONNER, *v. a.* p. *anvironer.* Omringen, omgeéven, omsingelen, insluyten.

ENVIRONS, *m. pl.* Omliggende plaetsen, omstreéken, *v. mv.*

* ENVIS, *adv.* Ongeérne, tegen wil en dank.

ENVISAGER, *v. a.* Bezien, aenzien, aenschouwen. —, (fig.). Overdenken, beschouwen.

ENVOI, *m.* p. *anvoa.* Zending, afzending, verzending, *v.*

ENVOILER (S'), *v. pr.* Krommen, krom worden, zich buygen.

ENVOISINÉ, E, *adj.* Die gebueren heéft. *Je suis fort bien* —. Ik heb zeer goede gebueren.

ENVOLER (S'), *v. pr.* Wechvliegen, opvliegen, uytvliegen, vervliegen; (fig.) snel voórby gaen.

* ENVOÛTEMENT, *m.* (maléfice). Gewaende betoovering met een wassen beéldeken, *v.*

* ENVOÛTER, *v. a.* Met een wassen beéldeken betooveren.

ENVOYÉ, *m.* Gezant, afgezant (van eenen vorst *of* souvereynen staet), *m.*

ENVOYER, *v. a.* (word geconj. als *ployer*). Zenden, afzenden, verzenden, toezenden, wechzenden, stueren, afstueren. — EN L'AUTRE MONDE (fam.). Naer de andere wereld zenden, doen sterven, ombrengen.

ÉOLIPYLE, *m.* (t. de phys.). Dampkogel, windkogel, *m.*

ÉPACTE, *f.* Jaersleutel, epacta, *m.*

ÉPAGNEUL, E, *s. m.* et *f.* Patryshond, *m.*

ÉPAILLER, *v. a.* Het goud zuyveren.

ÉPAIS, SE, *adj.* Dik; digt; grof. *Mur* —. Dikken muer. *Bois* —. Digt bosch. —, (fig.). Plomp, dom. —, *m.* Dikte, dikheyd, *v.* —, *adv.* Digt.

ÉPAISSEUR, *f.* p. *épéeeur.* Dikte, dikheyd; digtheyd; grofheyd, *v.* — *d'un bois.* Digtheyd van een bosch. — *des ténèbres.* Dikke duysternis.

ÉPAISSIR, *v. a.* Verdikken, dik maeken. —, *v. n.* et *pr.* Verdikken, dik worden; (fig.) dom worden.

ÉPAISISSEMENT, *m.* p. *épéeicemant.* Verdikking, *v.*

ÉPAMPREMENT, *m.* Snoeying van den wyngaerd, *v.* (snoeyen.

ÉPAMPRER, *v. a.* Den wyngaerd

ÉPANCHÉ, E, *adj.* Overgeloopen.

ÉPANCHEMENT, *m.* Uytstorting, uytgieting, overvloeying, *v.*, overloop, *m.* — *de bile.* Overloop van gal, *m.*

ÉPANCHER, *v. a.* Uytstorten, uytgieten, vergieten. — SON CŒUR (fig.). Zyn hert uytstorten, zyne geheymen openbaeren. *S'*—. Betrouwen op...

ÉPANCHOIR, *m.* Stortgat, *o.*

ÉPANDRE, *v. a.* Verspreyden, uytstorten, uytstrooyen, uytbreyden, uytspreyden. *S'*—. Zich uytstorten, zich verspreyden.

ÉPANORTHOSE, *f.* (rhét.). Geveynsde herrooping, *v.*

ÉPANOUIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). — LA RATE, (fam.) RÉJOUIR, FAIRE RIRE. Doen lachen, vrolyk maeken. S'—. Ontluyken, opengaen. *Une rose épanouie.* Eene opengaende, ontluykende roos. SON CŒUR S'ÉPANOUIT (fig.). Zyn hert ontluykt, hy word vrolyk.

ÉPANOUISSEMENT, *m.* Ontluyking, *v.*, het opengaen, *o.* — DE RATE (fam.). Hertelyken lach. (ver, *v.*

ÉPARCÉT, *m.* p. —*céé.* Spaensche kla-

ÉPARER (S'), *v. pr.* (man.). Agteruyt slaen (der peérden).

ÉPARGNANT, E, *adj.* Spaerzaem, spaerig, zuynig, huyshoudelyk.

ÉPARGNE, *f.* Spaerzaemheyd, zuynigheyd, *v.*, het gespaerde, *o.* —, AUTREFOIS TRÉSOR PUBLIC. 'S lands schatkist (oudtyds), *v.*

ÉPARGNER, *v. a.* Spaeren, bespaeren, bezuynigen, ontzien. — *sa peine.* Zyne moeyte ontzien.

ÉPARPILLEMENT, *m.* Verstrooying, verspreyding, *v.*

ÉPARPILLER, *v. a.* Verstrooyen, verspreyden.

ÉPARS, E, *adj.* p. *épar, éparce.* Verstrooyd, verspreyd. *Cheveux* —. Loshangend hair. —, *m.* — (t. de char.). Sport, *v.* — (t. de mar.). Vlugstok, *m.*

ÉPART, *m.* p. *épar.* (jonc). Bies, *v.*, lisch, riet, *o.*

ÉPARVIN, ÉPERVIN, *m.* Spat, spatgal, *v.*

ÉPATÉ, E, *adj.* *Verre* —. Glas met afgebroken voet, *m.* *Nez* —. Platneus, *m.*

ÉPAUFRURE, *f.* Afgesprongen stuk, *o.*

ÉPAULARD, *m.* p. *épélar.* (cétacé). Noórdkaper, stormvisch, *m.*

ÉPAULE, *f.* p. *épé*—. Schouder, *m.* *Haussez, lever les* —. De schouders optrekken, opheffen. *Prêter l'*—

Digitized by Google

Helpen. *Donner un coup d'—.* Tot iets medewerken. — *d'un bastion.* Zyde van een bolwerk, *v.*

ÉPAULÉE, *f.* Schouderstoot, *m. Faire une chose par —s.* Iets onagtzaemlyk doen. — *de mouton.* Schaeps voórkwartier, *o.*

ÉPAULEMENT, *m.* p. *épôlemant.* Borstweëring, *v.*

ÉPAULER, *v. a.* Den schouder vertuyken, uyt het lid brengen, vervrikken. —, (fig.). Ondersteunen, helpen, bystaen. —, METTRE à COUVERT DU CANON. Dekken voór het kanon.

ÉPAULETTE, *f.* p. *épôlète.* Schouderstuk, schouderlint, *o.*, schouderneed, *m.* —, (mar.). Kerf, *v.*

ÉPAULIÈRE, *f.* Schouderstuk, *o.*

ÉPAVE, *adj.* Verlooren, verloopen, verdoóld, verdwaeld. —, *f.* Gestrand goed, *o. Droit d'—.* Strandrecht, *o.*

ÉPAVITÉ, *f.* Strandrecht, *o.*

ÉPEAUTRE, *m.* Spelt, *v.*

ÉPÉE, *f.* Degen, *m.*, zweëârd, rapier, *o. Tirer l'—, mettre l'— à la main.* Den degen, het zweëârd trekken. *Se battre à l'—.* Met den degen vegten. *Homme d'—.* Krygsman. *A la pointe de l'—.* Met geweld. — DE MER. Zweëârdvisch, zaegvisch, *m.*

ÉPEICHE, *f.* Roodspegt, *m.*

ÉPELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Spellen. (ling, *v.*

ÉPELLATION, *f.* Het spellen, *o.*, spel-

ÉPENTHÈSE, *f.* p. *épanthèse.* Invoeging van eene letter in een woórd, *v.*

ÉPERDU, E, *adj.* Ontsteld, verbaesd, ontzet, verschrikt, verstomd.

ÉPERDUMENT, *adv.* Heviglyk, met hert en ziel, geheel en al.

ÉPERLAN, *m.* (poisson). Spiering, *m.*

ÉPERON, *m.* Spoór, *v. Donner de l'—, des éperons à un cheval.* Een peërd de spoóren geëven. — *des coqs.* Spoór van eenen haen. — (t. de mar.). Snuyt, *m.*, galioen van een schip, *o.* — (t. d'archit.). Uythoek van eenen brugpilaer, *m.;* bolwerk met eenen uytspringenden hoek; puntig metselwerk, *o.* —, RIDES AU COIN DE L'ŒIL. Rimpels in den ooghoek, *m. mv.* — (t. de bot.). Punt, *v.*

ÉPERONNÉ, E, *adj.* Gespoórd.

ÉPERONNER, *v. a.* Met de spoóren steëken, aenspoóren.

ÉPERONNIER, *m.* Spoórmaeker; spoórverkooper, *m.*

ÉPERVIER, *m.* p. —*vié.* Sperwer (roofvogel), *m.* —, FILET POUR LA PÊCHE. Werpnet, *o.* —, (chir.). Neusband, *m.*

ÉPHÈBE, *m.* Houwbaeren jongeling, *m.*

ÉPHÈDRE, *m.* Kampvegter (by de Grieken), *m.* —, *f.* Peërdensteërt (zekere plant), *m.*

ÉPHÉLIDES, *f. pl.* Plekken, sproeten, (op de huyd), *v. mv.*

ÉPHÉMÈRE, *adj.* p. *éfé—.* Eendaegsch, dat maer eenen dag duert. *Fièvre —.* Koórts van eenen dag. —, (fig.). Van korten duer. —, *f.* Haft, *o.*, dagvlieg, *v.*

ÉPHÉMÉRIDES, *f. pl.* Sterrekundige tafelen, *v. mv.;* dagboeken, *m.* en *o. mv. Les — politiques.* Staetkundige dagboeken.

ÉPHÈTES, *m. pl.* Magistraetspersoonen van Athenen (aengesteld om over de doodslagen te vonnissen), *m. mv.*

ÉPHIALTE, *m.* Nagtmerrie, *v.*

ÉPHORES, *m. pl.* Rechters te Sparta, *m. mv.*

ÉPI, *m.* Aer, air, koórnaer, *v.* —, BANDAGE. Band, *m.*, verband, *o.*

ÉPIALE, *adj.* et *s. f. Fièvre —.* Aenhoudende koórts, *v.*

ÉPICARPE, *m.* (topique). Polsplaester, *v.*

ÉPICAUME, *m.* Zweër (op het oog), *v.*

ÉPICE, *f.* Specery, kruydery, *v.*

ÉPICÈDE, ÉPICÉDION, *m.* Lykrede (by de Grieken), *v.*

ÉPICÈNE, *adj.* et *s. Mot —.* Naemwoórd van beyderley geslacht, *o.*

ÉPICER, *v. a.* Kruyden, met kruyderyen *of* speceryen toemaeken.

ÉPICÉRASTIQUE, *adj.* et *s.* De scherpheyd, zuerheyd verzagtend, verdunnend.

ÉPICERIE, *f.* Specery, kruydery, *v.;* speceryhandel, *m.*

ÉPICHÉRÈME, *m.* p. *épiké—.* (syllogisme). Soórt van slotrede, *v.*

ÉPICIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Kruydenier, speceryverkooper, *m.;* kruydenierster, speceryverkoopster, *v.*

ÉPICRÂNE, *m.* Schedelheyd, *v.;* schedelvlies, *o.*

ÉPICURIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Epicurisch. —, *m.* Epicurist; (fig.) wellusteling, *m.*

ÉPICURISME, *m.* Epicuristendom; (fig.). wellustig leven, *o.*

ÉPICYCLE, *m.* (t. d'ast.). Bykring, kleynen kring, *m.*

ÉPICYCLOÏDE, *f.* (t. de géom.). Kromme lyn, *v.*

ÉPI-D'EAU, *m.* (plante). Zwemkruyd, fonteynkruyd, *o.*

ÉPIDÉMIE, *f.* Besmettelyke ziekte, landziekte, volkziekte, *v.*

ÉPIDÉMIQUE, *adj.* Besmettelyk, besmettend, aensteëkend. *Maladie —.* Besmettelyke ziekte, *v.*

ÉPIDERME, *m.* Opperhuyd, *v.*, oppervlies, *o.*

ÉPIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Bespieden, beloeren, gadeslaen, afzien, waernneëmen. — *les mouvements de l'ennemi.* De beweëgingen des vyands bespieden. —, *v. n.* MONTER EN ÉPI. Tot aeren schieten.

ÉPIERRER, *v. a.* p. *épiérer.* Van steenen *of* puyn zuyveren.

ÉPIEU, *m.* Zwynspriet, jagtspriet, *m.;* jagtspies, *v.*

ÉPIGASTRE, *m.* (t. de méd.). Opperbuyk, *m.* (buyk.

ÉPIGASTRIQUE, *adj.* Van den opper-

ÉPIGEONNER, *v. a.* p. —*joner.* (t. de maç.). Plaesterkalk dik opsmeëren.

ÉPIGLOTTE, *f.* Strotlap, *m.;* keëlleleken, *o.*

ÉPIGRAMMATIQUE, *adj.* Puntdichtkundig.

ÉPIGRAMMATISTE, *m.* Puntdichter, *m.*

ÉPIGRAMME, *f.* Puntdicht, slotdicht, *o.*

ÉPIGRAPHE, *f.* Opschrift (op een gebouw), *o.;* spreuk, zinspreuk (aen het hoofd van eenen boek), *v.*

ÉPILANCE, *f.* Vallende ziekte der vogels, *v.*

ÉPILATOIRE, *adj.* Dat het hair doet uytvallen. (ziekte, *v.*

ÉPILEPSIE, *f.* Vallende ziekte, maen-

ÉPILEPTIQUE, *adj.* et *s.* Van de vallende ziekte. —, *s. m.* et *f.* Die de vallende ziekte heëft.

ÉPILER, *v. a.* Onthairen, het hair doen uytvallen. (aer, *o.*

ÉPILLET, *m.* Gedeelte van een koórn-

ÉPILOGUE, *m.* Sluytrede, slotrede, *v.*, besluyt, slot, *o.*

ÉPILOGUER, *v. a.* et *n.* (fam.). Beknibbelen, bedillen, op alles iets weëten te zeggen.

ÉPILOGUEUR, *m.* Beknibbelaer, vitter, bedilal, *m.*

ÉPINAIE, *f.* Doórnhaeg, *v.* (gie, *v.*

ÉPINARDS, *m. pl.* p. —*nars.* Spinaeën.

ÉPINCETER, *v. a.* (t. de fauc.). Bek en klauwen scherpen.

ÉPINÇOIR, *m.* Kasseyershamer, *m.*

ÉPINE, *f.* Doórn, stekel, *m. — blanche.* Doórnboom, haegdoórn, *m. — du dos.* Ruggebeen, *o.*, ruggegraet, *v.* —, (fig.). Zwaerigheyd, moeyelykheyd, *v.*, kommer, *m. Se tirer une — du pied.* Eene moeyelykheyd te boven komen. *Il est sur des —s.* Hy zit op heete koólen; hy is tusschen vrees en hoóp. *Point de roses sans —s.* Geene roozen zonder doórnen.

ÉPINETTE, *f.* p. —*nète.* Clavecimbeltje, spinet, *o.* —, CAGE. Kooy, *v.*

ÉPINEUX, EUSE, *adj.* Doórnagtig, doórnig, steëkelig, steëkelagtig. —, (fig.). Moeyelyk, netelig, bekommerlyk.

ÉPINE-VINETTE, *f.* au pl. *épinesvinettes.* Berberisse, boomzuerkel, *v.*, kweëdoórn, zuerboom, *m.*

ÉPINGARE, *m.* Eenponder (kanon), *m.*

ÉPINGLE, *f.* Speld, spelde, *v.* ERZ TIRÉ à QUATRE —s (fam.). Zeer net opgeschikt zyn. —s, PARURE. Speldegeld, drinkgeld, *o.;* eene fooy, *v.*

ÉPINGLETTE, *f.* p. —*glète.* Priem, *m.*, ruymnaeld voór het geweër, *v.*

ÉPINGLIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Speldemaeker, speldeverkooper, *m.;* speldemaekster, speldeverkoopster, *v.*

ÉPINIÈRE, *f.* Haegdoórn, doórnboom, *m.* —, *adj. f. Moëlle —.* Ruggemerg, *o.*

ÉPINIERS, *m. pl.* Doórnbosch; leger van een wild zwyn, *o.*

ÉPINOCHE, *m.* Besten koffi, *m.*

ÉPINOCLE, ÉPINOCHE, *f.* Stekelbaers (visch), *v.*

ÉPINYCTIDES, *f. pl.* Nagtpuysten, puysten die 's nagts op het vel komen, *v. mv.*

ÉPIPHANE, *adj.* p. —*fa—.* Doórstraelend; vermaerd, heroemd, beroemt, doórlugtig.

ÉPIPHANIE, *f.* Drykoningendag, *m.*

ÉPIPHÉNOMÈNE, *adj.* et *s. m. Symptômes —s.* Toevallige teekenen in ziekten die zich naderhand openbaeren, *o. mv.*

ÉPIPHONÈME, *m.* (fig. de rhét.). Gedenkspreuk op het eynde eener rede, *v.*, aenhangsel tot een verhael.

ÉPIPHORE, *f.* Traenoog, *o.* en *v.*, gestadigen traenenloop, *m.*

ÉPIPHYSE, *f.* (t. d'anat.). Been dat aen een ander vastgegroeyd is, *o.*

ÉPIPLÉROSE, *f.* (t. de méd.). Bovenmaetige volbloedigheyd, *v.*

ÉPIPLOCÈLE, *f.* (t. de méd.). Darmnetbreuk, *v.*

ÉPIPLOÏQUE, *adj.* Van het darmnet.

ÉPIPLOÏTE, *f.* (t. de méd.). Ontsteëking van het darmnet, *v.*

ÉPIPLOMPHALE, *f.* Navelbreuk, *v.*

ÉPIPLOON, *m.* (t. de méd.). Darmnet, *o.*

ÉPIPLOSARCOMPHALE, *f.* (t. de méd.). Navelgezwel, *o.*

ÉPIPLOSCHÉOCÈLE, *f.* (t. de méd.). Breuk waerdoór het darmnet in den balzak valt, *v.*

ÉPIQUE, *adj.* Heldendaeden beschryvend. *Poème —.* Heldendicht, *o.*

ÉPISCOPAL, E, *adj.* Bisschoppelyk.

ÉPISCOPAT, *m.* Bisschoppelyke weërdigheyd, *v.*, bisschopsambt, *o.*

ÉPISCOPAUX, *m. pl.* Bisschopsgezinden, Episcopaelen (in Engeland), *m. mv.*

ÉPISCOPISANT, *m.* (fam.). Die naer een bisdom staet.

ÉPISCOPISER, *v. n.* (fam.). Naer een bisdom staen; de manieren van eenen bisschop aenneëmen.

ÉPISODE, *m.* Bydichtsel, *o.*

* **ÉPISODIER**, *v. n.* Doór bydichtsels verlengen *of* versieren.

ÉPISODIQUE, *adj.* Van een bydichtsel.

ÉPISPASTIQUE, *adj.* Trekkend. *Emplâtre —.* Trekplaester, *v.*

ÉPISSER; *v. a.* Splitsen.

ÉPISSOIR, *m.* p. —*çoar.* Splitshoórn, *m.*, splitsyzer, *o.*

ÉPISSURE, *f.* p. —*çure.* Splitsing, *v.*

ÉPISTASE, *f.* Stoffe die boven op de pis dryft, *v.*

ÉPISTATE, *m.* Opperhoofd (van den senaet te Athenen), *o.*

ÉPISTÉMONARQUE, *m.* Opzigter der leering (in de grieksche kerk), *m.*

Digitized by Google

ÉPISTER, *v. a.* Deeg maeken van iets dat gestampt is.
ÉPISTOLAIRE, *adj.* p. —*lère.* Van eenen brief. *Style* —. Briefstiel, *m.*
ÉPISTYLE, *f. voyez* ARCHITRAVE.
ÉPITAPHE, *f.* Grafschrift, grafdicht, *o.*
ÉPITASE, *f.* (rhét.). Knoop, *m.*; laetste gedeelte van een tooneelgedicht, *o.*
ÉPITE, *f.* (mar.). Wig, houten spie, *v.*
ÉPITHALAME, *m.* Bruyloftsdicht, houwelykszang, *o.*
ÉPITHÈME, *m.* Uytwendig geneésmiddel, *o.*, maegplaester, *v.*
ÉPITHÈTE, *f.* Bynaem, toenaem, *m.*, bryoeselyk naemwoórd, *o.*
ÉPITHYME, *m.* Tymzyde (plant), *v.*
ÉPITIÉ, *m.* (mar.). Kogelbak (op een schip), *m.*
ÉPITOGE, *f.* Mantel, *m.* —, CHAPERON. Kap, *v.*
ÉPITOIR, *m.* (t. de mar.). Spieyzer, *o.*
ÉPITOME, *m.* Kort begryp, *o.*, uyttreksel, *o.*
ÉPITOMER, *v. a.* Verkorten, tot een kort begryp maeken.
ÉPITRE, *f.* Brief, zendbrief, *m.* — *dédicatoire.* Opdragt, *v.*, opdragtbrief, *m.* —, PARTIE DE LA MESSE AVANT L'ÉVANGILE. Epistel, *m.*
ÉPITROPE, *m.* Rechter, scheydsman (in de turksche landen), *m.* —, *f.* (fig. de rhét.). Toestemming in iets dat kan geloochend worden, *v.*
ÉPIZOOTIE, *f.* Veeziekte, veepest, *v.*
ÉPIZOOTIQUE, *adj. Maladie* —. Veeziekte, *v.*
ÉPLAIGNER, *v. a.* p. *éplè-gner.* De wol der lakens opkrassen.
ÉPLAIGNEUR, *m.* Opkrasser, *m.*
ÉPLORÉ, E, *adj.* Bekreéten, bitterlyk weenend.
ÉPLOYÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met uytgestrekte vlengelen. (king, *v.*
ÉPLUCHAGE, *m.* (t. de mét.). Plukuytplukking, uytpluyzing, *v.*
ÉPLUCHEMENT, *m.* Plukking, uytplukken, uytpluyzen, zuyveren, reynigen, verleezen. — *des légumes, des pois, de la salade.* Groenten, erten, salsed verleezen, schoonmaeken. — *des arbres.* Boomen zuyveren. —, (fig. *et* fam.). Uytpluyzen, nauwkeurigyk onderzoeken.
ÉPLUCHEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Uytpluyzer, *m.*; uytpluysster, *f.*
ÉPLUCHOIR, *m.* Uytsteeker, *m.*
ÉPLUCHURES, *f. pl.* Uytpluyzel, *o.*
ÉPODE, *f.* Laetste gedeelte van een gezang, *o.*, slotzang, nazang, toezang, *m.*
ÉPOINTÉ, E, *adj.* Verminkt, kreupel, lam (van peérden, honden, enz.).
ÉPOINTER, *v. a.* Afpunten, de punt afbreeken. S'—. Stomp worden.
ÉPOUNTURE, *f.* (t. de mun.). Verrekking, verstuyking, *v.*
ÉPOIS, *m.* p. *époa.* Hertshoórnstuk, *m.*
ÉPONIS, ÉPOMIDE, *f.* Bovendeel der schonder, *o.*
ÉPONGE, *f.* Spons, spongie, *v.*; hiel (der dieren), *m.*; eynde van een hoefyzer, *o.*
ÉPONGER, *v. a.* Met eene spons afwischen.
ÉPONGIER, *adj.* et *s. m.* Met sponzen beladen.
ÉPONTILLES, *f. pl.* (t. de mar.). Rekoenen, stutten onder de scheépsverchansing, *v. mv.*
ÉPOPÉE, *f.* Heldendicht, *o.*
ÉPOQUE, *f.* p. —*ke.* Tydperk, tydmerk, tydstip, tydbegin, tydvak, *o.*
ÉPOUDRER, *v. a.* Afstoffen, afveégen.
ÉPOUFFER (S'), *v. pr.* (pop.). Heymelyk ontvlugten, ontsnappen, zich wechmaeken. (vangen.
ÉPOUILLER, *v. a.* Luyzen, luyzen
ÉPOULLE, *f.* FIL (manuf.). Garen (op de weéverspoel), *o.*

ÉPOULLEUR, *m.* (t. de manuf.). Werkman die de spoelen vult, *m.*
ÉPOULLIN, *m.* (t. de manuf.). Schietspoel, *v.*
ÉPOUMONER, *v. a.* (fam.). Buyten adem brengen. S'—. Zich moede schreeuwen.
ÉPOUSAILLES, *f. pl.* (pop.). Trouw, houwelyksplegtigheyd, *v.*
ÉPOUSE, *f.* Vrouw, gemaelin, egtgenoóte, *v.*
ÉPOUSÉE, *f.* Bruyd, *v.*
ÉPOUSER, *v. a.* Trouwen, ten houwelyk neémen. —, (fig.). Behertigen, aenkleéven. S'—. Met elkander trouwen.
ÉPOUSEUR, *m.* (fam.). Vryer, *m.*
ÉPOUSSETER, *v. a.* Afborstelen, afstoffen, afstuyven, uytveégen, uytkloppen. —, (fam.). Afrossen, afsmeéren.
ÉPOUSSETOIR, *m.* Fyn penseel, *o.*
ÉPOUSSETTE, *f.* p. —*cète.* Kleérborstel, schuyer, *m.*
ÉPOUTI, *m.* Vuylheyd (in het laken), *v.*
ÉPOUTIER, *v. a.* Laken zuyveren.
ÉPOUTIEUSE, *f.* Werkvrouw die de lakens zuyvert, *v.*
ÉPOUVANTABLE, *adj.* Schrikkelyk, verschrikkelyk, yysselyk, afgryselyk, vervaerlyk.
ÉPOUVANTABLEMENT, *adv.* Schrikkelyk, afgryselyk, vervaerlyk.
ÉPOUVANTAIL, *m.* au pl. *épouvantails.* Vogelschrik, molik, *m.* —, (fig.). Schrikbeéld, hofspook, *o.*
ÉPOUVANTE, *f.* Plotselyken schrik, angst, *m.*, vervaerdheyd, vrees, *v.*
ÉPOUVANTER, *v. a.* Verschrikken, schrik *of* vrees aenjaegen. S'—. Schrikken, verschrikken.
ÉPOUX, *m.* p. *épou.* Egtgenoót, gemael, man, *m.*
ÉPREINDRE, *v. a.* (word geconj. als *feindre*). Uytdrukken, uytpersen, uytdouwen.
ÉPREINTE, *f.* p. *éprin*— (t. de méd.). Persing tot afgang, buykpyn, *v.*
ÉPRENDRE (S'), *v. pr. voyez* SE PASSIONNER.
ÉPREUVE, *f.* Proef, proefneéming, beproeving, *v. J'en ai fait l'*—. Ik heb er de proef van genomen. —, EXPÉRIENCE. Ervaerenheyd, ondervinding, *v. Cuirasse à l'— du mousquet.* Harnas dat aen den kogel weerstaet. *Etre à l'— de l'argent.* Zich niet laeten omkoopen. —, FEUILLE TIRÉE POUR LA CORRECTION. Proef, *v.*, proefblad (by de drukkers), *o.*; proefdruk, eersten afdruk (eener print), *m.*
ÉPRIS, E, *part.* DE S'ÉPRENDRE. Ingenomen, bekoórd, bevangen, ontstoken, verliefd.
ÉPROUVÉ, E, *adj.* Beproefd. *Vertu* —*ée.* Beproefde deugd.
ÉPROUVER, *v. a.* Beproeven, de proef neémen, probeéren; ondervinden, bevinden; voelen, gevoelen.
ÉPROUVETTE, *f.* (chir.). Tentyzer, *o.*, sondeérnaeld; peylketen der wynroeyers; buskruydproef, *v.*; proeflepel der tingieters, *m.*
EPTACORDE, *f. voyez* HEPTACORDE.
ÉPUCER, *v. a.* Vlooyen, vlooyen vangen.
ÉPUCHE, ÉPUCHETTE, *f.* Turfschop *v.*
ÉPUISABLE, *adj.* Uytputbaer.
ÉPUISEMENT, *m.* Uytputting, zwakheyd, kragteloosheyd, *v.*
ÉPUISER, *v. a.* Uytputten, uytscheppen, ledigen. S'—. Uytgeput worden, droog worden; verzwakken, kragteloos worden.
ÉPUISETTE, *f.* Kleyn vogelnet om eenen vogel in de vlugt te vangen, *o.*
ÉPULIDE, ÉPULIE, *f.* Wild tandvleesch, *o.*
ÉPULONS, *m. pl.* Oudtyds romeynsche priesters, die het toezigt hadden over de feesten der goden, *m. mv.* —, CONVIVES. Tafelgasten, *m. mv.*

ÉPULOTIQUE, *adj.* et *s.* Heelend. —, *m.* Heelend geneésmiddel, *o.*
* ÉPURATIF, IVE, *adj.* Zuyverend.
ÉPURATION, *f.* Zuyvering, uytwerping, *v.*
ÉPURE, *f.* Grondteekening, *v.*, plan van een groot gebouw, *o.*
ÉPURÉ, E, *adj.* Gezuyverd, zuyver.
ÉPUREMENT, *m.* Zuyvering, *v.*
ÉPURER, *v. a.* Zuyveren, reynigen, louteren. S'—. Zich zuyveren, zuyverder worden.
ÉPURGE, *f.* Springkruyd, *o.*, sporie, spurgie, *v.*
ÉQUARRIR, *v. a.* p. *ékarir.* Vierkanten, vierkant maeken.
ÉQUARRISSAGE, *m.* p. *ékariçaje.* Vierkantmaeking, *v.*; het in den haek schaeven, *o. Bois d'*—. Timmerhout van ten minsten zes duym dikte in het vierkant.
ÉQUARRISSEMENT, *m.* Vierkantmaeking, schaeving, *v.*
ÉQUARRISSEUR, *m.* Peérdendooder, peérdenviller, *m.*
ÉQUARRISSOIR, *m.* Vierkant staelen werktuyg om de gaten in het metael grooter te maeken.
ÉQUATEUR, *m.* p. *ékoua*— (t. d'astr.). Evenaer, *m.*, evennagtslyn, middellyn, linie, *v.*
ÉQUATION, *f.* (t. d'astr.). Gelykmaeking, *v.* — (t. de math.). Vergelyking, vereffening, *v.*
ÉQUERRE, *f.* p. *ékè*—. Winkelhaek, *m. Fausse* —. Zwaeyhaek.
ÉQUESTRE, *adj.* p. *ékuès*—. Ridderlyk. *Ordre* —. Ridderorden, *o.*, ridderschap, *v.* en *o. Statue, figure* —. Standbeéld te peérd, *o.*
ÉQUIANGLE, *adj.* (t. de géom.). Gelykhoekig, evenhoekig.
ÉQUIDIFFÉRENT, E, *adj.* (t. de math.). Van gelyk verschil.
ÉQUIDISTANT, E, *adj.* (t. de géom.). Op gelyken afstand, even ver afgelegen.
ÉQUILATÉRAL, E, *adj.* (t. de géom.). Gelykzydig, evenzydig, gelykkantig.
ÉQUILBOQUET, *m.* p. *ékilboquè.* Winkelhaek (om groeven te meéten), *m.*
ÉQUILIBRE, *m.* p. *éki*—. Evenwigt, *o.*, evenwigtigheyd, *v.*
ÉQUIMULTIPLE, *adj.* (t. de math.). Gelykveélvoudig, gelykgetallig.
ÉQUINOXE, *m.* p. *ékinokce.* Nagtevening, dag- en nagtevening, *v.*
ÉQUINOXIAL, E, *adj.* p. *ékinokeial.* Tot de nagtevening behoorend. *Ligne* —*e.* Evenaer, *m.*, evennagtslyn, *v.*
ÉQUIPAGE, *m.* p. *ékipaje.* Sleép, *m.*, gevolg; reystuyg, *o.*, uytrusting, equipagie, *v.* —, TRAIN D'ARTILLERIE; CHARROIS. Artillerietreyn, tros, *m.*; legerwagens, *m. mv.* — *d'un vaisseau.* Scheépsvolk, *o.* —, CARNOSSE. Koets, *v.*, rytuyg, *o.*
ÉQUIPE, *f.* Schuyt, vragtschuyt, *v.*; treyn van aeneengebondene vaertuygen op rivieren, *m.*
ÉQUIPÉE, *f.* p. *ékipé.* Zotten aenslag, *m.*, dwaeze ondernéeming, *v.*
ÉQUIPEMENT, *m.* p. *ékipemant.* Uytrusting, toerusting, *v.*
ÉQUIPER, *v. a.* Uytrusten, toerusten, uytreeden. — *un soldat.* Eenen krygsman uytrusten. — *un vaisseau.* Een schip uytreeden, uytrusten. — (fam. *et* iron.). Mishandelen. S'—. Zich uytrusten; (fig.) zich opschikken.
ÉQUIPOLLENCE, *f. ékipolan*—. Gelykweérdigheyd, evenredigheyd, *v.*
ÉQUIPOLLENT, E, *adj.* et *s. m.* Gelykweérdig, evenredig. —, *m.* Evenweérde, *v.* A L'—, *adv.* Naer maete, naer evenredigheyd.
ÉQUIPOLLER, *v. a.* et *n.* p. *ékipoler.* Evenaeren, in weérde gelyk zyn.
ÉQUIPONDÉRANCE, *f.* Gelyke zwaerte, *v.*
ÉQUIPONDÉRANT, E, *adj.* Evenwigtig.
ÉQUITABLE, *adj.* p. *éki*—. Rechtveérdig, redelyk; rechtmaetig, billyk.

Digitized by Google

ÉQUITABLEMENT, *adv.* Redelyk, billyk, rechtmaetiglyk, rechtveêrdiglyk.
ÉQUITATION, *f.* Rykonst, *v. École d'—.* Ryschoôl, *v.*
ÉQUITÉ, *f.* Rechtveêrdigheyd, billykheyd, rechtmaetigheyd, redelykheyd, *v.*
ÉQUIVALEMMENT, *adv.* Gelykweêrdiglyk, evenweêrdiglyk.
ÉQUIVALENCE, *f.* Gelykweêrdigheyd, evenweêrdigheyd, *v.*
ÉQUIVALENT, E, *adj.* et *s.* p. *équivalant.* Evenweêrdig, gelykweêrdig. —, *m.* Evenweêrde, *v.*
ÉQUIVALOIR, *v. n.* (word geconj. als *valoir*). Van gelyke weêrde zyn.
ÉQUIVALVES, *adj. pl.* Gelykschelpig.
ÉQUIVOQUE, *f.* Dubbelzinnigheyd, twyfelzinnigheyd, *v.*
ÉQUIVOQUE, *adj.* Dubbelzinnig, tweezinnig, twyfelzinnig.
ÉQUIVOQUER, *v. n.* p. *équivoker.* Dubbelzinniglyk spreêken *of* schryven. S'—. Zich verspreêken, zich vergissen.
ÉRABLE, *m.* (arbre). Ahorn, ahornboom, *m. Bois d'—.* Ahornhout, *o.*
ÉRADICATIF, IVE, *adj.* (méd.). Ontwortelend. *Remède —.* Geneêsmiddel dat de ziekte en haere oorzaeken wechneêmt.
ÉRADICATION, *f.* Ontworteling, uytroeying, *v.*
ÉRAFLER, *v. a.* Opkrabben, schrabben, de huyd openscheuren.
ÉRAFLURE, *f.* Schram, schrab, krab, openscheuring der huyd, *v.*
ÉRAILLÉ, E, *adj. Avoir l'œil —.* Roode streêpen in de oog hebben.
ÉRAILLEMENT, *m. voyez* ECTROPION.
ÉRAILLER, *v. a.* Uytrafelen, ontweêven.
ÉRAILLURE, *f.* Uytrafeling, *v.*
ÉRATÉ, E, *adj.* Listig, doôrtrapt. —, SANS RATE. Zonder milt.
ÉRATER, *v. a.* De milt uytsnyden.
ÈRE, *f.* Tydbegin, *o.*, tydrekening, *v.*
ÉRECTEUR, *adj.* et *s. m. Muscle —.* Opregtende spier, *v.*
ÉRECTION, *f.* Opregting, aenstelling, verheffing, *v. — d'un tribunal, d'une statue, d'un monument.* Opregting van eene rechtbank, van een standbeêld, van een gedenkteeken, praelgraf. *— en comté.* Verheffing tot een graefschap.
ÉREINTER, *v. a.* p. *éreinter.* Ontlenden, de lenden breêken. S'—. Zyne lenden breêken; (fig.) zeer vermoeyen.
ÉRÉMITIQUE, *adj.* Kluyzenaers, eremyts. *Vie —.* Kluyzenaers leven.
ÉRÉTHISME, *m.* Spanning der vezelen *v.*
ERGO, *conj.* Derhalve, diensvolgens. —, *m.* Slot, besluyt, *o.* — GLU, (fam.). Dat is slegten praet, dat besluyt niets.
ERGOT, *m.* p. *—gô.* Spoôr (van gevogelte), *v.* MONTER SUR SES —S (prov.). Zyne hoôrns opsteêken, trotschelyk spreêken. —, MALADIE DU SEIGLE. Bederf in de rogge, *o.*
ERGOTÉ, E, *adj.* Gespoôrd. *Seigle —.* Brandige, bedorvene rogge.
ERGOTER, *v. n.* (fam.). Hairklieven, vitten, knibbelen.
ERGOTERIE, *f.* Hairklievery, vittery, *v.*
ERGOTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Hairkliever, *m.*; hairkliefster, *v.*
ÉRIGER, *v. a.* Opregten. — *une statue à q. q.* Iemand een standbeêld opregten. —, (fig.). CONSACRER. Opregten, toewyden. —, (fig.). ÉTABLIR, FONDER. Opregten, stigten. — *une province en duché.* Eene provincie tot een hertogdom verheffen. S'—. Zich aenstellen, zich ergens voôr uytgeêven.
ÉRIGNE, ÉRINE, *f.* Opligter, *m.*, zeker heelmeesters werktuyg, *o.*
ÉRISSON, *m.* Dreg, dregge, *v.*, anker met vier armen, *o.*
ERMIN, *m.* Tolrecht (in de Levant), *o.*
ERMINETTE, *f.* p. *—nète.* Dissel, *m.*
ERMITAGE, *m.* p. *—je.* Kluys, ermitagie, *v.*
ERMITE, *m.* Kluyzenaer, eremyt, *m.*
ÉRODÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Zeer ongelyk getand.
ÉROSION, *f.* Inbyting, invreêting, *v.*
ÉROTIDIES, ÉROTIES, *f. pl.* Feesten ter eere van Cupido, *v.* en *o. mv.*
ÉROTIQUE, *adj.* Liefdeverwekkend. *Vers —s, poème —.* Minnedicht, *o.*
ÉROTOMANIE, *f.* (méd.). Liefdekwael, verliefde dolheyd, *v.*
ERRANT, E, *adj.* Doôlend, dwaelend, zwervend. *Etoile —e.* Dwaelsterre. *Peuples —s.* Zwervende volken.
ERRATA, *m.* Drukfauten, *v. mv.*, errata.
ERRATIQUE, *adj.* (t. de méd.). Onregelmaetig, ongelyk. — (t. d'hist. nat.). Dwaelend.
ERRE, *f.* p. *ère.* Gang, pas, *m. Aller grand'—.* Spoedig gaen, aenstappen; (fig.) al te groote verteêring maeken. — (d'un vaisseau). Loop, *m.*, vaert, *v.* —s. Spoôr (van den hert), *o.* SUIVRE LES —S DE Q. Q. (fig.). Iemands voetstappen betreêden, volgen.
ERREMENTS, *m. pl.* p. *èremants.* (t. de prat.). Verdere voortzetting *of* volvoering van een geding, *v.*; de laetste stukken hiervan.
ERRER, *v. n.* Dwaelen, doôlen, omzwerven. —, (fig.). SE TROMPER. Zich bedriegen, misslaen, zich misgrypen.
ERREUR, *f.* Dwaeling, doôling, *v.* —, FAUTE, MÉPRISE. Dwaeling, doôling, *v.*, misverstand, *o.*, misgreêp, *v.* en *m.*, misslag, *m.* —s. Ongeregeldheyd (in levenswyze), *v.*
ERRHIN, *m.* ERRHINE, *f.* Geneêsmiddel voôr den neus, *o.*
ERRONÉ, E, *adj.* Dwaelend, doôlend, valsch, verkeerd.
ERRONÉMENT, *adv.* Valschelyk.
ERS, *m.* (plante). Kleyne wikken, *v. mv.*
ERSE, *f. voyez* ÉTROPE.
ÉRUCAGE, *m.* ÉRUCAGUE, *f.* (plante). Rakette, *v.*
ÉRUCTATION, *f.* Oprisping, *v.*
ÉRUDIT, E, *adj.* et *s.* Geleerd, kundig. —, *m.* Geleerden, *m.*
ÉRUDITION, *f.* Geleerdheyd, weêtenschap; gelecrde aenmerking, *v.*
ÉRUGINEUX, EUSE, *adj.* Koperroestig.
ÉRUPTION, *f.* Uytbersting, uytbreêking, *v.*
ÉRYNGE, *m.* (plante). Kruysdistel, *v.*
ÉRYSIME, *m.* (plante). Rakette, *v.*
ÉRYSIPÉLATEUX, EUSE, *adj.* Roosagtig, roozig.
ÉRYSIPÈLE, *m.* Roos, ontsteêking, *v.*
ÉRYTHÈME, *m.* p. *érithè—* (t. de méd.). Ontsteêking, *v.*
ÈS, *prép.* In de. *Maître-ès-arts.* Meester in de vryc konsten.
ESCABEAU, *m.* ESCABELLE, *f.* Schabel, voetbank, *v.*
ESCABELLON, *m.* Voetstuk, *o.*
ESCACHE, *m.* Eyvormig gebit *of* mondstuk, *o.*
ESCADRE, *f.* Eskader, *o.*, verdeeling eener vloot schepen, *v.* (kader, *o.*
ESCADRILLE, *f.* Vlootje, kleyn es-
ESCADRON, *m.* Ruyterbende, *v.*, eskadron, *o.*
ESCADRONNER, *v. n.* Zich in eskadrons vergaderen, vormen.
ESCALADE, *f.* Beklimming met stormladders, *v.*
ESCALADER, *v. a.* Beklimmen, beklauteren, beladderen.
ESCALADON, *m.* Molentje om zyde te haspelen, *o.*
ESCALE, *f. Faire — dans un port* (mar.). In eene haven inloopen.
ESCALIER, *m.* Trap, *m. — à vis, en limaçon.* Wenteltrap, trap met eene spil. *— dérobé.* Geheymen trap.
ESCALIN, *m.* (monnaie). Schelling, *m.*
ESCAMOTAGE, *m.* Weêchmoffeling, ontfutseling, goochelaery, *v.*
ESCAMOTE, *f.* Kurken goochelaers balleken, *o.*
ESCAMOTER, *v. a.* Goochelen. —, (fig.). Moffelen, weêchmoffelen, ontfutselen, heymelyk weêchneêmen.
ESCAMOTEUR, *m.* Goochelaer, moffelaer, *m.*
* ESCAMPER, *v. n.* p. *eskan—* (pop.). Vlugten, ontsnappen, het haezepad kiezen.
ESCAMPETTE, *f.* p. *eskanpète.* PRENDRE DE LA POUDRE D'— (pop.). Heymelyk ontsnappen, het haezepad kiezen.
ESCANDOLE, *f.* (mar.). Kamer van den opzigter der slaeven (op eene galey), *v.*
ESCAP, *m. Faire — à un oiseau.* Eenen vogel zyn wild leeren kennen.
ESCAPADE, *f.* Verkeerden sprong van een peêrd, *m.* —, (fig. *et* fam.). Uytspatting, *v.*, moedwilligen streêk, *m.*
ESCAPE, *f.* Onderste gedeelte van eenen pilaer, *o.*, schagt, *v.* (tand, *m.*
ESCARBALLE, *f.* Kleynen olifants-
* ESCARBILLARD, E, *adj.* (fam.). Lustig, vrolyk, opgeruymd.
ESCARBIT, *m.* ESCARBITTE, *f.* Kalfaetkistje, *o.*, bak der scheêpstimmerlieden, *m.*
ESCARBOT, *m.* p. *—bô.* (insecte). Kever, *m.*
ESCARBOUCLE, *f.* Karbonkel, kar-
bonkelsteen, *m.*, rondgesteente, *o.*
ESCARBOUILLER, *v. a. voyez* ÉCRASER.
ESCARCELLE, *f.* p. *—cèle.* Groot beurs, tasch, *v.*
ESCARGOT, *m.* p. *—gô.* Schelpslek, *v.* — (fam.). Mismaekten mensch, *m.*
ESCARLINGUE, *f. voyez* CARLINGUE.
ESCARMOUCHE, *f.* Schermutseling,
ESCARMOUCHER, *v. n.* et *pr.* Schermutselen. —, (fig.). Hairklieren knibbelen.
ESCARMOUCHEUR, *m.* Schermutselaer, voôrvegter, *m.*
ESCARNE, *f.* Leêren beurs, *v.*
ESCARNER, *v. a.* Leêr vergulden. — Het leêr dunner maeken.
ESCAROLE, *f.* (plante). Krolandyvie,
ESCAROTIQUE, *adj.* et *s. m. Remè-*
—. Scherp, bytend geneêsmiddel,
ESCARPE, *f.* (fortif.). Binnenkant,
ESCARPÉ, E, *adj.* Steyl.
ESCARPEMENT, *m.* (fortif.). Stey-
afhelling, steylte, *v.*
ESCARPER, *v. a.* Steyl maeken.
ESCARPIN, *m.* Dansschoen, ligt-
schoen, *m.* —s. Voetboeyen, *v. m.*
ESCARPOLETTE, *f.* p. *—lète.* Schoegel, schommel, schopstoel, *m.*
ESCARRE, *f.* Roof, korst op eene
wonde, *v.* —, GRANDE OUVERTURE. Opening, *v.*, gat, *o.*
ESCAUDE, *f.* Kleyne schuyt, *v.*
ESCAUT, *m.* p. *—tô* (fleuve). Schelde,
ESCAVESSADE, *f.* (man.). Ruk (
den toom), *m.*
ESCIENT, *m.* p. *éciant.* Bewusthey
v. A BON —, *adv.* Voôrbedagtelyk. *Faire q. c. à bon —.* Iets voôrdagtelyk, opzettelyk doen. *A son —.* Willens en weêtens. *A bon —.* W
kelyk.
ESCLAIRE, *m.* (t. de fauc.). Vogel
eene schoone lengte, *m.*
ESCLANDRE, *f.* Verdrietig *of* onaenaem geval, ongeval, ongeluk,
ESCLAVAGE, *m.* Slaeverny, diens-
baerheyd, *v.*
ESCLAVE, *adj.* et *s.* Slaefsch, lyfeyg-
—, *m.* Slaef, *m.* —, *f.* Slaevin,
ESCLAVON, ONNE, *adj.* et *s.* Slavinisch. —, *m.* Slavonier, *m.*; sl
vonische tael, *v.* —, *f.* Slavonsche, *v.*
ESCLAVONIE, *f.* (pays). Slavoniën,
ESCOBARD, *m.* Fynaerd, listigaerd,
ESCOBARDER, *v. n.* Listen en uy
vlugten gebruyken om te bedriege
ESCOBARDERIE, *f.* List, uytvlug
dubbelzinnigheyd, *v.*
ESCOCHER, *v. a.* Het deeg met
platte hand slaen.

Digitized by Google

ESCOFFION, *m.* (pop.). Kapsel (eener gemeene vrouw), *o.*
ESCOGRIFFE, *m.* p. *eskogrife* (fam.). Grypvogel, troggelaer, *m.*
ESCOMPTE, *m.* Korting, aftrekking, *v.*
ESCOMPTER, *v. a.* Korten, aftrekken.
* ESCOPETTE, *f.* p. —*pète* (carabine). Zinkroer, *o.*
* ESCOPETTERIE, *f.* Het schieten met zinkroeren.
ESCORTE, *f.* Geleyde, geley (van krygsvolk); gevolg, *o.*
ESCORTER, *v. a.* Geleyden, begeleyden, verzellen.
ESCOUADE, *f.* (art mil.). Rot, deel van eene compagnie voetvolk, *o.*
ESCOUP, *m.* p. —*kou.* (mar.). Hoósvat, *o.*
ESCOPE, *f.* Mynwerkersschop, *v.*
ESCOURGÉE, *f.* Zweep van riemen, *v.*
ESCOURGEON, *m.* p. —*jon.* Vroege gerst, zomergerst, *v.*
ESCOUSSE, *f.* p. —*kouce* (fam.). Loop, aenloop om goed te konnen springen, *m. Prendre son* —. Aenloopen.
ESCRIME, *f.* Schermkonst, *v.*, het schermen. *Maître d'*—. Schermmeester, *m.*
ESCRIMER, *v. n.* Schermen. —, (fig.). Twisten, redetwisten; met iets weéten om te gaen; er iets van verstaen.
ESCRIMEUR, *m.* Schermer, *m.*
ESCROC, *m.* p. —*krô.* Gauwdief, bedrieger, troggelaer, *m.*
ESCROQUER, *v. a.* p. *eskroker.* Aftroggelen, ontfutselen, wechmoffelen, op eene listige wyze bedriegen.
ESCROQUERIE, *f.* Gauwdievery, listige bedriegery, *v.*
ESCROQUEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Gauwdief, listigen bedrieger, *m.*; dieflege, *v.*
ESCULAPE, *m.* (Dieu). Esculaep (god der geneeskonst), *m.* —, (fam.). Genesheer, *m.*
ESPACE, *m.* Ruymte, spatie, *v.* —, Étendue de temps. Duer, *m.*, duering, *v. Pendant, dans l'*— *de six mois.* Geduerende zes maenden. —, *f.* (t. d'impr.). Spatie, *v.*
ESPACEMENT, *m.* Tusschenruymte, *v.*, afstand, *m.* (zetten.
ESPACER, *v. a.* Even wyd vaneen.
ESPADON, *m.* Slagzweérd, *o.*, houwdegen, *m.* — (poisson). Zweérdvisch, zaegvisch, *m.*
ESPADONNER, *v. a.* Met eenen houwdegen vegten.
ESPAGNE, *f.* (royaume). Spanjen.
ESPAGNOL, E, *adj.* et *s.* Spaensch. —, *m.* Spanjaerd, *m.*; spaensche tael, *v.*, het spaensch. —e, *f.* Spaensche, *v. A l'*—. Op zyn spaensch.
ESPAGNOLETTE, *f.* p. *espa-gnolète.* (étoffe). Soórt van fynen baey, *m.* —, Ferrure de fenêtre. Dracyslot, *o.*
ESPALE, *f.* Stuerplegt (eener galey), *v.*
ESPALIER, *m.* p. —*lié.* Eersten galeyroeyer, *m.* —, Arbre en éventail. Leyboom, *m.*
ESPALMER, *v. a.* Breeuwen, een schip van onder met gesmolten smeér bestryken.
ESPARCETTE, *f.* (plante). Soórt van krok, *m.* (rie, *v.*
ESPARGOUTTE, *f.* (plante). Speur-
ESPATULE, *f.* Stinkend lisch, *o.*; spatel, roerstok, *m.*, roerspaen, *o.*
ESPÈCE, *f.* Soórt, specie, *v.*, slach, *o.*, aerd, *m. Il est unique en son* —. Hy is eenig in zyne soórt. *L'*—*humaine.* Menschdom, menschelyk geslacht, *o.* —, Etat, condition. Stand, staet, *m.* —s. Geldspecie, muntspecie, *v.* —, (théol.). Gedaente, *v.*, schyn, *m.* —. Gedaente, verbeélding, *v.*, denkbeéld, *o.*
ESPÉRANCE, *f.* Hoóp, verwagting, *v.*, betrouwen, *o. Mettre son* —*en Dieu.* Zyne hoóp op God stellen, op God betrouwen. *Vivre dans l'*—. Op hoóp leéven. *C'est un enfant de grande* —. Het is een kind van goede verwagting, een kind dat veél beloóft.
ESPÉRER, *v. a.* et *n.* Hoópen, verhoópen, betrouwen, verwagten.
ESPIÈGLE, *adj.* et *s.* Loos, slim, moedwillig. —, *s. m.* et *f.* Vlugsken, gaytje, *o.*
ESPIÈGLERIE, *f.* Part, poets, *v.*, streék, *m.*, guytenstuk, *o.*
ESPINÇOIR, *m.* Kasseyershamer, *m.*
ESPINGOLE, *f.* Soórt van kort schietgeweér, *o.*
ESPION, ONNE, *s. m.* et *f.* Verspieder, bespieder, spion, *m.*; verspiedster, bespiedster, *v.*
ESPIONNAGE, *m.* p. —*pionaje.* Verspieding, bespieding, *v.*
ESPIONNER, *v. a.* Bespieden, verspieden.
ESPLANADE, *f.* (fortif.). Kasteelpleyn, pleyn, *o.*
ESPOIR, *m.* p. —*poar.* Hoóp, *v.*, betrouwen, *o.*
ESPONTON, *m.* Halve piek, sponton, *v.*
ESPRINGALE, *f.* Werpslinger, *m.*
ESPRIT, *m.* Geest, *m. Le Saint-* —. Den Heyligen-Geest. *L'*— *malin.* Den boozen geest. —, Ame, *f.* Geest, *m.*, ziel, *v. L'*— *est plus noble que le corps.* De ziel is veél edeler dan het lichaem. *Rendre l'*—. Sterven, den geest geéven. —, (fig.). Vertu, puissance naturelle. Geest. —, Facultés de l'ame. Geest, *m.*, verstand, oórdeel, vernuft, *o.* —*fort.* Vrygeest, vrydenker, *m. Gens d'*—. Verstandige lieden. — *de vengeance.* Vraekzugt, vraekgierigheyd, *v.* —, Opinion générale. Geest, aerd, *m.* —, Sens d'un auteur. Zin, geest, *m.* — (t. de chim.). Geest. — *de vin.* Wyngeest, *m.* — *volatil.* Vlugtig zout, *o.* —*s vitaux.* Levensgeesten.
ESQUIF, *m.* p. *eskif.* Boot, *m.*, sloep, *v.*
ESQUILLE, *f.* (chir.). Beensplinter, *m.*
ESQUIMAN, *m.* p. *eski*—. (mar.). Schieman, kwartiermeester, *m.*
ESQUINANCIE, *f.* *eski*—. Keélontsteéking, keélziekte, *v.*
ESQUINE, *f.* (man.). Lenden, *v. mv.*
ESQUIPOT, *m.* p. *eskipo.* Spaerpot, *m.*, geldbus (der barbiers), *v.*
ESQUISSE, *f.* p. *èskice.* Schets, *v.*, ontwerp, *o.* — (d'un tableau). Schets, doodverf, *v.*
ESQUISSER, *v. a.* p. —*kicer.* Schetsen, ontwerpen; doodverwen.
ESQUIVER, *v. a.* et *n.* p. *èski*—. Ontwyken, ontgaen, vlieden; ontsnappen, zich wechmaeken, vlugten.
ESSAI, *m.* p. *écè.* Proef, proeve, proefneéming, *v. Coup d'*—. Proefstuk, *o.* — *de plume.* Proefschrift, *o.* — *de l'or.* Toets van het goud, *m. L'art des* —*s.* De proefkonst, *v. Faire l'*— *de q. c.* De proef van iets neémen, doen.
ESSAIE, *f.* (racine). p. *écé.* Indiaenschen wortel om scharlaken te verwen, *m.*
ESSAIM, *m.* p. *écin.* Zwerm, bieuzwerm, *m.* —, (fig.). Zwerm, hoop, *m.*
ESSAIMER, *v. n.* p. *ccémer.* Zwermen, rond vliegen.
ESSANGER, *v. a.* Linnengoed in de week zetten, spoelen.
ESSARDER, *v. a.* Eene vogtige plaets droogen, reynigen, schoonmaeken.
ESSART, *m.* Ontgonnen stuk land, *o.*
ESSARTER, *v. a.* De struyken uytroeyen, eenen akker ontginnen.
ESSAYER, *v. a.* p. *écè-ier.* (word geconj. als *payer*). Proeven, beproeven, ergens de proef van neémen, toetsen, keuren, aenpassen. — *du vin.* Wyn proeven. — *de l'or.* Goud toetsen. — *un cheval.* Een peérd keuren. — *un habit.* Een kleed aenpassen. — ses forces (fig.). Zyne kragten beproeven. —, *v. n.* Tâcher, s'efforcer. Tragten, poogen. *Je veux* — *de tout.* Ik wil alles beproeven. — *d'une personne, d'une chose.* Met eenen persoon, met eene zaek de proef neémen. *S'*—. Zich beproeven, zyne kragten beproeven, probeéren.
ESSAYERIE, *f.* (monn.). Keurplaets (in de munt), *v.*
ESSAYEUR, *m.* Keurmeester, toetsmeester, waerdyn, *m.*
ESSE, *f.* Lens, luns, wagenlens, *v.*; yzeren haek aen eene waeg, *m.*
ESSEAU, *m.* p. *écô.* Dissel, *m.*; dakspaen, *o.*, houten tichel, *v.*
ESSENCE, *f.* p. *èsçan*—. Weézen, *o.*, weézenlykheyd, natuer, eygenschap, *v.* — *divine.* Goddelyk weézen. — (t. de chim.). Geest, *m.*, uyttreksel (van planten *of* bloemen), *o.* — *de rose.* Roozenolie, *v.*
ESSÉNIENS, *m. pl.* p. *èsceni-ins.* Esseniaenen (joódsche wysgeéren), *m. mv.*
ESSENTIEL, ELLE, *adj.* p. *écançièl.* Weézenlyk; volstrekt noodzaekelyk. Huile —elle (chim.). Olie uyt planten getrokken, welriekende overgehaelde olie, *v.* —, *m.* Iets weézenlyke, *o.*, de hoofdzaek, *v. L'*—*d'une affaire.* Het weézenlyke van eene zaek.
ESSENTIELLEMENT, *adv.* Weézenlyk.
ESSERA, *f.* (méd.). Schilferagtigen uytslag (op de huyd), *m.*
ESSETTE, *f.* *voyez* Aissette.
ESSEULÉ, *adj.* (fam.). Alleen, eenzaem, verlaeten.
ESSIEU, *m.* As, wagenas, wagenspil, *v.*
ESSIMER, *v. a.* (fauc.). Vermageren, uytmageren.
ESSONIER, *m.* p. *éçonié.* (t. de blas.). Dubbelen rand om een wapenschild, *m.*
ESSOR, *m.* p. *éçor.* Vlugt, styging van eenen vogel in de hoogte, *v. L'oiseau prit l'*—, *son* —. Den vogel vloóg op, vloóg uyt. Prendre *l'*— (fig.). Uyt den band springen, zyne vryheyd neémen. *Son esprit prend l'*—. Hy klimt hoog met zyn verstand.
ESSORANT, E, *adj.* (t. de blas.). Die zyne vlugt neémt.
ESSORER, *v. a.* p. *éço*—. In de locht te droogen hangen. *S'*— (blas.). Zyne vlugt neémen, in de locht vliegen.
ESSORILLER, *v. a.* Kortooren, de ooren afsnyden (aen eenen hond); het hair zeer kort afsnyden.
ESSOUCHER, *v. a.* De boomstronken uyt eenen akker doen.
ESSOUFFLEMENT, *m.* (t. de méd.). Kortborstigheyd, *v.*
ESSOUFFLER, *v. a.* Buyten adem helpen *of* doen loopen. *S'*—. Buyten adem raeken.
ESSOURISSER, *v. a.* (t. de méd. vét.). Een peérd de muys uyt den neus snyden.
ESSUCQUER, *v. a.* Den most uyt de wynkuyp tappen.
ESSUI, *m.* Droogplaets, *v.*
ESSUIE-MAIN, *m.* au pl. *essuie-mains.* Handdoek, droogdoek, *m.*
ESSUIE-PIERRE, *m.* Doekje om den vuersteen van een roer af te veégen, *o.*
ESSUYER, *v. a.* Afveégen, afwisschen, afdroogen. —, Sécher. Droogen; opdroogen. — les larmes de q. q. (fig.). Iemands traenen afdroogen, iemand troosten. — (fig.) Supporter, endurer. Verdraegen, lyden, uytstaen, doórstaen. *Ils essuièrent une rude tempête.* Zy stonden eenen hevigen storm doór. —, (fig.) Etre exposé à. Iets uytstaen, aen iets bloot gesteld zyn. *S'*— *les mains.* Zyne handen droogen.
EST, *m.* Oosten, oost, *o.*; oostenwind, *m.*
ESTACADE, *f.* Paelwerk (in eene haven), staketsel, *o.*
ESTAFETTE, *f.* p. —*fète.* Renbode, byzonderen postryder, *m.*
ESTAFIER, *m.* Livereybedienden, *m.*
ESTAFILADE, *f.* Veég, *m.*, sneé in het aengezigt, *v.*
ESTAFILADER, *v. a.* (pop.). Eenen veég *of* eene sneé geéven.
ESTAMÉ, *f.* Breywol, *v.*, saeyet, *v.* en *o.*

Digitized by Google

ESTAMET, *m.* (étoffe). Zekere wollen stoffe, *v.*

ESTAMINET, *m.* p. —*nè.* Gezelschap van drinkers en tabakrookers; bierhuys, *o.*, herberg, bierkroeg, *v.*

ESTAMPE, *f.* p. —*tanpe.* Prent, print, plaet, *v.*; stempel, *m.*

ESTAMPER, *v. a.* Stempelen, indrukken, afdrukken.

ESTAMPILLE, *f.* Stempel, *m.*, merk; teeken, *o.*; stempel, *m.*, stempelyzer, *o.*

ESTAMPILLER, *v. a.* Stempelen, merken.

ESTANC, *adj. m.* p. —*tan. Navire* —. Digt schip, dat geen lek heeft.

ESTANCES, *f. pl.* (mar.). Stutsels (in een schip), *o. mv.*

ESTATEUR, *m.* (t. de prat.). Die zyne goederen aen zyne schuldeyschers overgeeft.

ESTER, *v. n.* Voór den rechter verschynen.

ESTÈRE, *f.* Biezen mat, *v.*

ESTERLET, *m.* p. —*lè.* Africaenschen watervogel, *m.*

ESTERLIN, *m.* (poids). Engels, *o.*

ESTHÉTIQUE, *f.* Leering van goed gevoelen en smaek in de konsten en weetenschappen, *v.*

ESTIMABLE, *adj.* Agtbaer, agtingweerdig, schatbaer, prysselyk, prysbaer. (der, *m.*

ESTIMATEUR, *m.* Schatter, weerdeerder.

ESTIMATIF, IVE, *adj.* Schattend, weerdeerend, den prys bepaelend, volgens schatting.

ESTIMATION, *f.* Schatting, weerdeering, pryzeering, *v.*

ESTIME, *f.* Agting, hoogagting; agtbaerheyd, *v.*, aenzien, *o.* —. Gissing *of* berekening van den weg *of* vaert van een schip op eenen dag, *v.*

ESTIMER, *v. a.* Schatten, weerdeeren, pryzeeren. —, FAIRE CAS DE. Agten, hoogagten, weerdeeren. — *la vertu.* De deugd hoogagten. —, *v. a.* et *n.* Gissen, gelooven, meenen. *S'— heureux.* Zich gelukkig agten. *S'—.* Elkander agten. S'— FAIRE CAS DE SOI. Zichzelven agten.

ESTIOMÈNE, **ESTHIOMÈNE**, *adj.* (méd.). Inoëtend, inbytend.

ESTIVAL, E, *adj.* (bot.). Zomersch. *Plantes —es.* Zomergewassen.

ESTIVE, *f.* Tegenwigt, *o.*

ESTOC, *m.* Langen smallen degen, stootdegen, *m.*; punt eens degens, *v. Donner, frapper d'— et de taille.* Steeken en houwen. —, LIGNE D'EXTRACTION. Geslacht, *o.*, afkomst, *v.* BRIN D'—. Springstok, *m.* A BLANC —. Gelyk den grond.

ESTOCADE, *f.* Langen stootdegen, *m.*; steek *of* stoot met den degen, *m.* —, (fig. *et* fam.). Aftroggeling, bedelaery, *v. Porter l'— à q. q.* Iemand geld afleenen, afbedelen, om het nooyt terug te geeven.

ESTOCADER, *v. n.* Met eenen stootdegen vegten. —, (fig. *et* fam.). Heviglyk twisten. —, *v. a.* — Q. Q. Iemand met bedelbrieven lastig vallen.

ESTOMAC, *m.* p. —*ma.* Maeg, *v.*

ESTOMAQUER (S'), *v. pr.* (fam.). Over iets ergeren, zich kwaed maeken, vertoornen.

ESTOMPE, *f.* p. —*ton*— Doezel, *m.*, spits papieren *of* leeren rolleken om de koleuren te verdryven, *o.*

ESTOMPER, *v. a.* Doezelen, met drooge verf teekenen.

ESTRAC, *adj. m. Cheval* — (man.). Rank peerd, *o.*

ESTRADE, *f.* Trede, verhevene plaets in eene kamer, *v.*; oudtyds weg, landweg, *m.* — (t. mil.). *Battre l'—.* Met ruyters op kondschap uytryden, den weg verkennen.

ESTRAGON, *m.* (plante). Dragon, *v.*

ESTRAMAÇON, *m.* Houwdegen, *m.*, slagzweerd (der ouden), *o.*

* **ESTRAMAÇONNER**, *v. a.* Met eenen houwdegen slaen.

ESTRAPADE, *f.* (supplice). Wip, wipgalg, *v.*

ESTRAPADER, *v. a.* Wippen.

ESTRAPASSER, *v. a.* (man.). Afmennen, afjaeren, afryden, een peerd zeer afmatten.

ESTRAPER, *v. a.* — *le chaume.* De overgelaetene stoppelen afmaeyen.

ESTRAPOIRE, *f.* Sikkel, *v.*

ESTRAPONTIN, *m. voyez* STRAPONTIN.

ESTRASSE, *f. voyez* STRASSE.

* **ESTROPIAT**, *m.* p. —*pia.* Bedelaer die verminkt is *of* die veynst verminkt te zyn, *m.*

ESTROPIÉ, E, *adj.* Verminkt, gebrekkelyk, lam, kreupel.

ESTROPIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Verminken, verlammen.

ESTURGEON, *m.* p. —*jon.* (poisson de mer). Steur, *m.*

ÉSULE, *f.* (plante). Duyvelsmelk, wolfsmelk, *v.*

ET, *conj.* p. ∂. En. *Et cætera.* En zoo voorts, enz.

ÉTABLAGE, *m.* Stalling, *v.*, stalgeld, *o.* —, DROIT FÉODAL. Standgeld, *o.*

ÉTABLE, *f.* Stal, veestal, beestenstal, *m.* — (t. de mar.). Kielbalk, voórsteven, *m.*

ÉTABLER, *v. a.* Stallen, op stal zetten.

ÉTABLERIES, *f. pl.* Stallingen, *v. mv.*

ÉTABLI, *m.* Werktafel, werkbank, schaefbank, *v.*

ÉTABLIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Vaststellen, vestigen, opregten, stigten, bouwen, gronden, tot staet brengen, voorthelpen, uyttrouwen. — *sa demeure.* Zyne woon vestigen. — *ses enfants.* Zyne kinderen tot staet brengen. — *sa fille.* Zyne dogter uyttrouwen. —, CRÉER, INSTITUER. Aenstellen, instellen, invoeren, stigten, opregten. — *des juges.* Rechters aenstellen. — *une loi.* Eene wet invoeren. *S'—.* Zich ergens vestigen, zyne wooning neémen, neêrzetten; trouwen. S'—, PASSER EN USAGE. In gebruyk komen, aengenomen worden. *Ce mot aura de la peine à s'—.* Dit woórd zal moeyelyk worden aengenomen, in gebruyk raeken.

ÉTABLISSEMENT, *m.* Stigting, opregting, instelling, aenstelling, *v.*; staet, vasten staet, *m.* —, DEMEURE. Vaste wooning, neêrzetting, *v.* —, INSTITUTION, FONDATION. Stigting, opregting, instelling, *v.*, gestigt, *o. De l'— de la monarchie.* Sedert de stigting der alleenheersching. —, COMMENCEMENT. Begin, *o.* —, EXPOSITION. Vertoog, bewys, *o.*

ÉTABLURE, *f. voyez* ÉTRAVE.

ÉTADOU, *m.* Werktuyg om de kamtanden te maeken, *o.*

ÉTAGE, *m.* Verdieping, zoldering, stagie, *v.* —, (fig.). Staet, rang, trap, *m.*

ÉTAGER, *v. a.* Trapswyze snyden *of* stellen. — *les cheveux.* Het hair trapswyze snyden.

ÉTAGUE, *f.* p. —*ghe.* (t. de mar.). Roep, draeyreep, *m.*, het ophyschen van de raes, *o.*

ÉTAI, *m.* p. *été.* (mar.). Stag, slagtouw, *v.*

ÉTAIE, *f.* p. *été.* Schoór, steun, stut, *m.*, steunsel, *o.*

ÉTAIEMENT, *m. voyez* ETAYEMENT.

ÉTAIM, *m.* p. *étin.* Kamwol, fynste gekaerde wol, *v.*

ÉTAIN, *m.* Tin, ten, *o.* —s (t. de mar.). Rantsoenhouten, *o. mv.*

ÉTAL, *m.* au pl. *étaux.* Vleeschbank, *v.*; vleeschkraem, *o.*

ÉTALAGE, *m.* Het uytstellen, uytleggen, voórleggen, *o.*, ten toonstelling van winkelwaeren, *v.*; staengeld, standgeld, *o.* —, (fig.). Opschik, *m.*; opsiering, optooying, *v. Faire — de son esprit.* Zyn verstand uytkraemen, met zyne geleerdheyd pronken.

ÉTALE, *adj. f. La mer est* —. De zee ryst noch daelt, staet stil, by de ebbe *of* den vloed.

ÉTALER, *v. a.* Ten toon stellen, uytkraemen, voórzetten (van waeren). —, (fig.). Toonen, ten toon stellen, pronken.

ÉTALEUR, *m.* Kraemer, uytkraemer, *m.*

ÉTALIER, *m.* p. —*lié.* Beenhouwer die met een vleeschkraem staet, *m.*

ÉTALINGUER, *v. a.* — *les câbles.* De kabels aen het anker vastmaeken.

ÉTALON, *m.* Hengst, springhengst, *m.* —. Yk, pegel, *m.*, ykmaet, *v.*

ÉTALONNAGE, **ÉTALONNEMENT**, *m.* Yking, *v.*, het yken, het pegelen, *o.*

ÉTALONNER, *v. a.* Yken, pegelen.

ÉTALONNEUR, *m.* Yker, ykmeester, *m.*

ÉTAMAGE, *m.* Vertinning, *v.*

ÉTAMBORD, *m.* p. —*bôr.* (t. de mar.). Agtersteven, *m.* (gat, *o.*

ÉTAMBRAIE, *m.* (t. de mar.). Spoórgat, *o.*

ÉTAMER, *v. a.* Vertinnen.

ÉTAMEUR, *m.* Vertinner, *m.*

ÉTAMINE, *f.* (étoffe). Stamet, *o.*, stamyn, stramyn, *v.* D'—. Stametten. —, PASSOIRE DE TISSU. Zift, zeef, *v.* PASSER PAR L'— (fig.). Nauwkeurig onderzoegt worden. —s. Meêldraedjes, helmstyltjes, *o. mv.*

ÉTAMINIER, *m.* p. —*niè.* Stramyweever, stametweever, *m.*

ÉTAMPER, *v. a.* p. *étan*—. Gaten in een hoefyzer slaen.

ÉTAMURE, *f.* Vertinsel, *o.*

ÉTANCHEMENT, *m.* Stelping, lesching, *v.*

ÉTANCHER, *v. a.* Stelpen, lesschen, stillen, het indringen van het water in een schip beletten. — *le sang.* Het bloed stelpen. — *la soif.* Den dorst lesschen.

ÉTANÇON, *m.* Schoór, stut, *m.*, steunsel, *o.*

ÉTANÇONNER, *v. a.* Schoóren, ondersteunen, onderstutten.

ÉTANFICHE, *f.* Dikte eener steenlaeg, *v.*

ÉTANG, *m.* p. *étan.* Vyver, vischvyver, *m.*

ÉTANGUE, *f.* (monn.). Groote tang, *v.*

ÉTANT, *m.* Hout dat nog op den stam is, ongehakt hout, *o.*

ÉTAPE, *f.* Voórraed van levensmiddelen en voeder voór de op marsch zynde troepen, *m.*; plaets waer dien voórraed word uytgedeeld; rust- *of* vernagtplaets der krygslieden op reys, *v.* —, DÉPÔT DE MARCHANDISES. Stapel, *m.*, stapelplaets (voór koopmanschappen), *v.*

ÉTAPIER, *m.* Proviandmeester, leêrtogtbezorger, *m.*

ÉTAT, *m.* Staet, stand, toestand, *m.*, gesteldheyd, gelegenheyd, *v. Être en* —. In staet zyn. *Ses affaires sont en très-mauvais* —. Zyne zaeken zyn in eenen zeer slegten toestand. — CONDITION. Staet, stand, beroep, *o. L'— ecclésiastique.* Den geestelyken staet. *L'— militaire.* Den soldaetenstand. —, GOUVERNEMENT. Staet, *m.*, regeering, *v.*, land, *o. Tenir le gouvernail de l'—.* Den staet, het land bestieren. —, PAYS SOUS UNE MÊME DOMINATION. Staet, *m.*, land, ryk, koningryk, *o. Homme d'—.* Staetsdienaer *of* minister. *Coup d'—.* Staetszaek, zaek van belang. *Conseil d'—*, Staetsraed, *m.* —, LISTE, MÉMOIRE, CISTRE. Lyst, rol, *v.* —, MÉMOIRE. Staet, *m.*, rekening, *v.* — *de recette et de dépense.* Staet *of* rekening van ontfang en uytgaeve. —, TRAIN, DÉPENSE. Treyn, zwier, *m. Vivre selon son* —. Volgens, overeenkomstig zynen staet leéven. *Porter un trop haut* —. Eenen te hoogen staet *of* treyn voeren. FAIRE — DE, ESTIMER. Agten, hoogagten, agting hebben. —s. Staeten, *m. mv. Les —s généraux.* De algemeene staeten, de staeten generael. (houden

ÉTATER, *v. a.* Rekening van gelden

ÉTAT-MAJOR, *m.* au pl. *états-majors*

Digitized by Google

Den generaelstaf, *m.*, de hooge officieren van een krygskorps.

ÉTAU, *m.* p. *étô.* au pl. *étaux.* Vys, schroef, *v.*

ÉTAVILLON, *m.* Uytgesneeden leêr tot eenen handschoen, *o.*

ÉTAYEMENT, *m.* p. *étémant.* Onderschooring, ondersteuning, onderschraeging, ondersteutting, *v.*

ÉTAYER, *v. a.* (word geconj. als *payer*). Schooren, onderschooren, ondersteunen, onderschraegen, ondersteutten.

ÉTÉ, *m.* Zomer, *m.* *En —, pendant l'—.* 'S zomerdags, by zomerdag. *D'—.* Zomeragtig, zomersch.

ÉTEIGNOIR, *m.* p. *étê-gnoar.* Domper, domphoorn, *m.*

ÉTEINDRE, *v. a.* Blusschen, uytdoen, uytdooven, uytblaezen; verdooven, bedwingen, betengelen, dempen, stillen, lesschen. — *le feu.* Het vuor uytdooven. — *la chandelle.* De keêrs uytdoen, uytsnuyten. — *l'ardeur de la fièvre.* De hitte van de koórts dempen. — *la soif.* Den dorst stillen, lesschen. — *les lumières d'un tableau.* Het licht in eene schildery verdooven *of* verwakken. S'— (fig.) CESSER, FAIN. Ophouden, eyndigen, vergaen, versterven; sterven, uytsterven.

ÉTEINT, E, *part. passé* D'ÉTEINDRE. —, *adj. Voix —e.* Zwakke *of* gebroken stem. (ning, *v.*

ÉTELON, *m.* (archit.). Grondteeke-

ÉTEMPER, *v. a.* (t. d'horl.). Aen een stuk de gedaente van een ander geeven.

ÉTENDAGE, *m.* p. *étandaje.* (impr.). Koorden (tot ophangen van gedrukte bladen), *v. mv.*; in de lakenfabrieken droogolder voór de wol, *m.*

ÉTENDARD, *m.* p. *étandar.* Standaerd, *m.*, vaen, vlag, *v.* ARBORER L'— DE LA REBELLION (fig.). Opstaen, oproerig worden. *Suivre les —s du roi.* De party des konings volgen, toegedaen zyn.

ÉTENDOIR, *m.* p. *étandoar.* (t. d'impr.). Kruyshout, *o.*, ophanger, *m.*

ÉTENDRE, *v. a.* Uytbreyden, uytstrekken, uytrekken, uytspreyden, uytspannen. — *un tapis.* Een tapyt uytspreyden. — *les bras.* De armen uytstreken, uytstrekken. — *ses ailes.* Zyne vleugels uytspreyden. — *q. q. sur le carreau.* Iemand ombrengen, van het leven berooven. —, ACCRAINDRE, AUGMENTER. Vergrooten, verweerderen. — *les limites de son empire.* De grenzen van zyn ryk vergrooten. S'—. Zich uytstrekken, zich uytspreyden. S'—, DURER. Dueren. S'— SUR UNE MATIÈRE. Eene stoffe wydloopigiyk behandelen.

ÉTENDU, E, *adj.* Uytgebreyd, uytgestrekt, ruym, wyd, groot.

ÉTENDUE, *f.* Uytgebreydheyd, uytgestrektheyd, wydte, grootte, *v.*

ÉTERNEL, ELLE, *adj.* p. *—nèle.* Eeuwig, altydduerend, eyndeloos. —, *m.* DIEU. Den eeuwigen God.

ÉTERNELLE, *f.* (plante). Papierbloem, stroobloem, *v.*

ÉTERNELLEMENT, *adv.* Eeuwiglyk, zodaeriglyk, voór eeuwig, altyd.

ÉTERNISER, *v. a.* Vereeuwigen, onsterfelyk maeken. — *la mémoire de q. q.* Iemands aendenken vereeuwigen.

ÉTERNITÉ, *f.* Eeuwigheyd, *v.*

ÉTERNUER, *v. n.* Niezen.

ÉTERNUMENT, *m.* Niezing, *v.*

ÉTERSILLON, *m.* Stut, schoór, *m.*

ÉTÉSIENS, *adj. m. pl. Vents —.* Geregelde winden, passaetwinden, *m. mv.*

ÉTÊTEMENT, *m.* Knotting, topping (van de boomen), *v.*

ÉTÊTER, *v. a.* (un arbre). Knotten, toppen. — *un elou.* Den kop van eenen nagel afdoen.

ÉTEUF, *m.* p. *éteu.* Kaetsbal, *m.*

ÉTEULE, ESTEULE, *f.* Stoppel, *m.*

ÉTHER, *m.* p. *êter.* Fyne vloeybaere hemellocht, *v.*; zeker vlugtig vogt, *o.*

ÉTHÉRÉ, E, *adj.* Van de fyne vloeybaere hemellocht. VOÛTE —ÉE (poét.). Blauwen hemel, *m.*

ÉTHIOPIE, *f.* (contrée d'Afrique). Ethiopiën, *o.*

ÉTHIOPIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Ethiopisch. —, *m.* Ethioper, *m.* —, *f.* Ethiopische, *v.*

ÉTHIOPIQUE, *adj.* Ethiopisch.

ÉTHIOPS, *m.* Menging van kwikzilver en solfer, *v.*

ÉTHIQUE, *f.* p. *étike.* Zedeleer, zedekunde, *v.* (been.

ETHNOÏDAL, E, *adj.* Van het zeef-

ETHMOÏDE, *m.* Zeefbeen, *o.*

ETHNARCHIE, *f.* Bestier van een landschap (by de Romeynen), *o.*

ETHNARQUE, *m.* Bestierder van een landschap (by de Romeynen), *m.*

ETHNIQUE, *adj.* Heydensch. *Les nations —s.* De heydensche volken. *Mot —.* Volksnaem.

ETHOLOGIE, *f.* Verhandeling over de zeden en gebruyken, *v.*

ETHOPÉE, *f.* Beschryving der zeden, enz., *v.*

ÉTIER, *m.* p. *—tié* (canal). Leyding van het zeewater tot de zoutputten, *v.*

ÉTINCELANT, E, *adj.* Flonkerend, glinsterend, flikkerend.

ÉTINCELÉ, *adj. m.* (t. de blas.). Met vonken bezaeyd.

ÉTINCELER, *v. n.* (word geconj. als *jeter*). Flonkeren, glinsteren, flikkeren, blinken, schitteren.

ÉTINCELETTE, *f.* p. *—lète.* Vonksken, glinsterken, *o.*

ÉTINCELLE, *f.* p. *—cèle.* Vonk, sprank, sprankel, sprenkel, glinster, *v.*

ÉTINCELLEMENT, *m.* Flonkering, flikkering, glinstering, schittering, *v.*

ÉTIOLÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Smal opgeschooten, in de hoogte opgewassen.

ÉTIOLEMENT, *m.* (t. de bot.). Opschieting, wassing in de hoogte, *v.*

ÉTIOLER (S'), *v. pr.* (t. de bot.). Smal opschieten, in de hoogte wassen.

ÉTIQUE, *adj.* Teêringagtig, uytgeteêrd, vermagerd. *Mourir —.* Van de teêring sterven.

ÉTIQUETER, *v. a.* Een teeken *of* opschrift op iets zetten.

ÉTIQUETTE, *f.* p. *—kète.* Opschrift, teeken, *o.*, titel, *m.* JUGER SUR L'— (fig.). Naer het uytwendige oórdeelen. —, CÉRÉMONIAL. Hofplegt, *v.*, hofgebruyken, *o. mv.*

ÉTIRE, *f.* Schoefmes, *o.*

ÉTIRER, *v. a.* Uytrekken, verlengen, uytsmeeden. — *du linge.* Linnen uytrekken. — *le fer.* Het yzer uytsmeeden. (te, *v.*

ÉTISIE, *f.* Teêring, uytteêrende ziek-

ÉTOC, *m.* Dooden stam, *m.*

ÉTOFFE, *f.* p. *étofe.* Stoffe, stoffagie, *v.* —, (fig.). Staet, *m.*, afkomst, *v.*

ÉTOFFER, *v. a.* De noodige stoffagie geeven; stoffeeren, bekleeden, versieren.

ÉTOILE, *f.* p. *étoa.* Ster, sterre, *v.* *L'— polaire.* De noórd- *of* poólsterre. — *fixe.* Vaste sterre. — *errante.* Dwaelsterre. *Loger, coucher à la belle —.* Onder den blauwen hemel slaepen. — , INFLUENCE PRÉTENDUE DES ÉTOILES; FORTUNE, DESTINÉE. Gewaenden invloed der sterren, *m.*; geboórte sterre, *v.*, noodlot, *o.* *C'est mon —.* Dat is myn noodlot. —, ASTÉRIQUE. Sterre, *v.*, sterretje (in eenen boek), *o.* —. Kol, witte plek (op den kop van een peêrd), *v.* — DE MER. Zeesterre, zeekwab, *v.*, vylvoet, *m.* — *du berger.* Lichtdraeger, *m.*

ÉTOILÉ, *m.* (chir.). Sterreband, *m.*

ÉTOILÉ, E, *adj.* Gesternd, gestarnd, vol sterren. *Ciel —.* Sterrenhemel. *Bouteille —ée, fêlée.* Gesternde flesch.

ÉTOILÉES, *f. pl.* (plantes). Planten die sterrevormige bloemen draegen, *v. mv.*

ÉTOILER (S'), *v. pr.* Sterrewyze scheuren *of* bersten.

ÉTOLE, *f.* Stool, priesters stool, *v.*

ÉTONNAMMENT, *adv.* Op eene verbaezende, wonderbaerlyke wyze.

ÉTONNANT, E, *adj.* Verbaezend, wonderlyk, wonderbaer.

ÉTONNEMENT, *m.* Verbaesdheyd, verwondering, ontsteltenis, *v.* *Causer, donner de l'—.* Verwondering verwekken. —, ÉBRANLEMENT, SECOUSSE. Schudding, waggeling, davering, *v.*, schok, *m.*

ÉTONNER, *v. a.* Verbaezen, verwonderen, ontstellen. —, ÉBRANLER. Schudden, doen waggelen *of* daveren. S'—. Zich verwonderen, verwonderd *of* verbaesd zyn; zich ontstellen.

ÉTOU, *m.* Slagtbank, slagterstafel, *v.*

ÉTOUFFADE, *f.* p. *étoufade* (sauce). Soórt van saus, *v.*

ÉTOUFFANT, E, *adj.* Versmoorend, stikkend, benauwd.

ÉTOUFFEMENT, *m.* Smooring, verstikking, versmagting, *v.*

ÉTOUFFER, *v. a.* Smooren, versmooren, verstikken, versmagten. —, (fig.). Overlaeden. —, ARRÊTER, DOMPTER. Bedwingen, dempen. — *une sédition, la guerre.* Eenen opstand dempen, een eynde aen den oórlog maeken. —, *v. n.* Smooren, stikken, smagten. — *ou* s'— DE RIRE. Zich te bersten lachen.

ÉTOUFFEUR, *m.* Reuzenslang, *v.*

ÉTOUFFOIR, *m.* Doofpot, bluschpot, smoorpot, smoorketel, *m.*, stulp, *v.*

ÉTOUPE, *f.* Werk, *o.*, snuyt, *v.* METTRE LE FEU AUX —S (prov.). De verlitterde gemoederen aenhitsen.

ÉTOUPER, *v. a.* Met werk toestoppen. — (t. de chapelier). De dunne plaetsen van eenen hoed in het maeken aenvullen.

ÉTOUPERIE, *f.* Lynwaed van werk *of* snuyt, *o.*

ÉTOUPIÈRE, *f.* Vrouw die van de oude koorden werk maekt, *v.*

ÉTOUPILLE, *f.* Lont in buskruyd gerold, *v.*

ÉTOUPILLER, *v. a.* Vuerwerken met lonten voórzien.

ÉTOUPIN, *m.* (mar.). Prop (van scheêpskanon), *v.*

ÉTOURDERIE, *f.* Losheyd, onbedagtheyd, loshoofdigheyd, onbezonnenheyd, *v.*

ÉTOURDI, E, *adj.* et *s.* Los, onbedagt, loshoofdig, onbezonnen. —, *s. m.* et *f.* Loshoofd, *o.*, losbol, loskop, onbezonnen mensch, *m.*

ÉTOURDIE (A L'), ÉTOURDIMENT, *adv.* Onbedagtelyk, losselyk, loshoofdiglyk, onbezonnen.

ÉTOURDIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Bedwelmen, verdwelmen, duyzelig, baloorig maeken, ontstelten, verbaezen, ontroeren. *Le bruit du bateau m'a étourdi.* Het slingeren van het vaertuyg heeft my duyzelig gemaekt. —, APAISER, CALMER. Verdooven, verzagten, stillen. — *la douleur.* De pyn verdooven. — *la grosse faim.* Den grooten, den eersten honger stillen. — *la viande.* Het vleesch maer half gaer *of* genoeg koóken. S'—, s'ENTÊTER. Zich iets in het hoofd brengen, zich bezig houden. S'— SUR, SE DISTRAIRE. Zyne gedagten van iet s aftrekken, zich iets uyt den zin zetten.

ÉTOURDISSANT, E, *adj.* Bedwelmend, verdwelmend, duyzelig maekend.

ÉTOURDISSEMENT, *m.* Bedwelmdheyd, verdwelmdheyd, duyzeligheyd, baloorigheyd, *v.* —, (fig.). Ontstelteenis, ontroerdheyd, *v.*

ÉTOURNEAU, *m.* p. *—nô* (oiseau). Spreeuw, *v.* —, (fig. *et* fam.). Snotbaerd, *m.* —, CHEVAL GRIS-JAUNÂTRE. Geelagtig-grauw peêrd, *o.*

Digitized by Google

ÉTOUTEAU, *m.* (horl.). Pin (in een horlogie werk), *v.*
ÉTRANGE, *adj.* Vremd, ongewoon, zeldzaem, wonderlyk.
ÉTRANGEMENT, *adv.* Ongemeen, wonderlyk, zeldzaemlyk.
ÉTRANGER, ÈRE, *adj.* et *s.* Vremd, uytlandsch, buytenlandsch. *Nations —ères.* Vremde volken. —, *m.* Vremdeling, uytlander, buytenlander, *m.* —, *f.* Vremdeling, buytenlandsche, *v. Ces marchandises viennent de l'—.* Deeze koopwaeren komen van buyten 's lands. A l'—. Buytenlands.
ÉTRANGER, *v. a.* Verjaegen, verdryven, verwydereu. S'—, s'éloigner. Zich verwyderen.
ÉTRANGETÉ, *f. voyez* Bizarrerie.
ÉTRANGLÉ, E, *adj.* Te nauw, te eng. —, *part.* d'Étrangler.
ÉTRANGLEMENT, *m.* (méd.). Worging, wurging, samentrekking, *v.* —, (hist. nat.). Dun vezeltje, *o.* —. Engte, *v.*, nauwen doórtogt (in eenen waterloop), *m.*
ETRANGLER, *v. a.* Worgen, wurgen, verworgen. —, (fig.). Te nauw zyn *of* maeken, niet ruym genoeg laeten, de noodzaekelyke uytgestrektheyd niet geéven. *Un habit étranglé.* Een kleed dat te nauw is. — *une affaire.* Eene zaek met heel vonnissen *of* overloopen. S'—. Zichzelven verworgen.
ÉTRANGUILLON, *m.* (méd. vét.). Worg, wurg (keéziekte der peêrden), *m.* —, Poire âpre. Worgpeêr, *v.*
ÉTRAPE, *f.* Stoppelsikkel, zeyssen, *v.*
ÉTRAPER, *v. a.* De stoppels met eene sikkel afsnyden.
ÉTRAQUE, *f.* Breedte van de scheéps-buytenplanken, *v.*
ÉTRAQUER, *v. a.* (vén.). Het spoór van het wild volgen.
ÉTRASSE, *f. voyez* Strasse.
ÉTRAVE, *f.* (mar.). Steven, voórsteven, *m.*
ÊTRE, *v. subst.* et *auxil.* Zyn, weéezen, worden, bestaen, staen. —*d'accord.* Het eens zyn. — *de retour.* Van de reys te huys zyn. — *à cheval.* Te peêrd zitten. — *en sentinelle.* Op schildwagt staen. *Il est nuit.* Het is nagt. *Cette maison est à moi.* Dit huys behoort my. *Il est des hommes.* Er zyn menschen. — *aimé.* Bemind worden. *Il s'est corrigé.* Hy heeft zich gebeterd. —, *m.* Weézen, *o. L'— suprême.* Het opperste Weézen. *Un — matériel.* Een stoffelyk weéezen. — *idéal, de raison.* Redeneweézen, hersenschim, iets dat alleen in de verbeélding bestaet. —s, les pièces d'une maison. Alle de deelen, alle de vertrekken van een huys.
ÉTRÉCIR, *v. a.* Engen, verengen, vernauwen, enger maeken. S'—. Inkrimpen, nauwer, erger worden.
ÉTRÉCISSEMENT, *m.* Inkrimping, verenging, vernauwing, *v.*
ÉTRÉCISSURE, *f.* Inkrimping, *v.*
ÉTREIGNOIRS, *f. pl.* (t. de menuis.). Klemhaeken, *m. mv.*
ÉTREIN, *m.* (v. m.). Strooysel (onder de peêrden), *o.*
ÉTREINDRE, *v. a.* (word geconj. als *feindre*). Vast toebinden, trekken, prangen, samendrukken. — les nœuds, les liens de l'amitié (fig.). De banden der vriendschap vernauwen. Plus il gêle, plus il étreint (prov.). Hoe langer het ongeluk duert, hoe meer het drukt.
ÉTREINTE, *f.* Samendrukking, samenpranging, *v.*
ÉTRENNE, *f.* p. *étrène.* Handgift, *v.*; eerste gebruyk, *o.* —s. Nieuwjaersgift, *v.*
ÉTRENNER, *v. a.* p. *étrè—.* Een nieuwjaer geéven; handgift geéven (den eersten koopen); iets voór de eerste reys gebruyken. —, *v. n.* Handgift ontfangen. (hout, *o.*
ÉTRÉSILLON, *m.* (t. d'archit.). Spanhout, voórzien, onderstutten.
ÉTRIER, *m.* p. —*trié.* Stygbeugel, *m. Relever, retrousser les —s.* De stygbeugels agter den zadel opbinden. *Courir à franc* —. Den post ryden. Faire perdre les —s à q. q. (fig.). Iemand ontstellen *of* verlegen maeken. —, Bandage. Band (voór bloedlaetingen in den voet), *m.*
ÉTRIÈRE, *f.* Stygbeugelriem, *m.*
ÉTRILLE, *f.* Roskam, *m.* —, Cabaret où l'on vend trop cher (pop.). Zeer duere herberg, *v. On est ici à l'—.* Hier hangt de scheêr uyt.
ÉTRILLER, *v. a.* Roskammen. —, (fig. *et* fam.). Battre. Afrossen, afkloppen. *On l'a étrillé comme il faut.* Men heeft hem ter dege afgerost. —, Faire payer trop cher. Te duer doen betaelen.
ÉTRIPER, *v. a.* Ontweyden, ontweyen; het ingewand uyt een dier haelen.
ÉTRIQUÉ, E, *adj.* (fam.). Nauw, eng, smal, vernepen.
ÉTRIVIÈRE, *f.* Stygbeugelriem, *m. Donner les —s à q. q.* Iemand zweepen, met den riem slaen.
ÉTROIT, E, *adj.* p. *étroa.* Eng, smal, nauw. *Souliers —s.* Nauwe schoenen. —, (fig.). Borné. Bekrompen, kleyn. *Esprit* —. Kleyn, bekrompen verstand. —, Sans noblesse. Onedel, laeg. A l'—. Nauw, eng, bekrompen. *Vivre à l'—.* Bekrompen leéven, zich sober behelpen.
ÉTROITEMENT, *adv.* Nauw, eng, bekrompen. *Etre logé* —. Nauw, kleyn gehuysd zyn. —, (fig.). A la rigueur. Strengelyk, nauwkeuriglyk.
ÉTRON, *m.* Drek, keutel, *m.*
ÉTRONÇONNER, *v. a.* (un arbre). Ontkruynen, toppen.
ÉTROPE, *f.* (mar.). Strop, *m.*, stroptouw, *v.* en *o.*
ÉTROUSSER, *v. a.* Gerechtelyk toewyzen aen den meestbiedenden.
ÉTRUFFÉ, E, *adj. Chien* —. Kreupelen hond, *m.*
ÉTRUFFURE, *f.* Uytteêring der lenden (van jaghonden), *v.*
ÉTUDE, *f.* Studie, leeroefening, *v. S'appliquer à l'—.* Zich op de studie toeleggen. —, Connaissances acquises. Weétenschap, geleerdheyd, *v.* —, Cabinet de notaire, etc. Kantoor, *o.*, schryfkamer, *v.* —, Dessins. Teekeningen, *v. mv. C'est une — de Raphaël.* Het is eene teekening van Raphaël.
ÉTUDIANT, *m.* Student, leerling, *m.*
ÉTUDIÉ, *adj.* Wel bearbeyd, wel uytgewerkt. —, Affecté. Gemaekt, gedwongen.
ÉTUDIER, *v. a.* et *n.* Studeéren, bestudeéren, leeren, zich ergens in oefenen. — *en médecine.* In de medecynen studeéren. — *l'homme, la nature.* Den mensch, de natuer bestudeéren, leeren kennen. —, Tâcher d'apprendre par cœur. Van buyten leeren. —, Méditer. Overdenken. S'—. Zich op iets toeleggen, bevlytigen. *S'— soi-même.* Zichzelven leeren kennen.
ÉTUDIOLE, *f.* (meuble). Kleynen lessenaer, *m.*
ÉTUI, *m.* Koker, *m.*, kas, scheede, *v.*
ÉTUVE, *f.* Stoóf, badstoóf, warmplaets, *v.*, zweetbad, *o.*
ÉTUVÉE, *f.* Gestoófd, *o.*, gestoófde spys, *v.*; het stooven van vleesch *of* visch, *o.*
ÉTUVEMENT, *m.* Zuyvering, betting (eener wonde), *v.*
ÉTUVER, *v. a.* Zuyveren, betten.
ÉTUVISTE, *m.* Badmeester, badstoófhouder, *m.*
ÉTYMOLOGIE, *f.* p. *étimolojie.* Woórdafleyding, woórdgronding, woórdkunde, *v.*
ÉTYMOLOGIQUE, *adj.* Tot de woórdafleyding *of* woórdgronding behoorend, woórdkundig.
ÉTYMOLOGISTE, *m.* Woórdkundigen, taelkundigen, *m.*
EUBAGES, *f. pl.* Heydensche priesters, druiden, *m. mv.*
EUCHARISTIE, *f.* p. *euka—.* Het H. Sacrament des Altaers, *o.*
EUCHARISTIQUE, *adj.* Van het H. Sacrament des Altaers.
EUCOLOGE, *m.* Gebedenboek, *m.* en *s.*
EUCRASIE, *f.* Goede lichaemsgesteldheyd, *v.*, welstand, *m.*
EUDIOMÈTRE, *m.* Werktuyg om de zuyverheyd der locht te meéten, *o.*
EUDIOMÉTRIE, *f.* Lochtmeétkunde, *v.*
EULOGIES, *f. pl.* Gewyde zaeken, *v. mv.*
EUMÉNIDES, *f. pl.* (myth.). Helgodinnen, helsche raezernyen *of* vraekgodinnen, *v. mv.*
EUNUQUE, *m.* Gelubden, gesneéden, *m.*
EUPATOIRE, *m.* p. —*toare* (plante). Boelkerskruyd, *o.*
EUPEPSIE, *f.* Goede verdouwing, *v.*
EUPHÈMIE, *f.* p. —*fé—.* Gebed der Lacedemoniërs, *o.*
EUPHÉMISME, *m.* (rhét.). Verzagtende uytdrukking, *v.*
EUPHONIE, *f.* Welluydendheyd, *v.* —, (gramm.). Gemakkelyke uytspraek, *v.*
EUPHONIQUE, *adj.* Welluydend.
EUPHORBE, *m.* (plante). Wolfsmelk, soórt van gom, *v.*
EUPHORIE, *f.* (méd.). Gemakkelyke ontlasting, *v.*; gemakkelyk doórstaen eener ziekte, *o.*
EUPHRAISE, *f.* p. —*frèze* (plante). Oogentroost, *m.*
EUROPE, *f.* Europa, *o.*
EUROPÉEN, ENNE, *adj.* et *s.* Europeaensch, europisch. —, *m.* Europeaen, *m.* —, *f.* Europeaensche, *v.*
EUROPOME, *m.* (papillon). Zekere dagkapel, *v.* (nen), *m.*
EURUS, *m.* Zuydewind (by de Lat.)
EURYTHMIE, *f.* Schoone evenredigheyd, fraeye inrigting, *v.*
EUSTYLE, *m.* Ruymte tusschen de zuylen, *v.* — (édifice). Gebouw welks pilaeren op eenen behoorlyken afstand van elkander staen, *o.*
EUTHYMIE, *f.* Gemoedsrust, *v.*
EUTRAPÉLIE, *f.* Fyne boertery, *v.*
EUTROPHIE, *f.* p. —*fie.* Goed en overvloedig voedsel des lichaems, *o.*
EUX, *pl. du pron. pers.* LUI. Zy; hen, hun, dezelve.
ÉVACUANT, E, ÉVACUATIF, IVE, *adj.* et *s.* (t. de méd.). Afdryvend, afzettend. —, *m.* Afdryvend geneésmiddel, *o.*
ÉVACUATION, *f.* (t. de méd.). Afdryving, ontlasting, *v.* —, Action d'évacuer une place. Ruyming, ontruyming, *v.*
ÉVACUER, *v. a.* (méd.). Afdryven, afzetten, ontlasten. — (t. de guerre). Ruymen, ontruymen. *La garnison fut obligée d'— la place.* Het garnizoen was verpligt om de sterke plaets *of* vesting te ontruymen. —, *v. n.* Afgaen, zich ontlasten.
ÉVADER (S'), *v. pr.* Ontvlugten, ontsnappen, zich weghpakken.
ÉVAGATION, *f.* Verstrooydheyd van gedagten, *v.*
ÉVALTONNER (S'), *v. pr.* (fam.). Te veél vryheyd neémen, zich te veél laeten voórstaen. (ring, *v.*
ÉVALUATION, *f.* Schatting, weérdeé-
ÉVALUER, *v. a.* Schatten, weérdeéren, begrooten, berekenen.
ÉVANGÉLIQUE, *adj.* Evangelisch.
ÉVANGÉLIQUEMENT, *adv.* Evangelisch, volgens het evangelie.
ÉVANGÉLISER, *v. a.* et *n.* Het evangelie prediken *of* verkondigen.
ÉVANGÉLISTE, *m.* Evangelist, *m.*
ÉVANGILE, *m.* p. —*jile.* Evangelie, *o.*
ÉVANOUIR (S'), *v. pr.* (word geconj. als *finir*). In onmagt, in flauwte,

Digitized by Google

in zwym, van ziehzelven vallen, bezwymen. —, (fig.). Verdwynen. *La gloire du monde s'évanouit en un moment.* De heerlykheyd der wereld vergaet in een oogenblik. ÉVANOUIR, *v. n. Faire* —. Doen bezwymen; (fig.) doen verdwynen.

ÉVANOUISSEMENT, *m.* Bezwyming, flauwte, onmagt, *v.*

ÉVAPORATION, *f.* Vervlieging, uytdamping, uytwaeseming, *v.* —, (fig.). Loshoofdigheyd, *v.*

ÉVAPORÉ, E, *adj.* et *s.* Los, loshoofdig, onbezonnen. —, *m.* Losbol, *m.*

ÉVAPORER, *v. a.* Verligten, verdryven. — *son chagrin.* Zyn hertzeer verligten. S'—, SE RÉSOUDRE EN VAPEURS. Vervlieyen, verschaelen, uytdampen, uytwaesemen. *Faire — une liqueur à feu lent.* Een vogt op een kleyn vuer laeten uytdampen. S'—, (fig.). Uytspatten. S'— EN CHIMÈRES. Zich met hersenschimmen voeden.

ÉVASÉ, E, *adj.* Wyd, wyd open. *Nez* —. Neus met wyde neusgaten.

ÉVASEMENT, *m.* Wyde opening, *v.*

ÉVASER, *v. a.* Wyder maeken. *S'*— Wyder worden.

ÉVASIF, IVE, *adj.* Ydel. *Réponse* —*ive.* Ydele uytvlugt, *v.*

ÉVASION, *f.* Ontsnapping, ontvlugting, ontkoming, *v.*

ÉVÊCHÉ, *m.* Bisdom, *o.*

ÉVEIL, *m.* p. *évêl.* Waerschouwing, *v.*, wenk, *m.*, berigt, *o.*

ÉVEILLÉ, E, *adj.* et *s.* Wakker, vrolyk, levendig, dertel, ligtveêrdig.

ÉVEILLER, *v. a.* Wekken, opwekken, oproepen, wakker maeken, ontwaeken. —, (fig.). Vervrolyken, verlevendigen. *S'*—. Ontwaeken, wakker worden.

ÉVÉNEMENT, *m.* Geschiedenis, gebeurtenis, *v.*; geval, voórval, *o.*; uytval, uytslag, *m.*; uytkomst, *v.* *A tout* —. In alle voórvallen, het mag gaen zoo als het wil.

ÉVENT, *m.* Slegten reuk *of* smaek van spyzen *of* dranken die bedorven zyn, *m.*; muffigheyd, verschaeldheyd, *v.* —, AIR AGITÉ. Frissche lucht. *Mettre des hardes, des marchandises à l'*—. Kleederen, koopwaeren te lochten leggen *of* hangen. TÊTE à L'—, ÉTOURDI (fam.). Losbol, *m.* —. Mond, *m.*, opening (van een stuk geschut), *v.* —s. Lochbuyzen, *v. mv.* —s, ooïzes. Vischkieuwen, vischkaeken, *v. mv.*

ÉVENTAIL, *m.* Waeyer, *m.*

ÉVENTAILLER, *m.* Waeyerverkooper, *m.*

ÉVENTAILLISTE, *m.* Waeyermaeker; waeyerverkooper, *m.*

ÉVENTAIRE, *m.* p. *évantère.* Fruytmand, fruytbeur, *v.*

ÉVENTEMENT, *m.* Waeying, lochting, *v.*

ÉVENTER, *v. a.* Met eenen waeyer wind maeken, waeyen, verkoelen. —, EXPOSER AU VENT, à L'AIR. Lochten, verlochten, in de locht hangen *of* zetten. — UN SECRET, LE DESSEIN DE Q. Q. (fig.). Een geheym, het voornemen van iemand ontdekken. — LES VOILES (mar.). De zeylen uytzetten. *S'*— Zich waeyen; verschaelen, vervliegen, verslaen, bederven.

ÉVENTILLER (S'), *v. pr.* (fauc.). Zich onder het vliegen schudden.

ÉVENTOIR, *m.* p. *évantoar.* Vuerwaeyer, *m.*

ÉVENTRER, *v. a.* Ontweyen, het ingewand uythaelen. S'— (fam.). Zyn uyterste best doen.

ÉVENTUALITÉ, *f.* Toevalligheyd, *v.*

ÉVENTUEL, ELLE, *adj.* Toevallig, onzeker. *Traité* —. Toevallig, onzeker verbond, *o.*

ÉVENTUELLEMENT, *adv.* Toevalliglyk.

ÉVENTURE, *f.* Scheur, berst, *v.*

ÉVÊQUE, *m.* p. *évêke.* Bisschop, kerkvoogd, *m.* — *in partibus infidelium.* Bisschop in de landstreeken der ongeloovigen.

ÉVERDUMER, *v. a.* (t. de confiseur). Groen maeken.

* ÉVERGÈTE, *m.* Weldoener, *m.*

ÉVERRER, *v. a.* Eenen hond van den worm snyden.

ÉVERSIF, IVE, *adj.* Verwoestend; omkeerend. (ring, *v.*

ÉVERSION, *f.* Verwoesting; omkee-

ÉVERTUER (S'), *v. pr.* Zyn best doen, alle zyne kragten inspannen, zich bevlytigen.

ÉVEUX, *adj. m. Terrain* —. Slykagtigen grond, *m.*

ÉVICTION, *f.* Uytwinning, gerechtelyke ontzetting, *v.*

ÉVIDEMMENT, *adv.* Klaerlyk, duydelyk, oogenschynlyk.

ÉVIDENCE, *f.* Klaerblyk-lykheyd, oogenschynlykheyd, *v. Mettre en* —. Klaerlyk aentoonen. *Venir en* —. Openbaer worden.

ÉVIDENT, E, *adj.* Klaer, klaerblykelyk, zigtbaer, oogenschynlyk.

ÉVIDER, *v. a.* Het styfsel uytvryven. —, ÉCHANCRER. Uytronden, uytsnyden. —, CANNELER. Uytgroeven, uythollen.

ÉVIDOIR, *m.* p. —*doar.* Holboor, *v.*, holbeytel, *m.*

ÉVIER, *m.* p. *évié.* Goót (eener keuken), *v.*; watersteen, *m.*

ÉVINCER, *v. a.* Uytwinnen, gerechtelyk uyt het bezit stooten.

ÉVIRÉ, E, *adj.* (t. de blas). Dat geen teeken van geslacht heéft, zonder geslachtmerk. (baer.

ÉVITABLE, *adj.* Vermydelyk, ontwik-

ÉVITÉE, *f.* Breedte van eene rivier *of* vaert, *v.*

ÉVITER, *v. a.* Myden, vermyden, ontgaen, ontwyken, ontvlugten. —, *v. n.* (mar.). Draeyen, zwaeyen. *S'*—. Elkander vermyden *of* schouwen.

ÉVOCABLE, *adj.* (t. de pal.). Beroepelyk.

ÉVOCATION, *f.* Bezweêring der geesten, *v.* — (t. de pal.). Beroeping op hooger recht, *v.*

ÉVOCATOIRE, *adj.* (t. de pal.). Dat de kragt heéft om eene zaek voór hooger recht te trekken.

ÉVOLUTION, *f.* Wapenhandeling, wapenoefening, krygsbeweéging, *v.*; het draeyen en wenden der oórlogsschepen, *o.*

ÉVOQUER, *v. a.* Geesten bezweêren *of* oproepen. — (t. de pal.). Voór hooger recht beroepen *of* trekken.

ÉVULSION, *f.* (chir.). Uytrukking, uyttrekking, *v.*

EX, *prép. qui indique ce qu'une personne a été.* Geweêzen, voórmaelig. —*ministre.* Geweêzen minister.

EXACERDATION, *f.* Verheffing van den aenval eener ziekte, *v.*

EXACT, E, *adj.* p. ègzakt. Juyst, nauwkeurig, stipt, oplettend.

EXACTEMENT, *adv.* Nauwkeuriglyk, stiptelyk.

EXACTEUR, *m.* Knevelaer, plaeger, afperser (die onmaetige schattingen afeyscht), *m.*

EXACTION, *f.* Afpersing, knevelaery, *v.*

EXACTITUDE, *f.* Nauwkeurigheyd, stiptheyd, oplettendheyd, *v.*

EXAGÉRATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Vergrooter, *m.*; vergrootster, *v.*

EXAGÉRATIF, IVE, *adj.* Vergrootend.

EXAGÉRATION, *f.* Vergrooting, *v.*

EXAGÉRÉ, E, *adj.* et *s.* Vergroot, overdreéven. —, *m.* Vergrooter, geestdryver, *m.*

EXAGÉRER, *v. a.* et *n.* Vergrooten, overdryven.

EXALTATION, *f.* Verhooging, verheffing, grootmaeking, *v.* — *du saint Nom de Dieu.* Grootmaeking, verheerlyking van Gods heyligen Naem. — *du pape.* Verheffing tot den pauselyken stoel. — *de la croix.* Kruysverheffing. — (t. de chim.). Zuyvering, *v.* —, (fig.). Overmaet, *v.*, geestdrift, *m.* en *v.*, opgetoógenheyd *v.*

EXALTÉ, E, *adj.* Opgetoógen, vuerig, heet, verhit. *Tête* —*ée.* Heet hoofd, *o.*

EXALTER, *v. a.* Verheffen, verheerlyken, pryzen, loóven, roemen. —, (fig.). In geestdrift brengen, opgetoógen maeken. — (t. de chim.). Zuyveren, reynigen. S'—. Opgetoógen *of* verrukt zyn.

EXAMEN, *m.* p. *egzamène.* Onderzoek, *o.*; ondervraeging, *v.*

EXAMINATEUR, *m.* Onderzoeker, ondervraeger, keurder, *m.*

EXAMINER, *v. a.* Onderzoeken, ondervraegen, nazien, keuren. — *un compte.* Eene rekening onderzoeken, nazien. — *sa conscience, soi-même.* Zyn geweéten onderzoeken, zichzelven beproeven. — *un chef-d'œuvre.* Een proefstuk keuren. S'—, s'USER (fam.). Slyten, verslyten.

EXANTHÉMATEUX, EUSE, *adj.* (t. de méd.). Puystig, puystagtig, van uytslag vergezeld.

EXANTHÈME, *m.* (méd.). Uytslag (op de huyd), *m.*, uytbreeking, *v.*

EXANTLATION, *f.* (phys.). Uytpomping, *v.*

EXARCHAT, *m.* p. *ègzarka.* Oudtyds weêrdigheyd, *v.*, gebied van eenen stadhouder in Italiën, *o.*

EXARQUE, *m.* In vroegere tyden eenen stadhouder in Italiën, *m.* —, SOUS-PATRIARCHE. Onderpatriarch (by de Grieken), *m.*

EXARTHRÈME, *m.* EXARTHROSE, *f.* Verrekking, verstuyking (der leden) *v.*

EXASPÉRATION, *f.* Verbittering, vergramdheyd, *v.* (grammen.

EXASPÉRER, *v. a.* Verbitteren, ver-

EXAUCEMENT, *m.* p. *egzôcemant.* Verhooring, inwilliging, *v.*

EXAUCER, *v. a.* Verhooren. *Dieu exauce les prières des humbles.* God verhoort de gebeden der ootmoedigen.

EXCAVATION, *f.* Uytgraeving, uythollingen, *v.* (hollen.

EXCAVER, *v. a.* Uytgraeven, uyt-

EXCÉDANT, E, *adj.* et *s.* Overschietend. —, *m.* Overschot, *o.*

EXCÉDER, *v. a.* Te boven, te buyten gaen, overschryden. —, IMPORTUNER, FATIGUER à L'EXCÈS. Lastig vallen, moeyelyk vallen. S'—. Zich ergens in te buyten gaen.

EXCELLEMMENT, *adv.* p. *èkcélamant.* Voórtreffelyk, op eene uytmuntende wyze, uytneémend, by uytneémendheyd.

EXCELLENCE, *f.* p. *èkcélan*—. Voórtreffelykheyd, uytmuntendheyd, uytsteékendheyd, uytneémendheyd, *v.* *Par* —. By uytneémendheyd. —, TITRE D'HONNEUR. Excellentie, *v.*

EXCELLENT, E, *adj.* Voórtreffelyk, uytmuntend, uytneémend, uytsteékend.

EXCELLENTISSIME, *adj.* (fam.). Zeer uytneémend, uytmuntend.

EXCELLER, *v. n.* p. *èkcé*—. Uytmunten, uytsteéken, overtreffen, te boven gaen. *Il excelle en son art.* Hy munt in zyne konst uyt.

EXCENTRICITÉ, *f.* (t. de géom. *et* d'astr.). Afstand tusschen het middelpunt van twee kringen, *m.*

EXCENTRIQUE, *adj. Cercles* —*s.* Kringen die in het middelpunt van elkander verschillen, *m. mv.*

EXCEPTÉ, E, *adj.* et *prép.* Uytgezonderd, uytgenomen, behalve.

EXCEPTER, *v. a.* Uytzonderen, uytneémen.

EXCEPTION, *f.* p. *ékecpcion.* Uytzondering, uytneéming, *v.* — (t. de pal.). Uytvlugt, *v.* A L'— DE. Uytgezonderd, uytgenomen, behalve.

EXCEPTIONNEL, ELLE, *adj.* Uytzonderend.

EXCÈS, *m.* Overmaet, overgrootheyd, *v.* —, DÉBAUCHE. Overdaed, buytenspoórigheyd, *v.* *Faire des* —. Overdaed pleégen. A L'—, JUSQU'A L'—. Bovenmaeto, onmaetiglyk.

Digitized by Google

EXCESSIF, IVE, *adj.* p. *èkcéeif.* Onmaetig, bovenmaetig, overdaedig, buytensporig.

EXCESSIVEMENT, *adv.* Onmaetiglyk, bovenmaete, overdaedigly k.

EXCIPER, *v. n.* (t. de pal.). Uytzonderingen bybrengen, maeken.

EXCIPIENT, *m.* (t. de pharm.). Beginsel van een geneésmiddel, *o.*

EXCISE, *f.* (impôt). Accys, *o.*; belasting (op het bier in Engeland), *v.*

EXCISION, *f.* (t. de chir.). Afsnyding, *v.*, lubben, *o.*

EXCITABILITÉ, *f.* Ophitsbaerheyd, *v.*

EXCITANT, E, *adj.* et *s.* Aenhitsend. —, *m.* Aenhitsend geneésmiddel, *o.*

EXCITATIF, IVE, *adj.* et *s.* *voyez* EXCITANT.

EXCITATION, *f.* Ophitsing, aenhitsing, aenporring, aenmoediging, opwekking, *v.*

EXCITEMENT, *m.* (t. de méd.). Herstelling van de werking der hersenen, *v.*

EXCITER, *v. a.* Verwekken, opwekken, aenhitsen, aenporren, aenmoedigen. — *la compassion, la pitié de q. q.* Iemands medelyden opwekken. — *la soif.* Den dorst verwekken, veroorzaeken. — *à la colère.* Tot gramschap verwekken.

EXCLAMATIF, IVE, *adj.* (t. de gram.). Uytroepend.

EXCLAMATION, *f.* Uytroeping, uytschreeuwing, *v.*

EXCLURE, *v. a.* (word geconj. als *conclure*). Uytsluyten, buytensluyten; uytweêren, buytenhouden. — *q. q. d'une société.* Iemand uyt een gezelschap sluyten.

EXCLUSIF, IVE, *adj.* Uytsluytend.

EXCLUSION, *f.* Uytsluyting, *v.*

EXCLUSIVEMENT, *adv.* Met uytsluyting, uytgeslooten.

EXCOMMUNICATION, *f.* Ban, kerkban, *m.*

EXCOMMUNIÉ, E, *adj.* et *s.* Die in den kerkban is.

EXCOMMUNIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). In den ban slaen, van de Kerk afsnyden.

EXCORIATION, *f.* (chir.). Kwetsing *of* afschaeving van het vel, *v.*

EXCORIER, *v. a.* Het vel kwetsen *of* afschaeven.

EXCORTICATION, *f.* Ontschorsing, ontbasting, *v.*

EXCRÉATION, *f.* (méd.). Spuwing, *v.*

EXCRÉMENT, *m.* Drek, *m.*, vuyligheyd, *v.*, uytwerpsel, *o.* — (terme d'hist. nat.). Hair, nagels en hoorns der dieren.

EXCRÉMENTEUX, EUSE, **EXCRÉMENTIEL**, ELLE, **EXCRÉMENTITIEL**, ELLE, *adj.* Drekagtig, vuyl.

EXCRÉTION, *f.* (méd.). Uytwerping, *v.*; uytwerpsel, *o.*

EXCRÉTOIRE, *adj.* p. *èkskrétoare.* Uytwerpend.

EXCROISSANCE, *f.* p. *èkskroaçance.* Uytwas, *m.*, uytwassing, *v.*

EXCRU, E, *adj.* p. *èkskru.* (bot.). Buyten het bosch gewassen.

EXCURSION, *f.* Stroopery, *v.*, vyandelyken inval, *m.* —, (fig.). Afwyking, *v.* *Cercles d'*—. Afwykingskringen.

EXCUSABLE, *adj.* Verschoonbaer, verschoonlyk, vergeéflyk.

EXCUSATION, *f.* (pal.). Verontschuldiging voór het gerecht, *v.*

EXCUSE, *f.* Verschooning, verontschuldiging, ontschuldiging, uytvlugt, *v.*

EXCUSER, *v. a.* p. *ékskuser.* Ontschuldigen, verontschuldigen, verschoonen. *Excusez-moi.* Verschoon my. —, PARDONNER. Ontschuldigen, vergeéven. S'—, SE DISCULPER. Zich verontschuldigen, zich rechtveêrdigen. S'— DE, SE DISPENSER DE. Zich ergens van ontslaen.

EXCUSSION, *f.* (méd.). Schok, *m.*, schudding, *v.*

EXÉAT, *m.* Verlof om uyt te gaen, om van bisdom te veranderen, *o.*

EXÉCRABLE, *adj.* p. *èkcé*—. Afschouwelyk, verfoeyelyk, vervloekelyk, grouwelyk; zeer slegt.

EXÉCRABLEMENT, *adv.* Grouwelyk, afschouwelyk, verfoeyelyk, vervloekelyk.

EXÉCRATION, *f.* Verfoeying, *v.*, grouwel, *m.*, afgryzen, *o.* *Avoir q. c.*, *q. q. en* —. Een afgryzen van iets, van iemand hebben. —s. Vervloeking, verwensching, *v.* — (t. de théol.). Ontheyliging, ontwyding, *v.*

EXÉCRATOIRE, *adj.* Verfoeyenswaerdig, verwenschend, vervloekend.

EXÉCRER, *v. a.* Verfoeyen, verwenschen, vervloeken. (voerlyk.

EXÉCUTABLE, *adj.* Uytvoerbaer, uyt-

EXÉCUTANT, *m.* *voyez* CONCERTANT.

EXÉCUTER, *v. a.* Uytvoeren, volbrengen, verrigten, uytwerken, voltrekken. — *q. q.* Iemand rechten, ter dood brengen; iemand uytwinnen, afpanden. S'—. Uytgevoerd *of* volbragt worden. S'—, s'— SOI-MÊME. Zichzelven panden, zyn goed vrywillig verkoopen om zyne schulden te betaelen.

EXÉCUTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Uytvoerder, verrigter, volbrenger, *m.*; uytvoerster, verrigtster, *v.* — *testamentaire.* Uytvoerder van een testament. — *de la haute justice.* Beul, scherprechter, *m.*

EXÉCUTIF, IVE, *adj.* Uytvoerend. *Pouvoir* —. Uytvoerende magt, *v.*, uytvoerend bewind, *o.*

EXÉCUTION, *f.* Uytvoering, volbrenging, volvoering, *v.* —, PEINE DE MORT. Halsstraf, doodstraf, rechting, *v.* —. Uytwinning, afpanding, verkooping (van meubelen, voór de schulden), *v.*

EXÉCUTOIRE, *adj.* et *s.* p. *èguzékutoare* (t. de pal.). Uytvoerlyk. —, *m.* Gerechtelyke volmagt ter afpanding *of* uytwinning, *v.*

EXÈDRE, *m.* Oudtyds vergaderplaets der geleerden, *v.*

EXÉGÈSE, *f.* Uytlegging, verklaering *v.*

EXÉGÈTES, *m. pl.* p. *èguzéjé*—. Rechtsgeleerden (te Athenen); uytleggers, verklaerders (van het H. Schrift), *m. mv.*

EXÉGÉTIQUE, *adj.* p. *èguzéjétike.* Uytleggend, verklaerend. *Notes* —*s.* Verklaerende aenmerkingen. —, *f.* (t. d'alg.). Konst om de wortels eener vergelyking te vinden, *v.*

EXEMPLAIRE, *adj.* et *s.* p. *èguzanplère.* Voórbeêldig, voórbeêldelyk, stigtelyk, ten voórbeêld strekkend. —, *m.* (v. m.). Voórbeêld, *o.* —, COPIE IMPRIMÉE. Afdruk, *m.*, afdruksel, exemplair, *o.*

EXEMPLAIREMENT, *adv.* Voórbeêldelyk, stigtelyk.

EXEMPLE, *m.* Voórbeêld, exempel, *o.* *Par* —. By voórbeêld. —, *f.* Voórschrift (om naer te schryven), *o.*

EXEMPT, E, *adj.* et *s.* p. *èguzan.* Vry, ontslaegen, bevryd. —, *m.* Vryeling van de wagt, soórt van onder-officier, *m.*

EXEMPTER, *v. a.* Bevryden, vrymaeken, vrystellen, ontslaen, ontlasten.

EXEMPTION, *f.* Bevryding, vrystelling, *v.*, ontslag, *o.*

EXERCER, *v. a.* Oefenen. — SA MÉMOIRE (fig.). Zyn geheugen oefenen, dikwils iets van buyten leeren. —, (fig.). Oefenen, waernemen. — *une charge.* Eene bediening waernemen. —, (fig.). FORMER, DRESSER. Oefenen, afregten, bekwaem maeken. — *des soldats à manier les armes.* Soldaeten in den wapenhandel oefenen. —, PRATIQUER. Oefenen, uytoefenen, waernemen, bedienen. — *la médecine.* De geneéskonst oefenen. —, (fig.). Beproeven, beznoeken. S'—. Zich oefenen.

EXERCICE, *m.* p. *éguzer*—. Oefening, *v.* — *du corps.* Lichaemsoefening, *v.* —, (fig.). Oefening, uytoefening, *v.* —, FONCTIONS D'UNE CHARGE. Bediening, waernemming, *v.* —, (fig.). Moeyte, *v.*, werk, *o.* —, ÉVOLUTIONS MILITAIRES. Wapenoefening, *v.* — ACADÉMIQUES. Akademische oefeningen: schooloefeningen.

EXÉRÈSE, *f.* (t. de chir.). Uytsnyding, wechneéming, *v.*

EXERGUE, *m.* p. *éguzerghe.* De plaets op muntstukken *of* gedenkpenningen waerop het jaergetal *of* iets anders staet, *v.*

EXFOLIATIF, IVE, *adj.* (t. de méd.). Afschelferend, schilferend.

EXFOLIATION, *f.* (t. de méd.). Afschelfering, *v.*

EXFOLIER (S'), *v. pr.* (méd.). Afschelferen, schilferen.

EXFUMER, *v. a.* Verdooven (spr. va koleuren).

EXHALAISON, *f.* p. *éguzalèzon.* Waesem, damp, *m.*, uytwaeseming, *v.*

EXHALATION, *f.* Uytdamping, *v.*

EXHALER, *v. a.* Uytwaesemen, damp pen. — SA COLÈRE, SA DOULEUR (fig. Zyne gramschap, zyne smert uytboezemen. S'—. Uytdampen, vervlieg

EXHAUSSEMENT, *m.* p. *éguzèceman* (archit.). Verhooging, *v.*; verhoogsel

EXHAUSSER, *v. a.* p. *èguzé*—. Verhoogen, hooger maeken, ophoogen

EXHÉRÉDATION, *f.* p. *éguzéédacion* Onterving, *v.*

EXHÉRÉDER, *v. a.* Onterven.

EXHIBER, *v. a.* p. *éguzi*—. Vertoonen voórleggen.

EXHIBITION, *f.* Vertooning, *v.*

EXHORTATION, *f.* p. *éguzortacion.* Vermaening, aenmaening, aenzetting, opwekking, *v.*

EXHORTER, *v. a.* Vermaenen, aenmaenen, aenzetten, aenraeden, aenspoóren. S'—. Zich aenmaenen.

EXHUMATION, *f.* p. *éguzumacion.* Opgraeving, uytgraeving, *v.*

EXHUMER, *v. a.* Opgraeven, uytgraeven, ontgraeven.

EXIGEANT, E, *adj.* p. *éguzijant.* Veel begeérend *of* voorderend.

EXIGENCE, *f.* Eysch, *m.*, vereysch, vereysching, *v.*

EXIGER, *v. a.* p. *éguzijer.* Eyschen, vereyschen, voorderen, afvoorderen.

EXIGIBILITÉ, *f.* Voorderbaerheyd,

EXIGIBLE, *adj.* Voorderbaer, eyschbaer, vereyschbaer.

EXIGU, Ë, *adj.* Gering, kleyn.

EXIGUÏTÉ, *f.* Geringheyd, kleyn heyd, *v.*

EXIL, *m.* p. *éguzil.* Banning, verbanning, uytbanning, *v.*, ballingschap.

* **EXILE**, *adj.* Schraal, dun, mager.

EXILÉ, E, *adj.* et *s.* Uytgebannen, —, *m.* Balling, verbanneling, *m.*

EXILER, *v. a.* Bannen, uytbannen, verbannen, in ballingschap zenden. —, RELÉGUER. Verwyderen. S'—. Zich verwyderen.

* **EXILITÉ**, *f.* Kleynheyd, zwakheyd, geringheyd, *v.*

EXISTANT, E, *adj.* Bestaende, weézen zynde.

EXISTÉE, *f.* (fleur). Soórt van anemoón, *v.*

EXISTENCE, *f.* p. *éguzistan*—. Weézen, *o.*, weézenlykheyd, bestaenlykheyd, *v.*

EXISTER, *v. n.* Zyn, in weézen zyn, bestaen.

EXODE, *m.* p. *éguzo*—. Tweeden boek van Moyses, *m.*, *Exodus.*

* **EXOINE**, *f.* p. *éguzoane.* (t. de pal.). Bewys waerom men niet heeft kunnen verschynen (in rechten), *o.*

EXOINER, *v. a.* (pal.). Iemand wegens zyne afwoézigheyd verontschuldigen.

Digitized by Google

EXOMIDE, *f.* p. *égzo—*. Mantel der oude Grieken, *m.*
EXOMOLOGÈSE, *f.* p. *égzomolojèso.* Openlyke biegt by de eerste christenen, *v.*
EXOMPHALE, *f.* p. *égzonfale.* Navelbreuk, *v.*
EXOPHTHALMIE, *f.* p. *égzoftalmie.* (chir.). Uytkomst des oogs uyt zyne holte, *v.*
EXORABLE, *adj.* Verbiddelyk.
EXORBITAMMENT, *adv.* p. *égzorbitamant.* Onmaetiglyk, overmaetiglyk, bovenmaete.
EXORBITANT, E, *adj.* Onmaetig, bovenmaetig, overmaetig.
EXORCISER, *v. a.* Bezweeren, beleeren, uytdryven.
EXORCISME, *m.* Bezweering, beleesing, *v.*
EXORCISTE, *m.* Bezweerder, beleezer, *m.*
EXORDE, *m.* Inleyding, *v.*
EXOSTOSE, *f.* p. *égzostòse.* (t. de chir.). Beenknobbel, *m.*
EXOTÉRIQUE, *adj.* Uyterlyk, uytwendig; openbaer.
EXOTIQUE, *adj.* p. *égzotike.* Vremd, uytlandsch.
EXPANSIBILITÉ, *f.* Uytstrekbaerheyd, uytzetbaerheyd, *v.*
EXPANSIBLE, *adj.* Uytstrekbaer, uytzetbaer.
EXPANSIF, IVE, *adj.* Uytzettend. —, (*fig.*). Openhertig.
EXPANSION, *f.* Uytzetting, uytspreyding, *v.*
EXPATRIATION, *f.* Het verlaeten van zyn vaderland, *o.*; afweeżendheyd uyt zyn vaderland, *v.*
EXPATRIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Uyt het vaderland verbannen. S'—. Zyn vaderland verlaeten; elders gaen woonen.
EXPECTANT, E, *adj.* p. *èkspék—*. Verwagtend, hoópend. *Médecine —e.* Geneesmiddel waerop men hoóp heeft, *o.* —, *m.* Die iets verwagt, *of* ergens op hoópt.
EXPECTATIF, IVE, *adj.* (peu usité). Hoópgeevend, verwagtend.
* EXPECTATION, *f.* Verwagting, afwagting, *v.*
EXPECTATIVE, *f.* Hoóp, verwagting, *v. Etre, vivre dans l'—.* Op hoóp leeven.
EXPECTORANT, E, *adj.* et *s.* (t. de méd.). Borstzuyverend. —, *m.* Borstzuyverend geneesmiddel, *o.*
EXPECTORATION, *f.* Uytwerping, opgeeving van slym van de borst, *v.*
EXPECTORER, *v. a.* Het slym van de borst opgeeven, uytwerpen, fluymen loozen.
EXPÉDIENT, *m.* p. *èkspédiant.* Middel, werkmiddel, *o.*; uytweg, *m.* —, (pal.). Bemiddeling, *v.* —, E, *adj.* Raedzaem, dienstig, heylzaem, nuttig.
EXPÉDIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Spoedig afdoen, verrigten *of* afhandelen. — Q. Q. Iemand voorthelpen, hem bedienen; iemand van kant helpen, ombals brengen. —, Diriger, envoyer. Afveerdigen, zenden, afzenden. — *un messager.* Eenen bode afveerdigen, toezenden.
EXPÉDITEUR, *m.* Afveerdiger, afzender (van koopwaeren.), *m.*
EXPÉDITIF, IVE, *adj.* Gauw, veerdig, spoedig.
EXPÉDITION, *f.* Afveerdiging, afzending, *v.*, het afzenden, *o.* —, Entreprise. — *militaire.* Krygsverrigting, — *particulière*, *v.*; krygstogt, *m.* — *maritime.* Zeeondernoeming, *v.*; zeetogt, *m. Homme d'—.* Gauwen, onderneemenden man. —, Copie légalisée d'un acte. Afschrift, *o.* —, *m.* —s. Brieven, acten, *m. mv.*
EXPÉDITIONNAIRE, *s. et adj.* p. *èkpédisionère.* Afveerdiger; opsteller van acten, brieven *of* geschriften, *m.*
EXPÉRIENCE, *f.* p. *èkspérian—*. Ondervinding, ervaering, ervaerenheyd, *v.* —, Épreuve. Proef, proeve, beproeving, *v.*
EXPÉRIMENTAL, E, *adj.* Op de ondervinding gegrond.
EXPÉRIMENTÉ, E, *adj.* Beproefd, ondervonden. —, Instruit. Ervaeren, bedreeven, geoefend.
EXPÉRIMENTER, *v. a.* p. *èkspériman—*. Beproeven, ondervinden.
EXPERT, E, *adj.* et *s.* p. *èksper.* Ervaeren, bedreeven, geoefend. —, *m.* Gezwoórnen, *m.*
EXPERTISE, *f.* Bezigtiging, *v.*; verslag van gezwoórnen over eene zaek, *o.*
EXPIATION, *f.* Boeting, verzoening, voldoening, *v.*
EXPIATOIRE, *adj.* p. *—toare.* Boetend, verzoenend.
EXPIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Boeten, verzoenen, voldoen.
EXPILATION, *f.* Berooving van eene opengevallene erfenis, *v.*
EXPIRANT, E, *adj.* Stervend.
EXPIRATION, *f.* p. *èkspiration.* Uytademing, *v.* —, Evaporation. Uytdamping, uytwaeseming, *v.* —, (fig.). Verschyning, *v.*, verloop, *o.*
EXPIRER, *v. a.* Uytademen. —, *v. n.* Zieltoógen, sterven, overlyden. —, (fig.). Verschynen, verloopen, verstryken.
EXPLÉTIF, IVE, *adj.* p. *èks—* (t. de gramm.). Aenvullend, overtollig.
EXPLICABLE, *adj.* Verklaerbaer, uytlegbaer, uytleggelyk.
EXPLICATIF, IVE, *adj.* Verklaerend, uytleggend.
EXPLICATION, *f.* Verklaering, uytlegging, *v.*
EXPLICITE, *adj.* Klaer, duydelyk.
EXPLICITEMENT, *adv.* Klaerlyk, duydelyk.
EXPLIQUER, *v. a.* Verklaeren, uytleggen, ontvouwen. —, Exposer. Openbaeren, te kennen geeven. S'—. Zich verklaeren, zyne gedagten *of* meening ergens over zeggen. S'—, (fig.). Zich uyten.
EXPLOIT, *m.* p. *èksploa.* Daed, heldendaed, krygsverrigting, *v.* —, Assignation. Daeging, indaeging (doór eenen gerechtsbode), *v.* — *de saisie.* Afspanding, *v.*
EXPLOITABLE, *adj.* Bruykbaer, bebouwbaer, nutbaer. —, (t. de pal.). Afspandbaer, afspandelyk.
EXPLOITANT, *adj. m. Huissier —.* Afspander, deurwaerder die daegt *of* afspand, *m.*
EXPLOITATION, *f.* Bebouwing, bewerking, uytroeying van een bosch *v.*
EXPLOITER, *v. a.* Bebouwen; bewerken; kappen. — *une terre, un bois.* Een stuk land bebouwen, een bosch kappen. — *une mine.* Eene myn bewerken. — *v. n.* Afspanden, aenslaen; indaegen.
EXPLOITEUR, *m.* Bebouwer, bewerker van een land, bosch, enz., *m.*
EXPLORATEUR, *m.* Kondschapper, uytvorscher, verspieder, onderzoeker, *m.*
EXPLORATION, *f.* p. *èksploracion.* (méd.). Onderzoek, *o.*, navorsching, *v.*
EXPLORER, *v. a.* Onderzoeken, navorschen, uytvorschen.
EXPLOSION, *f.* Uytbersting, uytbuldering, uytdryving, *v. Faire —.* Uytbersten.
EXPOLITION, *f.* (figure de rhét.). Uytdrukking van dezelfde zaek op verscheydene manieren, *v.*
* EXPONCE, *f.* (t. de droit). Afstand van een erf aen dengeenen die er de rente op heeft, *m.*
EXPORTATEUR, *m.* Uytvoerder, *m.*
EXPORTATION, *f.* Uytvoer, *m.*, uytvoering, *v.*
EXPORTER, *v. a.* Uytvoeren.
EXPOSANT, E, *adj.* et *s.* p. *èkspôsant.* Vertoonend. —, *m.* Vertoonder, *m.* —, *f.* Vertoonster, *v.*
EXPOSÉ, *m.* (pal.). Vertoog, verhael, *o.*
EXPOSER, *v. a.* Ten toon stellen, uytstellen, vertoonen. — *un malfaiteur au carcan.* Eenen misdaediger op het schavot *of* aen de koek ten toon stellen. — *en vente.* Te koop stellen. — *un enfant.* Een kind te vondeling leggen. —, Mettre en péril. Blootstellen, in gevaer stellen. *Ce général s'expose trop.* Dien veldoversten waegt zichzelven te veél, stelt zich te veél in gevaer. —, Tourner vers. Keeren, wenden, stellen, zetten. — *au soleil.* In de zon zetten. —, Raconter. Verhaeren, voórstellen, vertoogen, ontvouwen. — *de la fausse monnaie.* Valsch geld uytgeéven. S'—. Zich blootstellen, zich in gevaer stellen.
EXPOSITEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Uytgeéver, *m.*; uytgeéfster van valsch geld, *v.*
EXPOSITION, *f.* Tentoonstelling, uytstelling, vertooning, *v.* — *de marchandises.* Tentoonstelling van koopwaeren. *L'— du S. Sacrement.* De uytstelling van het Allerheyligste. *L'— d'un enfant.* Het te vondeling leggen van een kind. —, Situation. Gelegenheyd, ligging, *v.*, stand, *m. Une chambre dont l'— est au sud.* Eene kamer die naer het zuyden uytziet. —, (fig.). Récit. Verhael, vertoog, *o.* —, (fig.). Explication. Uytlegging, verklaering, *v.* —, Produits de l'industrie exposés; leur local. Tentoonstelling, expositie, *v.*
EXPRÈS, ESSE, *adj.* et *s.* p. *èksprè.* Uytdrukkelyk, duydelyk, klaer. —, *m.* Afgezonden, expressen, *m.* —, *adv.* Met voórdagt, al willens.
EXPRESSÉMENT, *adv.* Uytdrukkelyk, duydelyk.
EXPRESSIF, IVE, *adj.* p. *èksprécif.* Nadrukkelyk, kragtig.
EXPRESSION, *f.* Uytpersing, *v.*; uytdruksel, *o.* —, Manière d'exprimer la pensée. Uytdrukking, bewoórding, *v.* —, Représentation vive des passions. Nadruk, *m.*, kragt, *v.*
EXPRIMABLE, *adj.* Uytspreékelyk.
EXPRIMER, *v. a.* Uytpersen, uytdrukken. —, Enoncer. Uytdrukken, uytspreéken. *Ce garçon s'exprime bien.* Dien jongen drukt zich goed uyt. —, Donner l'expression. Natuerlyk verbeélden, kragtiglyk uytdrukken. S'—. Zich uytdrukken, uytgesproken worden.
EXPRIMITIF, IVE, *adj.* Uytdrukkend, uytpersend.
EX-PROFESSO, *adv.* Avec intention. Met alle vlyt, met veél aendagt.
EXPROPRIATION, *f.* Onteygening, *v.* — *forcée.* Gerechtelyken verkoop, *m.*; uytwinning, *v.*
EXPROPRIER, *v. a.* Onteygenen.
EXPULSER, *v. a.* Uytdryven, verbannen, verjaegen. —, (méd.). Afdryven, afzetten.
EXPULSIF, IVE, *adj.* (t. de méd.). Uytdryvend, afdryvend.
EXPULSION, *f.* p. *èkspulsion.* Verjaeging, uytdryving, verbanning, *v.* —, (méd.). Afdryving, *v.*
EXPULTRICE, *adj. f. Force —* (méd.). Afdryvende kragt, *v.*
EXPURGATION, *f. voyez* Émersion.
EXPURGATOIRE, *adj. Index —.* Lyst van verboódene boeken, tot dat zy verbetord zyn, *v.*
EXQUIS, E, *adj.* p. *èkski.* Uytgeleézen, uytgezogt, uytmuntend, uytsteékend.
EXSANGUIN, E, *adj.* p. *eksçanghin, ghino.* Bloedeloos.
EXSICCATION, *f.* (t. de chim.). Opdrooging, uytdrooging, *v.*
EXSUCCION, *f.* p. *eksçukcion* (méd.). Uytzuyging, *v.*
EXSUDATION, *f.* Uytzweeting, *v.*
EXSUDER, *v. n.* Uytzweeten.
EXTANT, E, *adj.* (prat.). Voórhanden, in weézen zynde, in natuer.

Digitized by Google

EXTASE, *f.* p. *ekstâze.* Verrukking, opgetoógenheyd (des geests), *v.* — (t. de méd.). Droefgeestige slaepzugt, *v.*

EXTASIÉ, E, *adj.* Verrukt, opgetoógen.

EXTASIER (S'), *v. pr.* (word geconj. als *prier*). Opgetoógen *of* verrukt worden.

EXTATIQUE, *adj.* Verrukkend.

EXTENSEUR, *adj.* et *s. m. Muscle* —. Uytrekkende spier, *v.*

EXTENSIBILITÉ, *f.* (t. de phys.). Uytrekbaerheyd, *v.*

EXTENSIBLE, *adj.* Uytrekbaer.

EXTENSION, *f.* p. *ekstancion.* Uytgestrektheyd; uytrekking, uytspanning, *v. L'— d'un corps en longueur.* De uytrekking van een lichaem in de lengte. — *de nerf.* Zenuwverrekking, *v.* —, (fig.). Vermeerdering, vergrooting, *v. Par* —. By uytgestrektheyd; in eenen uytgebreyden zin.

EXTÉNUATION, *f.* Verzwakking, vermindering, afneeming, vermagering, kwyning, uytteering, *v.*

EXTÉNUÉ, E, *adj.* Verzwakt, kragteloos, uytgeteerd.

EXTÉNUER, *v. a.* Verzwakken, ontkragten, verminderen, afneemen, vermageren, uytmergelen, uytteeren.

EXTÉRIEUR, E, *adj.* et *s.* Uyterlyk, uytwendig. —, *m.* Het uyterlyke, het uytwendige, *o.*, uytwendigheyd, buytenzyde, *v.*, uyterlyken schyn, *m. L'— de cette maison est beau.* De buytenzyde van dit huys is schoon. *A l'*—. Uyterlyk, uytwendiglyk; naer het uytwendige.

EXTÉRIEUREMENT, *adv.* Uyterlyk, uytwendiglyk.

EXTÉRIORITÉ, *f.* (dogm.). Uyterlykheyd, *v.*

EXTERMINATEUR, *adj.* et *s.* Uytroeyend, verdelgend. —, *m.* Uytroeyer, verdelger, vernieler, verwoester, *m.*

EXTERMINATIF, IVE, *adj.* Uytroeyend, verdelgend.

EXTERMINATION, *f.* Uytroeying, verdelging, vernieling, *v.*

EXTERMINER, *v. a.* Uytroeyen, verdelgen, vernielen.

EXTERNE, *adj.* Uyterlyk, uytwendig. —, *m.* Buytenleerling, dagschoólier *m.*

EXTINCTIF, IVE, *adj.* Uytblusschend, uytdoovend.

EXTINCTION, *f.* Uytblussching, uytdooving, demping, *v. A l'— de la chandelle.* By het uytgaen der keërs, manier van verkooping *of* verhuering. (fig.) — DE VOIX. Uytdooving der stem.

— (d'une famille). Uytsterving, *v.* — (d'une rente). Aflossing, *v.* — (d'un crime). Kwytschelding, *v.*

EXTIRPATEUR, *m.* Uytroeyer, verdelger, *m.*

EXTIRPATION, *f.* Uytroeying, verdelging, *v.*

EXTIRPER, *v. a.* Uytroeyen, verdelgen.

EXTISPICE, *m.* (augure). Wigchelaer, waerzegger, die oudtyds uyt de ingewanden der offerdieren voórspellingen deéd, *m.*

EXTISPISCINE, *f.* Konst van uyt de ingewanden der offerdieren waer te zeggen; wigchelaery, *v.*

EXTORQUER, *v. a.* p. *ekstorker.* Afpersen, afdwingen, afknevelen.

EXTORSION, *f.* Afkneveling, afpersing, knevelaery, *v.*

EXTRAC, *adj. m.* p. *ekstrak. Cheval* —. Mager peërd, *o.*

EXTRACTIF, IVE, *adj.* et *s.* Uyttrekkend. —, *m.* Uyttreksel, *o.*

EXTRACTION, *f.* Uyttrekking, uythaeling, *v.* —, (fig.). Geboórte, afkomst, *v.*, geslacht, *o.*

EXTRADITION, *f.* Uytlevering, overlevering, *v.*

EXTRADOS, *m.* (t. d'archit.). Uytwendige zyde van een gewelf, *v.*

EXTRADOSSÉ, E, *adj. Voûte* —*ée.* Gewelf welks buytenzyde glad is.

EXTRAIRE, *v. a.* p. *ekstrère.* Uyttrekken, uythaelen. — *un procès.* Een uyttreksel uyt een rechtsgeding maeken.

EXTRAIT, *m.* p. *ekstrè.* (chim.). Uyttreksel, *o.* — *de rhubarbe.* Dik uyttreksel van rabarber. —, CE QU'ON TIRE D'UN LIVRE. Uyttreksel, uytschrift, *o.* — *baptistaire.* Doopbrief, kerstenbrief, *m.* — *mortuaire.* Doodbrief, *m.*

EXTRAJUDICIAIRE, *adj.* (t. de pal.). Dat buyten recht geschied.

EXTRAJUDICIAIREMENT, *adv.* (t. de pal.). Buyten recht.

EXTRAORDINAIRE, *adj.* et *s.* Buytengewoon, ongewoon, buytengemeen, zeldzaem. *Chose* —. Buytengewoone zaek. —, *m.* Iets buytengewoons. *L'— de la guerre.* De buytengewoone oórlogskosten.

EXTRAORDINAIREMENT, *adv.* Buytengewoonlyk, buytengemeenlyk.

EXTRAPASSÉ, E, *adj.* (t. de peint.). Onnatuerlyk.

EXTRAVAGAMMENT, *adv.* Dwaesselyk, buytenspoórigly k.

EXTRAVAGANCE, *f.* Dwaesheyd, buytenspoórigheyd, *v.*

EXTRAVAGANT, E, *adj.* et *s.* Dwaes, buytenspoórig.

EXTRAVAGANTES, *f. pl.* Pauselyke verordeningen, *v. mv.*

EXTRAVAGUER, *v. n.* Dwaezen klap uytslaen, raeskallen.

EXTRAVASATION, *f.* (méd. *et* bot). Overloop, *m.*, uytvloeying, uytstorting, *v.*

EXTRAVASER (S'), *v. pr.* Overloopen, uyt de vaten loopen.

EXTRÊME, *adj.* Uyterste, ongemeen, overdreéven, zeer groot. *Douleur* —. Hevige, zeer groote pyn. *Etre* — *en tout.* In alles buyten de paelen gaen. —, *m.* Uyterste, tegendeel, *o. A l'*—. Tot het uyterste.

EXTRÊMEMENT, *adv.* Uytermaete, ten uyterste, veél, bovenmaete, ten hoogste.

EXTRÊME-ONCTION, *f.* De heylige olie, *v.*, het laetste oliesel, *o.*

EXTREMIS (IN), *adv.* (t. de prat.). Op het uyterste, in den stond der dood.

EXTRÉMITÉ, *f.* Uyterste, eynde, uyteynde, *o. Les deux —s d'un drap.* De twee eynden van een laken. — LE PLUS TRISTE ÉTAT POSSIBLE. Uyterste, *o.*, uytersten nood, *m. Il est réduit à l'*—. Hy heeft niets om van te leeven, hy is in den uytersten nood. *Etre à l'*—. Op het uyterste, op sterven liggen. —, EXCÈS DE VIOLENCE. Geweld, *o.*

EXTRINSÈQUE, *adj.* Uyterlyk, uytwendig. *Maladie* —. Uytwendige uyterlyke ziekte. *Valeur — d'une monnaie.* Uytwendige weërde van een stuk geld.

EXTUMESCENCE, *f.* (méd.). Opswelling, *v.*, begin van een geswel, *o.*

EXUBÉRANCE, *f.* Overtolligheyd, *v.*

EXUBÉRANT, E, *adj.* Overtollig.

EXULCÉRATIF, IVE, *adj.* (t. de méd.). Verzweering veroorzaekend.

EXULCÉRATION, *f.* (t. de méd.). Verzweering, *v.*

EXULCÉRER, *v. a.* (méd.). Verzweering veroorzaeken.

* **EXULTATION**, *f.* Groote blydschap, verheuging, *v.*

* **EXULTER**, *v. n.* Van vreugd opspringen, zich zeer verblyden.

EXUTOIRE, *m.* p. *egzutoare.* (t. de méd.). Opening (ter ontlasting van vogten), *v.*

EX-VOTO, *m.* Belofte, beloftebeeldenis, *v.*

F.

F, *s. m.* si l'on prononce *fe*, suivant la nouvelle appellation; et *fém.* si l'on prononce *effe*, d'après l'ancienne. C'est la sixième lettre de l'alphabet, et la quatrième des consonnes. F ne se prononce pas dans *cerf*, *cerf-volant*, *clef*, *œuf frais*, *œuf dur*, *nerf de bœuf*, *bœuf gras*, ni dans les pluriels *œufs*, *bœufs*, *nerfs*; il sonne dans *serf*, esclave.

FA, *m.* Fa, vierde der zeven zangnoóten, *v.*

FABAGO, *m.* (bot.). Valschen kapperboom, *m.*

FABER, *m.* (poisson). Zeesmid, *m.*

FABLE, *f.* Verdichtsel, *o.*, fabel, *v.* —, MYTHOLOGIE. Fabelkunde, *v.* —, APOLOGUE. Zedelyk en leerzaem verdichtsel, *o.* —, OBJET DE LA RISÉE. Spot, *m. Servir de — et de risée.* Ten spot en ter belaching dienen.

FABLIAU, *m.* p. —*bliô.* Oud vertelsel in rym, *o.*

FABLIER, *m. voyez* FABULISTE.

FABRICANT, *m.* Fabrikant, *m.*

FABRICATEUR, *m.* Maeker, vervaerdiger. — *de fausse monnaie.* Valschen munter. — *de faux actes.* Opsteller van valsche acten. — *de fausses nouvelles.* Nieuwsverzinner.

FABRICATION, *f.* Vervaerdiging, *v.*, het maeken, fabrikeëren van stoffen, enz., *o.* — *d'un faux acte.* Het opstellen van eenen valschen act.

FABRICIEN, FABRICIER, *m.* Kerkmeester, fabriekmeester (eener kerk) *m.*

FABRIQUE, *f.* Het bouwen, *o.* —, REVENUS D'ÉGLISE. Inkomsten eener kerk, *v. mv.* —, MANUFACTURE. Fabriek, maekery, reedery, *v.*; maeksel, het maeken, *o.* —s. Gebouwen, oude overblyfsels van gebouwen (in schilderyen, enz.), *o. mv.*

FABRIQUER, *v. a.* Maeken, vervaerdigen, fabrikeëren. — *de la monnaie.* Geld slaen, munten. —, (fig. *et* fam.). Smeëden, verzinnen. — *des mensonges*, *de fausses nouvelles.* Leugens, valsche nieuwstydingen smeëden, verzinnen. — *un acte.* Eene valschen act maeken *of* opstellen.

FABULEUSEMENT, *adv.* Op eene bedzelagtige, leugenagtige wyze.

FABULEUX, EUSE, *adj.* Verdicht, leugenagtig, fabelagtig. (schryver, ...)

FABULISTE, *m.* Fabeldichter, fabelschryver, ...

FAÇADE, *f.* Gevel, voórgevel, *m.*

FACE, *f.* Aenschyn, aengezigt, gelaet, ... *La — de Dieu.* Het aenschyn Gods. — à —. Aenschyn aen aenschyn. ... *couvrir la* —. Zich het gelaet, het aengezigt bedekken. —, SUPERFICIE. Oppervlakte, *v.* —, FAÇADE. Gevel, voórgevel, *m.* —, CÔTÉ. Zyde, ... —, (fig.). Stand, staet. *Telle était alors la — des affaires.* Zoodanig was toen den staet der zaeken. FAIRE —, ÊTRE VIS-à-VIS. Regt tegen overstaen *of* gelegen. FAIRE — à ses ENGAGEMENTS. Aen zyne verbindtenissen voldoen. FAIRE VOLTE —. Zich omkeeren. EN —. In het aenschyn, in de tegenwoórdigheyd. EN —, VIS-à-VIS. Regtover, tegenover.

Digitized by Google

FACÉ, E, *adj. Homme bien* —. Man die er wel uytziet.
FACER, *v. a.* (t. de jeu). De kaert waerop eenen speêler gezet heêft, opslaen, omkeeren.
FACÉTIE, *f.* p. —*cie.* Klugt, kortswyl, koddigheyd, boertery, *v.*
FACÉTIEUSEMENT, *adv.* Klugtiglyk, koddiglyk.
FACÉTIEUX, EUSE, *adj.* Klugtig, koddig, boertig.
FACETTE, *f.* p. —*cète.* Kleyne zyde of vlakte, ruyt (van edelgesteenten), *v.*
FACETTER, *v. a.* Ruytswyze slypen.
FÂCHER, *v. a.* Vergrammen, vertoórnen, boos *of* kwaed maeken. —, DONNER DU CHAGRIN. Bedroeven, verdriet aendoen. *Se* —. Zich vergrammen *of* vertoórnen, kwaed worden. *Il nous fâche.* Hy doet ons leed.
* FÂCHERIE, *f.* Verdriet, *o.*, droefheyd, kwelling, *v.*, leed, *o.*
FÂCHEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Verdrietig, spytig, droevig. *Cela est* —. Dat is spytig. —, DIFFICILE, DE MAUVAISE HUMEUR. Moeyelyk, ongemakkelyk, lastig. *Chemin* —. Moeyelyken weg. —, *m.* Lastigen mensch, *m.*
FACIAL, E, *adj.* Van het aengezigt.
* FACIENDE, *f.* Samenspanning, kabael, *v.*
FACILE, *adj.* Ligt, gemakkelyk; toegevendheyd, *v.* (kelyk.
FACILEMENT, *adv.* Ligtelyk, gemak-
FACILITÉ, *f.* Ligtheyd, gemakkelykheyd, *v.*, gemak, *o.* —, INDULGENCE. Toegeevendheyd, *v.*
FACILITER, *v. a.* Vergemakkelyken, ligt *of* gemakkelyk maeken.
FAÇON, *f.* Manier, wyze, *v. De cette* —. Dus, aldus, alzoo. *En aucune* —. Geenerley, geenerhande. —, FORME, MAIN-D'ŒUVRE, SON PRIX. Maekwel, het maeken, fatsoen, *o.*, maekloon, *m.* en *o. La* — *d'un habit.* Den maekloon van een kleed. —, LABOUR, CULTURE. Bebouwing, beploeging, bearbeyding, *v. Donner aux plantes les* —*s nécessaires.* De planten, zoo veêl noodig is, bearbeyden. AIR, MAINTIEN. Gelaet, *o.*, houding, gedaente, *v. Il n'a ni mine ni* —. Hy heêft geene goede houding en voórkomen. —*s.* Pligtpleégingen, *v. mv.*, complimenten, *o. mv.* DE — QUE. Zoo dat, zoodanig dat.
* FACONDE, *f.* Welspreékendheyd, *v.*
FAÇONNER, *v. a.* Aen iets de gedaente, gestalte, het fatsoen geéven, fatsoeneren. —, EMBELLIR. Opsieren, opmaeken, opsmukken. *Cet habit est bien façonné.* Dit kleed is goed opgemaekt. —, DONNER UN LABOUR. Bebouwen, beploegen, bewerken. — *un champ.* Eenen stker behoorlyk bewerken. —, (fig.) CULTIVER, RENDRE MEILLEUR. Beschaefd, beleêfd maeken. —, ACCOUTUMER à. Aen iets gewennen. —, *v. n.* (fam.). Complimenten maeken. SE —. Goede manieren leeren *of* krygen; zich ergens aen gewennen.
* FAÇONNERIE, *f.* Het opmaeken (der stoffen), *o.*
FAÇONNIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Die te veêl complimenten maekt.
FAC-SIMILÉ, *m.* p. *fak-cimilé.* Volkomene nabootsing, van een schrift, *v.*
FACTEUR, *m.* Maeker, *m.* — *d'orgues.* Orgelmaeker; zaekvoerder, factoór; briefdraeger, *m.* — (t. de math.). Factoór, *m.*
FACTICE, *adj.* Gemaekt, nagemaekt, niet natuerlyk.
FACTIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Oproerig, muytzuytig. —, *m.* Oproermaeker, muyteling, *m.*
FACTION, *f.* p. *fakcion.* Het staen schilderen, *o. Etre en* —. Op schildwagt staen. —, PARTI. Party, *v.*
FACTIONNAIRE, *m.* Schildwagt, *v.*
FACTORERIE, *f.* Factory, *v.*, koophandelkantoor (der Europeanen in Oost-Indiën), *o.*

FACTOTON, FACTOTUM, *m.* (fam.). Albeschik, albedryf, moeyal, *m.*
FACTUM, *m.* Schriftelyk vertoog, *o.*
FACTURE, *f.* Factuer, lyst van koopwaeren *of* goederen, *v.* —, FAÇON. Maeksel, *o.*
FACULE, *f.* Vuerige zonnevlek, *v.*
FACULTATIF, IVE, *adj.* Recht *of* magt geévend.
FACULTÉ, *f.* Kragt, magt, *v.*, vermogen, recht, *o. La mémoire, l'entendement et la volonté sont des* —*s de l'âme.* Het geheugen, het verstand en den wil zyn vermogens der ziel. —, CORPS, ASSEMBLÉE DE DOCTEURS. Faculteyt, *v.*, genoótschap, *o.* —*s.* Goederen, middelen, *o. mv.*; begaefdheden, *v. mv.*
FADAISE, *f.* p. —*dèze.* Beuzelaery, kaelheyd, *v.*
FADE, *adj.* Laf, smaekeloos, onsmaekelyk, flauw.
FADÉUR, *f.* Lafheyd, smaekeloosheyd *v.*
FAGONE, *f. voyez* FAGOUE.
FAGOT, *m.* p. —*gó.* Takkebos, rysbos, mutsaerd, *m.*, fago, *v.* —, (pop.). Bondel, bundel, *m.*, pak, *o.* —*s.* (fig. *et* fam.). Beuzelaeryen, *v. mv.*
FAGOTAGE, *m.* Het binden van mutsaerd; hout om mutsaerd van te binden, *o.*
FAGOTAILLE, *f.* Afdamming met takkebossen, *v.*
FAGOTER, *v. a.* Tot mutsaerd binden. —, (fam.). Slegt opschikken, zottelyk kleeden. *Se* —. Zich belachelyk kleeden.
FAGOTEUR, *m.* Mutsaerdbinder, fagomaeker, *m.* —, (fam.). Knoeyer, *m.*
FAGOTIN, *m.* Gekleeden aep, *m.* —, VALET D'OPÉRATEUR. Hansworst, janpotagie, kwakzalvers knegt, *m.*, (fig. *et* fam.). Onaerdigen snaek, *m.*
FAGOUE, *f.* Borstklier, *v.* —, RIS-DE-VEAU. Zweésrik, *v.*
FAGUENAS, *m.* p. —*ghenâ.* Vuylen reuk, stank, *m.*
FAIBLAGE, *m.* (t. de mon.). Aftrek, *m.*
FAIBLE, *adj.* p. *fè*—. Zwak, kragteloos, slap, onsterk, magteloos. —, *m.* Zwak, *o.*, zwakheyd, zwakke zyde, *v.*
FAÏBLEMENT, *adv.* Zwakkelyk, flauwelyk, slappelyk.
FAIBLESSE, *f.* p. *fèblèce.* Zwakheyd, zwakte, kragteloosheyd, magteloosheyd, *v.* —, EVANOUISSEMENT. Flauwte, onmagt, *v.* —, DÉFAUT. Zwakheyd, *v.*, gebrek, *o.*
FAIBLIR, *v. n.* p. *fè*—. Verzwakken, afneémen, zwak *of* kragteloos worden.
FAÏENCE, *f.* p. *fa-ian*—. Platteel, gleyswerk, *o.*
FAÏENCÉ, E, *adj.* Als platteel.
FAÏENCERIE, *f.* Platteelbakkery, gleyswerkmaekery, *v.*
FAÏENCIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Platteelbakker, gleyswerkmaeker; gleyswerkverkooper, *m.*; gleyswerkverkoopster, *v.*
FAILLE, *f.* Zekere zydestoffe, *v.* —, FILET. Net (om kabeljauw te vangen), *o.* —, INTERRUPTION D'UN FILON. Verplaetsing van eene mynader, *v.*
FAILLI, *m.* Bankeroetier, *m.*
FAILLIBILITÉ, *f.* Feylbaerheyd, *v.*
FAILLIBLE, *adj.* Feylbaer.
FAILLIR, *v. n.* (Usité princ. à l'infin., au passé défini, *je faillis, tu faillis*, etc., et aux temps composés, *j'ai failli, j'avais failli*, etc.; le part. prés. *faillant* s'emploie rarement). Feylen, missen, misdoen, misdryven, faelen. —, FINIR. Eyndigen, ten eynde gaen, uytsterven. *Le jour commence à* —. Den dag begint te daelen. —, ETRE SUR LE POINT DE. Op het punt staen, weynig scheêlen. —, SE TROMPER. Zich bedriegen. —, FAIRE FAILLITE. Bankbreéken, bankeroet speêlen. (roet, *o.*
FAILLITE, *f.* Bankbreuk, *v.*, banke-

FAILLOISE, *f.* (t. de mar.). Plaets waer de zon ondergaet, *v.*
FAIM, *f.* p. *fin.* Honger, *m.* — *canine.* Geeuwhonger. *Avoir* —. Honger hebben. *Apaiser la* —. Den honger stillen. —, (fig.). Lust, *m.*, drift, *m.* en *v.*, begeêrte, *v.*
FAIM-VALLE, *f.* Vallende ziekte der peêrden, *v.*
FAÎNE, *f.* p. *fè*—. Beukennoót, *v.*
FAINÉANT, E, *adj.* et *s.* Luy, ledig, vadzig, niets doende. —, *m.* Lediganger, straetlooper, luyaerd, *m.* —, *f.* Ledigloopster, *v.*
FAINÉANTER, *v. n.* (fam.). Ledig gaen, straetslypen, luyeren.
FAINÉANTISE, *f.* Luyheyd, ledigheyd, vadzigheyd, *v.*
FAIRE (je fais, tu fais, il fait, nous faisons, vous faites, ils font; je faisais; je fis; je ferai; je ferais; que je fasse; que je fisse; faisant; fait, e), *v. a.* et *irr.* Doen, maeken, verrigten, bedryven, begaen, pleégen. — *une prière.* Een gebed doen. — *un habit.* Een kleed maeken. *Dieu a fait tout de rien.* God heêft alles uyt niets geschapen. — *le lit.* Het bed opmaeken. *Laissez-lui* —. Laet hem begaen, doen. — *attention.* Letten, opletten. —, CAUSER. Veroorzaeken, aendoen. *Cette bonne nouvelle me fait un grand plaisir.* Die goede tyding doet my eene groote vreugd aen. — *une alliance.* Een verbond maeken. — *son devoir.* Zyne pligt waernéémen. — *un crime.* Eene misdaed begaen. — *savoir.* Te kennen geéven, berigten, verwittigen. — *sentinelle.* Staen schilderen, op schildwagt staen. — (les cartes). De kaerten geéven. — *faire.* Bestellen, laeten maeken. *Je ne sais qu'y* —. Het is myne schuld niet. *Je n'y puis que* —. Ik kan het niet helpen. *Il ne fait que d'arriver.* Hy komt zoo aenstonds aen. *C'en est fait.* Het is er mede gedaen. *Il a beau* —. Hy tragt vergeéfs. *On le fait riche.* Men zegt dat hy ryk is. —, *v. impers. Il fait froid.* Het is koud. *Il fait chaud.* Het is warm. *Il fait du vent.* Het waeyt. SE —, ETRE FAIT. Geschieden, gebeuren, gedaen worden. *Cela peut se* —. Dat kan geschieden. *Se* — *soldat.* Soldaet worden. *Se* — *fort de.* Zich ergens sterk voór maeken. *Se* — *les ongles.* De nagels knippen. —, *m.* MANIERE DE FAIRE (t. d'arts). Manier, behandeling, *v.*
FAISABLE, *adj.* Doenlyk, mogelyk, uytvoerlyk.
FAISAN, *m.* p. *fèzan.* Faizant, faizantvogel, *m.*
FAISANCES, *f. pl.* Alles waertoe eenen pagter zich verbind door zyne pagt.
FAISANDE, *adj. voyez* FAISANE.
FAISANDEAU, *m.* Jongen faizant, *m.*
FAISANDER, *v. a.* Laeten besterven, malsch laeten worden, een reukje er aen laeten komen (van wild spreék.). *Se* —. Besterven, malsch worden.
FAISANDERIE, *f.* Faizantkot *of* hok, *o.*
FAISANE, *adj. f. Poule* —. Faizanthen, *v.*
FAISCEAU, *m.* p. *fèçó.* Bondel, bundel, bos, *m.*, bussel, *m.* en *v. Mettre les fusils en* —*x.* De geweêren in bundels zetten. —*x*, (antiq.). Bondel roeden met eene uytsteékende byl (welken te Roomen voór de borgemeesters gedraegen wierd).
FAISEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Maeker, *m.*; maekster, *v.*
FAISSELLE, *f.* p. *fècèle.* Kaesvat, *o.*, kaesvorm, *m.*
FAISSERIE, *f.* Traliemandewerk, *o.*
FAISSES, *f. pl.* (t. de vannier). Wischbanden, *m. mv.*
FAISSIER, *m.* p. *fècié.* Traliemandewerkmaeker, *m.*
FAIT, *m.* p. *fè.* Daed, verrigting, *v.*, bedryf, feyt, *o.*, zaek, *v.* — *singulier.* Zonderlinge daed. —*s d'armes.* Krygs-

Digitized by Google

verrigtingen, heldendaeden, *v. mv. Il fut pris sur le —.* Hy wierd op heeter daed betrapt. *Voies de —.* Geweldaedigheden, geweldenaeryen, *v. mv. Cela est de —.* Dat is zeker. *Etre au —.* Wel onderrigt zyn. *Etre sûr de son —.* Zeker van zyne zaek zyn. *Chacun répond de son —.* Iedereen is voór zyne zaek verantwoórdelyk. *Dire son — à q. q.* Iemand de waerheyd zeggen. *Prendre — et cause pour q. q.* Iemands party neémen. *Venir au —.* Tot de zaek komen. De —, au —. Daedelyk, inderdaed. En — de. In het stuk van.

FAIT, E, *adj.* et *part.* Gedaen, gemaekt. *Homme —.* Volwassen man. Aussitôt dit, aussitôt —. Zoo gezegd, zoo gedaen.

FAÎTAGE, *m.* Dak, deklood, *o.*

* **FAÎTARD**, *m.* Luyaerd, *m.*

* **FAÎTARDISE**, *f.* Luyheyd, *v.*

FAÎTE, *m.* Top, *m.*, nok, *v.* —, Sommet. Top, *m.*, het opperste, het hoogste. —, (fig.). Hoogsten trap, *m.*, toppunt, *o. Le — des honneurs, de la gloire.* Den hoogsten trap van roem, het toppunt van eer.

FAÎTIÈRE, *f.* Vorstpan, nokpan, *v. — d'une tente.* Bovensten stok van eene tent.

FAIX, *m.* p. *fé.* Last, *m.*, gewigt, *o.*, zwaerte, *v.*

FAKIR, FAQUIR, *m.* p. *—kir.* Turkschen bedelmonik, *m.*

FALACA, *f.* *voyez* Bastonnade.

FALAISE, *f.* p. *—lèse.* Steyle zeekust, *v.*, strandberg, *m.*

FALAISER, *v. n.* (mar.). Branden, tegen eene steyle kust aenspoelen.

FALARIQUE, *f.* Vuerpyl der ouden, *m.*

FALBALA, *m.* Plooysel, oplegsel (aen vrouwenkleederen, gordynen enz.), *o.*

FALCADE, *f.* (man.). Buyging der beenen van een peêrd, *v.*

FALCAIRE, *m.* (t. d'antiq.). Soldaet der ouden met eenen krommen sabel gewapend, *m.*

FALCIDIE, *f. Quart —.* Recht van eenen erfgenaem om het vierde deel van al te groote legaeten af te trekken, *o.*

FALCIFORME, *adj.* Zeyssenvormig.

FALISQUE, *adj.* et *s. m. Vers —.* Latynsch vers van vier voeten, *o.*

* **FALLACE**, *f.* Bedrog, *o.*

* **FALLACIEUSEMENT**, *adv.* Bedriegelyk, listiglyk.

FALLACIEUX, EUSE, *adj.* Bedriegelyk.

FALLOIR (il faut; il fallait; il fallut; il faudra; il faudrait; qu'il faille; qu'il fallût; point de *part. prés.*; fallu), *v. impers.* Moeten, behooren, genoodzaekt zyn. *Il faut.* Men moet. *Il faut que vous le fassiez.* Gy moet het doen. *Il lui faut un habit.* Hy heeft een kleed noodig. *Il faut de l'argent.* Er is geld noodig. *Comme il faut.* Gelyk het behoort, gelyk het betaemt. *Il nous faudra tous mourir un jour.* Eens moeten wy allen sterven. — (prov.). Il faut céder à la nécessité. Nood breékt wet. S'en —. Ontbreéken, scheélen. *Il s'en faut beaucoup.* Het scheélt veél. *Peu s'en est fallu que je ne tombasse.* Het scheélde weynig of ik viel.

FALOT, *m.* p. *—lô.* Stoklanteêrn, *v.*

FALOT, E, *adj.* et *s.* (fam.). Belachelyk, drollig. *C'est un plaisant —.* 't is eenen drolligen vent.

FALOTEMENT, *adv.* (fam.). Belachelyk.

FALOTIER, *m.* Lanteêrnaensteéker, lanteêrndraeger, *m.*

FALOURDE, *f.* Bos dik brandhout, *m.*

FALQUÉ, E, *adj.* (bot.). Zeyssenvormig.

FALQUER, *v. n.* p. *—ker. Faire — un cheval.* Een peêrd eene buyging met de pooten doen maeken.

FALQUES, *f. pl.* (mar.). Kleyne schuyfplanken, *v. mv.*

FALSIFICATEUR, *m.* Vervalscher, *m.*

FALSIFICATION, *f.* Vervalsching, *v.*

FALSIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Vervalschen; namaeken om te bedriegen. — *du vin.* Wyn vervalschen. — *un seing, un cachet.* Eene handteekening, eenen zegel nabootsen, namaeken.

FALTRANCK, *m.* (t. de méd.). Valdrank, *m.*

FALUN, *m.* Schelpzand, *o.*

FALUNER, *v. a.* Met schelpzand mesten.

FALUNIÈRES, *f. pl.* Hoopen schelpzand, *m. mv.*

FAME, *f.* Faem, *v.*, naem, *m.*

FAMÉ, E, *adj.* Berugt, befaemd. *Cet homme est mal —.* Deézen man is kwaelyk berugt, heeft eenen slegten naem.

FAMÉLIQUE, *adj.* et *s.* Hongerig, uytgehongerd.

FAMEUX, EUSE, *adj.* Beroemd, berugt, vermaerd, groot.

FAMILIARISER, *v. a.* Aen iets gewennen. *Se —.* Zich gemeen *of* gemeenzaem maeken; zich aen iets gewennen. *Se — avec une langue.* Zich eene tael gemeenzaem, eygen maeken, dezelve grondig leeren.

FAMILIARITÉ, *f.* Gemeenzaemheyd, vertrouwdheyd, *v.*

FAMILIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Gemeenzaem, gemeen, vertrouwelyk. —, Facile. Gemakkelyk. (lyk.

FAMILIÈREMENT, *adv.* Gemeenzaem-

FAMILLE, *f.* Huysgezin, huys, geslacht, *o.*, familie, *v.*

FAMILLEUX, EUSE, *adj.* (t. de fauc.). Hongerig, uytgehongerd, onverzaedelyk. *Un faucon —.* Eenen onverzaedelyken valk.

FAMINE, *f.* Hongersnood, *m.*

FANAGE, *m.* p. *—je.* Het hooyen, *o.*; hooyloon, *m.* en *o.*; de bladeren van eene plant, *o. mv.*

FANAISON, *f.* p. *—nèzon.* Hooytyd, *m.*

FANAL, *m.* Groote scheépslanteêrn; vuerbaek, *v.*, vuertoren (aen de kust), *m.*

FANATIQUE, *adj.* et *s.* Geestdryvend, dweepagtig, vol zotte inbeéldingen. —, *m.* Geestdryver, dweeper, *m.*

FANATISER, *v. a.* Dweepagtig maeken. Se —. Dweepen, dweepagtig worden.

FANATISME, *m.* Geestdryvery, geestdryving, dweepery, *v.*; overdreéven iever voór den godsdienst, voór eene party *of* gezindheyd.

FANDANGO, *m.* Spaenschen dans, *m.*

FANE, *f.* (t. de jard.). Loof, *o.*, bladeren, *o. mv.*

FANER, *v. a.* Hooyen, het gras doen dorren. —, Fletrin. Doen verslensen. *Se —.* Verslensen, verwelken.

FANEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Hooyer, *m.*; hooyster, *v.*

FANFAN, *m.* (fam.). Kindje, liefje, *o.*

FANFARE, *f.* Trompetgeschal, *o.*, trompettenklank, *m.*

FANFARON, *m.* Grootspreéker, zwetser, windbreéker, blaeskaek, *m.* —, *adj.* Grootspreékend.

FANFARONNADE, *f.* Grootspreéking, windbreékery, *v.*, gezwets, *o.*

FANFARONNERIE, *f.* Snoevery, pochery, zweisery, *v.*

FANFRELUCHE, *f.* (fam.). Beuzelagtig versiersel, *o.*

FANGE, *f.* Slyk, *o.*, modder, drek, *m.* —, (fig.). Geringe afkomst, *v.*

FANGEUX, EUSE, *adj.* Slykerig, modderig.

FANION, *m.* Bagagievaen, trosvaen (by de krygsb.), *v.*

FANON, *m.* Kossem, *m.*, halskwabbe (aen het rundvee); vlok hair (aen de vooten van een peêrd), *v.*; walvischbaerd, *m.* —*s.* Slippen (van eenen myter), *v. mv.* —*s* (chir.). Spalken (voór een gebroken been), *v. mv.*

FANTAISIE, *f.* Zin, wil, inval, *m.*, gedagte, inbeélding, *v. Vivre à sa —.* Naer zynen zin leéven.

FANTASMAGORIE, *f.* Konst om schimmen *of* spooken te doen verschynen, *v.*; schimvertoon, *o.*

FANTASMAGORIQUE, *adj.* Van het schimvertoon.

FANTASQUE, *adj.* p. *—taske.* Grillig, eygenzinnig, koppig. (nigly.

FANTASQUEMENT, *adv.* Eygenzin-

FANTASSIN, *m.* Voetknegt (soldaet te voet), *m.*

FANTASTIQUE, *adj.* Ingebeéld, hersenschimmig.

FANTÔME, *m.* Spook, spooksel, *o.*, schim, *v.* —, Chimère. Hersenschim, *v.*

FANUM, *m.* (antiq.). Tempel, *m.*

FAON, *m.* p. *fan.* Jongen hert, *m.*; reekalf, *o.*

FAONNER, *v. n.* p. *faner.* Jongen werpen (spr. van reekalveren).

FAQUIN, *m.* p. *—kin.* Guyt, schurk, schobbejak, *m.* —. Houten beéld (eertyds in het steékspel), *o.*

FAQUINERIE, *f.* (fam.). Guytery, schurkery, *v.*

FAQUIR, *m. voyez* Fakir.

FARAILLON, *m.* (mar.). Zandplaetje, *o.*

FARAIS, *m.* p. *—rè.* Net om korsel te visschen, *o.*

FARAISON, *f.* p. *—rèzon.* Eerste gedaente door het blaezen aen een glas gegeéven, *v.*

FARCE, *f.* Gehakt vleesch met moeskruyden, *o.* —, Comédie burlesque. Klugtspel, *o.*; klugt, poets, grap, *v.*

FARCEUR, *m.* Klugtspeeler, hansworst, poetsemaeker, snaek, *m.*

FARCI, E, *adj.* Opgevuld.

FARCIN, *m.* Worm, *m.*, schurft (onder de peêrden en muylezels), *o.*

FARCINEUX, EUSE, *adj.* Schurftagtig.

FARCIR, *v. a.* (word geconjug. als *finir*). Vullen, opvullen, aenvullen (met gehakt vleesch). Se —. Zyne maeg vullen.

FARCISSURE, *f.* Vulling, opvulling, *v.*

FARD, *m.* p. *far.* Blanketsel, *o.* —, (fig.). Valschen schyn, *m.*; veynzery, *v.*

FARDAGE, *m.* (mar.). Takkebossen (in het ruym van een schip), *m. mv.*

FARDEAU, *m.* p. *—do.* Last, *m.*; pak, *o.*

FARDEMENT, *m.* Blanketting, *v.*

FARDER, *v. a.* Blanketten. —, (fig.). Bewimpelen. Se —. Zich blanketten.

FARDIER, *m.* p. *—dié.* Blokwagen, *m.*

FARFADET, *m.* p. *—dè.* Kabouterman-neken, *o.* —, (fig. et fam.). Losbol, gek, zot, *m.*

FARFOUILLER, *v. a.* et *n.* (fam.). Fommelen, doórsnuffelen, omwoelen, dooreen smyten, betasten.

FARGUES, *f. pl.* (mar.). Zetborden, *o. mv.*

FARIBOLE, *f.* (fam.). Beuzelaery, nietige zaek, *v.*, slegten klap, *m.*

FARINACÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Meélagtig, meélig.

FARINE, *f.* Meél, *o. — de froment.* Terwemeél. *— de seigle.* Roggemeél. *— d'orge.* Gerstemeél. *— d'avoine.* Havermeél. *Fleur de —.* Bloem, meélbloem, *v.*, bloemmeél, *o.*

FARINER, *v. a.* Met meél bestrooyen.

FARINET, *m.* p. *—nè.* Teêrling die maer op eene zyde geteekend is, *m.*

FARINEUX, EUSE, *adj.* Meélagtig, meélig; bemeéld, met meél bedekt.

FARINIER, *m.* p. *—nié.* Meélverkooper, *m.*

FARINIÈRE, *f.* Meélkist, meélton, *v.*, meélvat, *o.*

FARLOUZE, *f.* Soórt van leeuwerik, *m.*

FAROUCHE, *adj.* Wild, woest, ongetemd. —, (fig.). Ongezellig, stuer, straf.

FASCE, *f.* p. *face.* (blas.). Balk, *m.*, breede streép, *v.*

FASCÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Gedwarsstreépt.

Digitized by Google

FASCICULE, *m.* (t. de bot.). Bondel kruyden, *m.*
FASCICULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Bondelvormig.
FASCIÉ, E, *adj.* (hist. nat.). Gestreépt. *Un coquillage* —. Eene gestreépte schelp, *v.*
FASCIÉS, *f. pl.* Banden, reepen op eene schelp, *m. mv.*
FASCINAGE, *m.* Beslagwerk; het maeken van legertakkebossen, *o.*
FASCINATION, *f.* Betoovering, gooichelarey, *v.*
FASCINE, *f.* Legertakkebos, *m.*
FASCINER, *v. a.* (fig.). Betooveren; verblinden.
FASÉOLE, *f.* Gespikkeld boontje, *o.*
FASIER, *v. n.* (t. de mar.). Wapperen, slingeren.
FASTE, *m.* Pragt, hooveërdy, opschik, *v.* —s. Tydwyzer, dagwyzer (der oude Romeynen), *m.* —s. Publieke registers der groote daeden, *o. mv.*, jaerboeken, *m.* en *o. mv.*; geschiedenis, *v.*
FASTIDIEUSEMENT, *adv.* Verdrietiglyk, tot verveelens toe.
FASTIDIEUX, EUSE, *adj.* Verdrietig, verveelend.
FASTIGIÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Van gelyke hoogte, spitsvormig.
FASTUEUSEMENT, *adv.* Pragtiglyk, trotschelyk, met veel toestel.
FASTUEUX, EUSE, *adj.* Pragtig, hooveërdig, trotsch.
FAT, *adj.* et *s. m.* Verwaend, laetdunkend, gek. —, *m.* Leuterbol, zot, *m.*
FATAL, E, *adj.* Noodlottig, ongelukkig, rampzalig, noodschikkelyk.
FATALEMENT, *adv.* Noodlottiglyk, ongelukkiglyk, noodschikkelyk.
FATALISME, *m.* Valsche leer van het onvermydelyk noodlot, fatalismus, *o.*
FATALISTE, *m.* Voórstander der leer, die alles aen het noodlot toekent, fatalist, *m.*
FATALITÉ, *f.* Noodlot, *o.*, noodlottigheyd, *v.*
FATIDIQUE, *adj.* (poét.). Voórzeggend, voórspellend.
FATIGANT, E, *adj.* Moeyelyk, vermoeyend. —, (fig.). Verveelend, lastig.
FATIGUE, *f.* Zwaeren arbeyd, *m.*; vermoeydheyd, afmatting; moeyelykheyd, *v.*
FATIGUÉ, E, *adj.* p. —*ghé.* Vermoeyd, moede, afgemat.
FATIGUER, *v. a.* Vermoeyen, afmatten, moede maeken. —, (fig.). Verveelen, moeyelyk *of* lastig vallen. —, *v. n.* et *pr.* Zich vermoeyen, moede worden.
FATRAS, *m.* p. —*trâ.* Hoop onnutte zaeken, *m.*; benzelaery, *v.*
FATUAIRE, *m.* p. —*tuère* (t. d'antiq.). Waerzegger, *m.*
FATUITÉ, *f.* Verwaendheyd, laetdunkendheyd, inbeelding, *v.*; karakter van eenen zot, *o.*
FATUM, *m.* Noodlot, *o.*
FAU, *m. voyez* HÊTRE.
FAUBER, *m.* p. *fôber.* Scheépsdwyl, zwabber, *m.*
FAUBERTER, *v. a.* (mar.). Zwabberen.
FAUBOURG, *m.* p. *fôbourg.* Voórstad, buytenstad, *v.*
FAUCHAGE, *m.* p. *fochâje.* Maeying, *v.*; het maeyen, *o.*
FAUCHAISON, *f.* p. *fochèzon.* Hooytyd, maeytyd, *m.*
FAUCHARD, *m.* p. *fochar.* Sikkel met eenen langen steel, *v.*
FAUCHE, *f.* Maeying, *v.*, het maeyen, *o.*; maeytyd, *m.*; hooy, *o.*
FAUCHÉE, *f.* Dagwerk van eenen maeyer, *o.*
FAUCHER, *v. a.* Maeyen, afmaeyen. — *v. n.* (t. de mar.). Hinken.
FAUCHET, *m.* p. *fochè.* Hark, ryf, *v.*; zeyssentje, *o.*

FAUCHEUR, *m.* Maeyer, *m.* — (poisson). Zekeren visch, *m.*
FAUCHEUX, *m.* (araignée). Hooywagen, *m.*; spinnekop met lange pooten, *v.*
FAUCHON, *m.* Kleyne zeyssen, stoppelzeyssen, *o.*
FAUCILLE, *f.* Sikkel, pik, *v.*
FAUCILLON, *m.* Kleyne sikkel, *v.*; kapmes, *o.*
FAUCON, *m.* Valk, *m.*; falkonet (een oud geschut), *o.*
FAUCONNEAU, *m.* p. *fokono.* Jongen valk, *m.*; falkonet, valkenet (kleyn veldstuk), *o.* —, PIÈCE DE BOIS D'UNE MACHINE. Dwarshout, *o.*
FAUCONNERIE, *f.* p. *fokone*—. Valkery, konst van valken af te regten, *v.*; valkenhuys, *o.*; valkenjagt, *v.*
FAUCONNIER, *m.* p. *fokonié.* Valkenier, *m.*
FAUCONNIÈRE, *f.* p. *fokonière.* Valkenierstasch, *v.*
FAUDAGE, *m.* Het vouwen en teekenen der stoffen.
FAUDER, *v. a.* p. *fo*—. Eene stoffe vouwen, teekenen.
FAUDET, *m.* Houten rooster, *m.*
FAUFILER, *v. a.* Driegen, rygen. —, (fig.). Zich ondermengen, zich indringen, zich met iemand nauw verbinden.
FAULDES, *f. pl.* p. *fol*—. Boschkoólputten, *m. mv.*
FAUNE, *m.* p. *fo*—. Faunus, boschgod, boksvoet, *m.*
FAU-PERDRIEU, *m.* Patrysvalk, *m.*
FAUSSAIRE, *m.* p. *focè*—. Valschaerd; vervalscher, bedrieger, die valsche acten, onderteekeningen maekt, *m.*
FAUSSE-ALARME, *f.* Valschen wapenkreét *of* alarm, *m.*
FAUSSE-ATTAQUE, *f.* Loozen aenval *m.*
FAUSSE-BRAIE, *f.* p. *foce-brè*, au pl. *fausses-braies.* Walgang, onderwal (in sterktens), *m.*
FAUSSE-CLEF, *f.* Valschen *of* nagemaekten sleutel, dievensleutel, looper, *m.*
FAUSSE-COUCHE, *f.* Miskraem, *o.*
FAUSSE-COUPE, *f.* Valsche steensneé *v.*
FAUSSE-ÉQUERRE, *f.* Schuynschen winkelhaek, zwaeyhaek, *m.*
FAUSSE-ÉTRAVE, *f.* Scheépsbinnensteven, slaeper, *m.*
FAUSSE-FENÊTRE, *f.* Blinde, looze venster, *v.*
FAUSSE-FLEUR, *f.* Bloesem daer geene vrugt aenkomt, *m.* (schelyk.
FAUSSEMENT, *adv.* p. *focemant.* Val-
FAUSSE-MONNAIE, *f.* Valsche munt, *v.*, valsch geld, *o.*
FAUSSE-PAGE, *f.* Voórtitel, *m.*
FAUSSE-PORTE, *f.* Sluypdeur, looze *of* heymelyke deur, *v.*
FAUSSE-POSITION, *f.* (t. d'arith.). Valsche stelling *of* positie, *v.*
FAUSSER, *v. a.* Vervalschen, verdraeyen, krom buygen, krommen. — *une serrure.* Een slot verdraeyen. — *une épée.* Eenen degen krom buygen. —, (fig.). Schenden, breéken. — *sa foi, sa parole.* Trouweloos handelen, zyn woórd verbreéken, niet houden. — *compagnie.* Een gezelschap heymelyk verlaeten, wechsluypen.
FAUSSES-ENSEIGNES, *f. pl.* Valsche teekenen, *o. mv.*
FAUSSES-LANCES, *f. pl.* (t. de mar.). Houten verkoperde scheépskanons, *o. mv.*
FAUSSES-MANCHES, *f. pl.* Overmouwen, *v. mv.*
FAUSSET, *m.* p. *focè.* Zwikje (van een vat), *o.* — (t. de mus.). Piepende stem, *v.*
FAUSSETÉ, *f.* p. *foceté.* Valschheyd, onwaerheyd, *v.* —, (fig.). Valschheyd, valschhertigheyd, huychelaery, *v.*
FAUSSURE, *f.* p. *fôçure.* Verwyding *of* bogt eener klok, *v.*
FAUTE, *f.* p. *fô*—. Misslag, *m.*, misdryf, *o.*, feyl, faut, schuld, *v.* *Une* — *grossière.* Eenen grooten misslag. *C'est ma* —. Het is myne schuld. — *d'impression.* Drukfeyl, drukfaut, *v.* —, MANQUE. Gebrek, mangel, *o.* — *de blé, d'argent.* Gebrek aen koórn, aen geld. SANS —, *adv.* Onfeylbaer, zonder faut, buyten twyfel.
FAUTEUIL, *m.* Armstoel, leunstoel, ruststoel, *m.*
FAUTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Begunstiger, voórstander, *m.*; begunstigster, *v.*
FAUTIF, IVE, *adj.* Gebrekkelyk; feylbaer. —, PLEIN DE FAUTES. Vol fauten.
FAUVE, *adj.* et *s.* Vael, rosagtig. —, *m. Bêtes* —*s.* Vaele dieren (als herten, dassen, wilde geyten, enz.), *o. mv.*, roswild, *o.* — (poisson). Zekeren visch, *m.*
FAUVET, *m.* (oiseau). Mannetje van de grasmusch, *o.*
FAUVETTE, *f.* p. *fôvète.* Grasmusch, *v.*; bastaerd nagtegael, *m.*
FAUX, *f.* p. *fô.* Zeyssen, *v.* LA — DU TEMPS (poét.). Den *of* de dood.
FAUX, FAUSSE, *adj.* et *s.* p. *fô.* Valsch, onwaer, leugenagtig, verdicht. *Un homme* —. Een valsch mensch. — *bruit.* Valsch gerugt, uytstrooysel, *o. Cette histoire est fausse.* Deéze geschiedenis is verdicht. —, CONTREFAIT. Valsch, nagemaekt; loos. —, QUI MANQUE DE JUSTESSE. Valsch. —, INFIDÈLE. Valsch, ontrouw, dubbelhertig. —, *m.* Het valsche *of* onwaere, *o.*, valschheyd, *v.* —, SIGNATURE, ÉCRIT, CONTREFAIT. Valsch schrift, valsch handteeken, *o.* —, *adv.* Valsch, valschelyk. *Chanter, jurer, raisonner* —. Valsch zingen, zweëren, redeneëren. *Accuser q. q. à* —. Iemand valschelyk, te onrecht aenklagen, valschelyk beschuldigen.
FAUX-ACCORD, *m.* Misklank, valschen toon, *m.*
FAUX-BOIS, *m.* Waterscheut, *m.*; wild hout, *o.*
FAUX-BOND, *m.* Schuynsche opstuyting van eenen bal, *v.* FAIRE —(fig.). Zyne belofte niet houden; bedriegen, misleyden.
FAUX-BOURDON, *m.* Muziekstuk dat noót tegen noót gezongen word, *o.*
FAUX-BRILLANT, *m.* Valschen schyn *m.*
FAUX-COUP, *m.* Schampschoót, *m.*
FAUX-FEU, *m.* Het afbranden van het kruyd op de pan (van een vuerroer). —x. Blikvueren, scheépssignaelen, *o. mv.*
FAUX-FRAIS, *m. pl.* Onnutte, kleyne kosten, *m. mv.*; geringe uytgaeven, *v. mv.*
FAUX-FRÈRE, *m.* Ongetrouwen broeder, verraeder, *m.*
FAUX-FUYANT, *m.* au pl. *faux-fuyants.* Geheymen weg, *m.* —, (fig.) Uytvlugt, *v.*, valsch voórwendsel, *o.*
FAUX-GERME, *m.* au pl. *faux-germes.* Wanvrugt, *v.*, zuyger, *m.*
FAUX-JOUR, *m.* p. *fô-jour.* Valsch daglicht, *o.*
FAUX-MONNAYEUR, *m.* Valschen munter, *m.*
FAUX-PAS, *m.* Misstap, *m.*, mistrede, *v.* —, (fig.). Misstap, misslag, *m.*
FAUX-PLI, *m.* au pl. *faux-plis.* Valsche plooy, vouw, *v.* —, (fig.). kwaede gewoonte, *v.* (feét, *m.*
FAUX-PROPHÈTE, *m.* Valschen pro-
FAUX-SAUNAGE, *m.* Sluykhandel, *m.*, smokkelaery van zout, *v.*
FAUX-SAUNIER, *m.* Zoutsluyker, smokkelaer, *m.*
FAUX-SEL, *m.* Gesmokkeld zout, *o.*
FAUX-SEMBLANT, *m.* Valschen schyn, *m.* (ge, *m.*
FAUX-TÉMOIN, *m.* Valschen getuy-
FAUX-TITRE, *m.* Valschen titel, *m.*, valsch schrift, *o.*
FAVEUR, *f.* Gunst, genade, weldaed, begunstiging, genegenheyd, vriendschap, *v. Faire une* — *à q. q.* Ie-

Digitized by Google

mond eene gunst bewyzen. *Avoir la — du prince.* By den vorst in genade zyn. *Lettres de —.* Brieven van aenbevelling. *Jours de —.* Loopdagen van eenen wissel. —, Crédit. Aenzien, gezag, *o. Etre en —.* In aenzien zyn. *En — de.* Ten voórdeele van. *A la — de.* Onder begunstiging, met hulpe van. —, Ruban très-étroit. Bieslint, *o.*

FAVORABLE, *adj.* Gunstig, voórdeelig, bevooderend, goedgunstig, genegen, toegedaen.

FAVORABLEMENT, *adv.* Gunstiglyk, goedgunstiglyk.

FAVORI, **TE**, *adj.* et *s.* Boven alles lief *of* aengenaem, bemind, begunstigd. *C'est ma couleur —e.* Dat is myne lievelingskoleur. *Sa passion —e est....* Zyne grootste neyging is.... —, *s. m.* et *f.* Lieveling, gunsteling, *m.* en *v. Ce prince est gouverné par ses —s.* Deézen vorst word door zyne gunstelingen geregeérd. —, *m.* Het hair omtrent de oor van eenen manspersoon, *o.*

FAVORISER, *v. a.* Begunstigen, gunst bewyzen *of* betoonen, bevoórdeelen.

FÉAGE, *m.* Erfleengoed, *o.*, leenerfenis, *v.*; leenbrief, *m.*

* **FÉAL**, **E**, *adj.* Getrouw. Féaux, *m. pl.* Boezemvrienden, *m. mv.*

* **FÉAUTÉ**, *f.* Trouw, *v.*

FÉBRICITANT, **E**, *adj.* et *s.* Koórtsig, die de koórts heéft.

FÉBRIFUGE, *adj.* et *s.* Koórtsverdryvend. —, *m.* Koórtsmiddel, *o.*

FÉBRILE, *adj.* Koórtsagtig, van de koórts.

FÉCALE, *adj. f. Matière —.* Menschendrek, *m.*

FÉCER, *v. n.* Afleggen, laeten zinken, droessem maeken. *L'huile fèce.* De olie maekt droessem.

FÈCES, *f. pl.* Droessem, *m.*, grondsop, *o.*, moer, *v.*

FÉCIA, *m.* au pl. *féciaux.* (t. d'antiq.). Romeynschen priester die stom had in de oórlogsverklaeringen, vredeverdragen, enz., *m.*

FÉCOND, **E**, *adj.* Vrugtbaer.

FÉCONDANT, **E**, *adj.* Bevrugtend, vrugtbaermaekend.

FÉCONDATION, *f.* Bevrugting, vrugtbaermaeking, *v.*

FÉCONDER, *v. a.* Bevrugten, vrugtbaer maeken.

FÉCONDITÉ, *f.* Vrugtbaerheyd, *v.*

FÉCULE, *f.* Meélig gedeelte van sommige wortels, vrugten, enz., *o.* —, Sédiment. Grondsop, *o.*, moer, *v.*, droessem, *m.*

FÉCULENCE, *f.* Grondsop, *o.*

FÉCULENT, **E**, *adj.* Dik, drabbig.

FÉDÉRAL, **E**, *adj.* Bondgenoótschappelyk.

FÉDÉRALISER, *v. a.* Den bondgenoótschappelyken bestieringsvorm invoeren. *Se —.* Een bondgenoótschap aengaen.

FÉDÉRALISME, *m.* Stelsel van den bondgenoótschappelyken bestieringsvorm, *o.*

FÉDÉRALISTE, *m.* Aenhanger van den bondgenoótschappelyken bestieringsvorm, *m.* (schappelyk.

FÉDÉRATIF, **IVE**, *adj.* Bondgenoót-

FÉDÉRATION, *f.* Bondgenoótschap, *o.*

FÉDÉRÉ, *m.* Bondgenoót, *m.*

FÉE, *f.* Toovergodin, toovernimf, *v.*

* **FÉER**, *v. a.* Betooveren.

FÉERIE, *f.* Tooverkonst; betoovering, *v.*

FEINDRE (je feins, tu feins, il feint, nous feignons, vous feignez, ils feignent; je feignais, etc.; je feignis, etc.; je feindrai, etc.; je feindrais, etc.; feins, feignons, feignez; que je feigne, etc.; que je feignisse, etc.; feignant, feint, e), *v. a.* et *irr.* Veynzen, zich gelaeten. —; Inventer. Verdichten, verzinnen. —, *v. a.* et *n.* Veynzen, ontveynzen, bewimpelen. —, *v. n.* Aerzelen, wankelen, nalaeten. — (t. de méd.). Een weynig hinken *of* mank gaen na eene ziekte *of* onpasselykheyd.

FEINT, **E**, *adj.* Geveynsd, verdicht, verzonnen. —, Représenté en peinture. Loos, valsch. *Porte —e.* Looze deur.

FEINTE, *f.* Geveynsdheyd, veynzery, veynzing, *v.* — (t. de mus.). Halven toon, *m.* (list, *v.*

* **FEINTISE**, *f.* p. *fintize.* Veynzery;

FÉLATIER, *m.* Glasblaezer, *m.*

FÈLE, *f.* Glasblaezerspyp, *v.*

FÉLÉ, **E**, *adj.* Geborsten, gespleéten, gescheurd. (fig.) Poitrine —ée. Weeke borst. Avoir la tête —ée, le timbre —. Een weynig zot zyn.

FÉLER, *v. a.* Doen bersten *of* scheuren, doen splyten (glas, aerdewerk, enz.). *Se —.* Bersten, scheuren, splyten, ryten.

FÉLICITATION, *f.* Gelukwensching, *v.*

FÉLICITÉ, *f.* Geluk, *o.*, gelukzaligheyd, *v.*

FÉLICITER, *v. a.* Gelukwenschen. *Se —.* Elkander gelukwenschen, zich gelukkig agten, zich verblyden.

FÉLON, **ONNE**, *adj.* Trouweloos, verraederlyk. —, (v. m.). Vreed, onmenschelyk.

FÉLONIE, *f.* Trouweloosheyd, verraedery; vreedheyd, onmenschelykheyd, *v.*

FELOUQUE, *f.* Sloep, *v.*, kleyn roeyschip (byzonder in de Middellandsche-zee), *o.*

FÊLURE, *f.* Berst, scheur, spleét, *v.*

FEMELLE, *f.* p. *—mèle.* Wyfje, wyfken (der dieren en vogels), *o.* —, (fam.). Vrouw, *v.*, meysje, *o.* —, *adj. Fleur —.* Bloem die geen zaed draegt.

FÉMININ, *adj.* Vrouwsagtig, vrouwelyk. —, (gramm.). Het vrouwelyk geslacht.

FÉMINISER, *v. a.* Van het vrouwelyk geslacht maeken.

FEMME, *f.* p. *fame.* Vrouw, vrouwspersoon, *v.*, wyf, *o.* —, Epouse. Egtgenoóte, huysvrouw, *o. — de chambre.* Kamenier, *v. — de charge.* Huyshoudster, *v.*

FEMMELETTE, *f.* p. *famelète.* Vrouwken, vrouwtje, wyfje, wyfken, *o.*

FÉMORAL, **E**, *adj.* Van de dy, van het dybeen.

FÉMUR, *m.* Dybeen, *o.*

FENAISON, *f.* p. *—nèson.* Het hooymaeyen, *o.*, maeying, *v.*; hooytyd, *m.*

FENDACE, *f.* Groote schaer *of* spleét, *v.*

FENDANT, *m.* p. *fan—.* Sabelhouw, *m.* —, Fanfaron. Zwetser, windbreéker, *m.*

FENDERIE, *f.* Het klieven van yzer tot staeven; werktuyg om het yzer tot staeven te klieven, *o.*; plaets waer men het klieft, *v.*

FENDEUR, *m.* Kliever, *m. — de bois, de diamants.* Hout-, diamantkliever, *m. — de naseau.* Zwetser, blaeskaek, *m.*

FENDILLÉ, **E**; *adj.* (bot.). Geborsten, met kloófjes.

FENDILLER (**SE**), *v. pr.* Kleyne bersten krygen, ryten.

FENDOIR, *m.* p. *fandoar.* Splitsyzer, kliefyzer, *o.*

FENDRE, *v. a.* Klieven, kloóven, splyten, splitsen. *— du bois.* Hout klieven. *— la tête.* Den kop doórklieven. —, Faire une ouverture dans. Splyten, doen bersten *of* scheuren. *La trop grande sécheresse fend la terre.* De al te groote droogte scheurt de aerde open. *Il gèle à pierre —.* Het vriest dat het kraekt. (fig.) — l'eau, l'air en volant. Het water, de locht (in het vliegen) doórsnyden, doórklieven. (fig.). — la presse, la foule. Doór eenen hoop volks *of* een gedrang heendringen. —, *v. n.* Eprouver un mal insupportable. Scheuren. *La tête, le cœur me fend.* Myn hoofd, myn hert scheurt. *Se —.* Klieven, bersten, splyten, scheuren.

FENDU, *part. passé* de Fendre.

FÈNE, *f. voyez* Faîne.

FÉNER, *v. a.* Hooy droogen.

* **FÉNÉRATEUR**, *m.* Woekeraer, *m.*

* **FÉNÉRATION**, *f.* Woeker, *m.*

FÉNESTRÉ, **E**, *adj.* (bot.). Met gaten.

FENÊTRAGE, *m.* Vensters, *v.* en *o. mv.*, vensterwerk, *o.*

FENÊTRE, *f.* Venster, *v.* en *o.*

FENÊTRER, *v. a.* Vensteropeningen maeken.

FENIL, *m.* Hooyschuer, *v.*, hooyberg, hooyzolder, *m.* (zaed, *o.*

FENOUIL, *m.* Venkel, *v.*; venkel-

FENOUILLET, *m.* Venkelappel; venkelappelboom, *m.*

FENOUILLETTE, *f.* Venkelwater, *o.* — (pomme). Venkelappel, *m.*

FENTE, *f.* p. *fan—.* Kloóf, spleét, reét, scheur, *v. Enter en —.* In de kloóf enten. —s. Kloóven.

FENTÉ, **E**, *adj.* (t. de bot.). Gekloófd, gespleéten.

FENTON, *m.* (maç.). Schoóryzer, *o.*

FENUGREC, *m.* (plante). Fenegriek, *o.*

FÉODAL, **E**, *adj.* au pl. *féodaux.* Leenroerig. *Bien —.* Leengoed, *o. Droit —.* Leenrecht, *o. Seigneur —.* Leenheer, *m.*

FÉODALEMENT, *adv.* Leenrechtelyk.

FÉODALITÉ, *f.* Leenroerigheyd, leenbaerheyd, *v.*

FER, *m.* Yzer, *o. — en barre.* Staefyzer, *o. De —.* Yzeren. *Battre le —.* Het yzer smeéden. *— aigre.* Brosyzer. *— acéré.* Verstaeld yzer. *— étiré.* Gerekt yzer. *— corroyé.* Koud gehamerd yzer. *— de cheval.* Hoefyzer. *— broché.* Een opgelegd hoefyzer. *— de rabot.* Schaefyzer. *— à repasser.* Strykyzer. Employer le — et le feu (prov.) De geweldigste middelen gebruyken. —, (fig.). Epée, poignard, etc. Degen, dolk, *m.*, stael, *o.* —s, Chaînes. Boeyen, kluysters, *v. mv.* (poét.). —s. Gevangenis, slaeverny, *v.*; juk, *o.* —s. Galeystraf, *v.*

FER-À-CHEVAL, *m.* au pl. *fers-à-cheval* (t. de fort.). Halve maen, *m.*

FER-BLANC, *m.* au pl. *fers-blancs.* Blik, blek, *o.* (ger, *m.*

FERBLANTIER, *m.* p. *—tié.* Blikslaeg-

FER-CHAUD, *m.* p. *fèr-chô.* Gewelddige hitte die uyt de maeg klimt in de keél, *v.*

FÉRENTAIRE, *m.* Slingeraer, *m.*

FÉRET, *m.* p. *férè.* Fetsoeneéryzer, glasblaezerswerktuyg, *o.*

FÉRIAL, **E**, *adj.* Van de vier- *of* feestdagen.

FÉRIE, *f.* Feest, *v.* en *o.*; werkdag, *m.*

FÉRIÉ, **E**, *adj. Jour —.* Rustdag, *m.*

FÉRIN, **E**, *adj.* (méd.). Boosaerdig.

FÉRIR, *v. a. Sans coup —.* Zonder slag of stoot, zonder eenige moeyte.

FERLER, *v. a. — les voiles.* De zeylen inbinden *of* beslaen.

FERLET, *m.* p. *—lè.* Kruys, *o.*, kruk waermede de papiermaekers het papier ophangen, *v.*

FERLIN, *m.* Soórt van engelsche wollen stoffe, *v.*

FERMAGE, *m.* Pagtgeld, *o.*

* **FERMAIL**, *m.* Hoek, *m.*; gesp, *v.*

FERMAILLÉ, *m.* Yzeren tralie, *v.* —, *adj. Ecu —.* Schild met haeken.

FERMANT, **E**, *adj.* Toeslyutende, besluytende. *A jour —.* Op het einde van den dag. *A portes —es.* Met het sluyten van de stadspoorten.

Digitized by Google

FERME, *f.* Pachthoeve, *v.*, pachtgoed, *o.*, landhoef, pachtery, *v.* —, Bail d'un ferme, etc. Pacht, pachtheer, *v.* *Sous* —. Onderpacht, *v.* *Prendre à* —. Pachten, in pacht neémen, hueren. Décoration du fond de théâtre. Schutdoek, agterscherm op het tooneel, *m.*

FERME, *adj.* Vast, hard. *Chair* —. Vast vleesch. *Le plancher est* —. Den vloer is vast. (fig.) de pied —. Kloekmoedigly k, zonder te wyken. —, (fig.) Constant. Vast, standvastig, onwankelbaer. *Terre* —. Vastland. —, *adv.* Vast, sterk, hard, styf. *Cela tient* — *dans la muraille.* Dat houd vast in den muer. *Frapper, heurter, parler* —. Sterk, hard kloppen, spreéken. *Nier une chose fort et* —. Eene zaek styf en sterk ontkennen. —, *interj.* Houd moed! *Soldats* —! Soldaeten, houd moed! verdedigt u dapper.

FERMEMENT, *adv.* Vast, vastelyk, standvastiglyk. (gist, *v.*

FERMENT, *m.* p. —*mant.* Deesen, *m.*,

FERMENTATIF, IVE, *adj.* Gistend.

FERMENTATION, *f.* Gisting, ryzing, *v.*, (fig.). Gisting, oneenigheyd, *v.*

FERMENTER, *v. n.* Gisten, ryzen. —, (fig.). Gisten, in beweéging raeken.

FERMER, *v. a.* Sluyten, toedoen, toesluyten, toemaeken. — *une chambre.* Eene kamer toesluyten. — *la fenêtre.* De venster toedoen. — *la porte à clef.* De deur met den sleutel toesluyten. — *la porte sur q. q.* De deur agter iemand toedoen. — *une lettre.* Eenen brief toemaeken, toezegelen. — *un chemin.* Eenen weg toesluyten, toestoppen. — la bouche à q. q. (fig.). Iemand den mond snoeren. — *les rideaux.* De gordynen toehaelen, toeschuyven. — la marche (fig.). De agterhoede uytmaeken. — une plaie. Eene wonde toehaelen. —, Enclore. Omringen, omgeéven, insluyten. — *une ville de murailles, de murs.* Eene stad met mueren omringen. —, *v. n.* et *pr.* Toegaen, sluyten. Se —, se cicatriser. Toehaelen.

FERMETÉ, *f.* Vastheyd, stevigheyd, *v.* —, (fig.). Vastheyd, standvastigheyd, onbeweégelykheyd, bestendigheyd, *v.*, moed, *m.*

FERMETURE, *f.* Sluyting, *v.*, slot, *o.*

FERMIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Pagter, *m.*; pagtster, pagterssche, *v.*

FERMOIR, *m.* Boekhaek, *m.*, boekslot, *o.*; steékbeytel, *m.*; schuyf eener stoof, *v.*; sluythaek aen eene schaefbank, *m.*

FERMURE, *f.* (mar.). Vullingen (tusschen de berghouten), *v.* *mv.*

FERNAMBOUC, *m.* (bois). Fernambukhout, *o.*

FÉROCE, *adj.* Wild, woest, vreed.

FÉROCITÉ, *f.* Wildheyd, woestheyd, vreedheyd, *v.*

FERRAGE, *m.* p. *féraje.* (mond.). Stempelsnyderssloon, *m.* en *o.*

FERRAILLE, *f.* p. *fé*—. Oud yzer, *o.*

FERRAILLER, *v. n.* De degens op een lasten rammelen; dikwils vegten, slegt schermen; schermutselen. —, (fig. et fam.). Heviglyk twisten.

FERRAILLEUR, *m.* Verkooper van oud yzer, *m.* —, Brutteur. Vegter, voórvegter, schermer, *m.*

FERRANT, *adj. m.* p. *féran. Maréchal* —. Hoefsmid, peérdensmid, *m.*

FERRÉ, E, *adj.* p. *féré.* In yzer beslaegen. *Chemin* —. Harden en steenagtigen weg. Style — (fig.). Harden schryfstiel. — à glace. Ten ys geschreept of beslaegen.

FERREMENT, *m.* p. *féremant.* Yzeren werktuyg, breékyzer der dieven, *o.* *Les* —*s d'un chirurgien.* De werktuygen van eenen wondheeler; het yzerwerk van eenen werktuyg, *o.*

FERREMENT, *f.* (mar.). Al het yzerwerk (op een aen een schip), *o.*

FERRER, *v. a.* p. *férer.* Beslaen, met yzer beslaen. — *des roues.* Wielen beslaen. — *un cheval.* Een peérd beslaen. *Cheval ferré à glace.* Gescherpt peérd, ten ys beslaegen. — *un lacet.* Een ryasnoer beslaen. — *d'or, d'argent.* Met goud, met zilver beslaen. — la mule (prov.). Iemand iets duerder aenrekenen, dan men het voór hem gekogt heéft. — une étoffe. Eene stoffe teekenen.

FERRET, *m.* p. *férè.* Nestelbeslag, *o.* —. Hardheyd, hardo vlek in eenen steen, *v.* (mer, *m.*

FERRETIER, *m.* p. *féretié.* Hoefhamer.

FERREUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Die beslaet; nestelbeslaeger, *m.*; nestelbeslaegster, *v.*

FERREUX, EUSE, *adj.* voyez Ferrugineux. (tasch, *v.*

FERRIÈRE, *f.* p. *fériè*—. Hoefsmids-

FERRIFICATION, *f.* Yzerwording, *v.*

FERRON, *m.* Staefyzerverkooper, *m.*

FERRONNERIE, *f.* p. *férone*—. Yzersmeédery, *v.*; yzerkraem, *o.*, yzerwinkel, *m.*; yzerkraemery, *v.*; yzerwerk, *o.*

FERRONNIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. *féronié.* Yzerkraemer, yzerverkooper, *m.*; yzerverkoopster, *v.*

FERRUGINEUX, EUSE, *adj.* Yzeragtig, yzerbevattende. *Terre* —*euse.* Yzeraerde, *v.*

* **FERRUGO**, *m.* Yzerroest, *m.*

FERRURE, *f.* p. *féru*—. Yzerbeslag, beslag van yzer, yzerwerk, al het yzerwerk aen een gebouw, *o.* —, Het beslaen der peérden.

* **FERTÉ**, *f.* Kasteel, *o.*, vesting, sterkte, *v.*

FERTILE, *adj.* Vrugtbaer.

FERTILEMENT, *adv.* Vrugtbaerlyk.

FERTILISATION, *f.* Vrugtbaermaeking, *v.*

FERTILISER, *v. a.* Vrugtbaer maeken.

FERTILITÉ, *f.* Vrugtbaerheyd, *v.*

FÉRU, E, *part. passé* de Férir. Geslaegen, gekwetst, gewond. —, (fig.). Gestoord tegen.

FÉRULE, *f.* Plak, *v.*, panter, *m.* Etre sous la — de q. q. (fig.). Onder iemands tugt *of* gezag zyn. —, (plante). Birkwortel, *m.*

FERVEMMENT, *adv.* p. —*vamant.* Vuerigly k, ieverig.

FERVENT, E, *adj.* p. —*vant.* Vuerig, ieverig. *Prière* —*e.* Vuerig gebed. *Zèle* —. Blaekenden iever.

FERVEUR, *f.* Vueriglheyd, *v.*, iever, *m.*

FERZE, *f.* Zeyldoeksbreedte, *v.*

FESCENNINS, *adj. m. pl. Vers* —. Oneerbaere verzen *of* liedekens (by de oude Romeynen), *o. mv.*

FESSE, *f.* p. *fèce.* Bil, *v.*

FESSE-CAHIER, *m.* au pl. *fesse-cahier.* Broodschryver, naschryver, copist, *m.*

FESSÉE, *f.* (fam.). Bilslagen, *m. mv.*

FESSE-MATHIEU, *m.* au pl. *fesse-mathieu.* Aertsgierigaerd, schrok, vrek, woekeraer, *m.*

FESSER, *v. a.* p. *fècer.* Op de billen slaen, geeselen. — le cahier (fig.). Schielyk en wyd uyt een schryven.

FESSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Geeselaer, *m.*; geeselaersster, *v.*

FESSIER, *m.* p. *fècié* (fam.). De billen, *v. mv.* —, *adj. Muscles* —*s.* Bilspieren, *v. mv.*

FESSU, E, *adj.* (fam.). Wel gebild.

* **FESTAL**, E, *adj.* Feestelyk.

FESTIN, *m.* Gastmael, *o.*, feest, *v.* en *o.*

* **FESTINER**, *v. a.* Wel onthaelen, feest geéven, vergasten. — *v. n.* Feesten, gastmael houden.

FESTON, *m.* Loofwerk, *o.*, bloemkrans, *m.*; loofwerk (aen gebouwen, enz.), *o.*

FESTONNER, *v. a.* Loofwerk maeken.

FESTOYER, *v. a.* voyez Féroyer.

FÊTE, *f.* Feest, *v.* en *o.*, feestdag, naemdag, *m.*, vreugdefeest, *v.* en *o.* *Grande* —. Hoogtyd, *o.* *Célébrer, chômer une* —. Eenen feestdag vieren. *Faire* — à *q. q.* Iemand feestelyk onthaelen. *Troubler la* —. De vreugde stooren. *Trouble* —. Stoorder, *m.*

FÊTÉ, E, *adj.* Wel onthaeld.

FÊTE-DIEU, *f.* au pl. *Fêtes-Dieu.* H. Sacramentsdag, *m.*

FÊTER, *v. a.* Vieren, feestdag houden; wel onthaelen.

FETFA, *m.* Bevel, *o.*, bevelbrief (van den mufti *of* turkschen opperpriester), *m.*

FÉTICHE, *m.* Afgod (der Negers), *m.*

FÉTICHISME, *m.* Afgodendienst der Negers, *m.*

FÉTIDE, *adj.* Stinkend, verpestend.

FÉTIDITÉ, *f.* Stank, *m.*

* **FETOYER**, *v. a.* Wel onthaelen.

FÉTU, *m.* Strooyhalm, stoppel, *m.*

FEU, *m.* au pl. *feux.* Vuer, *o.* *Faire* —. Vuer geéven, schieten. *Faire du* —. Vuer aenleggen. —, Incendie. Brand, *m.*, brandstigting, *v.* *Etre en* —. In brand staen. *Crier au* —. Brand roepen. *Le* — *prit à sa maison.* Zyn huys geraekte in brand. *Le* — *du ciel.* Den donder, bliksem, *m.* — *Saint-Antoine.* Sint-Antoniusvuer, *o.*, roos, *v.* — *persique.* Omloop, brand rondom het lyf, *m.* *Arme à* —. Vuerwapen, schietgeweér, *o.* *Coup de* —. Schoót, *m.* — *d'artifice.* Vuerwerk, konstvuer, *o.* — *follet.* Dwaellicht, *o.* — *Saint-Elme.* Zeelicht, *v.*, schoórlochtlicht, *o.* —, Cheminée. Schouw, steen, *m.* *Chambre à* —. Kamer met eene schouw. —, Ménage, famille. Huys, huysgezin, huyshouden, *o.* —, (fig.). Ardeur, vivacité. Vueriglheyd, hevigheyd, vlugheyd, *v.*, drift, *m.* en *v.* *Le* — *de la discorde.* Het twistvuer, *o.* —, Inflammation. Ontsteéking, hitte, *v.* — *de la fièvre.* Hitte der koórts. —, Eclat. Glans, luyster, *m.* —, Colère. Toórn, *m.* *Jeter* — *et flamme.* Vuer en vlam uytbraeken.

FEU, E, *adj.* Overleden, wylen, zaliger. — *mon père.* Wylen mynen vader. — *la reine* ou *la* —*e reine.* De koningin zaliger.

FEUDATAIRE, *s. m.* et *f.* Leenman, *m.*; leenvrouw, *v.*

FEUDISTE, *s. m.* et *adj.* Die in het leenrecht ervaeren is.

FEUILLAGE, *m.* Bladeren, *o. mv.*, bladering, *v.*, geblader, loof; loofwerk, *o.*

FEUILLAISON, *f.* p. —*lèson.* Bladerwording, *v.* (lant, *m.*

FEUILLANT, *m.* (religieux.) Feuil-

FEUILLANTINE, *f.* Feuillantin, *v.* —, (pâtisserie). Zeker gebak, *o.*

FEUILLE, *f.* Blad, vel, *o.* — *d'arbre.* Boomblad. *Une* — *de papier.* Een blad *of* vel papier. — *volante.* Los blad. *Vin de trois* —*s.* Dryjaerigen wyn. — *périodique.* Tydschrift, dagblad, *o.* — *de sauge.* Snymes, *o.* —, Légère superficie d'un os. Schilfer, schelfer, *v.* Trembler comme la — (prov.). Rillen, beéven als een blad, zeer benauwd zyn.

FEUILLÉ, E, *adj.* Gebladerd, bladerryk.

FEUILLÉE, *f.* Bladeren, *o. mv.*, loof, *o.*, groente, *v.*; soórt van priecl, *o.*

FEUILLE-MORTE, *m.* Donkergeél kolcur, *o.* —, *adj.* Donkergeél.

FEUILLER, *v. n.* (peint.). Loofwerk schilderen. —, *m.* Manier van bladeren te schilderen, *v.*

FEUILLET, *m.* p. —*lè.* Blad (aen twee zyden geschreéven *of* gedruykt), *o.* —, Scie tournante. Draeyzaeg, *v.* —, Petite réglette (impr.). Kleyne zetlyn, *v.*

FEUILLETAGE, *m.* Gebladerd gebak, *o.*

FEUILLETÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Gebladerd.

FEUILLETER, *v. a.* Doórbladeren, doórloopen, doórzoeken, naslaen.

Digitized by Google

FEUILLETON, *m.* Bladje, kleyn blad, *o.*
FEUILLETTE, *f.* Half okshoofd, *o.*
FEUILLU, E, *adj.* Bladerig, bladerryk, vol bladeren.
FEUILLURE, *f.* (menuis.). Sponning, groef, *v.*
FEURRE, *m.* Allerhande soórten van strooy, *o.*
FEURS, *m. pl.* Onkosten voór het mesten, voór het bewerken van een stuk land.
FEUTRAGE, *m.* Het vilt maeken, *o.*
FEUTRE, *m.* (étoffe). Vilt, *o. Chapeau de* —. Vilten hoed, *m.* —, Bourre. Scheêrwol, *v.*
FEUTRER, *v. a.* Vilt maeken. —, Remplir de bourre. Met scheêrwol opvullen.
FEUTRIER, *m.* Viltmaeker, *m.*
FÈVE, *f.* Boon, *v.* — *de marais.* Labboon. —*s de Rome, de haricot.* Roomsche boonen, snyboonen. —, Christalide. Popje, popken (van den zydeworm), *o.*
FÉVEROLE, *f.* Boontje, *o.*, kleyne boon, *v.*
* **FÈVRE**, *m. voyez* Forceron.
FÉVRIER, *m.* Sprokkelmaend, *v.*, februarius, *m.*
FI! *interj.* Foey! —, *m.* Schurft, *o.*, melaetschheyd, *v.* (sier, *m.*
FIACRE, *m.* Huerkoets, *v.*; huerkoet-
FIANÇAILLES, *f. pl.* Ondertrouw, *v.*
FIANCÉ, E, *s. m.* et *f.* Ondertrouwden, bruydegom, *m.*; ondertrouwde, bruyd, *v.*
FIANCER, *v. a.* Ondertrouwen.
FIAT! *interj.* Soit. Het zy zoo!
FIBRE, *f.* Vezel, *v.*, vezeltje, *o.*
FIBREUX, EUSE, *adj.* Vezelagtig, vezelig.
FIBRILLE, *f.* Dun vezeltje, *o.*
FIC, *m.* (t. de méd.). Vyggezwel, *o.*
FICELER, *v. a.* Met bindgaren binden.
FICELLE, *f.* Bindgaren, pakgaren, *o.*, koord, *v.*
FICELLIER, *m.* p. —*lié.* Bindgarenwinde, *v.*
FICHANT, E, *adj. Feu* —. Strykvuer, indringend vuer, *o.*
FICHE, *f.* Leé (aen deur, venster, enz.), *v.* —, Marque au jeu. Speêltecken, *o.* —, Outil de maçon. Voegyzer, *o.*
FICHÉ, E, *adj.* Gevestigd.
FICHER, *v. a.* Inslaen, insteeken, inheyen. — les yeux (fig. *et* fam.). De oogen gevestigd hebben op....
FICHET, *m.* p. —*ché.* Ivooren pinneken (in het tiktakspel), *o.*
FICHEUR, *m.* (t. de maç.). Kalkinvoeger, *m.*
FICHOIR, *m.* p. —*choar.* Gespleeten stoksken, *o.* (doek, *m.*
FICHU, *m.* Soórt van vrouwen hals-
FICHU, E, *adj.* (pop.). Leelyk, onbeschoft. Il est —. Hy is verlooren.
FICHUMENT, *adv.* (fam.). Slegt, belachelyk.
FICHURE, *f.* Elger, steêkelger, palingsteêker, *m.*
FICTICE, *adj.* Nagemaekt, nagebootst.
FICTIF, IVE, *adj.* Geveynsd, ingebeêld, voórondersteld, verzonnen.
FICTION, *f.* Verdichtsel, *o.*, verdichting, verzinning, vinding, *v.* — *de droit.* Voórondersteld geval, *o.*
FICTIONNAIRE, *adj.* Steunende op een voórondersteld geval.
FICTIVEMENT, *adv.* Op eene verdichte wyze, by verdichting.
FIDÉICOMMIS, *m.* p. *fidé-ikomis.* Erfbetrouwing, *v.*
FIDÉICOMMISSAIRE, *s. m.* Togtenaer van eene erfenis, *m.*
FIDÉJUSSEUR, *m.* (pal.). Borg, *m.*
FIDÉJUSSION, *f.* (pal.). Borgtogt, *m.*
FIDÈLE, *adj.* Trouw, getrouw; nauwkeurig, waeragtig. —, *m.* Geloovigen, *m.*
FIDÈLEMENT, *adv.* Getrouw, getrouwelyk; nauwkeuriglyk. *Servir* — *sa patrie.* Zyn vaderland getrouw dienen. *Raconter* — *une affaire.* Eene zaek nauwkeuriglyk verhaelen.
FIDÉLITÉ, *f.* Trouw, getrouwheyd, *v. Il est d'une* — *éprouvée.* Hy is van eene beproefde getrouwheyd. —, Vérité, exactitude. Waerheyd, nauwkeurigheyd, *v.* (saire.
FIDUCIAIRE, *m. voyez* Fidéicommis-
FIEF, *m.* Leen, leengoed, *o.* — *dominant.* Hoofdleen, grondleen. — *servant.* Onderleen. *Franc* —. Vryleen. *Posséder une terre en* —. Een leengoed bezitten.
FIEFFAL, E, *adj.* Van het leen, leenroerig, leenpligtig. (geêft.
FIEFFANT, *m.* Die eenig land in leen
FIEFFATAIRE, *s. m.* et *f.* Die eenig land in leen neêmt.
FIEFFÉ, E, *adj.* Die een leen bezit; die van een leen afhangt. —, (fig. *et* fam.). Volslaegen, in den hoogsten graed. *Fou* —. Volslaegen gek, grooten zot. (geêven.
FIEFFER, *v. a.* p. *fiéfer.* Te leen
FIEL, *m.* Gal, *v.* —, (fig.). Haet, toórn, *m.*, bitterheyd, *v. Un homme plein de* —. Een zeer haetelyk mensch. — de terre. Duyve kervel, kryzekom, *v.* — de verre. Glasgal, *v.*
FIENTE, *f.* p. *fian*—. Mest, drek (van beesten), *m.*
FIENTER, *v. n.* Kakken, schyten.
FIER, *v. a.* Vertrouwen, toebetrouwen. — *ses biens à q. q.* Iemand zyne goederen toebetrouwen. *Se* —. Vertrouwen, betrouwen op.
FIER, ÈRE, *adj.* p. *fièr.* Trotsch, hoogmoedig, opgeblaezen, spytig. *Il est* — *de son mérite, de ses richesses.* Hy is trotsch op zyne verdiensten, op zyne rykdommen. —, Noble, élevé. Edel, grootmoedig, verheven. —, (fam.). Groot, sterk. —, Hardi, expressif (t. d'arts). Stout, trefflelyk, deftig. *Dessin* —. Deftige, stoute teekening.
FIER-À-BRAS, *m. voyez* Fanfaron.
FIÈREMENT, *adv.* Trotschelyk, hoogmoediglyk, stoutelyk, spytiglyk.
FIERTÉ, *f.* Trotschheyd, spytigheyd, *v*, hoogmoed, *m.*; moedigheyd, *v. Marcher avec* — *à l'ennemi.* Moedig op den vyand losgaen. —, Noblesse, élévation. Verhevenheyd, grootmoedigheyd, *v.*
FIERTÉ, E, *adj. Poisson* — (blas.). Visch welks tanden men ziet, *m.*
FIÈVRE, *f.* Koórts, *v. Accès de* —. Aenval van koórts. — *quotidienne.* Alledagsche koórts. — *tierce.* Anderendagsche koórts. — *quarte.* Derdendagsche koórts. — *intermittente.* Afgaende koórts. — *continue.* Aenhoudende koórts. — *putride.* Rotte koórts. — *pourprée.* Bluts koórts, purpere koórts. — *scarlatine.* Roode koórts. Tomber de — en chaud mal (prov.). Van kwaed tot erger geraeken.
FIÉVREUX, EUSE, *adj.* Koórtsig, koórtsagtig, koórtsverwekkend. —, Qui a la fièvre. Die de koórts heeft.
FIÉVROTTE, *f.* (fam.). Koórts, *v.*
FIFRE, *m.* (petite flûte). Fyfer, *v.*; fyferaer, *m.* (tuyg, *o.*
FIGALE, *f.* Zeker indiaensch vaer-
FIGEMENT, *m.* Stremming, stolting, *v.*
FIGER, *v. a.* p. —*jer.* Stremmen, doen stremmen, stolten, dik worden. *Se* —. Stremmen, stolten.
FIGNOLER, *v. n.* (fam.). Gemaekte tael *of* manieren hebben (om boven de anderen uyt te munten).
FIGUE, *f.* Vyg, *v.*
FIGUERIE, *f.* Vygeboomgaerd, *m.*
FIGUIER, *m.* p. —*ghié.* Vygeboom, *m.*
FIGURABILITÉ, *f.* (t. de phys.). Vormbaerheyd, *v.*
FIGURANT, E, *s. m.* et *f.* Vertooner, danser, *m.*; vertoonster, danster, *v.*
FIGURATIF, IVE, *adj.* Verbeêldend, afbeêldend, figuerlyk.
FIGURATIVEMENT, *adv.* Figuerlyk, op eene verbeêldende wyze.
FIGURE, *f.* Gedaente, figuer, verbeêlding, *v.*, afbeêldsel, gezigt, aengezigt, *o.* —, Symbole. Zinnebeêld, *o.* — (t. de rhét.). Figuer, leensspreuk, *v.* — (t. de peint. *et* de sculpt.). Plaet, print, *v.*, beêld, *o.* —, Mine, apparence. Schyn, *m.*
FIGURÉ, E, *adj.* Figuerlyk, verbeêldend, afbeêldend. —, Métaphorique. Verbloemd, oneygen, leensspreukig, figuerlyk. —, *m.* Figuer, leensspreuk, *v.*
FIGURÉMENT, *adv.* Verbloemd, verbloemdelyk, oneygenlyk, leensspreukiglyk, figuerlyk. *S'exprimer* —. Zich oneygenlyk uytdrukken.
FIGURER, *v. a.* Afbeêlden, verbeêlden, voórstellen, vertoonen. *Sur ce tableau est figurée une ferme.* Op deeze schildery is eene landhoeve afgebeêld. —, *v. n.* Faire figure. Grooten staet voeren, grooten zwier houden. —, Avoir de la symétrie avec. Wel passen, wel staen, overeenkomst hebben. —, Danser ensemble. Te samen dansen. Se —. Zich verbeêlden, zich voórstellen. *On se figure ordinairement les choses autrement qu'elles ne sont.* Men stelt zich gemeenlyk de zaeken anders voór dan zy syn.
FIGURINES, *f. pl.* (peint.). Kleyne figueren, *v. mv.*
FIGURISME, *m.* Leering der figuristen, *v.*
FIGURISTE, *m.* Figurist (eenen die de geschiedenissen van het oud verbond aenziet als zoo veele afbeêldingen *of* figueren van het nieuwe), *m.*
FIL, *m.* Draed, *m.*; garen, *o.* — *de laiton, de cuivre, d'argent, d'or, d'archal* ou *de fer.* Koper-, zilver-, goud-, yzerdraed. — *retors.* Getwynd garen. — *bis, en trois.* Twee-, dry-draeds garen. Donner du — à retordre (fig.). Iemand veél spel geêven. De droit —. Regtdraeds. —, Tranchant. Scherpte, sneé, *v. Passer au* — *de l'épée.* Nedersabelen, doór het zweêrd doen vallen. —, Courant de l'eau. Stroom, loop, vloed, *m.* —, (fig.). Vervolg, *o.*, draed, *m. Reprendre le* — *de son discours.* Den draed zyner redeneêring weder opvatten.
FILADIÈRE, *f.* Pruem, platte schuyt, *v.*
FILAGE, *m.* p. —*je.* Het spinnen, gespin, *o.*; spinloon, *m.* en *o.*
FILAGRAMME, *m.* Teekening in het papier, *v.*
FILAMENT, *m.* Vezel, *v.*, vezeltje, draedje, *o.*
FILAMENTEUX, EUSE, *adj.* Vezelig, vezelagtig, draedagtig.
FILANDIÈRE, *adj.* et *s. f.* Spinster, *v.* Les sœurs —s (poét.). De Schikgodinnen.
FILANDRES, *f. pl.* Herfstdraeden, zomerdraeden, *m. mv.*; lange vezelen (in het vleesch), *v. mv.* — (t. de méd. vét.). Witte draeden (in de wonden der peêrden), *m. mv.* —, Petits vers d'oiseaux. Dunne wormkens, *o. mv.*
FILANDREUX, EUSE, *adj.* Vezelig, vezelagtig, draedagtig.
FILARDEAU, *m.* p. —*dô.* Snoekje, snoeksken, *o.* —, Jeune arbre. Regtstammigen hoogen boom, *m.*
FILARDEUX, EUSE, *adj.* Draedig, aderagtig, aderig. *Pierres* —*euses.* Aderagtige steenen, gelyk marmer.
FILARET, *m.* (t. de mar.). *Balie*, *v.*
FILASSE, *f.* Gekekold vlas, enz., *o.*
FILASSIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Vlashekelaer, vlasverkooper, *m.*; vlashekelaerster, vlasverkoopster, *v.*
FILATEUR, *m.* Opregter, bestierder eener spinnery, *m.*
FILATURE, *f.* Spinnery, *v.*

Digitized by Google

FILE, *f.* Ry, reeks, *v.*, gelid, *o. Chef de* —. Vleugelman, voórsten man van de ry, *m. Serre* —. Gelidsluyter, *m. A la* —. In eene ry, ogtereen.
FILÉ, *m.* Getrokken goud- *of* zilverdraad, *m.*
FILER, *v. a.* et *n.* Spinnen. — *de la laine.* Wol spinnen. *Les araignées, les vers à soie filent.* De spinnekoppen, de zydewormen spinnen, trekken draedjes uyt hunne lichaemen. — *le câble.* De kabel vieren. — *doux.* Zich intoomen, bedaeren. — *la carte, l'escamoter.* De kaertmoffelen. — *ses cartes.* Zyne kaerten uytspeélen. —, Couler comme de l'huile. Lyperen. *Ce vin file.* Dien wyn lypert. —, Aller l'un après l'autre. Agter elkander op eene ry gaen. *Faire — des troupes.* Troepen doen voórbytrekken. —, (pop.). Zich stillekens wechmaeken.
FILERIE, *f.* Spinnery, spinplaets, *v.*, spinhuys, *o.*
FILET, *m.* Fynen draed, *m.*, draedje, *o. — de la langue.* Tongriem, *m.*, spander, *v.* Il a le — coupé (prov.). Hy is van de spanader gesneéden, hy kan goed praeten. —, Petit fil des plantes. Vezeltje, *o.* —, Petite cartilage de. Weynigje, scheutje, *o. Un — de vinaigre.* Een scheutje azyn. *Un — de voix.* Eene fyne zwakke stem. —, Partie charnue le long de l'épine de quelques animaux. Nierstuk, lendenstuk, *o. — de bœuf.* Harst van eenen os. —, Rets. Net, *o. — pour prendre des oiseaux.* Vogelnet. — à *pêcher.* Vischnet. *Tendre des —s.* Netten spannen. —, Trait d'or (t. de rel.). Vergulde linie, *v.* —s, rigces. Strikken, *m. mv.*, laegen, *v. mv.*
FILEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Draedtrekker, lyndraeyer, spinner, *m.*; spinster, *v.*
FILIAL, **E**, *adj.* Kinderlyk. *Amour* —. Kinderlyke liefde.
FILIALEMENT, *adv.* Kinderlyk.
FILIATION, *f.* Afkomst, afstamming, *v.*, kinderschap, *o.* —, (fig.). Samenhang, *m. La — des idées.* Den samenhang der denkbeélden.
FILICITE, *f.* Varenkruydsteen, *m.*
FILICULE, *f.* (plante). Boomvaren, *v.*, veélvoet, *m.*
FILIÈRE, *f.* Trekyzer, *o.*, draedbus, *v.*; moertyzer, *o.* —, Veine. Ader, *v.* —, (fig.). Middel, *o.*
FILIFORME, *adj.* Draedvormig.
FILIGRANE, *m.*, Fyn gouddraedwerk, *o.*
FILIPENDULE, *f.* (plante). Roode steenbreek, *v.* —, *adj.* (t. de bot.). Aen draeden gelykend.
FILLE, *f.* Dogter, *v. — de chambre.* Kamenier, kamenierster, *v. — de boutique.* Winkeldogter. — *dévote.* Gerstelyke dogter, kwezel. —, Prostituée. Eerlooze, onzedige vrouwspersoon, *v.* Les —s de mémoire (poét.). De Zanggodinnen.
FILLETTE, *f.* p. —*lète.* (fam.). Dogterken, meysken, *o.*
FILLEUL, **E**, *s. m.* et *f.* Doopkind, *o.*
FILOCHE, *f.* Molentouw, *v.* en *o.*; soort van weéfsel, *o.*
FILOU, *m.* Mynader, *v.*
FILOSELLE, *f.* p. —*zèle.* Floszyde, floszel, *v. De* —. Filozellen.
FILOTIER, **ÈRE**, *s. m.* et *f.* Garenkooper, *m.*; garenkoopster, *v.*
FILOU, *m.* Gauwdief, beurzensnyder, listigen bedrieger, valschen speéler, *m.*
FILOUTER, *v. a.* et *n.* Listig bedriegen, steélen, beurzensnyden; in het spel bedriegen.
FILOUTERIE, *f.* Listige bedriegery, gauwdievery, beurzensnydery, *v.*
FILS, *m. p. fi.* Zoón. *Beau* —. Schoonzoón, stiefzoón. — *légitime.* Wettigen, egten zoón. *Petit* —. Kleynzoón. — *posthume.* Zoón na de dood des vaders geboóren. — *naturel.* Natuerlyken, onegten zoón, bastaerd. *Les — d'Apollon, les poètes.* De dichters. *Les — de Mars, les guerriers.* De krygslieden.
FILTRATION, *f.* Zyging, doórzyging, *v.*
FILTRE, *m.* Zygdoek, *m.*, zygpapier, *o.* —, Breuvage. Minnedrank, *m.* — (t. d'anat.). Werktuygen die eenige sappen van het bloed scheyden, *o. mv.*
FILTRER, *v. a.* Zygen, doórzygen. —, *v. n.* et *pr.* Doórzygen, doórtrekken, doórdruypen; (fig.) inboezemen. *Pierre à* —. Zygsteen, *m.*
FILURE, *f.* Spinsel, gespin, *o.*
FIN, *f.* Eynde, uyterste, slot, besluyt, *o. La — de l'année.* Het eynde des jaers. *Prendre* —. Ten eynde loopen. —, Mort. Eynde, *o.*, dood, *m.* en *v. Penser à votre — dernière.* Denk aen uwe dood. —, But, motif. Eynde, doel, oogmerk, *o. Parvenir à sa* —. Zyn doel, zyn oógmerk bereyken. A la —. Eyndelyk, ten laetste. A ces —s. Tot dien eynde.
FIN, **E**, *adj.* Fyn, dun. *De la toile —e.* Fyn lynwaed. *Herbes —es.* Welriekende kruyden. —, Excellent. Fyn, uytmuntend. —, Subtil, spirituel. Fyn, geestig, schrander. —, Rusé, adroit. Fyn, doórsleépen, listig, loos. — (t. de mar.). — *voilier* ou — *de voiles.* Een snel zeylend schip.
FINAGE, *m.* Uytgestrektheyd (van eene landstreék), *v.*; eyndpael van een rechtsgebied, *m.*
FINAL, **E**, *adj.* Eyndigend; sluytend, eyndelyk. *Lettre —e.* Slotletter, *v. Cause —e.* Eyndoorzaek, *v.*
FINALE, *f.* Eyndlettergeép, laetste syllabe, *v.* —, (mus.). Sluytnoót, *v.*, sluyttoon, *m.*
FINALEMENT, *adv.* Eyndelyk, ten laetste.
FINANCE, *f.* (fam.). Baer- *of* gereed geld, *o. Il est un peu court de* —. Hy heéft weynig gereed geld. —, Etat de financier. Rentmeesterschap, schatmeesterschap, *o.* —s, trésor public. 'S lands schat, *m.*, geldmiddelen, *o. mv. Bureau des —s.* Kantoor der publieke inkomsten *of* geldmiddelen, *o.* —, Science de l'administration des finances. Konst van schattingen te stellen en te ontfangen, *v.*
FINANCER, *v. a.* et *n.* Geld geéven, opdokken, geld opbrengen, in de schatkist storten.
FINANCIER, *m. p.* —*cié.* Rentmeester, schatmeester, financier, *m.*
FINANCIÈRE, *f.* (t. d'impr.). Ronde drukletter, *v.* —, *adj. f. Ecriture* —. Ronde geschrift, *o.*
FINASSER, *v. n.* (fam.). Kleyne listige streéken begaen.
FINASSERIE, *f.* (fam.). Doórtraptheyd, *v.*, listige streéken, *m. mv.*
FINASSEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* (fam.). Die met listige streéken omgaet, *m. mv.*
FINÂTRE, *f.* Slegte zyde, *v.*
FINAUD, **E**, *adj.* et *s. p. finô.* (fam.). Doórtrapt, listig. —, *m.* Fynaerd, *m.*
FINEMENT, *m.* Geestigly, schranderlyk.
FINESSE, *f.* p. —*nèce.* Fynheyd, dunheyd, *v. — d'une étoffe, d'un drap.* Fynheyd van doek, van laken. —, Délicatesse d'esprit, pénétration. Fynheyd, schranderheyd, geestigheyd, *v.* —, Ruse. Fynheyd, doórsleépenheyd, doórtraptheyd, listigheyd, *v. User de* —. Met listigheyd te werk gaen. *Je n'y entends point de* —. Ik heb er geen erg in.
FINET, **ETTE**, *adj.* Loos, doórtrapt.
FINI, **E**, *adj.* Volmaekt, volbragt; bepaeld. —, *m.* Volmaektheyd, *v. Tableau d'un beau* —. Wel uytgevoerde schildery, *v.*
FINIMENT, *m.* (peint.). Volmaektheyd, volkomenheyd (eener schildery), *v.*
FINIR (je finis, tu finis, il finit, nous finissons, vous finissez, ils finissent; je finissais, etc.; je finis, etc.; je finirai, etc.; je finirais, etc.; finis, finissons, finissez; que je finisse, que tu finisses, qu'il finisse, etc.; que je finisse, que tu finisses, qu'il finît, etc.; finissant; fini, e), *v. a.* Eyndigen, voleynden, volbrengen, voltooyen, afdoen. *Il a fini sa lettre.* Hy heéft zynen brief geëyndigd. — *la guerre.* Den oórlog eyndigen. —, Perfectionner. Volmaeken. *Un ouvrage fini.* Een volmaekt, voltooyd werk. —, *v. n.* Eyndigen, ten eynde gaen. —, Se terminer. Eyndigen. —, Mourir. Sterven, overlyden.
FINISSEUR, *m.* Voltooyer (werkman die de laetste hand aen het werk legt, byzonder by horlogiemaekers), *m.*
FINITO, *m.* Slotrekening, *v.*
FINLANDAIS, **E**, *adj.* et *s.* Finlandsch. —, *m.* Finlander, *m.* —, *f.* Finlandsche, *v.*
FINLANDE, *f.* Finland, *o.*
FIOLE, *f* Glazen fleschken, *o.*, fioól, *v.*
FIRMAMENT, *m.* Sterrenhemel, *m.*, uytspansel, hemelgewelf, *o.*
FIRMAN, *m.* Openbaer bevel *of* patent (in Turkyen), *o.*; ook toelaeting tot het dryven van koophandel in de Indiën, *v.*
FISC, *m.* Landsschat, *m.*, schatkist, *v.* —, Ses agents. Beambten van 's lands schatkist, *m. mv.*
FISCAL, **E**, *adj.* Van den landsschat, fiskael. *Avocat* ou *procureur* —. Fiskael, 's landsrechtvoorderaer, *m.*
FISCALITÉ, *f.* Fiskaliteyt, *v.*
FISOLÈRE, *f.* Ligt venetiaensch vaertuyg, *o.*
FISSIPÈDE, *adj.* p. *fici*—. Gespleétene pooten hebbende.
FISSULE, *f.* Darmworm, *m.*
FISSURE, *f.* Beenspleét, *v.* —, Fente. Spleét; scheur, *v.*
FISTULE, *f.* Fistel, ettergoót, *v.*, zypgat, *o.*
FISTULEUX, **EUSE**, *adj.* Fistelagtig. —, (bot.). Buysvormig.
FIXATION, *f.* Vaststelling, bepaeling, *v.* — (t. de chim.). Stremming, *v.* — (t. de comm.). Gezetten prys, *m.*
FIXE, *adj.* p. *fixce.* Vast, styf, onbeweégelyk, onveranderlyk. *Etoiles —s.* Vaste sterren. —, Certain, déterminé. Vast, zeker, bestemd, bepaeld. *Une somme fixe.* Eene bepaelde som. —, (chim.). Vast, onvluytig. —, *m.* Revenu. Bepaelde jaerlyksche inkomst, *v.* —s, *f. pl.* De vaste sterren, *v. mv.*
FIXEMENT, *adv.* Sterlings, stoutelyk, styf. *Regarder* —. Sterlings bezien.
FIXER, *v. a.* p. *fixcer.* Vaststellen, bepaelen, bestemmen, beraemen. — *le prix.* Den prys bepaelen. — *un jour.* Eenen dag bestemmen. — *ses regards sur q. q.* De ongen op iemand vestigen. —, (phys.). Vast *of* onvluytig maeken. Se —. Zich ergens aen vasthouden *of* verbinden; zich ergens ter woon nederzetten.
FIXITÉ, *f.* Vastheyd, *v.* — (t. de chim.). Onvluytigheyd, *v.*
FLACCIDITÉ, *f.* (méd.). Verslapping, slapheyd, *v.*
FLACHE, *f.* Inzakking der kasseyen, *v.* —, (charp.). Wankant, *m.*, wanzydo (van een stuk hout), *v.*
FLACHEUX, **EUSE**, *adj.* (charp.). Wankantig, wanzydig. *Bois* —. Wankantig hout, hout dat niet gekantregt is.
FLACON, *m.* Flesch, flakon, *v.*
FLAGELLANTS, *m. pl.* (fanatiques). Geeselaers, geeselbroeders (die zich in het publiek geeselden), *m. mv.*
FLAGELLATION, *f.* Geeseling, *v.*
FLAGELLER, *v. a.* Geeselen. *Se* —. Zich geeselen.
FLAGEOLET, *m.* p. —*jolè.* Fluytje, *o.*
FLAGEOLEUR, *m.* Fluytjesspeéler, *m.*
FLÂGNER, *v. n. voyez* Niaiser.

Digitized by Google

FLÂGNEUR, EUSE, *adj.* et *s.* *voyez* NEAIS.

FLAGORNER, *v. n.* (fam.). Oorblaezen, aenbrengen, overdraegen, flikflooyen.

FLAGORNERIE, *f.* (fam.). Oorblaezery, oorblaezing, aenbrenging, flikflooyery, *v.*

FLAGORNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Oorblaezer, die iets aenbrengt, flikflooyer, *m.*; oorblaesster, flikflooyster, *v.*

FLAGRANT, *adj. m.* *En — délit.* Op heeter daed, op het feyt.

FLAINE, *f.* p. *flé—.* Soórt van tyk, *v.*

FLAIR, *m.* Fynen reuk der dieren, byzonder der jagthonden, *m.*

FLAIRER, *v. a.* p. *flé—.* Rieken, ruyken. —, (fig. *et* fam.). Voóruytgevoelen, voórzien.

FLAIREUR, *m.* (fam.). Schuymlooper, panlikker, tafelschuymer, *m.*

FLAMAND, E, *adj.* et *s.* Vlaemsch, nederduytsch. —, *m.* Vlaeming, *m.* —, *f.* Vlaemsche, *v.* *Le —, la langue —e.* Het vlaemsch *of* nederduytsch, de vlaemsche *of* nederduytsche tael. *A la —e.* Op zyn vlaemsch.

FLAMANT, FLAMMANT, *m.* Flamingo (zekeren vogel), *m.*

FLAMBANT, E, *adj.* Vlammend, in volle vlam.

FLAMBART, *m.* p. *flanbar.* Smoorder (koól), *m.* —, (mar.). Dwaellicht, lichtvuer (aen de masten), *o.*

FLAMBE, *f.* (bot.). Lisch, *o.*, lischbloem, *v.*

FLAMBÉ, *m.* Zeeschelp, *v.* —. PAPILLON DE JOUR. Dagkapel, *v.*

FLAMBÉ, E, *adj.* (fam.). Verlooren, bedorven.

FLAMBEAU, *m.* p. *flanbô.* Flambeeuw, fakkel, toórts; keérs, *v.*, waslicht, *o.*; kandelaer, *m.*

FLAMBER, *v. a.* Zengen, afzengen, bedruypen, boven de vlam houden. — *la volaille.* Het gevogelte afzengen. —, *v. n.* Vlammen, vlam geéven, flikkeren.

FLAMBERGE, *f.* (iron.). Degen, *m.*, rapier, *o.* *Mettre — au vent.* Den degen trekken.

FLAMBOYANT, E, *adj.* Vlammend, flikkerend. *Epée —e.* Vlammend zweérd, *o.* *Comète —e.* Eene flikkerende comeét *of* steêrtsterre.

FLAMBOYER, *v. n.* Flikkeren, schitteren, glinsteren.

FLAMBURES, *f. pl.* (teint.). Plekken, vlekken (in de stoffen doór het verwen veroorzaekt), *v. mv.*

FLAMINE, *m.* (antiq.). Priester van Jupiter, Mars *of* Romulus (by de oude Romeynen), *m.*

FLAMME, *f.* Vlam, *v.* *La maison fut dévorée par les —s.* Het huys wierd doór de vlammen vernield. JETER FEU ET — (fig.). Hevig vertoórnd zyn. —, (mar.). Wimpel, *m.*, wimpelylag, *v.* —. Peêrdenvlym, *v.*, smids laetyzer, *o.*

FLAMMÈCHE, *f.* Vonk, sprankel, *v.*, vonksken, *o.*; (dief aen eene keêrs), *m.*

FLAMMEROLE, *f.* Dwaellicht, vuerig locht verschynsel, *o.*

FLAMMETTE, *f.* Snap, laetvlym, *v.*; laetyzer, *o.*

FLAN, *m.* Vlade, vlaey, *v.* — (monn.). Ronde plaet, schyf goud *of* zilver (om gemunt te worden), *v.*

FLANC, *m.* p. *flan.* Zyde (gedeelte des lichaems), *v.* *Le — d'un vaisseau.* De zyde van een schip. — (t. de guerre). *Prendre l'ennemi en —.* Den vyand in de flank, van ter zyde aenvallen. SE BATTRE LES —s (fig. *et* fam.). Alle mogelyke moeyte doen.

FLANCHET, *m.* p. *—chè.* Ribbenstuk (van eenen os); zystuk (van eenen stokvisch, van eenen kabeljauw), *o.*

FLANCHIS, *m.* (t. de blas.). Kleyn sint Andries-kruys, *o.*

FLANCONNADE, *f.* (escr.). Zystoot, steék in de zyde, *m.*

FLANDRE, *f.* Vlaenderen, *o.*

FLANDRELET, *m.* p. *—lè.* Soórt van toert *of* taert, *v.*

FLANDRIN, *m.* (fam.). Scherminkel (lang en mager mensch), *m.*

FLANELLE, *f.* p. *—nèle.* (étoffe). Flenel, *v.*

FLANQUANT, E, *adj.* *Angle —.* Zyhoek, strykhoek, *m.*

FLANQUER, *v. a.* (t. de fortif.). Van ter zyde dekken *of* beschutten, flankeéren. — UN SOUFFLET (pop.). Eenen kaekslag geéven. SE —, (fam.). Zich stellen, nederzitten, vallen.

FLAQUE, *f.* p. *—ke.* Poel, plas, *m.*

FLAQUÉE, *f.* p. *—ké.* (fam.). Smeét van nat, *m.*

FLAQUER, *v. a.* (fam.). Kletsen, begieten, bestorten. — *un verre d'eau au visage.* Een glas water in het aengezigt kletsen.

FLASQUE, *adj.* Slap, zwak, kragteloos, week, mat. —, *f.* Kruydkoker, *m.* —, *m.* Zystuk van eene affuyt, *o.*

FLATIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Muntstukken plat slaen.

FLATOIR, *m.* p. *—toar.* Munthamer, *m.*

FLÂTRER, *v. a.* — *un chien.* Eenen hond voór het voórhoofd branden.

FLÂTRURE, *f.* (t. de vén.). Vergerplaets (van eenen haes *of* wolf), *v.*

FLATTER, *v. a.* p. *flater.* Vleyen, streelen, pluymstryken, liefkoózen. — (t. de peint.). — *un portrait.* Een portret, een afbeeldsel fraeyer schilderen dan den persoon is. —, EXCUSER. Verschoonen. *Se —.* Zich vleyen, vertrouwen, zich inbeélden.

FLATTERIE, *f.* Vleyery, liefkoózery, pluymstrykery, streeling, *v.*

FLATTEUR, EUSE, *adj.* et *s.* Vleyend, streelend, aengenaem. —, *m.* Vleyer, pluymstryker, *m.* —, *f.* Vleyster, pluymstrykster, *v.* *Les plus dangereux ennemis des princes sont les —s.* De gevaerlykste vyanden der vorsten zyn de vleyers.

FLATTEUSEMENT, *adv.* Op eene streelende, vleyende wyze.

FLATUEUX, EUSE, *adj.* (méd.). Winderig, windagtig, opblaezend.

FLATUOSITÉ, *f.* Winderigheyd, windagtigheyd, opgeblaezenheyd, *v.*, wind, *m.*

FLÉAU, *m.* p. *fléô.* Vlegel, dorschvlegel; waegbalk; yzeren sluytboom, *m.* —, (fig.). Geesel, *m.*, plaeg, kastyding, tugtroede, *v.* *La peste, la guerre et la famine sont les trois —x de Dieu.* De pest, oórlog en hongersnood, zyn de dry tugtroeden Gods.

FLÈCHE, *f.* Pyl, schigt, *m.* — *à feu.* Vuerpyl. —, POINTE D'UN CLOCHER. Torenspits, *v.* en *o.*, torennaeld, *v.* — (d'une voiture). Boom, *m.* —, (fortif.). Ravelyn, *o.* — *de lard.* Eene zyde spek. NE SAVOIR DE QUEL BOIS FAIRE — (fig. *et* fam.). Geenen raed *of* geene uytkomst weéten, niet meer weéten wat beginnen.

FLÉCHIR, *v. a.* et n. Buygen, krommen. — *les genoux.* De kniën buygen. —, (fig.). Beweégen, verbidden; vermurwen. *Rien n'est capable de le —.* Niets is in staet om hem te beweégen.

FLÉCHISSABLE, *adj.* Buygzaem, buygbaer, taey.

FLÈCHISSEMENT, *m.* Buyging, *v.* — *des genoux.* Kniebuyging, *v.*

FLÉCHISSEUR, *s.* et *adj.* *m.* *Muscle —.* Buygspier der knie, *v.*

FLEGMAGOGUE, *adj.* et *s.* p. *flègmagho—.* (t. de méd.). Slymafdryvend. —, *m.* Slymafdryvend geneésmiddel, *o.*

FLEGMASIE, *f.* (méd.). Ontsteéking, *v.*

FLEGMATIQUE, *adj.* et *s.* Slymagtig, slymerig, fluymagtig. —, (fig.). Koudvogtig, koelbloedig, ongevoelig, onaendoenlyk. *C'est un —.* Hy is een koel, onaendoenlyk mensch.

FLEGME, *m.* Slym, *o.*, slymagtigheyd, fluym, *v.* —, (chim.). Wateragtige stoffe, *v.* —, (fig.). Bedaerdheyd, koelmoedigheyd, *v.*

FLEGMON, *m.* Bloedzweêr, bloedvin, *v.*, bloedgezwel, *o.*

FLEGMONEUX, EUSE, *adj.* Bloedzweêragtig.

FLESSINGUE, *f.* (ville). Vlissingen.

FLET, FLÉTAN, *m.* (poisson). Soórt van bot *of* schol, *v.* (eerd.

FLÉTRI, E, *adj.* Geschonden, on-

FLÉTRIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Doen verslensen *of* verwelken. *Le hâle flétrit les fleurs.* De grote zonnehitte doet de bloemen verslensen. —, (fig.). Schenden, onteeren. —, ABATTRE, DÉCOURAGER. Moedeloos maeken, bedroeven. —, MARQUER D'UN FER CHAUD. Branden. SE —. Verslensen, verwelken, verschieten, vergaen; zich onteeren.

FLÉTRISSANT, E, *adj.* Onteerend, schandelyk.

FLÉTRISSURE, *f.* p. *—çure.* Verslensing, verwelking, *v.* —, (fig.). Krenking (van eer), schandvlek, *v.* — (psl.). Brandmerk (op de schouders), *o.*

FLEUR, *f.* Bloem, *v.*; bloesem, bloey, *m.*, bloeysel, *o.* — *printanière.* Lentebloem. *Un bouton à —, de —.* Eenen bloemknop, *m.* *Les arbres sont en —.* De boomen staen in bloey. — *de farine.* Bloemmeél, *o.* — (fig.). Bloey, glans, *m.* *Etre à — de ses jours.* In den bloey zyn, jaeren zyn. —, ÉLITE, CHOIX. Bloem, *v.*, puyk, het beste, *o.* A —, AU NIVEAU, *adv.* Gelyk, gelyks. *A — terra.* Gelyk den grond, met den grond gelyk. *A — d'eau.* Waterpas, gelyk, met het water. *A —.* Gebloemd.

FLEURAGE, *m.* Gorten zemel, zem van gort, *v.*

FLEURAISON, *f.* p. *—rèzon.* Bloeywording, *v.*; bloemtyd, bloeytyd, *m.*

FLEURDÉLISER, *v. a.* Met leliën oversieren, beschilderen. Eertyds het gerechtelyk lelie-brand merken (in Frankryk).

FLEURÉ, E, *adj.* (blas.). Met bloemen omringd *of* versierd.

FLEURER, *v. n.* Rieken, reuk zich geéven.

FLEURET, *m.* p. *—rè.* Floret, *o.*, floretzyde, *v.* *Fil de —.* Floretgaren, —, EPÉE D'ESCRIME. Floret, *o.*, scherpdegen, *m.*

FLEURETTE, *f.* Bloemeken, *o.* — Minnepraet, *m.*, liefkoózingen, *mv.*; streelende woórden, *v. mv.*

FLEURI, E, *adj.* Bloeyend, in bloeistaende. TEINT — (fig.). Bloóiende gelaet, jeugdig aengezigt, *o.* DISCOURS —. Versierde *of* opgepronkte rede, *v.*

FLEURIR, *v. n.* (word geconj. als *finir*). Bloeyen, in bloey staen; eenen bloeyenden staet zyn.

FLEURISME, *m.* Liefhebbery van bloemen, *v.*

FLEURISSANT, *adj.* Bloeyend.

FLEURISTE, *s. m.* et *adj.* Bloemist, liefhebber van bloemen; bloemschender, *m.* *Jardinier —.* Bloemist, *m.*

FLEURON, *m.* (bot.). Bloemeken, bloemwerk, bloemsieraed, loofwerk, *o.*

FLEURONNÉ, E, *adj.* (bot.). Uitverscheydene bloemekens samengesteld, gebloemd, met bloemwerk.

FLEUVE, *m.* Vloed, stroom, *m.*, groote rivier, *v.*

FLEXIBILITÉ, *f.* p. *flèksi—.* Buyzaemheyd, gedweeheyd, *v.*

FLEXIBLE, *adj.* Buygzaem, gedweet.

FLEXION, *f.* Buyging, bogt, *v.*

FLEXUEUX, EUSE, *adj.* Bogtig, kronkelgeboógen.

FLEZ, *m.* *voyez* FLET. (schip.

FLIBOT, *m.* p. *—bô.* Vlieboot, fluyt.

FLIBUSTIER, *m.* Vrybuyter, seeroover in de americaensche wateren, *m.*

Digitized by Google

FLIN, *m.* Dondersteen, *m.*
FLIPOT, *m.* (charp.). Houten lasch, *v.*, dekstuk, *o.*
FLOCON, *m.* Vlok, *v.* — *de neige.* Vlok sneeuw, sneeuwvlok.
FLORAISON, *f.* p. —*zèzon.* Bloemtyd, bloeytyd, *m.*
FLORAL, E, *adj.* Van eene bloem. *Feuille —e.* Bloemblad, *o.*
FLORALES, *f. pl.* Feesten ter eere van Flora, *v.* en *o. mv.*
FLORAUX, *adj. m. pl.* p. *florô.* Spelen ter eere van Flora (by de Romeynen), *o. mv.*
FLORE, *f.* Flora, bloemgodin, tuyngodin, *v.*; bloemboek, *m.* en *o.*; bloembeschryving, *v.*
FLORÉAL, *m.* 8e MOIS DE L'ANNÉE RÉPUBLICAINE). Bloeymaend, *v.*
FLORÉE, *f.* Middensoórt van indigo, *v.*
FLORENCE, *f.* Florentiën. —, *m.* Taffas, *o.*
FLORENCÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Als eene lelie eyndigend.
FLORENTIN, E, *adj.* et *s.* Florentiensch. —, *m.* Florentien, *m.* —, *f.* Florentiensche, *v.*
FLORENTINE, *f.* Soórt van zydestoffe, *v.*
FLORES. FAIRE — (fam.). Veél geld verteéren, grooten zwier maeken.
FLORETONNE, *f.* Soórt van spaensche wol, *v.*
FLORIN, *m.* Gulden, *m.*
FLORIPARE, *adj.* Bloemdraegend, bloemen voortbrengend.
FLORISSANT, E, *adj.* Bloeyend. *Un état —.* Eenen bloeyenden staet.
FLORISTE, *m.* Bloembeschryver, *m.*
FLOSCULEUX, EUSE, *adj. voyez* FLEURONNÉ.
FLOT, *m.* p. *flô.* Golf, baer, *v.*, vloed, *m.* *Les —s de la mer.* De zeegolven. —, FLUX ET REFLUX. Vloed en ebbe. —, TRAIN DE BOIS, RADEAU. Vlot, houtvlot, *o.* ETRE à —. Dryven, vlotten. —s, FOULE. Gewoel, gedrang, *o.*, groote menigte, *v.* *Au travers des —s du peuple.* Midden door de menigte van het volk. —s, ABONDANCE. Overvloed, *m.* *A —s.* In overvloed.
FLOTRES, *m. pl.* (t. de pap.). Wollen lappen, *m. mv.*
FLOTTABLE, *adj.* Vlotbaer, vloeybaer. *Ruisseau —.* Beék waerop een houtvlot dryven kan.
FLOTTAGE, *m.* Het afvaeren van een houtvlot, *o.*
FLOTTAISON, *f.* p. —*tèzon.* Uytwatering, *v.*; gedeelte van het schip gelyk het water, *o.*
FLOTTANT, E, *adj.* Dryvend, vlot. *Arbres —s.* Dryvende boomen. —, (fig.). Onzeker, ongestadig, wankelbaer. *Courage —.* Wankelend gemoed. *Esprit —.* Ongestadigen geest.
FLOTTE, *f.* Vlóót, scheépsvlóót, *v.* *Equiper une —.* Eene vlóót uytrusten, bemannen.
FLOTTÉ, *adj. Bois —.* Vlothout, *o.*
FLOTTEMENT, *m.* (t. mil.). Golvenvormige beweéging (van krygsvolk), *v.*
FLOTTER, *v. n.* Dryven, vlotten, op het water dryven; vliegen, zweéven, zwieren. —, (fig.). Wankelen, wyfelen, onzeker *of* ongestadig zyn. *Il flotte entre la crainte et l'espérance.* Hy zweéft, dobbert tusschen vrees en hoóp.
FLOTTEUR, *m.* Vlottenmaeker, *m.*
FLOTILLE, *f.* Kleyne scheépsvlóót, *v.*
FLOU, *adv.* *Peindre —.* Zagt schilderen.
FLOUETTE, *f.* *flouète.* (mar.). Topstander, *m.*, het voentje op een schip, *o.*
FLOUIN, *m.* Zeker schip, *o.*
FLUANT, *adj. m.* *Papier —.* Vloeypapier, *o.*
FLUCTUATION, *f.* Golvende beweéging der vogten, *v.* —, (fig.). Verscheydenheyd, ongestadigheyd; gedueerige ryzing en daeling der pryzen. — *des opinions.* Verscheydenheyd der gevoelens. — *des denrées.* Het ryzen en daelen der levensmiddelen.
FLUCTUEUX, EUSE, *adj.* In geweldige en tegenstrydige beweéging.
FLUER, *v. n.* Vlieten, vloeyen, stroomen. *La mer flue et reflue.* De zee loopt op en af.
FLUET, ETTE, *adj.* Teeder, zwak.
FLUEURS, *f. pl.* (t. de méd.). Maendstonden, *m. mv.*
FLUIDE, *adj.* et *s.* Vloeyend, vloeybaer. —, *m.* Vloeystof, *v.*
FLUIDITÉ, *f.* Vloeybaerheyd, *v.*
FLUORIQUE, *adj.* *Acide —.* Vloeyspaethzuer dat het glas ontbind.
FLUORS, *m. pl.* Vloeykristallen, *o. mv.*
FLÛTE, *f.* Fluyt, *v.* *Les noix d'une —.* De stukken eener fluyt. *Jouer de la —.* Op de fluyt speélen, fluyten; fluytregister (in een orgel), *o.*; fluytspeéler, *m.* —, NAVIRE. Fluyt, *v.*, fluytschip, *o.*
FLÛTÉ, E, *adj.* *Voix —ée.* Zagte, liefelyke stem, *v.*
FLÛTER, *v. n.* (iron.). Fluyten, op de fluyt speélen. —, (pop.). Drinken, zuypen.
FLÛTEUR, *m.* (iron.). Fluyter, fluytspeéler, *m.*
FLUVIAL, E, *adj.* Van de stroomen *of* rivieren. *Navigation —e.* Scheépsvaert op de rivieren.
FLUVIATILE, *adj.* *Plante —.* Riviergewas, *o.* *Coquillage —.* Rivierschelpvisch, *m.*
FLUX, *m.* p. *flû.* Vloed, *m.*, wassend water, *o.* *Le — et reflux de la mer.* Den vloed en ebbe der zee. — *de sang.* Bloedvloed, *m.* — *de ventre* (diarrhée). Buykloop, *m.* — *de bouche.* Kwyling, *v.*, speekselvloed, *m.* — DE PAROLES (fam.). Overvloed van woórden. *Il a le — de bouche.* Hy is zeer wel bespraekt; hy kan goed praeten.
FLUXION, *f.* p. *flukcion.* Zinking, valling, *v.*, hoofdvloed, hersenvloed, *m.*
FLUXIONNAIRE, *adj.* p. *flukcionère.* Met zinkingen gekweld. (punt.
FOCAL, E, *adj.* (opt.). Van het strael.
FOCILE, *m.* Armpyp, beenpyp, *v.*
FOÈNE, *f.* Elger, steékelger, *m.*, paelingsscheér, *v.*
FOETUS, *m.* Ongeboórene vrugt, *v.*
FOI, *f.* p. *foa.* Geloof, *o.* *La — chrétienne.* Het christen geloof, *o.* *Profession de —.* Geloofsbelydenis, *v.* *Ajouter —.* Geloof geéven, gelooven. *Digne de —.* Geloofweérdig. —, PROBITÉ, FIDÉLITÉ À SES PROMESSES. Trouw, getrouwheyd, *v.*, woórd, *o.*, belofte, *v.* *Bonne —.* Goede trouw, opregtheyd, *v.* *Mauvaise —.* Kwaede trouw, trouweloosheyd, *v.* *Garder sa —.* Zyn woórd houden. *Ma —, par ma —.* In waerheyd, waeragtig. *De bonne —.* Ter goeder trouw, opregtelyk. —, TÉMOIGNAGE, ASSURANCE. Geloof, *o.*, verzekering, getuygenis, *v.* *En — de quoi.* Ter getuygenis *of* ter oorkonde van hetwelk.
FOIE, *m.* p. *foâ.* (viscère). Lever, *v.*
FOIN, *m.* Hooy, *o.* —! *interj.* Fi! (pop.). Foey!
FOIRE, *f.* p. *foare.* Jaermerkt, kermis, mis, *v.* —, (pop.). Buykloop, *m.*
FOIRER, *v. n.* (pop.). Den buykloop hebben.
FOIREUX, EUSE, *adj.* et *s.* (fam.). Die den buykloop heéft.
FOIROLLE, *f.* (plante). Bingelkruyd, *o.*
FOIS, *f.* p. *foa.* Mael, *v.* en *o.*; reys, *v.*, keer, *m.* *Cent —.* Honderdmael. *Plusieurs —.* Verscheydene reyzen. *Une —.* Eenen keer, eens. *Une — autant.* Eens zoo veél. *Une — pour toutes.* Eens voór al. *A la —.* In eenen keer, te gelyk. *De — à autre.* Somtyds, somwylen, van tyd tot tyd. *Tant de —.* Zoo dikwils, zoo menigmael. TOUTE —, *conj.* Nogtans, egter, evenwel.
FOISON, *f.* p. *foason.* (fam.). Overvloed, *m.*, groote menigte, *v.* *A —.* In overvloed.
FOISSONNER, *v. n.* In overvloed zyn, overvloeyen.
FOL, FOU, FOLLE, *adj.* et *s.* Gek, zot, dwaes, zinneloos, mal. — *amour.* Zotte liefde, *v.* — *espoir.* Dwaeze hoóp, *v.* —, GAI, BADIN. Vrolyk, kortswylig, dertel. —, SIMPLE, CRÉDULE. Onnoozel, eenvoudig, ligtgeloovig. *Etre — de.* Verzot zyn op. FOLLE FARINE. Stofmeél, *o.* —, *m.* Gek, zot, dwaes, *m.* —, *f.* Gekkin, zottin, malloot, *v.* LES FOUS ET LES ENFANTS PROPHÉTISENT (prov.). Gekken en kinderen zeggen de waerheyd. GARDE —. Leuning aen eene brug, *v.*
FOLÂTRE, *adj.* Dertel, vrolyk, mal, boertig, snaeksch, klugtig.
FOLÂTREMENT, *adv.* Dertelyk, op eene dertele, boertende wyze.
FOLÂTRER, *v. n.* Dertelen, mallen, stoeyen, dertel zyn.
FOLÂTRERIE, *f.* Dertelheyd, snaekery, klugt, *v.*
FOLIACÉ, E, *adj.* Bladaerdig.
FOLIAIRE, *adj.* Van een blad.
FOLIATION, *f.* Blading; bladschieting, *v.*
FOLICHON, ONNE, *adj.* et *s.* (fam.). Dertel, koddig, mal, vrolyk, lustig.
FOLICHONNER, *v. n.* *voyez* FOLÂTRER.
FOLIE, *f.* Zotheyd, zottigheyd, gekheyd, dwaesheyd, malheyd, *v.* A LA —. Bovenmaete. —s. Buytenspoórigheden, *v. mv.*
FOLIÉ, E, *adj.* (bot.). Gebladerd. — (t. de chim.). In kleyne bladjes gebragt *of* bereyd.
FOLIFORME, *adj.* Bladvormig.
FOLIPARE, *adj.* Bladeren alleen voortbrengend.
FOLIO, *m.* — *recto.* De regterzyde. — *verso.* De linkerzyde. *In —, livre in —.* Foliant, *m.*, boek in folio, *m.* en *o.*
FOLIOLES, *f. pl.* Bladjes, *o. mv.*
FOLLE-ENCHÈRE, *f.* *voyez* ENCHÈRE.
FOLLEMENT, *adv.* Dwaesselyk, zottelyk, gekkelyk, op eene dwaeze, zotte wyze.
FOLLET, ETTE, *adj.* p. *folè, —ète.* Een weynig kinderagtig, gek *of* zot; dertel, vrolyk, mal. FEU —. Dwaellicht, *o.* POIL —. Vlasbaerd, *m.* —, *m.* ESPRIT —. Spook, *o.*, nagtgeest, *m.*
FOLLICULAIRE, *adj.* et *s. m.* p. *folikulère.* (iron.). Dagbladschryver, *m.*
FOLLICULE, *m.* (t. d'anat.). Blaesken, *o.* —, *f.* (t. de bot.). Zaedhuysken der bloemen, *o.*
FOLLICULEUX, EUSE, *adj.* (t. d'anat.). Blaeskensagtig.
FOMENTATION, *f.* (méd.). Stoóving, pap, *v.* *Appliquer une — à chaud.* Eene warme pap opleggen.
FOMENTER, *v. a.* Stoóven, pappen. —, (fig.). Onderhouden, voeden, aenstoóken. — *l'amitié.* De vriendschap onderhouden. — *la discorde.* De tweedragt aenstoóken, aenhitsen.
FONÇAILLES, *f. pl.* Onderlaeg (van een bed), *v.*
FONCÉ, E, *adj.* Donker, hoog. *Couleur —ée.* Donker koleur. *Bleu —.* Donkerblauw. —, RICHE. Ryk, schatryk. —, HABILE. Bekwaem, gegrond, vast (in eenige geleerdheyd).
FONCÉE, *f.* Holte in eene leygroef, *v.*
FONCER, *v. a.* Bodemen. — *une futaille.* Den bodem in een vat zetten. —, REMBRUNIR. Donker maeken, hooger van koleur maeken. —, *v. n.* Geld verschaffen. — SUR. Aenvallen. — *sur l'ennemi.* Op den vyand aenvallen. (schuyt, *v.*
FONCET, *m.* p. —*cè.* Lange rivier-
FONCIER, ÈRE, *adj.* Van den grond *of* eygendom. *Rente —ère.* Grondrente. —, HABILE. Bekwaem, gegrond, vast (in eenige weétenschap). —, *m.* BIEN-FONDS. Grondgoederen, *o. mv.*

Digitized by Google

FONCIÈREMENT, *adv.* Grondig, grondiglyk, in den grond.

FONCTION, *f.* Natuerlyke werking (der ingewanden, planten, enz.), *v.* —, (fig.). Bediening, ambtsverrigting, *v.*, ambt, *o.*; pligt, *v.*

FONCTIONNAIRE, *m.* p. *fonkcionère.* Bedienden, ambtenaer, *m.* — *public.* Openbaeren bedienden.

FOND, *m.* p. *fon.* Grond, bodem, *m.* *Le — d'un tonneau.* Den bodem van een vat. *Le — de la mer.* Den bodem, grond der zee. *Au — des abîmes.* In den diepsten afgrond. *Aller au —, à —.* Te gronde gaen. *Couler à —.* In den grond booren. — *de cale.* Ruym (van een schip), *o.* — *d'une forêt, d'un bois.* Het diepste van een bosch. *Le — d'une allée.* Het eynde van eene laen *of* dreéf. — *d'un carrosse.* Het agterste van eene koets. *Prendre —.* Het anker werpen. *Le — d'un pays.* Het afgelegenste gedeelte eens lands. *Faire — sur.* Staet maeken op. *A —.* In den grond, grondelyk, grondelings. *Au —.* In den grond, eygenlyk, alles wel ingezien. *De — en comble.* Geheel en al, in den grond, van beneden tot boven, het onderste boven.

FONDAMENTAL, E, *adj.* Grondig, grondstellig, voórnaemste. *Pierre —e.* Grondsteen, *m.* *Loi —e.* Grondwet, *v.* *Règle —e.* Grondregel, *m.*

FONDAMENTALEMENT, *adv.* Grondiglyk, op gronden berustende.

FONDANT, E, *adj.* et *s.* Smeltend, sappig. *Poire —e.* Sappige peêr. —, Dissolvant. Ontbindend, oplossend. —, *m.* (t. de méd.). Scheymiddel, ontbindmiddel, *o.* — (t. de chim.). Stoffe die het smelten verhaest, *v.*

FONDATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Stigter, opregter, grondlegger, *m.*; stigtster, grondlegster, *v.*

FONDATION, *f.* Grondlegging, *v.*, grondslag, *m.*, grondvest, *v.* *La — d'un empire.* De grondlegging van een ryk. —, (fig.). Stigting, opregting, *v.* *La — d'un bâtiment, d'une ville, d'une école.* De stigting van een gebouw, van eene stad, de opregting eener schoól. —, Legs pieux. Fondatie, *v.*

FONDE, *f.* (t. de mar.). Reede, *v.*

FONDÉ, E, *adj.* et *s.* (prat.). Belast. — *de procuration.* Met volmagt voórzien. — *de pouvoir.* Gemagtigden, zaekgelastigden, *m.*

FONDEMENT, *m.* Grond, *m.*, grondlegging, grondvest, *v.* *Jeter les —s.* Den grond leggen. —, (fig.). Grond, grondslag, grondregel, *m.*, beginsel, *o.*; oorzaek, reden, *v.* —, Anus. Aersgat, *o.*

FONDER, *v. a.* Grondvesten, bouwen, den grond leggen, stigten, gronden. — *q. q. de procuration.* Iemand volmagt geéven. —, Donner des fonds, doter. Fondeéren. Se —. Steunen, geground zyn. *Se — en exemples, en raisons.* Zich op voórbeélden, op goede redenen gronden.

FONDERIE, *f.* Gietery, smeltery, *v.*, giethuys, smelthuys, *o.*; gietkonst, *v.*

FONDEUR, *m.* Gieter, smelter, *m.*

FONDIS, *m.* p. —*di.* Inzakking, instorting, *v.* (tery, *v.*

FONDOIR, *m.* p. —*doar.* Roetsmel-

FONDRE, *v. a.* Smelten, gieten. — *du plomb.* Lood smelten. — *du beurre.* Boter smelten. — *des canons.* Kanonnen gieten. —, *v. n.* Maigrir. Vermageren, inager worden. *Il est bien fondu depuis quelque temps.* Hy is sedert eenigen tyd zeer afgenomen, vermagerd. — en larmes (fig.). In traenen smelten, bitterlyk weenen, — sur. Aenvallen op. —, S'affaisser. Inzakken, instorten, inzinken, verzinken. —, se —. Smelten, smilten. *La neige se fond.* Den sneeuw smelt. Se —, (fig.) disparaître. Verdwynen, vergaen.

FONDRIÈRE, *f.* Holte, diepte, *v.*; modderkuyl, *m.*, moeras, *o.*

FONDRILLES, *f. pl.* Grondsop, *o.*

FONDS, *m.* p. *fon.* Grond, *m.*, land, erf, *o.* *Bien —.* Grondgoederen, *o. mv.* —, Somme d'argent. Geldsomme, *v.* *Bailleur de —.* Geldschieter, *m.* —, Capital. Hoofdsomme, *v.*, kapitael, *o.* *Placer de l'argent à — perdu.* Geld op lyfrente beleggen, geéven. *Etre bien en —.* Goed by kas zyn. —, (fig.). Abondance. Overvloed, *m.* *Grand — d'esprit.* Groot verstand. —, Marchandises d'une boutique. Winkelgoederen, *o. mv.*

FONDU, E, *part. passé* de Fondre.

FONGER, *v. n.* Doórslaen (van papier spr.).

FONGIBLE, *adj.* Dat by het gewigt, by maet *of* getal verkogt word.

FONGITE, *f.* Kampernoeliesteen, *m.*

FONGUEUX, EUSE, *adj.* Sponsagtig, zwamagtig.

FONGUS, *m.* (méd.). Sponsagtigen uytwas, *m.*

FONTAINE, *f.* p. —*tène.* Fonteyn, bron, springader, wel, *v.* *Le jet d'une —.* Strael eener fonteyn. —, Vase pour l'eau. Watervat, *o.*, waterbak, *m.*, fonteyn, *v.* —, Robinet. Kraen, *v.*

FONTAINIER, *m.* p. —*tènié.* Fonteynmaeker; fonteynmeester, *m.*

FONTANELLE, *f.* Bekkeneelnaed, *m.*

FONTANGE, *f.* Strik, *m.*, lint, *o.*

FONTE, *f.* Smelting, gieting, *v.*, het smelten, het gieten, *o.* —, Métal fondu. Gesmolten metael, kopermengsel, *o.* *Canon de —.* Kanon van gegoóten koper. *De la —.* Gegoóten yzer. *La — des neiges.* Het smelten van den sneeuw. —, (impr.). Geut, *v.*, alle de drukletters van dezelfde soórt, *v. mv.* —, (t. de peint.). Zagtheyd *of* schoone overeenkomst der koleuren, *v.*

FONTENIER, *m.* Fonteynmeester, opzigter der fonteynwerken, *m.*

FONTICULE, *m.* (chir.). Zygat, *o.*

FONTS, *m. pl.* p. *fon.* Vont, doopvont, *v.* *Tenir un enfant sur les —.* Een kind ten doop houden *of* heffen.

FOQUE, *m.* (t. de mar.). Fokkezeyl, *o.*

FOR, *m.* Gerechtshof, *o.*, rechtbank, *v.* — *extérieur.* Wereldlyke rechtbank. — *intérieur.* Innerlyke rechtbank, *v.*, geweéten, *o.*

FORAGE, *m.* Opening eener ley- *of* schaliegroef, *v.* *Le — des canons.* Het uytbooren der kanons.

FORAIN, E, *adj.* Vremd, uytlandsch, uytheémsch. *Marchand —.* Vremden koopman (ter jaermerkten, enz.). *Traite —e.* Tol voór den in- en uytvoer der goederen, *m.*

FORBAN, *m.* Kaper, zeeroover, vryhuyter, *m.*

FORÇAGE, *m.* Overwigt (der muntstukken), *o.*

FORÇAT, *m.* p. —*ça.* Roeyslaef, galeyboef, *m.*

FORCE, *f.* Kragt, sterkte, *v.* — *de corps.* Lichaemskragt. —, Puissance. Magt, *v.* *User de —.* Geweld, magt gebruyken. —, Solidité. Vastheyd, sterkheyd, *v.* —, Energie. Kragt, *v.*, nadruk, *m.* *Ce mot a beaucoup de —.* Dit woórd heéft veél nadruk, kragt. —, Violence. Geweld, *o.*, dwang, *m.* *Maison de —.* Verbeterhuys, tugthuys, *o.* *Faire — de rames.* Sterk roeyen. *Par —.* Doór dwang. *A toute —.* Met kragt en geweld. *A — de coups.* Doór de menigte van slagen. —, Faculté, propriété, vertu. Kragt, magt, *v.*, vermogen, *o.* —, Courage, fermeté. Moed, *m.*, klockmoedigheyd, dapperheyd, *v.* —s, troupes. Krygsmagt, magt, *v.* —s. Droogscheêrderscheêr, *v.* —, *adv.* Beaucoup. Veél. — *argent.* Veél geld. — *amis.* Veele vrienden.

FORCÉ, E, *adj.* Gedwongen, genoodzaekt. —, (fig.). Gedwongen, styf, gemaekt, onnatuerlyk, hard.

FORCÉMENT, *adv.* Doór *of* met geweld.

FORCENÉ, E, *adj.* et *s.* Baezend, dol, uytzinnig, woedend.

FORCEPS, *m.* Tang, verlostang, *v.*, zeker heelmeesterswerktuyg, *o.*

FORCER, *v. a.* Dwingen, noodzaeken, geweld aendoen; veroveren, overweldigen. —, (fig.). Overwinnen, bedwingen. —, (fig.). Dwingen, geweld aendoen. — *une clef*, *une serrure.* Eenen sleutel, een slot verdraeyen, openbreéken. — *une porte, une prison.* Eene deur, eene gevangenis openbreéken. — *un cheval.* Een peêrd afjaegen. — *de voiles.* Alle zeylen byzetten. — *de rames.* Met kragt roeyen. Se —. Zich dwingen alle kragten inspannen.

FORCES, *f. pl.* Krygsmagt, *v.*, krygvolk, *o.* —, Grands ciseaux. Groot droogscheêrderssscheêr, *v.*

FORCETTES, *f. pl.* Kleyne droogscheêrderssscheêr, *v.*

FORCIÈRE, *f.* Kleynen vischvyver, *m.*

FORCLORRE, *v. a.* (pal.). Uytsluyten, afwyzen.

FORCLOS, E, *part.* de Forclorre.

FORCLUSION, *f.* (pal.). Uytsluyting, *v.*

FORER, *v. a.* Booren, uytbooren, drillen.

FORERIE, *f.* Kanonboorery, *v.*

FORESTIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Van de bosschen, daertoe behoorend. *Ville —ère.* Woudstad, *v.* —, *m.* Boschwagter, houtvester, *m.*

FORÊT, *m.* p. —*rè.* Boor, drilboor, *v.*; fret, *o.*

FORÊT, *f.* Bosch, woud, *o.*

FORFAIRE, *v. n.* p. —*fère.* Misdoen, misdryven, te kort doen. — à son *honneur.* Zyne eer te kort doen, zyne eer vergeéten. —, *v. a.* — *un fief.* Een leen verbeurbaer maeken.

FORFAIT, *m.* p. —*fè.* Misdaed, *v.*, misdryf, schelmstuk, *o.* —, Vente marché en bloc. Aenbesteéding, *v.* A —. By aenbesteéding. *Donner à —.* Aenbesteéden.

FORFAITURE, *f.* Wanbedryf, pligtverzuym, ambtsmisbruyk, *o.*

* **FORFANTE**, *m.* Zwetser, kwakzalver, *m.* (sery, *v.*

FORFANTERIE, *f.* Kwakzalvery, zwe-

FORGE, *f.* Smidsoven, *m.*; aemboeld *o.*; smids, smeédery; yzersmeltery, *v.*; smelthuys, *o.*; smidswinkel, *m.*

FORGEABLE, *adj.* p. —*jable.* Smeéd-baer.

FORGER, *v. a.* p. —*jer.* Smeéden. — (fig.). Smeéden, verzinnen, verdichten. — *un mensonge.* Eene leuge verzinnen. Se —. Zich inbeélden, zich in het hoofd haelen. —, *v. n.* (man.). Aenslaen.

FORGERON, *m.* Smid, grofsmid, yzersmid, *m.* —, (poisson). Soórt van visch, *m.*

FORGET, *m.* (archit.). Uytstek, *o.*, uytbouwing, *v.*

FORGETER, *v. n.* (archit.). Uytsteeken, uytspringen, overhangen.

FORGEUR, *m.* Smeéder, smid, *m.* — (fig.). Smeéder, uytvinder, verzinner, *m.*

FORHUIR, *v. n.* Op den hoórn blaezen, om de honden terug te roepen.

FORJET, etc. *voyez* Forget, etc.

* **FORJUGEMENT**, *m.* Onrechtveêrdigvonnis, *o.*

* **FORJUGER**, *v. a.* Onrechtveêrdiglyk vonnissen.

FORLANCER, *v. a.* (chasse). Het wild opjaegen, uyt zyn leger doen springen.

FORLIGNER, *v. n.* (v. m.). Ontaerden, verbasteren, afwyken.

FORLONGER, *v. n.* (t. de chasse). Verre voór de honden loopen; verre vlugten.

Digitized by Google

FORMALISER (SE), *v. pr.* Iets kwaelyk neêmen, over iets kwaed worden.
FORMALISTE, *adj.* et *s.* Pligtpleêgend. —, *m.* Pligtpleêger, *m.* —, *f.* Pligtpleêgster, *v.*
FORMALITÉ, *f.* Rechtsgebruyk, *o.*, formaliteyt, *v.*
FORMARIAGE, *m.* (inus.). Ongelyk bouwelyk, *o.*
FORMARIER (SE), *v. pr.* Trouwen met eenen persoon van hoogeren staet.
FORMAT, *m.* Formaet, *o.*
FORMATION, *f.* Vorming, *v.* — (t. de gramm.). Afleyding, vorming, *v.*
FORME, *f.* Vorm, *m.*, gedaente, gestalte, *v.*, satsoen, *o.* *La — d'un homme, d'un animal.* De gedaente van eenen mensch, van een dier. —, Maniers d'être. Vorm. — *de gouvernement.* Regeérings vorm. —, Moules. Leest, vorm, *m.* —, Stalle de chœur. Koorgestoelte, *o.* —, Partie du chapeau. Hoedenbol, *m.* —, (man.). Gezwel agter aen den poot van een peêrd, *o.* — (t. d'impr.). Vorm, *m.* En —. Behoorlyk, volgens de gebruyken, enz. En — de. In de gedaente van. Par — de. By wyze van. Pour la —. Welstaenshalve.
FORMEL, ELLE, *adj.* Uytdrukkelyk, eygenlyk, duydelyk, formeêl.
FORMELLEMENT, *adv.* p. —*mèle*—. Uytdrukkelyk, eygenlyk, duydelyk, formelyk.
FORMER, *v. a.* Vormen, beêlden, gedaente geêven, maeken, formeêren. *Dieu a formé l'homme à son image.* God beêft den mensch naer zyn beêld geschapen. —, Produire. Voortbrengen, maeken. — *de grands desseins.* Groote outwerpen maeken. — *une difficulté.* Eene zwaerigheyd opwerpen. — *des vœux.* Wenschen. — *des plaintes.* Klaegen. —, (fig.). Vormen, onderwyzen, oefenen. — *son fils à la vertus.* Zynen zoön de deugd inprenten. —, Contracter. Aengaen. —, (fig.). Habituer. Gewennen. Se —, prendre une forme. Zich vormen. Se —, (fig.). Zich vormen, gemaekt worden. Se —, s'instruire. Geoefend *of* bekwaem worden.
FORMERET, *m.* p. —*rè*. Boóg (aen gothisch gewelf), *m.*
FORMEZ, *f.* Wyfje der roofvogels, *o.*
FORMI, *m.* (t. de fauc.). Snavelzickte der roofvogels, *v.*
FORMICAIRE, *m.* p. —*lère*. De mieren, *v. mv.*
FORMICANT, *adj. m. Pouls* —. Zwakken, maer raschen pols.
FORMICATION, *f.* Prikkeling, kreveling (in de huyd), *v.* (dugt.
FORMIDABLE, *adj.* Ontzaggelyk, ge-
FORMIER, *m.* p. —*mié*. Leestenmaeker, vormmaeker, *m.*
FORMIQUE, *adj. Acide* —. Muerenzuer, *o.* —, *m.* Verborgene klip, *v.*
FORMER, *v. a.* (t. de vén.). Eenen vogel doen ruyen.
FORMULAIRE, *m.* p. —*lère*. Voórschrift, formulier, *o.*, formulierboek, *m.* en *o.*
FORMULE, *f.* Voórschrift, formulier, *o.*; voórschrift, recept (van eenen geneêsheer), *o.* — (t. d'alg.). Formulier, *o.*
FORMULER, *v. n.* (méd.). Voórschriften maeken, recepten schryven.
FORMULISTE, *m.* Die zich aen de voórschriften houd.
FORNICATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Ontuytigen mans- *of* vrouwspersoon.
FORNICATION, *f.* Ontugt, *v.*
FORNIQUER, *v. n.* Ontugt pleêgen.
FORPAISER, FORPAÎTRE, *v. n.* (t. de chasse). Ver afweyden *of* graezen.
FORS, *prép.* Uytgenomen, behalve, uytgezonderd.
FORSENANT, *adj. Chien* —. Op het wild verbitten hond.
FORT, *m.* p. *for.* Sterkte, schans, *v.* —, Endroit le plus fort. Het sterkste van iets. *Le — d'une forêt.* Het digtste van een bosch. *Au — de l'été, de l'hiver.* Midden in den zomer, in den winter. *Son — est la mémoire.* Zyne geheele bekwaemheyd bestaet in een goed geheugen. *Du — au faible.* Doór malkander.
FORT, E, *adj.* p. *for.* Sterk, kragtig, magtig, struys, kloek. *Il est — de corps.* Hy is sterk van lichaem. —, (fig.). Sterk, kragtig. —, Solide. Sterk. —, Nombreux. Sterk, talryk. *Main —e.* Dwangmiddel, *o.*, gerechtsdwang, *m.* —, Fortifié. Sterk, bevestigd. *Ville —e.* Sterke stad, sterkte, vesting, *v.* —, (fig.). Dik, digt. *Terre —e.* Vette aerde. —, (fig.). Sterk, hevig. —*e fièvre.* Hevige, sterke koórts. —*e douleur.* Hevige smert. —, (fig.). Âcre, piquant. Sterk. *Beurre* —. Sterke boter. *Liqueur —e.* Sterken drank. —, Habile. Ervaeren, bedreêven. *Esprit* —. Vrygeest, *m.* *Un coffre* —. Eene geldkist. —, Energique; offensant. Hard, beledigend. Se faire — de. Zich tot iets verpligten *of* verbinden, zich ergens sterk voór maeken. À plus — e raison. Des te meêr.
FORT, *adv.* Sterk; hard, met kragt. *Frapper* —. Hard, sterk slaen. —, Beaucoup. Zeer, heel. — *riche.* Zeer ryk. — *et ferme.* Styf en sterk. *C'est* — *beau.* Dat is zeer schoon.
FORTEMENT, *adv.* Sterk, kragtiglyk. —, (fig.). Heviglyk.
FORTÉ-PIANO, *m. voyez* Piano.
FORTERESSE, *f.* p. —*rèce*. Sterkte, vesting, *v.*
FORTIFIANT, E, *adj.* Versterkend.
FORTIFICATEUR, *m.* Vestingbouwer, *m.*
FORTIFICATION, *f.* Het versterken, *o.*; vestingbouw, *m.*; krygsbouwkunde, *v.*; vestingwerk, *o.*
FORTIFIER, *v. a.* Sterken, versterken, sterk maeken. —, Entourer de fortifications. Vesten, versterken, verschansen. — *une place, une ville.* Eene plaets, eene stad versterken. Se —. Sterker worden.
FORTIN, *m.* Kleyne schans, *v.* —, (mesure). Koórnmaet in de Levant, *v.*
FORTITRER, *v. n.* (t. de chasse). Voór versche honden wyken.
* **FORTRAIRE**, *v. a.* Steêlen, afhandig maeken.
FORTRAIT, E, *adj. Cheval* —. Afgemat peêrd.
FORTRAITURE, *f.* Te sterke afmatting der peêrden, *v.*
FORTUIT, E, *adj.* Toevallig, gevallig. *Cas* —. Toeval, *o.*; toevalligheyd, *v.* *Une chose —e.* Eene gevallige zaek.
FORTUITEMENT, *adv.* By geval, toevalliglyk, gevalliglyk. (huy, *v.*
FORTUNAL, *m.* Storm, rukwind, *m.*,
FORTUNE, *f.* Geval, toeval, lotgeval, lot, geluk, *o.*, voórspoed, *m.*, welvaert, fortuen, fortuyn, *v.* —, Adverse. Ongeluk, *o.*, tegenspoed, *m.* —, Biens, richesses. Rykdommen, *m. mv. Faire* —. Ryk worden, zyn geluk maeken. *La — lui est favorable.* De fortuen, de gelukgodin is hem gunstig. —, Condition, état. Staet, *m.* *Être content de sa* —. Met zynen staet tevreden zyn. —, Divinité des païens. Fortuyn, *v.*
FORTUNÉ, E, *adj.* Gelukkig, voórspoedig. *Iles —ées.* De Canarische Eylanden.
FORT-VÊTU, *m.* Man die boven zynen staet gekleed is, *m.*
FORUM, *m.* Merktplaets (van oud Roomen), *v.*
FORURE, *f.* Boorgat, *o.*
FOSSE, *f.* p. *fôce.* Kuyl, put, *m.*, hol, *o.*, groef, *v.* — *à fumier, aux cendres, à chaux.* Eenen mestput, aschput, kalkkuyl, *m.* —, Tombeau. Graf, *o.* *Basse* —. Onderaerdsche gevangenis, *v.*
FOSSÉ, *m.* p. *fôcé.* Gragt, sloot, *v.*
FOSSET, *m.* Zwikken, *o.*
FOSSETTE, *f.* p. —*cète.* Kuyltje, putje, *o.* *Jouer à la* —. In den put speêlen. —, (fig.). Kloóf, *v.*, putje (in de kin), *o.* —. Vogeljagt, *v.*
FOSSILE, *adj.* et *s.* p. *focile.* Delfstoffelyk. *Sel* —. Bergzout, *o.* —, *m.* Delfstof, *v.* —*s.* Versteeningen, *v. mv.* (ven, *o.*
FOSSOYAGE, *m.* Het graeven *of* del-
FOSSOYER, *v. a.* Gragten maeken; met eene gragt omringen.
FOSSOYEUR, *m.* Grafmaeker, doodgraever, *m.*
FOU, *m.* Zot, gek, *m.* — (oiseau). Zeemeeuw, *v.* —, *adj. voyez* Fol.
FOUACE, *f.* Aschkoek, *m.*, aschbrood, *o.*
FOUACIER, *m.* Aschkoekbakker, *m.*
FOUAGE, *m.* (droit). Haerdstedegeld, schouwgeld, *o.*
FOUAILLE, *f.* Karwey van een wild verken (die men de honden geêft), *v.*
FOUAILLER, *v. a.* (fam.). Geduerig met de zweep slaen, zweepen.
FOUANNE, *f. voyez* Foène.
FOUBER, *m. voyez* Fauber.
FOUDRE, *s. f.* et *m.* Bliksem, bliksemstrael, *m.*, bliksemvuer, *o.*, donder, *m.* *Coup de* —. Bliksemslag, donderslag. Les —s de l'église, du vatican (fig.). Den banbliksem. —, *m.* — *de guerre.* Gedugten, dapperen krygsheld. —, Grand tonneau. Voeder, voedervat, *o.*
FOUDROIEMENT, *m.* Blikseming, *v.*, het treffen van den bliksem.
FOUDROYANT, E, *adj.* Bliksemend. (fig.). Regards —s. Dreygende oogen. Bras —. Verschrikkelyken arm.
FOUDROYER, *v. a.* (word geconj. als *ployer*). Bliksemen, met den bliksem slaen. — une ville (fig.). Eene stad heviglyk beschieten. — les vices (fig.). Tegen de misdaeden heviglyk uytvaeren, dezelve scherp bestraffen.
FOUÉE, *f.* Vogeljagt met licht, *v.*
FOUET, *m.* p. *foué.* Zweep, *v.*, geesel, *m.* —, (fig.). Roede, geeseling, *v.* Faire claquer son — (fig.). Op zyne magt roemen, veêl gerugts in de wereld maeken. —, Queue. Steêrt, *m.*
FOUETTER, *v. a.* Zweepen, geeselen, met eene zweep *of* roede slaen. — *la crême.* Room klutsen. —, *v. n.* *Le vent me fouettait dans le visage.* Den wind sloeg my vlak in het gezigt.
FOUETTEUR, *m.* Geeselaer, *m.*
FOUGADE, FOUGASSE, *f.* Kleyne myn, *v.* —, Effort violent. Ruk, *m.*
FOUGER, *v. n.* Vroeten (als de wilde zwynen).
FOUGERAIE, *f.* p. —*jère.* Plaets waer veêl varenkruyd groeyt, *v.*
FOUGÈRE, *f.* (plante). Varen, *v.*, varenkruyd, *o.*
FOUGON, *m.* Scheêpskeuken, kombuys, *v.*
FOUGUE, *f.* p. —*ghe.* Oploopendheyd, gramschap, *v.*, toórn, *m.* —, (fig.) Vuerigheyd, *v.*, drift, *m.* en *v.* —, Verve, transport. Geestdrift, *m.* en *v.* —, (mar.). Bezaensmast, bezaensspriet, *m.*; kruyssteng, *v.*
FOUGUEUX, EUSE, *adj.* Oploopend, woedend; wild, driftig, vuerig.
FOUIE, *m.* (arbrisseau). Smak, *m.*
FOUILLE, *f.* Het delven, *o.*, graeving, opgraeving, *v.*
FOUILLE-AU-POT, *m.* au pl. *fouille-au-pot* (t. bas). Koksjongen, *m.*
FOUILLE-MERDE, *m.* (t. bas). Strontvlieg, *v.*, kever, *m.*
FOUILLER, *v. a.* et *n.* Opgraeven, opdelven. — *la terre.* De aerde opdelven. — Doórzoeken, doórsnuffelen, betasten, bevoelen. — *q. q.* Iemands zakken, kleederen, enz., bevoelen, doórzoeken. — *un bois* (t.

Digitized by Google

mil.). Een bosch doórzoeken. — *dans les livres.* De boeken doórsnuffelen. —, (fig.). Sonder. Doórzoeken, pluyzen, naspeuren. — *dans les secrets de la nature.* De geheymen der natuer doórzoeken, naspeuren. — (t. de peint.). Diepsels maeken.

FOUINE, *f.* (quadrupède). Fluwyn, bunsing, *m.*

FOUIR, *v. a.* Graeven, delven, opdelven. (ving, *v.*

FOUISSEMENT, *m.* Delving, opgraeving.

FOULAGE, *m.* Indruk, *m.;* het tonnen van haring; het persen van iets.

FOULANT, E, *adj. Pompe* —*e.* Perspomp, *v.*

FOULARD, *m.* Zyden hals- *of* neusdoek, *m.*

FOULE, *f.* Gedrang, gekriel, geloop, *o.;* hoop, *m.*, groote menigte, *v. Une — de curieux.* Eenen hoop nieuwsgierige lieden. —, (fig.). Het gemeen, *o.*, den gemeenen hoop, *m. Se tirer de la —.* Zich boven het gemeen verheffen, boven de anderen uytmunten. *En —.* In menigte, met groote hoopen. —, Action de fouler. Vulling, volling, *v.* —, Oppression. Onderdrukking, *v.*, druk, *m.*

FOULÉES, *f. pl.* (t. de chasse). Spoór (van eenen hert), *o.*

FOULER, *v. a.* Nederdrukken, nedertreeden, vertreeden, vertrappen. — *l'herbe.* Het gras nedertrappen. —, (fig.). Onderdrukken. — *aux pieds.* Met voeten treeden, onder de voeten treeden. — *des draps, des chapeaux.* Lakens vollen, hoeden walken.

FOULERIE, *f.* Volmolen, *m.*, vollery; walkplaets, *v.*

FOULEUR, *m.* Voller, lakenvoller; walker; druyventreeder, *m.*

FOULOIR, *m.* p. —*loar.* Walkstok, *m.* — (t. d'artill.). Stamper, *m.*

FOULOIRE, *f.* Walkbank, *v.*

FOULON, *m.* Voller, lakenvoller, *m. Moulin à —.* Volmolen, *m. Terre à —.* Volaerde, *v.*

FOULONNIER, *m.* Voller, lakenvoller, oppasser van eenen volmolen, *m.*

FOULQUE, *f.* Waterhen, *v.*, waterhoen, *v.*

FOULURE, *f.* Kneuzing, kwetsing; verstuyking, *v.* —*s.* Spoór (van eenen hert), *o.* (melen.

FOUPIR, *v. a.* Fommelen, verfom-

FOUR, *m.* Oven, bakoven, *m.;* bakhuys, *o.* — *de campagne*, — *portatif.* Veldbakkery. — *à chaux.* Kalkoven.

FOURBE, *adj.* et *s.* Bedriegelyk, arglistig, schalkagtig, schelmagtig. —, *m.* Bedrieger, schelm, guyt, *m.* —, *f.* Bedriegery, *v.*, bedrog, *o.*, verschalking, *v.* (ken.

FOURBER, *v. a.* Bedriegen, verschal-

FOURBERIE, *f.* Bedrog, *o.*, bedriegery, list, verschalking, *v.*

FOURBIR, *v. a.* Zweêrdveegen, polysten.

FOURBISSEUR, *m.* Zweêrdveeger, degenmacker, polyster, *m.*

FOURBISSIME, *adj.* Zeer bedriegelyk *of* arglistig.

FOURBISSURE, *f.* Het zweêrdveegen. —, Fabriek van sabels en degens, *v.*

FOURBU, E, *adj.* Verwaterd.

FOURBURE, *f.* Verwaterdheyd, *v.*

FOURCATS, *m. pl.* (t. de mar.). Zogstukken, *o. mv.*

FOURCHE, *f.* Vork, gaffel; griep, hooyvork, *v.* —*s patibulaires.* Galg, *v.* A la — (pop.). Onogtzaemlyk, lompelyk.

FOURCHÉ, E, *adj.* Gekloóven, gespleeten.

FOURCHER, *v. n.* et *pr.* Zich gaffelvormig klieven, zich verdeelen. *Un chemin qui fourche.* Eenen weg die zich in twee verdeelt. La langue lui a fourché (fam.). Hy heeft zich missproken.

FOURCHERET, *m.* p. —*rè.* Soórt van havik, *m.*

FOURCHET, *m.* Zweêr tusschen de vingers, *v.;* gaffelvormigen tak, *m.*

FOURCHETTE, *f.* p. —*chète.* Vork, tafelvork, *v.* — *d'argent.* Zilveren vork. — *de voiture.* Gaffel, *v.* —. Mikstok, *m.;* strael (aen den poot van een peêrd), *m.* — (d'un gant). Vingerstuk, *o.*

FOURCHON, *m.* Vorktand, *m.;* plaets waer de takken uytkomen, *v.*

FOURCHU, E, *adj.* Gespleeten, gekloófd. *Arbre* —. Gespleeten boom. *Menton* —. Kloófkin, *v. Chemin* —. Scheydweg, *m.* (ling, *v.*

FOURCHURE, *f.* Scheyding, verdee-

FOURGON, *m.* Legerwagen, proviantwagen, *m.* —, Instrument pour remuer le feu. Ovengaffel, *v.*, ovenhaek, ovenkrabber, *m.*, stoókyzer, *o.* La pelle se moque du — (prov.). Den pot verwyt den ketel dat hy zwart is.

FOURGONNER, *v. n.* In het vuer penteren; met de ovengaffel omroeren. —, (fam.). Ondereensmyten.

FOURMI, *f.* Mier, *v.*

FOURMILIER, *m. voyez* Fourmiller.

FOURMILIÈRE, *f.* Mierennest, *m.;* mieren, *v. mv.* —, (fig. et fam.). Hoop, zwerm, *m.*, groote menigte, *v.*

FOURMI-LION, *m.* (insecte). Mierenecter, mierenleeuw, *m.*

FOURMILLANT, *adj. m. Pouls* —. Ongeregelden en zwakken pols, *m.*

FOURMILLEMENT, *m.* Gekriel, *o.*, kreveling, keteling, jeuking, wemeling, *v.*

FOURMILLER, *v. n.* Wemelen, krielen. *Cet ouvrage fourmille de fautes.* Dit boekwerk krielt van fauten, is vol fauten. —, Picoter. Krielen, krioelen, grimmelen, jeuken, krevelen.

FOURMILLER, **FOURMILLIER**, *m.* (quadrupède). Mierenecter, *m.*

FOURNAGE, *m.* Bakloon, *m.* en *o.*, bakgeld, *o.*

FOURNAISE, *f.* p. —*nèze.* Brandoven, stoókoven, smeltoven, *m.*, fornuys, *o.* —, (fig.). Gloed, *m.*

FOURNALISTE, *m.* Ovenmacker, *m.*

FOURNEAU, *m.* p. —*nô.* Oven, vueroven; smeltoven (voór glas, enz.), *m.* — (t. d'art mil.). Myn, *v.* — de pipe. Pypekop, *m.*

FOURNÉE, *f.* Baksel, *o.*, ovenvol, *m.*

FOURNETTE, *f.* p. —*nète.* Platteelbakkers oventje, *o.*

FOURNI, E, *adj.* Voórzien; digt, dik.

FOURNIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Ovenpagter, *m.;* ovenpagtster, *v.*

FOURNIL, *m.* p. —*ni.* Ovenhuys, bakhuys, *o.*

FOURNIMENT, *m.* (t. mil.). Kruydhoórn, *m.*

FOURNIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Voórzien, bezorgen, verzorgen, verschaffen, leveren. — *q. q. de tout ce dont il a besoin.* Iemand van alles voórzien, wat hy noodig heeft. —, Achever. Voleynden, volmaeken. *Il a bien fourni sa carrière.* Hy heeft zyne loopbaen, zyn leven met eer voleyndigd. —, *v. n.* Contribuer, subvenir. Bydraegen. — *à la dépense.* Zyn deel in de onkosten bydraegen, geeven. —, Suffire. Genoeg zyn, toereyken.

FOURNISSEMENT, *m.* Aendeel, verschot (in koophandel), *o.*

FOURNISSEUR, *m.* Leveraer, verzorger (van levensmiddelen), *m.*

FOURNITURE, *f.* Voórraed, *m.*, verzorging; levering, *v.*, verschot, *o.* —. Toekruyd (by de salaed), *o.*

FOURQUES, *f. pl. voyez* Fourcats.

FOURQUET, *m.* Brouwersschop, *v.*

FOURRAGE, *m.* p. *fouraje.* Beestenvoeder, *o.* — (t. mil.). Het voeder haelen, *o.*, voederhaelers, *m. mv.;* krygsvolk dat dezelve dekt, *o. Aller au —.* Op voeder uytgaen.

FOURRAGER, *v. n.* Voederhaelen, op voeder uytgaen. — *au, en vert.* Groen, versch voeder afsnyden. —, *v. a.* Ravager. Verwoesten, vernielen, opvreeten. — *un pays.* Een land vernielen.

FOURRAGEUR, *m.* Voederhaeler, *m.*

FOURRAGEUX, EUSE, *adj.* Voedend, goed voór voeder; graezig, grasryk.

FOURRÉ, E, *adj.* Vol. *Pays* — Boschagtig land. *Bois* —. Digt begroeyd bosch. *Coups* —*s.* Steeken die men elkander te gelyk geeft in het schermen. *Paix* —*ée.* Schynvrede.

FOURREAU, *m.* p. *fourô.* Scheede, scheê, *v.;* koker, *m.* — *d'épée.* Degenscheede, *v.* — *de pistolet.* Pistoólholster, *m. Faux* —. Overtreksel van eene scheede, *o.* —, Robe d'enfant. Jurk, *v.*, overtreksel, *o.*, overtrek, *m.* — (fig.). Kleederen, *o. mv.* — d'épi (fig.). Airscheede. —, Aile d'insecte. Vleugel, *m.*

FOURRÉE, *f.* Spaensche weedasch, *v.*

FOURRELIER, *m.* Scheedemaeker, *m.*

FOURRER, *v. a.* Steeken, insteeken; voeyeren, voederen. — *un câble.* Eene kabel bewoelen. Se —. Warmere kleederen aentrekken. Se —, s'introduire. Zich indringen, insteeken, inlaeten, bemoeyen, wikkelen.

FOURREUR, *m.* Bontwerker, peltier, *m.*

FOURRIER, *m.* p. *fourié.* Kwartiermeester, fourier, *m.*

FOURRIÈRE, *f.* Houtzolder, *m.*, houtschuer, *v.* —. Bewaerplaets voór in beslag genomen vee, *v. Mettre en —.* Panden, in beslag neemen.

FOURRURE, *f.* Bont, bontwerk, *o.*, peltery, *v.;* Pels, pelsrok, *m.* — (mar.). Woeling, *v.*, woelsel, labelkleed, *o.* —*s.* Valsche invoegingen, *v. mv.*

FOURVOIEMENT, *m.* p. —*voê-ment.* Doóling, dwaeling, *v.*

FOURVOYER, *v. a.* (word geconj. als *ployer*). Van den weg afhelpen, doen dwaelen. —, (fig.). Op den doólweg brengen, bedriegen, misleyden. Se —. Doólen, dwaelen, verdoólen, van de regte baen geraeken. *Plus on suit ses passions, plus on se fourvoie.* Hoe meer men zyne driften opvolgt, hoe meer men van den regten weg afdwaelt.

FOUTEAU, *m.* Beukenboom, *m.*

FOUTELAIE, *f.* p. —*lé.* Beukenbosch, *o.*

FOYER, *m.* p. *foa-ié.* Haerd, heêrd, *m.*, haerdstede, stoókplaets, *v.* —, Fanal. Vuerbaek, *v.*, vuertoren, *m.* —. Brandpunt, straelpunt, *o.* —, (fig.). Zetel, *m.*, middelpunt, *o. Le — d'une maladie.* Plaets waer de ziekte huysvest. — *de la rebellion.* Ergste plaets, middelpunt van den oproer, waer zich deszelfs belhamels ophouden. — (d'un fourneau). Holligheyd voór het vuer, *v.* —*s.* Huys, *o.*, wooning, *v.*, vaderland, *o.*

FRAC, *m.* (habit). Soórt van engen rok (manskleedsel), *m.*

FRACAS, *m.* p. —*ka.* Gekraek, geraes, getier, geweld, *o.* —, (fig.). Glans, *m.*, gerugt, *o.*

FRACASSER, *v. a.* Verbryzelen, vermorzelen, in stukken slaen.

FRACTION, *f.* p. *frakcion.* Breeking (der H. Hostie in de Misse), *v.* —, Partie de l'unité. Breuk, *v.*

FRACTIONNAIRE, *adj. Nombre* —. Gebroken getal, *o.*

FRACTURE, *f.* Breuk, breeking (met geweld), *v.* — *d'un os.* Beenbreuk.

FRACTURÉ, E, *adj.* (t. de chir.). Gebroken.

FRACTURER, *v. a.* (t. de chir.). Eene breuk maeken.

FRAGILE, *adj.* Broos, breekbaer. *La porcelaine est* —. Het porcelyn is broos, breekt ligt. —, (fig.). Broos, vergankelyk, ongestadig, onbestendig; zwak.

FRAGILITÉ, *f.* Broosheyd, breekbaerheyd, *v.* —, (fig.). Zwakheyd, *v.* —, Instabilité. Broosheyd, vergankelykheyd, ongestadigheyd, *v.*

Digitized by Google

FRAGMENT, *m.* p. —*mant.* Stuk, *o.*; brok, *v.* —, (fig.). Stuk, overblyfsel, overschot, gedeelte (van eenig boekwerk *of* geschrift), *o.*

FRAI, *m.* p. *fré.* Het ryden (der visschen), *o.*; rytyd, *m.*; vischkuyt, *v.*, zaed, *o.*; jongen visch, *m.* —, (monn.). Afslyting (der munten), *v.*

FRAÎCHEMENT, *adv.* In de koelte, koeltjes. —, Récemment. Versch, onlangs.

FRAÎCHEUR, *f.* Koelheyd, koelte, frischheyd, *v.* —. Levendigheyd, frischheyd (der bloemen, der koleuren, enz.), *v.* —, Froidure. Koude, *v.*

FRAÎCHIR, *v. n.* (t. de mar.). *Le vent fraîchit.* Den wind word sterker; het word koeler.

FRAIRIE, FRÉRIE, *f.* Vrolyk gezelschap, *o.*, goede cier, *v.*

FRAIS, *m.* Koelte, frissche locht, *v.* —, *m. pl.* Kosten, onkosten, *m. mv.* *Les — de la guerre.* De kosten des oórlogs. *Payer les — d'un voyage.* De reyskosten betaelen. Recommencer sur nouveaux — (fig.). Op nieuws beginnen.

FRAIS, FRAÎCHE, *adj.* p. *frè, frèche.* Koel, frisch; versch; nieuw; gezond. *Vent* —. Koelen wind. *De l'eau fraîche.* Frisch water. *Des œufs* —. Versche eyeren. *Du poisson* —. Verschen, ongezouten visch. *De la bière fraîche.* Versch bier. *Un teint* —. Een frisch koleur, een jeugdig weezen. *Troupes fraîches.* Versche krygsbenden, nieuwe troepen. —, *adv.* Versch, onlangs, nieuwelings. *Tout* —. Kortelings, sedert korten tyd.

FRAISE, *f.* p. *frèze.* (fruit). Aerdbezie, *v.* —. Omloop, *m.*, ingewand (van een kalf), *o.* —, Collet plissé. Halskraeg, *m.* —, (fortif.). Ry stormpaelen, *v.* —, Foret. Zinkboor; ronde vyl, *v.*

FRAISEMENT, *m.* Paelwerk aen eene brug, *o.*, brugpaelen, *m. mv.*

FRAISER, *v. a.* p. *frèzer.* Plooyen als eenen halskraeg. — (fortif.). Met stormpaelen bezetten. — *des fèves.* Boonen pellen. — *la pâte.* Den deeg wel kneeden.

FRAISETTE, *f.* p. *frèzète.* Kleynen kraeg, *m.*, kraegje, *o.*

FRAISIER, *m.* Aerdbezieplant, *v.*

FRAISIL, *m.* Steenkoólasch, *v.*

FRAISOIR, *m.* p. *frèzoar.* Zinkboor, *v.*

FRAMBOISE, *f.* p. *franboaze.* Frambóos, frambezie, *v.*

FRAMBOISER, *v. a.* Met frambóozennat bereyden.

FRAMBOISIER, *m.* Franboózenboom, *m.*

FRANC, *m.* p. *fran.* (monnaie).

FRANC, FRANCHE, *adj.* (On prononce *fran* devant une consonne et *frank* devant une voyelle). Vry, ongedwongen. — *bourgeois.* Vryen borger. — *arbitre.* Vryen wil. —, Exempt de. Vry, onbelast, ontslaegen. *Il est — de payer.* Hy is vry, ontslaegen van te betaelen. *Une lettre franche de port.* Eenen post- *of* vragtvryen brief. *Terres franches.* Onbelaste goederen. —, Loyal, sincère. Opregt, oprecht, ongeveynsd. *Il a le cœur* —. Hy heeft een opregt hert, is ongeveynsd. —, Vrai. Waer, regt. — *coquin.* Regten schelm. — *menteur.* Aertslengenaer. —, Entier, complet. Vol, geheel. *Huit jours —s.* Acht volle dagen. Avoir les coudées franches (fig.). In zyn doen niet belet worden. *Greffer — sur* —. Stam op stam *of* op gelyken aerd enten. *Chemin, aisé* (peint.). Willig peërd. — *du collier.* Willig peërd. —, *adv.* Regtuyt, openhertiglyk; ten vollen, gansch. — (t. d'arts). Zwiebelvry.

FRANÇAIS, E, *adj.* et *s.* Fransch. *A la —e.* Op zyn fransch. —, *m.* Fransch. —, *f.* Fransche, *v.* *Le — la langue —e.* Het fransch, de fransche tael.

FRANC-ALLEU, *m.* *voyez* Alleu.

FRANC-ARCHER, *m.* Vryschutter, *m.*

FRANCE, *f.* Frankryk, *o.*

FRANC-ÉTABLE, *m.* *S'aborder de* — (mar.). Met de voórstevens tegen elkander stooten.

FRANC-FIEF, *m.* Vryleen, *o.*

FRANC-FUNIN, *m.* (t. de mar.). Gyntouw, *v.* en *o.*

FRANCHE-COMTÉ, *f.* Het graefschap van Bourgondië.

FRANCHEMENT, *adv.* Opregtelyk, openhertiglyk, vry uyt, rond uyt, regt uyt. —, Librement. Vryelyk, onbewimpeld. — (t. de prat.). Vry en onbelast.

FRANCHIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Overspringen, overheën springen, overstygen, overklimmen, overkruysen. — *un fossé.* Over eene gragt springen. — *une muraille.* Over eenen muer klimmen. — les bornes de la pudeur, de la modestie (fig.). De paelen der eerbaerheyd, der zedigheyd te buyten gaen. — *des difficultés.* Zwaerigheden, moeyelykheden te boven komen, overwinnen. — *le mot.* Zonder bewimpeling spreéken. — le pas, le saut (fam.). Den sprong waegen, ergens toe overgaen.

FRANCHISE, *f.* Vrydom, *m.*; vryplaets, *v.*, toevlugt, *m.* —, Sincérité. Opregtheyd, openhertigheyd, vrymoedigheyd, *v.* —, Liberté (peu usité). Vryheyd, *v.* (caen, *m.*

FRANCISCAIN, *m.* (relig.). Francis-

FRANCISER, *v. a.* Verfranschen, een woórd uyt eene vremde tael ontleenen, en het eenen franschen uytgang geéven. Se — (fam.). Fransche manieren aennoémen, zich naer de fransche zeden schikken.

FRANCISQUE, *f.* Oórlogsbyl (der oude Franken), *v.*

FRANC-MAÇON, *m.* au pl. *franes-maçons.* Vrymetselaer, *m.* (laery, *v.*

FRANC-MAÇONNERIE, *f.* Vrymetse-

FRANCOLIN, *m.* Korhaen, hazelhaen, *m.*

FRANCONIE, *f.* Frankenland, *o.*

FRANC-PARLER, *m.* Volle vryheyd van te zeggen wat men denkt, *v.*

FRANC-QUARTIER, *m.* (t. de blas.). Eerste kwartier (in een wapen), *o.*

FRANC-RÉAL, *m.* (poire). Soórt van peër, *v.*

FRANC-SALÉ, *m.* Vrydom van zoutschatting, *v.*

FRANC-TAIRE, *m.* Volle vryheyd van te zwygen, *v.*

FRANC-TILLAC, *m.* (t. de mar.). Onderste verdek (van een schip), *o.*

FRANGE, *f.* Franie, *v.*, boordsel, *o.*

FRANGÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Franievormig.

FRANGER, *m.* p. —*jè.* Franiemaeker; franieverkooper, *m.*

FRANGER, *v. a.* p. —*jer.* Met franiën bezetten.

FRANGIPANE, *f.* Melktoert, *v.*; zeker reukwerk, *o.*

FRANQUE, *adj. f.* *Langue* —. Brabbeltael (in de Levant), *v.*

FRANQUETTE, *f.* (fam.). *Agir à la —, à la bonne* —. Opregtelyk, openhertig te werk gaen.

FRAPPANT, E, *adj.* Treffend, wonderlyk. *Exemple* —. Treffend voórbeéld.

FRAPPE, *f.* (monn.). Muntslag, *m.*; stelsel gietvormen (by lettergiet.), *o.*

FRAPPÉ, E, *adj.* Geslaegen, gemunt. *Médaille bien —ée.* Penning die wel geslaegen is. *Drap bien* —. Digt laken. *Vers bien —s.* Kragtige verzen.

FRAPPE-MAIN, *m.* Handjeplak, *o.*

FRAPPEMENT, *m.* Het slaen op de rots (doór Moyses), *o.*

FRAPPER, *v. a.* et *n.* Slaen, kloppen, stooten, stampen, schoppen. — *avec un bâton.* Met eenen stok slaen. — *à la porte.* Aen de deur kloppen. — *la terre du pied, — du pied en terre.* Met den voet op de aerde stampen. — *q. q. du pied.* Iemand met den voet schoppen. — *des mains pour applaudir.* In de handen klappen, om iets toe te juygen. —, (fig.). Treffen, raeken, indruk maeken. *Son discours m'a frappé.* Zyne rede heeft my geraekt *of* getroffen. —, *m.* (mus.). Het slaen van de maet, *o.*

FRAPPEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Slaeger, *m.*; slaegster, *v.*

FRAQUE, *m.* *voyez* Frac.

FRASQUE, *f.* Loozen streek *of* trek, *m.*, part, *v.*

FRATER, *m.* Barbiers- *of* heelmeestersgast, *m.*

FRATERNEL, ELLE, *adj.* Broederlyk. *Amour* —. Broederliefde, *v.*

FRATERNELLEMENT, *adv.* p. —*nèlemant.* Broederlyk, op eene broederlyke wyze.

FRATERNISER, *v. n.* Broederlyk leéven.

FRATERNITÉ, *f.* Broederlykheyd, broederschap, *v.*

FRATRICIDE, *m.* Broeder- *of* zustermoord, *v.*; broedermoorder, *m.*

FRAUDE, *f.* p. *frô*—. Bedrog, *o.*, bedriegery, lorrendraeyery, *v.*, sluykhandel, *m.* *En* —. Bedriegelyk, geleurd.

FRAUDER, *v. a.* Bedriegen, sluyken, smokkelen, leuren. —, Frustrer. Berooven, versteéken.

FRAUDEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Lorrendraeyer, sluyker, smokkelaer, *m.*; lorrendraeyster, smokkelaerster, *v.*

FRAUDULEUSEMENT, *adv.* Bedriegelyk, op eene bedriegelyke wyze, arglistiglyk.

FRAUDULEUX, EUSE, *adj.* Bedriegelyk, arglistig, loos.

FRAXINELLE, *f.* p. *frakcinèle.* Esschenkruyd, *o.*

* **FRAYANT**, E, *adj.* Kostbaer.

FRAYÉ, E, *adj.* Gebaend. *Chemin* —. Gebaenden weg, *m.*

FRAYER, *v. a.* (word geconj. als *payer*). Baenen, betreéden. — *le chemin.* Den weg baenen. —, Toucher légèrement. Ligt *of* eventjes raeken. —, *v. n.* Ryden, kuyt schieten (der visschen). —, (fig.). Overeenkomen. *Ces deux frères ne fraient pas ensemble.* Deéze twee broeders verdraegen elkander niet, komen niet goed overeen. —, S'user (monn.). Slyten.

FRAYEUR, *f.* Vrees, *v.*, schrik, angst, *m.*

FRAYOIR, *m.* p. *frè-ioar.* (t. de vén.). Vryplaets der herten, *v.*

FRAYURE, *f.* (t. de vén.). Vryving van eenen hert, *v.*

FREDAINE, *f.* p. —*dène.* (fam.). Guytery, malle kuer, part, *v.*

FREDON, *m.* (t. de mus.). Beévende aenhouding, sleéping in het zingen *of* spreéken, *v.*

FRÉDONNEMENT, *m.* (t. de mus.). Het neuren, *o.*, sleéping in het zingen, enz.

FRÉDONNER, *v. a.* et *n.* (t. de mus.). Neuren, neuriën, al beévende aenhouden, trillen.

FRÉGATE, *f.* Fregat, ligt oórlogschip, *o.* — (oiseau). Fregatvogel, *m.*

FREIN, *m.* p. *frin.* Gebit, *o.*, breydel, *m.* Ronger son — (fig.). Zyn leed verkroppen. — (anat.). Band, *m.* —, (fig.). Toom, teugel, breydel, *m.* *Mettre un — à la licence.* De losbandigheyd beteugelen, bedwingen.

FRELAMPIER, *m.* (pop.). Slegten mensch, die nergens goed voór is, landlooper, *m.*

FRELATER, *v. a.* Vervalschen, mengen, suyden (van wyn).

FRELATERIE, *f.* Vervalsching, menging, suyding, *v.*

FRÊLE, *adj.* Broos, breékbaer. —, (fig.). Zwak, broos, vergankelyk.

Digitized by Google

FRELON, *m.* Groote wesp, *v.*

FRELUCHE, *f.* Pluys. *v.*, pluyskens, *o. mv.*

FRELUQUET, *m.* (fam.). Saletjonker, poppenjonker, *m.*

FRÉMIR, *v. n.* Sidderen, beéven, trillen, yzen, rillen. *Le nom seul me fait* —. Den naem alleen doet my sidderen, beéven. *L'eau commence à* —. Het water begint te bruysen, te koóken. *La mer frémit.* De zee word onrustig.

FRÉMISSEMENT, *m.* Siddering, beéving, ontroering, yzing, rilling, trilling, *v. Le — de la mer.* Het bruysen der zee.

FRÊNE, *m.* Esch, esschenboom, *m. Bois de* —. Esschenhout, *o. De bois de* —. Esschen, esschenhouten. — *sauvage.* Haegbeuk, haegbeukenboom, *m.*

FRÉNÉSIE, *f.* Krankzinnigheyd, uytzinnigheyd, raezerny, dolheyd, hersenwoede, *v.*

FRÉNÉTIQUE, *adj.* et *s.* Krankzinnig, uytzinnig, raezend, dol. —, *m.* Dolleman, dolkop, *m.*

FRÉQUEMMENT, *adv.* p. —*kamant.* Menigmael, dikwils, menigwerf.

FRÉQUENCE, *f.* p. —*kance.* Menigvuldigheyd, veévoudigheyd, *v. La — de ses visites importune.* De menigvuldigheyd zyner bezoeken word lastig. — *du pouls.* Het jaegen van den pols.

FRÉQUENT, E, *adj.* Menigvuldig, veévoudig, gemeen, geduerig. *Pouls* —. Sterkjaegenden pols.

FRÉQUENTATIF, *adj.* et *s. m. Verbe* —. Herhaelend, voortduerend werkwoórd, *o.*

FRÉQUENTATION, *f.* Omgang, *m.*, verkeering, gemeenschap, *v. La — des gens de bien est fort utile.* De verkeering met braeve lieden is zeer nuttig. *La — des sacrements.* Het menigvuldig gebruyk der sacramenten.

FRÉQUENTÉ, E, *adj.* Daer veél volk komt.

FRÉQUENTER, *v. a.* et *n.* Dikwils bezoeken, mede omgaen, gemeenschap houden, mede verkeeren. — *les sacrements.* De sacramenten menigmael ontfangen. — *q. q.* ou *chez q. q.* Veél met iemand omgaen *of* verkeeren. Dis-moi qui tu fréquentes, et je dirai qui tu es (prov.). Daer men mede verkeert, daer word men mede geëerd.

FRÈRE, *m.* Broeder, broer, *m.* — *aîné, puîné, cadet.* Oudsten-, jongeren-, jongsten broeder. — *de lait.* Medezuygeling. —*s jumeaux.* Tweelingbroeders. —*s germains.* Volle broeders. —*s utérins.* Halve broeders, broeders van dezelfde moeder. —*s consanguins.* Broeders van denzelfden vader. — *lai*, — *convers.* Leekebroeder, kloosterbroeder. *Faux* —. Valschen broeder, verraeder van zyn gezelschap. *En* —*s.* Broederlyk, als broeders.

FRÉRIE, *f.* voyez Frairie.

FRESAIE, *f.* (oiseau). Kerkuyl, *m.*

FRESQUE, *f.* Schildering op natten kalk, *v.*

FRESSURE, *f.* Karwey, *v.*, afval (van een dier), *m.*

FRET, *m.* p. *frè.* Scheépsvragt, scheépshuer, *v.*; vragtloon, *m.* en *o.*

FRÉTER, *v. a.* Een schip verhueren; hueren, bevragten, uytrusten.

FRÉTEUR, *m.* Huerder *of* verhuerder van een schip, *m.*

FRÉTILLANT, E, *adj.* Onrustig, woelig, wemelend, spartelig.

* **FRÉTILLE**, *f.* Strooy, *o.*

FRÉTILLEMENT, *m.* Onrustigheyd, geduerige beweeging, *v.*, gespartel, gewemel, *o.*

FRÉTILLER, *v. n.* (fam.). Woelen, wemelen, spartelen, huppelen, onrustig zyn.

FRETIN, *m.* Slegten katvisch, *m.*; broedsel van visch, *o.* —, (fig.). Uytschoot, het slegtste van iets, *o.*

FRETTE, *f.* p. *frète.* Yzeren band (om de dom van een wiel), *m.* —, Virole. Ring, band, *m.*

FRETTÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Getralied.

FREUX, *m.* (oiseau). Kauw, kraey, *v.*

FRIABILITÉ, *f.* Broosheyd, breékbaerheyd, *v.*

FRIABLE, *adj.* Broos, breékbaer.

FRIAND, E, *adj.* et *s.* p. *frian.* Lekker, welsmaekend, snoepagtig. —, (fig.). Verlekkerd, begeêrig, happig. —, *m.* Lekkerbek, snoeper, *m.* —, *f.* Snoepster, *v.*

FRIANDISE, *f.* Lekkerheyd, snoepagtigheyd, *v.* —*s.* Lekkernyen, snoeperyen, *v. mv.*

FRICANDEAU, *m.* Gelardeérd kalfsvleesch, *o.*

FRICASSÉE, *f.* p. —*kacé.* Opgestoófd vleesch, *o.*

FRICASSER, *v. a.* Fruyten, opstoóven. —, (pop.) Verkwisten, doórbrengen.

FRICASSEUR, *m.* Die opstoóft. —, Mauvais cuisinier. Gaerkok, slegten kok, *m.*

FRICHE, *f.* Braekland, *o.* En —. Braek, onbebouwd.

FRICOT, *m.* p. —*cô.* (pop.). Spys, *v.*

FRICTION, *f.* Vryving, *v.*

* **FRIGÉFIER**, *v. a. voyez* Réfroidir.

FRIGIDITÉ, *f.* (t. de droit). Koude natuer, onvrugtbaerheyd, *v.*

FRIGORIFIQUE, *adj.* (t. de phys.). Verkoelend.

FRIGOTTER, *v. n.* Slaen (als eene vink). (verig.

FRILEUX, EUSE, *adj.* Koudelyk, huy-

FRIMAIRE, *m.* 3e mois de l'année républicaine. Rypmaend, *v.*

FRIMAS, *m.* Rym, ryp, *m.*

FRIME, *f.* (pop.). Schyn, *m.*

FRINGANT, E, *adj.* et *s.* Levendig, vrolyk, lustig. *Cheval* —. Moedig peérd.

FRINGUER, *v. a.* (v. m.). Spoelen. — *un verre.* Een glas spoelen. —, *v. n.* Dansen, huppelen, springen.

FRION, *m.* Tong van eene ploeg, *v.*

FRIPE, *f.* (pop.). Het eéten, alles wat geëéten word, *o.*

FRIPER, *v. a.* (fam.). Kreuken, fommelen; bederven, afslyten; doórbrengen, verteéren; gulzig eéten.

FRIPERIE, *f.* Oude kleederen, *o. mv.*, vodden, *v. mv.*; kleêrkoopery; voddemerkt, *v.*; uytdraegerskraem, *o.*

FRIPE-SAUCE, *m.* (pop.). Gulzigaerd, slokdarm, *m.*

FRIPIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. —*pié*, —*ière.* Oude kleêrkooper en verkooper, uytdraeger, voddeverkooper, *m.*; oude kleêrkoopster en verkoopster, uytdraegster, voddeverkoopster, *v.*

FRIPON, ONNE, *adj.* et *s.* Wulpsch, dertel, verleydend, aenlokkend. —, *m.* Schelm, schurk, bedrieger, guyt, *m.* —, *f.* Bedriegster; verleydster, *v.*

FRIPONNEAU, *m.* p. —*pono.* (fam.). Kleynen schelm, *m.*, guytje, *o.*

FRIPONNER, *v. a.* et *n.* Met list afhandig maeken, ontsteélen, iets heymelyk wechnedmen.

FRIPONNERIE, *f.* Schelmery, guytery, *v.*, guytenstuk, *o.*

FRIQUET, *m.* p. —*kè.* Boommusch, ringelmusch, *v.* —, Ecumoire. Schuymspaen, *o.*

FRIRE, *v. a.*, *n.* et *irr.* (Il ne s'emploie qu'aux temps suivants : je fris, tu fris, il frit, sans pl.; fut. je frirai, etc.; cond. je frirais, etc.; impér. fris, sans pl.; part. passé frit, te.) Fruyten, in de pan bakken, braeden. — *des soles.* Tongen in de pan bakken. *Du poisson frit.* Gebakken visch. Il a de quoi — (prov.). Hy kan goed leéven.

FRISE, *f.* (t. d'archit.). Fries, *v.* —, Etoffe. Vries, *v. Cheval de* —. Vriesschen ruyter. —, Province. Vriesland, *o.*

FRISÉ, E, *adj.* Gekrold, gekruld.

FRISER, *v. a.* Krollen, krullen; noppen. —, (fig.). Eventjes raeken *of* aenraeken. *La balle lui a frisé le visage.* Den bal beéft zyn gezigt eventjes geraekt. —, *v. n.* Kroezen, kroezelen. — (t. d'impr.). Dubbelen.

FRISEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Hairkroller, *m.*; hairkrolster, *v.*

FRISOIR, *m.* Nopyzer, krasyzer voór laken *of* doek; dryfyzer, graveéryzer, *o.*

FRISON, ONNE, *adj.* et *s.* Vriesch. *La langue* —*onne*, *le* —. De vriesche tael, het vriesch. *A la* —*onne.* Op zyn vriesch. —, *m.* Vries, *m.* —, *f.* Vriesche vrouw, *v.* —, *m.* Korten vrouwenrok, *m.* —, (mar.). Scheéps flapkan, pul, kit, *v.*

FRISOTTER, *v. a.* (fam.). Dikwils krollen; kleyne krollen zetten.

FRISQUETTE, *f.* p. —*kete.* (impr.). Frisket, *o.*

FRISSON, *m.* Koude beéving, huyvering, grilling, *v.* —, (fig.). Beéving, siddering (doór de vrees *of* schrik veroorzaekt), *v.*

FRISSONNEMENT, *m.* p. —*çonemant.* Huyvering, griezeling, *v.*

FRISSONNER, *v. n.* Huyveren, rillen, griezelen. —, (fig.). Beéven, sidderen (van schrik, van vrees).

FRISURE, *f.* Krolling, krol, *v.*, krollen, *v. mv.*

FRIT, E, *part. passé* de Frire.

FRITILLAIRE, *f.* p. —*til-lère.* (plante). Kievitsbloem, keyzerskroon, *v.*

FRITTE, *f.* Glasstoffe, *v.*; het smelten van glasstoffe, *o.*

FRITURE, *f.* Fruyting, *v.*, het bakken (in de pan), *o.* —, Poisson fait. Gebakken visch, *m.*; boter, vet, enz., om iets in de pan te bakken.

FRIVOLE, *adj.* Ydel, gering, beuzelagtig, kael, slegt.

FRIVOLITÉ, *f.* Ydelheyd, nietigheyd, beuzelagtigheyd, *v.*

FROC, *m.* Kap, monikskap, *v.*; monikskleed, *o.*

FROID, *m.* p. *froa.* Koude, kil, killigheyd, *v.* —, (fig.). Koelheyd, onverschilligheyd, *v.*

FROID, E, *adj.* Koud, koel, killig. *Eau* —*e.* Koud water. A —. Koud, zonder vuer. —, (fig.). Koel, onverschillig. *Battre* — *à q. q.* Iemand slegt onthaelen. *De sang* —. In koelen bloede, zonder drift.

FROIDEMENT, *adv.* Koud, koudelyk, koel; (fig.) onverschilliglyk.

FROIDEUR, *f.* Koude; (fig.) koelheyd, onverschilligheyd, *v.*

FROIDIR, *v. n.* et *pr.* Koud worden, verkoelen.

FROIDURE, *f.* Koude, *v.* —, (poét.). Winter, *m.* (lyk.

* **FROIDUREUX**, EUSE, *adj.* Koude-

FROISSEMENT, *m.* p. *froacemant.* Kneuzing, vryving, *v.*

FROISSER, *v. a.* Kneuzen; sterk vryven; kreuken, fommelen.

FROISSURE, *f.* Kneuzing, kwetsing, *v.*

FRÔLEMENT, *m.* Ligte aenraeking, *v.*

FRÔLER, *v. a.* In het voórbygaen ligt aenraeken.

FROMAGE, *m.* Kaes, *v.* — *raffiné.* Fyne kaes. — *non écrémé*, *à la crème.* Roomkaes. — *de lait de brebis.* Schaepenkaes.—*persillé.* Groene kaes, ook groen beschimmelde kaes. Entre la poire et le — (prov.). Onder de vrolykheyd van een gastmael.

FROMAGER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Kaesmaeker, kaesverkooper, *m.*; kaesverkoopster, *v.* —, *m.* Kaesvat, *o.*

FROMAGERIE, *f.* Kaeshuys, *o.*, kaeskamer, *v.*

FROMAGEUX, EUSE, *adj.* Kaesagtig, (weyt, *v.*

als kaes.

FROMENT, *m.* p. —*mant.* Terwe,

Digitized by Google

FROMENTAL, *m.* Havergras, *o.*
FROMENTÈE, *f.* Terwemeél, *o.*
FRONCE, *f.* Plooy, vouw (in papier), *v.*
FRONCEMENT, *m.* Rimpeling, fronsing (van het hoofd, der wenkbrauwen), *v.*
FRONCER, *v. a.* Rimpelen, plooyen, fronsen. — *le front.* Het voórhoofd rimpelen. *Se* —. Plooyen, rimpelen.
FRONCIS, *m.* Rimpel, *m.*, plooy, kreuk (in eene stoffe, in een kleed), *v.*
FRONCLE, *m. voyez* FURONCLE.
FRONDE, *f.* Slinger, werpslinger, *m.* —, (chir.). Slingerband, *m.*
FRONDER, *v. a.* et *n.* Slingeren, met eenen slinger werpen, met kragt werpen. —, (fig.). Berispen, bestraffen.
FRONDEUR, *m.* Slingeraer, *m.* —, (fig.). Berisper, bestraffer, *m.*
FRONT, *m.* Voórhoofd, *o.* — *élevé, sévère.* Hoog, ernstig voórhoofd. — *ridé.* Gerimpeld voórhoofd. —, (fig.) VISAGE, TÊTE. Gezigt, hoofd, *o.* —, (poét.). Gelaet, weézen, *o.* *On lit sur son* —. Men leést op zyn gelaet. —, DEVANT, FACE. Het voórste, voórste gelid, *o.* *Attaquer l'ennemi de* —. Den vyand van voóren aenvallen. *Marcher de* —. Nevens een *of* naest malkander gaen. — *d'un bastion.* Het voórste van een bolwerk. —, (fig.). Stoutheyd, onbeschaemdheyd, *v.* *Il est le* — *de me dire.* Hy had de onbeschaemdheyd van my te zeggen. *Avoir un* — *d'airain.* Onbeschaemd, van alle schaemte ontbloot zyn.
FRONTAIL, *m. voyez* FRONTEAU.
FRONTAL, E, *adj.* et *s.* Voórhoofds, van het voórhoofd. *Os* —. Voórhoofdsbeen, *o.* —, *m.* Hoofdband, *m.* — (anat.). Voórhoofdsbeen, *o.*
FRONTEAU, *m.* p. *-tô.* Hoofdband (der rouwpeêrden), *m.* — DE MIRE. Verzigttop (aen een stuk geschut), *m.*
FRONTIÈRE, *f.* Grenzen, *v. mv.* —, *adj. f.* Aengrenzend, aenpaelend. *Place* —. Grensplaets, *v.*
FRONTISPICE, *m.* Voórgevel, *m.*; titelblad (aen eenen boek), *o.*
FRONTON, *m.* Drykantige *of* ronde kap (boven een gebouw, deur *of* venster), *v.* —, MIROIR (mar.). Spiegel, *m.*, agterste (van een schip), *o.*
FROTTAGE, *m.* Het boenen *of* vryven, *o.*
FROTTEMENT, *m.* Vryving, *v*
FROTTER, *v. a.* Vryven, stryken, bestryken, smeêren, schuoren, boenen. — *les jambes avec de la flanelle.* De beenen met flenel vryven. — *d'onguent.* Met zalf stryken *of* bestryken. *Se* — *d'huile.* Zich met olie vryven. — *des chaises.* Stoelen boenen. —, (fig. *et* fam.) BATTRE. Afrossen, afslaen, afsmeêren. SE — à q. q. (prov.). Met iemand te doen hebben, omgang, gemeenschap met iemand hebben.
FROTTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vryver, boener, *m.*; vryster, boenster, *v.*
FROTTOIR, *m.* Vryfdoek, vryflap, vryfborstel, boenborstel, boender, schrobber, scheêrdoek (der barbiers), *m.*
FROUER, *v. n.* Vogels met het lokfluytje lokken.
FRUCTIDOR, *m.* 12e MOIS DE L'ANNÉE RÉPUBLICAINE. Vrugtmaend, *v.*
FRUCTIFÈRE, *adj.* (t. de bot.). Vrugtdraegend.
FRUCTIFICATION, *f.* (t. de bot.). Vrugtbeginsel, *o.*
FRUCTIFIER, *v. n.* (word geconj. als *prier*). Vrugt draegen *of* voortbrengen; (fig.) voórdeel geéven.
FRUCTIFORME, *adj.* (t. de bot.). Vrugtvormig.
FRUCTUEUSEMENT, *adv.* Met vrugt, met zegen, met voórdeel, nuttelyk.
FRUCTUEUX, EUSE, *adj.* Vrugtbaer; voórdeelig, winst geévend, genoegzaem, nuttig, dienstig.
FRUGAL, E, *adj.* Maetig, spaerzaem, zuynig.
FRUGALEMENT, *adv.* Maetiglyk, zuyniglyk, op eene maetige wyze.
FRUGALITÉ, *f.* Maetigheyd, spaerzaemheyd, zuynigheyd, *v.*
FRUGIVORE, *adj.* Vrugteétend, vrugtverslindend.
FRUIT, *m.* Vrugt, *v.*; fruyt, ooft, *o.* *Des fruits noués, mûrs, hâtifs, tardifs.* Gezette, rype, vroegrype, laetrype vrugten. *Les* — *s de la terre.* De aerdvrugten. —, DESSERT. Nageregt, *o.* —, (fig.). Vrugt, baet, *v.*, voórdeel, nut, *o.* *Le* — *de ses travaux.* De vrugt van zynen arbeyd. —, ENFANT. Vrugt, *v.*, kind, *o.* —, EFFET BON *ou* MAUVAIS. Vrugt, uytwerking, *v.*, gevolg, *o.* *Voilà les tristes* — *s de la guerre.* Dit zyn de droevige gevolgen des oórlogs. —, (maç.). Vermindering van dikte (in metselwerk), *v.* — *s*, REVENUS. Inkomsten, *v. mv.*
FRUITAGE, *m.* Fruyt, *o.*, allerhande boomvrugten, *v. mv.*
FRUITÉ, E, *adj.* (blas.). Met vrugten van een ander koleur belaeden.
FRUITERIE, *f.* Fruytkelder, ooftkelder, *m.*, fruytkamer, *v.*; fruythandel, *m.*
FRUITIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Vrugtdraegend. *Arbre* —. Vrugtboom, fruytboom, *m.* *Jardin* —. Fruythof, boomgaerd, *m.* —, *m.* Fruytkelder, ooftkelder, *m.* —, QUI VEND DU FRUIT, DES LÉGUMES. Vrugtverkooper, fruytverkooper, *m.* —ÈRE, *f.* Vrugtverkoopster, fruytverkoopster, *v.*
* **FRUITION**, *f. voyez* JOUISSANCE.
FRUSQUIN, *m.* (pop.). Vermogen, bezit, *o.*
FRUSTE, *adj.* *Médaille* —. Ouden versleéten gedenkpenning, *m.*
FRUSTRATIF, IVE, *adj. voyez* FRUSTRATOIRE.
FRUSTRATOIRE, *adj.* (t. de droit). Kragteloos, ongegrond, nutteloos. *Exceptions* —*s.* Nutteloose, ongegronde uytvlugten. —, *m.* VIN SUCRÉ. Wyn met suyker en kaneel, *m.*
FRUSTRER, *v. a.* Berooven, versteéken; verydelen. — *q. q. de ses droits.* Iemand van zyn recht berooven. — *l'espérance de q. q.* Iemands hoóp verydelen.
FRUTICULEUX, **FRUTIQUEUX**, EUSE, *adj.* Houtagtig.
FUCA, *m.* Soórt van zeevisch, *m.*
FUCUS, *m.* Wier, zeegras, *o.*
FUGACE, *adj.* (méd.). Voórbygaende, vlugtig.
FUGACITÉ, *f.* (t. de méd.). Korten duer, *m.*, vlugtigheyd, *v.*
FUGITIF, IVE, *adj.* et *s.* Vlugtig, voortvlugtig, vlugtend. *Onde* —*ive.* Vlietend, voórbyloopend water, *o.*, golf, *v.* *Pièces* —*ives.* Kleyne *of* verstrooyde werkjes, schriften, *o. mv.* —, *s. m.* et *f.* Vlugteling, *m.* en *v.*
FUGUE, *f.* (mus.). Fueg, *v.*, loop in de zangkonst, *m.*
FUIE, *f.* Kleyn duyvenkot; duyvenslag, *o.*
FUIR (je fuis, tu fuis, il fuit, nous fuyons, vous fuyez, ils fuient; je fuyais, tu fuyais, il fuyait, nous fuyions, vous fuyiez, ils fuyaient; je fuis, etc.; je fuirai, etc.; je fuirais, etc.; fuis, fuyons, fuyez; que je fuie, que tu fuies, qu'il fuie, que nous fuyions, que vous fuyiez, qu'ils fuient; que je fuisse; fuyant; *part. passé* fui, e), *v. a.* et *irr.* Ontwyken, vlieden, schouwen, myden, vermyden. — *l'occasion.* De gelegenheyd myden. *Les méchants fuient la lumière.* De boozen schouwen het licht. —, *v. n.* Vlieden, vlugten, ontvlieden, ontvlugten, de vlugt neémen. — *de toutes ses forces, à toutes jambes.* Uyt alle kragt, hals over kop vlugten, vlieden; loopen. *Le temps fuit.* Den tyd gaet voórby. *Le tonneau fuit.* De ton lekt. —, S'ÉLOIGNER (peint.). Zich verwyderen, wel in zyn verschiet staen. *Cela fuit bien.* Dat wykt goed, dat schynt schoon op eenen afstand te staen.
FUITE, *f.* Vlugt, ontvlugting, weechlooping, *v.* *Se sauver par la* —. Zich door de vlugt redden. *Mettre en* —. Op de vlugt slaen *of* dryven. —, (prat.). Uytstel, *o.*, uytvlugt, *v.*
FULGURATION, *f.* (t. de chim.). Flikkering, *v.*, schynsel, *o.*
FULIGINEUX, EUSE, *adj.* Roetagtig.
FULIGINOSITÉ, *f.* Roetagtigheyd, *v.*
FULLOMANIE, **FULLOTOMIE**, *f.* Overtolligheyd van bladeren (zekere ziekte der planten), *v.*
FULMINANT, E, *adj.* Donderend, bulderend, raezend, uytvoerend. *Or, argent* —. Slaggoud, donderzilver.
FULMINATION, *f.* (t. de droit canon). Banvloek, *m.*, uytblikseming (kerkelyk recht), *v.* — (t. de chim.). Donderend geluyd, *o.*
FULMINER, *v. a.* (t. de droit canon). Den banvloek uytspreéken, uytbliksemen. —, *v. n.* Tieren, raezen, bulderen, uytvaeren tegen iemand. — (t. de chim.). Uytbulderen
FUMAGE, *m.* Berooking, *v.*
FUMANT, E, *adj.* Rookend, smoorend, *Tison* —. Rookend brandhout. — DE COLÈRE (fig.). Zeer toórnig, schuymbekkend van gramschap.
FUMÉE, *f.* Rook, damp, smoor, *m.*; (fig.) ydelheyd, nietigheyd, *v.* —*s.* Dampen, *m. mv.*, opstygingen (naer het hoofd), *v. mv.* —*s*, FIENTE DES BÊTES FAUVES. Drek, mest (der rosagtige wilde dieren), *m.*
FUMER, *v. a.* Rooken, berooken, in den rook hangen. — *des jambons.* Hammen, hespen rooken. *De la viande fumée.* Gerookt vleesch. —, AMENDER AVEC DU FUMIER. Mesten, bemesten. — *un champ.* Eenen akker mesten. —, *v. a.* et *n.* Rooken, tabak rooken. — *une pipe.* Eene pyp rooken, smooren. —, *v. n.* Rooken, dampen, rook uytwerpen. *Bois vert fume beaucoup.* Groen hout rookt sterk.
FUMERON, *m.* Rooker, *m.*, rookende kool, *v.*
FUMET, *m.* p. *-mè.* Aengenaemen reuk, geur van zekere wynen en spyzen.
FUMETERRE, *f.* p. *-tère.* (plante). Duyvekervel, *v.*
FUMEUR, *m.* Rooker, tabaksrooker, *m.*
FUMEUX, EUSE, *adj.* Dampig, hoofdig, bedwelmend. *Vin* —. Dampigen *of* hoofdigen wyn.
FUMIAIRE, *adj.* (t. de bot.). Op mest groeyend.
FUMIER, *m.* p. *-mié.* Mest, mist; drek, *m.* *Tas de* —. Mesthoop, *m.*
FUMIGATEUR, *m.* Berooker, *m.*
FUMIGATION, *f.* Berooking, doórrooking, *v.*; het branden van welriekende kruyden, enz., *o.*
FUMIGATOIRE, *adj.* p. *-toare.* *Boîte* —. Rookdoos (waerin zekere middelen zyn om verdronkenen ter hulp te komen), *v.*
FUMIGER, *v. a.* (chim.). Berooken, doórrooken.
FUMISTE, *m.* Rookverdryver (aen de schouwen), *m.*
FUMIVORE, *adj.* Rookverslindend.
FUMURE, *f.* Mest (der ingeparkte wolbeesten), *m.*
FUNAMBULE, *m.* Koordendanser, *m.*
FUNÈBRE, *adj.* Tot eene lykstaetsie *of* begraefnis behoorende. *Oraison* —. Lykrede, *v.* *Convoi* —. Lykstaetsie, *v.* *Cérémonies* —*s.* Lykplegtigheden, *v. mv.* —, (fig.). Treurig, droevig, rouwig. *Cri* —. Treurig geschreeuw. *Oiseau* —. Nagtvogel (uyl), *m.*
FUNER, *v. a.* (mar.). Betakelen.
FUNÉRAILLES, *f. pl.* Uytvaert, lykstaetsie, *v.*, lykdienst, *m.* —, (fig.). Dood, *m.* en *v.*
FUNÉRAIRE, *adj.* p. *-rère.* Van de uytvaert *of* lykstaetsie. *Frais* —*s.* Lykkosten, *m. mv.*

Digitized by Google

FUNESTE, *adj.* Rampspoedig, rampzalig, ongelukkig, jammerlyk, droevig, ellendig.

* **FUNESTEMENT**, *adv.* Rampzaligly, ongelukkiglyk, ellendiglyk, rampspoediglyk.

FUNEUR, *m.* (t. de mar.). Takelmeester, *m.*

FUNGUS, *m.* Kampernoelie, *v.*

FUNICULAIRE, *adj.* p. *—lère.* Dat van koorden *of* touwen gemaekt is. *Machine —.* Windas met touwen.

FUNIN, *m.* Touwwerk, *o.*

FUR (AU *ou* À) **ET À MESURE**, *adv.* Naer maete.

FURET, *m.* p. *—rè.* Fret, *v.* —, (fig. *et* fam.). Snuffelaer, *m.*

FURETER, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *jeter*). Met eene fret jaegen. —, (fig. *et* fam.). Snuffelen, doórsnuffelen, alles doórzoeken.

FURETEUR, *m.* Die met eene fret jaegt. —, (fig. *et* fam.). Snuffelaer, *m.*

FUREUR, *f.* Woede, verwoedheyd, dolheyd, raezerny, *v.* —, (fig.). Verrukking, vervoerdheyd, *v.*

FURFURACÉ, E, *adj.* (t. de méd.). Zemelagtig.

FURIBOND, E, *adj.* et *s.* Woedend, raezend, dol, uytzinnig.

FURIE, *f.* Woede, verwoedheyd, raezerny, dolheyd, *v. Les troupes donnèrent de — sur l'ennemi.* De troepen gingen met verwoedheyd op den vyand los. —, DIVINITÉ INFERNALE. Raezerny, helsche godin, *v.* —, (fig.). Helleveeg, *v.*, boosaerdig wyf, *o.*

FURIEUSEMENT, *adv.* (fam.). Schrikkelyk, geweldiglyk, zeer veél, uytermaete.

FURIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Woedend, raezend, dol, verwoed, uytzinnig. *Lionne —euse.* Woedende leeuwin. —, IMPÉTUEUX, VIOLENT. Hevig, geweldig, schrikkelyk, ysselyk. *Combat —.* Hevig gevegt. *Tempête —euse.* Ysselyken storm. —, EXCESSIF. Onmaetig, overdaedig, zeer groot.

FURIN, *m.* MENER UN VAISSEAU EN — *ou* AU —. Een schip uyt de haven in volle, opene zee brengen.

FUROLLES, *f. pl.* Dwaellichten, *o. mv.*, vuerige zeedampen, *m. mv.*

FURONCLE, *m.* Bloedzweêr, bloedvin, *v.*

FURTIF, IVE, *adj.* Heymelyk, verborgen, steélswyze.

FURTIVEMENT, *adv.* Heymelyk, steélswyze, in het verborgen.

FUSAIN, *m.* p. *—zin.* Paepenhout, *o.*, paepenmuts, *v.*, spilboom, m.

FUSAROLLE, *f.* (ornement d'archit.). Versierden ring *of* band, *m.*

FUSEAU, *m.* p. *—zô.* Bobyn, spil, *v.*, klos, *m.* en *v.* JAMBES DE — (fam.). Spillebeenen. —. Bout (waermede men kanten werkt), *m.*

FUSÉE, *f.* Spil- *of* klosvol, *v.* DÉMÊLER UNE — (fig. *et* fam.). Eenen heymelyken aenslag ontdekken. —, PIECE D'ARTIFICE. Vuerpyl, *m.* —, (t. d'horl.). Slek, spil (waerop de keting loopt), *v.* —, *adj. f. Chaux —.* Kalk die zonder water gelescht is.

FUSELÉ, E, *adj.* (blas.). Gespild, met spillen voorzien. —, (archit.). Spilvormig. *Colonne —ée.* Spilvormige zuyl, *v.*

FUSER, *v. n.* (phys. *et* méd.). Zich uytspreyden.

FUSEROLLE, *f.* p. *—zerole.* Yzeren spilleken, *o.*

FUSIBILITÉ, *f.* Smeltbaerheyd, *v.*

FUSIBLE, *adj.* Smeltbaer.

FUSIFORME, *adj.* (t. de bot.). Spilvormig.

FUSIL, *m.* p. *—zi.* Fuziek, roer, vuerroer, geweêr, *o.*, snaphaen, *m. — de chasse.* Jagtroer, *o.* — *à deux coups.* Tweeloop, *m.* — *à vent.* Windbus, *v. Canon de —.* Geweêrloop. —, BRIQUET. Vuerstael, *o.*, vuerslog, *m.* —. Paudeksel, *o.*; tinteldoos, vonklaey, *v.*; wetstael, *o.*, wetpriem, *m.* (ger, *m.*

FUSILIER, *m.* p. *—zilié.* Fuziekdraeger voór eenen geringen prys verkoopt, *m.*

FUSILLADE, *f.* Het schieten met snaphaenen *of* geweêren, *o.*

FUSILLER, *v. a.* Doodschieten, doór den kop schieten. Se —. Met het geweêr op elkander schieten.

FUSILLETTE, *f.* Kleynen vuerpyl, *m.*

FUSION, *f.* Smelting, *v.*, het smelten, *o.*

FUSTE, *f.* Jagt, jagtschip, roeyschip, *o.*

FUSTET, *m.* Geél verfhout, *o.*

FUSTIGATION, *f.* Geeseling, *v.*

FUSTIGER, *v. a.* p. *—jer.* Geeselen.

FUSTOC ou **FUSTOK**, *m.* Geél verfhout, *o.*

FÛT, *m.* p. *fû.* Laede, *v.*, houtwerk van een fuziek, *o.* —, TONNEAU. Vat, *o.*, ton, *v. Qui sent le —.* Vaetsch. — (t. d'archit.). Pilaerschagt, *v.*; hout, handvat, *o.*, steél (van verscheydene gereedschappen), *m.* —, (t. de rel.). Ploeg, *v.*

FÛTAIE, *f.* p. *—tè.* Bosch met hoogstammige boomen, *o. De haute —.* Hoogstammig.

FUTAILLE, *f.* Ton, *v.*, vat, *o.*

FUTAINE, *f.* p. *—tene.* Diemit, futeyn, *m.*

FUTAINIER, *m.* Diemitweêver, *m.*

FUTÉ, E, *adj.* (fam.). Schalk, listig, loos.

FUTÉE, *f.* (mastic). Stophars, *v.*

FUTILE, *adj.* Beuzelagtig, ydel, gering, slegt.

FUTILITÉ, *f.* Beuzelaery, beuzeling, geringheyd, *v.*

FUTUR, E, *adj.* et *s.* Toekomend, toekomstig. *Le — contingent.* Hetgeéne kan gebeuren. —, *m.* Toekomst, *v.*, het toekomende, *o.*; bruydegom, *m.* — (t. de gramm.). Toekomenden tyd, *m.* —, *f.* Bruyd, *v.*

FUTURITION, *f.* Toekomende bestaenlykheyd, *v.*

FUYANT, E, *adj.* (peint.). Verwyderd, in het verschiet staende. —s, *m. pl.* Omtrekken, *m. mv.*

FUYARD, E, *adj.* et *s.* Vlugtend, vlugtig. —, *m.* Vlugteling, *m.*

G.

G, *m.* G, *v.* G a trois sons : 1° celui de *gue*, devant les voyelles, *a, o, u* et les consonnes *l, r : galon, gosier, guttural, gloire, agréable ;* 2° celui de *je*, devant les voyelles *e, i : gentil, gibier ;* cependant *gessner* se prononce *guesner ;* 3° celui du *k* au commencement de *gangrène*, et à la fin des mots, devant une voyelle et une *h* muette : *long accès, rang honorable*, se prononcent *lon-kacces, ran konorable.* G est muet dans *Clugny, Regnaud, Regnard, signet*, et à la fin de *faubourg, legs, doigt, vingt, étang, poing, coing, hareng, seing. Gn* a le son mouillé : *bagne, ligne, lorgner*, excepté au commencement des mots, où il se prononce *gue-ne : gnome, gnide, gnomon*, etc. ; et dans *agnat, diagnostic, stagnation, cognat, régnicole, inexpugnable, ignée, prognè*, qu'on prononce *aguenat, staguenation*, etc.

GABAN, *m.* Viltmantel, *m.*

GABAR, *m.* Africaenschen sperwer, *m.*

GABARE, *f.* Gabaer, aek (vragtschip met een dek); visschersschuyt, *v.* — (filet). Groot schakelnet, *o.*; zegen, *v.*

GABARI, *m.* Mal, *o.*, spant (model van een schip), *v.*

GABARIER, *m.* p. *—rié.* Gabaervoerder; gabaerlosser, *m.*

GABATINE, *f.* DONNER DE LA — (fam.). Bedriegen, iets wys maeken.

GABELAGE, *m.* Tyd dat het zout op den zolder ligt, *m.*

GABELER, *v. a.* Het zout te droogen leggen.

GABELEUR, *m.* Zoutwagter, bedienden der zoutpagt, *m.*

GABELLE, *f.* p. *—bèle.* Zoutpagt, belasting op het zout, *v.*; magazyn, waer het zout van den koning verkogt wierd, *o. Frauder la —.* Zout invoeren zonder lasten te betaelen, smokkelen. —, (fig.). Zich op eene listige wyze ergens aen onttrekken.

GABELOUX, *m.* (pop.). *voyez* GABELEUR.

GABET, *m. voyez* GIROUETTE.

GABIE, *f.* Mars, *v.*

GABIER, *m.* p. *—bié.* Marsklimmer, wagthouder (op de schepen), *m.*

GABILLAUD, *m. voyez* CABILLAUD.

GABION, *m.* (t. mil.). Schanskorf, *m.*

GABIONNADE *f.* Bedekking met schanskorven, *v.*

GABIONNER, *v. a.* Met schanskorven bedekken.

GABORDS, *m. pl.* p. *—bor.* (mar.). Gaerboorden, kielgangen, *m. mv.*

GABURON, *m.* Mast, klamp, *m.*, wang, *v.*

GÂCHE, *f.* Sluythaek; haek, *m.*, houvast (ring aen eene looden goót); roerspaen (der pasteybakkers), *o.*; kalkhaek, kalkkloet, *m.*

GÂCHER, *v. a.* Beslaen, mengen. — *de la chaux.* Kalk beslaen. —, (fig. *et* fam.). Kladden, aen eenen geringen prys verkoopen. —, GÂTER. Verbrodden.

GACHET, *m.* p. *—che.* Zeezwaluw, *v.*

GÂCHETTE, *f.* p. *—chète.* Plaetje waer de tong van het slot inschiet; stuk van een geweêr, *o.*

GÂCHEUR, *m.* Die kalk, enz. beslaet. —, (fig. *et* fam.). Kladder, die zyne

Digitized by Google

GAGISTE, *m.* Loontrekker, zonder huerknegt te zyn, *m.*

GAGNABLE, *adj.* Winbaer.

GAGNAGE, *m.* Weyde, *v.*, weyland, *o.* —*s.* Vrugten, *v. mv.*

GAGNANT, *s.* et *adj. m.* p. *ga-gnant.* Winner, *m.* —, *adj.* Winnend.

GAGNE-DENIER, *m.* au pl. *gagne-denier.* Pakdraeger, kruyer, dagloonner, arbeyder, *m.*

GAGNE-PAIN, *m.* au pl. *gagne-pain.* Broodwinning, kostwinning, *v.*

GAGNE-PETIT, *m.* au pl. *gagne-petit.* Slyper, messenslyper, scheêrslyper, *m.*

GAGNER, *v. a.* p. *ga-gner.* Winnen, afwinnen, winst doen. — *son pain à la sueur de son front.* In het zweet zyns aenschyns zyn brood winnen. — *un procès.* Een geding winnen. —, Obtenir, acquérir. Winnen, verkrygen, verwerven, behaelen, verdienen. — *les suffrages.* De meeste stemmen voór zich behaelen. — *les cœurs.* De gemoederen winnen. — *une maladie.* Eene ziekte krygen. — *le dessus.* De overhand behaelen. —, Coronner. Omkoopen, winnen. — *ses juges.* Zyne rechters omkoopen. —, Parvenir, arriver à. Bereyken, komen, geraeken. — *le vent* (mar.). Boven den wind komen. — *du temps.* Tyd winnen. —, Faire des progrès. Voorderen. *La gangrène gagne l'intérieur.* Den kanker loopt binnenwaerts voort. *Donner gagné à q. q.* Zich gewonnen geeven.

GAGUI, *f.* p. —*ghi. Grosse* — (pop.). Dik en vrolyk vrouwmensch, *o.*

GAI, E, *adj.* Vrolyk, lustig, blygeestig, blymoedig; aengenaem. *Cheval* — (blas.). Peêrd zonder zadel en toom. —, *adv.* Lustig. *Allons* —. Lustig, lustig aen.

GAÏAC, *m.* (arbre). Pokhout, *o.*

GAIEMENT, GAÎMENT, *adv.* Vrolyk, lustiglyk, blygeestiglyk, blydelyk; geerne.

GAIETÉ, GAÎTÉ, *f.* Vrolykheyd, lustigheyd, blydschap, *v. De* — *de cœur.* Met opzet, opzettelyk, voórbedagtelyk. —, Parole *ou* action voraus. Dertelheyd, *v.*

GAIGNIÈRES, *f. pl.* Soórt van honighien, *v. mv.*

GAILLARD, *m.* p. —*lar.* (mar.). Plegt, *v.* — *d'avant.* Voórplegt, *v.*

GAILLARD, E, *adj.* et *s.* Lustig, vrolyk, opgeruymd; vrypostig, los. —, Sain, dispos. Gezond, kloek. —, Hardi. Vrypostig, uytgelaeten, stout. —, *m.* Snaek, vrolyken mensch, *m.* —, *f.* Snaekin, lustige vrouwspersoon, *v.*

GAILLARDE, *f.* (danse). Soórt van ouden dans, *m.* —, Caractère d'imprimerie. Soórt van drukletter, *v.*

GAILLARDELETTES, *f. pl.* (mar.). Vlaggen van den fokke- en bezeansmast, *v. mv.*

GAILLARDEMENT, *adv.* Vrolyk, lustiglyk; stoutelyk, vrypostiglyk.

GAILLARDET, *m.* p. —*dè.* (t. de mar.). Splitvleugel, *m.*

GAILLARDISE, *f.* Lustigheyd, vrolykheyd, snaekery, *v.*

GAIMENT, *adv. voyez* Gaiement.

GAIN, *m.* p. *ghin.* Winst, *v.*, gewin, voórdeel, *o. Amour du* —. Gewinzugt. — *tout clair.* Zuyvere winst. —, Victoire. Zege, *v. Donner* — *de cause.* Eene zaek gewonnen geeven.

GAÎNE, *f.* p. *ghène.* Meskoker, *m.* — (t. d'archit.). Voetstuk van een horstbeêld, *o.* — (t. de bot.). Scheede, *v.*

GAÎNIER, *m.* p. *ghènié.* Kokermaeker, scheedemaeker, *m.* — (arbre). Judasboom, *m.*

GAÎTÉ, *f. voyez* Gaieté.

GALA, *m.* Gala, *m.*, feest, *v.* en *o. Habit de* —. Galakleed, staetsieklee d, *o. Grand* —. Groote feest.

GALACTES, *m. pl.* Melkzouten, *o. mv.*

GALACTIQUE, *adj. Acide* —. Melkzuer, *o.*

GALACTIT, *m.* Soórt van kleyaerde, *v.*

GALACTITE, *f.* Melksteen, *m.*

GALACTODE, *adj.* Melkagtig, melkkoleurig. (ving, *v.*

GALACTOGRAPHIE, *f.* Melkbeschry-

GALACTOLOGIE, *f.* Verhandeling over het gebruyk der melk, *v.*

GALACTOMÈTRE, *m.* Melkmeêter, *m.*

GALACTOPHAGE, *m.* Melkoêter, *m.*

GALACTOPHORE, *adj.* p. —*fore.* Melk veroorzaekend. *Vaisseaux* —*s.* Melkvaten, *o. mv.*, melkbuyzen, *v. mv.* —, *m.* Melkzuyger, *m.*

GALACTOPOSIE, *f.* Melkkuer, *v.*

GALACTOSE, *f.* Melkwording, *v.*

GALAMMENT, *adv.* Zwieriglyk, aerdiglyk, hoffelyk. —, (fig.). Behendiglyk.

GALANGA, *m.* (plante). Soórt van plant, *v.*

GALANT, E, *adj.* Hoffelyk, beleêfd, aerdig, bevallig, wellevend. — *homme.* Hoffelyk, wellevend, beleêfd man. *Homme* —. Verliefd man. *Discours* —. Verliefd gesprek. —, De bon goût, agréable. Aengenaem, zwierig, ongedwongen. *Manières* —*es.* Zwierige manieren. *Habit* —. Zwierig kleedsel, kleed naer den smaek. *Femme* —*e.* Ligtveêrdige vrouwspersoon, *v.*

GALANT, *m.* Minnaer, vryer, lief, *m.*

GALANTERIE, *f.* Hoffelykheyd, beleêfdheyd, wellevendheyd, aerdigheyd, *v.*; minnehandel, *m.*, minnaery, vryery, *v.*; minnepraetjes, *o. mv.*; kleyn geschenk, *o.*

GALANTIN, *m.* Belachelyken minnaer, *m.* (loos, *v.*

GALANTINE, *f.* (plante). Witte ty-

* **GALANTISER**, *v. n.* Den minnaer speêlen.

GALAUBANS, *m. pl.* Perdoen (zeker scheêpstouwwerk), *o.*

GALAXIE, *f.* (t. d'astr.). Melkweg, *m.*

GALBANUM, *m.* Gom, moedergom, *v.* Donner, vendre du — (pop.). Veêl beloóven en weynig geêven.

GALBE, *m.* (t. d'archit.). Ronding, afronding, *v.*

GALBULE, *f.* Cipressennoót, *v.*

GALE, *f.* Schurft, *o.*, schurftheyd, krauwagie; krinkel (aen de boomen); ongelykheyd op de stoffen, *v.*

GALÉASSE, *f.* Galeas, *v.*

GALÉE, *f.* (t. d'impr.). Galey, *v.*

GALEFRETIER, *m.* (pop.). Guyt, schurk, schobbejak, *m.*

GALÉGA, *m.* (plante). Geytenruyt, *v.*

GALÈNE, *f.* Menie, loodmyn, *v.*

GALÉNIQUE, *adj.* (méd.). Galenisch.

GALÉNISME, *m.* Galenismus, *m.*

GALÉNISTE, *s.* et *adj.* Galenist, *m.* —, *adj.* Galenisch.

GALÉOPSIS, *m.* (plante). Doove netel, *v.*, bastaerdkemp, *m.*

GALER, *v. a. voyez* Gratter.

GALÈRE, *f.* Galey, *v.*, roeyschip, *o.* —*s* (peine). Galeystraf, *v.* —, (fig.). Ellendigen toestand, *m.* Vogue la — (prov.). Het gae zoo het wil, op goed geluk.

GALERIE, *f.* Galery, gaendery; schilderyzael, *v.* — (t. d'art mil.). Galery, *v.* (slaef, *m.*

GALÉRIEN, *m.* Galeyboef, galey-

GALERNE, *f.* Noórdwestewind, *m.*

GALET, *m.* p. —*lè.* Strandkey, *v.* — (jeu). Schuyftafel, *v.*, schuyfbord, *o.*

GALETAS, *m.* p. —*tâ.* Vliering, *v.*, scheêrzolder, *m.*; armoedige wooning, *v.*

GALETTE, *f.* p. —*lète.* Boekweytkoek, *m.*

GALEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Schurftig, schurftagtig.

GALICE, *f.* (pays). Galliciën, *o.*

GALILÉE, *f.* (pays). Galiléën, *o.*

GALILÉEN, ENNE, *adj.* et *s.* Galileésch. —, *m.* Galiléër, *m.* —, *f.* Galiléesche, *v.*

GALIMAFRÉE, *f.* Gehakt opgestoófd vleesch, *o.*

GALIMATIAS, *m.* p. —*tiâ.* Warrede, *v.*, mengelmoes, *o.*, brabbeltael, *v.*

GALION, *m.* (vaisseau). Galioen, *o.*

GALIOTE, *f.* Galjoót, ligt vaertuyg, *o.* — *à bombes.* Bombardeêrgaljoót.

GALIPOT, *m.* p. —*pô.* (résine). Pynhars, *v.*

GALLE, *f.* Uytwas, *m. Noix de* —. Galnoót, *v.*

GALLES (pays). Wallis.

GALLIAMBE, *m.* Gedicht, vers ter eere van Cybele, *o.*

GALLICAN, E, *adj.* Gallicaensch, fransch. *Eglise* —*e.* Gallicaensche kerk.

GALLICIE, *f.* (pays). Galliciën, *o.*

GALLICISME, *m.* Eygenaerdige fransche spreêkwyze *of* uytdrukking, *v.*, gallicismus, *m.*

GALLINACÉS, *m. pl.* Vogelen van het slach der kiekens, *m. mv.*

GALLINASSE, *f.* (oiseau). Peruviaensche raef, *v.* (*o. mv.*

GALLINSECTES, *m. pl.* Galinsekten,

GALLINULE, *f.* Waterhen, *v.*, waterhoen, *o.*

GALLIQUE, *adj. Acide* —. Galnoótenzuer, *o.*

GALLISME, *m.* Gallismus, *m.*, schedelleer (van doctoór Gall), *v.*

GALLON, *m* Vogtmaet in Engeland, *v.*

GALLOWAY (pays). Zuyd-Schotland, *o.*

GALOCHE, *f.* Overschoen, *m.* — (t. de mar.). Zeylblok, *m.* Menton de — (fam.). Lange, spitse en gebóógene kin.

GALON, *m.* Boordsel, belegsel, lint, *o.*, galon, *v.* — (boîte). Confituerdoos, *v.*

GALONNER, *v. a.* p. —*loner.* Boorden, omboorden, galonneêren.

GALONNIER, *m.* p. —*nié.* Galonweêver, passementwerker, *m.*

GALOP, *m.* p. —*lô.* Ren, renloop, galop, snellen loop van een peêrd, *m. Grand* —. Vollen ren.

GALOPADE, *f.* Het rennen *of* galoppeêren; weg dien men in eenen galop aflegt, ren, *m.*

GALOPER, *v. a.* Doen *of* laeten galoppeêren, rennen. — q. q. (fig. *et* fam.). Iemand vervolgen, overal opzoeken. —, *v. n.* Galoppeêren, rennen —, (fig. *et* fam.). Omloopen.

GALOPIN, *m.* Loopjongen; keukenjongen; straetjongen, *m.*

GALOUBET, *m.* p. —*bè.* Kleyne fluyt met dry gaten, *v.*

GALVANIQUE, *adj.* Galvanisch.

GALVANISME, *m.* Galvanismus, *m.*

GALVARDINE, *f.* Regenmantel; boerenkeêl, *m.*

GALVAUDER, *v. a.* p. —*vô*—. Besnauwen, barschelyk bekyven.

GAMACHES, *f. pl.* Reyskousen, overkousen, *v. mv.*

GAMBADE, *f.* Huppeling, *v.*, lochtsprong, *m.* Payer en —s (fam.). Met slegten praet beantwoórden.

GAMBADER, *v. n.* Huppelen, springen.

GAMBILLER, *v. n.* Spartelen, met de beenen slingeren. (en *o.*

GAMÉLIES, *f. pl.* Bruylofsfeest, *v.*

GAMELLE, *f.* p. —*mèle.* Bak, *m.*; schotel (daer de matroozen en krygslieden uyteêten), *v.*

GAMIN, *m.* Straetjongen, keukenjongen, leerjongen, *m.*

GAMME, *f.* p. *game.* Toonwyzer, *m. Changer de* —, *de conduite.* Van toon veranderen. Mettre q. q. hors de — (prov.). Iemands maetregelen verydelen.

GAMOLOGIE, *f.* Verhandeling over het houwelyk, *v.*

GANACHE, *f.* Onderste kaekebeen van een peêrd, *o.* C'est une — (fig.). Het is eenen domkop, eenen botterik, *m.*

GANCE, *f. voyez* Ganse.

Digitized by Google

GANCHE, *f.* Galg (in Turkyen), *v.* — (t. de mar.). Dubbelen galeyhaek, *m.*

GAND (ville). Gent. De —. Gentsch.

GANER, *v. n.* (au jeu de cartes). Loeten loopen.

GANGE, *m.* (fleuve). Ganges, *m.*

GANGLIFORME, *adj.* (anat.). Zenuwknoopagtig.

GANGLION, *m.* Zenuwknoop, *m.* — (tumeur). Zenuwgezwel, *o.*

GANGRÈNE, *f.* p. *kan*—. (chir.). Koudvuer, *o.*, kanker, *m.* —, (fig.). Invreëtend kwaed, *o.*

GANGRÉNER (SE), *v. pr.* Inkankeren.

GANGRÉNEUX, EUSE, *adj.* Kankeragtig.

GANGUE, *f.* p. —*ghe.* Gangsteen, *m.*

GANIVET, *m.* p. —*vé.* Heelmeesters mesken, *o.*

GANO, *m.* (t. de jeu). Laet gaen.

GANSE, *f.* Lis, lits, litskoord, *v.*

GANT, *m.* p. *gan.* Handschoen, *m.* Jeter le — (fig.). Tot een gevegt uytdaegen.

GANTE, *m.* Boordplanken (der brouwketels), *v. mv.*

GANTELÉE, *f.* Klokskenskruyd, halskruyd, *o.*

GANTELET, *m.* p. —*lè.* Strydhandschoen, yzeren handschoen, *m.*; handwindsel; handleër, o.

GANTER, *v. a.* Handschoenen aentrekken. Se —. Zyne handschoenen aendoen. —, *v. n. Ces gants gantent bien.* Deëze handschoenen passen goed.

GANTERIE, *f.* Het handschoenmaeken, *o.*, handschoenfabriek, *v.*

GANTIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. —*tié.* Handschoenmaeker *of* verkooper, *m.*; handschoenmaekster *of* verkoopster *v.*

GANTOIS, E, *adj.* et *s.* Gentsch. —, *m.* Gentenaer, *m.* —, *f.* Gentenaersche, *v.*

GARANÇAGE, *m.* Meekrapverf, *v.*

GARANCE, *f.* (plante). Meê, krap, meekrap, *v.*

GARANCER, *v. a.* Met meekrap verwen.

GARANCIÈRE, *f.* Meekrapakker, *m.*

GARANT, E, *s. m.* et *f.* Borg, waerborg, vrywaerder, *m.*; hy, zy, die ergens voór instaet. —, Autorité (fig.). Borg, *m.*

GARANTIE, *f.* Borgstelling; borgblyving, vrywaering, *v.*

GARANTIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Verwaerborgen, vrywaeren, borg blyven, ergens voór instaen. —, Affirmer. Verzekeren. —, Préserver de. Bewaeren, bevryden, behoeden, beschutten. — *une ville de pillage.* Eene stad voór plundering beschutten. Se —. Voór elkander borg blyven. *Se — d'un accident.* Zich voór een ongeval hoeden *of* bewaeren.

GARAS, *m.* p. —*ra.* Soórt van grof wit katoen, *o.*

GARBIN, *m.* Zuydwestewind, *m.*

GARBON, *m.* Haen van eene patrys, *m.*

GARBURE, *f.* Geregt uyt roggebrood, kool, spek, enz., *o.*

GARCETTES, *f. pl.* p. —*cètes.* (mar.). Reefbanden, *m. mv.*, seysingen, beslaglynen, *v. mv.*

GARÇON, *m.* Jongen, knaep, zoón; jongman; knegt, gast, werkknegt, *m.* — *tailleur.* Kleëermaekersgast. — *de bureau.* Kantoorbedienden. — *de boutique.* Winkeljongen.

GARÇONNIÈRE, *f.* (pop.). Manzieke, *v.*

GARDE, *m.* Wagter, *m.* — *du corps.* Lyfwagter, waeker, bewaeker, oppasser, bewaerder (van eenen persoon *of* eene zaek), *m.*

GARDE, *f.* Wagt, *v. Se donner de —.* Zich waegten, zich voórzien. *N'avoir —.* Zich wol wagten. *Prenez — à ce que je dis.* Let wel op hetgeëne ik u zeg. —, Ceux qui font la —. Wagt, *v. Monter, descendre la —.* De wagt optrekken, van de wagt trekken. *Relever la —.* De wagt afflossen. *Être de —.* De wagt hebben. *Grand' —.* Hoofdwagt, *v.* — *avancée.* Buytenwagt, voórwagt, *v. Corps de —.* Wagthuys, *o.* —, Conservation. Bewaering, wagt, *v.*, toezigt, opzigt, *o.* — *du bétail.* Veehoederij, *v.* —, Protection. Beschutting, bescherming, hoede, *v.* — *d'un prince.* Garde, lyfwagt, *v.* — *d'une épée.* Degengevest, *o.* —s. Werk, *o.*, veër (van een slot), *v.*; spoóren (van een wild zwyn), *v. mv.* Etre, se mettre en —, être sur ses —s. Op zyne hoede zyn, wel toezien.

GARDE-BOIS, *m.* Boschwagter, boschbewaerder, houtvester, *m.*

GARDE-BOURGEOISE, *f.* au pl. *gardes-bourgeoises.* (droit). Recht dat de weduwenaers op de goederen van hunne kinderen hadden, *o.*

GARDE-BOUTIQUE, *m.* au pl. *garde-boutique.* Ligger, *m.*; waer die geenen aftrek heeft, *v.*

GARDE-CHAMPÊTRE, *m.* au pl. *gardes-champêtres.* Veldwagter, *m.*

GARDE-CHASSE, *m.* au pl. *gardes-chasses.* Jagtwagter, *m.*

GARDE-CÔTE, *m.* au pl. *gardes-côtes.* Kustbewaerder, kustwagter, uytlegger (schip), *m.*

GARDE-DES-SCEAUX, *m.* au pl. *gardes-des-sceaux.* Zegelbewaerder, *m.*

GARDE-DU-CORPS, *m.* au pl. *gardes-du-corps.* Lyfwagter, *m.*

GARDE-FEU, *m.* au pl. *garde-feux.* Vuerscherm, *o.*

GARDE-FOU, *m.* au pl. *garde-fous.* Leuning, balie (van eene brug), *v.*

GARDE-MAGASIN, *m.* au pl. *gardes-magasins.* Magazynbewaerder, magazynier, *m.*

GARDE-MALADE, *s. m.* et *f.* au pl. *gardes-malades.* Ziekendienaer, *m.*; ziekendienster, *v.*

GARDE-MANCHE, *f.* au pl. *gardes-manches.* Overmouw, *v.*

GARDE-MANGER, *m.* au pl. *garde-manger.* Spinde, spyskamer; spyskas, vliegenkas, *v.*

GARDE-MEUBLE, *m.* au pl. *garde-meubles.* Meubelkamer, bergplaets van huysraed, *v.*

GARDE-NATIONALE, *f.* Borgerwagt, *v.*

GARDE-NOTES, *m.* Oudtyds notaristitel, *m.*

GARDER, *v. a.* Bewaeren, houden, behouden. — *son bien.* Zyn goed bewaeren. La — belle (fig.). De gelegenheyd afwagten van zich te vreëken. —, Réserver. Overhouden, houden, bewaeren. — *q. c. pour demain.* Iets tot morgen overhouden. —, Veiller à la conservation. Hoeden; oppassen, bewaeken. — *les moutons, les vaches.* De schaepen, de koeyen hoeden, weyden. — *un malade.* Eenen zieken bewaeken, oppassen. —, Défendre, protéger. Bewaeren, behoeden, beschutten, beschermen. —, Observer. Onderhouden, nakomen, betragten, houden, waerneëmen. — *les commandements de Dieu.* Gods geboden onderhouden, nakomen. — *sa parole.* Zyn woórd houden, zyne belofte nakomen. — *à vue.* Niet uyt het oog laeten gaen *of* verliezen. — *le silence.* Stilzwygen. — *un secret.* Een geheym bewaeren. — *le lit.* Het bed houden, er niet uytkomen. Se —, se conserver. Dueren, goed blyven. Se —. Zich wagten, zich mydden, zich hoeden.

GARDE-ROBES, *f.* au pl. *garde-robes.* Kleëkamer, *v.*; kleederen en lynwaed. —, Lieu d'aisance. Huysken, gemak, *o.* — (plante). Wormkruyd, *o.* —, *m.* Voórschoot, *m.*

GARDE-SCEL, *m.* Zegelaer, stempelaer, *m.*

GARDEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Hoeder, bewaerder, *m.*; hoedster, bewaerster, *v.* — *de vaches.* Koeyhoeder, *m.*; koeyhoedster, *v.*

GARDE-VAISSELLE, *m.* Bewaerder van het zilvergoed, *m.*

GARDIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Bewaerder, bewaeker, hoeder, *m.*; bewaerster, bewaeksler, hoedster, *v.* —, *m.* Gardiaen (oversten in een klooster), *m.* —, *adj. Ange* —. Engelbewaerder, beschermengel, *m.*

GARDIENNAT, *m.* Gardiaenschap, *o.*

GARDIENNERIE, *f.* (mar.). Konstabelskamer (op de schepen), *v.*

GARDON, *m.* (poisson). Voren (visch) *m.*

GARE! *interj.* Pas op! zie toe! myd u! maek plaets! wech!

GARE, *f.* Wykplaets (voór de schepen), baey, *v.*

GARENNE, *f.* p. —*rène.* Konynenbosch, konynenperk, *o.*

GARENNIER, *m.* Konynenwagter, *m.*

GARER, *v. a.* — *un bateau.* Een veertuyg in eene wykplaets vastleggen. Se —. (fig. *et* fam.). Zich wagten, zich myden, zich gadeslaen.

GARGARISER (SE), *v. pr.* Gorgelen.

GARGARISME, *m.* Gorgelwater, *o.*, gorgeldrank, *m.*; het gorgelen.

GARGOTAGE, *m.* Slegte maeltyd, slegte spys, *v.*

GARGOTE, *f.* Kroeg, slegte herberg; gaerkeuken, *v.*

GARGOTER, *v. n.* In kroegen loopen; smodderig eëten *of* drinken.

GARGOTIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Kroegweërd; gaerkok, *m.*; kroegweërdin; gaerkokin, *v.*

GARGOUILLADE, *f.* Soórt van dansprong, *m.*

GARGOUILLE, *f.* Steenen goót; plaets waer het water eener goót doórloopt, *v.*, draekenkop, *m.* —, Anneau du mors. Ring aen het gebit, *m.*

GARGOUILLÉE, *f.* Wateryal van eenen draekenkop, *m.*

GARGOUILLEMENT, *m.* Gegorgel, geluyd van het gorgelen; gerommel der ingewanden, *o.*

GARGOUILLER, *v. n.* (pop.). Morsen, plassen (in het water).

GARGOUILLIS, *m.* Geruysch van het water dat uyt eenen draekenkop valt, *o.*

GARGOULETTE, *f.* Waterflesch, lampetkan, *v.*

GARGOUSSE, *f.* Kardoes (voór het geschut), *v.*

GARGOUSSIER, *m.* Kardoesdraeger, *m.*

GARGOUSSIÈRE, *f.* Kardoeszak, *m.*

GARIGUE, *f.* Heyde, dorre landstreek, *v.*

GARIQUE, *f.* Lorkenzwam, boomzwam, *v.*

GARNEMENT, *m.* (fam.). Deugniet, boef, schelm, *m.*

GARNI, E, *adj.* et *part.* Voórzien, bezet. *Chambre —e.* Gestoffeërde kamer.

GARNIMENT, *m. voyez* Garniture.

GARNIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Voórzien, omzetten, bezetten; versieren, stoffeëren. — *une place de guerre.* Eene vesting met noodige krygstoerustingen voórzien. — *une chambre.* Eene kamer stoffeëren. — *un chapeau.* Eenen hoed bezetten. Se —. Vatten, zich meester maeken; zich wapenen *of* voórzien tegen.

GARNISAIRE, *m.* p. —*sère.* Kluyver, bewaerder van aengeslaegene meubelen (voór schuld), *m.*

GARNISON, *f.* Garnizoen, *o.*, bezetting, *v.*; bezettelingen, *m. mv. Poser —, établir —.* Een huys met eenen gerechtsdienaer *of* gadeslaeger beleggen.

GARNISSEUR, *m.* Stoffeërder, *m.*

GARNITURE, *f.* Stoffeëring, versiering, *v.*, sieraed, belegsel, garnieresel, beslag, *o.* — (d'un lit). Behangsel, *o.* —, Assortiment complet. Stelsel, *o.* — *de porcelaine.* Stelsel porcelyn. — (t. d'impr.). Formaet, *o.*

GAROU, *m.* Miserieboom, kellerhals, *m.*, bergpeper, *v.*

GAROUAGE, *m.* Aller, être en — (pop.). Sneukelen.

Digitized by Google

GARROT, *m.* p. *garo.* Schoft van een peërd, *v.*; span- *of* pakstok, *m.* Etre blessé sur le — (fig. *et* fam.). In zyne eer gekrenkt zyn.

GARROTTER, *v. a.* p. —*roter.* Binden, vastbinden, knevelen, vastmaeken.

* **GARS**, *m.* Jongen, *m.*

GARUM, *m.* Vischpekel, *v.*

GARUS, *m.* Garus, maegelixir, *m.*

GARZETTE, *f.* Witten reyger, *m.*

GAS, *m. voyez* Gaz.

GASCOGNE, *f.* (pays). Gasconje.

GASCON, ONNE, *adj.* et *s.* Gasconsch. —, *m.* Gasconjer, *m.* —, *f.* Gasconsche, *v.* —, *m.* (fig.). Zwetser, grootspreeker, stoffer, snoever, windbreeker, *m.*

GASCONISME, *m.* Gasconsche manier van spreeken, *v.*

GASCONNADE, *f.* (fam.). Zwetsery, grootspreekery, stoffery, snoevery, *v.*, gezwets, *o.*

GASCONNER, *v. n* (fam.). Snoeven, zwetsen, grootspreeken, stoffen.

GASPILLAGE, *m.* Verkwisting, doórbrenging, *v.*

GASPILLER, *v. a.* Verkwisten, verdoen, doórbrengen. —, (fam.). Bederven.

GASPILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Verkwister, *m.*; verkwistster, *v.*

GASTADOUR, *m.* Schansgraever, *m.*

GASTER, *m.* Onderbuyk, *m.*; maeg, *v.*

GASTRILOQUE, *adj.* et *s. voyez* Ventriloque.

GASTRIQUE, *adj.* Van de maeg; maegsterkend. *Suc* —. Maegsap, *o. Artères* —*s.* Maegslagaders, *v. mv.*

GASTRITE, *f.* Hevige pyn in den opperbuyk, *v.*

GASTRITIS, *f.* Maegontsteking, *v.*

GASTROCÈLE, *f.* (t. de méd.). Maegbreuk, *v.*

GASTROCNÉMIENS, *adj.* et *s. m. pl.* (muscles). Kuyt- *of* braeyspieren, *v. mv.* (pyn, *v.*

GASTRODYNIE, *f.* (t. de méd.). Maeg-

GASTROÉPIPLOÏQUE, *adj. Veines* —*s.* Net- en maegaders, *v. mv.*

GASTROLÂTRE, *m.* Buykdienaer, *m.*

GASTROMANCIE, *f.* Buykwichelaery *v.*

GASTROMANIE, *f.* Gulzigheyd, *v.*

GASTRONOME, *m.* Buykdienaer, *m.*; die over de goede cier schryft.

GASTRONOMIE, *f.* Verhandeling over de goede cier, *v.*

GASTRORAPHIE, *f.* (t. de chir.). Buykhegting, *v.*, buyknaed, *m.*

GASTROTOMIE, *f.* (t. de chir.). Buyksnyding, *v.*

GÂTEAU, *m.* Koek, *m.* — *d'amandes.* Amandelgebak, *o.* — *feuilleté.* Koek van boterdeeg. — *épicé.* Kruydkoek. — *de navette.* Raepkoek. — *de miel.* Honigraet, *v.*, honigkoek, *m.* — (t. d'arts et mét.). Was, *m.* en *o.*, zand *of* leem (in eenen gietvorm), *o.*

GÂTE-BOIS, *m.* au pl *gâte-bois.* Houtbederver, slegten schrynwerker, *m.*

GÂTE-ENFANT, *s. m.* et *f.* au pl. *gâte-enfants.* Kinderbederver, *m.*; kinderbederfster, *v.*

GÂTE-MÉTIER, *m.* au pl. *gâte-métier.* Kladder, loonbederver, *m.*

GÂTE-PAPIER, *m.* Krabbelaer, slegten schryver, *m.*

GÂTE-PÂTE, *m.* au pl. *gâte-pâte.* Slegten bakker, *m.*

GÂTER, *v. a.* Bederven, verderven, beschadigen, schenden. *La pluie gâte les chemins.* Den regen bederft de wegen. — le métier (fig.). Kladden, den stiel bederven. —, Salir, tacher. Bevlekken, beruylen, bekladden, bederven. — *un enfant.* Een kind bederven, verwennen. —, Gaspiller. Vermallen, verkwisten. —, Corrompre. Bederven, verleyden. — *l'esprit par la lecture de mauvais livres.* Den geest bederven door het leezen van slegte boeken. Se —. Bederven, verderven, bedorven worden.

GAUCHE, *adj.* et *s.* p. *gô*—. Linker, linksch, slink, slinker, slinksch. *Main* —. Linkerhand, *v.* —, (fig). Mismaekt, wanschapen, krom, verkeerd; lomp, bot. —, *f.* Linkerzyde; linkerhand, slinkerhand, *v.* A —. Slinks, links, ter linkerhand. Prendre une chose à — (fam.). Eene zaek verkeerd opvatten, opneemen.

GAUCHEMENT, *adv.* (fam.). Op eene lompe wyze, onhandiglyk, bot.

GAUCHER, ÈRE, *adj.* et *s.* Linksch, slinksch; slinkenpoot, *m.*

GAUCHERIE, *f.* Lompheyd, botheyd, ongeschiktheyd, *v.*

GAUCHIR, *v. n.* (word geconj. als *finir*). Wyken, ontwyken, uytwyken, zich een weynig ter zyde wenden. — , Prendre sa forme, son niveau. Scheef zyn, naer den eenen kant wyken. —, (fig.). Niet opregtelyk te werk gaen, handelen.

GAUCHISSEMENT, *m.* Wyking, *v.*

GAUDAGE, *m.* (t. de teint.). Het verwen met wouw, *o.*

GAUDE, *f.* p. *gô*—. (plante). Wouw, *v.*

GAUDER, *v. a.* Wouwen, met wouw verwen.

* **GAUDIR (SE)**, *v. pr.* Zich verblyden.

GAUFRE, *f.* p. *gôfre.* Waefel, honigraet, *v.*

GAUFRER, *v. a.* Wateren. — *des étoffes.* Met heete yzers figueren in stoffen drukken.

GAUFREUR, *m.* Die de stoffen watert.

GAUFRIER, *m.* Waefelyzer, *o.*

GAUFRURE, *f.* Watering (van stoffen), *v.*

GAULE, *f.* p. *gôle.* Langen stok, staek, *m.*, stang; roede, garde, *v.* La —, les —*s.* Oud Frankryk, *o.*

GAULER, *v. a.* p. *gôler.* Vrugten van de boomen slaen.

GAULETTE, *f.* Stokken, roedje, *o.*

GAULIS, *m.* p. *gôli.* Takjes, *o. mv.*

GAULOIS, E, *adj.* et *s.* Des Gaules. Oud fransch, van oud Frankryk. —, *m.* Oud fransch, *o.*, oude fransche tael, *v.* Les —. De Gallen, de oude Franschen.

GAUPE, *f.* p. *gôpe.* (pop.). Vuyl wyf, *o.*, slons, *v.*

GAURES, *m. pl.* Vueraenbidders (in Perzië), *m. mv.*

GAUSSER (SE), *v. pr.* (pop.). Spotten met.

GAUSSERIE, *f.* (pop.). Spottery, beschimping, *v.*

GAUSSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Spotter, schimper, *m.*; spotster, schimpster, *v*

GAVACHE, *m.* Laffen mensch, *m.*

GAVELLES, *f. pl.* Zilververguldo werken, *o. mv.*

GAVION, *m.* (pop.). Keël, *v.*, gorgel, strot, *m.*

GAVOTTE, *f.* Zekeren dans, *m.*

GAYAC, *m. voyez* Gaïac.

GAYETTE, *f.* Zeepbroodje, *o.*; aerdkoól, *v*

GAZ, *m.* Gas (damp), *o.*

GAZE, *f.* Gaes (doórschynend weefsel), *o.* De —. Gaezen. —, (fig.). Bewimpeling, *v.*

GAZÉIFIABLE, *adj.* Dat in gas kan veranderd worden.

GAZÉIFORME, *adj.* Gasaerdig.

GAZELLE, *f.* (bête fauve). Gazel (wilde geyt in Asia), *v.*

GAZER, *v. a.* Met gaes overtrekken. —, (fig.). Bewimpelen.

GAZETIER, *m.* Dagbladschryver, gazettier, courantier, *m.*

GAZETIN, *m.* Kleyne gazet, *v.*

GAZETTE, *f.* p. —*zète.* Dagblad, nieuwsblad, *o.*, gazet, courant, *v.*

GAZEUX, EUSE, *adj.* Gasagtig.

GAZIER, *m.* p. —*zie.* Gaesweever, *m.*

GAZIFÈRE, *m.* (t. de chim.). Dampmacker, *m.*

GAZOMÈTRE, *m.* (t. de chim.). Gasmeéter, *m.*

GAZON, *m.* Zood, zoode, *v.*, groes, *m.*; gras, *o.*

GAZONNEMENT, *m.* Bezooding, *v.*

GAZONNER, *v. a.* Bezooden, met zooden beleggen.

GAZONNEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Groesagtig.

GAZOUILLEMENT, *m.* Kweeling, *v.*, het kweelen, gekweél, *o.*, vogelzang, *m.*; ruysching, *v.*, geruysch, het ruyschen (der beeken), *o.*

GAZOUILLER, *v. n.* Kweelen, kwinkeleeren, zingen (der vogels); het ruyschen (der beeken); het stameren (der jonge kinderen).

GEAI, *m.* p. *jê.* Meerkol, *v.*, roetaerd, *m.*

GÉANT, E, *s. m.* et *f.* Reus, *m.*; reuzin, *v.*

GEINDRE, *v. n.* p. *jindre.* (fam.). Kermen, zugten, weenen. —, *m.* Deegkneeder, *m.*

GÉLATINE, *f.* (chim.). Vleeschgeloy, *v.*, lil, *o.*

GÉLATINEUX, EUSE, *adj.* Geleyagtig, lilagtig.

GELÉE, *f.* Vorst, *v.*, het vriezen, *o.* — *blanche.* Ryp, rym, *m.*; geley, *v.*, lil, *o.*

GELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Bevriezen, doen vriezen *of* bevriezen. —, *v. n. impers.* et *pr.* Vriezen, bevriezen, toevriezen. *La rivière a gelé.* De rivier is toegevroózen. *Il gèle à pierre fendre.* Het vriest dat het kraekt. On gèle ici (prov.). Hier is niets te doen.

* **GELINE**, *f.* Kieken, *o.*, hen, *v.*

GELINOTTE, *f.* Jong en vet kieken, *o.*; korhen, boschhen, *v.*, haezelhoen, *o.*

GELIVURE, *f.* Scheur, spleét (in de boomen door de vorst veroorzaekt), *v.*

GÉLOSCOPIE, *f.* Waerzeggery uyt het lachen, *v.*

GÉMEAUX, *m. pl.* p. —*mô.* (signe du zodiaque). Tweeling, *m.*

GEMELLE, *f.* (t. de mar.). Klamp, *m.*

GÉMINÉ, E, *adj.* (pal.). Herhaeld, verdubbeld. *Commandement* —. Herhaeld bevel. — (t. de bot.). Dubbel, tweevoudig.

GÉMIR, *v. n.* (word geconj. als *finir*). Zugten, kermen, klaegen, treuren. — *de douleur.* Van smert zugten. — (en parlant de la colombe, etc.). Kirren. (mend.

GÉMISSANT, E, *adj.* Zugtend, ker-

GÉMISSEMENT, *m.* Zugting, *v.*, gezugt, gekerm, gejammer, *o.*, weeklagt, *v.*

GEMMATION, *f.* p. *jémacion.* Uytbotting, uytspruyting, *v.*

GEMME, *adj. m.* p. *jème. Sel* —. Steenzout, bergzout, rotszout, *o.* —, *f.* Edelgesteente, *o.*

GEMMIPARE, *adj.* (t. de bot.). Botten voortbrengend.

GÉMONIES, *f. pl.* Gerechtsplaets (by de Romeynen), *v.*

GÉNAL, E, *adj.* (anat.). Van de kaeken *of* wangen.

GÊNANT, E, *adj.* Lastig, moeyelyk, ongemakkelyk.

GENCIVE, *f.* Tandvleesch, *o.* — *tuméfiée, enflée.* Gezwollen tandvleesch.

GENDARME, *m.* p. *jan*—. Policie-soldaet, gendarme, *m.* —*s.* Vuerglinsters, gensters, sprankels, *v. mv.* —*s.* Gruys (in den diamant), *o.* —*s.* Plekjes (in oogen), *o. mv.*

GENDARMER (SE), *v. pr.* (fam.). Kwaed worden, in gramschap opvliegen.

GENDARMERIE, *f.* Gewapende manschap, gendarmerie, *v.*

GENDRE, *m.* p. *jan*—. Schoonzoón, *m.*

GÊNE, *f.* Pynbank, pyniging, *v.* —, (fig.). Kwelling, bekwelling, *v.*, dwang, *m.*

GÉNÉALOGIE, *f.* p. *jénéalojie.* Geslachtboom, geslachtbrief, *m.*; geslachtrekening, geslachtkunde, *v.*

GÉNÉALOGIQUE, *adj.* Tot de geslacht-

Digitized by Google

rekening behoorend. *Arbre* —. Geslachtboom, *m.*

GÉNÉALOGISTE, *m.* Geslachtkundigen, geslachtbeschryver, geslachtrekenaer, *m.*

GÊNER, *v. a.* Knellen, beknellen, prangen, drukken. *Les souliers me gênent.* De schoenen drukken my, zyn my te nauw. —, (fig.). Hinderen, verhinderen, ontrieven, lastig *of* moeyelyk vallen. Se —. Zich bedwingen.

GÉNÉRAL, E, *adj.* et *s.* Algemeen, generael. *Concile* —. Algemeene kerkvergadering, *v. Assaut* —. Algemeenen aenval, storm, *m. Les états généraux.* De staeten generael, de algemeene staeten. En —. In het algemeen, in het gemeen. —, *m.* Chef militaire. Generael, veldheer, legerhopfd, opperhoofd, veldoversten, *m.* —, Chef religieux. Oversten, generael (van een geestelyk orden), *m.* —, Le plus grand nombre. Het grootste gedeelte.

GÉNÉRALAT, *m.* Veldheerschap, generpelschap, *o.*

GÉNÉRALE, *f.* Marschslag, *m.* —, (iron.). Gemaelin van eenen generael, *v.*

GÉNÉRALEMENT, *adv.* Algemeenlyk, in het algemeen, generaellyk.

GÉNÉRALISATION, *f.* Algemeenmaeking, *v.*

GÉNÉRALISER, *v. a.* Algemeen maeken. Se —. Algemeen worden.

GÉNÉRALISSIME, *m.* Opperveldheer *m.*

GÉNÉRALITÉ, *f.* Algemeenheyd, generaelityet, *v.* —s. Algemeene bewoórdingen, *v. mv.*

GÉNÉRATEUR, TRICE, *adj.* (t. de géom.). Voortbrengend.

GÉNÉRATIF, IVE, *adj.* Voortteelend, voortbrengend.

GÉNÉRATION, *f.* Teeling, voortteeling, *v.* —, Postérité, lignée. Nakomelingschap, afkomst, *v.*, geslacht, *o.*

GÉNÉREUSEMENT, *adv.* Op eene edelmoedige wyze, moedigly; dapperlyk.

GÉNÉREUX, EUSE, *adj.* Edelmoedig, grootmoedig; mild, milddaedig; moedig.

GÉNÉRIQUE, *adj.* Tot het geslacht behoorend.

GÉNÉROSITÉ, *f.* Edelmoedigheyd, grootmoedigheyd; mildheyd, milddaedigheyd, *v.*

GÊNES, *f.* (ville). Genua.

GENÈSE, *f.* Genesis, *v.*, het boek der schepping, *o.*

GENESTROLE, *f.* Verwersbrem (zeker kruyd om geél te verwen), *m.*

GENÊT, *m.* p. *jénè.* (arbuste). Brem, *m.* — *épineux.* Heybrem, Meékenden brem, gaspeldoórn, *m.* — *sauvage.* Duynhelm, *m.*

GENET, *m.* Spaenschen hengst, *m.*

GÉNÉTHLIAQUE, *m.* p. —*tliake.* Gelukzegger, *m.* —, *adj. Poème* —. Gedicht over iemands geboórte, *o.*

GÉNÉTHLIOLOGIE, *f.* Wigchelaery uyt iemands geboórtesterre, *v.*

GENETIÈRE, *f.* Brembosch, *o.*

GENETTE, *f.* Genetkat, *v.*; turksch gebit *of* mondstuk (eens peérds), *o.* *Aller à cheval à la* —. Met korte stygbeugels ryden.

GENEVRETTE, *f.* Bereyden drank van geneverbeziën, *m.*

GENEVRIER, *m.* p. —*vrié.* Geneverboom, *m.*

GÉNICULÉ, E, *adj. voyez* Genouillé.

GÉNIE, *m.* Geest, geleygeest, *m. Bon* —. Goeden geest. *Mauvais* —. Kwaeden geest. —, Talent. Geest, *m.*; verstand, vernuft, *o.*, zinrykheyd, *v.* — *supérieur.* Verheven geest *of* verstand. —, Esprit, goût, caractère. Geest, *m.*, genegenheyd, natuer, eygenschap, geneygdheyd, schranderheyd, *v.*, aerd, *m. Avoir beaucoup de* — *pour la musique, pour la poésie.* Veél geneygdheyd tot de muziek, voór de dichtkonst hebben. *Le* — *d'une langue.* Den aerd *of* eygenschap eener tael. —, Art de fortifier. Vestingbouw, *m.*, vestingbouwkunde, genie, *v.* —, Corps des ingénieurs. Geniekorps, *o.*

GENIÈVRE, *m.* p. *jèni*—. Geneverboom, *m.*; geneverbezie, *v.* —, Liqueur. Genever, *m.*

GENIÈVRERIE, *f.* Geneverstoókery, *v.*

GÉNIO-GLOSSE, *m.* (muscle). Tongspier, *v.*

GÉNISSE, *f.* Vaers (jonge koey), *v.*

GENISTELLE, *f.* (t. de bot.). Priemkruyd, *o.*

GÉNITAL, E, *adj.* Teelend, van de teeling.

GÉNITIF, *m.* (t. de gramm.). Teeler, genitivus, *m.*

GÉNITOIRES, *m. pl.* Teelleden, *o. mv.*

GÉNITURE, *f.* Kind, *o.*, kinderen, *o. mv.*

GÊNOIS, E, *adj.* et *s.* Genueésch, van Genua. —, *m.* Genueés, *m.* —, *f.* Genueésche, *v.*

GENOU, *m.* Knie, *v. Etre à* —*x, se mettre à* —*x.* Knielen, nederknielen, op zyne kniën zitten. *Tomber à* —*x.* Op zyne kniën vallen. Fléchir le — devant q. q. (fig.). Ootmoedig smeeken, zich nederwerpen, vernederen.

GENOUILLÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Knoestig, knoestagtig.

GENOUILLÈRE, *f.* Kniestuk (van eene leérs, van een harnas enz.), *o.*

GENOUILLEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Knobbelig, knoestig.

GENRE, *m.* p. *janre* Geslacht; slach, *o.*, soórt, manier, wyze, *v. Le* — *humain.* Het menschelyk geslacht. — *de vie.* Levenswyze, manier van leven. — (t. de gramm.). Geslacht, genus, *o.* — *nerveux.* Zenuwen, *v. mv.*, zenuwgestel, *o.*

GENS, *s. m. pl.* avant l'*adj.* et *f.* après. Lieden, menschen, persoonen, *m. mv.*, volk, *o.* — *mariés.* Getrouwde lieden. *De bonnes* —. Goede lieden. — *de bien.* Deugdzaeme lieden. — *de lettres.* Geleerde mannen. — *d'église.* Geestelyke, kerkelyke persoonen. — *de guerre.* Krygslieden, oórlogshelden. — *de mer* ou *de marine.* Zeelieden. — *de qualité.* Voórnaeme lieden. — *de distinction.* Lieden van aenzien. *Le droit des* —. Het volksrecht, het recht der volkeren. —, Domestiques. Dienstboden, *m.* en *v. mv.*

GENT, *f.* Volk, geslacht, *o.*, natie, *v.*

* **GENT**, E, *adj.* p. *jan.* Aerdig, fraey, geestig, net.

GENTIANE, *f.* (plante). Gentianen, *v.*

GENTIL, *m.* Heyden, *m.* —, *adj. m.* Heydensch.

GENTIL, ILLE, *adj.* Aerdig, fraey, bevallig, bevallyk.

GENTILHOMME, *m.* p. *janti-l'ome.* au pl. *gentilshommes*, *jantisomes.* Edelman, jonker, jonkheer, *m.*

GENTILHOMMEAU, *m.* p. —*l'omô.* (iron.). Kaelen jonker, geringen edelman, *m.*

GENTILHOMMERIE, *f.* (t. de mépris). Adel, adeldom, edeldom, *m.*

GENTILHOMMIÈRE, *f.* (t. de mépris). Gering adellyk landhuys, *o.*

GENTILISME, *m.* Heydendom, *o.*

GENTILITÉ, *f.* Heydendom, *o.*, de heydenen, *m. mv.*

GENTILLÂTRE, *m.* (fam.). Kaelen edelman, *m.*

GENTILLESSE, *f.* p. —*ése.* Aerdigheyd, bevalligheyd, *v.*; kwinkslag, *m.* —s. Aerdigheden, grappen, *v. mv.*

GENTIMENT, *adv.* Aerdiglyk, bevalliglyk.

GÉNUFLEXION, *f.* Knieling, nederknieling, kniebuyging, *v.*

GÉOCENTRIQUE, *adj.* (t. d'astr.). Aerd middelpuntig.

GÉOCYCLIQUE, *m.* p. —*ciklike.* (t d'astr.). Werktuyg om de beweéging der aerde rondom de zon aen te toonen, *o.*

GÉODE, *f.* Arendssteen, *m.*

GÉODÉSIE, *f.* Landmeétkonst, *v.*

GÉODÉSIQUE, *adj.* Landmeétkundig

GÉOGNOSIE, *f.* Kennis der aerd- bergstoffen, *v.* (bergstoffen,

GÉOGNOSTE, *m.* Kenner der aerd-

GÉOGNOSTIQUE, *adj.* Aerd- en berg stofkundig.

GÉOGRAPHE, *m.* Aerdryksbeschryve aerdrykskundigen, landbeschryve landkaertmaeker, *m.*

GÉOGRAPHIE, *f.* p. —*fie.* Aerdryk beschryving, landbeschryving, aerd rykskunde, *v.*

GÉOGRAPHIQUE, *adj.* p. —*fike.* Aerd rykskundig. *Carte* —. Landkaert,

GÉOHYDROGRAPHIE, *f.* Land- waterbeschryving, *v.*

GÉOHYDROGRAPHIQUE, *adj.* Land en waterbeschryfkundig.

GEÔLAGE, *m.* Stuyt- en ontsluytge (te betaelen aen den cipier), *o.*

GEÔLE, *f.* p. *jô*—. Gevangenis, *v.* kerker, *m.*

GEÔLIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. *jôli* Cipier, gevangenbewaerder, stokb waerder, *m.*; gevangenbewaerster cipiersvrouw, *v.*

GÉOLOGIE, *f.* Aerdryksbeschryving aerdrykskunde, *v.*

GÉOLOGIQUE, *adj.* Aerdrykskundi

GÉOLOGUE, *m.* p. —*ghe.* Aerdryk kundigen, *m.*

GÉOMANCE, **GÉOMANCIE**, *f.* Stip waerzeggery, *v.*

GÉOMANCIEN, ENNE, *s. m.* et Stipwaerzegger, *m.*; stipwaerzegster,

GÉOMANTIQUE, *adj.* Van de stipwae zeggery.

GÉOMÉTRAL, E, *adj. Plan* —. Platt grond, *m.*, grondteekening, *v.*

GÉOMÈTRE, *m.* Landmeéter, meétku digen, *m.* (kunde,

GÉOMÉTRIE, *f.* Meétkunde, landmeé

GÉOMÉTRIQUE, *adj.* Meétkundig.

GÉOMÉTRIQUEMENT, *adv.* Meétku diglyk.

GÉOPONIQUE, *adj.* Landbouwkundi tot den landbouw behoorende.

GÉORGIQUES, *f. pl.* Landgedichten *o. mv. Les* — *de Virgile.* De landg dichten van Virgilius.

GÉOSCOPIE, *f.* Kennis van de natu en den toestand der aerde, *v.*

GÉOSTATIQUE, *f. voyez* Statique.

GÉRANCE, *f.* (machine). Kraen (o goederen uyt de schepen te hyschen),

GÉRANIUM, *m.* (plante). Kraenbek ooyevaersbek, geranium, *m.*

GÉRANT, E, *s. m.* et *f.* Bestierder, *m.* bestierster, *v.*

GERBE, *f.* Schoof, koórnschoof, garf, — *d'eau.* Verscheydene waterstraele te samen in eene fonteyn. — *de feu* Vuerwerk gelyk verscheydene schoo ven te samen gebonden.

GERBÉE, *f.* Bos strooy waer nog eeni koórn in is, *m.*, voederstrooy, *o.*

GERBER, *v. a.* Schooven, in schooven binden; wynvaten op een stapelen.

GERBIÈRE, *f.* Graenkarre, *v.*; graen- stapel, *m.*

GERCE, *f.* Schietworm, boekworm, *m.*, mot, *v.*

GERCER, *v. a.* Doen klieven *of* bersten. *Le froid gerce les arbres.* De koude doet de boomen bersten. —, *v. n.* klieven, et *pr.* Splyten, bersten, kloóven.

GERÇURE, *f.* Kloóf, bersten, scheur, spleét, *v.*

GÉRER, *v. a.* Bestieren, waernee men

Digitized by Google

GERFAUT, *m.* p. *—fô.* Giervalk, *m.*
GERMAIN, E, *adj.* p. *—min.* Vol, heel. *Cousin —.* Vollen neef. *Frère —.* Vollen broeder. —s. Germaenen, onde Duytschers, *m. mv.*
GERMANDRÉE, *f.* (plante). Manderkruyd, *o.*
GERMANIE, *f.* Germaniën, *o.*
GERMANIQUE, *adj.* Duytsch, hoogduytsch.
GERMANISME, *m.* Hoogduytsche spreekwyze, *v.*, germanismus, *m.*
GERME, *m.* Keën, kiem, spruyt, *v.* *— d'un œuf.* Haenetred, *v.* —, (fig.). Zaed, *o.*, oorzaek, bron, *v.* — *de division.* Bron van oneenigheyd.
GERMER, *v. n.* Spruyten, uytspruyten, schieten, uytschieten, kiemen.
GERMINAL, *m.* 7e MOIS DE L'ANNÉE RÉPUBLICAINE. Spruytmaend, *v.*
GERMINATION, *f.* Uytspruyting, uytschieting van zaed en planten, *v.*
GERNOIR, *m.* p. *—moar.* Mouterу, moutmaekery, *v.* (sen, *o.*
GERNURE, *f.* Het groeyen, het wasdom.
GÉROCOMIE, *f.* Gezondheydsleer der oude lieden, *v.*
GÉRONDIF, *m.* (t. de gramm.). Gerundium, *o.*
GERSEAU, *m.* (mar.). Katrolkoord, *v.*
GERSÈE, *f.* Soórt van loodwit, *o.*
GERZEAU, *m.* p. *—zô.* Onkruyd in het koorn, *o.*
GÉSIER, *m.* Krop, *m.*, tweede maeg der vogels, *o.*
* **GÉSINE**, *f.* Kraem, kraembed, *o.*
GÉSIR, *v. n.* (il n'est plus en usage que dans *il gît, nous gisons, ils gisent; il gisait, ils gisaient*). Liggen. *Ci-gît.* Hier ligt, hier rust, hier ligt begraeven. C'EST LÀ QUE GÎT LE LIÈVRE (prov.). Daerin bestaet de moeyelykheyd, daer zit den knoop.
GÉSSE, *f.* p. *—jèce.* (plante). Wilde cicers, *m. mv.*
GESTATION, *f.* Dragt (der dieren), *v.* —, EXERCICE (antiq.). Soórt van lichaemsbeweeging (by de Romeynen) *v.*
GESTATOIRE, *adj.* *Chaise —.* Draegstoel, *m.*
GESTE, *m.* Gebaer, *o.*, beweeging van handen en gelaet, *v.* —s. (v. m.) Daeden, krygsdaeden, *v. mv.*
GESTICULATEUR, *m.* Gebaermaeker, *m.*
GESTICULATION, *f.* Het gebaer maeken, handgebaer, *o.*
GESTICULER, *v. n.* Gebaer maeken.
GESTION, *f.* Bestier, beheer, bewind, *o.*
GÉUM, *m.* (plante). Steenbreek, *v.*
GÈZE, *m.* Hoekgoót, *v.*
GIBBEUX, EUSE, *adj.* Bultig, knobbelig, ongelyk, verheven.
GIBBOSITÉ, *f.* Bultagtigheyd, *v.*
GIBECIÈRE, *f.* Weytasch, weytesch, hagelтasch, *v.* —, SAC D'ESCAMOTEUR. Goochelтasch, *v.*
GIBELET, *m.* p. *—lè.* Zwikboor, *v.*
GIBELINS, *m. pl.* (faction). Gibellynen, *m. mv.*
GIBELOT, *m.* p. *—lô.* (t. de mar.). Knietje (aen het galjoen), *o.*
GIBELOTTE, *f.* Hoendergestoófd, *o.*
GIBERNE, *f.* Patroontasch, patroontesch, *v.*
GIBET, *m.* p. *—bè.* Galg, *v.*
GIBIER, *m.* p. *—bié.* Wild, wildbraed, *o.*
GIBOULÉE, *f.* Buy, regenbuy, vlaeg, *v.* *— de Mars.* Meêrtsche buyen.
GIBOYER, *v. n.* Jaegen met een vuerroer (zonder honden).
GIBOYEUR, *m.* Jaeger, strooper, *m.*
GIBOYEUX, EUSE, *adj.* Wildryk, vol wild.
GIGANTÈ, *f.* (mar.). Reuzenbeêld (aen de agtersteven), *o.*
GIGANTESQUE, *adj.* Reusagtig. *Taille —.* Reusagtigheyd, *v.*
GIGANTOMACHIE, *f.* Reuzenstryd tegen de goden, *m.*
GIGOT, *m.* p. *—gô.* Bout, *m.* *— de mouton.* Schaepenbout, *m.* —s. Agterschenkels van een peêrd, *m. mv.*
GIGOTTÉ, E, *adj.* Wel gebeend, wel gebild.
GIGOTTER, *v. n.* p. *—goter.* Spartelen, scharrelen.
GIGUE, *f.* p. *—ghe.* (pop.). Vrolyk meysken, *o.* —, (pop.). Been, *o.* —, AIR ET DANSE. Gigue, *v.*, vrolyken dans, *m.*, lustig muziekstuk, *o.*
GIGUER, *v. n.* (pop.). Dansen, huppelen, springen.
GILET, *m.* p. *—lè.* Borstrok, *m.*, kamizóól (zonder mouwen), *o.*
GILLE, *m.* Bloed, sul, *m.* —, FILET. Soórt van vischnet, *o.*
GIMBLETTE; *f.* p. *jimblète.* Ringvormig gebak, *o.*
GINDRE, *m.* *voyez* GEINDRE.
GINGEMBRE, *m.* Gember, *v.*
GINGLYME, *m.* (t. d'anat.). Beenderscharnier, *o.*
GINGUET, ETTE, *adj.* et *s.* Zwak, slegt, gering. *Vin —.* Slegten wyn. —, COURT. Kort, bekrompen, nauw. *Un habit —.* Een kort, slegt gemaekt kleed. —, *m.* Slegten wyn, *m.*
GIPE, *f.* Groven keêl, overtrek, *m.*
GIPON, *m.* Kwast, lap (waermede de schoenmaekers het leêr smeêren), *m.*
GIRAFE, *f.* Kameelpanther, *m.*
GIRANDE, *f.* Verzameling van fonteynpypen, *v.*, soórt van konstig vuerwerk, *o.*
GIRANDOLE, *f.* Vuerkrans, *m.*; armkandelaer, armblaeker, kroonkandelaer, *m.* —s. Oorsieraed van diamanten, enz. *o.*
GIRASOL, *m.* Sterresteen, opaelsteen (edelgesteente), *m.*
GIREL, *m.* *voyez* CABESTAN.
GIROFLE, *m.* *Clou de —.* Kruydnagel, *m.*
GIROFLÉE, *f.* Nagelbloem, giroffelbloem; giroffelplant, *v.*
GIROFLIER, *m.* (arbre). Nagelboom, kruydnagelboom, *m.*
GIRON, *m.* Schoot (van eenen zittenden persoon), *m.* *L'enfant dort dans le — de sa mère.* Het kind slaept in den schoot zyner moeder. — DE L'ÉCLISE (fig.). Schoot der Kerk. — (t. d'archit.). Breedte der treden (van eenen trap), *v.* —, (blas.). Geer, *v.*, dryhoek, *m.*
GIRONNÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met acht geeren *of* dryhoeken voorzien.
GIRONNER, *v. a.* (orf.). Ronden, afronden.
GIROUETTE, *f.* Windwyzer, windhaen, *m.* —, (fig. *et* fam.). Onstandvastigen mensch, *m.*
GISANT, E, *adj.* Liggend, uytgestrekt.
GISEMENT, *m.* Ligging, gelegenheyd (der zeekusten), *v.*
GÎT. *voyez* GÉSIR.
GÎTE, *m.* Verblyfplaets; slaepplaets, herberg (waer men op reys vernagt), *v.*; leger (van eenen haes), *o.* —, MEULE IMMOBILE. Ondersten molensteen, ligger, *m.* — s. Ribben waerop de grondplanken rusten, *v. mv.*
GÎTER, *v. n.* et *pr.* (pop.). Ergens woonen *of* slaepen.
GIVRE, *m.* Ryp, rym, *m.* — (t. de blas.). Serpent, *o.*
GLABRE, *adj.* (bot.). Glad, kael; hairloos.
GLABRÉITÉ, *f.* (t. de bot.). Gladheyd, hairloosheyd, *v.*
GLABRIUSCULE, *adj.* Gladagtig.
GLAÇANT, E, *adj.* Yskoud, verstyvend; (fig.) koel, onverschillig.
GLACE, *f.* Ys, *o.* *— épaisse de deux pieds.* Ys van twee voet dik. *Bancs de —.* Ysbanken. *La — porte déjà.* Het ys draegt reeds, men kan al over het ys gaen. *Boisson à la —.* In ys verkoelden drank. *Froid comme —.* Yskoud. *Ferrer un cheval à —.* Een peêrd ten ys scherpen. *Rompre la —.* Het ys breêken. —, LIQUEUR *ou* FRUIT GLACÉ. Yskaes, *v.* —, MIROIR. Spiegel, *m.*; spiegelglas, *o.*; kleyne plek (in diamant), *v.* —, (fig.). Koelheyd, onverschilligheyd, *v.*
GLACÉ, E, *adj.* Bevroózen, toegevroózen. —, LUISANT, LUSTRÉ. Geglansd. —, (fig.). Onverschillig, koel.
GLACER, *v. a.* Bevriezen, doen bevriezen, tot ys doen worden. *Le grand froid glace les rivières.* De groote koude doet de rivieren bevriezen. —, (fig.). Verstyven, onstellen, verschrikken. *La peur glace le sang dans les veines.* De vrees doet het bloed in de aderen stolten, verstyven. —, COUVRIR D'UNE CROÛTE DE SUCRE. Bestryken, met eene suykerkorst beleggen. —, LUSTRER. Glanzen, glans geeven. —, *v. n.* et *pr.* Bevriezen, toevriezen.
GLACERIE, *f.* Spiegelglasmaekery, *v.*
GLACEUX, EUSE, *adj.* Yzig, onklaer, onzuyver.
GLACIAL, E, *adj.* Bevroózen, yskoud. *Mer —.* Yszee, *v.*
GLACIER, *m.* p. *—cié.* Yskaesmaeker, yskaesverkooper, spiegelglasmaeker, *m.* —s. Ysbergen, *m. mv.*
GLACIÈRE, *f.* Yskelder, *m.*; (fig.) zeer koude plaets, *v.*
GLACIS, *m.* p. *—ci.* Schuynte, afhelling, *v.* — (t. de peint.). Ligt en doórschynend koleur, *o.*
GLAÇON, *m.* Ysschol, *v.*, yskegel, *m.*
GLADIATEUR, *m.* Schermer, zweêrdvegter, *m.*
GLADIÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Zweêrdvormig.
GLAÏEUL, *m.* (plante). Zweêrdkruyd, lisch, *o.*
GLAIRE, *f.* p. *glère.* Slym, slymagtig vogt, *o.* —, BLANC D'ŒUF. Eywit, *o.*
GLAIRER, *v. a.* (t. de rel.). Eywitten.
GLAISE, *s.* et *adj.* *f.* p. *glèse.* *Terre —.* Potaerde, kley, kleyaerde, *v.*, leem, *o.*
GLAISER, *v. a.* p. *glèzer.* Met kley *of* leem bestryken; land met kleyaerde mesten.
GLAISEUX, EUSE, *adj.* Kleyagtig, leemagtig.
GLAISIÈRE, *f.* Leemkuyl, *m.*
GLAITERON, *m.* (t. de bot.). Kleyn klisskruyd, *o.*
GLAIVE, *m.* Zweêrd, strafzweêrd, *o.* *Le — de la justice.* Het zweêrd der gerechtigheyd. — *spirituel.* Geestelyk zweêrd. —, ESPADON. Zweêrdvisch, *m.*
GLANAGE, *m.* Naleézing van koórnaeren, naoogsting, *v.*
GLAND, *m.* Eykel, eekel, aker, *m.* — *de terre.* Aerdaker, *m.*, aerdnoót, *v.*
GLANDE, *f.* Klier, *v.*
GLANDE, E, *adj.* *Cheval —.* Peêrd met gezwollene klieren, *o.* — (t. de blas.). Met eykels bezet.
GLANDÉE, *f.* Eykeloogst, *m.*
GLANDULE, *f.* Kleyne klier, *o.*
GLANDULEUX, EUSE, *adj.* Kliersagtig.
GLANE, *f.* Handvol koórnaeren, *v.*; bussel, *m.* en *v.*, tros, *m.*, rist, *v.* — *de poires.* Tros peêren. — *d'ognons.* Rist ajuyn.
GLANER, *v. a.* Naleézen, opleézen, opraepen, naoogsten.
GLANEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Naleézer, *m.*; naleéster, *v.*
GLANURE, *f.* Naleézing, *v.*
GLAPIR, *v. n.* (word geconj. als *finir*). Keffen (gelyk de jonge vossen en honden).
GLAPISSANT, E, *adj.* p. *—çan.* Schetterend, scherp schreeuwend.
GLAPISSEMENT, *m.* Gekef, schetterend geschreeuw, *o.*
GLAS, *m.* p. *gla.* Doodklok, *v.*
GLAUCOME, *m.* p. *glô—.* (mal d'yeux). Groene staer, *v.*
GLAUX, *m.* (plante). Melkkruyd, *o.*
GLAYEUL, *m.* *voyez* GLAÏEUL.
GLÈBE, *f.* Land, *o.*, grond, *m.*; aerdkluyt, *v.*, aerdklomp, *m.*
GLÈNE, *f.* Beenholte, *v.*
GLÉNOÏDALE, *adj.* *f.* *Cavité — de*

Digitized by Google

l'omoplate. Vlakke holte des schouderbeens, *v.*

GLETTE, *f.* p. *glète.* Glit, goudschuym, zilverschuym, *o.*

GLISSADE, *f.* p. *—ça—.* Uytglyding, uytlipping, *v.*

GLISSANT, E, *adj.* Glad, gladdig, glibberig, glibberagtig, slibberig.

GLISSÉ, *m.* Zekeren dausprong, *m.*

GLISSEMENT, *m.* Glyding, glibbering, slibbering, *v.*

GLISSER, *v. n.* Glyden, glippen, glibberen, slibberen, uytglyden, uytschuyven, uytglippen. *L'échelle glissa.* De ladder gleêd uyt. —, (fig.). Ligtelyk voórbygaen, overstappen. *Il glissa sur cet article.* Hy stapte over dit punt heênen. —, *v. a.* Zagtjes insteêken *of* indoen, inlasschen, doen invloeyen. —, (fig.). Zagtjes inboezemen. *Se* —. Insluypen, inkruypen.

GLISSEUR, *m.* Glyder, *m.*

GLISSOIRE, *f.* p. *—çoare.* Glybaen, ysbaen, *v.*

GLOBE, *m.* Kloot, bol, *m.* — *terrestre.* Aerdkloot, aerdbol. — *céleste.* Hemelkloot, hemelbol. — *de feu.* Vuerbol, vuerig lochtverschynsel.

GLOBEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Bolvormig.

GLOBULAIRE, *f.* p. *—lère.* (plante). Wederik, *o.*

GLOBULE, *m.* Bolleken, klootje, *o.*

GLOBULEUX, EUSE, *adj.* Bolvormig, uyt bollekens samengesteld.

GLOIRE, *f.* p. *gloare.* Roem, lof, *m.*, eer, heerlykheyd, *v. Aspirer à la* —. Roem zoeken, naer roem hacken. *A la — de.* Ter eere van. *Toute la — appartient à Dieu.* Alle de eer komt God alleen toe. —, VAINE —, ORGUEIL, VANITÉ. Hoegmoed, *m.*, hooveêrdigheyd, *v.*, ydelen roem, *m.* *La vaine — corrompt le mérite des meilleures actions.* Den hoogmoed bederft de verdienste der beste daeden. —, BÉATITUDE CÉLESTE. Gelukzaligheyd, *v.* — (t. de peint.). Hemelprael, *v.*, hemelryk, *o.*, open hemel (by de schild.), *m.* —, AURÉOLE. Straelkrans. FAIRE — D'UNE CHOSE. Eer in iets stellen; zich ergens over beroemen.

GLOMÉRÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Op eenen hoop liggend.

GLORIETTE, *f.* Zomerhuysken, priëel, kleyn lusthuys, *o.*

GLORIEUSEMENT, *adv.* Roemweêrdiglyk, roemrugtiglyk, heerlyk.

GLORIEUX, EUSE, *adj.* Roemweêrdig, loffelyk, hooglofflyk; beroemd, vermaerd, doórlugtig; gelukzalig; heerlyk, luysterryk. *Un héros* —. Een roemweêrdig held. *Une action —euse.* Eene heerlyke *of* luysterryke daed. —, *adj.* et *s.* Hooveêrdig, trotsch, ydel, opgeblaezen, laetdunkend. *Les — se font haïr.* De hooveêrdigen maeken zich haetelyk.

GLORIFICATION, *f.* Verheerlyking, *v.*

GLORIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Verheerlyken, pryzen, roemen, looven. *Se* —. Roemen op, zich beroemen, roem draegen over...

GLORIOLE, *f.* Kleynen *of* ydelen roem, *m.*, kleyne eer, *v.*

GLOSE, *f.* Woórdverklaering, woórdelyke uytlegging, opheldering, *v.* —, CRITIQUE. Berisping, *v.*

GLOSER, *v. a.* Uytleggen, verklaeren. —, *v. a.* et *n.* Berispen, hekelen, doórhaelen, bedillen, er wat op te zeggen vinden.

GLOSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Berisper, *m.*; berispster, *v.*

GLOSSAIRE, *m.* Verklaeringswoórdenboek, woórdenboek waerin duystere, vremde *of* oude woórden worden verklaerd, *m.* en *o.*

GLOSSATEUR, *m.* Uytlegger, verklaerder, uytbreyder, *m.*

GLOSSITE, *f.* Tongontsteêking, *v.*

GLOSSOCATOCHE, *m.* Tonghouder, *m.*, werktuyg der heelmeesters om in den mond te konnen zien, *o.*

GLOSSOCOME, *m.* Leêschroef, *v.*, werktuyg om gebrokene beenen ineen te zetten, *o.*; windas, winde, *v.*

GLOSSOGRAPHE, *m.* Taelkenner, *m.*

GLOSSOGRAPHIE, *m.* p. *gloçografie.* Tongbeschryving, taelkunde, *v.*

GLOSSOÏDE, *f.* (pierre). Tongsteen, *m.*

GLOSSOLOGIE, *f.* p. *gloçologie.* Verhandeling over de tong, *v.*

GLOSSOPÈTRE, *m.* Serpentsteen (edelgesteente), *m.*

GLOSSOTOMIE, *f.* Tongontleding, *v.*

GLOTTE, *f.* Strotspleêt, gorgelspleêt, *v.*

GLOUGLOTER, *v. n.* *voyez* GLOUCLOUTER.

GLOUGLOU, *m.* Klokklok, geluyd dat eenig vogt maekt, wanneer het uyt eene flesch geschonken word, *o.*

GLOUGLOUTER, *v. n.* Kokkelen, klokken (als de kalkoenen).

GLOUME, *f.* (bot.). Kaf, *o.*, bast, *m.*

GLOUSSEMENT, *m.* Het klokken, het kakelen (als de kiekens), *o.*

GLOUSSER, *v. n.* Klokken, kakelen.

GLOUTERON, *m.* Klis, *v.*

GLOUTON, ONNE, *adj.* et *s.* Gulzig, slokagtig. —, *m.* Gulzigaerd, vraet, slokop, *m.*

GLOUTONNEMENT, *adv.* Gulziglyk.

GLOUTONNERIE, *f.* Gulzigheyd, *v.*

GLU, *f.* Vogelteêr, *o.*, vogellym, *v.* en *o.*

GLUANT, E, *adj.* Lymagtig, kleêvend, kleêverig, kleêfagtig.

GLUAU, *m.* Lymroede, teêrroede, *v.*

GLUER, *v. a.* Kleêverig maeken, met vogelteêr bestryken.

GLUI, *m.* Roggestrooy, *o.*

GLUME, *f.* *voyez* GLOUME.

GLUTEN, *m.* Ciment, tiras, *o.*

GLUTINANT, E, **GLUTINATIF**, IVE, *adj.* et *s.* (t. de méd.). Samenheelend. —, *m.* Samenheelend middel, *o.*

GLUTINATION, *f.* (t. de méd.). Samenheeling, *v.*

GLUTINEUX, EUSE, *adj.* *voyez* GLUANT.

GLUTINOSITÉ, *f.* Kleêverigheyd, *v.*

GLYPHE, *m.* (archit.). Groef, holheyd (tot sieraed), *v.*

GLYPHITE, *m.* p. *glifite.* Speksteen, *m.*

GLYPTIQUE, *f.* Graveêrkonst op kostelyke steenen, *v.*

GLYPTOGRAPHIE, *f.* p. *gliptografie.* Kennis der gegraveêrde steenen, *v.*

GNOME, *m.* Aerdmanneken, kabouter-manneken, *o.*

GNOMIDE, *f.* Aerdwyfken, kabouterwyfken, *o.*

GNOMIQUE, *adj.* Zinspreukig, zinryk.

GNOMON, *m.* Naeld (van eenen zonnewyzer), *v.*

GNOMONIQUE, *f.* Zonnewyzerskunde, *v.* —, *adj.* *Colonne* —. Zuyl met eenen zonnewyzer, *v.*

GNOSTIQUES, *m. pl.* Gnostieken (ketters), *m. mv.*

GO (TOUT DE), *adv.* (pop.). Vryelyk, zonder complimenten.

GOAILLER, *v. a.* (pop.). Spotten.

GOAILLERIE, *f.* (pop.). Spottery, *v.*

GOAILLEUR, *adj.* et *s.* (pop.). Spottende. —, *m.* Spotter, *m.*

GOBBE, *f.* Vergiftig brokseen, *o.*

GOBELET, *m.* p. *—belè.* Beker, drinkbeker, kroes, *m.* *Boire dans un* —. Uyt eenen beker drinken. *Joueur de —s.* Goochelaer; (fig.) bedrieger, *m.*

GOBELIN, *m.* Spook, *o.*, bullebak, *m.*

GOBELOTTER, *v. n.* *voyez* BUVOTTER.

GOBE-MOUCHES, *m.* au pl. *gobe-mouches.* Kleyne haegdis, *v.* —, OISEAU. Vliegenvanger, *m.* —, (fig. *et* fam.). Bloed, sul, beuzelaer, *m.*

GOBER, *v. a.* Slokken, inslokken, inzwelgen, inslorpen. — DU VENT, DES MOUCHES (prov.). Beuzelen, zynen tyd met kleynigheden verslyten. —, (fig. *et* fam.). Ligtelyk gelooven; zich laeten bedriegen. —, (fam. *et* pop.). Iemand onvoórziens vastgrypen, vatten.

GOBERGE, *m.* Soórt van sbberdaen, *m.*

—*s*, *f. pl.* Onderlaegen (van een bed), *v. mv.* —*s.* Klemhaeken (om het gelymde vast te houden), *m. mv.*

GOBERGÉR (SE), *v. pr.* (pop.). Spotten met... —, PRENDRE SES AISES. Zyn gemak neêmen.

GOBET, *m.* p. *—bè.* (fam.). Brok, *v.* PRENDRE Q. Q. AU — (fig. *et* fam.). Iemand onvoórziens by den hals grypen.

GOBETER, *v. a.* (maç.). De voegen met kalk toestoppen.

GOBEUR, *m.* Slokker, slokop, *m.*

GOBIE, *m.* (poisson). Grondel, *m.*

GOBIN, *m.* (fam.). Bultenaer, *m.*

GOBLIN, *m.* Bullebak (waermede men de kinderen vervaerd maekt), *m.*

* **GODAILLE**, *f.* Dronkenschap, *v.*

GODAILLER, *v. n.* (fam.). Onmaetiglyk drinken, zuypen.

GODAILLEUR, *m.* (fam.). Zuyper, *m.*

GODELUREAU, *m.* p. *—ré.* (fam.). Saletjonker, *m.*

GODENOT, *m.* p. *—no.* Goochelaerspop, *v.* —, (fam.). Mismaekt manneken, *o.*

GODER, *v. n.* Valsche plooyen maeken, rimpelen.

GODET, *m.* p. *—dé.* Drinkkommeken (zonder voet en ooren), *o.*; putêmer, schepêmer, *m.*

GODIVEAU, *m.* Kalfsgehakt, *o.*

GODRON, *m.* Ronde plooy, vouw, froos, *v.* —, MOULURE. Lystwerk (met eyvormig sieraed), *o.*

GODRONNER, *v. a.* Ronde plooyen zetten.

GOËLAND, *m.* Zeemeeuw, *v.*

GOËLETTE, *f.* Goelet, *v.*, kleyn vaertuyg, *o.*

GOËMON, *m.* Wier, zeegras, *o.*

GOËTIE, *f.* (magie). Soórt van toovery, *v.*

* **GOFFE**, *adj.* p. *gofe.* Mismaekt, vanstaltig; lomp, dom, bot.

GOGAILLE, *f.* (fam.). Vrolyke maeltyd, *v.*

GOGO (À), *adv.* (fam.). Op zyn gemak, in den overvloed, volop hebben.

GOGUENARD, E, *adj.* et *s.* (fam.). Schimpagtig, spotagtig. —, *m.* Schimper, spotter, *m.* —, *f.* Schimpster, spotster, *v.*

GOGUENARDER, *v. n.* (fam.). Schimpen, spotten.

GOGUENARDERIE, *f.* (fam.). Geschimp, *o.*, spottery, *v.*

GOGUETTES, *f. pl.* p. *—ghètes.* (fam.). Lachpraetjes, *o. mv.*, beuzelingen, kleynigheden, grappen, *v. mv.*

GOINFRADE, *f.* (fam.). Brassery, *v.*

GOINFRE, *m.* (pop.). Gulzigaerd, slemper, slokop, *m.*

GOINFRER, *v. n.* (pop.). Gulzig eêten, vreêten.

GOINFRERIE, *f.* (pop.). Gulzigheyd, brassery, slempery, *v.*

GOÎTRE, *m.* Kropgezwel, gorgelgezwel, *o.*

GOÎTREUX, EUSE, *adj.* Kropgezwelagtig; aen kropgezwellen onderworpen.

GOLFE, *m.* Golf, zeebogt, *v.*, zeeboezem, inham, *m.*

GOLILE, *f.* Spaenschen kraeg, *m.*

GOMME, *f.* Gom, *v.* *—arabique.* Arabische gom. — *gutte.* Gittegom, guttegom. — *résine.* Gomhars, *v.* — *élastique.* Elastieke, veêrkragtige gom.

GOMMEMENT, *m.* Gomming, *v.*, het gommen, het doórhaelen doór gomwater, *o.*

GOMMER, *v. a.* Gommen, met gom bestryken.

GOMMEUX, EUSE, *adj.* Gomdragend; gomagtig.

GOMMIER, *m.* Gomboom, *m.*

GOMPHOSE, *f.* p. *gonfose.* (t. d'anat.). Onbeweêgbaere beenvoeging, *v.*

GONAGRE, *f.* Kniejigt, *v.*

GONALGIE, *f.* Kniepyn, *v.*

GOND, *m.* p. *gon.* Duym (van een hengsel eener deur *of* venster), *m.*,

Digitized by Google

herre, *v.* Sortir des —s (fig. *et* fam.). Boos worden, van gramschap opvliegen.

GONDOLE, *f.* Gondel, gondoól, *v.*; venetiaensch vaertuyg, *o.* —, Vase à zoine. Langwerpig drinkschaeltje, *o.*

GONDOLIER, *m.* p. —*lié.* Gondelroeyer, *m.*

GONFALON, *m.* (t. de blas.). Wapenvaen; kerkvaen, kerkbanier, *v.*

GONFALONIER, *m.* Kerkvaendraeger, *m.*

GONFANON, etc. *voyez* Gonfalon, etc.

GONFLÉ, E, *adj.* Gezwollen, opgeblazen.

GONFLEMENT, *m.* Opzwelling, *v.*

GONFLER, *v. a.* Opblaezen, doen opzwellen. —, *v. n.* et *pr.* Zwellen, opzwellen, uytdyen.

GONGRONE, *f. voyez* Goïtre.

GONIN, *adj. m. Maître* — (pop.). Loozen vos, doórtrapten vent, *m.*

GONIOMÈTRE, *m.* Hoekmeéter, *m.*

GONIOMÉTRIE, *f.* Hoekmeétkunde, *v.*

GONNE, *f.* (mar.). Ton, *v.*, vat, *o.*

GONORRHÉE, *f.* (t. de méd.). Zaedloop, *m.*

GORD, *m.* Riviervisschery; soórt van vischfuyk, *v.*

GORDIEN, *adj. m. Nœud* —. Knoop, *m.*, moeyelykheyd, *v.*

GORET, *m.* p. —*rè.* Speenverken, *o.* —, (pop.). Vuylaerd, *m.* —, (mar.). Scheepsschrobber, *m.*

GORETER, *v. a.* (mar.). Schrobben.

GORGE, *f.* Keél, *v.*, gorgel, strot, *m.* —, Cou et sein d'une femme. Hals, boezem, *m.*, borst, *v. Rire à — déployée.* Luydkeéls lachen. *Crier à pleine* —. Uyt alle zyne magt schreeuwen. *Rendre* —. Braeken, overgeéven. *La* — ou *le cou d'un vase, d'une bouteille.* Den hals van eene vaes, van eene flesch. *Couper la* — *à q. q.* Iemand de keél afsnyden, van kant helpen. —, Détroit. Engte, nauwte, *v.* — (t. de fortif.). Keél (van een bolwerk); stok *of* rol, tot het ophangen eener landkaert, enz. —, (fauc.). Krop, *m.* — *chaude.* Stuk raw en nog warm vleesch voór de roofvogels.

GORGÉ, E, *adj.* Vol, opgevuld.

GORGE-DE-PIGEON, *f.* Duyvenverf, *v.*

GORGÉE, *f.* Slok, mondvol, *m.*

GORGER, *v. a.* Opvullen, met spyzen vol stoppen, overlaeden, zat maeken. — *q. q. de vin et de viandes.* Iemand met wyn en spyzen tot de keél opvullen, iemand vol en zat maeken. —, (fg.). Combler, remplir. Overhoopen, overlaeden. — *q. q. de richesses.* Iemand met rykdommen overlaeden. —, (t. de maréch.). *Ce cheval a les jambes gorgées.* Dat peêrd heeft opgezwollene beenen. Se —. Zich tot de keél toe opvullen.

GORGÈRE, *f.* Ouderwetschen halskraeg, *m.*

GORGERET, *m.* Wegwyzer (heelmeesters werktuyg), *m.*

GORGERETTE, *f.* Vrouwen halsdoek *m.*

GORGERIN, *m.* Halsstuk (van een wapen), harnas, *o.*

GORGE-ROUGE, *m.* (oiseau). Roodborstje, *o.*

GORGONELLE, *f.* Hollandsch lynwaed, *o.*

GOSIER, *m.* Keél, *v.*, strot, gorgel, *m.*; gorgelpyp, longpyp, lochtader, *v.* —, (fg.). Stem, *v.*

GOTHIQUE, *adj.* et *s.* Gothisch, gothiek, —, (fg.). Ouderwetsch.

GOUACHE, *f.* Schildering met waterverf, *v.*

GOUDRON, *m.* Teêr, *o.*

GOUDRONNER, *v. a.* Teêren, beteêren, met teêr bestryken.

GOUET, *m.* p. *goud.* Groot snoeymes, *o.*

GOUFFRE, *m.* Diepte, *v.*, afgrond, kolk, draeykolk, maelstroom, *m.*

GOUGE, *f.* (ciseau). Guds, *v.*, hollen beytel, *m.*

GOUGER, *v. a.* Gudsen.

GOUGETTE, *f.* Kleyne guds, *v.*

GOUINE, *f.* (fam.). Smots, *v.*

GOUJAT, *m.* p. —*ja.* Legerjongen, trosdraeger; metsersdiender, *m.*

GOUJON, *m.* Grondeling, kleynen visch, *m.* Faire avaler le — (prov.). Iemand bedriegen, in den strik doen vallen. —, Cheville de fer. Bout, *m.*, yzeren pin, *v.*

GOUJONNER, *v. a.* Met yzeren pinnen aeneenbegten.

GOUJURE, *f.* (mar.). Groef, *v.*

GOULÉE, *f.* (pop.). Grooten beét, slok, zwelg, *m.*

GOULET, *m.* p. —*lè.* Engte, nauwe invaert in eene haven, *v.*

GOULETTE, *f. voyez* Goulotte.

GOULIAFRE, *adj.* et *s.* (pop.). Gulzig, —, *m.* Gulzigaerd, *m.*

GOULOT, *m.* p. —*lô.* Hals (eener flesch, kan *of* kruyk), *m.*

GOULOTTE, *f.* Goót, *v.*, rioól, *o.*

GOULU, E, *adj.* et *s.* Gulzig, slokagtig, —, *m.* Gulzigaerd, slokker, *m.* — (quadrupède). Veélvraet, *m.* —, Cormoran. Zeeraef, *v.* — de mer. Haey, *v.*

GOULUMENT, *adv.* Gulzig, gulziglyk, slokagtig.

GOUPILLE, *f.* Spie, pin, *v.*

GOUPILLER, *v. a.* Met eene spie *of* pin vastmaeken.

GOUPILLON, *m.* Kwast, wykwast, wywaterkwast; kanneborstel *of* wasscher, *m.*

GOUPILLONNER, *v. a.* Met eenen kannewasscher schoonmaeken.

GOUR, *m.* Poel, waterpoel, *m.*

GOURD, E, *adj.* Styf van koude, verstyfd.

GOURDE, *f.* Kalabasflesch, *v.* —, Hydrocèle. Waterbreuk, *v.*

GOURDIN, *m.* (pop.). Kluppel, korten dikken stok, *m.*

GOURE, *f.* Vervalschte drogery, *v.*

GOURER, *v. a.* (pop.). Bedriegen, foppen.

GOUREUR, *m.* Vervalscher van drogeryen, *m.* —, Qui trompe. Bedrieger, *m.*

GOURGANDINE, *f.* (fam.). Smots, *v.*

GOURGANE, *f.* Zoet wild boontje, *o.*

GOURGOURAN, *m.* Indische zydestoffe, *v.*

GOURMADE, *f.* (fam.). Vuystslag, slag met de vuyst, *m.*

GOURMAND, E, *adj.* et *s.* Gulzig, vraetagtig. *Branche* —*e.* Waterloot, *v.*, waterscheut, *m.* —, *m.* Gulzigaerd, slokker, vraet, *m.* —, *f.* Slokster, *v.*

GOURMANDÉ, E, *adj.* Doórspekt.

GOURMANDER, *v. a.* Bekyven, begrauwen, uytschelden, uytmaeken, doórhaelen. — *un cheval.* Een peêrd met den toom rukken. — ses passions (fig.). Zyne driften intoomen, beteugelen. Se —. Tegen malkander kyven.

GOURMANDISE, *f.* Gulzigheyd, vraetagtigheyd, *v.*

GOURME, *f.* Droes (zekere ziekte der peêrden), *m. Qui a la* —. Droezig; schurft, *o.*, uytslag (der jonge kinderen), *m.* —, (fig.). Zotte kueren, malheden, *v. mv.*

GOURMÉ, E, *adj.* Trotsch, deftig, staetig, opgebloezen.

GOURMER, *v. a.* De kinketen aendoen; vuystslagen geéven. Se —. Elkander vuystslagen geéven; elkander barschelyk behandelen. Se —. Eene deftige *of* trotsche houding aenneémen.

GOURMET, *m*, p. —*mè.* Wynkenner, wynproever, *m.*

GOURMETTE, *f.* Kinketen, *v.* —, Valet de vaisseau. Scheépsjongen, *m.*

GOURNABLE, *m.* (mar.). Houten pin, *v.*

GOURNABLER, *v. a.* Met houten pinnen vastmaeken.

GOURNAL, *m.* (poisson). Zekeren visch, *m.*

GOUSSANT, GOUSSAUT, *adj.* et *s.* Kort ineengedrongen peêrd, *o.*

GOUSSE, *f.* (bot.). Peì, peul, schel, *v.*, bast, *m.* — *de fèves.* Boonschel, *v.* — *d'ail.* Lookbol, *m.*

GOUSSET, *m.* p. —*cè.* Oksel; okselstank, *m.* — *de chemise.* Okselschroey, *v.*, okselstuk, *o.* —, Poche. Beurzje, *o.*, binnenbeurs, *v.*, broekzak, *m.* *Il a toujours le* — *bien garni.* Zyne beurs is altyd wel voórzien. — (t. de menuis.). Kardoes, *v.*

GOÛT, *m.* Smaek; geur; eétlust, lust, *m. Viande de bon* —. Goedsmaeckend vleesch. *Viande de haut* —. Vleesch met eene sterke saus. *Avoir le* — *bon.* Eenen goeden smaek hebben, goed smaeken. —, (fig.). Smaek, *m.*, oórdeel, verstand, *o.* —, Penchant. Smaek, zin, lust, *m.* —. Smaek, trant (van eenigen schryver, konstenaer, enz.), *m.*; manier (van iets te maeken), *v.*

GOÛTER, *v. a.* p. —*té.* Smaeken; proeven. —, (fig.). Eprouver. Smaeken, beproeven. *Il veut* — *de tout.* Hy wil alles beproeven, hy wil van alles iets weéten. —, (fig.). Approuver. Goedkeuren, goedvinden, aenneémen. —, (fig.). Sentir, jouir. Smaeken, genieten. —, *v. n.* 'S agtermiddags eéten.

GOÛTER, *m.* Het agtermiddag eéten.

GOUTTE, *f.* Druppel, droppel, drop, *m. Une* — *d'eau.* Eenen druppel water. *Tomber* — *à* —. Druypen, aflekken, afdruypen. — *à* —. Druppel voór druppel, druppelings. *Mère* —. Druypwyn, *m.* — (maladie). Jigt, *v.*, flerecyn, *o.* — *crampe.* Vliegende jigt. — *sciatique.* Heupjigt. —, *adv.* In het geheel niets. *N'entendre* —. Niets hooren *of* verstaen. *Ne voir* —. Niets zien.

GOUTTELETTE, *f.* p. *gouteléte.* Druppeltje, *o.*, dunnen waterstraal, *m.*

GOUTTEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Jigtig, jigtagtig, flerecynagtig. —, *m.* Flerecynist, *m.*

GOUTTIÈRE, *f.* Goót, dakgoót, *v.*; rabot (van een rytuyg), *o.* — (t. de rel.). Holle snee, *v.* — (t. de mar.). Waterbord, *o.*

GOUVERNAIL, *m.* Roer, stuer, *o.* Tenir le — (fig.). Het roer (het oppergezag) van eenen staet in handen houden, het bewind hebben. —. Steêrt (van eenen windmolen), *m.*

GOUVERNANCE, *f.* Regeéring, *v.*, bestier, *o.*

GOUVERNANT, *m.* Bestierder, bevelhebber, regent, *m. Les* —*s et les gouvernés.* De bestierders en de bestierden.

GOUVERNANTE, *f.* Landvoogdes; stadsvoogdes, gemaelin van eenen landvoogd; opzigtster, bestierster; huyshoudster, gouvernante, *v.*

GOUVERNE, *f.* (t. de comm.). Regel, *m.*, rigtsnoer, *o.*

GOUVERNEMENT, *m.* Land- *of* stadsvoogdy, *v.*; land, *o.*; regeéring, *v.*, bewind, bestier, *o.*; regeéringsvorm, *m.* —, Hôtel du gouverneur. Wooning van den stadhouder *of* landvoogd, *v.*

GOUVERNER, *v. a.* Regeéren, bestieren, beheeren, beheerschen. — *sagement un état.* Eenen staet wysselyk regeéren, bestieren. — (un vaisseau). Een schip stueren. —, Elever, nourrir. Bestieren, opvoeden. — *très-bien ses enfants.* Zyne kinderen wel bestieren, hun eene goede opvoeding geéven. — (t. de gramm.). Regeéren, beheerschen. —, *v. n.* Regeéren, heerschen. Se —. Zich gedraegen, zich aenstellen.

GOUVERNÉS, *m. pl. voyez sous* Gouvernant.

GOUVERNEUR, *m.* Landvoogd, stadsvoogd, stadhouder, bestierder, gouverneur, *m.* —, Précepteur. Kindermeester, leermeester, *m.*

GRABAT, *m.* p. —*ba.* Kleyn, slegt bed, *o.*, arme slaepstede, *v.* Etre

Digitized by Google

SUR LE — (pop.). Ziek te bedde liggen; ook armmoedig leéven.

GRABATAIRE, *adj.* Altyd bedlegerig. —*s*, *m. pl.* (sectaires). Lieden die den doop uytstelden tot op hun doodbed, *m. mv.*

GRABEAU, *m.* p. —*bô.* Ziftsel, uytschot van drogeryen, *o.*

GRABUGE, *m.* (fam.). Twist, *m.*, krakeel, gekyf, *o.*

GRÂCE, *f.* Gunst, genegenheyd, *v.* *Rentrer en* —. De gunst wederkrygen. *Gagner les bonnes* —*s de q. q.* Iemands genegenheyd winnen. *Etre en* —. In aenzien zyn. — *à Dieu.* God zy dank, God zy geloófd. *De* —. Ik bid u, ik verzoek het u. —, AGRÉMENT. Bevalligheyd, aengenaemheyd, lieftalligheyd. *Elle fait tout avec* —. Zy doet alles met bevalligheyd. *Mauvaise* —. Styfheyd, onbevalligheyd, *v.* —, SECOURS QUE DIEU DONNE AUX HOMMES. Genade, *v.* — *actuelle, concomitante, congrue, efficace, habituelle, prévenante, sanctifiante.* Daedelyke, medewerkende, toereykende, kragtdaedige, inwoonende, voórkomende, heyligende genade. — *ou* —*s*, REMERCÎMENT. Dank, *m.* *Rendre* —. Danken, dankzeggen, bedanken. *Dire les* —*s.* God danken na de maeltyd. *Coup de* —. Genadeslag; doodsteék, *m.* —, PARDON. Vergiffenis, kwytschelding, genade, *v.* *Faire* —. Vergeéven, kwytschelden, genadig zyn. *Demander* —. Om genade bidden. *Lettre de* —. Genadebrief, *m.* LES —*s* (divinités). De bevalligheden, *v. mv.* —, TITRE D'HONNEUR. Gratie, *v.*

GRACIABLE, *adj.* Vergeéfbaer, vergeéflyk.

* **GRACIER**, *v. a.* Begenadigen.

GRACIEUSEMENT, *adv.* Vriendelyk, minzaemlyk, beleéfdelyk, genadiglyk.

GRACIEUSER, *v. a.* (fam.). Vriendelyk onthaelen.

GRACIEUSETÉ, *f.* Vriendelykheyd, beleéfdheyd, *v.* —, (fam.). Kleyn geschenk, *o.*

GRACIEUX, EUSE, *adj.* Vriendelyk, beleéfd, minzaem, lieftallig, bevallig, aerdig.

GRACILITÉ, *f.* Fynheyd, *v.*

GRADATION, *f.* Trapswyze toenaéming, *v.* — (figure de rhét.). Opklimming, *v.* — (t. de peinture). Flauwe vermindering van licht en schaduw, *v.*

GRADE, *m.* Eertrap, trap van eer, rang, *m.* —. Graed (in de universiteyten), *m.* — (t. de géom.). Graed.

GRADÉ, E, *adj.* et *s.* Gegradueérd. —, *m.* Gegradueérden, *m.*

GRADIN, *m.* Banksen, *o.* —*s.* Trapswyze zitbanken, *v. mv.*

GRADINE, *f.* Getanden beytel, *m.*

GRADUATION, *f.* Afdeeling in graeden, *v.* — *ou* CHAMBRE GRADUÉE. Gebouw waerin het zoutwater uytdampt, *o.*

GRADUÉ, *m.* Gegradueérden, *m.* —, *adj.* In graeden afgedeeld. FEU — (chim.). Vuer dat men allengskens vergroot.

GRADUEL, ELLE, *adj.* p. —*el.* Trapswyze. *Psaumes* —*s.* Trappsalmen, *m. mv.*

GRADUEL, *m.* Trapzang (tusschen den epistel en het evangelie), *m.* —, LIVRE D'ÉGLISE. Koorboek, *m.* en *o.*

GRADUELLEMENT, *adv.* Trapswyze, allengskens, van trap tot trap.

GRADUER, *v. a.* In graeden afdeelen; gradueéren; allengskens vermeerderen.

GRAGE, *f.* Maniokrasp, *v.*

GRAGER, *v. a.* Maniok raspen.

GRAILLEMENT, *m.* Schor *of* heesch geluyd, *o.*

GRAILLER, *v. n.* Op den jagthoórn blaezen om de honden terug te roepen.

GRAILLON, *m.* Overschot, overblyfsel, *o.*, afval (van eene maeltyd), *m.* —, RESTES DES MARBRES. Marmerbrokken, *v. mv.* —, CRACHAT ÉPAIS. Dik uytspuwsel, *o.*

GRAIN, *m.* p. *grin.* Graen, koórn, *o.*, korrel; kern, bezie, *v.* *Gros* —*s.* Wintergraen. *Menus* —*s.* Zomergraen. — *de raisin.* Druyvenkern. — *de sel.* Zoutkorrel. — *de sable.* Zandkorrel, *v.*, zandeken, *o.* — (de chapelet). Korael, *o.* — (du cuir). Nerf, *v.* — (d'une étoffe). Noppen, *v. mv.* — DE VENT (mar.). Schielyken draeywind, *m.*, vlaeg, *v.* —, PETIT POIDS. Greyn, aes, *o.*

GRAIN-D'ORGE, *m.* (outil). Puntbeytel, *m.*

GRAINE, *f.* p. *grène.* Zaed, *o.*, zaedkorrel, *v.* *Monter en* —. Zaed schieten.

GRAINER, *v. a.* *voyez* GRENER.

GRAINIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Zaedverkooper, *m.*; zaedverkoopster, *v.*

GRAIRIE, *f.* p. *grè*—. Bosch dat in gemeenschap bezeten word, *o.*

GRAIS, *m.* *voyez* GRÈS.

GRAISSAGE, *m.* Het smeêren *of* vetten, *o.*, smeéring, *v.*

GRAISSE, *f.* p. *grèce.* Vet, smeêr, *o.*; vetheyd, *v.*

GRAISSER, *v. a.* p. *grècer.* Vetten, smeêren, besmeêren, met vet bestryken. — LA PATTE à Q. Q. (prov.). Iemand de hand vullen, omkoopen. — LES ÉPAULES à Q. Q. (fam.). Iemand afsmeêren, afrossen. —, *v. n.* Lyperen.

GRAISSET, *m.* Groenen kikvorsch, *m.*

GRAISSEUX, EUSE, *adj.* Vettig, vetagtig, smeêrig.

GRAISSIER, *m.* Vetverkooper, *m.*

GRAMEN, *m.* (plante). Gras, hondsgras, *o.*

GRAMINÉE, *adj. f.* Grasagtig. —*s*, *f. pl.* *Plantes* —*s.* Grasplanten, *v. mv.*

GRAMMAIRE, *f.* p. *gramère.* Taelkunde, taelkennis, letterkunde; spraekkonst, *v.*

GRAMMAIRIEN, *m.* Spraekkundigen, spraekkonstenaer, taelkenner, *m.*

GRAMMATICAL, E, *adj.* Spraekkundig, taelkundig, letterkundig.

GRAMMATICALEMENT, *adv.* Taelkundiglyk, letterkundiglyk, spraekkundiglyk.

GRAMMATISTE, *m.* Meester *of* leerling in de spraekkonst, *m.*

GRAMME, *m.* (poids). Gewigt van omtrent 19 grevnen, *o.*, GRAMME.

GRAMMONT (ville). Geeraerdsbergen.

GRAND, E, *adj.* Groot, lang, hoog, wyd. *Un* — *arbre.* Eenen grooten, hoogen boom. *Le* — *chemin.* Den land- *of* heerenweg. —, (fig.). Groot, beroemd, vermaerd, doórlugtig, uytmuntend. *Alexandre le* —. Alexander den grooten, den roemrugtigen, enz. — ET PUISSANT. Grootmogende. — E ÂME (fig.). Verhevene, edelmoedige ziel. — MATIN. 'S morgens heel vroeg. —, (fig.) IMPORTANT. Groot, gewigtig. *Le jour d'une bataille est un* — *jour pour un général.* Den dag eens veldslags is eenen gewigtigen dag voór eenen veldheer. EN —, DE GRANDEUR NATURELLE. Levensgroot, in levensgrootte. A LA —E. Op zyn grootsch.

GRAND, *m.* Het groote, aenzienlyke, verhevene, iets groots, *o.*; verhevenheyd, *v.* *Il y a du* — *dans cette action.* Er is iets groots, verhevens in deéze daed. *Les* —*s.* De grooten, de aenzienlykste persoonen. EN —, *adv.* In het groot. PENSER EN — (fig.). Grootsch denken.

GRAND-DUC, *m.* au pl. *grands-ducs.* Groothertog, *m.*

GRAND-DUCHÉ, *m.* au pl. *grands-duchés.* Groothertogdom, *o.*

GRANDE-DUCHESSE, *f.* au pl. *grandes-duchesses.* Groothertogin, *v.*

GRANDELET, ETTE, *adj.* Taemelyk groot.

GRANDE-MAÎTRISE, *f.* Grootmeesterschap, *o.*

GRANDEMENT, *adv.* Grootsch, verheven, —, (fam.). Grootelyks, zeer veél.

GRANDESSE, *f.* Grandeschap (weêdigheyd in Spanjen), *o.*

GRANDEUR, *f.* Grootheyd, grootte, *v.* — (t. de math.). Grootte, *v.* —, (fig.). Grootheyd, verhevenheyd, *v.* *La* — *de Dieu.* De grootheyd, heerlykheyd van God. — D'AME. Grootmoedigheyd, edelmoedigheyd, *v.* LA — D'UN CRIME. De grootheyd, grouwelykheyd eener misdaed. —, (fig.) Grootheyd, pragt, voórtreffelykheyd, *v.* —, IMPORTANCE. Grootheyd, gewigtigheyd, *v.* —, ÉTAT FLORISSANT. Welvaert, *v.* — (d'un sujet). Verhevenheyd, *v.* — (titre). Grootheyd, hoogweêrdigheyd, *v.*

GRANDIOSE, *adj.* p. *diôse.* Grootsch verheven.

GRANDIR, *v. n.* (il prend *avoir* e *être*: il *a*, il *est* grandi). Groo worden, wassen, groeyen.

GRANDISSIME, *adj.* (fam.). Zeer groot allergrootst.

GRAND-JUGE, *m.* au pl. *grands-juge* Opperrechter, *m.*

GRAND-MAÎTRE, *m.* au pl. *grands maîtres.* Grootmeester, *m.*

GRAND'MERCI, *adv.* Ik dank u wel

GRAND'MÈRE, *f.* au pl. *grand'mères* Grootmoeder, *v.*

GRAND'MESSE, *f.* au pl. *grand'messes* Hoogmis, hoogmisse, *v.*

GRAND-OEUVRE, *m.* p. *grand-œuvre* Goudmaekery, *v.*; steen der wyzen, *m*

GRAND-ONCLE, *m.* au pl. *grands-on cles.* Oudoom, *m.*

GRAND-PÈRE, *m.* au pl. *grands-pères* Grootvader, *m.*

GRAND-PRÊTRE, *m.* au pl. *grands prêtres.* Hoogenpriester, *m.*

GRAND-SEIGNEUR, *m.* au pl. *grands seigneurs.* Den grooten heer, de turksche keyzer, *m.*

GRAND'TANTE, *f.* au pl. *grand'tantes* Oudmoey, *v.*

GRAND-TURC, *m.* au pl. *grands-turcs* Turksche keyzer, *m.*

GRANGE, *f.* Schuer, graenschuer, *v*

GRANIT, GRANITE, *m.*-Graniet, gra nietsteen, *m.*

GRANITELLE, *adj.* et *s. m.* p. —*tèle* *Marbre* —. Granietagtigen marmer, *m*

GRANITIQUE, *adj.* Van graniet.

GRANIVORE, *adj.* Zaedeétend.

GRANIVORES, *s. m. pl.* Zaedeétende vogels, *m. mv.* (taelen), *v*

GRANULATION, *f.* Korreling (der me

GRANULER, *v. a.* Korrelen.

GRANULEUX, EUSE, *adj.* Korrelagtig

GRANULIFORME, *adj.* Korrelagtig korrelvormig.

GRAPHIE, *f.* p. *fie.* Beschryving, af teekening, *v.*

GRAPHIQUE, *adj.* p. —*fike.* Dat doór printverbeélding word aengetoond.

GRAPHIQUEMENT, *adv.* Doór printverbeéldingen.

GRAPHOMÈTRE, *m.* p. —*fo*—. (t. de math.). Hoekmeéter, *m.*

GRAPPE, *f.* Tros, bos, *m.*; rist, *v.* — *de raisin.* Druyventros. — *de grappeilles.* Aelbezierist. — (t. de man.). Soórt van schurft aen de pooten der peêrden. — DE HOLLANDE. Gemeelene meekrap, *v.* MORDRE à LA — (fig. *et* fam.). Groot vermaek ergens in scheppen.

GRAPPILLAGE, *m.* (fam.). Naleézing, *v.*; het naleézen der druyven, *o.*; kleyne winst, *v.*

GRAPPILLER, *v. n.* Naleézen, naoogsten, de overgelaetene druyven in den wyngaerd opzoeken. —, *v. n.* et *a.* (fam.). Eene kleyne winst behaelen.

GRAPPILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Naleézer, *m.*; naleéster (van druyven), *v.* — (fig.). Die kleyne winsten doet.

GRAPPILLON, *m.* Druyventrosje, *o.*

GRAPPIN, *m.* Dreg (anker met vier armen), *v.*; scheépshaek, enterhaek, *m.*; enterdreg, spoór (tot het beklimmen der boomen), *v.*

Digitized by Google

GRAPPINER, *v. a.* Dreggen, enteren, vastnaeken.

GRAS, GRASSE, *adj.* et *s.* Vet. *Bœuf* —. Vetten os, *m. Terre grasse.* Vette aerde, kley, *v.* —, SALE, IMPUR DE GRAISSE. Vettig, vetagtig, smeërig. *Du linge* —. Smeërig, vuyl linnengoed. —, OPPOSÉ À MAIGRE. Vet. *Jour* —. Vleeschdag, slempdag, m. *Mardi* —. Vasten avond, *m.* —, TROP ÉPAISSI. Lyperend, drabbig. *De l'eau grasse.* Dikken, drabbigen inkt, m. —, (fig.) OBSCÈNE. Los, vuyl, oneerbaer. *Dire des paroles grasses.* Vuyle, oneerbaere woorden zeggen. *Dormir la grasse matinée.* Lang, een gat in den dag slaepen. —, *m.* Vet, *o. Le — de la jambe.* De luyt, braey, *v.* —, *adv. Manger —, faire —.* Vleesch in den vasten eeten. *Parler —.* Bryen, lispen, brouwen.

GRAS-DOUBLE, *m.* Ossenmaeg, *v.*

GRAS-FONDU, *m.* Smelting der lies (in een al te verhit peërd), *v.*

GRASSE, *adj. voyez* GRAS.

GRASSEMENT, *adv. Vivre* —. Op zyn gemak leëven. PAYER — (fam.). Rykelyk, ruymelyk betaelen.

GRASSET, ETTE, *adj.* (fam.). Vetagtig.

GRASSETTE, *f.* (plante). Smeërwortel, *m.*

GRASSEYEMENT, *m.* p. *gracè-iemant.* Lisping, brouwing (in het spreëken), *v.*

GRASSEYER, *v. n.* Lispen, brouwen, bryen.

GRASSEYEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Lisper, bryer, *m.*, lispster, bryster, lisptong, *v.* (lig, vet.

GRASSOUILLET, ETTE, *adj.* Poezelig.

GRAT, *m.* p. *gra.* Krabplaets (der kiekens), *v.*

GRATEAU, *m.* p. —*tô.* Bruyneëryzer (der vergulders), *o.*

GRATERON, *m.* (plante). Klis, *v.*, kleëfkruyd, *o.*

GRATICULER, *v. a. voyez* CRATICULER.

GRATIFICATION, *f.* Begiftiging, *v.*, geschenk, *o.*, gunstgift, gratificatie, *v.*

GRATIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Begiftigen, begunstigen.

GRATIN, *m.* Aenbaksel, aenbrandsel, *o.*

GRATIOLE, *f.* (plante). Godsgenade, *v.*

GRATIS, *adv.* Om niet, voór niet, gratis. —, *m.* Vrysteiling van onkosten, *v.* (tenis, *v.*

GRATITUDE, *f.* Dankbaerheyd, erkentenis, *v.*

GRATTE, *f.* Krabber, *m.*

GRATTE-BOSSE, *f.* p. *grateboce.* Krasborstel, schuerborstel, *m.*

GRATTE-BOSSER, *v. a.* (t. de doreur). Met den krasborstel vryven.

GRATTE-CU, *m.* (fruit). Egelantierbezie, *v.* (agtig.

GRATTELEUX, EUSE, *adj.* Schurft-

GRATTELLE, *f.* p. *gratèlo.* Schurft, *o.*, krauwagie, *v.*

GRATTER, *v. a.* Krabben, krauwen; schrabben, opschrabben, afschrabben.

GRATTOIR, *m.* p. *gratoar.* (outil). Krabber, schrabber, *m.*, schrabmes, schrabyzer, *o.*

GRATUIT, E, *adj.* Vrywillig, kosteloos; om niet. *Don* —. Vrywillige gift, *v. Travail* —. Werk, arbeyd om niet. *Supposition* —*e.* Ongegronde voóronderstelling, *v.*

GRATUITÉ, *f.* Vrywilligheyd, *v.*

GRATUITEMENT, *adv.* Om niet, voór niet, vrywilligyk. —, (fig.). Ongegrond, zonder grond *of* lewys.

GRAVAS, *m. voyez* GRAVOIS.

GRAVATIER, *m.* Gruysvoerder, karreman die het puyn wechvoert, *m.*

GRAVE, *adj.* et *s.* Zwaer, wigtig, *Les corps* —*s.* De zwaere lichaemen. —, SÉRIEUX. Ernstig, ernsthaftig, deftig, staetig. *Un homme* —. Een ernstig, staetig man. *Un style* —. Eenen ernstigen, deftigen stiel. *Le* —. Ernsthaftige, het deftige. —, IMPORTANT. Gewigtig. *Maladie* —. Zwaere ziekte. *Accent* —. Zwaer klankteeken. *Son* — (mus.). Laegen toon.

GRAVE (ville). De Graef.

GRAVÉ, E, *adj.* et *part.* Gesneëden, gegraveërd. VISAGE —. Pokdaelig gezigt.

GRAVELÉE, *adj.* et *s. f. Cendre* —. Loog- *of* potasch, *o.*; wynmoer, *v.*

GRAVELEUX, EUSE, *adj.* Gruysagtig, gruyzig, steenagtig; graveelagtig, graveelig. —, (fig. *et* fam.). Dortel, ongebonden, los, ontugtig.

GRAVELINES (ville). Grevelingen.

GRAVELLE, *f.* Graveel, *o.*

GRAVELURE, *f.* Vuylen klap, *m.*, ontugtige rede, *v.*

GRAVEMENT, *adv.* Deftiglyk, ernsthaftiglyk, staetiglyk.

GRAVER, *v. a.* et *n.* Snyden, plaetsnyden, graveëren, uytsteëken. — *à l'eau forte.* Etsen. — *sur cuivre.* In koper snyden. — *en creux.* Hol uytsteëken. — DANS SA MÉMOIRE (fig.). In zyn geheugen prenten.

GRAVEUR, *m.* Snyder, plaetsnyder, graveërder, etser, *m.* — *en caractères.* Lettersnyder, lettersteëker. — *de cachets.* Zegelsnyder. — *à l'eau-forte.* Etser, *m.*

GRAVIER, *m.* Keyzand, gruys, dryfzand, *o.* —, SABLE DANS L'URINE. Gruys, zand (in de pis), *o.*

GRAVIMÈTRE, *m.* Zwaertemeëter, *m.*, vogtweëger, *m.*

GRAVIR, *v. a.* et *n.* Klauteren, opklauteren, opklimmen. — *contre une roche.* Tegen eene rots opklauteren. — *une* ou *sur une montagne.* Eenen berg opklimmen.

GRAVITATION, *f.* (t. de phys.). Zwaertekragt, *v.*

GRAVITÉ, *f.* Zwaerte, zwaerheyd, zwaerwigtigheyd, *v.* —, (fig.). Deftigheyd, ernsthaftigheyd, staetigheyd, *v.* —, IMPORTANCE. Gewigtigheyd, zwaerwigtigheyd, *v.*

GRAVITER, *v. n.* (phys.). Naer een punt hellen.

GRAVOIR, *m.* (outil). Groefyzer, *o.*

GRAVOIS, *m.* p. —*voa.* Kalkgruys, puyn, gruys, *o.*

GRAVURE, *f.* (art). Graveërkonst, graveëring, *v.*, het graveëren. — *à l'eau-forte.* Etskonst, *v.*; graveërsel, graveërwerk, snywerk, *o.*

GRÉ, *m.* Zin, wil, *m.*, welbehagen, believen, *o. Bon* —, *mal* —. Willens of onwillens, tegen wil en dank. *A son* —. Naer zynen zin. *De* — *à* —. In der minne; uyt er hand. *Vendre de* — *à* —. Uyt er hand verkoopen. *Prendre de* —. In dank aenneëmen. VOGUER AU — DES FLOTS ET DU VENT (fig.). Op genade van golven en winden zeylen.

GRÈBE, *m.* (oiseau). Duyker, *m.*

GREC, GRECQUE, *adj.* et *s.* Grieksch. *La langue grecque, le* —. De grieksche tael. —, (fig. *et* fam.). Bekwaem, bedreëven. —, *m.* Griek, *m.* —, *f.* Grieksche, *v. A la grecque.* Op zyn grieksch.

GRÈCE, *f.* (pays). Griekenland, *o.*

GRÉCISER, *v. n.* Grieksche woórden *of* spreëkwyzen gebruyken.

GRÉCISME, *m. voyez* HELLÉNISME.

GRECQUE, *f.* (scie). Boekbinderszaegje, *o.*

GRECQUER, *v. a.* — *un livre* (rel.). Eenen boek op den rug inzaegen.

GREDIN, E, *adj.* et *s.* Armhertig, gering, slegt, bedelagtig. —, *s. m.* Bedelaer, schooyer, landlooper, schobbejak, *m.* —, *f.* Bedelaerster, slegte vrouwspersoon, *v.* —, *m.* (chien). Kleynen hond met lang hair.

GREDINERIE, *f.* Bedelaery, armoede; vrekkigheyd, schurkery, *v.*

GRÉEMENT, *m.* Scheëpstoetakeling, *v.*

GRÈER, *v. a.* Gereed maeken. — *un vaisseau.* Een schip toetakelen *of* optuygen.

GREFFE, *m.* Greffie, greffiekamer, *v.*; greffierechten, *o. mv.*

GREFFE, *v.* p. *grèfo.* Ente, griffel, *f.*

GREFFER, *v. a.* Enten, griffelen. — *en écusson.* Oculeëren.

GREFFEUR, *m.* Enter, *m.*

GREFFIER, *m.* p. *grèfiè.* Gerechtsschryver, greffier, *m. Charge de* —. Greffierschap, *o.*

GREFFOIR, *m.* p. *grefoar.* Entmes, grifmesken, *o.*

GRÈGE, *adj. f. Soie* —. Ruwe zyde, *v.* —, *s. f.* Vlashekel, repel, *m.*

GRÉGEOIS, *adj. m. Le feu* —. Grieksch vuer, dat zelfs in het water brand, *o.*

GRÉGORIEN, ENNE, *adj.* Gregoriaensch.

GRÈGUE, *f.* (v. m.). Broek, *v.* TIRER SES —S (prov.). Zyne biezen pakken, zich wechmaeken.

GRÊLE, *adj.* Dun, rank, teeder. *Voix* —. Scherpe, fyne stem.

GRÊLE, *f.* Hagel, *m.* — DE COUPS (fig.). Hagelbuy van slagen, *v.*

GRÊLER, *v. a.* Verhagelen. — *la cire.* Het was korrelen, tot korrels maeken. —, *v. impers.* Hagelen.

GRELET, *m.* Metsershamer, *m.*

GRELIN, *m.* Greëling, *m.*, dunne kabeltouw, *v.*

GRÊLOIR, *m.* GRÊLOIRE, *f.* Werktuyg waermede men het was korrelt, *o.*

GRÊLON, *m.* Hagelsteen, *m.*

GRELOT, *m.* Rond belleken (aen den hals der honden), *o.*

GRELOTTER, *v. n.* Klappertanden van koude, trillen.

GRELOU, *m.* Vat om het was te korrelen, *o.*

GRELOUAGE, *m.* Korreling (van het was), *v.*

GRELOUER, *v. a.* Korrelen.

GRÈMENT, *m. voyez* GRÉEMENT.

GRÉMIAL, *m.* (ornement pontifical). Kniedoek, *m.*

GRÉMIL, *m.* (plante). Pêrelkruyd, steenkruyd, *o.*

GRENADE, *f.* (fruit). Granaet, *v.*, granaetappel, *m.* —, PETITE BOMBE. Granaet, handgranaet, *v.*

GRENADIER, *m.* (arbre). Granaetboom, *m.* —, SOLDAT. Grenadier, *m.*

GRENADIÈRE, *f.* Granaettasch, *v.*

GRENAGE, *m.* Korreling van het buskruyd, *v.*

GRENAILLE, *f.* Schiethagel, *m.*; korrelen, *v. mv.*; uytschot van zaed, *o.*

GRENAILLER, *v. a.* Korrelen, tot korrelen maeken.

GRENAT, *m.* Granaet, *v.*, granaetsteen, *m.*

GRENELER, *v. a.* Korreltjes *of* de nerf op het leër maeken.

GRÊNER, *v. a.* Korrelen, tot korrelen maeken. —, *v. n.* Schieten, zaed schieten.

GRÈNETERIE, *f.* Zaedkoophandel, zaedhandel, *m.*

GRÈNETIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Zaedverkooper, *m.*; zaedverkoopster, *v.*

GRENETIS, *m.* Gekorrelden raud (aen muntstukken en gedenkpenningen), *m.*

GRENETTES, *f. pl.* Geëlo verfkorrelen, *v. mv.*

GRENIER, *m.* Zolder; graenzolder, koórnzolder, *m.*

GRENOIR, *m.* Buskruydzift, *v.*

GRENOUILLE, *f.* Vorsch, kikvorsch, kikker, *m.* — (t. d'impr.). Pau, *v.*

GRENOUILLER, *v. n.* (pop.). Zich dronken drinken.

GRENOUILLÈRE, *f.* Vorschenpoel, *m.*

GRENOUILLET, *m.* p. —*lè.* (plante). Salomonszegel, *m.* en *o.*

GRENOUILLETTE, *f.* (plante). Wilde ranonkel, *v.*; tonggezwel, *o.*

GRENU, E, *adj.* Gegraend, vol korrelen.

GRÈS, *m.* Bikstoen, zandsteen, *m.*; keulsch aerdewerk, *o.*

GRÉSIL, *m.* Stofhagel, *m.*

GRÉSILLEMENT, *m.* Het stofhagelen, *o.*; kronkeling, incenkrimping, *v.*

GRÉSILLER, *v. a.* Kronkelen, rimpe-

Digitized by Google

len. —, *v. impers.* Stof hagelen. *Il grésille.* Het stof hagelt.

GRÉSILLONNER, *v. n.* Piepen, krekelen.

GRÉSOIR, *m.* p. —*zoar.* (outil de verrier.) Gruysyzer, *o.*

GRESSERIE, *f.* p. *grècerie.* Biksteengroef, *v.;* biksteen, zandsteen, *m.;* keulsch aerdewerk, *o.*

GRÈVE, *f.* Zandoever, *m.;* strand, *o.*

GREVER, *v. a.* Belasten, bezwaeren, onderdrukken, onrecht aendoen.

GRIANNEAU, *m.* p. —*nô.* Jongen berghaen, *m.*

GRIBLETTE, *f.* p. —*blète.* Verkenskarmeny, *v.*

GRIBOUILLAGE, *m.* (pop.). Slegte schildering, *v.;* slegt geschrift, *o.*

GRIBOUILLER, *v. a.* (fam.). Slegt schilderen *of* schryven.

GRIBOUILLETTE, *f.* Grabbeling, *v.,* grabbelspel, *o.* JETER UNE CHOSE À LA — (fam.). Iets in grabbeling gooyen, in den griel werpen. *A la* —. Onagtzaemlyk.

GRIÈCHE, *adj. Ortie* —. Brandnetel, *v. Pie* —. Wilde *of* grauwe ekster, *v.;* (fam.) kyfagtig wyf, *o.*

GRIEF, ÈVE, *adj.* Zwaer, hard, streng, groot.

GRIEF, *m.* Schade, *v.,* nadeel, *o.,* verongelyking, *v.;* bezwaer, *o.,* bezwaernis, klagt, *v.*

GRIÈVEMENT, *adv.* Zwaerlyk, strengelyk.

GRIÈVETÉ, *f.* Zwaerheyd, grootheyd, *v.*

GRIFFADE, *f.* Krauw, *v.,* slag met den klauw, *m.*

GRIFFE, *f.* p. *grife.* Klauw, *m.* —, EMPREINTE D'UN NOM. Naemstempel, *m.* — DE RENONCULE. Ranonkelbol, *m.*

GRIFFER, *v. a.* Met de klauwen vatten.

GRIFFON, *m.* Grypvogel; griffoen, *m.*

GRIFFONNAGE, *m.* p. *grifonaje.* Krabbelschrift, *o.,* krabbeling, *v.,* haenepooten, *m. mv.*

GRIEFONNEMENT, *m.* Krabbeling, *v.*

GRIFFONNER, *v. a.* et *n.* Krabbelen, kribbelen; slegt teekenen.

GRIFFONNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Krabbelaer, *m.;* krabbelaerster, *v.*

GRIFFONNIER, *m.* Slegten schryver, *m.*

GRIGNARD, *m.* Soórt van gips, *o.*

GRIGNON, *m.* Hardste korst van brood *v.*

GRIGNOTER, *v. n.* p. *gri-gno*—. Peuzelen, knabbelen, knaegen. —, (fig. *et* pop.). Kleyne winst doen.

GRIGOU, *m.* (fam.). Gierigaerd, vrek, schrok, *m.*

GRIL, *m.* p. *gri.* Rooster, *m.*

GRILLADE, *f.* Geroost vleesch; het braeden op den rooster, *o.*

GRILLAGE, *m.* Tralie, *v.,* traliewerk, roosterwerk, *o.;* drooging, roosting der metaelen, *v.*

GRILLE, *f.* Tralie, *v.,* traliewerk, roosterwerk, *o.;* snuyfrasp, *v.*

GRILLER, *v. a.* Roosten, roosteren, op den rooster braeden, zengen, door hitte verzengen. —, FERMER AVEC UNE GRILLE. Betraliën, met traliën sluyten *of* afsluyten. —, *v. n.* Braeden, gebraeden worden. — DE (fig. *et* fam.). Zeer begeêrig zyn. *Je grille d'impatience.* Ik brand, vergae van ongeduld. (ken, *o.*

GRILLET, *m.* p. —*lè.* (blas.). Belle-

GRILLETÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met bellekens aen de pooten.

GRILLON, *m.* Krekel, heykrekel, *v.* —*s.* Duymschroeven, *v. mv.*

GRILLON-TAUPE, *m.* Molkrekel, *v.*

GRILLOTTER, *v. n.* Krekelen.

GRILLS, *m. pl.* Kleyne zalmen, *m. mv.*

GRIMACE, *f.* Grynzing, gryns, trekking van het aengezigt, *v.,* scheef gezigt, *o.* FAIRE LA — À Q. Q. (prov.). Iemand slegt onthaelen. —, MAUVAIS PLI. Kwaede plooy, *v. Cet habit fait la* —. Dit kleed maekt eene valsche plooy. —, (fig.). Veynzing, geveynsdheyd, *v.*

GRIMACER, *v. n.* Grynzen, leelyke gezigten trekken; kwaede plooyen maeken.

GRIMACERIE, *f.* Grynzing, *v.*

GRIMACIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Grynzaerd, *m.,* die leelyke gezigten trekt. —, (fig. *et* fam.). Schynheyligen, huychelaer, *m.;* schynheylige, huychelaerster, *v.*

GRIMAUD, *m.* p. —*mô.* Leerjongen, schooljongen, *m.*

GRIME, *m.* (fam.). Kleynen schooljongen, *m.* — (t. de théâtre). Poetsemaeker, *m.*

GRIMELIN, *m.* Kleynen jongen; geringen speêler, *m.*

GRIMELINAGE, *m.* Gering spel, *o.;* kleyne winst, *v.*

GRIMELINER, *v. n.* Om eene kleynigheyd speêlen. —, *v. a.* (fam.). Kleyne winst doen.

GRIMOIRE, *m.* p. —*moare.* Tooverboek, *m.* en *o.* —, (fig. *et* fam.). Warrede, duystere rede, *v.;* duyster en verward geschrift, *o.*

GRIMPANT, E, *adj.* Klauterend, opklauterend, opklimmend.

GRIMPER, *v. n.* Klauteren, opklauteren, klimmen, opklimmen. — *sur un rocher.* Op eene rots klauteren.

GRIMPEREAU, *m.* p. *grinperô.* (oiseau). Boomkruyper, *m.;* pimpelmees, *v.*

GRINCEMENT, *m.* Knarsing der tanden, *v.*

GRINCER, *v. a.* et *n.* — *les* ou *des dents.* Knarsetanden, op de tanden knarsen.

GRINGOLÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met een slangehoofd.

GRINGOTTER, *v. n.* Kwetteren (van jonge vogels). —, (fam.). Slegt zingen.

GRINGUENAUDE, *f.* Vuyligheyd, *v.*

GRIOT, *m.* Gort, grut, *o.*

GRIOTTE, *f.* Morel, morelle, *v.* —, MARBRE. Soórt van marmer, *m.* en *o.*

GRIOTTIER, *m.* p. *griotié.* Morellenboom, *m.*

GRIPHE, *m.* Raedsel, *o.*

GRIPPE, *f.* (fam.). Eygenzinnigheyd, kuer, *v. Prendre q. q. en* —. Zonder reden tegen iemand gestoord zyn. —, CATHARRE ÉPIDÉMIQUE. Aensteêkende verkoudheyd, *v.*

GRIPPELER (SE), *v. pr.* Ineenkrunkelen.

GRIPPER, *v. a.* Grypen, pakken. SE —. Ineenkrunkelen. SE —, (fig. *et* fam.). Vooringenomen zyn.

GRIPPE-SOU, *m.* au pl. *grippe-sou.* (fam.). Grypstuyver, *m.*

GRIS, E, *adj.* Grauw, grys. *Du drap* —. Grys laken. *Cheveux* —. Gryze hairen, grysheyd. *Vin* —. Bleekert, *m.* —, À DEMI IVRE. Half dronken. —, *m.* Het grys, het grauw, *o.,* grauwheyd, grauwigheyd, *v.* — DE LIN. Appelbloesem, *m.* — DE FER. Yzergrauw, *o.*

GRISAILLE, *f.* Schildering met wit en zwart, *v.;* vermenging van bruyn en wit hair, *v.*

GRISAILLER, *v. a.* Grauw schilderen.

GRISÂTRE, *adj.* Grauwagtig, grysagtig.

GRISER, *v. a.* Halfdronken maeken. *Se* —. Zich half dronken drinken.

GRISET, *m.* p. —*zè.* Jonge distelvink, *v.*

GRISETTE, *f.* Geringe vrouwspersoon, *v.* —, ETOFFE GRISE. Grauwe stoffe, *v.*

GRISOLLER, *v. n.* Zingen (als eenen leeuwerik).

GRISON, ONNE, *adj.* et *s.* Grys, gryshairig. —, *m.* Gryzaerd, *m.* —, (pop.). Ezel, *m.* —, HOMME DE LIVRÉE. Huerknegt, *m. Les —s* (peuple). De Grauwbunders. *Pays des —s.* Grauwbunderland, *o.*

GRISONNER, *v. n.* Gryzen, grys worden, gryze hairen krygen.

GRIVE, *f.* (oiseau). Lyster, *v.*

GRIVELÉ, E, *adj.* Gespikkeld.

GRIVELÉE, *f.* (v. m.). Schachery, ongeoórloofde en heymelyke winst, *v.*

GRIVELER, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *appeler*). Schacheren.

GRIVELERIE, *f.* Schachering, schachery, *v.*

GRIVELEUR, *m.* (fam.). Schacherner, *m.*

GRIVOIS, E, *adj.* et *s.* Lustig, wolyk, vryposlig. —, *m.* Lustigen kwant, *m.* —, *f.* Stoute en dertele vrouwpersoon, *v.*

GROGNARD, *m.* Grimmer, knorder, knorrepot, *m.* —, E, *adj.* Grimmig, knorrig. (zeer, *o.*

GROGNE, *f.* (pop.). Verdriet, hert-

GROGNEMENT, *m.* Geknor, *o.*

GROGNER, *v. n.* Knorren, grimmen.

GROGNEUR, EUSE, *adj.* et *s.* (fam.) Knorrig, grimmig. —, *m.* Knorder grimmer, *m.* —, *f.* Grimster, *v.*

GROGNON, *adj.* et *s. voyez* GROGNEUR.

GROIN, *m.* Muyl, snuyt, *m.*

GROISON, *m.* Wit fyn gestampt kryt, *o.*

GROLLE, *f.* (oiseau). Kauw, *v.*

GROMMELER, *v. n.* (fam.). Knorren grimmen, mompelen, morren, preutelen.

GRONDABLE, *adj.* Bekyvensweêrdig.

GRONDEMENT, *m.* Gerommel, gedommel, *o.*

GRONDER, *v. a.* Bekyven, beknorren — *son domestique.* Zynen knegt bekyven. —, *v. n.* Kyven, knorren morren; rommelen. *Le tonnerre gronde.* Den donder rommelt.

GRONDERIE, *f.* Bekyving, kyvery, *v.*

GRONDEUR, EUSE, *adj.* et *s.* Knorrig kyfagtig. —, *m.* Kyver, *m.* —, *f.* Kyfster, *v.*

GRONINGUE, *f.* Groeningen.

GROS, GROSSE, *adj.* p. *gro, groce.* Dik, grof, groot, zwaer, diklyvig. — *arbre.* Dikken boom. — *drap.* Grof laken. — *pain.* Grof *of* zwart brood. —*se artillerie.* Grof geschut. *Jouer* — *jeu.* Groot speêlen. — *marchand.* Grooten koopman. — *temps.* Onstuymig weder. *La mer est* —*se.* De zee gaet hol. *Un vent* —. Eenen hevigen, sterken wind. —*e fièvre.* Zwaere koórts. —*se femme.* Dikke vrouw. *Femme* —*se.* Bevrugte vrouw. — *péché.* Zwaere zonde. *Avoir le cœur* —. Verdriet hebben.

GROS, *m.* Het dik *of* dikste, sterkste, *o. Le* — *d'un arbre.* Het dik, den stam van eenen boom. *Le* — *de l'armée.* Het gros, het voórnaemste van het leger. *Un* — *de cavalerie.* Eenen grooten hoop peêrdenvolk. *Le* — *du monde.* Het grootste gedeelte des menschdoms. *Le* — *d'une affaire.* Het hoofdpunt, het byzonderste van eene zaek. *Le* — *d'un ouvrage.* Het voórnaemste van een werk. *Le* — *de l'eau.* Het hoogste water by springvloeden. *Le* — *du vaisseau.* Den buyk van het schip. —, HUITIÈME PARTIE DE L'ONCE. Groot, *o. Une livre de* —. Een pond groot. —, ETOFFE DE SOIE. Zyde stoffe, *v.* —, NOMBRE. Groot, *o.* —, *adv.* BEAUCOUP. Veél. *Gagner* —. Veél winnen. EN —. In het groot, in het gros. *Marchand en* —. Grossier, koopman in het gros, *m. Vendre en* — *et en détail.* In het groot en in het kleyn verkoopen. TOUT EN —, SEULEMENT (pop.). In het geheel; maer, slegts.

GROS-BEC, *m.* au pl. *gros-becs.* (oiseau). Dikbek, *m.*

GROS-CANON, *m.* (t. d'impr.). Kanonletter, *v.*

GROS-DE-NAPLES, GROS-DE-TOURS, *m.* Zekere zydestoffe, *v.*

GROSEILLE, *f.* Aelbezie, *v.*

GROSEILLIER, *m.* p. —*lié.* Aelbezieboom, *m.* — *épineux.* Stekelbezieboom.

GROSIL, *m.* Groot gebroken glas, *o.*

GROSSE, *f.* Gros (twaelf dozynen), *o.* —, COPIE D'UN ACTE. Grosse, *v.,* wettig afschrift, *o.*

GROSSERIE, *f.* Grove yzerwaer, *v.;* handel in het groot, *m.*

GROSSES-DE-FONTE, *f. pl.* (gros caractères). Groote letteren, *v. mv.*

GROSSESSE, *f.* p. —*cèce.* Zwangerheyd, *v.*

Digitized by Google

GROSSEUR, *f.* Dikte, dikheyd, grofheyd, *v.*; gezwel, *o.*
GROSSIER, ÈRE, *adj.* Grof, dik; ruw, ongeslepen. —, RUSTRE, IMPOLI. Onbeschaefd, onbeleefd, plomp, boerartig. —, CHOQUANT. Grof, aenstootelyk. *Faute* —*ère.* Groote faut.
GROSSIÈREMENT, *m.* Ruwelyk, onbeschaefdelyk, onbeleefdelyk.
GROSSIÈRETÉ, *f.* Grofheyd, dikte, dikheyd, *v.* —, DÉFAUT DE POLITESSE, DE CIVILITÉ. Onbeschaefdheyd, onbeleefdheyd, plompheyd, ruwheyd, *v.*
GROSSIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Dik *of* dikker maeken, doen zwellen. *Cet habit le grossit.* Dit kleed maekt hen dik, grooter. —, (fig.). Vergrooten, overdryven. —, *v. n.* et *pr.* Dik *of* dikker worden, sterker *of* grooter worden, zwellen, opzwellen.
GROSSOYER, *v. a.* (prat.). Grosseeren, het aschrift van eenen act maeken.
GROTESQUE, *adj.* Snaeksch, drollig, koddig, klugtig, vremd, belachelyk.
GROTESQUEMENT, *adv.* Drolliglyk, belachelyk, klugtiglyk.
GROTTE, *f.* p. *grote.* Grot, spelonk, *v.*
GROUETTEUX, EUSE, *adj.* Steenagtig, gravagtig.
GROUILLANT, E, *adj.* Wemelend, krielend. —*de vers, de vermine.* Wemelend van wormen, van ongedierte.
GROUILLEMENT, *m.* Rommeling, *v.*, gerommel, *o.*
GROUILLER, *v. n.* (pop.). Zich beweegen, zich roeren; wemelen, krielen, grimmelen. SE —. Zich beweegen.
GROUINER, *v. n.* Knorren.
GROUPE, *m.* Groep, *v.*, hoop, *m.*
GROUPER, *v. a.* Groepeeren, eenen hoop figueren by elkander schilderen *of* houwen. —, *v. n.* Eene groep uytmaeken.
GRUAU, *m.* p. *gruô.* Gort, grut, *v.* *Bouillie de* —. Gortenbry, *v.* —, PETIT DE LA CRUE. Jongen kraenvogel, *m.*
GRUE, *f.* (oiseau). Kraen, *v.*, kraenvogel, *m.* FAIRE LE PIED DE — (fig. et fam.). Lang staen wagten. —, (fam.). Bloed, sul, gek, *m.* —, MACHINE. Kraen (tot het laeden en losseu der schepen), *v.*
GRUERIE, *f.* p. *grûrie.* Boschrecht, woudmeesterschap, *o.*
GRUGER, *v. a.* Kraeken, knabbelen, met de tanden morzelen. —, (fam.). Eeten, opeeten, opknappen.
GRUME, *f.* *Bois en* —. Nedergeveld hout dat zyne schors nog heeft, *o.*
GRUMEAU, *m.* p. —*mô.* Klont, *v.*, klonter, *m.*
GRUMEL, *m.* (manuf.). Haverbloem (om stoffen te vollen), *v.*
GRUMELER (SE), *v. pr.* (word geconj. als *appeler*). Klonteren.
GRUMELEUX, EUSE, *adj.* Klonterig, klonteragtig. *Bois* —. Hobbelig hout.
GRUON, *m.* Jongen kraenvogel, *m.*
GRUYER, *m.* p. *grui-ié.* Opperboschmeester, woudheer, woudmeester, *m.* —, *adj. m.* *Seigneur* —. Heer die een zeker recht heeft op de bosschen van zyne leenmannen. FAUCON —. Kraenvalk, *m.*
GRUYÈRE, *m.* *Fromage de* —. Soórt van zwitsersche kaes, *v.*
GUÉ, *m.* p. *ghé.* Wadde, waedbaere plaets, ondiepte in eene rivier, *v.* *Passer à* —. Waeden, doórwaeden.
GUÉABLE, *adj.* p. *ghé*—. Waedbaer, doórwaedbaer, ondiep.
GUÈBRES, *m. pl.* *voyez* GAURES.
GUÈDE, *f.* p. *ghède.* (plante). Weede, *v.*
GUÉER, *v. a.* Met weede verwen.
GUELDRE (LA), *f.* (province). Gelderland, *o.* —, (ville). Gelder.
GUELDROIS, E, *adj.* et *s.* Geldersch. —, *m.* Gelderschen, *m.* —, *f.* Geldersche, *v.*
* GUELFES, *m. pl.* Aenhangers der pausen (in de twaelfde, dertiende en veertiende eeuw), *m. mv.*
GUENILLE, *f.* Lomp, vod, voddo, *v.*, ouden lap, *m.* —*s.* Voddery, *v.*, oude lappen, *m. mv.*
GUENILLON, *m.* Voddeken, oud lapje, *o.*
GUÊNIPE, *f.* (pop.). Morsig wyf, *o.*; slons; smots, *v.*
GUENON, *f.* p. *ghe*—. Wyfken van den aep, *o.*; meêrkat, *v.*, steêrtaep, *m.* —, (pop.). Leelyke vrouwspersoon, *v.*
GUÊNUCHE, *f.* Meêrkatteken, *o.*
GUÉPARD, *m.* Tygerwolf, *m.*
GUÊPE, *f.* p. *ghê*—. (insecte). Wesp, *v.*
GUÊPIER, *m.* Wespennest, *m.* —, OISEAU. Biënwolf, *m.*
* GUERDON, *m.* Vergelding, belooning, *v.*
* GUERDONNER, *v. a.* Vergelden, beloonen.
* GUERDONNEUR, *m.* Belooner, *m.*
GUÈRE, GUÈRES, *adv.* Weynig, luttel, niet veél, byna niet. *Il ne sort* —. Het gaet weynig uyt.
GUÉRET, *m.* p. *ghêrè.* Braekland, *o.* —*s*, CHAMPS (poét.). Landen, velden, *o. mv.*, lauderyen, *v. mv.*
GUÉRIDON, *m.* Knaep, *m.*, tafeltje (waerop men licht zet), *o.*
GUÉRIR, *v. a.* Geneézen, heelen, gezond maeken. —, *v. n.* et *pr.* Geneézen, heelen, gezond worden.
GUÉRISON, *f.* Geneézing, heeling, *v.*
GUÉRISSABLE, *adj.* Geneésbaer, geneéslyk, heelbaer.
GUÉRISSEUR, *m.* (fam.). Geneézer, *m.*
GUÉRITE, *f.* Schilderhuysken, schildwagthuysken, *o.*; kyklooren (op het hoogste van een gebouw *of* vestingmuer), *m.*
GUERLANDE, *f.* (mar.). Banden, *m. mv.*, kropwangen (in den boeg van een schip), *v. mv.*
GUERLIN, *m.* Greling (ankertouw), *m.*
GUERRE, *f.* p. *ghère.* Oórlog, kryg, *m.* — *civile* ou *intestine.* Inlandschen oórlog. *Faire la* —. Krygen, oórlogen, oórlog voeren.
GUERRIER, ÈRE, *adj.* et *s.* p. *ghérié, ghérière.* Strydbaer, krygshaftig, krygsgezind, oórlogsgezind. —, *m.* Krygsman, oórlogsman, *m.* —, *f.* Krygsheldin, amazoón, *v.*
GUERROYER, *v. n.* (v. m.). Krygen, oórlogen, oórlog voeren.
GUERROYEUR, *m.* Krygsman, *m.*
GUET, *m.* p. *ghè.* Bespieding; wagt, *v.* *Faire le* —. Wagt houden. *Mot du* —. Wagtwoórd, *o.*
GUET-APENS, *m.* p. —*pans.* Overlegd *of* voórbedagt schelmstuk, *o.*; hinderlaeg, *v.*
GUÊTRE, *f.* Wagge, overkous, *v.*
GUÊTRER, *v. a.* Waggen aendoen. SE —. Zyne waggen aendoen.
GUETTER, *v. a.* p. *ghéter.* (fam.). Bespieden, verspieden, beloeren, afloeren; afwagten. (der, *m.*
* GUETTEUR, *m.* Bespieder, afloer-
GUEULARD, *m.* p. *ghelar.* Blaeskaek, raesbol, *m.*
GUEULE, *f.* Muyl, smoel; mond, *m.*, opening, *v.*, gat, *o.*
GUEULÉE, *f.* Mondvol, *m.* —*s.* Vuyle woórden, *o. mv.*
GUEULER, *v. a.* (t. de chasse). Met den smoel vastgrypen. —, *v. n.* (pop.). Raezen, tieren, veél en hard schreeuwen.
GUEULES, *m.* (blas.). Rood koleur, *o.*
GUEULETTE, *f.* p. —*lète.* Mond van eenen oven, *m.*
GUEUSAILLE, *f.* (fam.). Gespuys, grauw, janhagel, slegt volk, *o.*
GUEUSAILLER, *v. n.* *voyez* GUEUSER.
GUEUSANT, E, *adj.* Schooyend, bedelend.
GUEUSE, *f.* Ongezuyverd staefyzer, *o.*
GUEUSER, *v. n.* et *a.* Bedelen, schooyen.
GUEUSERIE, *f.* Bedelaery, schooyery, *v.* —, (fam.). Geringe zaek, voddery, prul, *v.*
GUEUSET, *m.* Kleyne yzeren staef, *v.*
GUEUX, EUSE, *adj.* et *s.* p. *gheu, gheuze.* Bedelend, bedelagtig, kael, behoeftig, arm. —, *m.* Bedelaer, schooyer, *m.* — *de profession.* Aertsbedelaer; eenen bedelaer die aen eene zekere plaets blyft bedelen. — *revêtu.* Iemand die van niets tot iets is gekomen. —, COQUIN. Schelm, guyt, deugniet, *m.* —, *f.* Bedelaerster, schooyster, *v.* (is, *v.*
GUBR, *m.* Aerde die vol mynstoffen
GUI, *m.* p. *ghi.* (plante). Marentakken, *m. mv.*
GUICHET, *m.* p. *ghiché.* Deurken, deurtje, poortje *of* venstertje (in eene groote deur, poort *of* venster), *o.* —, FENÊTRE GRILLÉE. Tralievenster, *v.* en *o.* —, PORTE D'ARMOIRE. Deur van eene kas, *v.* —, VOLET. Blind, luyk, *o.*
GUICHETIER, *m.* Cipiersgast, *m.*
GUIDE, *m.* p. *ghide.* Leydsman, wegwyzer, voórganger, gids, *m.* —, *f.* Leyreep, *m.* (tabel, *v.*
GUIDE-ÂNE, *m.* au pl. *guide-âne.* Cardinal.
GUIDER, *v. a.* Geleyden, den weg wyzen.
GUIDON, *m.* Standaerd; standaerddraeger, kornet, *m.* —, (mus.). Aenwyzing, *v.* — *de renvoi.* Aenwyzingsteeken, *o.*
GUIGNARD, *m.* p. *ghi-gnar.* (oiseau). Pluviertje, *o.*
GUIGNE, *f.* Kers, *v.*
GUIGNER, *v. a.* et *n.* Lonken, loeren, belonken, beloeren. — UNE CHARGE (fig. et fam.). Een ambt in het oog hebben.
GUIGNIER, *m.* p. *ghi-gnié.* (arbre). Kersenboom, *m.*
GUIGNON, *m.* (fam.). Ongeluk, *o.*; tegenspoed, *m.*
GUILDIVE, *f.* Suykerbrandewyn, *m.* —, APPÂT POUR PÊCHER. Vischaes, *o.*
GUILÉE, *f.* *voyez* GIBOULÉE.
GUILLAGE, *m.* p. *ghillaje.* Gisting, gesting, *v.*, het dryven van het bier, *o.*
GUILLANTE, *adj.* *f.* *Bière* —. Dryvend bier, *o.*
GUILLAUME, *m.* Rabatschaef, sponingschaef, *v.*
GUILLEDIN, *m.* Engelschen ruyn, *m.*
GUILLEDOU, *m.* COURIR LE — (pop.). In vuyle kroegen loopen, sneukelen.
GUILLEMET, *m* p. *ghillemé.* Aenhaelingstecken (u), *o.*; ganzeoogen, *v.* en *o. mv.*
GUILLEMETTER, *v. a.* (impr.). Aenhaelingsteekenen stellen.
GUILLER, *v. n.* Dryven.
GUILLERET, ETTE, *adj.* p. *ghilleré.* (fam.). Vrolyk, lustig, lovendig; ligt.
GUILLÉRI, *m.* Het piepen (der musschen), *o.*
GUILLOCHER, *v. a.* Kunstiglyk in elkander voegen; zeker sieraed maeken.
GUILLOCHIS, *m.* Kunstige schikking van doórgevlogtene trekken, *v.*; zeker sieraed, *o.*
GUILLOIRE, *f.* Gistkuyp by de brouwers, *v.*
GUILLOTINE, *f.* Werktuyg ter onthalzing, *o.*, guillotien, *v.*
GUILLOTINER, *v. a.* Guillotineéren.
GUIMAUVE, *f.* (plante). Witte malluwe, *v.*, heómstwortel, *m.*
* GUIMAUX, *m. pl.* Weyden die tweemael 's jaers gemaeyd worden, *v. mv.*
GUIMBARDE, *f.* Langen wagen, *m.* —, INSTRUMENT MUSICAL. Tromp, mondtromp, *v.*
GUIMBERGE, *f.* *voyez* CUL-DE-LAMPE.
GUIMPE, *f.* Nonnen halsdoek, *m.*
GUIMPER (SE), *v. pr.* Non worden.
GUINDA, *m.* (t. de manuf.). Kleyne pers, *v.*
GUINDAGE, *m.* p. *guindaje.* Hysching, ophysching, *v.*
GUINDAL, *m.* Drypikkel (om zwaere lasten op te hyschen), *m.*

Digitized by Google

GUINDANT, *m.* (t. de mar.). Vlagbreedte, *v.*

GUINDE, *f. voyez* GUINDA.

GUINDÉ, E, *adj.* Gemaekt, gedwongen. *Style* —. Hoogdraevenden stiel, *m.*

GUINDEAU, *m.* Spil, draeyspil, *v.*

GUINDER, *v. a.* Hyschen, ophyschen, opwinden, ophaelen, optrekken. SE — L'ESPRIT (fig.). Al te hoogdraevend zyn.

GUINDERESSE, *f.* p. —*rèce.* Hyschtouw, *v.* en *o.*

GUINDERIE, *f.* (fam.). Gemaekte houding, opgeblaezenheyd, *v.*

GUINDOULE, *f.* Scheêpskraen, *v.*

GUINDRE, *m.* Zydewinde, *v.*

GUINÉE, *f.* Guinie, *v.*, engelsch gouden muntstuk, *o.* —, MOUSSELINE. Neteldoek, *o.*

GUINGANS, *m.* p. *ghinghan.* Soórt van katoenen lynwaed, *o.*

GUINGOIS, *m.* p. *ghingoa.* Schuynte, *v.* DE —. Schuyns, averegts.

GUINGUETTE, *f.* p. *ghinghète.* Kleyne herberg (buyten de stad), *v.* —, (fam.). Kleyn landhuys, *o.*

GUIPER, *v. a.* Zyde over eenen getwynden draed spinnen.

GUIPOIR, *m.* (outil). Haek der passementwerkers, *m.*

GUIPON, *m.* (t. de mar.). Smeêrkwast, *m.*

GUIPURE, *f.* Soórt van zyden kant, *v.*

GUIRLANDE, *f.* p. *ghir*—. Bloemkrans, *m.*

GUISARME, *f.* Dubbele byl, *v.*

GUISE, *f.* Wyze, manier, *v. Chacun vit à sa* —. Ieder leeft op zyne wyze. EN — DE. Gelyk als, by manier van.

GUISPON, *m. voyez* GUIPON.

GUITARE, *f.* Guitarn, *v.*

GUITARISER, *v. n.* (fam.). Op de guitarn speelen.

GUITRAN, *m.* p. *ghi*—. (bitume). Teêr, pek, harpuys, *o.*

GUMÈNE, *f.* (t. de blas.). Ankertouw, *v.* en *o.*

GUSTATIF, IVE, *adj.* Van den smaek. *Nerf* —. Smaekzenuw, *v.*

GUSTATION, *f.* Smaek, *m.*

GUTTURAL, E, *adj.* p. *gutu*—. Van de keél. *Artère* —*e.* Keélslagader, *v. Lettre* —*e.* Keélletter, die uyt de keél word uytgesproken, *v.*

GYMNASE, *m.* p. *jimnaze.* Schoól voór lichaemsoefeningen by de oude Grieken, *v.*; oefenschoól voór konsten en weêtenschappen; latynsche schoól.

GYMNASIARQUE, *m.* Opperhoofd eener oefenschoól, *o.*

GYMNASTE, *m.* Onderwyzer in de schoól der lichaemsoefeningen, *m.*

GYMNASTIQUE, *f.* Lichaemsoefening, *v.* —, *adj. Exercices* —*s.* Lichaemsoefeningen, *v. mv.*

GYMNIQUE, *f.* Worstelkonst, *v.* —, *adj. Jeux* —*s.* Worstelspelen (waerby de worstelaers naekt waren), *o. mv.*

GYMNOPÉDIE, *f.* Zekeren dans by de Lacedemoniërs, *m.*

GYMNOSOPHISTES, *m. pl.* p. *jimnozofistes.* Oude indiaensche wysgeêren, *m. mv.*

GYMNOSPERMIE, *f.* Slach van planten welker bloemen naekt zaed draepen, *o.* (ten, *o.*

GYNANDRIE, *f.* Zeker slach van plan-

GYNÉCÉE, *m.* Vrouwenvertrek (by de Grieken), *o.*

GYNÉCOCRATIE, *f.* Vrouwenheersching, vrouwenregeéring, *v.*

GYNÉCOCRATIQUE, *adj.* Tot de vrouwenregeéring behoorende.

GYNÉCONOME, *m.* Opzigter over de zeden der vrouwen in Athenen, *m.*

GYPSE, *m.* Gips, plaester, *o.*

GYPSÉ, E, *adj.* Vol gips.

GYPSEUX, EUSE, *adj.* Gipsagtig.

GYROMANCIE, *f.* Waersseggery die al rond stappende geschiedde, *v.*

GYROVAGUE, *m.* Monik die geene vaste wooning had, *m.*

H.

H, *s. m.* et *f.* H, *v.* Huitième lettre de l'alphabet, et la sixième des consonnes. Jointe au *p*, elle le fait sonner comme un *f*: *philosophe*, *filozofe.* Elle est ou muette ou aspirée: muette, elle n'ajoute rien à la prononciation de la voyelle qui suit; aspirée, elle fait prononcer du gosier la voyelle qui la suit. Pour éviter d'inutiles répétitions, on indiquera par des guillemets (») les mots qui commencent par une *h* aspirée.

» HA! *interj.* Ha! ach!

» HABE, *f.* Arabisch kleed, *o.*

HABEAS-CORPUS, *m.* Wet in Engeland waerdoór eenen gevangen, mits borg geévende, op vrye voeten gesteld word, *v.*

HABILE, *adj.* Bekwaem, gauw, handig, behendig, bedreéven, ervaeren. —, QUI A DROIT. Bevoegd, wettig.

HABILEMENT, *adv.* Behendiglyk.

HABILETÉ, *f.* Bekwaemheyd, gauwheyd, behendigheyd, *v.*

HABILISSIME, *adj.* (fam.). Zeer bekwaem, zeer behendig.

HABILITATION, *f.* Bejaerdmaeking, bevoegdmaeking, wettiging, *v.*

HABILITÉ, *f.* (prat.). Bevoegdheyd, wettigheyd, *v.*

HABILITER, *v. a.* (prat.). Wettigen, bevoegd maeken.

HABILLAGE, *m.* Toemaeking *of* toebereyding van wild, enz., *v.*

HABILLEMENT, *m.* Kleeding, *v.*, kleed, kleedsel, gewaed, *o.* — DE TÊTE, CASQUE. Helm, *m.*, helmet, *o.*

HABILLER, *v. a.* Kleeden, aenkleeden. *Il est habillé de rouge, de noir, de blanc.* Hy is in het rood, zwart, wit gekleed. —, PRÉPARER, APPRÊTER. Bereyden, toebereyden, gereed maeken. — *une peau.* Een vel bereyden. — *du poisson.* Visch schoonmaeken, uythaelen. — *un lapin.* Een konyn toebereyden, de huyd er af doen en het ingewand er uythaelen. — *le chanvre.* Den kemp hekelen. —, *v. a.* et *n.* Kleeden, een kleed maeken. *Ce tailleur habille bien.* Dien kleêrmaeker maekt goede kleederen. S'—. Zich kleeden, zich aenkleeden.

HABILLEUR, *m.* Velbereyder, *m.*

HABIT, *m.* p. *abi.* Kleed, gewaed, *o.* — *d'homme.* Manskleed. — *de femme.* Vrouwenkleed. — *de dimanche.* Zondagskleed. — *de noces.* Bruylofskleed. — *de chasse.* Jagtkleed. — *de deuil.* Rouwkleed. *Prendre l'*—. Monik worden. L'— NE FAIT PAS LE MOINE (prov.). Het kleed maekt den man niet; men moet de menschen naer het uyterlyk niet oórdeelen.

HABITABLE, *adj.* Bewoonbaer.

HABITACLE, *m.* (théol.). Woonplaets, wooning, *v. L'*— *du Très-Haut.* De wooning des Allerhoogsten. —, (mar.). Kompashuysken (op de schepen), *o.*

HABITANT, E, *adj.* et *s.* Woonagtig, woonend. —, *m.* Inwooner, bewooner, ingezeten, *m.* —, *f.* Inwoonster, bewoonster, ingezetene, *v.* LES —S DES FORÊTS, DE L'AIR, DE L'EAU (poét.). De wilde dieren, de vogels, de visschen.

HABITATION, *f.* Wooning, woonplaets, woon, *v.*; plantaedje, plantagie (in eene kolonie), *v.*

HABITÉ, E, *adj.* Bewoond.

HABITER, *v. a.* et *n.* Bewoonen, woonen. — *la ville.* De stad bewoonen. — *sous des tentes, sous terre.* Onder tenten, onder de aerde woonen.

HABITUATION, *f.* Bediening van eene parochie doór eenen onbeambten priester, *v.*

HABITUDE, *f.* Gewoonte, gewoonheyd, aenwenning, *v. Mauvaise* —. Slegte gewoonte. — *enracinée.* Eene ingewortelde gewoonte. — *du corps.* Houding des lichaems. *Contracter une* —. Eene gewoonte aenneémen. —*s*, FRÉQUENTATION. Gemeenschap, verkeering, *v.*, omgang, *m.* —, (méd.). Lichaemsgesteldheyd, *v.*

HABITUÉ, *m.* Kerkdienaer, kapellaen, *m.* —, PRATIQUE. Klant, *m.*

HABITUEL, ELLE, *adj.* Gewoonlyk, aengewend.

HABITUELLEMENT, *adv.* p. —*èle*—. Gewoonlyk, uyt gewoonte, doór aenwenning.

HABITUER, *v. a.* Gewennen, aenwennen, gewoon maeken. — *au travail.* Tot *of* aen den arbeyd gewennen. *Il faut* — *de bonne heure les enfants à l'obéissance.* Men moet de kinderen vroeg tot de gehoorzaemheyd gewennen. S'—. Zich aen iets gewennen, iets gewoon worden. S'—, SE FIXER DANS UN LIEU. Zich ergens vestigen, neêrzetten, eene woonplaets verkieren.

» HÂBLER, *v. n.* Zwetsen, snoeven, stoffen, grootspreéken.

» HÂBLERIE, *f.* Zwetsery, grootspreéking, *v.*, gestof, gezwets, *o.*

» HÂBLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Zwetser, snoever, stoffer, grootspreeker, *m.*; zwetster, snoester, *v.*

» HACHE, *f.* Byl, *v.* — *d'armes.* Oórlogsbyl.

» HACHE-PAILLE, *m.* au pl. *hachepaille.* Snybank, *v.*

» HACHER, *v. a.* Hakken, kappen; houwen, kerven. — (t. de dessin et de gravure). Arceéren, de trekken kruyslings over elkander leggen.

» HACHEREAU, *m.* p. —*rô.* Byltje, *o.*

» HACHETTE, *f.* p. —*chète.* Byltje, *o.*; bikhamer, *m.*

» HACHIS, *m.* p. —*chi.* Haksel, gehakt vleesch, *o.*

» HACHOIR, *m.* p. —*choar.* Hakblok, kapblok, *m.*; kapmes, *o.*

» HACHOT, *m.* Byltje, *o.*

» HACHURE, *f.* (t. d'arts). Arceéring, *v.*, kruysstreêpen, *v. mv.*

» HAGARD, E, *adj.* p. —*gar.* Wild, stuer, stuersch, barsch.

HAGIOGRAPHE, *adj.* et *s. Livres* —*s.* Boeken van het oud testament, uytgenomen die van Moyses en de profeêten, *m.* en *o. mv.* —, *m.* Levensbeschryver der heyligen, *m.*

HAGIOLOGIQUE, *adj.* Van de Heyligen: van de heylige zaeken.

» HAHA, *m.* Opening in den muer van eenen hof, *v.*

» HAIE, *f.* p. *hè.* Haeg, heg, *v.* SE RANGER EN —. Zich in eene ry stellen.

» HAILLON, *m.* Oude vod, lomp, *v.*, versleéten kleed, *o.*

HAINAUT (LE), *m.* (province). Henegouw, Henegouwen, *o.*

» HAINE, *f.* p. *hène.* Haet, *m.* *En* — *de.* Uyt haet van.

» HAINEUX, EUSE, *adj.* Haetdraegend.

» HAÏR, *v. a.* (Il prend deux points sur l'*i*, dans toute la conjugaison, excepté aux trois personnes sing. du prés. de l'indic. *je hais, tu hais, il hait*; et à l'impér. *hais.*) Haeten, haet toedraegen.

» HAIRE, *f.* p. *hère.* Hairen kleed, *o.*

» HAIREUX, *adj. m. Temps* —. Koud en mistig weêr, *o.*

Digitized by Google

» HAÏSSABLE, *adj.* Haetelyk.
» HALAGE, *m.* Het voorttrekken (van een vaertuyg), *o.*
» HALBRAN, *m.* Jongen wilden endvogel, *m.*
» HALBRENÉ, E, *adj. Oiseau* —. Vogel met gekraekte vederen, *m.* —, (fam.). Haveloos, in slegten staet.
» HALBRENER, *v. n.* Op de jonge wilde endvogels jaegen.
» HÂLE, *m.* Het steeken van de zon, *o.*, heette (van de locht), *v.*
» HALE-À-BORD, *m.* Touw om den boot naer het schip te trekken, *v.* en *o.*
» HALE-BAS, *m.* (t. de mar.). Nederhaeler (aen de stagzeylen), *m.*, raktetalie, *v.*
» HÂLÉ, E, *adj.* Van de zon verzengd, verbrand *of* bruyn geworden.
» HALEINE, *f.* p. *—lène.* Adem, aessem, ademtogt, *m.*; ademhaeling, *v. Prendre* —. Adem haelen *of* scheppen. *Perdre* —. Buyten adem raeken. *Reprendre* —. Weder adem scheppen. *Courir à perte d'*—. Uyt zynen adem loopen. *Tout d'une* —. In eenen adem, zonder ophouden. *Tenir q. q. en* —. Iemand aen het werk houden, oefenen; iemand in onzekerheyd houden. UNE AFFAIRE DE LONGUE — (fig.). Eene langwylige zaek. DISCOURS À PERTE D'— (fig.). Wydloopige en verdrietige redevoering, *v.* EN —. In aessem, aengang, aen het werk. —, (poët.). Windje, lochtje, *o.*
» HALEMENT, *m.* Leng, *v.*, strop, *m.*
» HALENÉE, *f.* Ademreuk, *m.*, stinkende uytademing, *v.*
» HALENER, *v. a.* (vén.). Den reuk van het wild in den neus krygen. —, (fig. *et* fam.). Ontdekken, gewaerworden.
» HÂLER, *v. a.* Verzengen, verbranden. *Se* —. Verzengd *of* verbrand worden (door de zon).
» HALER, *v. a.* Voorttrekken, haelen. — *un bateau.* Eene schuyt voorttrekken. — *le vent.* Scherp by den wind zeylen. —. Aenhitsen, ophitsen. — *les chiens contre q. q.* Honden tegen iemand aenhitsen.
» HALETANT, E, *adj.* Hygend, buyten adem. (zyn.
» HALETER, *v. n.* Hygen, buyten adem
» HALEUR, *m.* Voorttrekker (van eene schuyt), *m.*
» HALIEUTIQUE, *f.* Visscherskonst, *v.* —, *adj.* Van de visschery.
» HALINATRON, *m.* Salpeter, *o.*
» HALIOTIDE, *f.* Oorschelp, *v.*
» HALLAGE, *m.* p. *halaje.* Standgeld (van een kraem), *o.*
» HALLE, *f.* Hal, merktplaets, *v. Langage des —s.* Oubeleefde tael, *v.*
» HALLEBARDE, *f.* Hellebaerd, *m.* en *v.*
» HALLEBARDIER, *m.* p. *halebardié.* Hellebardier, *m.*
» * HALLEBREDA, *s. m.* et *f.* Lompen vlegel, *m.*; lomp wyf, *o.*
» HALLIER, *m.* Digt doórnbosch, *o.* —, GARDE D'UNE HALLE. Halbewaerder, halmeester; kraemer, *m.*
» HALLUCINATION, *f.* (méd.). Bedriegelyken schyn, *m.* —, (fig.). Misslag, *m.*, misgreép, *v.* en *m.*
» HALO, *m.* Kring, krans (om de zon *of* maen), *m.* —, (anat.). Tepelkring, *m.*
» HALOGRAPHIE, *f.* (chim.). Zoutbeschryving, *v.*
» HALOIR, *m.* Plaets waer men den kemp droogt, *v.*
» HALOT, *m.* p. *—lô.* Konynenhol, *o.*
» HALOTECHNIE, *f.* (chim.). Zoutscheykonst, *v.*
» HALTE, *f.* Halte, *v.*, stilstand (der optrekkende krygsbenden), *m. Faire* —. Halte houden. — *!* — *là !* Halt ! houd op ! sta stil ! —, REPAS FAIT PENDANT LA HALTE. Maeltyd geduerende den stilstand, *v.*
» HALTER, *v. n.* Halte houden.
» HALURGIE, *f. voyez* HALOTECHNIE.
» HAMAC, *m.* (mar.). Hangmat, *v.*, hangbed, *o.*
» HAMADRYADE, *f.* Boschnimf, boschgodin, woudgodin, *v.*
» HAMBOURG, *m.* p. *hanbour* (ville). Hamburg.
» HAMBOURGEOIS, E, *adj.* et *s.* Hamburgsch. —, *m.* Hamburger, *m.* —, *f.* Hamburgsche, *v.*
» HAMEAU, *m.* p. *—mo.* Gehugt, *o.*, buert, *v.*, kleyn dorp, *o.*
» HAMEÇON, *m.* Haek, vischhaek, angel, vischangel, *m.* MONDRE À L'— (fig. *et* fam.). Zich laeten verleyden.
» HAMEÇONNÉ, E, *adj.* p. *—çoné.* (t. de bot.). Haekvormig.
» HAMÉE, *f.* Steél (van eenen wisscher) *m.*
» HAMPE, *f.* p. *han—.* Steél, *m.*, schaet, *v.* —, (ven.). Hertenhorst, *v.*
» HAN, *m. voyez* CARAVANSERAI.
» * HANAP, *m.* Groote drinkkan, *v.*
» HANCHE, *f.* Heup (van eenen mensch); schoft (van een peërd), *v.*
» HANEBANE, *f. voyez* JUSQUIAME.
» HANGAR, *m.* Wagenhuys, *o.*, wagenschuer, *v.*, afdak, *o.*
» HANNETON, *m.* p. *hanèton.* Kever, meykever, molenaer, *m.* —, (fig. *et* fam.). Jongen losbol, *m.*
» HANOUARDS, *m. pl.* Aengestelde zoutdraegers (te Parys), *m. mv.*
» HANOVRE, *f.* (pays *et* ville). Hanover.
» HANOVRIEN, ENNE, *adj.* et *s.* p. *—vri-in*, *ène.* Hanoversch. —, *m.* Hanoverschen, *m.* —, *f.* Hanoversche, *v.*
» HANSCRIT, *m.* p. *—kri.* Geleerde tael der Indiaenen (in welke hunne heylige boeken geschreéven zyn), *v.*
» HANSE, HANSE TEUTONIQUE, *f.* Maetschappy der hanzesteden, *v.*
» HANSÉATIQUE, *adj. f. Villes —s.* Hanzesteden (verscheydene steden van Duytschland tot het koophandel dryven vereenigd), *v. mv.*
» HANSIÈRE, *f.* p. *—cié—.* (mar.). Sleéptouw, *v.* en *o*, peërdenlyn, *v.*; de dry touwen van een ankerkabel, *v.* en *o. mv.*
» HANTER, *v. a.* et *n.* Omgaen, verkeeren. — *q. q.* Veél met iemand omgaen *of* verkeeren. DIS-MOI QUI TU HANTES, ET JE TE DIRAI QUI TU ES (prov.). Daer gy mede verkeert, word gy mede geëerd.
» HANTISE, *f.* Omgang, *m.*, verkeering, *v.*
» HAPPE, *f.* Yzeren ring, *m.*, yzeren kram, *v.*, haek, *m.*, handpers, *v.*
» HAPPELOURDE, *f.* Valschen steen, valschen diamant, *m.* —, (fig. *et* fam.). Welgemaekten botterik, *m.* — (cheval). Slegt peërd onder schoonen schyn, *o.*
» HAPPER, *v. a.* p. *haper.* Happen, toehappen.
» HAQUENÉE, *f.* p. *—kené.* Telpeërd, *o.* hakkeny, *v.*, telganger, *m.*
» HAQUÉT, *m.* p. *—ké.* Lange karre, *v.*, bierwagen, *m.*
» HAQUETIER, *m.* Karreman, voerman, *m.*
» HARANGUE, *f.* Plegtige aenspraek, redevoering, *v.* —, (fam.). Vervéélend gesnap, *o.*
» HARANGUER, *v. a.* et *n.* p. *—gher.* Plegtig aenspreéken, eene openbaere rede voeren.
» HARANGUEUR, *m.* Redenaer, aenspreéker, die eene openlyke aenspraek doet, *m.* —, (fam.). Zwetser, snapper, *m.*
» HARAS, *m.* p. *—râ.* Stoctery, peërdenkweekery, *v.*
» HARASSER, *v. a.* p. *—racer.* Vermoeyen, afmatten, afryden.
» HARCELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Tergen, kwellen, verontrusten, lastig vallen; aengrypen, doór aenvallen vermoeyen. — *q. q.* Iemand geduerig tergen. — *l'ennemi dans sa marche.* Den vyand op zynen marsch telkens aenvallen, door aenvallen vermoeyen.
» HARD, *f.* Yzeren ring, *m.*
» HARDE, *f.* Troep vaele dieren, *m.*; Koppelband (van honden), *m.*
» HARDER, *v. a.* (vén.). Koppelen, aeneenbinden. (waed.
» HARDES, *f. pl.* Kleederen en lyn-
» HARDI, E, *adj.* Stout, stoutmoedig, stouthertig; onbeschaemd, schaemteloos, vrypostig.
» HARDIESSE, *f.* p. *—dièce.* Stoutheyd, stoutmoedigheyd, onverschrikheyd; vrypostigheyd; stoutheyd, onbeschaemdheyd, *v.* (postiglyk.
» HARDIMENT, *adv.* Stoutelyk; vry-
» HARENG, *m.* p. *—ran.* Haring, *m.* — *frais.* Panharing. — *pec*, *salé.* Pekelharing. — *saur.* Bokking, *m.*
» HARENGAISON, *f.* p. *—ranghéson.* Haringsvangst, *v.*; haringtyd, *m.*
» HARENGÈRE, *f.* Haringwyf, *o.*
» HARENGERIE, *f.* Haringmerkt, *v.*
» HARGNERIE, *f.* Twist, *m.*, krakeel, *o.*
» HARGNEUX, EUSE, *adj.* p. *hargneu*, *—ze.* Twistagtig, twistgierig, kyfagtig; bytagtig.
» HARICOT, *m.* p. *—kô.* Snyboonen, groene boonen, klimboonen, *v. mv.*; hutspot van schaepenvleesch en raepen, *m.*
» HARIDELLE, *f.* p. *—dèle.* Knol, jakhals, *m.*; afgeréeden peërd, *o.*
» HARMALE, *f.* (plante). Wilde wynruyt, *v.*
» HARMONIE, *f.* p. *ar—.* Welluydendheyd, samenluyding, samenstemming, *v. L'— des instruments.* De overeenstemming der muziekinstrumenten. —, (fig.). Overeenkomst (van persoonen *of* zaeken), *v.* —. (t. d'anat.). Streépgeleding, *v.*
» HARMONIEUSEMENT, *adv.* Welluydend, overeenstemmend; op eene liefelyke, zoetluydende wyze.
» HARMONIEUX, EUSE, *adj.* Welluydend; wel overeenkomend.
» HARMONIQUE, *adj.* Samenluydend.
» HARMONIQUEMENT, *adv.* Volgens de regels der samenluyding.
» HARMONISTE, *m.* (t. de mus.). Toonkundigen, *m.*
» HARMONOMÈTRE, *m.* Toonmeéter, *m.*
» HARNACHEMENT, *m.* Tuyging (van een peërd), *v.*; peërdentuyg, *o.*
» HARNACHER, *v. a.* De peërden tuygen, de tuygen opleggen.
» HARNACHEUR, *m.* Peërdentuygmaeker, *m.*
» HARNAIS, *m.* (v. m.). Harnas, *o.* BLANCHIR SOUS LE — (fig.). In den krygsdienst oud worden. —, EQUIPAGE D'UN CHEVAL. Tuyg, peërdentuyg; tuyg, getuyg (van eene koets, enz.), *o.* —, ATTELAGE COMPLET. Gespan, *o. Cheval de* —. Trekpeërd, karrepeërd, *o.* —, FILETS DE CHASSE *ou* DE PÊCHE. Jagtnetten; vischnetten, *o. mv.*
» HARO, *m.* (prat.). Geschreeuw, geroep, *o.* CRIER — SUR Q. Q. (fam.). Iemand uytjouwen.
» HARPAGON, *m.* Gierigaerd, vrek, *m.*
» HARPAILLER (SE), *v. pr.* (fam.). Twisten, krakeelen, elkander in het hair zitten.
» * HARPAILLEUR, *m.* Bedelaer, schobbejak, *m.*
» HARPE, *f.* Harp, *v. Jouer, pincer de la* —. Op de harp speélen. — (t. de maç.). Bindsteen, kantsteen; tand, *m.*; ophaelbrug, *v.*
» HARPÉ, E, *adj. Lévrier bien* —. Windhond met eene breede en sterke borst, *m.*
» HARPEAU, *m.* p. *—pô.* Enterdreg, *v.*, enterhaek, *m.*
» HARPER, *v. a.* et *pr.* Vast aengrypen. —, *v. n.* (man.). De beenen hoog *of* ongelyk opheffen (van peërden spr.). *Se* —. *Voyez* HARPAILLER (SE).
» HARPIE, *f.* Harpy, *v.*; fabelagtigen vogel, *m.* —, (fam.). Kyfagtig wyf, *o.* —, (fig. *et* fam.). Baetzugtigen mensch, vrek, *m.* (oiseau). Grypvogel, *m.*

Digitized by Google

» HARPIN, *m.* Scheépshaek, bootshaek, *m.*
» HARPISTE, *s. m.* et *f.* Harpspeéler, *m.*; harpspeélster, *v.*
» HARPON, *m.* Harpoen, *m.*
» HARPONNER, *v. a.* p. *—poner.* Harpoenen.
» HARPONNEUR, *m.* Harpoener, *m.*
» HART, *f.* p. *har.* Band (van mutsaerd), *m.*; strop (tot het ophangen der dieven), *m.*
» HASARD, *m.* p. *—zar.* Geval, toeval, *o.*, kans, *v. Coup de —.* Geluksval, gelukkig toeval, *o. Jeu de —.* Lotspel, kansspel, dobbelspel, *o. Donner q. c. au —.* Iets aen het toeval overlaeten. *Acheter q. c. de —.* Iets goedkoop koopen. *Mettre sa vie au —.* Zyn leven in gevaer stellen. *Par —.* By geval, by toeval, toevalligelyk. *Parler au —.* Onbedagtelyk heén praeten. *A tout —.* In alle geval. —, RISQUE, PÉRIL. Gevaer, *o.*, gevaerlykheyd, *v. Courir —.* Gevaer loopen.
» HASARDÉ, E, *adj.* Gewaegd. *Viande —ée.* Te lang bewaerd vleesch.
» HASARDER, *v. a.* Waegen, in gevaer stellen. SE —. Zich in gevaer stellen. SE — DE. Durven.
» HASARDEUSEMENT, *adv.* Hachelyk, gevaerlyk.
» HASARDEUX, EUSE, *adj.* Stout, vermetel, onderneémend; hachelyk, gevaerlyk.
» HASE, *f.* p. *haze.* Wyfje van den haes, van het konyn, *o.*
HAST, *m.* p. *ast. Arme d'—.* Wapen met eenen langen steél *of* schaft, *o.*
HASTAIRE, *m.* p. *astère.* (antiq.). Piekdraeger, piekenier (by de Romeynen), *m.*
HASTE, *f.* (antiq.). Rykssstaf, rykssschepter (der ouden), *m.*
HASTÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Spiesvormig, speérvormig.
» HÂTE, *f.* Haest, haestigheyd, *v.*, spoed, *m. Avec —, en —.* Spoedigelyk. *A la —.* Haestelyk, met haest. *Avoir —.* Haest hebben.
» HÂTÉ, E, *adj.* Haestig; gehaest, verhaest.
» HÂTELET, *m.* Spitje, speétje, *o.*
» HÂTELETTE, *f.* Speétje, spitje, *o.* —s; METS. Aen speétjes gebraedene spyzen, *v. mv.*
» HÂTER, *v. a.* Verhaesten, bespoedigen, doen voortgaen. *— les fruits.* De rypheyd der vrugten bevoorderen. *Se —.* Zich haesten, zich verhaesten, zich spoeden. (ver, *v.*
» HÂTEREAU, *m.* p. *—rô.* Snede le-
» HÂTEUR, *m.* Opziener in des konings keuken, *m.*
» HÂTIER, *m.* p. *—tié.* Braedyzer, *o.*
» HÂTIF, IVE, *adj.* Vroeg, vroegryp, vroegtydig. *Fruits —s.* Vroege vrugten. ESPRIT — (fig.). Verstand voór de jaeren.
» HÂTIVEAU, *m.* p. *—vô.* (poire). Vroege peér, *v.*
» HÂTIVEMENT, *adv.* Vroeg, vroegtydiglyk.
» HÂTIVETÉ, *f.* Vroegtydigheyd, vroegrypheyd, *v.*
» HAUBANER, *v. a.* p. *hô—.* (t. de maç.). Touwen vastmaeken.
» HAUBANS, *m. pl.* (t. de mar.). Hoofdtouwen (aen den mast), *v.* ou *o. mv.*
» HAUBERGENIER, *m.* p. *hô—.* Wapenrokmaeker, pantsermaeker, *m.*
» HAUBERGEON, *m.* p. *hoberjon.* Kleynen wapenrok, *m.* (der, *m.*
» HAUBERGIER, *m.* Pantserleenhou-
» HAUBERT, *m.* p. *hôber.* Wapenrok, *m.*, pantser, *o.*
» HAUSSE, *f.* p. *hôce.* Verhooging, *v.*, alles dat hooger maekt. — (t. d'impr.). Legger, *m. Mettre une — à q. c.* Iets verhoogen. — (t. de comm.). Hooging *of* verhooging (in prys), ryzing, *v.*, opslag, *m. Ces denrées ont éprouvé une grande —.* Deéze eétwaeren zyn zeer gereézen.
» HAUSSE-COL, *m.* Ringkraeg (der officiers), *m.*
» HAUSSEMENT, *m.* p. *hôcemant.* Het opheffen *of* verhoogen, *o.*, hooging, verhooging, *v. Faire un — d'épaules.* Schokschouderen, optrekking der schouders (uyt veragting). — (*des denrées*). Hooging, verhooging (in prys), *v.*
» HAUSSER, *v. a.* p. *hôcer.* Hoogen, verhoogen, ophoogen, hooger maeken. — *une muraille.* Eenen muer verhoogen, ophaelen. —, LEVER EN HAUT. Opheffen, ophaelen. — *le bras.* Den arm opheffen, opsteéken. — LES ÉPAULES (fig.). De schouders ophaelen, schokschouderen (uyt veragting). —, (fig.). AUGMENTER. Hoogen, verhoogen. — (t. de mar.). Naderen, inhaelen. — *un vaisseau.* Een schip naderen, inhaelen, om te zien welke vlag het voert. —, *v. n.* Stygen, ryzen, klimmen, opzwellen. *La rivière a bien haussé.* De rivier is zeer gereézen. —, (fig.). ENCHÉRIR. Verhoogen, ryzen, duerder worden. SE —. Zich verheffen, opryzen.
» HAUT, E, *adj.* et *s.* p. *hô.* Hoog, verheven. *Un — banc.* Eene hoogebank, *v. —e montagne.* Hoogen berg. *—e mer.* Volle zee, hoogwater. *La mer est —e.* De zee is onstuymig. *Chambre —e* (des Pairs). Hoogerhuys (in Engeland), *o. Le — Rhin.* Den Opperryn. *Messe —e.* Hoogmisse, zingende misse, *v. A —e voix.* Met luydere stemme, overluyd. —, (fig.). EXCELLENT. Uytmuntend, voórtreffelyk, groot. *—s faits d'armes.* Groote heldendaeden. —, FIER. Hoogmoedig, trotsch. —, EXCESSIF. Onmaetig, buytenspoórig. *—e trahison.* Hoogverraed, *o.* —, PUISSANT. Hoog, aenzienlyk, groot. — *et puissant seigneur.* Grootmagtigen heer. *—s et puissants seigneurs.* Hoogmogende heeren. *—e naissance.* Hooge afkomst. —, *f.* ÉLÉVATION. Hoogte, verhevenheyd, *v. Vingt pieds de —.* Twintig voet hoog. —, FAÎTE. Top, *m.*, spits, *v.* en *o.*, kruyn, *v. Le — (le sommet) d'une montagne.* De kruyn van eenen berg. *Le — de l'arbre.* Den top van den boom. IL Y A DU — ET DU BAS DANS LA VIE (prov.). Er is in dit leven goed en kwaed, zuer en zoet. LE TRÈS—. Den Allerhoogsten.
» HAUT, *adv.* Hoog. *En —.* Boven, opwaerts, bovenwaerts, omhoog. *Salle d'en —.* Bovenzael, *v. Aller en —.* Naer boven gaen. *Tirer en —.* Naer boven trekken. *Parler —.* Hard *of* luyd spreéken. *Cette dépense monte —.* Deéze uytgaeve loopt hoog. *Là —.* Daerboven. *De — en bas.* Van boven naer beneden. *Le prendre bien —.* Met trotschheyd spreéken. FAIRE — LE PIED (fam.). Ontvlugten, wechloopen.
» HAUT-À-BAS, *m.* Kraemer, marskraemer, *m.*
» HAUTAIN, E, *adj.* p. *—tin, —tène.* Trotsch, hoogmoedig, hooveérdig.
» HAUTAINEMENT, *adv.* Trotschelyk, hoogmoedigelyk.
» HAUTBOIS, *m.* p. *hoboa*, au pl. *hauts-bois.* Hobo, schalmey (speéltuyg), *v.*; hobospeéler, *m.*
» HAUT-BORD, *m. Vaisseau de —.* Hoogboordig schip, *o.*
» HAUT-DE-CASSE, *m.* (t. d'impr.). Bovenkas, *v.*
» HAUT-DE-CHAUSSE, *m.* au pl. *hauts-de-chausse.* Broek, bovenbroek, *v.*
» HAUT-DESSUS, *m.* (t. de mus.). Eerste bovenstem, *v.*
» HAUTE-CONTRE, *f.* au pl. *hautes-contre.* Alt, altstem, *v.*; altist, *m.*
» HAUTE-COUR, *f.* au pl. *hautes-cours.* Oppergerechtshof, *o.*
» HAUTE-FUTAIE, *f.* au pl. *hautes-futaies.* Hoogstammig bosch, *o.*
» HAUTE-JUSTICE, *f.* Halsrecht, halsgerecht, oppergerecht, *o.*
» HAUTE-LICE, *f.* au pl. *hautes-lices.* (tapisserie). Hooge *of* staende scheéring (tapytweévery), *v.*
» HAUTE-LICIER, *m.* Tapytweéver *of* verkooper van hooge *of* staende scheéring, *m.*
» HAUTE-LUTTE, *f. De —.* Met geraq.
» HAUTE-MARÉE, *f.* Hoogwater, springty, *o.*
» HAUTEMENT, *adv.* Moedigelyk, stoutelyk, vryuyt; trotschelyk, hoogmoedigelyk. — , À VOICE OUVERTE. Openlyk, openbaerlyk.
» HAUTE-PAIE, *f.* au pl. *hautes-paies.* (t. mil.). Hoogere bezolding, toelaeg, *v.*; soldaet die eene hoogere bezolding ontfangt, *m.*
» HAUTES-PUISSANCES, *f. pl.* Hoogmogende (by de staeten-generael).
» HAUTESSE, *f.* (titre). Hoogheyd, *v.*
» HAUTEUR, *f.* Hoogte, *v. La — d'une tour.* De hoogte van eenen toren. *— du pôle.* Poólshoogte, *v.* —, COLLINE. Hoogte, *v.*, heuvel, *m. Les ennemis gagnèrent une —.* De vyanden bereykten eenen heuvel. —, PROFONDEUR. Diepte, dikte, *v. Ce bataillon était à six de —.* Dit bataillon stond zes man hoog, diep, agter elkander. —, (fig.). GRANDEUR, ÉLÉVATION. Verhevenheyd, edelmoedigheyd, *v.* —, FERMETÉ. Standvastigheyd, *v. Agir avec —.* Met standvastigheyd handelen, te werk gaen. —, ARROGANCE. Trotschheyd, *v.*, hoogmoed, *m. Il parle avec —.* Hy spreékt, antwoórd met trotschheyd.
» HAUT-FOND, *m.* Ondiepte, zandplaet, droogte, *v.*
» HAUT-GOÛT, *m.* Scherpen smaek, *m.*
» HAUTIN, *m.* (poisson). Zilvervisch, *m.*
» HAUT-JUSTICIER, *m.* au pl. *hauts-justiciers.* Oppergerechtsheer, halsheer, *m.*
» HAUT-LE-CORPS, *m.* au pl. *des haut-le-corps.* Opspringing, zeer sterke saementrekking der maeg, *v.*
» HAUT-LE-PIED, *m.* Trosofficier, *m.* —! Laet ons wechgaen! gaet wech!
» HAUT-MAL, *m.* Vallende ziekte, *v.*
» HAUTURIER, *m. Pilote —.* Ervaeren stuerman, poólshoogteméeter, *m.*
» HAUTURIÈRE, *adj. f. Navigation —.* Lange zeereys, *v.*
» HÂVE, *adj.* Bleek, mager, mismaekt.
» HAVENEAU, HAVENET, *m.* (filet). Zeker vischnet, *o.*
» HAVERON, *m.* Windhaver, wildehaver, *v.*
» HAVET, *m.* p. *—vê.* (outil). Yzeren haek (der gieters), *m.*
» HAVIR, *v. a.* (word geconjug. als *finir*). Verbranden, schroeyen, verschroeyen. —, *v. n.* et *pr.* Verbranden, aenbranden. *La viande est hâvie.* Het vleesch is aengebrand.
» HAVRE, *m.* Haven, seehaven, *v.*
» HAVRE-SAC, *m.* Ransel, knapzak, *m.*
» HAYE (LA), *f.* p. *hè.* (ville). Den Haeg, 's Gravenhage.
HÉ, *interj.* Ey! hey! — *bien!* Wel nu! weluen!
» HEAUME, *m.* p. *hôme.* (v. m.). Helm, *m.*, helmet, *o.* —, TIMON (mar.). Helmstok, *m.*
» * HEAUMER, *v. a.* et *n.* Helmen maeken.
» * HEAUMERIE, *f.* Helmmaekery, *v.*
» HEAUMIER, *m.* p. *hômier.* Helmmaeker, wapensmid, *m.*
» HEBDOMADAIRE, *adj.* p. *hbdomadère.* Weékolyksch. *Journal —.* Weekblad, *o.*
HEBDOMADIER, *m.* Die den dienst gedurende eene week verrigt (in een klooster, enz.).

Digitized by Google

HÉBERGE, *f.* (pal.). Hoogte (van een gebouw), *v.* (vesten.

HÉBERGER, *v. a.* Herbergen, huysvesten.

HÉBERGEMENT, *m.* Herberg, herberging, *v.*, logement, *o.*

HÉBÉTÉ, E, *adj.* et *s.* Bot, dom. —, *m.* Botterik, domkop, lomperd, *m.*

HÉBÉTER, *v. a.* Dom, bot maeken.

HÉBICHET, *m.* (crible). Rieten zift, *v.*

HÉBRAÏQUE, *adj.* p. —*ike.* Hebreeuwsch.

HÉBRAÏSANT, *m.* Geleerden die zich oefent in de hebreeuwsche tael, *m.*

HÉBRAÏSME, *m.* Hebreeuwsche spreekwyze, *v.*

HÉBREU, *adj.* et *s.* Hebreeuwsch. *Le peuple* —. Het hebreeuwsch volk, *o.*, de Hebreërs, *m. mv.* —, *m.* Hebreër, Hebreeuw, *m.*; het hebreeuwsch, *o.*, de hebreeuwsche tael, *v.* —, (fig.). Iets onverstaenbaers, te hoog.

HÉCATOMBE, *f.* Offerande van honderd ossen, van honderd beesten (by de ouden), *v.*

HÉCATOMPHONIE, *f.* Offerande van honderd menschen, *v.*

HECTARE, *m.* Honderd *ares.*

HECTIQUE, *adj. voyez* ÉTIQUE.

HECTOGRAMME, *m.* Honderd *grammen.*

HECTOLITRE, *m.* Honderd *litres.*

HECTOMÈTRE, *m.* Honderd *mètres.*

HECTOSTÈRE, *m.* Honderd *stères.*

HÉDÉRÉE, *f.* Veylhars, *v.*

HÉDÉRIFORME, *adj.* (anat.). Veylvormig.

HÉDRE, *m.* Veyl, klimop, *o.* —, Hédéraïs. Veylhars, *v.*

HÉDYPNOÏS, *m. voyez* PISSENLIT.

HEDYSARUM, *m.* (plante). Zoete klaver, *v.*

HÉGIRE, *f.* Turksche tydrekening, *v.*

HEIDUQUE, *m.* p. *éduke.* Heyduk; hongarischen krygsman te voet, *m.*

HÉLAS, *interj.* p. *élas.* Helaes! eylaes! sch!

HÉLEPOLE, *f.* Stormtoren (muerbreëker der ouden), *m.*

» **HÉLER**, *v. a.* (mar.). Een schip preyen, toeroepen.

HÉLIANTHE, *m.* (plante). Groote zonnebloem, *v.*

HÉLIANTHÈME, *m.* (plante). Heydenhyssoop, *m.*

HÉLIAQUE, *adj. Astre* —. Gestarnte dat op- *of* ondergaet in de straelen der zon, *o.* —*s*, *m. pl. Sacrifices* —*s.* Offeranden ter eere van de zon, *v. mv.*

HÉLIASTES, *m. pl.* (antiq.). Magistraetspersoonen van Athenen die in de lucht vergaderden by den zonnenopgang, *m. mv.*

HÉLICE, *f.* Schroeflyn; schelpslek, *v.* — (t. d'anat.). Oorrand, *m.* — (t. d'astr.). Den grooten beër, *m.* —*s* (t. d'archit.). Krol (aen het kapiteel), *v.*

HÉLICITES, *s. f. pl.* Versteende schroefschelpen, *v. mv.*

HÉLICOÏDE, *adj.* Schroefvormig.

HÉLICON, *m.* Parnas, zangberg (in Beotiën), *m.*

HÉLICONIADES, HÉLICONIDES, *f. pl.* De zanggodinnen, *v. mv.*

HÉLICOSOPHIE, *f.* Konst van schroeflynen te maeken, *v.*

HÉLINGUE, *f.* Eynd dik touw, *o.*

HÉLIOCENTRIQUE, *adj.* p. —*çantrike.* Uyt de zon als middelpunt gezien.

HÉLIOCOMÈTRE, *m.* (astr.). Zonnecometé, *v.*

HÉLIOGNOSTIQUE, *s.* et *adj.* Zonnenbidder, *m.*; zonaenbiddend.

HÉLIOMÈTRE, *m.* Zonnemeëter, *m.*

HÉLIOSCOPE, *m.* Zonneglas, *o.*, zonnekyker, *m.*

HÉLIOTROPE, *m.* (plante). Zonnebloem, *v.* —, *f.* PIERRE PRÉCIEUSE. Zonnesteen, soort van jaspissteen, *m.*

HÉLIX, *m.* (t. d'anat.). Oorrand, *m.*

HELLANODICES, HELLANODIQUES, *m. pl.* (t. d'antiq.). Voorzitters in de olimpische spelen, *m. mv.*

HELLÉBORE, *m. voyez* ELLÉBORE.

HELLÈNES, *m. pl.* p. *hélè*—. De Grieken, *m. mv.*

HELLÉNIQUE, *adj.* Grieksch. *Corps* —. Bondgenoótschap van verscheydene grieksche steden, *o.*

HELLÉNISME, *m.* p. *èllé*—. Grieksche spreekwyze, *v.*

HELLÉNISTE, *m.* Joódschen griek; grieksche jood; kundigen in de grieksche tael, *m.*

HELLÉNISTIQUE, *adj. f. Langue* —. Tael der grieksche jooden, *v.*

HELLOTIES, *f. pl.* Grieksche feesten, *v.* en *o. mv.*

HELMINTHAGOGUE, *adj.* et *s.* Wormverdryvend. —, *m.* Wormmiddel, *o.*

HELMINTHES, *m. pl.* Wormen in de ingewanden, *m. mv.*

HELMINTHIASE, *f.* Wormziekte, wormkoórts, *v.*

HELMINTHOLOGIE, *f.* Verhandeling over de wormen, *v.*

HÉLOSE, *f.* Omkeering der oogscheëlen (eene oogziekte), *v.*

HELVÉTIE, *f.* p. —*cie.* Zwitserland, *o.* D'—. Zwitsersch.

HELVÉTIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Zwitser, *m.*; zwitsersche, *v.*

HELVÉTIQUE, *adj.* Zwitsersch. *Le corps* —. Het zwitsersch bondgenoótschap.

HELXINE, *f.* (plante). Muerkruyd, *o.*

» **HEM**, *interj.* Hem! hou! hoor!

HÉMAGOGUE, *adj.* et *s. m.* p. —*goghe.* (t. de méd.). Bloedafdryvend middel, *o.*

HÉMALOPIE, *f.* (t. de méd.). Uytstorting van bloed in den oogappel, *v.*

HÉMANTHE, *f.* Bloedbloem, *v.*

HÉMASTATIQUE, *f.* Kennis van het evenwigt des bloeds *of* van de kragt der bloedvaten, *v.*

HÉMATÉMÈSE, *f.* Bloedbraeking, *v.*

HÉMATITE, *f.* Bloedsteen, *m.*

HÉMATOCÈLE, *f.* Bloedbreuk, *v.*

HÉMATOGRAPHIE, *f.* Bloedbeschryving, *v.*

HÉMATOÏDE, *adj.* Bloedverwig.

HÉMATOLOGIE, *f.* Verhandeling over het bloed, *v.*

HÉMATOMPHALOCÈLE, *f.* (t. de méd.). Bloednavelbreuk, *v.*

HÉMATOSE, *f.* Verandering van het gyl in bloed, bloedwording, *v.*

HÉMATURIE, *f.* Bloedpissing, *v.*

HÉMÉRALOPE, *m.* Nagtblinden, *m.*

HÉMÉRALOPIE, *f.* Nagtblindheyd (ziekte), *v.*

HÉMÉROBAPTISTES, *m. pl.* Baeders, badgebruykers (secte der oude jooden), *m. mv.*

HÉMÉROCALLE, *f.* p. —*kale.* (fleur). Wilde lelie, *v.*

HÉMÉRODROME, *m.* (antiq.). Dagwagter (eener plaets), postbode, *m.*

HÉMI (t. de science). Half.

HÉMICARDE, *f.* Schelp, *v.*

HÉMICYCLE, *m.* Halfcirkel, *m.*

HÉMINE, *f.* Zekere vogtmaet by de Romeynen, *v.*

HÉMIONITE, *f.* Soórt van varenkruyd, *o.*

HÉMIPLÉGIE, HÉMIPLEXIE, *f.* (t. de méd.). Beroerte *of* verlamming (aen eene zyde des lichaems), *v.*

HÉMIPTÈRES, *adj.* et *s. m. pl.* Geslacht der schildvleugelige insekten, *o.*

HÉMISPHÈRE, *m.* p. —*fère.* Halfrond, *o.*; helft van den aerdkloot, *v.*

HÉMISPHÉRIQUE, *adj.* Als eenen halven bol.

HÉMISPHÉROÏDE, *adj.* et *s. f.* Half cirkelvormig. —, *f.* Halfrond, *o.*

HÉMISTICHE, *m.* Helft van een heldenvers, *v.*

HÉMITRITÉE, *adj.* et *s. f. Fièvre* —. Aenhoudende koórts welke alle dry dagen toeneémt, *v.*

HÉMOGERCHNE, *m.* Uytbreeking van bloed doór de keél, *v.*

HÉMOPTYQUE, *adj.* et *s.* Bloedspouwing. —, *m.* Bloedspouwer, *m.*

HÉMOPTYSIE, *f.* Bloedspouwing, *v.*

HÉMORRAGIE, *f.* p. *émorajie.* Bloedgang, bloedloop, bloedvloed, *m.*

HÉMORRHOÏDAL, E, *adj.* Van de aembeyen. *Veine* —. Speénader, *v.* —, *f.* Kleynen goudwortel, *m.*

HÉMORRHOÏDES, *f. pl.* p. *émoro-ides.* Aembeyen, *m. mv.*, speén, *o.*, daem, *v.*

HÉMORRHOÏSSE, *f.* De vrouw die den bloedvloed geneézen wierd doór het aenraeken van het kleed van Jesus-Christus, *v.*

HÉMORRHOSCOPIE, *f.* Onderzoek van het bloed, *o.*

HÉMOSTASIE, *f.* Bloedstilstand, *m.*

HÉMOSTATIQUE, *adj.* Bloedstelpend.

HENDÉCAGONE, *adj.* et *s.* Elfhoekig. —, *m.* Elfhoek, *m.*

HENDÉCASYLLABE, *adj.* et *s. m. Vers* —. Elflettergreépig vers, *o.*

» **HENNIR**, *v. n.* p. *hanir.* Brieschen, grinniken, runniken (als een peëred).

» **HENNISSEMENT**, *m.* p. *hanicemant.* Gebriesch, *o.*, briesching, *v.*

HÉPAR, *m.* p. *épar.* (chim.). Solferlever, *v.*

HÉPATALGIE, *f.* Leverpyn, *v.*

HÉPATALGIQUE, *adj.* Van de lever. *Mal* —. Leverpyn, *v.*

HÉPATE, *m.* Zekeren visch, *m.*

HÉPATICOGASTRIQUE, *adj.* Van de maeg en lever.

HÉPATIQUE, *adj.* et *s.* Van de lever. *Flux* —. Leverloop, levervloed, *m.* —, *f.* Leverkruyd, *o.*

HÉPATITE, *f.* Leverzugt, *v.* — (pierre). Leversteen, *m.*

HÉPATOCÈLE, *f.* Leverbreuk, *v.*

HÉPATOCYSTIQUE, *adj.* p. —*cistike.* Tot de lever en galblaes behoorend.

HÉPATOGRAPHIE, *f.* Leverbeschryving, *v.*

HÉPATOLOGIE, *f.* Leerleer, *v.*

HÉPATOMPHALE, *f.* Levernavelbreuk, *v.*

HÉPATOSCOPIE, *f.* Wigchelaery doór de lever, *v.*

HÉPATOTOMIE, *f.* Leverontleding, *v.*

HEPTACORDE, *f.* Zevensnaerige lier, *v.*

HEPTAGONE, *adj.* et *s.* Zevenhoekig. —, *m.* Zevenhoek, *m.* —*s* (t. de fortif.). Vesting met zeven bolwerken, *v.*

HEPTAGYNIE, *f.* p. —*jinie.* Slach van planten welker bloemen zeven stampertjes draegen, *o.*

HEPTAMÉRIDE, *f.* Verdeeling in zeven, *v.*; zevende, zevende gedeelte, *o.*

HEPTAMÉRON, *m.* Zevendagsch werk, *o.*

HEPTANDRIE, *f.* Slach van planten welker bloemen zeven helmstyltjes draegen, *o.*

HEPTANGULAIRE, *adj.* Zevenhoekig.

HEPTAPÉTALÉE, *adj. f.* Met zeven bloembladen.

HEPTAPHYLLE, *adj.* p. —*file.* Met zeven bladejes.

HEPTARCHIE, *f.* Zevenhoofdige regeéring, *v.*

HÉPTARCHIQUE, *adj.* Van de zevenhoofdige regeéring.

HEPTATEUQUE, *m.* De zeven eersto boeken van het oud Testament, *m.* en *o. mv.*

HÉRALDIQUE, *adj.* p. —*ke.* Wapenkundig. *Science* —. Wapenkunde, wapenschildkunde, *v.*

Digitized by Google

» **HÉRAUT**, *m.* p. *héro.* Heraut, schildknaep, schildknegt, *m.* — *d'armes.* Wapenheld, *m.*

HERBACÉ, E, *adj.* Kruydagtig.

HERBAGE, *m.* Grasgewassen, *o. mv.*, groen, kruyd, *o.*; weyde, *v.*, weyland, grasland, *o.*

HERBE, *f.* Gras, kruyd, *o.* — *nouvelle, fraîche, menue.* Nieuw, versch, fyn gras. —*s vulnéraires.* Wondkruyden. —*s fortes.* Sterke kruyden. —*s médicinales.* Geneeskruyden. —*s potagères.* Moeskruyden, hofkruyden, hofgewassen, *o. mv.*, groente, *v.* — *au lait.* Melkkruyd. — *aux chats.* Kattekruyd. — *aux puces.* Vlooykruyd. *Soupe aux —s.* Groentesoep, MAUVAISE — CROÎT TOUJOURS (prov.). Onkruyd vergaet niet. *Blé en —.* Onryp koórn. *Brin d'—.* Grasje, *o.*

HERBEILLER, *v. n.* Graezen, kruyden eéten (spr. van wilde verkens).

HERBER, *v. a.* Op het gras uytspreyden.

HERBERIE, *f.* Wasbleekery, *v.*

HERBETTE, *f.* (t. de poésie). Kort en dun gras, het groen, *o.*, groente, *v.*

HERBEUX, EUSE, *adj.* Graezig, grasryk, grasagtig.

HERBIER, *m.* Verzameling van gedroogde planten, *v.*; kruydboek, *m.* en *o.* — (ventricule). Eerste maeg der herknauwende dieren, *v.*

HERBIÈRE, *f.* Groenverkoopster, groenvrouw, *v.*, groenwyf, *o.*

HERBIVORE, *adj.* Graseétend, kruydeétend.

HERBON, *m.* Rond mes der looyers, *o.*

HERBORISATION, *f.* Kruydleézing, kruydplukking, *v.*

HERBORISER, *v. n.* Kruyden zoeken, plukken *of* leézen.

HERBORISEUR, *m.* Kruydleézer, kruydplukker, kruydzoeker, *m.*

HERBORISTE, *m.* Kruydkenner, kruydkundigen; kruydverkooper, *m.*

HERBU, E, *adj.* Grasagtig, grasryk, graezig.

HERCO-TECTONIQUE, *f.* Vestingbouw, *m.*, vestingbouwkunde, verschanzingkunde, *v.*

HERCULE, *m.* Hercules, *m.* —, (fig.). Hercules, zeer sterken mensch, *m.* — (constellation). Noórdelyk gesternte, *o.*

» **HÈRE**, *m. Pauvre* —. Armen bloed, ellendigen mensch, *m.* — (jeu). Zeker kaertspel, *o.*

HÉRÉDITAIRE, *adj.* Erfelyk. *Le prince* —. Den erfprins, erfvorst, *m. Les pays* —s. De erflanden, *o. mv. Maladie* —. Aengeërfde ziekte, *v. Bien* —. Erfgoed, *o.*

HÉRÉDITAIREMENT, *adv.* Erfelyk, by erfrecht.

HÉRÉDITÉ, *f.* Erfrecht; erfgoed, *o.*, nalaetenschap, *v.*

HÉRÉMITIQUE, *adj. voyez* ÉRÉMITIQUE.

HÉRÉSIARQUE, *m.* p. *éréziarke.* Aertsketter, hoofdketter, *m.*

HÉRÉSIE, *f.* Kettery, *v.*

HÉRÉSIOLOGUE, *m.* Schryver over de ketteryen, *m.*

HÉRÉTICITÉ, *f.* Ketteragtigheyd, *v.*, het kettersche.

HÉRÉTIQUE, *adj.* et *s.* Kettersch. —, *m.* Ketter, *m.*

» **HÉRISSÉ**, E, *adj.* Borstelig, ruyg, hairig, met overeyndstaend hair bedekt; verwaeyd, verstrooyd. *Plante, feuille* —*ée.* Ruyge, hairige, steékelige plant, blad. *Voyez* HÉRISSER.

» **HÉRISSER**, *v. a.* Het hair opsteéken, doen opryzen. — *les cheveux, le poil d'une étoffe, des animaux.* De hairen, het hair van eene stoffe, der dieren opstryken, doen opryzen. *Le lion hérisse sa crinière.* Den leeuw schud zyne maenen. —, *v. n.*, et SE —, *v. r.* Te berge ryzen, opryzen. *Ce récit fait — les cheveux.* By dit verhael ryzen iemand de hairen te berge. —, (fig.). *Un bataillon hérissé de piques.* Een bataillon met gevelde pieken. *Mer hérissée de vaisseaux.* Zee met schepen gedekt. *Homme hérissé.* Stueren mensch, *m. Pédant hérissé de grec et de latin.* Waenwyzen opgevuld met grieksch en latyn.

» **HÉRISSON**, *m.* Egel, *m.*; yzerverken; kamrad, *o.* — (t. de guerre). Vriesschen ruyter; slagboom met pinnen, *m.* — DE MER. Zeeëgel, *m.*

» **HÉRISSONNE**, *f.* Boos wyf, *o.* — (chenille). Soórt van rups, *v.* —, *adj. Humeur* —. Eygenzinnige, verdrietige inborst, *v.*

» **HÉRISSONNÉ**, E, *adj.* (t. de bot.). Steékelig.

HÉRITAGE, *m.* Erf, erfenis, *v.*, erfgoed, erfdeel, *o.*

HÉRITER, *v. a.* et *n.* Erven.

HÉRITIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Erfgenaem, *m.*; erfgeneme, *v.*

HERMAPHRODISME, *m.* p. —*fro*—. Tweeslachtigheyd, *v.*

HERMAPHRODITE, *adj.* et *s.* Tweeslachtig. —, *m.* Manvrouw, *v.*, manwyf, *o.*

HERMÉLINE, *f. voyez* HERMINE.

HERMÉNEUTIQUE, *adj.* et *s. f.* (t. de dogm.). Uytlegkundig; uytlegkunde, *v.*

HERMES, *f. pl.* Wóeste, onbebouwde landen, *o. mv.*

HERMÈS, *m.* Paelbeéld (zonder armen), *o.*

HERMÉTIQUE, *adj.* Van de goudmaekery. *Science* —. Goudmaekery, *v.*

HERMÉTIQUEMENT, *adv. Boucher* —. Zoodanig toesluyten dat er niets vervliegen kan.

HERMIN, *m.* (plante). Tweeblad, *o.*

HERMINE, *f.* Hermelyn; hermelynvel (kleyn viervoetig dier), *o. D'*—. Hermelynen.

HERMINÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met hermelynvel bezet.

HERMINÉTTE, *f.* Timmermans dissel *m.*

HERMITAGE ETC. *voyez* ERMITAGE etc.

HERMODACTE, **HERMODATTE**, *f.* (plante). Hertwortel, *m.*

» **HERNIAIRE**, *adj.* et *s.* Tot eene breuk behoorende. *Chirurgien* —. Breukmeester, breuksnyder, *m. Bandage* —. Breukband, *m.*

» **HERNIE**, *f.* Breuk, darmbreuk, *m.*

» **HERNIEUX**, EUSE, *adj.* Gebroken, die eene breuk heeft.

» **HERNIOLE**, *f.* (plante). Duyzendkoórn, *o.*

HÉRODIENS, *m. pl.* p. —*di-ins.* Herodiaenen, *m. mv.*

HÉROÏCITÉ, *f.* p. *éro-i*—. Heldhaftigheyd, *v.*

HÉROÏ-COMIQUE, *adj.* p. *éro-ikomike.* Heldenklugtig. *Poème* —. Heldenklugtdicht, *o.*

HÉROÏDE, *f.* p. *éro-ide.* Heldendicht, *o.*

HÉROÏNE, *f.* Heldin, krygsheldin, *v.*

HÉROÏQUE, *adj.* Heldhaftig, helddaedig. *Action* —. Heldendaed, *v. Courage* —. Heldenmoed, *m. Poème* —. Heldendicht, *o. Vers* —*s.* Heldenverzen, *o. mv.*

HÉROÏQUEMENT, *adv.* Heldhaftiglyk, helddaedigly k.

HÉROÏSME, *m.* Heldenmoed, *m.*, heldendeugd, heldhaftigheyd, *v.*

» **HÉRON**, *m.* Reyger, *m. Chasse au* —. Reygerjagt, *v.*

» **HÉRONNEAU**, *m.* Jongen reyger, *m.*

» **HÉRONNIER**, ÈRE, *adj.* et *s. Faucon* —. Valk die op de reygerjagt afgeregt is. —, (fig. *et* fam.). Mager.

» **HÉRONNIÈRE**, *f.* Reygernest, *m.*

» **HÉROS**, *m.* Held, krygsheld, *m.*

» **HERPE**, *f.* Ineétenden *of* kankeragtigen dauwworm, wolf, *m.*

» **HERPÉTIQUE**, *adj.* Dauwwormagtig.

HERPÉTOLOGIE, *f.* Verhandeling over de kruypende dieren, *v.*

» **HERSAGE**, *m.* Egging, *v.*, het egen, *o.*

» **HERSE**, *f.* Egge, *v.* —, (t. mil.). Valdeur, valpoort, *v.* —, CRÉNAU. Raem, *v.* en *o.* —, (mar.). Strop, *m.*

» **HERSER**, *v. a.* Eggen.

» **HERSEUR**, *m.* Egger, *m.*

» **HERSILLON**, *m.* (t. mil.). Stormplank, *v.* (ring, *v.*

HÉSITATION, *f.* p. *ézitacion.* Hapeering.

HÉSITER, *v. n.* Haperen.

HESSE (LA), *f.* (contrée). Hessen, Hessenland, *o.*

HESSOIS, E, *adj.* et *s.* Hessisch. —, *m.* Hes, *m.* —, *f.* Hessin, *v.*

HÉTÉROCLITE, *adj.* (gramm.). Onregelmaetig. —, (fig. *et* fam.). Eygenzinnig, koppig, grillig, zeldzaem.

HÉTÉRODOXE, *adj.* Onrechtzinnig, kettersch, strydig tegen de waere leering.

HÉTÉRODOXIE, *f.* Onrechtzinnigheyd, strydigheyd tegen de waere leering, *v.*

HÉTÉROGÈNE, *adj.* Ongelykslachtig, ongelykaerdig.

HÉTÉROGÉNÉITÉ, *f.* Ongelykslachtigheyd, *v.*, verschil van aerd, *o.*

HÉTÉROPHYLLE, *adj.* (t. de bot.). Met bladeren van verscheydene gedaente.

» **HÊTRE**, *m.* Beuke, beukenboom, *m.* *De* —. Beuken. *Bois de* —. Beukenhout, *o.*

HEU! *interj.* Hey!

HEU, *m.* (navire). Hulk, *m.*

* **HEUR**, *m.* Geluk, heyl, *o.*, voórspoed, *m.*

HEURE, *f.* Uer, *v.*; stond, *m. Quelle* — *est-il?* Hoe laet is het? *Il est deux* —*s.* Het is twee ueren. *D'*—*en* —. Van uer tot uer. *Tout à l'*—. Terstond, aenstonds. *A l'*— *qu'il est.* Tegenwoórdig, nu. *A la bonne* —. Zeer wel, zoo veél te beter, het zy zoo, het is goed. *De bonne* —. By tyds, vroeg. *Les quarante*—*s.* Het gebed van veertig ueren. —*s, livre de prières.* Gebedenboek, *m.* en *o.* —*s canoniales.* Getyden, *o. mv.* — *dernière.* De laetste uer, de dood.

HEUREUSEMENT, *adv.* Gelukkiglyk, voórspoediglyk, by geluk.

HEUREUX, EUSE, *adj.* Gelukkig, voórspoedig; zalig. *Jour* —, *années* —*euses.* Gelukkigen dag, gelukkig jaer. — *voyage.* Voórspoedige reys. *Rendre* —. Gelukkig maeken. *Mémoire* —*euse.* Goed *of* sterk geheugen. *D'*—*euse mémoire.* Zaliger gedagtenis. *Les bien*—. De gelukzaligen na dit leven.

» **HEURT**, *m.* (p. le *t.*). Schok, stoot, douw, *m.*

» **HEURTEQUIN**, *m.* Yzeren beugel (van een affuyt), *m.*

» **HEURTER**, *v. a.* et *n.* Stooten, botsen, kloppen. *Se* — *en passant.* Elkander stooten in het voórby gaen. — *à la porte.* Aen de deur kloppen. —, (fig.). Beledigen, kwetsen; tegenspreeken.

HEURTOIR, *m.* Klopper (aen eene deur), *m.* (tuyg, *o.*

HEXACORDE, *m.* Zessnaerig speéltuyg, *o.*

HEXAÈDRE, *m.* p. *ègza*—. Teérling, *m.*

HEXAGONAL, E, *adj.* Zeshoekig.

HEXAGONE, *adj.* et *s.* Zeshoekig. —, *m.* Zeshoek, *m.*

HEXAGYNIE, *f.* p. *ègzajinie.* Slach van planten welker bloemen zes stampertjes hebben, *o.*

HEXAMÉRON, *m.* Zesdagsch werk *of* verhael, *o.*

HEXAMÈTRE, *adj.* et *s.* p. *ègza*—. (poés). Zesvoetig. —, *m.* Zesvoetig vers, *o.*

HEXANDRIE, *f.* Slach van planten welker bloemen zes helmstyltjes hebben, *o.*

HEXANDRIQUE, *adj.* Met zes helmstyltjes. (bladen.

HEXAPÉTALÉE, *adj. f.* Met zes bloem-

HEXAPHORE, *f.* p. *ègzafore.* (antiq.). Draegstoel, *m.*, draegbaer, *v.*

Digitized by Google

HEXAPHYLLE, *adj.* p. *ègnafile.* Met zes bladen.
HEXAPLES, *m. pl.* Boek in zes kolommen inhoudende zes grieksche vertelingen der H. Schriftuer, *m.* en *o.*
HEXAPODE, *adj.* Zesvoetig.
HEXAPTÈRE, *adj.* Zesvleugelig.
HEXASTYLE, *adj.* et *s.* Met zes pilaren nevens malkander. —, *m.* Gebouw dat zes pilaren nevens malkander heeft, *o.*
HIATUS, *m.* Wangeluyd, *o.*, onaengenaemen klank, *m.*
HIBOU, *m.* Uyl, nagtuyl, *m.*
HIBRIDE, *adj. voyez* HYBRIDE.
» HIC, *m.* (fam.). Knoop, *m.*, zwaerigheyd, *v.*
» HIDEUSEMENT, *adv.* Afgrysselyk, afschouwelyk.
» HIDEUX, EUSE, *adj.* Afgrysselyk, afschouwelyk, leelyk, ysselyk.
HIE *ou* DEMOISELLE, *f.* Stamper, kassestamper, *m.*, hey, *v.*, heyblok, *m.*
HIÈBLE, *f.* Hadik, wilde vlier, *v.*
HIEMENT, *m.* Heying, inheying, instamping, *v.*
HIER, *v. a.* Heyen, inheyen, instampen
HIER, *adv.* Gisteren. — *matin.* Gisteren morgen. — *au soir.* Gisteren avond.
HIÉRACITE, *f.* (pierre précieuse). Haviksteen, *m.*
HIÉRACIUM, *m.* Havikskruyd, *o.*
HIÉRA-PICRA, *f.* Heyligbitter, maegbitter, *o.*
» HIÉRARCHIE, *f.* Onderschikking; kerkregeering, *v.*
» HIÉRARCHIQUE, *adj.* Van de kerkregeering.
» HIÉRARCHIQUEMENT, *adv.* Volgens de kerkelyke eertrappen.
HIÉRARQUES, *m. pl.* Prelaeten, kerkvoogden, *m. mv.*
HIÉROGLYPHE, *m.* Beeldspraek, *v.*, beeldschrift, zinnebeeld (byzonder by de oude Egyptenaeren), *o.*
HIÉROGLYPHIQUE, *adj.* Beeldspraekig, zinnebeeldig, zinnebeeldend.
* HIÉROGLYPHIQUEMENT, *adv.* Zinnebeeldelyk.
HIÉROGRAMME, *m.* Heylig schrift (der oude Egyptenaers), *o.*
HIÉROGRAPHIE, HIÉROLOGIE, *f.* Beschryving van heylige zaeken, *v.*
HIÉROMANCIE, *f.* Wigchelaery uyt de offeranden, *v.*
HIÉRONIQUE, *adj.* (antiq.). Geheyligd.
HIÉROPHANTE, *m.* Priester van Eleusis, *m.*
HIÉROSCOPIE, *f. voyez* HIÉROMANCIE.
HILARIES, *f. pl.* (fêtes). Vreugdefeesten ter eere van Cybela, *v.* en *o. mv.*
HILARITÉ, *f.* Zoete vreugd, blygeestigheyd, *v.*
HILARODES, *m. pl.* Grieksche dichters van vreugdeliederen, *m. mv.*
HILARODIE, *f.* Vreugdegezang, vreugdelied, *o.*
» HILE, *m.* (t. de bot.). Zaedvlek, *v.*
HILOIRES, *f. pl.* (t. de mar.). Luykbalken, *m. mv.*
HIPPARQUE, *m.* (t. d'antiq.). Bevelhebber van de ruytery der Grieken, *m.*
HIPPIATRE, *m.* Peerdengeneesmeester, *m.*
HIPPIATRIQUE, *f.* p. *ipiatrike.* Peerdengeneeskunde, *v.*
HIPPOBOSQUE, *m.* (insecte). Peerdevlieg, *v.*
HIPPOCAMPE, *m.* (poisson). Zeepeerd, —s (myth.). Zeepeerden (van Neptunus), *o. mv.*
HIPPOCRAS, *m. voyez* HYPOCRAS.
HIPPOCRÈNE, *f.* (myth.). Bron der zanggodinnen, *v.*
HIPPODROME, *m.* Renbaen, loopbaen, *v.*, renperk (voor de peerden by de Grieken), *o.*
HIPPOGLOSSE, *m.* p. *ipogloos.* (plante). Tongblad, tongkruyd, keelkruyd, *o.*
HIPPOGLOTTITE, *f.* Klier onder de tong, *v.*
HIPPOGRIFFE, *m.* Gevleugeld peerd, *o.*
HIPPOLITHE, *f.* p. *ipolite.* Peerdensteen, *m.*
HIPPOPOTAME, *m.* Rivierpeerd, nylpeerd, *o.*
HIPPOTOMIE, *f.* p. *ipo—.* Peerdontleding, *v.*
HIRONDELLE, *f.* p. *—dèle.* Zwaluw, *v.* — *de mar.* Zeezwaluw.
HIRSUTÉ, E, *adj.* (bot.). Ruyg, hairig.
HISPANISME, *m.* Spaensche spreekwyze, *v.*
HISPIDE, *adj.* (bot.). Ruyg, hairig.
HISPIDITÉ, *f.* (t. de bot.). Ruygheyd, hairigheyd, *v.*
» HISSER, *v. a* (mar.). Hyschen, ophyschen, ophaelen, optrekken.
HISTIODROMIE, *f.* Zeemanskonst in het behandelen der zeylen, *v.*
HISTOIRE, *f.* p. *istoare.* Geschiedenis, historie, *v.* — *ancienne et moderne ou du moyen-âge.* De oude en nieuwe geschiedenis. — *sacrée et profane.* Gewyde en ongewyde geschiedenis. — *générale, universelle.* Algemeene, wereldgeschiedenis. *Livre d'—.* Geschiedboek, *m.* en *o.* *Peintre d'—.* Historieschilder, *m.* —, RÉCIT D'AVENTURES PARTICULIÈRES. Geschiedenis, *v.*, verhael, *o.* —, DESCRIPTION. Beschryving, *v.* C'EST UNE AUTRE — (fam.). Het is eene andere zaek, 't is wat anders. *Voilà bien des —s!* Wat al omstandigheden.
HISTORIAL, E, *adj.* Historisch.
HISTORIEN, *m.* p. *—ri-in.* Geschiedschryver, historieschryver, *m.*
HISTORIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Opschikken, versieren.
HISTORIETTE, *f.* Vertelsel, *o.*, vertelling, *v.* (ver, *m.*
HISTORIOGRAPHE, *m.* Historieschryver.
HISTORIQUE, *adj.* Geschiedkundig, historisch. —, *m.* Omstandig verhael, *o.*
HISTORIQUEMENT, *adv.* Geschiedkundiglyk.
HISTRION, *m.* Poetsemaeker, klugtspeeler, *m.* —, COMÉDIEN (par mépris). Tooneelspeeler, *m.*
HIVER, *m.* Winter, *m.* *Fruit d'—.* Wintervrugt, *v.* *Temps d'—.* Wintertyd, *m.*, winterweder, *o.* *En —.* In den winter, 's winters, by winterdag. *Au cœur de l'—.* In het midden, in het hert van den winter. *D'—.* Winteragtig, wintersch. L'— DE L'ÂGE (fig.). Den winter des ouderdoms, des levens, gryzen ouderdom. —, ANNÉE (poét.). Jaer, *o.*
HIVERNAL, E, *adj.* Wintersch, winteragtig, dat in den winter komt.
HIVERNER, *v. n.* (t. mil.). Overwinteren, in de winterkwartieren liggen. *S'—.* Zich tegen de koude verharden.
HO! *interj.* Ho! ha!
» HOBEREAU, *m.* (oiseau). Havik, *m.* —, GENTILLÂTRE. Kaelen edelman, landjonker, *m.*
» HOC, *m.* Hokspel, *o.*
» HOCA, *m.* Hokaspel, *o.*
» HOCHE, *f.* Kerfken, *o.*
» HOCHEMENT, *m.* Schudding (met het hoofd), *v.*
» HOCHEPIED, *m.* (t. de fauc.). Soórt van valk, *m.*
» HOCHEPOT, *m.* p. *—pô.* (ragoût). Hutspot, *m.*
» HOCHEQUEUE, *m.* Kwikstcêrt, *m.*
» HOCHER, *v. a.* Schudden, bewegen. — *la tête.* Het hoofd schudden.
» HOCHET, *m.* p. *—chè.* Klater, *m.*, kinderbel, *v.*
HOGNER, *m.* p. *o-gner.* (pop.). Grimmen, knorren, klaegen.
HOIR, *m.* p. *oar.* (prat.). Erfgenaem, *m.*, oir, *o.*
HOIRIE, *f.* (prat.). Erfenis, nalatenschap, *v.*, oirschap, *o.*
» HOLA! *interj.* Hola! houd stil! houd op! zagtjes! —, *m.* METTRE LE —

(fam.). Kyvers *of* vegters vaneen scheyden *of* bevredigen.
» HOLLANDAIS, E, *adj.* et *s.* p. *halandè, —dèze.* Hollandsch. —, *m.* Hollander, *m.* —, *f.* Hollandsche, *v.* *Le —, la langue —e.* Het hollandsch, de hollandsche tael. *A la —e.* Op zyn hollandsch.
» HOLLANDE, *f.* (contrée). Holland, *o.*
» HOLLANDÉE, *adj. f.* *Batiste —.* Sterk *of* gesloóten batist, *o.*
» HOLLANDER, *v. a.* — *des plumes.* Pennen bereyden.
HOLOCAUSTE, *m.* p. *olokôste.* Brandoffer, *o.*, brandofferande, *v.*
HOLOMÈTRE, *m. voyez* PANTOMÈTRE.
HOLOSTÉON, *m.* (plantain). Soórt van weêgbreê, *v.*, —, POISSON. Nylvisch, *m.*
HOLOTHURIES, *f. pl.* Mismaekte zeedieren, *o. mv.*
HOLOTHURION, Zeenetel, *v.*
» HOMARD, *m.* p. *homar.* Zeekreêft, *m.*
HOMBRE, *m.* p. *ombre.* Omberspel, *o.*
HOMÉLIE, *f.* Evangelische leerrede, *v.*, sermoon, *o.*
HOMÉOMÈRE, *adj.* Gelykvormig, overeenkomstig
HOMÉOMÉRIE, *f.* Gelykvormigheyd, overeenkomst, *v.*
HOMÉRIQUE, *adj.* Van Homerus.
HOMÉRISTES, *m. pl.* Zangers die de verzen van Homerus zongen, *m. mv.*
HOMICIDE, *m.* Doodslag, manslag, *m.*, moord, *v.* —, *s. m.* et *f.* Moordenaer, doodslaeger, *m.*; moordenaeres, moorderes, *v.* —, *adj.* Moorddaedig.
* HOMICIDER, *v. a.* Doodslaen, vermoorden.
HOMILIAIRE, *m.* Verzameling van leerreden, *v.*
HOMIOSE, HOMOÏOSE, *f.* (t. de méd.). Kooking van het voedende sap, *v.*
HOMMAGE, *m.* p. *omaje.* Hulde, leenpligt, *v.* —, (fig.). Onderdaenigheyd, *v.*, eerbied, *m.*, eerbewys, *o.*
HOMMAGÉ, E, *adj.* Leenschuldig.
HOMMAGER, *m.* Leenman, leenhouder, *m.*
HOMMASSE, *adj.* Mannelyk, als eenen man. *Femme —.* Mannelyke, dikke, sterke, grove vrouw, *v.*
HOMME, *m.* p. *ome.* Mensch, man, manspersoon, *m.* — *d'esprit.* Man van verstand. — *de mérite.* Man van verdiensten. — *de guerre,* — *d'épée.* Krygsman, oórlogsman. — *de cour.* Hoveling. — *d'église.* Kerkelyken persoon. — *de lettres.* Geleerden, man van letteren. — *de naissance, de qualité.* Man van geboórte, van aenzien. — *d'affaires.* Zaekvoerder. — *de néant, de rien, de peu.* Mensch van nederige, slegte, geringe afkomst. —, MARI (pop.). Man, getrouwden man, *m.*
HOMMEAU, *m.* p. *omô.* (fam.). Mannetken, *o.*
HOMMÉE, *f.* p. *omé.* Dagwerk (werk van eenen man op eenen dag), *o.*
HOMOCENTRIQUE, *adj. voyez* CONCENTRIQUE.
HOMOGÈNE, *adj.* Gelykaerdig, gelykslachtig.
HOMOGÉNÉITÉ, *f.* Gelykaerdigheyd, gelykslachtigheyd, *v.*
HOMOLOGATIF, IVE, *adj.* Goedkeurend, bekragtigend.
HOMOLOGATION, *f.* Gerechtelyke goedkeuring, bekragtiging, *v.*
HOMOLOGUE, *adj.* (géom.). Evenredig, overeenkomstig.
HOMOLOGUER, *v. a.* (prat.) Gerechtelyk goedkeuren, bekragtigen.
HOMOMALLE, *adj.* (bot.). Naer dezelfde zyde gekeerd.
HOMONCULE, *m. voyez* HOMMEAU.
HOMONYME, *adj.* p. *—nime.* (gramm.). Gelyknaeming.
HOMONYMIE, *f.* Gelyknaemigheyd, *v.*
HOMOPHAGE, *adj.* et *s.* p. *—faje.* Rauw vleesch eétende. —, *m.* Eéter van rauw vleesch, *m.*

Digitized by Google

HOMOPHAGIE, *f.* Het eéten van rauw vleesch, *o.*
HOMOPHONIE, *f.* Overeenstemming der toonen, *v.*
HOMOTONE, *adj.* (t. de méd.). Gelyk.
HONGNETTE, *f.* Puntbeytel, *m.*
» **HONGRE**, *adj.* et *s. m. Cheval* —. Ruyn, *m.*
» **HONGRER**, *v. a.* Een peêrd ruynen, lubben.
» **HONGRIE**, *f.* (pays). Hongariën, *o.*
» **HONGRIEUR**, *m. voyez* HONGROYEUR.
» **HONGROIS**, E, *adj.* et *s.* Hongaersch, hongarisch. —, *m.* Hongaer, *m.* —, *f.* Hongaersche, *v. Le* —, *la langue* —*e.* Het hongaersch, de hongaersche tael. (reyder, *m.*
HONGROYEUR, *m.* Hongaerschleêrbe-
HONNÊTE, *adj.* p. *onête.* Eerlyk, eerbaer, braef, deugdelyk, beleéfd, beschaefd. — *homme.* Eerlyken man. *Homme* —. Beleéfden man. —, BIENSÉANT, CONVENABLE. Behoorlyk, betaemelyk. —, *m.* Het eerlyke, *o.*; heuschheyd, *v.*
HONNÊTEMENT, *adv.* Eerlyk, braef; behoorlyk, betaemelyk; beleéfdelyk, heuschelyk. —, (fam.). Genoeg, genoegzaem; veél.
HONNÊTETÉ, *f.* Eerlykheyd, eerbaerheyd; zedigheyd, *v.* —, BIENSÉANCE. Welvoegelykheyd, betaemelykheyd; beleéfdheyd, heuschheyd, *v.* —, PRÉSENT. Vereering, *v.*, geschenk, *o.*
HONNEUR, *m.* Eerdeugd, *v. Homme d'*—. Man van eer. —, PUDICITÉ. Eerbaerheyd, kuyschheyd, *v.* —, ESTIME, GLOIRE. Eer, *v.*, roem, *m. Se faire* — *de q. o.* Zich eene eer uyt iets maeken. —, RÉPUTATION. Agting, *v.*, aenzien, *o.*, naem, *m. Etre dans un haut degré d'*—. In groote agting staen, zeer gezien zyn. —, DÉMONSTRATION D'ESTIME, DE RESPECT. Eer, *v.*, eerbewys, *o.*, eerbied, *m. Rendre* —. Eer bewyzen. *A* ou *en l'*— *de.* Ter eere van. —*s funèbres.* Lykplegtigheden, *v. mv. Dame d'*—. Stoetjuffer, *v.* —s, DIGNITÉS. Eerambten, *o. mv.*, weêrdigheden, *v. mv.*
HONNIR, *v. a.* (v. m.). Hoonen, onteeren.
HONORABLE, *adj.* Eerlyk, agtbaer, eerweêrdig, aenzienlyk, loffelyk. *Démission* —. Eervol ontslag, *o. Amende* —. Openbaere boet, *v. Mention* —. Loffelyke melding van iemand, van iets, *v.*
HONORABLEMENT, *adv.* Eerlyk, treffelyk; heerlyk, loffelyk.
HONORAIRE, *adj.* Honorair. *Membre* —. Eerelid, *o.* —s, *m. pl.* Eerloon, *m.* en *o.*
HONORER, *v. a.* Eeren, vereeren, eer aendoen, eer bewyzen, hoog agten. — *ses parents.* Zyne ouders eeren, hoog agten.
HONORES. *Titre ad* —. Eertitel, *m.*
HONORIFIQUE, *adj.* Eeraendoende. *Droits* —*s.* Eerrechten, *o. mv.*
» **HONTE**, *f.* Schaemte, beschaemdheyd, *v. Avoir* —. Beschaemd zyn *of* worden, zich schaemen. —, DÉSHONNEUR. Schande, schandvlek, oneer, *v. La* — *suit les mauvaises actions.* Op slegte daeden volgt schande, oneer. *Se couvrir de* —. Groote schande behaelen.
» **HONTEUSEMENT**, *adv.* Schandelyk, met schande.
» **HONTEUX**, EUSE, *adj.* Beschaemd, schaemagtig. *Pauvres* —. Huyssarmen. —, DÉSHONORANT. Schandelyk, schandig, eerloos.
HÔPITAL, *m.* Gasthuys, ziekenhuys, *o.* —, AMBULANT. Veldhospitael, *o.*
HOPLITE, *m.* p. *oplite.* Zwaer gewapenden krygsman (by de oude Grieken), *m.*
HOPLITODROMES, *m. pl.* (athlètes). Worstelaers die gewapend liepen, *m. mv.*
HOPLOMACHIE, *f.* Gevegt van zwaer gewapende kampvegters, *o.*
HOPLOMAQUE, *m.* (athlète). Zwaer gewapenden kampvegter, *m.*
» **HOQUET**, *m.* p. *hokè.* Hik, *m. Avoir le* —. Den hik hebben. —, (v. m.). Schok, stoot, *m.*
» **HOQUETON**, *m.* Hapschaer, *m.*; gerechtsdienaerskleed (by de ouden), *o.*
HORAIRE, *adj.* Van de ueren.
» **HORDE**, *f.* Horde, bende, *v.*
» * **HORION**, *m.* Zwaeren slag, *m.*
HORIZON, *m.* Gezigteynder, gezigtkring, horizon, *m.*
HORIZONTAL, E, *adj.* Waterpas, horizontael.
HORIZONTALEMENT, *adv.* Waterpas, horizontael.
HORLOGE, *f.* p. *orloje.* Uerwerk, *o.*, horlogie, *v.*
HORLOGER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Uerwerkmaeker, horlogiemaeker, *m.*
HORLOGERIE, *f.* Horlogiemaekery, *v.*
HORMIS, *prép.* Uytgezonderd, behalve, uytgenomen.
HORODICTIQUE, *m.* Uerwyzer, *m.*
HOROGRAPHIE, *f. voyez* GNOMONIQUE.
HOROMÈTRE, *m.* Uerplaet, *v.*
HOROMÉTRIE, *f.* Konst van de ueren af te meéten en te verdeelen, *v.*
HOROPTÈRE, *adj.* et *s. f. Ligne* —. Gezigtlyn, *v.*
HOROSCOPE, *m.* Horoskoóp, *o. Faiseur d'*—. Voórzegger, planeétleézer. *Faire l'*— *d'une affaire.* Den uytval van eene zaek voórzeggen.
* **HOROSCOPER**, *v. n.* Het horoskoóp trekken, uyt iemands geboórtesterre voórzeggen wat hem overkomen zal.
HORREUR, *f.* Schrik, afschrik, *m.*, afgryzen, *o.*, afkeer, *m.*, verschrikking, *v. Etre saisi d'*—. Met schrik bevangen zyn. *Avoir le péché en* —. Eenen afschrik van de zonde hebben. *L'*— *de la mort.* De verschrikking des doods. —, NOIRCEUR, ATROCITÉ. Grouwelykheyd, ysselykheyd, *v.* —s. Afschouwelyke dingen, *o. mv.*
HORRIBLE, *adj.* Afgrysselyk, schrikkelyk, grouwelyk, ysselyk, afschouwelyk.
HORRIBLEMENT, *adv.* Afgrysselyk, schrikkelyk, ysselyk, grouwelyk, op eene afgrysselyke wyze.
HORRIPILATION, *f.* (t. de méd.). Algemeene siddering, *v.*
HORS, *prép.* Buyten, uyt. — *de la porte.* Buyten de poort. — *de péril, de danger.* Buyten gevaer. — *de chez soi.* Niet te huys. — *de doute.* Buyten twyfel. —, EXCEPTÉ. Behalve, uytgenomen. — *quatre* ou *cinq.* Behalve vier *of* vyf.
» **HORS-D'OEUVRE**, *m.* au pl. *des hors-d'œuvre.* Omweg, *m.*, buytenredo, *v.*; bywerk, *o.* —, *m. pl.* Bygeregt, tusschengeregt, *o.*, toespys, *v.* —, *adv.* (t. d'archit.). Buyten, uyterlyk. *Bâtiment hors* —. Gebouw dat van het hoofdgebouw is afgezonderd, voóruyt springt.
HORTENSIA, *f* p. *ortancia.* Hortensie, japansche roos, *v.*
HORTICULTURAL, E, *adj.* Van de hovenierdery.
HORTICULTURE, *f.* Hovenierdery, *v*
HORTOLAGE, *m.* p. *ortolaje.* Moeshof, potagiehof, *m.*
HOSPICE, *m.* Gasthuys, godshuys, armhuys, *o.*
HOSPITALIER, ÈRE, *adj.* Herbergzaem, gastvry.
HOSPITALITÉ, *f.* Herbergzaemheyd, gastvryheyd, *v.*
HOSPODAR, *m.* (prince turc). Vorst, hospodar, *m.*
HOSTIE, *f.* Slagtoffer, offerdier (by de ouden); mishrood, *o.*, hostie, *v.*
HOSTILE, *adj.* Vyandelyk, feytelyk. *Une action* —. Eene vyandelyke daed.
HOSTILEMENT, *adv.* Vyandelyk, feytelyk.
HOSTILITÉ, *f.* Vyandelykheyd, feytelykheyd, *v.*
HÔTE, *m.* p. *ôte.* Weêrd, herbergier, *m.* —, QUI LOGE. Gastheer, *m.* —, QUI EST LOGÉ. Gast, *m. Table d'*—. Tafelhouding, algemeene tafel.
HÔTEL, *m.* Groot huys, groot openbaer gebouw, paleys, *o.*; groote afspanning, *v.* — *de ville.* Stadhuys, raedhuys, *o.*
HÔTEL-DIEU, *m.* au pl. *hôtels-dieu.* (hôpital). Godshuys, gasthuys, *o.*
HÔTELIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Weêrd, *m.*; weêrdin (van eene afspanning), *v.*
HÔTELLERIE, *f.* p. *otèle*—. Afspanning, herberg, *v.*
HÔTESSE, *f.* Weêrdin, herbergierster, *v.*
» **HOTTE**, *f.* Ruggekorf, *m.*, ruggemand, *v.*
» **HOTTÉE**, *f.* p. *hoté.* Ruggekorfvol, *m.*, ruggemandvol, *v.*
» **HOTTENTOTS**, *m. pl.* (peuples). Hottentotten, *m. mv.*
» **HOTTEUR**, EUSE, *s. m.* et *f.* Ruggekorfdraeger, *m.*; ruggekorfdraegster, *v.*
HOUACHE, *m.* (mar.). Zog, streêk, *v.*, gang, weg (van een schip), *m.*
» **HOUBLON**, *m.* Hop, *v.*
» **HOUBLONNER**, *v. a.* Hoppen. — *la bière.* Het bier hoppen.
» **HOUBLONNIÈRE**, *f.* Hopland, *o.*, hopakker, *m.*
» **HOUCRE**, *f. voyez* HOURQUE.
» **HOUE**, *f.* Houweel, *o.* — (t. de maç.). Kalkhaek, *m.*
» **HOUER**, *v. a.* et *n.* Omspitten, hakken, omhakken.
» **HOUILLE**, *f.* Steenkoólen, *v. mv.*
» **HOUILLÈRE**, *f.* Steenkoólmyn, *v.*
» **HOUILLEUR**, *m.* Steenkoólmynwerker, *m.*
» **HOULE**, *f.* Schoffel, *v.*, zwalp, *m.*
» **HOULETTE**, *f.* p. —*lète.* Herderstaf, *m.*; tuynspade, *v.*, hoveniers grypyzer, *o.*
» **HOULEUX**, EUSE, *adj.* (mar.). Hol, onstuymig. *Mer* —*euse.* Holle zee.
» **HOUPPE**, *f.* Kwast, kwispel, *m.*
» **HOUPPÉ**, E, *adj.* (t. de bot.). Busselswyze byeenstaende.
» **HOUPPÉE**, *f.* (t. de mar.). Hooge zeebaer, *v.*
» **HOUPPELANDE**, *f.* Reysrok, regenrok, *m.*
» **HOUPPER**, *v. a.* Kwasten aen iets maeken. — *de la laine.* Wol kammen.
» **HOUPPIER**, *m.* Boom waeraen de kruyn alleen gelaeten is, *m.* —. Wolkammer, *m.*
» **HOURAILLER**, *v. n.* Met slegte honden jagen.
» **HOURAILLIS**, *m.* p. —*li.* Koppel slegte jagthonden, *o.*
» **HOURCE**, *f.* (t. de mar.). Bezaensbras, *v.*
» **HOURDAGE**, *m.* Grof metselwerk, *o.*
» **HOURDER**, *v. a.* Grof metselen; eenen plankenvloer op latten leggen.
» **HOURDI**, *m.* (t. de mar.). Hekbalk, *m.*
» **HOURET**, *m.* p. —*rè.* Slegten jagthond, *m.*
» **HOURQUE**, *f.* Hoekerschip, *o.*
» **HOURVARI**, *m.* Geroep om de jagthonden wederom op het regte spoór te brengen, *o.* —, (fam.). Groot gerugt, gedruysch, *o.*
» * **HOUSE**, E, *adj.* Beslykt, vuyl.
» * **HOUSEAUX**, *m. pl.* Waggen, slykkousen, *v. mv.*
» **HOUSPILLER**, *v. a.* (fam.). Trekken, sleuren, stooten. —, (fig. et fam.). Begrauwen, toesnauwen, met elkander twisten.
» **HOUSSAGE**, *m.* p. —*caje.* Afstoffing, afreêging, *v.* —. Omheyning (van eenen windmolen), *v.*
» **HOUSSAIE**, *f.* p. —*cè.* Hulstbosch, *o.*
» **HOUSSARD**, *m.* Hoezaer, ligtgewapenden ruyter, *m.*
» **HOUSSE**, *f.* p. *houce.* Schabernak, schabrak, *v.*, dekkleed (der rypeêrden); overtreksel (van meubelen), *o.*
» **HOUSSER**, *v. a.* Afstoffen, afreêgen.
» **HOUSSET**, *m.* Kofferslot, *o.*; wilden mirt, *m.*

Digitized by Google

» HOUSSIÈRES, *f. pl. voyez* HOUSSAIE.
» HOUSSINE, *f.* p. *houcine.* Wisch, *v.*, rysken, *o.* (slaen.
» HOUSSINER, *v. a.* Met eene wisch
» HOUSSOIR, *m.* p. —*coar.* Stoffer, stofbessem, borstel van hulst, *m.*
» HOUSSON, *m.* (t. de bot.). Muysdoorn, *m.*
» HOUT, *m.* Schraeg (van houtzaegers) *v.*
» HOUX, *m.* p. *hou.* (arbrisseau). Hulst, steelpalm, *m.*
» HOYAU, *m.* p. *hoa-io.* Houweel (met twee tanden), *o.*
» HUARD, *m.* p. *huar.* Zeearend, *m.*
» HUCHE, *f.* Moelie, *v.*, trog, baktrog, *m.*, broodkas; meêlkist, *v.*
» HUCHER, *v. a.* (t. de chasse). Roepen.
» HUCHET, *m.* p. *huchè.* Jagthoórn, posthoórn, *m.*
» HUÉE, *f.* Geschreeuw, geroep, *o.* —, (fig.). Uytjouwing, *v.*
» HUER, *v. a.* Schreeuwen, roepen (ter jagt). —, (fig.). Uytjouwen, uytschreeuwen, bespotten.
» HUET, *m.*, HUETTE, *f.* Grooten nagtyl, *m.*
» HUGUENOT, OTTE, *s.* et *adj.* p. —*gheno.* Huguenot, calvinist, *m.* —, *adj.* Calvynsch.
» HUGUENOTIQUE, *adj.* Calvynsch.
» HUGUENOTISME, *m.* Calvinistendom, *o.* (ten, *m.*
» HUGUENOTTE, *f.* Ketel zonder voet.
» HUI (ville). Hoey. —, *adv. voyez* AUJOURD'HUI.
» HUILE, *f.* p. *uile.* Olie, *v.* — *de baleine.* Traen, walvischtraen, *v.* — *végétale.* Olie der planten, *v.* — *d'olive.* Olyfolie, boomolie. — *d'amandes.* Amandelolie. — *de lin.* Lynolie. — *de noix.* Noótolie. — *de navette.* Raepolie, *v.*, smout, *o.* — *de vitriol.* Vitrioólolie. *Les saintes* —*s.* De heylige Olie.
» HUILER, *v. a.* Oliën, beoliën, met olie smeêren *of* bestryken.
» HUILERIE, *f.* Oliemolen, *m.*
» HUILEUX, EUSE, *adj.* Olieagtig, smeêrig.
» HUILIER, *m.* p. —*lié.* Olieflesch, olieketen, *v.*; oliesaeger, *m.*
» HUILIÈRE, *f.* Oliekruyk, *v.*
» HUIS, *m.* p. *ui.* (v. m.). Deur, *v. A* — *clos* (pal.). Met gesloóten deuren.
» HUISSERIE, *f.* p. *uice*—. Deurwerk, deurgestel, *o.*
» HUISSIER, *m.* p. *uicié.* Deurwaerder, rechtsbode, *m.*
» HUIT, *adj. num.* (Le *t* se prononce devant une voyelle, ou quand il n'est pas suivi immédiatement d'un substantif: *huit enfants ; ils sont huit ; le huit du mois.*). Acht; achtste, achtsten. —, *m.* (chiffre). Acht, *v.* —, LE HUITIÈME JOUR. Den achtsten. *Le* — *de mai.* Den achtsten mey.
» HUITAIN, *m.* p. —*tin.* Gedicht van acht verzen, *o.*
» HUITAINE, *f.* p. —*tène.* Acht dagen, *m. mv.*
» HUIT-DE-CHIFFRE, *m.* (horl.). Diktepasser, *m.*; zeker verband, *o.*
» HUITIÈME, *adj.* et *s.* Achtste, achtsten. —, *m.* Achtste gedeelte, *o.*
» HUITIÈMEMENT, *adv.* Ten achtsten.
» HUÎTRE, *f.* Oester, *v. Banc d'*—*s.* Oesterbank, *v.*
» HUÎTRIER, *m.* p. —*trié.* Oesterman, oesterverkooper, oestervanger, *m.*
» HULOT, *m.* (mar.). Koldergat, *o.*
» HULOTTE, *f. voyez* HUET.
» HUMAIN, E, *adj.* p. *umin*, —*mène.* Menschelyk. *Le genre* —. Het menschelyk geslacht. *Infirmités* —*s.* Menschelyke zwakheden. —, SENSIBLE à LA PITIÉ, BON. Goedaerdig, menschlievend, zagtmoedig. —*s*, *m. pl.* LES HOMMES (poét.). Menschen, *m. mv.*
» HUMAINEMENT, *adv.* Menschelyk, menschelyker wyze. *Cela est* — *impossible.* Dat is menschelyker wyze onmogelyk. — *parlant.* Naer menschen begryp, inzigt gesproken. —, AVEC BONTÉ. Goedaerdiglyk, zagtaerdiglyk.
» HUMANISER, *v. a.* Beschaeven; goedaerdiger maeken. *S'*—. Goedaerdiger worden; zich naer andere menschen voegen.
» HUMANISTE, *m.* Die zich in de schoólweêtenschappen oefent, humanist; schoólgeleerden; leerner van de schoólweêtenschappen, *m.*
» HUMANITÉ, *f.* Menschheyd, menschelyke natuer, *v.*; menschdom, *o.* PAYER LE TRIBUT À L'— (prov.). Sterven. —, BONTÉ. Menschlievendheyd, zagtmoedigheyd, goedaerdigheyd, *v.* —*s.* Schoólweêtenschappen, *v. mv.*
» HUMBLE, *adj.* p. *unble.* Ootmoedig, nederig; onderdaenig, eerbiedig; zedig; middelmaetig; gering, laeg.
» HUMBLEMENT, *adv.* Ootmoedigly; onderdaenigly; zedigly.
» HUMECTANT, E, *adj.* et *s.* p. *umek*—. Verfrisschend, verkwikkend. —, *m.* Verfrisschend geneêsmiddel, *o.*
» HUMECTATION, *f.* Bevogtiging, natmaeking, *v.*
» HUMECTER, *v. a.* Bevogtigen, vogtig *of* nat maeken. *S'*—. Vogtig *of* nat worden.
» HUMER, *v. a.* Inzuygen, slurpen, inslorpen.
» HUMÉRAL, E, *adj.* Van het armbeen, van de schouder. *Muscle* —. Schouderspier, *v. Os* —. Schouderbeen, *o.*
» HUMÉRUS, *m.* Armbeen, *o.*
» HUMEUR, *f.* p. *umeur.* (fluide). Vogt, *o.*, vogtigheyd, *v. L'*— *cristalline* (le cristallin). Het kristalynen vogt in het oog. —, (fig.). Aerd, *m.*, inborst, *v.* — *douce.* Zagtzinnige inborst. —, FANTAISIE, CAPRICE. Luym, eygenzinnigheyd, vlaeg, *v. Etre de bonne* —. Eene goede luym hebben, van goede gemoedsgesteldheyd zyn. *Etre en* — *de* ou *d'*— *à faire une chose.* Lust *of* genegenheyd hebben om iets te doen. —, CHAGRIN. Verdriet, *o.* —*s.* Kwaede vogten, *o. mv.*
» HUMIDE, *adj.* et *s.* Vogtig, nat, waterig, klam. —, *m.* Vogtigheyd, *v.*, nat, *o.*
» HUMIDEMENT, *adv.* Vogtigly, in eene vogtige plaets.
» HUMIDITÉ, *f.* Vogtigheyd, natheyd, klamheyd, *v.* —*s.* Vogten, *o. mv.*
» HUMIFUSE, *adj. f.* (t. de bot.). Op den grond verspreyd.
» HUMILIANT, E, *adj.* Vernederend, verootmoedigend.
» HUMILIATION, *f.* Vernedering, verootmoediging, *v.*
» HUMILIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Vernederen, verootmoedigen. *Dieu humilie les superbes.* God vernedert de hoogmoedigen. *S'*—. Zich vernederen, zich verootmoedigen.
» HUMILITÉ, *f.* Ootmoedigheyd, nederigheyd, onderdaenigheyd, *v.*
» HUMORAL, E, *adj.* (t. de méd.). Uyt kwaede vogten ontstaende.
» HUMORISTE, *adj.* Eygenzinnig, kwintig. —, *m.* Geneêsheer die het meestendeel der ziekten toeschryft aen de kwaede vogten, *m.*
» HUMUS, *m.* Mestaerde, tuynaerde, *v.*
» HUNE, *f.* Mars van de mast, *v.*; klokkebalk, *m.*
» HUNIER, *m.* Marssteng, *v.*; marszeyl, *o.*
» HUPPE, *f.* (oiseau). Hoppe, *v.*; kuyf, *v.*, top der vogels, *m.*
» HUPPÉ, E, *adj.* Gekuyfd, met eene kuyf. *Alouette* —*ée.* Kuyfleeuwerik, *m.* —, (fig. *et* fam.). Aenzienlyk, voórnaemste. —, HABILE, FIN. Gesleêpen, slim, loos.
» HURE, *f.* Hoofd, *o.*, kop (van een wild zwyn, wolf, beêr, enz.; ook van eenen zalm, snoek, enz.), *m.*
» HURLEMENT, *m.* Gehuyl, het huylen, *o.*
» HURLER, *v. n.* Huylen.
» HURLUBERLU, *s.* et *adj. m.* (pop.). Losbol, loskop, *m.*
» HURON, *m.* (sauvage). Wilden, *m.*
» HURTEBILLER, *v. a.* et *n.* Dekken, bespringen (spreêk. van schaepen).
» HUSSARD, *m.* Hoezaer, *m.*
» * HUTIN, *m.* Muyter, *m.*
» HUTTE, *f.* Hut, *v.*
» HUTTER, *v. a.* (mar.). Meeren, vastleggen. *Se* —. Zyne hutten nederslaen.
» HUY (ville). Hoey.
» HUZAR, *m.* Hoezaer, *m.*
» HYACINTHE, *f.* p. *iacinte.* (plante). Hiacint, *m.*, pastoet, *v.*; hiacint, hiacintsteen (edelgesteente), *m.*
» HYADES, *f. pl.* Zevengestarnte, zevengesternte, *o.*
» HYALOÏDE, *adj.* Glazig.
» HYBRIDE, *adj.* p. *ibri*—. Dat uyt twee taelen getrokken is. —, DE DEUX ESPÈCES. Van tweederhande dieren *of* planten afstammend. *Animal* —. Een tweeslachtig dier, *o. Plante* —. Bastaerd plant, *o.*
» HYDATIDE, *f.* Waterblaer, *v.* —, VER. Blaesworm, *m.*
» HYDATOÏDE, *adj.* Wateragtig.
» HYDRAGOGUE, *adj.* et *s.* p. *idraghe.* Waterafdryvend. —, *m.* Waterafdryvend middel, *o.*
» HYDRARGYRE, *m.* p. *idrargire.* Kwikzilver, *o.*
» HYDRAULICO-PNEUMATIQUE, *adj. f. Machine* —. Watertuyg dat door de veêrkragt der locht werkt, *o.*
» HYDRAULIQUE, *f.* p. *idrôlike.* Waterwerkkunde, waterbouwkunde, waterleydingskunde, *v.* —, *adj.* Waterwerkkundig, waterbouwkundig.
» HYDRE, *f.* Waterslang, *v.*; draek met zeven koppen, *m.*
» HYDRÉLÉON, *m.* Mengsel van water en olie, *o.*
» HYDRENTÉROCÈLE, *f.* Darmwaterbreuk, *v.*
» HYDRIE, *f.* Waterkruyk, *v.*
» HYDROCARDIE, *f.* Waterzugt van het hertevlies, *v.*
» HYDROCÈLE, *f.* Waterbreuk, *v.*
» HYDROCÉPHALE, *f.* p. *idrocèfale.* Waterhoofd, *o.*, hoofdwaterzugt, *v.*
» HYDROCOTYLE, *f.* (plante). Waternavelkruyd, *o.*
» HYDRODYNAMIQUE, *f.* Waterbeweêgkunde, *v.*
» HYDROGALE, *f.* Drank van water en melk, *m.*
» HYDROGÉ, *adj. m.* Uyt aerde en water samengesteld.
» HYDROGÈNE, *m.* p. *idrojène.* Waterstoffe, *v.* —, *adj. Gaz* —. Waterstoflucht, *v.*
» HYDROGÉNÉ, E, *adj.* (t. de chim.). Met waterstoffe vermengd.
» HYDROGRAPHE, *m.* p. —*grafe.* Waterbeschryver, zeebeschryver, maeker van zeekaerten, *m.*
» HYDROGRAPHIE, *f.* Waterbeschryving, zeebeschryving, scheêpsvaertkonst, *v.*
» HYDROGRAPHIQUE, *adj.* Van de water- *of* zeebeschryving. *Carte* —. Zeekaert, paskaert, *v.*
» HYDROLOGIE, *f.* Verhandeling over het water, *v.*
» HYDROMEL, *m.* Mede, meê, *v.*, honigwater, *o.*
» HYDROMÈTRE, *m.* Watermeêter, *m.*
» HYDROMÉTRIE, *f.* Watermeêtkunde, *v.*
» HYDROMPHALE, *f.* (t. de méd.). Waternavelbreuk, *v.*
» HYDROPHANE, *f.* p. *idrofane.* (pierre). Doórschynenden steen, *m.*
» HYDROPHIDE, *m.* p. *idrofide.* Waterslang, *m.*
» HYDROPHILE, *m.* Waterinsekt, *o.*
» HYDROPHOBE, *adj.* et *s.* p. *idrofobe.* Waterschuw, —, *m.* Waterschouwer, *m.*

Digitized by Google

HYDROPHOBIE, *f.* Watervrees, waterschouwing, *v.*
HYDROPHOBIQUE, *adj.* Van de watervrees.
HYDROPHTHALMIE, *f.* p. *idroftalmie.* (t. de méd.). Oogwaterzugt, *v.*
HYDROPHYSOCÈLE, *f.* (t. de méd.). Windwaterbreuk, *v.*
HYDROPIPER, *m.* (plante). Waterpeper, *v.*
HYDROPIQUE, *adj.* et *s.* Waterzugtig. — , *m.* Waterzugtigen, *m.*
HYDROPIRETTE, *f.* Kwnedaerdige koórts, *v.*
HYDROPISIE, *f.* p. *idropizie.* Waterzugt, *v.*, water, *o.*
HYDROPNEUMATOCÈLE, *f.* (t. de méd.). Windwaterbreuk, *v.*
HYDROPOTE, *s. m.* et *f.* Waterdrinker (die niets dan water drinkt), *m.*; waterdrinkster, *v.*
HYDRORACHITIS, *f.* p. *idrorakitis.* (t. de méd.). Waterzugt der ruggegraet, *v.*
HYDRORRHODIN, *m.* (t. de méd.). Water gemengd met roozenolie, *o.*
HYDROSACCHARUM, *m.* Suykerwater *o.*
HYDROSARQUE, *f.* p. *idroçarke.* (t. de méd.). Wateragtig en vleezig gezwel, *o.*
HYDROSCOPE, *m.* Waterwerwerk, *o.*
HYDROSTATIQUE, *f.* Waterweégkunde, *v.*
HYDROTHORAX, *m.* p. *idrotorakce.* Borstwater, *o.*, borstwaterzugt, *v.*
HYDROTIQUE, *adj.* Zweetverwekkend.
HYDROTITE, *f.* Oorwaterzugt, *v.*
HYÈNE, *f.* p. *ième.* (quadrupède). Hyëen, *v.*
HYETOMÈTRE, *m.* Regenmeéter, *m.*
HYGIÈNE, *f.* p. *ijième.* Gezondheydsleer, *v.*
HYGROCIRSOCÈLE, *f.* (t. de méd.). Watervatbreuk, *v.*
HYGROLOGIE, *f.* p. *igrolojie.* Verhandeling over de vogten (in het menschelyk lichaem), *v.*
HYGROMÈTRE, *m.* p. *igro—.* (t. de phys.). Vogtmeéter, *m.*
HYGROMÉTRIE, *f.* Vogtmeéting, *v.*
HYMEN, *m.* p. *imèn.* Houwelyksgod, *m.* —, (poét.). Trouw, *v.*, houwelyk, *o.* — (t. d'anat.). Maegdenvlies, *o.*
HYMÉNODE, *adj.* Vliezig, vliesagtig.
HYMÉNOGRAPHIE, *f.* Beschryving der vliezen, *v.*
HYMÉNOLOGIE, *f.* Verhandeling over de vliezen, *v.*
HYMÉNOTOMIE, *f.* Vliesontleding, *v.*
HYMNE, *m.* p. *imne.* Lofzang, *m.*, lofgezang, *o.* —, *f.* Kerkzang, *m.*, kerkgezang, *o.*, goddelyken lofzang, *m.*
* **HYMNISTE**, *m.* Lofzangdichter, *m.*
HYMNODES, *m. pl.* Lofzangzingers, *m. mv.*
HYMNOGRAPHE, *m.* Lofzangdichter, *m.*
HYMNOLOGIE, *f.* Het zingen der lofzangen, *o.*
HYOÏDE, *s.* et *adj. m. Os —.* Tongbeen, *o.*

HYPALLAGE, *m.* p. *ipalaje.* Woórdverdraeying, *v.*
HYPÉCOON, *m.* (plante). Wilden komyn, *m.*
HYPERBATE, *f.* Verplaetsing der woórden uyt hunne natuerlyke schikking, *v.*
HYPERBOLE, *f.* Vergrooting, grootspraek, *v.* — (t. de géom.). Vlakke kegelsnede, *v.*
HYPERBOLIQUE, *adj.* Vergroot, vergrootend. — (t. de géom.). Van de vlakke kegelsnede.
HYPERBOLIQUEMENT, *adv.* By vergrooting. — (t. de géom.). Als eene vlakke kegelsnede.
HYPERBORÉE, HYPERBORÉEN, ENNE, *adj.* Noórdsch, noórdelyk.
HYPERCATALECTIQUE, *adj. Vers —.* Grieksch *of* latynsch vers dat eene *of* twee syllaben te veél heéft, *o.*
HYPERCATHARSIE, *f.* (t. de méd.). Overmaetige buykzuyvering, *v.*
HYPERCRISE, *f.* (t. de méd.). Te hevige afwisseling der ziekte, *v.*
HYPERCRITIQUE, *m.* Albedil, *m.*
HYPERDULIE, *f.* Eer die men aen de H. Maegd betoont, *v.*
HYPERICUM, *m.* (plante). Sint Janskruyd, *o.*
HYPERSARCOSE, *f.* (t. de chir.). Vleezigen uytwas, *m.*
HYPERTONIE, *f.* (t. de méd.). Geweldige spanning in de vaste deelen des lichaems, *v.*
HYPÈTHRE, *m.* Gebouw zonder dak, *o.*
HYPNOBATE, *m.* Nagtwandelaer, *m.*
HYPNOTIQUE, *adj.* p. *ipnotike.* Slaepverwekkend.
HYPOCATHARSIE, *f.* (t. de méd.). Al te zagte buykzuyvering, *v.*
HYPOCAUSTE, *m.* p. *ipokôste.* (poële). Kachel, stoof (by de Grieken en Romeynen), *v.*; badoven, *m.*
HYPOCONDRE, *m.* (t. d'anat.). Het week onder de ribben, *o.* —, *adj.* et *s.* Miltziek, miltzugtig, zwaermoedig. —, *m.* Miltzieken, miltzugtigen *m.*
HYPOCONDRIAQUE, *adj.* et *s.* Miltziek, miltzugtig, zwaermoedig. —, *m.* Miltzieken, miltzugtigen, *m.* —, *f.* Miltzieke, miltzugtige, *v.*
HYPOCONDRIE, *f.* Miltziekte, miltzugt, zwaermoedigheyd, *v.*
HYPOCRÂNE, *m.* Zweêr tusschen het bekkeneel en het dik hersenvlies, *v.*
HYPOCRAS, *m.* Kaneelwyn, *m.*
HYPOCRATÉRIFORME, *adj.* (t. de bot.). Bekervormig, komvormig.
HYPOCRISIE, *f.* p. *ipokrisie.* Schynheyligheyd, huychelaery, gevoynsdheyd, *v.*
HYPOCRITE, *adj.* et *s.* Schynheylig, gevoynsd. —, *m.* Schynheyligen, huychelaer, *m.* —, *f.* Schynheylige, huychelaersier, *v.*
HYPOGASTRE, *m.* (t. d'anat.). Onderbuyk, *m.*
HYPOGASTRIQUE, *adj.* p. *ipogastrike.* Van den onderbuyk.
HYPOGASTROCÈLE, *f.* Onderbuyksgezwel, *o.*

HYPOGÉE, *m.* p. *ipojé.* Onderaerdsche begraefplaets (by de ouden), *v.*
HYPOGLOSSES, *m. pl.* Tongzenuwen, *v. mv.*
HYPOGLOSSIDE, *f.* Ontsteéking onder de tong, *v.*, kikvorschgezwel, *o.*
HYPOGLOTTIDE, HYPOGLOTTIE, *f.* Klier onder de tong, *v.* (ber, *v.*
HYPOLÉPATHE, *m.* Soórt van rabar-
HYPOMOCHLION, *m.* Steunpunt (van eenen hefboom), *o.*
HYPOPHORE, *f.* p. *ipofore.* Opene, diepe en fistelagtige zweêr, *v.*
HYPOPHTHALMIE, *f.* p. *ipoftal—.* Ontsteéking onder het hoórnvlies van het oog, *v.*
HYPOPYON, *m.* p. *ipopium.* Etterverzameling onder het hoórnvlies, *v.*
HYPOSOME, *m.* Vlies tusschen twee holheden, *o.*
HYPOSTASE, *f.* p. *ipostaze.* (théol.). Persoon, *m.* —, (méd.). Grondsop, *o.*, drabbigheyd, *v.*
HYPOSTATIQUE, *adj. Union —* (théol.). Eenheyd des persoons, *v.*
HYPOSTATIQUEMENT, *adv.* (t. de théol.). Zelfstandiglyk, persoonlyk.
HYPOTHÉCAIRE, *adj.* p. *ipothécaire.* Pandrecht hebbende *of* geévende.
HYPOTHÉCAIREMENT, *adv.* Doór pandrecht.
HYPOTHÉNAR, *m.* p. *ipotènar.* Spier, *v.*
HYPOTHÉNUSE, *f.* Hypothenuse, *v.*
HYPOTHÈQUE, *f.* p. *ipotèke.* Pand, onderpand, grondpand, *m.* en *o.*, hipotheék, *v.*
HYPOTHÉQUER, *v. a.* Verpanden, te pand stellen *of* geéven, onderpanden, tot onderpand stellen.
HYPOTHÈSE, *f.* p. *ipotèze.* Onderstelling, voóronderstelling, stelling, *v.*, stelsel, *o.* (lend.
HYPOTHÉTIQUE, *adj.* Voóronderstel-
HYPOTHÉTIQUEMENT, *adv.* By voóronderstelling, voóronderstellender wyze.
HYPOTRACHÉLION, *m.* Onderhals, *m.* — (t. d'archit.). Hals aen eene zuyl, *m.*
HYPOTYPOSE, *f.* Levendige, nadrukkelyke beschryving, *v.*
HYSOPE, *f.* (plante). Hyssoóp, hyzop, *m.*
HYSTÉRALGIE, *f.* Moederpyn, *v.*, moederwee, *o.*
HYSTÉRIE, *f.* Moederkwael, *v.*
HYSTÉRIQUE, *adj.* Van de lyfmoeder. *Affection —.* Opstyging der lyfmoeder, moederkwael, *v.*
HYSTÉRITE, *f.* Ontsteéking der lyfmoeder, *v.* (moeder, *v.*
HYSTÉROCÈLE, *f.* Uytzakking der lyf-
HYSTÉROLITHE, *f.* Moedersteen, *m.*
HYSTÉROLOGIE, *f.* p. *istérolojie.* Omkeering van de natuerlyke schikking der denkbeélden *of* woórden, *v.*
HYSTÉROTOMIE, *f.* Ontleding der lyfmoeder, *v.*
HYSTÉROTOMOTOCIE, *f.* Keyzersnede, moedersnede, *v.*
HYSTRICITE, *m.* Bezoar van het stekelverken, *m.*

Digitized by Google

I.

I, *m.* I, *v.* (troisième voyelle ; il ne se prononce pas dans *moignon*, *oignon*, *poignant*, *poignée*, *poignard*, *Montaigne* (nom d'homme). Il s'élève dans la conjonct. *si* devant *il*, *ils* : s'ıt *vient*, s'ıls *viennent*).

IACHT, *m. voyez* YACHT.

IAMBE, *m.* Jambe, *m.* —, *adj. Vers —s.* Jambische verzen, *o. mv.*

IAMBIQUE, *adj.* p. *ianbike.* Jambisch.

IATRALEPTE, *m.* Zalfarts, *m.*

IATRALEPTIQUE, *adj.* Geneeskonst doór uytwendige middelen, *v.*

IATRIQUE, *adj.* Geneeskundig.

IATROCHIMIE, *f.* Scheyartsenykonst, *v.*

IATROCHIMIQUE, *adj.* Scheyartsenykundig.

IATROCHIMISTE, *m.* Scheyarts, *m.*

IATROPHYSIQUE, *f.* p. *—fisike.* Geneeskundige natuerkunde, *v.*

IBÉRIE, *f.* Iberiën, Spanjen, *o.*

IBIDEM, *adv.* Op dezelfde plaets.

IBIS, *m.* (oiseau). Ibis, *m.*

ICELUI, ICELLE, *pron.* (t. de prat.). Die, dat; denwelken, dewelke, hetwelk.

ICHNEUMON, *m.* p. *ikneu*—. Egyptische rat; soórt van vlieg, *v.*

ICHNOGRAPHIE, *f.* p. *iknografie.* Grondteekening van een gebouw, *v.*

ICHNOGRAPHIQUE, *adj.* Van de grondteekening.

ICHOR, *m.* p. *ikor.* (méd.). Lidwater, *o.*

ICHOREUX, EUSE, *adj.* Scherp, bytend, etteragtig.

ICHOROÏDE, *f.* Etteragtig zweet, *o.*

ICHTYITE, *f.* p. *ikti-ite.* Vischsteen, *m.*

ICHTYOCOLLE, *m.* p. *iktiokole.* Grooten steur, *m.* —, *f.* Vischlym, *v.* en *o.*

ICHTYOLITHES, *m. pl.* p. *iktiolite.* Versteende visschen ; vischsteenen, *m. mv.*

ICHTYOLOGIE, *f.* p. *iktiolojie.* Vischbeschryving, vischleer, *v.*

ICHTYOLOGIQUE, *adj.* Van de vischbeschryving.

ICHTYOLOGISTE, *m.* Vischbeschryver, *m.*

ICHTYOPHAGE, *adj.* et *s.* p. *iktiofaje.* Visheetend. —, *m.* Vischeeter, *m.*

ICI, *adv.* Hier, alhier. *D'*—. Van hier. *Par* —. Langs hier, hier doór. *Près d'*—. Hier omtrent. *Jusqu'*—. Tot hier toe. — *bas.* Hier beneden, in deeze wereld. *Venez* —. Kom hier. — *il pardonne, là il punit.* Hier vergeeft hy, daer straft hy.

ICOGLAN, *m.* Staetjonker van den Groten-Heer, *m.*

ICONOCLASTE, *m.* Beeldstormer, *m.*

ICONOGRAPHE, *m.* Beeldbeschryver, *m.*

ICONOGRAPHIE, *f.* Beeldbeschryving *v.*

ICONOGRAPHIQUE, *adj.* Beeldbeschryvend.

ICONOLÂTRE, *m.* Beeldendienaer, *m.*

ICONOLOGIE, *f.* p. *—jie.* Beeldenleer, *v.*

ICONOLOGIQUE, *adj.* p. *—jike.* Van de beeldenleer.

ICONOMAQUE, *m.* Ketter die tegen den beeldendienst stryd, *m.*

ICOSAÈDRE, *m.* Lichaem van twintig dryhoeken, *o.*

ICOSANDRIE, *f.* p. *ikosandrie.* (t. de bot.). Slach van planten welker bloemen twintig en meer helmstyltjes hebben, *o.*

ICTÈRE, *m.* Geelzugt, *v.*

ICTÉRIQUE, *adj.* Geelzugtig ; dat de geelzugt verdryft.

IDE, *m.* Riviervisch, *m.*

IDÉAL, E, *adj.* et *s.* Denkbeeldig, idesel; ingebeeld. *Figure —e.* Schynbeeld, *o.*

IDÉALISME, *m.* Idealismus, *m.*

IDÉE, *f.* Denkbeeld, begryp, gevoelen, *o.* ; schets, *v.*, ontwerp (van eenig werk), *o.* —, SOUVENIR, PENSÉE. Verbeelding, verbeeldtenis ; gedagte ; erinnering, *v.*, inval, *m.* —s. Inbeelding, hersenschim, *v.*

IDEM, *adj.* Hetzelfde.

IDENTIFIER, *v. a.* Twee dingen onder een begryp brengen. *S'*—. Zyn weezen met dat van een ander vermengen.

IDENTIQUE, *adj.* Evenweezenlyk, eenzelvig, denzelfden, hetzelfde.

IDENTIQUEMENT, *adv.* Evenweezenlyk, op eene en dezelfde wyze.

IDENTITÉ, *f.* Eenzelvigheyd, evenweezenlykheyd, *v.*

IDÉOLOGIE, *f.* Denkbeeldenleer, *v.*

IDÉOLOGUE, *s.* et *adj. m.* Denkbeeldenleeraer ; denkbeeldkundigen, *m.*; denkbeeldkundig.

IDES, *f. pl.* (t. d'antiq.). Den 15 van meërt, mey, julius en october, en den 13 van de acht overige maenden (in den almanak der oude Romeynen).

IDIO-ÉLECTRIQUE, *adj.* Doór vryvingen electriseérbaer.

IDIÔME, *m.* Tael, spraek, landspraek, *v.*; tongval, *m.*

IDIOPATHIE, *f.* Eygenlydigheyd, kwaal aen eenig lid des lichaems, *v.* — (en morale). Byzondere neyging *of* genegenheyd tot iets, *v.*

IDIOPATHIQUE, *adj.* (t. de méd.). Eygenlydig, eygenlydend.

IDIOSYNCRASE, IDIOSYNCRASIE, *f.* Lichaemsgesteldheyd, *v.*

IDIOT, E, *adj.* et *s.* p. *idio*, *idiote.* Dom, onweetend, bot, onnoozel. —, *m.* Domkop, botterik, bloed, weetniet, *m.*

IDIOTISME, *m.* Botheyd, domheyd, *v.* —. Taeleygendommelykheyd, eygenaerdige spreekwyze eener tael, *v.*

* IDOINE, *adj.* p. *idoïne.* PROPRE à (prat.). Bekwaem, eygen.

IDOLÂTRE, *adj.* et *s.* Afgodisch, heydensch. —, *m.* Afgodendienaer, heyden, afgodist, *m.* —, *f.* Afgoddendienaeres, *v.* —, *adj.* (fig.). Verzot op, bovenmaete beminnend.

IDOLÂTRER, *v. n.* De afgoden aenbidden, afgodery plegen. —, *v. a.* (fig.). Verzot zyn op, bovenmaete beminnen. *S'*—. Zichzelven te zeer beminnen ; elkander bovenmaetiglyk beminnen.

IDOLÂTRIE, *f.* Afgodery, *v.*, afgodendienst, *m.* —, (fig.). Bovenmaetige liefde.

IDOLÂTRIQUE, *adj.* Afgodisch.

IDOLE, *f.* Afgod, *m.*, afgoddenbeeld, *o.*; afgodes, afgodin, *v. Adorer une* —. Eenen afgod aenbidden. —, (fig.). Voórwerp dat men zeer bemint. *Cet enfant est l'— de sa mère.* Dit kind is den afgod zyner moeder, word van haer uytermaete bemind. —, (fig.) BELLE PERSONNE PEU ANIMÉE. Afgodsbeeld, *o.*

IDOLOTHYTE, *m.* Offerande (aen de goden), *v.*

IDOTÉE, *f.* Slach van schelpdieren, *o.*

IDYLLE, *f.* p. *idile.* Herdersdicht, minnedicht, *o.*

IEUSE, *f.* Steeneyk, *m.*

IF, *m.* Ibenboom, ipenboom, taxisboom, *m.* D'IF. Taxisbaeg, *v. Bois* —. Taxishout, *o.*

IGNAME, *m.* Zekere plant, *v.*

IGNARE, *adj.* (fam.). Ongeleerd, onweetend.

IGNÉ, E, *adj.* Vuerig, vueragtig. *Matière —ée.* Vuerstoffe, *v. Météore* —. Vuerig locht verschynsel, *o.*

IGNESCENT, E, *adj.* Vuerig.

IGNICOLE, *adj.* et *s.* Vueraenbiddend ; vueraenbidder, *m.*

IGNITION, *f.* p. *ig-nicion.* (t. de chim.). Gloeying, *v.*

IGNIVOME, *adj.* Vuerspouwend, vuerbraekend.

IGNIVORE, *adj.* et *s.* Vueretend, vueretter, *m.*

IGNOBLE, *adj.* p. *i-gno*—. Onedel, laeg, gemeen.

IGNOBLEMENT, *adv.* Op eene onedele *of* laege wyze, onedelyk.

IGNOMINIE, *f.* p. *i-gno*—. Schande, oneer, *v.*, smaed, *m.*

IGNOMINIEUSEMENT, *adv.* Schandelyk, smaedelyk.

IGNOMINIEUX, EUSE, *adj.* Schandelyk, smaedelyk.

IGNORAMMENT, *adv.* Onweetend, onkundiglyk : op eene onkundige wyze.

IGNORANCE, *f.* Onweetendheyd, onkunde, onkundigheyd, ongeleerdheyd, onbewustheyd, *v.*

IGNORANT, E, *adj.* et *s.* Onweetend, onkundig ; ongeletterd, ongeleerd. —, *m.* Dommerik, weetniet, *m.*

IGNORANTINS, *adj.* et *s. m. pl. Frères* —. Moniken die de kinderen van arme lieden onderwyzen, *m. mv.*

IGNORANTISSIME, *adj.* Zeer onweetend *of* onkundig.

IGNORÉ, E, *adj.* Onbekend.

IGNORER, *v. a.* p. *i-gnorer.* Niet weeten, onkundig *of* onweetend zyn. *v. n.* N'— DE RIEN (fam.). Zeer geleerd zyn. *S'*—. Zich niet kennen.

IGUANE, *m.* Kombaegdis, *v.*

IL, *pron.* Hy, het. *Il dit.* Hy zegt. *Il pleut.* Het regent. *Il tonne.* Het dondert. *Il faut* Men moet. *Il parle.* Hy spreekt. *Il me faut lire.* Ik moet leezen. *Il court un bruit.* Er loopt een gerugt. *Il y a.* Daer is, daer zyn. *Il viendra un temps.* Er zal eenen tyd komen.

ÎLE, *f.* Eyland, *o.*

ILÉOLOGIE, *f.* Verhandeling over de darmen, *v.*

ILÉON, *m.* Krommen darm, *m.*

ÎLES, *m. pl.* (t. d'anat.). Zydeelen van den onderbuyk, *o. mv.*

ILIADE, *f.* (poème). Iliade, *v.*

ILIAQUE, *adj. Muscle* —. Darmbeenspier, *v. Passion* —. Darmjigt, *v.*

ILION, *m.* Darmbeen, heupbeen, *o.*

ILLÉCÉBRES, *f. pl.* (plantes). Amaranten, *v. mv.*

ILLÉGAL, E, *adj.* p. *i-lé*—. Onwettig, onwettelyk, strydig tegen de wetten.

ILLÉGALEMENT, *adv.* Onwettelyk, onwettiglyk.

ILLÉGALITÉ, *f.* Onwettigheyd, *v.*

ILLÉGITIME, *adj.* Onwettig, onwettelyk, onegt. *Enfant* —. Onegteling, *m.* en *v.*

ILLÉGITIMEMENT, *adv.* p. *il-légi*—. Onwettelyk, onwettiglyk, onegtelyk.

ILLÉGITIMITÉ, *f.* Onwettigheyd, onegtheyd, *v.*

ILLETTRÉ, *adj.* Ongeletterd, ongeleerd.

ILLIBÉRAL, E, *adj.* Laeg, onedel ; gering.

ILLICITE, *adj.* Ongeoórlofd, verboóden.

ILLICITEMENT, *adv.* Ongeoórlofd, op eene ongeoórlofde wyze.

ILLIMITÉ, E, *adj.* Onbepaeld.

ILLISIBLE, *adj.* p. *il-lisi*—. Onleesbaer, onleeslyk.

ILLITION, *f.* Zalving, *v.*

ILLITTÉRÉ, E, *adj.* Die niet leezen kan.

ILLUMINATEUR, *m.* Verlichter, *m.*

ILLUMINATIF, IVE, *adj.* Verlichtend.

ILLUMINATION, *f.* Verlichting, beschyning, illuminatie, *v.* —, (fig.). Verlichting, *v.*, licht, *o.*

Digitized by Google

ILLUMINÉ, E, *adj.* Verlicht. —, *m.* Geestdryver, dweeper, *m.*

ILLUMINER, *v. a.* Verlichten, beschynen; illumineéren. —, (fig.). Den geest, het verstand verlichten.

ILLUSION, *f.* Bedriegelyken schyn, *m.*, beguycheling, *v. Faire* —. Verblinden, beguychelen. —, PENSÉE CHIMÉRIQUE. Valsche inbeélding, hersenschim; dwaeling, *v.* —s. Droomeryen, *v. mv.*

ILLUSOIRE, *adj.* p. *il-lusoar.* Bedriegelyk, listig, verleydend, verblindend; ydel, hersenschimmig; vrugteloos, kragteloos, onnut.

ILLUSOIREMENT, *adv.* Bedriegelyk, in schyn.

ILLUSTRATION, *f.* Glans, roem, luyster, *m.*, vermaerdheyd; opheldering, *v.* — (t. de dévotion). Verlichting, *v.*, licht, *o.*

ILLUSTRE, *adj.* Beroemd, doórlugtig, vermaerd.

ILLUSTRER, *v. a.* Beroemd *of* vermaerd maeken, doórlugtigen. *S'*—. Zich beroemd *of* vermaerd maeken.

ILLUSTRISSIME, *adj.* Doórlugtigste.

ILLUTATION, *f.* Bestryking van eenig gedeelte des lichaems met slyk; slykplaester, *v.*

ILOT, *m.* Eylandje, *o.*

ILOTE, *m.* Iloót, spartaenschen slaef, *m.*

IMAGE, *f.* Beeld, afbeéldsel, *o.*, afbeélding, beéldtenis; print, *v.* —, (fig.) RESSEMBLANCE. Beéld, evenbeéld, *o.*, gelykenis, *v. Dieu a fait l'homme à son* —. God heéft den mensch naer zyn evenbeéld geschapen. —, (fig.) IDÉE. Inbeélding, verbeélding, *v.*, denkbeéld, *o. L'— de l'enfer.* De verbeélding van de hel. — *de la mort.* Het beéld des doods. — (t. de rhét.). Beéld, *o.*

IMAGER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. *—jé, jère.* Beéldverkooper, *m.*, beéldverkoopster, *v.*

IMAGINABLE, *adj.* Denkelyk, bedenkelyk, inbeéldelyk.

IMAGINAIRE, *adj.* p. *—jinère.* Ingebeéld. — (t. d'alg.). Onmogelyk, onbestaenbaer.

IMAGINATIF, IVE, *adj.* Vindingryk, vernuftig, schrander, uytvindend.

IMAGINATION, *f.* p. *—jinacion.* Inbeélding, inbeéldingskragt, *v. Avoir l'— vive, forte.* Eene levendige, sterke inbeéldingskragt hebben. —, IDÉE. Inbeélding, verbeélding, gedagte, *v.* —, VISION, CHIMÈRE. Hersenschim, inbeélding, *v.*

IMAGINATIVE, *f.* Verbeéldings- *of* inbeéldingskragt, *v.*

IMAGINER, *v. a.* Inbeélden, bedenken; uytvinden, verzinnen. *S'*—. Zich inbeélden; denken, gelooven.

IMAN, *m.* Mahometaenschen priester, *m.*

IMANTOPÈDE, *adj. Oiseau* —. Vogel met lange half naekte beenen.

IMARET, *m.* p. *—rè.* Tursch gasthuys, *o.*

IMBÉCILE, *adj.* et *s.* p. *in*—. Dom, krankzinnig, krankhoofdig, zinneloos; onnoozel, zwak, eenvoudig, domkop, *m.*

IMBÉCILEMENT, *adv.* Krankhoofdiglyk, op eene onnoozele, eenvoudige wyze.

IMBÉCILLITÉ, *f.* Krankhoofdigheyd, zinneloosheyd, onnoozelheyd, *v.*

IMBERBE, *adj.* Baerdloos. *Plante* —. Plant zonder hairtjes. —, *m.* Soórt van lipvisch, *m.*

IMBIBER, *v. a.* p. *in*—. Weeken, doórweeken, doórtrekken, bevogtigen. *S'*—. Doórweeken, intrekken.

IMBIBITION, *f.* Doórweeking, intrekking, inzuyging, *v.*

* **IMBRIAQUÉ**, *adj.* et *s.* Dronken, zat. —, *m.* Dronkaerd, *m.*

IMBRICAIRE, *f.* p. *inbrikère.* (plante). Soórt van mos, *o.*

IMBRICÉE, *adj. f. Tuile* —. Holle dakpan, *v.*

IMBRIQUÉ, E, *adj.* Over elkander liggend (als de pannen op een dak).

IMBROGLIO, *m. voyez* CONFUSION.

IMBU, E, *adj.* p. *inbu.* Ingenomen, vol. — *d'un préjugé.* Met een vooróordeel ingenomen. *Il a l'esprit — de cette opinion.* Zynen geest is vol van deéze meening.

IMITABLE, *adj.* Navolgbaer, navolgelyk, nadoenlyk.

IMITATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Navolger, nabootser, *m.*; navolgster, nabootster, *v. Les apôtres furent les —s de Jésus-Christ.* De apostelen waren de navolgers van Jesus-Christus. —, *adj.* Navolgend, nabootsend.

IMITATIF, IVE, *adj.* Nabootsend.

IMITATION, *f.* Navolging, nabootsing, *v. A l'— de.* Naer het vooróeeld van.

IMITER, *v. a.* Navolgen, nabootsen, nadoen, namaeken, naaepen.

IMMACULÉ, E, *adj.* p. *imm*—. Onbevlekt, onbesmet. *L'—e Conception de la Vierge Marie.* De Onbevlekte Ontfangenis der H. Maegd.

IMMANENT, E, *adj.* Byblyvend.

IMMANGEABLE, *adj.* p. *im-manjable.* Oneétbaer.

IMMANQUABLE, *adj.* p. *immanka*—. Onfeylbaer, onmisbaer, zeker.

IMMANQUABLEMENT, *adv.* Onfeylbaer.

IMMARCESSIBLE, *adj.* p. *immarcèci*—. (t. didactique). Onbederfelyk, onverwelkbaer.

IMMATÉRIALISME, *m.* Leer der onstoffelykheyd, leer van de geestelyke natuer der ziel, *v.*, immaterialismus, *m.*

IMMATÉRIALISTE, *m.* Die beweert dat alles geest, onstoffelyk is, immaterialist, *m.*

IMMATÉRIALITÉ, *f.* Onstoffelykheyd, *v.*, geestelyk weezen, *o.*

IMMATÉRIEL, ELLE, *adj.* Onstoffelyk, geestelyk.

IMMATÉRIELLEMENT, *adv.* Onstoffelyk, op eene onstoffelyke wyze.

IMMATRICULATION, *f.* Inschryving in een register, opteekening, *v.*

IMMATRICULE, *f.* Inschryving, *v.*, opschryvingsregister, *o.*

IMMATRICULER, *v. a.* Inschryven in een register, opteekenen.

IMMÉDIAT, E, *adj.* p. *im-média*, *—diate.* Onmiddelyk, regtstreeksch.

IMMÉDIATEMENT, *adv.* Onmiddelyk, regtstreeks. — *après.* Terstond daerop.

IMMÉDIATETÉ, *f.* Onmiddelykheyd, *v.*

IMMÉMORIAL, E, *adj.* Onheugelyk, ongedenkbaer, overoud.

IMMENSE, *adj.* p. *immance.* Onmeétbaer, onmeételyk, onafmeétbaer, oneyndig; zeer groot.

IMMENSÉMENT, *adv.* Bovenmaete, oneyndiglyk.

IMMENSITÉ, *f.* Onmeétbaerheyd, onafmeételykheyd, oneyndige grootheyd, oneyndigheyd, *v. L'— est un attribut de Dieu.* De oneyndigheyd is eene eygenschap van God.

IMMENSURABLE, *adj. voyez* INCOMMENSURABLE.

IMMERGER, *v. a.* p. *im-merjer.* Indompelen.

IMMERSIF, IVE, *adj. Calcination —ive.* Verkalking des gouds door indompeling (in sterkwater), *v.*

IMMERSION, *f.* Indompeling, *v. Baptême par* —. Doop door indompeling. — (t. d'astr.). Verdonkering, intrede eener planeét in de schaduw van eene andere, *v.*

IMMEUBLE, *adj.* et *s.* Onroerend. —, *m.* Onroerend *of* vast goed, *o.*

IMMIGRATION, *f.* Inwyking, *v.*

IMMINEMMENT, *adv.* p. *im-minamant.* Naekend, dreygend.

IMMINENCE, *f.* Het naeken *of* dreygen.

IMMINENT, E, *adj.* Naekend, dreygend. *Péril* —. Dreygend gevaer.

IMMISCER (S'), *v. pr.* p. *im-micer.* Zich inmengen, zich bemoeyen. *S'— dans une affaire.* Zich in eene zaek mengen. — (t. de pal.). Aenveérden.

IMMISCIBLE, *adj.* Onmengbaer.

IMMISÉRICORDIEUX, EUSE, *adj.* Onbermhertig, onmeédoogend.

IMMIXTION, *f.* p. *immik-tion.* (t. de pal.). Aenveérding (eener erfenis), *v.*

IMMOBILE, *adj.* Onbeweégelyk, onberoerlyk, roerloos. —, (fig.). Onbeweégelyk, standvastig.

IMMOBILIER, ÈRE, *adj.* Onroerende goederen betreffende.

IMMOBILISER, *v. a.* (prat.). Onroerend maeken.

IMMOBILITÉ, *f.* Onbeweégelykheyd, onberoerlykheyd, *v.* —, (fig.). Onbeweégelykheyd, standvastigheyd; gevoeloosheyd, ongevoeligheyd, *v.*

IMMODÉRATION, *f.* Onmaetigheyd, onbezadigdheyd, ongemaetigdheyd; ongeregeldheyd, *v.*

IMMODÉRÉ, E, *adj.* Onmaetig, ongemaetigd, onbezadigd, ongeregeld. *Chaleur —e.* Bovenmaetige hitte.

IMMODÉRÉMENT, *adv.* Onmaetiglyk, onbezadigdlyk; ongeregeldlyk.

IMMODESTE, *adj.* Onzedig; oneerbaer.

IMMODESTEMENT, *adv.* Onzediglyk.

IMMODESTIE, *f.* Onzedigheyd, *v.*

IMMOLATEUR, *m.* Offeraer, *m.*

IMMOLATION, *f.* Slagtoffering, *v.*, het slagtofferen, *o.*

IMMOLER, *v. a.* Offeren, opofferen; slagten, slagtofferen. *S'*—. Zich opofferen. *S'— pour la patrie.* Zich voór het vaderland opofferen.

IMMONDE, *adj.* (t. de la Bible). Onreyn, onzuyver. *L'esprit* —. Den duyvel.

IMMONDICE, *f.* — *légale.* Wettige onreynheyd by de Jooden, *v.* —s, ORDURES DES RUES. Vuylgheden, onreynigheden (der straeten), *v. mv.*; drek, *m.*

IMMONDICITÉ, *f.* Onreynigheyd, *v.*

IMMORAL, E, *adj.* Zedeloos.

IMMORALITÉ, *f.* Zedeloosheyd, *v.*

IMMORTALISATION, *f.* Het vereeuwigen.

IMMORTALISER, *v. a.* Onsterfelyk maeken, vereeuwigen.

IMMORTALITÉ, *f.* Onsterfelykheyd, *v.*

IMMORTEL, ELLE, *adj.* et *s.* Onsterfelyk. *L'âme est —le.* De ziel is onsterfelyk. —, (fig.). Eeuwigduerend. —, *m.* God. —, *f.* (fleur). Papierbloem, strooybloem, *v.*

IMMORTIFICATION, *f.* Onverstorvenheyd, wereldsgezindheyd, *v.*

IMMORTIFIÉ, *adj.* Onbestorven, onverstorven.

IMMUABILITÉ, *f.* Onveranderlykheyd, *v.*

IMMUABLE, *adj.* Onveranderlyk, onveranderbaer.

IMMUABLEMENT, *adv.* Onveranderlyk, op eene onveranderlyke wyze.

IMMUNITÉ, *f.* Vryheyd, *v.*, vrydom (van belastingen), *m.*, voórrecht, *o.*

IMMUTABILITÉ, *f.* Onveranderlykheyd, *v.*

* **IMMUTABLE**, *adj. voyez* IMMUABLE.

IMPACTION, *f.* Splinterbreuk, *v.*

IMPAIR, E, *adj.* p. *impèr.* Onpaer, oneffen.

IMPALPABILITÉ, *f.* p. *in*—. Onvoelbaerheyd, ontastbaerheyd, *v.*

IMPALPABLE, *adj.* Ontastbaer, onvoelbaer.

IMPANATION, *f.* p. *inpanacion.* (t. de théol.). Verbrooding (leer der lutheraenen), *v.* (brood.

IMPANÉ, *adj. m.* (t. de théol.). Verbrood.

IMPARDONNABLE, *b. n.* p. *inpardona*—. Onvergeéflyk, onverschoonbaer.

IMPARFAIT, E, *adj.* et *s.* p. *inparfè*, *—fète.* Onvolmaekt, onvolkomen; gebrekkelyk; onvolledig. —, *m.* Onvolmaekten tyd, *m.*

IMPARFAITEMENT, *adv.* Onvolkomenlyk, onvolmaektelyk; gebrekkelyk; op eene onvolmaekte wyze.

Digitized by Google

IMPARTABLE, *adj.* (t. de pal.). Ondeelbaer, onverdeelbaer.
IMPARTAGEABLE, *adj.* p. *inpartajable. voyez* IMPARTABLE.
IMPARTIAL, E, *adj.* p. *inparcial.* Onpartydig, onzydig.
IMPARTIALEMENT, *adv.* Onpartydiglyk, onzydiglyk, op eene onzydige wyze.
IMPARTIALITÉ, *f.* Onpartydigheyd, onzydigheyd, *v.*
IMPARTIBILITÉ, *f.* Ondeelbaerheyd, onverdeelbaerheyd, *v.*
IMPARTIBLE, *adj.* (pal.). Ondeelbaer, onverdeelbaer.
* **IMPARTIR**, *v. a.* Mededeelen.
IMPASSE, *f.* p. *inpace.* Blinde straet, *v.*
IMPASSIBILITÉ, *f.* p. *inpaci—.* Onlydelykheyd, *v.*
IMPASSIBLE, *adj.* Onlydelyk, onlydbaer.
IMPASTATION, *f.* (maç.). Metseldeeg, *m.* en *o.* — (t. de pharm.). Verdeeging, *v.*
IMPATIEMMENT, *adv.* p. *inpaciamant.* Ongeduldiglyk, met ongeduld.
IMPATIENCE, *f.* Ongeduld, *o.*, ongeduldigheyd; onlydzaemheyd, *v.*
IMPATIENT, E, *adj.* Ongeduldig, onverduldig, onlydzaem.
IMPATIENTER, *v. a.* p. *inpatian—.* Ongeduldig maeken. *S'—.* Ongeduldig worden, zyn geduld verliezen.
IMPATRONISER (S'), *v. pr.* p. *inpatro-niser.* (fam.). Zich ergens indringen en dan den baes speélen.
IMPAYABLE, *adj.* p. *impé-ità—.* (fam.). Onbetaelbaer.
IMPECCABILITÉ, *f.* p. *inpéka—.* Onzondigheyd, *v.*
IMPECCABLE, *adj.* Onzondig, die niet zondigen kan.
IMPECCANCE, *f.* p. *inpékance.* (t. de théol.). Zondeloosheyd, *v.*; onzondigen staet, *m.* (loos.
* **IMPÉCUNIEUX**, EUSE, *adj.* Geldeloos.
* **IMPÉCUNIOSITÉ**, *f.* Geldeloosheyd *v.*
IMPÉNÉTRABILITÉ, *f.* p. *inpé—.* Ondoórdringelykheyd; (fig.) ondoórgrondelykheyd, *v.*
IMPÉNÉTRABLE, *adj.* Ondoórdringelyk; (fig.) ondoórgrondelyk.
IMPÉNÉTRABLEMENT, *adv.* Ondoórdringelyk; ondoórgrondelyk.
IMPÉNITENCE, *f.* Onboetveêrdigheyd, onbekeerlykheyd, *v.*
IMPÉNITENT, E, *adj.* et *s.* Onboetveêrdig, onbekeerlyk, onbekeerd. —, *m.* Onboetveêrdigen, *m.*
IMPENSE, *f.* p. *inpanse.* (pal.). Onderhoudings- *of* verbeterings kosten, *m. mv.*
IMPÉRATIF, IVE, *adj.* p. *inpé—.* Gebiedend, beveélend. TON — (fam.). Meesteragtigheyd, *v.* —, (gramm.). De gebiedende wyze, *v.*, imperativus, *m.*
IMPÉRATIVEMENT, *adv.* Op eene gebiedende wyze.
IMPÉRATOIRE, *f.* p. *impératoare.* Meesterwortel, *m.*
IMPÉRATRICE, *f.* p. *in—.* Keyzerin, *v.*
IMPERCEPTIBLE, *adj.* Onmerkbaer, onzigtbaer.
IMPERCEPTIBLEMENT, *adv.* Onzigtbaerlyk; allengskens; op eene onmerkbaere wyze. (baer.
IMPERDABLE, *adj.* (fam.). Onverlies-
IMPERFECTION, *f.* p. *inperfekcion.* Onvolmaektheyd, onvolkomenheyd, gebrekkelykheyd, *v.*, mangel, gebrek, *o.* —s (t. d'impr.). Defecten, *o. mv.*
IMPERFORATION, *f.* (anat.). Ondoórbooring, *v.*
IMPERFORÉ, E, *adj.* (anat.). Ondoórboord, natuerlyk gesloóten.
IMPÉRIAL, E, *adj.* Keyzerlyk, keyzersch. *Couronne —e.* Keyzerlyke kroon, *v. Ville —e.* Rykstad, *v. Les —aux.* De keyzerschen, *m. mv.*, de keyzerlyke krygsbenden, *v. mv.*
IMPÉRIALE, *f.* Hemel, *m.*; verhemelte (van eene koets *of* ledekant), *o.* — ou *couronne* — (fleur). Zekere lentebloem; ook pruym, *v.* — (jeu). Zeker kaertspel, *o.*
IMPÉRIEUSEMENT, *adv.* Meesteragtiglyk, trotschelyk, heerschzugtiglyk.
IMPÉRIEUX, EUSE, *adj.* Meesteragtig, heerschzugtig, trotsch.
IMPÉRISSABLE, *adj.* Onvergangelyk.
IMPÉRITIE, *f.* p. *inpéricie.* Onervaerenheyd, onbedreévenheyd, *v.*
IMPERMÉABILITÉ, *f.* Ondoórdringbaerheyd, ondoórdringelykheyd, *v.*
IMPERMÉABLE, *adj.* Ondoórdringbaer, ondoórdringelyk. *Drap* ou *cuir — à l'eau.* Water ondoórdringbaer laken *of* leêr.
IMPERMUTABILITÉ, *f.* Onverwisselbaerheyd, *v.* (baer.
IMPERMUTABLE, *adj.* Onverwissel-
IMPERSONNEL, ELLE, *adj.* p. *inperçonel.* Onpersoonlyk, onpersooneél. *Verbe —.* Onpersoonlyk werkwoórd.
IMPERSONNELLEMENT, *adv.* Onpersoonlyk.
IMPERTINEMMENT, *adv.* p. *inpertinamant.* Ongeschiktelyk, buytenspoórglyk, ongerymdelyk.
IMPERTINENCE, *f.* p. *inpertinance.* Ongeschiktheyd, onbeschoftheyd; buytenspoórgheyd, ongerymdheyd, *v.*
IMPERTINENT, E, *adj.* et *s.* Ongeschikt, onbeschoft; ongerymd, buytenspoórig; versmaedend, ydel; zot, belachelyk. — (t. de prat.). Dat tot de zaek niet behoort. —, *m.* Onbeschoften; versmaeder, *m.* —, *f.* Onbeschofte vrouwspersoon; versmaedster, *v.*
IMPERTURBABILITÉ, *f.* Onverstoorlykheyd, gerustheyd des gemoeds, *v.*
IMPERTURBABLE, *adj.* Onverstoorlyk, onverstoorbaer, gerust.
IMPERTURBABLEMENT, *adv.* Onverstoorlyk.
IMPÉTRABLE, *adj.* Verkrygbaer, verkrygelyk, verwerfelyk.
IMPÉTRANT, E, *adj.* et *s.* Verwervend, verkrygend. —, *m.* Verwerver, verkryger, *m.* —, *f.* Verwerfster, verkrygster, *v.*
IMPÉTRATION, *f.* (droit). Verwerving, verkryging, bekoming (eener genade, vryheyd, enz.), *v.*
IMPÉTRER, *v. a.* (pal.). Verkrygen, verwerven, bekomen (doór verzoek *of* smeekschrift).
IMPÉTUEUSEMENT, *adv.* p. *inpétueusemant.* Onstuymiglyk, heviglyk; geweldiglyk.
IMPÉTUEUX, EUSE, *adj.* Onstuymig, hevig; geweldig.
IMPÉTUOSITÉ, *f.* Onstuymigheyd, hevigheyd, *v.*; geweld, *o.*
IMPIE, *adj.* Goddeloos, godvergeéten, godonteerend. —, *m.* Goddeloozen, *m.*
IMPIÉTÉ, *f.* Goddeloosheyd, *v.*
IMPITOYABLE, *f.* p. *inpi—.* Onbermhertig, onmeêdoogend, onmedelydend, ongenadig.
IMPITOYABLEMENT, *adv.* Onbermhertiglyk, ongenadiglyk, zonder medelyden.
IMPLACABILITÉ, *f.* p. *in—.* Onverzoenbaerheyd, *v.*
IMPLACABLE, *adj.* Onverzoenbaer, onverzoenlyk.
IMPLANTATION, *f.* Inplanting, *v.*
IMPLANTER, *v. a.* (t. d'anat. *et* de bot.). Inplanten.
IMPLEXE, *adj.* p. *inplèkce.* (t. de poés.). Ingewikkeld, ingevlogten.
IMPLIABLE, *adj.* Onbuygbaer.
IMPLICATION, *f.* Inwikkeling, medepligtigheyd, *v.* —, CONTRADICTION. Tegenspraek, tegenstrydigheyd, *v.*
IMPLICITE, *adj.* Ingewikkeld; onder verstaen, onder begreépen, niet uytdrukkelyk. (kelyk.
IMPLICITEMENT, *adv.* Niet uytdruk-
IMPLIQUER, *v. a.* p. *inpliker.* Inwikkelen, betrekken; inhouden, behelzen, bevatten.
IMPLORANT, E, *adj.* Smeekend, aenroepend.
IMPLORATION, *f.* p. *inploracion.* Aenroeping, smeeking, *v.*
IMPLORER, *v. a.* Aenroepen, smeeken, verzoeken, bidden. — *l'assistance de Dieu.* God om zynen bystand aenroepen, bidden.
IMPOLI, E, *adj.* Onbeleéfd, onbeschaefd, ongemanierd, onmanierlyk.
* **IMPOLICE**, *f.* Slegte policie, *v.*
IMPOLIMENT, *adv.* Onbeleéfdelyk, onbeschaefdelyk, onmanierlyk.
IMPOLITESSE, *f.* p. *inpolitèce.* Onbeleéfdheyd, onbeschaefdheyd, onmanierlykheyd, ongemanierdheyd, *v.*
IMPOLITIQUE, *adj.* Onstaetkundig.
* **IMPOLLU**, E, *adj.* Zuyver, reyn, zonder vlek.
IMPONDÉRABLE, *adj.* Onweégbaer.
IMPOPULAIRE, *adj.* p. *inpopulère.* Niet volksgezind; tegen de welvaert en de belangen van het volk.
IMPOPULARITÉ, *f.* Gebrek aen volksgezindheyd, *o.*
IMPORTANCE, *f.* Belang, gewigt, *o.*, aengelegenheyd, *v. Entreprise d'—.* Onderneéming van belang. *Faire l'homme d'—.* Zich veél laeten voórstaen, den grooten man speélen. D'—. Zeer sterk, ter deég, van deég.
IMPORTANT, E, *adj.* et *s.* Gewigtig, van aengelegenheyd. *Discours —.* Gewigtig gesprek, *o.* —, *m.* FAIRE L'—. Zich veél laeten voórstaen. *L'— de l'affaire.* Het hoofdpunt, het voórnaemste der zaek.
IMPORTATEUR, *m.* (t. de comm.). Invoerder, inbrenger (van koopwaeren), *m.*
IMPORTATION, *f.* p. *inportacion.* Invoering, inbrenging, *v.*, invoer, *m.*; ingevoerd goed, *o.*
IMPORTER, *v. a.* Vremde goederen invoeren, inbrengen. —, *v. impers.* Aenliggen, aengelegen zyn, van gewigt *of* belang zyn. *Que lui importe?* Wat is er hem aengelegen? *N'importe.* Daer is niets aengelegen.
IMPORTUN, E, *adj.* et *s.* Lastig, moeyelyk, verdrietig, bezwaerlyk. —, *m.* Lastigen mensch, kweller, *m.*
IMPORTUNÉMENT, *adv.* Op eene lastige wyze, lastiglyk.
IMPORTUNER, *v. a.* Moeyelyk, lastig vallen, verveélen, kwellen. — *q. q.* Iemand moeyelyk vallen, overlast aendoen.
IMPORTUNITÉ, *f.* Overlast, *m.*, moeyelykheyd, kwelling, *v.*
IMPOSABLE, *adj.* p. *inposable.* Schattingbaer, aen schatting onderhevig.
IMPOSANT, E, *adj.* Deftig, staetig, ernsthaftig.
IMPOSER, *v. a.* p. *inpozer.* Opleggen. — (t. d'impr.). Overslaen, in vormen stellen. —, (fig.). Opleggen. — *une peine.* Eene straf opleggen. — *silence.* Doen zwygen; (fig.) intoomen, heteugelen. —, METTRE UN IMPÔT. Belasten, met schattingen belasten. — *des droits sur les marchandises.* De koopmanschappen belasten. —, IMPUTER à TORT. Opleggen, te last leggen, aentygen. *On lui a imposé un crime.* Men heeft hem eene misdaed te last gelegd, daermede betigt. — *un nom.* Eenen naem geéven. —, *v. a.* et *n.* Agting *of* eerbied inboezemen. EN —. Liegen, bedriegen, wys maeken. S'EN —. Zichzelven bedriegen. (ger, *m.*
IMPOSEUR, *m.* (t. de mét.). Oplegger.
IMPOSITION, *f.* Oplegging, *v. L'— des mains.* De oplegging der handen. — (t. d'impr.). Het overslaen, het in vormen stellen. —. Het belasten, *o.*, belasting, schatting (op goederen), *v.* — *de nom.* Benaeming, naemgeéving, *v.*
IMPOSSIBILITÉ, *f.* Onmogelykheyd, *v.*

Digitized by Google

IMPOSSIBLE, *adj.* et *s.* p. *inpocible.* Onmogelyk, ondoenlyk. *C'est une chose* —. Het is eene onmogelyke zaek. —, (fig.). Zeer moeyelyk. —, *m.* Het onmogelyke, *o.*, onmogelyke zaek, *v. Par* —. By onmogelykheyd.

IMPOSTE, *f.* (t. d'archit.). Impost, rand (waerop een gewelf van een gebouw rust), *m.*

IMPOSTEUR, *adj.* et *s. m.* Bedriegelyk. —, *m.* Bedrieger; lasteraer, *m.*

IMPOSTURE, *f.* Bedrog, *o.*, bedriegery; lastering, valsche beschuldiging; huychelaery; beguycheling, *v.*; bedriegelyken schyn, *m.*

IMPÔT, *m.* p. *inpô.* Belasting, schatting, *v.*

IMPOTENT, E, *adj.* Lam, geraekt, verminkt, gebrekkelyk.

IMPOURVU, E; *adj.* Ontbloot, beroofd, onvoórzien van. —, *adv.* A l'—. Onverhoeds, onvoórziens.

IMPRATICABLE, *adj.* p. *inpra*—. Ondoenlyk, onuytvoerlyk; onbegangelyk, onbruykbaer; onhandelbaer, onvriendelyk. *Chose* —. Ondoenlyke, onuytvoerlyke zaek. *Chemin* —. Onbegangelyken weg. *Maison* —. Onbruykbaer *of* onbewoonbaer huys. *Personne* —. Onhandelbaeren, onvriendelyken mensch.

IMPRECATION, *f.* p. *inprékacion.* Verwensching, vervloeking, *v.*, vloek, *m. Charger q. q. d'*—. Iemand vervloeken *of* verwenschen.

IMPRÉCATOIRE, *adj.* p. *inprékatoare.* Verwenschend, vervloekend.

IMPRÉCIABLE, *adj.* Onschatbaer, onweêrdeêrlyk.

IMPRÉGNABLE, *adj.* p. *inpré-gnable.* Doórweekbaer, doórdringelyk.

IMPRÉGNATION, *f.* Doórweeking, *v.*

IMPRÉGNER, *v. a.* Doórweeken, doórtrekken. —, (fig.). Doórdringen. S'—. Doórweeken.

IMPRENABLE, *adj.* Onwinbaer, oninneémelyk.

IMPRESCRIPTIBILITÉ, *f.* Onverjaerbaerheyd, *v.*

IMPRESCRIPTIBLE, *adj.* Onverjaerbaer.

IMPRESSION, *f.* p. *inprécion.* Drukking; indrukking, *v.*, indruk, *m.*; indruksel, *o.* —, Empreinte. Indruksel, *o.*, afdruk, *m.* — (t. d'impr.). Druk, afdruk, *m. Faute d'*—. Drukfaut, drukfeyl, *v.* — (t. de peint.). Grond, *m.*, grondverf, *v.* —, (fig.). Indruk, *m.*

IMPRÉVOYANCE, *f.* p. *inprévoa-iance.* Onvoórzienigheyd, onbedagtzaemheyd, *v.*, voóruytzigt, *o.*

IMPRÉVOYANT, E, *adj.* Onvoórzienig, onbedagt, onberaeden.

IMPRÉVU, E, *adj.* Onvoórzien, onverwagt, onverhoed.

IMPRIMÉ, *m.* Druksel, drukschrift, *o.*

IMPRIMER, *v. a.* p. *in*—. Indrukken, opdrukken, inprenten; drukken, boekdrukken, prenten. — *un sceau sur de la cire.* Eenen zegel in was drukken. — *un livre.* Eenen boek drukken. —, Tirer des estampes. Drukken, plaetdrukken. —, (phys.). Mededeelen, geêven. — *le mouvement à un corps.* De beweêging aen een lichaem geêven.—(t. de peint.). Gronden, grond verwen. —, (fig.). Indrukken, inprenten, inboezemen, inscherpen. — *la crainte de Dieu et les sentiments de la vertu dans l'esprit des jeunes gens.* Gods vrees en gevoelens voór de deugd in het gemoed der jonge lieden prenten, indrukken.

IMPRIMERIE, *f.* Drukkonst, boekdrukkonst, *v.*, het boekdrukken, *o.*; drukkery, boekdrukkery, *v.* — *en taille-douce.* Plaetdrukkery, *v.*

IMPRIMEUR, *m.* Drukker, boekdrukker, *m.* — *en taille-douce.* Plaetdrukker, *m.*

IMPRIMURE, *f.* Grond, *m.*, grondverf, gronding op doek, *v.*

IMPROBABILITÉ, *f.* Onbewysselykheyd, onwaerschynlykheyd, *v.*

IMPROBABLE, *adj.* Onbewysbaer, onbewysselyk, onwaerschynlyk.

IMPROBABLEMENT, *adv.* Onbewysselyk, onwaerschynlyk.

IMPROBATEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Afkeurend. —, *m.* Afkeurder, *m.* —, *f.* Afkeurster, *v.*

IMPROBATION, *f.* p. *inprobacion.* Afkeuring, *v.*

IMPROBITÉ, *f.* Ondeugdzaemheyd, onredelykheyd, *v.*

IMPRODUCTIBLE, *adj.* Dat niet kan worden voortgebragt.

IMPROMPTU, *s. m.* et *adj.* p. *inpronptu.* Goestigen inval; iets dat men op staenden voet zegt *of* doet, *m.*

IMPROPRE, *adj.* (t. de gramm.). Oneygen, ongeschikt.

IMPROPREMENT, *adv.* Oneygenlyk, op eene oneygenlyke wyze.

IMPROPRIÉTÉ, *f.* (t. de gramm.). Oneygenheyd, oneygenschap, *v.*, het oneygenlyke, *o.*

IMPROUVER, *v. a.* Afkeuren, kwaedkeuren, verwerpen.

IMPROVISATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* p. *inprovisa*—. Die op staenden voet een gedicht enz. maekt en uytspreekt.

IMPROVISATION, *f.* p. *inprovisacion.* Het verzen enz. maeken op staenden voet, *o.*

IMPROVISÉ, E, *adj.* Zonder voórbereyding gemaekt en opgezegd.

IMPROVISER, *v. a.* et *n.* p. *inproviser.* Op staenden voet verzen enz. maeken en opzeggen.

IMPROVISTE (À L'), *adv.* Onvoórziens, onverwagt, onverhoeds.

IMPRUDEMMENT, *adv.* p. *inprudamant.* Onvoórzigtiglyk.

IMPRUDENCE, *f.* p. *inprudance.* Onvoórzigtigheyd, *v.*

IMPRUDENT, E, *adj.* et *s.* Onvoórzigtig.

IMPUBÈRE, *adj.* et *s.* Onhouwbaer, minderjaerig.

IMPUDEMMENT, *adv.* p. *inpudamant.* Onbeschaemdelyk, op eene onbeschaemde wyze.

IMPUDENCE, *f.* Onbeschaemdheyd, *v.*

IMPUDENT, E, *adj.* et *s.* Onbeschaemd.

IMPUDEUR, *f.* Onbeschaemdheyd, *v.*

IMPUDICITÉ, *f.* Ontugt, oneerbaerheyd, onkuyschheyd, *v.*

IMPUDIQUE, *adj.* et *s.* Ontugtig, onkuysch, oneerbaer, op eene onkuysche, ontugtige wyze.

IMPUDIQUEMENT, *adv.* Ontugtiglyk, onkuyschelyk, oneerbaerlyk.

IMPUGNER, *v. a.* p. *inpu-gner.* (t. d'école). Bestryden.

IMPUISSANCE, *f.* p. *inpuiçance.* Onmagt, onmagtigheyd, magteloosheyd, *v.*, onvermogen, *o.*

IMPUISSANT, E, *adj.* et *s.* Onmagtig, onvermogend, magteloos.

IMPULSIF, IVE, *adj.* p. *inpulsif.* (t. de phys.). Voortdryvend, aendryvend.

IMPULSION, *f.* (phys.). Voortdryving, voortstooting, aendryving, *v.* —, (fig.). Aenbitsing, aenporring, *v.*

IMPUNÉMENT, *adv.* Ongestraft, straffeloos.

IMPUNI, E, *adj.* Ongestraft, straffe.

IMPUNITÉ, *f.* Ongestraftheyd, straffeloosheyd, *v.*

IMPUR, E, *adj.* Onzuyver, onreyn, vuyl; ontugtig, onkuysch.

* **IMPUREMENT**, *adv.* Onkuyschelyk, onzuyverlyk, onreynelyk.

IMPURETÉ, *f.* Onzuyverheyd, onreynheyd; ontugt, onkuyschheyd, *v.*

IMPUTABILLITÉ, *f.* Toerekenbaerheyd *v.*

IMPUTABLE, *adj.* Toerekenbaer.

IMPUTATION, *f.* Beschuldiging, betigting; toerekening, toepassing, *v.* —, Déduction. Aftrekking, *v.*

IMPUTER, *v. a.* Beschuldigen, betigten, te last leggen; toepassen, toevoegen. —, Déduire. Aftrekken. S'—. Zich toeëygenen, zich toeschryven.

INABORDABLE, *adj.* Ontoegangelyk, ongenaekbaer.

INABORDÉ, E, *adj.* Waerop men niet geland heeft.

INABRITÉ, E, *adj.* Onbedekt.

INABROGEABLE, *adj.* Onafschaffbaer.

INACCEPTABLE, *b. n.* Onaenneémelyk.

INACCESSIBILITÉ, *f.* Ongenaekbaerheyd, ontoegangelykheyd, *v.*

INACCESSIBLE, *adj.* p. *i-nakcesible.* Ongenaekbaer, ontoegangelyk, onbeklimbaer.

INACCOMMODABLE, *adj.* p. *i-nakomo*—. Onbyleggelyk. *Querelle* —. Twist die niet by te leggen is.

INACCORDABLE, *adj.* Onverecenkonstig, onverleenbaer.

INACCOSTABLE, *adj.* Stuer, onvriendelyk, niet aen te spreeken.

INACCOUTUMÉ, E, *adj.* p. *i-nakou*—. Ongewoon, ongewend.

INACTIF, IVE, *adj.* Werkeloos, onwerkzaem.

INACTION, *f.* p. *i-nakcion.* Onwerkzaemheyd, werkeloosheyd, ledigheyd, *v.*

INACTIVITÉ, *f.* Onwerkzaemheyd, werkeloosheyd, *v.*

INADMISSIBLE, *adj.* p. *—mici*—. Onaenneémelyk.

INADVERTANCE, *f.* Onagtzaemheyd, onbedagtheyd, *v.*

INALIÉNABILITÉ, *f.* Onvervreembaerheyd, *v.*

INALIÉNABLE, *adj.* Onvervreembaer.

INALLIABLE, *adj.* Onvermengbaer, onvereenigbaer.

INALTÉRABLE, *adj.* Onveranderlyk.

INAMISSIBILITÉ, *f.* Onverliesbaerheyd, *v.*

INAMISSIBLE, *adj.* Onverliesbaer.

INAMOVIBILITÉ, *f.* Onafsettelykheyd, onherroepelykheyd, *v.*

INAMOVIBLE, *adj.* Onafsettelyk, onherroepelyk.

INANGULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Zonder hoeken.

INANIMATION, *f.* Onbezieldheyd, levenloosheyd, *v.*

INANIMÉ, E, *adj.* Onbezield, levenloos; (fig.) flauw, laf.

INANITÉ, *f.* Ydelheyd, nutteloosheyd, *v.*

INANITION, *f.* p. *i-nanicion.* Krachteloosheyd, *v.*

INAPERÇÉVABLE, *adj.* Onbespeurbaer, onbemerkbaer.

INAPERÇU, E, *adj.* p. *i-na*—. Onbemerkt, onbespeurd.

INAPPÉTENCE, *f.* (t. de méd.). Gebrek aen eêtlust, *o.*

INAPPLICABLE, *adj.* p. *i-naplika*—. Ontoepasselyk.

INAPPLICATION, *f.* p. *i-naplikacion.* Onagtzaemheyd, ongeloosheyd, *v.*

INAPPLIQUÉ, E, *adj.* p. *i-naplique.* Onagtzaem, ongeloos, zorgeloos.

INAPPRÉCIABLE, *adj.* Onweêrdeêrlyk.

INAPPRÊTÉ, E, *adj.* Onbereyd.

INAPTITUDE, *f.* Onbekwaemheyd, ongeschiktheyd, *v.*

INARTICULÉ, E, *adj.* *Onduydelyk*, uytgesproken.

INATTAQUABLE, *adj.* p. *i-nataka*—. Onaentastbaer.

INATTENDU, E, *adj.* p. *i-natandu.* Onverwagt.

INATTENTIF, IVE, *adj.* Onoplettend, onaendagtig, onopmerkzaem.

INATTENTION, *f.* Onoplettendheyd, onaendagtigheyd, *v.*

INAUGURAL, E, *adj.* p. *i-nôgûral.* Van de inhulding *of* inwyding. *Harangue* —*e.* Inwydingsreede, *v.*

INAUGURATION, *f.* p. *i-nôghuracion.* Hulding, inhulding, inwyding, plegtige instelling (van keyzers, koningen, enz.), *v.*

INAUGURER, *v. a.* Hulden, inhulden (zing, v.), inwyden.

* **INCAGADE**, *f.* Trotseerin—E, wydae-

Digitized by Google

INCAGUER, *v. a.* p. *inkagher*. Trotseeren, uytdaegen.
INCALCULABLE, *adj.* Onberekenbaer.
INCALICÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Kelkloos, zonder bloemenkelk.
INCAMÉRATION, *f.* Vereeniging van eenig land aen het pauselyk domeyn *v.*
INCAMÉRER, *v. a.* Eenig land aen het pauselyk domeyn vereenigen.
INCANDESCENCE, *f.* (t. de phys.). Gloeyendwording, *v.*
INCANDESCENT, E, *adj.* (t. de phys.). Witgloeyend.
INCANE, *adj.* (t. de bot.). Witagtig.
INCANTATION, *f.* Betoovering, beguycheling, bezweering, *v.*
INCAPABLE, *adj.* Onbekwaem, onvermogend, onmagtig.
INCAPACITÉ, *f.* Onbekwaemheyd, onvermogendheyd, *v.*
INCARCÉRATION, *f.* Kerkering, *v.*
INCARCÉRER, *v. a.* (pal.). Gevangen setten, vastzetten, kerkeren, opsluyten.
INCARNADIN, E, *adj.* et *s.* Bleekrood, inkarnaet.
INCARNAT, E, *adj.* et *s.* p. —*na*. Roozerood, inkarnaet.
INCARNATIF, IVE, *adj.* (t. de chir.). Vleeschmaekend.
INCARNATION, *f.* Menschwording (van Christus), *v.* — (t. de chir.). Vleeschwording, *v.*
INCARNÉ, E, *adj.* Mensch *of* vleesch geworden, gevleeschd. *Le Verbe* —. Het Woord dat vleesch *of* mensch geworden is. DIABLE — (fig. *et* fam.). Gevleeschden duyvel, *m. C'est la vertu, la malice* —*e*. Het is de deugd, de boosheyd zelve.
INCARNER (S'), *v. pr.* (en parlant de J.-C.). Vleesch worden, mensch worden (spr. van J.-C.). —, REMAIRAN (chir.). Heelen, nieuw vleesch krygen.
INCARTADE, *f.* Moedwillige beledeiging, haestigheyd, *v.* —*s*. Buytenspoorigheden, *v. mv.*
INCENDIAIRE, *adj.* et *s.* p. *incandière*. Brandstigtend; oproerig. —, *m.* Brandstigter, *m.* —, *f.* Brandstigster, *v.*
INCENDIE, *m.* Brand, *m.*, brandstigting, *v.* —, (fig.). Onlusten, *m. mv.*, oproer, *m.*
INCENDIER, *v. a.* In brand steeken, afbranden, verbranden.
INCÉRATION, *f.* Vermenging van was met andere stoffe, *v.*
INCERTAIN, E, *adj.* et *s.* Onzeker, twyfelagtig, ongewis; veranderlyk, ongestadig; onbepaeld; besluyteloos. —, *m.* Het onzekere, *o.*
INCERTAINEMENT, *adv.* Onzekerlyk.
INCERTITUDE, *f.* Onzekerheyd, twyfelagtigheyd, ongewisheyd, *v.*
INCESSAMMENT, *adv.* p. *incéçamant*. Aenstonds, straks, terstond, daedelyk, op staenden voet, zonder uytstel, in 't kort, welhaest; onophoudelyk, zonder ophouden.
INCESSIBLE, *adj.* (pal.). Onafstaenbaer, onvervreemdbaer.
INCESTE, *m.* Bloedschande, *v.* —, *adj. voyez* INCESTUEUX.
INCESTUEUSEMENT, *adv.* Bloedschandiglyk.
INCESTUEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Bloedschandig. —, *m.* Bloedschender, *m.* —, *f.* Bloedschendster, *v.*
INCHANTABLE, *adj.* Onzingbaer.
INCHOATIF, IVE, *adj.* p. *inkoa*—. *Verbe* —. Werkwoord dat een begin aenduyd, *o.*
INCICATRISABLE, *adj.* (t. de chir.). Ontoehelbaer.
INCIDEMMENT, *adv.* p. —*damant*. Toevalligyk, by toeval, toevalligor wyze.
INCIDENCE, *f.* (géom.). Het vallen (van eene linie), *o.*
INCIDENT, E, *adj.* Tusschenvallend, tusschenkomend, toevallig. *Phrase* —*e*. Tusschenkomende spreekwyze, *v.*

INCIDENT, *m.* Tusschenval, *m.*, toeval, voorval, *o.*
INCIDENTAIRE, *m.* p. —*dantère*. Zwaerighedenmaeker, *m.*
INCIDENTER, *v. n.* (t. de prat.). Zwaerigheden inbrengen.
INCINÉRATION, *f.* (chim.). Aschmaeking, aschwording, *v.* (den.
INCIRCONCIS, E, *adj.* et *s.* Onbesne-
INCIRCONCISION, *f.* Onbesnedenheyd, *v.*
INCISE, *f.* Kleyne spreekwyze, *v.*
INCISÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Ingesneeden.
INCISER, *v. a.* Insnyden, snyden, vlymen. —, DIVISER. Scheyden.
INCISIF, IVE, *adj.* (t. de méd.). Insnydend; inbytend, scheydend en verdunnend. *Dents* —*ives*. Voortanden, snytanden, *m. mv.*
INCISION, *f.* Insnyding, vlyming, *v.*
INCISIVES, *f. pl.* Voortanden, *m. mv.*
INCITABILITÉ, *f.* Prikkelbaerheyd, *v.*
INCITATIF, IVE, *adj.* Aenprikkelend. *Remède* —. Aenprikkelend geneesmiddel, *o.*
INCITATION, *f.* Aenhitsing, aendryving, aenporring, *v.*
INCITER, *v. a.* Aenhitsen, aendryven, ophitsen, opstoken.
INCIVIL, E, *adj.* Onbeleefd, ongemanierd. — (pal.). Onwettig.
INCIVILEMENT, *adv.* Onbeleefdelyk, op eene onbeleefde wyze.
INCIVILISÉ, E, *adj.* Onbeschaefd, ongemanierd.
INCIVILITÉ, *f.* Onbeleefdheyd, ongemanierdheyd, *v.*
INCIVIQUE, *adj.* Onborgerlyk.
INCIVISME, *m.* Onborgerlykheyd, *v.*, gebrek aen borgerdeugd *of* borgerliefde, *o.*
INCLÉMENCE, *f.* Strengheyd, strafheyd, ruwheyd, ongenade, *v.*
INCLÉMENT, E, *adj.* Streng, ongenadig.
INCLINAISON, *f.* p. —*nèzon*. Neyging, overhelling, nederhelling, *v.*
INCLINANT, E, *adj.* Neygend, hellend.
INCLINATION, *f.* Neyging, buyging, overhelling, *v. Faire une légère* — *de tête*. Eene kleyne buyging met het hoofd maeken. VERSER PAR —. Zagtjes afgieten. —, (fig.). Genegenheyd, neyging, *v.*, lust, *m. N'avoir point d'*— *pour l'étude*. Geenen lust tot de studie hebben. —, AFFECTION, AMOUR. Genegenheyd, liefde, *v.* —, PERSONNE QU'ON AIME. Beminden, *m.*; beminde, *v.* —, CHOSE QU'ON AIME. Vermaek, *o.*, liefhebbery, *v.*
INCLINÉ, E, *adj.* Hellend, geneygd.
INCLINER, *v. a.* Neygen, buygen. — *la tête*. Het hoofd buygen. —, *v. n.* Neygen, hellen, af hellen, nederhellen, overhellen; (fig.) genegen zyn. S'—. Zich neygen, buygen.
INCLUS, E, *adj.* p. —*klu*, —*ze*. Ingesloöten.
INCLUSE, *f.* Ingesloöten brief, *m.*
INCLUSIVEMENT, *adv.* Ingesloöten, daerin begreepen.
INCOATIF, IVE, *adj. voyez* INCHOATIF.
INCOËRCIBLE, *adj.* p. —*ko-er*—. Onbedwingbaer.
INCOGNITO, *adv.* Onbekend. *Voyager* —. Onbekend reyzen. —, *m. Garder l'*—. Zich niet te herkennen geeven, onbekend blyven.
INCOHÉRENCE, *f.* Gebrek aen samenhang, het niet samenhangen, *o.*, onovereenkomst, *v.*
INCOHÉRENT, E, *adj.* Niet samenhangend, onovereenkomstig.
INCOMBANT, E, *adj.* p. *inkon*—. (t. de bot.). Opliggend, over malkander liggend.
INCOMBUSTIBILITÉ, *f.* Onbrandbaerheyd, onverbrandbaerheyd, *v.*
INCOMBUSTIBLE, *adj.* Onbrandbaer, onverbrandbaer.
INCOMMENSURABILITÉ, *f.* p. *inkomançu*—. Onmeetbaerheyd, onmeetelykheyd, *v.*
INCOMMENSURABLE, *adj.* Onmeetbaer.
INCOMMODANT, E, *adj.* Lastig valland, belemmerend.
INCOMMODE, *adj.* Lastig, moeyelyk, ongemakkelyk, ongelegen, verveelend.
INCOMMODÉ, E, *adj.* Onpasselyk, ongesteld, ongezond, niet wel te pas.
INCOMMODÉMENT, *adv.* Ongemakkelyk.
INCOMMODER, *v. a.* Lastig vallen, kwellen, binderen, overlast aendoen, ongemak bybrengen. S'—. Zich in verlegenheyd brengen, zich ontrieven.
INCOMMODITÉ, *f.* Ongemak, letsel, *o.*, moeyelykheyd, ongelegenheyd, *v.*, overlast, *m.* —, INDISPOSITION. Onpasselykheyd, *v.* (baer.
INCOMMUNICABLE, *adj.* Onmedeedeel-
INCOMMUTABILITÉ, *f.* (t. de droit). Onstoorbaerheyd, onveranderlykheyd, onwankelbaerheyd, *v.*
INCOMMUTABLE, *adj.* (t. de droit). Onstoorbaer, onveranderlyk, onwankelbaer.
INCOMMUTABLEMENT, *adj.* Onstoorbaerlyk, op eene onstoorbaere wyze, zonder aen verandering onderworpen te zyn.
INCOMPARABILITÉ, *f.* Onvergelykelykheyd, *v.*
INCOMPARABLE, *adj.* p. *inkon*—. Onvergelykelyk, onvergelykbaer, weêrgadeloos.
INCOMPARABLEMENT, *adv.* Onvergelykelyk, zonder vergelyking.
INCOMPATIBILITÉ, *f.* Strydigheyd, tegenstrydigheyd, onvereenigbaerheyd, onverdraegelykheyd, *v.*
INCOMPATIBLE, *adj.* Strydig, tegenstrydig, onvereenigbaer, onverdraegelyk.
INCOMPÉTEMMENT, *adv.* p. *inkonpétamant*. Onbevoegdelyk, onwettiglyk.
INCOMPÉTENCE, *f.* Onbevoegdheyd, onwettigheyd, *v.*
INCOMPÉTENT, E, *adj.* Onbevoegd, onwettig.
INCOMPLET, ÈTE, *adj.* p. *inkonplè*, —*plète*. Onvolkomen, onvolmaekt, onvolledig.
INCOMPLEXE, *adj.* p. *inkonplèkce*. Eenvoudig, enkel.
INCOMPRÉHENSIBILITÉ, *f.* p. *inkonpréanci*—. Onbegrypelykheyd, *v.*
INCOMPRÉHENSIBLE, *adj.* Onbegrypelyk.
INCOMPRÉHENSIBLEMENT, *adv.* Onbegrypelyk, op eene onbegrypelyke wyze. (heyd, *v.*
INCOMPRESSIBILITÉ, *f.* Onpersbaer-
INCOMPRESSIBLE, *adj.* p. *in-précible*. Onpersbaer.
INCONCEVABLE, *adj.* Onbegrypelyk, onbevattelyk.
INCONCILIABLE, *adj.* Onvereenigbaer.
INCONDUITE, *f.* Wangedrag, slegt gedrag, *o.*
INCONGRU, E, *adj.* Onregelmaetig, tegen de regels; onbehoorlyk, ongeschikt.
INCONGRUITÉ, *f.* Taelfaut, feyl, *v.* —, FAUTE CONTRE LA BIENSÉANCE. Onbehoorlykheyd, onbetaemelykheyd, *v.*
INCONGRÛMENT, *adv.* Onregelmaetiglyk, tegen de regels der spraekkonst.
INCONNU, E, *adj.* et *s.* p. *inkonu*. Onbekend, onbewust. —, *m.* Onbekenden, *m.*; het onbekende, *o.* —, *f.* Onbekende, *v.* (heyd, *v.*
INCONNUE, *f.* (alg.). Onbekende groot-
INCONSÉQUENCE, *f.* p. —*cékance*. Valsche gevolgtrekking; tegenstrydigheyd, ongerymdheyd, *v.*
INCONSÉQUENT, E, *adj.* Valsch, tegenstrydig, ongerymd, onbedagt.
INCONSIDÉRATION, *f.* Onbedagtheyd, onbedagtzaemheyd, onbezonnenheyd, onvoórzigtigheyd, *v.*
INCONSIDÉRÉ, E, *adj.* et *s.* Onbedagt, onbedagtzaem, onbezonnen, onvoórzigtig. —, *m.* Losbol, *m.*

Digitized by Google

INCONSIDÉRÉMENT, *adv.* Onbedagtelyk, onbezonnen, onbedagtzaeme wyze.
INCONSISTANCE, *f.* Onvastheyd, *v.*
INCONSOLABLE, *adj.* Ontroostbaer, ontroostelyk, onvertroostelyk, troosteloos.
INCONSOLABLEMENT, *adv.* Ontroostelyk, onvertroostelyk.
INCONSTAMMENT, *adv.* Onstandvastiglyk, ongestadiglyk, onbestendiglyk.
INCONSTANCE, *f.* Onstandvastigheyd, ongestadigheyd, onbestendigheyd, *v.*
INCONSTANT, E, *adj.* Onstandvastig, ongestadig, onbestendig, veranderlyk.
INCONSTITUTIONNALITÉ, *f.* Strydigheyd met 's lands grondwetten, met de staetsregeling, *v.*
INCONSTITUTIONNEL, ELLE, *adj.* p. —*cionel*, —*nèle*. Strydig met 's lands grondwetten, onwettig, onregelmaetig.
INCONSTITUTIONNELLEMENT, *adv.* Strydiglyk met 's lands grondwetten, onwettiglyk.
INCONTESTABILITÉ, *f.* Onbetwistbaerheyd, ontegenspreekelykheyd, *v.*
INCONTESTABLE, *adj.* Onbetwistbaer, onbetwistelyk, ontegenspreekelyk.
INCONTESTABLEMENT, *adv.* Onbetwistelyk, ontegenspreekelyk, buyten tegenspraek.
INCONTESTÉ, E, *adj.* Onbetwist.
INCONTINENCE, *f.* Ontugt, onkuyschheyd, wulpschheyd, onmaetigheyd, *v.* — *d'urine*. Onvrywillige waterloozing, *v.*
INCONTINENT, *adv.* Aenstonds, terstond, daedelyk, op staenden voet.
INCONTINENT, E, *adj.* Ontugtig, onkuysch, wulpsch, onmaetig.
INCONVENABLE, *adj.* Onbehoorlyk.
INCONVENANCE, *f.* Onbehoorlykheyd, onbetaemelykheyd, *v.*
INCONVENANT, *adj.* Onbehoorlyk, onbetaemelyk, ongepast, ongeschikt.
INCONVÉNIENT, *m.* Zwaerigheyd, *v.*, hinderpael, *m.*, nadeelig gevolg, *o.*
INCONVERTIBLE, *adj.* Onveranderbaer, onveranderlyk; onbekeerlyk.
INCONVERTISSABLE, *adj.* p. —*çable*. *Voyez* INCONVERTIBLE.
INCORPORALITÉ, *f.* Onlichaemelykheyd, *v.*
INCORPORATION, *f.* Inlyving, vereeniging, vermenging, *v.*
INCORPOREL, ELLE, *adj.* p. —*èle*. Onlichaemelyk.
INCORPORER, *v. a.* Inlyven, vereenigen, vermengen. S'—. Zich vereenigen, zich vermengen.
INCORRECT, E, *adj.* Onnauwkeurig.
INCORRECTION, *f.* p. —*korekcion*. Onnauwkeurigheyd, *v.*
INCORRIGIBILITÉ, *f.* p. —*koriji*. Onverbeterlykheyd, *v.*
INCORRIGIBLE, *adj.* Onverbeterlyk.
INCORRUPTIBILITÉ, *f.* Onbederfelykheyd, *v*
INCORRUPTIBLE, *adj.* Onbederfelyk. —, (fig.). Onomkoopelyk.
INCORRUPTION, *f.* Onbedorvenheyd *v.*
INCOURBE, *adj.* (t. de bot.). Naer binnen geboógen.
INCRASSANT, E, *adj.* et *s.* p. —*çaçant*. *Remède* —. Bloed- en vogtverdikkend middel, *o.*
INCRASSATION, *f.* (t. de méd.). Verdikking (van bloed *of* vogten), *v.*
INCRASSER, *v. a.* (méd.). Verdikken (van het bloed).
INCRÉDIBILITÉ, *f.* Ongeloofbaerheyd, *v.*
INCRÉDULE, *adj.* et *s.* Ongeloovig, kleyngeloovig. —, *m.* Ongeloovigen *m.*
INCRÉDULITÉ, *f.* Ongeloof, *o.*, ongeloovigheyd, *v.*
INCRÉÉ, *adj.* Ongeschapen.
INCRÉMENT, *m.* (math.). Vermeerdering, *v.*
INCRIMINER, *v. a.* Beschuldigen.
INCROYABLE, *adj.* p. *inkroa-iable*. Ongeloofbaer, ongeloofelyk, buytengemeen.
INCROYABLEMENT, *adv.* Ongeloofelyk.
INCRUSTATION, *f.* Overtrekking *of* belegging (van eenen muer, enz.); steenagtige korst, *v.*
INCRUSTER, *v. n.* Inleggen, bekleeden, overtrekken (met kalk, enz.).
INCUBATION, *f.* Broeying, *v.*, het broeyen, *o.*
INCUBE, *m.* Nagtduyvel, *m.*; nagtmerrie, *v.*
* **INCULCATION**, *f.* Inscherping, *v.*
* **INCULPABLE**, *adj.* Beschuldigbaer.
INCULPATION, *f.* Beschuldiging, betigting, telastlegging, *v.*
INCULPER, *v. a.* Beschuldigen, betigten, te last leggen.
INCULQUER, *v. a.* Inscherpen, inprenten, indrukken, inboezemen, inplanten.
INCULTE, *adj.* Onbebouwd, onbewerkt. *Terres* —*s*. Onbebouwde landeryen. —, (fig.). Onbeschaefd, ongeoefend; wild.
* **INCULTURE**, *f.* Onbebouwdheyd; woestheyd, *v.*
INCURABILITÉ, *f.* Ongeneéslykheyd, ongeneésbaerheyd, *v.*
INCURABLE, *adj.* et *s.* Ongeneéslyk, ongeneésbaer.
INCURIE, *f.* Zorgeloosheyd, onagtzaemheyd, *v.*
INCURIOSITÉ, *f.* Onweétgierigheyd, *v.*
INCURSION, *f.* Vyandelyken inval, strooptogt, *m.*; stroopery, *v.*
INCURVATION, *f.* (méd.). Kromming (der beenderen), kromheyd, *v.*
INCUSE, *adj. f. Médaille* —. Gedenkpenning die aen de eene zyde hol is, *m.*
INDE, *m.* Indigoblauw, *o.*
INDÉBROUILLABLE, *adj.* Dat niet ontward kan worden.
INDÉCEMMENT, *adv.* p. —*çamant*. Onbetaemelyk, onbehoorlyk, op eene onvoegzaeme wyze.
INDÉCENCE, *f.* Onbetaemelykheyd, onbehoorlykheyd, onvoegzaemheyd *v.*
INDÉCENT, E, *adj.* p. —*çant*. Onbetaemelyk, onbehoorlyk, onredelyk.
INDÉCHIFFRABLE, *adj.* Onverklaerbaer, onoplosselyk, onverstaenbaer; onleésbaer, duyster.
INDÉCIS, E, *adj.* Onbeslist, onafgedaen, onuytgemaekt; besluyteloos.
INDÉCISION, *f.* Besluyteloosheyd, onzekerheyd, *v.*
INDÉCLINABILITÉ, *f.* Onbuygzaemheyd, *v.*
INDÉCLINABLE, *adj.* Onbuygbaer.
INDÉCOMPOSABLE, *adj.* Onontbindbaer.
INDÉCROTTABLE, *adj.* Onafschrobbelyk.
INDÉFECTIBILITÉ, *f.* Onvergankelykheyd, duerzaemheyd, onfeylbaerheyd, *v.*
INDÉFECTIBLE, *adj.* Onvergankelyk, duerzaem, onfeylbaer.
INDÉFENDU, E, *adj.* Onverdedigd.
INDÉFENSABLE, *adj.* Onverdedigbaer.
INDÉFINI, E, *adj.* Onbepaeld.
INDÉFINIMENT, *adv.* Onbepaeldelyk, in het algemeen.
INDÉFINISSABLE, *adj.* Onbepaelbaer, onverklaerbaer, onbeschryfelyk.
INDÉHISCENCE, *f.* (t. de bot.). Onontluykbaerheyd, *v.*, het niet opengaen der zaeden, *o.*
INDÉHISCENT, E, *adj.* (bot.). Onontluykbaer.
INDÉLÉBILE, *adj.* Onuytwisschelyk.
INDÉLÉBILITÉ, *f.* Onuytwisschelykheyd, *v.*
INDÉLIBÉRÉ, E, *adj.* Onberaeden, onoverlegd, zonder overleg.
INDÉLICATESSE, *f.* Gebrek aen beleéfdheyd, *o.*
INDEMNÉ, *adj.* (pal.). Schadeloos. *Sortir* — *d'une affaire*. Schadeloos van eene zaek afkomen.
INDEMNISER, *v. a.* Vergoeden, onschadigen, schadeloos houden *of* stellen.
INDEMNITÉ, *f.* Schadeloosstelling, ontschadiging, *v.*
INDÉMONTRABLE, *adj.* Onbewyzbaer.
INDENTÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Tandeloos, ongetand, zonder tanden.
INDÉPENDAMMENT, *adv.* p. —*pandamant*. Onafhankelyk. — DE. Behalve, buyten.
INDÉPENDANCE, *f.* Onafhankelykheyd, *v.*
INDÉPENDANTS, *m. pl.* Independenten, onafhankelyken, *m. mv.*
INDÉPENDANT, E, *adj.* Onafhankelyk.
INDÉPENDANTISME, *m.* Sekte der independenten, *v.*
INDES (LES), *f. pl.* Indiën, *o.* — *orientales*. Oostindiën. — *occidentales*. Westindiën.
INDESTRUCTIBILITÉ, *f.* Onvernielbaerheyd, *v.*
INDESTRUCTIBLE, *adj.* Onvernielbaer.
INDÉTERMINATION, *f.* Besluyteloosheyd, onzekerheyd, onbepaeldheyd, *v.*
INDÉTERMINÉ, E, *adj.* Onbepaeld; besluyteloos, onzeker. (delyk.
INDÉTERMINÉMENT, *adv.* Onbepael-
INDEVINABLE, *adj.* Dat men niet raeden kan.
INDÉVOT, E, *adj.* et *s.* Ongodsdienstig, ongodvrugtig.
INDÉVOTEMENT, *adv.* Ongodsdienstiglyk, ongodvrugtiglyk.
INDÉVOTION, *f.* Ongodsdienstigheyd, ongodsvrugt, *v.*
INDEX, *m.* Tafel, *v.*, bladwyzer (van eenen boek), *m.*; lyst van boeken te Roomen, enz., verboóden, *v.*; wysvinger, *m.*
INDICATEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Die aenwyst, aentoont. —, *m.* Wysvinger, *m.*; deszelfs spier, *v.*
INDICATIF, *m.* (t. de gramm.). Aentoonende wyze, *v.*, indicativus, *m.*
INDICATIF, IVE, *adj.* Aentoonend, aenwyzend.
INDICATION, *f.* Aentooning, aenwyzing, *v.*; teeken, *o.*
INDICE, *m.* Teeken, bewys, blyk, *o.*; lyst van boeken te Roomen, enz., verboóden, *v.*
INDICIBLE, *adj.* (fam.). Onuytspreekelyk, onuytdrukkelyk.
INDICTION, *f.* Byeenroeping (eener kerkelyke vergadering), *v.* —, PÉRIODE DE QUINZE ANS. Tydkring van vyftien jaeren, *m.*, indictio, *v.*
INDICULE, *m.* Kleyn teeken, *o.*; wyzer, aentooner, *m.*
INDIEN, ENNE, *adj.* et *s.* p. —*di-ien*. Indiaensch. —, *m.* Indiaen, *m.* — *f.* Indiaensche, *v.*
INDIENNE, *f.* p. —*di-ène*. (toile peinte) Sits, geschilderd katoen, *o.*
INDIFFÉREMMENT, *adv.* p. —*différamant*. Onverschilliglyk; zonder onderscheyd.
INDIFFÉRENCE, *f.* Onverschilligheyd *v.*
INDIFFÉRENT, E, *adj.* et *s.* Onverschillig, ongevoelig.
INDIGÉNAT, *m.* Inboórlingschap, inboórlingsrecht, *o.*
INDIGENCE, *f.* p. —*jance*. Behoeftigheyd, groote armoede, *v.*, nood, *m.*, nooddruft, *m.* en *v.*
INDIGÈNE, *adj.* et *s.* Inlandsch. —, *m.* Inlander, inboórling, *m.* —, *f.* Inlandsche, *v.*
INDIGENT, E, *adj.* et *s.* Behoeftig, nooddruftig, noodlydend, arm.
INDIGESTE, *adj.* p. —*jes*—. Onverteêrbaer, onverteêrlyk, onverdouwelyk. —, (fig.). Ruw, onordelyk.
INDIGESTION, *f.* Onverteêrbaerheyd, onverteêring, verteêrloosheyd, *v.*
INDIGÈTE, *m.* (antiq.). Held, halfgod, *m.*

Digitized by Google

INDIGNATION, *f.* p. — *di-gnacion.* Verontweêrdiging, gramschap, *v.*
INDIGNE, *adj.* et *s.* Onweêrdig, niet weêrdig; schandelyk, smaedelyk, haetelyk, snood; onbetaemelyk, dat niet past.
INDIGNEMENT, *adv.* Onweêrdiglyk, smaedelyk, schandelyk.
INDIGNER, *v. a.* Verontweêrdigen, vergrammen, vertoórnen. S'—. Zich verontweêrdigen, zich vergrammen.
INDIGNITÉ, *f.* Onweêrdigheyd; gronwelykheyd, smoodheyd, *v.;* hoon, smaed, *m.*
INDIGO, *m.* Indigoplant, *v.;* indigo, *m.*
INDIGOTERIE, *f.* Indigobereydery, *v.*
INDIGOTIER, *m.* p. —*tié.* Indigoboom; ook indigobereyder, *m.*
* INDIJLIGENT, E, *adj.* Onvlytig, luy.
INDIQUER, *v. a.* p. —*ker.* Aenwyzen, aentoonen; bestemmen, vaststellen, beroepen.
INDIRE, *m.* (t. de féod.). Recht om den leencyns te verdubbelen, *o.*
INDIRECT, E, *adj.* Zydelingsch, wat niet regt toe, maer middellyk gebeurt; heymelyk, verborgen.
INDIRECTEMENT, *adv.* Zydelings, onmiddelyk, van ter zyden, heymelyk.
INDISCRÈNABLE, *adj.* Ononderscheydbaer.
INDISCIPLINABLE, *adj.* p. *indici*—. Onbandig.
INDISCIPLINE, *f.* Tugteloosheyd, *v.*
INDISCIPLINÉ, E, *adj.* Tugteloos.
INDISCRET, ÈTE, *adj.* et *s.* p. —*krè.* Onbescheyden, onbedagtzaem, onbezonnen, onvoórzigtig; praetagtig, die geen geheym zwygen kan.
INDISCRÈTEMENT, *adv.* Onbescheydenlyk, onbedagtelyk.
INDISCRÉTION, *f.* Onbescheydenheyd, onbedagtheyd, onbezonnenheyd, onvoórzigtigheyd, *v.*
INDISPENSABLE, *adj.* p. —*pança*—. Onnaelaetelyk, onvermydelyk, onverzuymelyk.
INDISPENSABLEMENT, *adv.* Onnaelaetelyk, onvermydelyk, onverzuymelyk, noodzaekelyk.
INDISPONIBLE, *adj.* (t. de pal.). Onbeschikbaer.
INDISPOSÉ, E, *adj.* Onpasselyk, ongesteld, niet wel te pas. —, (fig.). Misnoegd, kwaed, gestoord.
INDISPOSER, *v. a.* Onpasselyk maeken. —, (fig.). Ongunstig maeken, misnoegd maeken; boos maeken.
INDISPOSITION, *f.* Onpasselykheyd, *v.* —, (fig.). Misnoegen, *o.*, misnoegdheyd, *v.*
INDISPUTABLE, *adj.* Onbetwistbaer, ontegenzeggelyk.
INDISPUTABLEMENT, *adv.* Onbetwistelyk, op eene onbetwistbaere, ontegenzeggelyke wyze.
INDISSOLUBILITÉ, *f.* p. —*diçô*—. Onontbindbaerheyd, onoplosselykheyd *v.*
INDISSOLUBLE, *adj.* Onontbindbaer, onoplosselyk.
INDISSOLUBLEMENT, *adv.* Onoplosselyk, op eene onoplosselyke, onscheydbaere, onverbreékbaere wyze.
INDISTINCT, E, *adj.* Onduydelyk, verward, niet onderscheyden.
INDISTINCTEMENT, *adv.* Onduydelyk, verwardelyk, niet onderscheydenlyk; zonder onderscheyd.
INDIVIDU, *m.* Byzonderling, *m.*, ondeelbaer weêzen, *o.*
INDIVIDUALISATION, *f.* Afzonderlyke beschouwing, *v.*
INDIVIDUALISER, *v. a.* Afzonderlyk beschouwen.
INDIVIDUALITÉ, *f.* Weêzenheyd, *v.*
INDIVIDUEL, ELLE, *adj.* p. —*èle.* Persoonlyk, byzonder.
INDIVIDUELLEMENT, *adv.* Afzonderlyk, in het byzonder.
INDIVIS, E, *adj.* (prat.). Onverdeeld; in het gemeen.
INDIVISÉ, E, *adj.* Onverdeeld.
INDIVISIBILITÉ, *f.* Ondeelbaerheyd, *v.*
INDIVISIBLE, *adj.* Ondeelbaer, onverdeelbaer.
INDIVISIBLEMENT, *adv.* Ondeelbaerlyk, op eene ondeelbaere wyze.
INDIVISION, *f.* Onverdeeldheyd, *v.*
IN-DIX-HUIT, *m.* Boek in achttienen, *m.* en *o.* (zaem.
INDOCILE, *adj.* Onleerzaem, onbuyg-
INDOCILITÉ, *f.* Onleerzaemheyd, onbuygzaemheyd, *v.*
INDOLEMMENT, *adv.* p. —*lamant.* Ongevoeliglyk, onagtzaemlyk, op eene ongevoelige, zorgelooze wyze.
INDOLENCE, *f.* p. —*lan*—. Ongevoeligheyd, onagtzaemheyd, zorgeloosheyd, *v.*
INDOLENT, E, *adj.* et *s.* Ongevoelig, onagtzaem, zorgeloos. — (t. de méd.). Gevoelloos.
INDOMPTABLE, *adj.* Ontembaer, ontemmelyk, onbedwingelyk.
INDOMPTÉ, E, *adj.* p. —*donté.* Ongetemd, onbedwongen, onbeteugeld.
INDOU, *m.* Indiaen, *m.* (en *o.*
IN-DOUZE, *m.* Boek in twaelven, *m.*
INDU, E, *adj.* Onbehoorlyk, ongelegen. *Heure* —*e.* Onbehoorlyke uer. *Temps* —. Ongelegener tyd.
INDUBITABLE, *adj.* Ontwyfelbaer, zeker, gewis, vast.
INDUBITABLEMENT, *adv.* Ontwyfelbaer, zekerlyk, zonder twyfel.
INDUCTION, *f.* Aendryving, aenporring, *v.;* gevolg, *o.*, gevolgtrekking, *v.*, beslnyt, *o.;* optelling, *v.*
INDUIRE, *v. a.* Aendryven, aenporren. — *en erreur.* Verleyden, tot doóling brengen. — *en tentation.* In bekoóring doen vallen. —, INFÉRER. Besluyten, gevolg trekken.
INDULGEMMENT, *adv.* p. —*jamant.* Toegeévend, toegeéflyk, inschikkelyk.
INDULGENCE, *f.* p. —*jance.* Toegeévendheyd, *v. Traiter q. q. avec* —. Iemand met toegeévendheyd behandelen. —, PARDON. Aflaet, *m.* — *plénière.* Vollen aflaet. *Gagner les* —*s.* Den aflaet verdienen.
INDULGENT, E, *adj.* p. —*jant.* Toegeévend.
INDULT, *m.* Pauselyken gunstbrief; ook tol op de americaensche goederen (in Spanjen), *m.*
INDULTAIRE, *m.* p. —*tère.* Die met eenen pauselyken gunstbrief voórzien is.
INDÛMENT, *adv.* (t. de prat.). Onbehoorlyk, onbillyk, op eene onbehoorlyke *of* onbillyke wyze.
INDURATION, *f.* (t. de chir.). Verharding, *v.*
INDUSTRIE, *f.* Nyverheyd, neêrstigheyd, vlyt, konstvlyt, *v.;* vernuft, *o.*, vernuftigheyd, schranderheyd, behendigheyd, *v. Chevalier d'*—. Gelukzoeker, gauwdief (vooral in het spel); eenen die doór behendigheyd en ongeoórloofde konstgreépen *of* bedrog zyn bestaen weêt te krygen, *m.*
INDUSTRIEL, ELLE, *adj.* Doór nyverheyd, vlyt voortgebragt *of* verkreégen.
INDUSTRIEUSEMENT, *adv.* Schranderlyk, vernuftiglyk, vlytiglyk, neêrstiglyk.
INDUSTRIEUX, EUSE, *adj.* Schrander, vernuftig, vlytig, kunstig, behendig.
INDUTS, *m. pl.* Geestelyken die den diaken en subdiaken helpen, *m. mv.*
INÉBRANLABLE, *adj.* Onbeweégelyk, onverzettelyk, onwankelbaer.
INÉBRANLABLEMENT, *adv.* Onverzettelyk, onwankelbaer. (gedrukt.
INÉDIT, E, *adj.* Onuytgegeéven, on-
INEFFABILITÉ, *f.* p. *inéfa*—. Onuytspreékelykheyd, *v.*
INEFFABLE, *adj.* Onuytspreékelyk.
INEFFAÇABLE, *adj.* Onuytwisschelyk.
INEFFECTIF, IVE, *adj.* Kragteloos, zonder werking.
INEFFICACE, *adj.* p. *i-néfi*—. Kragteloos, vrugteloos, onvermogend.
INEFFICACITÉ, *f.* Kragteloosheyd, onvermogendheyd, *v.*
INÉGAL, E, *adj.* Ongelyk, oneffen, hobbelig. —, (fig.). Veranderlyk, ongestadig, wispeltuerig.
INÉGALEMENT, *adv.* Ongelyk; (fig.) ongestadiglyk, wispeltuerig.
INÉGALITÉ, *f.* Ongelykheyd, oneffenheyd, hobbeligheyd; (fig.) veranderlykheyd, ongestadigheyd, wispeltuerigheyd, *v.*
INÉLÉGAMMENT, *adv.* p. —*gamant.* Onsierlyk.
INÉLÉGANCE, *f.* Onsierlykheyd, *v.*
INÉLÉGANT, E, *adj.* Onsierlyk; niet fracy. (heyd, *v.*
INÉLIGIBILITÉ, *f.* Onverkiesbaer-
INÉLIGIBLE, *adj.* Onverkiesbaer.
* INÉLOQUENT, E, *adj.* p. —*kant.* Onwelspreékend.
INÉNARRABLE, *adj.* Onvertelbaer, onverhaelbaer.
INEPTE, *adj.* Onbekwaem; ongerymd, ongeschikt.
INEPTIE, *f.* Ongerymdheyd, ongeschiktheyd, *v.*
INÉPUISABLE, *adj.* Onuytputtelyk, onuytputbaer.
INÉQUILATÈRE, *adj.* (t. de bot.). Ongelykzydig.
INÉQUIVALVE, *adj.* (t. de bot.). Ongelykklappig.
INERMÉ, *adj.* (t. de bot.). Doórnloos.
INERTE, *adj.* Onwerkzaem, werkeloos, traeg.
INERTIE, *f.* p. —*cie.* Onwerkzaemheyd, werkeloosheyd, traegheyd, *v.*
INÉRUDIT, E, *adj.* Ongeleerd.
INESPÉRÉ, E, *adj.* Onverhoópt.
INESPÉRÉMENT, *adv.* Onverhoópt, buyten verwagting.
INESTIMABLE, *adj.* Onweêrdeérlyk, onschatbaer.
INÉTENDU, E, *adj.* Onuytgestrekt, onuytgebreyd.
INÉVIDENT, E, *adj.* Onduydelyk, niet klaerblykelyk.
INÉVITABLE, *adj.* Onvermydelyk.
INÉVITABLEMENT, *adv.* Onvermydelyk, op eene onvermydelyke wyze.
INEXACT, E, *adv.* p. —*ègzakt.* Onnauwkeurig. (heyd, *v.*
INEXACTITÚDE, *f.* Onnauwkeurig-
INEXCUSABLE, *adj.* p. —*ékskusa*—. Onverschoonlyk, onverontwoórdelyk.
INEXÉCUTABLE, *adj.* Onuytvoerbaer, onuytvoerlyk, ondoenlyk.
INEXÉCUTION, *f.* p. *i-nègzékucion.* Onuytvoering, onuytvoerlykheyd, *v.*
INEXERCÉ, E, *adj.* Ongeoefend.
INEXISTENCE, *f.* p. —*ègzistan*—. Onweêzenlykheyd, *v.*
INEXORABLE, *adj.* p. —*ègzo*—. Onverbiddelyk, onverzettelyk, onbeweégelyk.
INEXORABLEMENT, *adv.* Onverbiddelyk, op eene onverbiddelyke wyze.
INÉXPÉRIENCE, *f.* p. —*ékspériance.* Onervaerenheyd, onbedreévenheyd, *v.*
INEXPÉRIMENTÉ, E, *adj.* p. —*ékspériman*—. Onervaeren, onbedreéven.
INEXPIABLE, *adj.* Onuytwisschelyk, onverzoenbaer.
INEXPLICABLE, *adj.* Onuytleggelyk, onverklaerbaer, onoplosselyk.
INEXPRIMABLE, *adj.* Onuytdrukkelyk, onuytspreékelyk.
INEXPUGNABLE, *adj.* p. —*ékspugnable.* Onwinbaer, onwinnelyk.
INEXTINGUIBILITÉ, *f.* p. —*ègztin*—. Onuytblusschelykheyd, *v.*
INEXTINGUIBLE, *adj.* Onuytblusschelyk.
INEXTRICABLE, *adj.* p. —*èkstrika*—. Onuytkomelyk, verward.
INFAILLIBILITÉ, *f.* Onfeylbaerheyd, *v.*
INFAILLIBLE, *adj.* Onfeylbaer.
INFAILLIBLEMENT, *adv.* Onfeylbaer, op eene zekere wyze. (doenlyk.
INFAISABLE, *adj* p. —*fèsa*—. On-

Digitized by Google

INFAMANT, E, *adj.* Eerschendend, onteerend, eerroovend.
INFAMATION, *f.* Onteering, eerrooving, schandvlek, *v.*
INFÂME, *adj.* et *s.* Eerloos, oneerlyk; schandelyk, haetelyk. —, (fam.). Vuyl, morsig.
INFAMIE, *f.* Schande, schandvlek, eerlooshеyd, oneer; schanddaed, *v.*
INFANT, E, *s. m.* et *f.* Infant, *m.*; infante, *v.*; dus worden de kinderen der koningen van Spanjen en Portugael genoemd, uytgezonderd den oudsten zoön.
INFANTERIE, *f.* Voetvolk, *o.*, infantery, *v.*
INFANTICIDE, *m.* Kindermoord, *v.*; kindermoorder, *m.*
INFATIGABILITÉ, *f.* Onvermoeyelykheyd, *v.*
INFATIGABLE, *adj.* Onvermoeyd, onvermoeyelyk. (lyk.
INFATIGABLEMENT, *adv.* Onvermoeye-
INFATUATION, *f.* Verzotheyd, voôringenomenheyd, *v.*; dwaes voôroôrdeel, *o.*
INFATUER, *v. a.* Verzotten, voôrinneémen. S'—. Verzot zyn op, ingenomen zyn met....
INFÉCOND, E, *adj.* Onvrugtbaer.
INFÉCONDITÉ, *f.* Onvrugtbaerheyd, *v.*
INFECT, E, *adj.* Stinkend, besmet, stinkende.
INFECTER, *v. a.* Besmetten; (fig.) bederven.
INFECTION, *f.* Stank, *m.*; besmettelykheyd, besmetting, *v.*
* **INFÉLICITÉ**, *f.* Ongelukzaligheyd, *v.*, ongeluk, *o.*
INFÉODATION, *f.* Beleening, *v.*; het geéven van eenig leengoed, *o.*
INFÉODER, *v. a.* Beleenen, in leenbezitting geéven.
INFÈRE, *adj.* (t. de bot.). Beneden.
INFÉRER, *v. a.* Besluyten, gevolg trekken, opmaeken.
INFÉRIEUR, E, *adj.* Onder, onderste, neder, laeger, laegste; minder, geringer. —, *m.* Ondergeschikten, onderhoorigen, *m.*
INFÉRIEUREMENT, *adv.* Laeger, geringer, slegter, op eene mindere wyze.
INFÉRIORITÉ, *f.* Minderheyd, onderhoorigheyd, *v.*
INFERNAL, E, *adj.* Helsch. *Pierre —e.* Duyvelssteen, *m.*
INFERTILE, *adj.* Onvrugtbaer.
INFERTILITÉ, *f.* Onvrugtbaerheyd, *v.*
INFESTER, *v. a.* Verwoesten, afloopen, onveylig maeken; plaegen, kwellen, verontrusten.
INFEUILLÉ, *adj.* (t. de bot.). Blanderloos.
INFIBULATION, *f.* Toegesping, *v.*
INFIBULER, *v. a.* Toegespen.
INFIDÈLE, *adj.* et *s.* Ontrouw, ongetrouw, trouweloos; ongeloovig. *Récit —.* Ongetrouw verhael. *Ami —.* Trouweloozen vriend. *Les —s.* De ongeloovigen. —, Inexact. Onnauwkeurig, onwaeragtig. *Mémoire —.* Zwak geheugen, *o.*
INFIDÈLEMENT, *adv.* Ongetrouwelyk, trouwelooslyk.
INFIDÉLITÉ, *f.* Ontrouw, ongetrouwheyd, trouwelooshеyd; ongeloovigheyd, *v.*
INFILTRATION, *f.* Doôrzyging, *v.*
INFILTRER (S'), *v. pr.* Doôrzygen.
* **INFIME**, *adj.* Laegste, geringste.
INFINI, E, *adj.* et *s.* Oneyndig, eyndeloos; ontelbaer. —, *m.* Het oneyndige, *o.* *A l'—.* Oneyndiglyk, zonder eynde, in het oneyndige.
INFINIMENT, *adv.* Oneyndiglyk, zonder eynde; ten uyterste, ten hoogste, zeer veél.
INFINITÉ, *f.* Oneyndigheyd, eyndelooshеyd, *v.*; oneyndig getal, *o.*
INFINITÉSIMAL, E, *adj. Calcul —.* Oprekening der oneyndige kleyne gedeelten (van eenige grootheyd), *v.*
INFINITÉSIME, *s. m.* et *adj. f. Partie —.* Oneyndelyk kleyn gedeelte, *o.*
INFINITIF, *m.* (t. de gramm.). Onbepaelde wyze, *v.*, infinitivus, *m.*
INFIRMATIF, IVE, *adj.* (t. de pal.). Vernietigend, te niet doende.
INFIRME, *adj.* et *s.* Zickelyk, ongezond. —, (fig.). Zwak, kragteloos, broos.
INFIRMER, *v. a.* (pal.). Vernietigen, kragteloos maeken.
INFIRMERIE, *f.* Ziekenhuys, *o.*, ziekenkamer, ziekenzael, *v.*
INFIRMIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Ziekendiender, *m.*; ziekendienster, *v.*
INFIRMITÉ, *f.* Ziekelykheyd, ongezondheyd, *v.* —, (fig.). Zwakheyd, broosheyd, *v.*, gebrek, *o.*
INFIXER, *v. a.* Inhegten.
INFLAMMABILITÉ, *f.* Ontvlambaerheyd, *v.*
INFLAMMABLE, *adj.* Ontvlambaer. Zèle — (fig.). Vuerigen iever, *m.*
INFLAMMATION, *f.* Ontsteeking, vuerigheyd, *v.*, brand, *m.*
INFLAMMATOIRE, *adj.* p. *—flamatoare.* Ontsteékend.
INFLÉCHI, E, *adj.* (t. de bot.). Binnenwaerts geboôgen.
INFLEXIBILITÉ, *f.* p. *—flèkci—.* Onbuygzaemheyd; (fig.) onverzettelykheyd, onverbiddelykheyd, *v.*
INFLEXIBLE, *adj.* Onbuygzaem; (fig.) onverzettelyk, onverbiddelyk, onbeweégelyk.
INFLEXIBLEMENT, *adv.* Onverzettelyk, onverbiddelyk, onbeweégelyk.
INFLEXION, *f.* Buyging, *v.* — *de corps, de voix.* Buyging des lichaems, der stem.
INFLICTIF, IVE, *adj. Peine —ive.* Lyfstraf, *v.* (straf), *v.*
INFLICTION, *f.* Oplegging (eener lyf-
INFLIGER, *v. a.* Opleggen. — *une peine.* Eene lyfstraf opleggen.
INFLORESCENCE, *f.* (bot.). Bloeywyze, *v.*, bloemenstand, *m.* (king, *v.*
INFLUENCE, *f.* Invloed, *m.*, wer-
INFLUENCER, *v. a.* Invloed hebben, doôr invloed werken.
INFLUENT, E, *adj.* Invloed hebbende.
INFLUER, *v. a.* Doen invloeyen. —, *v. n.* Invloeyen, invloed hebben.
IN-FOLIO, *m. Livre —.* Foliant, *m.*, boek in folio, *m.* en *o.*
INFORMATION, *f.* Bevraeging, *v.*, onderzoek, *o.*
INFORME, *adj.* Vormeloos, wanschapen, misstaltig, onvolkomen.
INFORMÉ, *m. voyez* Information.
INFORMER, *v. a.* Berigten, onderrigten, verwittigen, kennis geéven. *Il m'en a informé.* Hy heeft er my van berigt. —, *v. n.* et *pr.* Onderzoeken, bevraegen, ondervraegen, verneémen, onderzoek doen. *S'— de la vérité, de q. c.* Naer de waerheyd, naer iets onderzoek doen. *Je m'en suis informé à plusieurs personnes.* Ik heb by verscheydene persoonen daernaer vernomen, onderzoek gedaen.
INFORTIAT, *m.* Tweede deel der pandekten, *o.*
INFORTUNE, *f.* Ongeluk, *o.*, tegenspoed, rampspoed, *m.*
INFORTUNÉ, E, *adj.* et *s.* Ongelukkig; rampspoedig, rampzalig.
INFRACTEUR, *m.* Overtreéder, verbreéker, schender, *m.*
INFRACTION, *f.* p. *—kcion.* Overtreéding, verbreékiug, schending, inbreuk, *v.*
INFRÉQUENTÉ, E, *adj.* p. *—kan—.* Onbezogt.
INFRUCTUEUSEMENT, *adv.* Vrugteloos, zonder vrugt, te vergeéfs.
INFRUCTUEUX, EUSE, *adj.* Onvrugtbaer; (fig.) vrugteloos, vergeefsch.
INFUNDIBULÉ, E, **INFUNDIBULIFORME**, *adj.* p. *infon—.* (t. de bot.). Tregtervormig.
INFUS, E, *adj.* p. *—fu, —ze.* Ingestort, ingeschapen. *Sagesse —e.* Ingeschapene wysheyd, *v.* *Science —e.* Ingestorte weetenschap, *v.*
INFUSER, *v. a.* Te weeken zetten, doôrweeken, doen doôrtrekken.
INFUSIBLE, *adj.* Onsmeltbaer.
INFUSION, *f.* Doôrweeking, *v.*; trekzel, *o.* —, (fig.). Don surnaturel. Instorting, ingeéving, *v.* — (chir.). Inspuyting, *v.*
INGAMBE, *adj.* (fam.). Vlug, ligt op de beenen.
* **INGÉNÉRABLE**, *adj.* Dat niet kan voortgeteeld worden.
INGÉNIER (S'), *v. pr.* Een middel verzinnen.
INGÉNIEUR, *m.* Vestingbouwer, krygbouwkundigen, *m.*
INGÉNIEUSEMENT, *adv.* Schranderlyk, vernuftiglyk, kunstiglyk.
INGÉNIEUX, EUSE, *adj.* Schrander, vernuftig, snedig, kunstig.
INGÉNU, E, *adj.* Openhertig, oprecht, eenvoudig, roudborstig; vrygeboôren.
INGÉNUITÉ, *f.* Openhertigheyd, opregtheyd, eenvoudigheyd, *v.*
INGÉNUMENT, *adv.* Openhertiglyk, opregtelyk, eenvoudiglyk, onbevimpeld.
INGÉRER (S'), *v. pr.* Zich bemoeyen, zich inmengen, zich met iets onverzogt bemoeyen; onderwinden, zich aenmaetigen.
INGRAT, E, *adj.* et *s.* Ondankbaer; onvrugtbaer; vrugteloos, vergeéfsch.
* **INGRATEMENT**, *adv.* Ondankbaerlyk.
INGRATITUDE, *f.* Ondankbaerheyd, *v.*
INGRÉDIENT, *m.* p. *—diant.* Inmengsel, bestanddeel, *o.*
INGRIE, *f.* (province). Ingermerland, *o.*
INGUÉRISSABLE, *adj.* p. *—guérica—.* Ongeneésly k.
INGUINAL, E, *adj.* Van de lies, van de eechenis.
INHABILE, *adj.* p. *i-na—.* Onbekwaem, onbevoegd.
INHABILÉTÉ, *f.* Onbekwaemheyd, onbehendigheyd, *v.*
INHABILITÉ, *f.* (t. de droit). Onbevoegdheyd, onbekwaemheyd, *v.*
INHABITABLE, *adj.* Onbewoonbaer.
INHABITÉ, E, *adj.* Onbewoond.
INHABITUDE, *f.* Ongewoonte, *v.*, ongebruyk, *o.*
INHÉRENCE, *f.* Inkleéving, aenkleéving, *v.* (kleévend.
INHÉRENT, E, *adj.* Inkleévend, aen-
INHIBER, *v. a.* (pal.). Gerechtelyk verbieden.
INHIBITION, *f.* (pal.). Gerechtelyk verbod, *o.*
INHIBITOIRE, *adj.* p. *—toare.* (pal.). Verbiedend. (geéerd.
INHONORÉ, E, *adj.* p. *i-no—.* On-
INHOSPITALIER, ÈRE, *adj.* p. *i-nos—.* Onherbergzaem, ongastvry; onvriendelyk jegens vremdelingen.
INHOSPITALITÉ, *f.* Onherbergzaemheyd, ongastvryheyd, *v.*
INHUMAIN, E, p. *i-numin*, —ène. Onmenschelyk, vreed, barbaersch.
INHUMAINEMENT, *adv.* Onmenschelyk, vreedelyk.
INHUMANITÉ, *f.* Onmenschelykheyd, vreedheyd, *v.*
INHUMATION, *f.* p. *i-numacion.* Begraefnis, begraeving, *v.*
INHUMER, *v. a.* Begraeven, ter aerde bestellen.
INIMAGINABLE, *adj.* Onbedenkelyk, onbegrypelyk.
INIMITABLE, *adj.* Onnavolgelyk, onnadoenlyk.
INIMITIÉ, *f.* Vyandschap, *v.*, haet, *m.*
ININTELLIGIBILITÉ, *f.* Onverstaenbaerheyd, *v.*
ININTELLIGIBLE, *adj.* Onverstaenbaer; onverstaenlyk.
INIQUE, *adj.* Onrechtveerdig, onrechtig, onbillyk.

Digitized by Google

INIQUEMENT, *adv.* Onrechtveêrdiglyk.
INIQUITÉ, *f.* p. *i-nikité.* Onrechtveêrdigheyd, ongerechtigheyd, onbillykheyd, *v.* —, Péché. Zonde, ondeugendheyd, ondeugd, *v.*
INITIAL, E, *adj.* au pl. m. *initials.* Eerste, voórste. *Lettre —e.* Eerste letter van een woórd.
INITIATIF, IVE, *adj.* Het recht van voórdragt geévende *of* laetende.
INITIATION, *f.* p. *i-niciacion.* Toelaeting; inwyding; inlyving, *v.*
INITIATIVE, *f.* Recht van voórdragt, *o.*
INITIÉ, E, *adj.* et *s.* p. *i-nicié.* Ingewyd, ingelyfd. —, *m.* Ingewyden, *m.* —, *f.* Ingewyde, *v.*
INITIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Inwyden, inleyden, inlyven, aenneémen, toelaeten. Être initié à *ou* dans une science (fig.). In de grondbeginselen van eene weêtenschap bedreéven zyn.
INJECTER, *v. a.* (t. de méd.). Inspuyten.
INJECTION, *f.* p. —*kcion.* Inspuyting, *v.*; spuytgeneésmiddel, *o.*
INJONCTION, *f.* Gerechtelyk bevel, gebod, *o.*
* INJUDICIEUX, EUSE, *adj.* Onoórdeelkundig.
INJURE, *f.* Beledeiging, schelding, lastering, *v.*, smaed, *m.*; ongelyk; schelwoórd, *o. C'est une — irréparable.* Het is eene onherstelbaere lastering. *Pardonner l'—.* Het ongelyk vergeéven. *Faire une — à q. q.* Iemand smaed aendoen. *Dire des —s à q. q.* Iemand uytschelden. L'—, les —s du temps (fig.). De guerheyd, *v.*, de ongemakken van het weêrd.
INJURIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Schelden, uytschelden, beledeigen, beschimpen, smaeden.
INJURIEUSEMENT, *adv.* Smaedelyk, smaedeiglyk, beledigend.
INJURIEUX, EUSE, *adj.* Smaedelyk, beledigend.
INJUSTE, *adj.* et *s.* Onrechtveêrdig, onrechtig, ongerechtig, onbillyk. —, *m.* Het onrechtveêrdige, het onbillyke, *o.* —, Personne injuste. Onrechtveêrdigen, *m.*
INJUSTEMENT, *adv.* Onrechtveêrdiglyk, ongerechtiglyk, onbillyk, op eene onrechtveêrdige wyze.
INJUSTICE, *f.* Onrechtveêrdigheyd, ongerechtigheyd, onbillykheyd, *v.*, onrecht, *o.*
INLISIBLE, *adj.* Onleésbaer, onleéslyk.
INNAVIGABLE, *adj.* Onbevaerbaer.
INNÉ, *adj.* Aengeboóren, ingeboóren, ingeschapen.
INNOCEMMENT, *adv.* p. *i-noçammant.* Onschuldiglyk, op eene onschuldige wyze; zonder erg; eenvouldiglyk; onnoozellyk.
INNOCENCE, *f.* p. *i-noçance.* Onschuld, onschuldigheyd, onnoozelheyd; eenvouldigheyd, *v.*
INNOCENT, E, *adj.* et *s.* p. *i-noçant.* Onnoozel, onschuldig, schuldeloos; eenvouldig. *Il fut absous et reconnu —.* Hy wierd vrygesproken en voór onschuldig verklaerd. —, Qui ne nuit point. Onschadelyk. *Remède —.* Onschadelyk, eenvouldig geneésmiddel. —, Pur et candide. Onschuldig, onnoozel, zuyver. *Mener une vie —e.* Een onschuldig, eenvouldig leven leyden. —, *m.* Onschuldigen, *m.* —, Simple. Onnoozelen bloed, *m.* Les —s. De onnoozele kinderen, *o. mv.* Fourbe d'—s. Taert van pas geboóréne duyven.
INNOCENTER, *v. a.* Onnoozel *of* onschuldig verklaeren; vryspreéken.
INNOMBRABLE, *adj.* Ontallyk, ontelbaer, talloos. (talloos.
INNOMBRABLEMENT, *adv.* Ontelbaer,
INNOMÉ, E, *adj. Contrat —.* Onbenoemd verdrag, verdrag zonder beboorlyk schrift, *o.*
INNOMINABLE, *adj.* Onnoembaer.
INNOMINÉS, *adj. m. pl. Os —.* De naemlooze beenen.

INNOVATEUR, *m. voyez* Novateur.
INNOVATION, *f.* p. *in-novacion.* Nieuwigheyd, *v.*
INNOVER, *v. a.* et *n.* Nieuwigheden invoeren.
INNUMÉRABLE, *adj. voy.* Innombrable.
INO, *m.* Soórt van dagkapel, *v.*
* INOBÉISSANCE, *f.* Ongehoorzaemheyd, *v.*
INOBSERVANCE, INOBSERVATION, *f.* Overtreéding, niet nakoming, *v.*
INOCCUPÉ, E, *adj.* p. *i-nokupé.* Ledig, zonder bezigheyd.
IN-OCTAVO, *m.* Boek in achten, boek in-octavo, *m.* en *o.*
INOCULATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Inenter, *m.*; inentster, *v.*
INOCULATION, *f.* Inenting, *v.*
INOCULER, *v. a.* Inenten, inoculeéren.
INOCULISTE, *m.* Aenhanger *of* goedkeurder van de inenting, *m.*
INODORE, *adj.* Reukeloos, zonder renk.
INOFFENSIF, IVE, *adj.* p. *i-nofancif.* Die *of* dat niet beledigt.
INOFFICIEUX, EUSE, *adj.* Onbillyk, zonder grond. *Testament —.* Uytersten wil, testament, waerby rechtmaetige erfgenaemen onterfd worden.
INOFFICIOSITÉ, *f.* (t. de prat.). Onbillyke onterving, *v.*
INONDATION, *f.* Overstrooming, overvloeying, *v.*, watervloed, *m.* —, (fig.). Overstrooming, *v.*, vyandelyken inval, *m.*
INONDÉ, E, *adj. Plantes —ées.* Planten die onder water groeyen, *v. mv. Lieux —s.* Overstroomde, onder water staende plaetsen.
INONDER, *v. a.* Overstroomen, overvloeyen. —, (fig.) Envahir. Overstroomen, bedekken. *La campagne est inondée de soldats.* Het land is van soldaeten overstroomd, het is vol soldaeten. (wagt.
INOPINÉ, E, *adj.* Onvoórzien, onver-
INOPINÉMENT, *adv.* Onvoórziens, onverwagts.
INORGANIQUE, *adj.* Onbearbeyd, onbewerkt; onbewerktuygd, onwerktuygelyk.
INORTHODOXIE, *f. voyez* Hétérodoxie.
INOSCULATION, *f. voyez* Anastomose.
INOUÏ, E, *adj.* Ongehoord.
IN-PACE, *m.* Gevangenis in sommige kloosters, *v.*
IN-PROMPTU. *voyez* Impromptu.
IN-QUARTO, *m.* Boek in vieren, boek in-quarto, *m.* en *o.*
INQUIET, ÈTE, *adj. p. inkiè—.* Onrustig, ongerust, bezorgd.
INQUIÉTANT, E, *adj.* p. *inkié—.* Ontrustend, onrust veroorzackend, verontrustend, stoorend.
INQUIÉTER, *v. a.* p. *inkiéter.* Ontrusten, verontrusten, stooren, bekommeren. *S'—.* Zich ontrusten, verontrusten, bekommeren *of* stooren.
INQUIÉTUDE, *f.* Onrust, onrustigheyd, ongerustheyd, bekommering, *v.* —s aux jambes. Kroveling (in de beenen), *v.*
INQUISITEUR, *m.* Geloofsonderzoeker, ketterrechter, *m.*
INQUISITION, *f.* p. *inkisicion.* (peu usité). Onderzoek, *o.*, navorsching, *v.* Tribunal ecclésiastique. Geloofsonderzoek, *o.*, geestelyke rechtbank, inquisitie, *v.*
INSAISISSABLE, *adj.* p. *incésiçable.* Onbeslagbaer, dat (by recht) niet kan in beslag genomen worden.
INSALUBRE, *adj.* Ongezond.
INSALUBRITÉ, *f.* Ongezondheyd (der locht), *v.*
INSATIABILITÉ, *f.* p. *inçaci—.* Onverzaedelykheyd, *v.* — de gloire (fig.). Onverzaedelyke begeêrte naer roem, *v.*
INSATIABLE, *adj.* Onverzaedelyk, onverzaedbaer. (delyk.
INSATIABLEMENT, *adv.* Onverzae-

INSCIEMMENT, *adv.* p. *inciamant.* Onweétende, onweétens.
* INSCIENCE, *f.* p. *inciance.* Onkunde, onweétendheyd, *v.*
INSCRIPTION, *f.* Opschrift, omschrift, byschrift, *o.*, inschryving, *v.* — en faux (pal.). Gerechtelyke betuyging tegen een valsch geschrift, *v.*
INSCRIRE, *v. a.* (word geconj. als *écrire*). Opschryven, inschryven, inteekenen. —* (t. de géom.). Inschryven. *S'—.* Zynen naem inschryven, zich inschryven. S'— en faux contre une pièce (pal.). Een geschrift als valsch verwerpen.
INSCRUTABLE, *adj.* Ondoórgrondelyk, onnaspeurlyk.
INSÇU. *voyez* Insu.
INSECTE, *m.* Gekorven *of* bloedeloos diertje, insekt, *o.*
INSECTIVORE, *adj.* Insekteneétend.
INSECTOLOGIE, *f.* Insektenleer, *v.*
IN-SEIZE, *m.* Boek in zestienen, *m.* en *o.*
INSENSÉ, E, *adj.* et *s.* p. *inçancé.* Onzinnig, uytzinnig, krankzinnig, zinneloos, dwaes. —, *m.* Uytzinnigen, dwaes, *m.*
INSENSIBILITÉ, *f.* Gevoelloosheyd, ongevoeligheyd, *v.*
INSENSIBLE, *adj.* et *s.* Gevoelloos; ongevoelig, onmeêdoogend, hard; onmerkbaer. —, *m.* Eenen voór liefde ongevoeligen, *m.*
INSENSIBLEMENT, *adv.* Ongevoeliglyk, ongemerkt, allengskens.
INSÉPARABILITÉ, *f.* Onscheydbaerheyd, onafscheydelykheyd, *v.*
INSÉPARABLE, *adj.* Onscheydbaer, onafscheydelyk.
INSÉPARABLEMENT, *adv.* Onscheydbaer, onafscheydelyk.
INSÉRER, *v. a.* Invoegen, insluyten, inschieten, inzetten, inlasschen, inlyven. *S'—.* Inschieten.
INSERMENTÉ, E, *adj.* p. *incerman—.* Onbeëedigd, die geenen eed heêft afgelegd.
INSERTION, *f.* p. *incercion.* Invoeging, inzetting, insluyting, inlassching; inlyving, *v.* — (t. de bot.). Vereeniging, verbinding, *v.*
INSÉSSION, *f.* p. *incécion.* (t. de méd.). Halfbad; zweetbad, *o.*
INSEXÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Geslachtloos.
INSIDIATEUR, TRICE, *adj.* et *s. m.* Laegenleggend, —, *m.* Laegenlegger, *m.*
INSIDIEUSEMENT, *adv.* Arglistiglyk.
INSIDIEUX, EUSE, *adj.* Arglistig.
INSIGNE, *adj.* et *s.* Uytsteékend, uytmuntend, uytneémend; groot. *Bonheur —.* Uytsteékend geluk. — *coquin.* Aertsschelm, *m.* —s, *m. pl.* Eertteekens, *o. mv.*
INSIGNIFIANCE, *f.* Onbeduydendheyd, *v.*
INSIGNIFIANT, E, *adj.* Onbeduydend, nietsbeduydend.
INSINUANT, E, *adj.* Innoémend, aentrekkelyk, bekoóriyk. *Air —.* Innoémend gelaet.
INSINUATIF, IVE, *adj.* Geschikt om iemands gunst te winnen.
INSINUATION, *f.* Indringing, ingeéving, inboezeming, *v.* —, (autrefois) Enregistrement. Inschryving, aenteekening, aenmelding aen de greffie, *v.*
INSINUER, *v. a.* Zagt insteéken. —, (fig.). Bybrengen, ingeéven, inboezemen, te verstaen geéven. —, (autrefois) Enregistrer (pal.). Inschryven, registreéren. S'—. Onbemerkt indringen. *L'air s'insinue dans le corps.* De locht dringt onbemerkt in het lichaem. *S'— dans les bonnes grâces de q. q.* Zich in iemands gunst indringen.
INSIPIDE, *adj.* Smaekeloos, onsmaekelyk. —, (fig.). Laf.
INSIPIDEMENT, *adv.* Laffelyk.
INSIPIDITÉ, *f.* Smaekeloosheyd; onsmaekelykheyd; (fig.) Lafheyd, *v.*

Digitized by Google

INSISTER, *v. n.* Aendringen, aenhouden. — *sur q. c.* Ergens op aendringen, op blyven staen, volherden.

INSOCIABILITÉ, *f.* Ongezelligheyd, misselykheyd, *v.*

INSOCIABLE, *adj.* Ongezellig, misselyk.

INSOCIAL, E, *adj.* Ongezellig.

INSOLATION, *f.* Stooving *of* warming door de straelen der zon.

INSOLEMMENT, *adv.* p. *incolamant.* Moedwilligyk, onbeschaemdelyk, onbeschoftelyk, stoutelyk, baldaedigyk.

INSOLENCE, *f.* Moedwil, *m.*, onbeschaemdheyd, onbeschoftheyd, stoutheyd, baldaedigheyd, *v.*

INSOLENT, E, *adj.* et *s.* Moedwillig, onbeschaemd, onbeschoft, stout, baldaedig; trotsch, hoogmoedig. —, *m.* Moedwilligen, *m.* —, *f.* Moedwillige, *v.*

INSOLER, *v. a.* In de zon te stooven *of* te trekken zetten.

INSOLITE, *adj.* Ongewoon.

INSOLUBILITÉ, *f.* Onoplosselykheyd; onontbindbaerheyd; onsmeltbaerheyd, *v.*

INSOLUBLE, *adj.* (chim.). Onsmeltbaer, onontbindbaer. —, (fig.). Onoplosbaer, onoplosselyk, dat niet kan opgelost *of* beantwoord worden.

INSOLVABILITÉ, *f.* Onvermogen om te betaelen, *o.*

INSOLVABLE, *adj.* Onvermogend om te betaelen, insolvent.

INSOMNIE, *f.* Slaepeloosheyd, *v.*

INSONDABLE, *adj.* Onpeylbaer.

INSOUCIANCE, *f.* Zorgeloosheyd, *v.*

INSOUCIANT, E, *adj.* Zorgeloos, onbekommerd.

INSOUMIS, E, *adj.* Ononderworpen, wederspannig.

INSOUTENABLE, *adj.* Onverdraegelyk; onverdedigbaer, onverdedigyk.

INSPECTER, *v. a.* Bezigtigen, het opzigt over iets hebben. (ger, *m.*

INSPECTEUR, *m.* Opziener, bezigti-

INSPECTION, *f.* Bezigtiging, *v.*; opzigt, toezigt, opzienerschap, *o.*

INSPIRATEUR, TRICE, *adj.* Ingeevend, inboezemend.

INSPIRATION, *f.* Inademing; inboezeming, ingeeving, inblaezing, aenraeding, *v.*

INSPIRER, *v. a.* Inademen; inboezemen, inblaezen, ingeeven.

INSTABILITÉ, *f.* Onstandvastigheyd, veranderlykheyd, wankelbaerheyd, onbestendigheyd, *v.*

INSTABLE, *adj.* Onstandvastig, onvast, onbestendig, veranderlyk, wankelbaer.

* **INSTABLEMENT**, *adv.* Onstandvastigyk, onbestendigyk, wankelbaer

INSTALLATION, *f.* p —*talacion.* Hulding, inhulding, plegtige instelling, *v.*

INSTALLER, *v. a.* Hulden, inhulden.

INSTAMMENT, *adv.* Vueriglyk, dringend.

INSTANCE, *f.* Rechtsvervolg, *o. Tribunal de première* —. Rechtbank van eersten aenleg. — (t. d'école). Nieuw bewys, *o.* —*s.* Aenhouding, aendringing, *v.*, aenhoudend verzoek, *o.*

INSTANT, E, *adj.* Aenhoudend; dringend, vuerig.

INSTANT, *m.* Oogenblik, *m.* en *o.*, snap, *m.* A L'—. Aenstonds, daedelyk, op het oogenblik.

INSTANTANÉ, E, *adj.* Oogenblikkelyk, dat maer eenen oogenblik duert.

INSTANTANÉITÉ, *f.* Duerzaemheyd van eenen oogenblik, *v.*

INSTAR (À L'), *adv.* Naer, op de wyze *of* het voorbeeld, in navolging van, agtervolgens.

INSTAURATION, *f.* p. —*tôracion.* Plegtige instelling *of* hulding, wederoprigting, *v.*

INSTIGATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Aendryver, aenhitser, aenstooker, *m.*; aendryfster, aenhitster, aenstookster, *v.*

INSTIGATION, *f.* Aendryving, aenhitsing, aenstooking; aenporring, *v.*

INSTIGATRICE, *f. voyez* INSTIGATEUR.

INSTIGUER, *v. a.* p. —*gher.* Aenhitsen, aendryven, aenporren, aenstooken.

INSTILLATION, *f.* Indruyping, *v.*

INSTILLER, *v. a.* Laeten indruypen.

INSTINCT, *m.* p. *instin.* Natuerdrift, *m.* en *v.*, instinct, *o.*

INSTINCTIF, IVE, *adj.* Uyt natuerdrift, uyt instinct.

INSTINCTIVEMENT, *adv.* Uyt, volgens natuerdrift, onwillekeurig.

INSTIPULÉ, *adj.* (t. de bot.). Zonder aenhangsel.

INSTITUER, *v. a.* Instellen, stigten, opregten. — *des fêtes.* Feestdagen instellen. — *un ordre.* Een orden stigten. —, ETABLIR EN CHARGE. Aenstellen, benoemen. — *q. q. son héritier.* Iemand tot zynen erfgenaem aenstellen.

INSTITUT, *m.* Regel, leefregel, *m.*, leefwyze, instelling, inzetting, *v.* —, ACADÉMIE. Stigting, *v.*, gestigt, *o.*, akademie, *v.*

INSTITUTAIRE, *m.* Hoogleeraer in het romeynsch recht, *m.*

INSTITUTES, *f. pl.* Kort begryp van het romeynsch recht, *o.*

INSTITUTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Insteller, stigter, *m.*; instelster, stigtster, *v.*; leermeester, onderwyzer, *m.*; leermeesteres, *v.*

INSTITUTION, *f.* Instelling, opregting, stigting, *v.* —, CHOSE INSTITUÉE. Instelling, *v.* — *d'un héritier.* Aenstelling *of* benoeming tot eenen erfgenaem, *v.* —, EDUCATION. Onderwyzing, opvoeding, *v.*; gestigt, *o.*

INSTITUTRICE, *m. voyez* INSTITUTEUR.

INSTITUTS, *m. pl. voyez* INSTITUTES.

INSTRUCTEUR, *s. m.* et *adj.* Onderwyzer, onderrigter, *m. Officier* —. Exerceermeester, *m. Juge* —. Gedingopsteller, *m.*

INSTRUCTIF, IVE, *adj.* Leerryk, leerzaem, leerend.

INSTRUCTION, *f.* Onderrigting, onderwyzing, les, *v.*, voorschrift, *o.* —, CONNAISSANCE ACQUISE. Onderrigt, onderwys; narigt, *o.* — *d'un procès.* Opstelling van een geding, *v.* —*s.* Voorschrift, order, *o.*, instructie (aen eenen gezant, enz.), *v.*

INSTRUIRE, *v. a.* Onderwyzen, onderrigten, leeren. —, INFORMER. Berigten, onderrigten, kennis geeven. — *un procès.* Een geding opstellen. *S'*—. Zichzelven onderrigten; elkander onderwyzen.

INSTRUIT, E, *adj.* Onderweezen, geleerd; onderrigt, berigt.

INSTRUMENT, *m.* Werktuyg, gereedschap, instrument; muziekspeeltuyg, *o.* — *à vent.* Blaesspeeltuyg, *o.* — *de chirurgie.* Heelmeesters werktuyg. —, (fig.). Werktuyg, *o.* —, ACTE, CONTRAT (prat.). Bewysschrift, bewysstuk, *o.*, act, *m.*

INSTRUMENTAL, E, *adj.* Werktuygelyk. *Musique* —*e.* Instrumentaelmuziek, *v.*

INSTRUMENTER, *v. a.* Bewysschriften opstellen (in rechten).

INSU (À L'), *adv.* Buyten weeten, buyten kennis. *A son* —. Buyten zyn weeten.

INSUBMERGIBLE, *adj.* p. *incubmerji*—. Onverzinkbaer, dat niet onder water kan gezet worden.

INSUBORDINATION, *f.* Ongehoorzaemheyd, *v.*

INSUBORDONNÉ, E, *adj.* Ongehoorzaem.

INSUCCÈS, *m.* Mislukking, *v.*

INSUFFISAMMENT, *adv.* p. *incufisamant.* Ongenoegzaemlyk.

INSUFFISANCE, *f.* Ongenoegzaemheyd; onvermogendheyd, onmagt, *v.*

INSUFFISANT, E, *adj.* Ongenoegzaem; onbekwaem.

INSUFFLATION, *f.* p. *incuflacion.* (t. de méd.). Inblaezing, *v.*

INSULAIRE, *s.* et *adj.* Eylander, bewooner van een eyland, *m.*

INSULTABLE, *adj.* Dat kan aengevallen worden.

INSULTANT, E, *adj.* Smaedelyk, spytig.

INSULTE, *f.* Smaed, *m.*, beschimping, *v. Mettre une place hors d'*— (t. mil.). Eene vesting tegen eene overrompeling beveyligen.

INSULTER, *v. a.* Beschimpen, smaeden, hoonen, smaed aendoen. — *une place* (t. mil.). Eene vesting overrompelen, overvallen, plotseling aengrypen. —, *v. n.* Bespotten, spotten, hoonen. — *aux malheureux.* Het de ongelukkigen spotten. *S'*—. Elkander hoonen *of* beschimpen.

INSUPPORTABLE, *adj.* Onverdraegelyk, onlydelyk.

INSUPPORTABLEMENT, *adv.* Onverdraegelyk, onlydelyk.

INSURGÉ, E, *adj.* et *s.* p. *incurji.* Oproerig. —, *m.* Opstandeling, oproermaeker, muyter, *m.*

INSURGENTS, *m. pl.* p. —*jans.* Hongaersche landmilicie, *v.*; opstandelingen, muyters, *m. mv.*

INSURGER (S'), *v. pr.* Opstaen, oproerig worden, muyten, in massa tegen het gouvernement opstaen.

INSURMONTABLE, *adj.* Onoverkomelyk, ondoorkomelyk.

INSURRECTION, *f.* p. *incurekcion.* Opstand (tegen het gouvernement), *m.*

INSURRECTIONNEL, ELLE, *adj.* Oproerig.

INTABULER, *v. a.* Opschryven, inschryven (op eene lyst).

INTACT, E, *adj.* Onaengeroerd; ongeschonden, zuyver, onbesmet.

INTACTILE, *adj.* Onvoelbaer, ontastbaer.

INTAILLE, *f.* Hol gesneeden steen, *m.*

INTARISSABLE, *adj.* Onuytputbaer, onuytputtelyk, onuytdroogelyk.

INTÉGRAL, E, *adj.* *Calcul* —. Integraelrekening, *v.* —, *f. Paiement* —. Volkomene, geheele rekening.

INTÉGRALEMENT, *adv.* Geheellyk, ganschelyk, op eene volkomene wyze.

INTÉGRALITÉ, *f.* Voltalligheyd, *v.*, geheel, *o.*

INTÉGRANT, E, *adj.* PARTIES —*es.* Tot het geheel behoorende deelen, *o. mv.*

INTÉGRATION, *f.* (t. de math.). Geheelmaeking, voltalligmaeking, *v.*

INTÈGRE, *adj.* Onomkoopelyk, opregt, rechtveerdig. *Un juge* —. Eenen rechter die naer gemoede vonnist, die opregt is.

INTÉGRER, *v. a.* (math.). De integraelgrootheyd vinden.

INTÉGRITÉ, *f.* Onomkoopelykheyd, opregtheyd, rechtveerdigheyd; volmaektheyd, volkomenheyd, geheelheyd, ongeschondenheyd, *v.*

INTÉGUMENT, *m.* Onderhuyd, *v.*, binnenvel, *o.*

INTELLECT, *m.* Verstand, verstandelyk vermogen, *o.*

INTELLECTIF, IVE, *adj.* Verstandelyk *Faculté* —*ive.* Verstand, *o.*

INTELLECTION, *f.* Begryp, oordeel, verstand, *o.*

INTELLECTIVE, *f.* Verstand, verstandelyk vermogen, *o.*

INTELLECTUEL, ELLE, *adj.* Verstandelyk; geestelyk, onlichaemelyk.

INTELLIGEMMENT, *adv.* p. —*jamant.* Verstandiglyk, met oordeel.

INTELLIGENCE, *f.* Geest, *m.*, geestelyk weezen, *o. Dieu est la souveraine, la suprême* —. God is den oppersten geest, het hoogste geestelyk weezen. *Les* —*s célestes.* De hemelsche geesten, de engelen. —, FACULTÉ INTELLECTIVE. Verstand, begryp, oordeel, *o.*, bevatting, *v.* —, CONNAISSANCE APPROFONDIE. Kennis, kundigheyd, *v. L'*— *des langues.* De kennis der taelen. — *des affaires.* Kennis der zaeken. —, ACCORD. Een-

Digitized by Google

dragt, eensgezindheyd, *v. Il y a de l'—entr'eux.* Er heerscht eendragt onder hen, zy zyn het met elkander eens. COMMUNICATION, CORRESPONDANCE. Verstandhouding, gemeenschap, *v.*

INTELLIGENT, E, *adj.* Verstandig, met verstand begaefd; ervaeren, bedreéven, kundig.

INTELLIGIBILITÉ, *f.* Verstaenbaerheyd, duydelykheyd, *v.*

INTELLIGIBLE, *adj.* Verstaenbaer, duydelyk, begrypelyk, klaer.

INTELLIGIBLEMENT, *adv.* Verstaenbaer, begrypelyk, duydelyk, op eene verstaenbaere wyze.

INTEMPÉRAMMENT, *adv.* p. *—tanpéramant.* Onmaetiglyk, overdaedigly k.

INTEMPÉRANCE, *f.* Onmaetigheyd, overdaed, *v.*

INTEMPÉRANT, E, *adj.* et *s.* Onmaetig, overdaedig.

INTEMPÉRÉ, E, *adj.* Onmaetig, ongeregeld.

INTEMPÉRIE, *f.* p. *intan—.* Onregelmaetigheyd, ongeregeldheyd, ongestelldheyd, *v.*

INTEMPESTIF, IVE, *adj.* Ontydig.

INTEMPESTIVEMENT, *adv.* Ontydig.

INTENDANCE, *f.* p. *—tan—.* Opzigt, bewind, bestier, rechtsgebied, *o.*

INTENDANT, *m.* Opzigter, bewindhebber, bestierder, intendent, *m.*

INTENDANTE, *f.* Vrouw van eenen intendent, *v.*

INTENSE, *adj.* p. *—tance.* Sterk, hevig, geweldig, op den hoogsten graed gespannen.

INTENSION, *f.* (phys.). Hevigheyd, *v.*, sterksten graed, *m.*

INTENSITÉ, *f.* (phys. *et* méd.). Spanning, kragt, werkzaemheyd, *v.*

INTENSIVEMENT, *adv.* Met kragt, geweldigly k, met groote werkzaemheyd.

INTENTER, *v. a.* (t. de droit). Beginnen, onderneémen, aendoen. — *un procès.* Een rechtsgeding beginnen.

INTENTION, *f.* Oogmerk, voórneémen, opzet, *o.*, meening, *v.*

INTENTIONNÉ, E, *adj.* p. *—tancioné.* Gerind. *Bien —.* Welgezind.

INTENTIONNEL, ELLE, *adj.* p. *—tancionlle.* Volgens de meening, van de meening, van het oogmerk.

INTENTIONNELLEMENT, *adv.* Volgens de meening.

INTERARTICULAIRE, *adj.* (t. d'anat.). Tusschen de geledingen.

INTERCADENCE, *f.* (du pouls). Ongeregeldheyd (van den pols), *v.*

INTERCADENT, E, *adj. Pouls —.* Ongeregelden pols, *m.*

INTERCALAIRE, *adj.* Tusschengevoegd, ingelascht.

INTERCALATION, *f.* Tusschenvoeging, inlassching, *v.*

INTERCALER, *v. a.* Tusschenvoegen, invoegen, inlasschen.

INTERCÉDER, *v. n.* Voórspreéken, voórbidden, verzoeken. *—pour q. q.* Voór iemand verzoeken, bidden, spreéken, tusschen beyde komen.

INTERCEPTATION, *f.* Onderscheeping, *v.*

INTERCEPTER, *v. a.* Onderscheppen, afterhaelen, ophouden. *— une lettre.* Eenen brief onderscheppen *of* ophouden.

INTERCEPTION, *f.* Onderschepping, afterhaeling, *v.*

INTERCESSEUR, *m.* p. *—cèceur.* Voórspreéker, voórbidder, *m.*; voórspreek, *v.*

INTERCESSION, *f.* Voórspraek, voórspreéking, voórbidding, *v.*

INTERCOSTAL, E, *adj.* (anat.). Tusschenribbig, tusschen de ribben.

INTERCURRENT, E, *adj. Pouls —.* Ongelyken pols, *m. Fièvre —e.* Tusschenkomende koórts, *v.*

INTERCUTANÉ, E, *adj.* (t. d'anat.). Tusschen vel en vleesch.

INTERDICTION, *f.* Verbod, *o.*; ontzegging, ambtsopschorsing, *v.*

INTERDIRE, *v. a.* (se conj. sur *dire*, excepté la 2e pers. du pl. du prés. de l'indic. et de l'impér. où l'on dit *vous interdisez*, *interdisez*). Verbieden. — *à q. q. l'entrée de la ville.* Iemand het binnenkomen in de stad verbieden. — *toute communication.* Alle gemeenschap verbieden. — *q. q.* Iemand de uytoefening zyns ambts ontzeggen; iemand stadskind maeken. —, (fig.). Verbaezen, verwonderen, ontstellen.

INTERDIT, E, *adj.* et *s.* Verboóden; ontsteld, verwonderd, verbaesd. —, *m.* Verbod, interdict, *o.*, eenen priester alle zyne godsdienstoefeningen verbieden. —, CELUI QUI EST INTERDIT. Stadskind, *o.*

INTÉRESSANT, E, *adj.* p. *—réçant.* Belangryk, aenbelangend, van belang.

INTÉRESSÉ, E, *adj.* et *s.* Belanghebbend, deelhebbend; baetzoekend, baetzugtig. *Homme —.* Baetzugtigen mensch, *m. Femme —ée.* Baetzoekster, *v.* —, *m.* Belanghebber, deelhebber, *m.* —, *f.* Belanghebster, deelhebster, *v.*

INTÉRESSER, *v. a.* p. *—térècer.* Intrekken, inwikkelen, deel doen neémen. *On m'a intéressé dans cette affaire.* Men heeft my in die zaek gewikkeld, er deel aen laeten neémen. —, ATTIRER PAR QUELQUE APPÂT. Aenlokken. —, IMPORTER. Belangen, aengaen. *Cela intéresse mon honneur.* Dat gaet myne eer aen. —, ENGAGER. Aenmoedigen, aenspoóren. —, ÉMOUVOIR, TOUCHER. Beweégen, raeken. *S'—.* Deel neémen in iets.

INTÉRÊT, *m.* Belang, deel, *o. Prendre — à q. c.* Deel neémen in iets. —, DÉSIR DES RICHESSES. Baetzugt, baetzugtigheyd, *v.* —, PROFIT. Belang, voórdeel, nut, *o.*, baet, *v.* *— général.* Algemeen belang. *— particulier.* Byzonder belang, voórdeel. —. Rente, *v.*, interest, *m. Mettre de l'argent à —.* Geld op rente, op interest zetten.

INTÉRIEUR, E, *adj.* et *s.* Inwendig, innerlyk, innig. — , *m.* Het inwendige, het innerlyke, het binnenste, *o.*

INTÉRIEUREMENT, *adv.* Inwendiglyk, innerlyk, van binnen.

INTÉRIM, *m.* Tusschentyd, *m. Par —.* In tusschentyd, intusschen, voór eenen tyd.

INTERJECTION, *f.* p. *—jekcion.* Tusschenwerpsel, tusschenvoegsel, *o. — d'appel.* Beroeping op hooger recht, *v.*

INTERJETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). *— appel.* Zich op hooger recht beroepen.

INTERLIGNE, *m.* Tusschenregel, *m.* —, *f.* (t. d'impr.). Interlinie, *v.*

INTERLIGNER, *v. a.* Interliniën tusschen de regels zetten.

INTERLINÉAIRE, *adj.* p. *—nèère.* Tusschenregelig, tusschen de regels staende.

INTERLOBULAIRE, *adj.* (t. d'anat.). De longkwabbekens verdeelende.

INTERLOCUTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Tusschenspreéker, *m.*; tusschenspreékster, *v.*

INTERLOCUTION, *f.* Tusschenspraek, *v.* — (t. de pal.). Voórloopig vonnis, *o.*

INTERLOCUTOIRE, *adj.* et *s.* p. *—toare.* (t. de pal.). Voórloopig, voórbereydend. —, *m.* Voórloopig vonnis, *o.*

INTERLOPE, *adj.* et *s. m. Vaisseau —.* Lorrendraeyer, *m.*, schip dat sluykhandel dryft, *o. Commerce —.* Lorrendraeyery, *v.*, sluykhandel, *m.*

INTERLOQUER, *v. a.* et *n.* p. *—ker.* (t. de pal.). Voórloopig vonnissen. —, (fam.). Ontstellen, onthutsen, verlegen maeken.

INTERMAXILLAIRE, *adj.* p. *—makcilère.* Tusschen de kaekbeenen.

INTERMÈDE, *m.* Tusschenspel (tooneel), *o.* — (t. de chim.). Ontbindmiddel, *o.*

INTERMÉDIAIRE, *adj.* et *s.* Dat tusschen beyde is.

INTERMÉDIAT, E, *adj.* et *s.* p. *—dia, —diate.* Tusschentydig —, *m. Lettres d'—.* Genadebrieven, *m. mv.*

INTERMINABLE, *adj.* Onafdoenlyk, onbeslisselyk, onbeslegtelyk.

INTERMISSION, *f.* Ophouding, aflaeting, tusschenpoos, *v.*, stilstand, *m.*

INTERMITTENCE, *f.* (méd.). Ophouding, tusschenpoos, *v.*

INTERMITTENT, E, *adj.* (t. de méd.). Afgaende, afwisselend. *Fièvre —e.* Afgaende koórts.

INTERNE, *adj.* et *s.* Inwendig, innerlyk. —, *m.* Kostganger, *m.*

INTERNONCE, *m.* Internuncius, ondernuncius, pauselyken buytengewoonen afgezant, *m.*

INTERNONCIATURE, *f.* Ambt, *o.*, bediening van internuncius, *v.*

INTEROSSEUX, *adj.* et *s. Muscles —.* Tusschenbeenige spieren, *v. mv.*

INTERPELLATION, *f.* Afvraeging, *v.*, rechterlyk bevel om iets te verklaeren *o.*

INTERPELLER, *v. a.* Afvraegen, aenneémen, beveélen.

INTERPOLATEUR, *m.* Schriftvervalscher, *m.*

INTERPOLATION, *f.* Invoeging, inlassching (in een oud geschrift), *v.*

INTERPOLER, *v. a.* Invoegen, inlasschen (in een oud geschrift).

INTERPOSER, *v. a.* Tusschenstellen, tusschenzetten. *— son autorité.* Zyn gezag gebruyken.

INTERPOSITION, *f.* p. *—sicion.* Tusschenstelling, tusschenkomst, *v.*, tusschenstand, *m.* —, (fig.). Tusschenkomst, hemiddeling, *v.*

INTERPRÉTATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Uytlegger, verklaerder, *m.*; uytlegster, verklaerster, *v.*

INTERPRÉTATIF, IVE, *adj.* Uytleggend, verklaerend.

INTERPRÉTATION, *f.* Uytlegging, verklaering, overzetting, vertaeling, *v.*

INTERPRÉTATIVEMENT, *adv.* Op eene verklaerende wyze.

INTERPRÈTE, *m.* Vertaeler, overzetter; uytlegger, verklaerder; tolk, taelman, *m.* —, QUI EXPLIQUE CE QUE PRÉSAGE UNE CHOSE. Uytlegger, *m.* — *du vol des oiseaux.* Vogelwigchelaer, *m.*

INTERPRÉTER, *v. a.* Vertaelen, overzetten; uytleggen, verklaeren; opneémen, verstaen. — *bien* ou *mal.* Wel *of* kwaelyk opneémen.

INTERRÈGNE, *m.* Tusschenregeéring, *v.*

INTERREX, *m.* Tusschenkoning, *m.*

INTERROGANT, E, *adj.* Vraegagtig. *Point —.* Vraegteeken, *o.*

INTERROGAT, *m.* Gerechtelyke vraeg, ondervraeging, *v.*

INTERROGATEUR, *m.* Ondervraeger, onderzoeker, *m.*

INTERROGATIF, IVE, *adj.* Vraegend, ondervraegend. *Point —.* Vraegteeken, *o.*

INTERROGATION, *f.* Vraeg, ondervraeging, *v. Point d'—.* Vraegteeken, *o.*

INTERROGATIVEMENT, *adv.* Vraegender wyze.

INTERROGATOIRE, *m.* Gerechtelyk onderzoek, verhoor, *o. Subir un —.* Verhoord worden.

INTERROGER, *v. a.* Vraegen, ondervraegen, uytvraegen. — (t. de pal.). Verhooren. —, (fig.). Om raed vraegen, raedpleégen. — *sa conscience.* Zyn geweeten om raed vraegen, onderzoeken.

INTERROI, *m.* Tusschenkoning, *m.*

INTERROMPRE, *v. a.* Afbreéken, ophouden, staeken, stooren, in de rede vallen.

Digitized by Google

INTERROMPU, E, *adj.* Afgebroken, gestoord.
INTERRUPTEUR, *m.* Afbreéker, stoorder, die iemand in de rede valt, *m.*
INTERRUPTION, *f.* Afbreéking, ophouding, staeking, stooring, *v.*
INTERSECTION, *f.* (t. de géom.). Doórsnyding, *v.*, doórsnydingspunt, *o.*
INTERSTELLAIRE, *adj. Espace* —. Ruymte tusschen de sterren, *v.*
INTERSTICE, *m.* Tusschentyd, *m.*; tusschenruymte, *v.*
INTERVALLE, *m.* p. —*vale.* Tusschenruymte, tusschenwydte, *v.*; tusschentyd, *m.*, tusschenpoos, *v. Par* —*s.* Van tyd tot tyd, by wylen.
INTERVENANT, E, *adj.* et *s.* (t. de prat.). Tusschenkomend.
INTERVENIR, *v. n.* (word geconj. als *venir*). Tusschenkomen.
INTERVENTION, *f.* p. —*vancion.* Tusschenkomst, *v.*
INTERVERSION, *f.* Omkeering, verwarring, stooring, *v.*
INTERVERTÉBRAL, E, *adj.* Tusschen de wervelbeenderen liggende.
INTERVERTIR, *v. a.* Omkeeren, verwarren, stooren.
INTERVERTISSEMENT, *m.* p. —*ticemant.* Omkeering, stooring, verwarring, *v.*
* **INTESTABLE**, *adj.* Niet bevoegd om te getuygen.
INTESTAT, *adj.* et *adv. Mourir* —. Zonder testament sterven. *Hériter ab* —. Zonder testament erven.
INTESTIN, E, *adj.* et *s.* Inwendig, innerlyk. GUERRE —E (fig.). Inlandschen oórlog, *m.*, —, *m.* BOYAU. Darm, *m. Les* —*s.* Het gedarmte, de ingewanden.
INTESTINAL, E, *adj.* Tot het gedarmte, de ingewanden behoorende. *Colique* —*e.* Darmpyn, *v. Vers* —*aux.* Wormen in de ingewanden, *m. mv.*
INTIGÉE, *adj. f. voyez* ACAULE.
INTIMATION, *f.* Gerechtelyke aenkondiging; daeging, *v.*
INTIME, *adj.* Innig, innerlyk. *Persuasion* —. Innige overtuyging, *v. Sens* —. Innerlyk gevoelen, *o. Ami* —. Boezemvriend, vertrouwden vriend, *m. Union* —. Nauwe vereeniging, *v.* —, *m.* Boezemvriend, *m.*
INTIMÉ, E, *s. m.* et *f.* Gedaegden (in recht), *m.*; gedaegde, *v.*
INTIMEMENT, *adv.* Innerlyk, inniglyk; nauw.
INTIMER, *v. a.* Gerechtelyk aenkondigen; dagvaerden; voór hoogeren rechter daegen.
INTIMIDATION, *f.* (t. de pal.). Verschrikking, aenjaeging van vrees *of* schrik, *v.*
INTIMIDER, *v. a.* Verschrikken, vrees *of* schrik aenjaegen, vervaerd maeken.
INTIMITÉ, *f.* Vertrouwelykheyd, vertrouwdheyd, *v.*
INTINCTION, *f.* Vermenging van een kleyn gedeelte der H. Hostie met het bloed van Christus, *v.*
INTITULATION, *f.* Benoeming, *v.*, titel, *m.*
INTITULÉ, *m.* Titel, *m.*, opschrift van eenen act, *o.*
INTITULER, *v. a.* Betitelen, benoemen, naem geéven.
INTOLÉRABLE, *adj.* Onlydelyk, onverdraegelyk.
INTOLÉRABLEMENT, *adv.* Op eene onverdraegelyke, onlydelyke wyze.
INTOLÉRANCE, *f.* Onverdraegzaemheyd (ten aenzien van den godsdienst), *v.*
INTOLÉRANT, E, *adj.* et *s.* Onverdraegzaem.
INTOLÉRANTISME, *m.* Leer, *v.*, *of* gevoelen der onverdraegzaemen, *o.*
INTONATION, *f.* Aenheffing, opheffing (van een gezang), *v.*
INTORSION, *f.* (t. de bot.). Vringing, *v.*
INTRADOS, *m.* p. —*dô.* Inwendige rondte van een gewelf, *v.*
INTRADUISIBLE, *adj.* Onvertaelbaer, dat niet over te zetten is.
INTRAITABLE, *adj.* Moeylyk, onhandelbaer.
INTRA-MUROS, *adv.* Binnen de stad, in de stad.
INTRANSITIF, IVE, *adj.* Onovergaende. *Verbe* —. Onzydig werkwoórd, *o.*
IN-TRENTE-DEUX, *m.* Boek in tweeen-dertigen, *m.* en *o.*
IN-TRENTE-SIX, *m.* Boek in zes-en-dertigen, *m.* en *o.*
INTRÉPIDE, *adj.* Onbeschroomd, onbevreesd, stoutmoedig.
INTRÉPIDEMENT, *adv.* Onbeschroomdelyk, stoutmoediglyk.
INTRÉPIDITÉ, *f.* Onbeschroomdheyd, onbevreesdheyd, stoutmoedigheyd, *v.*
INTRIGANT, E, *adj.* et *s.* Indringend, listig, doórsleépen, vol looze streéken. —, *m.* Indringer, *m.* —, *f.* Indringster, *v.*
INTRIGUE, *f.* p. —*ghe.* List, indringing, kuypery, *v.*, heymelyken streék, *m.* — (d'une pièce de théâtre). Knoop, *m.* —, EMBARRAS. Verlegenheyd, zwaerigheyd, *v.*
INTRIGUÉ, E, *adj.* Verlegen, onthutst. — (en parlant d'une comédie, d'un roman). Met heymelyke streéken aeneengeschakeld.
INTRIGUER, *v. a.* p. —*gher.* Verlegen maeken, onthutsen, in verlegenheyd brengen. —, *v. n.* Met kuyperyen, met listen te werk gaen; heymelyke aenslagen maeken. —, DISPOSER L'INTRIGUE D'UNE PIÈCE. Met heymelyke streéken aeneenschakelen. S'—. Zich veél moeyte geéven, veél zorg en moeyte aenwenden.
INTRIGUEUR, EUSE, *adj.* et *s. voyez* INTRIGANT.
INTRINSÈQUE, *adj.* p. —*cèke.* Innerlyk, inwendig. *Maladie* —. Inwendige ziekte. *Valeur* — *des monnaies.* Gehalte, *o.*, inwendige weêrde van het geld, *v.*
INTRINSÈQUEMENT, *adv.* Innerlyk, inwendiglyk, van binnen, naer het weézen.
INTRODUCTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Inleyder, *m.*; inleydster, *v.*
INTRODUCTIF, IVE, *adj.* (t. de prat.). Inleydend, invoerend.
INTRODUCTION, *f.* Inleyding, invoering, *v.*; invoer, *m.*, het invoeren, *o. L'*— *d'un ambassadeur.* De inleyding van eenen afgezant in de gehoorzael. — *de la sonde.* Insteéking van het tentyzer, *v. L'*— *à une science.* De inleyding tot eene weétenschap. *L'*— *d'une coutume.* Het invoeren van een gebruyk. —, DISCOURS PRÉLIMINAIRE. Inleyding, voórrede, *v.* — D'UNE INSTANCE (pal.). Begin van een rechtsvervolg, *o.* (TRUR.
INTRODUCTRICE, *f. voyez* INTRODUC-
INTRODUIRE, *v. a.* Inleyden, invoeren, inbrengen, binnenbrengen. — *les ambassadeurs.* De gezanten inbrengen. — *la sonde.* Het tentyzer insteéken. — *un usage, une coutume.* Een gebruyk invoeren. S'—. Zich indringen; insluypen. *Ces usages se sont introduits avec le temps.* Deéze misbruyken zyn met den tyd ingesloópen.
INTROÏT, *m.* Ingang, *m.*, begin (van de misse), *o.*
INTROMISSION, *f.* (t. de phys.). Indringing, inlaeting, *v.*
INTRONISATION, *f.* Plegtige inwyding (van eenen bisschop), *v.*
INTRONISER, *v. a.* Inwyden. — *un évêque.* Eenen bisschop inwyden, op den bisschoppelyken stoel plaetsen.
INTROUVABLE, *adj.* (fam.). Onvindbaer.
INTRUS, E, *adj.* et *s.* p. —*tru*, —*se.* Ingedrongen, ingestoken.
INTRUSION, *f.* Indringing (in eenig ambt), ingedrongenheyd, *v.*
INTUITIF, IVE, *adj.* Aenschouwend, aenschouwelyk. *La vision* —*ive de Dieu.* Het aenschouwen Gods. *Instruction* —*ive.* Aenschouwelyk onderwys, *o.*
INTUITION, *f.* Aenschouwing, *v.*, het aenschouwen van Gods aezigt, zoo als de gelukzaligen.
INTUITIVEMENT, *adv.* Op eene aenschouwende wyze.
INTUMESCENCE, *f.* p. —*mescence.* Opzwelling, *v.*
INTUS-SUSCEPTION, *f.* Indringing van sap *of* vogt, *v.*
INUSITÉ, E, *adj.* Ongebruykelyk, buyten gebruyk.
INUTILE, *adj.* Nutteloos, onnut, vrugteloos, noodeloos, onnoodig, vergeéfsch. *Travail* —. Vrugteloozen arbeyd, *m. Peine* —. Vergeéfsche moeyte, *v. Paroles* —*s.* Onnutte woórden, *o. mv.*
INUTILEMENT, *adv.* Nutteloos, vrugteloos, te vergeéfs.
INUTILITÉ, *f.* Nutteloosheyd, vrugteloosheyd; lediglheyd, *v.* —*s.* Onnutte zaeken, *v. mv.*
INVAINCU, E, *adj.* p. *invincu.* Onoverwonnen.
INVALIDE, *adj.* et *s.* Verminkt, zwakziek. *Les* —*s.* De verminkte, uytgeleéfde, oude soldaeten. *L'hôtel des* —*s.* Invaliedenhuys, *o.* —, NON VALABLE (pal.). Nietig, kragteloos. *Acte* —. Kragteloozen act.
INVALIDEMENT, *adv.* Kragteloos, onwettiglyk.
INVALIDER, *v. a.* Vernietigen, kragteloos maeken.
INVALIDITÉ, *f.* Kragteloosheyd, *v.*
INVARIABILITÉ, *f.* Onveranderlykheyd, *v.*
INVARIABLE, *adj.* Onveranderlyk.
INVARIABLEMENT, *adv.* Onveranderlyk, op eene standvastige wyze.
INVASION, *f.* Vyandelyken inval, *m.*
INVECTIVE, *f.* Scheldwoórd, *o.*, uytschelding, *v.*
INVECTIVER, *v. n.* Schelden, uytschelden, uytvallen, uytvaeren. — *contre q. q.* Tegen iemand uytvaeren.
INVENDABLE, *adj.* p. —*van*—. Onverkoopbaer.
INVENDU, E, *adj.* Onverkogt.
INVENTAIRE, *m.* p. —*vantère.* Inventaris, *m.*; boedellyst, boedelschryving, *v.*
INVENTER, *v. a.* p. —*van*—. Uytvinden, verzinnen, bedenken; verdichten.
INVENTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Uytvinder, *m.*; uytvindster, *v.*
INVENTIF, IVE, *adj.* Uytvindend, vindingryk, vernuftig, geestig, schrander.
INVENTION, *f.* Vinding, uytvinding, *v.* — *de la croix.* Kruysvinding, *v.*
INVENTORIER, *v. a.* Eenen inventaris maeken, eenen boedel opschryven.
INVERSABLE, *adj.* Dat niet kan omvallen, onomwerpelyk.
INVERSE, *adj.* Verkeerd, omgekeerd.
INVERSION, *f.* (t. de gramm.). Omkeering, verzetting van woórden, *v.*
INVERTÉBRÉ, E, *adj.* Zonder wervelbeenen.
INVESTIGATEUR, *m.* Ondersoeker, naspeurder, *m.*
INVESTIGATION, *f.* Ondersoek, *o.*, naspeuring, *v.*
INVESTIR, *v. a.* In het besit stellen, in een ambt inzetten, met magt, aenzien bekleeden, beleenen. — (t. mil.) Omringen, insluyten, berennen.
INVESTISSEMENT, *m.* Omringing, insluyting, berenning, *v.*
INVESTITURE, *f.* Leenhuldiging, *v.* (*dert.*) het bezit stelling, *v.*
INVÉTÉRÉ, *adj.* Ingeworteld, verouderd.
INVÉTÉRER, *v. n.* et *pr.* Inwortelen, verouderen, inkankeren.
INVINCIBILITÉ, *f.* Onoverwinnelykheyd, onoverwinbaerheyd, *v.*
INVINCIBLE, *adj.* Onoverwinnelyk, onoverwinbaer; (fig.) onwederspreekelyk, onwederleggelyk.

Digitized by Google

INVINCIBLEMENT, *adv.* Onoverwinnelyk; (fig.) onwederspreekelyk, onwederleggelyk.

IN-VINGT-QUATRE, *m.* Boek in vieren-twintigen, *m.* en *o.*

INVIOLABILITÉ, *f.* Onschendbaerheyd, onverbreekelykheyd, *v.*

INVIOLABLE, *adj.* Onschendbaer, onverbreekelyk.

INVIOLABLEMENT, *adv.* Onschendelyk, onverbreekelyk.

INVISIBILITÉ, *f.* Onzigtbaerheyd, onzienlykheyd, *v.*

INVISIBLE, *adj.* Onzigtbaer, onzienlyk.

INVISIBLEMENT, *adv.* Onzigtbaerlyk, op eene onzigtbaere wyze.

INVITATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Uytnoodiger, *m.*; uytnoodigster, *v.*

INVITATION, *f.* Noodiging, uytnoodiging, *v.* *L'— à un festin.* De uytnoodiging tot een gastmaal.

INVITATOIRE, *m.* p. *—toare.* Opwekkend gezang, *o.*

INVITER, *v. a.* Nooden, noodigen, uytnooden, uytnoodigen, verzoeken. *— q. q. à dîner* ou *à souper.* Iemand te gast noodigen. —, Exciter. Aenporren, aenspoören. *La raison et le devoir nous y invitent.* De reden en pligt spoören ons daertoe aen.

INVOCATION, *f.* Aenroeping (der heyligen), *v.*

INVOCATOIRE, *adj.* Aenroepend.

INVOLONTAIRE, *adj.* p. *—ière.* Onvrywillig, gedwongen, tegen wil en dank. (williglyk.

INVOLONTAIREMENT, *adv.* Onvry-

INVOLUCELLE, INVOLUCRE, *m.* (t. de bot.). Dekseel, inwindsel, *o.*

INVOLUCRÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Met een inwindsel voórzien.

INVOLUTÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Ingerold.

INVOLUTION, *f.* (t. de prat.). Verwarring, inwikkeling, *v.*

INVOQUER, *v. a.* p. *—ker.* Aenroepen. *— Dieu à son aide.* God tot zyne hulp aenroepen. *— une loi.* Zich op eene wet beroepen.

INVRAISEMBLABLE, *adj.* p. *—vrèsan—.* Onwaerschynlyk.

INVRAISEMBLABLEMENT, *adv.* Onwaerschynlyk, op eene onwaerschynlyke wyze.

INVRAISEMBLANCE, *f.* Onwaerschynlykheyd, *v.*

INVULNÉRABILITÉ, *f.* Onkwetsbaerheyd, onwondbaerheyd, *v.*

INVULNÉRABLE, *adj.* Onkwetsbaer, onwondbaer.

IO, *m.* (papillon). Soórt van kapel, *v.*

IONIEN, ENNE, IONIQUE, *adj.* Ionisch.

IOTA, *m. Il n'y manque pas un —.* Er ontbreekt niets aen.

IPÉCACUANHA, *m.* Braekwortel, *m.*

IPREAU, *m.* Olmboom met breede bladen, *m.*

IPSO FACTO, *loc. lat.* Doór de daed zelve.

IRASCIBILITÉ, *f.* Driftigheyd, grammoedigheyd, *v.*

IRASCIBLE, *adj.* Driftig, grammoedig.

*** IRE**, *f.* Toórn, *m.*, gramschap, *v.*

IRÉNARQUE, *m.* Eertyds vrederechter (in Griekenland), *m.*

IRIS, *m.* Regenboóg; oogkring, *m.* —, Pleure. Lisch, *o. Fleur d'—.* Lischbloem, *v.* —, *f.* Divinité. Iris, *v.* *Pierre d'—.* Regenboógsteen, *m.* — *ou vert d'—.* Iriasgroen, *o.*

IRISÉ, E, *adj.* Regenboógverwig.

IRLANDAIS, E, *adj.* et *s.* p. *—dè, —dèse.* Iersch, ierlandsch. —, *m.* Ier, Ierlander, *m.* —, *f.* Ierlandsche, *m. L'—, la langue —e.* Het iersch, de iersche taal.

IRLANDE, *f.* (île). Ierland, *o.*

IRONIE, *f.* Spotrede, spottery, *v.*

IRONIQUE, *adj.* Spottend, spotagtig.

IRONIQUEMENT, *adv.* Op eene bespottende wyze.

IRRADIATION, *f.* Straeluytschieting, bestraeling, *v.*

IRRAISONNABLE, *adj.* p. *irrèzona—.* Redeloos, onredelyk, onvernuftig.

IRRAISONNABLEMENT, *adv.* Onredelyk, onredelyker wyze.

IRRATIONNEL, ELLE, *adj.* p. *ir-racionel, —nèle.* (math.). Ongelyk.

IRRECEVABLE, *adj.* Onaenneémelyk.

IRRÉCONCILIABLE, *adj.* Onverzoenlyk, onverzoenbaer.

IRRÉCONCILIABLEMENT, *adv.* Onverzoenlyk, op eene onverzoenlyke wyze.

IRRÉCONCILIÉ, E, *adj.* Onverzoend.

IRRÉCUSABLE, *adj.* Onverwerpelyk, ontegenzeggelyk.

IRRÉDUCTIBILITÉ, *f.* (t. de chim.). Onherstelbaerheyd, *v.* — (t. d'alg.). Onherleydbaerheyd, *v.*

IRRÉDUCTIBLE, *adj.* (t. de chim.). Onherstelbaer. — (t. d'alg.). Onherleydbaer.

IRRÉFLÉCHI, E, *adj.* Onoverlegd, onbezonnen, onbedagtzaem, onberedeneérd.

IRRÉFLEXION, *f.* p. *ir-réflekcion.* Onbezonnenheyd, *v.*; gebrek aen overleg, *o.*

IRRÉFORMABLE, *adj.* Onhervormbaer, onverbeterlyk.

IRRÉFRAGABLE, *adj.* Onwederleggelyk, onwederspreekelyk.

IRRÉGULARITÉ, *f.* Onregelmaetigheyd, onevenredigheyd, *v.* —, Etat d'un prêtre irrégulier. Onbevoegdheyd, onbekwaemheyd, *v.*

IRRÉGULIER, ÈRE, *adj.* Onregelmaetig, ongeregeld, onevenredig. — (t. de droit canon). Onbevoegd, onbekwaem.

IRRÉGULIÈREMENT, *adv.* Onregelmaetiglyk, op eene ongeregelde wyze.

IRRÉLIGIEUSEMENT, *adv.* p. *ir-rélijieuze—.* Ongodsdienstiglyk, ongodvrugtiglyk.

IRRÉLIGIEUX, EUSE, *adj.* Ongodsdienstig, ongodvrugtig.

IRRÉLIGION, *f.* Ongodsdienstigheyd, *v.*

IRRÉMÉDIABLE, *adj.* Onhelpelyk, onherstelbaer, reddeloos, ongenéesbaer.

IRRÉMÉDIABLEMENT, *adv.* Onhelpelyk, onherstellyk, reddeloos, zonder hoóp op herstel.

IRRÉMISSIBLE, *adj.* Onvergeéflyk.

IRRÉMISSIBLEMENT, *adv.* Onvergeéflyk, zonder genade.

IRRÉPARABLE, *adj.* Onherstelbaer, onvergoedelyk.

IRRÉPARABLEMENT, *adv.* Onherstellyk, op eene onherstelbaere wyze.

IRRÉPRÉHENSIBILITÉ, *f.* Onberispelykheyd, *v.*

IRRÉPRÉHENSIBLE, *adj.* p. *ir-répréanci—.* Onberispelyk, onbestraffelyk.

IRRÉPRÉHENSIBLEMENT, *adv.* Onberispelyk, op eene onberispelyke wyze.

IRRÉPRIMABLE, *adj.* Dat niet te beteugelen *of* te stuyten is.

IRRÉPROCHABLE, *adj.* Onberispelyk, onbestraffelyk, onbesproken, daer niets op te zeggen valt. — (t. de pal.). Onvraekbaer.

IRRÉPROCHABLEMENT, *adv.* Onberispelyk, onbestraffelyk, buyten opspraek.

IRRÉSISTIBILITÉ, *f.* Onwederstaenbaerheyd, onwederstaenlykheyd, *v.*

IRRÉSISTIBLE, *adj.* Onwederstaenbaer, onwederstaenlyk.

IRRÉSISTIBLEMENT, *adv.* Onwederstaenbaer, onwederstaenlyk, op eene onwederstaenbaere wyze.

IRRÉSOLU, E, *adj.* Besluyteloos, onzeker, twyfelmoedig, wankelmoedig.

IRRÉSOLUBLE, *adj.* Onoplosselyk, onoplosbaer.

IRRÉSOLUMENT, *adv.* Twyfelmoedig lyk, onzekerlyk, op eene wankelmoedige wyze.

IRRÉSOLUTION, *f.* p. *ir-résolucion.* Besluyteloosheyd, twyfelmoedigheyd, onzekerheyd, wankelmoedigheyd, *v.*

IRRESPECTUEUX, EUSE, *adj.* Oneerbiedig.

IRRÉVÉREMMENT, *adv.* p. *ir-révéramant.* Oneerbiediglyk.

IRRÉVÉRENCE, *f.* Oneerbiedigheyd, *v.*

IRRÉVÉRENT, E, *adj.* Oneerbiedig.

IRRÉVOCABILITÉ, *f.* Onherroepelykheyd, *v.*

IRRÉVOCABLE, *adj.* Onherroepelyk.

IRRÉVOCABLEMENT, *adv.* Onherroepelyk, op eene onherroepelyke wyze.

IRRIGATION, *f.* Besproeying, bevogtiging, *v.* (ping, *v.*

*** IRRISION**, *f.* Bespotting, beschim-

IRRITABILITÉ, *f.* Prikkelbaerheyd, gevoeligheyd, *v.*

IRRITABLE, *adj.* Prikkelbaer, gevoelig.

IRRITANT, E, *adj.* (méd.). Prikkelend, verhittend. —, (pal.). Vernietigend.

IRRITATION, *f.* Prikkeling, verhittende scherpheyd der vogten, *v.*

IRRITÉ, E, *adj.* Vertoórnd, vergramd. *Voyez* Irriter.

IRRITER, *v. a.* Tergen, vergrammen, vertoórnen, verbitteren; prikkelen, verhitten; opwekken. S'—. Zich vergrammen, zich vertoórnen.

IRRORATION, *f.* (chim. *et* méd.). Besproeying, bevogtiging, *v.*

IRRUPTION, *f.* Inval (van den vyand), intogt, *m.*

ISABELLE, *adj.* et *s.* Isabel, isabelverwig —, *m.* Isabelkoleur, *o.*

ISAGONE, *adj.* (géom.). Gelykhoekig.

ISARD, *m. voyez* Chamois.

ISATIS, *m.* Steenvos, *m.*

ISCHIADIQUE, *adj. voyez* Ischiatique.

ISCHIAGRE, *f.* Heupjigt, *v.*

ISCHIATIQUE, *adj.* Van het heupbeen.

ISCHIOCÈLE, *f.* p. *iskio—.* Heupbreuk *v.*

ISCHION, *m.* Heupbeen, *o.*

ISCHURÉTIQUE, *adj.* Pisdryvend.

ISCHURIE, *f.* Pisopstopping, *v.*

ISIAQUE, *adj. Table —.* Tafel die de geheymenissen van Isis voórstelt, gedenktafel der oude Egyptenaeren, *v.*

ISLAM, ISLAMISME, *m.* Mahometismus, mahometsaendom, *o.*

ISLANDAIS, E, *adj.* et *s.* p. *—dè, —dèse.* Yslandsch. —, *m.* Yslander, *m.* —, *f.* Yslandsche, *v.*

ISLANDE, *f.* (île). Ysland, *o.*

ISOCÈLE, *adj. Triangle —.* Dryhoek met twee gelyke zyden, *m.*

ISOCHRONE, *adj.* p. *izokrone.* Gelyktydig, van gelyke duerzaemheyd.

ISOCHRONISME, *m.* Gelyktydigheyd, gelyke duerzaemheyd, *v.*

ISOGONE, *adj.* Gelykhoekig.

ISOLATION, *f.* p. *izolacion.* Afzondering, afscheyding, alleenplaetsing, *v.*

ISOLÉ, *adj.* Afgezonderd, alleenstaende; vry, onafhankelyk; eenzaem, alleen.

ISOLEMENT, *m.* Afzondering, eenzaemheyd, *v. Vivre dans l'—.* In eenzaemheyd leéven. —, (archit.). Afstand, *m.*

ISOLÉMENT, *adv.* Afgezonderd, afzonderlyk, alleen.

ISOLER, *v. a.* Afzonderen, alleen zetten. S'—. Zich van de samenleéving afzonderen.

ISOLOIR, *m.* p. *izoloar.* Isoleérbanksken (waerop men staet om geëlectrisceérd te worden), *o.*

ISOMÉRIE, *f.* (t. d'arith.). Herleyding der breuken tot denzelfden noemer, *v.* (trek.

ISOPÉRIMÈTRE, *adj.* Van gelyken om-

ISRAÉLITE, *s. m.* et *f.* Israëliet, joód, *m.*; israëlietsche, joódin, *v.*

ISSANT, E, *adj.* p. *içant.* (t. de blas.) Klimmend, half *of* agter iets ten voórschyn komende. (*o. mv.*

ISSOÛS, *m. pl.* Hyschtouwen, *v.* en

Digitized by Google

ISSU, E, *adj.* p. *icu.* Gesprooten, afgestamd, afkomstig, geboören, voortgekomen.

ISSUE, *f.* p. *icue.* Uytgang, uytweg, *m. Cette eau n'a point d'—.* Dit water heeft geenen uytweg, afloop. —, (fig.). Evénement, fin. Uytslag, uytval, *m.*, uytkomst, *v.*, eynde, *o. A l'— du dîner.* Op het eynde van het middagmaal. *L'— d'une affaire.* Den uytslag, uytval eener zaek. —, Moyen, expédient. Middel, *o.*, weg, *m.* —s. Omliggende plaetsen (van eene stad, huys, enz.), *v. mv.*; buytenwerken, *o. mv.* —s. Afval, *m.*, ingewand (van eenige dieren), *o.*

ISTHME, *m.* Landëngte, *v.*

ITAGUE, *m.* (cordage). Draeyreep, *m.*

ITALIE, *f.* (pays). Italiën, *o.*

ITALIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Italiaensch. —, *m.* Italiaen, *m.* —, *f.* Italiaensche, *v. L'—, la langue —enne.* Het italiaensch, de italiaensche tael. *A l'—enne.* Op zyn italiaensch.

ITALIQUE, *adj.* et *s.* Cursyf (drukletter).

ITEM, *adv.* Verder, daerenboven, nog, item. —, *m.* Artikel, punt (in eene rekening), *o.* Voilà l'— (fam.). Daer ligt den knoop, daer komt het op aen.

ITÉRATIF, IVE, *adj.* (pal.). Herhaeld, hernomen.

ITÉRATIVEMENT, *adv.* By herhaeling, anderwerf, wederom, nogmaels.

ITINÉRAIRE, *adj.* et *s. Colonne —.* Handwyzer op eenen weg om den afstand van daer tot eene plaets aen te wyzen, *m. Mesure —.* Reysmaet, *v.* —, *m.* Reysboek, *m.* en *o.*, reysbeschryving, *v.*

IULE, *m.* (insecte). Pissebed, *v.*, duyzendbeen, *o.*

IVE, IVETTE, *f.* Veldcipres, *m.*

IVOIRE, *m.* p. *ivoère.* Ivoor, elpenbeen, *o.*, olifantstand, *m.* D'—. Ivooren, elpenbeenen.

IVOIRIER, *m.* Ivoorwerker; ivoorkooper, *m.* (lik, n.

IVRAIE, *f.* p. *ivrè.* Onkruyd, *o.*, ta

IVRE, *adj.* Dronken, beschonken, zat. — d'orgueil, de joie, d'amour (fig.). Dronken van hoogmoed, vreugd, liefde.

IVRESSE, *f.* Dronkenschap, beschonkenheyd, zatheyd, *v. L'— des passions* (fig.). De vervoering of bedwelming der driften. *La docte —.* De dichterlyke verrukking, *v.*

IVROGNE, *adj.* et *s.* p. *ivro-gne.* Dronken, zat. —, *m.* Dronkaerd, myper, *m.*

IVROGNER, *v. n.* (fam.). Zuypen.

IVROGNERIE, *f.* Dronkenschap, zatheyd, *v.*

IVROGNESSE, *f.* p. *ivro-gnèce.* (fam.). Zuypster, *v.*, dronken wyf, *o.*

IXEUTIQUE, *f.* Konst om vogels met lymroeden te vangen, *v.*

IXIE, *f.* (plante). Roomsche distel, *v.*

IXODE, *m.* Teek, *v.*

IZARI, *m.* Levantsche meekrap, *v.*

J.

J, *m.* J, *v.* (Se prononce *ji* d'après l'ancienne appellation et *je* d'après la nouvelle.)

* JÀ, *adv. voyez* Déjà.

JABIRU, *m.* (oiseau). Strandlooper, *m.*

JABLE, *m.* Gergel, *m.*, kroos, *o.*, bodemgroef, *v.*

JABLER, *v. a.* Den gergel in een vat maeken.

JABLOIRE, *f.* Gergelyzer, groefyzer, *o.*

JABOT, *m.* p. *—bô.* Krop, *m.*; kant (van een hemd), *v.*

JABOTTER, *v. n.* (fam.). Babbelen, klappen, snappen.

JACENT, E, *adj.* p. *—çant.* (pal.). Verlaeten, liggende.

JACHÈRE, *f.* Braekland, *o. Etre en —.* Braek liggen.

JACHÉRER, *v. a.* Braekland omploegen.

JACINTHE, *f.* Hiacint, *m.*, pastoet, *v.*

JACO, *m.* Papegaey, *m.*

JACOBÉE, *f.* Sint jacobskruyd, *o.*

JACOBIN, E, *s. m.* et *f.* Predikheer, *m.*; predikheerin, *v.* —, Démocrate. Jacobyn, jacobien (lid eener volksvergadering in 1789, te Parys), *m.*

JACOBINISME, *m.* Stelsel, *o.*, *of* party der Jacobynen, *v.*

JACTANCE, *f.* Zwetsery, stoffery, *v.*

JACTATION, *f.* (méd.). Geduerige onrust (van eenen zieken in het bed), *v.*

* JACTER (SE), *v. pr.* Zich beroemen.

JACULATOIRE, *adj.* p. *—toar. Oraison —.* Schietgebed, *o.*

JADE, *m.* Graveelsteen, niersteen, *m.*

JADIS, *adv.* Eertyds, voórheën, voórdeëzen, voórmaels, wel eer.

JAÏET, *m. voyez* Jais.

JAILLIR, *v. n.* (word geconjug. als *finir*). Springen, uytspringen, spatten, opwellen.

JAILLISSANT, E, *adj.* p. *—liçan.* Springend, uytspringend. *Eau —e.* Springend water, *o.*

JAILLISSEMENT, *m.* Springing, *v.*

JAIS, *m.* Gît, *o.* De —. Gitten.

JALAGE, *m.* Eertyds last op den wyn (in 't kleyn verkogt), *m.*

JALAP, *m.* (plante). Jalap, *m.*

JALE, *f.* Tob, tobbe, kuyp, *v.*

JALÉE, *f.* Eene tob vol, *v.*

* JALET, *m.* p. *—lè.* Knikker, *m.*

JALON, *m.* Baekstok (stok van vyf of zes voet, dien men in de aerde steekt om iets af te meeten *of* te rigten), *m.*

JALONNER, *v. a.* et *n.* Baekstokken stellen *of* zetten.

JALOUSE, E, *adj.* Benyd. —, Garni de jalousies. Getralied.

JALOUSER, *v. a.* Jaloersch zyn, benyden.

JALOUSIE, *f.* Jaloerschheyd, nydigheyd, *v.*, nyd, *m.*, ieverzugt, *v.* —, Treillis de croisée. Blind, *o.*, tralievenster, *v.* en *o.*

JALOUX, OUSE, *adj.* et *s.* Jaloersch, nydig, ieverzugtig. *— de son honneurs.* Ieverzugtig voór zyne eer.

JAMAÏQUE, *f.* (île). Jamaïca.

JAMAIS, *adv.* p. *—mè.* Nooyt, nimmer, nimmermeer; ooyt. *Ne me parlez — de lui.* Spreëk my nooyt van hem. *A-t-on — rien vu de plus magnifique.* Heeft men ooyt iets pragtigers gezien? *A —, pour —.* Voór altyd, voór eeuwig. —, *m.* Eyndeloozen tyd, *m.*

JAMBAGE, *m.* p. *janbaje.* Post, styl (van eene deur, enz.); grondmuer, *m.* — (d'une lettre). Been, *o.*

JAMBE, *f.* p. *jan—.* Been van menschen, ook van eenige dieren, *o. Courir à toutes —s.* Zoo snel loopen als men kan. —s de compas. Beenen *of* punten van eenen passer. —s de force. Het gebind van een gebouw, waerop het dak rust, *o.* — sous poutre. Noót, neut, *v.* — de çà, — de là. Schrydelings.

JAMBÉ, E, *adj. Bien —.* Wel gebeend, die schoone beenen heeft.

JAMBETTE, *f.* Knipmes, vouwmes, *o.* —s, (charp.). Kleyne balken, *m. mv.*

JAMBIER, *m.* Boom (waeraen eene geslagte beest word opgehangen), *m.* —s (muscles). Kuytspieren, *v. mv.*

JAMBON, *m.* Hesp, ham, *v.*, schink, *m.*

JAMBONNEAU, *m.* p. *—bonô.* Hammeken, *o.*

JANISSAIRE, *m.* p. *—nicère.* Janitsaer, turkschen krygsman te voet, *m.*

JANSÉNISME, *m.* Jansenistendom, *o.*, jansenistery, *v.*

JANSÉNISTE, *m.* Jansenist, *m.*

JANTE, *f.* Velge, radvelge, *v.*

JANTILLE, *f.* Schepper, *m.*, schepplank (van eenen watermolen), *v.*

JANTILLER, *v. a.* Met scheppers voórzien.

JANVIER, *m.* p. *—vié.* Januarius, *m.*, louwmaend, *v.*

JAPON, *m.* (île et empire d'Asie). Japan, Japoniën, *o.* —, Porcelaine du Japon. Japansch porcelyn, *o.*

JAPONAIS, E, *adj.* et *s.* p. *—nè, —nèse.* Japansch, japoneësch. —, *m.* Japoneës, japoner, *m.* —, *f.* Japoneësche, *v. Le —, la langue —e.* Het japansch, *o.*, de japansche tael, *v.*

JAPONER, *v. a.* (la porcelaine). Het porcelyn herbakken om hetzelve de gedaente van japansch te geëven.

JAPPE, *f.* (pop.). Gesnop, *o.*

JAPPEMENT, *m.* Geblaf, gekef, *v.*

JAPPER, *v. n.* Blaffen, kefen.

JAQUE, *f.* Oude korte en nauwe kleeding, *v. — de mailler.* Maliënkolder, *m.*

JAQUEMART, *m.* Manneken dat de ueren slaet, *o.*

JAQUETTE, *f.* p. *—kète.* Jak, *v.*

JARDIN, *m.* Hof, tuyn, *m. — botanique.* Kruydhof, kruydtuyn. *—fruitier.* Fruythof. *— potager.* Moeshof, potagiehof. *— à fleurs, fleuriste.* Bloemhof.

JARDINAGE, *m.* Hoevenierdery, *v.*, het hovenieren, *o.*

JARDINAL, E, *adj.* Van den hof.

JARDINER, *v. n.* (fam.). Hovenieren, tuynieren.

JARDINET, *m.* Hofken, tuyntje, *o.*

JARDINEUSE, *adj. f. Emeraude —.* Onreynen smaragd, *m.*

JARDINIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Hovenier, tuynier, *m.*; hovenierster, tuynierster, *v. — arboriste.* Boomkweeker. *— marchand d'arbres.* Koopman in boomen. *— fleuriste.* Bloemist. *— planteur.* Die zich alleen met wilde boomen te kweeken ophoud.

JARDONS, *m. pl.* (man.). Keltagtigezwel (aen de buytenzyde der knie van een peërd), *o.*

JARGON, *m.* Brabbeltael, *v.*; gekweël, *o.*

JARGONNER, *v. a.* et *n.* Brabbelen, eene onverstaenbaere tael spreëken.

JARGONNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Brabbelaer, *m.*; brabbelaerster, *v.*

JARLOT, *m.* (mar.). Sponning (aen een schip), *v.*

JARNAC, *m.* Kleynen dolk, *m.*

JARRE, *f.* p. *jare.* Groote waterkruyk, *v.* —, Poil de castor. Beverhair, *o.*

JARRET, *m.* p. *jarè.* Haessen, waeyen, *v.*, knieboóg; schenkel, *m.* —, Bosse d'une voûte. Knobbel, *m.*, oneffenheyd (in een gewelf), *v.*

JARRETÉ, E, *adj.* Met binnenwaerts geboógene agterbeenen (van peërde spreëkende).

JARRETER, *v. n.* Eene bogt maeken, krom loopen.

JARRETIER, ÈRE, *adj. Muscle —.* Knieboógspier, *v.*

JARRETIÈRE, *f.* Kousenband, *m.*, kouseulint, *o.* —, Ordre de la jarretière. Orden van den kousenband (in Engeland gestigt in 1350), *o.*

JARS, *m.* Gent (manneken van de gans), *m.*

JAS, *m.* Ankerstok, *m.*

JASER, *v. n.* Klappen, snappen, babbelen, praeten.

JASERIE, *f.* (fam.). Gebabbel, gesnap, geklap, gekakel, gepraet, *o.*

Digitized by Google

JASEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Babbelaar, snapper, klapper, praeter, *m.*; babbelaerster, snapster, klapster, praeter, *v.*

JASMIN, *m.* Jasmyn, *v.*

JASPE, *m.* Jaspis, jaspissteen, *m.* — (t. de rel.). Groen en vermilioen. *Faire le* —. Sprenkelen, spikkelen.

JASPER, *v. a.* Sprenkelen, spikkelen, marmeren, bespikkelen.

JASPURE, *f.* Sprenkeling, spikkeling, bespikkeling, marmering, *v.*

JATTE, *f.* Kom, *v.*, bak, *m.*, nap, *v.* en *m.*, —, (t. de mar.). Waterbak, *m.*

JATTÉE, *f.* Eene kom vol, *v.*

JAUGE, *f.* p. *jôje.* Juyste maet (van een vat), *v.*; het roeyen *of* peylen, *o.*; roeystok, peylstok, *m.*

JAUGEAGE, *m.* p. *jôjaje.* Het roeyen *of* peylen, *o.*; roeyloon, *m.* en *o.*

JAUGER, *v. a.* Roeyen, peylen.

JAUGEUR, *m.* p. *jôjeur.* Roeyer, peyler, *m.*

JAUNÂTRE, *adj.* p. *jônâtre.* Geêlagtig.

JAUNE, *adj.* et *s.* Geêl, geêlverwig. —, *m.* Geêl, geêl koleur, *o.*, geêlheyd, *v.* — D'ŒUF. Dooyer, *m.*

JAUNET, *m.* p. *jônè.* Geêl bloemeken, *o.*

JAUNIR, *v. a.* p. *jônir.* (word geconj. als *finir*). Geêlen, geêl maeken *of* verwen. —, *v. n.* Geêlen, geêl worden.

JAUNISSANT, E, *adj.* p. *jôniçant.* Geêl wordende, rup wordende.

JAUNISSE, *f.* Geêlzugt, *v. Qui a la* —. Geêlzugtig.

JAVART, *m.* Gal, *v.*, gezwel (aen den voet der peêrden), *o.*

JAVEAU, *m.* p. *javô.* Aenspoeling, *v.*, zenwas van land (in het midden van eene rivier), *m.*

JAVELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). In bussels leggen.

JAVELEUR, *m.* Die het koôrn in bussels legt.

JAVELINE, *f.* Lange en dunne werpspies, *v.*

JAVELLE, *f.* p. *—vèle.* Bussel (afgemaeyd koôrn), *m.* en *v.*

JAVELOT, *m.* p. *—lô.* Werpspies, *v.*, schigt, pyl, werppyl, *m.*, —, JAVELLE D'AVOINE. Bussel afgemaeyde haver, *m.* en *v.*

JAYET, *m.* voyez JAIS.

JE, *pron.* Ik. *Je dis.* Ik zeg.

JECTIGATION, *f.* Pols die stuyptrekkingen aenduyd, *m.*

JECTISSES, *adj. f. pl. Terres* —. Opgeworpene aerde, *v.*; onvasten grond, *m.*

JÉHOVAH, *m.* (hebreeuwsch woôrd). God, *m.*

JÉJUNUM, *m.* Nugteren darm, *m.*

JÉRÉMIADE, *f.* Aenhoudende klagt, *v.*

JÉSUITE, *m.* Jesuiet, *m.*

JÉSUITIQUE, *adj.* Jesuietisch.

JÉSUITISME, *m.* Leer *of* manier der jesuieten, *v.*

JET, *m.* Worp, werp, *m.*, werping, *v.* — *de pierre.* Steenworp, *m.* — *des bombes.* Bomworp, *m.* *Le* — *d'un jet.* Het uytwerpen van een net. — *d'eau.* Waterstrael, watersprong, *m.* — *de marchandises.* Het over boord werpen der koopwaeren. — *de voiles.* Stel zeylen, alle de zeylen van een schip. — *de lumière.* Lichtstrael, *m.* — *d'abeilles.* Zwerm jonge biën, *m.* — *d'une draperie.* Legging van het bleedsel (in schild.), *v.* —, CANNE. Rietstok, *m.* —, BOURGEON, POUSSE. Spruyt, loot, *v.*, uytspruytsel, *o.* — (t. de fond.). Geut, *v. Figure d'un seul* —. Beêld dat in eenen keer *of* een een stuk gegoôten is, *o.* —, CALCUL PAR JETONS. Het rekenen met leggenningen, *o.*

JETÉ, *m.* Zekeren dansysprong, *m.*

JETÉE, *f.* Havendam, *m.*; steenen- *of* paelen hoofd; gruys, steengruys, *o.*

JETER, *v. a.* (Ce verbe et tous ceux qui sont terminés par *eter*, à l'infinitif, ne doublent la consonne *t* que devant un *e* muet: je jette, tu jettes, il jette, nous jetons, vous jetez, ils jettent; je jetais, tu jetais, il jetait, nous jetions, vous jetiez, ils jetaient; je jetai, tu jetas, il jeta, nous jetâmes, vous jetâtes, ils jetèrent; je jetterai, tu jetteras, il jettera, nous jetterons, vous jetterez, ils jetteront; je jetterais, tu jetterais, il jetterait, nous jetterions, vous jetteriez, ils jetteraient; jette, jetons, jetez; que je jette, que tu jettes, qu'il jette, que nous jetions, que vous jetiez, qu'ils jettent; que je jetasse, que tu jetasses, qu'il jetât, que nous jetassions, que vous jetassiez, qu'ils jetassent; jetant, jeté, jetée.) Werpen, smyten, gooyen, uytwerpen. — *des pierres à q. q.* Iemand met steenen gooyen. — *des fusées.* Vuerpylen werpen. — *de l'argent au peuple.* Geld onder het volk gooyen. — *des marchandises à la mer.* Koopwaeren in zee over boord smyten. — *un cri.* Schreeuwen, eenen schreeuw geêven. — *les fondements d'un édifice.* Den grond van een gebouw leggen. — *les yeux sur.* De oogen slaen op. —, PRODUIRE DES BOURGEONS, ETC. Schieten, uytschieten, uytspruyten. *Les arbres jettent.* De boomen schieten uyt. —, SE DIT D'UNE PLAIE, D'UN ULCÈRE. Etteren, zweêren. *La plaie commence à* —. De wonde begint te etteren, te draegen. —, FAIRE COULER LE MÉTAL FONDU. Gieten. — *une figure en bronze, en sable.* Eene figuer in metael, in zand afgieten. —, ESSAIMER. Zwermen. *Se* — *sur q. q.* Iemand op het lyf vallen. SE —, S'EMBOUCHER. Vallen, loopen. *L'Escaut se jette dans la mer.* De Schelde loopt in de zee.

JETON, *m.* Penning, legpenning, rekenpenning, *m.*

JEU, *m.* Allerhande soôrt van spel, *o.* *Un* — *innocent.* Een onschuldig spel. — *d'enfant.* Kinderspel. — *d'ombre.* Omberspel. — *de quilles.* Kegelspel. — *de la crosse.* Kolfspel. — *de paume.* Kaetsspel. — *de boule.* Bal-, klootspel. — *des osselets.* Koot-, bikkelspel. — *de dames.* Damspel. — *d'échecs.* Schaekspel. — *de l'oie.* Ganzenspel. — *de hasard.* Hazard-, waeg-, dobbelspel. — *d'adresse.* Konstspel. — *de cartes.* Kaertspel. — *de dés.* Teêrlingspel. — *de mots.* Woôrdenspel, *o.*, woôrdenspeêling, *v.* *Être à deux de* —. Effen speêlen. *Donner à q. q. beau* —. Iemand schoone kans geêven. — *d'esprit.* Geestige kwinkslagen. —, CE QU'ON JOUE. Inleg, inzet, *m.*

JEUDI, *m.* Donderdag, *m.* — *gras.* Vetten Donderdag. — *saint*, — *absolu.* Witten Donderdag.

JEUN (À), *adv.* Nugter.

JEUNE, *adj.* et *s.* Jong; jeugdig. — *homme.* Jongeling, jongman, *m.* *Les* — *s gens.* De jonge lieden. — *fille.* Jonge dogter, *v.*, meysken, *o.* *Le plus* —. Den jongsten. —, ÉTOURDI, ÉVAPORÉ. Los, onbezonnen.

JEÛNE, *m.* Het vasten, *o.* *Jour de* —. Vastendag, *m.* *Temps de* —. Vastentyd, *m.*

JEÛNEMENT, *adv.* (t. de chasse). Onlangs, kortelings.

JEÛNER, *v. n.* Vasten.

JEUNESSE, *f.* p. *—nèce.* Jongheyd, jongelingschap, jeugd, *v.*

JEUNET, ETTE, *adj.* p. *—nè*, *—nète.* (fam.). Zeer jong.

JEÛNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vaster, *m.*; vastster, *v.*

JOAILLERIE, *f.* Juweelhandel, *m.*

JOAILLIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Juwelier, *m.*; juwelierster, *v.*

JOCKEY, *m.* p. *jokè.* Postryder; voetjongen, *m.*

JOCKO, *m.* Boschmensch, *m.*

JOCRISSE, *m.* (pop.). Sul, keukenklauwer, gortenteller, *m.*

JODOIGNE (ville). Geldenaeken.

JOIE, *f.* p. *joa.* Vreugd, vreugde, blydschap, vrolykheyd, *v.* *Feu de* —. Vreugdevuer, *o.*

JOIGNANT, E, *adj.* p. *joa-gnant.* Naestgelegen, nabygelegen, aenpaelend, byliggend. —, *prép.* Naest, nevens, bezyden.

JOINDRE (je joins, tu joins, il joint, nous joignons, vous joignez, ils joignent; je joignais, etc.; je joignis, etc.; je joindrai, etc.; je joindrais, etc.; joins, joignons, joignez; que je joigne, que tu joignes, qu'il joigne, que nous joignions, que vous joigniez, qu'ils joignent; que je joignisse, que tu joignisses, etc.; joignant, joint, jointe), *v. a.* Voegen, vervoegen, samenvoegen, samenhegten. —, AJOUTER. Byvoegen, toevoegen, bydoen. *Ces planches ne sont pas bien jointes.* Deêze planken zyn niet wel samengevoegd. —, UNIR, ALLIER. Vereenigen. —, ATTEINDRE, ATTRAPER. Agterhaelen, inhaelen. — *l'ennemi.* Den vyand agterhaelen. SE —. Zich vereenigen; malkander ontmoeten, byeenkomen.

JOINT, E, *adj.* Vervoegd, gehegt, gelascht. *A mains* —*es.* Met gevouwene handen. *Ci* —. Hiernevens.

JOINT, *m.* Voeg, voeging, *v.*; lid, gelid, *o.*, geleding, gevrigting, *v.*

JOINTE, *f.* Hiel (van een peêrd), *m.*

JOINTÉ, E, *adj.* *Cheval court* —, *long* —. Peêrd dat te korte *of* te lange hielen heêft.

JOINTÉE, *f.* Twee gevoegde handen vol, dubbele handvol, *v.*

JOINTIF, IVE, *adj.* Digt aeneengevoegd.

JOINTOYER, *v. a.* p. *—toa-ier.* De voegen iuvullen, stoppen *of* toestryken.

JOINTURE, *f.* Voeg, voeging, *v.*; lid, gelid, gevrigt, *o.*

JOLI, E, *adj.* Fraey, schoon, mooy, aerdig, lief, aengenaem, bevallig.

JOLIET, ETTE, *adj.* (fam.). Lief, fraey, mooy, aerdig.

JOLIMENT, *adv.* Fraey, fraeytjes, schoon, mooy, aerdiglyk, netjes.

JOLIVETÉS, *f. pl.* Aerdigheden, fraeyheden, *v. mv.*

JOMBARBE, *f.* Fluyt met dry gaten, *v.*

JONC, *m.* p. *jon.* Bies, *v.*, riet, *o.* — *marin.* Zeebies, *v.* *De* —, *fait de* —. Biezen. —, CANNE DE —. Riet, *o.*, rietstok, *m.* *Une natte de* —*s.* Eene biezen mat, *v.* —, BAGUE SANS CHATON. Reepring, hoepring, *m.*

JONCHAIE, *f.* p. *—chè.* Biesbosch, rietbosch, *o.*, plaets, waer bies *of* riet groeyt.

JONCHÉE, *f.* Strooysel, *o.* —, FROMAGE. Roomkaes, *v.*

JONCHER, *v. a.* Strooyen, bestrooyen. — *un chemin de fleurs.* Eenen weg met bloemen bestrooyen. — DE MORTS (fig.). Met lyken bestrooyen, bedekken.

JONCHÈRE, *f.* Bos biezen, *m.*; biesbosch, biesland, *o.*

JONCHETS, *m. pl.* p. *—chè.* Knipperspel, *o.* *Jouer aux* —. Knipperen.

JONCOÏDES, *f. pl.* Biezengeslacht, *o.*

JONCTION, *f.* Vereeniging, samenvoeging, vervoeging, *v.* — (de rivières). Samenvloed, samenloop, *m.*

JONGLER, *v. n.* Goochelen, uyt den haeszak speêlen.

JONGLERIE, *f.* Goochelaery, *v.*

JONGLEUR, *m.* Goochelaer, haeszakspeêler, *m.* — (autrefois). Omzwerventen speêlman, *m.*

JONQUE, *f.* Jonk, *v.*; indiaensch- *of* chineêsch vaertuyg, *o.*

JONQUILLE, *f.* p. *—killo.* Jonkilieblnem, *v.*

JOSEPH, *adj. m.* p. *—sef.* *Papier* —. Zeker dun en doôrschynend papier, *o.*

JOUAILLER, *v. n.* (fam.). Laeg speêlen voôr tydkorting.

JOUAILLERIE, ETC. *voyez* JOAILLERIE, etc.

JOUANT, E, *adj.* Speêlende.

Digitized by Google

JOUBARBE, *f.* Huyslook, *o.* — *des vignes.* Hemelsleutel, *m.*

JOUE, *f.* Wang, kaek, koon, *v. Coucher en* —. Mikken. — (t. de mar.). Boeg, *m.*

JOUÉE, *f.* Dikte van eenen muer in de opening van eene venster, *v.*

JOUER, *v. n.* Speélen, zich vermaeken. — *de malheur.* Ongelukkig speélen, ongelukkig zyn. — *aux cartes.* Met de kaert speélen. — *aux dés.* Dobbelen. — *des gobelets.* Goochelen, uyt den haeszak speélen. — *à la paume.* Kaetsen. — *du violon.* Op de vioól speélen. — *de son reste.* Het laetste waegen. — *au fin*, — *au plus fin.* List gebruyken. — AVEC LA VIE (fig.). Met zyn leven speélen. *Faire* — *l'artillerie.* Het geschut doen speélen, losbranden. *Faire* — *une mine.* Eene myn laeten springen. *Faire* — *les eaux.* De watervallen laeten springen, met straelen uytschieten. —, (t. de mécanique). Zich gemakkelyk beweégen. —, *v. a.* Speélen. — *un jeu.* Een spel speélen. — *gros jeu.* Grof speélen. — *un air*, *une comédie.* Een deuntje, een blyspel speélen. — LA COMÉDIE (fig.). Veynzen, zich anders vertoonen dan men is. — *la douleur*, *la surprise.* Zich bedroefd, verbaesd aenstellen, veynzen bedroefd, verbaesd te zyn. —, CONTREFAIRE. Speélen, namaeken. — *l'homme de bien.* Den eerlyken man speélen. — *q. q.*, *le tromper.* Iemand bedriegen, verschalken. SE —, S'AMUSER. Zich vermaeken, speélen. *Faire une chose en se jouant.* Iets al speélende verrigten. SE —, BADINER. Boerten, schertsen, stoeyen. *Se* — *des lois.* De wetten veragten. *Se* — *de la religion.* Met den godsdienst spotten. *Se* — *de q. q.* Met iemand spotten, iemand foppen.

JOUEREAU, *m.* p. *jouô.* (fam.). Slegten speéler; die om weynig speélt, *m.*

JOUET, *m.* p. *jouê.* Speélgoed, speéltuyg, *o. Beau*, *joli* —. Schoon, aerdig speélgoed, *o.* — *d'enfant.* Kinderspeélding, kinderspeélgoed, *o.* —, (fig.). Speélbal, *m.*, speélpop, *v. L'homme est souvent le* — *de la fortune.* Den mensch is dikwils den speélbal der fortuyn. *Il est le* — *de ses passions.* Hy laet zich door zyne drifften vervoeren. — (t. de man.). Kotentje, *o.*

JOUETTE, *f.* p. —*ète.* Ondiep konynenhol, dat dezelve al krabbende gemaekt hebben, *o.*

JOUEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Speéler, *m.*; speélster, *v.* — *de profession.* Dobbelaer, *m.*; dobbelaerster, *v.* — *de gobelets.* Goochelaer, *m.*; goochelaeres, *v.* — *d'instrument.* Speélman, *m.*

JOUFFLU, **E**, *adj.* et *s.* A GROSSES JOUES (fam.). Dikkende wangen hebbende, dikbekkig. *Gros* —. Dikbek, *m.*, dikbekhuys, *o.*

JOUG, *m.* Jok, juk (tot het inspannen van ossen), *o.* —, (fig.). Jok, *o.*, dienstbaerheyd, *v. Secouer le* —. Het juk afschudden. — (t. d'antiq.). Jok, *o.* —, FLÉAU DE LA BALANCE. Weegbalk, *m.*

JOUI, *m.* Ossenvleeschnat (als eenen voedzaemen drank in Japan), *o.*

JOUIÈRES, **JOUILLÈRES**, *f. pl.* Sluysmueren, *m. mv.*

JOUIR, *v. n.* Genieten, bezitten, gebruyken. — *d'une parfaite santé.* Eene volmaekte gezondheyd genieten. — *d'une terre.* Een landgoed bezitten. *Il savait parfaitement* — *de sa réputation.* Hy wist volmaekt zynen roem te gebruyken.

JOUISSANCE, *f.* p. *joui-çan*—. Genot, bezit, gebruyk, *o.*, genieting, *v.*

JOUISSANT, **E**, *adj.* (t. de pal.). Genietend.

JOUJOU, *m.* Speélgoed, kinderspoélgoed, kinderspeélding, *o.*

JOUR, *m.* Dag, *m.*, licht, daglicht, *o. Il commence à faire* —. Het word dag *of* licht. LE PRÈS DU — (poét.). De zon, *v. L'aube du* —, *le point du* —. Den dageraed, het krieken van den dag. METTRE AU — (fig.). In het licht geéven, aen den dag brengen. —, ESPACE DE 24 HEURES. Dag, *m.* — *de fête.* Feestdag. — *de jeûne et de prière.* Dank-, vasten- en bededag. — *gras.* Vleeschdag. —*s gras.* Vastenavond. — *de l'an.* Nieuwjaersdag. — *de naissance.* Geboórtedag. — *de congé.* Speéldag. — *de palais.* Rechtsdag. — *de jugement.* Oórdeelsdag, jongstendag. — *de courrier*, *de poste.* Postdag. — *ouvrier*, *ouvrable.* Werkdag. *De deux* —*s l'un.* Om den anderen dag. *Dès ce* — *là.* Van dien dag af aen. *De* — *en* —. Van dag tot dag. *Par* —. Dags, dag voór dag. *Le* — *d'hier.* Den dag van gisteren. *Le* — *d'avant.* Den voórigen dag. *A* — *préfix*, *nommé.* Op den bepaelden, genoemden dag. *D'un* — *à l'autre.* Overanderendag. *Les* —*s canculaires* (*la canicule*). De hondsdagen. *Un* —. Eens, op eenen tyd. *Tous les* —*s.* Dagelyks, alle dagen. *Vivre au* — *la journée.* Dagelyks verteêren wat men wint. —S DE FAVEUR *ou* DE GRÂCE (comm.). Gratiedagen, loopdagen (van wisselbr. spreék.), *m. mv.* —, TEMPS QUE LE SOLEIL EST SUR L'HORIZON. Dag. *De* —. By dag. —, OUVERTURE. Opening, ruymte, *v. Percé à* —. Boórlochtig, doórschynend, met openingen. —, MOYEN. Middel, *o.* — (t. de peint.). Dag, *m.*, licht, *o. Faux* —. Valsch licht. —, (fig.). LA VIE. Leven, *o.*, leéftyd, *m.*; dagen, leéfdagen, *m. mv. Perdre le* —. Sterven, overlyden. *Se faire* — *à travers les ennemis.* Doór de vyanden heén breéken.

JOURDAIN, *m.* (fleuve). Jordaen, *m.*

JOURNAL, *m.* Dagboek, journael, *m.* en *o.*, dagregister, dagverhael; dagblad, weékblad, tydschrift, *o.* —, MESURE DE TERRE. Dagwand, *v.* —, *adj. m. Livre* —, *papiers* — *aux.* Dagregister, *o.*, journael, *m.* en *o.*

JOURNALIER, **ÈRE**, *adj.* et *s.* p. —*lié.* Dagelyksch. *Travail* —. Dagelyksch werk. —, INÉGAL, SUJET À CHANGER. Veranderlyk, ongestadig. —, *m.* Dagloonner, *m.*

JOURNALISME, *m.* Stelsel, *o.*, gewaenden, zoogenoemden invloed der dagbladschryvers, *m.*

JOURNALISTE, *m.* Dagbladschryver, journaelschryver, *m.*

JOURNÉE, *f.* Dag, *m. Heureuse* —. Gelukkigen dag. —, TRAVAIL, CHEMIN, SALAIRE D'UN JOUR. Dagwerk, *o.*; dagreys, *v.*; daggeld, *o.*, dagloon, *m.* en *o. Travailler à la* —. In dagloon werken. *J'ai travaillé toute la* —. Ik heb den geheelen dag gewerkt. —, JOUR DE BATAILLE, BATAILLE. Dag; slag, veldslag, *m. Une sanglante* —. Eenen bloedigen dag. (dagen.

JOURNELLEMENT, *adv.* Dagelyks, alle

JOÛTE, *f.* Steékspel (te peérd); spiegelgevegt (op het water), *o.* — *des coqs.* Haenegevegt, *o.* —, (fig.). Twist, voórdenstryd, *m.*

JOÛTER, *v. n.* Een steékspel *of* spiegelgevegt houden; kampen. —, (fig.). Twisten.

JOUTEREAUX, *m. pl.* Kniën (aen het galjoen van een schip), *v. mv.*; klampen (aen den mast), *m. mv.*

JOÛTEUR, *m.* Kampvegter, *m.*

JOUVENCE, *f.* (v. m.). Jeugd. FONTAINE DE — (poét.). Verjongende bron.

JOUVENCEAU, *m.* p. —*vançe.* (fam.). Jongeling, *m.*

JOUVENCELLE, *f.* p. —*vancèle.* (fam.). Jonge dogter, *v.*

JOUXTE, *prép.* (v. m.). Nevens, naest, digtby; volgens, naer, overeenkomstiglyk.

JOVIAL, **E**, *adj.* Vrolyk, lustig, blyde, blygeestig. *Humeur* —*e.* Vrolyke inborst.

JOVIALEMENT, *adv.* Vrolyk, lustiglyk.

* **JOVIALITÉ**, *f.* Vrolykheyd, lustigheyd, *v.*

JOVILABE, *m.* Zeker sterrekundig werktuyg, *o.*

JOYAU, *m.* p. *joa-iô.* Juweel, kleynood, *o.*; opschik, *m.*

JOYEUSEMENT, *adv.* Vrolyk, blydelyk, blygeestiglyk; met blydschap.

JOYEUSETÉ, *f.* p. —*zeté.* (fam.). Boert, boertery, snaekery, lachmerkt, *m.*

JOYEUX, **EUSE**, *adj.* Vrolyk, lustig, bly, blygeestig, vreugdig; vrolyk, bly.

JUBARTE, *f.* Zekeren walvisch, *m.*

JUBE, *f.* Leeuwenmaenen, *v. mv.*

JUBÉ, *m.* Hoogzael (in eene kerk), *v.* VENIR À —, SE SOUMETTRE (prov.). Zich onderwerpen.

JUBILAIRE, *adj.* Van het jubelfeest, die een jubelfeest heéft bygewoond; tot het jubelfeest behoorende.

JUBILATION, *f.* (fam.). Blydschap, *v.*, vreugdebedryf, *o.*; goede cier, *v.*

JUBILÉ, *m.* Jubel, jubeljaer, *o.*, jubelfeest, eeuwfeest, *v.* en *o.*, jubilé, *o.* —, *adj. m. mv.* JUBILAIRE.

JUBILER, *v. n.* Zich verheugen *of* verblyden; vreugden bedryven. —, *v. a.* — UN ANCIEN LAQUAIS. Eenen ouden bedienden van den dienst vrystellen, met de helft van zynen loon.

JUBIS, *m.* Aen trossen in de zon gedroogde druyven, *v. mv.*

JUC, *m.* *voyez* JUCHOIR.

JUCHÉ, *adj. Cheval* —. Peérd dat op de punten der voeten gaet.

JUCHER, *v. n.* et *pr.* Roesten, te rek gaen (spreék. van kiekens, enz.). —, (fig. *et* fam.). Op het hoogste van een huys woonen.

JUCHOIR, *m.* p. —*choar.* Rek, *o.*, roest, hoenderroest, *m.*

JUDA, *m.* Kykgat (in eene zoldering), *o.*

JUDAÏQUE, *adj.* p. —*da-ike.* Joódsch. *La nation* —. Het joódsche volk. *A la* —. Op zyn joódsch.

JUDAÏSER, *v. n.* Op zyn joódsch leéven.

JUDAÏSME, *m.* Joódendom, *o.*

JUDAS, *m.* p. —*dâ.* Verraeder, *m. Baiser de* —. Judaskus, *m.*, verraederlyke streeling, *v.* POIL DE —, ROUX (pop.). Judashair, *o.*

JUDÉE, *f.* (pays). Joódsch land, *o.* ARBRE DE —. Joódendoórn, *m.* BITUME DE —. Joódenhars, *v.*

JUDELLE, *f.* Waterhoen, *o.*

JUDICATUM SOLVI, (mots latins). Borgtogt voór de betaeling der rechtskosten, *m.*

JUDICATURE, *f.* Rechterschap, rechterambt, *o.*

JUDICIAIRE, *adj.* et *s.* p. —*ère.* Rechtelyk, rechterlyk, gerechtelyk. *Acte* —. Rechterlyken act, *m. Ordre* —. Gerechtelyk bevel, *o. Genre* —. Het rechterlyk vak, *o.*; gerechtsstiel, *m. Pouvoir* —. Rechtsmagt, *v. Police* —. Rechtspolicie, *v. Astrologie* —. Sterrewigchelaery, *v.* —, *f.* (fam.). Oórdeel, *o.*, beoórdeelingskragt, *v.*

JUDICIAIREMENT, *adv.* Gerechtelyk, rechtelyk.

JUDICIEUSEMENT, *adv.* Verstandiglyk, oórdeelkundiglyk, met oórdeel.

JUDICIEUX, **EUSE**, *adj.* Verstandig, oórdeelvast, schrander; oórdeelkundig, snedig.

JUGAL, *m.* (nerf). Jokbeen, *o. Suture* —*e.* Jokneed.

JUGE, *m.* Rechter, *m.* — *civil.* Borgerlyken rechter. — *criminel.* Halsrechter. — *de paix.* Vrederechter. — *subalterne.* Onderrechter. — *arbitral.* Scheydsrechter, scheydsman. — *compétent.* Wettigen, bevoegden rechter. LES —S, LE SEPTIÈME LIVRE DE LA BIBLE. Het Boek der Rechteren.

Digitized by Google

JUGEMENT, *m.* p. —*mant.* Oórdeel, verstand, *o.*, oórdeelingskragt, *v.*; oórdeel, vonnis, *o.*, uytspraak, *v.* *Les —s de Dieu.* Gods oórdeelen. —, Avis, opinion. Oórdeel, gevoelen, *o.*, meening, *v.*

JUGER, *v. a.* p. —*jer.* Oórdeelen, vonnissen; uytwyzen; beslissen; beoórdeelen. —, *v. n.* Croire, penser. Oórdeelen, meenen, gissen, gelooven. — *une affaire.* Eene zaek beoórdeelen. — *une personne.* Het oórdeel over eenen persoon vellen, eenen persoon vonnissen. — à propos. Goedvinden.

JUGÈRE, *f.* Oude romeynsche akkermaet, *v.*

JUGULAIRE, *adj.* et *s.* Van de keél. —, *f.* La —, la veine —. De keélader, de kropader, *v.*

JUGULER, *v. a.* Worgen, verworgen. —, (fig. *et* fam.). Uytputten, knevelen.

JUIF, IVE, *s. m.* et *f.* Joód, *m.*; joódin, *v.* —, (fig.). Smous, woekeraer, *m.* —, *adj.* Joódsch.

JUILLET, *m.* p. *jui-llè.* Julius, *m.*, hooymaend, *v.*

JUIN, *m.* Junius, *m.*, braekmaend, weymaend, wiedemaend, zomermaend, *v.*

JUIVERIE, *f.* Joódenkwartier, *o.* —, (fam.). Woekerhandel, *m.*

JUJUBE, *f.* Borstbezie, *v.*

JUJUBIER, *m.* p. —*bié.* Borstbeziënboom, *m.*

JULE, *m.* Zekere italiaensche zilvermunt, *v.* — (insecte). Pissebed, *v.*

JULEP, *m.* Koeldrank, *m.*

JULIEN, ENNE, *adj.* Juliaensch. *Être —enne.* Juliaensche tydrekening.

JULIENNE, *f.* (plante). Nagtviolier, *v.* — (potage) Zekere groentesoep, *v.*

JULIERS, (pays de). Gulikerland, *o.*

JUMART, *m.* p. —*mar.* Muylpeérd, *o.*

JUMEAU, ELLE, *adj.* et *s.* Tweeling, *m.* en *v.* *Frères —x.* Tweelingbroeders. *Sœurs jumelles.* Tweelingzusters; word ook van vrugten gezegd, die aen elkander zyn vastgegroyd. *Lits —x.* Twee gelyke en in verband staende bedden. —x, *m. pl.* *Muscles —x.* Tweelingspieren, spieren van de dy, *v. mv.* —x, (t. d'astr.). Tweeling, *m.*

JUMELÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met tweelingstreépen.

JUMELER, *v. a.* (mar.). Wangen.

JUMELLES, *f. pl.* p. —*mèles.* Zystukken (van eene pers, schroef, enz.), *o. mv.* —. Wangen, *v. mv.*; klampen (aen eenen mast), *m. mv.* — (t. de blas.). Tweelingstreépen, *v. mv.*

JUMENT, *f.* Merrie, *v.*, merriepeérd, *o.* — *poulinière.* Veulenmerrie, *v.* — (machine). Muntschroef, *v.*

JUNON, *f.* (déesse). Juno, *v.*

JUNTE, *f.* p. *jon*—. Raed, *m.*, raedsvergadering (in Spanjen), *v.*

JUPE, *f.* Vrouwenrok, *m.*

JUPITER, *m.* (dieu). Jupiter, *m.* — (planète). Jupiter. —, Etain (chim.). Tin, *o.*

JUPON, *m.* Vrouwenonderrok, *m.*

JURANDE, *f.* Overmanschap (by een gild), *o.* —, Corps des jurés. Overmannen, *m. mv.*

JURAT, *m.* p. —*ra.* Naem, die men aen borgemeesters en schepenen te Bordeaux geéft.

JURATOIRE, *adj.* p. —*toare.* *Caution* —. Borgtogt onder eed, *m.*

JURÉ, E, *adj.* et *s.* Gezwoóren, beeédigd. *Traducteur* —. Gezwoóren verteeler. *Ennemi* —. Doodvyand, gezwoóren vyand, *m.* —, *m.* Gezwoóren; overman (van een gild), *m.*

JURÉ-CRIEUR, *m.* au pl. *jurés-crieurs.* Gezwoóren uytroeper, *m.*

JUREMENT, *m.* Eed, *m.* —s. Vloeken, *m. mv.*, godslasteringen, *v. mv.*

JURER, *v. a.* et *n.* Zweéren, eenen eed doen *of* afleggen; beeédigen, bezweéren, met eenen eed bekragtigen. — *sur l'évangile.* Op het evangelie zweéren. —, Promettre fortement. Zweéren, toezweéren. —, Menacer avec serment. Zweéren. — *la ruine de q. q.* Iemands ondergang zweéren. —, Blasphémer. Vloeken, zweéren. — *sur son honneur.* By *of* op zyne eer zweéren. Violon qui jure. Viool die piept. —, (fig.) Contrasten (peint.). Misstaen, niet wel by elkander passen. *Se — amitié.* Zich vriendschap toezweéren.

JUREUR, *m.* Vloeker, zweérder, *m.*

JURI, JURY, *m.* Vergadering van gezwoórenen, *v.*, de gezwoórenen, *m. mv.*

JURIDICTION, JURISDICTION, *f.* Rechtsmagt, *v.*, rechtsgezag, *o.*, jurisdictie, *v.*; rechtsgebied, *o.*

JURIDICTIONNEL, ELLE, *adj.* Die rechtsmagt heeft. (telyk.

JURIDIQUE, *adj.* Rechtelyk, gerech-

JURIDIQUEMENT, *adv.* Gerechtelyk, rechtelyk.

JURISCONSULTE, *m.* Rechtsgeleerden, wetgeleerden, *m.*

JURISPRUDENCE, *f.* p. —*dance.* Rechtsgeleerdheyd, rechtskunde, wetgeleerdheyd, *v.*

JURISTE, *m.* Rechtsgeleerden, jurist, *m.*

JURON, *m.* (fam.). Vloekwoórd, *o.*

JURY, *m.* *voyez* Juri.

JUS, *m.* Sap (van vrugten), *o.*; jeugd (van vleesch), *v.*

JUSANT, *m.* Eb, ebbe, *v.*

JUSQUE, JUSQUES, *prép.* Tot, tot aen. *Depuis la création du monde —au déluge.* Van de schepping der wereld tot (op) den zondvloed. —*s au soir.* Tot aen den avond. *Depuis Louvain —à Liége.* Van Loven tot Luyk. —*ici.* Tot hiertoe. —*s à quand?* Tot wanneer? hoe lang? —*au ciel.* Tot in den hemel. —*à présent.* Tot nu toe, tot nog toe. *On n'a point vu cela —à cette heure.* Men heeft zulks tot op dit uer niet gezien. —*au revoir.* Tot wederziens. —, Même. Zelfs. *Il aime —à ses ennemis.* Hy bemint zyne vyanden zelfs. *Ils ont tué —aux enfants.* Zy hebben zelfs de kinderen gedood. —à ce que. Tot dat.

JUSQUIAME, *f.* Bilsenkruyd, *o.*

JUSSION, *f.* p. *juscion.* Koninglyk *of* vorstelyk bevel, *o.*

JUSTAUCORPS, *m.* Mansrok, *m.*

JUSTE, *adj.* et *s.* Rechtveérdig, opregt, zedelyk; gerecht, billyk. *Dieu est* —. God is rechtveérdig. — *punition.* Rechtveérdige straf. *Cela est* —. Dat is billyk. *Un homme* —. Een opregt man. —, Légitime. Rechtmaetig, gerechtig. —, Qui a la justesse convenable. Juyst, nauwkeurig, net, behoorlyk. *Une comparaison* —. Eene juyste, nauwkeurige vergelyking. *Montre* —. Horlogie die rigtig gaet. —, Trop étroit. Te eng, te nauw. *Un habit trop* —. Een te eng, al te nauw kleed. —, *m.* Rechtveérdigen. —, Ce qui est juste. Het rechtveérdige, het billyke, *o.* —, *m.* Habillement de paysanne. Boerinnenrokje, *o.* —, *adv.* Avec justesse. Rigtig, juyst, stiptelyk, net. *Il raisonne* —. Hy redeneert rigtig, juyst. —, Précisément. Juyst, precies, net. *Voilà tout — l'homme qui nous faut.* Dat is juyst den man dien wy moeten hebben. *Au* —. Nauwkeuriglyk, juyst, precies, stiptelyk. *Je vous le dirai au* —. Ik zal het u juyst zeggen.

JUSTEMENT, *adv.* Rechtveérdiglyk, gerechtiglyk, rechtmaetiglyk, billyk. *Il agit* —. Hy handelt rechtveérdiglyk. —, Avec raison. Rechtveérdiglyk, met recht. —, Précisément. Juyst, net, precies. *Il est arrivé — à l'heure qu'il faut.* Hy is juyst ter regter tyd aengekomen. *C'est — cela.* Dat is het juyst.

JUSTESSE, *f.* p. —*tèce.* Juystheyd, netheyd, nauwkeurigheyd, behoorlykheyd, *v.* — *de la voix.* Netheyd, zuyverheyd der stem, *v.*

JUSTICE, *f.* Rechtveérdigheyd, gerechtigheyd, billykheyd, zedelykheyd, rechtmaetigheyd, *v.* *Notre roi gouverne avec* —. Onzen koning regeert met rechtveérdigheyd. —, Bon, droit, raison. Recht, *o.* *Il faut rendre — à tout le monde.* Men moet eenieder recht doen, geéven wat hem toekomt. *Se faire* —. Zynen misslag erkennen; zich vreéken. —, Magistrats qui jugent. Gerecht, *o.*, rechters, *m. mv.* *Cour de* —. Rechtbank, *v.*, gerechtshof, *o.* —, Juridiction. Gerecht, rechtsgebied, *o.* *La haute* —. Het hooger gerecht, het halsrecht. Faire —, punir corporellement. Aen den lyve straffen, recht doen, rechten. *Appeler q. q. en* —. Iemand voór het gerecht roepen. *L'exécuteur de la haute* —. Scherprechter, beul. — *distributive.* Uytdeelende gerechtigheyd. — *commutative.* Verwisselende gerechtigheyd. —, Vertu chrétienne. Gerechtigheyd, rechtveérdigheyd, *v.*

JUSTICIABLE, *adj.* Aen den rechtsdwang onderworpen, onder zeker rechtsgebied behoorende.

JUSTICIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Aen den lyve straffen, rechten, ter dood brengen.

JUSTICIER, *m.* p. —*cié.* Rechtdoener, gerechtsheer, die de gerechtigheyd lief heeft, *m.* —, Qui avait droit de justice. *Seigneur* —. Gerechtsheer, *m.* *Haut* —. Halsheer, *m.*

JUSTIFIABLE, *adj.* Rechtveérdigbaer, te rechtveérdigen. (kend.

JUSTIFIANT, E, *adj.* Rechtveérdigmaeker.

JUSTIFICATEUR, *m.* Werkman die de drukletters gelyk maekt, *m.*; werktuyg dat daertoe dient, *o.*

JUSTIFICATIF, IVE, *adj.* Rechtveérdigend. *Pièces —ives.* Bewysstukken, *o. mv.*

JUSTIFICATION, *f.* Rechtveérdiging, rechtveérdigmaeking, *v.* — (t. d'imp.). Lengte der regels, *v.* — (t. de fond.). Lettergieterswerktuyg, *o.*

JUSTIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Rechtveérdigmaeken, rechtveérdigen; verrechtveérdigen; bewyzen, bewaerheden, aentoonen. —, Légitimer. Rechtveérdigen, wettigen. — (t. d'impr.). De behoorlyke lengte aen de regels geéven. Se —. Zich rechtveérdigen, verontschuldigen, vryspreeken.

JUTEUX, EUSE, *adj.* Sappig.

JUTLAND, *m.* (pays). Jutland, *o.*

JUVÉNAUX, *adj. m. pl.* *Jeux* —. Dansen oefeningspelen, *o. mv.*

JUVÉNIL, E, *adj.* (v. m.). Jong, jeugdig, van de jeugd.

JUXTA-POSITION, *f.* (t. de phys.). Aenwas *of* aengroey van buyten, *m.*

Digitized by Google

K.

K, *m.* K, *v.* On prononce *ka* d'après l'ancienne appellation, et *ke* d'après la nouvelle.
KABAK, *m.* Bierkroeg; soórt van wynhuys (in Rusland), *o.*
KADRIS, *m.* Turkschen monik, *m.*
KAGNE, *f.* Zeer fynen italiaenschen deeg, *m.*
KAHOUANNE, *f.* p. *ka-ou-ane.* (tortue). Karetschildpad, *v.*
KAKATOÈS, *m.* (perroquet). Soórt van papegaey, *m.*
KALENDES, *f. pl. voyez* CALENDES.
KALENDA, *f.* Dans der Negers, *m.*
KALI, *m.* (plante). Zeegras, *o.*
KAN, *m.* Chan (prins *of* opperhoofd der Tartaeren), *m.*
KANGIAR, *m.* Indiaenschen dolk, *m.*
KANGUROO, *m.* Zeker viervoetig dier op Nieuw-Holland, *o.*
KAOLIN, *m.* (terre). Chineesche porcelynaerde, *v.*
KARABÉ, *m. voyez* CARABÉ.
KARAT, *m. voyez* CARAT.
KARMESSE, *f. voyez* KERMESSE.
KAT-CHÉRIF, *m.* Bevel van den Grooten-Heer, *o.*
KÉIRI, *m.* Violier, *v.*
KÉRATOGLOSSE, *m. voyez* CÉRATOGLOSSE.
KERMÈS, *m.* Scharlakenbezie, *v.* —, (GALLINSECTES. Galinsekten, *o. mv.*
KERMESSE, *f.* Kermis, *v.*
KETMIE, *f.* Soórt van maluwe, *v.*
KIASTRE, *m.* Knieschyfband, *m.*
KILOGONE, *m.* (t. de géom.). Duyzendhoek, *m.*
KILOGRAMME, *m.* Duyzend *grammes.*
KILOLITRE, *m.* Duyzend *litres.*
KILOMÈTRE, *m.* Duyzend *mètres.*
KILOSTÈRES, *m.* Duyzend *stères.*
KINA, *m. voyez* QUINQUINA.
KINIQUE, *adj. Acide* —. Koórstbastzuer, *o.*
KION, *m.* Opzwelling der huyg, *v.*
KIOSQUE, *m.* Lustprieel, hofpavijoen, *o.*
KIRSCHWASSER, *m.* (liqueur). Kersewater, *o.*
KNOUT, *m.* Slaen met de zweep, wippen by de Russen, *o.*
KOFF, *m.* Kofschip, *o.*
KORAN, *m. voyez* ALCORAN.
KOUPHOLITE, *f.* (pierre). Ligten, doórschynenden pèrelmoersteen, *m.*
KRAAL, *m.* Dorp (der Hottentotten), *o.*
KREMLIN, *m.* Paleys van den czar te Moskou, *o.*
KREUTZER, *m.* Kreutzer (duytsch geld), *m.*
KURTCHIS, *m. pl.* Perzische adelyke ruytery, *v.*
KYNANCIE, *f.* Geweldige keelontstekingen, *v.*
KYRIÉ ÉLÉISON, *m.* Heer ontferm u onzer; gedeelte der misse, *o.*
KYRIELLE, *f.* Litanie, *f.* —, (LONGUE LISTE. Lange lyst *of* reeks, *v.*
KYSTE, *m.* Zakgezwel, *o.*
KYSTÉOTOMIE, *f. voyez* CYSTOTOMIE.

L.

L, *m.* L, *v.* L, *s.* est des deux genres : *m.* suivant la nouvelle appellation, qui prononce *le*, et *f.* d'après l'ancienne, qui prononce *el.* Le son propre de cette lettre est *le*, comme dans *laurier*, *leçon*, *livre*, *loge*, *lune.* Au commencement des mots, elle conserve le son qui lui est propre, comme dans *lapin*, *larron;* au milieu d'un mot, elle le conserve également entre deux voyelles, comme dans *filer*, *modèle*, etc. A la fin des mots, elle se fait ordinairement entendre, comme dans *profil*, *fil*, *moral*, etc. Il faut en excepter *baril*, *chenil*, *fournil*, *fusil*, *outil*, *gril*, *soûl*, *coutil*, *nombril*, *persil*, *sourcil*, où elle ne se prononce pas. Elle ne se fait pas non plus entendre dans *fils* (enfant) ni dans le substantif pluriel *gentilshommes*, bien qu'elle sonne dans le singulier *gentilhomme.* La voyelle *i*, placée avant la consonne *l*, donne à cette lettre un son mouillé, très-commun dans notre langue; mais, comme il n'a pas de caractère particulier, il n'y a pas d'uniformité dans la manière de le désigner; tantôt il est indiqué par un seul *l*, comme dans *bail*, *mail*, *péril*, *fénouil*, *écueil*, etc.; tantôt par deux, comme dans *pillage*, *merveille*, *anguille*, ce qui a lieu quand *ll* est précédé de *i*, excepté dans *mille*, *ville*, *gille*, et dans tous les mots commençant par *ill : illégitime*, *illimité*, *illustre*, etc. L, lettre numérale qui signifie 50, et avec un trait horizontal au-dessus 50,000.
LÀ, *adv. de lieu.* Daer, aldaer. *Il était* —. Hy was daer. *Là même.* Even daer. *Par-là.* Daermede, daerdoór; daerlangs. *Là-haut.* Daerboven. *Là-bas.* Daerginder. *De là.* Van daer, daer van. *Jusques* —. Tot daer toe. *Là-dedans.* Daerbinnen. *Là-dehors.* Daerbuyten. *Çà et là, par-ci par-là.* Hier en daer. *Au de-là.* Aen geene zyde. *Au de-là de la Meuse.* Aen de andere, aen geene zyde der Maes. *Là ! là !* Nu! nu! wel! wel! —, MÉDIOCREMENT. Zoo en zoo; taemelyk.
LABARUM, *m.* Krygsvaen met de naemletter van J. C., *v.*
LABBE, *m.* (oiseau). Strontjaeger, zekeren watervogel, *m.*
LABDACISME, *m.* Gebrekkige uytspraek der letter *l* in het grieksch, *v.*
LABEUR, *m.* (poét.). Arbeyd, *m.;* werk, *o.;* moeyte, *v. Terres en* —. Beploegde landeryen, *v. mv.* — (t. d'impr.). Stopelwerk, gewigtig werk, *o.*
* **LABEURER**, *v. n.* Werken.
LABIAL, E, *adj. Lettre* —*e.* Lipletter, *v. Glandes* —*es.* Lipklieren, *v. mv.* OFFRES —ES (prat.). Mondelyke beloftе, zonder klinkende munte geéven.
LABIATION, *f.* (t. de bot.). Lippenvormigheyd, *v.*
LABIÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Lippenvormig.
LABILE, *adj. Mémoire* —. Zwak geheugen, *o.*
LABORATOIRE, *m.* p. *laboratoar.* Werkplaets (der scheykundigen), *v.*
LABORIEUSEMENT, *adv.* Arbeydzaemlyk.
LABORIEUX, EUSE, *adj.* Arbeydzaem, werkzaem, werkagtig, neêrstig; zwaer, moeyelyk. *Vie* —*euse.* Arbeydzaem leven. *Entreprise* —*euse.* Moeyelyke onderneeming.
LABOUR, *m.* Het ploegen, *o.*, beploeging, *v.*, akkerbouw, *m. Terre en* —. Beploegde landeryen, tot bezaeyen bestemd. *Cheval de* —. Ploegpeêrd, *o.* —, OUTIL DE PLOMBIER. Roerstok (der gieters), *m.*
LABOURABLE, *adj.* Bouwbaer, bebouwbaer, beploegbaer. *Terre* —. Bouwland, akkerland, *o.*
LABOURAGE, *m.* p. —*je.* Akkerbouw, landbouw, *m.*, landbouwery, *v.;* akkerwerk, *o.*, bebouwing, *v. Il entend bien le* —. Hy verstaet den landbouw goed. —, CONDUITE DES BATEAUX À UN PONT. Het brengen van schepen onder eene brug heen. —, PARTIE DU TRAIN SOUS L'EAU. Gedeelte van een houtvlot onder het water, *o.*
LABOURER, *v. a.* Ploegen, beploegen, bebouwen, akkeren, omspitten, omhaelen, hakken. — *un champ.* Eenen akker beploegen, omhaelen. — *une vigne.* Eenen wynberg hakken, omgraeven. —, (fig.) FOUILLER. Doórwoelen, omhaelen (spr. van mollen, enz.). — LE PAPIER (fig. *et* fam.). Met moeyte schryven. —, *v. n.* Veêl te lyden hebben; veêl moeyte hebben. *Ce vaisseau laboure.* Dit schip schuyft over den grond, raekt den grond. *L'ancre laboure.* Het anker gaet doór.
LABOUREUR, *m.* Akkerman, landman, landbouwer, ploeger, boer, *m.* — (t. de plombier). Roerstok, *m.*
LABRE, *m.* Lipvisch, *m.*
LABURNE, *m. voyez* AUBOURNS.
LABYRINTHE, *m.* p. *labirinto.* Doólhof, labirint, *m.* (fig.). Verwarde en netelige zaek, moeyelykheyd, *v.* —, CAVITÉ DE L'OREILLE. Holte van het oor, *v.* — (maçon). Rivierslek, *v.*
LAC, *m.* Meêr, staende water, *o.*
LACÉDÉMONE, *f.* Lacedemoniën.
LACER, *v. a.* Rygen, toeryen, snoeren, veteren. — *la voile.* Het zeyl inhaelen. — (en parlant d'un chien). Dekken. SE —. Zich rygen.
LACÉRATION, *f.* (t. de pat.). Verscheuring (van een schrift *of* boek doór bevel van den rechter), *v.*
LACÉRER, *v. a.* (pat.). Verscheuren.
LACERET, *m.* p. —*rè.* Kleyne steekboor, *v.*, kleynen hegger, *m.*
LACERNE, *f.* (antiq.). Regenmantel (der Romeynen), *m.*
LACERON, *m. voyez* LAITERON.
LACERT, *m.* (poisson). Haegdisvisch, *m.*
LACET, *m.* p. —*cè.* Nestel, veter, rygveter, *m.*, rygsnoer, *o.;* jagtstrik *m.*
LACEUR, *m.* Nettenmaeker, *m.*
LÂCHE, *adj.* et *s.* Slap, los. *Cette corde est trop* —. Dit touw is te slap. —, QUI N'EST PAS SERRÉ. *Avoir le ventre* —. Open lyf hebben. —, (fig.). Laf, vadzig, traeg. *Temps* —. Laf weder. — *au travail.* Vadzig, traeg tot het werk. —, PEU ACTIF. Traeg, loom, vadzig. *Style* —. Laffen, zenuwloozen schryfstiel. —, QUI MANQUE DE COURAGE. Lafhertig, bloodertig. *Ce soldat est* —. Dien soldaet is lafhertig, zonder hert *of* moed. —, INDIGNE, HONTEUX, VIL. Laeg, schandelyk, eerloos, —, *m.* Lafbek, bloodaerd. —, *adv. Coudre* —. Met losse steeken naeyen.
LÂCHEMENT, *adv.* Traeg, vadzig, loomelyk; lafhertigelyk; schandelyk, eerlooslyk.
LÂCHER, *v. a.* Ontspannen, vieren. — *une corde.* Eene koord ontspannen. — *la bride.* Den teugel vieren. — *la bonde d'un étang, les écluses.* Den duyker, het sluysdeurtje van eenen vyver, de sluyzen openzetten, loozen. — *de l'eau* (uriner). Wateren, zyn water lossen. —, LAISSER ÉCHAPPER. Loslaeten, laeten gaen,

Digitized by Google

laeten vaeren. — *un prisonnier.* Eenen gevangen loslaeten. — *prise.* Loslaeten; afstand doen van. — LE PIED (fig.). De vlugt neémen, wechloopen. — *un mot.* Een woóord laeten ontglippen. —, FAIRE PARTIR. Loslaeten. — *un coup de pistolet.* Eene pistoól loozen *of* losschieten. —, *v. n.* Losgaen; afgaen. *Le fusil vint à —.* Den snaphaen (geweér) ging af. *Se —.* Losgaen.

LÂCHETÉ, *f.* Traegheyd, loomheyd, vadsigheyd; lafhertigheyd, bloohertigheyd, *v.* —, ACTION BASSE. Eerloosheyd, eerlooze daed, *v.*

LACINIÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Getand.

LACIS, *m.* p. —*ci.* Netwerk, maezenwerk, *o.* — (t. d'anat.). Doórvleeting van bloedvaten, *v.* (knopt.

LACONIQUE, *adj.* Kortbondig, beknoptelyk.

LACONIQUEMENT, *adv.* Kortbondigelyk, beknoptelyk.

LACONISME, *m.* Kortbondigheyd, *v.*

LACQUE, *m. voyez* LAQUE, *m.*

LACRYMAL, E, *adj.* au pl. m. *lacrymaux.* Van de traenen. *Fistule —e.* Traenbuys, traenfistel, *v. Sac —.* Traenzakje, *o.*

LACRYMATOIRE, *adj.* et *s. m. Urne —* (antiq.). Traenfleschken (der ouden), *o.*

LACRYMULE, *f.* Traentje, *o.*

LACS, *m. pl.* p. *là.* Koordekens, snoeren, *o. mv.* —, NŒUD COULANT. Strik, *m.* —, (fig.). Valstrik, *m.; kinderlaeg, v.* —, EMBARRAS. Verlegenheyd, *v.*

LACTÉ, E, *adj.* Melkagtig. *Veine —ée.* Melkader, *v. Voie —ée.* Melkweg, *m. Sue —.* Melksap, *o.* (agtig.

LACTESCENT, E, *adj.* (bot.). Melk-

LACTIFÈRE, *adj.* Melkaenvoerend, melkgeévend.

LACTIFIQUE, *adj.* Dat melk voortbrengt.

LACTIPHAGE, *adj.* et *s.* Melkeétend. —, *m.* Melkeéter, *m.*

LACTIQUE, *adj. Acide —.* Melkzuer, *o.*

LACUNE, *f.* Uytlaeting (in eenen boek), *v.*, open vak, *o.* —s (t. d'anat.). Slymgaten, *o. mv.*

LACUSTRAL, E, *adj.* In *of* omtrent de meéren groeyend.

LADANUM, *m.* Ladangom, *v.*

LADRE, *adj.* et *s.* Melaetsch, leproós. —, (fig.). Ongevoelig, gevoelloos. —, (fam.). Gierig, vrekkig. —, *m.* Melaetschen, leproós, *m.* —, (fam.). Gierigaerd, vrek, *m.*

LADRERIE, *f.* Melaetschheyd, leproósheyd, *v.*; leproózenhuys, *o.* —, (fig. et fam.). Gierigheyd, vreksgtigheyd, *v.*

LADY, *f.* p. —*di.* Mevrouw, *v.*

LAGÉNITE, *f.* Steen die eene flesch verbeeld, *m.*

LAGON, *m.* Kleyn meêr (doór de zee gevormd), *o.*

LAGOPÈDE, *m.* Soórt van haezelhoen, *o.*

LAGOPHTHALMIE, *f.* p. *lagoftalmie.* Haezenoog, *v.* en *o.*, ziekte aen de oogleden, *v.*

LAGUE, *f.* (mar.). Zog, vaerwater, *o.*

LAGUNE, *f.* Kleyn meêr, kanael te Venetiën, *o.* —, FLAQUE. Poel, plas, *m.*

LAI, E, *adj.* et *s.* Leeken, wereldlyk. *Frère —.* Leekebroeder. *Sœur —e.* Leekenzuster.

* LAI, *m.* Beklag, *o.*

LAÎCHE, *f.* p. *lèche.* Rietgras, *o.*

LAID, E, *adj.* p. *lè, lède.* Leelyk, mismaekt. —, (fig. *et* fam.). Leelyk, onteerlyk.

LAIDERON, *f.* (fam.). Leelyke vrouwspersoon met eenige bevalligheyd, *v.*

LAIDEUR, *f.* Leelykheyd, mismaektheyd, *v.*

LAIE, *f.* Zog, zeug, *v.* —, SENTIER DE FORÊT. Weg (in een bosch), *m.*

LAINAGE, *m.* p. *lènaje.* Wollengoed, *o.*; het rouwen, het kaerden der wol op lakens.

LAINE, *f.* Wol, wolle, *v.* — *crue.* Ruwe, onbewerkte wol. — *mère* ou *mère —.* Kern-, puykwol (van den rug der schaepen). *De —.* Wollen. *Bas de —.* Wollen kousen. *Bêtes à —.* Woldraegers, *m. mv.* — *de Moscovie.* Beverhair, *o.*

LAINER, *v. a.* p. *lèner.* Rouwen, kaerden. (handel, *m.*

LAINERIE, *f.* Wollengoed, *o.*; wol-

LAINEUR, *m.* Wolbereyder, *m.*

LAINEUX, EUSE, *adj.* Wollig, wolagtig, gewold.

LAINIER, *m.* Wolhandelaer; wolbereyder, *m.*

LAÏQUE, *adj.* et *s.* Leeken, wereldlyk. *Les —s.* De leeken.

LAIS, *m.* Jong boomken, *o.*

LAISSE, *f.* p. *lèce.* Band, koppelband (der honden), *m.* —, CORDON DE CHAPEAU. Hoedband, *m.* —s. Aenspoelingen, *v. mv.*, aengespoeld land *o.*

LAISSÉES, *f. pl.* Drek (van wolven, enz.), *m.*

LAISSER, *v. a.* p. *lècer.* Laeten; agterlaeten, nalaeten, overlaeten; verlaeten. — *la porte ouverte.* De deur openlaeten. — *beaucoup de biens.* Veéle goederen nalaeten. *Il laisse une femme et trois enfants.* Hy laet eene vrouw en dry kinderen na. — *faire.* Laeten begaen. — *passer.* Doórlaeten, laeten doórgaen. *Laissez-moi passer.* Laet my doór. *Il a laissé sa vie.* Hy is gesneuveld. *C'est à prendre ou à —.* Men kan het neémen, koopen of niet, het is niet goedkooper.

LAISSER-ALLER, *m.* Onagtzaemheyd, *v.*

LAISSER-COURRE, *m.* Plaets waer men de jagthonden loslaet, *v.*

LAISSÉS, *f. pl. voyez* LAISSE.

LAIT, *m.* p. *lè.* Melk, *v.*, zog, *o.* — *de vache.* Koeymelk. — *de chèvre.* Geytenmelk. — *de beurre*, — *battu.* Botermelk, kernemelk. — *pris.* Zaen, dikke melk. — *caillé.* Geronnen melk. *Petit —.* Wey, huy. — *coupé.* Melk met water gemengd. — *d'amande.* Amandelmelk. — *de poule.* Eyerdooyer met suyker en water gemengd. — *virginal.* Maegdenmelk. *Frère de —.* Zogbroeder. *Sœur de —.* Zogzuster. *Dents de —.* Melktanden, *m. mv. Pot au —.* Melkpot, *m.*, melkkan, *v.*

LAITAGE, *m.* p. *lètaje.* Melkspys, *v.*, zuyvel, *o.* (gelt, *v.*

LAITANCE, LAITE, *f.* Hom, milt,

LAITÉ, E, *adj.* Dat hom heéft. *Hareng —.* Homharing, *m. Poisson —.* Hommer, milter, *m.*

LAITERIE, *f.* Melkhuys, *o.*

LAITERON, *m.* Melkkruyd, *o.*, wilde latouw, *v.*

LAITEUX, EUSE, *adj.* Melkagtig.

LAITIER, *m.* p. *lètié.* Yzerschuym, *o.*

LAITIÈRE, *f.* Melkvronw; voedster die veél zog heéft; koey die veél melk geéft, *v.*

LAITON, *m.* Latoen, geél koper, *o.*, messing, *v. Fil de —.* Koperdraed, *m.* — *blanc.* Peauter, pinuter, *o.*

LAITUE, *f.* Latuw, latouw, *v.* — *pommée.* Kropsalaed.

LAIZE, *f.* Breedte (eener stof), *v.*

LAMANAGE, *m.* Loodsing, *v.*, het loodsaen (van een schip in *of* uyt eene haven), *o.*

LAMANEUR, *m.* Loods, loodsman, *m.*

LAMANTIN, *m.* Zeekooy, *v.*

LAMBDOÏDE, *adj. f. Suture —.* Winkelnaed, *m.*

LAMBEAU, *m.* p. *lanbô.* Vod, vodde, lomp, lor, *v.*, lap, *m.*

LAMBEL, *m.* p. *lanbel.* (t. de blas.). Balk, *m.*

LAMBIN, E, *adj.* et *s.* (fam.). Drentelagtig. —, *m.* Futselaer, drentelaer, *m.* —, *f.* Futselaerster, drentelaerster, *v.*

LAMBINER, *v. n.* (fam.). Futselen, drentelen, talmen.

LAMBOURDE, *f.* Zolderrib, *v.* —, PIERRE. Soórt van weeken steen, *m.*

LAMBREQUINS, *m. pl.* p. *lanbrekins.* (t. de blas.). Helmdekken, *o. mv.*; loofwerk rondom een wapen, *o.*

LAMBRIS, *m.* p. *lanbri.* (archit.). Beschot, paneelwerk, lambrizeérsel, *o.*

LAMBRISSAGE, *m.* p. *lanbriçaje.* Lambrizeéring, *v.*; beschieten met hout, beschot *of* schietwerk, *o.*

LAMBRISSÉR, *v. a.* Beschieten, met paneelwerk bekleeden, lambrizeéren.

LAMBRUCHE, LAMBRUSQUE, *f.* Wilden wyngaerd, *m.*; deszelfs vrugt, *v.*

LAME, *f.* Dunne metaelen plaet; kling (van eenen degen), *v.*; lemmer (van een mes, enz.), *m.* en *o.* —, HOULE, FLOT. Zwalp, *m.*, groote zeebaer, *v.*

LAMÉ, E, *adj. Une étoffe —e d'or, d'argent.* Eene met goud, met zilver doórwerkte stoffe.

LAMELLÉ, E, LAMELLEUX, EUSE, *adj.* Met dunne plaetjes voórzien; gebladerd.

LAMENTABLE, *adj.* Beklaegelyk, jammerlyk, beschreyelyk, deêrlyk; pynlyk, smertelyk, klaegelyk, droevig.

LAMENTABLEMENT, *adv.* Beklaegelyk, jammerlyk, klaegelyk, deêrlyk.

LAMENTATION, *f.* p. *lamantacion.* Jammerklagt, weeklagt, *v.*, gejammer, gekerm, *o. Les —s de Jérémie.* De treurklagten van Jeremias.

LAMENTER, *v. a.* Beklaegen, betreuren, beweenen, beschreyen, bejammeren. *Se —.* Klaegen, treuren.

LAMIE, *f.* (requin). Groote haey, *v.*

LAMIER, *m.* p. *lamié.* Plaetenmaeker, *m.*

LAMINAGE, *m.* Pletting, *v.*, het pletten (van metael), *o.*

LAMINER, *v. a.* Pletten, tot plaeten maeken.

LAMINOIR, *m.* Pletmolen, *m.*

LAMPADAIRE, *m.* Lampdraeger; voet van eene lamp, *m.*

LAMPADISTES, *m. pl.* (t. d'antiq.). Fakkelloopers (by de Grieken), *m. mv.*

LAMPADOMANCIE, *f.* Wigchelaery doór lampen, *v.*

LAMPADOPHORE, *m.* p. *lanpadofore.* Lichtdraeger, lampdraeger, *m.*

LAMPAS, *m.* Chineesche zydestoffe, *v.* —, TUMEUR. Gezwel (aen het verhemelte van een peêrd), *o.*

LAMPASSÉ, E, *adj. Lion — de gueule* (blas.). Leeuw met eene uytsteékende roode tong, *m.*

LAMPASSES, *f. pl.* Oostindisch geschilderd doek, *o.*

LAMPE, *f.* Lamp, *v.*

LAMPÉE, *f.* (pop.). Groot glas wyn, *o.*

LAMPER, *v. a.* et *n.* (pop.). Bekeren, zuypen.

LAMPERON, *m.* Pyp (eener lamp), *v.*

LAMPION, *m.* p. *lanpion.* Lampken, *o.*

LAMPRESSE, *f.* Lampreynet, *o.*

LAMPRILLON, *m.* Lampreyken, *o.*

LAMPROIE, *f.* p. *lanproa.* (poisson). Lamprey, negenoog, *v.*, prik, *m.*

LAMPROYON, *m.* Lampreyken, *o.*

LAMPYRE, *m.* Glimworm, glinsterworm, *m.*

LANCE, *f.* Lans, lancie, spies, speêr, *v.* BAISSER LA — (fig.). Zich overgeéven. —, BÂTON. Stang, steng, *v.*, stok, *m.* — *d'étendard.* Standaerdstok. — *à feu.* Spouwer, *m.* —, INSTRUMENT DE CHIR. Lancet, *o.*

LANCÉOLÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Lansvormig, spiesvormig.

LANCER, *v. a.* Smyten, werpen, schieten, met geweld wechslingeren. — *un dard.* Eenen werpschigt schieten. — *une pierre.* Eenen steen werpen. *Le soleil lance ses rayons.* De zon schiet haere straelen. *Dieu lance la foudre.* God schiet den bliksem. — *des œillades, des regards.* Toelonken, aenzien. — *un regard de colère sur q. q.* Iemand vertoórnd aenzien. — *un vaisseau à l'eau.* Een schip van stapel laeten loopen. *Se —.* Zich werpen, schieten, toeschieten. *Le lion se lança sur lui.* Den leeuw schoót hem toe, viel hem aen. *Il se lança au travers des ennemis.* Hy wierp zich midden onder de vyanden.

LANCÉRON, *m.* Snoeksken, *o.*, haringsnoek, *m.*

Digitized by Google

LANCETIER, *m.* Lancetkoker, *m.*
LANCETTE, *f.* p. —*cète.* Laetvlym, *v.*, lancet, *v.*
LANCIER, *m.* Lancier, lanciedraeger, spiesdraeger, speêrruyter; lancenmaeker.
LANCINANT, E, *adj. Douleur* —*e.* Steêkende pyn, *v.*
LANCIS, *m.* Zywangen, *v. mv.*, zyposten, *m. mv.*
LANÇOIR, *m.* Watermolenschut, *o.*
LANÇON, *m. voyez* LANCERON.
LANDAU, *m.* Soórt van rytuyg, *o.*
LANDES, *f. pl.* Hey, heyde, *v.* — (d'un ouvrage) (fig.). Drooge en verveêlende plaetsen (in een boekwerk), *v. mv.*
LANDGRAVE, *m.* Landgraef, *m.*
LANDGRAVIAT, *m.* p. —*via.* Landgraefschap, *o.*
LANDIER, *m.* Groot brandyzer, *o.*
LANDWER, *f.* Schuttery (in Duytschland), *v.*
LANERET, *m.* Steenkryter, *m.*
LANGAGE, *m.* Tael, spraek, manier van spreêken, *v.*
LANGE, *m.* Luer, *v.*, windsel, *o.*
LANGOUREUSEMENT, *adv.* Al kwynende, al kweêlende.
LANGOUREUX, EUSE, *adj.* Kwynend, kweêlend.
LANGOUSTE, *f.* Soórt van zeekreêft, *m.* —, SAUTERELLE. Soórt van sprinkhaen, *m.*
LANGOUSTIÈRE, *f.* Zeekreêftennet, *o.*
LANGUE, *f.* Tong, *v. La* — *d'un homme, d'un oiseau, d'un bœuf, d'un poisson, d'un cheval*, etc. De tong van eenen meusch, van eenen vogel, os, visch, van een peêrd, enz. — *bien affilée.* Gesleêpene tong. *Mauvaise* —, *méchante* —, — *de serpent.* Lastertong, schendtong. *Coup de* —. Steêk met de tong, *m.*; lastering, *v.* — *de terre.* Landtongte, *v.* —*s de feu.* Vuerige tongen op Sinxendag. —, IDIOME D'UNE NATION. Tael, spraek, *v.* — *originale, primitive.* Oorsprongelyke tael. — *mère.* Moedertael, tael waervan andere afgeleyd zyn. — *maternelle.* Moedertael, tael van hen land waerin men geboóren is. — *dérivée.* Afgeleyde tael. — *vivante.* Leêvende tael, die nog doór een geheel volk gesproken word. — *morte.* Doode tael, die geene volkstuel meer is. *Prendre* —. Kondschap neêmen. — *de bœuf.* Ossentong. — *de bouc.* Slangekruyd, *o.* — *de cerf.* Hertstong, *v.* — *de chien.* Hondstong. — *de serpent.* Addertong.
LANGUÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Die zyne tong uytsteêkt.
LANGUETTE, *f.* p. *langhète.* Tongsken, tongetje, *o.*; klep, *m.* — *d'une flûte.* Klep aen eene fluyt. — *de balance.* Evenaer, *m.*, naeld, *v.* — (t. de maç.). Scheymuer (in eene schouw), *m.*
LANGUEUR, *f.* Kwyning, kweêling, *v.*
LANGUÉYAGE, *m.* Schouwing (van een verken), *v.*
LANGUÉYER *v.a.* Een verken schouwen.
LANGUÉYEUR, *m.* Schouwer, verkensschouwer, *m.*
LANGUIER, *m.* Gerookte verkenstong, *v.*
LANGUIR, *v. n.* p. *langhir.* Kwynen, kweêlen, verkwynen, versmagten.
LANGUISSAMMENT, *adv.* p. —*ghiçamant.* Al kwynende, al kweêlende.
LANGUISSANT, E, *adj.* p. —*ghiçant.* Kwynend, kweêlend; verliefd; (fig.) zwak, krugteloos, zenuwloos.
LANICE, *adj. f. Bourre* —. Wollen watte, kratswol, *v.*
LANIER, *m.* Steenvalk, *m.*
LANIÈRE, *f.* Dunnen leêrenriem, *m.*
LANIFÈRE, *adj.* Woldraegend.
LANISTE, *m.* Die kampvegters afregtte, kogt *of* verkogt.
LANSQUENET, *m.* p. *lanskenè.* Duytschen krygsman te voet (in voórige tyden), *m.* —, JEU DE CARTES. Zeker kaertspel, *o.*
LANTER, *v. a.* Koperwerk dryven.
LANTERNE, *f.* Lanteêrn, *v.* — *sourde.* Dievenlanteêrn. — *magique.* Toóverlanteêrn. — (t. d'archit.). Lanteêrn in een gebouw aen het dak, tot lichtgeêving dienende; open torentje; geratliede galery. —s (fig. *et* fam.). Slegten klap, *m.*, praetjes voór den vaek, *o. mv.*
LANTERNEAU, *m.* Kleyne kaey (in de zoutgrooven), *v.*
LANTERNER, *v. a.* Doór slegten klap verveêlen. —, *v. n.* (fam.). Talmen, futselen; beuzelen.
LANTERNERIE, *f.* (fam.). Slegten klap, *m.*, beuzelaery, *v.*
LANTERNIER, *m.* Lanteêrnmaeker; lanteêrnverkooper; lanteêrnontsteêker, *m.* —, (fig. *et* fam.). Die slegten klap uytslaet. — , VÉTILLEUR. Talmer, futselaer; leugenaer, zwetser, *m.*
* **LANTIPONNAGE**, *m.* Slegten klap, *m.*, zotte praet, *v.*
* **LANTIPONNER**, *v. n.* Slegten klap uytslaen; zotten, ydelen praet houden.
LANTURE, *f.* Het dryven van koperwerk, *o.* (terlu, *o.*
LANTURLU, *m.* (jeu de cartes). Lanterlu, *o.*
LANUGINEUX, EUSE, *adj.* (bot.). Hairig, wollig (van boomen, planten, enz.).
LAPATHUM, *m.* (plante). Patisch, *v.*
LAPER, *v. n.* Slabben, slurpen, oplekken. (nyn, *o.*
LAPEREAU, *m.* p. —*peró.* Jong konyn, *o.*
LAPIDAIRE, *m.* Steenslyper, diamantslyper; diamantverkooper, *m.* —, *adj. Style* —. Stiel der opschriften, grafschriften, enz., *m.*
LAPIDATION, *f.* Steeniging, *v.*
LAPIDER, *v. a.* Steenigen.
LAPIDIFICATION, *f.* Versteening, steenmaeking, *v.*
LAPIDIFIER, *v. a.* Versteenen, tot steen maeken.
LAPIDIFIQUE, *adj.* Versteenend, steenmaekend.
LAPIN, *m.* Konyn, *o.*, rammelaer, *m.* — *de clapier.* Tam konyn. — *de garenne.* Wild konyn.
LAPINE, *f.* Voey, *v.*
LAPIS, *m.* Azuersteen, *m.*
LAPMUDE, *f.* Kleed, *o.*, *of* mantel van rendiervel, *m.*
LAPON, ONNE, *adj.* et *s.* Laplandsch. —, *m.* Laplander, *m.* —, *f.* Laplandsche, *v.*
LAPONIE, *f.* (pays). Lapland, *o.*
LAPS, *m.* Verloop van tyd, *o.*
LAPS, E, *adj.* Afvallig, afgevallen (van den godsdienst). *Il est* — *et relaps.* Hy is tweemaal afgevallen, hy heeft twee keeren zyn geloof verzaekt.
LAQUAIS, *m.* p. *lakè.* Lakkey, voetjongen, *m.*
LAQUE, *f. Gomme* —. Gomlak, *o.*; zekere purperverf, *v.* —, *m.* Lak, chineêsch verlaksel, *o.*
LAQUÉAIRE, *m.* p. *lakuè-ère.* Soórt van kampvegter (by de ouden), *m.*
LAQUETON, *m.* (fam.). Livereykneêtje, *o.* (den, *v.*
LARAIRE, *m.* Kapel voór de huysgoden.
LARCIN, *m.* Diefstal, *m.*; gestoólen goed, *o.* —, (fig.). Schriftroovery, *v.*
LARD, *m.* p. *lar.* Spek, *o.* — *de baleine.* Walvischspek. *Gras à* —. Spekvet.
LARDER, *v. a.* Spekken, bespekken, doórspekken, lardeêren.
LARDOIRE, *f.* Spekmaeld, *v.*, spekpriem, lardeêrpriem, *m.*
LARDON, *m.* Lardeêrstukken, *o.* —, (fig. *et* fam.). Schimpwoórd, *o.*
LARENIER, *m.* Waterlyst, *v.*
LARES, *m. pl.* Huysgoden (der ouden), *m. mv.*
LARGE, *adj.* et *s.* Breed, wyd, ruym, groot. *Avoir le visage* —. Een breed gezigt hebben. *Ces souliers sont trop* —*s.* Die schoenen zyn te wyd. CONSCIENCE — (fig.). Ruym geweêten. —, *m.* Breedte, *v. Aller, courir au* —, *prendre le* —. In de ruyme zee loopen, in zee steêken, de ruyme winnen, enz. *Le vent vient du* —. Den wind komt van de zeezyde. *Gagner le* —. Vlugten, weechloopen. *Au* —. Ruym, ruymelyk. *Etre logé bien au* —. Ruym gehuysvest zyn. ETRE AU — (fig.). In den overvloed leêven. *Au long et au* —. Wyd en breed. *En* —. In de breedte.
LARGEMENT, *adv.* Ruym, ruymelyk, overvloedigelyk, rykelyk. — (t. d'arit). Breedvoeriglyk.
LARGESSE, *f.* p. *larjèce.* Milddadigheyd, gift, *v.*, geschenk, *o.* — DE LOI (monn.). Te hoog gewigt der muntspecien, *o.*
LARGEUR, *f.* Breedte, breedheyd, wydte, ruymte, *v.*
LARGO, *adv.* (mus.). Zeer langsaem.
LARGUE, *s. m.* et *adj. P. larghe.* Ruyme zee, *v. Prendre, tenir le* —. De ruyme, hooge zee kiezen, winnen, houden. *Aller vent* —. Ruymschoots zeylen.
LARGUER, *v. a.* (mar.). Vieren, laelaeten. —, *v. n. Le vaisseau largue.* Het schip is bekeyd.
LARIGOT, *m.* p. —*gô.* Fluytje (oudtyds), *o.* —, JEU DE L'ORGUE. Fluytregister, *o.* BOIRE À TIRE — (fam.). Met groote teugen drinken.
LARIX, *m.* (arbre). Lorkenboom, *m.*
LARME, *f.* Traen, *m. Verser ou répandre des* —*s.* Traenen storten. *Pleurer à chaudes* —*s.* Bitterlyk weenen. —. Druppel, droppel, drop, *m.*; sap, *o.*
LARMIER, *m.* p. —*mié.* (archit.). Afdak, uytstek, *o.*; waterlyst, *v.*
LARMIÈRES, *f. pl.* Traengooten, traenstreêpen (aen de oogen der herten), *v. mv.*
LARMIERS, *m. pl.* Slaep (aen het hoofd der peêrden), *m.*
LARMOIEMENT, *m.* Traenenoog, *v.* enz.
LARMOYANT, E, *adj.* In traenen smeltend, schreyend.
LARMOYER, *v. n.* p. *larmoa-ier.* (fam.). Schreyen, weenen, in traenen smelten.
LARRON, ONNESSE, *s. m.* et *f.* Dief, *m.*; dieffegge, *v.* —, *m.* (rel.). Vouw, *v.*, oor, *v.* en *o.*; omgeslaegen hoek van een blad, die niet mede afgesneêden is.
LARRONNEAU, *m.* p. *laronô.* (fam.). Dieftken, *o.*
LARVE, *f.* Masker van gekorvene dieren, *o.*; worm, *m.*, rups, *v.* —s, (antiq.). Spooksels, *o. mv.*, boose geesten, *m. mv.*
LARYNGÉ, **LARYNGIEN**, ENNE, *adj.* Van het strothoofd.
LARYNGOGRAPHIE, *f.* (t. d'anat.). Beschryving van het strothoofd, *v.*
LARYNGOLOGIE, *f.* (t. d'anat.). Verhandeling over het strothoofd, *v.*
LARYNGOTOMIE, *f.* (t. de chir.). Strotsnede, *v.*
LARYNX, *m.* p. *larinkes.* Strothoofd, bovenste deel der lochtpyp, *o.*
* **LAS!** *interj.* Ach! eylaes!
LAS, *m. voyez* LASSIER.
LAS, LASSE, *adj.* p. *lâ, lâce.* Moede, moey, vermoeyd, mat, afgemat. *Je suis si* —, *que je n'en puis plus.* Ik ben zoo vermoeyd, afgemat, dat ik niet meer guen noch staen kan. —, (fig.). Moede, verdrietig, lastig. *Il est* — *de vivre.* Hy is het leven moede.
LASCIF, IVE, *adj.* Ontugtig, geylonkuysch.
LASCIVEMENT, *adv.* Ontugtiglyk, onkuyschelyk.
LASCIVETÉ, *f.* Ontugt, onkuyschheyd, geylheyd, *v.*
LASER, **LASERPITIUM**, *m.* Meesterwortel, *m.*
LASSANT, E, *adj.* Vermoeyend, lastig; verdrietig, verveêlend.
LASSER, *v. a.* Vermoeyen, afmatten, moede maeken. *C'est un travail qui*

Digitized by Google

lasse extrêmement. Dat is een werk, hetwelk zeer vermoeyd. —, (fig.) Ennuyer. Verdrieten, verveelen, lastig vallen. *Il nous a bien lassés avec ses contes.* Hy heeft ons zeer verveeld met zyne verhaelen. Se —, se fatiguer. Zich vermoeyen, moede worden; zich verveelen, verdrietig worden, verdriet krygen.

LASSIER, *m.* Plaets in eene schuer waerin de schooven liggen, *v.*

LASSITUDE, *f.* Vermoeydheyd, matheyd, afgematheyd, *v.*

LASTE, *m.* (mar.). Last, *o.*, twee tonnen, *v. mv.*

LATANIER, *m.* Soórt van palmboom (in America), *m.*

LATENT, E, *adj.* Verborgen (van peerden spr.).

LATÉRAL, E, *adj.* Zydelingsch.

LATÉRALEMENT, *adv.*, Zydelings.

LATERE (À). *voyez* Légat.

LATICLAVE, *m.* (antiq.). Tabbaerd (der oude Romeynen), *m.*

LATIN, E, *adj.* et *s.* Latynsch. *La langue —e.* Het latyn, *o.*, de latynsche tael, *v.* Voile —e (mar.). Bryhoekig zeyl, *o.* —, *m.* Latyn, *o.*, latynsche tael, *v.* — *de cuisine.* Keukenlatyn, slegt latyn. *Les —s.* De Latynen.

LATINISER, *v. a.* Eenen latynschen uytgang geven, latiniseéren.

LATINISME, *m.* Latynsche spreekwyze, *v.*

LATINISTE, *m.* Latynist, *m.*

LATINITÉ, *f.* Latyn, *o. Basse —.* Latyn van de laetere eeuwen.

LATITUDE, *f.* Breedte, wydte, *v.*; afstand, *m.*; uytgestrektheyd, *v.* — *septentrionale.* Noórderbreedte. — *méridionale.* Zuyderbreedte. *La* — ou *le hauteur du pôle sur l'horizon.* De poólshoogte.

LATONIE, *f.* Steengroef, *v.*

LATRIE, *f.* *Culte de —.* Goddelyke eer, *v.*

LATRINES, *f. pl.* Huysken, gemak, *o.*, schreet, *o.*

LATTE, *f.* Lat, *v.*

LATTER, *v. a.* Latten, belatten.

LATTIS, *m.* p. *lati.* Latwerk, *o.*, glint, glinting, *v.*

LAUDANUM, *m.* Uyttreksel van opium *of* beelsap, *o.*

LAUDES, *f. pl.* p. *lôde.* Lauden, *v. mv.*

LAURE, *f.* Plaets waer de wooningen der monniken waren, *v.*

LAURÉ, E, *adj.* Met laurieren bekroond.

LAURÉAT, *adj.* et *s.* p. *lôréa.* Poëte —. Gelaurierden dichter, *m.*

LAURÉOLE, *f.* (plante). Kellerhals, *m.*

LAURIER, *m.* p. *lôrié.* Laurier, lauzierboom, lauwer, *m. Couronne de —.* Laurierkrans, *m.*, laurierkroon, *v.* —, (fig.). Roem, *m.*, eer; overwinning, zege, *v. Cueillir des —s.* Roem, eer behaelen.

LAURIOT, *m.* p. *lôrió.* Tobbeken, *o.*

LAVABO, *m.* sa pl. *des lavabo.* Altaerdoekaken, *o.*; plaets waer men zich wascht. —, Action de l'officiant. Handewasschen des priesters, *o.*

LAVAGE, *m.* Wasch, wassching, *v.*, het wasschen, *o.*; spoeling, *v.*; te veel water, *o.*

LAVAGNE, *f.* Soórt van genueésche schalie, *v.*

LAVANCHE, *f.* *voyez* Avalanche.

LAVANDE, *f.* Lavendel, *v.*

LAVANDIER, *m.* Waschmeester (des lonings), *m.*

LAVANDIÈRE, *f.* Waschster, waschvrouw, *v.* —, Oiseau. Soórt van kwikstaert, *m.*

LAVARET, *m.* p. —*rè.* (saumon). Zalm, *m.*

LAVASSE, *f.* Stortregen, slagregen, *m.*, regenbuy, *v.* —, Pierre plate. Platten steen, *m.*

LAVE, *f.* Lava (uyt de vuerspouwende bergen), *v.*; platten steen, *m.*

LAVÉ, E, *adj.* *Couleur —ée.* Bleeke en dunne verf, *v.*

LAVÉE, *f.* Hoop gewasschene wol, *m.*

LAVE-MAIN, *m.* Handbekken, *o.*

LAVEMENT, *m.* Wassching, *v.*, het wasschen, *o.* —, Clystère. Spuytgeneésmiddel, *o.*

LAVER, *v. a.* Wasschen, afwasschen, uytwasschen. — *du linge, des gants.* Linnengoed, handschoenen wasschen. — *la barbe* (la savonner). Den baerd inzeepen. — *ses péchés avec ses larmes.* Zyne zonden beweonen, met zyne traenen boeten. — *du papier.* Papier planeéren. —, Baigner, couler auprès. Bespoelen. *La rivière lave les murailles de la ville.* De rivier bespoelt (loopt langs) de mueren der stad. Se —. Zich wasschen. *Se — les mains.* Zyne handen wasschen. *Se — d'un crime.* Zich van eene misdaed zuyveren, zich rechtveêrdigen, ontschuldigen.

LAVERIE, *f.* *voyez* Lavoir.

LAVETON, *m.* Scheêrwol, kaerdewol, *v.*

LAVETTE, *f.* Waschdoek, schoteldoek, voetdoek, schuerlap, *m.*

LAVEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Wasscher, *m.*; waschster, *v.*

LAVIS, *m.* Het wasschen van eene teekening, *o.*

LAVOIR, *m.* p. *lavoar.* Waschplaets, *v.*, waschhuys, *o.* —, Machine pour laver le minerai. Waschkuyp, waschtob, *v.*

LAVURE, *f.* Waschwater, spoelwater, het wasschen *of* afwasschen, *o.*

LAXATIF, IVE, *adj.* Openend, losend, afzettend, afdryvend, buykzuyverend.

LAXITÉ, *f.* (méd.). Verslapping der koórts, *v.*

LAYER, *v. a.* Eenen weg baenen (in een bosch). (ker, *m.*

LAYETIER, *m.* p. *laitié.* Kistenmaeker.

LAYETTE, *f.* Laey, kleyne kist; schuyf, schuyflaede, *v.*; luergoed, *o.*; kindskorf, *m.*

LAYETTERIE, *f.* Het kistenmaeken, *o.*

LAYEUR, *m.* Die wegen in een bosch maekt; die de boomen teekent die zullen gehakt worden.

LAZARET, *m.* p. —*rè.* Pesthuys, lazaret, *o.*

LAZZI, *m.* Stomme klugt, *v.*; puntdicht, *o.*; kwinkslag, *m.*

LE, LA, LES, *art.* Den, de, het. *Le père.* Den vader. *La mère.* De moeder. *L'enfant.* Het kind. —, *pron.* Hem, haer, het, ze, denzelven, dezelve, enz. *Je vois le fils.* Ik zie den zoón. *Je la vois.* Ik zie haer.

LÉ, *m.* Baen, breedte (van eene stoffe) *v.*

* LÉANS, *adv.* Daer binnen.

LÉARD, *m.* Populier, *m.*

LÈCHE, *f.* (fam.). Dun snedòje, schyfken, *o.*

LÉCHÉ, E, *adj.* Ours mal — (fam.). Ongelikten beêr, lompen vlegel, *m.* —. Al te nauwkeurig bewerkt. *Ce tableau est —.* Deêze schildery is al te konstiglyk, te nauwkeurig bewerkt.

LÈCHE DOIGT (À), *adv.* (fam.). Mondjesmaet.

LÈCHEFRITE, *f.* Braedpan, druyppan, *v.*

LÉCHER, *v. a.* Likken, lekken, aflikken, aflekken, oplikken.

LEÇON, *f.* Les, onderwyzing, *v.*, onderwys, *o.* —, Chose à apprendre. Les, *v.* —, Réprimande. Bestraffing, *v.* —, Texte. Leézing, manier van leézen, *v.*

LECTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Leézer; voórleézer; leerner, *m.* —, *f.* Leésster, *v.*

LECTISTERNES, *m. pl.* Feesten (by de Romeynen) op dewelke de beélden der goden op bedden rondom eene tafel geplaetst wierden, *v. eno. mv.*

LECTURE, *f.* Leézing, opleézing, *v.*, het leézen, *o.*; beleézenheyd, weétenschap, geleerdheyd, *v.*

LÉCYTHE, *m.* (antiq.). Groote flesch, *v.*

LÈDE, *f.* *La — d'un marais salant.* Het midden van eenen zoutput, *o.*

LÉGAL, E, *adj.* au pl. m. *légaux.* Wettig, wettelyk.

LÉGALEMENT, *adv.* Wettiglyk, wettelyk.

LÉGALISATION, *f.* Wettiging, wettigmaeking, bekragtiging, gerechtelyke bevestiging, *v.*

LÉGALISER, *v. a.* Wettigen, wettig maeken *of* verklaeren; bekragtigen, gerechtelyk bevestigen.

LÉGALITÉ, *f.* Wettigheyd, wettelykheyd, *v.*

LÉGAT, *m.* p. —*ga.* Legaet, pauselyken afgezant, *m.* — *à latere.* Buytengewoonen legaet, *m.*

LÉGATAIRE, *s. m.* et *f.* p. —*ère.* Legataris, eenen aen wien iets by testament is gemaekt, *m.*; legatarisse, *v.*

LÉGATINE, *f.* Stoffe van half zyde en half floret, *v.* (schap, *o.*

LÉGATION, *f.* Legaetschap, gezant-

LÉGE, *adj.* (mar.). Onbevragt, ledig, zonder laeding; te weynig geballast.

LÉGENDAIRE, *m.* p. —*jandère.* Legendeschryver, heyligschryver, *m.*

LÉGENDE, *f.* Levensbeschryving der Heyligen, legende, *v.* —, (fig. *et* fam.). Verveelend verhael; omschrift, randschrift, opschrift (eener munt), *o.*

LÉGER, ÈRE, *adj.* p. *léjé.* Ligt, niet zwaer; te ligt, onwigtig. *Un habit —.* Een ligt, dun kleed. —, Aisé à supporter. Ligt, kleyn. —, Dispos, agile. Ligt, vlug, gezwind. —, (fig.). Volage, inconsidéré. Los, ligthoofdig, ligtveêrdig, wispeltuerig, onbedagt. A la —ère. Ligt; (fig.) losselyk, onbedagtelyk.

LÉGÈREMENT, *adv.* Ligt; gauw, gezwindelyk. —, (fig.). Losselyk, onbedagtelyk.

LÉGÈRETÉ, *f.* Ligtheyd; vlugheyd, gezwindheyd, *v.* —, (fig.). Ongestadigheyd, wispeltuerigheyd, *v.* —, Imprudence, étourderie. Onbedagtheyd, ligthoofdigheyd, losheyd, *v.*

LÉGION, *f.* p. *léjion.* Krygsbende, *v.*, legioen, *o.* —, (fig. *et* fam.). Groot getal, *o.*, groote menigte, *v.*

LÉGIONNAIRE, *s.* et *adj.* *Soldat —.* Krygsknegt van een legioen; ridder, *m.*, lid van het legioen van eer, *o.*

LÉGISLATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Wetgeéver, *m.*; wetgeéfster, *v.*

LÉGISLATIF, IVE, *adj.* Wetgeevend, wetstellend. *Pouvoir —.* Wetgeevende magt, magt van wetten te geéven.

LÉGISLATION, *f.* Wetgeéving, *v.*

LÉGISLATURE, *f.* Wetgeévend lichaem, *o.*; deszelfs zitting *of* vergadering, *v.*

LÉGISTE, *m.* Wetgeleerden, rechtsgeleerden; leerling in de rechten, *m.*

LÉGITIMAIRE, *adj.* Van de legitimeportie, dat de wettigheyd betreft.

LÉGITIMATION, *f.* Wettiging, wettigmaeking, egtverklaering, *v.*

LÉGITIME, *adj.* Wettig, wettelyk, egt; billyk, rechtmaetig. —, *f.* Wettig gedeelte, kindsgedeelte, *o.*

LÉGITIMEMENT, *adv.* Wettiglyk, wettelyk; billyk, rechtmaetiglyk.

LÉGITIMER, *v. a.* Wettigen, bewettigen, egten, wettig maeken *of* verklaeren.

LÉGITIMITÉ, *f.* Wettigheyd, wettelykheyd, egtheyd, *v.*

LEGS, *m.* p. —*lè.* Erfgift, erfgaef, *v.*, legaet, *o.*

LÉGUER, *v. a.* p. *légher.* Maeken, vermaeken (by testament *of* uytersten wil), legateéren.

LÉGUME, *m.* (bot.). Pel, peul, schel, *v.*; moeskruyd, *o.*, groente, peulvrugt, *v.*

LÉGUMINEUX, EUSE, *adj.* Peulvrugtdraegend.

Digitized by Google

LÉGUMINIFORME, *adj.* Peulvormig.
LEICHE, *f.* Rietgras, *o.*
LEMME, *m.* (math.). Voórbereydende stelling, lemma, *v.*
LEMNISQUE, *m.* (antiq.). Bandje, bandeken, *o.*; soórt van slang, *v.*
LÉMURES, *m. pl.* (antiq.). Spooksels, *o. mv.*, booze geesten, *m. mv.*
LÉMURIES, *f. pl.* (antiq.). Feesten die gevierd wierden ter eere der spooken (in oud Roomen), *v.* en *o. mv.*
LENDEMAIN, *m.* Den volgenden dag, 's anderendags, den dag daerna.
LENDORE, *adj.* et *s.* (pop.). Luy; luyaerd, slaeperigen mensch, *m.*
LÉNIFIER, *v. a.* (méd.). Verzagten.
LÉNITIF, IVE, *adj.* et *s.* (méd.). Verzagtend, pynstillend. —, *m.* Verzagtend middel, *o.* —, (fig. *et* fam.). Verzagting, *v.*, troost, *m.*
LENT, E, *adj.* Langzaem, traeg. *Fièvre —e.* Sluypkoórts, *v.*
LENTE, *f.* Neét, *v.*, luys-eytje, *o.*
LENTEMENT, *adv.* Traeg, traegelyk, langzaem, langzaemlyk.
LENTEUR, *f.* Traegheyd, langzaemheyd, vadzigheyd, *v.*
LENTICULAIRE, *m.* p. *—lère.* Heelmeestersmes, *o.*; versteende linzenslek, *v.*
LENTICULAIRE, *adj.* Linzenvormig.
LENTILLE, *f.* p. *lantil-le.* Linze, lenze (peulvrugt), *v.* —, VERRE CONVEXE DES DEUX CÔTÉS. Linzenglas (vergrootglas), *o.* — DE PENDULE. Slingergewigt, *o.* —s. Sproetén, *v. mv.*
LENTILLEUX, EUSE, *adj.* Sproetig, sproetelig.
LENTISQUE, *m.* p. *lantiske.* Mastikboom, *m.* —, *adj. Miroir —.* Brandspiegel, *m.*
LÉONESSES, *adj. f. pl. Ségovies —.* Schoonste spaensche wol, *v.*
LÉONIN, E, *adj.* Leeuwagtig, leeuwsch. *Société —e.* Leeuwengezelschap (maetschappy in welke den sterksten alles wechneémt), *o. Vers —e.* Leonynsche verzen, *o. mv.*
LÉONTIASIS, *f.* Melaetschheyd der Arabieren, *v.*
LÉONTOPÉTALON, *m.* (plante). Leeuwenblad, *o.*
LÉOPARD, *m.* p. *—par.* Luypaerd, *m.*
LÉPAS, *m.* Schotelmossel, *v.*
LÉPIDOÏDE, *adj.* SUTURE — (BOT.). Schilferagtigen naed, *m.*
LÉPIDOPTÈRES, *m. pl.* Viervleugelige insekten, *o. mv.*
LÉPRE, *f.* Melaetschheyd, leproosheyd, *v.*
LÉPREUX, EUSE, *adj.* et *s.* Melaetsch, leproos. —, *m.* Melaetschen, lazarus, *m.*
LÉPROSERIE, *f.* Melaetschhuys, lazarushuys, *o.*
LEQUEL, LAQUELLE, LESQUELS, LESQUELLES, *pron.* Welken, welke, welk, denwelken, dewelke, hetwelk; wie? wat?
LÉROT, *m.* Soórt van bergrat, *v.*
LES, *art. voyez* LE, LA.
LÈSE, *adj.* Beledigd, gekwetst. *Crime de — majesté.* Misdaed van gekwetste majesteyt, *v. Crime de — humanité.* Onteering der menschheyd.
LÉSER, *v. a.* Beledigen, kwetsen, beschadigen, benadeelen.
LÉSINE, *f.* Gierigheyd, vrekheyd, *v.*
LÉSINER, *v. n.* Gierig *of* vrek zyn.
LÉSINERIE, *f.* Gierigheyd, vrekheyd, *v.*
LÉSION, *f.* Belediging, beschadiging, benadeeling, *v.*
LESSE, *f. voyez* LAISSE.
LESSIVE, *f.* p. *lèçive.* Loog, *v.*, loogwater, *o.* —, LINGE QU'ON BLANCHIT. Wasch, *v.* —, LOTION (chim.). Wassching, *v.* —, (fig. *et* fam.). Groot verlies, *o.*
LESSIVER, *v. a.* p. *léci—.* Loogen; in de loog zetten, met loogwater wasschen.
LEST, *m.* Ballast (in een schip), *m.*
LESTAGE, *m.* Ballasting, *v.*, het ballasten, *o.*
LESTE, *adj.* Ligt, vlug, gezwind; zindelyk, net, weluytgedost. —, (fig.). Gauw, behendig; los, vrypostig.
LESTEMENT, *adv.* Ligt, ligtelyk; behendiglyk; zindelyk, netjes, zwieriglyk; losselyk, vrypostiglyk.
LESTER, *v. a.* Ballasten, ballast in een schip laeden.
LESTEUR, *m.* Ballastschuyt, *v.*
LÉTHARGIE, *f.* p. *—tarjie.* Slaepziekte, slaepzugt, *v.* —, (fig.). Ongevoeligheyd, *v.*
LÉTHARGIQUE, *adj.* Slaepziek, slaepzugtig. *Des accès —s.* Aenvallen van slaepzugt. —, (fig.). Ongevoelig.
LÉTHÉ, *m.* Vergeétvloed, *m.*
LÉTHIFÈRE, *adj.* Doodelyk, dat de dood veroorzaekt.
LETTRE, *f.* p. *lètre.* Letter, *v.* — *capitale, grande* ou *majuscule.* Kapitaele, groote *of* hoofdletter. — *labiale.* Lipletter. — *gutturale.* Keélletter. — *d'imprimerie.* Drukletter, boekstaef. —, ÉCRITURE. Schrift, geschrift, *o.* —, SENS LITTÉRAL. Letter, *v.*, letterlyken zin, *m. Entendre, expliquer q. c. à la —.* Iets letterlyk verstaen, uytleggen. *En toutes —s.* Voluytgeschreéven. —, ÉPITRE, MISSIVE. Brief, zendbrief, *m.* — *de change.* Wisselbrief. — *de recommandation.* Aenbeveélingsbrief. — *de grâce.* Genade-, vergiffenisbrief. — *de créance, de crédit.* Geloofsbrief. — *de voiture.* Vragtbrief. —*s patentes.* Opene brieven. — *de condoléance.* Brief van rouwbeklag, rouwbrief. —s, SCIENCE, DOCTRINE. Kennis, letterkunde, *v.*, weétenschappen, *v. mv. Les belles —s.* De fraeye letteren, weétenschappen. *Un homme de —.* Een geletterd, geleerd man, letterkundigen, *m.*
LETTRÉ, E, *adj.* et *s.* p. *létré.* Geletterd, geleerd. —, *m.* Man van letteren, letterkundigen, *m.* —, MANDARIN (lettré chinois). Mandaryn, *m.*
LETTRINE, *f.* p. *létrine.* (impr.). Verzendletter; hoofdletter, groote letter (boven in het midden der bladzydeu van eenen woórdenboek), *v.*
LEUCÉ, *f.* Witte plek (op de huyd); witte melaetschheyd, *v.*
LEUCITE, *f.* Witte granaet, *v.*
LEUCOME, *m. voyez* ALBUGO.
LEUCOPHLEGMATIE, *f.* Lyfwater, *o.*
LEUCOPHLEGMATIQUE, *adj.* et *s.* Die het lyfwater heeft.
LEUCORRHÉE, *f.* Witten vloed, *m.*
LEUR, *pron.* Hun, hen, haer, aen hen, aen haer.
LEURRE, *m.* Lokvogel, *m.* —, (fig.). Lokaes, aenloksel, *o.*
LEURRER, *v. a.* Eenen valk afregten; den vogel op het lokaes gewennen. —, (fig.). Aenlokken, misleyden, bedriegen.
LEVAIN, *m.* p. *levin.* Heéve, *v.*, deesem, zuerdeesem, *m.*, heéfdeeg, zuerdeeg, *m.* en *o. Pain sans —.* Ongedeesemd, ongezuerd brood. —, (fig.). Deesem, *m.*, overblyfsel (van eenige kwaelen *of* kwaede gewoontens), *o.*
LEVANT, *m.* Oosten, *o.*, levant, *v.* —, *adj. m.* Opgaende, ryzend. *Soleil —.* Opgaende zon, *v.*
LEVANTIN, E, *adj.* et *s.* Oostersch. —, *m.* Oosterling, *m.*
LEVANTINE, *f.* Soórt van zyde stoffe, *v.*
LEVANTIS, *m.* Turkschen zeekrygsman, *m.*
LÈVE, *f.* Houten lepel (met eenen langen steél), *m.*
LEVÉ, *m.* Het opstaen, *o.* —, (t. de mus.). Maet, *v.*
LEVÉ, E, *adj. Être —.* Opzyn, uyt zyn bed zyn. ALLER TÊTE OU LA TÊTE —ÉE (fig.). Onbevreesd gaen.
LEVÉE, *f.* Heffing, *v.*, het ligten, *o.* —, DIGUE, CHAUSSÉE. Dyk, dam, *m.* *La — de cette rivière sert de chemin.* Den dam van deéze rivier dient tot eenen weg. —, (de cartes). Trek, slag, *m.* —, CLÔTURE, FIN D'UNE SÉANCE. Het scheyden, sluit, einde (eener zitting), *o.* — *d'un siége.* Het opbreéken van een beleg. *La — d'un scellé.* Het opbreéken van een gerechtelyk zegel. —, COLLECTE, RECEITE. Inzameling, *v.* — *des impôts.* Heffing der belastingen. —, RÉCOLTE. Inzameling, *v.*, oogst, *m.* — *des fruits.* Inzameling der vrugten. —, ENRÔLEMENT. Ligting, werving, *v.* — *en masse.* Algemeene volkswapening, werving. — *d'un plan.* Grondteekening, afteekening, *v.* — *d'un corps mort.* Het opneémen van een lyk. — *de l'appareil* (chir.). Het afneémen van het verband eener wonde.
LEVENT, *m. voyez* LEVANTIS.
LEVER, *v. a.* Heffen, opheffen, ligten, opligten, tillen. — *les yeux.* De oogen opslaen. — *les mains au ciel.* De handen ten hemel heffen. — *une pierre de terre.* Eenen steen van de aerde opligten. —, ÔTER DE DESSUS. Afneémen, afdoen, wechneémen, opneémen, afligten. — *le chapeau.* Den hoed afneémen. — UNE DIFFICULTÉ (fig.). Eene zwaerigheyd oplossen. — *des difficultés.* Schattingen heffen. — *un siége.* Een beleg opbreéken. — *le plan d'une ville.* Het plan *of* de grondteekening eener stad ontwerpen. — *le scellé.* Ontzegelen, de zegels afdoen. — *l'ancre.* Het anker ligten. — *la garde.* De wagt afstoesen. — *des troupes.* Krygslieden werven. — *les fruits.* Inoogsten. —, *v. n.* POUSSER, SORTIR DE TERRE. Opschieten, uytschieten, uytspruyten, uytkomen. *L'orge lève plus vite que le froment.* De gerst gaet, schiet schielyker op dan de terwe. —, FERMENTER. Ryzen, gisten. — (t. de jeu). Eenen trek doen. SE —. Opstaen, zich opregten; opstaen, uyt zyn bed komen. SE —, PARAÎTRE SUR L'HORIZON. Opstaen, opgaen, opkomen, ryzen. *Le soleil se lève.* De zon ryst, gaet op.
LEVER, *m.* p. *levé.* Het opstaen, *o.* *On ne le trouve chez lui, qu'à son —.* Men vind hem niet te huys, dan wanneer hy uyt het bed opstaet. —, TEMPS OÙ LES ASTRES SE LÈVENT. Opgang, *m.*, opkomst, *v. Au — du soleil.* By den opgang der zon.
LEVER-DIEU, *m.* Het opheffen der hostie (in de misse), *o.*
LEVEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (t. d'arts *et* mét.). Heffer, *m.*; hefster, *v.* — *d'impositions.* Schattingheffer, *m.*
LÉVIER, *m.* p. *—vié.* Handboom, hefboom, *m.*
LEVIÈRE, *f.* Touw (op eene spil om de netten op te haelen), *v.*
LÉVIGATION, *f.* (t. de chim.). Het maeken tot allerfynste stof, *o.*, vermaeling, *v.*
LÉVIGER, *v. a.* (t. de chim.). Tot allerfynste stof maeken.
LEVIS, *adj. m. Pont —.* Ophaelbrug, *v.*
LÉVITE, *m.* Leviet, joódschen priester, *m.* —, *f.* Zeker vrouwenkleed, *o.*
LÉVITIQUE, *m.* Derden boek van Moyses, leviticus, *m.*
LEVRAUT, *m.* p. *levró.* Haesje, haesken, *o.*
LÈVRE, *f.* Lip, *v. La — inférieure et supérieure.* De onder- en bovenlip. AVOIR LE CŒUR SUR LES —s (*prov.*). Opregt *of* openhertig zyn. —, BORD. Rand, kant, *m.* —s, (bot.). Uytsnydingen, *v. mv.*
LEVRETTE, *f.* Wyfken *van den windhond*, *o.*
LEVRETTÉ, E, *adj.* Lang en smal als eenen windhond.
LEVRETTER, *v. n.* p. *—vrèter.* Met windhonden jaeggen; jonge haezen werpen.
LEVRETTERIE, *f.* Afregting van windhonden, *v.*

Digitized by Google

LEVRETTEUR, *m.* Opbrenger van windhonden, die dezelve leert jaegen, *m.*
LÉVRICHE, *f.* Wyfken van een windhondeken, *o.*
LÉVRIER, *m.* p. —*vrié.* Windhond, haezewind, *m.*
LEVRON, *m.* Jongen windhond, *m.*
LEVURE, *f.* Gist, gest, *v.* —(de lard). Afsnydsel van spek, *o.*
LEXICOGRAPHE, *m.* Woórdenboekschryver, *m.*
LEXICOGRAPHIE, *f.* Het schryven van een woórdenboek, *o.*
LEXICOLOGIE, *f.* Woórdkunde; verhandeling over de woórden, *v.*
LEXICOLOGIQUE, *adj.* Woórdkundig.
LEXIQUE, *m.* Woórdenboek (vooral van de grieksche tael), *m.* en *o.*
* LEZ, *adv.* By, digt by, omtrent.
LÉZARD, *m.* p. *lézar.* (reptile). Haegdis, *v.*
LÉZARDE, *f.* Wyfken van de haegdis, *o.*; herst, scheur, kloóf (in eenen muer), *v.*
LÉZARDÉ, E, *adj.* Gescheurd.
LIAIS, *m.* p. *lié.* Soórt van harden steen, *m.*
LIAISON, *f.* Samenbinding, samenvoeging, vereeniging, verbindtenis, verbinding, *v.* —, (fig.). Samenhang, *m.*, overeenkomst, gelykvormigheyd, *v.* —, Union d'amitié, d'intérêt. Vriendschap, verbindtenis, *v.* —, Trait délié d'une lettre, etc. Binding, samenbinding (der letters), *v.* —(t. de maç.). Verband, *o.*
LIAISONNER, *v. a.* p. *liézoner.* In het verband metselen.
LIANT, E, *adj.* et *s.* Buygzaem. —, (fig.). Goedaerdig, vriendelyk. —, *m.* Goedaerdigheyd, *v.*
LIARD, *m.* p. *liár.* Oórd, oórdje, *o.*
LIARDER, *v. n.* (fam.). By kleyne sommen betaelen.
LIARDEUR, *m.* (fam.). Vrek, *m.*
LIASSE, *f.* p. *liace.* Pak geschriften, *o.* —, Ce qui sert à lier. Snoer, *o.*
LIBAGE, *m.* Slegt gehouwen blokstcen, *m.*
LIBANOMANCIE, *f.* Wigchelaery uyt den wierook, *v.*
LIBATION, *f.* Drankoffer, *o.*
LIBELLE, *m.* p. *libèle.* Lasterschrift, smaedschrift, *o.*
LIBELLER, *v. a.* (prat. *et* fin.). Behoorlyk opstellen.
LIBELLISTE, *m.* p. *libéliste.* Schryver van een smaedschrift, *m.*
LIBER, *m.* Huydje, *o.*
LIBERA, *m.* Gebed voór de dooden, *o.*
LIBÉRAL, E, *adj.* et *s.* au pl. *m. libéraux.* Mild, milddaedig. *Les arts* —aux. De vrye konsten. —, *m.* Liberael, *m.*
LIBÉRALEMENT, *adv.* Mildelyk, milddaedigly k.
LIBÉRALISME, *m.* Liberalismus.
LIBÉRALITÉ, *f.* Milddaedigheyd, mildheyd, *v.*
LIBÉRATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Bevryder, verlosser, *m.*; bevrydster, verlosster, *v.*
LIBÉRATION, *f.* Bevryding, ontheffing, ontlasting, *v.*
LIBÉRER, *v. a.* Bevryden, ontslaen, ontheffen, ontlasten, vrymacken. Se —. Zich ontlasten, zich vrymacken.
LIBERTÉ, *f.* Vryheyd, *v.*, vrydom, *m.*; vrypostigheyd, *v.* —, Facilité du pinceau, etc. Lossen zwier, *m.* —de *ventre.* Openyvigheyd, *v.* —s. Voórrechten, *o. mv.*
LIBERTICIDE, *adj.* Vryheyd vernietigend, vryheyd moordend.
LIBERTIN, E, *adj.* et *s.* Vrygeestig; toomeloos, ongebonden. —, *m.* Vrygeest, *m.*
LIBERTINAGE, *m.* Ongodsdienstigheyd; ongebondenheyd, dertelheyd, *v.* —, Ongeregeldheyd; dertelheyd, *v.*
LIBERTINER, *v. n.* (fam.). Een ongebonden, losbandig leven leyden.

LIBIDINEUX, EUSE, *adj.* Wellustig, ontugtig, onkuysch.
LIBRAIRE, *m.* p. —*brère.* Boekverkooper, boekhandelaer, *m.*; boekverkoopster, boekhandelaerster, *v.*
LIBRAIRIE, *f.* Boekhandel, *m.*, boekverkoopery, *v.*; boekverkoopers, *m. mv.*; boekverkooperswinkel, boekwinkel, *m.*
LIBRATION, *f.* Schynbaere beweeging der maen, *v.*
LIBRE, *adj.* Vry, onafhangelyk, los, ongedwongen, bevryd, ontheven; vrypostig, onbescheyden; losbandig, ongeregeld. *Vers* —*s.* Verzen die geene vaste maet hebben. *Etre* —*avec q. q.* Met iemand vry *of* gemeenzaem zyn.
LIBREMENT, *adv.* Vryelyk, ongedwongen; gemeenzaemlyk; vrypostiglyk.
LICE, *f.* Renbaen, loopbaen, *v.*, strydperk, worstelperk, *o.* — *close.* Besloótene renbaen. *Lutter en* —. In het strydperk worstelen. —, Chienne de chasse. Wyfken van eenen jagthond, *o.*
LICENCE, *f.* p. *liçance.* Oórlof, verlof, *o.*; al te groote vryheyd, *v.* —, Désordre, dissolution. Ongebondenheyd, ongeregeldheyd, *v.* —, Etudes. Leertyd, *m.*
LICENCIÉ, *m.* Licenciaet, *m.*
LICENCIEMENT, *m.* p. —*çancimant.* Afdanking (van krygsvolk), *v.*
LICENCIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Afdanken. — *des troupes.* Soldaeten afdanken. —, Conférer le degré de licence. Den graed van licenciaet geéven. Se —. Te veél vryheyd neémen, zich te buyten gaen.
LICENCIEUSEMENT, *adv.* Losbandiglyk, buytenspoóriglyk, ongebondenlyk.
LICENCIEUX, EUSE, *adj.* Losbandig, buytenspoórig, ongebonden, ongeregeld.
LICERON, *m.* *voyez* Lisseron.
LICET, *m.* Verlof, *o.*
LICHEN, *m.* p. *likèn.* Longkruyd, *o.*
LICHENÉE, *f.* Linderups, *v.*
LICITATION, *f.* (prat.). Openbaere gerechtelyke verkooping aen den meestbiedenden, *v.*
LICITE, *adj.* Geoórlofd, toegelaeten, dat niet doór de wet verbooden is.
LICITEMENT, *adv.* Op eene geoórlofde wyze, wettiglyk.
LICITER, *v. a.* (prat.). Iets dat aen verscheydene eygenaers toebehoort, aen den meestbiedenden verkoopen.
LICOL, *m.* *voyez* Licou.
LICORNE, *f.* Eenhoórn, *m.* — *de mer.* Walrus, *m.*
LICOU, *m.* Halster, halfter, halsband van een peérd, *m.*
LICTEUR, *m.* (t. d'antiq.). Byldraeger, romeynschen gerechtsdienaer, *m.*
LIE, *f.* Moer, hef, *v.*, droessem, *m.*, grondsop, zinksel, *o.* — *de vin.* Wynmoer, wyndroessem. — du peuple (fig.). Schuym van volk, grauw, *o.*
LIE, *adj.* Vrolyk, lustig. *Faire chère* —. Lustig smeeren.
LIÉGE (ville). Luyk. *Pays de* —. Luykerland, *o.*
LIÉGE, *m.* Kurkboom, *m.*; kurk, *o.*
LIÉGEOIS, E, *adj.* et *s.* Luyksch; luykenaer, *m.*; luyksche, *v.*
LIÉGER, *v. a.* p. —*jer.* — *un filet.* Een net met kurk voórzien, kurken.
LIÉGEUX, EUSE, *adj.* Kurkagtig.
LIEN, *m.* p. *li-in.* Band, *m.*, bindsel, *o.* — *de paille.* Strooyband. —s. Banden, *m. mv.*; boeyen, kluysters, *v. mv.* —s, (fig.) Slaeverny, *v.* —, (fig.) Tout ce qui unit les personnes. Band, *m.* — *conjugal.* Houwelyksband, egteband. — *de l'amitié.* Band der vriendschap.
LIENNE, *f.* Draeden van de keting die by het weéven niet zyn opgeligt, *m. mv.*
LIENTERIE, *f.* Spysloop, *m.*
LIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Binden, toebinden, samenbinden, vastbinden. — *une botte de foin.* Eenen bos hooy samenbinden. —, Joindre. Samenbinden, samenvoegen; vereenigen, verbinden. —, (fig.). Astreindre. Verbinden, verpligten. — *amitié avec q. q.* Vriendschap met iemand maeken. — *conversation.* In een gesprek komen. — *une partie de promenade.* Eene wandeling beraemen. Se —. Zich aen elkander verbinden, eene verbindtenis maeken; zich verbinden, zich verpligten. Se —, se marier. Trouwen.
LIERNE, *f.* Nokbalk (bindbalk van paelwerk), *m.* (zien.
LIERNER, *v. a.* Met nokbalken voór-
LIERRE, *m.* p. *lière.* Klimop, eyloof, veyl, *o.* *Le* — *s'attache aux murailles.* Het klimop hegt zich aen de mueren. — *terrestre.* Onderhaege, *v.*, aerdveyl, *o.*
LIERRE (ville). Lier.
* LIESSE, *f.* Vreugde, blydschap, *v.*
LIEU, *m.* Plaets, *v.*; oord, *m.* en *o.*, gewest, *o.* *Tout corps occupe un* —. Ieder lichaem neémt eene plaets in, beslaet eene ruymte. *Un* — *de plaisance, de récréation.* Eene plaets van vermaek. *Sur les* —*x.* Ter plaetse. — *de franchise, asile.* Vryplaets, schuylplaets, *v.* *Mauvais* —. Slegt huys, *o.* —*x.* Gemak, huysken, *o.* —, Pays. Land, *o.* *Mon* — *natal.* Myne geboórteplaets. —, Rang, place. Plaets, *v.*, rang, *m.* *En premier* —. Voóreerst, ten eersten. —, Maison, famille. Afkomst, *v.*, geslacht, huys, *o.* *Homme de bas* —. Man van geringe afkomst. —, Occasion, sujet. Reden, oorzaek, gelegenheyd, *v.* —, Passage de livre. Plaets, *v.* —*x* communs (rhét.). Algemeene plaetsen *of* bronnen; kaelheden, slegtheden, *v. mv.* *Avoir* —. Plaets hebben, gebeuren. *Tenir* — *de père.* De plaets van vader bekleeden. Au — de, *prép.* In plaets van. Au — que, *conj.* In plaets dat.
LIEUE, *f.* Uer, myl, *v.*
LIEUR, *m.* Schoof binder, *m.*
LIEUTENANCE, *f.* Luytenantschap, stadhouderschap, *o.*
LIEUTENANT, E, *s. m.* et *f.* Luytenant, stadhouder, plaetsvervanger, *m.*; luytenantsvrouw, *v.*
LIÈVE, *f.* Uyttreksel uyt een register der leengoederen, *o.*
LIÈVRE, *m.* Haes, *m.* *Courre le* —. Den haes jaegen, haezenjagt houden. — marin. Zeehaes. — (constellation). Zuydelyk gestarnte, *o.*
LIGAMENT, *m.* (anat.). Lichaemsband, band, *m.*, bindspier, *v.*
LIGAMENTEUX, EUSE, *adj.* Bandagtig; vezelig, vezelagtig, draedig.
LIGATURE, *f.* Laetband, *m.*, bindsel; verband, *o.* —(t. d'impr.). Stukletter, *v.*
LIGE, *adj.* Leenroerig. *Homme* —. Leenman, *m.* —, *f.* Leenrecht, *o.*
LIGEMENT, *adv.* Leenrechtelyk.
LIGENCE, *f.* p. —*jance.* Leenpligtigheyd, *v.*
LIGNAGE, *m.* Afkomst, *v.*, stam, *m.*, geslacht, *o.* —(vin). Soórt van wyn, *m.*
LIGNAGER, *m.* Geslachtsverwanten, *m.* —, *adj.* *Retrait* —. Naestingrecht, *o.*
LIGNE, *f.* Lyn, linie; streép, *v.* — *droite.* Regte lyn. —, Rangée de mots. Regel, *m.* *Ecrire une* —. Eenen regel schryven. —s, Billet, lettre. Biljet, briefken, *o.* —, Cordeau pour aligner. Rigtsnoer, *o.* —, Ficelle avec un hameçon. Sim, *v.*, hengel, *m.*, angellyn, *v.* *Pêcher à la* —. Met den hengel, met de sim visschen. Suivre la — de la vertu (fig.). Het pad der deugd volgen. —, (fig.). Ry, linie, *v.* *La flotte est en* — *de bataille.* De vloót ligt in slagorde, in linie van bataille.

Digitized by Google

Vaisseau de —. Linieschip, *o.* — *de front.* In het breede gerangschikt. —, Retranchement. Verschansing, *v.* — *de circonvallation.* Omschansing, *v.* — *équinoxiale.* Linie, middellyn, *v.* —, Postérité. Linie, geslachtlinie, *v.* — *collatérale.* Zydlinie. — *masculine, féminine.* Mannelyke, vrouwelyke linie. —, 12e partie du pouce. Streép, *v.* —, Raie. Streép, lyn, *v.*

LIGNÉ, E, *adj.* Met fyne liniën.

LIGNÉE, *f.* Geslacht, *o.*, stam, *m.*, afkomst, *v.*, nakomelingen, *m. mv.*

LIGNER, *v. a.* (charp.). Eene lyn trekken. — (en parlant du loup). Dekken.

LIGNETTE, *f.* p. *li-gnète.* Netdraed, *m.*

LIGNEUL, *m.* p. *li-gneul.* Pekdraed, *m.*, spinael, *o.*

LIGNEUX, EUSE, *adj.* Houtagtig.

LIGNIFIER (SE), *v. pr.* In hout veranderen.

LIGNIPERDA, *m.* Worm, *m.*, *of* rups tot lokaes, *v.*

LIGNIVORE, *adj.* et *s.* Houteétend; houtworm, *m.*

LIGUE, *f.* p. *lighe.* Verbond, bondgenoótschap, *o.* *Une puissante* —. Een magtig verbond. —, Conspiration. Samenspanning, samenzweering, *v.*

LIGUER, *v. a.* Verbinden. *Se* —. Aenspannen, samenspannen, een bondgenoótschap aengaen.

LIGUEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Bondgenoót, eedgenoót, *m.*; eedgenoóte, *v.*; lid der samenspanning tegen Hendrik den III en IV (in Frankryk), in het jaer 1576 en vervolgens.

LIGULE, *f.* Worm in de ingewanden, *m.*

LIGULÉ, E, *adj.* (bot.). Tongvormig.

LILACÉES, *f. pl.* Geslacht der seringeboomen, *o.*

LILAS, *m.* p. —*lâ.* Seringeboom, *m.* *Fleur de* —. Seringebloem, *v.*

LILIACÉ, E, *adj.* Lelieagtig.

LILIACÉES, *f. pl.* Lelieplanten, *v. mv.*

LILIUM, *m.* (méd.). Levenswater, *o.*, hertsterking, *v.*

LILLE (ville). Ryssel.

LIMACE, *f.* Slek (zonder schelp), *v.* —, Vis d'archimède. Tommolen, *m.*

LIMAÇON, *m.* Schelpslek, huysslek, hoórnslek, *v.* — (t. d'anat.). Gehoorgang, *m.* *Escalier en* —, *à vis.* Wenteltrap, *m.*

LIMAILLE, *f.* Vylsel, afvylsel, *o.*

LIMANDE, *f.* (poisson). Bot, griet, *v.*

LIMAS, *m.* Slek (zonder schelp), *v.*

LIMBE, *m.* p. *linbe.* (math. *et* astr.). Rand, boord, *m.* — (bot.). Rand; straelkrans, *m.*; straelkroon, *v.* —*s* (t. de théol.), Voórburg der helle, *m.*

LIMBOURG, *m.* Limburg.

LIME, *f.* Vyl, *v.* — *rude.* Grove vyl. — *douce.* Zoete, fyne vyl. — *carrée.* Raspvyl; (fig.) veynzer, huychelaer, *m.* — (citron). Soórt van kleyne limoen, *v.* — (coquille). Zekere schelp, *v.* —*s.* Slagtanden (van een wild verken), *m. mv.*

LIMÉNARQUE, *m.* (antiq). Havenkapiteyn, havenmeester (der ouden), *m.*

LIMER, *v. a.* Vylen, afvylen; doórvylen. —, (fig.). Schaeven, beschaeven, verbeteren.

LIMIER, *m.* p. —*mié.* Speurhond, *m.*

* LIMINAIRE, *adj.* *Epître* —. Opdragtbrief, *m.* *voyez* Préliminaire.

LIMINARQUE, *m.* (t. d'antiq.). Grensbewaerder, *m.*

LIMITATIF, IVE, *adj.* Bepaelend.

LIMITATION, *f.* Bepaeling, vaststelling, *v.* (wyze.

LIMITATIVEMENT, *adv.* Bepaelender-

LIMITÉ, E, *adj.* Bepaeld, vastgesteld.

LIMITE, *f.* Pael, eyndpael, grenspael, *m.* *Etendre les* —*s d'un état.* De grenzen van eenen staet uytbreyden.

LIMITER, *v. a.* Bepaelen, begrenzen. *Se* —. Bepaeld worden, zich bepaelen.

LIMITROPHE, *adj.* p. —*trofe.* Aengrenzend, aenpaeland, naebuerig.

LIMODORE, *m.* Standelkruyd, *o.*

LIMOINE, *f.* Zeelavendel, *v.*

LIMON, *m.* Slyk, slym, *o.*, modder, *m.*, dras, *v.* — (fruit). Limoen, *v.* —, Branche de limonière. Berrieboom (aen een rytuyg), *m.* —, Pièce d'escalier. Wang, *v.*

LIMONADE, *f.* Limoendrank, *m.*

LIMONADIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Limoendrankverkooper, *m.*; limoendrankverkoopster, *v.*

LIMONER, *v. a.* — *du poisson.* Visch speénen.

LIMONEUX, EUSE, *adj.* Drassig, slyklig, modderig, slymagtig.

LIMONIER, *m.* p. —*nié.* Lamoenpeérd, *o.* — (arbre). Limoenboom, *m.*

LIMONIÈRE, *f.* Lamoen (gestel van twee disselboomen van een rytuyg), *o.*

LIMOUSIN, *m.* Grofmetselaer, *m.*

LIMOUSINAGE, *m.* Grof metselwerk, *o.*

LIMOUSINER, *v. n.* Grof metselwerk maeken.

LIMPIDE, *adj.* p. *lin*—. Klaer, helder (der vogten).

LIMPIDITÉ, *f.* Klaerheyd, helderheyd (der vogten), *v.*

LIMURE, *f.* Het vylen, *o.*; vyling, afvyling, *v.*

LIN, *m.* Vlas, *o.*, vlasplant, *v.* *Fleur de* —. Vlasbloem, *v.* *Culture du* —. Vlasbouw, *m.* *Fil de* —. Vlasgaren, *o.*, vlasdraed, *m.* *Semence, graine de* —. Vlaszaed, lynzaed, *o.* *De* —. Vlassen. *Huile de* —. Lynolie, *v.* *Toile de* —. Vlaslinnen, *o.* *Filer du* —. Vlas spinnen. *Qui ressemble au* —. Vlassig, vlasagtig.

LINAIGRETTE, *f.* p. *linégrète.* Wolgras, *o.*

LINAIRE, *f.* p. *linère.* Wild vlas, vlaskruyd, *o.*

LINCEUL, *m.* Doodlaken, *o.*, begraefdoek, lykdoek, *m.* —, Drap de lit (vieux). Beddelaken, slaeplaken, *o.*

LINCEUX, *adj. m. pl.* Vlassen.

LINÇOIR, *m.* Post *of* styl van eene dakvenster, *m.*

LINÉAIRE, *adj.* p. *liné-ère.* Van de lynen, daertoe behoorend; met lynen gemaekt. Feuilles —*s* (bot.). Lynvormige bladeren.

LINÉAL, E, *adj.* Van de lynen. *Succession* —*e.* Erfvolging in regte linie *v.*

LINÉAMENT, *m.* Gelaetstrek, trek, *m.*

LINETTE, *f.* Lynzaed, vlaszaed, *o.*

LINGARD, *m.* Draed dienende om de gebrokene draeden te herstellen, *m.*

LINGE, *m.* Linnengoed, linnen, verwerkt lynwaed, doek, *o.* — *de table.* Tafellinnen, tafelgoed, *o.* *Le menu* —. Het fyn linnen, gelyk hals-, zakdoeken, enz.

LINGER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. —*jé*, *jère.* Linnenverkooper, lynwadier, *m.*; linnenverkoopster; linnenmaeyster, *v.*

LINGERIE, *f.* Linnenhandel, *m.*; lynwaedplaets, *v.*; linnenwinkel, *m.*

LINGOT, *m.* p. —*gô.* Baer, staef, *v.* — *d'or.* Gouden staef, baer goud. —, Balle du fusil. Kogel, *m.*

LINGOTIÈRE, *f.* Staefvorm, *m.*

LINGUAL, E, *adj.* Van de tong. *Muscle* —. Tongspier, *v.* *Lettre* —*e.* Tongletter, *v.*

LINGUATULE, *f.* *voyez* Ligule.

LINGUE, *f.* Groenen, mageren pabeljauw, *m.*

LINGUET, *m.* Pal (van het schip), *m.*

LINGUIFORME, *adj.* Tongvormig.

LINIAIRE, *adj.* Draedvormig.

LINIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Vlasverkooper, *m.*; vlasverkoopster, *v.* —, *f.* Vlasveld, vlasland, *o.*, vlasakker, *m.*

LINIMENT, *m.* (méd.). Verzagtend geneésmiddel, *o.* (gaes, *o.*

LINON, *m.* Kloosterdoek, *m.*; garen-

LINOT, OTTE, *s. m.* et *f.* Kneuter, *m.* en *v.*, vlasvink, *v.* Tête de linotte. Ligthoofd, slegthoofd, *o.*, persoon van kleyn verstand, *m.*

LINTEAU, *m.* p. —*tô.* Bovendorpel (van eene deur *of* venster), *m.*, kalf, *o.*

LION, LIONNE, *s. m.* et *f.* Leeuw, *m.*; leeuwin, *v.* *Crinière de* —. Leeuwenmaenen, *v. mv.* *En* —, *comme un* —. Leeuwagtig. —, (fig.). Leeuw, kloekmoedigen, woedenden man, *m.* — (t. d'astr.). Leeuw. — Marie. Zeeleeuw. — diffamé (blas.). Leeuw zonder steért.

LIONCEAU, *m.* p. *lionçô.* Leeuwtje, leeuwken, *o.*, jongen leeuw, *m.*

LIONDENT, *m.* Paepenbloem, peérdenbloem, *v.*

LIONNE, *f.* Leeuwin, *v.*

LIONNÉ, *adj. m.* p. *lioné.* Léopard — (blas.). Kruypenden luypaerd, *m.*

LIOUBE, *f.* Keep (in eenen mast), *v.*

LIPAROCÈLE, *f.* Vetbreuk, *v.*

LIPOGRAMMATIQUE, *adj.* *Livre* —. Boek, waerin eenige letters van het alphabet niet voórkomen, *m.* en *o.*

LIPOME, *m.* Vetgezwel, *o.*

LIPOTHYMIE, *f.* p. —*timie.* Bezwyming, *v.*

LIPPE, *f.* Hanglip, *v.*

LIPPÉE, *f.* Mondvol, beét, *m.* Franche — (fam.). Vrye maeltyd, die niets kost.

LIPPITUDE, *f.* Dragtvloed, *m.*; traening der oogen, *v.*

LIPPU, E, *adj.* et *s.* Diklippig; diklip, *m.* en *v.*

LIPYRIE, *f.* Heetkoude koórts, *v.*

LIQUATION, *f.* p. *likouacion.* Scheyding van zilver en koper door lood, *v.*

LIQUÉFACTION, *f.* p. *likuéfakcion.* Vloeybaermaeking, smelting, *v.*

LIQUÉFIER, *v. a.* Vloeybaer maeken, smelten. *Se* —. Vloeybaer worden, smelten.

LIQUEUR, *f.* Vogt, nat, *o.*; liqueur, overgehaelden sterken drank, *m.* *Vins de* —. Zoete en fyne wynen.

LIQUIDATEUR, *m.* Vereffenaer (eener rekening), *m.*

LIQUIDATION, *f.* Afrekening, vereffening, *v.*

LIQUIDE, *adj.* et *s.* p. —*ki*—. Vloeyend, vloeybaer. Biens —*s* (fig.). Onbezwaerde, vrye goederen. *Consonnes* —*s.* Vloeybaere medeklinkers. —, *m.* Vloeystof, *v.*

LIQUIDEMENT, *adv.* Klaer, blykbaer.

LIQUIDER, *v. a.* Vereffenen, afrekenen, sluyten. — *un compte.* Eene rekening vereffenen.

LIQUIDITÉ, *f.* Vloeybaerheyd, *v.*

LIQUOREUX, EUSE, *adj.* Al te zoet, malzoet.

LIQUORISTE, *m.* p. —*ko*—. Liqueurmaeker, sterkendrankstoóker, *m.*

LIRE (je lis, tu lis, etc.; je lisais, etc.; je lus, etc.; je lirai, etc.; je lirais, etc.; lis, lisons, lisez; que je lise, etc.; que je lusse, etc.; lisant; lu, lue), *v. a.* et *n.* Leézen. — *à haute voix.* Met luyder stem, hard op leézen. — *d'un bout à l'autre.* Doórleézen. — *q. c. à q. q.* Iemand iets voórleézen. —, Expliquer. Verklaeren, uytleggen; leézen, verstaen. —, (fig.). Doórdringen, ontdekken, leézen.

LIRON, *m.* *voyez* Loir.

LIS, *m.* Lelie, leliebloem, *v.* *Oignon de* —. Leliebol, *m.* —, (rivière). Lys, *v.*

LISBONNE, *f.* (ville). Lissabon.

LISERAGE, *m.* p. —*zeraje.* Gestikt werk, borduersel met bloemen, *o.*; belegging, stikking, *v.*

LISERÉ, *m.* Gestikte lis, *v.*, gestikt koordeken om eene stoffe, *o.*

LISERER, *v. a.* Met bloemen stikken, stikwerk met een koordeken omboorden.

LISERON, *m.* (plante). Winde, *v.*

LISET, *m.* (insecte). Knopkever, *m.*; winde, groene rups, *v.*

Digitized by Google

LISEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Leézer, *m.*; leéster, *v.* —, *m.* (t. d'anat.). Eene der vier spieren van het oog, *v.*

LISIBLE, *adj.* Leésbaer, leézelyk.

LISIBLEMENT, *adv.* Leésbaer.

LISIÈRE, *f.* Zelf kant, *m.*, zelfend (van lakens en stoffen), *o.*; leyband, *m.* —, BORNES. Boord, kant (van een bosch), *m.*; grenzen, *v. mv.*, grensspelen (van een land), *m. mv.*

LISOIR, *m.* Schemel (van een rytuyg), *m.*

LISSE, *adj. p. lice.* Glad, effen.

LISSE, *f.* Barkhouten, *o. mv.* — (t. de tisserand). Scheëring, *v.*

LISSÉ, E, *adj.* Glad, geglanst, gelikt. *Fruit* —. Gladde vrugt gelyk kastuniën, *v.*

LISSER, *v. a.* Glad maeken, likken, stryken, glanzen.

LISSERON, *m.* (t. de tisserand). Scheërstok, *m.*

LISSEUR, *m.* Glanzer, likker, *m.*

LISSOIR, *m. p. liçoar.* Glans- *of* likstreen, *m.*

LISSURE, *f.* Likking, gladmaeking, glanzing, *v.*

LISTE, *f.* Lyst, naemlyst, naemrol, *v.* — *civile.* 'S konings inkomsten, *v. mv.*

LISTEL, *m.* (archit.). Lyst, *v.*, rand, *m.*; ruymte tusschen de grooven (van eene kolom), *v.*

LISTON, *m.* (t. de blas.). Smalle lyst waerop de vinspreuk staet, *m.*

LIT, *m. p. li.* Bed, *o.* — *de repos*, *de parade*, Rust-, paradebed. — *de plumes.* Vederbed. — *de camp* ou *brisé.* Veldbed. — *nuptial.* Bruydbed. — *de veille.* Waekbed. — *de gazon*, *de feuillage.* Bed van zooden, van loof, van bladeren. *Garder le* —. Het bed houden, zick zyn. *Faire le* —. Het bed opmaeken. *Être au* —. Te bed liggen. *Bois de* —. Bedstede, *v.*, ledekant, *o.* —, TOUT LIEU OÙ L'ON SE COUCHE. Legerstede, *v.*, leger, bed, *o.* —, (fig.). MARIAGE. Houwelyk, bed, *o. Enfants du premier* —. Kinderen van het eerste bed. —, CANAL DE FLEUVE. Bed, *o.*, bedding (eener rivier), *v.* —, (fig.). Laeg, *v.* — *de pierres.* Laeg of ry steenen. — DE JUSTICE. Oudtyds troon van den koning van Frankryk in het parlement, *m.* — DE MARÉE. Kabbeling van tegen elkander loopende stroomen, *v.* — DE VENT. Windstreëk, *v.*

LITANIE, *f.* Lang en verveelend verhael, *o.*, litanie, *v.* —s (prières). Litanie, *v.*; gebeden, *o. mv.*

LITEAU, *m. p. litô.* Wolfsleger, wolvenhol, *o.*, wolvennest, *m.* —, TRINCIE DE BOIS. Houten roede, *v.* —s. Strepen in het tafelgoed, *v. mv.*

LITER, *v. a.* Zouten visch tonnen.

LITHAGOGUE, *adj. p. litagogho.* (t. de méd.). Steenverdryvend.

LITHARGE, *f.* (t. de chim.). Glit, goudschuym, zilverschuym, *o.*

LITHARGÉ, E, LITHARGYRÉ, E, *adj.* Met glit vervalscht.

LITHIASIE, *f.* (méd.). Steenvorming in de blaes, *v.* —, (tumeur). Weëroog, *v.*

LITHIATE, *m. voyez* URATE.

LITHIQUE, *adj. voyez* URIQUE.

LITHOCOLLE, *f. p. litocole.* Diamantlym, *v.* en *o.*

LITHOGRAPHE, *m. p.* —*tografe.* Steenbeschryver; steendrukker, *m.*

LITHOGRAPHIE, *f.* Steenbeschryving, *v.*; steendruk, *m.* ATELIER DE —. Steendrukkery, *v.*

LITHOGRAPHIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Steendrukken.

LITHOGRAPHIQUE, *adj.* Van den steendruk. *Art* —. Steendruk, *m.*

LITHOLABE, *m.* Steentang, *v.*

LITHOLOGIE, *f. p.* —*tolojie.* Steenbeschryving; steenkunde, *v.*

LITHOLOGIQUE, *adj.* Van de steenbeschryving, steenkundig.

LITHOLOGUE, *m.* Steenbeschryver, steenkundigen, *m.*

LITHOMANCIE, *f.* Steenwigchelaery, *v.*

LITHONTRIBON, *m.* (t. de méd.). Steenpoeyer, steenverdryvend poeyer, *o.*

LITHONTRIPTIQUE, *adj.* (t. de méd.). Steenbreëkend, steenoplossend.

LITHOPHAGE, *m. p.* —*tofaje*, (ver). Steeneëter, *m.*

LITHOPHYTE, *m.* Steengewas, *o.*

LITHOTOME, *m.* Steensnydersmes, *o.*

LITHOTOMIE, *f.* Steensnyding, *v.*, het steensnyden, *o.*

LITHOTOMISTE, *m.* Steensnyder, *m.*

LITHOXYLE, *m.* Versteend hout, *o.*

LITHUANIE, *f.* Lithauwen, *o. De* —. Lithauwersch.

LITHUANIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Lithauwersch. —, *m.* Lithauwer, *m.* —, *f.* Lithauwersche vrouw, *v.*

LITIÈRE, *f.* Strooysel, strooybed (in stallen), *o.* FAIRE — DE (PROV.). Verkwisten, niet agten. —, CHAISE COUVERTE. Draegstoel, *m.*, rosbaer, *v.*

LITIGANT, E, *adj.* Pleytend, voór het gerecht strydend, twistend.

LITIGE, *m.* Geschil, rechtsgeding; proces, *o.*, pleythandel, *m.*

LITIGIEUX, EUSE, *adj.* Betwistbaer, betwistelyk.

LITISPENDANCE, *f.* Duering van een rechtsgeding, *v.*

LITORNE, *f.* Groote lyster, *v.*

LITOTE, *f.* Zwakke uytdrukking (waerdoór men meer wil te verstaen geéven als men zegt), *v.*

LITRE, *f.* Zwarte lyst om eene kerk met geslachtwapens, *v.*

LITRE, *m.* Litre (maet), *m.*

LITRON, *m.* Spint, *o.*, kan, *v.*

LITTÉRAIRE, *adj. p. lit-térère.* Letterkundig, geleerd. *Journal* —. Letterkundig tydschrift, *o. Société* —. Letterkundig genoótschap, *o. Exercice* —. Letteroefening, *v.*

LITTÉRAL, E, *adj.* Letterlyk. *Sens* —. Letterlyken zin. *Traduction* —*e.* Letterlyke vertaeling. *Grandeur* —*e* (alg.). Grootheyd die doór letters is uytgedrukt.

LITTÉRALEMENT, *adv.* Letterlyk, naer de letter.

LITTÉRALITÉ, *f.* Letterlykheyd, *v.*

LITTÉRATEUR, *m.* Letterkundigen, geleerden, *m.*

LITTÉRATURE, *f.* Letterkunde, geleerdheyd, *v.*

LITTORAL, E, *adj.* Van den oever, van de kust.

LITURGIE, *f.* Kerkdienst, *m.*

LITURGIQUE, *adj.* Van den kerkdienst.

LITURGISTE, *m.* Kerkdienstkundigen, *m.*

LIURE, *f.* Touw, bindtouw, *v.* en *o.*, wagenzeel, *o.* — (mar.). Woeling, *v.* — (t. de charp.). Knichout, *o.*

LIVÈCHE, *f.* Lavas, *v.*

LIVIDE, *adj.* Loodbleek, loodverwig.

LIVIDITÉ, *f.* Loodverf, blauwheyd, *v.*

LIVONIE, *f.* (province). Lyfland, *o.*

LIVONIEN, ENNE, *adj.* et *s.* DE LIVONIE. Lyflandsch. —, *m.* Lyflander, *m.* —, *f.* Lyflandsche, *v.*

LIVRAISON, *f.* Levering, aflevering, leverancie, *v.*

LIVRE, *m.* Boek, *m.* en *o.*; werk, boekwerk, *o.* — *imprimé.* Gedrukt boek. — *d'église.* Kerkboek. — *en blanc.* Boek in bladeren, ongevouwen boek. —, REGISTRE, JOURNAL. Register, *o.*, dagboek, *m.* en *o.* — *de mise et de recette.* Ontfang- en uytgaefboek. — *de compte.* Schuldboek. *Grand* —. Grootboek. *A* — *ouvert.* Op het eerste gezigt. —, *f.* POIDS. Pond, *o. Une* — *de beurre.* Een pond boter. — *de gros.* Pond groot. —, MONNAIE. Livre (twintig stuyvers fransch), *m.*

LIVRÉE, *f. p.* —*vrè.* Livercy, *v.*; livereybedienden, *m. mv.*, livereyvolk, *o.* —, CHENILLE. Soórt van rups, *v.*

LIVRER, *v. a.* Leveren, aflevereren, overleveren, behandigen, ter hand stellen. — *des marchandises.* Koopwaeren leveren. — *bataille.* Slag leveren. — *une ville.* Eene stad overgeéven. —, ABANDONNER. Prys geéven, overgeéven. SE —. Vertrouwen, betrouwen; zich overgeéven aen..... SE —, S'APPLIQUER. Zich ergens op toeleggen. SE —, S'EXPOSER. Zich bloot stellen.

LIVRET, *m. p.* —*vrè.* Boekje, boeksken, *o.* —, TABLE DES MULTIPLES DE NEUF. Tafel van vermenigvuldiging, *v.*

LIXIVIATION, *f. p. likeiviacion.* (chim.). Uytloging, *v.*

LIXIVIEL, ELLE, *adj.* (t. de chim.). Loogzoutig. *Sel* —. Loogzout, *o.*

LOBE, *m.* Oorlel, *v.* — (t. d'anat.). Kwabbe, *v.* — (t. de bot.). Zaedvliesje, *o.*

LOBÉ, E, *adj.* (bot.). In zaedvliesjes verdeeld.

LOBULE, *m.* Kwabbeken, *o.*

LOCAL, *m.* au pl. *locaux.* Plaets, *v.*, lokael, *o.*

LOCAL, E, *adj.* au pl. m. *locaux.* Plaetselyk, ter plaets.

LOCALEMENT, *adv.* Plaetselyk.

LOCALITÉ, *f.* Plaetselykheyd, *v.*

LOCAR, *m. voyez* EPAUTRE.

LOCATAIRE, *s. m.* et *f. p.* —*tère.* Huerder, *m.*; huerster, *v.*

LOCATIF, IVE, *adj.* Dat den huerder aengaet. *Valeur* —*ive.* Huerweërde, *v.* *Réparations* —*ives.* Reparatiën, herstellingen, die ten koste van den huerder zyn.

LOCATION, *f.* Verhuering, verpagting, *v.*; huergeld, *o.*, huerloon, *m.* en *o.*

LOCATIS, *m. p.* —*ti.* (pop.). Huerpeërd, *o.*

LOCH, *m. p. lok.* Soórt van zinklood, *o.*

LOCHE, *f.* (poisson). Smeërling, *v.*

LOCHER, *v. a.* Schudden, afschudden. —, *v. n.* Rammelen, los zyn (van hoefyzers spreek.).

LOCHET, *m. p. loché.* Smalle spaede, *v.*, houweel, *o.*

LOCHIES, *f. pl.* (t. de méd.). Kraemzuyvering, *v.*

LOCMAN, *m. voyez* LAMANEUR.

LOCOMOBILE, *adj.* Dat van plaets kan veranderd worden.

LOCOMOBILITÉ, *f.* Verandering van plaets, *v.*

LOCOMOTIF, IVE, *adj.* Van plaets veranderend.

LOCOMOTION, *f.* Verandering van plaets, *v.*

LOCULAIRE, *adj. Fruit* —. Zaedvrugt in haere holligheden, *v.*

LOCUSTELLE, *f. p.* —*tèle.* Soórt van leeuwerik, *m.*

LOCUTION, *f.* Spreëkwyze, *v.*

LODS ET VENTES, *m. pl.* (droit seigneurial). Verponding, *v.*; schot en lot (zeker oud recht), *o.*

LOF, *m.* (t. de mar.). Loef, windzyde, *v. Aller au* —. Loef houden, loeven. *Être au* —. Loefwaerts zyn, de loef hebben.

LOGARITHME, *m.* Rekenkundige tafel, *v.*, logarithmus, *m.*

LOGARITHMIQUE, *adj.* Logarithmisch. —, *f.* COURBE. Kromme lyn, *v.*

LOGE, *f. p. loje.* Hut, *v.*, hutje, *o.*; logie (in een tooneel), *v.*; beestenkot, kamerken; portierskamerken, *o.* — (de franc-maçon). Logie, *v.* —, PETITE BOUTIQUE. Marskraem (op de kermissen), *o.* — (d'un chien). Hondenkot, *o.* —. Koophandel-kantoor (in de Indiën), *o.* — (t. de bot.). Vakje, huysje, *o.*, holte, *v.*

LOGEABLE, *adj. p. loja*—. Bewoonbaer, gemakkelyk. *Maison fort* —. Zeer gemakkelyk huys.

LOGEMENT, *m. p.* —*jemant.* Wooning, woonplaets, huysvesting, herberging, *v.* — (t. d'art mil.). Inkwartiering, *v.* —, RETRANCHEMENT (fortif.). Verschansing, *v.*

Digitized by Google

LOGER, *v. a.* Huysvesten, herbergen, logeéren. — *à la belle étoile.* Onder den vryen hemel overnagten. —, *v. n.* Woonen, gehuysvest zyn. Se —. Zich huysvesten. Se —, se retrancher. Zich verschansen.

LOGETTE, *f.* p. *—jète.* Hutje, hutteken, *o.*

LOGEUR, *m.* Verhuerder (van gestofseérde kamers), *m.*

LOGICIEN, *m.* p. *logici-in.* Redekundigen; student in de redekonst, *m.*

LOGIQUE, *f.* Redekonst, redeneérkunde, *v.*

LOGIQUE, *adj.* Redekundig, redeneérkundig.

LOGIQUEMENT, *adv.* Redekundiglyk, redeneérkundiglyk.

LOGIS, *m.* p. *—ji.* Wooning, woonplaets, *v.*, huys, *o.*, huysvesting, *v. Aller au —.* Naer huys gaen. *Corps de —.* Hoofdgebouw, *o.* —, Hôtellerie. Herberg, *v.*

* **LOGISTIQUE**, *f.* — *spécieuse.* Stelkonst, *v.*

LOGOGRAPHE, *m.* Snelschryver, *m.*

LOGOGRAPHIE, *f.* Snelschrift, *o.*

LOGOGRAPHIQUE, *adj.* Van het snelschrift.

LOGOGRIPHE, *m.* Keervers, woórdenraedsel, *o.*

LOGOMACHIE, *f.* Woórdenstryd, *m.*

LOI, *f.* p. *loa.* Wet, *v.* — *naturelle.* Natuerwet. — *civile.* Borgerwet. *Homme de —.* Rechtsgeleerden, *m. Faire la —.* De wet geéven *of* voórschryven. *Faire —.* Tot eene wet worden. La nécessité n'a point de — (prov.). Nood breekt wet. —, Titre des monnaies. Gehalte, *o.*, keur, *m.* en *v.*, inwendige weérde (der muntstukken), *v.*

LOIN, *adv.* et *prép.* Ver, verre, wyd. *Au —.* Veraf, in de verte, in verre landen. *De — en —.* Nu en dan. —, *bien — de* ou *que.* Verre van, in plaets van, in plaets dat. — des yeux, — du cœur (prov.). Uyt het oog, uyt het hert.

LOINTAIN, E, *adj.* et *s.* p. *—tin*, *—tène.* Ver, verre, afgelegen, verafgelegen. *Pays —s.* Verre *of* afgelegene landen. —, *m.* Verschiet, *o.*

LOIR, *m.* p. *loar.* Bergrat, *v.*

LOISIBLE, *adj.* Geoórlofd.

LOISIR, *m.* p. *loazir.* Tyd, ledigen tyd, *m.*, stade, stacy, *v. Heures de —.* Ledige ueren. *A —.* Op zyn gemak, op stade.

LOK, *m. voyez* Loock.

LOMBAIRE, *adj.* p. *lonbère.* Van de lenden. *Veines —s.* Lendenzenuwen, *v. mv.*

LOMBARD, *m.* p. *lonbar.* Lombaerd, berg van bermhertigheyd, *m.*; beleenbank, *v.* —. Lombardier, *m.*

LOMBARDIE, *f.* (pays). Lombardiën, *o.*

LOMBES, *m. pl.* Lenden, *v. mv.*

LOMBIS, *m.* Kinkhoórn, *m.*

LOMBOYER, *v. a.* Het zout verdikken.

LOMBRIC, *m.* p. *lonbrick.* Aerdworm, regenworm, *m.*

LOMBRICAL, E, *adj.* Wormvormig.

LOMBRICAUX, *adj. m. pl.* p. *lonbrikô. Muscles —.* Wormspieren, *v. mv.*

LOMPE, *m.* Zekeren visch, *m.*

LONCHITE, *f.* p. *lonkite.* Soórt van comèet, *v.*

LONCHITIS, *f.* Gragtvaren, *v.*

LONDRE, *m.* (vaisseau). Leegboordig schip, *o.* (densch.

LONDRES (ville). Londen. *De —.* Lon-

LONDRIN, *m.* (drap). Laken dat aen het londensch laken gelykt, *o.*

LONG, **LONGUE**, *adj.* et *s.* p. *lon*, *longhe.* Lang. *Une table —ue.* Eene lange tafel. —, Qui dure long-temps. Lang, langdurig, langwylig. *En été les jours sont —s.* In den zomer zyn de dagen lang. —, Diffus, prolixe. Wydloopig. —, Lent, tardif. Langzaem, traeg. —, *m.* Longueur. Lengte, *v. Dix pieds de —.* Tien voet lang. *En — et en large.* In de lengte en breedte. *Il est couché, étendu tout de son —.* Hy ligt geheel uytgestrekt. *Prendre le plus —.* Den langsten weg neémen. En savoir — (fig.). Bekwaem en listig zyn. Au —, du —, le —, en côtoyant. Langs. *Le — de la rivière.* Langs de rivier. *Le — des maisons.* Langs de huyzen. Le —, durant. Gedurende. Au —, amplement. Wydloopiglyk, omstandiglyk.

LONGANIMITÉ, *f.* Langmoedigheyd, verdraegzaemheyd, *v.*

LONGE, *f.* Leyriem, *m.* — *de veau.* Kalfsnierstuk, *o.*

LONGER, *v. a.* Langs heén gaen. — *une côte.* Eene kust langs zeylen.

LONGÉVITÉ, *f.* Langlevendheyd, *v.*

LONGIMÉTRIE, *f.* Lengtemeéting, *v.*

LONGIROSTRES, *m. pl.* Langbekken, *m. mv.*

LONGITUDE, *f.* Lengte, *v.*

LONGITUDINAL, E, *adj.* In de lengte loopende.

LONGITUDINALEMENT, *adv.* In de lengte.

LONG-TEMPS, *adv.* p. *lontan.* Lang, langen tyd. *Il y a —.* Het is lang geleden, over lang. — *après.* Lang daerna.

LONGUE, *f.* p. *longhe.* Lange lettergreép, *v. A la —.* Met der tyd, allengskens.

LONGUEMENT, *adv.* Lang, langen tyd. —, en détail. Wydloopiglyk, omstandiglyk.

LONGUET, ETTE, *adj.* (fam.). Langagtig, wat lang.

LONGUEUR, *f.* Lengte, *v. La — d'un jardin.* De lengte van eenen hof. —, Durée. Langduerigheyd, langwyligheyd; wydloopigheyd, *v.* —, Lenteur. Langzaemheyd, traegheyd, *v.*

LOOCH, *m.* p. *lok.* Borstsiroóp, *v.*

LOPIN, *m.* (pop.). Hagt, *m.*, homp, *v.*, stuk, *o.*, brok, *v.*

LOQUACITÉ, *f.* p. *lokouacité.* Gebabbel, gesnap, *o.*

LOQUE, *f.* Lap, *m.*, vod, vodde, *v.*

LOQUÈLE, *f.* Gemeene tael, *v.*

LOQUET, *m.* p. *lokè.* Klink (eener deur), *v.* (ken, *o.*

LOQUETEAU, *m.* p. *loketô.* Klinks-

LOQUETTE, *f.* (fam.). Voddeken, *o.*

LORD, *m.* Heer, lord, *m.*

LORDOSE, *f.* Ingeboógene ruggegraet, *v.*

LORGNADE, *f.* Belonking, begluering *v.*

LORGNER, *v. a.* Belonken, begluueren, beloeren. — une chance (fig. *et* fam.). Zyn oog op een ambt hebben.

LORGNERIE, *f.* Belonking, begluering, *v.*, gelonk, geloer, *o.*

LORGNETTE, *f.* Loerglas, kykglas, *o.*

LORGNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Loerder, lonker, *m.*; loerster, lonkster, *v.*

LORIOT, *m.* p. *—riô.* Weduwael, geéles spegt, *m.*

LORMERIE, *f.* Kleyn yzerwerk, *o.*

LORMIER, *m.* p. *—mié.* Kleynsmid, *m.*

LORRAIN, E, *adj.* et *s.* p. *lorin*, *—rène.* Lorreynsch, lotharingsch. —, *m.* Lorreyner, lotharinger, *m.* —, *f.* Lorreynsche, lotharingsche, *v.*

LORRAINE, *f.* Lorreynen, Lotharingen, *o.*

LORS, *adv.* p. *lor.* (v. m.). Dan, alsdan, toen, in dien tyd. *Telle était — la loi de la guerre.* Dit was toen de krygswet. — de, *prép.* Ten tyde van. — *de son mariage.* In den tyd van zyn houwelyk. *Dès —.* Van toen af, van dien tyd af. *Pour —.* Toen, alsdan, in dien tyd.

LORSQUE, *conj.* Wanneer, als, toen.

* **LOS**, *m. voyez* Louange.

LOSANGE, *m.* Schuynsche ruyt, *v.*

LOSANGÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Geruyt.

LOSSE, **LOUSSE**, *f.* Bomboor, sponboor, *v.*

LOT, *m.* p. *lô.* Lot, deel, aendeel, *o.* —, Gain à la loterie. Lot, *o.*, prys (in eene lotery), *m.*

LOTERIE, *f.* Lotery, *v. Billet de —.* Loterybriefje, *o.*

* **LOTI**, E, *adj.* Bedeeld.

LOTIER, *m.* p. *—tié.* Lotusboom, *m.*

LOTION, *f.* Wassching, *v.*

LOTIR, *v. a.* Loten, verloten, by loten verdeelen.

LOTISSAGE, *m.* Proefneéming, *v.*

LOTISSEMENT, *m.* Verdeeling in loten, *v.*

LOTISSEUR, *m.* Kavelinger, verdeeler van loten, *m.*

LOTO, *m.* (jeu). Lotto, lottospel, *o.*

LOTTE, *f.* Aelrups (zekeren visch), *v.*

LOTUS, *m.* Lotus, *v.*

LOUABLE, *adj.* Loffelyk, lofweérdig, prysbaer, pryselyk. — (t. de méd.). Goed, gezond.

LOUABLEMENT, *adv.* Loffelyk.

LOUAGE, *m.* Huer, verhuering, *v. Carrosse de —.* Huerkoets, *v. Cheval de —.* Huerpeérd, *o. Contrat de —.* Huercontract, *o. Donner, prendre, tenir, bailler à —.* Verhueren, in huer neémen, hebben, geéven.

LOUANGE, *f.* Lof, *m.*, lofrede, lofspraek, *v.*, prys, roem, *m.*

LOUANGER, *v. a.* (fam.). Pryzen, loftuyten, lof uytbazuynen.

LOUANGEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Loftuyter, vleyer, *m.*; loftuyster, vleyster, *o.*

LOUCHE, *adj.* et *s.* Scheél, loensch. *Vue —.* Scheélheyd, *v.* —, Trouble. Onklaer, troebel. *Vin —.* Onklaeren wyn. —, (fig.). Dubbelsinnig. *Il y a du — dans sa conduite.* Er ligt iets dubbelsinnig in zyn gedrag. —, *m.* Scheélaerd, *m.* —, Défaut de clarté. Duysterheyd, dubbelzinnigheyd, *v.* —, *f.* Soeplepel, *m.*

LOUCHER, *v. n.* Scheél zien, loensch zien.

LOUCHET, *m.* Houweel, *o.*

* **LOUCHEUR**, *m.* Scheélaerd, *m.*

LOUER, *v. a.* Verhueren, in huer geéven. *Chambre à —.* Kamer te hueren. —, Prendre à louage. Hueren, in huer neémen. —, Donner des louanges. Pryzen, looven; roemen. *Dieu soit loué!* God zy geloófd! Se —. Zich verhueren. Se —, se donner des louanges. Zichzelven pryzen. *Se — de.* Tevreden zyn met *of* over...

LOUEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Verhuerder, *m.*; verhuerster, *v. Un — de chevaux, de carrosse.* Eenen peérden verhuerder, huerkoetsier. —, Qui loue à tort et à travers. Loftuyter, vleyer, *m.*; loftuystster, vleyster, *v.*

LOUGRE, *m.* Logger (vaertuyg), *m.*

LOUIS, *m.* p. *loui.* Louis, gouden louis, *m.*

LOUP, *m.* p. *lou.* Wolf, *m. Dents de —.* Wolfsgebit, *o. Chasse aux —s.* Wolvenjagt, *v. Entre chien et —.* Tusschen licht en donker. —, Ulcère aux jambes. Vret, *o.*

LOUP-CERVIER, *m. voyez* Lynx.

LOUPE, *f.* Wen, kier, *v.*, zakgezwel, *o.* —, Verre convexe. Vergrootglas, *o.* —, (bot.). Uytwas, knoest, knobbel, *m.* —, Pierre précieuse, imparfaite. Onvolmaekt edelgesteente, *o.*; onrype pêrel, *v.*

LOUPEUX, EUSE, *adj.* (bot.). Knoestagtig, knobbelagtig.

LOUP-GAROU, *m.* Weérwolf, gierwolf, bullebak, *m.* —, (fig. et fam.). Onvriendelyken mensch, kwast, *m.*

LOUP-MARIN, *m.* Zeewolf, *m.*

LOURD, E, *adj.* p. *lour*, *lourde.* Zwaer. *Fardeau bien —.* Zeer zweeren last. —, (fig.). Log, traeg; grof, bot, dom, lomp, plomp. *Esprit —.* Bot verstand. —e *faute.* Grove fout. —, Difficile à faire. Moeyelyk, lastig.

LOURDAUD, E, *adj.* et *s.* p. *lourdô*, *—dôde.* Bot, dom, lomp, plomp. —, *m.* Botterik, botmuyl, *m.* —, *f.* Botte vrouwspersoon, *v.*

LOURDEMENT, *adv.* Zwaer. —, (fig.). Grovelyk, bottelyk, plompelyk.

Digitized by Google

LOURDERIE, *f.* Botheyd, domheyd, lompheyd, plompheyd, *v.*
LOURDEUR, *f.* Zwaerte, *v.*
LOURDISE, *f. voyez* LOURDERIE.
LOURE, *f.* Zekeren dans, *m.*
LOURER, *v. a.* (t. de mus.). De nooten aeneenbinden.
LOUTRE, *m.* Otter, *m.* —, *m.* CHAPEAU. Otterhoed, *m.*
LOUVAIN, *m.* Loven, Leuven. *De* —. Lovensch. *Bière de* —. Lovensch bier, *o. Qui est de* —. Lovenaer, *m.*
LOUVE, *f.* Wolvin, *v.* —, OUTIL. Steentang, *v.*
LOUVER, *v. a.* Een gat in eenen steen kappen.
LOUVET, ETTE, *adj.* p. *louvè*, —*vète. Cheval* —. Wolfverwig peërd, *o.*
LOUVETEAU, *m.* p. —*tô.* Wolfje, wolfken, *o.*; jongen wolf, *m.*
LOUVETER, *v. n.* Jonge wolven werpen.
LOUVETERIE, *f.* Gereedschap voór de wolvenjagt, *o.*; plaets waer dit gereedschap bewaerd word, *v.*
LOUVETIER, *m.* Wolvenjagtmeester, *m.*
LOUVEUR, *m.* Werkman die een gat in eenen steen kapt, *m.*
LOUVOYER, *v. n.* (word geconj. als *payer*). (mar.). Laveëren, boegkruysen.
LOUVRE, *m.* (fig.). Pragtig huys, *o.*
LOVER, *v. a.* — *un câble.* Eene kabel opschieten, in het rond leggen.
LOXOCOSME, *m.* Werktuig om de beweeging der aerde aenschouwelyk te maeken, *o.*
LOXODROMIE, *f.* (mar.). Dwarsloop, *m.*; schynsche zeyling van een schip *v.*
LOXODROMIQUE, *adj.* (t. de mar.). Van den dwarsloop. *Tables* —*s.* Streektafels, *v. mv.*
LOYAL, E, *adj.* p. *loa-ial.* Egt, wettig, wettelyk. —, (fig.). Opregt, getrouw, deugdzaem.
LOYALEMENT, *adv.* Opregtelyk, getrouw, getrouwelyk.
LOYAUTÉ, *f.* p. *loa-ioté.* Opregtheyd, getrouwheyd, *v.*
LOYER, *m.* Huer, huyshuer, *v.*, huergeld, *o. Donner à* —. Verhueren, in huer geëven. *Prendre à* —. Huenen, in huer neëmen; loon, huerloon, arbeydsloon, *m. en o.* —, (fig.). Loon, *m. en o.*, belooning, *v. L'honneur est le* — *de la valeur.* De eer is de belooning der dapperheyd.
LUBERNE, *f.* Wyfken van den luyperd, *o.*
LUBIE, *f.* (fam.). Zotte kuer, gril, *v.*
LUBRICITÉ, *f.* Ontugt, onkuyschheyd, geylheyd, *v.*
LUBRIFIER, *v. a.* Smeëren, smeërig of slibberig maekeren. (geyl.
LUBRIQUE, *adj.* Ontugtig, onkuysch,
LUBRIQUEMENT, *adv.* Ontugtiglyk, onkuyschelyk.
LUCANE, *m. voyez* CERF-VOLANT.
LUCARNE, *f.* Dakvenster, *v. en o.*
LUCIDE, *adj.* Lichtend, dat licht geëft; klaer, helder. *Intervalle* —. Heldere, goede buy *of* vlaeg, bedaerde oogenblikken van eenen krankzinnigen.
LUCIDITÉ, *f.* Helderheyd, klaerheyd *v.*
LUCIFER, *m.* Morgenster, Venus, *v.* —, CHEF DES DÉMONS. Prins der duyvelen, Lucifer, *m.*
LUCIMÈTRE, *m.* Lichtmeëter, *m.*, werktuig om de graeden van het licht te maeten, *o.*
LUCRATIF, IVE, *adj.* Voórdeelig, winstgeëvend, profytig, profytelyk.
LUCRE, *m.* Winst, *v.*, gewin, voórdeel, *o.*
LUCTUEUX, EUSE, *adj. voyez* PLAINTIF.
LUCUBRATION, *f. voyez* ELUCUBRATION.
LUDION, *m.* Glazen kogel, *m.*
LUETTE, *f.* p. *ludte.* Huyg, lel, *v.*, strotlap, *m.*
LUEUR, *f.* Licht, schynsel, *o.*; ligten schyn, *m.*
LUGUBRE, *adj.* Treurig, rouwig, droevig, naer. *Voix* —. Treurige stem, *v. Morale* —. Naere, droevige zedeleer, *v. Plainte* —. Treurklagt, rouwklagt, *v. Habits* —*s.* Rouwkleederen, *o. mv.*
LUGUBREMENT, *adv.* Treuriglyk.
LUI, *pron.* Hy; hem, aen hem; haer, aen haer.
LUIRE (je luis; je luisais; je luirai; je luirais; *inus. à l'impér.*; que je luise; *inus. à l'imparf. du subj.*; luisant; lui), *v. n.* Schynen, lichten, blinken, glinsteren, glimmen, schitteren. *Le soleil luit.* De zon schynt. *La lune commence à luire.* De maen begint op te komen, te schynen.
LUISANT, E, *adj.* et *s.* Blinkend, glinsterend. *Ver* —. Glinsterworm, glimworm, *m.* —, *m.* Glans, *m. Le* — *d'une étoffe.* Den glans van eene stoffe.
LUISANTE, *f.* Heldere sterre, *v.*
* LUITON, *m. voyez* LUTIN.
LUMACHELLE, *adj. Marbre* —. Schelpmarmer, *m.* en *o.*
LUMBAGO, *m.* p. *lon*—. Lendenpyn, lendenkwael, *v.*
LUMIÈRE, *f.* Licht, *o. Grande* —. Sterk licht. — *du jour.* Daglicht. *Un rayon de* —. Eene lichtstrael, *v.* —, BOUGIE *ou* CHANDELLE ALLUMÉE. Licht, *o.*, keërs, *v. Travailler à la* —. By het licht werken. —, VIE (poét.). Leven, licht, *o. Perdre la* —, *être privé de la* —. Sterven, blind worden. —, TROU À LA CULASSE D'UNE ARME À FEU. Laedgat, *o.* — (d'un tuyau d'orgue). Windgat, *o.* — (t. de peint.). Dag, *m.* — (t. de math.). Mikgat, *o.* —, (fig.). Licht, *o.*, kennis; onderrigting, inlichting, *v.* — *naturelle.* Natuerlyke kennis.
LUMIGNON, *m.* Lemmet, *o.*
LUMINAIRE, *m.* p. —*nère.* Licht, hemellicht, *o.*; waskeërsen, *v. mv.* —, (pop.). Gezigt, *o.*, oogen, *v.* en *o. mv.*
LUMINEUX, EUSE, *adj.* Helder, lichtgeëvend, klaerschynend, schitterend; (fig.) verlicht.
LUNAIRE, *adj.* Van de maen. *Mois* —. Maenmaend, *v. Cadran* —. Maenwyzer, *m.* —, *f.* Maenkruyd, *o.*
LUNAISON, *f.* p. —*nèson.* Maen, *v.*, maentyd, *m.*
LUNATIQUE, *adj.* et *s.* Maenziek, maenzugtig; (fig.) eygenzinnig, kwintig.
LUNDI, *m.* Maendag, *m. Le* —. 'S maendags. *Faire le* —. Maendag houden.
LUNE, *f.* Maen, *v. Nouvelle* —. Nieuwe maen. *Pleine* —. Volle maen. *Le premier quartier de la* —. Het eerste kwartier van de maen. *Clair de* —. Maenlicht, *o.*, maeneschyn, *m. Au clair de la* —. By de lichte maen. *Sur la fin, au déclin de la* —. Tegen het eynde van den maeneschyn, by het afneëmen der maen. *Eclipse de* —. Maenverduystering, eklips, *v.* VISAGE DE PLEINE —(prov.). Dik, vol gezigt, *o.* —, MOIS (poét.). Maend, *v.* —, (fig.) CAPRICE. Gril, kuer, *v.* —, ARGENT (chim.). Zilver, *o.*
LUNELS, *m. pl.* (t. de blas.). Maenroos, *v.*
LUNETIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Brillenmaeker; brillenverkooper, *m.*; brillenmaekster; brillenverkoopster, *v.*
LUNETTE, *f.* Kykglas, *o.* — *d'approche* ou *à longue vue.* Zienbuys, *v.*, verrekyker, *m.* — (de la boîte d'une montre). Rand, *m.* — (des latrines). Bril (van een huysken *of* sekreet), *m.* —, (fortif.). Halve maen, *v.* —*s.* Bril, *m. Se servir de* —. Eenen bril draegen, brillen. *Etui à* —. Brilkoker, *m.*, brilkas, *v.* —*s* (t. de man.). Blindlap, *m.*
LUNI-SOLAIRE, *adj. Année* —. Maenzonnejaer, *o.*
LUNULE, *f.* Figuer als eene halve maen, *v.*
LUNULÉ, E, *adj.* (bot.). Halfmaenvormig.
LUPERCALES, *f. pl.* Feesten van den afgod Pan, *v.* en *o. mv.*
LUPIN, *m.* Vygeboon, wolfsboon, boksboon, *v.*
LUSACE, *f.* (province). Lausnitz.
LUSTRAL, E, *adj. Eau* —*e.* Besproeywater, wywater der heydensche priesters, *o.*
LUSTRATION, *f.* (antiq.). Verzoening, reyniging, *v.*
LUSTRE, *m.* Glans, luyster, *m.*, opluystering, *v.*; kroonkandelaer, luster, *m.* —, ESPACE DE CINQ ANS. Tyd van vyf jaeren, *m.*
LUSTRER, *v. a.* Luysteren, glanzen, kalanderen, glans *of* luyster geëven.
LUSTREUR, *m.* Glanzer, *m.*
LUSTRIER, *m.* Lustermaeker, *m.*
LUSTRINE, *f.* Glanzige zydestoffe, *v.*
LUSTROIR, *m.* Polystdoek, *m.*
LUT, *m.* (chim.). Bereyd leem, *o.*
LUTATION, *f.* (t. de chim.). Beleeming, *v.*
LUTER, *v. a.* (t. de chim.). Leemen, beleemen, met leem bestryken.
LUTH, *m.* Luyt, *v. Jouer du* —. Op de luyt speëlen.
LUTHÉRANISME, *m.* Lutherdom, lutheranismus, *o.*
LUTHERIE, *f.* Luytmaekery, *v.*
LUTHÉRIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Luthersch. —, *m.* Lutheraen, *m.* —, *f.* Luthersche, *v.*
LUTHIER, *m.* Luytmaeker, *m.*
LUTIN, *m.* Spook, kaboutermanneken, *o.* —, (fig.). Stout kind, *o.*; woelgeest, *m.*
LUTINER, *v. a.* Kwellen, plaegen. —, *v. n.* Spooken, raezen, tieren, helsch leven maeken.
LUTRIN, *m.* Koorlessenaer, *m.*
LUTTE, *f.* Worsteling, *v.*, het worstelen, worstelspel, *o. De haute* —. Doór magt, met geweld, geweldigerhand.
LUTTER, *v. n.* Worstelen, stryden.
LUTTEUR, *m.* Worstelaer, *m.*
LUXATION, *f.* (chir.). Verstuyking, verrekking der leden, *v.*
LUXE, *m.* Pragt, overdaed, weëlde, *v.*
LUXEMBOURG, *m.* (ville et province). Luxemburg.
LUXER, *v. a.* (chir.). Verstuyken, verrekken, ontvrigten. *Se* —. Zich verrekken, uyt de koot gaen.
LUXURE, *f.* Ontugt, onkuyschheyd, *v.*
LUXURIEUSEMENT, *adv.* Ontugtiglyk, wulpschelyk.
LUXURIEUX, EUSE, *adj.* Ontugtig, onkuysch, onreyn.
LUZERNE, *f.* Spaensche klaver, *v.*
LUZERNIÈRE, *f.* Spaensch klaverland, *o.*
LY, *m.* Chineësche myl, *v.*
LYCANTHROPE, *m.* Weërwolf (ylhoofdigen, die zich verbeëld eenen wolf te zyn), *m.*
LYCANTHROPIE, *f.* Weërwolfsziekte, *v.*
LYCÉE, *m.* Lyceum, *o.*; openbaere schoól; vergadering van geleerden, *v.*
LYCHNIS, *m.* Koekoeksbloem, *v.*
LYCHOMANCIE, *f.* Wigchelaery doór licht, *v.*
LYCIUM, *m.* Wolfsdoórn, *m.*
LYCOPODE, *m.* Wolfsklauw, *m.*
LYMPHATIQUE, *adj.* p. *linfatiko. Vaisseaux* —*s.* Watervaten, *o. mv.*
LYMPHE, *f.* p. *linfe.* (anat.). Waterigtig vogt, *o.*
LYNGODE, *f.* Koórts met den hik verzeld, *v.*
LYNX, *m.* Losch, lyns, tigerwolf, *m.*, wilde kat, *v.* IL A DES YEUX DE — (fig.). Hy is zeer scherpziende; hy heëft een doórdringend verstand.
LYON (ville). Lyóns.
LYONNAIS, E, *adj.* et *s.* Lionsch. —, *m.* Eenen van Lions. —, PROVINCE. De provincie van Lions, *v.* —, *f.* Lionsche, *v.*
LYRE, *f.* Lier (speëltuyg), *v.*
LYRIQUE, *adj. Poème* —. Lierdicht, *o. Poète* —. Lierdichter, *m.*
LYSIMACHIE, *f.* (plante). Wederik, *o.*

Digitized by Google

M.

M, *s. m.* et *f.* M, *v.* M. *s. f.* suivant l'appellation ancienne, *emme*, et *s. m.* suivant la nouvelle, *me*. M a le son nasal devant *m*, *b*, *p* : *emmener*, *combler*, *comparer;* excepté dans les mots qui commencent par *imm* : *immodeste*, *immense*. Cette consonne est muette dans *automne*, *damner*, *condamner*, et dans les dérivés de ces deux derniers mots. Quand elle est doublée, on n'en prononce ordinairement qu'une. Lettre numérale 1000.

MA, *pron. voyez* MON.

MACARON, *m.* Bitterkoeksen, *o.*

MACARONÉE, *f.* Makaronisch gedicht, boertig *of* comiek gedicht, *o.*

MACARONIQUE, *adj.* *Vers —s.* Makaronische verzen, boertige verzen met latynsche uytgangen.

MACARONISME, *m.* Makaronische dichtkonst, *v.*, boertig, koddig gedicht, *o.*

MACÉDOINE, *f.* p. *macédo-ane.* (pays). Macedoniën, *o.* —, RAGOÛT. Soórt van gekruyde spys, *v.*

MACÉRATION, *f.* Kastyding, lyfkastyding, *v.* — (t. de chim.). Weeking, doórweeking, *v.*

MACÉRER, *v. a.* Zyn lichaem kastyden, kwellen, afmatten. — (t. de chim.). Wecken, lueten weeken. *Se* —. Weeken, doórwecken.

MACÉRON, *m.* Peterselie van Macedoniën, groote eppe, *v.*

MACHABÉES, *m. pl.* p. *makabés.* Machabeën, *m. mv.*

MÂCHE, *f.* Veldsalaed, vettekous, *v.*

MÂCHECOULIS, *m.* (fortif.). Moordgat, werpgat, *o.*

MÂCHEFER, *m.* Yzerschuym, *o.*

MÂCHELIÈRE, *adj.* et *s. f.* *Dent* —. Baktand, maeltand, knauwtand, *m.*, kies, *v.*

MÂCHEMOURE, *f.* (mar.). Brokken (van scheepsbeschuyt), *v. mv.*

MÂCHER, *v. a.* Kauwen, knauwen.

MÂCHEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Kauwer, knauwer, *m.;* kauwster, knauwster, *v.* —, GOURMAND. Slokker, *m.;* slokster, *v.*

MACHIAVÉLIQUE, *adj.* Machiavelsch.

MACHIAVÉLISME, *m.* Staetkunde van Machiavel, *v.*

MACHIAVÉLISTE, *m.* Machiavelist, *m.*

MÂCHICATOIRE, *m.* Kauwartseny, *v.*, kauwmiddel, *o.*

MACHICOT, *m.* p. —*kô.* (t. de mépris). Kerkzanger (te Parys), *m.*

MÂCAICOULIS, *m. voyez* MÂCHECOULIS.

MACHINAL, E, *adj.* Werktuygelyk.

MACHINALEMENT, *adv.* Werktuygelyk.

MACHINATEUR, *m.* Aenlegger, smeéder, brouwer (van een schelmstuk), *m.*

MACHINATION, *f.* Brouwing, *v.*, heymelyken aenslag, *m.*

MACHINE, *f.* Werktuyg, konsttuyg, konstwerk, *v.* — *infernale.* Donderton, *v.*, donderschip, *o.* LA — RONDE (poét.). Het wereldrond, de aerde, de wereld. —, (fig.). Konstgreép, list, *v.*

MACHINER, *v. a.* Eenen boozen aenslag maeken, brouwen, smeéden.

MACHINISTE, *m.* Konstwerktuygmaeker, *m.*

MÂCHOIRE, *f.* Kaekbeen, *o.*, kinnebak, *v.* —, (fig. *et* fam.). Botterik, botmuyl, *m.* —. Bek (aen den haen van een schietgeweêr), *m.* —*s.* Lippen, *v. mv.* (wen.

MÂCHONNER, *v. a.* Met moeyte knauwen.

MÂCHURAT, *m.* (impr.). Leergast; knoeyer, *m.*

MÂCHURER, *v. a.* (pop.). Kladden, bekladden, bemorsen.

MACIS, *m.* Foelie, muskaetbloem, *v.*

MACK, *m.* (insecte). Soórt van mug, *v.*

MACLE, *f.* Waterkastanie, *v.* —, PIERRE FIGURÉE, Gebloemden steen, *m.*

MACLER, *v. a.* Gesmolten glas omroeren *of* vermengen.

MAÇON, *m.* Metser, metselaer, *m.* —, (fig. *et* fam.). Knoeyer, brodder, *m.*

MAÇONNAGE, *m.* Metselwerk, *o.*

MAÇONNER, *v. a.* Metsen, metselen, opmetselen. —, (fig. *et* fam.). Brodden, knoeyen.

MAÇONNERIE, *f.* Metselwerk, *o.*, metselaery, *v.*

MACOUBA, *m.* Makubatabak, *m.*

MACQUE, *f.* Hennipbraek, *v.*

MACQUER, *v. a.* Hennip braeken.

MACRE, *f.* Waterkastanie, *v.*

MACREUSE, *f.* (oiseau). Rotgans, *v.*

MACROCÉPHALE, *adj.* p. —*fale.* Langhoofdig.

MACROCOSME, *m.* De groote wereld, *v.*

MACROLÉPIDOTE, *adj.* Grootschobbig.

MACROPTÈRE, *adj.* Met lange vleugels.

MACULATION, *f.* Bekladding, bemorsing, *v.*

MACULATURE, *f.* (impr.). Misdruk, *m.;* pakpapier, *o.*

MACULE, *f.* Plek, vlek, *v.*

MACULER, *v. a.* et *n.* (impr.). Bekladden, bemorsen, overzetten, vlekken.

MADAME (pl. MESDAMES), *f.* Mevrouw, *v.*

MADAROSE, *f.* Het uytvallen der wenkbrauwen, *o.*

MADÉFACTION, *f.* Bevogtiging, *v.*

MADEMOISELLE (pl. MESDEMOISELLES), *f.* Juffrouw, mejuffrouw, *v.*

MADONE, *f.* Mariabeéld, *o.*

MADRAGUE, *f.* Tonynvisschery, tonynvangst, *v.*

MADRÉ, E, *adj.* Gespikkeld, gevlekt, geplekt. —, *adj.* et *s.* (fig. *et* fam.). Listig, loos, slim, doórtrept, gesleépen.

MADRÉPORE, *m.* Steengewas, *o.*

MADRIER, *m.* Balkplank, dikke plank, *v.*

MADRIGAL, *m.* Madrigael, kort en zinryk gedicht, *o.*

MADRURE, *f.* Plek, huydvlek, *v.*, tecken, *o.*

MAËSTRAL, *m.* Noórdwestenwind, *m.*

MAËSTRALISER, *v. n.* (mar.). Ten westen draeyen.

MAFFLÉ, E, MAFFLU, E, *adj.* et *s.* Dikbekkig; dikbek, *m.*, dikbakhuys, *o.*

MAGASIN, *m.* Pakhuys, magazyn, voórraedhuys, *o.*, groote mand agter op de postwagens *of* diligentien, *v.*

MAGASINAGE, *m.* Tyd dat de waeren in het pakhuys liggen, *m.;* pakhuyshuer, *v.*

MAGASINER, *v. a.* In het pakhuys doen.

MAGASINIER, *m.* Pakhuystoezigter, magazynbewaerder, magazynier, *m.*

MAGDALÉON, *m.* Zalfstok, *m.*, rol van zalf, *v.*

MAGE, *m.* Wyzen, *m.* *Les —s de l'Orient.* De wyzen van het Oosten.

MAGICIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Toovenaer, tooveraer, *m.;* tooveres, *v.*

MAGIE, *f.* p. —*jie.* Toovery, tooverkonst, *v.* — *noire* Duyvelskonstenaery, *v.* — *blanche* ou *naturelle.* Natuerlyke tooverkonst.

MAGIQUE, *adj.* Tooverkonstig, tooverend, betooverend, tooveragtig. *Baguette* —. Tooverroede, *v.* *Lanterne* —. Tooverlanteérn, *v.* *Parole* —. Tooverwoórd, *o.* *Caractères —s.* Tooverschrift, *o.* *Vertu* ou *pouvoir* —. Tooverkragt, *v.* *Art* —. Tooverkonst, *v.*

MAGISME, *m.* Godsdienst der Wyzen, *m.*

MAGISTER, *m.* Borpschoólmeester, *m.*

MAGISTÈRE, *m.* Grootmeesterschap (van Maltha), *o.* — (t. de chim.). Meesterpoeyer, *o.*

MAGISTRAL, E, *adj.* Meesterlyk, meesteragtig. *Ligne* —. Hoofdomtrek (eener vesting), *m.*

MAGISTRALEMENT, *adv.* Meesteragtiglyk, meesterlyk, op eene heerschagtige wyze.

MAGISTRAT, *m.* Wethouder, magistraet, magistraetspersoon, stadsbestierder, *m.* *Les —s.* Overheyd, vroedschap, *v.*

MAGISTRATURE, *f.* Wethouderschap, overheydsambt, magistraetsambt, magistraetschap, *o.;* stadsbestiering, *v.*

MAGMA, *m.* (marc, lie). Groudsep, *o.*, droessem, *m.*

MAGNANIME, *adj.* p. *ma-gna—.* Grootmoedig, groothertig, edelmoedig.

MAGNANIMEMENT, *adv.* Grootmoediglyk, edelmoediglyk, op eene grootmoedige wyze.

MAGNANIMITÉ, *f.* Grootmoedigheyd, edelmoedigheyd, *v.*

MAGNATS, *m. pl.* Magnaeten (grooten van Poólen), *m. mv.*

MAGNÉSIE, *f.* (espèce de terre). Magnesia, *v.*

MAGNÉTIQUE, *adj.* Magneétisch, van den zeylsteen. *Vertu* —. Magneétkragt, *v.*

MAGNÉTISER, *v. a.* Magneétiseéren.

MAGNÉTISEUR, *m.* Magneétiseérder, *m.*

MAGNÉTISME, *m.* Magneétkragt, *v.*, magneétismus, *o.*

MAGNETTES, *f. pl.* Soórt van holandsch lynwaed, *o.*

MAGNIFICENCE, *f.* Pragt, prael, heerlykheyd, kostelykheyd, voórtreffelykheyd, *v.;* luyster, *m.*

* MAGNIFIER, *v. a.* Verheerlyken, verheffen, roemen, looven.

MAGNIFIQUE, *adj.* p. *ma-ni—.* Pragtig, heerlyk, kostelyk, voórtreffelyk, verheven, luysterryk.

MAGNIFIQUEMENT, *adv.* Pragtiglyk, heerlyk, kostelyk.

MAGNOLIER, *m.* Soórt van tulpboom, *m.*

MAGOT, *m.* p. —*go.* Baviaen, groote aep, *m.;* slegt gemaekt beeld, *o.*, leelyke, belachelyke figuer, *v.* — (fig. *et* fam.). Zeer leelyken mensch, *m.* — (pop.). Spaerpot, *m.*

* MAHEUTRE, *m.* Krygsman, *m.*

MAHOMÉTAN, E, *adj.* et *s.* Mahometaensch. —, *m.* Mahometaen, *m.* —, *f.* Mahometaensche, *v.*

MAHOMÉTISME, *m.* Mahometaendom, *m.*

MAHUTE, *f.* (fauc.). Het bovenste gedeelte der vlerken, *o.*

MAI, *m.* p. *mè.* Mey, *m.*, meymaend, bloeymaend, *v.;* mey, meyboom, *m.* *Planter le* —. Den mey planten.

MAIDAN, *m.* p. *mèdan.* Merkt (in het Oosten), *v.*

MAÏEUR, *m. voyez* MAIRE.

MAIGRE, *adj.* et *s.* p. *mègre.* Magendor, schrael; gering. *Viande* —. Mager vleesch, *o.* *Jour* —. Magerdag, vischdag, vastendag, *m.* *Terre* —. Schrael land, *o.* UN SUJET —. (fig.). Eene geringe oorzaek, *v.*

MAIGREMENT, *adv.* p. *mè—.* Mager, mager vleesch, *o.* *Le* — *d'un jambon.* Het mager van eene ham *of* hesp.

MAIGRET, ETTE, *adj.* p. *mègre, —ète.* (fam.). Mageragtig.

Digitized by Google

MAIGREUR, *f.* p. *mé*—. Magerheyd, schraelheyd, *v.*
MAIGRIR, *v. n.* Mager worden, vermageren.
MAIL, *m.* Malie, *v.*, maliekolf, *m.* en *v.* —, Jeu de —. Maliespel, kolfspel, *o.*; maliebaen, *v.* —, Maillet. Houten hamer, *m.*
MAILLE, *f.* Maes (van netten), *v.*, steek van breywerk, *m.* —, Annelet de fer. Malie, *v. Cotte de —s.* Maliënkolder, *m.*, pantser, *o.* —, Tache sur la prunelle. Ronde plek in den oogappel, *v.*; vlek, plek (op de vederen van jonge patryzen), *v.* —, Petite monnaie. Myt, *v.*, heller, halven penning (niet meer in zwang), *m.* —, 4e partie de l'once. Vierde deel van de once, *o.*
MAILLÉ, E, *adj. Fer* —. Gevlogten yzerdraed, *m.*
MAILLER, *v. a.* Met maliën voórzien; maezen in een net maeken. — *la batiste.* Batist kloppen *of* glad slaen. Se —. Spikkels *of* plekken krygen (spr. van patryzen).
MAILLET, *m.* p. —*le.* Houten hamer, slegel, *m.*
MAILLETAGE, *m.* (mar.). Het beslaen van het onderste van een schip met nagels, *o.*
MAILLETER, *v. a.* (mar.). Het onderste van een schip met nagels beslaen.
MAILLOCHE, *f.* Kliefhamer, beukhamer, *m.*
MAILLOT, *m.* Windsel, *o.*, zwagtel, *m.*, bussel, *m.* en *v.*, feytel, luer, *v.*, kinderdoeken, *m. mv.*
MAILLURE, *f.* Spikkeling, *v.*, plekken (op de vleugels), *v. mv.*
MAIN, *f.* p. *min.* Hand, *v.* — *droite.* Regter hand. — *gauche.* Linkerhand. *La paume, le plat de la* —. De vlakke hand. *De — en* —. Van hand tot hand. *Avoir, tenir à, dans la* —. *In* de hand hebben, houden, by de hand hebben. *Mettre en —s.* Ter hand stellen. *Sous* —. Onder de hand. *Vivre du travail de ses —s.* Van zyner handen werk leéven. *Vendre de la — à la* —. Uyt er hand verkoopen. *Prendre* —. Beschermen, verdedigen. *Un coup de* —. Een stout bestaen. *De longue* —. Sedert lang. *A — armée.* Gewapenderhand. *En venir aux —s.* Handgemeen worden. *Prendre q. q. par la* —, *lui prendre la* —. Iemand by de hand neémen, zyne hand vatten. *Faire — basse.* Geen kwartier geéven, doór het weêrd ombrengen. *Donner sa —, épouser.* Trouwen. —, Ecriture. Hand, *v.*, schrift, *o. Avoir une belle* —. Eene nette hand schryven. —, Secours. Hand, hulp, *v. Tendre* ou *prêter la* —. De hand, hulp bieden. —, Levée de cartes. Trek, slag, *m. Il a la* —. Hy heéft de voórhand. —, Pied de quelques oiseaux. Poot, klauw, *m.* — *de papier.* Boek papier, *m.* en *o. Cheval à deux —s.* Ry- en koets- *of* trekpeêrd. —, Anneau d'un tiroir. Ring, knop, *m.* — (t. de bot.). Rank, *v.*, draed, *m.*
MAIN-CHAUDE, *f.* Handjeplak (kinderspel), *o.*
MAIN-D'ŒUVRE, *f.* Arbeyd, *m.*, werk; maeksel, het maeken, fatsoen, *o.*; arbeydsloon, maekloon, *m.* en *o.*
MAIN-FORTE, *f.* Handbieding, hulp, *v.*, bystand, *m.*
MAIN-LEVÉE, *f.* (prat.). Beslagopheffing, *v.*
MAIN-MISE, *f.* (prat.). Beslag, *o.*, handoplegging, *v.*
MAIN-MORTABLE, *adj.* Van eene doode hand, onvervreemdbaer.
MAIN-MORTE, *f.* (droit féodal). Doode hand, *v.*
MAINT, E, *adj.* Veél, veéle, verscheyden, menig. —*es fois.* Dikwils.
MAINTENANT, *adv.* Nu, tegenwoórdig, thans.
MAINTENIR, *v. a.* (word geconj. als *tenir*). Staende houden. —, (fig.). Handhaeven, ondersteunen, voórstaen, verdedigen. —, Affirmer. Bevestigen, verzekeren. Se —. In stand blyven, staende blyven.
MAINTENUE, *f.* (t. de prat.). Handhaeving, *v.*
MAINTIEN, *m.* Behoud, *o.*, handhaeving, bewaering, *v.* —, Contenance. Houding, *v.*, gelaet, weézen, *o. Un — sérieux.* Een ernstig gelaet.
MAIRE, *m.* Meyer, schout, borgemeester, *m.* — *du palais.* Oppersambtman van het hof (eertyds in Frankryk).
MAIRIE, *f.* Meyery, *v.*, schoutsambt, borgemeesterschap; huys van den meyer; stadhuys, raedhuys, *o.*
MAIRRAIN, *m. voyez* Merrain.
MAIS, *conj.* Maer, doch, edoch. —, *adv.* Je n'en puis —. Ik kan dat niet helpen; het is myne schuld niet.
MAÏS, *m.* Turksch koórn, *o.*
MAISON, *f.* p. *mèson.* Huys, *o.*, huyzing, *v.*; gebouw, *o.* — (*hôtel*) *de ville* ou *de commune.* Stadhuys, raedhuys, gemeentehuys, *o.* — *de correction, d'arrêt, de force, de détention.* Tugthuys, verbeterhuys, gevangenhuys, rasphuys, *o.* — *de campagne, de plaisance, champêtre.* Hofstede, buytenplaets, *v.*, lusthof, *o.* — *de Dieu.* Godshuys, *o.*, kerk, *v.* — *d'éducation.* Kostschoól, *v. Petites —s.* Zothuys, zinneloosshuys, *o. De — en* —. Van huys tot huys. *Garder la* —. Te huys blyven. *Tenir* —. Huyshouden. —, Famille. Huysgezin, *o.* —, Race. Huys, geslacht, *o.*, afkomst, *v.* —, Etablissement de commerce. Handelhuys, *o.*
MAISONNÉE, *f.* (fam.). Huysgezin, *o.*
MAISONNETTE, *f.* Huysje, huysken, *o.*
MAÎTRE, *m.* Meester, heer, baes, *m. Faire le — , trancher du* —. Den baes speélen. —, Propriétaire. Meester, eygenaer, *m. Le — de la maison.* Den huysheer. —, Qui enseigne. Meester, leermeester, leeraer, *m.* — *d'école.* Schoólmeester. — *de musique.* Muziekmeester. — *de langues.* Taelof spraekmeester. — *d'armes.* Schermmeester. — *ès arts.* Meester in de vrye konsten. —, Savant, expert en quelque art. Meester, *m. Passer* —. Meester *of* baes worden (in eenig ambagt). *De main de* —. Volmaeketelyk. — *coquin*, — *fripon.* Aertsschelm. — *des hautes œuvres.* Beul, scherprechter, *m.* — *des basses-œuvres.* Beérstecker, nagtwerker, *m.* — *aliboron.* Bedilal, bemoeyal, *m.* En —. Meesteragtig; meesterlyk. *Se rendre — de q. c.* Zich van iets meester maeken. —, *adj.* Principal. Voórnaemste.
MAÎTRE-À-DANSER, *m.* (compas). Kruyspasser, *m.*
MAÎTRESSE, *f.* Meesteres, meestersse, gebiedster, baezin, *v.* — *de la maison.* Huysvrouw. —, Celle qui enseigne. Leermeesteres, *v.* — *d'école.* Schoólmeesteres *of* meestersse. — *femme.* Klocke vrouw, vrouw die haer gezag weét staende te houden, ook eene die den baes speélt. *Petite* —. Pronkster, saletjuffer. —, Amante. Minnaeres, heminde, vryster, liefste, *v.* —, *adj.* Principale. Voórnaemste.
MAÎTRISE, *f.* Meesterschap, *o. Grande* —. Grootmeesterschap.
MAÎTRISER, *v. a.* Overmeesteren, overheeren, beheerschen, meester zyn over iets.
MAJESTÉ, *f.* Majesteyt, heerlykheyd, deftigheyd, hoogagtbaerheyd, *v.*
MAJESTUEUSEMENT, *adv.* Deftiglyk, staetiglyk, aenzienlyk.
MAJESTUEUX, EUSE, *adj.* Deftig, staetig, heerlyk, hoogagtbaer, verheven.
MAJEUR, E, *adj.* Mondig, meerderjaerig. *Ordres —s.* Meerdere *of* hoogere ordens. *Force —e.* Onwederstaenbaere magt. *Cause —e.* Gewigtige oorzaek. *La —e partie.* Het grootste gedeelte. Ton *ou* mode — (mus.). Grooten toon. Tierce —e (au piquet). Derden opper.
MAJEURE, *f.* Eerste stelling van eene sluytrede, *v.* —, (t. de théol.). Twistrede, *v.*
* **MAJEURS**, *m. pl. voyez* Ancêtres.
MAJOR, *m.* Majoór, *m.* — *général.* Generael-majoór. —, *adj. m. Etat* —. Generaelstaf, *m.*, stafofficieren, opperofficieren, *m. mv.*
MAJORAT, *m.* p. —*ra.* Majorset, recht van eerstgeboórte (in Spanjen), *o.*
MAJORDOME, *m.* Hofmeester (in Italiën en Spanjen), *m.*
MAJORITÉ, *f.* Mondigheyd, meerderjaerigheyd, *v* —, Place de major. Majoórsplaets, *v.* —, Le plus grand nombre. Het grootste getal, *o.*, meerderheyd, *v.*
MAJUSCULE, *adj.* et *s. f. Lettre* —. Groote letter, strikletter, hoofdletter, *v.*
MAL, *m.* (au pl. *maux*). Kwaed, *o.*, ondeugd, *v. Le bien et le* —. Het goed en het kwaed. —, Douleur. Pyn, smert, *v.*, zeer, *o.* — *de ventre, de tête.* Buyk-, hoofdpyn, *v. Faire* —. Zeer doen. *Avoir — à la tête.* Hoofdpyn, hoofdzeer hebben. *Avoir — aux dents.* Tandpyn hebben. —, Maladie. Ziekte, kwael, *v.* — *caduc.* Vallende ziekte. — *de mer.* Zeeziekte. —, Perte, dommage. Schade, *v.*, verlies, *o.* —, Défaut. Gebrek, *o.* —, Peine, incommodité. Moeyte, *v.*, ongemak, *o.* —, Malheur. Ongeluk, onheyl, *o.* —, Médisance. Kwaedspreekendheyd, *v.* — d'aventure, panaris. Fyt, vyt, *v.*
MAL, *adv.* Kwaelyk, slegt, niet wel.
MALACHITE, *f.* Malakiet, *v.*
MALACIE, *f.* Vremden eétlust, *m.*
MALACODERME, *adj.* Die eene zagte huyd *of* vel heéft.
MALACOÏDE, *f.* (plante). Soórt van maluwe, *v.*
MALACTIQUE, *adj.* et *s.* Verzagtend, —, *m.* Verzagtend middel, *o.*
MALADE, *adj.* et *s.* Ziek, krank. *Tomber* —. Ziek worden. —, *m.* Zieken, kranken, *m.* —, *f.* Zieke, kranke, *v.*
MALADIE, *f.* Ziekte, krankheyd, ongezondheyd, *v.* — *mortelle.* Doodelyke ziekte. — *épidémique.* Landziekte, besmettelyke ziekte. — *héréditaire.* Erfziekte.
MALADIF, IVE, *adj.* Ziekelyk, ziekagtig, krankagtig.
MALADRERIE, *f.* Melaetschhuys, lazarushuys, *o.*
MALADRESSE, *f.* p. —*drèce.* Onhandigheyd, onbehendigheyd, plompheyd, lompheyd, *v.*, onverstand, *o.*
MALADROIT, E, *adj.* et *s.* Onhandig, onbehendig, plomp, lomp. —, *m.* Lomperd, plompaerd, *m.*
MALADROITEMENT, *adv.* Onhandiglyk, onbehendiglyk, plompelyk. (ter, *v.*
MALAGME, *m.* Weekmaekende plaes.
MALAGUETTE, *f.* Paradyszaed, *o.*
MALAI, *m.* p. *malè.* Maleysch (tael), *o.*
MALAISE, *m.* Ongemak, *o.*, ongelegenheyd, *v.*, moeyelyken staet, *m.*
MALAISÉ, E, *adj.* Ongemakkelyk, moeyelyk; bezwaerlyk; niet ryk, arm.
MALAISEMENT, *adv.* Ongemakkelyk, moeyelyk, bezwaerlyk.
MALANDRE, *f.* Kloóf (aen de knie van het peêrd), *v.* —*s.* Verrotte knoesten *of* kwasten (in het hout), *m. mv.*
MALANDREUX, EUSE, *adj. Bois* —. Verrot hout, *o.*
MALAPRE, *m.* (t. d'impr.). Lompen zetter die de kopy niet wel leézen kan, *m.*
MAL-À-PROPOS, *adv.* T'onpas, t'ontstade, ontydig, niet te pas, ten ontyde.

Digitized by Google

MALART, *m.* p. *malar.* Wilden endvogel; *m.*
MALATE, *m.* Appelzuerzout, *o.*
MALAVENTURE, *f.* Ongeval, ongeluk, *o.*
MALAVISÉ, E, *adj.* et *s.* Onbedagt, onbezonnen, onvoorzigtig.
MALAXATION, *f.* (chim.). Zagtmaeking, weekmaeking, *v.*
MALAXER, *v. a.* (chim.). Zagt of week maeken.
MALBÂTI, E, *adj.* et *s.* (fam.). Mismaekt, wanschapen; slegt gebouwd.
MALCONTENT, E, *adj.* Misnoegd, onvergenoegd, ontevreden.
MÂLE, *m.* Man, *m.*, manneken, *o.* *Le — et la femelle.* Het manneken en het wyfken. —, *adj.* Mannelyk, van het mannelyk geslacht. —, (fig.). Mannelyk, manhaftig, kragtig, sterk.
MALEBÊTE, *f.* (fam.). Gevaerlyken mensch, *m.*
MALEBOSSE, *f.* Pestbuyl, pestkool, *v.*
MALÉDICTION, *f.* Vloek, *m.*, vervloeking, verwensching, *v.* (ger, *m.*
MALEFAIM, *f.* (fam.). Grooten hon-
MALÉFICE, *m.* Schelmstuk, *o.*, booze daed, toovery, betoovering, *v.*
MALÉFICIÉ, E, *adj.* (fam.). Kwynend, kweelend; betooverd, behekst.
MALÉFIQUE, *adj.* Van eenen kwaeden invloed.
MALEMORT, *f.* (pop.). Rampspoedige, schandelyke, bedroefde dood, *v.*
MALENCONTRE, *f.* (fam.). Ongeluk, ongeval, *o.*
MALENCONTREUSEMENT, *adv.* (fam.). Ongelukkiglyk, by ongeluk.
MALENCONTREUX, EUSE, *adj.* (fam.). Ongelukkig, rampspoedig.
MALENGIN, *m.* (v. m.). Bedrog, *o.*, bedriegery, *v.*
MAL-EN-POINT, *adv.* In slegten staet.
MALENTENDU, *m.* Misverstand, *o.*, misgreép, *v.* en *m.* —, E, *adj.* Kwaelyk geschikt.
* **MALENUIT**, *f.* Kwaeden nagt, *m.*
MALEPESTE ! *interj.* (fam.). Soórt van vloek, den duyvel! den drommel! den droes!
* **MALERAGE**, *f.* Geeuwhonger, *m.*, woede, *v.*, hevig verlangen, *o.*
MAL-ÊTRE, *m.* Ongesteldheyd, *v.*
MALÈVOLE, *adj.* (fam.). Ongenegen, ongunstig, vyandig.
MALFAÇON, *f.* Gebrek, *o.*, mismaektheyd, *v.*, misstand, *m.* —, (fig.). Bedrog, *o.*
MALFAIRE, *v. n.* Kwaed doen.
MALFAISANCE, *f.* Kwaedaerdigheyd, boosaerdigheyd, *v.*
MALFAISANT, E, *adj.* Kwaedaerdig, boosaerdig, kwaeddoende. —, NUISIBLE. Schadelyk, ongezond.
MALFAIT, E, *adj.* Mismaekt, wanschapen, wanstaltig.
MALFAITEUR, *m.* p. —*fè*—. Kwaeddoener, misdaediger, misdaedigen, booswigt, *m.*
MALFAMÉ, E, *adj.* (fam.). Kwaelyk befaemd, in eenen slegten naem staende. (leéfdelyk.
* **MALGRACIEUSEMENT**, *adv.* Onbe-
MALGRACIEUX, EUSE, *adj.* (fam.). Onbeleéfd, onbeschoft.
MALGRÉ, *prép.* In weêrwil, in tegenwil, in tegenzin *of* in spyt van; niettegenstaende, onaengezien, ondanks.
MALHABILE, *adj.* p. *malabile.* Onbekwaem, ongeschikt, onhandig, onbedreéven, lomp.
MALHABILEMENT, *adv.* Onbekwaemelyk, lompelyk, onhandiglyk, op eene ongeschikte wyze.
MALHABILETÉ, *f.* Onbekwaemheyd, onbedreévenheyd, onhandigheyd, ongeschiktheyd, *v.*
MALHERBE, *f.* Zekere plant, *v.*
MALHEUR, *m.* Ongeluk, onheyl, ongeval, *o.*, ramp, *v.*, rampspoed, tegenspoed, *m.*
MALHEURE (À LA), *adv.* Ongelukkiglyk; ontydig.
MALHEUREUSEMENT, *adv.* Ongelukkiglyk, rampspoediglyk, rampzaliglyk, by ongeluk, op eene ongelukkige wyze.
MALHEUREUX, EUSE, *adj.* et *s.* Ongelukkig, ellendig, rampzalig, rampspoedig; slegt, ellendig. —, *s. m.* et *f.* Ongelukkigen, rampzaligen, *m.*; ongelukkige, *v.* —, HOMME, FEMME MÉCHANTS, MÉPRISABLES. Ongelukkigen, schelm, booswigt, *m.*; ongelukkige, ondeugende vrouwspersoon, *v.*
MALHONNÊTE, *adj.* p. *malonète.* Onbeleéfd, onbetaemelyk, onwelleévend, onbeschoft, ongeschikt, onfatsoenlyk. *Homme* —. Onbeleéfden mensch. *Cette action est* —. Deéze daed is onbetaemelyk. —, CONTRAIRE À LA PROBITÉ. Oneerlyk, eerloos. — *homme.* Eerloozen mensch.
MALHONNÊTEMENT, *adv.* Oneerlyk, onbeleéfdelyk, onbeschoftelyk, ongeschiktelyk, op eene onbetaemelyke wyze.
MALHONNÊTETÉ, *f.* Oneerlykheyd, onbeleéfdheyd, onbeschoftheyd, ongeschiktheyd, onfatsoenlykheyd, onbetaemelykheyd, *v.*
MALICE, *f.* Boosheyd, boosaerdigheyd, kwaedaerdigheyd, argheyd; arglist, schelmery, *v.*, schelmstuk, guytenstuk, arg, *o.* —s, TOURS DE GAIETÉ. Streéken, *m. mv.*, poetsen, *v. mv.*
MALICIEUSEMENT, *adv.* Boosaerdiglyk, kwaedaerdiglyk, arglistiglyk; uyt boosheyd.
MALICIEUX, EUSE, *adj.* Boosaerdig, kwaedaerdig, arglistig; listig, slim.
MALICORIUM, *m.* Schel van eenen granaetappel, *v.*
MALIGNE, *adj. f. voyez* MALIN.
MALIGNEMENT, *adv.* Boosaerdiglyk, kwaedaerdiglyk, arglistiglyk.
MALIGNITÉ, *f.* Boosaerdigheyd, kwaedaerdigheyd, argheyd, arglistigheyd, arglist; schadelykheyd, *v.*
MALIN, IGNE, *adj.* Boos, boosaerdig, kwaedaerdig, arglistig. *Volonté —igne.* Boozen wil. *Il a le regard* —. Hy heéft eenen boosaerdigen blik, hy ziet er ondeugend uyt. *L'esprit* —. Den boozen geest. —, ENCLIN À PENSER, À DIRE DES MÉCHANCETÉS. Slim, listig. —, NUISIBLE. Schadelyk, kwaedaerdig. —, GRAVE (méd.). Zwaer, gevaerlyk; onregelmaetig. *Fièvre maligne.* Kwaedaerdige, gevaerlyke koórts, *v.*
MALINE, *f.* Springty, *o.*, springvloed, *m.*
MALINES (ville). Mechelen. —, *f. pl.* (dentelle). Mechelsche kant, *v.*
MALINGRE, *adj.* (fam.). Ziekelyk, kwynend, zwak, magteloos.
MALINOIS, E, *adj.* et *s.* Mechelsch. —, *m.* Mechelaer, *m.* —, *f.* Mechelaersche, *v.*
MALINTENTIONNÉ, E, *adj.* et *s.* Kwaelykgezind, kwaedwillig, kwaedgezind.
MALIQUE, *adj. Acide* —. Appelzuer, *o.*
MALITORNE, *adj.* et *s.* (fam.). Onhandig, ongeschikt, onbekwaem, lomp. —, *m.* Lomperd, lompen vlegel, *m.*
MAL-JUGÉ, *m.* Verkeerd vonnis (der rechters), *o.*
MALLARD, *m.* Kleynen slypsteen (der scheêrslypers), *m.*
MALLE, *f.* Reyskist, *v.*, reyskoffer, koffer, *m.*, valies, *o.*, mael, *v.* —, MALLE-POSTE. Brievenpost, *m.*; kraemersmars, *v.*
MALLÉABILITÉ, *f.* Gedweeheyd, smeédigheyd, smeédbaerheyd, taeyheyd onder den hamer, *v.*
MALLÉABLE, *adj.* Gedwee, smeédbaer, smeédig, buygzaem.
MALLEMOLLE, *f.* Wit indisch katoen *of* neteldoek, *o.*
MALLÉOLAIRE, *adj.* Van de knoesel.
MALLÉOLE, *f.* Knoesel, *v.*, enkel, *m.*
MALLE-POSTE, *f.* Brievenpost, *m.*
MALLETIER, *m.* p. *maletié.* Reyskistfermaecker, valiesmaecker, *m.*
MALLETTE, *f.* Reyskofferken, *o.*, kleyne mael, *v.*
MALLIER, *m.* Peêrd dat de mael draegt; Lamoenpeêrd, *o.*
MALMENÊR, *v. a.* Mishandelen, slegt mede te werk gaen.
MALOTRU, E, *adj.* et *s.* Mismaekt, wanschapen, leelyk; ellendig, armzalig, leelyken mensch.
MALOUIN, E, *adj.* et *s.* Van Sint-Malo.
* **MALPLAISANT**, E, *adj.* Onaengenaem, verdrietig, onbevallig, onbehaegelyk.
MALPROPRE, *adj.* Vuyl, morsig, onschikkelyk, slordig.
MALPROPREMENT, *adv.* Morsiglyk, slordiglyk, onzindelyk.
MALPROPRETÉ, *f.* Morsigheyd, slordigheyd, onschikkelykheyd, vuylheyd, onzindelykheyd, *v.*
MALSAIN, E, *adj.* Ongezond. *Contrée* —*e.* Ongezonde lochtstreêk, *v. Rivage* —. Gevaerlyke kust, *v.*
MALSÉANT, E, *adj.* Onbetaemelyk, onbehoorlyk, onvoegelyk, ongepast.
MALSEMÉ, E, *adj. Bois de cerf* —. Hertsboórns met onpaere takken.
MALSONNANT, E, *adj.* p. —*conant.* Misluydend. — (t. de théol.). Onregtzinnig, ketterschen.
MALT, *m.* Mout (bereyde gerst om bier te brouwen), *o.*, malt, *v.*
MALTE, *f.* (île). Malta. DE —. Malteésch. *Ordre de* —. Malteésch orden.
MALTAIS, *m.* Malteézer, *m.*
MALTÔTE, *f.* Geldafpersing, knevelaery, *v.*
MALTÔTIER, *m.* Knevelaer, afperser, *m.*
MALTRAITER, *v. a.* Mishandelen; verongelyken, onrecht doen.
MALVACÉES, *f. pl.* Maluwplanten, *v. mv.*
MALVEILLANCE, *f.* Kwaedwilligheyd, wangunst, *v.*, haet, *m.*
MALVEILLANT, E, *adj.* et *s.* Kwaedwillig, kwaedgezind, wangunstig.
MALVERSATION, *f.* Wanbedryf, ontrouw, *o.*; ongetrouwheyd in het bedienen van eenigen post, *v.*
MALVERSER, *v. n.* Tegen trouw en pligt handelen.
MALVOISIE, *f.* Malvezeywyn; gekookten muskaetwyn, *m.*
MALVOULU, E, *adj.* Gehaet, niet wel gezien.
MAMAN, *f.* Mama, moeder, *v. Grand'* —. Grootmoeder, *v.*
MAMELLE, *f.* Mam, borst, *v.* — *de vache.* Koeyuyer, *m.* —, (fig.). Het zoógen, *o.*
MAMELON, *m.* Tepel, borsttepel, *m.*; vratje op de huyd, op de tong, *o.*; knobbel aen verscheydene planten, *m.* —. Spitsen bergtop, *m.*
MAMÉLONNÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Vratagtig, tepelvormig.
MAMELU, E, *adj.* et *s.* (fam.). Welgeborst, grofborstig.
MAMELUK, *m.* Mammeluk, *m.*
M'AMIE, *f.* Myne liefste, *v.*, myn hertje, *o.*
MAMILLAIRE, *adj.* Tepelvormig.
MAMMAIRE, *adj.* Tot de mammen *of* borsten behoorend.
MAMMALOGIE, *f.* Verhandeling over de zoógdieren, *v.*
MAMMIFÈRE, *adj.* et *s.* Met borsten, dat mammen heeft. —s, *m. pl.* Zoógdieren, *o. mv.*
MAMMIFORME, *adj.* Borstvormig.
MAMMOUT, **MAMMOUTH**, *m.* Zeer groot, onbekend dier, *o.*
M'AMOUR, *m.* Myne liefste, *v.*, myn hertje, *o.*
MANANT, *m.* Dorpeling, landman, *m.* —, (fam.). Boer, lomperd, *m.*
MANCELLE, *f.* Trekketen (der karrepeêrden), *v.*
MANCENILLIER, *m.* Manschenillenboom, *m.*

Digitized by Google

MANCHE, *m.* Steél, hegt, *m.*, handvat, *o.* — *de charrue.* Ploegsteërt, *m.* — (de violon). Hals, *m.* — *de couteau.* Meshegt, *m.*

MANCHE, *f.* Mouw, *v.* — *d'une chemise.* Mouw van een hemd. Avoir dans sa — (fig. *et* fam.). In zyne magt hebben. — , Tuyau de cuir pour conduire l'eau. Mammiering, slang, *v.* — *s.* Netten, *o. mv.* La — (bras de mer). Het Kanael.

MANCHERONS, *m. pl.* Ploegsteërt, ploegsteél, *m.* (chet, *v.*

MANCHETTE, *f.* Lob, handlob, man-

MANCHON, *m.* (fourrure). Mof, mofsel, *v.* —, Cylindre de verre. Glascilinder, *m.*; ring (van de smeltbuyzen), *m.*

MANCHOT, E, *adj.* et *s.* Eenhandig, verminkt aen eene hand *of* arm. N'être pas — (prov.). Niet linksch zyn, by de hand, fyn *of* listig zyn. —*s*, *m. pl.* Slach van zwemvoetige vogels, *m. mv.*

MANCIE, *f.* Wigchelaery, *v.*

MANDANT, *m.* Volmagtgeéver, *m.*

MANDARIN, *m.* Mandaryn, *m.*

MANDARINAT, *m.* Weërdigheyd van eenen mandaryn, *v.*

MANDAT, *m.* p. —*da.* Mandael, pauselyk bevel, *o.* —, Procuration. Volmagt, *v.*, mandaet, *o.* —, Ordre, billet à payer. Schriftelyk bevel tot betaeling, mandaet, *o.* — *d'amener.* Bevel om voór den rechter te verschynen, *o.* — *d'arrêt.* Bevel tot gevangenneéming.

MANDATAIRE, *m.* Volmagtigden, volmagthebber, *m.*

MANDATUM, *m.* Het voetwasschen van twaelf armen op witten donderdag.

MANDEMENT, *m.* Bevelbrief, *m.*, bevelschrift, *o.*, verordening, *v.*; schriftelyk bevel tot betaeling, *o.*, aenwysing, *v.*

MANDER, *v. a.* Berigten, melden, verwittigen, laeten weéten, doen weéten; ontbieden.

MANDIBULE, *f.* (anat.). Kinnebak, *v.*

MANDILLE, *f.* Livereyrok, *m.*

MANDOLINE, *f.* Kleyne luyt, *v.*

MANDORE, *f.* Luyt met vier snaeren (speéltuyg), *v.*

MANDRAGORE, *f.* Mandragora, *v.*, alruyn, tooverwortel, *m.*

MANDRERIE, *f.* Digt gevlogten mandenwerk, *o.*

MANDRIER, *m.* Mandenwerker van grof werk, *m.* (viaen, *m.*

MANDRILL, *m.* Grooten leelyken Ba-

MANDRIN, *m.* Slotmaackers doórslag, *m.*; klos (op de spil van eene draeybank), *m.* en *v.*; lange, spitse punt van een aembeéld, *v.*; zeker tentyzer, *o.* —, Brigand. Struykroover, *m.*

MANDUCABLE, *adj.* Eétbaer.

MANDUCATION, *f.* Nutting (spr. van het H. Sacr.), *v.*

MANÉAGE, *m.* (t. de mar.). Kosteloos helpen der matroozen by het laeden en lossen van een schip.

MANÈGE, *m.* Rykonst (oefening van te peërd te ryden); plaets waer men de peërden bereyd *of* afregt (manegie); ryschoól, rybaen (schoól daer men te peërd leert ryden), *v.* —, (fig.). List, *v.*, streék, *m.*, kuypery, *v.* —. Rigting (van steenkoóladeren), *v.* —, Evolution (mar.). Het draeyen en wenden der oórlogsschepen.

MANES, *m. pl.* (antiq.). Schimmen (zielen der afgestorvenen, by de ouden), *v. mv.*

MANETTE, *f.* Yzeren handvatsel, *o.*

MANGANÈSE, *f.* Bruynsteen, *m.*

MANGEABLE, *adj.* p. —*jable.* Eétbaer.

MANGEAILLE, *f.* p. —*jaille.* Voeder, voedsel, eéten (voór de huysdieren), *o.* —, (pop.). Spys, *v.*, eéten, voedsel, *o.*, kost (voór de menschen), *m.*

MANGEANT, E, *adj.* p. —*jant.* Eétend.

MANGEOIRE, *f.* p. —*joar.* Krib, *v.*, eétensbak (voór het vee), *m.*

MANGER, *v. a.* p. —*jé.* Eéten, vreéten (van dieren). — *du pain.* Brood eéten. *Cela est bon à* —. Dat is goed om te eéten, dat smaekt goed. — des yeux (fig.). Met de oogen verslinden. — de caresses. Vleyen, streelen, liefkoózen. —, (fig.). Dissiper. Verteëren, verkwisten, doórbrengen, opeéten. — *son bien.* Zyn goed verteëren. —, Ronger, détruire. Verteëren, invreéten. *Le chagrin le mange.* Het verdriet verteërt hem. — *ses mots.* De woórden niet volkomen uytspreéken. —, *v. n.* Prendre son repas. Eéten; vreéten. Se —, être mangeable. Eétbaer zyn. Se —, se dévorer. Elkander vreéten, verslinden *of* opslokken. Se —, s'éliden. (gramm.). Wech *of* uytgelaeten worden. —, *m.* Het eéten, *o.*, kost, *m.*, spys, *v.*

MANGERIE, *f.* (fam.). Vreétery, *v.*, het eéten, *o. Relever* —. Op nieuw beginnen te eéten. —, (fig.). Afkneveling, afpersing, *v.*

MANGEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Eéter, *m.*; eétster, *v.* — de charrettes ferrées (prov.). Blaeskaek, snoever, *m.*

MANGEURE, *f.* p. —*jûre.* Aengebeétene plaets (eener stoffe), *v.*

MANGEUSE, *f. voyez* Mangeur.

MANGOUSTAN, *m.* (arbre). Zekeren vrugtboom, *m.*

MANGOUSTE, *f.* Egyptische rat, *v.*

MANGUIER, *m.* Mangoboom, *m.*

MANIABLE, *adj.* Handelbaer; bewerkbaer, smeédig; gedwee, toegeévend. —, (fig.). Traitable. Handelbaer, gemeenzaem.

MANIAQUE, *adj.* et *s.* Woedend, raezend, dol.

MANICHÉENS, *m. pl.* Manichéën (ketters), *m. mv.* (chéën, *v.*

MANICHÉISME, *m.* Leer der mani-

MANICHORDION, *m.* p. —*kordion.* Zeker snaerspeéltuyg, *o.*

MANICLE, *f.* Schoenmaekers handleër; werktuyg der droogscheërders, *o.* —*s.* Boeyen, handboeyen, *v. mv.*

MANIE, *f.* Dolheyd, uytzinnigheyd, raezerny, *v.* —, Passion immodérée, fantaisie. Hevige neyging tot, verzotheyd op, *v.*

MANIEMENT, *m.* p. *manimant.* Behandeling, handeling, betasting, *v.* — *des armes.* Handeling van het geweër, *v.*, wapenhandel, *m.*; beweéging (met de handen, voeten), *v.* —, (fig.). Administration. Behandeling, *v.*, bestier, bewind, *o. Le* — *des affaires.* De behandeling, het bestier der zaeken. *Son* — *est de tant de millions.* Hem gaen zoo veél millioenen doór de handen.

MANIER, *v. a.* Handelen, behandelen, hanteéren, betasten, aenroeren; verzagten, gedwee maeken. —, Se servir adroitement. Wel behandelen. — *un sujet.* Een onderwerp behandelen. — *le marbre* Het marmer wel bewerken. — *un cheval.* Een peërd regeéren. —, (fig.). Gouverner, conduire. Behandelen, bestieren, regeéren. *Il sait* — *son esprit.* Hy weét zyn gemoed te bestieren. — *les affaires de l'état.* De staetszaeken behandelen. Au —. In het handelen, by het aenroeren.

MANIÈRE, *f.* Wyze, manier, *v. A la* — *accoutumée.* Op de gewoone wyze. *Voilà une belle* — *de parler, de s'énoncer.* Dat is eene schoone manier van spreéken, van zich uyt te drukken. — *de vivre.* Leéfwyze, *v.* — *d'agir.* Handelwyze, *v.* —, Espèce. Aerd, *m.*, soórt, *v.*, slach, *o.* —, Usage, coutume. Wyze, manier, gewoonte, *v. Chacun a sa* —. Ieder heéft zyne manier, zyne gewoonte. — (t. de peint.). Wyze, manier, handeling, *v. Ce peintre a une belle* —. Deézen schilder heéft eene goede handeling. —, Affectation. Gemaektheyd, *v.* —*s.* Manieren, gewoonten, *v. mv.* De — que. Zoo dat. De cette —. Dus, aldus, alzoo. Par — de. By wyze van. En quelque —. Eeniger maete. En quelque — que ce soit. Op welke wyze het ook zy. Par — d'acquit. Nalaetig, welstaenshalve.

MANIÉRÉ, *m.* (t. d'arts). Gemaektheyd, gedwongenheyd, styfheyd, *v.*

MANIÉRÉ, E, *adj.* Gemaekt, gedwongen, styf.

MANIÉRISTE, *m.* Schilder die van de schoone natuer afwykt, *m.*

MANIETTE, *f.* Vryflap, vryfdoek (der katoendrukkers), *m.*

MANIEUR, *m.* — d'argent (t. de mépris). 'S lands schatmeester, *m.*

MANIFESTATION, *f.* Openbaering, bekendmaeking. *La* — *de ses sentiments.* De bekendmaeking zyner gevoelens.

MANIFESTE, *adj.* Openbaer, klaer, klaerblykelyk, blykbaer.

MANIFESTE, *m.* Verweërschrift, verdedigschrift, manifest, *o.*

MANIFESTEMENT, *adv.* Openbaerlyk, klaerlyk, klaerblykelyk.

MANIFESTER, *v. a.* Openbaeren, bekend maeken. *Dieu a manifesté son pouvoir.* God heéft zyne magt geopenbaerd. *Se* —. Zich openbaeren, zich bekend maeken.

MANIGANCE, *f.* (fam.). Loosheyd, konstgreép, list, kuypery, *v.*, loozen trek, *m.*

MANIGANCER, *v. a.* Bekuypen, met list beleggen, smeéden.

MANIGUETTE, *f.* Paradyskoórn, *o.*

MANIHOT, *m. voyez* Manioc.

MANILLE, *f.* (t. du jeu d'hombre). Matadoór, *m.* — (bracelet). Soórt van armband, *m.* —, Vipère de l'Inde. Indische adder, *v.*

MANIOC, *m.* Maniok, *m. Racine de* —. Maniokswortel, *m.*

MANIOLLE, *f.* Groot werpnet, *o.*

MANIPULAIRE, *m.* Opperhoofd van eene bende krygslieden (onder de Romeynen), *o.*

MANIPULATION, *f.* Behandeling, bewerking, *v.*

MANIPULE, *m.* (antiq.). Bende, *v.*; manipel, priesterlyken armband, *m.* —, Poignée (méd.). Greép, handvol, *v.*

MANIPULER, *v. a.* (chim.). Bewerken, behandelen.

MANIQUE, *f.* Handleër, *o.*

MANIVEAU, *m.* p. —*vô.* Plat korfje; korfjevol, *o.*

MANIVELLE, *f.* Handvat om mede te drpeyen, *o.*

MANNE, *f.* p. *mâne.* Manna (geneésmiddel), *o.* —, Nourriture que Dieu fit tomber du ciel. Hemelsbrood, manna, *o.* La — céleste (fig.). Gods woórd, *o.*, genade, gratie, *v.*; ook overvloedig voortbrengsel in een land, *o.* —, Panier. Mand, *v.* — *à marée.* Vischmand, vischpender, platten vischkorf. — d'enfant. Teenen wieg, *v.*

MANNÉE, *f.* Mandvol, *v.*; ook zekere maet, *v.*, *of* gedeelte ballast, *o.*

MANNEQUIN, *m.* p. *manekin.* Mand, pakmand, *v.* —, (peint.). Leeman, lederman, *m.* C'est un — (fig.). Het is eenen man zonder karakter.

MANNEQUINAGE, *m.* Beéldhouwery aen de gebouwen, *v.*

MANNEQUINÉ, E, *adj.* (peint.). Gemaekt, niet natuerlyk, gedwongen, styf.

MANNETTE, *f.* Mandje, korfje, *o.*

MANŒUVRE, *m.* p. —*neuvre.* Opperman, metserdiender, daglooner, dagwerker, *m.* —, (fig.). Lompen *of* slegten konstenaer, *m.*

MANŒUVRE, *f.* Bestiering van een schip, *v.*; scheépswerk; matroozenwerk, *o.* —, Tous les cordages d'un vaisseau. Want, touwwerk, *o.* —*s*

Digitized by Google

dormantes et coulantes. Staend en loopend want. —, Bewéging, krygsverrigting, *v.* —, (fig.). Beleyd, gedrag, *o.* —, Intrigues. Kuypeyen, *v. mv.*

MANOEUVRER, *v. n.* Scheépswerk doen, met een schip werken. — *un navire, les voiles.* Een schip, de zeylen bestieren. —, *v. n.* Krygsverrigtingen *of* krygsbeweégingen doen, drillen. *Faire — des troupes.* Soldaeten in de krygsbeweégingen oefenen. —, (fig.). Listiglyk te werk gaen, maetregelen neémen.

MANOEUVRIER, *m.* Matroos die het scheépswerk wel verstaet; kundigen officier, *m.*

MANOIR, *m.* p. *manoar.* (prat.). Wooning, woonplaets, *v.*, huys, *o.* Le sombre — (poét.). De hel, *v.*

MANOMÈTRE, *m.* Lochtmeéter, *m.*

MANOQUE, *f.* Tabaksrol, *v.*

MANOSCOPE, *m. voyez* Manomètre.

MANOUVRIER, *m.* Handwerkman, arbeyder, werkman, *m.*

MANQUE, *m.* Gebrek, mangel, *o.* — *de vivres.* Gebrek aen levensmiddelen. — *de foi.* Trouweloosheyd, *v.* — de. By gebrek van. De —. Te kort, te weynig.

MANQUÉ, E, *adj.* Mislukt.

MANQUEMENT, *m.* Agterlaeting, niet volbrenging, gebrek, mangel, *o.*

MANQUER, *v. n.* Missen, feylen, misdoen, eenen misslag begaen, misdryven. — *son coup.* Zynen aenslag missen. *Cela ne peut* —. Dat kan niet missen. —, Ne pas faire ce qu'on doit. Agterlaeten, verzuymen. — *à son devoir.* Zyne pligt verzuymen, niet doen. —, Ne pas prendre feu. Ketsen, niet afgaen. *Son pistolet manqua.* Zyn pistoól ging niet af *of* ketste. —, Tomber, périr. Vervallen. *Cette maison manque par les fondements.* De groudmueren van dit huys zyn niet goed. —, Défaillir. Bezwyken. *Le cœur lui manque.* Zyn hert bezwykt. —, Faire faillite. Bankeroet speélen, bankbreéken. —, N'être pas à sa place, être de moins. Ontbreéken, gebreéken, scheélen. —, Avoir faute de. Gebrek aen iets hebben, ontbreéken. — *d'argent.* Gebrek aen geld hebben. *Il manque de cœur.* Hy heéft geenen moed. *Il ne manque pas d'esprit.* Hy heéft veél verstand. —, Omettre, oublier de. Nalaeten, verzuymen, vergeéten. *Je ne manquerai pas de le faire.* Ik zal niet nalaeten van het te doen. —, Ne pas réussir. Mislukken. —, Pencher, être sur le point de. Op het punt staen van. *Il manqua de tomber.* Het scheélde weynig of hy viel. — *à q. q.* Zyne pligt jegens iemand te buyten gaen. —, *v. a.* Ne pas trouver. Missen, niet vinden, niet aentreffen. —, Ne pas atteindre. Missen, niet treffen. — *la balle.* Den bal misslaen. — *l'occasion.* De gelegenheyd laeten voórby gaen. — *son coup.* Mislukken. Se — à soi-même. Zichzelven te buyten gaen.

MANSARD, *m.* Boschduyf, ringduyf, wilde duyf, *v.*

MANSARDE, *f.* Gebroken dak, *o.*

MANSUÉTUDE, *f.* Goedheyd, goedaerdigheyd, zagtmoedigheyd, *v.*

MANTE, *f.* Langen rouwsluyer, *m.;* zeker nonnenkleed, *o.;* soórt van deken, van sluyer. — (insecte). Blad, *o.*

MANTEAU, *m.* p. *—tô.* Mantel, *m.* — *de voyage.* Reysmantel. — *de deuil.* Rouwmantel. — *de nuit, de lit.* Nagtmantel. — *à queue.* Sleépmantel. *Porte* —. Manteldraeger, mantelzak, *m.* —, (fig.) Prétexte. Dekmantel, schyn, *m.;* voórwendsel, *o.* — (t. de blas.). Hermelynen grond waerop het schild staet, *m.* — (t. de fauc.). Koleur der vederen, *o.* — de cheminée. Schouwmantel, *m.*

MANTELÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Gemanteld.

MANTELET, *m.* p. *—lè.* Manteltje, schoudermanteltje, *o.;* klep (aen reyskoetsen), *v.* —, Parapet mobile (art mil.). Stormscherm, *o.* —s. Kleppen (van eene trekschuyt), *v. mv.*

MANTELINE, *f.* Manteltje, schoudermanteltje, *o.*

MANTELURE, *f.* Rughair van eenen hond, dat van een ander koleur is als dat der andere deelen, *o.*

MANTILLE, *f.* Schoudermanteltje zonder kap, *o.*

MANTONNET, *m.* (t. de serr.). Klinkhaek (eener deur), *m.*

MANTOUE (ville). Mantua.

MANTURE, *f.* Deyning, *v.;* tegen het schip slaende golven, *v. mv.*

MANUBALISTE, *f.* (antiq.). Handboóg, *m.*

MANUBIAIRE, *adj. f. Colonne* —. Met zegeteekenen versierde zuyl, *v.*

* MANUDUCTEUR, *m.* Voórzanger (in de koor eener kerk), *m.*

MANUEL, ELLE, *adj.* et *s.* Dat met de handen verrigt word. *Travail* —. Handarbeyd, *m.*, handwerk, *o.* —, Qu'on peut porter à la main. Dat men in de hand houden *of* draegen kan. —, *m.* Handboek, gebedenboek, *m.* en *o.* —, *f.* Kolderstok, helmstok, *m.;* roerpen, *v.;* draeystok (van eenen zeeldraeyer), *m.*

MANUELLEMENT, *adv.* Eygenhandiglyk.

MANUFACTURE, *f.* Manufactuer, reedery, fabriek, *v.* — *de draps.* Lakenfabriek. — *de glaces.* Spiegelglasgietery. — (établissement). Manufactuer, reedery, *v.*, werkhuys, *o.* — (ouvriers). Alle de werklieden van eene manufactuer, *m. mv.*

MANUFACTURER, *v. a.* Reeden, bereyden, vervaerdigen.

MANUFACTURIER, *m.* Reeder, fabrikant; werkman, handwerker (in eene manufactuer), *m.*

MANULUVE, *m.* (méd.). Handbad, *o.*

MANUMISSION, *f.* Ontslaeging, vrylaeting, vrystelling (van slaeven), *v.*

MANUSCRIT, E, *adj.* et *s.* Geschreéven. —, *m.* Handschrift, *o.*

MANUTENTION, *f.* Handhaeving, *v.* —, Soin. Zorg, *v.*

MAPPEMONDE, *f.* Wereldkaert, *v.*

MAQUE, *f.* Hennep, braek, *v.*

MAQUEREAU, *m.* p. *—kerô.* Makreel (visch zonder schobben), *m.* —x. Brandplekken (aen de schoenen, veroorzaekt door het te digt zitten by het vuer), *v. mv.*

MAQUETTE, *f.* Schets, *v.*

MAQUIGNON, *m.* Peêrdenkooper, peêrdentuyschcr, roskammer, *m.* —, (fig. *et* fam.). Koppelaer (van houwelyken *of* van dienstboden), *m.*

MAQUIGNONNAGE, *m.* Peêrdenhandel, *m.*, peêrdentuyschery, roskammery, *v.* —, (fig. *et* fam.). Koppelaery, *v.*

MAQUIGNONNER, *v. a.* In peêrden schacheren. —, (fig. *et* fam.). Schacheren, kwantselen, loozen handel dryven.

MAQUILLEUR, *m.* Makreelvisscher, *m.;* makreelschuyt, *v.*

MARABOUT, *m.* Mahometaenschen priester in Afrika, *m.* —, (pop.). Leelyken vent, *m.* —, Coquemar. Koffipot, *m.* —, Voile de galère. Galeyzeyl, *o.*

MARABOUTIN, *m.* Hoofdzeyl aen den grooten mast van eene galey, *o.*

MARAÎCHER, *m.* p. *mareché.* Hovenier die een moeras aenbouwt; tuynman in groenten, *m.*

MARAIS, *m.* p. *marè.* Moeras, *o.*, poel, *m.;* koolhoven, *m. mv.* — *salant.* Zoutput, *m.*

MARASME, *m.* (méd.). Teêring, uyttteêring, *v.*

MARASQUIN, *m.* Soórt van sterken drank, *m.*

MARÂTRE, *f.* Vreede stiefmoeder, *v.* —, (fig.). Vreede, ontaerde moeder, *v.*

MARAUD, E, *s. m.* et *f.* p. *mar, —rôde.* Schelm, schurk, schobbejak, deugniet, vlug, guyt, *m.;* ondeugende vrouwspersoon, *v.*

MARAUDE, *f.* Moeskoppery, vrybuytery, stroopery, *v.*

MARAUDER, *v. n.* Moeskoppen, vrybuyten, stroopen, rooven.

MARAUDEUR, *m.* Moeskopper, vrybuyter, stroopen, roover, *m.*

MARAVÉDIS, *m.* Spaensch oórdje, *o.*

MARBRE, *m.* Marmer, *m.* en *o.*, marmersteen, *m.* De —. Marmeren. *Table de* —. Marmeren tafel, *o. Cœur de* —. Gevoelloos hert. —, Moleste. Vryfsteen, *m.* — (t. d'impr.). Persteen, *m.* —s. Marmerwerken, *o. mv.*

MARBRÉ, E, *adj.* Gemarmerd, gespikkeld.

MARBRER, *v. a.* Marmeren, marmelen, spikkelen, sprenkelen.

MARBRERIE, *f.* Marmerslypery, konst om marmer te bewerken, *v.*

MARBREUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Marmelaer, *m.;* marmelaerster, *v.*

MARBRIER, *m.* p. *—brié.* Marmersteenhouwer, marmerslyper, *m.*

MARBRIÈRE, *f.* Marmergroef, marmermyn, *v.*

MARBRURE, *f.* Marmeling, *v.*

MARC, *m.* p. *mar.* Merk (gewigt van acht onceen), *o.* Au — la livre. Zoo veél als elk voór zyn aendeel toekomt. —. Droessem, draf, *m.*, grondsop, *o.*

MARCAIGE, *m.* Vischgeld, recht op den zeevisch, *o.*

MARCASSIN, *m.* Wildverksken (beneden een jaer), *o.*

MARCASSITE, *f.* Solfersteen, *m.*

MARCESCENCE, *f.* Eygenschap der bloemkelken welke verdroogen zonder af te vallen.

MARCESCENT, E, *adj.* (t. de bot.). Dat op den steél verdroogt zonder af te vallen; verwelkend. — (t. de méd.). Dat begint te bederven.

MARCHAND, E, *s. m.* et *f.* et *adj.* Koopman, handelaer, *m.;* koopvrouw, *v.* — *en gros.* Grossier, koopman in het gros, *m.* — *en détail.* Winkelier, slyter. —, *adj.* Vendable. Verkoopbaer, verkoopelyk. *Prix* —. Koopmans prys, *m. Une ville* —*e.* Eene handeldryvende stad, eene koopstad, *v. Place* —*e.* Handelplaets, *v. Vaisseau, bâtiment* —. Koopvaerdyschip, *o.*, koopvaerder, *m. Rivière* —*e.* Bevaerbaere rivier, *v. Marine* —*e.* Koopvaerdyvloót, *v.*

MARCHANDAILLER, *v. n.* (fam.). Nauw dingen, beknibbelen.

MARCHANDE, *f. voyez* Marchand.

MARCHANDER, *v. a.* Handelen, koop maeken; dingen, bedingen. — *beaucoup.* Beknibbelen. Ne pas — sa vie. Zyn leven moediglyk verdedigen. —, *v. a.* et *n.* Draelen, weyfelen, wankelen, talmen.

MARCHANDISE, *f.* Waer, koopwaer, koopmanschap, *v.*, koopgoed, *o.;* handel, koophandel, *m.*

MARCHE, *f.* Mark (oud woórd, nog gebruykelyk voór den naem van eenige landen), *v. La* — *d'Ancône.* De Mark Ankona. —, Mouvement de celui qui marche. Gang, *m.* — (t. d'art mil.). Togt, optogt, aentogt, *m.*, marsch, *v. L'armée est en* — *de bataille.* Het leger is in optogt tot den stryd. — *forcée.* Verhaesten marsch. —, Chemin d'un lieu à un autre. Weg, *m.;* dagreys, *v. Il y a cinq jours de* — *d'ici à Paris.* Van hier tot Parys zyn vyf dagreysen. *Deux jours de* —. Twee dagen gaens. —, Air de musique. Marsch, *v. Battre, sonner la* —. Den marsch slaen, blaezen. —, Procession. Togt, aentogt, omgang, *m.*, processie, *v.* —, Mouvement des astres. Omgang, loop, *m.* — (t. du jeu d'échecs). Loop, gang, *m.* —, (fig.). Conduite. Gedrag, *o.*, handelwyze, *v.* —, Degré (d'escalier). Tredc, *v.*, trap, *m.*

Digitized by Google

MARCHÉ, *m.* Merkt, merktplaets, *v.* — *aux herbes.* Groenmerkt. *Jour de* —. Merktdag, *m.* —, Vente de ce qui s'y débite. Merkt. —, Acheteurs et vendeurs. Merkt, *v.* —, Prix et condition de l'achat. Merkt, *v.*, prijs, koop, *m.* *A bon* —. Goedkoop.

MARCHE-PALIER, *f.* au pl. *marches-palier.* Bordestrap, *m.*

MARCHEPIED, *m.* p. —*pié.* Voetbank, ureie, *v.*

MARCHER, *v. n.* Gaen, treeden, aentreeden, voorttreeden, voorttrekken. — *en arrière, en reculons, en avant.* Agterwaerts, agterwyt, vooruyt gaen. — *à grands pas.* Groote stappen doen. — *sur les traces de ses ancêtres.* De voetstappen zyner voorouders betreeden. — *vite.* Aenstappen. —, S'Avancer. Optrekken, voorttrekken, voortrekken, in aentogt zyn. *Prêt à* —. Marschveerdig. — *vers la ville.* Op de stad aentrekken. —, Aller suivant un certain ordre. Gaen, treeden. — droit (fig.). Opregt handelen. —, *v. a.* — *l'étoffe d'un chapeau.* De stoffe van eenen hoed walten. —, *m.* Gang, *m.*, het gaen, *o.*

MARCHETTE, *f.* Kniphontje, *o.*

MARCHEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Gaender, voetganger, *m.*; gaenster, voetgangster, *v.*; kleytrapper, *m.*

MARCHEUX, *m.* Kuyl om kley te treeden, *m.*

MARCHOIR, *m.* Trapplaets, plaets waer de potserde word toebereyd, *v.*

MARCOTTE, *f.* Loqt, *v.*, afzetsel, *o.*

MARCOTTER, *v. a.* Looten, afzetten, inleggen.

MARDELLE, *f.* *voyez* Margelle.

MARDI, *m.* Dynsdag, dingsdag, *m.* — *gras.* Vastenavond, *m.*

MARE, *f.* Poel, plas, waterplas, *m.* —, (outil). Wyngaerdeniers houweel, *o.*; olyven persbak, *m.*

MARÉAGE, *m.* Matroozenhuer, *v.*

MARÉCAGE, *m.* Moeras, broekland, *o.*

MARÉCAGEUX, **EUSE**, *adj.* Moerassig, modderig, drassig. *Un pays* —. Een moerassig land.

MARÉCHAL, *m.* Hoefsmid, peêrdensmid, *m.* — (titre). Maerschalk, *m.* — *de camp.* Veldmaerschalk, *m.* — *des logis.* Kwartiermeester, *m.*

MARÉCHALE, *f.* Marschalkin, *v.*

MARÉCHALERIE, *f.* Hoefsmeêdery, *v.*

MARÉCHAUSSÉE, *f.* p. —*chôcé.* Maerschalksgerechtshof, *o.* —, Gendarmerie. Gendarmerie, gewapende manschap, policie-ruyterwagt, *v.*

MARÉE, *f.* Ty, gety, *o.*, eb, *v.*, *en* vloed, *m.* *Haute* —. Hoogwater, *o.* *Basse* —. Laegwater, *o.* —, Poisson de mer. Zeevisch, *m.*

MARELLE, *f.* *voyez* Mérelle.

MARER, *v. a.* De aerde met het houweel bewerken.

MARESTER, *v. a.* Den wyngaerd loten.

MAREYEUR, *m.* Zeevisch verkooper, *m.*

MARFIL, **MORFIL**, *m.* Onbewerkte olifantstanden, *m. mv.*

MARGAJAT, *m.* (pop.). Kleynen jongen, *m.*

MARGANITIQUE, *adj.* *Mariage* —. Houwelyk met eene vrouw van laegen staet, *o.*

MARGAY, *m.* Wilde kat in America, *v.*

MARGE, *f.* Kant, rand, *m.* *En* —, *à la* —. Op den kant of rand.

MARGELLE, *f.* p. —*jèle.* Steenen rand om eenen put, *m.*

MARGER, *v. a.* (imp.). Den rand maeken. — (t. de ver.). Alle de openingen van eenen glasoven toestoppen.

MARGINAL, **E**, *adj.* *Note* —*e.* Kantteekening, randteekeni g, *v.*, randschrift, *o.*

MARGINÉ, **E**, *adj.* (t. de bot.). Gerand. *Feuille* —*e.* Ge and blad.

MARGOT, *f.* Ekster, *v.* —, (fig. *et* fam.). Klappey, *v.*

MARGOTTER, *v. n.* Kwakkelen, slaen, schreeuwen gelyk de kwakkels.

MARGOUILLIS, *m.* Slyk, *o.*, vuyligheyd, *v.*, modder, drek, *m.* —, (fig. *et* fam.). Verlegenheyd, *v.*

MARGRAVE, *m.* Markgraef, *m.* *Femme d'un* —. Markgraevin, *v.*

MARGRAVIAT, *m.* p. —*vis.* Markgraefschap, *o.*

MARGUERITE, *f.* Madolief, *v.* —, Perle (t. de la Bible). Pêrel, *v.*

MARGUILLERIE, *f.* Kerkmeesterschap *o.*

MARGUILLIER, *m.* Kerkmeester, *m.*

MARI, *m.* Man, egtgenoót, *m.*

MARIABLE, *adj.* Houwbaer, trouwbaer.

MARIAGE, *m.* Houwelyk, *o.*, trouw, *v.*, egt, *m.* — *légitime, non-légitime.* Wettig, onwettig houwelyk. *Demander en* —. Ten houwelyk verzoeken. —, Nocks. Bruyloft, *v.* —, Dot. Houwelyksgift, *v.*, houwelyksgord, *o.* — (t. de jeu de cartes). Bruyd, *v.*

MARIÉ, **E**, *adj.* et *s.* Getrouwd. —, *m.* Bruydegom, *m.* —, *f.* Bruyd, *v.* *Les nouveaux* —*s.* De nieuwgetrouwden.

MARIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Trouwen, houwen; uyttrouwen, uythouwen, ten houwelyk geéven. —, (fig.) Unir, allier. Paeren, vereenigen, verbinden. *Se* —. Trouwen, met elkander trouwen.

MARIEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* (fam.). Koppelaer, *m.*, koppelaerster, *v.*

MARIN, **E**, *adj.* et *s.* Van de zee. *Dieu* —. Zeegod, *m.* *Cheval* —. Zeepeêrd, *o.* *Carte* —*e.* Zeekaert, *v.* *Pied* —. Voet die aen de beweeging van het schip gewend is. —, *m.* Zeeman, *m.*

MARINADE, *f.* Zult, gezult, *o.*, pekelsaus, *v.*

MARINE, *f.* Zeeweézen, *o.*, zeevaert, *v.* —, Les marins, les navires, etc. Zeemagt, *v.* — (tableau). Zeestuk, *o.* —, Odeur, goût de la mer. Zeereuk, zeesmaek, *m.* —, Plage, côte de mer. Zeeoever, *m.*, zeestrand, *o.*, zeekust, *v.*

MARINÉ, **E**, *adj.* Op zee beschadigd, door zeewater bedorven. —, Assaisonné pour être conservé. In azyn en zout gelegd, gepekeld, gezult. — (t. de blas.). Met eenen vischsteêrt.

MARINER, *v. a.* Zulten, inzouten, in azyn en zout leggen.

MARINGOUIN, *m.* Americaensche mug *v.*

MARINIER, *m.* Schipper, *m.* —, (poét.) Marin. Zeeman, bootsgezel, matroos, *m.*

MARIONNETTE, *f.* p. *marionète.* Tooneelpop, draedpop, marionet, *v.* —, (fig.). Vrouwtje, wyfken, *o.*; ligte vrouwspersoon, *v.*

MARISQUE, *f.* Soórt van vyg, *v.* — (t. de méd.). Vleezigen uytwas, *m.*

MARITAL, **E**, *adj.* Mans, wat den getrouwden man toekomt. *Pouvoir* —, *puissance* —*e.* Mannelyk geweld, *o.*, magt, mansband, *v.*

MARITALEMENT, *adv.* Gelyk eenen getrouwden man, gelyk eenen goeden man.

MARITIME, *adj.* Aen de zee liggend of gelegen. *Un peuple* —. Een aen de zee woonend volk, *o.* *Une place* —. Eene zeeplaets, *v.* *Les villes* —*s.* De zeesteden. *Les puissances, les forces* —*s.* De zeemagt, *v.* *Le commerce* —. Den zeehandel, *m.*

MARITORNE, *f.* Leelyk en slordig wyf, *o.*

MARJOLAINE, *f.* Marjolyn, *v.* *Huile de* —. Marjolynolie, *v.*

MARJOLET, *m.* Pronkaerd, saletjonker, *m.*

MARLER, *v. a.* Vrugtbaer maeken. *voyez* Marner.

MARLI, *m.* (gaze). Marli.

MARLIN, *m.* Kloósbyl, *v.*

MARMAILLE, *f.* (fam.). Hoop kleyne kinderen, *m.*

MARMELADE, *f.* Marmelade, *v.*, geley van vrugten, *v.*, ingesuykerde boomvrugten, *v. mv.* *Viande en* —. Vleesch dat te zeer gekoókt is. Cette tasse est en — (fam.). Dit kopje is in duyzend stukken.

MARMENTEAUX, *m. pl.* p. —*mantô.* Lustbosch, *o.*

MARMITE, *f.* Koókpot, ketel, koókketel, *m.* Écumeur de — (fam.). Panlikker, schuymlooper, *m.*

MARMITEUX, **EUSE**, *adj.* et *s.* Arm, behoeftig, ellendig.

MARMITON, *m.* Koksjongen, keukenjongen, *m.*

MARMONNER, *v. a.* et *n.* (fam.). Mompelen, preutelen.

MARMOT, *m.* (singe). Grooten aep met eenen langen steêrt, baviaen, *m.*; snaekshoofd, *o.* —, Petit garçon. Bengel, *m.*

MARMOTTAGE, *m.* Preveling, *v.*

MARMOTTE, *f.* Marmot, *v.*, marmeldier, *o.*, bergrat, *v.* —, (fam.). Kleyn meysken, *o.*

MARMOTTER, *v. a.* Prevelen, preutelen, mompelen, verward binnen 's monds spreéken.

MARMOTTEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Prevelaer, *m.*; prevelaerster, *v.*

MARMOUSET, *m.* Snaekshoofd, leelyk ventje, *o.*

MARNAGE, *m.* Mergeling, *v.*

MARNE, *f.* Mergel, *m.*

MARNER, *v. a.* Mergelen. —, *v. n.* *La mer marne.* De zee trekt terug.

MARNERON, *m.* Mergelgruever, *m.*

MARNEUX, **EUSE**, *adj.* Mergelagtig. *Terre* —*euse.* Mergelaerde, *v.*

MARNIÈRE, *f.* Mergelkuyl, *m.*

MARNOIS, *m.* p. —*noa.* Schuyt, *v.*

MARONITES, *m. pl.* Maronieten (christenen op den berg Libanus), *m. mv.*

MAROQUIN, *m.* Marokyn, spaensch leêr, *o.* — *du Levant.* Turksch leêr, *o.*

MAROQUINER, *v. a.* Als spaensch leêr bereyden.

MAROQUINERIE, *f.* Het bereyden van spaensch leêr, *o.*; fabriek van spaensch leêr, *v.*

MAROQUINIER, *m.* Bereyder van spaensch leêr, *m.*

MAROTIQUE, *adj.* *Style* —. Schryfstiel in den smaek van den dichter Marot, *m.*

MAROTTE, *f.* Zotskap, marot, *v.* —, (fig. *et* fam.). Stokpeêrdje, *o.*, marot, *v.*

MAROUCHIN, *m.* Slegt teekenkryt, *o.*

MAROUFLE, *m.* Schelm, deugniet; lomperd, *m.* —, *f.* Soórt van schilderslym, *v.* en *o.*

MAROUFLER, *v. a.* (peint.). Met schilderslym bestryken.

MAROUTE, *f.* Stinkende kamille, *v.*

MARQUANT, **E**, *adj.* Uytmuntend, uytsteékend, voórnaem. *Cartes* —*es.* Telkaerten, *v. mv.*

MARQUE, *f.* Merk, teeken, merkteeken, kenteeken, *o.*; stempel, *m.* —, Trace, impression. Teeken, liktteeken, *o.* —, Tache, signe apporté en naissant. Merk, *o.*, vlek, *v.* —, Ornement distinctif. Kenteeken, *o.* — *d'honneur.* Eerteeken, *o.* *Homme de* —. Man van aenzien. —, Signe pour se souvenir de q. q. Merk, teeken, *o.* —, Impression juridique du fer chaud. Brandmerk, *o.* —, Lettre initiale sur le linge. Merk, teeken, *o.* —, Jeton, fiche. Speêlteeken, *o.* —, Signe, indice. Teeken, kenmerk, bewys, *o.* —, Présage. Teeken, voórteeken, *o.* —, Preuve, témoignage. Teeken, bewys, blyk, *o.* *Donner des* —*s de son zèle.* Bewyzen van zynen iever geéven. — (d'un jeu). Moét, *v.* Lettre de —. Kaperbrief, *m.*

MARQUÉ, **E**, *adj.* Geteekend. — *de la petite vérole.* Pokdaelig, van de pokken geschonden. *Papier* —. Gestempeld papier. *Goût* —. Byzonderen smaek.

Digitized by Google

MARQUER, *v. a.* Teekenen, merken, aenteekenen, afteekenen, opteekenen, een teeken maeken. — *des moutons.* Schaepen teekenen. — *au coin.* Stempelen. —, FAIRE IMPRESSION PAR UN COUP. Teekenen, een teeken maeken; spoóren nalaeten; kenteekenen. —, METTRE UNE MARQUE POUR FAIRE SOUVENIR. Merken, teekenen, aenteekenen. —, INDIQUER. Aentoonen. —, SPÉCIFIER. Melden, te kennen geéven, uytdrukken. —, FIXER, DÉTERMINER. Bescheyden, vaststellen. —, (fam.). Melden, schryven, berigten. —, SIGNALER. Kenmerken, kenteekenen. —, TÉMOIGNER. Toonen, betoonen, bewyzen. *Il lui a marqué sa reconnaissance en cette occasion.* Hy heeft hem by deéze gelegenheyd zyne erkentenis beweézen, betoond. —, PRONOSTIQUER. Voórbeduyden, voórzeggen. —, IMPRIMER LE FER CHAUD. Brandmerken. —, *v. n. Cette allée commence à* —. De boomen in deéze dreéf beginnen uyt te botten. *Ce cheval marque encore.* Dit peérd teekent nog. —, (fig.). Uytteekenen, uytmunten. *Cet ouvrage marque.* Dit werk maekt veél opzien, munt uyt. —, VALOIR DES POINTS (t. de jeu) Tellen.

MARQUESEC, *m.* (filet). Vischnet, *o.*

MARQUETÉ, E, *adj.* Gevlekt, gespikkeld, spikkelig. *Ouvrage* —. Ingelegd werk.

MARQUETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Spikkelen, sprenkelen.

MARQUETERIE, *f.* p. —*kète*—. Ingelegd schrynwerk, *o.*

MARQUETTE, *f.* Koek moegdewas, *m.*

MARQUEUR, *m.* Merker, aenteekenaer, opteekenaer; stempelaer, *m.*

MARQUIS, E, *s. m.* et *f.* p. —*ki.* Markgraef, *m.*; markgraevin, *v.*

MARQUISAT, *m.* p. —*kiza.* Markgraefschap, *o.*

MARQUISE, *f.* Overtreksel van de legertent eens officiers, *o.* —, FUSÉE VOLANTE. Vliegenden vuerpyl, *m.* —, POIRE D'AUTOMNE. Herfstpeér, *v.* —. *Voyez* MARQUIS.

MARQUISER, *v. n.* et *pr.* Zich voór eenen markgraef uytgeéven.

MARQUOIR, *m.* Kleérmaekers liniael, *o.*

MARRAINE, *f.* p. *marène.* Peét, peétemoey, meéter, doophefster, *v.*

MARRE, *f.* Wyngaerdeniers houweel, *o.*

* **MARRI**, E, *adj.* Bedroefd, droevig, droef, rouwig.

MARRON, *m.* p. *maron.* Groote kastanie, *v.* — (pétard). Teérlingsvormige springbus *of* klakkebus, *v.*; wagtteeken (plaet waerop aengeteekend staet wanneer den wagthebbenden officier de ronde moet doen), *o.*; heymelyk gedrukt boek, *m.* en *o. Cheveux frisés en* —*s.* Hair in groote ronde krollen gezet.

MARRON, ONNE, *adj.* Kastaniebruyn. *Nègre* —. Wechgeloopen neger, *m. Cochon* —. Wild geworden verken, *o. Courtier* —. Beunhaes, *m.*

MARRONNER, *v. a.* Het hair in groote krollen leggen. —, IMPRIMER FURTIVEMENT. Heymelyk drukken. —, *v. a.* et *n.* Heymelyk morren *of* knorren.

MARRONNIER, *m.* p. *maronié.* Kastanieboom, *m.*

MARROQUIN etc. *voyez* MAROQUIN etc.

MARRUBE, *m.* (plante). Andoórn, *m.*, malruvie, *v.*

MARRUBIASTRE, *m.* Valschen andoórn, *m.*, onegte malruvie, *v.*

MARS, *m.* Meért, maert, *m.*, lentemaend, *v. Mi* —. Halfmeért. *Giboulées de* —. Meértsche buyen, *v. mv. Les* —. Zomergraen, *o.* — (t. de myth.). Mars, krygsgod, oórlogsgod, *m.* —, (fig.). Held, oórlogsheld, *m.* — (t. d'astr.). Mars, *m.* —, FER (chim.). Yzer, *o.*

MARSAULT, *m.* (arbre). Zekeren wilg, *m.*

MARSÈCHE, *f.* (orge). Zomergerst, *v.*

MARSEILLAIS, E, *adj.* Van Marsiliën.

MARSEILLE (ville). Marsiliën.

MARSILIAME, *f.* Zeker venetiaensch schip, *o.*

MARSOUIN, *m.* Zeeverken, *o.*, bruynvisch, *m.* —, (pop.). Vuylen, vergetelyken mensch, *m.*

MARTAGON, *m.* (lis). Wilde lelie, *v.*

MARTE, *f.* Marter (viervoetig dier), *m.* — (fourrure). Martervel, *o.*

MARTEAU, *m.* p. —*tô.* Hamer, *m. Manche de* —. Hamersteél, *m.* —, HEURTOIR. Klopper, deurklopper, *m.* — (t. d'anat.). Beentje in de trommel van het oor, *o.*

MARTEL, *m.* Hamer, *m.* METTRE — EN TÊTE (fam.). Ongerust, jaloersch maeken.

MARTELAGE, *m.* Teeken (op boomen, die afgekapt moeten worden), *o.*

MARTELÉ, E, *adj.* Moeyelyk, met moeyte gemaekt. *Médaille* —*ée.* Gedenkpenning met eene nieuwe averegtsche zyde.

MARTELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Het hameren (der boomen). —, (fig.). Kwellen, plaegen, pynigen. SE —. Zich kwellen. SE — (t. de fauc.). Nesten.

MARTELET, *m.* p. —*lè.* Hamerken, hamertje, *o.*

MARTELEUR, *m.* Hameraer, *m.*

MARTELINE, *f.* Bikhamer, *m.*

MARTIAL, E, *adj.* Strydbaer, krygshaftig, oórlogszugtig. *Loi* —*e.* Krygswet, *v. Cour* —*e.* Krygsraed, *m. Air* —. Heldhaftig aenzien. —, (chim.). Yzeragtig.

MARTIALES, *f. pl.* (antiq.). Marsfeesten, *v.* en *o. mv.*

MARTICLES, *f. pl.* (t. de mar.). Scheérlynen, *v. mv.*

MARTIN, *m.* Martyns vogel, *m.* — *pêcheur.* Ysvogel, *m.*

MARTINET, *m.* p. —*nè.* Steenzwaluw, gierzwaluw, *v.* —, CHANDELIER PLAT. Blaeker, handblaeker, *m.*, lichtpan, *v.*; hamer (die doór eenen molen bewoógen word), *m.* —, DISCIPLINE À MANCHE. Geesel met eenen steél, *m.* — *pêcheur.* Ysvogel, *m.*

MARTINGALE, *f.* (t. de man.). Springrieem, *m. Jouer à la* —. Effen *of* dubbel speélen.

MARTINIQUE, *f.* (île). Martinika.

MARTIN-PÊCHEUR, *m.* Ysvogel, *m.*

MARTIN-SEC, *m.* Soórt van herfstpeér, *v.*

MARTRE, *f. voyez* MARTE.

MARTYR, E, *s. m.* et *f.* p. —*tir.* Martelaer, *m.*; martelaeres, *v.*, bloedgetuyge, *m.* en *v.* —, (fig.). Martelaer (eenen die veél uytstaet, veél lyd), *m.*; slagtoffer, *o.*

MARTYRE, *m.* p. —*tir.* Marteldood, *m.* en *v.*, marteling, *v.*, martelaerschap, marteldom, *o. Couronne de* —. Martelkroon, *v.* —, (fig.). Martelaery, groote pyn *of* smert, *v.*

MARTYRISER, *v. a.* p. —*tiriser.* Martelen, martiriseéren. —, (fig.). Martelen, pynigen.

MARTYROLOGE, *m.* Martelaersboek, *m.* en *o.*, martelaerslyst, *v.*

MARTYROLOGISTE, *m.* Geschiedschryver der martelaeren, *m.*

MARUM, *m.* Amberkruyd, *o.*

MASCARADE, *f.* Vermomming, mommery, *v.* —, TROUPE DE MASQUES. Mommevolk, *o.*, maskerade, *v.*; mommedans, *m.*, mommespel, *o.*

MASCARET, *m.* p. —*rè.* Springty, *v.*

MASCARON, *m.* (archit.). Snaekshoofd, aepengezigt, *o.*

MASCULIN, E, *adj.* Mannelyk, van het mannelyke geslacht.

MASCULINITÉ, *f.* Mannelykheyd, *v.*

MASQUE, *m.* Momaengezigt, masker, *o.*, mom, momme, gryns, *v.* —, (fig.). Mom, *v.*, vermomden, *m.* —, (fig.). Mom, *v.*, masker, *o.*, schyn, dekmantel, *m. Sous le* — *d'amitié.* Onder den schyn van vriendschap. — (t. d'archit.). Trons, *m.*, hoofd, *o.*

MASQUÉ, E, *adj.* Vermomd. —, (fig.). Geveynsd. *Batterie* —*ée.* Bedekte batterij, *v.*

MASQUER, *v. a.* Vermommen, verkleeden, maskeren. —, (fig.). Mommen, vermommen, bedekken, verpezen. —, DÉNOBER LA VUE. Het uytzigt ontneémen *of* beletten. *Ce bâtiment masque ma maison.* Dit gebouw belet myn huys het uytzigt. SE —. Zich vermommen, zich verkleeden, zich maskeren. SE —, (fig.). Veynzen.

MASSACRÉ, E, *adj.* Bedorven.

MASSACRE, *m.* Vermoording, moordery, slagting, moord, *v.*, bloedbad, *o. Le* — *des innocents par ordre d'Hérode.* De ombrenging der onschuldige kinderen (de kindermoord op last van Herodes). —, GRANDE TUERIE D'ANIMAUX. Slagting, nederlag, *v.* —, (vén.). Hertshoofd, *o.* — (fig.). Knoeyer, broddelaer, *m.*

MASSACRER, *v. a.* Moorden, vermoorden, doodslaen, ombrengen, dooden. —, (fig. et fam.). Bederven, breéken, miesmaeken; broddelen, verbrodden, knoeyen.

MASSACREUR, *m.* Vermoorder, broddelaer, knoeyer, *m.*

MASSAGE, *m.* (chir.). Het drukken *of* kneéden.

MASSE, *f.* p. *mâce.* Klomp, hoop, *m.* — *de pierres.* Hoop steenen. — CORPS TRÈS-SOLIDE, INFORME. Klomp, *m.* — *de sel.* Zoutsteen, *m.* —, TOTALITÉ. Geheel, *o.*, geheelheyd, *v. La* — *du sang.* Al het bloed, *o.*, massa bloed. — (t. de peint.). Verscheydene gedeelten als een geheel beschouwd, *o. mv.* — *de lumières, d'ombres.* Hoogsels, diepsels, *o. mv.* —, FORME D'ARGENT. Massa, *v.* — (massue). Kolf, *v.* en *v.* — (marteau). Beukhamer, *m.* —, BÂTON POUR CERTAINES CÉRÉMONIES. Staf, *m.* EN —. Gezamenlyk, te gelyk. *La nation se leva en* —. De natie, het volk stond gezamenlyk, in massa op.

MASSE, *f.* Inzet, inleg (in de weqspelen), *m.*

MASSE-D'EAU, *f.* p. *mâce*—. Zeekenwaterplant, *v.*

MASSE-MORE, *m. voyez* MÂCHEMOURE.

MASSEPAIN, *m.* Marsepeyn, *m.* en *o.*

MASSER, *v. a.* (chir.). Drukken, kneeden; op hoopen leggen.

MASSER, *v. a.* Inleggen, insetten.

MASSETER, *m.* Kinnebakspier, *v.*

MASSÉTÉRIQUE, *adj.* Van de kinnebakspier.

MASSETTE, *f. voyez* MASSE-D'EAU.

MASSICOT, *m.* p. *maciko.* Verloodsel, *o.*

MASSIER, *m.* Stafdraeger, roedraeger, bedel, *m.*

MASSIF, IVE, *adj.* et *s.* Digt, dik, vast. —, SANS CREUX. Massief. *Or* —. Massief *of* louter goud. —, (fig.). Zwaer, grof, lomp. —, *m.* — MAÇONNERIE. Zwaer *of* vol metselwerk. *o.* —, PLEIN BOIS. Digt bosch, *o.*

MASSIVEMENT, *adv.* Digt, zwaer, grof, lompelyk, vast.

* **MASSIVETÉ**, *f.* Massiefheyd, *v.*

MASSORAH, **MASSORE**, *f.* Massoraenmerking over den grondtekst der bybels), *v.*

MASSORÈTES, *m. pl.* Schryvers der massora, massoreéten, *m. mv.*

MASSORÉTIQUE, *adj.* Massoreétisch.

MASSUE, *f.* Knods, *v.*, knodsstok, *m.* —, (fig.). Harden slag, *m.*, onvoórzien ongeluk, *o.*

MASTIC, *m.* Mastik, *m.*; stopverf, *v.*

MASTICATION, *f.* Kauwing, knauwing, *v.*

MASTICATOIRE, *m.* p. —*katoar.* Knauwartseny, *v.*, kauwmiddel, *o.*

Digitized by Google

MASTIGADOUR, m. Schuymketting, v.
MASTIQUER, v. a. p. —ker. Met stopverf vastmaeken.
MASTOÏDE, adj. Tepelvormig. Muscle —. Spalkspier, v.
MASTOÏDIEN, ENNE, adj. Van de spalkspier.
MASTURBATION, f. Zelf besmetting, v.
MASULIPATAN, m. Zeer fyn indiaensch katoen, o.
MASULIT, m. Indiaensche sloep, v.
MASURE, f. Oud vervallen huys, o.; overblyfsels van een vervallen gebouw, o. mv.
MAT, MATTE, adj. Mat, doof, ongebruyneérd; digt, ineengedrongen, zwaer, vast.
MAT, m. (t. de jeu d'échecs). Mat.
MÂT, m. Scheépsmast, m. — de misaine. Fokkemast. — d'artimon. Bezaensmast. — désarmé. Onttakelden mast, zonder want of zeylen.
MATADOR, m. (t. de jeu). Hoog troefblad, o. —, (fig. et fam.). Aenzienlyken, ryken man, m.
MATAFION, m. (mar.). Steéklyn, v.
MATAMORE, m. (fam.). Snoever, windbreéker, zwetser, m. —, f. (prison). Onderaardschen slaevenkerker, m.
MATASSE, f. Ruwe zyde, v.
MATASSINADE, f. Poetsen, klugten in het dansen, v. mv.
MATASSINER, v. n. Poetsen maeken; den poetsedans dansen.
MATASSINS, m. pl. Poetsedansers, poetsemaekers, m. mv.; poetsedans, m.
MÂTELAS, m. p. —lâ. Matras, v.; kussen (in eene koets), o.
MATELASSER, v. a. Als eene matras opvullen; met matrassen voórzien of bekleeden.
MATELASSIER, m. Matrasmaeker, m.
MATELOT, m. p. —lô. Matroos, zeeman, bootsgezel, m. — (mar.). Bystander (schip tot bystand van een grooter), m.
MATELOTAGE, m. Matroozengeld, o., matroozenloon, m. en o.
MATELOTE, f. Vischkooking op zyn zeemans, v.; matroozendans, m.
MÂTER, v. a. Bemasten, met masten voórzien.
MATER, v. a. Faire mat (t. de jeu). Mat zetten. —, (fig.). Kastyden, afmatten, versterven. —, Humilier. Vernederen, verootmoedigen.
MÂTERAU, m. Kleynen mast, stomp van eenen mast, m.
MATÉRIALISER, v. a. Belichaemen. —, v. n. Stoffelyk worden.
MATÉRIALISME, m. Materialistendom, o.
MATÉRIALISTE, m. Materialist, m.
MATÉRIALITÉ, f. Stoffelykheyd, v.
MATÉRIAUX, m. pl. p. —riô. Bouwstoffen, materiaelen, v. mv.
MATÉRIEL, ELLE, adj. et s. Stoffelyk, lichaemelyk. Substance —elle. Stoffelyk weézen. —, Grossier. Lomp, bot, zwaer, plomp, grof. —, m. Le — de l'armée. Legertros, artillerietreyn, m.; legerwagens, m. mv.
MATÉRIELLEMENT, adv. Stoffelyk.
MATERNEL, ELLE, adj. Moederlyk. Amour —. Moederliefde, moederlyke liefde, genegenheyd, v. Langue —elle. Moedertael, v.
MATERNELLEMENT, adv. Moederlyk.
MATERNITÉ, f. Moederschap, o.
MÂTEUR, m. Mastmaeker, m.
MATHÉMATICIEN, m. p. —ci-in. Wiskundigen, wiskonstenaer, m.
MATHÉMATIQUE, adj. Wiskundig, wiskonstig.
MATHÉMATIQUEMENT, adv. Wiskunstiglyk.
MATHÉMATIQUES, f. pl. Wiskunde, wiskonst, mathesis, v.
MATIÈRE, f. Stof, stoffe, materie, v. —s premières. Grondstoffen, eerste stoffen. —, Opposé à esprit. Het zinnelyke. S'élever au-dessus de la —. Zich boven het zinnelyke verheffen. —, (fig.). Onderwerp, o., stoffe, zaek, v. Il a donné — de parler à bien des gens. Hy heéft aen veéle menschen stof, aenleyding tot spreéken gegeéven. —, Cause, sujet, occasion. Oorzaek, stoffe, gelegenheyd, reden, v. —, Pus. Materie, v., etter, m. —, Excréments. Drek, stront, m., uytwerpsel, o. En — de, adv. En — de justice. In het stuk van gerechtigheyd. Entrer en —. Tot de behandeling des onderwerps overgaen.
MÂTIN, m. Bulhond, hofhond, wagthond, waekhond, m.
MATIN, m. Morgen, morgend, morgenstond, ochtend, ochtendstond, m. De bon —. 'S morgens vroeg. De grand —. 'S morgens heel vroeg. Ce —. Heden morgen. —, adv. Vroeg.
MATINAL, E, adj. Vroeg op, die vroeg opstaet.
MÂTINEAU, m. Kleynen bulhond, m.
MATINÉE, f. Morgen, morgenstond, morgentyd, ochtend, ochtendstond m.
MÂTINER, v. a. Dekken, bespringen. —, Gourmander (pop.). Bekyven, uytmaeken.
MATINES, f. pl. Metten (deel der kerkelyke getyden), v. mv.
MATINEUX, EUSE, adj. Die gewoon is vroeg op te staen.
MATINIER, ÈRE, adj. p. —nié. Van den morgen of ochtend. Etoile —ère. Morgenster, v.
MATIR, v. a. Mat maeken.
MATOIS, E, adj. et s. (fam.). Listig, loos, slim, fyn, doórtrapt, doórsleépen.
MATOISERIE, f. (fam.). List, bedriegery, doórsleépenheyd, v., bedrog, o.
MATOU, m. Kater, m.
MATRAS, m. Distileérflesch, overhaelflesch, v.
MATRICAIRE, f. Moederkruyd, o.
MATRICE, f. Baermoeder, lyfmoeder, v. — (impr.). Gietvorm, m.; ykmaet, v.; stempel, muntstempel, m. —, adj. f. Église —. Moederkerk, v. Langue —. Moedertael, grondtael, v. Couleurs —s. Hoofdverwen, v. mv.
MATRICIDE, m. Moedermoord, v.; moedermoorder, m.
MATRICULAIRE, m. Eenen welks naem op de rol geschreéven is.
MATRICULE, f. Register, o., naemlyst, naemrol, v.
MATRIMONIAL, E, adj. Houwelyksch, egtelyk.
MATRONE, f. (prat.). Vroedvrouw, v. — romaine. Matroon, romeynsche vrouw, v.
MATTE, f. Theé van Paraguay, m. — (t. de chim.). Onzuyvere stoffe van metael, v.
MATTELIN, m. Levantsche wol, v.
MATURATIF, IVE, adj. (méd.). Rypmaekend, etterverwekkend.
MÂTURE, f. Masten, m. mv.; masthout, o.; bemasting, v., het bemasten, o.
MATURITÉ, f. Rypheyd, v. — de l'âge. Rypheyd des ouderdoms. Avec —. Rypelyk, met rypheyd, met rypen raed. Agir avec —. Met ryp overleg te werk gaen.
MATUTINAIRE, m. Morgend-gebedenboek, m. en o.
MATUTINAL, E, adj. Van den morgen; van de metten.
MAUDIRE (indic. prés. je maudis, tu maudis, il maudit, nous maudissons, vous maudissez, ils maudissent; imparf. je maudissais, etc.; impér. maudis, maudissons, maudissez; subj. prés. que je maudisse, etc.; partic. prés. maudissant; les autres temps se conjuguent sur dire), v. a. Vervloeken, verwenschen; verwerpen, verlaeten.
MAUDISSON, m. voyez Malédiction.
MAUDIT, E, adj. et s. Vervloekt, verwenscht, verdoemd; zeer slegt. —, m. Verdoemden, m.
MAUGÉRE, f. (t. de mar.). Mammiering, v.
MAUGRÉER, v. n. p. mô—. (pop.). Vloeken en zweéren.
* MAUPITEUX, EUSE, adj. Vreed, onbermhertig. Faire le —. Klaegen of kermen zonder reden.
MAURE, m. voyez More.
MAURITANIE, f. Moorenland, o.
MAUSOLÉE, m. p. môzolé. Eergraf, praelgraf, o., pragtige grafstede, v.
MAUSSADE, adj. Onaengenaem, onbevallig, lomp, onbeleéfd. —, Malfait. Slegt gemaekt.
MAUSSADEMENT, adv. Lompelyk, onbeleéfdelyk, op eene ongeschikte wyze.
MAUSSADERIE, f. Onbevalligheyd, lompheyd, walgelykheyd, v.
MAUVAIS, E, adj. et s. p. mové. Kwaed, slegt, boos, ondeugend. Du pain —. Slegt brood, o. — traitement. Slegte behandeling, v. Etre de —e humeur. Eene kwaede luym hebben. Un — augure. Een slegt voórteeken, o. —, m. Kwaed, o. Le bon et le —. Het goed en het kwaed. —, adv. Kwaelyk, slegt. Trouver —. Kwaelyk neémen, vinden. Il fait —. Het is slegt weér.
MAUVE, f. Maluwe, v.
MAUVIETTE, f. Soórt van leeuwerik, m.
MAUVIS, m. Kleyne lyster, v.
MAXILLAIRE, adj. Van de kaekbeenen. Os —. Kaekbeen, o.
MAXIME, f. Grondregel, stokregel, zetregel, m., grondspreuk, grondstelling, v. Suivre une certaine —. Eene zekere grondstelling volgen.
MAXIMUM, m. Toppunt, het hoogste, o. —, Taux. Hoogsten prys, m.
MAYENCE (ville). Mentz.
MAZETTE, f. p. —zète. Slegt peêrd, o., knol, m. — (t. de mépris). Slegten speéler, m., prul, v., prullenaer, m.
ME, pron. My, aen my, ik. Il me l'a dit. Hy heéft het my gezegd. Me voici. Hier ben ik.
MÉANDRE, m. (poét.). Kromten, bogten (eener rivier), v. mv.
MÉAT, m. (anat.). Buys, pyp, v.
MÉCANICIEN, m. Werktuygkundigen, m.
MÉCANIQUE, adj. et s. Werktuygkundig, werktuygelyk. —, (fig.). Gemeen, laeg, slegt. Un métier bien —. Een zeer gemeen of slegt ambagt. —, f. Science des machines. Werktuygkunde, v.; samenstelling, aeneenschakeling, v.
MÉCANIQUEMENT, adv. Werktuygelyk, op eene werktuygelyke wyze.
MÉCANISME, m. Werktuygkundige samenstelling, v.
MÉCÈNE, m. Mecenas, m. —, (fig.). Beschermer der konsten en geleerden, m.
MÉCHAMMENT, adv. Boosaerdiglyk, kwaedaerdiglyk, ondeugdelyk, snoodelyk, uyt boosheyd.
MÉCHANCETÉ, f. Boosaerdigheyd, kwaedaerdigheyd, ondeugendheyd, snoodheyd, v.; stoutheyd, koppigheyd (der kinderen), v.
MÉCHANT, E, adj. et s. Slegt, kwaed. Un — chemin. Eenen slegten weg. —s vers. Slegte verzen. —, Qui fait du mal. Boos, kwaedaerdig, boosaerdig, ondeugend, snood. —, m. Booswigt, schelm, guyt, snoodaerd, m.
MÈCHE, f. Wiek, v.; lemmet, pit, o.; tintel, m., zwam; lont, v. Eventer la — (fig. et fam.). Lont rieken, de list ontdekken. —, Spirale d'un tire-bouchon, etc. Yzer (van eenen kurketrekker of van eene boor), o.
* MÉCHEF, m. Ongeluk, onheyl, o.

Digitized by Google

MÉCHER, *v. a.* (un tonneau). Zwavelen, solferen.

MÉCHOACAN, *m.* Witte rabarber, *v.*

MÉCOMÈTRE, *m.* Lengtemeéter, *m.*

MÉCOMPTE, *m.* p. —*conte.* Misrekening, mistelling, *v.*

MÉCOMPTER (SE), *v. pr.* Zich misrekenen, zich mistellen, zich misgrypen.

MÉCONIUM, *m.* Mankopsap, *o.*

MÉCONNAISSABLE, *adj.* Onkennelyk, onkenbaer.

MÉCONNAISSANCE, *f.* (inus.). Onerkentenis, ondankbaerheyd, *v.*

MÉCONNAISSANT, E, *adj.* Onerkentelyk, ondankbaer.

MÉCONNAÎTRE, *v. a.* Miskennen, niet meer kennen. —, Désavouer. Niet erkennen. —, Manquer de gratitude. Ondankbaer zyn. Se —. Zichzelven niet meer kennen, vergeéten wat men geweést is, trotsch worden.

MÉCONTENTS, *m. pl.* Misnoegden, *m. mv.*

MÉCONTENT, E, *adj.* Misnoegd, onvergenoegd, onvoldaen, t'onvreden.

MÉCONTENTEMENT, *m.* Misnoegen, ongenoegen, *o.*, misnoegdheyd, onvergenoegdheyd, *v.* *Vous avez donné bien du — à vos parents.* Gy hebt veél verdriet aen uwe ouders veroorzaekt.

MÉCONTENTER, *v. a.* Misnoegen, niet vergenoegen, misnoegd maeken, ongenoegen geéven.

MECQUE (LA), *f.* (ville). Mecca.

MÉCRÉANT, *m.* Ongeloovigen, *m.*

MÉCROIRE, *v. n.* Niet gelooven.

MÉDAILLE, *f.* Penning, gedenkpenning, pronkpenning, *m.*, medalie, *v.*; aflaetpenning, *m.* — (archit.). Rond basterdleven, *o.*

MÉDAILLIER, *m.* Kabinet van gedenkpenningen, *o.*

MÉDAILLISTE, *m.* Liefhebber *of* kenner van gedenkpenningen, *m.*

MÉDAILLON, *m.* Grooten gedenkpenning, *m.* — (archit. *et* blas.). Rond basterdleven, *o.*

MÉDECIN, *m.* Geneésmeester, geneésheer, medeeynmeester, arts, doctoór, *m.* —, (fig.). Geneésmiddel, *o.*

MÉDECINE, *f.* Geneéskunde, geneéskonst, *v.* —, Potion. Geneésmiddel, *o.*; artseny, *v.*

MÉDECINER, *v. a.* (fam.). Geneésmiddelen ingeéven.

MÉDIAIRE, *adj.* (t. de bot.). Middelste, middel.

MÉDIANE, *adj. f.* *Veine* —. Mediaenader, middenader, *v.*

MÉDIANOCHE, *m.* Middernagtsmaeltyd (na eenen vastendag), *v.*

MÉDIANTE, *f.* Middeltoon, *m.*

MÉDIASTIN, *m.* Middelvlies, middelschot, *o.*

MÉDIASTINE, *adj.* et *s. f.* *Veine*, *artère* —. Ader, slagader van het middelschot, *v.* *Plante* —. Steenplant, *v.*

MÉDIAT, E, *adj.* Middelbaer, middellyk. *Cause* —*e.* Middeloorzaek, *v.*

MÉDIATEMENT, *adv.* Middelbaerlyk, middellyk, middellyker wyze.

MÉDIATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Middelaer, bemiddelaer, scheydsman, *m.*; middelaerster, bemiddelaerster, *v.*

MÉDIATION, *f.* Middeling, bemiddeling, tusschenkomst, tusschenspraek *v.*

MÉDIATRICE, *f.* *voyez* Médiateur.

MÉDICAL, E, *adj.* Geneéskundig.

MÉDICAMENT, *m.* Geneésmiddel, *o.*, artseny, *v.*

MÉDICAMENTAIRE, *adj.* Geneéskundig, van de geneésmiddelen handelende.

MÉDICAMENTER, *v. a.* Geneésmiddelen ingeéven. *Se* —. Geneésmiddelen inneémen *of* gebruyken.

MÉDICAMENTEUX, EUSE, *adj.* Geneéskragtig, geneézend.

MÉDICINAL, E, *adj.* Geneézend, heelend; dat tot de artseny behoort. *Herbe* —*e.* Geneéskruyd, *o.*

MÉDIOCRE, *adj.* et *s.* Middelbaer, middelmaetig, taemelyk. —, *m.* Middelbaerheyd, middelmaet, *v.*

MÉDIOCREMENT, *adv.* Middelbaerlyk, middelmaetiglyk, taemelyk, tusschenbeyde.

MÉDIOCRITÉ, *f.* Middelbaerheyd, middelmaet, middelmaetigheyd, *v.*, middelstand, *m.*

MÉDIONNER, *v. a.* (archit.). Afrekenen, aftrekken, doór vergelyking berekenen.

MÉDIRE, *v. n.* Kwaedspreéken, agterklappen, lasteren.

MÉDISANCE, *f.* Kwaedspreékendheyd, lastering, lastertael, *v.*, agterklap, *m.*

MÉDISANT, E, *adj.* et *s.* Kwaedspreékend, lasterend. *Une langue* —*e.* Eene kwaedspreékende tong. —, *m.* Kwaedspreéker, agterklapper, lasteraer, *m.* —, *f.* Kwaedspreékster, agterklapster, lasteraerster, *v.*

MÉDITATIF, IVE, *adj.* et *s.* Peynzend, bepeynzend, dieppeynzend, overleggend.

MÉDITATION, *f.* Peynzing, diepe bepeynzing, overpeynzing, overdenking, *v.*; innerlyk gebed, *o.*

MÉDITER, *v. a.* et *n.* Peynzen, peyzen, bepeynzen, overpeynzen, overdenken, bedenken, overweégen, overleggen; het inwendig gebed doen.

MÉDITERRANÉ, E, *adj.* p. —*téranè.* Middellandsch. *Les pays* —*s.* De midden in het land gelegene landen. *La mer* —*ée* ou *la* —*ée.* De middellandsche zee.

MÉDIUM, *m.* Middel, midden, *o.*, middelweg, *m.* —, Moyen d'accommodement. Middel, bemiddelingsmiddel, *o.*; gelykstelling; middelstem, *v.*

MÉDIUS, *m.* Middelvinger, *m.*

MÉDOC, *m.* Blinkende key, *v.* —, Vin. Medokwyn, *m.* (agtig.

MÉDULLAIRE, *adj.* p. —*lère.* Merg-

MÉFAIRE, *v. n.* (word geconj. als *faire*). (prat.). Kwaed doen, misdoen, onrecht doen, te kort doen, benadeelen.

MÉFAIT, *m.* p. —*fé.* (fam.). Misdaed, *v.*, misdryf, *o.*

MÉFIANCE, *f.* Wantrouw, wantrouwigheyd, *v.*, mistrouwen, wantrouwen, *o.*

MÉFIANT, E, *adj.* Wantrouwend, wantrouwig, mistrouwend, mistrouwig.

MÉFIER (SE), *v. pr.* (word geconj. als *prier*). Mistrouwen, wantrouwen.

MÉGALOGRAPHIE, *f.* Afschildering van groote ontwerpen, *v.*

MÉGAMÈTRE, *m.* Lengtemeéter, *m.*

MÉGARDE, *f.* *Par* —. Uyt onagtzaemheyd, doór onoplettendheyd.

MÉGÈRE, *f.* p. —*jère.* Megera, hielsche godin, *v.* —, (fig. *et* fam.). Hellevoég, *v.*, boos wyf, *o.*

MÉGIE, *f.* Zeembereyding, *v.*

MÉGISSERIE, *f.* Zeembereydery, *v.*; handel in zeemleér, *m.*

MÉGISSIER, *m.* Zeembereyder, *m.*

MÉGLE, MEIGLE, *f.* Houweel, *o.*; wyngaerdenierspade, *v.*

MEILLEUR, E, *adj.* et *s.* Beter. *Le* —, *la* —*e.* Best, beste. —, *m.* Het beste.

MEISTRE, MESTRE, *m.* *Mât* ou *arbre de* —. Grootsten mast (van eene galey), *m.*

MÉLAC, *m.* Fyn tin van Peru, *o.*

MÉLANAGOGUE, *s. m.* et *adj.* (t. de méd.). Zwartegal afdryvend middel, *o.*

MÉLANCOLIE, *f.* Zwartegal, zwartgalligheyd, *v.* —, Tristesse. Zwaermoedigheyd, droefgeestigheyd, *v.*

MÉLANCOLIQUE, *adj.* et *s.* Zwartgallig, zwaermoedig, droefgeestig, droevig, treurig.

MÉLANCOLIQUEMENT, *adv.* Zwaermoediglyk, droefgeestiglyk, op eene droefgeestige wyze.

MÉLANGE, *m.* Mengsel, *o.*, menging, vermenging, mengeling, *v.* —*s.* Mengelwerk, *o.*; mengeldichten, *o. mv.*

MÉLANGER, *v. a.* Mengen, mengelen, vermengen, ondereenmengen. *Du vin mélangé.* Vermengden wyn, *m.*

MÉLANITE, *f.* Zwarten granaetsteen, melaniet, *m.*

MÉLANTHE, *m.* (jonc). Soórt van riet, *o.*

MÉLAS, *m.* p. —*la.* Huydvlek, *v.*

MÉLASSE, *f.* Suykersiroóp, *v.*

MÉLÉ, E, *adj.* Gemengd, vermengd

MÊLÉE, *f.* Scherp gevecht, *o.*, bloedigen stryd, *m.*; vegtery, vegtparty, *v.* —, Dispute. Twist, stryd, *m.*, geschil, *o.*

MÊLER, *v. a.* Mengen, mengelen, vermengelen, ondereenmengen, doór mengen, samenmengen. — *les couleurs.* De koleuren mengen. — *le vin.* Den wyn vermengen, vervalschen. — (battre) *les cartes.* De kaerten doórschieten. — (fausser) *une serrure.* Een slot verdraeyen. —, (fig.). — l'agréable à l'utile. Het aengenaeme met het nuttige vermengen vereenigen. —, Impliquer, engager. Inwikkelen. Se —, s'entremettre. Zich inmengen, zich ergens mede bemoeyen. *Se* — *dans la foule.* Onder het volk dringen. Se —, s'accoupler. Paeren (van dieren spr.).

MÉLÈZE, *m.* Lorkenboom, lariksboom *m.*

MÉLIANTHE, *m.* Honigbloem, *v.*, honigkruyd, *o.* (kapel, t.

MÉLIBÉE, *m.* (papillon). Kleyne dag

MÉLICA, *f.* Zorgzaed, *o.*

MÉLICÉRIS, *f.* Honiggeswel, *o.*

MÉLIER, *m.* Soórt van witte druyf, *v.*

MÉLILOT, *m.* Steenklaver, *v.*

MÉLINET, *m.* p. —*né.* Hondstong, *v.*, waskruyd, *o.*

MÉLIQUE, *f.* Zorgzaed, *o.*

MÉLISSE, *f.* Bienkruyd, citroenkruyd, *o.*, melisse, *v.*

MELLITHE, *f.* p. *mélite*: Honigsteen, *m.*

MÉLOCACTE, *m.* Melboendistel, *v.*

MÉLODIE, *f.* Zoetluydendheyd, *v.*, liefelyke opvolging van toonen.

MÉLODIEUSEMENT, *adv.* Zoetluydend op eene zoetluydende wyze.

MÉLODIEUX, EUSE, *adj.* Zoetluydend.

MÉLODRAME, *m.* Tooneelspel, *m.*, zang, *o.*

MÉLOMANE, *s. m.* et *f.* Die op muziek verzot is.

MÉLOMANIE, *f.* Verzotheyd op muziek, *v.*

MÉLON, *m.* (fruit). Melboen, *v.* — *d'eau.* Watermeloen.

MÉLONNIER, *m.* Meloenverkooper, *m.*

MÉLONNIÈRE, *f.* Meloenbed, *o.*

MÉLOPÉE, *f.* Op nooten gestelde devoering (der ouden), *v.*

MÉMARCHURE, *f.* Mistred, *m.*

MEMBRANE, *f.* (anat.). Vlies, *o.*

MEMBRANEUX, EUSE, *adj.* Vliesig, vliesagtig.

MEMBRE, *m.* p. *manbre.* Lid, *o.*, lidmaet, *m.* en *v.*

MEMBRÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met beenen *of* voeten van een ander kleur dan het lyf.

MEMBRU, E, *adj.* (fam.). Grofledig, dik en grof van leden.

MEMBRURE, *f.* Maet (voór brandhout), *v.* — (t. de menuis.). Paneelraen, *v.* en *o.* —, Tous les membres d'un vaisseau. Inhouten (van een schip), *o. mv.*

Digitized by Google

Ik zelf, *adj.* Zelf, zelve, zelven, zelfde. **Moi** —. Ik zelf. *Elle* —. Zy zelve. **Lui** —. Hy zelf. *Nous —s.* Wy zelven. — *Si vous l'avez vu vous* —. Zoo u zelf het gezien hebt. *C'est la beauté* —. Hy, zy is de goedheyd zelve. *En — temps.* Ter zelfder tyd. **La** —. Denzelfden, hetzelfde. *La* —. Denzelfde. *Le — homme.* Denzelfden man, enz. —, *adv.* Zelfs. *Quand — il l'aurait fait.* Zelfs, ook wanneer hy het gedaen had. *On dit — que.* Men zegt zelfs dat. *Être à* —. In staet zyn. *De —, tout de* —. Even zoo, insgelyks, desgelyks, zoo ook. *De — que.* Gelyk als, gelykerwys, gelyk.

MÊMEMENT, *adv.* (v. m.). Van gelyken, desgelyks, eveneens, op dezelfde, gelyke wyze.

MÉMENTO, *m.* (fam.). Gedenkteeken, erinneringsteeken, *o.* —, Prière. Gebed in de misse, *o.*

MÉMOIRE, *f.* p. —*moare.* Geheugen, *o.*, gehengenis, memorie, *v.* — *fidèle.* Sterk geheugen. — *sûre.* Scherp geheugen. —, Souvenir. Gedagtenis, erinnering, *v.*, aendenken, *o.* *En — de.* Ter *of* tot gedagtenis van. —, Réputation. Gedagtenis, *v.* *Feu la prince de glorieuse* —. Wylen den vorst, roemweêrdiger gedagtenis. —, Commémoration d'un saint. Gedagtenis, *v.* Les filles de — (poët.). De zwaggodinnen. —, *m.* Opstel, gedenkschrift, *o.*; aenteekening, *v.*; staet, *m.*, rekening, lyst, *v.* *Dresser un* —. Iets schriftelyk opstellen. —*s contemporains.* Gelyktydig verhaal van verscheydene dingen. —*s.* Gedenkschriften, *o. mv.*

MÉMORABLE, *adj.* Gedenkweêrdig, gebregelyk.

MÉMORATIF, IVE, *adj.* (fam.). Indagtig, erinnerend.

MÉMORIAL, *m.* Gedenkschrift; gedenkteeken, *o.* — (t. de comm.). Kladboek, *m.* en *o.*; memoriael, *o.* —, E, *adj.* Van het gehengen.

MÉNAÇANT, E, *adj.* Dreygend, bedreygend.

MENACE, *f.* Dreyging, bedreyging, *v.*

MENACER, *v. a.* Dreygen, bedreygen. — *q. q. de l'œil, de la main, avec la canne.* Iemand met het oog, met de hand, met den rotting dreygen. *Ce bâtiment menace ruine.* Dit gebouw dreygt in te storten. *Nous sommes menacés d'un long hiver.* Wy worden met eenen langen winter bedreygd. Sz —. Elkander dreygen.

MÉNADE, *f.* *voyez* Bacchante.

MÉNAGE, *m.* Huyshouding, *v.*, het huyshouden; huysgezin, *o.* —, Épargne, économie. Spaerzaemheyd, zuynigheyd, *v.* *Pain de* —. Huysbrood, huysbakken brood. *Toile de* —. Huysmaeken lynwaed. —, Meubles. Huysraed, *m.* en *o.*

MÉNAGEMENT, *m.* Ontzag, *o.*, omzigtigheyd, voór- omzigtige behandeling, *v.*

MÉNAGER, *v. a.* Spaeren, bespaeren, spaerzaem zyn, bezuynigen. *Il ménage ce qu'il peut dans sa maison.* Hy spaert in zyn huys, wat hy maer kan. —, Conserver avec soin. Gaedslaen, met omzigtigheyd gebruyken, niet bloot stellen. — *sa santé, sa réputation.* Zyne gezondheyd, zynen goeden naem in agt neêmen, gaedslaen. — *un escalier dans un bâtiment.* Eenen trap in een gebouw op eene bekwaeme plaets stellen. Sz —. Zorg voór zyne gezondheyd draegen. —, Conduire, manier avec adresse; traiter avec égard. Omzigtiglyk te werk gaen, met toegeëvendheyd behandelen. — *q. q.* Iemand ontzien. — *les termes.* Met omzigtigheyd spreêken. —, Procurer, amenar. Bezorgen, verschaffen, bemiddelen, te wege brengen. — *une entrevue entre les parties intéressées.* Eene byeenkomst tusschen de belanghebbende persoonen uytwerken, bezorgen.

MÉNAGER, ÈRE, *adj.* et *s.* Huyshoudend, spaerzaem, zuynig. —, *m.* Huyshouder, *m.* —, *f.* Huyshoudster, *v.*

MÉNAGERIE, *f.* Warande, diergaerde *v.*

MENDIANT, E, *adj.* et *s.* p. *man*—. Bedelend, schooyend. —, *m.* Bedelaer, schooyer, *m.* —, *f.* Bedelaerster, schooyster, *v.*

MENDICITÉ, *f.* Bedelaery, schooyery, *v.* *Il est réduit à la* —. Hy is tot den bedelstand, bedelzak gebragt. *Dépôt de* —. Bedelaershuys, *o.*

MENDIER, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *prier*). Bedelen, schooyen. *Aller mendiant de maison en maison.* Van huys tot huys zyn brood bedelen. —, (fig.). Bedelen, afbedelen, aftroggelen. — *des suffrages.* Stemmen aftroggelen, bidden.

MENEAU, *m.* p. —*nô.* Kruys (van eene venster), *o.*

MENÉE, *f.* List, *v.*, heymelyken aenslag, *m.* — (t. de vén.). Spoór, *o.*

MENER, *v. a.* Leyden, geleyden, aenleyden, brengen, voeren, aenvoeren. — *des gens de guerre au combat.* Krygslieden tot den stryd aenvoeren. — *une mauvaise vie.* Een slegt leven leyden. — *des marchandises.* Koopmanschappen voeren *of* aenvoeren. — (en parlant des animaux). Mennen, dryven. — *un cheval par la bride.* Een peêrd by den toom leyden.

* **MÉNESTREL**, *m.* Dichter; speêlman, *m.*

MÉNÉTRIER, *m.* p. —*trié.* Eertyds instrumentspeêler; nu slegten vioólspeêler, *m.*

MENEUR, *m.* Leyjonker (eenen die eene juffrouw met de hand leyd), *m.* — *d'ours.* Beêrenleyder, *m.* —, Chef de parti. Aenleyder, aenvoerder, *m.* —, euse, *s. m.* et *f.* Voedsterbezorger, *m.*; voedsterbezorgster (te Parys), *v.*

MÉNIANTHE, *m.* Bokshoon, waterklaver, *v.*

MÉNIL, *m.* p. *méni.* (v. m.). Boerenwooning, *v.*

MENIN, *m.* Jongen edelman, *m.* — (ville). Meenen.

MÉNINGE, *f.* Hersenvlies, *o.*

MÉNINGÉ, E, *adj.* Van het hersenvlies.

MÉNINGOPHYLAX, *m.* (instr. de chir.). Hersenbeschermer, *m.*

MÉNIPPÉE, *adj. f.* *Satire* —. Spotschrift, schimpschrift, *o.*

MÉNISQUE, *m.* (t. d'opt.). Glas dat aen den eenen kant bol en aen den anderen hol is, *o.*

MENNONITE, *m.* Mennoniet, mennonist, *m.*

MÉNOLOGE, *m.* Martelaersboek (der grieksche kerk), *m.* en *o.*

MENON, *m.* Levantsche geyt, *v.*

MÉNORRHAGIE, *f.* Sterke bloedvloeyingv.

MENOTTE, *f.* (fam.). Handeken, *o.* —*s.* Boeyen, handboeyen, *v. mv.*

MENSE, *f.* Tafel, *v.* —, Revenu. Inkomst, *v.*, inkomen, *o.* — *abbatiale.* Inkomst van eenen abt.

MENSOLE, *f.* Sluysteen (van een gewelf), *m.*

MENSONGE, *m.* Leugen, leugenagtigheyd, leugentael, *v.* *On l'accuse de* —. Men beschuldigt hem van eene leugen. — *officieux.* Noodleugen.

MENSONGER, ÈRE, *adj.* Leugenagtig, valsch, bedriegelyk.

MENSONGÈREMENT, *adv.* Leugenagtiglyk. (*m. mv.*

MENSTRUATION, *f.* Maendstonden,

MENSTRUE, *m.* (chim.). Scheyvogt, *o.*

MENSTRUEL, ELLE, *adj.* Maendstondig.

MENSTRUES, *f. pl.* (t. de méd.). Maendstonden, *m. mv.*

MENSUEL, ELLE, *adj.* p. *mançuel.* Maendelyk, maendelyksch.

MENSURABILITÉ, *f.* Meêtbaerheyd, *v.*

MENTAL, E, *adj.* p. *man*—. Innig, stil, in de gedagten. *Oraison* —*e.* Innerlyk gebed, gebed uyt het hert. *Restriction* —*e.* Voórbehouding in gedagten, *v.*

MENTALEMENT, *adv.* Inniglyk, in de gedagten, in den geest.

MENTERIE, *f.* (fam.). Leugen, beuzeling, onwaerheyd, *v.*

MENTEUR, EUSE, *adj.* et *s.* Beuzelagtig, leugenagtig. —, *m.* Leugenaer, beuzelaer, *m.* —, *f.* Leugenaerster, beuzelaarster, *v.*

MENTHE, *f.* p. *mante.* Munt, *v.*

MENTION, *f.* p. *mancion.* Melding, vermelding, *v.*, gewag, *o.* *Faire* — *de q. c.* Melding van iets maeken.

MENTIONNER, *v. n.* Melden, vermelden, gewagen, gewag maeken.

MENTIR (je mens, tu mens, il ment, nous mentons, vous mentez, ils mentent; je mentais, etc.; je mentis, etc.; je mentirai, etc.; je mentirais, etc.; mens, mentons, mentez; que je mente, etc.; que je mentisse, etc.; mentant; menti), *v. n.* Liegen, beuzelen. — *à Dieu, au Saint-Esprit.* God, den Heyligen-Geest liegen. *Sans* —. Zonder liegen. Bon sang ne peut — (prov.). Goed bloed kan niet liegen, die een edel gemoed heêft, laet het vroeg *of* laet blyken. *A beau — qui vient de loin.* Die van verre komt, heêft goed liegen.

MENTON, *m.* Kin, *v.* *Double* —. Dubbele kin.

MENTONNIER, ÈRE, *adj.* Van de kin.

MENTONNIÈRE, *f.* Kinband, kindoek *m.*

MENTOR, *m.* p. *mintor.* Leydsman, raedsman, bestierder, onderwyzer, *m.*

MENU, E, *adj.* Kleyn, dun, gering. *De — bois.* Dun, kleyn hout, ryshout. — *peuple.* Gemeen volk. *Argent pour les —s plaisirs.* Speêlgeld, *o.* —*s frais.* Kleyne, geringe kosten. —*s grains.* Zomerzaeden, zomergraenen, *o. mv.* —*e monnaie.* Kleyn geld, snuystergeld, *o.* —, *m.* Keukenlyst, *v.* —, *adv.* Kleyn, in kleyne stukken. *Hacher* —. Kleyn kappen.

MENUAILLE, *f.* Kleyn geld, snuystergeld, mosselgeld, *o.* —, Fretin. Uytschot, *o.* —, Petites choses. Allerley kleynigheden, *v. mv.*

MENUET, *m.* p. —*nuê.* Menuët (dans), *m.*

MENUFEUILLÉ, E, *adj.* Dunbladerig, met kleyne bladen.

MENUISE, *f.* Hagel, *m.*

MENUISER, *v. a.* et *n.* Schrynwerken.

MENUISERIE, *f.* Schrynwerk, *o.*

MENUISIER, *m.* p. —*sié.* Schrynwerker, *m.*

MÉON, *m.* *voyez* Méum.

MÉPHITIQUE, *adj.* p. —*fi*—. Ongezond, stikkend, stinkend. *Air* —. Stiklocht, ongezonde locht, *v.*

MÉPHITIS, *m.* *voyez* Méphitisme.

MÉPHITISER, *v. a.* Besmetten, verpesten. (ming, *v.*

MÉPHITISME, *m.* Stikkende uytwaese-

MÉPLAT, E, *adj.* Meer dik dan breed.

MÉPLAT, *m.* (t. de peint.). Aenwyzing der voórwerpen, *v.*

MÉPRENDRE (SE), *v. pr.* (word geconj. als *prendre*). Zich misgrypen, zich vergissen, zich bedriegen.

MÉPRIS, *m.* p. —*pri.* Veragting, versmaeding, kleynagting, mispryzing, *v.* *Avec* —. Veragtelyk, versmaedelyk.

MÉPRISABLE, *adj.* Veragtelyk, versmaedelyk, mispryszelyk.

MÉPRISANT, E, *adj.* Veragtend, versmaedend.

MÉPRISE, *f.* Misgreêp, *v.* en *m.*, misslag, *m.*; misvatting, vergissing, *v.*

MÉPRISER, *v. a.* Veragten, versmaedon, kleynagten, mispryzen.

Digitized by Google

MER, *f.* Zee, *v.* *La — du Nord.* De Noördzee. *La — Baltique.* De Oostzee. *La — Méditerranée, du Levant.* De Middellandsche-zee. *La — glaciale.* De Yszee. *— irritée, courroucée, orageuse.* Onstuymige zee. *Pleine, haute —.* Volle zee. *Bras de —.* Zeearm, *m.* *Basse —.* Eb, ebbe, *v.*, afloopend water, *o.* *Se mettre en —.* Onder zeyl gaen, zich inscheépen. — à NOIRE (prov.). Zaek zonder eynde. PORTER L'EAU à LA — (prov.). Water in zee draegen, iets aen eene plaets brengen, waer hieraen reeds overvloed is.

MERCANTILE, *adj.* Van den koophandel. *Profession —.* Koopmanshanteéring, *v.* *Esprit —.* Koopmansgeest, *m.*

MERCANTILEMENT, *adv.* Naer koopmans wyze.

MERCANTILLE, *f.* Koopmanschap van kleyne weérde, *v.*

* **MERCELOT**, *m.* Kleynen kraemer, *m.*

MERCENAIRE, *adj.* et *s.* p. *—nère.* Die voór loon arbeyd, dat voór loon geschied. *Travail —.* Werk, dat om loon geschied. *Soldats, troupes —s.* Huersoldaeten, huertroepen. —, (fig.) INTÉRESSÉ. Baetzoekend, baetzugtig. — , *m.* Huerling, loondienaer, *m.* — , *f.* Loondienaeres, *v.*

MERCENAIREMENT, *adv.* Baetzugtigtyk.

MERCERIE, *f.* Kraemery, *v.*; kraemersgilde, *o.*

MERCI, *f.* (v. m.). Genade, *v.* *Ils crièrent —.* Zy riepen om genade. *Etre à la — de q. q.* In iemands magt zyn, van iemand afhangen. — , *m.* Dank, *m.* *Dieu —.* God dank, God zy gedankt.

MERCIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Kraemer, winkelier, winkelhouder, *m.*; winkelierster, winkelhoudster, *v.*

MERCREDI, *m.* Woensdag, *m.*

MERCURE, *m.* Kwik, kwikzilver, *o.*; Mercurius (god der fabelkunde; ook planeétsterre), *m.*

MERCURIALE, *f.* Bestraffing, berisping, bekyving, *v.*; bingelkruyd, *o.* —s. Merktprys (van graenen, enz.), *m.*

MERCURIEL, ELLE, *adj.* Kwikzilveragtig, dat kwik in zich bevat.

MERCURIFICATION, *f.* Het uyttrekken van kwikzilver, *o.*

MERDAILLE, *f.* (fam.). Hoop lastige, stoute kinderen, *m.*

MERDE, *f.* Drek, stront, *m.*

MERDE-D'OIE, *m.* Geélgroen, *o.*

MERDEUX, EUSE, *adj.* (fam.). Drekkig, strontagtig.

MÈRE, *f.* Moeder, *v.* *— de famille.* Huysmoeder. *Belle —.* Stiefmoeder; schoonmoeder. *Grand' —.* Grootmoeder. *— langue.* Moedertael. *— patrie.* Moederland, land dat eene volkplanting gestigt heéft. —, *adj. f.* *— goutte.* Voórloop, lekwyn, zuyversten wyn, *m.* *— laine.* Rugwol, *v.*

MÉREAU, *m.* p. *—rô.* Loodje, *o.*; gildepenning, *m.*

MÉRELLE, *f.* p. *—èle.* (jeu d'enfants). Hinkperk, *o.*

MÉRIDIEN, ENNE, *adj.* p. *—di-in*, *—ène.* Van den middag. —, *m.* (cercle de la sphère). Meridiaen, middagkring, *m.*, middaglyn, *v.*

MÉRIDIENNE, *f.* p. *—diène.* Middaglyn; middagrust, *v.*, middagslaep, *m.*

MÉRIDIONAL, E, *adj.* Zuydelyk, zuyder. *Pôle —.* Zuydpoól, *v.* *Latitude —e.* Zuyderbreedte, *v.* *Les peuples méridionaux.* De zuydelyke volken.

MÉRINGUE, *f.* Marsepeyn, *m.* en *o.*

MÉRINOS, *m.* Spaensch schaep, *o.*; deszelfs wol; stoffe van deszelfs wol, *v.*

MÉRISE, *f.* Vogelkers, kriek, *v.*

MÉRISIER, *m.* Vogelkersenboom, kriekenboom, *m.*

MÉRITANT, E, *adj.* Die veéle verdiensten heéft.

MÉRITE, *m.* Verdienste; deugd, goede hoedanigheyd, loffelykheyd, lofweérdigheyd, *v.* *Je connais son —.* Ik ken zyne verdienste. *Les —s de la passion de Jésus-Christ.* De verdiensten van het lyden van Jesus-Christus. *Se faire un — d'une chose.* Eer in iets stellen.

MÉRITER, *v. a.* Verdienen, weérdig zyn. — *q. c.* Zich iets weérdig maeken. —, *v. n.* BIEN — DE. Zich wel verdienstelyk maeken, groote diensten doen.

MÉRITOIRE, *adj.* p. *—toare.* Verdienstelyk, verdienstig. *Une action —.* Eene verdienstelyke daed, *v.*

MÉRITOIREMENT, *adv.* Verdienstigtyk, op eene verdienstelyke wyze.

MERLAN, *m.* (poisson). Molenaer, wyting, *m.*, holk, *v.*

MERLE, *m.* (oiseau). Meérle, *v.* FIN — (prov.). Loozen kwant, loozen vos, *m.*

MERLETTE, *f.* p. *—lète.* (t. de blas.). Kleynen vogel zonder pooten en bek *m.*

MERLIN, *m.* (cordage). Marling, meerling; slagtershamer, *m.*

MERLINER, *v. a.* (t. de mar.). Marlen.

MERLON, *m.* Merloen, borstweéring tusschen twee schietgaten, *v.*

MERLUCHE, *f.* Stokvisch, *m.*

MEROCÈLE, *f.* Dybreuk, *v.*

MERRAIN, *m.* Vathout, wagenschot, hout om duygen te maeken, *o.*

MERVEILLE, *f.* Wonder, wonderwerk, wonderstuk, *o.* *Les sept —s du monde.* De zeven wonderheden der wereld. A —. Wonderlyk, wonder wel, meeslerlyk.

MERVEILLEUSEMENT, *adv.* Wonderlyk, verwonderlyk, uytermaete, op eene verwonderlyke wyze.

MERVEILLEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Wonderlyk, wonderbaer, verwonderlyk; uytmuntend, voórtreffelyk. — , *m.* Het wonderlyke, het wonderbaere, *o.* —, PETIT-MAÎTRE. Pronker, *m.* —, *f.* PETITE-MAÎTRESSE. Pronkster, *v.*

MERVILLE. Mergen (stad).

MES, *pron.* *voyez* MON.

MÉSAISE, *m.* p. *—zèse.* Ongemak, *o.*; ongesteldheyd, *v.*

MÉSALLIANCE, *f.* Mistrouwing, *v.*, ongelyk houwelyk, *o.*

MÉSALLIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Een ongelyk houwelyk doen aengaen; niet overeenkomstig zynen staet trouwen. SE —. Mistrouwen, mishouwen.

MÉSANGE, *f.* (oiseau). Mees, *v.* — *bleue.* Pimpelmees.

MÉSANGETTE, *f.* Meezenslag, *m.*

MÉSARAÏQUE, *adj.* *voyez* MÉSENTÉRIQUE.

MÉSARRIVER, *v. impers.* Mislukken, kwaelyk uytvallen.

MÉSAULE, *m.* Binnenplaets, kleyne plaets tusschen twee gebouwen, *v.*

MÉSAVENIR, *v. impers.* *voyez* MÉSARRIVER.

MÉSAVENTURE, *f.* Ongeluk, ongeval, *o.*

MÉSENTÈRE, *m.* Darmvlies, darmscheydsel, *o.*

MÉSENTÉRIQUE, *adj.* p. *—santérike.* Van het darmvlies.

MÉSENTÉRITIS, *f.* Ontsteéking in het darmvlies, *v.*

MÉSESTIMER, *v. a.* Misagten, veragten, gering agten.

MÉSINTELLIGENCE, *f.* Misverstand, *o.*, oneenigheyd, tweedragt, *v.*

MÉSINTERPRÉTER, *v. a.* Kwaelyk uytleggen.

MÉSIRE, *m.* Leverziekte, leverzugt, *v.*

MÉSOCOLON, *m.* Gedeelte van het darmvlies dat op den kronkeldarm ligt, *o.*

MÉSOFFRIR, *v. n.* p. *—zofrir.* Onder de weérde bieden, te weynig bieden.

MÉSOLABE, *m.* (t. de math.). Mesolabium, *m.*

MÉSOTHÉNAR, *m.* *voyez* ANTITHÉNAR.

MESQUIN, E, *adj.* Gierig, vreckig; gering, slegt, zonder smaek.

MESQUINEMENT, *adv.* Gierigtyk; geringlyk.

MESQUINERIE, *f.* Gierigheyd, kuryheyd, vreckheyd, *v.*

MESQUIS, *m.* *voyez* BASANE.

MESSAGE, *m.* Boodschap, *v.*; last, *m.*

MESSAGER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. *—çajé*, *—jère.* Bode, boodschapper, *m.*; bodin, boodschapster, *v.* *Le — des dieux.* Mercurius, *m.* *—ère de Junon.* Iris, *v.* *—ère du jour.* Aurora, *v.*, dageraed, *m.*

MESSAGERIE, *f.* Bodeambt, bodeschap; bodehuys, *o.*; bodekoets, *v.*

MESSE, *f.* p. *mèse.* Mis, misse, *v.* *Basse —.* Laege *of* geleézene mis. *Grand' —.* Hooge *of* gezongene mis. *— de requiem.* Zielmis. *Aller à la —.* Naer de mis gaen. *Dire la —.* De mis leézen. *Servir la —.* De mis bedienen. *La — est dite.* De mis is uyt.

MESSÉANCE, *f.* Onbetaemelykheyd, onbehoorlykheyd, onvoegzaemheyd *v.*

MESSÉANT, E, *adj.* Onbetaemelyk, onbehoorlyk, onvoegzaem.

MESSEOIR, *v. n.* p. *—soar.* Misstaen, niet passen, niet betaemen.

MESSER, *m.* *voyez* MESSINE.

MESSIDOR, *m.* 10e MOIS DE L'ANNÉE RÉPUBLICAINE. Oogstmaend, *v.*

MESSIE, *m.* p. *mécie.* Messias, *m.*

MESSIER, *m.* Oogstbewaerder, *m.*

MESSIEURS, *pl.* de MONSIEUR. p. *mécieu.* Myne heeren.

MESSIN, E, *adj.* DE METZ. Van Metz.

MESSIRE, *m.* Mynheer, weledelen heer, *m.* — JEAN, POIRE. Soórt van peér, *v.*

MÉSTRE, *m.* *Arbre de —.* Grooten galeymast, *m.*

MÉSTRE DE CAMP, *m.* p. *mestre de kan.* Eertyds oversten van een regiment ruytery, *m.*

MESURABLE, *adj.* Meéthaer.

MESURAGE, *m.* Meéting, *v.*, het meéten, *o.*

MESURE, *f.* Maet, *v.* *Une — de sel.* Eene maet zout. *La — est comble.* De maet is vol. *Prendre la —.* De maet neémen. *Faire bonne —.* Goed meéten. —, (fig.) PRÉCAUTION, MOYEN. Maetregel, *m.*, middel, *o.* *Prendre des —s.* Maetregelen neémen. —, CADENCE D'UN VERS. Dichtmaet, *v.* — (t. de mus.). Maet, muziekmaet, dansmaet, *v.* SANS —, OUTRE —. Bovenmaete. A — QUE. Naermaete dat.

MESURÉ, E, *adj.* Voórzigtig, behoedzaem. *Voyez* MESURER.

MESURER, *v. a.* Meéten, afmeéten, passen, afpassen. — *à l'aune.* Met de el meéten. — *un champ.* Eenen akker meéten. — SES ACTIONS (fig.). Omzigtigtyk te werk gaen. *Se — avec q. q.* Met iemand kampen.

MESUREUR, *m.* Meéter, *m.* — *de grains.* Koórnmeéter.

MÉSUSER, *v. n.* Misbruyken, kwaelyk gebruyken.

MÉTABOLE, *f.* (rhét.). Herhaeling, *v.*

MÉTACARPE, *m.* Agterhand, vlakkehand, *v.*

MÉTACARPIEN, ENNE, *adj.* Van de agterhand.

MÉTACHORÈSE, *f.* Verplaetsing der kwaede vogten, *v.*

MÉTACHRONISME, *m.* Tydrekenkundigen missing, *m.*

MÉTACISME, *m.* Gebrekkige uytspraek der letter *m*, *v.*

MÉTAIL, *m.* Vermengd metael, *o.*

MÉTAIRIE, *f.* Boerdery, hoef, hoeve, landhoef, pagthoeve, *v.*

MÉTAL, *m.* au pl. *métaux.* Metael, *o.*, bergstoffe, *v.* DE —. Metaelen. MÉTAUX (blas.). Goud en zilver, *o.*

MÉTALEPSE, *f.* Omgekeerde uytdrukking, metalepsis, *v.*

Digitized by Google

MÉTALLÉITÉ, *f.* Hoedanigheyd der metaelen, *v.*
MÉTALLIQUE, *adj.* et *s.* Metaelen, bergstoffelyk, bergstoffig. *Corps* —. Bergstoffelyk lichaem, *o. Science* —. Penningkunde, *v.* —, *f.* Metaelkunde, *v.*
MÉTALLISATION, *f.* Aenneéming van eene metaelgedaente, *v.*
MÉTALLISER, *v. a.* (t. de chim.). Tot metael maeken.
MÉTALLOGRAPHIE, *f.* Metaelkunde; metaelbeschryving, verhandeling over de metaelen, *v.*
MÉTALLURGIE, *f.* Metaelkunde, *v.*
MÉTALLURGIQUE, *adj.* Metaelkundig.
MÉTALLURGISTE, *m.* Metaelkundigen, *m.*
MÉTAMORPHOSE, *f.* Gedaenteverwisseling, herschepping, hervorming; (fig.) verandering, *v.*
MÉTAMORPHOSER, *v. a.* Herscheppen, van gedaente, van gestalte veranderen. Se —. Van gedaente veranderen.
MÉTAPHORE, *f.* (rhét.). Leenspreuk, verbloemde spreekwyze, *v.*
MÉTAPHORIQUE, *adj.* Leenspreukig, figuerlyk, oneygen, verbloemd.
MÉTAPHORIQUEMENT, *adv.* Verbloemd, verbloemdelyk, oneygenlyk, figuerlyk, op eene oneygenlyke wyze. (ling, *v.*
MÉTAPHRASE, *f.* Letterlyke vertaeling, *v.*
MÉTAPHRASTE, *m.* Letterlyken vertaeler, *m.*
MÉTAPHYSICIEN, *m.* p. —*ficisi-in.* Bovennatuerkundigen, overnatuerkundigen, *m.*
MÉTAPHYSIQUE, *f.* Bovennatuerkunde, overnatuerkunde, *v.* —, *adj.* Overnatuerkundig, bovennatuerkundig; diepzinnig, duyster.
MÉTAPHYSIQUEMENT, *adv.* Bovennatuerkundiglyk, overnatuerkundiglyk.
MÉTAPHYSIQUER, *v. n.* (fam.). Eene stoffe overnatuerkundiglyk verhandelen. (woórd, *v.*
MÉTAPLASME, *m.* Verandering in een
MÉTAPTOSE, *f.* Ziekteverwisseling, *v.*
MÉTASTASE, *f.* Ziekteverplaetsing, *v.*
MÉTATARSE, *m.* Middenvoet, *m.*
MÉTATARSIEN, ENNE, *adj.* Van den middenvoet.
MÉTATHÈSE, *f.* p. —*tèze.* Verplaetsing van letters, *v.* — (t. de méd.). Ziekteverplaetsing, *v.*
MÉTAYER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Pagter, *m.*, pagtster, *f.*, huerder, huerdster eener landhoeve.
MÉTEIL, *m.* Masteluyn, mastelyn (half terwe en half rogge), *o.*
MÉTEMPSYCOSE, *f.* Zielverhuyzing, *v.*
MÉTEMPSYCOSISTE, *m.* Aenhanger van de leer der zielverhuyzing, *m.*
MÉTEMPTOSE, *f.* Zonseffening, *v.*
MÉTÉORE, *m.* Lochtverschynsel, *o.*, verheveling, *v.*
MÉTÉORIQUE, *adj.* Van de lochtverschynsels. *Feur* —. Weérbloem, *v.*
MÉTÉORISME, *m.* Opzwelling van den onderbuyk, *v.*
MÉTÉOROLOGIE, *f.* Verhandeling over de lochtverschynsels, weérkunde, *v.*
MÉTÉOROLOGIQUE, *adj.* Van de lochtverschynsels, weérkundig.
MÉTÉOROLOGUE, *m.* Weérkundigen, *m.*
MÉTÉOROMANCIE, *f.* Wigchelaery uyt de lochtverschynsels, *v.*
MÉTÉOROSCOPE, *m.* Weérkundig werktuyg, *o.*
MÉTHODE, *f.* Leerwyze; manier, *v.*; regel, *m.*; handelwyze, manier van doen; gewoonte, *v.*
MÉTHODIQUE, *adj.* Welingerigt, welgeschikt, welgeregeld, regelmaetig.
MÉTHODIQUEMENT, *adv.* Regelmaetiglyk, op eene welgeregelde wyze.
MÉTHODISTE, *m.* Die iets regelmaetiglyk inrigt. —, Sectaire. Methodist, *m.*
MÉTICULEUX, EUSE, *adj.* Vreesagtig.
MÉTIER, *m.* Ambagt, beroep, handwerk, *o.*, stiel, *m.*, hanteering, *v.*; getouw, weéfgetouw, *o.* — à broder. Borduerraem, *v.* en *o.* —, Corps d'artisans. Gild, ambagt, *o.*
MÉTIS, ISSE, *adj.* et *s.* Geboóren van eenen Europeaen en eene Indiaensche, *of* van eenen Indiaen en eene Europeaensche; tweeslachtig, van tweederley aerd (spr. van dieren).
MÉTONOMASIE, *f.* Naemsvertaeling, *v.*
MÉTONYMIE, *f.* Naemwisseling, *v.*
METOPE, *f.* (t. d'archit.). Afstand tusschen de sieraeden eener dorische fries, *m.*
MÉTOPOSCOPE, *m.* Gelaetwigchelaer, *m.*
MÉTOPOSCOPIE, *f* Gelaetwigchelaery *v.*
MÉTOPOSCOPIQUE, *adj.* Van de gelaetwigchelaery.
MÉTOYERIE, *f. voyez* Mitoyerie.
MÈTRE, *m.* Voetmaet (van omtrent dry voet, elf liniën en half); dichtmaet, *v.* —, Vers. Vers, *o.*
MÉTRENCHYTE, *f.* (t. de chir.). Moedertregter, *m.*
MÉTRÈTE, *f.* Zekere vogtmaet, *v.*
MÉTRIFIER, *v. a.* et *n.* Rymen, verzen maeken.
MÉTRIQUE, *adj.* Dichtmaetig. *Art* —. Dichtmaetkunde, *v.*; maet- en gewigtkundig, metrisch.
MÉTROLOGIE, *f.* Verhandeling over de maeten, *v.*
MÉTROMANE, *m.* Verzengek, die zugt tot rymen heéft, rymelaer, *m.*
MÉTROMANIE, *f.* Rymzugt, *v.*, rymlust, *m.*
MÉTROMÈTRE, *m.* Maetmeéter, tydmeéter, *m.*
MÉTRONOME, *m.* Toezigter over de maeten, *m.*
MÉTROPOLE, *f.* Moederstad, *v.*; hoofdstad (eener provincie by de oude Romeynen), *v.* —, Ville archiépiscopale. Aertsbisschoppelyke stad, *v.* —, *adj. f. Eglise* —. Aertsbisschoppelyke kerk, *v.*
MÉTROPOLITAIN, *m.* Aertsbisschop, *m.* —, E, *adj.* Aertsbisschoppelyk.
METS, *m.* p. *mè.* Spys, *v.*, kost, *m.*, eéten, geregt, *o.*
METTABLE, *adj.* Draegbaer.
METTEUR-EN-ŒUVRE, *m.* Verzetter, juweelzetter, *m.*
METTRE, p. *mètre.* (je mets, tu mets, il met, nous mettons, vous mettez, ils mettent, je mettais, etc.; je mis, etc.; je mettrai, etc.; je mettrais, etc.; mets, mettons, mettez; que je mette, etc.; que je misse, etc.; mettant, mis, se), *v. a.* Stellen, zetten, plaetsen, leggen, brengen. — *l'esprit en repos.* Gerust stellen. — *la vertu avant tout.* De deugd boven alles stellen. — *pied à terre.* Voet aen land zetten. — *un malade au lit.* Eenen zieken te bed leggen. — *ses souliers.* Zyne schoenen aendoen. — *le feu à une maison.* Een huys in brand steéken. — *en prison.* Vastzetten, gevangen zetten. — *la tête à la fenêtre.* Het hoofd doór de venster steeken. — *son chapeau.* Zynen hoed opzetten. — *en pièces* In stukken slaen, aen stukken breéken. — *q. q. en pension.* Iemand in den kost besteéden. — *q. c. à, par terre.* Iets op de aerde, op den grond leggen. — *bas, faire des petits.* Jongen, jongen werpen *of* krygen. — *bas les armes.* De wapenen nederleggen. — *en train.* Aen den gang helpen. — *au jour.* Uytgeéven, in het licht geéven. — *à bout.* Ten eynde brengen. — *à exécution, à effet.* Uytvoeren, uytwerken, volbrengen. — *à l'épreuve.* Beproeven. — *en colère.* Vertoórnen. Se —, se placer. Zich plaetsen, zich leggen, zich stellen, zich zetten. *Se — au lit.* Zich te bed leggen. *Se — à table.* Aen tafel gaen zitten. *Se — à l'étude.* Zich tot de studie begeéven. Se —, commencer. Beginnen. *Se — à boire.* Beginnen te drinken. *Se — en colère.* Zich vertoórnen. *Se — en mer.* Zich op zee begeéven. *Se — à son aise.* Zyn gemak neémen. Se —, s'habiller. Zich kleeden, zich aenkleeden.
METZ (ville). Mets.
MEUBLE, *adj.* et *s.* Roerend, los, ligt. *Biens* —*s.* Roerende goederen. —, *m.* Huysraed, *m.* en *o.*, huyssieraed, *o.* —*s.* Inboedel, inboel, *m.*
MEUBLER, *v. a.* Stoffeéren, van huysraed voórzien, meubleéren.
MEUGLEMENT, etc. *voyez* Beuglement, etc.
MEULE, *f.* Molensteen, slypsteen, *m.*; polystschyf, *v.* —, Tas de foin, de blé, etc. Hoop, tas, *m.*, myt, *v.* — *de blé.* Koórnhoop, *m.*; koórnmyt, *v.* (per, *m.*
MEULIER, *m.* p. —*lié.* Molensteenkap-
MEULIÈRE, *f. Pierre de* —. Steen voór molensteenen, *m.*; bloksteen, *m.*; molensteengroef; bloksteengroef, *v.*
MÉUM, MÉON, *m.* Beérwortel, *m.*, woudvenkel, *v.*
MEUNIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Molenaer, *m.*; molenaerster, *v.*
MEURTRE, *m.* Moord, *v.*, doodslag, manslag, *m. Crier au* —. Moord roepen *of* schreeuwen. —, (fig. *et* fam.). Groot nadeel, *o.*
MEURTRIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Moorddaedig, moordersch. *Attaque* —*ère.* Moorddaedigen aenval, *m.* —, *m.* Moordenaer, doodslaeger, *m.* —, *f.* Moordenaeres, moorderes, *v.*
MEURTRIÈRE, *f.* (fortif.). Schietgat, *o. voyez* Meurtrier.
MEURTRIR, *v. a.* Kwetsen, kneuzen, blutsen.
MEURTRISSURE, *f.* Kwetsing, kneuzing, blutsing, *v.*
MEUSE, *f.* (rivière). Maes, *v.*
MEUTE, *f.* Hoop jagthonden, *m.* Chef de — (fig. *et* fam.). Aenvoerder, aenleyder, ophitser, *m.*
MÉVENDRE, *v. a.* (inus.). Kladden, onder de weérde verkoopen.
MÉVENTE, *f.* (inus.). Kladding, *v.*
MEXICAIN, E, *adj.* et *s.* Van Mexico.
MEXIQUE, *m.* (pays). Mexico.
MEYDAN, *m.* Merkt in Perziën, *v.*
MÉZAIL, *m.* (t. de blas.). Helmvizier, *o.*
MÉZAIR, *m.* Halve beweeging (van een bereéden peérd), *v.*
MÉZANGE, *f.* (t. de mar.). Kwartiermeesters kamer, *v.*
MÉZELAINE, MÉZELINE, *f.* Zekere stoffe van wol en zyde, *v.*
MÉZÉRÉON, *m.* Soórt van kellerhals, *m.*
MEZZABOUT, *m.* Galeyzeyl (by storm), *o.*
MEZZANINE, *f.* Zeker bouworden, *o.*
MEZZO-TERMINÉ, *m.* Middel van vergelyk, *o.*
MEZZO-TINTO, *m.* Zwarte printkonst, *v.*
MI, *particule indéel.* Half, helft, midden. *La* — *carême.* Halfvasten. *La* — *mars.* Halfmeért. *A* — *chemin.* Half weg. *A* — *canal.* Midden vaerwaters. *A* — *corps.* Ten halven lyve. *A* — *côté.* In het midden der helling van eenen berg.
MIASMES, *m. pl.* Besmettelykheyd, aensteékingsstof, *v.*, vuylen damp, *m.*
MIAULANT, E, *adj.* p. *mio*—. Miauwend.
MIAULEMENT, *m.* Gemiauw, het miauwen, gelol (der katten), *o.*
MIAULER, *v. n.* Miauwen, lollen.
MICA, *m.* Steenglas, blinkend zand, mika, *o.*

Digitized by Google

MICHE, *f.* Soórt van wittebrood, *o.* Donner les —*s* (pop.). Gunstbewyzen uytdeelen.

MICMAC, *m.* Heymelyken handel, *m.*, kuypery, loosheyd, doórsleépenheyd, *v.*

MICOCOULIER, *m.* Lotusboom, netelboom, *m.*

MICROCOSME, *m.* Kleyne wereld, *v.*

MICROCOUSTIQUE, *adj.* Geluydvergrootend.

MICROGRAPHIE, *f.* Beschryving van kleyne voórwerpen, *v.*

MICROLÉPIDOTE, *adj.* Met kleyne schobben.

MICROMÈTRE, *m.* Kleynmeéter, *m.*

MICROPHONE, *adj.* Geluydvergrootend.

MICROSCOME, *m.* Zeedier, *o.*

MIKROSCOPE, *m.* Vergrootglas, mikroskoóp, *o.*

MIGROSCOPIQUE, *adj.* Tot het vergrootglas behoorend, mikroskopisch.

MI-DENIER, *m.* Halve somme, *v.*

MIDI, *m.* Middag, noen, *m. Avant* —. Voór den middag. *A* —. 'S middags, op den middag. *En plein* —. Op klaeren middag. Chercher — à quatorze heures (prov.). Zwoerigheden zoeken waer er geene zyn; langdraedig in zyn gesprek zyn. —, Sud. Zuyden. *Peuples du* —. Volken van het zuyden.

MI-DOUAIRE, *m.* Halve weduwgift, *v.*

MIE, *f.* Kruym (van brood), *v.* —, Bonne. Baker; beminde, liefste, *v.*

MIEL, *m.* Honig, *m. Rayon de* —. Honigraet, *v.* — *vierge.* Honigzeem, *o.*, maegdenhonig, *m.*

MIÉLAT, *m.*, **MIÉLÉE**, *f.* Honigdauw, *m.*

MIELLEUX, EUSE, *adj.* p. *mièleu*, —*leuze.* Honigagtig, honigzoet. —, (fig.). Zoetagtig, laf.

MIELLURE, *f.* Honigdauw, *m.*

MIEN (LE), LA MIENNE, LES MIENS, LES MIENNES, *pron.* Den myneen, de myne, het myne. Le —. Het myne, myn goed, *o.* Les —*s.* De mynen, myne bloedverwanten, myne vrienden.

MIETTE, *f.* p. —*ète.* Kruymel, kruymeling, brok, brokkeling, griezel, *v.*

MIEUX, *adj.* et *s.* Beter. —, *m.* Het beste. *Il lit* — *que vous.* Hy leést beter dan gy. *Faire de son* —. Zyn uyterste best doen. —, *adv.* Beter: liever. *Savoir* —. Beter weéten. *Aller de* — *en* —. Hoe langer hoe beter gaen. *Se porter* —. Beteren, aen de beterzyde zyn. *Nous le ferons à qui* — —. Wy zullen het om stryd, om het best doen.

MIÈVRE, *adj.* (fam.). Onrustig, stout, slim.

MIÈVRERIE, MIÈVRETÉ, *f.* (fam.). Onrustigheyd, stoutheyd, slimheyd, *v.*

MIGNARD, E, *adj.* (fam.). Zoet, aerdig, fraey, bevallig, lief.

MIGNARDEMENT, *adv.* (fam.). Zoetelyk, aerdiglyk, bevalliglyk, fraey.

MIGNARDER, *v. a.* (fam.). Troetelen, streelen, vleyen, liefkoózen.

MIGNARDISE, *f.* Teederheyd, fynheyd, bevalligheyd, *v.* —, Affétterie. Gemoekheyd, gedwongenheyd, *v.* —*s.* Liefkoózery, *v.*, gevley, gestreel, *o.*

MIGNON, ONNE, *adj.* et *s.* Aerdig, lief, aengenaem, bevallig, fraey, zoet. *Un visage* —. Een fraey, bevallig gezigt. *Argent* —. Potgeld, spaergeld, *o.* —, *s. m.* et *f.* Lieveling, *m.* en *v.*, troetelkind, *o.*

MIGNONNE, *f.* (t. d'impr.). Soórt van kleyne drukletter, *v.*

MIGNONNEMENT, *adv.* Netjes, mooytjes, fraeytjes, liefelyk, op eene aerdige wyze.

MIGNONNETTE, *f.* Gaezen kant, *v.* —, Poivre concassé. Gestampte peper, *v.* —, Oeillet. Soórt van giroffelbloem, *v.*

MIGNOTER, *v. a.* (pop.). Troetelen, streelen, vleyen, liefkoózen.

MIGNOTISE, *f.* (fam.). Vleyery, liefkoózery, streeling, *v.*

MIGRAINE, *f.* Scheélhoofdpyn, *v.*

MIGRATION, *f.* Uytwyking, verhuyzing, verwisseling van woonplaets, *v.*, uytlogt, *m.*

MIJAURÉE, *f.* p. —*jô*—. (fam.). Nuf, mulloot, zottin, *v.*

MIJOTER, *v. a.* Zagtjes kooken. —, (fam.). Troetelen, streelen, liefkoózen.

MIL, *adj. num.* Duyzend.

MIL, MILLET, *m.* Geest, gierst, hiers, millie, *v.* De —. Giersten.

MILAN, *m.* Wouw, kiekendief, *m.* — (ville). Milaenen.

MILANAIS, E, *adj.* et *s.* Milaneésch. —, *m.* Milaneézer, *m.* —, *f.* Milaneésche, *v.* Le — *ou* Milaner (duché). Het milaneésch, gebied van Milaenen.

MILANEAU, *m.* p. —*nô.* Kiekendief.

MILIAIRE, *adj.* Gierstvormig. *Fièvre* —. Geerstkoórts, *v.*

MILICE, *f.* Krygskunde, *v.*; krygsvolk, oórlogsvolk, *o.*, krygslieden, *m. mv.*; landmilicie, landweër, *v.*

MILICIEN, *m.* Miliciesoldaet, *m.*

MILIEU, *m.* Midden, middel, *o. Le* — *du jardin.* Het midden van den hof. *Par le* —. Midden doór. *La rivière passe par le* — *de la ville.* De rivier loopt midden doór de stad. *Tenir le* —. De middelmaet houden. *Doigt du* —. Middelvinger, *m. Il n'y a point de* —. Daer is geen ander middel. *Qui est au* —. Middelste.

MILITAIRE, *adj.* et *s* Van den kryg *of* oórlog, militair. *Action* —. Krygsdaed, *v. Service* —. Krygsdienst, *m. L'art* —. De krygskonst, *v. Exercices* —*s.* Krygsoefeningen. *Lois* —*s* (martiales). Krygswetten. *Discipline* —. Krygstugt, *v. Vertu* —. Krygsdeugd, oórlogsdeugd, *v. Ordre* —. Krygsorden, *o. Gloire* —. Krygsroem, *m. Expédition* —. Krygstogt, *m. Droit* —. Oórlogsrecht, *o. Vie* —. Soldaetenleven, *o. Etat* —. Soldaetenstand, *m.* —, *m.* Krygsman, oórlogsman, soldaet, *m.*

MILITAIREMENT, *adv.* Volgens krygsgebruyk, naer oórlogsstiel.

MILITANTE, *adj. f. L'église* —. De strydende kerk.

MILITER, *v. n.* (prat.). Stryden. *Cette raison milite pour moi.* Die reden stryd voór my, is in myn voórdeel.

MILLE, *adj. num.* et *s.* Duyzend. *Dix* —. Tien duyzend. — *fois.* Duyzendmael. *Dix* — *hommes.* Tien duyzend man. *De* — *sortes ou façons.* Duyzenderhande, duyzenderley. —, *m.* Myl, *v.*

MILLE-FEUILLES, *f.* (plante). Duyzendblad, *o.*, gerwe, *v.*

MILLE-FLEURS (eau de), *f.* Koeypis die als een geneésmiddel ingenomen word, *v.*

MILLE-GRAINES, *f.* Druyvenkruyd, *o.*

MILLÉNAIRE, *adj.* et *s.* Duyzend, duyzendtallig. *Nombre* —. Duyzendtal, *o.* —, *m.* Tien eeuwen, *v. mv.*, duyzend jaeren, *o. mv.* —*s* (sectaires). Duyzendjaerigryksgezinden, *m. mv.*

MILLEPERTUIS, *m.* (plante). Sintjanskruyd, *o.*

MILLE-PIEDS, *m.* au pl. *mille-pieds.* (insecte). Duyzendbeen, *o.*

MILLEPORE, *m.* (polypier). Sponsagtig gewas, *o.*

MILLERET, *m.* Boordsieraed, *o.*

MILLÉSIME, *m.* Jaer, jaergetal (der geldspeciën), *o.*

MILLET, *m. voyez* Mil, *m.*

MILLIAIRE, *s. m.* et *adj.* Mylpael, *m. Pierre* —. Mylsteen, *m.*

MILLIARD, *m.* Duyzend millioenen, *o. mv.* (nigte, *v.*

MILLIASSE, *f.* (fam.). Oneyndige me-

MILLIÈME, *adj.* et *s.* Duyzendste. —, *m.* Duyzendste gedeelte, *o.*

MILLIER, *m.* p. *milié.* Duyzend, duyzendtal, *o.* —, Mille livres pesant. Duyzend pond, gewigt van duyzend, *o.*; zeer groote menigte, *v.*

MILLIGRAMME, *m.* Duyzendste gedeelte van de *gramme*, *o.*

MILLILITRE, *m.* Duyzendste gedeelte van de *litre*, *o.*

MILLIMÈTRE, *m.* Duyzendste gedeelte van den *mètre*, *o.*

MILLION, *m.* Millioen, *o.*

MILLIONIÈME, *adj.* Duyzendmael duyzendste.

MILLIONNAIRE, *adj.* et *s.* p. —*lième.* Millioenbezitter, *m.*; millioenbezitster, *v.*; die zeer ryk is.

MILLISTÈRE, *m.* Duyzendste gedeelte van de *stère*, *o.*

MILORD, *m.* Milord, *m.*

MIME, *m.* Klugtspel, *o.*; klugtspeéler, klugtspelschryver, *m.*

MIMIQUE, *adj.* Klugtig.

MIMOGRAPHE, *m.* Klugtspelschryver, *m.*

MIMOLOGIE, *f.* Nabootsing van iemands stem en gebaeren, *v.*

MIMOLOGUE, *m.* Nabootser van iemands stem en gebaeren, *m.*

MIMOSA, *f. voyez* Sensitive.

MINABLE, *adj.* (pop.). Deérlyk, elendig.

MINAGE, *m.* (droit). Meétrecht op het koórn, *o.*

MINARET, *m.* p. —*rè.* Rond torentje (der turksche tempels), *o.*

MINAUDER, *v. n.* Gemaekte manieren aenneémen (om te behaegen).

MINAUDERIES, *f. pl.* Gemaektheyd, *v.*, gemaekte manieren, *v. mv.*

MINAUDIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Die gemaekte manieren heéft.

MINCE, *adj.* Dun; (fig.) kleyn, gering, slegt, van weynig belang.

MINE, *f.* Gelaet, uytwendig aenzien, aengezigt, gezigt, uytzigt, *o.*; gedaente, *v.*, weézen, *o.* — *fière.* Trotsch, hoogmoedig gelaet, *o.* — *basse.* Gering uytzigt, *o. Avoir la* — *de, paraître.* Schynen. *Il a la* — *d'être riche.* Hy schynt ryk te zyn. *Faire grise* — *à q. q.* Iemand stuer aenzien. *Faire des* —*s.* Trekken met het aengezigt maeken. —, Lieu où se forment les métaux. Myn, groef, *v.* — *de fer.* Yzermyn, *v.* —, Minerai. Erts, *m.* — *de plomb.* Looderts, *m.*; menie, *v.*, mynlood, potlood, *o.* — (t. de guerre). Myn, ondermyning, *v. Faire jouer, sauter une* —. Eene myn doen springen. —, Demi-setier. Halve mudde, *v.*; honderd drachmaes (grieksche muntspecie), *v. mv.*

MINER, *v. a.* Mynen, ondermynen, uytgraeven, uythollen. *L'eau mine la pierre.* Het water holt den steen uyt. — (en parlant de l'eau). Inkabbelen, afkabbelen. —, (fig.). Uytteéren, afteéren, verzwakken. *Le chagrin le mine.* Het verdriet, het hertzeer verteéert hem.

MINERAI, *m.* Erts, *m.*; metaelaerde, *v.*

MINÉRAL, *m.* au pl. *minéraux.* Mynstof, bergstof, delfstof, *v.*, minerael, *o.* —, **E**, *adj.* Bergstoffelyk, bergstoffig, delfstoffelyk, minerael. *Eaux* —*es.* Bergwateren, mineraele wateren, *o. mv. Règne* —. Mineraelenryk, *o.*

MINÉRALISATEUR, *m.* Stoffe die eene andere tot minerael maekt, *v.*

MINÉRALISATION, *f.* Mineraelizeéring, *v.*

MINÉRALISER, *v. a.* Tot minerael maeken, mineralizeéren.

MINÉRALOGIE, *f.* Bergstofkunde, delfstofkunde, mineraelkunde, *v.*

MINÉRALOGIQUE, *adj.* Bergstofkundig, delfstofkundig, mineraelkundig.

MINÉRALOGISTE, *m.* Bergstofkundigen, delfstofkundigen, *m.*

MINERVAL, *m.* Schoólgeld, *o.*

MINERVALES, *f. pl.* Feesten ter eere van Minerva, *v.* en *o. mv.*

Digitized by Google

MINERVE, *f.* Minerva, godin der wysheyd en vraeye konsten, *v.*
MINET, ETTE, *s. m. et f.* (fam.). Jong katteken, *o.*, poes, *v.*
MINEUR, *m.* Myngraever, mynwerker, *m.* — (t. d'art mil.). Ondermyner, ondergraever, mineur, *m.* —, E, *adj. et s.* Minderjaerig, onmondig. *Un* —, *un enfant* —. Een minderjaerig kind, *o.* —, PLUS PETIT. Kleyner, geringer, minder. *Asie* —*e.* Kleyn Asia. *Frères* —*s.* Minderbroeders. *Ton* —. Kleynen toon.
MINEURE, *f.* (t. de log.). Tweede *of* mindere stelling, *v.* — (t. de théol.). Thesis, *v.*
MINIATURE, *f.* Miniatuer, kleyne schildering in waterverf, *v. Peintre en* —. Miniatuerschilder, fynschilder, *m.*
MINIATURISTE, *m.* Miniatuerschilder, fynschilder, *m.*
MINIÈRE, *f.* Myn, groef, *v.*; veen, turfland, *o.*
MINIME, *adj.* (fam.). Zeer kleyn. *Intervalle* —. Zeer kleynen tusschentyd. —, D'UNE COULEUR TANNÉE, OBSCURE. Donkerbruyn. —, *m.* Miniem, minderbroeder, *m.*
MINIMUM, *m.* Minste grootheyd, *v.*
MINISTÈRE, *m.* Bediening, *v.*, ambt, *v.*, staetsbestier, staetsbewind, ministerie, *o.*; regeering der ministers *of* staetsdienaers, *v.* —, ENTREMISE. Tusschenkomst, bemiddeling, *v.*
MINISTÉRIAL, *m.* (inus.). Staetsbestier, staetsbewind, ministerie, *o.*
MINISTÉRIEL, ELLE, *adj.* Ministeriëel.
MINISTÉRIELLEMENT, *adv.* Ministeriëellyk.
MINISTRE, *m.* Uytwerker, bewerker, *m.*, werktuyg, middel, *o. Les* —*s de la vengeance.* De uytwerkers zyner vraek. —, CHARGÉ D'AFFAIRES PUBLIQUES. Staetsdienaer; staetsbedienden, minister, gezant, afgezant, *m.* —, PASTEUR. Priester, *m.* — (chez les protestants). Leeraer, domine, predikant, *m.*
MINIUM, *m.* Menie, zekere roode verf, *v.*
MINOIS, *m.* (fam.). Aengezigt, *o.*
MINON, *m.* (fam.). Poes, *v.*
MINORATIF, *m.* Zagt afdryvend geneesmiddel, *o.*, zagte purgatie, *v.*
MINORATION, *f.* Zagten afgang, *m.*
MINORITÉ, *f.* Minderjaerigheyd, onmondigheyd, *v.* —, LE PETIT NOMBRE. Minderheyd, *v.*
MINORQUE, *f.* (île). Minorca.
MINOT, *m.* p. —*no.* Vierde deel van eene mudde, *o.*
MINOTAURE, *m.* Stiermensch, minotaurus, *m.*
MINUIT, *m.* Middernagt, *m.*
MINUSCULE, *adj. et s. f. Lettre* —. Kleyne letter, *v.*
MINUTE, *f.* Minuet, *v.*, zestigste goedelie van eene uer, *of* van eenen graed, *o.* —, LETTRE, ÉCRITURE TRÈS-PETITE. Zeer kleyn schrift, *o.* —, BROUILLON D'UN ÉCRIT. Klad, *v.*, ruw opstel van eenig geschrift, *o.*; minute, *v.*, grondschrift, origineël, *o.*
MINUTER, *v. a.* Opstellen, minuteëren. —, (fig.). Ontwerpen, voórnemen.
MINUTIE, *f.* Kleynigheyd, beuzeling, beuzelaery, *v.*
MINUTIEUSEMENT, *adv.* Op eene beuzelagtige wyze.
MINUTIEUX, EUSE, *adj.* Beuzelagtig, die zich met kleynigheden bezig hond.
MION, *m.* (fam.). Kleynen jongen, *m.*
MI-PARTI, E, *adj.* Half, half verdeeld, in twee verdeeld.
MIQUELETS, *m. pl.* Struykroovers (van het pyreneësch gebergte), *m. mv.*
MIQUELOT, *m.* p. —*lo.* Bedeljongen, *m.*
MIRABELLE, *f.* Mirabelpruym, *v.*
MIRACLE, *m.* Wonder, wonderwerk, mirakel, *o.*, wonderdaed, *v. A* —. Wonderlyk, wonder wel. *Sans* — (fam.). Gemakkelyk.
MIRACULÉ, E, *adj. et s.* Iemand aen wien een mirakel geschied is.
MIRACULEUSEMENT, *adv.* Wonderbaerlyk, wonderdaedigly k, mirakuleuselyk.
MIRACULEUX, EUSE, *adj.* Wonderbaer, wonderdaedig, mirakuleus.
MIRAILLÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Veëlverwig.
MIRAUDER, *v. a.* (inus.). Sterlings bezien.
MIRE, *f.* Mikknop, *m.*, mikyzer, vizier, *o.*; mikking, *v.* (fig. *et* fam.). Doel, oogwit, *o.*
MIRÉ, *adj. m. Sanglier* —. Vyfjaerig wild zwyn met binnenwaerts geboógene slagtanden, *o.*
MIRER, *v. a. et n.* Mikken, doelen, aenleggen. — UNE PLACE (fig.). Eene plaets in het oog hebben. *Se* —. Zich spiegelen, zich in eenen spiegel, enz., zien. SE — (fig.). Zichzelven bewonderen.
MIRLIFLORE, *m.* (fam.). Pronker, *m.*
MIRLIROT, *m. voyez* MÉLILOT.
MIRMIDON, *m.* (fam.). Kleyn onaenzienlyk manneken, *o.*
MIROIR, *m.* p. —*roar.* Spiegel, *m. Uni comme un* —. Spiegelglad. *Glace de* —. Spiegelglas, *o.* —, FRONTON (mar.). Spiegel, *m.*, wapenvlak, *o.*
MIROITÉ, E, *adj. Cheval* —, ou *bai à miroir.* Geplekten schimmel, *m.*
MIROITERIE, *f.* Spiegelhandel, *m.*
MIROITIER, *m.* Spiegelmaeker; spiegelverkooper, *m.*
MIROTON, *m.* Zeker geregt, *o.*
MIS, *m.* (t. de pal.). Dagteekening, *v.* —, E, *part. de* METTRE.
MISAINE, *f.* Fok, *v.*, fokkezeyl, *o. Mât de* —. Fokkemast, *m.*
MISANTHROPE, *m.* Menschenhaeter, *m.*
MISANTHROPIE, *f.* Menschenhaet, *m.*
MISCELLANÉES, *m. pl.* Letterkundige mengelingen, *v. mv.*
MISCHIO, *m.* Soórt van marmer, *m.* en *o.*
MISCIBILITÉ, *f.* Mengbaerheyd, *v.*
MISCIBLE, *adj.* Mengbaer.
MISE, *f.* Inzet, inleg, *m.*; ingelegd geld (in 't spel), *o.* — HORS, AVANCES. Verschot, *o.*, uytgaeve, *v.* —, ENCHÈRE. Opbod, *o.*, ophieding, hoogerbieding, *v.*; gangbaerheyd (van specien), *v.* —, MANIÈRE DE S'HABILLER. Kleeding, manier van zich te kleeden, *v.* ÊTRE DE —. Gangbaer *of* aenneémelyk zyn. *Argent de* —. Gangbaer geld, *o.* — EN POSSESSION. In bezitstelling, *v.*
MISÉRABLE, *adj. et s.* Ellendig, ongelukkig, jammerlyk, erbarmelyk. *Il traîne une vie bien* —. Hy leyd een ellendig leven. —, MÉCHANT, MAUVAIS. Boosaerdig, kwaed, ondeugend, slegt. *Un* —. Eenen schelm, deugniet.
MISÉRABLEMENT, *adv.* Ellendiglyk, jammerlyk, erbarmelyk.
MISÈRE, *f.* Ellende, ellendigheyd, behoefte, *v.*, druk, *m.*, jammer, *o.*, nood, *m.*; zwakheyd, onvolkomenheyd, *v.* —, BAGATELLE. Kleynigheyd, beuzeling, *v.*
MISÉRÉRÉ, *m.* Darmkronkel, *m.*
MISÉRICORDE, *f.* Bermhertigheyd, genade, *v. Demander* —. Om genade bidden. *Faire des œuvres de* —. Werken van bermhertigheyd doen, uytoefenen.
MISÉRICORDIEUSEMENT, *adv.* Bermhertiglyk, genadiglyk.
MISÉRICORDIEUX, EUSE, *adj.* Bermhertig, genadig.
MISIS, *m.* (papillon). Dagvlinder, *m.*
MISNIE, *f.* (province). Meyssen.
MISOGAME, *m.* Houwelykshaeter, vyand van het houwelyk, *m.*
* MISOMESSE, *m.* Vyand der misse, *m.*
MISSEL, *m.* Misboek, *m.* en *o.*, missael, *m.*
MISSION, *f.* Zending, *v.*, zendelingschap, *o.*
MISSIONNAIRE, *m.* Zendeling, missionaris, *m.*
MISSIVE, *adj. et s. f. Lettre* —. Brief, zendbrief, *m.*
MISTRANCE, *f.* Onderofficieren (van een roeyschip *of* galey), *m. mv.*
MITAINE, *f.* p. —*tène.* Want, *v.*, handschoen zonder vingeren, *m.*
MITE, *f.* (insecte). Myt, maede, macy, *v.*
MITELLE, *f.* p. —*tèle.* (plante). Soórt van steenbreëk, *v.*
MITHRIDATE, *m.* Tegengift, *o. Vendeur de* —. Kwakzalver, *m.*
MITIGATIF, IVE, *adj.* Verzagtend.
MITIGATION, *f.* Verzagting, maetiging, *v.*
MITIGER, *v. a.* Verzagten, maetigen.
MITON, *m.* (gant). Moefken, *o. voyez* MITAINE.
MITONNER, *v. a.* Meuken, zagtjes stooven. —, (fig. *et* fam.). Troetelen, koesteren, streelen, liefkoózen.
MITOYEN, ENNE, *adj.* Tusschen beyde, in het midden. *Mur* —. Middelmuer, scheydmuer, *m. Avis* —. Tusschenadvies, *o. Parti* —. Tusschenparty, *v. Espace* —. Tusschenruymte, *v.*
MITOYENNETÉ, *f.* Gemeenschap, *v.*
MITOYERIE, *f.* p. —*toë-rie.* (prat.). Scheyding, *v.*, scheydmuer, tusschenmuer, *m.*
MITRAILLADE, *f.* Het schieten met schroot, *o.*
MITRAILLE, *f.* Oud yzer, *o.* —, BASSE MONNAIE. Snuystergeld, *o.* — (t. d'art mil.). Schroot, *o. Canon chargé à* —. Een met schroot geladen kanon.
MITRAILLER, *v. a.* Met schroot schieten.
MITRAL, E, *adj.* Mytervormig.
MITRE, *f.* Myter, *m.*, bisschopsmuts, *v.*
MITRÉ, E, *adj.* Gemyterd, myterdraegend.
MITRON, *m.* (pop.). Bakkersgast, *m.*
MITTE, *f.* Stinkenden damp, *m.*
MIURE, *adj. m. Pouls* —. Onregelmaetigen pols, *m.*
MIVE, *f.* Kweésiroóp, *v.*
MIXTE, *adj. et s.* Gemengd, vermengd. *Une substance* —. Eene gemengde zelfstandigheyd. —, *m. Corps* —. Mengsel, gemengd lichaem, *o.*
MIXTILIGNE, *adj.* Vermengd, uyt regte en kromme liniën bestaende.
MIXTION, *f.* Mengsel, *o.*, menging, vermenging, *v.*
MIXTIONNER, *v. a.* Mengen, vermengen, ondereenmengen. *Du vin mixtionné.* Vermengden, vervalschten wyn.
MIXTURE, *f. voyez* MIXTION.
MNÉMONIQUE, *f.* Konst om het geheugen te oefenen, *v.*
MNIE, *f.* (mousse). Soórt van mos, *o.*
MOBILE, *adj. et s.* Beweégelyk, beweégbaer. *Un corps* —. Een beweégelyk lichaem. *Fête* —. Roerenden, verspringenden feestdag, *m.* —, (fig.) CHANGEANT. Veranderlyk, onstandvastig. *Un esprit* —. Een veranderlyk gemoed. —, *m.* LE COPS MÛ (méd.). Beweégelyk lichaem, *o.*; beweégkragt, *v.* —, (fig.) MOTIF. Beweégreden, beweégende oorzaek, *v.*; beweéger, *m.*
MOBILIAIRE, *adj. voyez* MOBILIER.
MOBILIER, ÈRE, *adj. et s.* Van de meubelen; roerend, roerlyk, tilbaer. —, *m.* Huysraed, *m.* en *o.*, inboel, inboedel, *m.*, roerende goederen, meubelen, *o. mv.*
MOBILISATION, *f. voyez* AMEUBLISSEMENT.
MOBILISER, *v. a. voyez* AMEUBLIR.
MOBILITÉ, *f.* Beweégbaerheyd, beweégelykheyd, *v.* —, (fig.). Veranderlykheyd, onstandvastigheyd, *v.*
MOCHE, *f.* Pak garen, zyde, *o.*
MOCHLIQUE, *adj. Purgatif* —. Hevige purgatie, *v.*
MODALE, *adj. f. Proposition* —. Bepaelend voorstel, *o.*

Digitized by Google

MODALITÉ, *f.* Wyze van zyn, modaliteyt, *v.*

MODÉ, *m.* (phil.). Wyze van zyn, van bestaen, *v.* — (t. de mus.). Zangwyze, toonwyze, *v.*, zangtoon, *m.* — (t. de gramm.). Wyze, *v.*, modus, *m.* —, *f.* USAGE PASSAGER, MANIÈRE; COUTUME. Gebruyk, *o.*, wyze, manier, gewoonte, mode, dragt, *v.* *S'habiller à la* —. Zich naer de mode, naer de gewoonte kleeden. *A la* —. Modensch. *A la* — *française*. Op de fransche wyze. BŒUF À LA —. Gestoofd ossenvleesch, *o.*

MODÈLE, *m.* Voórbeéld, voórschrift, model, *o.*, patroon, *m.* —, (fig.). Voórbeéld, *o.*

MODELER, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *appeler*). Boetseéren. *Se* —. Zich schikken, zich rigten naer....; nabootsen.

MODÈNE (ville). Modena.

MODÉRANTISME, *m.* Gemaetigde gezindheyd in staetkundige zaeken, *v.*

MODÉRATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Bestierder, regeérder, *m.*; bestierster, regeérster, *v.*

MODÉRATION, *f.* Gemaetigheyd, maetigheyd, bedaerdheyd, bezadigdheyd), *v.*; vermindering (in prys, enz.), *v.*

MODÉRATRICE, *f. voyez* MODÉRATEUR.

MODÉRÉ, E, *adj.* et *s.* Bedaerd, bezadigd, maetig, gemaetigd, gelaeten.

MODÉRÉMENT, *adv.* Bedaerdelyk, bezadiglyk, maetiglyk, met bedaerdheyd, op eene gemaetigde wyze.

MODÉRER, *v. a.* Maetigen, bezadigen, bedaeren; verzagten. — *sa colère*. Zynen toórn maetigen. —, DIMINUER. Verminderen. SE —, SE TEMPÉRER. Verminderen, verzagten. SE —, (fig.). Bedaeren, zich maetigen, zich bezadigen.

MODERNE, *adj.* et *s.* Hedendagsch, nieuwerwetsch, van onzen tyd, nieuw. *Les auteurs* —*s*. De hedendagsche schryvers. *Les peintres* —*s*. De schilders van onzen tyd. *Les anciens et les* —*s*. De oude en nieuwe schryvers. *A la* —. Nieuwerwetsch.

MODERNER, *v. a.* Vernieuwen, nieuwerwetsch maeken.

MODESTE, *adj.* Zedig, stemmig, ingetoógen, geschikt, nederig.

MODESTEMENT, *adv.* Zediglyk, stemmiglyk, geschiktelyk, ingetoógen.

MODESTIE, *f.* Zedigheyd, stemmigheyd, ingetoógenheyd, geschiktheyd, *v.* —, PUDEUR. Eerbaerheyd, schaemte, *v.*

MODICITÉ, *f.* Geringheyd, kleynheyd, *v.*

MODIFICATIF, IVE, *adj.* et *s.* Bepaelend, maetigend. —, *m.* *Terme* —. Bepaelend woórd, *o.*

MODIFICATION, *f.* (didactique). Wyze van zyn, gedaente, *v.*; maetiging, bepaeling, verzagting, *v.*

MODIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Eene gedaente *of* wyze van bestaen geéven; maetigen, verzagten, bepaelen.

MODILLON, *m.* (archit.). Balksleutel, steunpael, *m.*

MODIQUE, *adj.* Gering, kleyn.

MODIQUEMENT, *adv.* Geringelyk, kleyn.

MODISTE, *adj.* et *s.* De mode volgend. —, *s. m.* et *f.* Modenmaeker, *m.*; modenmaekster, *v.*

MODULATION, *f.* Stemluyding, toonvoering, *v.*

MODULE, *m.* Zetmaet, middellyn eener zuyl; maet (om de verdeeling van een gebouw te bepaelen), *v.*; grootte, middellyn van eenen gedenkpenning, *v.*

MODULER, *v. n.* et *a.* De toonen aeneenschakelen, moduleéren.

MOELLE, *f.* p. *moële*. Merg, *o.* *Os à* —. Mergbeen, *o.* *Le froid l'a pénétré jusqu'à la* — *des os*. De koude is hem doór merg en been gedrongen. — (t. de bot.). Merg, *o.* —, (fig.). Merg, pit, het beste, *o.*

MOELLEUSEMENT, *adv.* p. *moëleuse*—. Molliglyk, zagtelyk, op eene mergagtige wyze.

MOELLEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Mergagtig, vol merg. *Un os* —. Een been vol merg, *o.* DISCOURS — (fig.). Eene kragtige redevoering. —, (fig.). Mollig, zagt. *Vin* —. Sterken en zagten wyn. *Drap* —. Zagt, wollig laken. *Voix* —*euse*. Volle en zoete stem. —, *m.* Zagtheyd, molligheyd, *v.*

MOELLON, *m.* Blokstean, *m.*

MOEUF, *m.* (gramm.). Wyze, *v.*

MOEURS, *f. pl.* Zeden, manieren, *v. mv.*, gebruyken, *o. mv.* — (des animaux). Neygingen, *v. mv.*, aerd, *m.*

MOFETTE, *f. voyez* MOUFETTE.

MOHATRA, *adj. m.* *Contrat* —. Woekeragtig contract, verdrag, *o.*

MOI, *pron. pers.* p. *moa*. Ik, my. *C'est* —. Ik ben het. — *je dis*. Ik zeg. *Pour* —, *quant à* —. My aengaende, wat my aengaet *of* betreft. — *même*. Ik zelf. *A* — *! à* — *! soldats !* Hier heénen, tot my, my te hulp, soldaeten!

MOIDORE, *m.* Zekere portugeésche munt (van 3 fr. 8 cent.), *v.*

MOIGNON, *m.* Stomp (van eenen arm, van een been na de afzetting), *v.*

MOILETTE, *f.* Met vilt overtrokken polysthout der spiegelmaekers, *o.*

MOINAILLES, *f.* (iron.). De moniken, *m. mv.*; het monikschap.

MOINDRE, *adj. comp.* Minder, geringer, slegter. *Le, la* —. Geringste, minste. *Le* — *prix*. Den geringsten, minsten prys. *La* — *faute*. De minste fout.

MOINE, *m.* p. *moane*. Monik, kloosterling, *m.* —, MEUBLE POUR CHAUFFER LE LIT. Bedpan, *v.*, bedwarmer, *m.* — (t. d'impr.). Plaets (op een afdruksel) die den inkt niet wel gevat heélt, *v.*

MOINEAU, *m.* Musch, mosch, *v.* — *franc*. Boommusch. — (t. de fortif.). Bolwerk welks punt eenen stompen hoek maekt, *o.* —, *adj.* *Cheval* —. Peérd met gekorte ooren.

MOINERIE, *f. voyez* MOINAILLES.

MOINESSE, *f.* (iron.). Non, *v.*

MOINETTE, *f.* Nonnetje, *o.*

MOINILLON, *m.* Monikje, *o.*

MOINS, *adv.* Min, minder, niet zoo. *Plus ou* —. Min of meer. *Ni plus, ni* —. Min noch meer. — *beau*. Zoo schoon niet, minder schoon. *Rien* — *que cela*. Niets minder dan dat. *Au* —, *du* —, *pour le* —. Ten minste, althans, op zyn minst. *En* — *de rien*. In eenen zeer korten tyd. *A* —. Voór eenen geringeren prys. *A* — *que*, *à* — *de*. Ten zy, ten ware. —, *m.* LE —. Het minste.

MOIRE, *f.* Moor (zyden stoffe), *m.*

MOIRÉ, E, *adj.* Gewaterd.

MOIRER, *v. a.* Wateren. — *une étoffe*. Eene stoffe wateren.

MOIS, *m.* p. *moa*. Maend, *v.* *Tous les* —, *par* —, *de* — *en* —. Maendelyks. *Payer le* —. Het maendgeld betaelen. *Louer une chambre au* —. Eene kamer by de maend hueren. — *lunaire*. Maenmaend. — *solaire* Zonnemaend. —, MENSTRUES. Maendstonden, *m. mv.*

MOISE, *f.* Klamp, karbeel, *m.*, bindhout, *o.*

MOISER, *v. a.* Klampen.

MOISI, *m.* Schimmel, uytslag, *m.*; beschimmeling, *v.*

MOISI, E, *adj.* Beschimmeld, muf, mufagtig. *Du pain* —. Beschimmeld brood.

MOISIR, *v. a.* p. *moasir*. Doen beschimmelen. —, *v. n.* et *pr.* Schimmelen, verschimmelen, beschimmelen; bekaemen (spr. van wyn, enz.).

MOISISSURE, *f.* Schimmel, uytslag, *m.*; beschimmeling; (spr. van wyn, enz.) kaem, *v.* —*s* (champignons). Soórt van paddestoelen, *m. mv.*

MOISON, *f.* Pagt voór de helft der vrugten, *v.* — (de draps). Maat, *v.*

MOISONIER, *m.* Die zyne pagt in vrugten schuldig is.

MOISSINE, *f.* Bussel wyngaerdranken met druyven, *m.* en *v.*

MOISSON, *f.* p. *moaçon*. Oogst, *m.*, inoogsting, *v.*, het inoogsten, *o.*; oogsttyd, *m.* —, (poét.) ANNÉE. Jaer, *o.*

MOISSONNER, *v. a.* p. —*çoner*. Oogsten, inoogsten, maeyen, afmaeyen, inzamelen. —, (fig.). Oogsten. — RECUEILLIR. Inoogsten, plukken. —, ENLEVER. Wechrukken, afmaeyen. *Sa vie a été moissonnée dans sa fleur*. Hy is in den bloey zyner jaeren weggerukt, afgemaeyd.

MOISSONNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Oogster, maeyer, *m.*; maeyersse, *v.*

MOITE, *adj.* p. *moa*—. Klam, natagtig, vogtig, wak.

MOITEUR, *f.* Klamheyd, vogtigheyd, wakheyd, *v.*

MOITIÉ, *f.* Helft, *v.* *La* — *d'un pain*. De helft van een brood. *Être de* —. Voór de helft staen. —, (fig.) EXCUSE. Wederhelft, egtgenoóte. —, *adv.* Half. — *l'un*, — *l'autre*. Van beyden de helft. — *soie*, — *laine*. Half zyde, half wol. *A* —. Half, ten halve.

MOITIR, *v. a.* Klam *of* vogtig maeken.

MOKA, *m.* Mokakoffi, *m.*

MOL, *voyez* MOU.

MOLAIRE, *adj.* *Dents* —*s*. Maeltanden, baktanden, *m. mv.*

MOLDAVIQUE, *f.* Soórt van melisse, *v.*

MÔLE, *m.* Steenen beér, *m.*, hoofd, zeehoofd, *o.*, weérdam, *m.* — (mansolée). Torenagtig praelgraf, *o.*

MÔLE, *f.* Zuyger, *m.*, onvrugt, *v.*

MOLÉCULE, *f.* Deeltje, *o.*

MOLÈNE, *f.* Wolkruyd, *o.*

MOLER, *v. n.* Voór den wind, met vollen wind zeylen.

MOLESTER, *v. a.* Kwellen, plaegen, overlasten.

MOLETTE, *f.* p. —*lète*. Spoórraderken, *o.* — (méd. vét.). Wen, *v.* —, PILON DE MARBRE. Vrysteen, looper, *m.*; zilversmids tang, *v.*

MOLIÈRE, *f.* Molensteengroef, *v.* —, *adj. f.* *Terre* —. Vette en moerassige aerde, *v.*

MOLINE, *f.* Spaensche wol, *v.*

MOLINISME, *m.* Molinistendom, *o.*

MOLINISTE, *m.* Molinist, *m.*

MOLLASSE, *adj.* Weekagtig, week, slap. *Chair* —. Week vleesch.

MOLLE, *f.* Bos gespleétene teenen, *m.*

MOLLEMENT, *adv.* Zagtelyk, zagtjes (in het bed liggende, enz.). —, (fig.). Verwyfdelyk, weekelyk. —, FAIBLEMENT. Slappelyk, laffhertiglyk.

MOLLESSE, *f.* p. *molèce*. Weekheyd, slapheyd, murwheyd, *v.* —, (fig.). Weekelykheyd, verwyfdheyd, *v.*; wellust, *m.* *Être plongé dans la* —. In den wellust gedompeld liggen. —, EXCÈS D'INDULGENCE. Zagtheyd, toegeévendheyd (in karakter); laffhertigheyd, *v.* —, DOUCEUR DU STYLE, DU PINCEAU. Zagtheyd, molligheyd, *v.* — DES CHAIRS. Zagtheyd, molligheyd, fynheyd, *v.* *La* — *d'un tableau*. De fynheyd, zagtheyd eener schildery.

MOLLET, ETTE, *adj.* p. *molè*, —*lète*. Week, weekagtig, zagt, slap.

MOLLET, *m.* p. *molè*. Kuyt, braey, *v.* —, PETITE FRANCE. Kleyne franie, *v.*

MOLLETON, *m.* Monikenbaey, *m.*

MOLLIFIER, *v. a.* Verzagten, verdunnen, week maeken.

MOLLIPENNES, *m. pl.* Insekten met weeke vleugeldeksels, *o. mv.*

MOLLIR, *v. n.* p. *molir*. Week *of* murw worden. —, (fig.). Verslappen, verzwakken; te ligt toegeéven, wyken, geenen stand houden.

MOLLUSQUES, *m. pl.* Schelpdieren, wormdieren, *o. mv.*

Digitized by Google

MOLOSSE, *m.* Versmaet van dry lange lettergreêpen, *v.*

MOLUQUE, *f.* Citroenkruyd, *o.*

MOLUQUES, *f. pl.* (Iles). Molukische eylanden, *o. mv.*

MOLY, *m.* Soort van knoflook, *o.*

MOLYBDATE, *m.* Potloodzuerzout, *o.*

MOLYBDÈNE, *m.* Potlood, *o.*

MOLYBDIQUE, *adj. Acide* —. Potloodmer, *o.*

MOLYBDITE, *f.* Loodsteen, *m.*

MOLYBDOÏDE, *f.* Zeer hard potlood, *o.*

MOMENT, *m.* Oogenblik, *m.* en *o.*, snap, stond, *m.*, omzien, *o. De — en —, d'un — à l'autre.* Van oogenblik tot oogenblik, van den eenen oogenblik tot den anderen. *Dans le —.* Zoo aenstonds. *Du — que.* Zooklaest als, van den oogenblik dat. *Au —où.* Op den oogenblik dat.

MOMENTANÉ, E, *adj.* Oogenblikkelyk, dat maer eenen oogenblik duert.

MOMENTANÉMENT, *adv.* Oogenblikkelyk, voór eenen oogenblik.

MOMERIE, *f.* Vermomming, mommerij, *v.* —, (fig.). Geveynsdheyd, schynheyligheyd, snaekery, *v.*; belachelyke ceremoniën, *v. mv.*

MOMIE, *f.* (antiq.). Mumie, mommie, *v.*; zwart boomwas, *o.* —, (fig. *et* pop.). Vadzigen mensch, luyaerd, *m.*

MOMOY, *m.* Uytdaeging, *v.*

MOMORDIQUE, *f.* Zekere plant, *v.*

MON, MA, MES, *adj. poss.* Mynen, myne, myn.

MONACAILLE, *f.* Monikdom (schimpwoórd), *o.*

MONACAL, E, *adj.* Moniks. *Habit* —. Monikskleed. *Vie* —*e.* Monikenleven, *o.*

MONACALEMENT, *adv.* Moniklyk, op de wyze der moniken.

MONACHISME, *m.* Monikschap, *o.*, monikenstaet, *m.*

MONADE, *f.* Eenvoudig, ondeelbaer weezen, *o.* —, Animalcule imperceptible. Onmerkbaer diertje, *o.*

MONADELPHE, *adj. Etamines* —*s.* In eenen bundel vereenigde meêldraedjes, *o. mv.*

MONADELPHIE, *f.* p. —*fie.* (t. de bot.). Slach van planten welker meêldraedjes in eenen bundel vereenigd zyn.

MONANDRE, *adj.* (bot.). Met ôen meêldraedje.

MONANDRIE, *f.* Slach van planten met een meêldraedje.

MONARCHIE, *f.* Eenheersching, alleenheersching, eenhoofdige bestiering, monarchie, *v.*; ryk, koningryk, *o.*

MONARCHIQUE, *adj.* Eenhoofdig, alleenheerschend, opperhoofdig.

MONARCHIQUEMENT, *adv.* Eenhoofdiglyk.

MONARCHISTE, *m.* Aenhanger van de alleenheersching, koningsgezinden, *m.*

MONARQUE, *m.* Eenheerscher, alleenheerscher, monark, *m.*

MONASTÈRE, *m.* Klooster, *o.*

MONASTIQUE, *adj.* Kloosterlyk. *Vie* —. Kloosterleven, *o.*

MONAUL, *m.* Schoonen indiaenschen vogel, *m.*

MONAUT, *adj.* p. —*nô.* Eenoorig, met een oor.

MONAX, *m.* Americaensche marmot, *v.*

MONBIN, *m.* Zekeren pruymboom, *m.*

MONCEAU, *m.* p. —*çô.* Hoop, tas, stapel, *m. Mettre des pierres en* —. Steenen op eenen hoop leggen.

MONDAIN, E, *adj.* et *s.* Wereldsch, wereldschgezind; ydel. —, *m.* Weireldling, wereldminnaer, *m.*

MONDAINEMENT, *adv.* Werelds. *Vivre très* —. Zeer werelds leêven.

MONDANITÉ, *f.* Wereldschgezindheyd, wereldschydelheyd, *v.*

MONDE, *m.* Wereld, *v.*; heelal, *o.*; hemel en aerde. *La création du* —. De schepping der wereld, *v.* —, Le globe terrestre. Aerde, *v.*, aerdkloot, *m.*, wereld, *v. Faire un tour du* —. Eene reys om de wereld, om de aerde doen. *Venir au* —. Ter wereld komen, geboóren worden. *Mettre au* —. Ter wereld brengen, baeren, voortbrengen. —, La totalité des hommes. De wereldbewooners, de menschen, de volken. *Tout le — le dit.* Iedereen zegt het. —, Gens, personnes. Volk, *o.*, lieden, menschen, *m. mv.* —, (fig.). Hoop, *m.*, menigte, *v.* —, Société, commerce des hommes. Wereld, *v.*, omgang, *m. Il s'est formé dans le* —. Hy heeft zich in den omgang der menschen beschaefd. *Connaître le* —. De menschen kennen, weeten hoe zy zyn. *Le grand* —. De grooten. *Le petit* —. Het gemeen volk. *Le beau* —. De fatsoenlyke lieden. *Ainsi va le* —. Zoo gaet het in de wereld. *Aller à l'autre* —. Sterven. —, Les domestiques de q. q. Volk, *o.*, bedienden, *m. mv.* Cela va le mieux du — (prov.). Dat gaet heel wel.

MONDE, *adj.* Reyn. *Animaux* —*s et im*—*s.* Reyne en onreyne dieren.

MONDER, *v. a.* Reynigen, pellen, afschellen. — *de l'orge.* Gerst pellen, afschellen.

MONDIFICATIF, IVE, *adj. voyez* Détersif.

MONDIFIER, *v. a.* (méd.). Zuyveren, reynigen.

MONÉTAIRE, *m.* p. —*tère.* Muntmeester, *m.* —, *adj. Système* —. Muntstelsel, *o.*

MONÉTISER, *v. a.* Gangbaer maeken; aen papier de weêrde van klinkende munt geêven.

MONIALE, *f.* Non, *v.*

MONITEUR, *m.* Vermaener, waerschouwer, *m.* — (journal). Zeker dagblad, *o.*, moniteur, *m.*

MONITION, *f.* Gerechtelyke vermaening, waerschouwing (in kerkelyk recht), *v.*

MONITOIRE, *s. m.* et *adj.* p. —*toare.* Vermaenbrief, *m.*

MONITORIAL, E, *adj. Lettre* —*e.* Vermaenbrief, *m.*

MONNAIE, *f.* p. *monè.* Munt, *v.*, geld, gemunt geld; kleyn geld, *o. Battre* —. Geld *of* munt slaen. Payer en même — (fig.). Met gelyke munt betaelen. —, Menues espèces. Kleyn geld, *o.*; munt, *v.*, munthuys, *o.*

MONNAIERIE, *f.* Munt, muntkamer, *v.*, munthuys, *o.*, stempelplaets, *v.*

MONNAYAGE, *m.* Munting, *v.*, het munten.

MONNAYER, *v. a.* Munten, geld *of* munt slaen.

MONNAYEUR, *m.* Munter, muntgezel, *m. Faux* —. Valschen munter.

MONOCÉROS, *m.* Eenhoórn, *m.*

MONOCHROMATE, *m.* Eenkoleurige schildery, *v.*

MONOCLE, *m.* Vergrootglas voór een oog, *o.*; oogband, *m.* —, Genre de crustacés. Slach van schelpdieren, *o.*

MONOCLINE, *adj. f. Plante* —. Plant die de orgaenen der twee geslachten in eene en dezelfde bloem vereenigt, *v.*

MONOCORDE, *m.* Speêltuyg met eene snaer, *o.* (lobbig.

MONOCOTYLÉDONE, *adj.* (bot.). Eenkiemig.

MONOCULAIRE, *adj.* Eenoogig.

MONOCULE, *m.* Oogband, *m.*

MONOCULISTE, *m. voyez* Cyclope.

MONOÉCIE, *f.* Slach van planten die op denzelfden stengel, maer afgezonderd, bloemen hebben van verschillende geslachten, *o.*

MONOGAME, *adj.* et *s.* Die maer eens is getrouwd geweest. — (t. de bot.). Die de meêldraedjes door de kopjes vereenigd heeft.

MONOGAMIE, *f.* Eensgehouwden staet, *m.* — (t. de bot.). Slach van planten welker meêldraedjes door de kopjes vereenigd zyn, *o.*

MONOGASTRIQUE, *adj.* Eenbuykig.

MONOGRAMMATIQUE, *adj.* Van de naemletter.

MONOGRAMME, *m.* Naemletter, naemcyfer, *v.* —, (peint.). Eenvoudige schets, *v.*

MONOGRAPHIE, *f.* Beschryving van een enkel voórwerp, *v.*

MONOGYNIE, *f.* (t. de bot.). Slach van planten welker bloemen maer een stampertje hebben, *o.*

MONOÏQUE, *f. voyez* Monoécie.

MONOLITHE, *adj.* et *s.* Eensteenig; met eenen steen.

MONOLOGUE, *m.* Alleensprak, *v.*

MONOMACHIE, *f.* p. —*kie.* (antiq.). Tweegevegt, *o.*

MONÔME, *m.* (alg.). Enkelvoudige grootte, *v.*

MONOPÈDE, *adj.* Eenvoetig. *Homme* —. Mensch met eenen voet, een been.

MONOPÉTALE, *adj.* (bot.). Eenbladig.

MONOPHYLLE, *adj.* p. —*fille.* (bot.). Eenbladig.

MONOPODE, *m.* (antiq.). Tafel met eenen voet, *v.*

MONOPOLE, *m.* Bevoórrechten alleenhandel, *m.*, voórrecht om iets alleen te mogen verkoopen, *o.*; onbillyke overeenkomst om eene koopwaer duerder te verkoopen, *v.*; opkoop, *m.*, monopolie, *v.*; zwaere belasting op de koopmanschappen, *v. Faire le* —. Opkoopen.

MONOPOLER, *v. n.* Opkoopen, alleenhandel dryven.

MONOPOLEUR, *m.* Opkooper, alleenhandelaer, handeldwinger, *m.* —, (t. injurieux). Schattingheffer, *m.*

MONOPTÈRE, *m.* (antiq.). Ronden tempel zonder mueren op zuylen rustende, *m.*

MONOPTOTE, *adj.* Onbuygbaer.

MONORIME, *m.* Eenrymig gedicht, *o.*

MONOSPERMATIQUE, *adj.* (bot.). Eenzaedig.

MONOSTIQUE, *m.* Puntdicht uyt een vers bestaende. —, *adj.* Met eene ry ruyten. (styl.

MONOSTYLE, *adj.* (bot.). Met eenen

MONOSYLLABE, *adj.* et *s.* p. —*cillabe.* Eenlettergreêpig. —, *m.* Eenlettergreêpig woórd, *o.* (greêpig.

MONOSYLLABIQUE, *adj.* Eenletter-

MONOTONE, *adj.* Eentoonig.

MONOTONIE, *f.* Eentoonigheyd, *v.*

MONOTRIGLYPHE, *m.* p. —*triglife.* Ruymte eener dryspleêt tusschen twee zuylen, *v.*

MONS, *m.* (abréviation méprisante de *Monsieur.*) Mynheer, *m.*, mynheertje, *o.* — (ville). Bergen.

MONSEIGNEUR, *m.* au pl. *messeigneurs, nosseigneurs.* Mynheer, *m.*, myne heeren, onze heeren, *m. mv.*

MONSEIGNEURISER, *v. a.* (fam. *et* iron.). Mynheer noemen.

MONSIEUR, *m.* au pl. *messieurs.* (On prononce ni l'*n* ni l'*r.*) Mynheer, *m.*; myne heeren, *m. mv.* Faire le — (pop.). Den grooten heer speêlen. — vaut bien madame (prov.). Zy zyn beyden elkander gelyk. (Men noemde *Monsieur* den oudsten broeder des konings van Frankryk.)

MONSTRE, *m.* Gedrogt, monster, ondier, schrikdier, *o. Un* — *à visage de chien.* Een monster met eenen hondenkop. — *marin.* Zeegedrogt, zeemonster, *o.* Les —s des forêts (poét.). De wilde dieren, boschgedrogten. —, (fig.). Gedrogt, wanschepsel, *o.*; zeer leelyken mensch, *m.*; vreedaerd, monster. — *de cruauté.* Monster van vreedheyd, zeer vreeden mensch. —, Fleur double. Dubbele bloem, *v.*

MONSTRUEUSEMENT, *adv.* Wanschapen, gedrogtelyk, wanschapenlyk.

MONSTRUEUX, EUSE, *adj.* Gedrogtelyk, monsteragtig, wanschapen. —, (fig.). Zeer groot, vervaerlyk, afschouwelyk.

MONSTRUOSITÉ, *f.* Wanschapenheyd, monsteragtigheyd, *v.*

Digitized by Google

MONT, *m.* p. *mon.* Berg, *m.* *Le — Sinaï.* Den berg Sinaï. *Les —s Pyrenées.* De Pyrenëën. *En-deçà, au-delà des —s.* Aen deëze, aen geëne zyde der bergen. *Par —s et par vaux.* Over bergen en daelen, overal. — *de piété.* Berg van bermhertigheyd, *m.;* beleenbank, *v.* *Le double —.* Den zangberg, Parnas.

MONTAGE, *m.* Het opbrengen, opdraegen; loon voór het opbrengen *of* opdraegen, *m.* en *o.*

MONTAGNARD, E, *adj.* et *s.* Op, aen bergen, aen een gebergte woonende. —, *m.* Bergbewooner, hooglander, bergman, *m.*

MONTAGNE, *f.* Berg, *m.*, gebergte, *o.* *Coq des —s.* Berghaen, *m.*

MONTAGNEUX, EUSE, *adj.* Bergagtig, vol bergen. *Pays —.* Bergagtig land.

MONTANT, E, *adj.* et *s.* Opgaende, klimmende, stygende, ryzende; bedraegende, beloopende. —, *m.* Styl, post, *m.* —, Tige d'une plante. Stam, *m.* —, Ce qu'il y a de spiritueux. *Ce vin a du —.* Dien wyn is kragtig, hoofdig. —, Total d'un compte. Beloop, bedrag, *o.*, somme, *v.* —s de presse (impr.). Zystukken, *o. mv.*

MONTASSIN, *m.* Gesponnen katoen uyt de Levant, *o.*

MONTE, *f.* Bespringing, *v.;* bespringingstyd (der peërden), *m.*

MONTÉ, E, *adj.* Opgemaekt, opgeslaegen, in staet gesteld. —, Elevé. Opgedraegen, opgebragt. *Cavalier bien —.* Ruyter die een goed peërd heeft. *Navire — par cent hommes.* Vaertuyg dat honderd man aen boord heeft. *Bien —.* Wel voórzien. Tête —ée, (fig.) exaltée. Heet hoofd.

MONTÉE, *f.* Trapje, *o.*, steëktrap, *m.;* tredo, *v.;* opgang, *m.;* het opklimmen, opstygen, *o.*, opklimming, *v.* —, (t. de fauc.). Het stygen, opvliegen, *o.*

MONTER, *v. n.* Klimmen, opklimmen, opstygen, ryzen, stygen, opgaen, naer boven gaen. — *vite.* Schielyk opklimmen, opstygen. — *sur, à un arbre.* Op eenen boom klimmen. — *en chaire.* Den predikstoel beklimmen, prediken. — *au trône.* Den troon bestygen, koning worden. — *sur un navire.* Te scheëp gaen. — *à cheval.* Te peërd stygen. — *en croupe.* Agter op een peërd ryden. *L'eau monte.* Het water ryst, wast. — *et descendre.* Op en neder loopen. — *aux nues, se mettre subitement en colère.* In gramschap opvliegen, opstuyven. —, Hausser de prix. Ryzen, verhoogen, steygeren, opslaen. *Le prix du blé a monté.* Den prys van het koórn is gereëzen. —, S'accroître. Toenemen. —, S'élever en grade, en rang. Opkomen, opklimmen. —, Se —, former le total de. Beloopen, bedraegen. *La somme* (se) *monte à.....* De somme beloopt tot..... —, *v. a.* Opklimmen, beklimmen. — *les degrés.* De trappen oploopen. — *un cheval.* Een peërd beryden, te peërd zitten. —, Transporter en haut. Opdraegen, ophaelen, optrekken. — *une maison.* Een huys van den noodigen huysraed voórzien. — *une fabrique.* Eene fabriek opregten. — *une montre.* Een zakuerwerk opwinden. — *un bois de lit.* Eene bedstede, een ledekant ineenzetten. — *un chapeau.* Eenen hoed opmaeken. — *la garde.* De wagt optrekken. — *un violon.* Snaeren op eene vioól zetten. — la tête à q. q. (fig.). Iemand iets ingeëven, inblaezen. Se — la tête. Hardnekkig worden.

MONTGOLFIÈRE, *f.* Lochtbol, *m.*

MONTICULE, *m.* Bergje, bergsken, *o.*

MONTJOIE, *m.* Titel van den eersten wapenkoning in Frankryk; wapenkreët (der Franschen), *m.* —, *f.* Eertyds steenhoop (ter nagedagtenis eener overwinning), *m.*

MONTJOLI, *m.* Bergsalie, *v.*

MONTOIR, *m.* Steen, blok om te peërd te stygen, *m.* *Le côté du —.* De linke zyde van een peërd, *v.* *Ce cheval est difficile au —.* Dit peërd laet niet geërne opzitten.

MONTRE, *f.* Horlogie, *v.*, zakuerwerk, *o.* — *de poche.* Zakhorlogie, *v.* — *à pendule.* Slingeruerwerk, *o.* —, Echantillon. Stael, monster, proefken, toonstuk, *o.* *Faire — de sa marchandise.* Zyne waer laeten zien. —, Boîte à étalage. Toonkas, *v.;* toon van eenen winkel, *m.* —, (fig.). Apparence. Schyn. *Faire — de son érudition.* Zyne geleerdheyd uytkraemen. —. Proefrid, *m.*, plaets waer men de peërden te koop stelt, *v.* —, Autrefois revue. Wapenschouw, monstering van het krygsvolk. —, Paye des soldats. Soldy, bezolding, betaeling.

MONTRER, *v. a.* Toonen, aentoonen, wyzen, laeten zien. — *du doigt.* Met den vinger wyzen. — *le chemin.* Den weg wyzen. —, (fig.). Faire paraître. Toonen, laeten blyken. *Il montra son courage dans cette occasion.* Hy toonde zynen moed by deëze gelegenheyd. — *les talons.* Vlugten, zyne hielen laeten zien. —, (fig.). Prouver. Bewyzen. —, *v. a.* et *n.* Onderwyzen, onderrigten, leeren. Se —. Zich laeten zien, verschynen, te voórschyn komen.

MONTUEÚX, EUSE, *adj.* Bergagtig, oneffen.

MONTURE, *f.* Rydier, rypeërd, *o.*, rybeest; uytrusting, monteëring, *v.* —, Bois de fusil, etc. Laede, *v.*, houtwerk, *o.* —, Action de monter. Het opmaeken, het ineenzetten.

MONUMENT, *m.* Gedenkteeken, gedenkstuk; praelgraf, *o.*, gedenkzuyl, *v.*

MONUMENTAL, E, *adj.* Van de gedenkteekenen.

MOQUE, *f.* Doodshoofdblok, *m.*

MOQUER (SE), *v. pr.* Spotten, bespotten, belachen, uytlachen, voór den gek houden. *Se — de q. q.* Met iemand spotten, iemand bespotten *of* uytlachen. —, Mépriser. Veragten; lachen, spotten met; schertsen, boerten, jokken.

MOQUERIE, *f.* Spot, *m.*, spottery, bespotting, belaching; ongerymdheyd, *v.*

MOQUETTE, *f.* p. —*kète.* (étoffe). Kaffa, soórt van tryp, *o.*

MOQUEUR, EUSE, *adj.* et *s.* Spottende, spotagtig, schimpagtig. *Ris —.* Spottend gelach, *o.* —, *m.* Spotter, schimper, *m.* —, *f.* Spotster, schimpster, *v.*

MORABITES, *m. pl.* Wysgeëren in Africa, *m. mv.*

MORAILLER, *v. a.* — *le verre.* Het glas rekken *of* langer maeken.

MORAILLES, *f. pl.* Neusnyper, neusprangen, *m.* — (t. de verr.). Rektang, *v.*

MORAILLON, *m.* Sluythengsel, slothengsel, *o.*, slotkram, *v.*

MORAINE, *f.* Doode wol, *v.*

MORAL, E, *adj.* et *s.* au pl. *moraux.* Zedelyk, zedekundig. *Un discours —.* Een zedelyk gesprek. *Vertus —es.* Zededeugden, *v. mv.* *Une preuve —e.* Een byna zeker, waerschynlyk bewys, *o.* —, *m.* Het zedelyke, *o.*, zedelyke gesteltenis, *v.*

MORALE, *f.* Zedekunde, zedeleer, *v.* *La — chrétienne.* De christelyke zedeleer. —, Traité de —. Verhandeling over de zedekunde, *v.* —, Sens moral d'une fable. Zedeles, *v.*, zedelyken zin, *m.*

MORALEMENT, *adv.* Zedelyk; waerschynlyk; menschelyk, menschelyker wyze.

MORALISER, *v. n.* Zedelyke aenmerkingen maeken, zedelessen geëven.

MORALISEUR, *m.* Zedeprediker, *m.*

MORALISTE, *m.* Zedeleeraer, zedekundigen, *m.*

MORALITÉ, *f.* Zedelykheyd, *v.*, zedelyk gedrag, *o.*, moraliteyt; zedelyke overdenking, zedeles, *v.* —, Sens moral d'une fable. Zedeles, *v.*, zedelyken zin, *m.;* zedelykheyd, *v.*

MORATOIRES, *adj. f. pl.* *Lettres —* (pal.). Brief die uytstel verleent, *m.*

MORAVIE, *f.* (province). Moravië.

MORBIDE, *adj.* (t. de peint.). Levendig, vol leven. —, (méd.). Ziek.

MORBIDESSE, *f.* p. —*dèze.* (t. de peint.). Molligheyd, zagtheyd, teederheyd van het vleesch, *v.*

MORBIFIQUE, *adj.* Ziekte verwekkend.

MORBLEU! *interj.* Den drommel!

MORCE, *f.* Bindsteen, *m.*, bindlaeg, *v.*

MORCEAU, *m.* p. —*ço.* Stuk, *o.*, brok, *v.*, beët, lap, *m.* *Gros —.* Hagt, *m.* — *de pain.* Stuk brood. *Par —x.* By brokken. *Manger un —.* Eenen beët eëten. — *d'étoffe.* Lap stoffe. *Aimer les bons —x.* Eenen liefhebber van lekkere beëtjes zyn.

MORCELÉ, E, *adj.* *Style —.* Afgebroken schryfstiel, *m.*

MORCELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler.*) In stukken verdeelen.

MORCELLEMENT, *m.* Verdeeling in kleyne deelen *of* stukken, *v.*

MORDACHE, *f.* Vuertang, *v.*

MORDACITÉ, *f.* Scherpheyd, bytendheyd, *v.* —, (fig.). Bitsheyd, *v.*

MORDAILLER, *v. a.* *voyez* Mordiller.

MORDANT, E, *adj.* et *s.* Bytend, bytagtig, bits, bitsig, scherp. —, *m.* (vernis). Vernis, *o.*, grond waerop men het verguldsel legt, *m.* *Il a du — dans l'esprit.* Hy heeft een doórdringend verstand.

MORDICANT, E, *adj.* Bytend, scherp, ineëtend. —, (fig. *et* fam.). Lasterend.

MORDICUS, *adv.* (fam.). Hardnekkig.

MORDIENNE (À LA GROSSE), *adv.* (pop.). Ronduyt, regt doór, zonder erg.

MORDILLER, *v. a.* Zagtjes byten, niet doórbyten.

MORDORÉ, E, *adj.* Bruynrood.

MORDRE (je mords, tu mords, il mord, nous mordons, vous mordez, ils mordent; je mordais, etc.; je mordis, etc.; je mordrai, etc.; je mordrais, etc.; mors, mordons, mordez; que je morde, etc.; que je mordisse, etc.; mordant, mordu, e), *v. a.* et *n.* Byten; inbyten; pikken. — *dans du pain.* In brood byten. — *q. q. au bras.* Iemand in den arm byten. *L'eau-forte mord sur les métaux.* Het sterkwater byt in de metaelen. — la poussière (poët.). Sneuvelen. *Ils firent — la poussière à leurs ennemis.* Zy doodden hunne vyanden. Il ne saurait y — (prov.). Hy kan dat niet bevatten. —, (fig.). Berispen, bedillen, kwaedspreeken.

MORE, *m.* Moor, mooriaen, neger, zwarten, *m.* Gris de —. Donkergrys. —, *adj.* *voyez* Moresque.

MOREAU, *adj. m.* p. —*rô.* *Cheval —.* Moorpeërd, pekzwart peërd, *o.*

MORELLE, *f.* p. —*rèle.* Alfsranken, *m. mv.*, bitterzoet, bolkruyd, *o.*

MORÈNE, *f.* Zekere waterplant, *v.*

MORESQUE, *adj.* et *s.* Moorsch. —, *f.* (danse). Moorendans, *m.* —, Peinture. Arabisch schilderwerk, *o.* *A la —.* Op zyn moorsch.

MORFIL, *m.* Braem (aen het scherp van een mes), *v.;* onbewerkten olifantstand, *m.*

MORFONDRE, *v. a.* Verkouden, verstyven, doen verkleumen. Se —, se refroidir. Verkouden, verkleumen, van koude verstyven. Se —, (fig.). Te vergeëfs wagten.

MORFONDURE, *f.* Verkoudheyd (der peërden), *v.*

MORGELINE, *f.* Vogelkruyd, *o.*

Digitized by Google

MORGUE, *f.* Trotscheyd, stuerscheyd, *v.* —, Guichet de prison. Rok, kot, kamerken, *o.*; plaets (waer de doodgevondenen ten toon gelegd worden), *v.*

MORGUER, *v. a.* (fam.). Stuersch en met verragting bezien.

MORGUEUR, *m.* (inus.). Cipiersgast; *m.*

MORIBOND, E, *adj.* et *s.* Stervend, ziektoogend, op sterven liggend.

MORICAUD, E, *adj.* et *s.* p. —*kô.* Zwartagtig; bruyn. —, *m.* Halven moor, *m.*

MORIGÉNER, *v. a.* Wel opvoeden, in goede zeden onderwyzen, opbrengen; tugtigen, bestraffen, kastyden.

MORILLE, *f.* Moril, morille, *v.*

MORILLON, *m.* Zwarte druyf, *v.* —, Oiseau. Ringelgans, *v.* —*s*, Émeraudes brutes. Ruwe smaragden, *m. mv.*

MORIO, *m.* (papillon). Schoone dagkapel, *v.*

MORION, *m.* Soórt van helm-*of* stormhoed, *m.*; zekere krygsstraf, *v.*

MORNE, *adj.* Treurig, droefgeestig, zwermoedig, bedrukt; donker; diepe stilwygendheyd, *v.*

MORNÉ, E, *adj.* Zonder klauwen, steêrt, tong en snavel. —, Emoussé. Stomp.

MORNIFLE, *f.* (fam.). Oorveêg, klap, *v.*

MOROSE, *adj.* p. —*rôse.* Droevig, zwaermoedig; eygenzinnig.

MOROSIF, IVE, *adj.* (inus.). Traeg, onagtzaem.

MOROSITÉ, *f.* Eygenzinnigheyd, knorrigheyd, *v.*

MORPION, *m.* Platluys, *v.*

MORS, *m.* p. *mor.* Gebit, mondstuk (een den toom van een peêrd), *o.* *Prendre le — aux dents.* Hollen, op hol raeken, op den loop zyn. —*s* d'âne. Bek van eene schroef, *m.* — du diable (plante). Duyvelsbeêt, *v.*

MORSE, *m.* Walrus, *m.*

MORSURE, *f.* Beêt, hap, *m.*

MORT, *f.* p. *mor.* Dood, *m.* en *v.*, het sterven *of* overlyden, versterf, *o.* —*naturelle.* Natuerlyke dood. — *violente.* Geweldige dood. — *de vieillesse.* Dood van ouderdom. — *cruelle.* Vreede dood. — *subite.* Haestige dood. — *civile.* Uytsluyting uyt de borgerlyke samenleêving. *Mettre à —.* Ter dood brengen. *Condamner à —.* Ter dood verwyzen. *Lit de —.* Doodbed, *o.* *Sentence ou arrêt de —.* Doodvonnis, *o.* *Peine de —.* Doodstraf, *v* — *aux rats.* Rattenkruyd, *o.* *à —, à la —.* Tot ter dood, doodelyk. —, (fig.). Groote smert, *v.* —, E, *adj.* et *s.* Dood, gestorven, overleden. *Corps —.* Dood lichaem, lyk, *o.* *Chaire —e.* Wild, dood vleesch in eene wonde. *Eau —e.* Stilstaende water, *o.* *La mer —e.* De doode zee, *v.* *Teint —.* Bleek koleur, *o.* *Langue —e.* Doode taal, *v.* —, *m.* Boeden, *m.*; doode, *v.* *Tête de —.* Doodshoofd, *o.* Les —*s.* De overledenen.

MORTADELLE, *f.* Kruydsaucies, *v.*

MORTAILLABLE, *adj.* (dont le seigneur héritait) Lyfeygen.

MORTAISE, *f.* Spondgat, *o.*

MORTALITÉ, *f.* Sterfelykheyd, sterfelyke natuer, *v.* —, Épidémie mortelle. Sterfte, *v.*

MORT-BOIS, *m.* Onnut, slegt hout, *o.*

MORTE-EAU, *f.* Doodstroom, *m.*

MORTEL, ELLE, *adj.* et *s.* Sjerfelyk; doodelyk. *Coup —.* Doodsteêk, *m.* *Maladie —elle.* Doodelyke ziekte, *v.* *Blessure —elle.* Doodelyke wonde, *v.* *Péché —.* Doodzonde, *v.* *Haine —elle.* Doodelyken haet, *m.* —, (fig.) Zeer groot, zeer sterke, uyterste, onmaetig. *Froid —.* Zeer sterke koude. *Dix —elles lieues.* Tien verdrietige *of* verveelende ueren. —, *m.* Sterveling, mensch, *m.* —, *f.* Sterfelyke, *v.*

MORTELLEMENT, *adv.* Doodelyk.

MORTE-PAYE, *f.* Krygsman die zyn leven lang bezoldigd is, *m.*

MORTE-SAISON, *f.* Werkeloozen tyd *m.*

MORTIER, *m.* Mortel (om te metsen), *m.* —, Vase où l'on pile. Vyzel, mortier, *m.* —, Pièce d'artillerie. Mortier, *m.* —, Bonnet. Presidentsmuts, *v.*

MORTIFÈRE, *adj.* Doodelyk.

MORTIFIANT, *adj.* Vernederend, beschaemend, grievend.

MORTIFICATION, *f.* Verrotting (van het vleesch), *v.*, beginsel van koudvuer, *o.* —, (fig.). Versterving, tugtiging, kastyding, dooding (van het lichaem); vernedering, beschaeming, bestraffing, *v.*

MORTIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Het vleesch laeten besterven, malsch laeten worden. —, (fig.). Zyn lichaem versterven, dooden, tugtigen, kastyden; bedroeven, vernederen, beschaemen. Se —. Zich versterven, zich kastyden.

MORT-IVRE, *adj.* Smoordronken.

MORT-NÉ, *adj.* au pl. *morts-nés.* Doodgeboóren.

MORTUAIRE, *adj.* p. —*tuère.* Van de dooden. *Drap —.* Doodkleed, lyklaken, *o.* *Extrait —.* Doodbrief, *m.*, doodceêl, *v.* *Registre —.* Doodregister, *o.*

MORUE, *f.* Kabeljauw, *m.* — *salée.* Abberdaen, labberdaen, *m.* — *sèche.* Stokvisch, *m.*

MORVE, *f.* Snot, *o.*, snotterigheyd, snottebel, *v.* — (t. de jard.). Verrotting, *v.*

MORVEAU, *m.* p. —*vô.* (fam.). Dik snot, *o.*

MORVER, *v. n.* (bot.). Verrotten.

MORVEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Snottig, snotterig, snotagtig, besnot. —, *s. m.* et *f.* Snotneus, snotbaerd, *m.*

MOSAÏQUE, *adj.* Mozaïsch, van Moyses. *Loi —.* Wet van Moyses, *v.* —, *f.* Ingelegd *of* mozaïsch werk, *o.*

MOSAÏSTE, *m.* Die ingelegd werk maekt.

MOSARABE, *m.* Christen in Spanjen die van moorsche afkomst is, *m.*

MOSCOUADE, *f.* Ruwe suyker, *v.*

MOSCOVIE, *f.* Moscoviën, Rusland, *o.*

MOSCOVITE, *adj.* et *s.* Moscovisch, russisch. *La langue —.* De moscovische tael, *v.*, het moscovisch, *o.* —, *m.* Moscoviter, *m.* —, *f.* Moscovitsche, *v.*

MOSELLE (LA), *f.* Moezel (rivier), *v.* *Vin de —.* Moezelwyn, *m.*

MOSETTE, *f.* Soórt van bisschopskap, *v.*

MOSQUÉE, *f.* p. —*ké.* Moské, *v.*, turkschen tempel, *m.*

MOT, *m.* p. *mô.* Woórd, gezegde, *o.* — *d'ordre*, *du guet.* Wagtwoórd, krygswoórd. — *de ralliement.* Herzamelingswoórd. *Bon —.* Kwinkslag, *m.* *Gros —s.* Scheldwoórden. — *à —.* Van woórd tot woórd, woórdelyk. *Trancher le —.* Regtuyt spreêken. *En peu de —s.* In weynige woórden, in het kort. *En un —.* Kortom, met een woórd. *Se donner le —.* Malkander verstaen. —, Sentence. Zinspreuk, *v.*

MOTACILLE, *f.* (oiseau). Kwiksteêrt, *m.*

MOTET, *m.* p. —*tè.* Kerkgezang in muziek, *o.*

MOTEUR, *m.* Beweêger, *m.*, beweêgoorzaek, *v.*, aenlegger, bestierder, *m.*

MOTIF, *m.* Reden, beweêgreden, oorzaek, beweêgoorzaek, *v.*

MOTILITÉ, *f.* Beweêgingskragt, *v.*

MOTION, *f.* Beweêging, *v.*; voorstel, *o.*, voórstelling, *v.*

MOTIVER, *v. a.* Beweêgredenen bybrengen.

MOTRICE, *adj. f.* *Force, puissance —.* Beweêgkragt, *v.*

MOTTE, *f.* p. *mote.* Kluyt, *v.* — *de terre.* Kluyt *of* klomp aerde; runturf, *m.*; wortelaerde, *v.*

MOTTER (SE), *v. pr.* Zich agter kluyten aerde verbergen (van patryzen spreêk.).

MOTTEUX, *m.* p. *moteu.* (oiseau). Witsteêrt, *m.*

MOTUS! *interj.* Stil! zwyg daervan!

MOU, *m.* Long (van een kalf, van een lam), *v.*

MOU, MOL, MOLLE, *adj.* Week, slap, murw, zagt, malsch. *Lit —.* Zagt bed. *Plume molle.* Slappe pen, *v.* —, (fig.). Slap, zwak, kragteloos, weekhertig. *Cheval —.* Zwak peêrd, *o.* *Style —.* Kragteloozen stiel, *m.*

MOUCHACHE, *f.* Styfselmeêl uyt manioksswortel, *o.*

MOUCHARD, *m.* Spion, verklikker, verspieder, *m.*

MOUCHARDER, *v. a.* et *n.* Bespieden, verspieden.

MOUCHE, *f.* Vlieg, *v.* — *à miel.* Bie, honigbie, *v.* *Fine —.* Loozen vent, doórtrapten kwant, *m.* *Pieds de —.* Krabbelschrift, *o.*, haenepooten, *m. mv.* —, Rond de taffetas noir. Moesje, moesken, *o.*

MOUCHER, *v. a.* Snuyten, snutten, den neus snuyten. — *la chandelle.* De keêrs snuyten. *Se —.* Zich snuyten.

MOUCHEROLLE, *f.* p. —*rôle.* Vliegenvanger (vogel), *m.*

MOUCHERON, *m.* Mug, mugge, *v.*, vliegje, vliegsken, *o.*; pit, lemmet (eener brandende keêrs), *o.*

MOUCHETÉ, E, *adj.* Spikkelig, gespikkeld, bespikkeld.

MOUCHETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Spikkelen, bespikkelen, sprenkelen.

MOUCHETTE, *f.* p. —*chète.* Kraelschaef, holle schaef, *v.* — (t. d'archit.). Uytstek van eene kroonlyst, *o.* —*s.* Snuyter, keêrssnuyter, *m.*

MOUCHETURE, *f.* Spikkeling, bespikkeling (eener stoffe), *v.* — (t. de chir.). Kopping, insnyding, *v.*

MOUCHEUR, *m.* Keêrssnuyter, *m.*

MOUCHOIR, *m.* Neusdoek, snuytdoek, zakdoek, *m.* — *de cou.* Halsdoek, *m.*

MOUCHON, *m.* **MOUCHURE**, *f.* Snuytsel, keêrssnuytsel, *o.*

MOUDRE (je mouds, tu mouds, il moud, nous moulons, vous moulez, ils moulent; je moulais; je moulus; je moudrai; je moudrais; mous, moulons, moulez; que je moule, que tu moules, qu'il moule, que nous moulions, que vous moulicz, qu'ils moulent; que je moulusse; moulant; moulu, ue), *v.* *a.* et *n.* Maelen. — *du blé.* Koórn maelen. —, (fig.). Afslaen, afrossen.

MOUE, *f.* Leelyk gezigt, *o.*; grynzing, *v.* *Faire la —.* Grynzen, toegrynzen.

MOUÉE, *f.* Mengsel van hertsbloed, melk en brood voór de jagthonden, *o.*

MOUETTE, *f.* p. —*ète.* Meeuw, zeemeeuw, *v.*

MOUFETTE, *f.* p. —*fète.* Kwaeden *of* vuylen damp, *m.*; stinkdier, *o.*

MOUFLARD, E, *s. m.* et *f.* p. —*flar*, —*arde.* (fam.). Dikbakkhuys, dik gezigt, *o.*

MOUFLE, *m.* Katrolblok, *m.*; aerden vat (gebruykt in scheyk.), *o.* —, *f.* Want, *v.*

MOUFLÉ, E, *adj.* *Poulie —ée.* Katrol in verbinding met eene *of* meer andere, *v.*

MOUFLER, *v. a.* (fam.). Iemand by den neus en de kaeken vatten.

MOUFLETTES, *f. pl.* Houten steêl, *m.*, handvat (der glazenm.), *o.*

MOUFLON, *m.* Wilden ram, *m.*

MOUILLAGE, *m.* Ankergrond, *m.*

MOUILLÉ, E, *adj.* Nat, vogtig.

MOUILLE-BOUCHE, *f.* Sappige peêr, *v.*

MOUILLER, *v. a.* Natten, bevogtigen, begieten, bestorten, bespoelen. —, (gramm.). Zagt *of* vogtig uytspreêken. —, *v. n.* Ankeren; het anker werpen. Se —. Nat worden.

MOUILLETTE, *f.* p —*lète.* Snêedje brood, *o.*

MOUILLOIR, *m.* p. —*loar.* Buksken (met water by het spinnewiel), *o.*

Digitized by Google

MOUILLURE, *f.* Natmaeking, bevogtiging, begieting; natheyd, *v.*

MOULAGE, *m.* Het meëten van brandhout, *o.;* meëtloon, *m.* en *o.;* het gieten (in eenen vorm); maelwerk, raderwerk; bordpapier, *o.*

MOULANT, *m.* Moleuaersknegt, *m.*

MOULARD, *m. voyez* MOULÉE.

MOULE, *m.* Vorm, gietvorm, *m.* — *à balles.* Kogelsvorm. *Jeter en* —. In vormen gieten. —, (fig.). Voórbeëld, model, *o.* —, *f.* COQUILLAGE. Mossel, *v.*

MOULÉ, E, *adj. Lettre* —*ée.* Gedrukte letter, *v. Voyez* MOULER.

MOULÉE, *f.* Afslypsel, slib (van den slypsteen), *o.*

MOULER, *v. a.* Gieten, afgieten, in vormen gieten; brandhout meëten. SE,— SUR Q. Q. (fig. *et* pop.). Zich naer iemand schikken, iemands voórbeëld navolgen.

MOULERIE, *f.* Gietery, *v.*

MOULETTE, *f.* Kleyne schelp, *v.*

MOULEUR, *m.* Gieter, *m.* — *de bois.* Houtmeëter, *m.*

MOULIÈRE, *f.* Mosselbank, mosselkreëk, *v.*

MOULIN, *m.* Molen, *m.* — *à vent.* Windmolen. — *à eau.* Watermolen. — *à grain.* Graenmolen. — *à foulon.* Volmolen. — *à poudre.* Kruydmolen. — *à café.* Koffimolen. — *à bras.* Handmolen. — *banal.* Prangmolen. FAIRE VENIR L'EAU AU — (prov.). Nut, voórdeel, winst aenbrengen.

MOULINAGE, *m.* Zydereedery, *v.*

MOULINÉ, E, *adj. Bois* —. Wormsteëkig hout, *o.*

MOULINER, *v. a.* De zyde reeden. —, *v. n.* Doórgraeven, doórbooren (van wormen spr.).

MOULINET, *m.* p. —*nè.* (v. m.). Molentje; windradje, *o.* —, TOURNIQUET, *m.* Draeyboom, *m.*, spil, *v.* —, MACHINE POUR LA MONNAIE. Muntschroef, *v.* FAIRE LE —. Omdraeyen gelyk een rad; behendiglyk rond draeyen.

MOULINIER, *m.* Zyreeder, *m.*

* **MOULT**, *adv.* Veël, zeer.

MOULU, E, *adj.* Gemaelen; tot stof gemaekt.

MOULURE, *f.* Lyst- *of* loofwerk (aen gebouwen), *o.*

MOURANT, E, *adj.* et *s.* Stervend, die op sterven ligt. YEUX —s (fig.). Kwynende oogen. *Bleu* —. Bleekblauw.

MOURIR (je meurs, tu meurs, il meurt, nous mourons, vous mourez, ils meurent; je mourais; je mourus; je mourrai; je mourrais; meurs, mourons, mourez; que je meure, que tu meures, qu'il meure, que nous mourions, que vous mouriez, qu'ils meurent; que je mourusse; mourant; mort, te), *v. n.* Sterven, afsterven, overlyden, verschuyden, den geest geëven. — *de faim.* Van honger sterven. — *au monde, aux plaisirs.* De wereld, de vermaeken afsterven. —, S'ÉTEINDRE. Vergaen, uytgaen, versterven. *Se* —. Zieltoógen, op sterven liggen; uytgaen. *Le feu se meurt.* Het vuer gaet uyt.

MOURON, *m.* Muer, *v.*, vogelkruyd, ganzenkruyd, *o.*

MOURRE, *f.* Vingerspel, *o.*

MOUSQUET, *m.* p. —*kè.* Roer, musket, *o.* PORTER LE — (fam.). Gemeenen soldaet zyn.

MOUSQUETADE, *f.* Musketschoót, *m.*

MOUSQUETAIRE, *m.* Muskettier, *m.*

MOUSQUETERIE, *f.* Muskettenvuer, *o.*

MOUSQUETON, *m.* Donderbus, *v.*, kort roer, *o.*

MOUSSAUT, *adj. m.* p. *mouço. Pain* —. Brood van gruttenmeël, *o.*

MOUSSE, *f.* Mos, *o.* — *d'arbre.* Boommos. —, ÉCUME. Schuym, *o.* —, *m.* Scheëpsjongen, kajuytjongen, *m.*

* **MOUSSE**, *adj.* Bot, stomp, niet scherp.

MOUSSELINE, *f.* Neteldoek, *o.*

MOUSSER, *v. n.* Schuymen, schuym opwerpen. FAIRE — (fam.). Doen gelden, wel voórdoen.

MOUSSERON, *m.* p. *mouce*—. Moskampernoelie, *v.*

MOUSSEUX, EUSE, *adj.* Schuymend, schuymagtig.

MOUSSOIR, *m.* p. —*çoar.* Schuymstok, *m.* — (t. de papet.). Stamper, *m.*

MOUSSON, *f.* Tyd der passaetwinden, *m.* —s. Passaetwinden, *m. mv.*

MOUSSU, E, *adj.* Bemost, mostagtig.

MOUSTACHE, *f.* Knevel, knevelbaerd *m.*

MOUSTIQUE, *f.* Soórt van mug, *v.*

MOÛT, *m.* p. *mou.* Most, nieuwen wyn, *m.*

MOÛTARDE, *f.* Mostaerd, *m.;* mostaerdzaet, *o.* C'EST DE LA — APRÈS DÎNER (prov.). Dat is mostaerd na de maeltyd, dat komt te laet.

MOUTARDIER, *m.* Mostaerdman; mostaerdpot, *m.*

* **MOUTIER**, *m.* Klooster, *o.;* kerk, *v.*

MOUTON, *m.* Hamel, weer, *m.*, schaep, *o. Du* —. Hamelen-, schaepenvleesch, *o. Gigot de* —. Hamelen-, schaepenbout, *m.* IL CHERCHE CINQ PIEDS À UN — (prov.). Hy zoekt wat hy niet vinden kan. REVENONS À NOS —s (prov.). Laet ons tot ons voórig gesprek wederkeeren. —, GROSSE PIÈCE FERRÉE POUR ENFONCER LES PILOTIS. Hey, *v.*, heyblok, *m.;* gestel (waeraen eene klok hangt), *o.* —s. Hoekstylen (van eene koets), *m. mv.* —s. Schuymende zeegolven, *v. mv.*

MOUTONNAILLE, *f.* (fam.). Naaepers (die het voórbeëld van anderen volgen), *m. mv.;* schaepshoofden, *o. mv.*

MOUTONNÉ, E, *adj.* Gekroezeld, gekrold.

MOUTONNER, *v. a.* Krollen, krullen. —, *v. n.* (mar.). Bruysen, opschuymen (der zee).

MOUTONNIER, ÈRE, *adj.* Schaepsch, zoo mak, zoo dom als een schaep.

MOUTURE, *f.* Het maelen, gemael; maelgeld, *o.*, maelloon, *m.* en *o.* —, MÉLANGE DE BLÉS. Gemengd koórn, *o.*

MOUVANCE, *f.* Leenroerigheyd (oud), *v.*

MOUVANT, E, *adj.* Beweëgend, beweëgelyk, beweëgbaer. *Sable*—. Dryfzand, *o. Force* —*e.* Beweëgende kragt, *v. Terres* —*es.* Losse landen, *o. mv. Tableau* —. Schildery met beweëgbaere figueren, *v.* —, QUI RELÈVE DE. Afhangend, afhangelyk.

MOUVEMENT, *m.* Beweëging, roering, vervoering, *v.;* loop, gang, *m. Mettre en* —. In beweëging brengen. *Se donner bien du* —. Zich veël moeyte geëven. — (t. de mus.). Maet, *v.* —, (fig.). Gisting, onrust, beroerte (in de gemoederen), *v.*

MOUVER, *v. a.* De aerde losmaeken.

MOUVET, MOUVOIR, *m.* Stok (om het gesmolten roet om te roeren), *m.*

MOUVOIR (je meus, tu meus, il meut, nous mouvons, vous mouvez, ils meuvent; je mouvais; je mus; je mouvrai; je mouvrais; meus, mouvons, mouvez; que je meuve, que tu meuves, qu'il meuve, que nous mouvions, que vous mouviez, qu'ils meuvent; que je musse; mouvant; mu, e), *v. a.* Beweëgen, roeren, vervoeren, in beweëging brengen. —, (fig.). EXCITER. Beweëgen, aenporren. *Se* —. Zich beweëgen, zich vervoeren.

MOXA, *m.* Soórt van alsem, *m.*

MOYEN, ENNE, *adj. p. moa-i-in*, —*ène.* Middelbaer, middelmaetig; middel, in het midden. — *âge.* Middeleeuw, *v.*

MOYEN, *m.* Middel, werkmiddel, *o.*, weg, *m. Au* — *de.* Doór middel van. —, POUVOIR DE FAIRE UNE CHOSE. Magt, *v.*, vermogen, *o.* —, (pal.). Bewys, *o.*, reden, bewysreden, *v.* —*s.* Middelen, *o. mv.*, rykdommen, *m. mv.* —*s.* Begaefdheden, *v. mv.*

MOYENNANT, *prép.* Mits, mits dien, met, by middel, doór middel van, behoudens. — *une somme d'argent.* Mits *of* behoudens eene somme gelds. — QUE, *conj.* Mits, mits dat, op of onder voórwaerde dat. *Je le ferai* — *que vous en répondies.* Ik zal het doen, mits dat gy er voór instaet.

* **MOYENNEMENT**, *adv.* Taemelyk, redelyk.

* **MOYENNER**, *v. a.* Bemiddelen, te wege brengen. (zaegen.

MOYER, *v. a.* Eenen hardsteen doór-

MOYEU, *m.* Dom, aef, naef (van een rad), *v.* —, JAUNE D'ŒUF. Dooyer, *m.*

MOZARABE, *m. voyez* MOSARABE.

MU, E, *part. de* MOUVOIR.

MUABLE, *adj.* Ongestadig, onbestendig, veranderlyk.

MUANCE, *f.* (t. de mus.). Verandering van toon, *v.*

MUCILAGE, *m.* Slymagtigheyd, *v.*

MUCILAGINEUX, EUSE, *adj.* Slymagtig, slymig, slymerig.

MUCOSITÉ, *f.* Slymagtigheyd, *v.*, snot *o.*, snotterigheyd, *v.*

MUCRONÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Gepunt

MUCUS, *m. voyez* MUCOSITÉ.

MUE, *f.* Ruy, *m.;* ruying, vervede ring, *v.*, het ruyen (van het geve gelte), *o.;* vervelling, *v.*, het ve vellen, *o.*, het verhairen (van die ren), *o.;* ruytyd, *m.;* huyd, *v.*, v (van een dier dat geruyd heeft). — BOIS TOMBÉ DU CERF. Afgevallene hert hoórns, *m. mv.* —, LIEU où l'o ENGRAISSE LA VOLAILLE. Kooy, *v.* kot, *o.*

MUER, *v. n.* Ruyen, vervederen; ver hairen; vervellen; van stem veran deren.

MUET, ETTE, *adj.* et *s.* p. muè —*ète.* Stom, spraekeloos.

MUETTE, *f.* p. *muète.* Jagthuys, *o.*

MUFLE, *m.* Muyl, smoel, snuyt (v eenen os, enz.), *m.* — DE VEA (plante). Kalfssnuyt, *m.* — DE LIO (fleur). Leeuwenmuyl, *m.*

MUFTI, *m.* Opperpriester (van de mahometaenschen godsdienst), *m.*

MUGE, MUGIL, *m.* Herder (zeevisch), *m*

MUGIR, *v. n.* p. —*jir.* Loeyen, bru len, bulken (als de ossen, enz. —, SE DIT FIG. DES FLOTS, DES VENT Bruysen, ruyschen, bulderen. *La m rugit.* De zee ruyscht.

MUGISSANT, E, *adj.* p. —*jçan* Loeyend, brullend, bulkend; (fig bruysend, ruyschend, bulderend.

MUGISSEMENT, *m.* Geloey, gebul gebrul (van den os), *o.* —, (fig. Ruysching, *v.*, het ruyschen, g ruysch, gebulder (der golven en v den wind), *o.*

MUGUET, *m.* p. —*ghè.* Meybloem, d lelie, *v.* —, (fam.). Saletjonker, (

MUGUETER, *v. a.* (fam.). Den sal jonker speëlen; beloeren, belonke ergens op loeren.

MUID, *m.* p. *mui.* Okshoofd, vat, ton; mud, mudde (koórnmaet),

MUIRE, *f.* Zoutwater, *o.*

MULÂTRE, *adj.* et *s.* Mulat, *m.;* m lattin (die geboóren is van eene moor en van eene witte vrouw *of* v eenen witten man en eene mooriu),

* **MULCTE**, *f. voyez* AMENDE.

MULCTER, *v. a.* (pal.). Straffen.

MULE, *f.* Muylezelin, *v.* —, PANTO FLE. Muyl, pantoffel, *v. Bâter* — *du pape.* Den voet van den pa kussen. —, CHAUSSURE DE FEMM Vrouwenmuyl, *v.* —*s.* Winterhi len, kakhielen, *m. mv.*

MULET, *m.* p. —*lè.* Muyl, muylezel *m.;* tweeslachtig dier, *o.* —, POISSON Herder, *m.*

MULETIER, *m.* Muylezeldryver, *m.*

MULON, *m.* Hoop zout, *m.*

MULOT, *m.* p. —*lô.* Aerdmuys, vel muys, *v.*

Digitized by Google

ULTICAPSULAIRE, *adj.* (t. de bot.). Met veele zaedhuysjes.
ULTICAULE, *adj.* p. —*côle.* Veélstammig; met veele stammen.
ULTIFIDE, *adj.* (t. de bot.). Met veele insnydingen.
ULTIFLORE, *adj.* Veélbloemig, met veele bloemen.
ULTIFORME, *adj.* Veélvormig.
ULTILATÈRE, *adj.* Veélzydig.
ULTILOBÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Veélkwabbig.
ULTILOCULAIRE, *adj.* (t. de bot.). Veélvakkig, met veéle holten.
ULTINÔME, *m. voyez* POLYNÔME.
ULTIPARTI, E, *adj.* (t. de bot.). Veélrieënig.
ULTIPLE, *adj.* et *s.* Veélvoudig; ook getal dat een ander getal in zich bevat zonder overschot, *o.*
ULTIPLIABLE, *adj.* Vermenigvuldigbaer, dat zich laet vermenigvuldigen.
ULTIPLIANT, *m.* Glas dat de voórwerpen vermenigvuldigt, *o.*
ULTIPLICANDE, *m.* Vermenigvuldiggetal, getal om te vermenigvuldigen, *o.*, multiplicandum, *m.*
ULTIPLICATEUR, *m.* Vermenigvuldigend getal, getal waermede een ander vermenigvuldigd word, *o.*, multiplicator, *m*
ULTIPLICATION, *f.* Vermenigvuldiging, vermeerdering, multiplicatie, *v.*
ULTIPLICITÉ, *f.* Veélheyd, veélvoudigheyd, veélvuldigheyd, menigte, *v.*
ULTIPLIER, *v. a.*, *n.* et *pr.* (word geconj. als *prier*). Vermenigvuldigen, vermeerderen, multipliceéren.
ULTITUDE, *f.* Veélheyd, menigte, schaer, *v.*, groot getal, *o.* —, LE PEUPLE, LE VULGAIRE. Het gemeen, het volk, *o.*
ULTIVALVE, *adj.* Veélschelpig.
ULTIVALVÉ, E, *adj.* Veélvliezig.
UNICH, (ville). Munchen.
UNICIPAL, E, *adj.* et *s.* Stedelyk, municipael. *Le droit* —. Het stads *of* landsrecht. —, *m.* Lid van het gemeenebestier, *o.*
* MUNICIPALISER, *v. a.* Het municipaliteytsbestier invoeren.
MUNICIPALITÉ, *f.* Municipaliteyt, *v.*, gemeenebestier, *o.*
MUNICIPE, *m.* Romeynsche vrystad, *v.*
MUNIFICENCE, *f.* p. —*çance.* Vorstelyke milddaedigheyd, *v.*
MUNIR, *v. a.* Voórzien, verzorgen, bezorgen, bezetten. SE —. Zich voórzien van, zich ergens tegen wapenen.
MUNITION, *f.* Voórraed, *m.*, provisand, *v.* —*s de guerre.* Krygsvoórraed. *Pain de* —. Legerbrood, *o.*
MUNITIONNAIRE, *m.* Voórraedmeester, provisandmeester, legerbezorger, *m.*
MUQUEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Slymagtig, slymig, slymerig. —, *m.* Slymagtigheyd, *v.*
MUR, *m.* Muer, wand, *m.* —*mitoyen.* Middelmuer, gemeenschappelyken muer. — *de séparation.* Scheydmuer. — *orbe.* Bindenmuer, zonder venster noch deur.
MÛR, E, *adj.* Ryp, tydig. *Fruits* —*s.* Ryp vrugten. *Homme* —. Verstandig man. *Jugement* —. Ryp oórdeel. *Esprit* —. Ryp verstand. —*e délibération.* Rypen raed, *m.*, ryp overleg, *o.*
MURAILLE, *f.* Muer, wand, *m. Les* —*s d'une ville.* De mueren eener stad.
MURAL, E, *adj. Couronne* —*e.* Muerkroon (by de Romeynen), *v. Plante* —*e.* Muerplant, *v.*
MÛRE, *f.* Moerbezie, *v.*
MÛREMENT, *adv.* Rypelyk, met rypen raed, bedagtelyk.
MURÈNE, *f.* (poisson). Moerael, *m.*
MURER, *v. a.* Bemueren, met mueren omringen; toemueren, toemetselen.
MUREX, *m.* Soórt van purperslek, *v.*
MURIACITE, *f.* Steenzout, *o.*
MURIATE, *m.* Zuerzout, *o.*
MURIATIQUE, *adj. Acide* —. Zoutzuer, *o.*
MÛRIER, *m.* Moerbeziënboom, *m.*
MURIQUÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Met steékels.
MÛRIR, *v. a.* Rypen, doen rypen, ryp doen worden. —, *v. n.* Rypen, ryp worden.
MURMURATEUR, *m.* Morder, knorder, *m.*
MURMURE, *m.* Gemor, geknor, gemompel, gepreutel, *o.*; ruysching, *v.*, geruysch, het ruyschen (van den wind, der golven), *o.*
MURMURER, *v. n.* Morren, knorren, mompelen, preutelen; ruyschen, geruysch maeken (spr. van de waters en winden).
MURRHIN, *m.* Soórt van oude vaes, *v.*
MUSARAIGNE, *f.* Veldmuys, spitsmuys, relmuys, *v.*
MUSARD, E, *adj.* et *s.* (fam.). Die zich met beuzelingen ophoud. —, *m.* Futselaer, *m.* —, *f.* Futselaerster, *v.*
MUSC, *m.* Muskusdier, *o.*; muscus, *m.*, musk, *v. Couleur de* —. Donkerbruyn.
MUSCADE, *f.* Muskaet, muskaetnoót, kruydnoót, *v.* —, *adj. Rose* —. Muskusroos, *v.*
MUSCADELLE, *f.* p. —*dèle.* Muskadelpeër, *v.*
MUSCADET, *m.* p. —*dè.* Muskadellenwyn, muskaetwyn, muskaetenwyn, *m.*
MUSCADIER, *m.* Muskaetboom, *m.*
MUSCADIN, *m.* Muskuskoekje, *o.* —, (fam.). Pronker, *m.*
MUSCARDIN, *m.* Soórt van bergrat, *v.*
MUSCAT, E *ou* DE, *adj.* et *s. Raisin* —. Muskadeldruyf, *v. Vin* —. Muskaetwyn, *m. Rose* —*e.* Muskusroos, *v.*
MUSCLE, *m.* Spier, muskel, muys, *v.*
MUSCLÉ, E, *adj.* (t. d'arts). Gespierd.
MUSCOSITÉ, *f.* Mosagtigheyd, *v.*
MUSCULAIRE, *adj.* p. —*lère.* Spieragtig, van de spieren.
MUSCULE, *m.* (antiq.). Schermdak, *o.* —, PETIT MUSCLE. Kleyne spier, *v.*
MUSCULEUX, EUSE, *adj.* Spieragtig.
MUSE, *f.* Zanggodin, Muse, *v.* —, (fig.) Dichtader, *v.* —*s.* Dichtkonst, *v.*, schoone *of* fraeye weétenschappen, *v. mv.*
MUSEAU, *m.* p. —*zô.* Muyl, smoel, snuyt, *m.*
MUSÉE, *m.* Museum, *o.*
MUSELER, *v. a.* Muylbanden.
MUSELIÈRE, *f.* Muylband, smoelband, *m.*
MUSER, *v. n.* Zich met beuzelingen ophouden, futselen; staen gaepen, niets verrigten.
MUSEROLLE, *f.* Neusriem (aen den toom van een peëd), *m.*
MUSETTE, *f.* Doedelzak, pypzak, *m.*, zakpyp, *v.*
MUSÉUM, *m.* Museum, *o.*
MUSICAL, E, *adj.* Muzikael, toonkonstig, zangkonstig, spéélkonstig.
MUSICALEMENT, *adv.* Volgens de regels der muziek *of* toonkonst.
MUSICIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* p. *muzici-in*, —*ène.* Muzikant, toonkonstenaer, *m.*; toonkonstenaeres, *v.*
MUSICO, *m.* Speélhuys, *o.*
MUSIQUE, *f.* Muziek, toonkonst, *v.* — *vocale.* Zangkonst, *v. Papier de* —. Muziekpapier, *o. Pièce de* —. Muziekstuk, *v.*
* MUSIQUER, *v. n.* Muziek maeken.
MUSQUÉ, E, *adj.* Naer muskus riekend, gemuskeérd. —, (fig.). Zoet, vleyend. *Paroles* —*ées.* Zoete *of* vleyende woórden. *Fantaisies* —*ées.* Wonderlyke grillen.
MUSQUER, *v. a.* Met muskus welriekend maekend.
* MUSSER (SE), *v. pr.* Zich verbergen, zich versteéken. A MUSSE-POT (fam.). Heymelyk.
MUSULMAN, E, *adj.* et *s.* Mahometaensch. —, *m.* Mahometaen, *m.* —, *f.* Mahometaensche, *v.*
MUSULMANISME, *m.* Mahometaendom, *o.*
MUSURGIE, *f.* (t. de mus.). Konst van overeenstemmende en valsche toonen, welluydendheyd en wanklank wel te weéten aen te brengen, *v.*
MUTABILITÉ, *f.* Veranderlykheyd, ongestadigheyd, *v.*
MUTANDE, *f.* Onderbroek (der bedelmoniken), *v.*
MUTATION, *f.* Verandering, verwisseling, *v.*
MUTER, *v. a. voyez* SOUFFRER.
MUTILATION, *f.* Verminking, afsnyding, afzetting, *v.*
MUTILER, *v. a.* Verminken, afsnyden, afzetten; lubben.
MUTIN, E, *adj.* et *s.* Koppig, hardnekkig. —, SÉDITIEUX. Oproerig, wederspannig, muytend. —, *m.* Oproermaeker, muyter, *m.*
MUTINER (SE), *v. pr.* Kwaed *of* hardnekkig zyn. —, SE PORTER À LA RÉVOLTE. Muyten, oproerig *of* wederspannig worden.
MUTINERIE, *f.* Koppigheyd, hardnekkigheyd, *v.* —, RÉVOLTE. Muytery, wederspannigheyd, oproerigheyd, *v.*, oproer, *m.*
MUTIQUE, *adj.* (bot.). Ongebaerd, zonder baerd.
MUTISME, *m.* MUTITÉ, *f.* Toestand van iemand die stom is, *m.*; stomheyd, *v.*
MUTUEL, ELLE, *adj.* p. —*èle.* Onderling, wederkeerig, wederzydsch.
MUTUELLEMENT, *adv.* Onderling, wederkeerigyk, wederzyds, van wederzyde, over en weër.
MUTULE, *f.* Kraegsteen, *m.*
MYAGRE, *m.* Soórt van plant, *v.*
MYCÉTOLOGIE, *f.* Verhandeling over de kampernoelien, *v.*
MYDRIASE, *f.* Oogziekte, huytengewoone uytzetting van den oogappel, *v.*
MYE, *f.* p. *mie.* Soórt van schelpvisch, *m.*
MYGALE, *f.* Soórt van vleugelloos insekt, *o.*
MYIOLOGIE, *f.* Verhandeling over de vliegen, vliegenleer, *v.*
MYLABRE, *m.* Zeker insekt, *o.*
MYLOGLOSSE, *m.* Tongspier, *v.*
MYLOHYOÏDIEN, *m.* Baktandstongebeensspier, *v.*
MYLOPHARYNGIEN, *m.* p. *milofaringi-in.* Baktandskeélgatspier, *v.*
MYLORD, *m. voyez* MILORD.
MYOCÉPHALE, *m.* Vliegenkop, *m.*, gezwel op het vlies van het oog, *o.*
MYOGRAPHIE, *f.* Spierbeschryving, *v.*
MYOLOGIE, *f.* Verhandeling over de spieren, *v.*
MYOMANCIE, *f.* Wigchelaery doór ratten en muyzen, *v.*
MYOPE, *adj.* et *s.* p. *miope.* Byziende, stikziende, kortzigtig. —, *m.* Soórt van tweevleugelig insekt, *o.*
MYOPIE, *f.* Byziendheyd, kortzigtigheyd, *v.*
MYOSOTIS, *m.* (plante). Muyzenoor, *o.*
MYOTOMIE, *f.* Spierontleding, *v.*
MYRIADE, *f.* (t. d'antiq.). Tienduyzend; (fig.) groot, onbepaeld getal, *o.*
MYRIAGRAMME, *m.* p. *miriagrame.* Tienduyzend *grammes.*
MYRIALITRE, *m.* Tienduyzend *litres.*
MYRIAMÈTRE, *m.* Tienduyzend *mètres.*
MYRIAPODES, *m. pl.* Geslacht der duyzendbeenen (insekten), *o.*
MYRIARE, *m.* Tienduyzend *ares.*
MYRIONYME, *adj.* Duyzendnaemig.
MYRMÉCIE, *f.* Vrat (in de hand, onder de voeten), *v.*
MYRMÉCITE, *f.* Mierensteen, *m.*
MYRMICOLÉON, *m.* Mierneeter, *m.*
MYRMÉCOPHAGE, *adj.* et *s.* Mierneeter, *m.*
MYRMIDON, *m. voyez* MIRMIDON.
MYROBOLAN, *m.* Mirabolaen, zekere indiaensche vrugt, *v.*
MYROBOLANIER, *m.* p. *mirobolanié.* Mirabolaenboom, *m.*

Digitized by Google

MYRRHE, *f.* p. *mire.* Mirre, *v.*

MYRRHÉ, E, *adj. Vin* —. Mirrewyn, *m.*

MYRRHINITE, *f.* Mirrensteen, *m.*

MYRRHIS, *m.* Welriekende kervel, *v.*

MYRTE, *m.* Mirt, mirtenboom, *m. Couronne de* —. Mirtenkrans, *m. De l'huile de* —. Mirteolie, *v.*

MYRTIFORME, *adj.* Mirtenvormig.

MYRTILLE, *f.* Mirt, *m.*

MYRTOÏDES, *f. pl.* Mirtengeslacht, *o.*

MYSTAGOGUE, *m.* p. *mistagoghe.* Uytlegger der geheymenissen van den godsdienst (by de Grieken), *m.*

MYSTÈRE, *m.* p. *mis*—. Geheym, *o.*, geheymenis, verborgenheyd (in godsdienst), *v.* —, SECRET. Geheym, *o.*, verborgenheyd, *v. Mettre du* — *dans q. c., faire* — *d'une chose.* Een geheym van eene zaek maeken; iets zorgvuldig geheym houden.

MYSTÉRIEUSEMENT, *adv.* Geheymzinniglyk, verborgenlyk, in het geheym.

MYSTÉRIEUX, EUSE, *adj.* Geheym, geheymzinnig, verborgen.

MYSTICITÉ, *f.* Groote godsvrugt, *v.;* diepzinnige navorsching der geestelyke zaeken, *v.*

MYSTIFICATEUR, *m.* Fopper, m.

MYSTIFICATION, *f.* Foppery, fopping, *v.*

MYSTIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Foppen, voór den gek houden.

MYSTIQUE, *adj.* et *s.* Verbloemd oneygen, leenspreukig, geheymzinnig. *Le sens* —. Den verbloemden zin. —, DÉVOT. Godvrugtig, godsdienstig. *Livres* —*s.* Geestelyke boeken. —, *m.* Geheymzoeker (in de heylige schriftuer), *m.*

MYSTIQUEMENT, *adv.* Verbloemdelyk, leenspreukiglyk, geheymzinniglyk, op eene verborgene, verbloemde wyze.

MYSTRE, *m.* Oude grieksche voórmaet, *v.*

MYTHE, *m.* p. *mite.* Fabelagtig verhael, verdichtsel, *o.*

MYTHOLOGIE, *f.* p. *mitologie.* Fabelkunde, fabelleer, *v.*

MYTHOLOGIQUE, *adj.* Fabelkundig.

MYTHOLOGISTE, **MYTHOLOGUE**, *m.* Fabelkundigen, *m.*

MYTILITHE, *f.* p. *mitilite.* Versteende mossel, *v.*

MYTULE, *m.* Mossel, *v.*

MYURE, *adj.* p. *miure. Pouls* —. Aneémenden pols, *m.*

N.

N, *m.* N, *v.* —, MARQUE LE NORD. Noórden, *o.* N. — E. Noórdoosten, *o.*

NABAB, *m.* Indiaenschen vorst, nabab, *m.*

NABABIE, *f.* Weêrdigheyd, *v.*, rechtsgebied van eenen nabab, *o.*

NABOT, E, *s. m.* et *f.* p. —*bô.* (fam.). Dwergje, manneken, *o.*

NACARAT, *adj.* et *s. m.* Lichtrood; lichtrood koleur, *o.*

NACELLE, *f.* p. —*cèle.* Schuytje, bootje, *o.*

NACRÉ, *f.* Pêrelschelp, *v.;* pêrelmoer, *o. De* —. Pêrelmoeren.

NACRÉ, E, *adj.* et *s.* Gelyk pêrelmoer. —, *m.* Zekere dagkapel, *v.*

NADIR, *m.* Nederaspunt, voetpunt, *o.*

NAFFE, *f. Eau de* —. Oranniewater, *o.*

NAGE, *f.* Het zwemmen, *o. Passer une rivière à la* —. Over eene rivier zwemmen. *Se sauver à la* —. Zich met zwemmen redden. ÊTRE EN —. Heel bezweet zyn.

NAGEANT, E, *adj.* p. —*jant.* (t. de bot.). Zwemmend, bovendryvend.

NAGÉE, *f.* Ruymte die men doórzwemt, *v.*

NAGEOIR, *m.* Zwemplaets, *v.*

NAGEOIRE, *f.* p. —*joare.* Vin, vlim (van visschen), *v.* —, CE QUI AIDE À NAGER. Blaes, *v.*, biezen, *v. mv.*

NAGER, *v. n.* p. —*jer.* Zwemmen. — *Entre deux eaux.* Onder water zwemmen; (fig.) niet weêten waertoe men zal besluyten, dobberen. —, FLOTTER SUR L'EAU. Dryven, op het water vlotten. *L'huile, le bois nage sur l'eau.* De olie, het hout dryft op het water. — DANS LES PLAISIRS (fig.). Zich in de weêlde baeden. — *dans son sang.* In zyn bloed zwemmen, geheel met bloed bedekt zyn. —, RAMER. Roeyen. — *à bord.* Aen boord roeyen.

NAGEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* p. —*jeur.* Zwemmer, *m.;* zwemster, *v.;* roeyer, *m.* —*s.* Zwemvogels, *m. mv.*

NAGOR, *m.* Antilooop uyt Senegal, *m.*

NAGUÈRE, **NAGUÈRES**, *adv.* Onlangs, kortelings, niet lang geleden.

NAÏADE, *f.* Waternimf, waetergodin, bron- *of* riviergodin, *v.* — (ver). Waterworm, *m.* — *s.* Slach van waterplanten, *v. mv.*

NAÏF, IVE, *adj.* Natuerlyk, ongemaekt, ongekunsteld; waer; ongedwongen; openhertig, ongeveynsd, opregt, eenvoudig. *Une beauté* —*ive.* Eene natuerlyke schoonheyd. *Une expression* —*ive.* Eene ongekunstelde uytdrukking. *Une relation* —*ive.* Een openhertig verhael. —, TROP INGÉNU. Gul, onnoozel, sulagtig.

NAIN, E, *s. m.* et *f.* Dwerg, *m.* en *v.;* manneken, *o.* —, *adj.* Dwergagtig. *Arbre* —. Dwergboom, *m. Œuf* —. Ey zonder dooyer, *o. Pois* —*s.* Kruyperten, erten zonder staeken, *v. mv. Fèves* —*es.* Kruypboonen, *v. mv.*

NAÏRE, *m.* Adelyken indiaen (in Malabar), *m.*

NAISSANCE, *f.* p. *néçançe.* Geboórte, *v. Lieu de* —. Geboórteplaets, *v. Depuis la* — *de Jésus-Christ jusqu'à nos jours.* Van de geboórte van Jesus-Christus tot nu toe. —, EXTRACTION. Geboórte, afkomst, *v.*, geslacht, *o. Homme de* —. Man van adelyke geboórte. *Etre de basse* —. Van laege afkomst zyn. —, (fig.). Begin, beginsel, *o.*, oorsprong, *m.*, opkomst, *v. La* — *du monde.* Het begin der wereld. *La* — *du jour.* Het aenbreêken van den dag. *La* — *des fleurs.* Het uytschieten der bloemen.

NAISSANT, E, *adj.* Opkomend, voortkomend, beginnend.

NAÎTRE (je nais, tu nais, il naît, nous naissons, vous naissez, ils naissent; je naissais; je naquis; je naîtrai; je naîtrais; nais, naissons, naissez; que je naisse; que je naquisse; naissant; né, née), *v. n.* Geboóren worden, ter wereld komen. *Il ne fait que de* —. Hy is zoo pas geboóren. — *poète.* Eenen geboóren dichter zyn. —, COMMENCER À POUSSER. Spruyten, opkomen, voortkomen, uytschieten, uytkomen. *L'herbe commence à* —. Het gras begint uyt te schieten. —, (fig.). Voortkomen, ontstaen.

NAÏVEMENT, *adv.* Openhertiglyk, opregtelyk, eenvoudiglyk, ongemaekt, ongekunsteld.

NAÏVETÉ, *f.* Openhertigheyd, opregtheyd, ongeveynsdheyd; eenvoudigheyd, bevalligheyd, ongemaektheyd, *v.* —, SIMPLICITÉ NIAISE. Onnoozelheyd, sulagtigheyd, *v.*

NAMUR (ville *et* province). Namen.

NANAN, *m.* Lekkerny, snoepery, *v.*

NANGUER, **NANGUEUR**, *m.* Soórt van wilde geyt, *v.*

NANKIN (ville). Nankin. —, *m.* (étoffe). Nankin, *o.*

NANNA, *f.* Zekere plant, *v.*

NANSE, *f.* Teenen mat, *v.;* palingskorf, *m.*

NANTIR, *v. a.* Verpanden, te pand stellen, onderpand verzekeren; iets beslaen, iets in pand neémen, ergens beslag op doen. SE —. Zich uyt voórzorg ergens van voórzien.

NANTISSEMENT, *m.* Pand, onderpand, *m.* en *o.;* verzekering, zekerheyd, *v.*

NAPACÉ, E, *adj.* Raepvormig.

NAPÉE, *f.* Boschgodin, woudnimf, bergnimf, *v.* — (plante). Soórt van maluwe, *v.*

NAPEL, *m.* Wolfswortel, *m.*

NAPHTE, *f.* Steenolie, *v.*

NAPIFORME, *adj. voyez* NAPACÉ.

NAPLES (ville *et* royaume). Napels. *De* —. Napolitaensch.

NAPOLITAIN, E, *adj.* et *s.* Napolitaensch. —, *m.* Napolitaen, *m.* — *f.* Napolitaensche, *v.*

NAPPE, *f.* p. *nape.* Tafellaken, *m.*, melaken, *o.* — *d'autel.* Altaerdoek, *m.*, altaerkleed, *o.* — (t. de chasse). Huyd van eenen hert, waerop men het gewy nen de honden geêft, *v.* (filet). Net, *o.*

NAQUET, *m.* Kaetsbaenknegt, *m.*

NAQUETER, *v. n.* (word geconj. *jeter*). (pop.). Staen schilderen; ongewagten om iets te verkrygen.

NARCISSE, *m.* p. —*cice.* Narcis, *m.*, cissebloem, paeschlelie, *v.* —, (fig.). Man die op zichzelven verliefd is.

NARCISSOÏDES, *f. pl.* Geslacht der narcissen, *o.*

NARCOTIQUE, *adj.* et *s.* Slaeprwekkend, pynstillend. —, *m.* Slaepmiddel, pynstillend geneesmiddel.

NARCOTISME, *m.* Slaeperigheyd.

NARD, *m.* p. *nar.* Nardus, *m.*, spyk, *v. Odeur de* —. Nardusgeur, *m.*

NARGUE, *f.* (fam.). Foey, wech dat men mede. — *de lui.* Wech met hem. *Fam.* — à. Overtreffen.

NARGUER, *v. a.* p. —*gher.* (fam.). Trotsen, tergen, veragten.

NARINE, *f.* Neusgat, *o.*

NARQUOIS, E, *adj.* et *s.* p. —*koaze.* Fyn, loos, doórtrapt, bedriegelyk. — *m.* Loozen schelm, bedrieger, *m.* —, *f.* Bedriegster, feeks, *v.* —, *m.* (fam.). Dieventaal, schooyerstaal, *v.*

NARRATEUR, *m.* Verhaeler, verteller.

NARRATIF, IVE, *adj.* Verhaelend, vertellend.

NARRATION, *f.* p. *naracion.* Verhael, *o.*, vertelling, *v.*

NARRÉ, *m.* Verhael, *o.*

NARRER, *v. a.* Verhaelen, vertellen.

NARVAL, *m.* Walrus (zekeren groot visch in de Yszee), *m.*

NASAL, E, *adj.* et *s.* Van den neus. *Muscle* —. Neusspier, *v.* — (t. de gramm.). *Lettre* —*e.* Neusletter, *v.* —, *m.* (t. de blas.). Neusstuk (van eenen helm), *o.*

NASALEMENT, *adv.* Doór den neus.

NASALITÉ, *f.* (t. de gramm.). Eygenschap der neusletters, *v.*

NASARD, *m.* Neusregister (aen het orgel), *o.*

NASARDE, *f.* Knip voór den neus, neusknip, *m.*

NASARDER, *v. a.* (fam.). Knippen voór den neus geêven.

NASCALIES, *f. pl.* Moederpil, *v.*

NASEAU, *m.* p. —*zô.* Neusgat, *o.*

NASI, *m.* Opperhoofd van eenen jóódschen stam, *o.*

NASILLARD, E, *adj.* et *s.* p. —*illar.* Die doór den neus spreekt; dat uyt den neus komt.

Digitized by Google

NASILLER, *v. n.* Door den neus spreeken.
NASILLEUR, EUSE, *adj.* et *s.* Die door den neus spreekt.
NASILLONNER, *v. n.* Een weynig door den neus spreeken.
NASITORT, *m.* Tuynkers, hofkers, *v.*
NASONNER, *v. n. voyez* NASILLER.
NASSE, *f.* Vischfuyk, *v.* DONNER DANS LA — (fig.). Zichzelven in de verleenheyd brengen. — (coquille). Soort van schelpvisch, *m.*
NASSELLE, *f.* Fuykje, *o.*
NATAL, E, *adj Pays* —. Geboórteland, vaderland, *o. Jour* —. Geboórtedag, *m.*
NATANTE, *adj. f.* (bot.). Zwemmend, bovendryvend.
NATATION, *f.* Het zwemmen, *o.*, zwemkonst, *v.*
NATES, *f. pl.* Uytwassen aen de hersenen, *m. mv.*
NATIF, IVE, *adj.* Geboórtig, geboóren. — *de Louvain.* Geboórtig van Loven, te Loven geboóren. — *du pays.* Inlandsch. —, (fig.). Aengeboóren, ingeboóren. *Métal* — ou *vierge.* Ruw metael, *o. Or* —. Zuyver goud, maegdgoud, *o.*
NATION, *f. p.* —*cion.* Volk, *o.*, natie, *v. Une* — *belliqueuse.* Een strydbaer volk, *o. La* — *allemande.* De duytsche natie, *v.* —S, LES PEUPLES INDOLITRES. De ongeloovige volken, *o. mv.*, de heydenen, *m. mv*
NATIONAL, E, *adj.* et *s.* Nationael, aen een geheel volk eygen, behoorende. *Esprit* —. Volksgeest, *m. Troupes* —*es.* Landstroepen, *v. mv. Mœurs* —*es.* Volkszeden, *v. mv.* —ACT, *m. pl.* Inboórlingen, inlanders, *m. mv.*
NATIONALEMENT, *adv.* Nationaellyk, in naem der geheele natie.
NATIONALISER, *v. a.* Nationaliseéren, nationael maeken. *Se* —. De zeden en gebruyken van een volk aennemen.
NATIONALITÉ, *f.* Nationaliteyt, *v.*, nationael karakter, *o.*
NATIVITÉ, *f.* Geboórte, *v.* — (t. d'astr.). Stand der sterren by iemands geboórte, *m.*
NATOLIE, *f.* (pays). Natoliën, *o.*
NATRIX, *m.* Waterslang, *v.*
NATRON, *m.* Natuurlyk loogzout, *o.*
NATTA, *f.* Zeker gezwel, *o.*
NATTE, *f.* Mat, *v.* — *de jonc.* Biezen Vlogt, streng, *v.* — *de cheveux.* Hairvlegt, *v.*
NATTER, *v. a.* Matten, bematten, met matten beleggen. — *des cheveux.* Hair vlegten.
NATTIER, *m.* p. *natié.* Mattenmaeker; mattenkraemer, *m.* — (plante). Zekere plant, *v.*
NATURALIBUS (IN), *adv.* Naekt.
NATURALISATION, *f.* Aenneeming tot inboórling, naturalisatie, *v.*; inboórlingschap, inboórlingsrecht, *o.*
NATURALISER, *v. a.* Als inboórling aennemen, naturaliseéren. — *une plante.* Eene vremde plant aen den grond gewennen. — *un mot, une phrase.* Een vremd woórd, eene spreekwyze in eene andere tael aennemen. *Se* —. Zich gewennen.
NATURALISME, *m.* Natuurlykheyd, *v.*; natuerkundige geschiedenis van een land, *v.* —, MATÉRIALISME. Naturalismus, *o.*
NATURALISTE, *m.* Natuerkundigen, natuerkenner, naturalist, *m.*
NATURALITÉ, *f.* Inboórlingschap, *o. Droit de* —. Inboórlingsrecht, *o. Lettres de* —. Brieven van naturalisatie, *m. mv.*
NATURE, *f.* Natuer, *v.*, het geheelal, *o.* *Dieu est le maître de la nature.* God is den heer der natuer. *Toute la* — *nous prêche qu'il y a un Dieu.* De geheele natuer predikt ons dat er een God is. —, FORCE, INTELLIGENCE ACTIVE, QUI A ÉTABLI CET ORDRE. Natuer. —, CE QUI CONSTITUE DIVERSES ESPÈCES D'ÊTRES. Natuer, *v.*, weezen, *o.* — *divine.* Goddelyke natuer, goddelykheyd, *v.* — *humaine.* Menschelyke natuer, *v.*, het menschelyk geslacht, *o.* —. Natuer, eygenschap (van ieder weezen), *v. La* — *de l'âme est de penser.* De eygenschap van de ziel is te denken. —, COMPLEXION, TEMPÉRAMENT. Natuer, *v.*, aerd, *m. Il est mélancolique de* —. Hy is van natuer zwaermoedig. —, DISPOSITION, INCLINATION. Genegenheyd, neyging, *v.*, trek, *m. Il est enclin de sa* — *à ce vice.* Hy is van natuer tot deeze ondeugd genegen. —, ÉTAT NATUREL DE L'HOMME. Natuer. *Les dons de la* —. De gaeven der natuer. —, SORTE, ESPÈCE. Soórt, *v.*, aerd, *m.*, slach, *o. Payer en* —. In natuerlyke voortbrengsels, in goederen betaelen. *Peindre d'après* —. Naer het leven schilderen.
NATUREL, ELLE, *adj.* Natuerlyk, van de natuer; aengeboóren, ingeschapen, eygen. *Loi* —*elle.* Natuerwet, *v. Enfant* —. Natuerlyk, onegt, onwettig kind, *o.*, bastaerd, *m. Effet* —. Natuerlyke uytwerking, *v. Cause* —. Natuerlyke oorzaek, *v.* —, (fig.). Natuerlyk, onvervalscht; ongedwongen, ongemaekt, vloeyend, ongekunsteld.
NATUREL, *m.* Natuer, eygenschap, *v. Le* — *de l'homme est d'être sociable.* Den mensch is van natuer gezellig. —, (fig.). Aerd, *m.*, natuer, inborst, geaerdheyd, *v. Il est d'un bon* —. Hy is van eene goede inborst. —, (fig.). Genegenheyd, liefde, *v. Mère privée de* —. Moeder die geene genegenheyd voór haere kinderen heeft. —, HUMANITÉ, COMPASSION. Medelyden, mededoogen, *o.*, menschlievendheyd, *v.* —, OPPOSÉ À L'ART. Natuerlyke begaefdheyd, *v.* — (t. de dessin *et* de peint.). Leven, *o.*, natuer, *v. Cela est peint au* —. Dat is naer de natuer geschilderd. LES —S D'UN PAYS. De inboórlingen, inlanders, *m. mv.*
NATURELLEMENT, *adv.* Natuerlyk, uyt de natuer, van natuer. —, (fig.). Natuerlyk; ongedwongen, ongemaekt, ongekunsteld. —, AVEC FRANCHISE. Openhertiglyk.
NAUCORE, *m.* Schorpioenvlieg, *v.*
NAUFRAGE, *m.* p. *náfraje.* Schipbreuk, *v. Faire* —. Schipbreuk lyden; verongelukken. —, (fig.) Verlies, bederf, ongeluk, *o.*, schipbreuk, *v.*
NAUFRAGÉ, E, *adj.* et *s.* Die, dat schipbreuk geleeden heeft; verongelukt. —, *s. m.* et *f.* Schipbreukeling, *m.* en *v.*
NAUFRAGER, *v. n.* Schipbreuk lyden; verongelukken.
NAULAGE, *m.* p. *nôlaje.* Vaergeld, *o.*, vaerloon, *m.* en *o.*
NAUMACHIE, *f.* (antiq.). Scheépsspiegelgevegt, *o.*; plaets van een scheépspiegelgevegt, *v.* (kig.
NAUSÉABONDE, *adj.* Walgegtig, braeNAUSÉE, *f.* Braeklust, *m.*
NAUTILE, *m.* Zekeren schelpvisch, *m.*
NAUTILITHE, *m.* Versteenden schelpvisch, *m.*
NAUTIQUE, *adj.* Tot de scheépvaert behoorende. *Cartes* —*s.* Zeekaerten. *Almanach* —. Zeemans almanak.
NAUTONNIER, *m.* (poét.). Schipper, stuerman, *m.*
NAVAL, E, *adj.* Van de oórlogsscheepen. *Combat* —, *bataille* —*e.* Zeegevegt, *o.*, zeeslag, zeestryd, *m. Victoire* —*e.* Overwinning ter zee, *v. Forces* —*es.* Zeemagt, *v.*
* NAVEAU, *m. voyez* NAVET.
NAVÉE, *f.* Scheépslaeding, scheépsvragt, *v.*
NAVET, *m.* Raep, *v.*, knol, *m.*
NAVETIER, *m.* Weéversspoelmaeker, *m.*
NAVETTE, *f.* Raepzaed, *o. Huile de* —. Raepolie, *v. Grosse* —. Koolzaed, *o.* —, VASE POUR L'ENCENS. Wierookdoos, *v.*; weéversspoel, schietspoel, *v.*
NAVICULAIRE, *adj.* (méd.). Schipvormig. (baer.
NAVIGABLE, *adj.* Vaerbaer, bevaer-
NAVIGABILITÉ, *f.* Bevaerbaerheyd, *v.*
NAVIGATEUR, *m.* Zeevaerder; kundigen stuerman, *m.*
NAVIGATION, *f.* Zeevaert, scheépvaert, *v.*, zeetogt, *m.*; zeevaertkonst, *v.*, het zeevaeren, *o.*
NAVIGUER, *v. n.* Vaeren, ter zee *of* op groote rivieren vaeren, zeylen.
NAVILLE, *f.* Waterloop, *m.*, watergragt, *v.*
NAVIRE, *m.* Schip, zeeschip, vaertuyg, *o.* — *marchand.* Koopvaerdyschip. — *de guerre.* Oórlogsschip. — *en charge.* In laeding liggend schip. — *à fret.* Gehuerd schip. — *de conserve.* Konvooy- *of* geleyschip. — ARGO (constellation). Het schip argo.
NAVRER, *v. a.* (v. m.). Kwetsen, wonden, verwonden. —, (fig.). Ten uyterste bedroeven. *Ce récit me navre de douleur.* Dit verhael gaet my door de ziel, treft my zeer. — (t. de jard.). Eenen wyngaerdstok door eene insuyding regt buygen.
NAZAR, *m.* Opperbewindhebber (van den koning van Perziën), *m.*
NAZARÉEN, ENNE, *s. m.* et *f.* p. — *ré-in*, —*ré-ène.* Nazareër, *m.*; vrouw uyt Nazareth, *v.*
NE, *particule négative.* Niet, geen. *Il* — *le disait pas.* Hy zegde het niet. *Il* — *voit personne.* Hy ziet niemand. *Je* — *dis mot.* Ik zeg geen woórd. *Je n'ai pas d'argent.* Ik heb geen geld. *Il écrit mieux qu'il* — *parle.* Hy schryft beter dan hy spreekt. *Je* — *vous dois rien.* Ik ben u niets schuldig. *Il est plus riche qu'on* — *croit.* Hy is ryker dan men gelooft. *Je crains qu'il* — *parte.* Ik vrees dat hy zal vertrekken.
NÉ, E, *adj.* Geboóren. *Bien* —. Van hooge afkomst; goedaerdig, wel geaerd. *Mal* —. Kwaedaerdig, kwaelyk geaerd. —, *adj.* et *s.* PREMIER-NÉ. Eerstgeboóren. *Nouveau-né.* Nieuwgeboóren. *Mort-né.* Doodgeboóren.
NÉANMOINS, *adv.* Niettemin, niettegenstaende, evenwel, edoch, egter, nogtans.
NÉANT, *m.* Niet, *m.* en *o.*; nietigheyd; nietweézigheyd, *v. Dieu a créé toutes choses du* —. God heeft alle dingen uyt niet geschapen. *Homme de* —. Nietigen, slegten mensch. METTRE — SUR LA REQUÊTE (pal.). Het smeekschrift afwyzen.
NÉBULÉ, E, *adj.* (blas.). Gewolkt, als eene wolk.
NÉBULEUX, EUSE, *adj.* Nevelig, nevelagtig, mistagtig, mistig.
NÉCANÉES, *f. pl.* Oostindisch doek met blauwe en witte streépen, *o.*
NÉCESSAIRE, *adj.* et *s.* p. *nécécère.* Noodzaekelyk, noodzaekig, noodwendig, noodig. —, INÉVITABLE. Onvermydelyk, noodig; zeer nuttig. —, *m.* Het noodige, *o.*, nooddruft, *m.* en *v.*, onderhoud, *o.* —, CE QUI EST ESSENTIEL. Het weézenlyke. —, BOÎTE, COFFRET. Reyskistje, *o.*
NÉCESSAIREMENT, *adv.* Noodwendiglyk, noodzaekelyk; onvermydelyk; onfeylbaer.
NÉCESSITANTE, *adj. f. Grâce* —. Dwingende genade, *v.*
NÉCESSITÉ, *f.* p. *nécécité.* Noodwendigheyd, noodzaekelykheyd, *v. Denrées de première* —. Levensmiddelen van eerste noodzaekelykheyd. —, CONTRAINTE. Dwang, *m.*, gedwongenheyd, *v.*; dwingenden nood, *m.* —, INDIGENCE. Nood, *m.*, nooddruft, *m.* en *v.*, armoede, behoeftigheyd, *v. Être dans la dernière* —. In de grootste armoede zyn. FAIRE DE — VERTU

Digitized by Google

(prov.). Van den nood eene deugd maeken; zich naer den tyd schikken. La — n'a point de loi (prov.). Nood breékt wet. —s. Noodwendigheden, *v. mv.*, nooddruft, *m.* en *v.*, noodzaekelyk onderhoud, *o.* Faire ses —s. Zyn gevoeg maeken.

NÉCESSITER, *v. a.* Noodzaeken, dwingen, noodzaekelyk maeken, verpligten. —, Exiger. Eyschen, voorderen.

NÉCESSITEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Nooddruftig, behoeftig, arm.

NEC PLUS ULTRA, *voyez* Non plus ultra.

NÉCROBIE, *f.* Zekere insekten, *o. mv.*

NÉCROLOGE, *m.* p. *—je.* Doodboek, *m.* en *o.*, doodregister, *o.*; doodlyst, *v.*

NÉCROLOGIE, *f.* Levensbeschryving van eenen afgestorven; doodlyst, *v.*

NÉCROMANCE, **NÉCROMANCIE**, *f.* Zwartekonst, geestbezweéring, *v.*

NÉCROMANCIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Zwartekonstenaer, geestbezweérder, *m.*; tooveres, *v.*

NÉCROPHAGES, *m. pl.* (insectes). Aeskevers, *m. mv.*

NÉCROPHOBIE, *f.* Doodsvrees, *v.*

NÉCROPHORES, *m. pl.* Soórt van insekten, *o. mv.*

NÉCROSE, *f.* (méd.). Koudvuer, *o.*, versterving, *v.*

NECTAIRE, *m.* p. *nektère.* Honigkelk in bloemen, *m.*

NECTAR, *m.* Godendrank, nektar, *m.* —, (fig.). Zeer kostelyken drank, nektar, *m.* — (t. de bot.). Honigsap (in de bloemen), *o.*

NECTIQUE, *adj. Pierre* —. Zwemsteen, *m.*

NECTOPODES, *m. pl.* Soórt van zwemvogels, *m. mv.*

NEF, *f.* (v. m.). Schip, vaertuyg, *o.*, beuk (eener kerk), *m.* —, (vase). Vat in de gedaente van een schip, *o.* *Moulin à* —. Molen op eene schuyt, *m.*

NÉFASTES, *adj. m. pl. Jours* — (antiq.). Rustdagen (by de Romeynen), *m. mv.*

NÈFLE, *f.* Mispel, *v.*

NÉFLIER, *m.* Mispelaer, mispelboom, *m.*

NÉGATIF, IVE, *adj.* Ontkennend, loochenend; weygerend. *Mot* —. Ontkennend woórd. *Voix —ive.* Afkeurende stem.

NÉGATION, *f.* Ontkenning, loochening, *v.* — (t. de gramm.). Ontkennend woórdje, *o.* — (t. de phil.). Afweézigheyd eener eygenschap, *v.*

NÉGATIVE, *f.* Ontkenning, loochening, *v. L'un soutenait l'affirmative et l'autre la* —. Den eenen bevestigde, en den anderen ontkende de zaek, keurde de zaek af. —, Particule négative. Ontkennend woórdje, *o.* —, Refus. Weygering, *v.* Fort sur la — (fam.). Gewoon te weygeren.

NÉGATIVEMENT, *adv.* Ontkennende, loochenende.

NÉGLIGÉ, *m.* Kamergewaed, nagtgewaed, *o. Etre en* —. Nog in zyn kamergewaed zyn.

NÉGLIGÉ, E, *adj.* Verzuymd, verwaerloosd; zonder sieraed.

NÉGLIGEMENT, *m.* (t. d'arts). Voórbedagte veronagtzaeming, *v.*

NÉGLIGEMMENT, *adv.* p. *—jamant.* Onagtzaemlyk, agteloos.

NÉGLIGENCE, *f.* Onagtzaemheyd, agteloosheyd, nalaetigheyd, verwaerloozing, *v.*, verzuym, *o. Par* —. By verzuym.

NÉGLIGENT, E, *adj.* Onagtzaem, agteloos, nalaetig, zorgeloos.

NÉGLIGER, *v. a.* Verzuymen, verwaerloozen, veronagtzaemen. — *ses devoirs.* Zyne pligten verzuymen. — *l'occasion.* De gelegenheyd verzuymen *of* verwaerloozen. Se —. Zich verwaerloozen, nalaetig worden.

NÉGOCE, *m.* Handel, koophandel, *m.*, koopmanschap, *v. Se mettre dans le* —. Eenen handel beginnen. —, (fig. *et* fam.). List, *v.*, heymelyken aenslag, *m.*

NÉGOCIABLE, *adj.* Verhandelbaer.

NÉGOCIANT, *m.* Koopman, handelaer, handeldryver, *m.*

NÉGOCIATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Onderhandelaer, bemiddelaer, *m.*; onderhandelaerster, bemiddelaerster, *v.*

NÉGOCIATION, *f.* Onderhandeling, *v.* — *d'une lettre de change.* Verhandeling van eenen wisselbrief.

NÉGOCIATRICE, *f. voyez* Négociateur.

NÉGOCIER, *v. a* et *n.* (word geconj. als *prier*). Handelen, handel dryven. — *une lettre de change.* Eenen wisselbrief verhandelen. —, Traiter une affaire. Onderhandelen; in onderhandeling treéden. — *quelque chose d'important.* Iets gewigtigs verhandelen.

NÈGRE, NÉGRESSE, *s. m.* et *f.* Neger, moor; zwarten slaef, *m.*; negerin, moorin; zwarte slaevin, *v.*

NÉGRERIE, *f.* Negery, *v.*, slaevenhuys, *o.*

NÉGRESSE, *f. voyez* Nègre.

NÉGRIER, *adj. m. Vaisseau* —. Negerschip, *o.*

NÉGRILLON, ONNE, *s. m.* et *f.* Moorken; moorinneken, *o.*

NÉGRITE, *f.* Moorinneken, *o.*

* **NÉGROPHAGE**, *m.* Aenhanger van den slaevenhandel, *m.*

NÉGROPHILE, *m.* Negervriend, *m.*

NÉGUS, *m.* Keyzer van Abissiniën, *m.*

NEIGE, *f.* p. *nèje.* Sneeuw, *m. Boule de* —. Sneeuwbal, *m. Flocon de* —. Sneeuwvlok, *v. Blanc comme de la* —. Sneeuwwit. —, (fig.). Sneeuwwitheyd, *v.*

NEIGER, *v. impers.* p. *nèjer.* Sneeuwen. *Il neige.* Het sneeuwt.

NEIGEUX, EUSE, *adj.* Sneeuwagtig, sneeuwig. *Temps* —. Sneeuwagtig weér.

NÉMÉENS, *adj. m. pl. Jeux* —. Nemeïsche spelen, *o. mv.*

NÉMÉONIQUE, *m.* Overwinnaer in de Nemeïsche spelen, *m.*

NÉNIES, *f. pl.* (antiq.). Treurzangen (by de ouden), *m. mv.*

NENNI, *particule négative.* p. *nani.* Non (fam.). Neen.

NÉNUFAR, NÉNUPHAR, *m.* Waterroos, waterlelie, *v.*

NÉOCORAT, *m.* Ambt van eenen opzigter des tempels (in oud Griekenland), *o.*

NÉOCORE, *m.* (antiq.). Opzigter des tempels, *m.*

NÉOGRAPHE, *adj.* et *s. p. —fe.* Die eene nieuwe spelling volgt *of* invoert.

NÉOGRAPHIE, *f.* Nieuwe spelling, *v.*

NÉOGRAPHIQUE, *adj.* Van de nieuwe spelling.

NÉOGRAPHISME, *m. voyez* Néographie.

NÉOGRAPHISTE, *m.* Die eene nieuwe spelling invoert.

NÉOLOGIE, *f.* Gebruyk van nieuwe woórden; ook gebruyk van oude woórden in eenen nieuwen zin, *o.*

NÉOLOGIQUE, *adj.* Neologisch. *Langage* —. Nieuwspraek, *v.*

NÉOLOGISME, *m.* Misbruyk van nieuwe woórden *of* uytdrukkingen, *o.*

NÉOLOGUE, *m.* Uytvinder en gebruyker van nieuwe woórden, *m.*

NÉOMÉNIE, *f.* Nieuwe maen, *v.* —, (antiq.). Feest der nieuwe maen, *v.* en *o.*

NÉOPHYTE, *adj.* et *s.* p. *—fite.* Nieuwbekeerden, *m.*

NÉOTÉRIQUE, *adj.* Nieuw, hedendagsch.

NÉPENTHE, *m.* Middel tegen de weermoedigheyd, *o.*

NÉPHÉLION, *m.* Witte vlek (op het oog), *v.*

NÉPHRÉTIQUE, *adj.* et *s.* p. *—tique.* Nierzugtig. *Remède* —. Geneesmiddel tegen de nierzugt. —, *f.* Colique —. Nierzugt, nierpyn, *v.*, nierkoliek, *o.* —, *m.* Nierzugtigen, *m.*

NÉPHRITE, NÉPHRITIS, *f.* Nierontsteeking, *v.*

NÉPHROGRAPHIE, *f.* Beschryving der nieren, *v.*

NÉPHROLOGIE, *f.* Verhandeling over de nieren, *v.*

NÉPHROTOMIE, *f.* Nierontleding, *v.*

NÉPOTISME, *m.* Neéfschap (gezag der neéven van den paus in de landbestiering), *o.*

NEPTUNE, *m.* Neptunus, zeegod, *m.* —, La mer (poét.). De zee, *v.*

NÉRÉIDES, *f. pl.* Zeegodinnen, *v. mv.*

NERF, *m.* Zenuw; peés, *v.* — *de bœuf.* Bullepeés, *v.*, neézerik, *m.* —, (fig.). Zenuw, ziel, kragt, *v.* — (t. de rel.). Rib, *v.*, koordeken, *o.*

NERF-FÉRULE, *f.* Slag op de agterpeés van den poot van een peérd, *m.*

NÉRINDE, *f.* Indisch taftas, *o.*

NÉRITE, *f.* Zeeschelp; rivierschelp, *v.*

NÉROLI, *m.* Geest van oranieblossem, *m.*

NERPRUN, *m.* Wegedoórn, *m.*

NERVAISON, *f.* Verzameling der zenuwen, *v.*

NERVAL, E, *adj.* Zenuwversterkend.

NERVER, *v. a.* Met zenuwen bezetten *of* overtrekken.

NERVEUX, EUSE, *adj.* Zenuwagtig, vol zenuwen; van de zenuwen. *Système* —. Zenuwgestel, *o.*, zenuwen *v. mv.* —, (fig.). Sterk, kragtig. *Un homme* —. Eenen sterken man.

NERVIN, *adj.* et *s. Remède* —. Zenuwversterkend middel, *o.*

NERVURE, *f.* Bezetting met zenuwen *v.* — (t. de rel.). Ribbing van eenen boek, *v.* — (t. d'archit.). Het uytspringende gedeelte van lystwerk, *o.* — (t. de bot.). Ribben, *v. mv.*

NESTOR, *m.* (fig.). Wyzen en voórzigtigen gryzaerd, *m.*

NESTORIANISME, *m.* Nestoriaensche kettery, *v.*

NESTORIEN, *m.* Nestoriaen, *m.*

NET, NETTE, *adj.* p. *nè, nète.* Zuyver, reyn, schoon, net, zindelyk. *Cet enfant est* —. Dit kind is reyn. —, Uni, poli, sans tache. Glad, helder, schoon. —, Distinct. Duydelyk, klaer. *Une écriture nette.* Keurzuyver, net, duydelyk schrift. —, Vide. Ledig. *Maison nette.* Ledig huys. Faire maison nette (fig. *et* fam.). Alle zyne huysbedienden weghjaegen. —, (fig.). Opregt, onberispelyk. —, Clair. Klaer, duydelyk. —, Exempt de dettes, de charges. Zuyver, netto. —, *m. Mettre au* —. In het net schryven. —, *adv.* Te gelyk, in eenen keer. *Cela s'est cassé — comme un verre.* Dat is eenskiaps, geheel als een glas, in stukken gebroken. —, (fig.). Ronduyt, regtuyt, opregtelyk. *Je vous dis — ce que j'en pense.* Ik zeg u ronduyt wat ik er van denk.

NETTEMENT, *m.* p. *netemant.* Zuyverlyk, reynelyk, nettelyk, netjes. —, (fig.). Duydelyk, klaerlyk. —, Franchement. Regtuyt, opregtelyk.

NETTETÉ, *f.* Zuyverheyd, reynheyd, netheyd, *v.* —, (fig.). Klaerheyd, duydelykheyd, *v.*

NETTOIEMENT, *m.* p. *nétoamant.* Het schoonmaeken, het kuyschen, *o.*, reyniging, *v.*

NETTOYAGE, *m. voyez* Nettoiement.

NETTOYER, *v. a.* p. *nétoa-ier.* (word geconj. als *ployer*). Schoonmaeken, reynigen, zuyveren, kuyschen, afveégen.

Digitized by Google

UF, *adj. num.* Negen. — *fois.* Negenmaal. *De — sortes.* Negenderhande, negenderley. *De — ans.* Negenjarig. *Charles —.* Carel den negenden. —, *m.* Negen, *v. C'est un —.* Het is eene negen.

UF, NEUVE, *adj.* et *s.* Nieuw. *Chapeau —.* Nieuwen hoed. *Maison neuve.* Nieuw huys. *Terre neuve.* Nieuw beploegd land. —, Qui n'a point d'expérience. Onervaeren, onbedreéven, zonder ondervinding. —, *m.* Het nieuwe, *o.* A —. Op nieuw. *Refaire à —.* Op nieuw opmaeken. *De —.* In het nieuw. *Habillé de —.* In het nieuw gekleed.

EUTRALEMENT, *adv.* (t. de grammr.). Onzydiglyk, op eene onzydige wyze, neutraal.

EUTRALISATION, *f.* p. —*zacion.* Het neutraliseéren, onzydig maeken, *o.*; maetiging, *v.*

EUTRALISER, *v. a.* Neutraliseéren, onzydig maeken; maetigen, verzagten.

EUTRALITÉ, *f.* Onzydigheyd, onpartydigheyd, neutraliteyt, *v.*

EUTRE, *adj.* Onzydig, onpartydig, neutraal. — (t. de gramm.). Onzydig, geenslachtig. *Genre —.* Onzydig geslacht. — (t. d'hist. nat. *et* de bot.). Geenslachtig.

EUVAINE, *f.* p. —*vène.* Negendagsch gebed, *o.*; negendagsche plegtigheyd *v.*

EUVE, *adj. voyez* Neuf.

EUVIÈME, *adj.* et *s.* Negende, negenste. *Le — du mois.* Den negenden dag der maend. *Le — jour.* Op den negenden dag. *En — lieu.* Ten negende. *Un —.* Een negende gedeelte.

EUVIÈMEMENT, *adv.* Ten negende.

EVEU, *m.* Neêf, *m.* Broeders *of* zusters zoon. *Petit —, arrière —.* Agterneêf, naneêf. Nos —x, la postérité (poét.). Nakomelingen, nazaeten, *m. mv.*, nakomelingschap, *v.*

ÉVRALGIE, *f.* Zenuwsmert, *v.*

ÉVRALGIQUE, *adj.* Van de zenuwsmert.

ÉVRITIQUE, *adj.* Zenuwversterkend.

ÉVROGRAPHIE, *f.* Zenuwbeschryving, *v.*

ÉVROLOGIE, *f.* Zenuwleer, verhandeling over de zenuwen, *v.*

ÉVROPTÈRES, *m. pl.* Zekere insekten, *o. mv.*

ÉVROSE, *f.* Zenuwziekte, *v.*

ÉVROTOMIE, *f.* Zenuwontleding, *v.*

EWTONIANISME, *m.* p. *neu*—. Natuerkundig stelsel van Newton, *o.*

EWTONIEN, ENNE, *adj.* Newtonisensch, van Newton, volgens Newton.

EZ, *m.* p. *né.* Neus, *m.* — *camus.* Platneus, stompneus. — *boutonné, calaminé.* Puystigen, rooden neus. — *aquilin.* Arendsneus, haviksneus. *Parler du —.* Doór den neus spreéken. *Le bout du —.* Het tipje van den neus. *Fermer la porte au —.* De deur voór den neus toesluyten. *Jeter au —.* Doór den neus vryven, verwyten. *Rire au —.* Uytlachen. Se casser le — (fam.). In zynne ondernemingen mislukken. —, (fig.). Odorat. Reuk, *m. Avoir bon —.* Scherp van reuk zyn; (fig.) schrander *of* slim zyn. —, Visage. Gestigt, *o.* —, Proue. Neus, *m.*, voórschip, *o.*

EZ-COUPÉ, *m.* zu pl. *des nez-coupés.* Pimpernoótenboom, *m.*

I, *particule conj.* et *nég.* Noch. — *l'un — l'autre.* Noch den eenen noch den anderen. — *bon — mauvais.* Noch goed noch kwaed.

IABLE, *adj.* Ontkenbaer, loochenbaer.

IAIS, E, *adj.* et *s.* p. *nié, nièse.* Zenvoudig, onnoozel, sulagtig. *Il a l'air —.* Hy heeft een onnoozel, dom uytsigt. *Oiseau —.* Nestvogel, *m.* —, *m.* Bloed, sul, *m.*

NIAISEMENT, *adv.* Sulagtiglyk.

NIAISER, *v. n.* p. *niéser.* Zich met beuzelingen ophouden.

NIAISERIE, *f.* Beuzeling, kleynigheyd; sulagtigheyd, onnoozelheyd, *v.*

NICE (ville). Nissa.

* NICE, *adj. voyez* Niais.

* NICEMENT, *adv. voyez* Niaisement.

NICHE, *f.* Nis, holte, holheyd; afgezonderde plaets, *v.*; hondenkot, *o.* —, (fam.). Part, poets, *v.*, streék, trek, *m.*

NICHÉE, *f.* Nestvol, *m.*

NICHER, *v. n.* Nesten, nestelen, zynen nest maeken. —, *v. a.* (fam.). Plaetsen, stellen, leggen, zetten. Se —. Zich nestelen, zich plaetsen, zich huysvesten.

NICHET, *m.* p. —*chè.* Nestey, *o.*

NICHOIR, *m.* Nestkorf, *m.*

NICKEL, *m.* Zekere bergstoffe, *v.*

NICODÈME, *m.* (fam.). Sul, bloed, onnoozelen mensch, *m.*

NICOTIANE, *f.* Tabak, *m.*, tabaksplant, *v.*

NID, *m.* p. *ni.* Nest, *m.* — *d'oiseau.* Vogelnest. — *à rats.* Nest, *m.*, kleyne en ongemakkelyke woonplaets, *v.*

NID-D'OISEAU, *m.* au pl. *des nids-d'oiseau.* (plante). Vogelnest, *m.*

NIDOREUX, EUSE, *adj.* Dat naer verrot *of* verbrand riekt *of* smaekt.

NIÈCE, *f.* Nigt, *v. Petite —, arrière —.* Agternigt, nanigt.

NIELLE, *f.* Honigdauw, brand, koórnbrand, *m.* —, Plante. Narduszaed, *o.*

NIELLER, *v. a.* Doór den honigdauw bederven.

NIER, *v. a.* et *n.* Ontkennen, loochenen.

NIGAUD, E, *adj.* et *s.* p. —*gô*, — *gôde.* (fam.). Zot, sulagtig, onnoozel. —, *m.* Zot, sul, bloed, *m.* —, *f.* Zottin, *v.*

NIGAUDER, *v. n.* (fam.). Zich met beuzelingen ophouden.

NIGAUDERIE, *f.* (fam.). Sulagtigheyd, beuzelaery, *v.*

NIGRITIE, *f.* (pays). Nigritiën, *o.*

NIL, *m.* (fleuve). Nyl, *m.*

NIL-GAUT, *m.* p. —*gô.* Soórt van antiloóp, *m.*

NILLE, *f.* Rond wyngaerdspruytje, *o.*

NILLÉE, *adj. f.* Croix — (blas.). Ankervormig kruys, *o.*

NILOMÈTRE, *m.* Nylmeéter, *m.*

NIMBE, *m.* p. *nin.* Straelkroon, *v.*

NIMÈGUE (ville). Nimwegen.

NIPPES, *f. pl.* Kleederen, *o. mv.*; huysraed, *m.* en *o.*; plunje, *v.*; snuysteryen, *v. mv.*

NIPPER, *v. a.* p. *niper.* Van kleederen *of* snuysteryen voórzien.

NIQUE, *f.* p. *nike. Faire la — à q. q.* ou *à q. o.* (fam.). Met iemand *of* met iets spotten; iemand *of* iets veragten.

NIQUEDOUILLE, *m.* (pop.). Zot, sul, sukkelaer, *m.*

NITÉE, *f. voyez* Nichée.

NITOUCHE (SAINTE), *f.* (fam.). Huychelaerster, *v.*

NITRATE, *m.* — *de potasse.* Salpeter, *o.*

NITRE, *m.* Salpeter, *o.*

NITREUX, EUSE, *adj.* Salpeteragtig. *Terre —euse.* Salpeteraerde, *v.*

NITRIÈRE, *f.* Salpetergroef, salpetermyn, *v.*

NITRIQUE, *adj. Acide —.* Salpeterzuer, *o.*

NITRITE, *m.* Salpeterzuerzout, *o.*

NITRO-MURIATIQUE, *adj. Acide —.* Koningswater, *o.*

NIVEAU, *m.* p. —*vô.* Paslood, waterpas, *o.*; vlakte die waterpas is, *v. De —, au —.* Waterpas, gelyk. *Prendre le — d'un terrain, le niveler.* Eenen grond waterpassen, de hoogte *of* laegte daer van opzoeken. *Etre au — de, aller de — avec.* Gelyk staen met.

NIVELER, *v. a.* (word geconjug. als *appeler*). Waterpassen, met het waterpas afmeéten; effenen, gelykmaeken. —, (fig.). Gelyk stellen *of* maeken, gelyk verdeelen. — *les fortunes.* De geluksgoederen gelykmaeken, gelyk verdeelen.

NIVELEUR, *m.* Waterpasmeéter, *m.*

NIVELLE (ville). Nyvel.

NIVELLEMENT, *m.* p. —*vèlemant.* Waterpasmeéting, gelykmaeking, *v.*

NIVETTE, *f.* Soórt van perzik, *v.*

NIVÔSE, *m.* 4e mois de l'année républicaine. Sneeuwmaend, *v.*

NOBILIAIRE, *m.* Lyst der adelyke geslachten, *v.* (adel.

NOBILIAIRE, *adj.* Adelyk, van den

NOBILISSIME, *adj.* et *s.* p. —*licime.* Alleredelst.

NOBLE, *adj.* et *s.* Edel, adelyk. *Famille —.* Edel geslacht. *Très —.* Hoogedel, hooggeboóren. —, (fig.). Edel, edelmoedig, verheven, voórtreffelyk, heerlyk. *Un cœur —.* Een edelmoedig hert. *Sentiments —s.* Verhevene gevoelens. —, *m.* Edelman, *m.* Les —s. De edellieden, den adel.

NOBLEMENT, *adv.* Op eene edele wyze, edelmoediglyk, voórtreffelyk, deftiglyk.

NOBLESSE, *f.* Adel, adeldom, adelstand, edeldom, *m.* —, Les nobles. Adel, *m.*, edellieden, *m. mv.* —, (fig.). Edelheyd, edelmoedigheyd, verhevenheyd, *v.* — *de cœur, d'âme.* Edelmoedigheyd van hert, van ziel.

NOCE, *f.* Bruyloft, *v.*, bruyloftsfeest, houwelyksfeest, *v.* en *o.* —s. Houwelyk, *o. Enfants des premières —s.* Kinderen uyt het eerste houwelyk.

NOCHER, *m.* (poét.). Stuerman, schipper, *m.*

NOCTAMBULE, etc. *voyez* Somnambule, etc.

NOCTILUQUE, *adj.* et *s.* Dat 's nagts blinkt, schynt *of* licht geéft.

NOCTURLABE, *m.* Nagtwyzer, soórt van graedboóg, *m.*

NOCTURNE, *adj.* et *s.* Des nagts, van den nagt, nagtelyk. *Vision —.* Nagtgezigt, *o. Oiseau —.* Nagtvogel, *m. Apparition, vision —.* Nagtverschynsel, *o.* —, *m.* Nagtgezang, *o.*

* NOCTURNEMENT, *adv. voyez* Nuitamment.

NODDI, *m.* p. *nodi.* Soórt van zeezwaluw, *v.*

NODOSITÉ, *f.* (t. de bot.). Knoestigheyd, *v.* (kel, *m.*

NODUS, *m.* Beenknobbel, beenknok-

NOËL, *m.* Kersmis, *v.*, kersdag, christdag, *m. Fête de —.* Kersfeest, *v.* en *o. Nuit de —.* Kersnagt, *m. Veille de —.* Kersavond, *m.* —, Cantique. Kerslied, *o.*

NOEUD, *m.* p. *neu.* Knoop, strop, *m. Un — bien serré.* Eenen zeer vasten knoop. *Faire un —.* Eenen knoop maeken *of* leggen. — *coulant.* Strikknoop, schuyfknoop, *m.* — *de diamants.* Diamanten strik (sieraed). —, (fig.). Band, *m.*, verbindtenis, *v. Rompre le — de l'amitié.* Den band van vriendschap breéken. —, Difficulté. Moeyelykheyd, *v.* —, Jointure des doigts. Kneukel, *m.*; strothoofd, *o.*; knobbel (been van den stoërt van een poërd, hond, enz.); gelidknoop (aen de planten); knoest, kwast, knobbel (aen boomen, in hout, marmer, enz.); knoop (in een tooneelstuk), *m.*

NOGUET, *m.* Groote mand, *v.*

NOIR, E, *adj.* et *s.* p. *noar.* Zwart; zwartagtig, bruyn. *Un cheval —.* Een zwart peërd, *o. Cheveux —s.* Zwart hair. *Pain —.* Zwart *of* bruyn brood. —, Obscur. Donker, duyster. *Temps —.* Donker weër. —, Livide. Loodbleek, doodsch. —, Sale, crasseux. Vuyl, morsig, smeërig. *Du linge —.* Smeërig, vuyl linnen. —, (fig.). Droevig, droefgeestig, treurig. *Des pensées —es.* Treurige, droefgeestige gedagten. —, Méchant, atroce. Boos, snood, grouwelyk, ysselyk. *Une —e trahison.* Een snood, boos verraed, *o.*

Digitized by Google

Crime —. Grouwelyke misdaed, *v.* Rendre —, diffamer. Zwart maeken, lasteren. —, *m.* Het zwart, zwart koleur, *o.*, zwartheyd, *v.* — *de fumée.* Zwartsel, lampzwart, *o.* Voir tout en — (fig.). Alles van de donkerste *of* ergste zyde beschouwen. —, Nègre. Zwarten, neger, moor, *m.*

NOIRÂTRE, *adj.* Zwartagtig.

NOIRAUD, E, *adj.* et *s.* p. *noarô*, —*ôde.* Die zwart hair en zwart vel heeft.

NOIRCEUR, *f.* Zwartheyd; zwarte vlek *of* plek, *v.* —, (fig.). Snoodheyd, grouwelykheyd, afschouwelykheyd; schanddaed, *v.*

NOIRCIR, *v. a.* Zwarten, zwartselen, zwart maeken. —, (fig.). Zwart maeken, lasteren. —, Attrister. Bedroeven. —, *v. n.* et *pr.* Zwart worden. Se —. Zichzelven aenklaegen *of* beschuldigen. Se —, (fig.) Zich onteeren, zyne eer te kort doen.

NOIRCISSEUR, *m.* Zwartverwer, *m.*

NOIRCISSURE, *f.* p. —*cure.* Zwartheyd, zwarte vlek *of* plek, *v.*

NOIRE, *f.* Zwarte noót (in de muz.), *v.*

NOISE, *f.* (fam.). Twist, *m.*, krakeel, gekyf, *o.*, ruzie, *v.*

NOISÉTIER, *m.* p. *noazetié.* Haezelaer, haezelnoótenboom, *m.*

NOISETTE, *f.* p. —*zète.* Haezelnoót, *v.*

NOIX, *f.* p. *noa.* Noót, *v.* — *muscade.* Muskaetnoót, kruydnoót. — *de galle.* Galnoót. —, Petite glande. Kleyne klier, *v.*

NOLET, *m.* Holle dakpan, *v.*

NOLI-ME-TANGERE, *m.* Kruydje roer my niet, *o.* —, Ulcère. Kankeragtige verzweering, *v.*

NOLIS, *m.* Vragt, scheépsvragt, *v.*

NOLISER, *v. a.* Hueren, bevragten.

NOLISSEMENT, *m.* *voyez* Nolis.

NOM, *m.* p. *non.* Naem, *m.*, benaeming, *v.* — *de baptême.* Doopnaem. *Décliner son* —. Zynen naem zeggen *of* aengeéven. *Appeler q. q. par son* —. Iemand by zynen naem roepen. — (t. de gramm.). Naemwoórd, *o.* — *propre.* Eygen naemwoórd. — *commun.* Gemeen naemwoórd. —, (fig.). Naem, *m.*, faem, agting, *v.*, aenzien, *o.* Au — de. Uyt naem van, naemens.

NOMADE, *adj.* et *s.* Zwervend, doólend, dwaelend. *Peuples* —*s.* Rondzwervende volken, *o. mv.*

NOMANCE, **NOMANCIE**, *f.* Waerzeggery uyt de letters van iemands naem *v.*

NOMARQUE, *m.* (antiq.). Landvoogd, *m.*

NOMBRANT, *adj. m.* p. *non*—. Tellend.

NOMBRE, *m.* p. *non*—. Getal, *o.* — *cardinal.* Grondgetal, hoofdgetal. —, Quantité, multitude. Aental, *o.*, menigte, *v.*, veél, veéle. Au — , du —. Onder het getal, van het getal. — (t. de gramm.). Getal, *o.* —, Harmonie. Welluydendheyd, *v.* —*s.* Het vierde Boek van Moyses, Numeri.

NOMBRER, *v. a.* Tellen, optellen, oprekenen, opmaeken.

NOMBREUX, EUSE, *adj.* Talryk, veél, menigvuldig. —, Harmonieux. Welluydend, vloeyend.

NOMBRIL, *m.* p. *nonbri.* Navel, *m.* — de Vénus (plante). Navelkruyn, *o.*

NOME, *m.* (antiq.). Stadhouderschap (van eene landstreék in oud Egypten), *o.* —, Poème. Gezang (ter eere van Apollo), *o.*; ook zeker maetgezang, *o.*

NOMENCLATEUR, *m.* Naemnoemer (slaef der oude Romeynen), *m.* Naemlystmaeker, naemkenner (eener konst *of* weétenschap), *m.*

NOMENCLATURE, *f.* p. —*man*—. Naemlyst, *v.*; naemregister, *o.*

NOMIE, *f.* Regel, *m.*, wet, *v.*

NOMINAL, E, *adj.* Naemelyk, naemswyze, volgens naem, by naem. *Appel* —. Naemelyke oproeping, *v.* *Droit de prières* —*es.* Recht om in de openbaere gebeden genoemd te worden, *o.*

NOMINATAIRE, *m.* p. —*tère.* Benoemden tot een geestelyk ambt, *m.*

NOMINATEUR, *m.* Benoemer, *m.*

NOMINATIF, *m.* (t. de gramm.). Noemer, nominativus, *m.*

NOMINATION, *f.* Noeming, benoeming, nominatie, *v.*

NOMINATIVEMENT, *adv.* Naemelyk, naemelings, met den naem.

NOMINAUX, *m. pl.* Nominaelen, scholasticke wysgeéren, *m. mv.*

NOMMÉ, E, *adj.* Genoemd, genaemd, geheeten; benoemd. *A jour* —. Op den bestemden dag.

NOMMÉMENT, *adv.* p. *nomémant.* Naemelyk, met den naem, byzonderlyk.

NOMMER, *v. a.* p. *nomer.* Noemen, heeten, eenen naem geéven; noemen, den naem zeggen (van eenen persoon *of* zaek). —, Choisir, instituer. Benoemen, aenstellen. — *ambassadeur.* Tot gezant benoemen. Se —. Heeten, genoemd *of* genaemd worden. *Il se nomme Jacques.* Hy heet Jacobus. Se —. Zynen naem zeggen.

NOMOCANON, *m.* Verzameling van geestelyke en wereldlyke wetten, *v.*

NOMOGRAPHE, *m.* Wettenschryver, *m.*

NOMOGRAPHIE, *f.* Verhandeling over de wetten, *v.*

NOMOPHYLAX, *m.* (t. d'antiq.). Handhaever der wetten (by de Grieken), *m.*

NOMOTHÈTE, *m.* (antiq.). Wetgeéver (by de oude Grieken), *m.*

NOMPAREIL, etc. *voyez* Nonpareil, etc.

NON, *particule nég.* et *s. m.* Neen, niet. *Dites oui ou* —. Zeg ja of neen. — *plus.* Niet meer; ook niet.

NONAGÉNAIRE, *adj.* p. —*nère.* Negentigjaerig.

NONAGÉSIME, *adj.* et *s. m.* *Le* — *degré*, ou *le* —. Den negentigsten graed.

NONANTE, *adj. num.* Negentig.

NONANTIÈME, *adj.* Negentigste.

NONCE, *m.* Nuncius, pauselyken gezant, *m.*; eertyds poólschen landbode.

NONCHALAMMENT, *adv.* Onagtzaemlyk, agteloos, zorgeloos, zonder opleettendheyd.

NONCHALANCE, *f.* Onagtzaemheyd, agteloosheyd, nalaetigheyd, *v.*

NONCHALANT, E, *adj.* et *s.* Onagtzaem, agteloos, nalaetig, zorgeloos.

NONCIATURE, *f.* Nunciusambt, *o.*; duering van het ambt eens nuncius, *v.*

NON-CONFORMISTE, *m.* Nonconformist, *m.*

NONE, *f.* Nonen (kerkelyke getyden), *v.* —*s.* (By de Romeynen) den zevenden van meërt, mey, julius en october, en den vyfden van de acht overige maenden.

NON-ÊTRE, *m.* **NON-EXISTENCE**, *f.* Onweézen, onbestaenbaer weézen, *o.*, nietweézigheyd, *v.*

NON-JOUISSANCE, *f.* (t. de pal.). Ongenot, *o.*, derving, niet-bezitting, niet-genieting, *v.*

NONNAIN, **NONNE**, *f.* Non, kloosterzuster, *v.*

NONNETTE, *f.* p. *nonète.* Nonneken, nonnetje, *o.*

NONOBSTANT, *prép.* Niettegenstaende, onaengezien, ondanks.

NON-OUVRÉ, E, *adj.* Onbewerkt, onbearbeyd, ruw.

NON-PAIEMENT, *m.* p. —*pèmant.* Wanbetaeling, niet-betaeling, *v.*

NONPAIR, E, *adj.* Onpaer, oneffen.

NONPAREIL, EILLE, *adj.* Gadeloos, weérgadeloos, zonder weérgade.

NONPAREILLE, *f.* Bieslint, *o.*; suykerbollekens, *o. mv.*; zeer kleyne drukletter, *v.*

NON PLUS ULTRA, *m.* Bepaeling, grenscheyding die men niet mag overtreéden, *v.*

NON-RÉSIDENCE, *f.* p. —*dance.* Afweézendheyd, *v.*

NON-SENS, *m.* Onzin, wanzin, *m.*

NON-SEULEMENT, *adv.* Niet alleen, niet alleenlyk.

NONUPLE, *adj.* Negentoudig, negenmael zoo veél. (lm.

NONUPLER, *v. a.* Negenmael herhae-

NON-USAGE, *m.* Ongebruyk, *o.*

NON-VALEUR, *f.* Onweérde, *v.*; ge terstal, *m.*

NON-VUE, *f.* Dikken zeenevel, *m.*

NOPAGE, *m.* Het noppen (van het la ken, het uyttrekken der knoopen), *o.*

NOPAL, *m.* Indiaenschen vygeboom, *m*

NOPE, *f.* (t. de manuf.). Nop, *v.*

NOPER, *v. a.* Noppen.

NOPEUSE, *f.* Nopster, *v.*

NOQUET, *m.* Looden plaet, *v.*

NORD, *m.* p. *nor.* Noórd, noórden, *Vent du* —. Noórdenwind, *m.* — , *vers le* —. Noórdwaerts, te noórden, noórdelyk. — *est.* Noórdoosten. — *ouest.* Noórdwesten. *Mer du* —. Noórdzee, *v.* *Habitant du* —. Noórdeling, *m.* *Les peuples d* —. De volken van het noórden, noórder volken.

NORDESTER, *v. n.* (mar.). Noórdoostteren, naer het noórdoosten wenden noórdoost aenhouden.

NORDOUESTER, *v. n.* (mar.). Noórdwesteren, naer het noórdwesten wenden, noórdwest aenhouden.

NORMAL, E, *adj.* (t. de géom.). Loodregt, loodlynig. *Ligne* —*e.* Loodregtlyn, *v.* *Ecole* —*e.* Schoól tot vorming van onderwyzers, *v.*

NORMAND, E, *adj.* et *s.* Normandsch (fig.) dubbelzinnig, schalk, loos — *m.* Normandiër, *m.* —, *f.* Normandsche, *v.* (diën, e

NORMANDIE, *f.* (province). Norman

NORWÈGE, *f.* p. —*véje.* (pays). Noórwegen, *o.* *De* —. Noórweégsch.

NORWÉGIEN, *m.* Noórman, noórweger, *m.*

NOS, *adj. poss.* *voyez* Notre.

NOSOGRAPHIE, *f.* Beschryving der ziekten, ziektekunde, *v.*

NOSOGRAPHIQUE, *adj.* Ziektekundig

NOSOLOGIE, *f.* Verhandeling over d ziekten, ziektekunde, *v.*

NOSOLOGIQUE, *adj.* Ziektekundig.

NOSOLOGISTE, *m.* Ziektekundigen, m

NOSTALGIE, *f.* p. —*ji.* Vaderlands ziekte, *v.*; hevig verlangen naer sy vaderland, *o.*

NOTA, *m.* Aenmerking, bemerking, *v.*

NOTABLE, *adj* Aenzienlyk, merkelyk, aenmerkelyk, merkweérdig. *Une somme* —. Eene aenzienlyke som. — *m. pl.* Notabelen, aenzienlyke burgers, *m. mv.*

NOTABLEMENT, *adv.* Merkelyk, aenmerkelyk, veél, zeer veél.

NOTAIRE, *m.* p. —*tère.* Notaris, be amltschryver, *m.*

NOTAMMENT, *adv.* Naemelyk, by zonderlyk.

NOTARIAT, *m.* p. —*ria.* Notariaet notarisambt, notarisschap, *o.*

NOTARIÉ, E, *adj.* Notariael. *Acte* — Notariaelen act, *m.* (kening, e

NOTATION, *f.* (t. de math.). Aentee

NOTE, *f.* Teeken, merk, merkteeken *o.*; aenmerking, aenteekening, ver klaering, noót, *v.* — *marginale.* Kant teekening, *v.* — *d'infamie.* Schand teeken, schandmerk, *o.* —, Pers extrait. Uyttreksel, uytschrift, — , (mus.). Noót, muzieknoót, e

NOTER, *v. a.* Merken, teekenen, aen teekenen, opschryven, noteéren; aen merken, bemerken. —, Manque en mauvaise part. — *d'infami* Schandvlekken, eerloos verklaeren — (mus.). Op noóten zetten.

NOTEUR, *m.* Muzieknytschryver, m

NOTICE, *f.* Beschryving, notitie, *v.* uyttreksel, kort begryp, *o.*

NOTIFICATION, *f.* Bekendmaeking gerechtelyke aenkondiging, notifica tie, *v.*

NOTIFIER, *v. a.* (word geconj. al *prier*). (pal.). Bekend maeken, te kennen geéven, notificeéren.

Digitized by Google

NOTIONÈTRE, *m. voyez* HYGROMÈTRE.
NOTION, *f.* Kennis, *v.*, begryp, denkbeeld, *o.*
NOTOIRE, *adj.* Bekend, kenbaer, openbaer, blykbaer, wereldkundig.
NOTOIREMENT, *adv.* Openbaerlyk, klaerblykelyk.
NOTONECTE, *f.* Soórt van weegluys, *v.*
NOTOPTÈRE, *adj. Poisson* —. Visch met vinnen op den rug, *m.*
NOTORIÉTÉ, *f.* Openbaerheyd, kenbaerheyd, klaerblykelykhéyd, *v. Cela est de — publique.* Dat is wereldkundig, overal bekend.
NOTRE (pl. NOS), *adj.* et *pron. poss.* Onzen, onze, ons. — *père.* Onzen vader. — *maison.* Ons huys. *Le cours de — vie.* Den loop van ons leven. *Le nôtre, la nôtre.* Den onzen, het onze, de onze. *Les nôtres.* De onzen, ons volk, onze lieden.
NOTRE-DAME, *f.* Onze lieve Vrouw, de H. Maegd, *v.*
NOTULE, *f.* Kleyne randteekening, *v.*
NOTUS, *m.* Zuydewind, *m.*
NOUASSE, *f.* Wilde muskaetnoót, *v.*
NOUE, *f.* Vorstpan, dakpan, holle pan; vette en vogtige weyde, *v.*
NOUÉ, E, *adj. Enfant* —. Kind dat den ledenvang *of* dubbele gevrigten heeft. *Voyez* NOUER.
* NOUEMENT, *m.* Knooping, toeknooping, *v.*
NOUER, *v. a.* Knoopen, toeknoopen, binden, strikken. SE —. Speénen, zich tot vrugt zetten.
NOUET, *m.* p. *nouê.* Zaksken met kruyden, *o.*
NOUEUX, EUSE, *adj.* Kwastig, knoesdig, knobbelig, weeragtig.
NOUGAT, *m.* p. —*ga.* Amandelkoekje, *o.*
NOUILLT, *m.* Kleyne goót aen eene venster, *v.*; diepte van twee daken, die zich vereenigen, *v.*
NOURRAIN, *m. voyez* ALEVIN.
NOURRI, E, *adj.* Gevoed, opgevoed, opgebragt. *Homme bien* —. Dikken en vetten man. *Grain bien* —. Vol gren. *Tableau bien* —. Schildery die dik met verf belegd is. STYLE — (fig.). Kragtvollen stiel.
NOURRICE, *f.* Voedster, min, mem, zuygvoeder, *v.*
NOURRICIER, *m.* Man eener min, *m.*
NOURRICIER, ÈRE, *adj.* Voedend. *Suc* —. Voedend sap, *o. Père* —. Voedsterrader, voedsteraer, *m.*
NOURRIR, *v. a.* Voeden, spyzen, onderhouden. — , ALLAITER. Zoógen, te zuygen geéven. — , (fig.). Opvoeden, opbrengen, opkweeken, onderwyzen; vormen, beschaeven, voeden. SE —. Zich voeden, zich opkoesteren.
NOURRISSAGE, *m.* p. *nouriçaje.* Het bezorgen *of* oppassen van het vee, *o.*
NOURRISSANT, E, *adj.* p. —*riçant.* Voedend, voedzaem.
NOURRISSEUR, *m.* p. *nouriceur.* Veefokker, vetweyder, *m.*
NOURRISSON, *m.* Voedsterkind, *o.*, voedsterling, zuygeling, kweekeling, *m.*
NOURRITURE, *f.* Voedsel, onderhoud (der kinderen), *o.*, spys, *v.*, kost, *m.* —, (fam.). Opvoeding, *v.*
NOUS, *pron. pers.* Wy; ons.
NOUURE, *f.* Ledenvang (der kinderen), *m.*
NOUVEAU, NOUVEL, NOUVELLE, *adj.* et *s.* (*Nouvel* se met devant les noms masculins qui commencent par une voyelle *ou* par une *h* muette). Nieuw. — *livre.* Nieuw boek, dat eerst uytkomt. *Nouvel an.* Nieuwjaer. *Mode nouvelle.* Nieuwe mode. *Nouvelle manière.* Nieuwe manier. *Vin nouveau.* Nieuwen wyn. *Habit nouveau.* Kleed van een nieuw macksel, modensch kleed. *Nouvel habit.* Een ander kleed. —, *m.* Nieuw, *o. Q. c. de* —. Nieuws, iets nieuws. *De* —. Op nieuws, op een nieuw, andermael. —, *adv.* Nieuw, nieuwelings. — *né.* Nieuwgeboóren. — *marié.* Nieuwgetrouwd, nieuwgehouwd. — *venu.* Nieuweling, *m.*
NOUVEAUTÉ, *f.* Nieuwigheyd, *v.*, nieuw, *o. Introduire des —s dans un pays.* Nieuwigheden, veranderingen in een land invoeren.
NOUVELLE, *f.* p. —*èle.* Tyding, nieuwstyding, maer, *v.*, nieuws, *o.* —, CONTE. Vertelsel, *o.*
NOUVELLEMENT, *adj.* Nieuwelings, nieuwelyks, onlangs, kortelings.
NOUVELLETÉ, *f.* (t. de pal.). Verstooring in het bezit (van eenig goed), *v.*
NOUVELLISTE, *m.* Liefhebber van nieuwstydingen, verbreyder van iets nieuws, *m.*
NOVALE, *f.* Nieuw beploegd land, *o.* —s. Eertyds tienden van nieuw beploegde landen, *v. mv.*
NOVATEUR, *m.* Nieuwigheydsdryver, *m.*
NOVATION, *f.* (t. de prat.). Verandering, vernieuwing, *v.*
NOVELLES, *f. pl.* Instellingen van Justinianus, novellen, *v. mv.*
NOVEMBRE, *m.* p. —*van*—. November, *m.*, slagtmaend, *v.*
NOVICE, *adj.* et *s.* Nieuw, onervaeren, onbedreéven; nieuweling, novicie, *m.* en *v.*
NOVICIAT, *m.* p. —*cia.* Proefjaeren, *o. mv.*, proeftyd, *m.*, novicieat, *o.* —, (fig.). Leerjaeren, *o. mv.*, leertyd, *m.*
NOVISSIMÉ, *adv.* (fam.). Onlangs.
NOYADES, *f. pl.* Verdrinking, *v.*
NOYALE, *f.* Soórt van zeyldoek, *o.*
NOYAU, *m.* p. *noa-ió.* Steen, kraekesteen, *m.*, kern (van zekere vrugten), *v.* —, (fig.). Begin, *o.*, oorsprong, *m.* —, VIS D'ESCALIER. Spil, *v.* —, (terme d'astr.). Kern, *v.*, midden, *o.*
NOYÉ, E, *adj.* Verdronken. *Yeux —s de larmes.* Oogen vol traenen. *Voyez* NOYER, *v. a.*
NOYER, *m.* Noótenboom, noótelaer, *m.* —, BOIS DE —. Noótenhout, *o.* DE —. Noótenhouten. *Lieu planté de —s.* Noótenbosch, *o.*
NOYER, *v. a.* p. *noa-ier.* (word geconj. als *ployer*). Verdrinken, verzuypen. — *un chien.* Eenen hond verdrinken. *Rappeler un noyé à la vie.* Eenen drinkeling weder in het leven brengen. —, INONDER. Overstroomen, overvloeyen, onder water zetten. *La mer a noyé quelques villages.* De zee heeft eenige dorpen verzwolgen, onder water gezet. — SON CHAGRIN DANS LE VIN (fig.). Zyn verdriet met een glaesje wyn afspoelen. SE —. Verdrinken, verzuypen. *Il s'est noyé dans un puits.* Hy heeft zich in eenen put verdronken. SE — DANS LA DÉBAUCHE (fig.). Zich dompelen in de overdaed en ongebondenheyd. *Se — dans les larmes.* Bitterlyk weenen. SE — (t. du jeu de boule). Zynen bol overwerpen.
NOYON, *m.* Kuyl (in de bolbaen), *m.*
NU, E, *adj.* et *s.* Naekt, bloot. *Tout* —. Moedernaekt, geheel naekt. — *tête.* Blootshoofds. — *pieds* ou *pieds —s.* Barvoets, blootsvoets. *Epée —e.* Blooten degen. *Maison toute —e.* Bloothuys, zonder huysraed. *Feu* —. Vuer in de opene locht. —, *m.* (t. de peint. *et* de sculpt.). Naekt, *o. D'après le* —. Naer het naekt. *Vêtir les —s.* De naekten kleeden. *A* —. Naekt, bloot. *Monter un cheval à* —. Een peërd zonder zadel beryden.
NUAGE, *m.* Wolk, *v. Couvrir de —s.* Bewolken. *Un — de poussière.* Eene wolk van stof. *Le soleil dissipe les —s.* De zon verdryft de wolken. —, (fig.). Twyfelingen, *v. mv.* —, CHAGRIN. Droefheyd, *v.* —, SOUPÇONS. Agterdenken, *o.*
NUAGEUX, EUSE, *adj.* p. —*jeu*, —*jeuze.* Bewolkt, wolkagtig, wolkig; onklaer; dof, gevlekt.
NUAISON, *f.* p. *nuèson.* (mar.). Tyd geduerende welken den wind uyt dezelfde streek waeyt, *m.*
NUANCE, *f.* Schakeéring; mengeling van koleuren, *v.* —, (fig.). Fyn en byna ongevoelig verschil, *o.*
NUANCER, *v. a.* Schakeéren, schaduwen, mengelen. — LES CARACTÈRES (fig.). De karakters wel treffen *of* uytdrukken.
NUBÉCULE, *f.* (t. d'anat. *et* de méd.). Wolkje, wolksken, plekje, *o.*
NUBILE, *adj.* Houwbaer, trouwbaer.
NUBILITÉ, *f.* Houwbaerheyd, trouwbaerheyd, *v.*
NUCULAIRE, *f.* p. —*ère.* (t. de bot.). Noótvrugt, *v.*
NUDITÉ, *f.* Naektheyd, naekte, blootheyd; schaemelheyd, *v.* —s. Naektebeélden, *o. mv.*
NUE, *f.* Wolk, *v.* ÉLEVER Q. Q. JUSQU'AUX —s (fig.). Iemand tot de wolken toe verheffen, hem buytengemeen pryzen. TOMBER DES —s (fam.). Zeer verwonderd zyn.
NUÉE, *f.* Wolk, *v.* —, (fig.). Groote menigte, schaer, *v.*, zwerm, *m.*
NUEMENT, *adv. voyez* NÛMENT.
NUER, *v. a. voyez* NUANCER.
NUIRE (je nuis, tu nuis, il nuit, nous nuisons, vous nuisez, ils nuisent; je nuisais; je nuisis; je nuirai; je nuirais; nuis, nuisons, nuisez; que je nuise, que tu nuises, qu'il nuise, que nous nuisions, que vous nuisiez, qu'ils nuisent; que je nuisisse; nuisant, nuis), *v.*, *n.* Benadeelen, hinderen, schadelyk *of* nadeelig zyn.
* NUISANCE, *f.* Schade, *v.*, nadeel, *o.*
NUISIBLE, *adj.* Schadelyk, nadeelig.
NUIT, *f.* p. *nui.* Nagt, *m. Table de* —. Nagttafel, *v. Bonnet de* —. Nagtmuts, slaepmuts, *v. Voleur de* —. Nagtdief, *m. Oiseaux de* —. Nagtvogels, als de uylen en vledermuyzen. —*fermée,* —*close.* Stikdonkeren nagt. *Il est, il fait* —. Het is nagt. LA — DU TOMBEAU, L'ÉTERNELLE — (poét.). De dood, *v. La — des temps.* De duysternis der tyden. DE —. By nagt, des nagts, in den nagt.
NUITAMMENT, *adv.* By nagt, des nagts, in den nagt.
NUITÉE, *f.* Nagttyd, tyd van eenen nagt, *m.*; nagtwerk, *o.*
NUL, NULLE, *adj.* Geen, geene, niemand; van geene weérde, onwettig, nietig, kragteloos. *Acte* —. Act van geene weérde, *v. Homme* —. Monsch die geen verstand, geen aenzien heeft, tot niets deugd, *m.* —, NULLE PART. Nergens.
NULLE, *f.* p. *nule.* Niets beduydend teeken, *o.*
NULLEMENT, *adv.* Geenszins, in geenerley wyze. — (t. de pal.). Van geene weérde, onwettiglyk, kragteloos.
NULLITÉ, *f.* Nietigheyd, onwettigheyd, kragteloosheyd; nulliteyt; onwerkzaemheyd; onmagt, *v.*, onvermogen, *o.*
NÛMENT, *adv.* Naektelyk, onbewimpeld, rondborstiglyk. —, (pal.). Onmiddelyk.
NUMÉRAIRE, *m.* p. —*rère.* Gemunt geld, *o.*, geldspecie, *v.* —, *adj. Valeur* —. Geldsweérde, *v.*
NUMÉRAL, E, *adj.* Getallig. *Lettre —e.* Telletter, *v.* (ler, *m.*
NUMÉRATEUR, *m.* (t. d'arith.). Tel-
NUMÉRATION, *f.* Telling, optelling, oprekening, *v.*
NUMÉRIQUE, *adj.* Van getallen.
NUMÉRIQUEMENT, *adv.* In getal.
NUMÉRO, *m.* Nommer, nomber, *m.*; teeken, *o.*
NUMÉROTER, *v. a.* Nommeren, nombreéren, merken, teekenen.
NUMISMALES, *f. pl.* Zekere kalkstecnen, *m. mv.*

Digitized by Google

NUMISMATE, *m.* Penningkundigen, *m.*
NUMISMATIQUE, *adj.* et *s.* Penningkundig. —, *f.* Penningkunde, gedenkpenningkunde, *v.*
NUMISMATISTE, *m. voyez* NUMISMATE.
NUMISMATOGRAPHIE, *f.* Beschryving der oude gedenkpenningen, *v.*
NUMMULAIRE, *f.* (plante). Penningkruyd, duyzendkruyd, *o.*
NUNCUPATIF, *adj. m.* p. *non*—. *Testament* —. Mondeling testament, *o.*
NUNDINALES, *adj. f. pl. Lettres* —. De acht eerste letters van het alphabet; letters in den almanak der oude Romeynen, welke de merkten *of* kermissen aentoonden, *v. mv.*
NUPTIAL, E, *adj.* Bruylofts, houwelyksch. *Bague* —*e.* Houwelyksring, *m.* *Bénédiction* —*e.* Houwelykszegening, *v. Habits* —*aux.* Bruyloftskleederen, *o. mv.*
NUQUE, *f.* p. *nuke.* Nek, agterhals, *m.*
NUTATION, *f.* Beévende beweeging (van de as der aerde); wending der bloemen naer de zon *of* naer het licht, *v.* (zaem.
NUTRITIF, IVE, *adj.* Voedend, voed-
NUTRITION, *f.* Voeding, *v.*
NUTRITUM, *m.* Zekere witte zalf, *v.*
NYCTAGE, *m.* p. *niktaje.* (fleur). Agtschoon, *o.*
NYCTALOPE, *s. m.* et *f.* Dagblinde, *m.*; dagblinde, *v.*; katuylgezigt, *o.*
NYCTALOPIE, *f.* Dagblindheyd, *v.*
NYCTÈRE, *m.* Vledermuys, *v.*
NYCTÉRIENS, *m. pl.* Nagtvogels, *m. mv.*
NYMPHE, *f.* p. *ninfe.* Nimf, veldgodin, *v.* — *des bois.* Boschgodin. — *des eaux.* Waternimf. —, (t. d'hist. nat.). Popje, popken, *o.* —s, (t. d'anat.). Vleugels, *m. mv.*
NYMPHÉE, *f.* Openbaer bad (te Roemen), *o.*

O.

O, *m.* O, *v.* (L'O est muet 1° dans *paon*, *faon*, *Laon* (ville) et dans les dérivés; 2° dans *œuf*, *bœuf*, *chœur*, *mœurs*, *sœur*; 3° dans *œil*, *œillet*, *œillade*).
O, ZÉRO. Nul, *v.*
O! *interj.* O! O CIEL! O hemel!
OBCLAVÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Als eene omgekeerde knods.
OBCONIQUE, *adj.* (t. de bot.). Als eenen omgekeerden kegel.
OBÉDIENCE, *f.* p. —*diance.* (v. m.). Gehoorzaemheyd (onderwerping van geestelyken aen hunne oversten), *v.*; ordenbrief, reysbrief (van de klooster-oversten aen eenen monik), *m. Pays d'*—. Land aen het pauselyk rechtsgebied onderworpen.
OBÉDIENCIEL, ELLE, *adj.* Gehoorzaem, tot de kloostergehoorzaemheyd behoorende.
OBÉDIENCIER, *m.* Monik die een geestelyk ambt voór eenen anderen bedient, *m.*
OBÉIR, *v. n.* Gehoorzaemen, gehoorzaem *of* onderdaenig zyn, luysteren. *Les enfants doivent* — *à leurs parents.* De kinderen moeten hunne ouders gehoorzaemen. —, ETRE SUJET D'UN PRINCE. Onderdaenig zyn. *Les pays, les peuples qui lui obéissent.* De landen, de volken welke hem onderdaenig zyn. —, (fig.). Buygen, buygzaem *of* gedwee zyn.
OBÉISSANCE, *f.* p. *obéiçance.* Gehoorzaemheyd, onderdaenigheyd, *v.*
OBÉISSANT, E, *adj.* Gehoorzaem, onderdaenig. —, (fig.). Buygzaem, gedwee.
OBÉLISQUE, *m.* Gedenkzuyl, gedenknaeld, grafnaeld, obelisk, *v.*
OBÉRÉ, E, *adj.* Vol schulden.
OBÉRER, *v. a.* Met schulden belasten *of* bezwaeren. S'—. Zich in schulden steeken. (lichaems), *v.*
OBÉSITÉ, *f.* Al te groote vetheyd (des
OBIER, *m. voyez* AUBIER.
OBIT, *m.* Jaerlyksche zielmis, *v.*, jaergetyde, *o.*
OBITUAIRE, *adj.* et *s. p.* —*tuère. Registre* —. Register van jaergetyden, *o.*; zielmisboek, *m.* en *o.* —, *m.* Die eene bediening verkreégen heeft by afstyvigheyd van eenen anderen.
OBJECTER, *v. a.* Opwerpen, tegenwerpen, voórwerpen, tegen inbrengen.
OBJECTIF, IVE, *adj.* Voórwerpelyk. *Verre* —. Onderste glas eens verrekykers, *o. Dieu est notre béatitude* —*ive.* God is het voórwerp onzer gelukzaligheyd.
OBJECTION, *f.* Opwerping, tegenwerping, *v.*, tegenwerpsel, *o.*
OBJET, *m.* p. *objà.* Voórwerp; eynde, doel, oogmerk, oogwit, *o.*
OBJURGATION, *f.* Hevig verwyt, *o.*, bestraffing, *v.*
OBLAT, *m.* p. *obla.* Leekebroeder; verminkten *of* ouden soldaet, die, in vroegere tyden, in Frankryk in eene abdy onderhouden wierd.
OBLATION, *f.* Offer, *o.*, offerande, opoffering, *v.*
OBLIGATION, *f.* Verpligting, pligt, verbindtenis, *v. Je vous ai bien des* —*s.* Ik ben u veéle verpligtingen verschuldigd. —, ACTE QUI OBLIGE À PAYER. Schuldbrief, verbandbrief, *m.*, obligatie, *v.*
OBLIGATOIRE, *adj.* p. —*toar.* Verpligtend, verbindend.
OBLIGÉ, E, *adj.* et *s.* Verpligt, verbonden; onnalaetelyk, onverzuymelyk. —, *m.* Verbondenen, *m.*, leercontract, *o.*
OBLIGEAMMENT, *adv.* p. —*jamant.* Beleéfdelyk, gedienstiglyk, op eene verpligtende wyze.
OBLIGEANCE, *f.* p. —*jance.* Beleéfdheyd, gedienstigheyd, heuscheyd, *v.*
OBLIGEANT, E, *adj.* Beleéfd, verpligtend, gedienstig, heusch.
OBLIGER, *v. a.* Verpligten, verbinden. *La nécessité nous oblige à bien faire.* Den nood verpligt ons wel te doen. *Mon devoir m'y oblige.* Myne pligt verbind my daertoe. —, FORCER. Dwingen, noodzaeken. —, PORTER, EXCITER à. Verpligten, aenzetten, noopen. —, RENDRE SERVICE. Verpligten, dienst doen. *Vous m'obligeres beaucoup de le faire.* Gy zult my eenen grooten dienst doen, wanneer gy het doet. S'—, S'ENGAGER à. Zich tot iets verpligten *of* verbinden, borg blyven. S'—. Malkander dienst doen.
OBLIQUANGLE, *adj.* Scheefhoekig.
OBLIQUE, *adj.* p. —*ke.* Schuyn, schuynsch, scheef. *Ligne* —. Schuynsche, scheeve lyn, *v.* —, (fig.). Zydelingsch, bedekt. —, FRAUDULEUX. Bedriegelyk, slinksch. *Voies, moyens* —*s.* Bedriegelyke, verdagte, ongeoórloofde middelen. CAS —*s* (t. de gramm.). Afwykende naemvallen, alle de naemvallen behalve den eersten, *m. mv.*
OBLIQUEMENT, *adv.* Schuyns, scheef. —, (fig.). Zydelings, bedekt elyk, van ter zyde. —, FRAUDULEUSEMENT. Bedriegelyk, op eene verdagte, bedriegelyke wyze.
OBLIQUITÉ, *f.* p. —*kité.* Schuynte, schuynschheyd, scheefheyd, scheefte, *v.* (wisschen.
OBLITÉRER, *v. a.* Allengskens uyt-
OBLONG, UE, *adj.* p. *oblon*, —*ghe.* Langwerpig.
OBOLE, *f.* Halven penning, heller, *m.* —, PETIT POIDS. Gewigt van twaelf greynen, *o.*
OBOMBRER, *v. a.* p. *obon*—. Overschaduwen.
OBOVALE, OBOVÉ, E, *adj.* Verkeerd ovael, cyrond.
OBREPTICE, *adj.* Doór list verkreégen.
OBREPTICEMENT, *adv.* Listiglyk.
OBRÉPTION, *f.* Verzwyging, list, *v.*
OBRON, *m.* (t. de serr.). Kram, *v.*
OBRONNIÈRE, *f.* (t. de serr.). Slotbaek, *m.*
OBSCÈNE, *adj.* Zedeloos, oneerbaer, ontugtig, onkuysch, ouzuyver, vuyl.
OBSCÉNITÉ, *f.* Oneerbaerheyd, ontugtigheyd, onkuyschheyd, onzuyverheyd, *v.*
OBSCUR, E, *adj.* Duyster, donker, onklaer. *Lieu* —. Donkere plaets. *Temps* —. Duyster weér, donkere locht. —, (fig.). Duyster, onverstaenbaer. —, PEU CONNU. Onbekend, gering, onvermaerd, van geen aenzien. *Sa naissance est* —*e.* Zyne afkomst is onbekend.
OBSCURCIR, *v. a.* Verduysteren, verdonkeren, benevelen, bewalken. S'—. Verduysteren, verdonkeren, duyster worden. *Le ciel commence à s'*—. Den hemel begint te verduysteren, het begint donker te worden.
OBSCURCISSEMENT, *m.* p. —*ciesman.* Verduystering, verdonkering, beneveling, bewalking, *v.*
OBSCURÉMENT, *adv.* Duysterlyk, donkerlyk; op eene onverstaenbaere wyze; zonder aenzien.
OBSCURITÉ, *f.* Duysterheyd, donkerheyd, duysternis, *v.*, den donker, *m. L'*— *du temps.* De donkerheyd van het weér. L'— DE L'AVENIR (fig.). De verborgenheyd der toekomst. —, (fig.). Duysterheyd, onverstaenbaerheyd (in schryfstiel), *v.* —, VIE CACHÉE. Vergeétenheyd, *v.*, geringen stand, *m.* —, BASSESSE. Geringheyd, laegheyd, *v.*
OBSÉCRATIONS, *f. pl.* (t. d'antiq.). Openbaere gebeden (by de Romeynen), om de goden te verzoenen, *o. mv.*
OBSÉDER, *v. a.* Lastig vallen; kwellen, plaegen.
OBSÈQUES, *f. pl.* p. —*èke.* Lykdienst, *m.*, uytvaert, *v.*
OBSÉQUIEUX, EUSE, *adj.* Al te beleéfd, lastig doór beleéfdheyd.
OBSERVABLE, *adj.* Bemerkbaer, bemerkelyk.
OBSERVANCE, *f.* Nakoming, betragting, waerneeming, onderhouding, *v.*; regel, *m.*, gebruyk, *o.*, gewoonte, betragting; nakoming, volging van den ordensregel, *v.*
OBSERVANTIN, *m.* Franciscaen, *m.*
OBSERVATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Waerneémer, beschouwer, aenmerker, onderzoeker, *m.*; waernemster, beschouwster, aenmerkster, *v.* —, QUI ACCOMPLIT SCRUPULEUSEMENT. Onderhouder, *m.*; onderhoudster, *v.* *Un fidèle* — *des commandements de Dieu.* Eenen getrouwen onderhouder van Gods geboden. —, *adj.* Waernemend, beschouwend.
OBSERVATION, *f.* Waernneéming, betragting, nakoming, onderhouding (van wetten *of* pligten), *v.*; onderzoek, *o.*, beschouwing, *v.*; aenmer-

Digitized by Google

king, *v.* —*s.* Aenmerkingen, aenteekeningen, *v. mv. Armée d'*—. Observatieleger, leger dat de beweégingen van den vyand naspeurt, *o.*
OBSERVATOIRE, *m.* Sterretoren, *m.*, sterreschouwplaets, sterrewagt, *v.*, observatorium, *o.*
OBSERVER, *v. a.* Waerneémen, opmerken, beschouwen. — *le cours du soleil.* Den loop der zon waerneémen, opmerken. —, Epien. Beloeren, bespieden, nagaen. *On l'observe sans cesse.* Men gaet hem zonder ophouden na. — *la marche de l'ennemi.* Op den marsch des vyands agt geéven, den zelven bespieden. —, Accomplir. Volbrengen, nakomen, betragten, onderhouden. — *les lois.* De wetten onderhouden. *S'*—. Omzigtig *of* voórzigtig zyn.
OBSESSION, *f.* p. —*écion.* Bezetenheyd, kwelling, plaeging, *v.*
OBSIDIANE, OBSIDIENNE, *f.* (antiq.). Boórschynenden steen, *m.*; zwart egyptisch marmer, dat tot glas diende, *o.*
OBSIDIONAL, E, *adj.* Couronne —e (antiq.). Belegeringskroon, *v. Monnaie* —*e.* Belegeringsmunt (geslaegen gedurende de belegering), *v.*
OBSTACLE, *m.* Hinderpael, hinder, *m*, hinderuis, *v.*, belet, beletsel, *o.*
OBSTINATION, *f.* Hardnekkigheyd, halsstarrigheyd, koppigheyd, *v.*
OBSTINÉ, E, *adj.* Hardnekkig, halsstarrig, koppig, styf hoofdig.
OBSTINÉMENT, *adv.* Hardnekkiglyk, halsstarriglyk, koppiglyk.
OBSTINER, *v. a.* Halsstarrig *of* hardnekkig maeken. *S'*—. Hardnekkig zyn *of* worden.
OBSTUANT, E, OBSTRUCTIF, IVE, *adj.* Stoppend, verstoppend.
OBSTRUCTION, *f.* (méd.). Verstoptheyd, verstopping, *v.*
OBSTRUER, *v. a.* Verhinderen, beletten; verstoppen.
OBTEMPÉRER, *v. a.* (pal.). Gehoorzaemen (aen de bevelen des konings *of* aen de wet).
OBTENIR, *v. a.* (word geconj. als *tenir*). Verkrygen, verwerven, bekomen, erlangen.
OBTENTION, *f.* (t. de pal.). Verwerving, verkryging, bekoming, erlanging, *v.*
OBTURATEUR, TRICE, *adj.* et *s. Muscles* —*s.* Stopspieren, *v. mv.* —, *m.* Gouden *of* zilveren plaet om eene opening in het gehemelte van den mond te stoppen, *v.*
OBTURATION, *f. voyez* Obstruction.
OBTUS, E, *adj. Pointe* —*e.* Stompe punt, *v. Angle* —. Stompen hoek, *m.*, —, Emoussé. Stomp. Esprit — (fig.). Zwak verstand.
OBTUSANGLE, *adj.* Stomphoekig.
OBTUSANGULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Met stompe hoeken.
OBUS, *m.* Obitsbombe, *v.*
OBUSIER, *m.* p. —*slé.* Obits, *m.*
OBVENTION, *f.* Geestelyke schatting *of* belasting, *v.*
OBVIER, *v. n.* (word geconj. als *prier*). Voórkomen, afweéren, afwenden. — à un *malheur.* Een ongeluk voórkomen.
OBVOLUTÉ, E, *adj.* (bot.). Opgerold.
OC, *m.* Turksche fluyt, *v.*
OCAIGNER, *v. a.* — *un gant.* Eenen handschoen van binnen met gom en welriekende olie bestryken.
OCCASION, *f.* p. *okacion.* Gelegenheyd, *v. Par* —. By gelegenheyd. *Se servir de l'*—. Zich van de gelegenheyd bedienen. —, (fig.). Ontmoeting, *v.*, gevegt, *o.*; oorzaek, aenleyding, reden, *v.*
OCCASIONNEL, ELLE, *adj.* Gelegenheyd *of* aenleyding geévend.
OCCASIONNELLEMENT, *adv.* p. *okasionlle*—. By gelegenheyd, toevalligheyd, by geval.

OCCASIONNER, *v. a.* Gelegenheyd *of* aenleyding geéven, veroorzaeken.
OCCIDENT, *m.* Westen, *o.*
OCCIDENTAL, E, *adj.* et *s.* Westersch, westelyk. —AUX, *m. pl.* Westerlingen, *m. mv.*; westersche volken, *o. mv.* (hoofd.
OCCIPITAL, E, *adj.* Van het agter-
OCCIPUT, *m.* Agterhoofd, *o.*
* OCCIRE, *v. a. voyez* Tuer.
* OCCISION, *f. voyez* Tuerie.
OCCULTATION, *f.* p. *okultacion.* Verberging, verschuyling (van een hemellicht), *v.*
OCCULTE, *adj.* Verborgen, verhoólen, geheym. *Cause* —. Verborgene oorzaek, *v. Sciences* —*s.* Tooverkonst, *v.*
OCCUPANT, E, *adj.* (t. de pal.). Die bezit neémt. *Premier* —. Eersten bezitter, *m.*
OCCUPATION, *f.* Bezigheyd, verrigting; moeyelykheyd, moeyte, *v.*; werk, *o.* —, (pal.). Wooning, *v.* — (t. mil.). Bezitneéming, *v.*
OCCUPER, *v. a.* p. *oku*—. Bezig houden, werk verschaffen. *Cette affaire m'a occupé long-temps.* Deéze zaek heéft my lang bezig gehouden. —, Tenir, remplir. Inhebben, inneémen, bezetten, in bezit neémen *of* hebben, bewoonen; vervullen. *Cela occupe trop de place.* Dat neémt te veél plaets in. — *une maison.* Een huys bewoonen. — *une place.* Een ambt bekleeden. — *la place de q. q.* Iemands plaets vervullen. —, S'emparer (t. de guerre). Inneémen, bezetten. —, *v. n.* (pal.). Van iemand aengesteld zyn, in iemands naem te werk gaen. *S'*—. Zich bezig houden, bezig zyn, werken. *Elle s'occupe du ménage.* Zy houd zich met het huyshouden bezig. *Il s'occupe de mon bonheur.* Hy denkt op myn geluk.
OCCURRENCE, *f.* p. *okurrance.* Ontmoeting, gelegenheyd, *v.*, voórval, *o.*
OCCURRENT, E, *adj.* Ontmoetend, opkomend, voórvallend.
OCÉAN, *m.* Wereldzee, *v.*, oceaen (die de aerde omringt), *m.* —, (fig.). Groote menigte, *v.*, overvloed, afgrond, *m.*
OCÉANE, *adj. f. La mer* —. Den oceaen, *m.*, de wereldzee, *v.*
OCÉANIEN, ENNE, *adj.* Van den oceaen.
OCELOT, *m.* p. —*lô.* Soórt van tygerkat, *v.*
OCHLOCRATIE, *f.* p. *oklocracie.* Bestiering van het gemeen volk, volksregeéring, *v.*
OCHRE, OCRE, *f.* Oker, *m.*, berggeél, *o.*
OCREUX, EUSE, *adj.* Okeragtig.
OCTACORDE, *m.* Speéltuyg met acht snaeren, *o.*
OCTAÈDRE, *m.* (géom.). Achtzydige figuer, *o.* (ren, *m.*
OCTAÉTÉRIDE, *f.* Tyd van acht jae-
OCTANDRIE, *f.* Slach van planten welker bloemen acht helmstyltjes hebben, *o.*
OCTANE, *adj. f. Fièvre* —. Koórts die alle acht dagen terugkomt, *v.*
OCTANT, *m.* (astr.). Octant (werktuyg), *m.*; afstand van 45 graeden tusschen twee planeéten, *m.*
* OCTANTE, *adj. num.* Tachentig.
* OCTANTIÈME, *adj. num.* Tachentigste. (len, *m.*
OCTAPLES, *m. pl.* Bybel in acht tae-
OCTATEUQUE, *m.* De acht eerste boeken van het oud testament, *m.* en *o. mv.*
OCTAVE, *f.* Achtdagsche kerkplegtigheyd, *v.*, octaef, *o.*; achtsten dag, *m.*; stroóf van acht verzen, *v.* — (t. de mus.). Achttoon, *m.*, octaef, *o.*
OCTAVIER, *v. n.* (t. de mus.). In het octaef vallen.
OCTAVIN, *m.* Octaefflutje, *o.*
OCTAVINE, *f.* Spinetje, *o.*
OCTAVO (IN), *m.* Boek in octavo, boek in achten, *m.* en *o.*
OCTAVON, ONNE, *s. m.* et *f.* Afstammeling van eenen witten en eene mulattin *of* van eenen mulat en eene witte, *m.* en *v.*
OCTIDI, *m.* Achsten dag eener decade (in de fransche omwenteling), *m.*
OCTIL, *adj. m. Aspect* — (astr.). Stand van twee planeéten die 45 graeden van elkander staen, *m.*
OCTOBRE, *m.* October, *m.*, wynmaend, *v.*
OCTOGÉNAIRE, *adj.* et *s.* p. —*nère.* Tachentigjaerig.
OCTOGONE, *adj.* et *s.* Achthoekig. —, *m.* Achthoek, *m.*
OCTOGYNIE, *f.* p. —*jinie.* Slach van planten welker bloemen acht stampertjes hebben, *o.*
OCTOPÉTALÉ, E, *adj.* Met acht bloembladen.
OCTOPHORE, *f.* Draegbaer, die van acht monnen gedraegen word, *v.*
OCTOPHYLLE, *adj.* Met acht bloembladejes.
OCTOSTYLE, *m.* Gebouw met acht zuylen, *o.*
OCTROI, *m.* p. —*troa.* Vergunning, bewilliging, verleening, *v.*, octrooy, *o. Lettres d'*—. Vergunningsbrieven, *m. mv.*; octrooy (stadsrecht op eétwaeren, enz.), *o.*
OCTROYER, *v. a.* (word geconj. als *ployer*). Verleenen, bewilligen, vergunnen, toestaen, octrooyeéren.
OCTUPLE, *adj.* Achtdubbel, achtvoudig.
OCTUPLER, *v. a.* Achtmael grooter worden, verdubbelen.
OCULAIRE, *adj.* et *s.* p. —*lère.* Van het oog. *Témoin* —. Ooggetuyge, *m.* en *v.* —, *m. Verre* —. Ooglas van eenen verrekyker, *o.*
OCULAIREMENT, *adv.* Met eygene oogen.
OCULISTE, *m.* Oogmeester, *m.*
OCYPODE, *m.* Soórt van schelpdier, *o.*
ODALIQUE, ODALISQUE, *f.* Bywyf, *o.*, byzit (van den Sultan), *v.*
ODÉ, *f.* Liergezang, lierdicht, *o.*, ode, *v.*
ODÉON, *m.* Schouwburg te Athenen, te Parys, *m.*, odeum, *o.*
ODEUR, *f.* Reuk, geur, *m. Bonnes* —*s.* Reukwerk, *o.* —, (fig.). Naem, *m.*, faem, agting, *v.*
ODIEUSEMENT, *adv.* p. —*ze*—. Haetelyk, verfoeyelyk; op eene haetelyke, verfoeyelyke wyze.
ODIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Haetelyk, verfoeyelyk, gehaet. *Devenir* —. Haetelyk *of* gehaet worden. —, *m.* Het haetelyke, *o.*
ODOMÈTRE, *m.* (instrument). Wegmeéter, *m.*
ODONTAGOGUE, *adj. Instrument* —. Tandentrekker, *m.*
ODONTAGRE, *f.* Tandjigt, *v.*
ODONTALGIE, *f.* p. —*jie.* Tandpyn, *v.*
ODONTALGIQUE, *adj.* Tandpynstillend. *Remède* —. Tandmiddel, *o.*
ODONTILE, *f.* Tandkruyd, *o.*
ODONTOÏDE, *adj.* Tandvormig.
ODONTOLITHES, *f. pl.* Versteende tanden, *m. mv.*
ODONTOLOGIE, *f.* Verhandeling over de tanden, *v.*
ODONTOPÈTRES, *m. pl.* Versteende vischtanden, *m. mv.*
ODONTOPHYE, *f.* Tandkryging, *v.*
ODONTOTECHNIE, *f.* p. —*teknie.* Tandmeesterskoust, *v.*
ODORANT, E, *adj.* Welriekend.
ODORAT, *m.* p. —*ra.* Reuk, *m.*
ODORER, *v. a.* Gewaerworden doór den reuk, rieken. (geurig.
ODORIFÉRANT, E, *adj.* Welriekend,
ODYSSÉE, *f.* p. *odicé.* Odyssea (van Homerus), *v.*
OECOPHORE, *f.* Zeker insekt, *o.*
OECUMÉNICITÉ, *f.* p. *éku*—. Algemeenheyd (kerk. ges.), *v.*
OECUMÉNIQUE, *adj.* Algemeen. *Concile* —. Algemeene kerkvergadering, *v.*

Digitized by Google

OECUMÉNIQUEMENT, *adv.* Algemeenlyk.

OEDÉMATEUX, EUSE, *adj.* Met een watergezwel gekweld; watergezwelagtig.

OEDÈME, *m.* p. *édè*—. Watergezwel, *o.*

OEDÉMÈRE, *m.* Zeker insekt, *o.*

OEDÉMOSARQUE, *m.* Water- en vleesch-gezwel, *o.*

OEDIPE, *m.* p. *édipe.* Oplosser van moeyelyke zaeken, OEdipus, *m.*

OEIL (pl. YEUX), *m.* p. *euil.* Oog, *v.* en *o.* — *vif, perçant, riant.* Levendig, vlug, doórdringend, vriendelyk oog. *Clin d'*—. Oogenblik, *m.* en *o.*, oogenblikking, *v.*, oogwenk, blik, *m. En un clin d'*—. Op eenen oogenblik, met eenen oogwenk. *Coup d'*—. Oogwenk, oogslag, *m. A vue d'*—. Oogenschynlyk. *Cela saute aux* —. Dat valt in de oogen. *Il est innocent à mes* —. Hy is in myne oogen onschuldig. —, REGARD. Blik, *m. Avoir l'— sur q. q.* Iemand onder het oog houden. FERMER LES YEUX SUR UNE CHOSE. Oogluyken. *Voir q. q. de mauvais* —. Een kwaed oog op iemand hebben. —, LUSTRE DES ÉTOFFES, ETC. Glans, *m.*, oog. — (t. d'impr.). Oog (der letters). —, (fig.). Knop, *m.*, bot, *v.*; kruyn (aen zekere vrugten), *v.* — (pl. OEILS). Oogen, gatjes (in kruym van brood, kaes, enz.), *o. mv.* —, OUVERTURE. Gat, *o.*, opening, *v.*, oog, *v.* en *o.* — DE BŒUF. Ronde dakvenster, *v.*; ossenoog (plant), *v.* en *o.*, kaedille, *v.*; ronde opening in eenen schoórsteenmantel, *v.* — DE BOUC (mar.). Kleyn rond wolkje, *o.* — DE CHAT (agate). Katoog, *v.* en *o.* — DE CHRIST. Sterrekruyd, *o.*

OEILLADE, *f.* Lonk, *m.*, lonking, ooglonking, *v.*, oogslag, oogwenk, *m. Jeter des —s.* Toelonken.

* OEILLADER, *v. a.* Lonken, ooglonken.

OEILLÉ, *m.* Zeehond, *m.*

OEILLÉE, *adj. f. Pierre* —. Doórschynenden steen, *m.*

OEILLÈRE, *f.* Ooglop, *m.*, oogleêr (aen het hoofdstel van een peêrd), *o.* —, *adj.* et *s. f.* Oogtand, *m.*

OEILLET, *m.* p. —*lè.* Angelier, *v.*, giroffel, *m.*, giroffelbloem, nagelbloem; giroffelplant, *v.*; nestelgat, *o.*

OEILLETÉRIE, *f.* Angelierbed, *o.*

OEILLETON, *m.* Loot, *v.*, afzetsel (van angelieren, van artichokken), *o.*

OEILLETONNER, *v. a.* De looten *of* afzetsels der angelieren *of* artichokken afsnyden.

OENANTHE, *f.* p. *énante.* Zekere waterplant, *v.*

OENAS, *m.* Wilde duyf, houtduyf, *v.*

OENÉLÈUM, *m.* Mengsel van wyn en olie, *o.*

OENISTÉRIES, *f. pl.* Bacchusfeesten (der jonge Grieken), *v.* en *o. mv.*

OENISTICE, *f.* Vogelwigchelaery, *v.*

OENOLOGIE, *f.* Verhandeling over den wyn, *v.*

OENOLOGISTE, *m.* Wynkenner, *m.*

OENOMANCIE, *f.* Wigchelaery doór den wyn, over deszelfs bereyding, *v.*

OENOMÉL, *m. éno*—. Mengsel van honig en wyn, *o.*

OENOMÈTRE, *m.* Wynmeêter, *m.*

OENOPE, *adj.* Wynkoleurig.

OENOPHORE, *m.* (antiq.). Wynkruyk, *v.*, wynvat, *o.*; schenker, *m.*

OESIPE, *m.* Zweet, *o.*, vetheyd (aen de wol), *v.*

OESOPHAGE, *m.* p. *œsofaje.* Slokdarm, *m.*; sluytspier van het keêlgat, *v.*

OESOPHAGIEN, ENNE, *adj.* Van den slokdarm. (de, *v.*

OESOPHAGOTOMIE, *f.* Slokdarmsnede.

OESTRE, *m.* Soórt van peêrdenvlieg, *v.*

OESYPE, *m. voyez* OESIPE.

OEUF, *m.* p. *euf.* (*f* ne se prononce pas dans *œuf frais, œuf dur*; ni au pl.). Ey, *o.* — *à la coque.* Ey uyt den dop, slurpey. — *dur.* Hard ey. — *de poule.* Hoenderey. — *d'oiseau.* Vogeley. *Jaune d'*—. Dooyer, *m. Blanc d'*—. Eywit, *o.* — *de poisson.* Kuyt, *v.*

OEUVÉ, E, *adj.* p. *euvé. Poisson* —. Kuyter, kuytvisch, *m.*

OEUVRE, *m. Le grand* —, *la pierre philosophale.* Steen der wyzen, *m.*, goudmaekery, *v.*; verzameling van printen, *v.*, werk, muziekwerk, *o.* —, (t. d'archit.). De vier hoofdmueren van een gebouw, *m. mv.*; hoofdgebouw, *o. Ce bâtiment est un hors d'*—. Dit gebouw is een buytenwerk, behoort niet tot het gebouw. —, *f.* OUVRAGE. Werk, *o. Les —s de Dieu, de la nature, de l'art.* De werken Gods, der natuer, der konst. *Faire de bonnes —s.* Goede werken doen. *Main d'*—. Werkloon, *m.* en *o. Chef-d'*—. Meesterstuk, *o. Mettre en* —. In het werk stellen, bezigen, gebruyken. LA FIN COURONNE L'— (prov.). Het eynde kroont het werk; eynde goed, alles goed. — *de charité.* Liefdewerk, *o.*, liefdedaed, *v.* —s. Werken (voortbrengsels van geest *of* verstand), *o. mv. Faire imprimer ses —s.* Zyne werken laeten drukken. —. Fabriek, *v.*, inkomsten eener kerk, *v. mv.*; kerkmeesters gestoelte, *o.* —s BLANCHES. Scherpe werktuygen. —s VIVES. Onderhuyd, *v.*, gedeelte van een schip dat onder het water is. —s MORTES. Bovenwerk, doodwerk, al wat een schip boven het water heeft, *o.*

OFFENSANT, E, *adj.* Beledigend, aenstootelyk, smaedelyk, verongelykend.

OFFENSÉ, *f.* p. *ofance.* Beledigd, verongelyking, *v.*, smaed, *m.*, ongelyk, *o.*; schuld, zonde, *v. Pardonnez-nous nos —s.* Vergeêf ons onze schulden. *Expier ses —s.* Zyne zonden boeten.

OFFENSÉ, *m.* Beledigden, *m.*

OFFENSER, *v. a.* Beledigen, verongelyken, smaed aendoen. — *Dieu.* God beledigen, zondigen. —, CROQUER. Beledigen, kwetsen. —, BLESSER. Kwetsen, beschadigen. *Cela offense la chasteté.* Dat kwetst de kuyschheyd. *S'*—. Zich vergrammen, zich ergens over beledigen.

OFFENSEUR, *m.* Belediger, *m.*

OFFENSIF, IVE, *adj.* Aenvallend, aenrandend, offensief.

OFFENSIVE, *f.* Aenval, *m.*, aenvalling, aenranding, *v. Prendre l'*—. Aenvallen, aenranden. *Une armée — et défensive.* Een aenvallend en verdedigend leger.

OFFENSIVEMENT, *adv.* Aenvallender wyze, offensievelyk.

OFFERT, E, *part. passé* D'OFFRIR.

OFFERTE, *f.* Offer, *o.*, offerande (deel der mis), *v.*

OFFERTOIRE, *m.* Offergebed (in de mis), *o.*; offergang, *m.*

OFFICE, *m.* p. *ofice.* Pligt, schuldigheyd, *v. Les —s de la vie civile.* De pligten van het borgerlyk leven. ASSISTANCE, SERVICE. Dienst, *m. Bon* —. Goeden dienst. —, PRIÈRES ET CÉRÉMONIES PUBLIQUES. Kerkdienst, *v.*; Gebeden, getyden, *o. mv. Livre d'*—. Getyboek, *m.* en *o.* —, EMPLOI AVEC JURIDICTION. Ambt, *o.*, bediening, *v. D'*—. Van ambtswege. LE SAINT —. De inquisitie, *v.* —, FONCTION. Werking; konst van het nageregt te schikken, *v.* —, *f.* Plaets waer het nageregt klaer gemaekt word; spinde, *v.*; huysgezin, *o.*; eêtkamer der dienstboden, *v.* (rechter, *m.*

OFFICIAL, *m.* p. *ofi*—. Geestelyken

OFFICIALITÉ, *f.* Geestelyk rechtsgebied *of* gerechtshof, *o.*, bisschoppelyke rechtbank, *v.*

OFFICIANT, *adj.* et *s. m.* Priester die den dienst doet, officiant, *m.* —E, *f.* Koornon, *v.* (ficiëel.

OFFICIEL, ELLE, *adj.* Ambtelyk, of-

OFFICIELLEMENT, *adv.* Officiëellyk, van ambtswege.

OFFICIER, *v. n.* Den kerkdienst doen. IL OFFICIE BIEN (fig. et fam.). Hy eet en drinkt wel.

OFFICIER, *m.* p. *ofeié.* Ambtenaer, beambten, bedienden, *m.* — *de justice.* Gerechtsbedienden; kryghsbedienden, officier, *m.* — *supérieur.* Opperofficier, *m. Sous* —. Onderofficier. —, CHEF DE L'OFFICE DANS UNE GRANDE MAISON. Bewaerder van het zilver, enz., (in groote huyzen), *m.*

OFFICIÈRE, *f.* Non die eene bediening heeft (in een klooster), *v.*

OFFICIEUSEMENT, *adv.* Gedienstiglyk, dienstveêrdiglyk.

OFFICIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Dienstveêrdig, gedienstig, gewillig. *Il est très* —. Hy is zeer gedienstig. *Mensonge* —. Leugen om heters wil. — *m.* Vleyer, *m.*

OFFICINAL, E, *adj.* Bereyd, gereed. *Médicaments officinaux.* Artseny die altoos in de apotheeken gereed zyn.

OFFRANDE, *f.* Offer, *o.*, offerande, *v.* offergeld, *o.*

OFFRANT, *m.* (prat.). Bieder, *m. A plus* —. Aen den meestbiedenden.

OFFRE, *f.* Bieding, aenbieding, *v.* bod, aenbod, gebod, *o.*

OFFRIR (j'offre, tu offres, il offre, nous offrons, vous offrez, ils offrent; j'offrais; j'offris; j'offrirai; j'offrirais; offre, offrons, offrez; que j'offre, que tu offres, qu'il offre, que nous offrions, que vous offriez, qu'ils offrent; que j'offrisse; offrant; offert, e), *v. a.* Bieden, aenbieden. — *un présent.* Een geschenk aenbieden. — (t. de religion). Offeren, opofferen. —, EXPOSER À LA VUE. Vertoonen. — *de grandes difficultés.* Groote zwaerigheden vertoonen. S'— Zich aenbieden; zich opdoen.

OFFUSQUER, *v. a.* p. *ofuster.* Verduysteren, verdonkeren. —, ÉBLOUIR. Verblinden. —, (fig.). Benevelen (het verstand, de reden); verdooven, bezwalken.

OGIVE, *f.* (t. d'archit.). Kruysboóg, *m.*

OGNON, OIGNON, *m.* Bloembol, *m.* — *de lis.* Lelibol. —, PLANTE MARAÎCHÈRE. Ajuyn, uy, *m. Qui tient de l'*—. Ajuynagtig. *Soupe à l'*—. Ajuynsoep, *v.* —, DURETÉ AUX PIEDS. Kelt, *o.*, knobbel, *m.*

OGNONET, *m.* p. —*nè.* Zekere zomerpeêr, *v.*

OGNONETTE, *f.* Ajuyntjes, *o. mv.*

OGNONNIÈRE, *f.* Ajuynveld, *o.*

OGRE, *m.* Menscheneêter, *m.* MANGER COMME UN — (prov.). Onmaetiglyk eêten.

OH! *interj.* O! och!

OHO! *interj.* O!

OIE, *f.* p. *oa.* Gans, *v.* — *engraissée.* Kropgans, *v. Plume d'*—. Ganzepen, *v. Jeu de l'*—. Ganzenspel, *o.* —, ABATIS DE VOLAILLE. Afval, *m.*

OIGNEMENT, *m.* Zalving, *v.*

OIGNON, ETC. *voyez* OGNON, etc.

OILLE, *f.* Sop van vleesch en wortelen, *o. Pot à* —. Sopkom, *v.*

OINDRE, *v. a.* (word geconj. als *joindre*). Smeêren, vryven met olie, enz.; zalven, bezalven (met heylige olie).

OING, *m.* p. *oin. Vieux* —. Wagenmeêr, *o.*

OÏNOMÈTRE, *m. voyez* OENOMÈTRE.

OINT, E, *part. passé* D'OINDRE. — *m. L'— du Seigneur.* Den gesalfde des Heere.

OISEAU, *m.* p. *oazô.* Vogel, *m.* — *de proie.* Roofvogel, valk, *m.* — *aquatique.* Watervogel. — *de mer.* Zeevogel. — *de paradis.* Paradysvogel. *Nid d'*—. Vogelnest, *m. Chant ou ramage des —x.* Vogelzang, *m.* — *de mauvais augure.* Ongeluksvogel (poët.). L'— DE JUPITER. Den arend. *A vol d'*—. Regelregt. *A vue d'*—. Van boven beschouwd. —, INSTRUMENT POUR PORTER LE MORTIER. Kalkbak, *m.*

Digitized by Google

OISEAU-MOUCHE, *m.* au pl. *oiseaux-mouches.* Kolombyntje, *o.*
OISELER, *v. a.* (fauc.). Eenen vogel ter jagt afregten. —, *v. n.* Vogelen, vogels vangen.
OISELET, *m.* p. *oaselè.* Vogeltje, *o.*
OISELEUR, *m.* Vogelaer, vogelvanger, *m.*
OISELIER, *m.* p. *oaselié.* Vogelhouder, vogelverkooper, *m.*
OISELLERIE, *f.* Vogelvangst, *v.*
OISEUX, EUSE, *adj.* Ledig, luy. *Vie —euse.* Ledig leven. *Paroles —euses.* Ydele, niets beduydende woórden.
OISIF, IVE, *adj.* p. *oasif.* Ledig, luy, niets doende; onnut, ondienstig.
OISILLON, *m.* (fam.). Vogeltje, *o.*
OISIVEMENT, *adv.* Ledig, lediglyk.
OISIVETÉ, *f.* p. *oisi—.* Ledigheyd, luyheyd, *v.*; lediggang, *m.*
OISON, *m.* Jongejgans, *v.*, gansje, *o.* —, (fig. *et* fam.). Sul, bloed, sukkeber, *m.*
OKIGRAPHE, ETC. *voyez* TACHYGRAPHE, etc.
OLÉAGINEUX, EUSE, *adj.* Olieagtig, smeérig.
OLÉANDRE, *m.* Oleander, oleanderboom, *m.*
OLÉCRÂNE, *m.* Elleboógsknokkel, *m.*
OLÉOSACCHARUM, *m.* Fyne olie met suyker vermengd, *v.*
OLÉRACÉ, E, *adj.* Moeskruydig.
OLFACTIF, IVE, OLFACTOIRE, *adj.* Van den reuk. *Nerfs —s.* Reukzenuwen, *v. mv.*
OLIBAN, *m.* Besten wierook, *m.*
OLIBRIUS, *m.* (fam.). Schoólvos; snoever, pocher, *m.*
OLIGARCHIE, *f.* Regeéring van weynige, oligarchie, *v.*
OLIGARCHIQUE, *adj.* Oligarchisch. *Gouvernement —.* Oligarchie, *v.*
OLIGOPHYLLE, *adj.* p. *—file.* Met weynige bladen.
OLIGOSPERME, *adj.* Met weynig zaed.
OLIGOTROPHIE, *f.* Vermindering van voeding, zwakke voeding, *v.*
OLIM, *m. pl.* Oude registers van het parysch parlement, *o. mv.*
OLINDE, *f.* Zeer fyne degenkling, *v.*
OLINDER, *v. n.* (fam.). Den degen trekken.
OLINDEUR, *m.* (fam.). Vegter, voórvegter, stryder, *m.*
OLIVAIRE, *adj.* p. *—vère.* (anat. *et* bot.). Olyfvormig.
OLIVAISON, *f.* p. *—vèson.* Olyvenoogst, olyventyd, *m.* (leurig.
OLIVÂTRE, *adj.* Olyfverwig, olyfkoolive, *f.* (fruit). Olyf, *v. Huile d'—s.* Olyfolie, boomolie, *v. Couleur d'—.* Olyfkoleur, *o. D'—.* Olyven. —, OLIVIER. Olyf, *v.*, olyfboom, *m. Rameau —.* Olyftak, *m.* —, ORNEMENT (archit.). Olyvenvormig sieraed, *o.*
OLIVETTE, *f.* p. *—vète.* Chineeische vink, *v.* — (plante). Soórt van fenegriek, *o.* —s (danse). Dans na den olyvenoogst, *m.*
OLIVIER, *m.* p. *—vié.* Olyfboom, *m.*, olyf, *v. D'—.* Olyven.
OLLAIRE, *adj.* p. *olère. Pierre —.* Soórt van zagten steen, *m.*
OLOGRAPHE, *adj.* p. *—fe. Testament —.* Eygenhandig testament, *o.*
OLONNÉ, *f.* Zeyldoek van Bretagne, *o.*
OLYMPE, *m.* p. *olinpe.* Olimp, Olimpusberg, *m.* —, (poét.). Hemel, olimp *m.*
OLYMPIADE, *f.* (antiq.). Tyd van vier jaeren (by de Grieken), *m.*
OLYMPIENS, *adj. m. pl.* p. *olinpi-in.* Olimpisch. *Les dieux —.* De twaelf voórnaemste goden (by de heydenen).
OLYMPIONIQUE, *adj.* Overwinnend in de olimpische spelen.
OLYMPIQUES, *adj. m. pl.* Olimpisch. *Les jeux —.* De olimpische spelen.
OMAGRE, *f.* Schouderjigt, *v.*
OMASUM, *m.* Derde maeg der herkauwende dieren, *v.*

OMBELLE, *f.* (bot.). Kroon, *v.*, zonnescherm, *o.*
OMBELLÉ, E, *adj.* (bot.). Kroonswyze, geschikt, als een zonnescherm.
OMBELLIFÈRE, *adj.* p. *onbelli—.* (bot.). Met kroonen, kroonen *of* zonnescherm draegend.
OMBILIC, *m.* p. *on—.* Navel, *m.* —, (bot.). Kruyn, *v.*
OMBILICAL, E, *adj.* Van den navel. *Bandage —.* Navelband, *m.*
OMBILIQUÉ, E, *adj.* (bot.). Met eene kruyn.
OMBRAGE, *m.* p. *—je.* Schaduwe, lommer, belommering, *v.* —, (fig.). Agterdenken, o., agterdogt, *v.*, argwaen, *m.*, kwaed vermoeden, *o.*
OMBBAGER, *v. a.* Beschaduwen, belommeren, overlommeren, overschaduwen. —, (fig.). Dekken, beschermen.
OMBRAGEUX, EUSE, *adj.* Schigtig, schrikkig, schrikagtig. *Cheval —.* Schrikagtig peêrd. —, (fig.). Agterdenkend, agterdogtig, argwaenig, mistrouwig.
OMBRE, *f.* p. *onbre.* Schaduw, lommer, *v. L'— d'un arbre.* De schaduw van eenen boom. *Se mettre, se coucher à l'—.* Zich in de schaduw leggen. TOUT LUI FAIT — (fig.). Alles geeft hem agterdogt *of* argwaen. *Notre vie n'est qu'une —.* Ons leven is maer eene schaduw. *Les —s de la mort.* Den nagt des doods. *Les —s de la nuit.* De donkerheyd van den nagt. —, (fig.) PROTECTION. Schaduw, bescherming, *v. Sous l'— de vos ailes.* Onder de schaduw, bescherming uwer vleugelen. —, PRÉTEXTE. Schyn, *m.*, voórwendsel, *o. Sous l'— de la pitié.* Onder den schyn van medelyden. —, APPARENCE. Schyn, *m.* —, (poét.). Schim, *v.*, schynsel, verschynsel, *o. Royaume des —s.* Ryk der schimmen. — (t. de peint.). Donker koleur, *o.* —s (t. d'antiq.). Persoonen die doór de genooden medegebragt wierden, *m. mv.*
OMBRELLE, *f.* p. *onbrèle.* Kleyn zonnescherm, *o.*
OMBRER, *v. a.* (peint.). Schaduwen, afschaduwen, diepen.
* OMBREUX, EUSE, *adj.* Schaduwgeévend.
OMBROMÈTRE, *m.* Regenmeéter, *m.*
OMÉGA, *m.* Laetste letter van het grieksch alphabet, *v.* —, (fig.). Eynde, het laetste, *o.*
OMÉLETTE, *f.* p. *—lète.* Eyerstruyf, *v.*, eyerkoek, *m.*
OMETTRE, *v. a.* (word geconj. als *mettre*). Nalaeten, agterlaeten; uytlaeten, overslaen, vergeéten, verzuymen.
OMISSION, *f.* Verzuym, *o.*, agterlacting, uytlacting, nalacting, *v.*
OMNIPOTENCE, *f.* Almagt, *v.*
OMNISCIENCE, *f.* p. *omniciance.* Alweétendheyd, *v.* (slindend.
OMNIVORE, *adj.* Alles eétend *of* ver-
OMOPHAGE, *adj.* p. *—faje.* Rauw vleesch eétend.
OMOPLATE, *f.* Schouderblad, schouderbeen, *o.*
OMPHACINE, *adj. f.* p. *onfa—. Huile —.* Olie met onrype olyven, *v.*
OMPHALOCÈLE, *f.* Navelbreuk, *v.*
OMPHALODE, *m.* Navelkruyd, *o.*, kleynen smeérwortel, *m.*
OMPHALOTOMIE, *f.* Afzetting der navelstreng, *v.*
ON, L'ON, *pron. indéf.* Men. *On dit.* Men zegt. *Si l'on nous entendait.* Indien men ons hoorde. *Le qu'en dira-t-on.* Wat de wereld er van zegt. *Les on dit.* Gerugt, eenvoudig gezegde, *o.*
ONAGRAIRE, *f.* p. *—grère.* Ezelskruyd, *o.*
ONAGRE, *m.* Wilden ezel, *m.*; (oudtyds) krygstuyg om steenen te werpen, *o.*
ONANISME, *m.* Onanie, zelfbevlekking *v.*

* ONC, ONCQUES, *adv.* Nooyt, nimmer, nimmermeer.
ONCE, *f.* Once, ons, *v. Demi —.* Lood, *o.* —, ESPÈCE DE PETITE PANTHÈRE. Soórt van kleyn pantherdier, *o.*
ONCIALES, *adj. f. pl. Lettres —.* Groote letters op oude schriften, *v. mv.*
ONCLE, *m.* Oom, *m. Grand —.* Oud oom. — *à la mode de Bretagne.* Vollen kozyn van vader *of* moeder.
ONCOTOMIE, *f.* Opsnyding van een ettergezwel, *v.*
ONCTION, *f.* Zalving, *v. L'extrême —.* De laetste zalving, de heylige olie. —, (fig.). Zalving, hertzalving (des H. Geests), *v.*, troost, *m.*, zoetheyd, *v.*
ONCTUEUSEMENT, *adv.* p. *—se—.* Met zalving, zoetelyk, troostelyk.
ONCTUEUX, EUSE, *adj.* Vet, vetagtig, zalfagtig, olieagtig. —, (fig.). Vol zalving, zoet, troostelyk, hertzalvend.
ONCTUOSITÉ, *f.* Vettigheyd, olieagtigheyd, zalfagtigheyd, *v.*
ONDATRA, *m.* Muskusrat, *v.*
ONDE, *f.* Golf, baer, de zee, *v.*; het water, *o. Le bruisement des —s.* Het bruyschen der baeren. L'— NOIRE (poét.). Den hellevloed, de dood. —s. Het gevlamde, het gewaterde, *o. Cheveux en —s.* Gevlamd, golvend hair, *o.*
ONDÉ, E, *adj.* Gevlamd, gewaterd, gewolkt.
ONDÉCAGONE, *m.* Elfhoek, *m.*
ONDÉE, *f.* Regenbuy, *v.*, slagregen, stortregen, *m.*
ONDIN, E, *s. m.* et *f.* Watergeest, *m.*
ONDOIEMENT, *m.* p. *ondoamant.* Stillen doop zonder de gewoone plegtigheden, *m.*
ONDOYANT, E, *adj.* Golvend.
ONDOYER, *v. a.* (word geconj. als *ployer*). Zonder plegtigheden doopen. —, *v. n.* Golven, zwaeyen.
ONDULATION, *f.* Eene gelyk golven *of* kringswyze slingerende beweeging op het water *of* in de locht, *v.*
ONDULATOIRE, *adj.* Golvenvormig.
ONDULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Fyn gevlamd *of* gewaterd.
ONDULER, *v. n.* Golven.
ONDULEUX, EUSE, *adj. voyez* ONDULÉ.
ONÉRAIRE, *adj.* p. *—rère.* Lastdraegend, die met de bestiering eener zaek belast is.
ONÉREUX, EUSE, *adj.* Lastig, zwaer, moeyelyk.
ONGLÉ, *m.* Nagel (aen handen en voeten), *m.* ROGNER LES —s à Q. Q. (fig.). Iemands magt beteugelen. —, GRIFFE. Klauw, *m.* —, (bot.). Onderste gedeelte van een bloemblad, *o.* — (t. d'oculiste). Vlies aen den binnenhoek van het oog, *o.* —, Pus. Etter, *m.* (klauwen.
ONGLÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met
ONGLÉE, *f.* Tinteling der vingers, koude in de toppen der vingers, *v.*
ONGLET, *m.* p. *—glè.* (t. de rel.). Reepje papier, *o.* (t. d'impr.). Herdrukt blad, *o.* —, POINÇON. Graveéryzer, *o.* —, (t. de menuis.). Verstek, *o.*, schuynschen hoek, *m.* — (t. de bot.). Onderste gedeelte van een bloemblad, *o.*
ONGLETTE, *f.* Graveéryzer, *o.*
ONGUENT, *m.* p. *—gant.* Zalf, *v. Pot à —.* Zalfpot, *m. Emplâtre d'—.* Zalfpleester, *v.*
ONGUICULÉ, E, *adj.* (hist. nat.). Genagold, met nagels aen de voeten.
ONGULÉ, E, *adj.* Met klauwen; gehoefd.
ONIROCRITIE, *f.* Droomuytlegkunde, *v.*
ONIROCRITIQUE, *m.* Droomuytlegger, *m.* —, *f.* Droomuytlegkunde, *v.*
ONIROMANCIE, *f. voyez* ONIROCRITIE.
ONKOTOMIE, *f. voyez* ONCOTOMIE.
ONOCROTALE, *m.* Pelikaen, *m.*, kropgans, *v.*
ONOMANCIE, *f.* Naemwigchelaery, *v.*

Digitized by Google

ONOMATOPÉE, *f.* Klanknabootsend woórd, *o.*
ONONIS, *m.* Prangwortel, *m.*
ONTOLOGIE, *f.* p. *—ji.* Weézenleer, leer der weézens, *v.*
ONTOLOGIQUE, *adj.* Van de weézenleer.
ONYCHOMANCIE, *f.* Wigchelaery uyt de nagels, *v.*
ONYX, *m.* Oniksteen, *m.*
ONZE, *adj. num.* Elf. — *fois.* Elfmael. *De — ans.* Elfjaerig. *De — sortes.* Elfderhande, elfderley. *Charles —.* Carel den elfden. — *heures.* Elf ueren. —, *m.* Den elfden *of* elfsten. *Le — du mois.* Den elfden der maend.
ONZIÈME, *adj. num.* Elfde, elfste. —, *m.* Elfde deel, *o.*
ONZIÈMEMENT, *adv.* Ten elfden.
OOLITHES, *f. pl.* Versteende schelpen, *v. mv.*
OOMANCIE, **OOSCOPIE**, *f.* Wigchelaery doór eyeren, *v.*
OPACITÉ, *f.* Ondoórschynendheyd, *v.*
OPALE, *f.* Opaelsteen, *m.*
OPAQUE, *adj.* p. *—ke.* Ondoórschynend.
OPÉRA, *m.* au pl. *des opéras.* Zangspel, *o.*, opera, *v.*; schouwburg, *m.*, opera, *v.* —, (fig. *et* fam.). Moeyelyke zaek, *v.*
OPÉRATEUR, *m.* Wondheeler, heelmeester, *m.* —, TRICE. Kwakzalver, *m.*; kwakzalfster, *v.*
OPÉRATION, *f.* Heelkundige bewerking, uytwerking, konstbewerking, verrigting, operatie, *v.* — *arithmétique.* Rekenkundige bewerking, uytrekening, *v.* —, ACTION MILITAIRE. Krygsverrigting, *v.*
OPÉRATRICE, *f.* Kwakzalfster, *v.*
OPERCULE, *f.* Deksel (aen den mond der eenschelpige visschen), *o.*
OPERCULÉ, E, *adj.* Dat een deksel heeft.
OPÉRER, *v. a.* et *n.* Werken, uytwerken, verrigten, uytvoeren, te wege brengen, opereéren.
OPES, *m. pl.* Stellinggaten, balkgaten, *o. mv.*
OPHIASE, *f.* p. *ofiase.* Ziekte die het hair doet uytvallen, *v.*
OPHIOGLOSSE, *m.* Slangetong, addertong, *v.*, serpentekruyd, *o.*
OPHIOLÂTRE, *m.* Slangaenbidder, *m.*
OPHIOLÂTRIE, *f.* Aenbidding der slangen, *v.* (gen, *v.*
OPHIOLOGIE, *f.* Beschryving der slan-
OPHIOMANCIE, *f.* Wigchelaery doór slangen, *v.*
OPHIOPHAGE, *s. m.* et *f.* Slangeneéter, *m.*; slangeneétster, *v.*
OPHITE, *adj. Marbre —.* Groenen marmer met geéle aders, *m.* —, *m.* Slangesteen, *m.*
OPHRYS, *m.* Tweeblad, *o.*
OPHTHALGIE, *f.* p. *oftalji.* Oogziekte *v.*
OPHTHALMIE, *f.* Oogontsteeking, oogziekte, *v.*
OPHTHALMIQUE, *adj.* p. *oftalmike.* Van de oogen. *Remède —.* Oogmiddel, *o.* *Les vaisseaux —s.* De oogvaten.
OPHTHALMOGRAPHIE, *f.* Ontleédkundige beschryving der oogen, *v.*
OPHTHALMOLOGIE, *f.* Oogleer, *v.*
OPHTHALMOSCOPIE, *f.* Oplettende beschouwing der oogen, konst van iemands aerd uyt zyne oogen te kennen, *v.* (ding, *v.*
OPHTHALMOTOMIE, *f.* Oogontle-
OPIAT, *m.* Zagte slikartseny, *v.*, opiaet; tandopiaet, *o.*
OPILATIF, IVE, *adj.* (méd.). Stoppend, verstoppend.
OPILATION, *f.* (méd.). Stopping, verstopping, *v.*
OPILER, *v. a.* (méd.). Stoppen, verstoppen.
OPIMES, *adj. f. pl. Dépouilles —.* Veldheers buyt, *m.*
OPINANT, *m.* Stemmer, stemgeéver, *m.*
OPINER, *v. n.* Stemmen, zyne stem geéven, zyne meening over iets zeggen. — *du bonnet.* Zonder overleg stemmen.
OPINIÂTRE, *adj.* et *s.* Hardnekkig, halsstarrig, koppig, styfhoofdig, eygenzinnig. —, (fig.). Vast, standvastig, onwankelbaer; langduerig, moeyelyk.
OPINIÂTREMENT, *adv.* Hardnekkiglyk, koppiglyk; standvastiglyk.
OPINIÂTRER, *v. a.* Hardnekkiglyk staende houden; hardnekkig *of* koppig maeken. S'—. Hardnekkig zyn *of* worden.
OPINIÂTRETÉ, *f.* Hardnekkigheyd, halsstarrigheyd, koppigheyd, *v.*
OPINION, *f.* Gevoelen, *o.*, meening, gezindheyd, *v.*, goeddunken, oórdeel, *o.*, gedagte, *v.*
OPISTHOGRAPHE, *adj.* Op beyde zyden geschreéven.
OPISTHOGRAPHIE, *f.* p. *—tografie.* Het schryven op beyde zyden van het blad, *o.*
OPIUM, *m.* Heulsap, slaepkruyd, opium, *o.*
OPOBALSAMUM, *m.* Witten balsem, *m.*
OPOPANAX, *m.* Soórt van gomhars, *v.*
OPPORTUN, E, *adj.* Gepast, behoorlyk, gevoegelyk, bekwaem, gelegen.
OPPORTUNITÉ, *f.* Bekwaeme *of* gunstige gelegenheyd, *v.*
OPPOSANT, E, *adj.* et *s.* p. *oposan.* (t. de pal.). Tegenstellend, tegenstreévend. —, *m.* Tegensteller, tegenstreéver, *m.* —, *f.* Tegenstreéfster, *v.*
OPPOSÉ, E, *adj.* et *s.* p. *opozé.* Tegenover gesteld; strydig, tegenstrydig. —, *m.* Het tegenstrydige, tegendeel, *o.*
OPPOSER, *v. a.* p. *opôzer.* Tegenstellen, tegenzetten, tegen opwerpen. — *une digue à la violence de l'eau.* Eenen dyk leggen tegen de kragt van het water. —, METTRE VIS-À-VIS. Tegenover stellen *of* zetten. —, METTRE EN PARALLÈLE. Vergelyken, in vergelyking stellen. *Quel orateur avons-nous qu'on puisse — à Cicéron?* Welken redenaer hebben wy, dien wy met Cicero vergelyken konnen? —, OBJECTER, RÉPLIQUER. Tegen inbrengen, opwerpen. S'—. Wederstaen, tegenstreéven, zich stellen; zich tegen iets verzetten.
OPPOSITE, *m.* p. *opozite.* Het tegenstrydige, tegendeel, *o.* A L'—. Tegenover.
OPPOSITION, *f.* p. *opôzicion.* Tegenstand, *m.*, tegenstelling, tegenstreéving, strydigheyd, tegenweêr, *v.*, wederstand, hinderpael, *m.*; wederstreévende party, *v.*
OPPRESSÉ, E, *adj.* Benauwd.
OPPRESSER, *v. a.* p. *oprêcer.* Benauwen, drukken, verdrukken.
OPPRESSEUR, *m.* Verdrukker, onderdrukker, benauwer, plaeger, geweldenaer, *m.* —, *adj.* Verdrukkend, onderdrukkend.
OPPRESSIF, IVE, *adj.* p. *oprêcif.* Verdrukkend, onderdrukkend, benauwend.
OPPRESSION, *f.* p. *oprêcion.* Benauwdheyd; onderdrukking, verdrukking, *v.*
OPPRIMÉ, *m.* p. *opri—.* Verdrukten, *m.*
OPPRIMER, *v. a.* Onderdrukken, verdrukken, plaegen, geweld aendoen.
OPPROBRE, *m.* Schande, schandvlek, oneer, *v.*, smaed, *m.*
OPSIGONE, *adj.* Laeter voortgebragt.
OPTATIF, *s. m.* et *adj. Mode —*, (gramm.). Optativus, *m.*, wenschende wyze, *v.*
OPTER, *v. a.* et *n.* Kiezen, verkiezen, uytkiezen.
OPTICIEN, *m.* Gezigtkundigen, straelkundigen, *m.* (best.
OPTIMÉ, *adv.* (fam.). Zeer wel, aller-
OPTIMISME, *m.* Leer van de beste wereld, *v.*, optimismus.
OPTIMISTE, *m.* Optimist, *m.*
OPTION, *f.* p. *opcion.* Keus, *m.* en *v.*, verkiezing, *v.*
OPTIQUE, *f.* Gezigtkunde, doórzigkunde, straelkunde, *v.* —, *adj.* Van het gezigt, gezigtkundig. *Nerfs —s.* Gezigtzenuwen, *v. mv.*
OPULEMMENT, *adv.* p. *—lamant.* Rykelyk, overvloediglyk. *Vivre —.* In overvloed leéven.
OPULENCE, *f.* p. *—lance.* Overvloedigheyd, *v.*, overvloed, grooten rykdom, *m.*
OPULENT, E, *adj.* p. *—lant.* Zeer ryk, schatryk, zeer bemiddeld.
OPUNTIA, *f.* (arbrier). Indiaenschen vygeboom, *m.*
OPUSCULE, *m.* Werkje, kleyn geschrift, kleyn boekwerk, *o.*
OR, *m.* (métal). Goud, *o.* — *en feuilles, en lames.* Bladgoud, klatergoud. — *en barres, en lingots.* Staefgoud. — *vierge.* Ruw goud. — *de ducat.* Dukaeten goud. — *pur.* Fyn goud. — *battu.* Geslaegen goud. — *blanc.* Bleekgoud. — *trait, fil d'—.* Gouddraed, *m.* *Mont* ou *mine d'—.* Goudberg, *m.*, goudmyn, goudgroef, *v.* *Veine d'—.* Goudader, *v.* *Monnaie d'—.* Goudgeld, *o.*, goudmunt, *v.* *Tireur d'—.* Goudtrekker, *m.* *Couleur d'—.* Goudverf, *v.*, goudgeél, *o.* *Sable d'—.* Goudzand, *o.* *D'—.* Gouden, gulden. SIÈCLE *ou* âge D'— (poét.). Gouden eeuw, *v.* *Nombre d'—.* Gulden getal, *o.* *Acheter au poids de l'—.* Zeer duer koopen. —, (fig.) RICHESSES. Goud, *o.*, rykdom, *m.* QUAND L'— PARLE, LA LANGUE N'A QU'À SE TAIRE (prov.). Eenen ryken man is altoos den verstandigsten.
OR, *conj.* Nu, nu dan, wel nu, dan, doch, maer.
ORACLE, *m.* Godspraek, *v.*, orakel, *o.*
ORAGE, *m.* Onweder, *o.*, storm, *m.*, vlaeg, dondervlaeg, donderbuy, *v.* *Le vaisseau essuya un grand —.* Het schip hield eenen zwaeren storm uyt. —, (fig). Ongeluk, *o.*; onrust, beroerte, *v.*, oproer, *m.*
ORAGEUX, EUSE, *adj.* p. *—jus*, *—jeuze.* Stormagtig, onstuymig, bulderig, buyig; (fig.) onrustig.
ORAISON, *f.* p. *orêzon.* Rede, redevoering, *v.*; gebed, gesprek, vertoog, *o.* *Les parties de l'—* ou *du discours.* De deelen der rede. — *funèbre.* Lykrede. *Les —s de Cicéron.* De redevoeringen van Cicero. *L'— dominicale.* Het gebed des Heeres.
ORAL, *m.* Pauselyken hoofddoek, *m.*
ORAL, E, *adj.* Mondeling, mondelyk. *Tradition —e.* Mondelyke overlevering, *v.*
ORANG, *m.* Zekeren aep, *m.*
ORANGE, *f.* Oranieappel, *m.* *Fleur d'—.* Oranieblosem, *m.* — *douce, de la Chine.* Appel-China *of* Chinasappel. — (ville). Oranië.
ORANGÉ, *m.* Oraniekoleur, *o.* —, *adj.* Oraniekoleurig.
ORANGEADE, *f.* Oranie water, *o.*
ORANGEAT, *m.* p. *—ja.* Gesuykerde oranieschellen, *v. mv.*
ORANGER, *m.* p. *—jê.* Oranieboom, *m.* —, ÈRE, *s. m.* et *f.* Oranieverkooper, *m.*; oranieverkoopster, *v.*
ORANGERIE, *f.* Oranjery, *v.*, oraniehuys, *o.*
ORANGISTE, *m.* Oranieboomkweeker; ook voórstander van het huys van Oranie, *m.*
ORANG-OUTANG, *m.* p. *oran-goutan.* Grooten aep, *m.*
ORATEUR, *m.* Redenaer, redeverder, *m.*
ORATOIRE, *adj.* et *s.* p. *—toar.* Redenaers, van den redenaer. *Art —.* Redenaerskonst, *v.* *Style —.* Redenaers spreéktrant, stiel, *m.* —, *m.* Bidplaets, huyskapel, *v.* —, CONGRÉGATION DE PRÊTRES. Oratorie, *o.*
ORATOIREMENT, *adv.* Als eenen redenaer.
ORATORIEN, *m.* p. *—ri-in.* Oratoór, oratoriepriester, *m.*

Digitized by Google

ORATORIO, *m.* Geestelyk zangspel, *o.*
ORBE, *m.* Kring, weg, loop, omloop (eener planeét), *m.* —, *adj. Coup* —. Kneuzing, *v. Mur* —. Blinden muer, *m.*
ORBICULAIRE, *adj.* p. —*ière.* Kringvormig, bolrond, cirkelrond.
ORBICULAIREMENT, *adv.* Kringswyze, in het rond.
ORBICULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Plat en rond.
ORBITAIRE, *adj.* p. —*ière.* Van den oogkuyl.
ORBITE, *f.* Kring, weg, loop, omloop (van eene planeét), *m.*; oogholte, *v.*, oogkuyl, *m.*
OR ÇÀ! *interj.* Welaen! lustig aen!
ORCANÈTE, *f.* Alkannewortel, *m.*
ORCHÉSOGRAPHIE, *f.* Verhandeling over den dans, *v.*
ORCHESTIQUE, *f.* p. —*kestike.* Dansloust, *v.*; balspel, *o.*
ORCHESTRE, *m.* p. —*kes*—. Orchest, *o.*, plaets voór de muzikanten in den schouwburg, in een concert; de muzikanten selven; dansplaets der oude Grieken; plaets in den schouwburg, waer de romeynsche raedsheeren zaten, *v.*
ORCHIS, *m.* Standelkruyd, *o.*
ORCHOTOMIE, *f.* Lubbing, *v.*
* **ORD, E**, *adj.* Vuyl.
ORDALIE, *f.* Vuerproef, waterproef, *v.*
ORDINAIRE, *adj.* et *s.* p. —*nère.* Gewoon, gewoonlyk; alledagsch; gemeen; middelmaetig, gering. *Le cours — de la nature.* Den gewoonen loop der natuer. *Du vin* —. Gemeenen wyn, *m. Une beauté* —. Eene middelmaetige schoonheyd. —, *m.* Dagelysche spyze *of* maeltyd, gewoonlyke maeltyd, *v.*; gewoonte, gewoonlyke manier. — *bourgeois.* Borgerlyken kost, *m. Entrer à son* —. Naer zyne gewoonte binnen *of* te huys komen. — *de la messe.* Gewoonlyke gebeden der misse. —, Evêque diocésain. Bisschop, *m.* —, Courrier, jour où il arrive et part. Posthode, post; postdag, *m.* A L'—. Volgens *of* naer gewoonte, zoo als gewoonlyk. D'—, pour L'—. Gewoonlyk, gemeenlyk, doórgaens.
ORDINAIREMENT, *adv.* Gewoonlyk, gemeenlyk, doórgaens, doór den band.
ORDINAL, E, *adj.* Rangschikkend. *Nombre* —. Rangschikkend getal, *o.*
ORDINAND, *m.* p. —*nan.* Die gewyd moet worden.
ORDINANT, *m.* Wybisschop, *m.*
ORDINATION, *f.* Wyding, wying, inwyding tot den kerkdienst, *v.*
ORDO, *m.* Brev. Cartabel, *v.*
ORDONNANCE, *f.* p. —*donan*—. Schikking, inrigting, orde, *v.*; order, vorstelyk bevel, gebod, *o.* —, Réglement. Verordening, *v.* —, Lot. Wet, *v.* —, Ce que prescrit un médecin. Voórschrift, recept, *o.* —, Soldat en message. Soldaet die de berigten en de bevelen draegt, *m. Habits d'*—. Regiments monteéring, *v.* —, Mandement de paier. Ordonnantie, *v.*, bevel tot betaeling, *o.*
ORDONNANCER, *v. a.* Bevel, ordonnantie tot betaeling geéven.
ORDONNATEUR, *m.* Bestierder, schikker, *m.* —, *adj. m. Commissaire* —. Krygskommissaris, *m.*
ORDONNÉE, *f.* (t. de géom.). Ordinaete lyn, *v.*
ORDONNER, *v. a.* Schikken, inrigten, verordenen, bestieren, bestellen; bevelen, belasten, gebieden, voórschryven. *Dieu a bien ordonné toutes choses.* God heeft alles wel geschikt. — *une chose à q. q.* Iets aen iemand beveélen. *Mon devoir l'ordonne.* Myne pligt gebied het. —, Conférer les ordres sacrés. Wyden, wyen, inwyden. —, Donner un mandement de paier. Last geéven om te betaelen. —, *v. n.* Beschikken over.

ORDRE, *m.* Schikking, inrigting, gesteldheyd, geregeldheyd, orde, *v.*; orden, order, *o. L'— admirable que Dieu a mis dans cet univers.* De bewonderensweêrdige orde, welke God in dit geheelal gesteld heeft. *Mettre en* —. Op orde stellen. — *de bataille.* Slagorde, *v.* —, Etat, situation. Staet, stand, toestand, *m.*, gesteldheyd, *v. L'— de ses finances.* Den stand zyner geldmiddelen, finantien. —, Corps, réunion de personnes. Orden, *o.* — *religieux.* Geestelyk orden. — *militaire.* Krygsorden; ridderteeken. —, Chœur d'anges. Koor, *v.* en *o.*, rey, *v.* —, Commandement. Bevel, gebod, order, *o.*, last, *m. Un* — *par écrit.* Een schriftelyk bevel. —, Sacrement. Priesterschap, *o.* —, Mot du guet. Wagtwoórd, *o.* — *du jour.* Order van den dag. *Passer à l'— du jour sur une proposition.* Eene voórstelling afwyzen *of* niet in overweéging neémen. —, Devoir. Pligt, *v.* —, Transport au nos d'un effet. Overteekening, overdragt, *v.* — (t. d'archit.). Orden, bouworden, *o.*
ORDURE, *f.* Vuyligheyd, vuylheyd, vuylnis, onreynheyd, *v.*, drek, *m.*; keêrsel, vaegsel, *o.* —, (fig.). Vuylen klap, *m.*; schanddaed, *v.*
ORDURIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Vuyl, ontugtig, oneerbaer; die vuylen klap uytslaet.
ORÉADES, *f. pl.* Bergnimfen, berggodinnen, *v. mv.*
* **ORÉE**, *f.* Boord, kant, *m.*
OREILLARD, E, *adj.* Langoorig, met lange en hangende ooren. —, *m.* Vledermuys, *v.*
OREILLE, *f.* Oor, *v.* en *o. Parler à l'*—. In het oor fluysteren. *Prêter l'*—. Het oor leenen, toeluysteren. *Avoir de l'*—. Een fyn gehoor hebben. *Avoir bonne* —. Een goed gehoor hebben. *Faire la sourde* —. Zich doof houden. *Avoir l'— dure.* Hardhoorig zyn. *Prêter l'— à q. c.* Iets oplettend aenhooren. *Cela choque, blesse l'*—. Dat kwetst het gehoor. *Secouer les —s.* Afkeuren. *Donner sur les —s.* Slaen, kloppen, afrossen. *Se faire tirer l'*—. Zich laeten dwingen. —, Ce qui a quelque ressemblance avec l'oreille. Oor, handvat, *o.*; vouw, *v.* — *de bonnet.* Oorband, *m. Boucle d'—s.* Oorring, *m.* — *d'âne.* Ezelsoor, *o.*, smeêrwortel, waelwortel, *m.*
OREILLÉ, E, *adj.* (t. de blas. *et* de bot.). Geoord, met ooren.
OREILLER, *m.* p. —*lé.* Oorkussen, hoofdkussen, *o.*
OREILLETTE, *f.* Oorring, *m.*; oordoeksken, *o.*
OREILLONS ou **ORILLONS**, *m. pl.* (tumeurs). Gezwel aen de oorklie-
ORÉMUS, *m.* Gebed, *o.* (ren, *o.*
* **ORES**, *adv.* Nu, nu ter tyd.
OREXIE, *f.* Grooten honger, *m.*
ORFÈVRE, *m.* Goudsmid, zilversmid, *m.*
ORFÈVRERIE, *f.* Goudsmeédery, zilversmeédery, *v.*; goudwerk, zilverwerk, *o.*
ORFRAIE, *f.* p. —*frè.* Beenbreéker, vischarend, zeearend, *m.*
ORFROI, *m.* p. —*froa.* Borduersel, stikwerk, gouden sieraed aen een misgewaed, *o.*
ORGANDI, *m.* Soórt van neteldoek, *o.*
ORGANE, *m.* Zintuyg, werktuyg, *o. L'œil est l'— de la vue.* Het oog is het werktuyg van het gezigt. —, Voix. Stem, *v.* —, (fig.). Werktuyg, middel, *o.*; tusschenkomst, bemiddeling *v. Par l'— de.* Doór de tusschenkomst van.
ORGANEAU, *m. voyez* Arganeau.
ORGANIQUE, *adj.* Werktuygelyk, bewerktuygd, organiek, organisch. *Corps* —. Werktuygelyk lichaem, *o.*
ORGANISATION, *f.* Bewerktuyging, samenstelling, *v.* —, (fig.). Inrigting (van eenen staet), opvorming, organisatie (van een bestier, enz.), *v.*
ORGANISÉ, E, *adj.* Bewerktuygd. —, (fig.). Ingerigt, geschikt, gesteld. *Tête bien —ée.* Man van groot verstand. *Clavecin* —. Klavecimbel aen dewelke een orgeltje gevoegd is, *v.*
ORGANISER, *v. a.* Bewerktuygen, met werktuygen voórzien. —, (fig.). Régler. Inrigten, opvormen, tot stand brengen, organiseéren. — *une armée.* Een leger vormen, organiseéren. — (un clavecin). Een orgeltje aen eene klavecimbel voegen. S'—. Opgevormd, ingerigt *of* tot stand gebragt worden.
ORGANISME, *m.* Bewerktuyging, *v.*
ORGANISTE, *s. m.* et *f.* Orgelist, orgelspeéler, *m.*; orgelspeélster, *v.*
ORGANSIN, *m.* Organzyn, getwynde zyde, *v.*
ORGANSINER, *v. a.* Zyde twynen.
ORGASME, *m.* Gisting (schielyke beweeging der levensgeesten, des bloeds), *v.*
ORGE, *f.* p. —*je.* Gerst, garst, *v. Pain d'*—. Gerstebrood, *o. Eau d'*—. Gerstewater, *o. Gruau d'*—. Gerstegort, *v.* — *mondé.* Gepelde gerst. — *perlé.* Gepêrelde gerst.
ORGÉAT, *m.* Gerstedrank, amandeldrank, *m.*
ORGELET, *m. voyez* Orgeolet.
ORGIE, *f.* p. —*ji.* Slempery, overdaed, *v.* —s. Bacchusfeesten, *v.* en *o. mv.*
ORGUE, *m.*; **ORGUES**, *f. pl.* Orgel, *o. Toucher* ou *jouer de l'*—. Op het orgel speélen, orgelen. *Buffet d'*—. Orgelkas, *v. Tuyau d'*—. Orgelpyp, *v. Registre d'*—. Orgelregister, *o.* —, Herse (fortif.). Schotbalken, *m. mv.*; orgelgeschut (verscheydene kanon- *of* geweêrschoóten te gelyk), *o.*
ORGUEIL, *m.* p. *orgheu-l.* Hooveêrdigheyd, hooveêrdy, trotscheyd, hoogmoedigheyd, *v.*, hoogmoed, *m.* Noble *ou* généreux —. Grootmoedigheyd, edelmoedigheyd, verheveneyd des gemoeds, *v.* —, (fig.). Pragt, prael, *v.*
ORGUEILLEUSEMENT, *adv.* Hooveêrdiglyk, hoogmoediglyk, trotschelyk, op eene trotsche wyze.
ORGUEILLEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Hooveêrdig, hoogmoedig, trotsch, opgeblazen.
ORGUEILLEUX, *m.* (t. de méd.). Puystje op het oogscheél, *o.*
ORIENT, *m.* p. *oriant.* Oosten, oost, *o. Les peuples de l'*—. De oostersche volken, oosterlingen. *Côté de l'*—. Oostzyde, *v. Vers l'*—. Oostwaerts. —, Eau ou couleur de la nacre. Water, *o.*, glans, *m.*
ORIENTAL, E, *adj.* au pl. m. *orientaux.* Oostersch, oost, oosterlyk, tegen het oosten gelegen. *Indes —es.* Oost-Indiën. *Peuples —aux.* Oostersche volken, oosterlingen. *Les coutumes des —aux.* De gewoonten der oosterlingen.
ORIENTALISTE, *m.* Kenner der oostersche taelen, *m.*
ORIENTAUX, *m. pl.* p. —*tô.* Oosterlingen, *m. mv.*
ORIENTÉ, E, *adj. Carte bien —ée.* Landkaert die wel afgeteekend is.
ORIENTER, *v. a.* Naer de hoofdpunten wenden *of* plaetsen. *Cette maison est bien orientée.* Dit huys is wel gelegen ten aenzien der hemelstreéken. — *les voiles.* De zeylen goed naer den wind zetten, redderen, kantzetten. S'—. Zich orienteéren, nazien waer men is; (fig.) eene zaek onderzoeken *of* wel overleggen.
ORIFICE, *m.* Opening, *v.*, mond, ingang, *m.*
ORIFLAMME, *f.* p. —*flâme.* Ouden standaerd (der koningen van Frankryk), *m.*, vaendel, *v.*
ORIGAN, *m.* Orego (plant), *m.*

Digitized by Google

ORIGINAIRE, *adj.* p. —*nère.* Afkomstig, gesproóten, oorsprongelyk, geboórtig; aengeboóren.
ORIGINAIREMENT, *adv.* Oorsprongelyk.
ORIGINAL, E, *adj.* et *s.* au pl. m. *originaux.* Oorsprongelyk, grondstellig, origineél. *Pièce —e.* Oorsprongelyk stuk, origineél, *o. Pensée —e.* Nieuwe gedagte, *v.* —, *m.* Oorsprongelyk stuk, schrift, origineél, *o. Ce tableau est un —.* Deeze schildery is origineél, uyt de eerste hand. *Savoir une chose d'—.* Eene zaek uyt de eerste hand weéten. —, PERSONNE DONT ON FAIT LE PORTRAIT. Origineél, het oorsprongelyke, *o.* —, AUTEUR QUI EXCELLE EN SON GENRE. Oorsprongelyken *of* uytmuntenden schryver, *m.* —, (fig. *et* fam.). Wonderlyken mensch, griek, halven gek, *m.*
ORIGINALEMENT, *adv.* Op eene nieuwe *of* zonderlinge wyze.
ORIGINALITÉ, *f.* Oorsprongelykheyd; zonderlingheyd, wonderzinnigheyd, *v.*
ORIGINE, *f.* Oorsprong, *m.*, begin, *o. L'— du monde.* Den oorsprong der wereld. —, CAUSE. Oorzaek, *v. L'— d'une maladie.* De oorzaek eener ziekte. —, EXTRACTION. Afkomst, geboórte, *v.* —, ETYMOLOGIE. Afkomst, woórdgronding, *v.*
ORIGINEL, ELLE, *adj.* Oorsprongelyk, erfelyk, aengeboóren, ingeboóren. *Mal, vice —.* Aengeboóren kwaed, gebrek, *o. Péché —.* Erfzonde, *v.*
ORIGINELLEMENT, *adv.* p. —*nèle—.* Oorsprongelyk, uyt den oorsprong.
ORIGNAL, **ORIGNAC** *ou* **ORIGNAU**, *m.* Elandsdier in Canada, *o.*
ORILLARD, E, *adj. voyez* ORILLARD.
ORILLON, *m.* Kleyn oor, oortje, *o. voyez* ORILLONS.
ORIN, *m.* Boeyreep van eenen anker, *m.*
ORIPEAU, *m.* p. —*pô.* Klatergoud, *o.* —, (fig.). Valschen schyn, *m.*
ORLE, *m.* (blas. *et* archit.). Rand, zoom, *m.*
ORME, *m.* Olm, olmboom, *m.* ATTENDRE SOUS L'— (fam. *et* iron.). Te vergeéfs wagten.
ORMEAU, *m.* p. —*mô.* Olmboomken, *o.*
ORMILLE, *f.* Plantagie van jonge olmboomen, *v.*
ORMIN, *m.* Scharleykruyd, *o.*
ORMOIE, *f.* Olmbosch, *o.*
ORNE, *m.* Wilden esschenboom, *m.*
ORNEMENT, *m.* p. —*mant.* Sieraed, versiersel, *o.*, versiering, oppronking, optooying, *v.*, opschik, *m.* —*s.* Priestergewaeden, priesterkleederen, *o. mv.*
ORNER, *v. a.* Sieren, versieren, oppronken, opschikken, optooyen.
ORNIER, *m. voyez* ORNE.
ORNIÈRE, *f.* Spoór, wagenspoór, ryspoór, *o.*
ORNIS, *m.* Indiaensch neteldoek (met gouden en zilveren streépen), *o.*
ORNITHIES, *m. pl.* Zagte lentewinden, *m. mv.*
ORNITHOGALE, *m.* Veldajuyn, *m.*
ORNITHOLITHES, *f. pl.* Versteende gedeelten van vogels, *v. mv.*
ORNITHOLOGIE, *f.* Vogelbeschryving *v.*
ORNITHOLOGISTE, **ORNITHOLOGUE**, *m.* Vogelkundigen, vogelbeschryver *m.*
ORNITHOMANCE, **ORNITHOMANCIE**, *f.* Wigchelaery uyt de vlugt der vogelen, *v.*
ORNITHOPODE, *m.* (plante). Vogelvoet, *m.* (MANCE.
ORNITHOSCOPIE, *f. voyez* ORNITHO-
ORNITHOTROPHIE, *f.* Konst van de eyeren te laeten uytbroeyen, *v.*
ORÓBANCHE, *m.* Smeérkruyd, *o.*, zomerwortel, *m.*
OROBE, *f.* (plante). Kleyne wikke, *v.*
ORONGE, *f.* Soórt van kampernoelie, *v.*
ORPAILLEUR, *m.* Goudzoeker (in het zand der rivieren), *m.*
ORPHELIN, E, *s. m.* et *f.* p. *orfelin.* Wees, *m.* en *v.*, weeskind, ouderloos kind, *o.*
ORPHELINAGE, *m.* p. —*fe—.* Weezenstaet, ouderloozen staet, *m.*
ORPHIQUE, *adj.* p. —*fike.* Van Orpheus. —*s*, *f. pl.* Soórt van Bacchusfeesten, *v.* en *o. mv.*
ORPIMENT, *m.* (oxyde). Oprement, *m.*
ORPIN, *m.* (plante). Hemelsleutel, *m. voyez* ORPIMENT.
ORQUE, *f. voyez* EPAULARD.
ORSEILLE, *f.* p. *orcèle.* Steenmos, *o.*, orcel, orchille, *v.*
ORT, *m. Pesor —.* Iets met vat, bael *of* omslag weégen.
ORTEIL, *m.* Grooten teen, *m.* — (t. de fortif.). Bedekten weg, *m.*
ORTHODOXE, *adj.* p. *ortodokce.* Regtgeloovig, regtzinnig. —*s*, *m. pl.* Regtgeloovigen, *m. mv.*
ORTHODOXIE, *f.* Regtgeloovigheyd, regtzinnigheyd des geloofs, der leer, *v.*
ORTHODROMIE, *f.* Regten loopkoers (van een schip), *m.*
ORTHOGONAL, E, *adj.* Regtstandig, regtvallend. (diglyk.
ORTHOGONALEMENT, *adv.* Regtstan-
ORTHOGRAPHE, *f.* p. *orthografe.* Spelling, spelkonst, spelkunde, *v.*
ORTHOGRAPHIE, *f.* (terme d'archit.). Standteekening, meétkundige afteekening, *v.*
ORTHOGRAPHIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Spellen.
ORTHOGRAPHIQUE, *adj.* Van de spelling *of* spelkonst; van de standteekening.
ORTHOGRAPHISTE, *m.* Schryver over de spelkonst, *m.*
ORTHOPÉDIE, *f.* Konst om de lichaemsgebreken van jonge kinderen te geneézen, *v.*
ORTHOPNÉE, *f.* Kortborstigheyd, *v.*
ORTIE, *f.* Netel, brandnetel, *v.*
* **ORTIER**, *v. a.* Met brandnetels steéken.
ORTIVE, *adj. f.* AMPLITUDE — (astr.). Evenaersbreedte eener sterre, *v.*
ORTOLAN, *m.* Ortolaen, kleynen trekvogel, lekker om te eéten, *m.*
ORVALE, *f.* (plante). Scharley, *v.*
ORVIÉTAN, *m.* Tegengift, *o.*, orviëtaen, *m.*
ORYCTOGRAPHIE, **ORYCTOLOGIE**, *f.* Verhandeling over de delfstoffen, *v.*
OS, *m.* p. *ô.* Been, *o.*; knok, *m.*; bonk; pyp, *v.* LES —. De beenderen, het gebeente. — *de la jambe.* Beenpyp, scheén, *v.* — *à moelle*, — *moelleux.* Mergbeen, *o.*, mergpyp, *v.* D'—. Beenen, van been. *La jointure des —.* Het gevrigt der beenen, *o.*
OSCHÉOCÈLE, *f.* p. *oskéo*— (t. de chir.). Balzakbreuk, *v.*
OSCILLAIRE, *f.* Soórt van zeegras *of* wier, *o.*
OSCILLATION, *f.* Slingering (van een uerwerk, enz.), *v.*
OSCILLATOIRE, *adj.* Slingerend.
OSCILLER, *v. n.* Slingeren.
OSCITATION, *f.* Geeuwing, gaeping, *v.*
OSÉ, E, *adj.* Vermetel, stout.
OSEILLE, *f.* Zuering, zurkel, *v.*
OSER, *v. a.* p. *ôser.* Durven ondernoémen, durven doen. —, *v. n.* Durven, zich ondersteen, zich verstouten.
OSERAIE, *f.* p. *ozerè.* Teenakker, *m.*, teenbosch, rysbosch, teenland, *o.*; griend, *v.*
OSIER, *m.* Teen, wisch, *v.*, teenboom, rysboom, pezelaer, *m.* D'—. Teenen.
OSMANLIS, **OSMANTS**, *m. pl.* De Turken, *m. mv.*
OSMIUM, *m.* Nieuw ontdekt metael, *o.*
OSMONDE, *f.* Soórt van watervaren, *v.*, bloeyend varenkruyd, *o.*
OSSEC, *m.* Durk, *m.*; hoósgat in eene sloep *of* boot, *o.*
OSSELET, *m.* p. *ocelè.* Beentje, *o.* —*s.* Bikkels, *m. mv. Jeu d'—s.* Bikkelspel, *o. Jouer aux —s.* Bikkelen, stuyten, hiltikken. —, (torture). Handboeyen, *v. mv.*; gezwel aan het been van een peérd, *o.*
OSSEMENTS, *m. pl.* p. *ocemants.* Beenderen, doodsbeenderen, *o. mv.*, gebeente, *o.*
OSSEUX, EUSE, *adj.* Beenagtig.
OSSIANIQUE, *adj.* p. *oci*—. Ossiaensch.
OSSIFICATION, *f.* Beenvorming, beenwording, *v.*
OSSIFIER, *v. a.* (word geconj. al *prier*). Tot been maeken. S'—. Tot been worden *of* veranderen.
OSSIFIQUE, *adj.* Beenmaekend.
OSSIFRAGUE, *m.* Zeearend, *m.*
OSSILLON, *m.* Beentje van eenen vogel, *o.* (tend
OSSIVORE, *adj.* p. *oci*—. Beenvre
OSSU, E, *adj.* Grof *of* sterk gebeend
* **OST**, *m.* Leger, *o.*, legermagt, *v.*
OSTENSIBLE, *adj.* Toonbaer. —, (fig.) Zigtbaer.
OSTENSIBLEMENT, *adv. Ecrire —* Eenen brief schryven die mag getoond worden.
OSTENSIF, IVE, *adj.* Toonend.
OSTENSOIR, **OSTENSOIRE**, *m.* Ro monstrantie, *v.*
OSTENTATEUR, *m.* Praelhans, groot spreéker, *m.* —, TRICE, *adj.* Grootsch opgeblazen.
OSTENTATION, *f.* Ydelheyd, opgeblaezenheyd, snoevery, pronkery, *v.*
OSTÉOCOLLE, *f.* p. —*kole.* Beenlym *v.* en *o.*
OSTÉOCOPE, *s. m.* et *adj. f.* Beenpyn, *v.*
OSTÉODERMES, *m. pl.* Geslacht v kraekbeenige visschen zonder buyl vinnen, *o.*
OSTÉOGÉNIE, **OSTÉOGÉNÉSIE**, *f.* Verhandeling over de beenwording, *v.*
OSTÉOGONIE, *f.* Beenbeschryving, *v.*
OSTÉOGRAPHIE, *f.* Verhandeling over de beenen, *v.*
OSTÉOLITHES, *m. pl.* Versteende beenderen, *o. mv.*
OSTÉOLOGIE, *f.* Beenkunde, *v.*
OSTÉOSARCOME, *m.* **OSTÉOSARCOSE** *f.* Verzagting der beenen, *v.*
OSTÉOTOMIE, *f.* Beenontleding, *v.*
OSTRACÉ, E, *adj.* et *s.* Geschelpt met harde schelpen bedekt. —*s*, *m. pl.* Schelpvisschen, *m. mv.*
OSTRACISME, *m.* (antiq.). Ballingschap van tien jaeren te Athenen, *v.*, ostracismus.
OSTRACITE, *f.* Versteende oester schelp, *v.*
OSTRACODERME, *adj.* et *s.* Geschelpt geschubd. —*s*, *m. pl.* Schelpdieren *o. mv.*
OSTRELIN, *m.* Oosterling, *m.*
OSTROGOTH, *m.* p. —*gô.* Oostergoth *m.* —, (fig. *et* fam.). Onbeschaefden mensch, botterik, *m.*
OTACOUSTIQUE, *adj.* Gehoorsterkend.
OTAGE, *m.* Gyzelaer, pandsman, *m.* *Donner en —.* Tot gyzelaer geéven.
OTALGIE, *f.* Oorpyn, *v.*
OTALGIQUE, *adj.* Oorpynstillend.
OTÉ, *prép.* Uytgenomen, uytgesonderd behalve.
OTELLES, *f. pl.* p. *otèles.* (blas.). Speérpunten, *v. mv.*
OTENCHYTE, *f.* Oorspuyt, *v.*
ÔTER, *v. a.* Wechneémen, afneémen, afdoen, wechdoen; uytdoen, uytrekken. — *la nappe.* Het tafellaken afneémen. — *son chapeau.* Zynen hoed afdoen. — *ses souliers.* Zyne schoenen uytrekken. —, ENLEVER. Afneémen, ontneémen, beneémen. — *la vie à q. q.* Iemand het leven beneémen. —, REPRENDRE CE QU'ON A DONNÉ. Wechneémen, terugneémen. —, FAIRE CESSER *ou* PASSER. Verdryven, wechneémen. *Le quinquina ôte la fièvre.* Den quinquina verdryft de koórts. — *les taches d'un habit.* De vlekken uyt een kleed doen. —, RETRANCHER, DÉTRUIRE. Wechneémen, verdryven, uytroeyen. S'—, SE RETIRER. Wechgaen, zich wechpakken, optrekken.

Digitized by Google

THONNE, *f.* p. *otone.* Boomken dat altyd groen blijft, *o.*
TITE, *f.* Oorontsteking, *v.*
TOGRAPHIE, *f.* Oorbeschryving, *v.*
TOLOGIE, *f.* Verhandeling over het oor, *v.*
TOTOMIE, *f.* Oorontleding, *v.*
TTOMAN, E, *adj.* et *s.* TURC. Ottomansch, turksch. —, *m.* Turk, *m.* —, *f.* Turkin, *v.* —E, *f.* Soórt van ruststeel, *m.*
OU, *conj.* Of.
OÙ, *adv.* Waer, alwaer, waerheén. *Où est-il?* Waer is hy? —, DANS LEQUEL, ETC. Daer, waer, waerin, waerop. D'où. Van waer, waervan; waeruyt. *D'où venez-vous?* Van waer komt gy? *D'où je conclus.* Waeruyt ik besluyt. PAR où. Waerdoór, waerlangs. *Je ne sais par où commencer.* Ik weét niet waer ik zal beginnen.
OUAICHE, *m.* p. *ouè*—. Vaerwater, zog (dat een schip in het vaeren agter zich laet), *o.* *Traîner un vaisseau en* —. Een schip nasleépen.
OUAILLE, *f.* (v. m.). Schaep, *o.* —s, (fig). Schaepen (geloovigen ten aenzien van hunne herders), *o. mv.*, hadde, *v.*
OUAIS! *interj.* p. *ou-è.* (fam.). He! ha! ey!
OUATE, *f.* (On prononce avec aspiration de la *ouate*, et non de *l'ouate*). Watte, *v.*, zeer fyn katoen, *o. D'ouate.* Watten. (voeyeren.
OUATER, *v. a.* Met watte vullen *of*
OUBIER, *m.* Soórt van valk, *m.*
OUBLI, *m.* Vergetelheyd, vergeétenheyd, *v. Mettre en* —. In het vergeét boek schryven.
* OUBLIANCE, *f. voyez* OUBLI.
OUBLIE, *f.* Ouwel, briefouwel, *m.*, oblie, dunne wafel, *v.*
OUBLIER, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *prier*). Vergeéten. *J'ai oublié son nom.* Ik heb zynen naem vergeéten. — *son devoir.* Zyne pligt verzuymen. — *une injure.* Een ongelyk vergeéten. S'—. Zich te buyten gaen, zyne pligt overtreéden; verzuymen; zichzelven vergeéten, zyne belangen verwaerloozen. S'—, ÊTRE OUBLIÉ. Zich vergeéten, vergeéten worden.
OUBLIETTES, *f. pl.* p. —*ète.* Geheyme gevangenis, *v.*; moordkuyl, *m.*
OUBLIEUR, *m.* Obliebakker, oblievertooper, *m.*
OUBLIEUX, EUSE, *adj.* Vergeétagtig, vergeételyk, vergeétig.
OUDENARDE (ville). Oudenaerden.
OUESSANT, *m.* (île). Heyssant.
OUEST, *m.* p. *ouèst.* Westen, *o. Vent d'*—. Westenwind, *m.*
OUÈTE, ETC. *voyez* OUATE, etc.
OUF! *interj.* Wee!
OUI, *particule d'affirmation.* Ja, ja wel. *Je crois qu'*—. Ik geloof van ja. —, *m.* Jawoórd, *o. Le — et le non.* Den ja en den neén. — *certes*, *certainement.* Ja zeker.
OUÏCOU, *m.* Americaensch bier, *o.*
OUI-DÀ, *adv.* (fam). Ja wel, geérne.
OUÏ-DIRE, *m.* au pl. *des oui-dire.* Het hooren zeggen. *Ce ne sont que des* —. Het zyn maer praetjes.
OUÏE, *f.* (sens). Gehoor, *o. Avoir l'*— *bonne.* Een goed gehoor hebben. *Avoir l'*— *dure.* Hardhoorig zyn. —s. Vischoeren, *o. mv.*, vischkieuwen, vischkaken, *v. mv.* —s. Galmgaten (eener viool), *o. mv.*
OUÏR, *v. a.* (Usité seulement aux *passés de l'ind.*, au *prés. du subj.*, j'ouïs, que j'ouïsse; *à l'inf.* ouïr: au *part. pass.* ouï, ouïe, et aux *temps composés*). Hooren; aenhooren, gehoor geéven. —, EXAUCER. Verhooren. — DES TÉMOINS (pal.). Getuygen hooren. (kat, *v.*
OUISTITI, *m.* (singe). Kleyne meêr-
OURAGAN, *m.* Orkaen, stormwind, *m.*
OURAQUE, *m.* p. —*ke.* Blaesband, *m.*, blaesstreng, *v.*

OURDIR, *v. a.* De keting scheêren; draeyen. —, ENDUIRE DE PLÂTRE. Voór den eersten keer beplaesteren. — UNE TRAHISON (fig.). Een verraed smeédeu, brouwen.
OURDISSAGE, *m. voyez* OURDISSURE.
OURDISSOIR, *m.* p. —*diçoar.* Scheêrraem, *v.* en *o.*
OURDISSURE, *f.* (t. de tisserand). Scheêring, *v.*
OURLER, *v. a.* Zoomen, bezoomen.
OURLET, *m.* p. —*lè.* Zoom, *m.*
OURONOSCOPIE, *f.* Piskykery, *v.*
OURQUE, *f.* Noórdkaper (visch), *m.*
OURS, *m.* Beêr, *m. Peau d'* —. Beêrenhuyd, *v. Meneur d'*—. Beêrleyder, *m.* —, (fig). Beêr, ruygen mensch; onbeschaefden vent, *m.*
OURSE, *f.* Beêrin, *v.* — (constellation). Zevengestarnte, *o.* —, (poét.). LE NORD. Het noórden.
OURSIN, *m.* Zeeëgel, *m.*
OURSINE, *f.* Zekere plant, *v.*
OURSINÉ, E, *adj.* (bot.). Steékelig, met steékels.
OURSON, *m.* Beêrken, *o.*, jongen beêr, *m.*
OURVARI, *m. voyez* HOURVARI.
OUTARDE, *f.* Trapgans, *v.*
OUTARDEAU, *m.* p. —*dô.* Jonge trapgans, *v.*
OUTIL, *m.* Werktuyg, gereedschap, *o.*
OUTILLÉ, E, *adj.* Van gereedschap voórzien.
OUTILLER, *v. a.* Van gereedschap voórzien.
OUTRAGE, *m.* Smaed, hoón, *m.*, beledigung, mishandeling, *v.*, ongelyk, *o.*
OUTRAGEANT, E, *adj.* Smaedelyk, hoónend, beledigend.
OUTRAGER, *v. a.* p. —*jer.* Smaeden, hoónen, beledigen, smaed aendoen.
OUTRAGEUSEMENT, *adv.* Smaedelyk, op eene beledigende wyze. —, A OUTRANCE. Tot het uyterste.
OUTRAGEUX, EUSE, *adj.* Smaedelyk, hoónend, beledigend.
OUTRANCE (À), *adv.* Tot het uyterste, heviglyk.
OUTRE, *f.* Boksleêren zak, *m.*
OUTRE, *prép.* et *adv.* Over, aen de andere zyde, verder. *Passer* —. Verder gaen, voortgaen. *Les pays d'*— *mer.* De overzeesche landen. —, PARDESSUS. Behalve, boven. EN —, — CELA. Daerenboven, boven dat, bovendien. — QUE, *conj.* Behalve dat. D'— EN —. Doór en doór.
OUTRÉ, E, *adj.* et *part.* Overdreéven, te ver, tot het uyterste gebragt; verbitterd; doór gramschap vervoerd; vertoórnd.
* OUTRECUIDANCE, *f.* Vermetelheyd, stoutheyd, *v.*
* OUTRECUIDANT, E, * OUTRECUIDÉ, E, *adj.* Vermetel, stout.
OUTRÉMENT, *adv.* Overmaetiglyk, geweldiglyk.
OUTREMER, *m.* Ultremaryn, lazuerblauw, *o.*
OUTRE-MESURE, *adv.* Bovenmaete, onmaetiglyk.
OUTRE-MOITIÉ, *f.* (t. de pal.). Boven de helft.
OUTRE-PASSE, *f.* Boomhakking buyten de aengeweézene paelen, *v.*
OUTRE-PASSER, *v. a.* Overtreéden, overschryden, te buyten gaen, schenden.
OUTRER, *v. a.* Overlasten, afmatten, te veél doen werken. — *un ouvrier.* Eenen werkman te veél doen werken. —, (fig.). Overdryven, te verre dryven. *Vous outrez tout.* Gy overdryft alles. —, OFFENSER GRIÈVEMENT. Zeer beledigen, vergrammen, tergen. S'—. Zich afmatten.
OUVERT, E, *part.* et *adj.* Open, ongesloóten, ontsloóten. *Pays* —. Open, vlak, ongedekt land. *Compte* —. Openstaende rekening. *Tenir table* —*e.* Opene tafel, open hof houden. *Guerre* —*e.* Openbaeren oórlog. *A force* —*e.* Geweldiger hand. —, (fig.). Regtzinnig, ongeveynsd, opregt, onbewimpeld. *Physionomie* —*e.* Regtzinnig gelaet. *A cœur* —. Rondborstiglyk, openhertiglyk. *A livre* —. Op het eerste gezigt, voór de vuyst.
OUVERTEMENT, *adv.* Openlyk, openbaerlyk, vry uyt; rondborstiglyk, openhertiglyk, zonder bewimpeling.
OUVERTURE, *f.* Opening, reét, *v.*, gat, *o.*; ontsluyting, *v.*, het openen. *Petite* — *à la muraille.* Kleyne opening in den muer. *L'*— *d'une assemblée.* De opening eener vergadering. *L'*— *d'un testament* Het openen van een testament. *A l'*— *du livre.* Met het openslaen van het boek. —, (fig.). COMMENCEMENT. Opening, *v.*, begin, *o. L'*— *de la scène.* Het begin van een tooneel; voórspel (in muziek), *o.* — DE CŒUR. Openhertigheyd, opregtheyd, *v.* — DE L'ESPRIT. Gemakkelykheyd om iets te begrypen; verstand, licht, *o.*; vatbaerheyd, *v.* —, EXPÉDIENT. Middel, werkmiddel, *o.*, weg, *m.* —, PROPOSITION. Voórstel, *o.*, voórstelling, *v.*, voórslag, *m.* —, OCCASION. Gelegenheyd, aenleyding, *v.*
OUVRABLE, *adj.*
OUVRAGE, *m.* Werk, maeksel, werkstuk, *o. Un* — *accompli.* Een voltooyd werk. *Un* — *d'art.* Een konstwerk. — *de menuiserie.* Schrynwerk. — *de marqueterie.* Ingelegd werk. *La création est l'*— *de six jours.* De schepping is het werk van zes dagen. —, FAÇON, TRAVAIL. Werk, *o.*, arbeyd, *m.* —, PRODUCTION D'ESPRIT. Werk, geschrift, *o. Un* — *d'esprit.* Een geestig werk, geschrift. — à CORNES (fortif.). Hoórnwerk. —s EXTÉRIEURS. Buytenwerken.
OUVRAGÉ, E, *adj.* Doórwerkt, doórvrogt, bewerkt.
OUVRANT, E, *adj.* *A jour* —. By het aenbreeken van den dag. *A porte* —*e.* By het openen der poort.
OUVRÉ, E, *adj.* Gewerkt, verwerkt; gebloemd. *Cuivre* —. Gewerkt koper. *Linge* —. Gebloemd linnen, *o.*
OUVREAUX, *m. pl.* p. *ouvrô.* Openingen in eenen glasoven, *v. mv.*
* OUVRER, *v. a.* et *n.* Werken, bewerken. — *de la monnaie.* Munt slaen.
OUVREUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Opendoender, *m.*; opendoenster (der logien van eenen schouwburg), *v.*
OUVRIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Werker, werkgast, werkman, arbeyder, arbeydsman, *m.*; werkster, werkmeyd, arbeydster, *v.* —, *adj. Jour* —. Werkdag, *m.*
OUVRIR (j'ouvre, tu ouvres, il ouvre, nous ouvrons, vous ouvrez, ils ouvrent; j'ouvrais; j'ouvris; j'ouvrirai; j'ouvrirais; ouvre, ouvrons, ouvrez; que j'ouvre; que j'ouvrisse; ouvrant; ouvert, te), *v. a.* Openen, opendoen, openmaeken, openleggen, ontsluyten. — *une porte*, *une fenêtre.* Eene deur, eene venster openen, opendoen. — *la bouche.* Den mond opendoen, beginnen te spreéken. — *une lettre.* Eenen brief openen, open breéken. — *par force.* Met geweld openbreéken. — *les bras à q. q.* Iemand met opene armen onthaelen. — *les jambes.* Schryden, de beenen van een sperren. — *les yeux.* De oogen openen. *Parler à cœur ouvert.* Openhertiglyk, rondborstiglyk spreéken. —, (fig.). COMMENCER. Openen, beginnen, aenvangen. — *la campagne.* Den veldtogt beginnen. — *une carrière.* Eene steengroef openen. — *un avis.* Eene voórstelling doen. —, *v. n.* Openen, de deur openen. S'—. Opengaen, zich openen; zich ontsluyten.

Digitized by Google

La porte s'ouvre. De deur gaet open. *Les fleurs s'ouvrent.* De bloemen gaen open, ontsluyten. *S'— à q. q.* Zyn hert voór iemand openen; zyne gedagten aen iemand openbaeren.

OUVRÓIR, *m.* p. —*vroar.* Werkplaets, *v.*, werkhuys, *o.*

OUYCOU, *m. voyez* Ouïcou.

OVAIRE, *m.* p. *ovère.* Eyerstok, *m.*

OVALAIRE, *adj.* p. —*lère.* Eyrond, eyvormig.

OVALE, *adj.* et *s.* Eyrond, eyvormig, ovael. —, *m.* Eyrond, ovael, *o.* —, *f.* Twynmolen, *m.*

OVATION, *f.* Kleyne zegeprael (by de Romeynen), *v.*

OVE, *m.* Eyvormig sieraed, *o.*

OVÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Eyvormig.

OVERYSSEL (pays). Overyssel.

OVICULE, *m.* (t. d'archit.). Kleyn eyvormig sieraed, *o.*

OVIDUC, *m.* (anat.). Eyerkanael, *o.*

OVIFORME, *adj.* Eyvormig.

OVIPARE, *adj.* Eyerbaerend, eyerleggend.

OVOÏDE, *adj.* (t. de bot.). Eyvormig.

OVOIR, *m.* Beyteltje (voór eyvormige figueren), *o.*

OVULE, *m.* (bot.). Eytje, zaedbeginsel, *o.*

OXALATE, *m.* p. *okça*—. (t. de chim.). Zueringzout, *o.*

OXALIQUE, *adj.* Acide — (chim.). Zueringzuer, *o.*

OXALME, *m.* Zoutazyn, *m.*

OXIDE, *m. voyez* Oxyde.

OXIGÈNE, *m. voyez* Oxygène.

OXYACANTHA, *m. voyez* Epine-vinette.

OXYCÈDRE, *m.* Kleynen cederboom met puntige bladeren, *m.*

OXYCRAT, *m.* p. *okcikra.* Azynwater, *o.*

OXYCRATER, *v. a.* Met azynwater wasschen.

OXYDABILITÉ, *f.* Verzuerbaerheyd; verkalkbaerheyd, *v.*

OXYDABLE, *adj.* Verzuerbaer; verkalkbaer.

OXYDATION, *f.* Verzuering; verkalking, *v.*

OXYDE, *m.* p. *okcide.* Halfzuer, *o.*

OXYDÉ, E, *adj.* Verzuerd; verkalkt.

OXYDER, *v. a.* et *pr.* Verzuren; verkalken.

OXYDULÉ, E, *adj.* Halfverzuerd; halfverkalkt.

OXYGÉNATION, *f. voyez* Oxydation.

OXYGÈNE, *m.* p. *okcijène.* Zuerstoffe; *v.* —, *adj.* Gaz —. Zuerstofgas, *o.*

OXYGÉNÉ, E, *adj.* Met zuerstoffe gemengd. —, De l'oxygène. Van zuerstoffe.

OXYGÉNER, *v. a.* Met zuerstof mengen.

OXYGONE, *adj. Triangle* —. Scherphoekigen dryhoek, *m.*

OXYMEL, *m.* Azynhonig, *m.*

OXYREGMIE, *f.* Oprisping van maegzuer, *v.*

OXYRRHODIN, *m.* Zalf van olie roozenazyn, *o.*

OXYSACCHARUM, *m.* Azynsuyker.

OYANT, E, *adj.* et *s.* (pal.). Aen wien men eene rekening in recht doet.

OZÈNE, *m.* Stinkende neussweér, *v.*

P.

P, *m.* P, *v.* (P se prononce *pé*, d'après l'ancienne appellation, et *pe*, d'après la nouvelle. Il ne se prononce pas dans *exempter*, *compte*, *prompt*, *baptiste*, *baptême*, et dans les dérivés, excepté *exemption*, *baptismal*. P final ne se prononce pas, excepté dans *Alep*, *Gap*, *julep*, *cap*, où il se prononce toujours. *Ph* se prononce *f*; *philosophe*. Quand le *p* est redoublé, on n'en prononce qu'un : *apprendre*, *frapper*, *opposer*).

PACAGE, *m.* Weyde, vetweyde, *v.*, weyland, *o.*

PACAGER, *v. n.* Weyden, graezen.

PACANE, PACANIER, *m.* Soórt van noótenboom van Louiziana, *m.*

PACANT, *m.* (pop.). Boer, lomperd, lompen vlegel, *m.*

PACHA, *m.* Landvoogd, bassa (certitel in Turkyen), *m.*

PACHALIK, *m.* Bestier, *o.*; provincie, *v.*

PACHYDERMES, *m. pl.* Slach der viervoetige dieren met eene dikke huyd, *o.*

PACIFICATEUR, *m.* Vredemaeker, vredestigter, bevrediger, *m.*

PACIFICATION, *f.* Vredemaeking, bevrediging, *v.*

PACIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Tot vrede brengen, bevredigen, stillen.

PACIFIQUE, *adj.* Vredelievend, vredig, vreédzaom; stil, gerust, bedaerd. *Mer* —. Stille zee.

PACIFIQUEMENT, *adv.* Vreédzaemlyk, vredigiyk.

PACOTILLE, *f.* Zeemanspakje, *o.*

PACTA CONVENTA, *m. pl.* Verdrag tusschen de poólsche natie en den nieuw gekoózen koning, *o.*

PACTE, *m.* Verdrag, verbond, beding, *o.*

PACTION, *f. voyez* Pacte.

PACTISER, *v. n.* Een verdrag maeken *of* aengaen.

PACTOLE, *m.* Goudrivier, *v.* —, (fig.). Bron van rykdommen, *v.*

PADELIN, *m.* Glasblaezers smeltkroes, *m.*

PADOU, *m.* Lint van zyde en garen, *o.*

PADOUAN (LE), *m.* (pays). Het Paduensch. —, E, *adj.* et *s.* Van Padua.

PADOUANE, *f.* Nagemaekten ouden gedenkpenning, *m.*

PADOUE (ville). Padua.

PÆAN, *m.* Loflied ter eere der goden, der helden, *o.*

PAGAIE, *f.* Roeyriem, *m.*

PAGANALES, PAGANALIES, *f. pl.* Boerenfeesten (der oude heydenen), *v.* en *o. mv.*

PAGANISME, *m.* Heydendom, *o.*

PAGARQUE, *m.* Dorprechter, *m.*

PAGE, *m.* p. —*je.* Edelknaep, lyfjonker, staetjonker, pagie, *m.* Être hors de — (fig.). Zynen eygen meester zyn. — d'un livre. Bladzyde, pagie, *v.*

PAGEL, *m.* Rooden zeebraessem, *m.*

PAGINATION, *f.* De nommers der bladzyden, *m. mv.*

PAGNE, *m.* p. *pa-gne.* Schorteldoek (der volken die naekt zyn), *m.*

PAGNON, *m.* Zeer fyn zwart laken, *o.*

PAGNOTE, *m.* (fam.). Bloodaerd, lafhertigen mensch, *m.* Mont —. Hoogie, van waer men alles veylig zien kan, wat in een gevegt omgaet.

PAGNOTERIE, *f.* Bloohertigheyd, lafhertigheyd, *v.* —, Bévue. Misslag, *m.*

PAGODE, *f.* Afgodentempel; afgod, *m.* —, Petite figure à tête mobile. Schuddebolleken, *o.* —, (fig.). Indiaensche goudmunt, *v.* — (coquillage). Soórt van schelp, *v.*

PAGURE, *m.* Soórt van zeekreéft, *m.*

PAÏEN, ENNE, *adj.* et *s.* p. *pa-ï-in*, *pa-ïène.* Heydensch. —, *m.* Heyden, *m.* —, *f.* Heydin, *v.*

PAILLARD, E, *adj.* et *s.* Geyl, onkuysch.

PAILLARDEMENT, *adv.* Geyl, onkuyschelyk.

PAILLARDER, *v. n.* Hoereéren, onkuyschheyd bedryven.

PAILLARDISE, *f.* Geylheyd, ontugt, *v.*

PAILLASSE, *f.* Strooyzak, *m.*, strooybed, *o.* —, *m.* Hansop, hansworst, poetsemaeker (by de kwakzalvers), *m.*

PAILLASSON, *m.* p. —*laçon.* Strooyzak, *m.*; strooymat, *v.* — (t. de jard.). Strooydek, strooydeksel, *o.*

PAILLE, *f.* Strooy, *o.* *De*—. Strooyen, strooyagtig. *Botte de* —. Strooybos, *m.* *Brin* ou *tuyau de* —. Strooyhalm, *m.* — *d'avoine.* Haverstrooy. Homme de — (fig.). Naemleener; man zonder weérde; nietigen mensch, *m.* *Tirer à la courte* —. Met strooykens om het lot trekken; schilfer (in metaelen), *v.*; plekje (in edele gesteenten), *o.*

PAILLÉ, E, *adj.* (blas.). Bont, veélverwig, gestreépt.

PAILLE-EN-QUEUE, *m.* au pl. *des paille-en-queue.* Zekeren vogel, *m.*

PAILLER, *m.* Voórplaets van eene hoeve, waer men strooy, graen, enz., legt, *v.* *Etre sur son* —. Te huys, op zynen nest zyn.

PAILLET, *adj. m.* p. —*lè. Vin* —. Bleekrooden wyn, bleekert, *m.*

PAILLETTE, *f.* p. —*lète.* Loovertje, schilfertje, plaetje, *o.*; graentjes goud, *o. mv.* —, (bot.). Schilfertje, *o.*

PAILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Strooyverkooper, *m.*; strooyverkoopster, *v.*

PAILLEUX, EUSE, *adj.* Splinterig, schilferig.

PAILLIER, *m.* Strooyzolder, *m.*

PAILLON, *m.* Groot loovertje, *o.*; folie, *v.*; stukje soudeérsel, *o.*

PAILLONNER, *v. a.* Vertinnen.

PAIN, *m.* p. *pin.* Brood, *o.* — *de fondement.* Terwebrood. — *bis.* Bruyn brood. — *frais.* Nieuwbakken brood. — *rassis.* Oudbakken brood. — *ménage.* Huysbakken brood. — *munition.* Legerbrood. —, (fig.). Brood, voedsel, onderhoud, *o.* — *céleste*, *des anges.* Het H. Sacramente des altaers. — *de vie.* Woórd Gods. — *à cacheter.* Oblie, *v.*, ouwel, *o.* — de coucou (plante). Koekoekbrood, *o.*, klaverzuering, *v.* — pourceau (plante). Verkensbrood, aerdbrood, *o.*

PAIN-D'ÉPICIER, *m.* Peperkoekbakker, *m.*

PAIR, *adj.* et *s. m.* Gelyk; even, paerig. *Nombre* —. Even getal. *Jour* — ou *non* —. Even *of* oneven (oneffen) speélen. *Vivre avec ses* —. Met zyns gelyken leéven. —, *m.* *Exchange est au* —. Den wisselloers paerrig, gelyk. De —. Gelyk, in gelyken rang. —, Titre de dignité. Pair, *m.*

PAIRE, *f.* Paer, *o.* *Une* — *de pigeons.* Een paer, koppel duyven. *Une* — *de bas.* Een paer kousen. *Une* — *de ciseaux*, *de mouchettes.* Eene schaere, eenen snuyter. *Une* — *de lunettes.* Eenen bril.

PAIREMENT, *adv.* *Nombre* — *pair.* Paerig getal welks helft ook paerig is.

PAIRIE, *f.* p. *périe.* Pairschap, *o.*

PAISIBLE, *adj.* p. *pèzible.* Vreédzaem, vredelievend; stil, gerust, ongestoord.

PAISIBLEMENT, *adv.* Vreédzaemlyk, gerustelyk, in rust, in vrede.

PAISSANT, E, *adj.* Weydend, graezend.

PAISSEAU, *m.* Wyngaerdstaek, *m.*

PAISSELER, *v. a.* Met staeken ondersteunen.

PAISSELIÈRE, *f.* Wyngaerdstaekmaekery, *v.*

PAISSON, *m.* Voeder, *o.*, weyde, *v.*; rekyzer (waer over het leér geréekt word), *o.*

PAISSONNER, *v. a.* Vellen op het rekyzer uytrekken.

PAISSURE, *f.* Kleynen kemp, *m.*

PAÎTRE, *v. a.* et *n.* p. *pèitre.* (*se conj.* sur *naître*, si ce n'est qu'il n'a ni *passé défini*, ni *imparfait du subj.*, et qu'il ne s'emploie aux *temps com-*

Digitized by Google

passés que dans cette phrase fam. *il a pu et repu*). Weyden, afweyden, graezen. *Mener* —. Weyden, hoeden. — DU OISEAU (fauc.). Eenen vogel zeuen. Se —. Zich voeden.

PAIX, *f.* p. *pè.* Vrede, *m.* en *v.*, peys, *v.* — *générale.* Algemeenen vrede. *Traité de* —. Vredeverdrag, *o.*, vrede. *Faire la* —. Den vrede sluyten, treffen *of* maeken. *Négociation de* —. Vredehandel, *m.*, vredehandeling, *v.* — *plâtrée.* Schynvrede. —, RÉCONCILIATION. Verzoening, *v.*, vrede. —, CONCORDE. Eendragt, *v.*, vrede. —, TRANQUILLITÉ DE L'ÂME. Gerustheyd der ziel, *v.*, vrede. —, PATRIE. Pateén, *v.*; schouderbeen, *o.* — ! *interj.* Stil! stil daer!

PAL, *m.* su pl. *pals.* Spitspael, *m.* — (t. de blas.). Lynregten pael, *m.*

PALACHE, *f.* Lang en breed zweêrd, *o.*

PALADE, *f.* (mar.). Riemslag, *m.*

PALADIN, *m.* Ridder (der middeleeuwen); paladin, *m.*

PALAIS, *m.* p. —*lè.* Paleys, *o.*; pragtig huys; pleythof, gerechtshof, *o.* GENS DE —. Rechters, advokaeten, *m. mv.* —, PARTIE SUPÉRIEURE DU MEUBLE DE LA BOUCHE. Gehemelte, verhemelte, *o.* (TERON.

PALAIS-DE-LIÈVRE, *m. voyez* LAI-

PALABENTE, *f.* (t. de mar.). Alle de riemen van eene galey, *m. mv.*

PALAN, *m.* (t de mar.). Takel, *m.*, hijsluyg, takelwerk, *o.*, talie, *v.*

PALANQUE, *f.* Paelschans, palank, *v.*

PALANQUER, *v. a.* Taliën.

PALANQUIN, *m.* Indiaenschen draegstoel, *m.*; (mar.). Taketlje, *o.*

PALARDEAUX, *m. pl.* Stoptstukken, *o. mv.*; geteerde planken, *v. mv.*

PALASTRE, *m.* Kas van een slot, slotplet, *v.* (melteletter, *v.*

PALATALE, *adj. f. Lettre* —. Gehe-

PALATIN, E, *adj.* et *s.* Van de Palts. *Comte — du Rhin.* Paltsgraef, *m. Electeur* —. Keurvorst van de Palts. —, (anat.). Van het gehemelte. —, *m.* (dignité). Palatyn, *m.*

PALATINAT, *m.* Paltsgraefschap, *o.* —, PAYS D'ALLEMAGNE. Palts, *v.*

PALATOPHARYNGIEN, *m.* Gehemelte-beigtspier, *v.*

PALATOSTAPHYLIN, *m.* Gehemelte-hangpier, *v.*

PALÉ, *f.* Kelkdeksel, *o.*; blad (van een roeyspaen), *o.*; schuyfdeur, valdeur, schotdeur (van eenen vyver, watermolen *of* sluys), *v.*

PÂLE, *adj.* Bleek, bleekverwig, doodsch. *Bleu* —. Bleekblauw. *Une lueur* —. Eenen bleeken schyn. —s COULEURS (maladie). Bleekzugt, *v. Un peu* —. Bleekagtig. (fertjes.

PALÉACÉ, E, *adj.* (bot.). Met schil-

PALÉAGE, *m.* Het omroeren van graen (met eene schop), enz.

PALÉE, *f.* Paelwerk, *o.*

PALEFRENIER, *m.* Stalknegt, *m.*

PALEFROI, *m.* p. —*froa.* Vrouwenpeerd, *o.*

PALÉOGRAPHIE, *f.* Kennis der oude schriften, *v.*

PALERON, *m.* Schouderblad, *o.*

PALESTINE, *f.* (pays). Palestienen.

PALESTRE, *f.* (antiq.). Worstelperk, *o.*; lichaemsoefeningen, *v. mv.*

PALESTRIQUE, *adj.* et *s. Exercices* —, *la* —. Lichaemsoefeningen, worstelsoefeningen, *v. mv.*

PALET, *m.* p. —*lè.* Schyf, werpschyf, *v.*

PALÉTER, *v. n.* Met de werpschyf speelen.

PALETTE, *f.* p. —*lète.* Kaetsplankskes, *o.* — (t. de peint.). Palet, *v.*, verfbord, laetbekken, *o.*; laetbekken vol bloed, *o.* — (t. d'impr.). Inktschopje, *o.*

PALÉTUVIER, *m.* Zekeren indiaenschen boom, *m.*

PÂLEUR, *f.* Bleekheyd; verbleeking, *v. La — de la mort.* De doodverf, *v.*

PALIER, *m.* Rusting, hordes, *v.*

* PALIFICATION, *f.* Paelwerk, *o.*

PALINDROME, *m* Kreêftdicht, vers dat hetzelfde is, het zy men het leest van voór *of* van agter, *o.*

PALINDROMIE, *f.* (méd.). Terugkeering van kwaede vogten, *v.*

PALINGÉNÉSIE, *f.* Wedergeboórte van iets uyt zyne asch, *v.*

PALINOD, *m.* Gedicht ter eere van de onbevlekte ontfangenis der heylige Maegd, *o.*

PALINODIE, *f.* Herroeping (van eenig gezegde *of* van eenig schrift), *v. Chanter la* —. Zyn woórd herroepen.

PALINTOCIE, *f.* Herstelling, wedergeévin, van interest, van woeker, *v.*

PALINURE, *m.* Soórt van zeekreêft, *m.*

PÂLIR, *v. a.* Bleek doen worden, bleek maeken. —, *v. n.* Bleek worden, verbleeken, besterven. (ning, *v.*

PALIS, *m.* p. —*li.* Pael, *m.*; omtuy-

PALISSADE, *f.* p. —*çade.* Staketsel, paelwerk, *o.*, palissade, *v.*; pael, stormpael, *m*; *ry of* laen boomen, boombaeg, *v.*

PALISSADER, *v. a.* Ompaelen, met stormpaelen afsluyten.

PALISSAGE, *m.* Het opleyden van boomen tegen eenen muer, enz.

PALISSANDRE, *m.* Violetkoleurighout *o.*

PALISSANT, E, *adj.* Bleek wordend, verbleekend, bestervend.

PALISSER, *v. a.* Boomen tegen eenen muer, enz., opleyden.

PALISSON, *m.* Zeker werktuys der bereyders van zeemleêr, *o.*

PALIURE, *m.* Joódendoórn, steêkdoórn, *m.*

PALIXANDRE, *m. voyez* PALISSANDRE.

PALLADIUM, *m.* Beêld van Minerva *of* Pallas, palladium, beschermbeêld, *o.* —, (fig.). Bescherming; borgstelling, *v.* —, MÉTAL. Zeker metael, *o.*

PALLAS, *f.* Pallas, Minerva, *v.* —, PLANÈTE. Pallas, *v.*

PALLIATIF, IVE, *adj.* et *s. m. Remède* —. Verzagtmiddel, schynmiddel, *o.*

PALLIATION, *f.* (méd.). Verzagting, *v.* —, (fig.). Bedekking, bewimpeling, *v.*

PALLIER, *v. a.* (méd.). Verzogten —, (fig.). Bedekken, bewimpelen, verbloemen. (tel, *m.*

PALLIUM, *m.* Bisschopsschouderman-

PALMA-CHRISTI, *f.* Kruysboom, wonderboom, *m.* (hand.

PALMAIRE, *adj.* Van de palm der

PALME, *f.* Palm, *v.*, palmtak, *m.* REMPORTER LA — (fig.). De zege, de overwinning behaelen. —, *m.* Palm, span (van de hand), *v.*

PALMÉ, E, *adj* (bot.). Handvormig, gelyk eenen waeyer. *Pied* —. Zwemvoet, *m.* (aen de oog.

PALMER, *v. a.* De naelden plat slaen

PALMETTE, *f.* Palmblad, sieraed op de wyze als palmbladeren.

PALMIÉR, *m.* Palmboom, dadelboom, *m. De* —. Palmboomen.

PALMIPÈDES, *adj.* et *s. m. pl.* Zwemvoetige vogels, zwemvogels, *m. mv.*

PALMISTE, *m.* Soórt van palmboom, *m.*

PALMITE, *m.* Palmmerg, *o.*

PALOMBE, *f.* p. —*lon*—. Wilde duyf, boschduyf, *v.* (mer, *m.*

PALOMBINO, *m.* Soórt van witten mar-

PALON, *m.* Schopje, spaen, *o.*

PALONNIER, *m.* Toórtshout, haemhout, *o.*, zwengel (van een rytuyg), *m.*

PALOT, *m.* p. —*ló.* (fam.). Lomperd, vlegel, *m.*

PALOURDE, *f.* Steenmossel, *v.*

PALPABLE, *adj.* Voelbaer, tastbaer, —, (fig.). Klaer, klaerblykelyk, oogenschynlyk.

PALPABLEMENT, *adv.* (peu usité). Tastelyk, handtastelyk.

PALPE, *f.* Hoórntje, *o.*

PALPÉBRAL, E, *adj.* Van de oogleden. (voelen.

PALPER, *v. a.* Tasten, betasten, be-

PALPEURS, *m. pl.* Geslacht van insekten, *o.*

PALPITANT, E, *adj.* Kloppend.

PALPITATION, *f.* Klopping, hertklopping, *v.*

PALPITER, *v. n.* Kloppen. *Le cœur me palpite.* Het hert klopt my.

PALPLANCHE, *f.* Grondbalk voór het paelwerk eens dyks, *m.*

PALTOQUET, *m.* p. —*kè.* (pop.). Lomperd, *m.* (put, *m.*

PALUDIER, *m.* Werkman in eenen zout-

PALUS, *m. Les* — *Méotides.* Meotisch meêr, *o.*, zee van Azof, *v.*

PÂMER, *v. n.* et *pr.* Bezwymen, bezwyken, in flauwte vallen. — *ou se* — DE RIRE (fam.). Zich te bersten lachen.

PAMFLET, *m. voyez* PAMPHLET.

PÂMOISON, *f.* Bezwyming, bezwyking, flauwte, onmagt, *v.*

PAMPE, *f.* p. *pan*—. Loof, koórnloof, *o.* (schrift, *o.*

PAMPHLET, *m.* p. *panflè.* Schimp-

PAMPHLETIER, *m.* Schimpschryver, *m.*

PAMPINIFORME, *adj.* Wyngaerdrankvormig.

PAMPRE, *m.* p. *pan*—. Wyngaerdrank, *v.* — (t. d'archit.). Loofwerk van wyngaerdranken, *o.*

PAMPRÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Hangende aen eene wyngaerdrank.

PAN, *m.* Pand (van een kleed), *m.* en *o.*; gedeelte van eenen muer, *o.*; zyde, oppervlakte (van een werk); bedsponde; ruyt (van eenen diamant), *v.* —, (divinité). Pan (afgod), *m.*

PANACEAU, *m.* p. —*çô.* Lat, *v.*

PANACÉE, *f.* Algemeen geneêsmiddel, *o.*

PANACHE, *m.* Vederbos, pluymbos, *m.*; hoventse gedeelte eener kerklamp, *o.*; schakeêring, mengeling van koleuren, *v.* — *de mer.* Koraelmos, *o.*

PANACHÉ, E, *adj.* Veêlverwig, geschakeêrd, gestreêpt.

PANACHER, *v. n.* et *pr.* Veêlverwig worden, zich schakeêren.

PANACHURE, *f.* (bot.). Veêlverwigheyd, *v.*

PANADE, *f.* Broodpap, *v.*, broodsop, *o.*

PANADER (SE), *v. pr. voy.* SE PAVANER.

PANAGE, *m.* Weydereeht, *o.*

PANAIS, *m.* p. —*nè.* Pastenaek, *v.*

PANARD, *adj. m. Cheval* —. Peêrd met buytenwaerts staende voórpoten, *o.*

PANARIS, *m.* Fyt, vyt (aen den vinger), *v.*

PANATHÉNÉES, *f. pl.* Feesten (by de ouden) ter eere van Minerva, *v.* en *o. mv.*

PANCALIER, *m.* Savooykool, *v.*

PANCARPE, *m.* (t. d'antiq.). Gevegt tusschen menschen en dieren, *o.*

PANCARTE, *f.* Plakkaert, plakkaet, *o.*; oude geschriften, *o. mv.*

PANCERNE, *m.* Poólschen ridder, *m.*

PANCHRESTE, *m. voyez* PANACÉE.

PANCHYMAGOGUE, *adj.* et *s. m.* (t. de méd.). Geneêsmiddel dat alle kwaede vogten afdryft, *o.*

PANCRACE, *m.* (antiq.). De vyf worstelsoefeningen, *v. mv.*

PANCRATIASTE, *m.* Overwinnaer in de vyf worstelsoefeningen, *m.*

PANCRATIE, *f. voyez* PANCRACE.

PANCRÉAS, *m.* (anat.). Alvleesch, *o.*

PANCRÉATIQUE, *adj.* Alvleeschen, van het alvleesch. *Suc* —. Alvleeschsap, *o.*

PANDECTES, *f. pl.* Wetboek van Justinianus, *m.* en *o.*, pandekten.

PANDÉMIE, *voyez* EPIDÉMIE.

PANDICULATION, *f.* Uytrekking by het gaepen, *v.*

PANDORE, *f.* Soórt van luyt (snaerspeêltuyg), *v.* —, (t. de myth.). Pandora, *v. Boîte de* —. Pandoradoos, *v.*; oorsprong van alle kwaed, *m.*

PANDOURE, *m.* Pandoer, hongaerschen krygsman, *m.*

PANDURÉ, E, PANDURIFORME, *adj.* (bot.). Vioólvormig.

Digitized by Google

PANÉ, E, *adj. Eau —ée.* Broodwater, *o. Côtelettes —ées.* Ribbekens met geraspt brood bestrooyd.

PANÉGYRIARQUES, *m. pl.* Voórzitters, aenvoerders by de feesten en spelen der Grieken, *m. mv.*

PANÉGYRIQUE, *adj.* et *s. m.* p. — *jirike. Discours* —. Lofrede, *v.*; lofdicht, *o.*

PANÉGYRISTE, *m.* Lofredenaer, *m.*

PANER, *v. a.* Met geraspt brood bestrooyen.

PANERÉE, *f.* Mandvol, *v.*, korfvol, *m.*

PANETERIE, *f.* Broodkamer (des koonings), *v.*

PANETIER, *m.* Broodmeester (des konings), *m.*

PANETIÈRE, *f.* Broodzak, *m.*, herderstasch, *v.*

PANGOLIN, *m.* Geschubden mieren-eéter, *m.*

PANHARMONICON, *m.* Blaesspeéltuyg dat verscheydene instrumenten nabootst, *o.*

PANHELLÉNIES, *f. pl.* Algemeene feesten van Jupiter (in Griekenland), *v.* en *o. mv.*

PANICAUT, *m.* p. —*kô.* Kruysdistel, *v.*

PANICULE, *m.* (bot.). Trosvormige aer, *v.*

PANICULÉ, E, *adj.* (bot.). Trosvormig.

PANICUM, *m.* Soórt van gierst, *v.*

PANIER, *m.* Mand, *v.*, korf, *m.* — à CLAIRE-VOIE. Traliemand. — PERCÉ (fig.). Verkwister, doórbrenger, *m.* —, PANERÉE. Korfvol, *m.*, mandvol, *v.* — (jupon). Hoepelrok, *m.*

PANIFICATION, *f.* Broodwording, *v.*

PANIQUE, *adj. f. Terreur* —. Schielyken, maer ongegronden schrik, *m.*

PANIS, *m. voyez* PANICUM.

PANNE, *f.* Tryp (stoffe), *o.*, pan, *v.*; reuzel, *o.*, lies, *v.*; dun eynde, het agterste van eenen hamer, *o.* METTRE (un vaisseau) EN —. Byleggen, bydraeyen. — (t. de blas.). Hermelynvel, *o.* — (charp.). Gording (van een dak), *v.*

PANNEAU, *m.* p. *pano.* Paneel, *o.* — *de vitre.* Glazen raem, *v.* en *o.* —, FILET. Net, *o.* —, (fig.). Net, *o.*, strik, *m.*; zadelkussen, *o.*

PANNEAUTER, *v. n.* p. *panoter.* Strikken *of* netten spannen.

PANNELLE, *f.* p. *panèle.* (blas.). Populierblad, *o.*

PANNETON, *m.* Baerd, *m.*; deegmandje, *o.*

PANNICULE, *f.* (anat.). Vetrok, *m.*; vlies tusschen het vet en het mager, *o.*

PANNOMIE, *f.* Verzameling van alle kerkelyke wetten, *v.*

PANNON, *m.* Zekeren standaerd, *m.*

PANNUS, *m.* (méd.). Vlek, oogvlak; sproet, *v.*

PANONCEAU, *m.* p. —*çô.* Wapenschild op een plakkaet, op eenen pael, *m.* en *o.*

PANOPHOBIE, *f.* (méd.). Nagtvrees, *v.*

PANORAMA, *m.* Panorama, *o.*; natuerlyke verbeélding eener plaets enz., in schildery *of* in print, *v.*

PANSAGE, *m.* Oppassing (der peêrden), *v.*

PANSE, *f.* Pens, buyk, *m.* JE N'AI PAS FAIT UNE — D'A. Ik heb niet eene letter geschreéven.

PANSEMENT, *m.* p. —*cemant.* Vermaeking, verbinding (eener wonde); oppassing, verzorging (van peêrden), *v.*

PANSER, *v. a.* Vermaeken, verbinden; roskammen, verzorgen, oppassen.

PANSTÉRÉORAMA, *m.* Geheele afbeélding van een voórwerp in vlak verheven beéldwerk, *v.*

PANSU, E, *adj.* et *s.* (fam.). Dikbuykig. —, *m.* Dikbuyk, dikpens, dikzak, *m.*

PANTALON, *m.* Lange broek, *v.*, pantalon, *m.* —, BOUFFON. Hansop, hansworst, poetsemaeker, *m.* — (habit). Kleed in een stuk, *o.*

PANTALONNADE, *f.* Poetsemaekery, *v.*, poetsen, *v. mv.*, poetsedans, *m.*; gemaektheyd, geveynsdheyd; ydele belachelyke uytvlugt, *v.*

* **PANTELANT**, E, *adj.* Hygende.

* **PANTELER**, *v. n.* Hygen.

PANTEUR, *m.* Raem om het leêr der kaerden op te spannen, *v.* en *o.*

PANTHÉE, *adj. f. Figure* —. Beéld dat de eygenschappen van verscheydene godheden vertoont, *o.*

PANTHÉISME, *m.* Algodery, *v.*; leerstuk van Spinosa, het heelal voór God erkennende, *o.*

PANTHÉISTE, *m.* Algodist, die het leerstuk van Spinosa aenkleéft, *m.*

PANTHÉOLOGIE, *f.* Alle goden van het heydendom, *m. mv.*

PANTHÉON, *m.* Pantheon, tempel aen alle de heydensche goden toegewyd, *m.*

PANTHÈRE, *f.* Panther, *m.*, pantherdier, *o.* PIERRE DE —. Soórt van jaspis, *m.*

PANTIÈRE, *f.* Vogelnet, *o.*

PANTIN, *m.* Bordpapieren manneken, *o.*

PANTINE, *f.* Bundel strengen, *m.*

PANTOGÈNE, *adj.* p. —*jène. Cristal* —. Kristal waervan iederen kant vermindert, *o.*

PANTOGRAPHE, *m.* Aep, *m.*; werktuyg om teekeningen na te maeken, *o.*

PANTOIMENT, *m* p. —*toamant.* (fauc.). Aemborstigheyd, *v.*, het hoesten.

PANTOIRE, *f.* (mar.). Staend want, *o.*

PANTOMÈTRE, *m.* Hoekmeéter, *m.*

PANTOMIME, *adj.* et *s. Ballet* —. Pantomimisch ballet, *o.* —, *m.* (acteur). Pantomimist, *m.* —, *f.* Stomme klugt, pantomime, *v.*

PANTOPHOBIE, *f. voyez* PANOPHOBIE.

PANTOQUIÈRES, *f. pl.* (mar.). Scheêrlynen, *v. mv.*

PANTOUFLE, *f.* Muyl, pantoffel, *v.* —, (bandage). Soórt van breukband, *m.* (slaen.

PANTOUFLER, *v. n.* Slegten klap uyt-

PANTOUFLIER, *m.* Muylenmaeker, *m.*

PAON, *m.* p. *pan.* Pauw, *m.* — (papillon). Zekeren vlinder, *m.* — (constellation). Gesternte, *o.*

PAONNE, *f.* p. *pane.* Pauwin, *v.*

PAONNEAU, *m.* p. *pano.* Pauwtje, *o.*

PAPA, *m.* (t. enfautin). Papa, vader, *m.*

PAPABLE, *adj.* Die tot paus kan verkoózen worden.

PAPAL, E, *adj.* Pauselyk. *Dignité* —*e.* Pauselyke weêrdigheyd, *v.*

PAPAS, *m.* Griekschen, armenischen priester, *m.* (pausschap, *o.*

PAPAUTÉ, *f.* p. —*pôté.* Pausdom, *o.*

PAPAVÉRACÉES, *f. pl.* (t. de bot.). Geslacht der slaephollen, *o.*

PAPE, *m.* Paus, *m.*

PAPEGAI, *m.* p. —*ghè.* Houten vogel op eenen stack, *m.* — (perroquet). Americaenschen papegaey, *m.*

PAPELARD, *m.* Schynheyligen, huychelaer, *m.* —, E, *adj.* Schynheylig, huychelagtig, geveynsd.

PAPÉLARDISE, *f.* Schynheyligheyd, huychelaery, geveynsdheyd, *v.*

PAPÉLINE, *f.* Soórt van half zydestoffe, *v.*

PAPELONÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Schobagtig, met schelpen versierd.

PAPERASSE, *f.* Scheurpapier, *o.*, oude papieren, *o. mv.*

PAPERASSER, *v. n.* Papier bekladden; oude papieren doórsnuffelen.

PAPERASSIER, *m.* Papierbekladder; snuffelaer in oude schriften, *m.*

PAPETERIE, *f.* Papiermaekery, papierfabriek, *v.*, papiermolen; papierhandel, *m.*

PAPETIER, *m.* p. —*tiè.* Papiermaeker; papierhandelaer, papierverkooper, *m.*

PAPIER, *m.* p. —*pié.* Papier, *o.* — *de poste*, — *à lettres.* Postpapier, briefpapier. — *volant.* Los blad. — *timbré.* Gezegeld papier. — *tenture.* Meubelpapier. — *public.* Nieuwspapier, *o.*, courant, *v. De* —. Papieren. *Mettre sur le* —. Opschryven, aenteekenen. —, LETTRES DE CHANGE, etc. Papier, *o.*, wissels, wisselbrieven, schuldbrieven, *m. mv.* — *monnaie.* Papierengeld, *o.* — Papieren, bewysschriften, *o. mv.*

PAPILIONACÉ, E, *adj.* (bot.). Peulvrugtdraegend.

PAPILLAIRE, *adj.* (anat.). Tepelvormig, met tepels.

PAPILLE, *f.* (anat.). Tepel, *m.*

PAPILLON, *m.* Kapel, *v.*, vlinder, witje, *o.* — *bigarré.* Bonte kapel *v.*, schoenlapper, *m.* —, (fig.). Ligthoofd, *o.*, losbol, *m.*

PAPILLONNAGE, *m.* p. —*lonaje.* Heen en weder zweéven *of* fledderen.

PAPILLONNER, *v. n.* Heen en weder zweéven *of* fledderen.

PAPILLOTAGE, *m.* Glinstering, flikkerenden glans, *m. Le* — *des yeux.* Het flikkeren, glinsteren der oogen (du style). Opgeblazenheyd, hoogdraevendheyd, *v.* (t. d'impr.). Dubbeling, *v.*

PAPILLOTE, *f.* Papiertje (voór het haer), *o.*, papillot.

PAPILLOTER, *v. n.* Gedueright draeyen. —, (fig.). Flikkeren. — (t. d'impr.). Dubbelen. —, *v. a.* Het haer in papiertjes winden.

PAPILLOTS, *m. pl.* Plekken (op de huyd, by eene blutskoórts), *v. mv.*

PAPIN, *m.* Pap, *v.*

PAPION, *m.* Baviaen, *m.*

PAPISME, *m.* Pausgezindheyd, *v.*

PAPISTE, *m.* Papist, pausgezinden,

PAPISTIQUE, *adj.* Paepsch, pausgezind. (*v. m.*

PAPUPLES, *f. pl.* (méd.). Puystes.

PAPYRACÉ, E, *adj.* (bot.). Papieragtig, zoo dun als papier.

PAPYRUS, *m.* Papierboom, *m.*, papierplant, *v.*

PAQUAGE, *m.* Het inslaen van gezouten visch in tonnen.

PÂQUE, *f.* Paeschfeest, *v.* en *o.* — AGNEAU PASCAL. Paeschlam, *o.* — *ou* PÂQUES, *f. pl.* Paeschen, paeschdag, *m.*, paeschfeest, *v.* en *o. Obéir de* —. Paeschevyeren, *o. mv. Faire ses* —. Zynen paeschen houden. — *fleuries.* Palmzondag, *m.* — *élève.* Beloken paeschen.

PAQUEBOT, *m. voyez* PAQUET-BOT.

PAQUER, *v. a.* Tonnen, haring tonnen.

PAQUERETTE, *f.* p. —*rète.* Paeschbloem, *v.*

PAQUET, *m.* Pak, *o.*, bos, *m. Un* — *de livres.* Een pak boeken.

PAQUET-BOT, *m.* Pakketboot (van tuyg), *m.*

PAR, *prép.* Doór, uyt, met, by, op, in, van. — *crainte.* Uyt vrees. — *la poste* Met den post. — *mer et terre.* Te water en te land. — *ce* Jaerlyks, 's jaers. — *force.* Met geweld. — *ci* — *là.* Hier en daer. — *là.* Hier mede; daerlangs. *De* — *le roi.* Van wegens den koning. — *derrière.* Van agter. — *conséquent.* Bevolgevolg. — *dessus.* Van boven, boven op, boven over. — *deçà.* Aen deêze zyde. — *delà.* Aen de overzyde, aen de andere zyde. — *ou* Waerlangs. — *trop.* Te veél, te zeer. — *tout* Overal.

PARABOLAINS, *m. pl.* Dapperste kampvegters (die tegen alle dieren streeden); pestmannen, *m. mv.*

PARABOLE, *f.* Gelykenis, zinspreuk, leenspreuk, *v.* —, (géom.). Brandsnede, kegelsnede, *v.*

PARABOLIQUE, *adj.* p. —*le.* Leenspreukig. — (t. de géom.). Brandsnedig, kegelsnedig.

PARABOLIQUEMENT, *adv.* Leenspreukiglyk, met gelykenissen. — (t. de géom.). Volgens de brandsnede.

Digitized by Google

PARACENTÈSE, *f.* (chir.). Buykopening, buykdoorbooring, *v.*
PARACENTRIQUE, *adj.* By het middelpunt.
PARACHÈVEMENT, *m.* Voltrekking, (volbrenging, *v.*
PARACHEVER, *v. a.* (fam.). Volbrengen, volmaeken, voltrekken.
PARACHRONISME, *m.* p. —*kro*—. Te het stelling in de tydrekening, *v.*
PARACHUTE, *m.* Valscherm, *o.*
PARACLET, *m.* p. —*klè*. Trooster, Heyligen Geest, *m.*
PARACYNANCIE, *f.* Soórt van worg, *m., of* worggezwel, *o.*
PARADE, *f.* Pronk, *m.*, tentoonstelling, vertooning, *v. Lit de* —. Pronkbed, *o.* —, OSTENTATION. Pronk, *m.*, ydelheyd, *v.* — (t. de guerre). Parade, wagtparade, *v.*; zotte kueren, zotte grillen (die de koordedansers enz., aen den ingang van hunne vertoonplaets uytregten), *v. mv.* — (t. d'escrime). Het afweeren, pareeren. — (t. de man.). Het ophouden van een peerd in het ryden.
PARADIGME, *m.* (gramm.). Voórbeeld, model, *o.*
PARADIS, *m.* Paradys, *o.*; hemel, *m.* — *terrestre*. Aerdsch paradys. *Oiseau de* —. Paradysvogel, *m.* — (au théâtre). Bovenste galery, *v.*
PARADISIER, *m.* Paradysvogel, *m.*
PARADOXAL, E, *adj.* p. —*dokçal*. Wondersoreenkig; wonderlyk.
PARADOXE, *m.* Wonderspreuk, wonderrede, *v.* —, *adj.* Wonderspreukig.
PARADOXISME, *m.* p. —*dokcisme*. Figuer welke tegenstrydig schynende eygenschappen vereenigt, *v.*
PARAFE, PARAPHE, *m.* Pennetrek (onder eenen naem), *m.*
PARAFER, *v. a.* Aen zynen naem eenen trek toegen, parafeëren.
PARAFEU, *m.* Vuerscherm, *o.*
PARAGE, *m.* Afkomst, geboórte, *v.*, stand, *m.*; streëk, zeestreëk, hoogte, *v.* —*s.* Oevers, *m. mv.*, gewesten, *o. mv.*, landstreëken, *v. mv.*
PARAGOGE, *f.* Agteraenzetting, verlenging van een woórd, *v.*
PARAGOGIQUE, *adj.* p. —*jique*. Bygevoegd.
PARAGRAPHE, *m.* Afdeeling (van een hoofdstuk in een boek), *v.*
PARAGUANTE, *f.* (fam.). Gift, vereering, belooning, *v.*, geschenk, *o.*
PARAGUAY (LE), *m.* (pays). Paraguey.
PARAISON, *f.* Gedaente die men aen gesmolten glas geëft, *v.* (zer, *m.*
PARAISONNIER, *m.* Spiegelglasblaezer.
PARAÎTRE (je parais, tu parais, il paraît, nous paraissons, vous paraissez, ils paraissent; je paraissais; je parus; je paraîtrai; je paraîtrais; parais, paraissons, paraissez; que je paraisse; que je parusse; paraissant; paru), *v. n.* et *impers.* Verschynen, voór den dag komen, zich vertoonen. *Faire* —. Boen zien. *Le jour paraît.* Den dag breëkt aen. —, ÊTRE PUBLIC. Uytkomen, in het licht komen. —, BRILLER. Blinken, uytmunten, uytsteëken. —, SEMBLER. Schynen, dunken, voórkomen.
PARALIPOMÈNES, *m. pl.* Kronykboeken (twee boeken der H. Schriftuer), *m.* en *o. mv.*
PARALIPSE, *f.* (rhét.). Geveynsde uytsetting, *v.*
PARALLACTIQUE, *adj.* (t. d'astr.). *Angle* —. Hoek van plaetsverschil (eener sterre).
PARALLAXE, *f.* Plaetsverschil, verschillicht, *o.*
PARALLÈLE, *adj.* et *s.* Evenwyd, evenwydig, gelykstandig. —, *f. Ligne* —. Evenwyde *of* gelykstandige linie, *v.* —, (fortif.). Vereeniging tusschen twee loopgroeven, *v.* —, *m.* CERCLE —. Parallelkring, *m.*; gelykenis, vergelyking, *v.*
PARALLÈLEMENT, *adv.* p. *paralè*—. Evenwydiglyk.
PARALLÉLIPIPÈDE, *m.* Figuer met zes vierkanten welker tegengestelde zyden evenwyd zyn, *v.* (stand, *m.*
PARALLÉLISME, *m.* Evenwydigen
PARALLÉLOGRAMME, *m.* Figuer welker tegengestelde zyden evenwyd zyn, *v.*
PARALLÉLOGRAPHE, *m.* Werktuyg om evenwyde liniën te trekken, *o.*
PARALOGISME, *m.* Valsch besluyt, *o.*
PARALYSER, *v. a.* p. —*liser*. Verlammen. —, (fig.). Verydelen.
PARALYSIE, *f.* Geraektheyd, beroerdheyd, lamheyd, verlamdheyd, *v.*
PARALYTIQUE, *adj.* et *s.* Geraekt, beroerd, lam, verlamd.
PARAMÈTRE, *m.* Parameter, *m.*
PARANGON, *m.* (v. m.). Voórbeëld, model, *o.*; vergelyking, *v.* —, (t. d'impr.). Parangonletter, *v.* —, *adj. m. Diamant* —. Diamant zonder vlekken, *m.*
* PARANGONNER, *v. a.* Vergelyken.
PARANOMASIE, *f.* Overeenkomst van woórden van verscheydene taelen, *v.*
PARANT, E, *adj.* Schoon, sierlyk.
PARANYMPHE, *m.* p. —*ninfe*. Bruydleyder, *m.*; ook voórtyds lofrede, *v.*; lofredenaer, *m.*
PARAPEGMES, *m. pl.* Metaelen tafelen, *v. mv.*
PARAPET, *m.* p. —*pè*. Borstweëring, *v.*; borstmuer, *m.*
PARAPHERNAUX, *adj. m. pl.* p. —*fernô*. *Biens* —. Goederen die eene vrouw aen zich behoud, *o. mv.*
PARAPHONE, *adj.* (mus.). Samenstemmend.
PARAPHONIE, *f.* (mus.). Samenstemming, *v.*
PARAPHRASE, *f.* p. —*fraze*. Uytbreyding, verklaering, uytlegging, *v.* —, (fam.). Kwaeduerdige uytlegging, *v.*
PARAPHRASER, *v. a.* et *n.* Omschryven, uytbreyden, verklaeren, uytleggen.
PARAPHRASEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Knibbelaer, *m.*; knibbelaerster, *v.*
PARAPHRASTE, *m.* Uytbreyder, verklaerder, uytlegger, *m.*
PARAPHRÉNÉSIE, *f.* Raezerny, *v.*
PARAPHROSYNIE, *f.* Ylhoofdigheyd, ylekoórts, *v.*
PARAPLÉGIE, *f.* Geraektheyd, beroerdheyd, *v.*
PARAPLEXIE, *f.* Ligte geraektheyd, *v.*
PARAPLUIE, *m.* Regenscherm, *o.*
PARASANGE, *f.* p. —*zanje*. (antiq.). Reysmaet, *v.* (maen, *v.*
PARASÉLÈNE, *f.* Wolkmaen, bye.
PARASITE, *m.* Schuymloopper, panlikker, tafelbroeder, tafelschuymer, *m.* —, *adj. Plante* —. Zuygplant, plant die op eene andere groeyt, *v. Insecte* —. Insekt dat op een ander dier leëft.
PARASITIQUE, *f.* Schuymloopery, *v.*
PARASOL, *m.* Zonnescherm, *o.*
PARASQUINANCIE, *f.* Uytwendige keëlontstecking, *v.*
PARASTATE, *m.* (t. d'anat.). Opperbulleken, *o.*
PARASTREMME, *m.* Verdraeying van den mond, van het aengezigt, *v.*
PARATHÉNAR, *m.* Spier aen den kleynen teen, *v.*
PARATITLAIRE, *m.* Uytlegger, onderwyzer van korte uytleggingen; schryver van het kort begryp van het romeynsch recht, *m.*
PARATITLES, *m. pl.* Beknopte verklaering over den inhoud der romeynsche rechten, *v.*
PARATONNERRE, *m.* p. —*tonère*. Donderscherm, *o.*, bliksemafleyder, *m.*
PARAVENT, *m.* Windscherm, windschut, *o.*
PARBLEU! *interj.* Den drommel!
PARC, *m.* Park, perk, *o.*, warande, diergaerde; vetweyde, *v.*; schaepschot; geschutperk, *o.*; oesterput, *m.*
PARCAGE, *m.* Verblyf der schaepen op de bouwlanden, *o.*
PARCELLE, *f.* Stukje, stukken, parceel, *o.*
PARCE QUE, *conj.* Omdat, dewyl, vermits, doórdien.
PARCHEMIN, *m* Parkement, fransyn, *o.*
PARCHEMINERIE, *f.* Parkementmaekery, *v.*; parkementhandel, *m.*
PARCHEMINIER, *m.* Parkementbereyder; parkementverkooper, *m.*
PARCIMONIE, *f.* Te groote spaerzaemheyd, *v.* (zaem.
PARCIMONIEUX, EUSE, *adj.* Te spaer-
PARCOURIR, *v. a.* (word geconj. als *courir*). Doórloopen, doórwandelen, doórgaen, doórreyzen. —, (fig.). Doórbladeren, doórloopen, overloopen, schielyk overleëzen.
PARCOURS, *m.* Weyderecht, *o.*
PAR-DEÇA, ETC. *voyez sous* PAR.
PARDON, *m.* Vergiffenis, vergeëving, kwytschelding, *v. Demander* —. Om vergeëving smeeken. —, ANGELUS. Gebed aen de H. Maegd; Ave Maria, *o.*
PARDONNABLE, *adj.* Vergeëfbaer, vergeëflyk.
PARDONNER, *v. a.* et *n.* Vergeëven, kwytschelden, vergiffenis verleenen; verschoonen, ontschuldigen. —, EPARGNER. Spaeren, ontzien. *La mort ne pardonne à personne.* De dood spaert niemand.
PARÉ, E, *adj.* Versierd, opgeschikt, opgepronkt.
PARÉAGE *ou* PARIAGE, *m.* p. —*je*. Gemeenschappelyk recht, *o.*
PARÉATIS, *m.* Magtbrief (om een vonnis in een anders gebied te doen uytvoeren), *m.*
PAREAUX, *m. pl.* (t. de pêche). Zinksteenen, *m. mv.*
PARÉGORIQUE, *adj.* Pynstillend, verzagtend.
PAREIL, EILLE, *adj.* et *s.* Gelyk, diergelyk, gelykvormig, evengelyk. —, *m.* Weëgude, *v. Il n'a pas son* —. Hy heëft zyns gelyken niet. *Sans* —. Gudeloos, weëregudeloos. —, *f.* Dezelfde zaek, *v. A la* —. Op dezelfde wyze.
PAREILLEMENT, *adv.* Van gelyken, desgelyks, insgelyks, ook zoo.
PARÉLIE, *m.* Byzon, wolkzon, *v.*
PARELLE, *f.* (plante). Patisch, *v.*
PAREMENT, *m.* Versiersel, sieraed, *o.* — *d'autel*. Altaersieraed, het voórstuk des altaers, *o.* —. Opslag (aen de mouwen), *m.* —, GROS SOUCIS D'UN PAGOT. Kluppel, *m.* —, PIERRE EXTÉRIEURE. Buytenkant, *m.* —*s.* Wangen, *v. mv.*, kantsteenen, *m. mv.*
PARENCHYMATEUX, EUSE, *adj.* Voedend sap inhoudend.
PARENCHYME, *m.* p. *paranchime*. Eygen weezen der ingewanden, *o.* — (t. de bot.). Voedend sap, merg, *o.*
PARÉNÈSE, *f.* Zedelyke leerrede, opwekking tot de deugd, *v.*
PARENÉTIQUE, *adj.* Tot de deugd opwekkend.
PARENT, E, *s. m.* et *f.* p. —*rant*. Nabestaende, maeg, *m.* en *v.*, bloedvriend, bloedverwant, *m.*; bloedvriendin, *v.* — *paternel*, *maternel*. Bloedverwant van vaders, van moeders zyde.
* PARENTAGE, *m. voyez* PARENTÉ.
PARENTÉ, *f.* Maegschap, bloedverwantschap, *o.*; maegschap, *v.*, alle de bloedvrienden *of* nabestaenden, *m. mv.*
* PARENTÈLE, *f.* Maegschap, *v.*
PARENTHÈSE, *f.* p. —*rantèse*. Tusschenrede, tusschenstelling, *v.*, tusschenzin, *m.*; tusschenzinteeken, *o.*
PARENTS, *m. pl.* Ouders, *m. mv.* —, ANCÊTRES. Voórouders, *m. mv.*
PARER, *v. a.* Versieren, opschikken, oppronken, optooyen. — *une église*,

Digitized by Google

une chambre, un autel. Eene kerk, eene kamer, eenen altaer versieren *of* opschikken. —, APPRÊTER. Bereyden, gereed maeken. — *un cuir.* Eene huyd bereyden, schaeven. — *le pied d'un cheval.* Den hoef van eenen peêrds-voet met het veêgmes afsteêken. —, GARANTIR. Beschermen, dekken. *Se — de la pluie.* Zich voór den regen dekken. —, *v. a.* et *n.* Afkeeren, afweêren, afschermen. — *aux coups.* De slagen afweêren. SE —. Zich opschikken, zich optooyen. SE — DE (fig.). Veynzen, zich geluaeten. SE —, SE GARANTIR. Zich dekken, zich voór iets hoeden *of* bewaeren.

PARÈRE, *m.* Raed, *m.*, gevoelen, *o.*

PARÉSIS, *f.* Onvolkomene verlamming, *v.*

PARESSE, *f.* p. —*rèce.* Traegheyd, luyheyd, vadzigheyd, luyaerdy, *v.*

PARESSER, *v. n.* (fam.). Den luyaerd speêlen, luyeren, luy zyn.

PARESSEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Luy, traeg, vadzig, onarbeydzaem. —, *m.* Luyaerd, ledigloeper, *m.* —, *f.* Ledigloepster, *v.* —, *m.* Luydier, *o.*

PAREUR, *m.* Bereyder, gereedmaeker, *m.*

PARFAIRE, *v. a.* p. —*fère.* (word geconj. als *faire*). Volmaeken, volleynden, voltooyen, voltrekken, volbrengen; voltallig *of* volledig maeken.

PARFAIT, E, *adj.* et *s.* p. —*fè.* Volmaekt, volkomen. —, *m.* Volmaektheyd, *v.* —, (gramm.). Volstrekt verleden tyd, *m.*

PARFAITEMENT, *adv.* Volmaektelyk, volkomenlyk.

PARFILAGE, *m.* Het uythaelen, uyttrekken, *o.*

PARFILER, *v. a.* et *n.* Uythaelen, uyttrekken (van goud, zilver, enz.).

PARFILURE, *f.* Uytgetrokkene draeden, *m. mv.*

PARFOIS, *adv.* p. *foa.* (fam.). Somtyds, somwylen.

PARFOND, *m.* Grondangel, *m.*

PARFONDRE, *v. a.* Gelykelyk doen smelten.

PARFOURNIR, *v. a.* Volleveren, geheel bezorgen.

PARFUM, *m.* p. —*fun.* Welriekendheyd, *v.*, aengenaemen geur, *m.*; reukwerk, *o.*

PARFUMÉ, E, *adj.* Welriekend, geurig.

PARFUMER, *v. a.* Welriekend *of* geurig maeken, eenen aengenaemen reuk geêven. — *des gants.* Handschoenen welriekend maeken.

PARFUMEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Reukwerker, *m*; reukwerkster, *v.*

PARI, *m.* Wedding, *v.*, wedspel, *o.*

PARIA, *m.* Laegste menschenklasse (in Indiën), *v.*

PARIADE, *f.* Paertyd der patryzen, *m.*; een paer patryzen, *o.*

PARIER, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *prier*). Wedden, verwedden.

PARIÉTAIRE, *f.* Muerkruyd, glaskruyd, *o.*

PARIÉTAL, *adj. m. Os* —. Wandbeen, opperhoofdsbeen, zybeen, *o.*

PARIEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Wedder, *m.*; wedster, *v.*

PARIS, *m.* (ville). Parys.

PARISIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Parysch; eenen, eene van Parys.

PARISIENNE, *f* Diamantletter, *v.*

PARISYLLABIQUE, *adj.* Een gelyk getal lettergreêpen hebbende.

PARITÉ, *f.* Gelykheyd, overeenkomst; gelykenis, vergelyking, *v.*

PARJURE, *m.* Meyneed, *m.*, meyneedigheyd, *v.*, valschen eed, *m.*; eedbreuk, eedbreêking, *v.* —, *adj.* et *s.* Meyneedig, die eenen valschen eed gedaen heeft. —, *m.* Myneedigen; eedbreêker, *m.* —, *f.* Meyneedige; eedbreêkster, *v.*

PARJURER (SE), *v. pr.* Meyneedig worden, eenen valschen eed doen; eedbreêken, zynen eed breêken.

PARLAGE, *m.* (fam.). Geklap, gekakel, gebabbel, gepraet, *o.*

PARLANT, E, *adj.* Spreekend. *Portrait* —. Wel getroffen afbeêldsel, *o.* ARMES —ES. (blas.). Spreekende wapens, *o. mv.*

PARLEMENT, *m.* Opperg-rechtshof, parlement (eertyds in Frankryk), *o.*; ryksvergadering, algemeene vergadering (der staeten in Engeland), *v.*

PARLEMENTAIRE, *adj.* et *s.* Van het parlement. *Vaisseau* —. Afgezonden schip om met den vyand in gesprek te komen, *o.* —, *m.* Parlementsgezinden, *m.* —, (t. mil.). Onderhandelaer, parlementair, *m.*

PARLEMENTER, *v. n.* Onderhandelen, in onderhandeling komen *of* treêden, parlementeêren.

PARLER, *v. a.* et *n.* Spreêken, praeten, kouten, taelvoeren. —*français.* Fransch spreêken. *Par manière de* —. By wyze van spreêken. *Apprendre à* —. Leeren spreêken. — *du nez.* Door den neus spreêken. — *une langue.* Eene tael spreêken. — *raison.* Met reden spreêken. — *physique.* Van de natuerkunde spreêken. SE —. Met malkander spreêken, elkander onderhouden. SE —, ÊTRE PARLÉ. Gesproken worden. *Cette langue ne se parle plus.* Deeze tael word niet meer gesproken.

PARLER, *m.* Het spreêken, *o.*, spraek, *v.*

PARLERIE, *f.* (fam.). Gebabbel, lastig geklap, *o.*

PARLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Spreêker, kouter, praeter, *m.*; spreêkster, koutster, praetster, *v.*

PARLOIR, *m.* p. —*loar.* Spreêkhuys, *o.*, spreêkkamer, *v.*

PARME. Parma.

PARMESAN, E, *adj.* et *s.* Van Parma. —, *m.* Parmezaenkaes, *v.*

PARMI, *prép.* Onder, tusschen, in het midden.

PARNASSE, *m.* Parnas, Parnassus, Zangberg, *m.* —, (fig.). Dichtkonst, *v.*; dichters, *m. mv.*

PARODIE, *f.* Keerdicht, *o*; verdraeying der woórden, *v.*

PARODIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Een keerdicht maeken, op eene klugtige *of* bespottelyke wyze omkeeren, verdraeyen.

PARODISTE, *m.* Keerdichter, *m.*

PAROI, *f.* Muer, wand, *m.*; binnenkant (van eene huys), *m.*, binnenzyde, *v.* —S DE L'ESTOMAC. Maegvliezen, *o. mv.*

PAROIR, *m. voyez* BOUTOIR.

PAROIRE, *f.* Krabyzer, *o.*

PAROISSE, *f.* p. —*roace.* Parochie, parochiekerk, kerspelkerk, *v.*

PAROISSIAL, E, *adj.* Parochiael. *Eglise* —*e.* Parochiekerk, kerspelkerk, *v.*

PAROISSIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Parochiaen, *m.* en *v.* —, *m.* Gebedenboek, *m.* en *o.*

PAROLE, *f.* Woórd, *o.*; spraek; stem, *v Couper la* — *à q. q.* Iemand in de rede vallen. —, SENTENCE, MOT NOTABLE. Gedenkspreuk, *v.*, gezegde, *o.* —, PROMESSE. Woórd, *o.*, belofte, *v.* —, PROPOSITION. Voórslag, *m.*, voórstel, *o. Porter la* —. Het woórd voeren. *Prendre la* —. Het woórd opvatten, beginnen te spreêken. *Adresser la* — *à q. q.* Iemand aenspreêken.

PAROLI, *m.* (t. de jeu). Verdubbeling van den eersten inzet, *v.*

PARONOMASE, *f.* Gelykheyd van woórden van verschillende beteekenis, *v.*

PARONOMASIE, *f.* Overeenkomst van woórden uyt verscheydene taelen, *v.*

PARONYCHIE, *f.* Vyikruyd, *o.*

PARONYME, *m.* Woórd van gemeenschappelyke afkomst, *o.*

PAROTIDE, *f.* Oorklier, *v. Voyez* OREILLONS.

PAROTIDÉE, *adj. f. Esquinancie* —. Hals- en keêlontsteêking, *v.*

PAROULIS, *m. voyez* PARULIS.

PAROXISME, PAROXYSME, *m.* p. *parokcisme.* Aenval, *m.*, verheffing (eener ziekte), *v.*

PARPAILLOT, *m.* (fam.). Goddeloozen, *m.*

PARPAING, *m.* Bindsteen, *m.*

PARQUE, *f.* Schikgodin, *v.* —, (poët.). Dood, *m.* en *v.*

PARQUER, *v. a.* et *n.* Perken, afperken.

PARQUET, *m.* p. —*kè.* Hek, parket, *o.*; balie; afgezonderde plaets (in raedkamers, pleytzaelen, schouwburgen, enz.), *v.* —, COMPARTIMENT DE MENUISERIE. Houten vloer van ingelegd werk, *m.*

PARQUETAGE, *m.* Vloerwerk, *o.*

PARQUETER, *v. a.* Ingelegd werk maeken.

PARRAIN, *m.* p. *parin.* Peter, gevader, doopheffer, *m.*

PARRICIDE, *m.* Vadermoorder, moedermoorder, broedermoorder, kindermoorder, enz., *m.*; vadermoord, moedermoord, broedermoord, kindermoord, enz., *v.* —, *adj.* Moordaedig.

PARSEMER, *v. a.* Bestrooyen, bezaeyen, overzaeyen. — *un chemin de fleurs.* Eenen weg met bloemen bestrooyen.

PARSIS, *m. pl. voyez* GAURES.

PARSIMONIE, ETC. *voyez* PARCIMONIE.

PART, *m.* Nieuwgeboóren kind, kraemkind, *o.*

PART, *f.* Deel, aendeel, paert, gedeelte, *o. Il a la plus grande* — *à q. c.* Ergens deel in hebben. *Avoir* — *à q. q.* Iemand ter hulpe à LA — (mar.). Deel aen den buyt hebben. *Faire* —. Mededeelen, berigten, kennis geêven. —, INTÉRÊT QU'ON PREND À UNE CHOSE. Deel, aendeel, *o. Prendre* — *à la douleur de q. q.* In iemands droefheyd deel neêmen. —, LIEU, ENDROIT. Plaets, *v.*, kant, *m.*, zyde, *v. Nulle* —. Nergens. *De* — *et d'autre.* Van weêrzyde. *De bonne* —. Van goeder hand. *De* — *en* —. Door en door, van de eene zyde naer de andere. *A* — Afzonderlyk, in het byzonder, ter zyde. *Raillerie à* —. Zonder spotten. *De la* —. Van wege, uyt naem van. *De ma* —. Van myneent wege.

PARTAGE, *m.* Deeling, verdeeling, bedeeling, scheyding, *v. Faire* — *de ses biens.* Verdeeling van zyne goederen maeken. *Un acte de* —. Eenen act van scheyding *of* deeling. —, PORTION. Deel, aendeel, *o. L'homme a l'esprit en* —. Het verstand is den mensch aengeboóren. —, PORTIONS DE BIENS *ou* DE MAUX. Lot, deel, *o.*, bedeeling, *v.* — ÉGALITÉ DE SUFFRAGES. Verdeeling van stemmen. *En cas de* —. In geval de stemmen gelyk zyn.

PARTAGER, *v. a.* Deelen, verdeelen, scheyden. — *une succession.* Een erfenis deelen. —, DONNER EN PARTAGE. Bedeelen, voórzien. *La nature l'a bien partagé des dons du cœur et de l'esprit.* De natuer heeft hem rykelyk met lichaems- en geestvermogens voórzien. —, PRENDRE PARTAGE à.... Deel neêmen in.... *Je partage vos peines.* Ik neêm deel in uw verdriet. —, PARTICIPER À.... Deel hebben in.... —, SÉPARER EN PARTIES OPPOSÉES. Verdeelen, scheyden, oneens maeken.

PARTANCE, *f.* (mar.). Vertrek, het afvaeren, *o. Coup de* —. Vertrekscheót, *m.*

PARTANT, *adv.* (prat.). Gevolgelyk, by gevolg, dus, derhalve, overzulks.

PARTEMENT, *m.* Kleynen vuerpyl, *m.*

PARTENAIRE, *m.* Medespeêler, *m.*

PARTERRE, *m.* p. —*tère.* Bloemperk, bloembed, *o.*; staenplaets (in eenen

Digitized by Google

schouwburg), *v.*, ruym, *o.* —, Les spectateurs. Aenschouwers, *m. mv.*

PARTHÉNON, *m.* Tempel van Minerva (in Athenen), *m.*

PARTI, *m.* Party, zyde, streng, *v.*, aenhang, *m.* *Esprit de* —. Partygeest, *m.* *Se déclarer d'un* —. Zich tot eene party verklaeren. *Prendre le — de q. q.* Iemands zyde (gedagt, gevoelen), kiezen, aenneémen. — Résolution. Besluyt, *o.* *C'est un — pris.* Het besluyt is genomen, het is nu eens besloóten. —, Expédient. Middel, *o.*, weg, *m.* *Je ne sais quel — prendre.* Ik weét niet wat middel aenwenden. —, Condition, traitement. Voórwaerde, aenbieding, *v.*, voórslag, *m.* *On lui fera un bon —.* Men zal hem eenen goeden voórslag doen. *Tirer — d'une chose.* Ergens voórdeel uyttrekken. —, Profession, métier. Beroep, ambt, *o.*, stand, *m.* *Prendre le — de l'Eglise, des armes.* Den geestelyken, den soldaeten stand kiezen, aenneémen. —, Gens de guerre. Party, *v.*, troep, *m.* —, Personne à marier. Party, *v.*

PARTI, E, *adj.* Verdeeld.

PARTIAL, E, *adj.* p. *—cial.* Partydig, eenzydig; gedeeltelyk.

PARTIALEMENT, *adv.* Partydiglyk, eenzydiglyk. (zen, partydig zyn.

PARTIALISER (SE), *v. pr.* Party kie-

PARTIALITÉ, *f.* Partydigheyd, eenzydigheyd, *v.* (baer.

PARTIBLE, *adj.* (t. de bot.). Verdeel-

PARTICIPANT, E, *adj.* Deelagtig, deelhebbend, deelneémend.

PARTICIPATION, *f.* Deelagtigheyd, deelhebbing, deelneéming, mededeeling, *v.* — *aux prières des Saints.* Mededeeling in de gebeden der Heyligen. —, Communication d'une affaire. Mededeeling, kennis, *v.* —, Part. Deel, *o.* —, Consentement. Inwilliging, toestemming, *v.*

PARTICIPE, *m.* Deelwoórd, participium, *o.*; deelhebber, mededeelhebber (in financie-zaeken), *m.*

PARTICIPER, *v. n.* Ergens deel in hebben, mededeelen, deelagtig zyn. — *aux mérites de Jésus-Christ.* Aen de verdiensten van Jesus-Christus deel hebben. — *au profit.* Deel hebben in het profyt. —, Prendre part à. Ergens deel in neémen. —, Tenir de la nature de. Den aerd van iets hebben. *Le mulet participe de l'âne et du cheval.* Den muylezel heéft iets van den aerd van den ezel en van het peérd.

PARTICULARISER, *v. a.* p. *—ser.* Omstandiglyk, met byzonderheden verhaelen.

PARTICULARITÉ, *f.* Byzonderheyd, byzondere omstandigheyd, *v.*

PARTICULE, *f.* Deeltje, stukken, *o.* —(t. de gramm.). Woórdledeken, *o.*

PARTICULIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Byzonder, eygen; zonderling. *Un motif —.* Eene byzondere beweégrede. *Une conduite —ère.* Een zonderling gedrag. —, Extraordinaire, rare. Byzonder, ongemeen, zeldzaem. —, Secret. Byzonder, geheym. —, Singulier, bizarre. Byzonder, zonderling, wonderlyk, vremd. —, Séparé. Byzonder, afgezonderd. —, Retiré, solitaire. Eenzaem, stil. —, *m.* Byzonderling, byzonderen of onbeambten persoon, *m.* *Le — d'une affaire.* Het byzonder eener zaek. *En —.* In het byzonder, alleen. *En mon —.* Wat my aengaet *of* betreft.

PARTICULIÈREMENT, *adv.* Byzonder, byzonderlyk, voórnaemelyk; in het byzonder; omstandiglyk.

PARTIE, *f.* Deel, gedeelte, *o.* *Le tout est plus grand que sa —.* Het geheel is grooter dan zyn deel. *Les quatre —s du monde.* De vier deelen der wereld. —, (t. de mus.). Party, stem, *v.* —, Somme d'argent due. Sommo gelds, *v.*, post, *m.* —, Article d'un compte. Post, *m.*, artikel, *o.* —, Projet de divertissement. Party, *v.*, gezelschap, *o.* *Une — de plaisir.* Eene party van vermaek. *Voulez-vous être de la — ?* Wilt gy van het gezelschap zyn ? —, Jeu. Party, *v.*, spel, *o.* *Qui quitte la —, la perd.* Die de party opgeéft, verliest-ze. —, Plaideur. Party, *v.* — *adverse.* Tegenparty. *Prendre un juge à —.* Eenen rechter voór eene andere vierschuer roepen *of* daegen. —s du discours. Deelen der rede, rededeelen. —s, contractants. Partyen, *v. mv.* —s, bonnes qualités. Goede hoedanigheden, *v. mv.* En —. Ten deele, deels, gedeeltelyk.

PARTIEL, ELLE, *adj.* Gedeeltelyk.

PARTIELLEMENT, *adv.* Gedeeltelyk.

PARTIR (je pars, tu pars, il part, nous partons, vous partez, ils partent; je partais; je partis; je partirai; je partirais; pars, partons, partez; que je parte; que je partisse; partant; parti, e), *v. n.* Vertrekken, afreyzen, wechgaen, wechtrekken. *Il vient de —.* Hy is zoo even vertrokken. — *pour Anvers.* Naer Antwerpen vertrekken. — *à cheval* ou *en voiture.* Afryden. —, Prendre son vol. Vliegen, uytvliegen, wechvliegen, opvliegen. *Le chien a fait — les perdrix.* Den hond heeft de patryzen doen opvliegen. —, Sortir avec impétuosité Uytvliegen. *La bombe part du mortier.* De bom vliegt uyt den mortier. —, (fig.). Komen, voortkomen, ontstaen; zynen oorsprong neémen. *Les nerfs partent du cerveau.* De zenuwen komen uyt de hersen. —, Conclure. Besluyten. A — de. Beginnende met. —, *v. a.* (v. m.). Deelen, verdeelen. —, *m.* Le — d'un cheval (man.). Het begin van het loopen van een peérd.

PARTISAN, *m.* Aenhanger, voórstander, medestander; partygenger, partylooper (in den oórlog), *m.* —, Fermier des impôts. Pagter van 's lands inkomsten, *m.*

* PARTITEUR, *m.* *voyez* Diviseur.

PARTITIF, IVE, *adj.* (t. de gramm.). Deelend.

PARTITION, *f.* Deeling, verdeeling, *v.* —(t. de mus.). Partituur, *v.* —(blas.). Verdeeling, *v.*

PARTNER, *m.* p. *—nèr.* Medespeéler, *m.*

PARTOUT, *adv.* Overal, alom.

PARULIE, *f* Ontsteéking, zwelling van het tandvleesch, *v*

PARURE, *f.* Sieraed, versiersel, tooysel, optooysel, *o.*, opschik, *m.*; afsnydsel, afknipsel, *o.* — *du pied d'un cheval.* Afsnydsel des hoefs van een peérd.

PARVENIR, *v. n.* (word geconj als *venir*). Geraeken, komen, bereyken. — *au haut d'une montagne.* Tot op de kruyn van eenen berg geraeken. — *à son but.* Zyn oogmerk bereyken. — *à la couronne, aux plus hautes dignités* Tot de kroon, tot de hoogste weêrdigheden geraeken.

PARVENU, *m.* Man van fortuen, *m.*, gelukskind, *o.*

PARVIS, *m.* p. *—vi.* Voórpleyn, *o.*

PAS, *m.* Schreéde, trede, *v.*, tred, stap, voetstap, pas, *m.* *Il vient à petits —.* Hy komt met kleyne stappen, met korte schreéden. *Faire un faux —.* Eenen valschen pas doen. *Aller — à —.* Voetje voór voetje, zeer zagtjes gaen. *De ce —.* Op staenden voet, torstond. Franchir le — (fig.). Ergens toe overgaen, den sprong waegen. *Perdre ses —.* Vergeéfs loopen om iets te verkrygen. *Se tirer d'un mauvais —.* Zich uyt eene kwaede omstandigheyd redden. *Marcher sur les — de.* Volgen, navolgen. —, Vestige du pied. Voetstap, *m.*, spoór, *o.* —, Mesure de distance. Stap, *m.*, schreéde, *v.* — *de danse.* Dansprong, *m.* —, Préséance. Voórrang, voórgang, *m.* *Vous aurez le — sur lui.* Gy zult den voórrang voór hem hebben. —, Allure naturelle d'un cheval. Gang, tred, *m.* —, Passage étroit. Engte, nauwte, *v.*, nauw, *o.*, doórtogt, *m.*, straet, *v.* — *de Calais.* Nauwte van het Canael, straet van Calais. — de vis. Schroefgang, *m.*

PAS, *adv.* Niet. *Je ne veux —.* Ik wil niet. *Nous ne le verrons —.* Wy zullen hem niet zien. *Il n'est — venu.* Hy is niet gekomen. — *un.* Niemand. — *une seule fois.* Niet eens.

PASCAL, E, *adj.* au pl. m. *pascals.* Paesch, van paeschen. *Agneau —.* Paeschlam, *o.*

PAS-D'ÂNE, *m.* Hoefblad, *o.* —, Mors de cheval. Gebit, werktuyg om den muyl van een peérd open te doen, *o.* —, Garde d'épée. Soórt van gevest, *o.*

PASIGRAPHE, *m.* Alschryver, uytvinder van een algemeen schrift, *m.*

PASIGRAPHIE, *f.* p. *—zigrafie.* Alschrift, *o.*, schryfkonst van alle natien, *v.*

PASILALIE, *f.* Algemeene tael, *v.*

PASQUIN, *m.* p. *—kin.* Spotter, snaek, *m.*

PASQUINADE, *f.* Schimpschrift, hekelschrift, *o.*, paskil, paskwil, *v.*

* PASQUINISER, *v. n.* Schimpschriften maeken. (passelyk, lydelyk.

PASSABLE, *adj.* Taemelyk, redelyk,

PASSABLEMENT, *adv.* Taemelyk, redelyk, passelyk, tusschenbeyde.

PASSACAILLE, *f.* Soórt van dans, *m.*

PASSADE, *f.* p. *paçade.* Doórtogt, doórloop, doórgang, *m.*; doórreyze, *v.*; reyspenning, *m.*, aelmoes, *v.* —, Fois. Keer, *m.*, reys, *v.* *A la —.* Eens in het voórbygaen. — (t. de man.). Omloop, *m.*

PASSAGE, *m.* Doórtogt, doórgang, doórloop, *m.*, doórvaert, doórreyze, *v.* *Durant le — de l'armée;* Gedeurende den doórtogt van het leger. *Oiseau de —.* Trekvogel, *m.* —, Lieu par où l'on passe. Doórgang, weg, doórweg, *m.*, passagie, *v.*; weggeld, passagiegeld, *o.* —, Endroit d'un auteur cité. Plaets, spreuk, *v.* — (t. de man.). Het stappen (van een peérd), *o.* — (t. de peint.). Overgang, *m.*

PASSAGER, *v. a.* Een peérd doen stappen *of* draeven. —, *v. n.* Stappen, draeven.

PASSAGER, ÈRE, *adj.* et *s.* Voórbygaende, doórvliegende. *Douleur —ère.* Voórbygaende droefheyd. —, (fig.). Voórbygaende, vergankelyk, onbestendig, onduerzaem. —, *m.* Reyziger, passagier, *m.*

PASSAGÈREMENT, *adv.* In het voórbygaen, ter loops, voór weynigen tyd; kortstondiglyk.

PASSANT, E, *adj.* et *s.* Veél bewandeld *of* begaen; weg waer veél volk doórgaet, *v.* *En —.* In het voórbygaen, ter loops. —, *m.* Voórbygaenger, reyziger, *m.*

PASSATION, *f.* Het maeken *of* aengaen (van een verdrag), *o.*

PASSAVANT, *m.* au pl. *des passavant.* Doórvoerbrief, *m.*

PASSE, *f.* (t. de jeu). Inleg, inzet, *m.* — (t. de billard et de mail). Poort, *v.* — (t. d'escr.). Inval op iemand met den degen, *m.* —, (mar.). Doórvaert, straet, *v.*; opgeld (eener somme), *o.* Etre en — de faire fortune (fig.). Op goeden voet staen om fortuen te maeken.

PASSE, *adv.* (fam.). Het zy zoo, het kan zoo doórgaen.

PASSÉ, *m.* Voórleden tyd, *m.*, het voórleden, hetgeéne gebeurd is, *o.* *Rappeler le —.* Het voórleden herroepen. — (t. de gramm.). Voórleden tyd, *m.* —, E, *adj.* Voórleden, verleden. *La semaine —ée.* De voórledene weék. *Temps —.* Voórleden tyd. *Participe —.* Verleden deelwoórd. —, Vieilli. Oud, verouderd; verschoóten, versleten. *C'est un homme —.* Het is een afgeleéfd man.

Digitized by Google

PASSÉ, *prép.* Uytgenomen, uytgezonderd. —, Au-delà de. Voórby.

PASSE-AVANT, *m. voyez* Passavant.

PASSE-BALLE, **PASSE-BOULET**, *m.* (t. d'artill.). Kogelmaet, *v.*

PASSE-CHEVAL, *m.* au pl. *passe-cheval.* Veêrpont, veêrschuyt, *v.*

PASSE-DEBOUT, *m.* au pl. *passe-debout.* Tolbrief, doórvoerbrief, *m.*

PASSE-DIX, *m.* Worp van meer dan tien oogen, *m.*

PASSE-DROIT, *m.* au pl. *passe-droit.* Gunst (van het strengrecht), *v.*; onrecht, ongelyk, *o.*

PASSÉE, *f.* Trektyd (der sneppen), *m.*; snepnet; spoór, voetspoór (van het wild), *o.* — (t. de tisserand). Het heên en weder loopen der weéverspoel, *o.* — (t. de perruquier). Hairtrens, *v.*

PASSE-FLEUR, *f.* Anemoón, *v.*

PASSEMENT, *m.* Boordsel, belegsel, passement, *o.*

PASSEMENTER, *v. a.* Boorden, met passement beleggen.

PASSEMENTERIE, *f.* Passementmaekery, *v.*

PASSEMENTIER, **ÈRE**, *s. m.* et *f.* Passementmaeker; passementverkooper, *m.*; passementmaekster, passementverkoopster, *v.*

PASSE-MÉTEIL, *m.* Mengsel van twee derde deelen terwe en een derde deel rogge, *o.*

PASSE-MUR, *m.* Zeer lang slangstuk (geschut), *o.*

PASSE-MUSCAT, **PASSE-MUSQUÉ**, *m.* Soórt van muskadeldruyf, *v.*

PASSE-PAROLE, *m.* au pl. *des passe-paroles.* (t. mil.). Legerwoórd, *o.*

PASSE-PARTOUT, *m.* au pl. *des passe-partout.* Looper, *m.* —, Scie. Trekzaeg, *v.*

PASSE-PASSE (**TOUR DE**), *m.* au pl. *des passe-passe.* Goochelaery, *v.*

PASSE-PIED, *m.* Soórt van dans, *m.*

PASSE-PIERRE, *f.* au pl. *des passe-pierre.* (plante). Zeevenkel, *v.*

PASSE-POIL, *m.* au pl. *des passe-poil.* Boordsel, *o.* (pel, *m.*

PASSE-POMME, *f.* Zekeren vroegen appel, *m.*

PASSE-PORT, *m.* au pl. *des passe-port.* Pas, *v.*, vrygeleybrief, *m.*, paspoórt, *o.*

PASSER, *v. n.* Doórgaen, doórtrekken, doórreyzen, doórvaeren, overgaen, voórbygaen, passeéren. — *en France.* Naer Frankryk overgaen *of* oversteéken. — *par la porte, par la fenêtre.* Doór de deur, door de venster gaen. — *par un village.* Doór een dorp trekken. — *sur un pont, sur une planche.* Over eene brug, over eene plank gaen. *Son nom passera à la postérité.* Zynen naem zal tot het nageslacht overgaen. — *outre.* Voorttrekken, verder gaen. — *par-dessus.* Overstappen. — *par les charges.* De eerambten bekleeden. — *légèrement sur q. c.* Eene stoffe ligtelyk overloopen. —, Etre admis, reçu. Doórgaen, aengenomen worden. — *en proverbe.* Tot eenen spreékwoórd worden. —, S'écouler. Verloopen, voórbygaen. *Le temps passe insensiblement.* Den tyd gaet ongevoelig voórby. —, Cesser, finir. Ophouden, overgaen. *La douleur est passée.* De pyn is overgegaen. — *de mode.* Uyt de mode gaen. —, Périr, disparaître. Vergaen, verdwynen. —, Changer de possesseur. Overgaen, overgebragt worden. — pour. Doórgaen *of* gehouden worden voór. *Il passe pour un habile homme.* Hy gaet voór een bekwaem man doór. —, Se faner, se flétrir. Verslensen, verwelken, verschieten. —, (fam.) Mourir. Sterven, overlyden. *Je l'ai vu* —. Ik heb hem zien sterven. — (t. de jeu). Passen, niet speélen. —, Avoir cours. Gangbaer zyn, doórgaen. *Cette monnaie ne passe plus.* Deéze munt gaet niet meer, geld niet. —, *v. a.* Traverser. Overgaen, overvaeren, overtrekken, overstappen. — *le pont.* Over de brug gaen. — *la rivière à la nage.* Over de rivier zwemmen. —, Omettre. Overslaen, uytlaeten. — (une chose dans une autre). Doórsteeken, insteéken, doórhaelen. — *un lacet dans un œillet.* Eenen nestel door eene oog steéken *of* haelen. — *au fil de l'épée* Nedersabelen, door het zweêrd doen vallen. — *un soldat par les armes.* Eenen soldaet voór den kop schieten. — *son chemin.* Zynen weg voortzetten. —, Filtrer, tamiser. Zygen, doórzygen, ziften. —, Transporter. Overbrengen, overvoeren, overzetten. *On a passé le canon dans des bateaux.* Men heeft het geschut in schuyten overgebragt. — *des marchandises à l'étranger.* Koopwaeren buyten 's lands voeren. —, Aller au-delà, excéder. Overschryden, overtreéden, te buyten gaen. — *les bornes.* De grenspaelen overschryden. *Cela passe la raillerie.* Dat gaet te verre, is meer dan gekheyd. —, Devancer. Voóruytgaen, voórkomen, voórloopen. —, (fig.). Te boven gaen, overtreffen (in verdienste *of* geleerdheyd). —, Employer, consumer. Doórbrengen, overbrengen, verslyten, besteéden. *A quoi passez-vous le temps?* Waermede slyt gy den tyd? *J'ai passé la nuit sans dormir.* Ik heb den nagt slaepeloos doórgebragt. —, Approuver, allouer. Goedkeuren, aenneémen, laeten gelden. — *en compte.* In rekening brengen. — *une somme dans un compte.* Eene som in eene rekening laeten gelden, toestaen. —, Pardonner. Vergeéven, kwytschelden, voórby laeten gaen, verschoonen. —, Faire. Maeken, sluyten, aengaen. — *un contrat.* Een verdrag aengaen. —, Préparer, accommoder. Bereyden, gereedmaeken. — *une peau.* Een vel bereyden. Faire —, donner, remettre, transmettre. Geéven, overgeéven, overhandigen, ter hand stellen. Se —, en parlant du temps. Verloopen, voórbygaen. *Le temps se passe.* Den tyd verloopt. Se —, perdre de son éclat, de sa force. Vergaen, afgaen, afneémen, verschieten. *Les fleurs se passent en peu de jours.* De bloemen vergaen, vallen af, in weynige dagen. Se —, arriver, avoir lieu. Geheuren, geschieden, voórvallen, plaets hebben. Se — d'une chose. Iets missen *of* ontbeéren. *Je puis me — de cela.* Ik kan dat wel ontbeéren. Se —, se contenter. Zich met iets vergenoegen, met iets tevreden zyn.

PASSERAGE, *f.* Peperkruyd, *o.*

PASSEREAU, *m.* p. —*rô.* Mosch, musch, *v.* —x. Trekvogels, *m. mv.*

PASSERILLE, *f.* Muskadeldruyf in de zon gedroogd, *v.*

PASSE-TEMPS, *m.* au pl. *des passe-temps.* Tydkorting, *v.*, tydverdryf, vermaek, *o.*

PASSETTE, *f.* Ring, *m.*

PASSEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Schuytvoerder, veêrman, overzetter, *m.*; schuytvoerster, veêrvrouw, *v.*

PASSE-VELOURS, *m.* au pl. *des passe-velours.* Fluweelbloem, duyzendschoon, amarant, *v.*

PASSE-VOGUE, *f.* au pl. *des passe-vogue.* Het sterk roeyen, *o.*

PASSE-VOLANT, *m.* au pl. *passe-volant.* Gehuerden krygsman (die op de monstering voór eenen krygsman word gesteld), *m.* —, (fig. *et* fam.). Schuymlooper, *m.*

PASSIBILITÉ, *f.* p. *paci*—. Lydbaerheyd, *v.*

PASSIBLE, *adj.* Lydbaer, lydelyk.

PASSIF, **IVE**, *adj.* et *s.* Lydend, lydelyk, passief; onwerkzaem, stil. *Verbe* —. Lydend werkwoórd, verbum passivum, *o.* *Dette* —*ive.* Schuld die men betaelen moet, *v.* *Un droit* — *de servitude.* Eene lydende dienstbaerheyd, servitut. —, *m.* Schuld, *v.* — (t. de gramm.). Lydende beteekenis (van een werkwoórd), *v.*

PASSION, *f.* p. *pacion.* Het lyden, *o.*, passie, *v.* *La* — *de Notre-Seigneur.* Het lyden van Onzen-Heer. *La semaine de* —. De passieweék, *v.*; lydensverhael (in het Evangelie), *o.*; passie, *v.* —, Mouvement de l'âme. Drift, *m.* en *v.*, hertstogt, *m.*, gemoeds beweéging, *v.* *Il est bien sujet à ses* —. Hy word van zyne driften *of* hertstogten beheerscht. —, Affection violente; objet d'une —. Begeêrte, neyging, zugt, liefde, genegenheyd, *v.*, lust, *m.* *Sa plus forte* — *c'est le jeu.* Zyne sterkste neyging is het spel. *La chasse est sa* —. De jagt is zynen lust. —, Amour. Liefde, *v.* *Aimer à la* —. Sterk verliefd zyn. —, Impression reçue dans un sujet. Lyding, *v.*, het lyden, *o.* — illiaque. Darmjigt, *v.*

PASSIONNÉ, **E**, *adj.* Driftig, hevig, vuerig; eerzugtig; teeder, verliefd. —, Prévenu. Vooringenomen, eenzydig, partydig.

PASSIONNÉMENT, *adv.* Vueriglyk, heviglyk, met drift, hertstogtelyk.

PASSIONNER, *v. a.* Kragt *of* nadruk byzetten *of* geéven. — *sa voix, son chant, son récit.* Aen zyne stem, aen zynen zang, aen zyn verhael kragt geéven. —, Intéresser fortement. Opwekken, aenporren. Se —. Zich door zyne driften laeten vervoeren; gram worden; vuerig *of* ieverig zyn, ter hierte neémen, behertigen; zich veél aen iets laeten gelegen zyn.

PASSIVEMENT, *adv.* Lydelyk, in eenen lydenden zin, passief.

PASSOIRE, *f.* p. *paçoar.* Treezeér, verlaet, verlaetbekken, *o.*, vergiettest, *v.*

PASSULE, *f.* In de zon gedroogde druyf, *v.*

PASTEL, *m.* Pastel, *v.*, zeker teekenkryt, *o.* —, Tableau peint au —. Pasteelteekening, *v.* *Orangé* —. Bruyaegtig oraniekoelaer, *o.* —, (plante). Weede, *v.*

PASTENADE, *f. voyez* Panais.

PASTENAGUE, **PASTENAQUE**, *f.* Pylsteêrt, *m.*

PASTÈQUE, *f.* Watermeloen, *v.*

PASTEUR, *m.* Herder, *m.* —, (fig.). Herder, bisschop, pastoor, *m.*

PASTICHE, *m.* Nagemaekte schildery, *v.*; zangspel (uyt stukken van verscheydene meesters samengevoegd), *o.* —, (litt.). Stielnaebootsing van eenen schryver, *v.*

PASTILLAGE, *m.* Kleyn suykerwerk, *o.*

PASTILLE, *f.* Reukbal, *m.*

PASTORAL, **E**, *adj.* au pl. *pastoraux.* Herderlyk, herders. *Habit* —. Herdersklee, *o.* *Vie* —*e.* Herdersleven, *o.* *Chanson* —*e.* Herderslied, *o.* —, *m.* Rituéel, *m.*

PASTORALE, *f.* Herdersspel (in toonneel); herderszangstuk, *o.*; herdersdans, *m.*

PASTORALEMENT, *adv.* Herderlyk.

PASTORELLE, *f.* Herderslied, *o.*

PASTOUREAU, *m.* Herderken, herdertje, *o.*

PASTOURELLE, *f.* Herderinneken, herderinnetje, *o.*

PAT, *m.* (t. d'échecs). Koekmat.

PÂT, *m.* Voedsel, eéten (voór de valken), *o.*

PATACHE, *f.* Uytligger, *m.*, adviesjagt; wagtschip; openbaer rytuyg, *o.*

PATAGON, *m.* Patakon, *m.*

PATARAFFE, *f.* p. —*rafe.* (fam.). Krabbelschrift, *o.*, haenepooten, *m. mv.*

PATARASSE, *f.* Klamey yzer, *o.*

PATARD, *m.* (monnaie). Stuyver, *m.*

PATATE, *f.* Aerdappel, *m.*

PATAUD, *m.* p. —*tô.* Zoon hond met dikke pooten, *m.* Etre à nage — (fig. *et* fam.). In den overvloed zwemmen.

Digitized by Google

—, e, *adj.* et *s.* Plomp, grof, dik; dikpens. (loopen.

PATAUGER, *v. n.* Doór dik en dun

PÂTE, *f.* Deeg, *m.* en *o.*, beslag, *o.* — *bien pétrie.* Goed gekneêd deeg. —, (fig. *et* fam.). Aerd, *m.*, natuer, *v. C'est une bonne — d'homme.* Ti is eenen man van goeden aerd.

PATE, *f. voyez* PATTE.

PÂTÉ, *m.* Pastey, *v.* — *de poulet.* Kiekepastey. FAIRE LE —. De kaerten moffelen, niet wel doórsteeken. —, TACHE D'ENCRE. Inktvlak, inktvlek, inktklad, *v.* —, (imprim.). Pastey, *v.*, ondereengemengde letteren, *v. mv.* —, FORTIFICATION. Pastey, *v.*, soórt van rond bolwerk, *o.*

PÂTÉE, *f.* Beslag, *o.*, deegklomp, *m.*, mengsel van brood en vleesch, *o.*

PATELIN, E, *adj.* et *s.* Pluymstryhend, vleyend, listig, loos. —, *m.* Pluymstryker, vleyer, *m.* —, *f.* Pluymstrykster, vleyster, *v.*

PATELINAGE, *m.* Pluymstrykery, vleyery, listigheyd, loosheyd, schalkheyd, *v.*

PATELINER, *v. a.* et *n.* (fam.). Pluymstyken, vleyen, listiglyk handelen, voetskalken, bedriegen.

PATELINEUR, EUSE, *adj.* et *s. voyez* PATELIN.

PATÈNE, *f.* Pateén, *v.*

PATENÔTRE, *f.* Vader ons, paternoster, *m.*; gebed, *o.* —*s*, (pop.). Paternoster, *m.*, roozenhoedje, *o.* —*s.* Paternosterkoraelen, *o. mv.*

PATENÔTRERIE, *f.* Koophandel van roozenhoedjes, *m.*

PATENÔTRIER, *m.* Paternostermaeker; paternosterverkooper, *m.*

PATENT, E, *adj.* Bezegeld, open. *Lettres —es.* Opene brieven, *m. mv.*

PATENTABLE, *adj.* Patentpligtig, patentschuldig.

PATENTE, *f.* p. —*tante.* Patent, *o.*

PATENTÉ, E, *adj.* Gepatenteerd.

PATE-PELU, *m.* (fam.). Vleyenden bedrieger, *m.*

PATER, *m.* Vader ons, paternoster, *m.*; paternosterkorael, *o.*

PATÈRE, *f.* (antiq.). Offerschael, *v.*

PATERNEL, ELLE, *adj.* Vaderlyk, vaderen; van vaderszyde. *Amour —.* Vaderliefde, *v.*

PATERNELLEMENT, *adv.* p. —*nèle*—. Vaderlyk, als eenen vader.

PATERNITÉ, *f.* Vaderschap, *o.*

PÂTEUX, EUSE, *adj.* Deegagtig, pappig, meêlagtig, slymagtig, slymerig, smeêrgagtig. *Pain —.* Deegagtig, ongerezen brood, *o. Poire —se.* Meêlagtige peêr, *v. Vin —.* Slymerigen wyn, *m. Bouche —se.* Slymerigen mond, *m. Chemin —.* Smeêrigen, beslykten weg, *m.*

PATHÉTIQUE, *adj.* et *s.* p. —*tétike.* Zielroerend, hertraekend, hertroerend, beweêgelyk, aendoenlyk. —, *m.* Zielroerendheyd, beweêgelykheyd, *v.*

PATHÉTIQUEMENT, *adv.* Zielroerend, beweêgelyk, op eene zielroerende wyze.

PATHÉTISME, *m.* Konst om de hertstogten te beweêgen, *v.*

PATHOGÉNÉSIE, *f.* Oorsprong der ziekten, *m.*

PATHOGNOMONIQUE, *adj. Signe —.* Teeken dat den toestand eener ziekte of der gezondheyd aentoont, *o.*

PATHOLOGIE, *f.* Ziektekunde, *v.*

PATHOLOGIQUE, *adj.* Ziektekundig.

PATHOS, *m.* (fam.). Ongepaste heviglheyd in de rede, *v.*

PATIBULAIRE, *m.* Galg, *v.* —, *adj.* Galgestig. *Mine —.* Galgentronie, *v.*, kwaedaerdig gelaet, *o. Les fourches —s* De stylen der galg, *m. mv.*

PATIEMMENT, *adv.* Geduldiglyk, lydzaemlyk, langmoediglyk.

PATIENCE, *f.* Geduld, *o.*, geduldigheyd, lydzaemheyd, langmoedigheyd, *v.* *La — vient à bout de tout.* Geduld overwint alles. —, PERSÉVÉRANCE. Volstandigheyd, standvastigheyd, *v.* —, PLANTE. Patisch, *v.*, patientiekruyd, *o.*, peêrdik, *v.* —! *interj.* Heb geduld! wagt maer!

PATIENT, E, *adj.* Geduldig, lydzaem, langmoedig, verdraegzaem. — (t. de didactique). Lydend. —, *m.* Eenen ter dood veroórdeelden misdaedigen, patiënt; lyder, patiënt (die in handen van eenen heelmeester is), *m.*

PATIENTER, *v. n.* Geduld hebben, met geduld wagten.

PATIN, *m.* Vrouwenschoen, hoog van hiel, *m.*; schaets, *v.* —, (charp.). Grondplank (van eenen trap), *v.*

PATINER, *v. n.* Op schaetsen ryden. —, *v. a.* (fam.). Betasten, bevoelen, behandelen; befommelen.

PATINEUR, *m.* Schaetsryder, *m.*

PÂTIR, *v. n.* Lyden, uytstaen, verdraegen, dulden. —, ÊTRE PUNI. Gestraft worden. — *de, pour q. c.* Iets bezueren, om iets lyden.

PÂTIS, *m.* Magere weyde, *v.*, slegt weyland, *o.*

PÂTISSER, *v. n.* Pasteybakken.

PÂTISSERIE, *f.* Gebak, pasteygebak, *o.*; pasteybakkery, *v.*

PÂTISSIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Pasteybakker, *m.*; pasteybakster, *v.*

PÂTISSOIE, *f.* p. —*çoa.* Chineêsche zydestoffe, *v.*

PÂTISSOIRE, *f.* p. —*çoar.* Pasteybakkerstafel, *v.*

PATOIS, *m.* Plompe spraek, gemeene tael, boerentael, *v.*

PÂTON, *m.* Deegballeken, mestvoeder (voór gevogelte), *o.* —, BOUT DE CUIR. Neusleêr (van eenen schoen), *o.*

PATRAQUE, *f.* (fam.). Prul, vod, *v.*, versleêten werktuyg, *o.*

PÂTRE, *m.* Herder, vecherder, veehoeder, veedryver, veeweyder, *m.*

PATRES. ENVOYER AD — (fam.). Dooden, doen sterven. ALLER AD —. Sterven.

PATRIARCAL, E, *adj.* Aertsvaderlyk, patriarchael.

PATRIARCAT, *m.* p. —*ka.* Aertsvaderschap, *o.*

PATRIARCHE, *m.* Aertsvader, patriarch, *m.* (cius, *m.*

PATRICE, *m.* (titre à Rome). Patri-

PATRICIAT, *m.* (t. d'antiq.). Patriciaet, *o.*

PATRICIEN, ENNE, *adj.* et *s.* p. —*ci-in*, —*ci-ène* (antiq.). Raedsheerlyk, edel, adelyk. —, *m.* Edelman, patricius (by de Romeynen), *m.*

PATRIE, *f.* Vaderland, *o. La céleste —.* Het hemelsch vaderland, den hemel.

PATRIMOINE, *m.* Vaderlyk, ouderlyk erfgoed, *o.* — *de saint Pierre.* Sint-Peeters erfland, *o.*

PATRIMONIAL, E, *adj.* au pl. *m. patrimoniaux.* Erfelyk (van ouders kant), patrimoniëel. *Biens —aux.* Erfgoederen, *o. mv.*

PATRIOTE, *adj.* et *s.* Vaderlandsminnend, vaderlandsgezind —, *m.* Vaderlander, vaderlandsminnaer, patriot, *m.* —, *f.* Vaderlandsminnaeres, *v.*

PATRIOTIQUE, *adj.* p. —*tike.* Vaderlandsch, vaderlandsgezind, vaderlandsminnend, patriotisch.

PATRIOTIQUEMENT, *adj.* Als vaderlandsminnaer.

PATRIOTISME, *m.* Vaderlandsliefde, vaderlandsmin, vaderlandsgezindheyd, *v.*, patriotismus, *o.*

PATROCINER, *v. n.* (fam.). Met veêle woórden poogen te overtuygen.

PATRON, *m.* Beschermer, verdediger, voórstander; beschermheyligen, patroon; meester (van het huys); heer (van eenen slaef); patroon, schipper, kapiteyn, *m.* —, MODÈLE. Patroon, *m.*, model, voórbeêld, *o.*

PATRONAGE, *m.* Patroonschap, recht om tot een ambt te benoemen, *o.*

PATRONAL, E, *adj.* Van den patroon. *Fête —e.* Patroonfeest, *v.* en *o.*

PATRONET, *m.* p. —*nè.* (fam.). Pasteybakkersgast, *m.*

PATRONIMIQUE, *adj. voyez* PATRONYMIQUE.

PATRONNE, *f.* p. —*trone.* Beschermheylige, patroones, *v.* —, GALÈRE. Tweede galey (vaertuyg), *v.*

PATRONNER, *v. a.* et *n.* Doór patroonen beschilderen. — *des cartes.* Kaerten doór uytgesneêdene vormen schilderen.

PATRONYMIQUE, *adj.* p. —*nimike. Nom —.* Geslachtnaem, *m.*

PATROUILLAGE, *m.* (fam.). Gemors, *o.*, morsigheyd, morsery, *v.*

PATROUILLE, *f.* Wagt, nagtwagt, ronde, *v. Faire —.* De ronde doen.

PATROUILLER, *v. n.* De ronde doen. —, AGITER LA BOURBE. Morsen, plassen. —, *v. a.* (fam.). Fommelen, befommelen.

PATROUILLIS, *m.* p. —*li.* (pop.). Gemors, *o.*; modderpoel, *m.*

PATTE, *f.* Poot; klauw; voet, *m.*; hand, *v. Marcher à quatre —s.* Op handen en voeten loopen. —, PIED D'UN VERRE, ETC. Voet, klamp, *m.*; houvast (soórt van spyker), *o.*; lynpen, linnëerpen, *v.* —*s* D'ANCRE. Ankerklauwen, ankertanden, *m. mv.* — D'ANÉMONE. Bol *of* wortel van eene anemoóu, *m.*

PATTÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Pootvormig.

PATTE-DE-LION, *f.* (plante). Leeuwenvoet, *m.*

PATTE-D'OIE, *f.* (plante). Ganzenpoot, *m.*, verkeusdood, *v.*; verscheydene laenen in eene uytloopende (in de hoven), *v. mv.*

PATTE-PELU, *m.* (fam.). Vleyenden bedrieger, *m.*

PATTU, E, *adj.* Ruygpootig.

PÂTURAGE, *m.* Weyde, *v.*, weyland, *o.*

PÂTURE, *f.* Voeder, voedsel, aes, *o.*, spys, *v. Mettre des chevaux en —.* Peêrden op de weyde zetten.

PÂTURER, *v. n.* Weyden, graezen.

PÂTUREUR, *m.* Dryver van de peêrden naer de weyde; voederknegt by het leger, *m.*

PATURON, *m.* Hiel (van een peêrd), *m.*

PAUCIFLORE, *adj.* Met weynige bloemen.

PAUCIRADIÉ, E, *adj.* Met weynige straelen.

PAUCITÉ, *f.* Kleyn getal, *o.*, kleyne hoeveêlheyd, *v.*

PAUME, *f.* p. *pô*—. Vlakke hand, handpalm; palm (maet van omtrent dry duym), *v.*; kaetsspel, *o.*; kaetsbaen, *v. Jouer à la —.* Kaetsen.

PAUMÉE, *f.* (t. de notaire). Palmslag, *m.*

PAUMELLE, *f.* p. *pômèle.* Soórt van gerst, *v.*; deurhengsel, *o.*

PAUMER, *v. a.* — LA GUEULE (pop.). Met de vuyst in het gezigt slaen. — (t. de notaire). By palmslag verkoopen.

PAUMIER, *m.* p. *pomié.* Kaetsbaenmeester; raketmaeker, *m.*

PAUMURE, *f.* Kroon (der hertshoórnen), *v.*

PAUPIÈRE, *f.* Oogscheêl, ooglid, *o. Fermer la —.* Slaepen; sterven. —, CILS. Haer aen de oogleden, *o.*

PAUSE, *f.* Rust, pooging, verpoozing, *v.*, stilstand, *m.* — (t. de mus.). Pauze, *v.*

PAUSER, *v. n.* p. *pôzer.* Pauzeêren, aenhouden.

PAUVRE, *adj.* et *s.* p. *povre.* Arm, armoedig, behoeftig, noodlydend.

Digitized by Google

Homme —. Armen mensch. *Les —s.* De arme menschen, de armen. *Les —s honteux.* De schaamelyke huysarmen. *Il est — comme Job.* Hy is zoo arm als Job; zeer arm. —, CRÉTIN, MAUVAIS. Arm, armzalig, slegt, gemeen. — *auteur.* Slegten schryver. — *homme.* Onnoozelen bloed. *Langue* —. Magere *of* arme tael.

PAUVREMENT, *adv.* Armelyk, armoediglyk, behoeftiglyk, in armoede.

PAUVRESSE, *f.* p. *pôvrèce.* (fam.). Arme, behoeftige vrouw, bedelaerster, *v.*

PAUVRET, ETTE, *s. m.* et *f.* (fam.). Armen bloed, *m.*; arme sloor, *v.*

PAUVRETÉ, *f* Armoede, behoeftigheyd, armlertigheyd, *v.* —, (fam.). Kaelheyd, beuzeling, zotterny, *v.*

PAVAGE, *m.* Kasseywerk, het kasseyen, *o.*

PAVANE, *f.* Ouden ernstigen spaenschen dans, *m.*

PAVANER (SE), *v. pr.* Zich laeten voórstaen, eene trotsche houding aenneémen, stappen als eenen pauw.

PAYÉ, *m.* Key, *v.*, keysteen, *m.*, kassey, *v.*, kasseysteen, straetsteen, *m.*; kasseyweg, steenweg, straetweg; vloer, *m.*, plaveysel, *o.* ÊTRE SUR LE — (fig. *et* fam.). Geene wooning, geen ambt hebben, buyten dienst zyn.

PAVEMENT, *m.* Het kasseyen, het plaveyen, het vloeren, *o.*

PAVER, *v. a.* et *n.* Kasseyen, plaveyen, vloeren, straeten. — *une rue.* Eene straet kasseyen. — *à sec.* In zand plaveyen. — *à bain de mortier.* Met mortel *of* kalk vloeren.

PAVESADE, *f.* Schanskleed, schansdek, *o.*, zeylschans, *v.*

PAVEUR, *m.* Kasseyer, straetmaeker, plaveyer, vloerlegger, *m.*

PAVIE, *f.* Soórt van perzik, *v.* —, (ville). Pavia.

PAVIER, *v. a. voyez* PAVOISER.

PAVIERS, *m. pl. voyez* PAVESADE.

PAVILLON, *m.* Tent, veldtent, *v.*; paviljoen, zomerhuysken, speélhuysken, lustpriëel; vleugelgebouw, *o.* —, ETENDARD DE VAISSEAU. Vlag, *v.* *Arborer le* —. De vlag hyschen, opsteéken. *Mettre* — *bas.* De vlag laeten zakken, stryken. *Amener, baisser le* —. De vlag stryken, om zich over te geéven. —, TOUR DE LIT. Tentbed, *o.* —, TOUR D'ÉTOFFE SUR LE TABERNACLE, SUR LE CIBOIRE. Voórhangsel, ciborieddeksel, *o.* —, BOUT ÉVASÉ D'UN COR, ETC. Paviljoen, onderstuk, breed eynde, *o.*

PAVOIS, *m.* p. —*voa.* Schild, *m.* en *o.*; schanskleed, *o.*

PAVOISER, *v. a.* (mar.). Schanskleederen spannen; met vlaggen versieren.

PAVOT, *m.* p. —*vô.* Heul, *m.*, mankop, *v.*, slaepkruyd, *o.* *Fleur de* —. Heulbloem, *v.* LES —S DU SOMMEIL (poét.). Den slaep.

PAYABLE, *adj.* Betaelbaer, te betaelen. — *à vue.* Betaelbaer op zigt.

PAYANT, E, *adj.* et *s.* Betaelend. —, *m.* Betaeler, *m.*

PAYE, PAIE, *f.* Soldy, betaeling, bezolding, *v.*, krygsloon, *m.* en *o.* *Haute* —. Hoogere soldy; die hoogere soldy ontfangt. *Morte* —. Krygsman die zyn leven lang bezoldigd is. *Les mortes —es.* De onvermogenden die de belastingen niet konnen betaelen. —, ACTION DE PAYER. Betaeling, *v.* —, SALAIRE. Loon, *m.* en *o.*

PAYEMENT, PAIEMENT, *m.* Betaeling, *v.* *Jour de* —. Betaeldag, *m.* —, SALAIRE. Loon, *m.* en *o.*

PAYEN, *m. voyez* PAÏEN.

PAYER (je paie, tu paies, il paie, nous payons, vous payez, ils paient; je payais, tu payais, il payait, nous payions, vous payiez, ils payaient; je paysi, tu paysis, il paya, nous payâmes, vous payâtes, ils payèrent; je paierai, tu paieras, il paiera, nous paierons, vous paierez, ils paieront; je paierais, tu paierais, il paierait, nous paierions, vous paieriez, ils paieraient; paie, payons, payez; que je paie, que tu paies, qu'il paie, que nous payions, que vous payiez, qu'ils paient; que je payasse, que tu payasses, qu'il payât, que nous payassions, que vous payassiez, qu'ils payassent; payant, payé, ée), *v. a.* et *n.* Betaelen, voldoen. — *comptant.* Met gereed geld betaelen. — *ses dettes.* Zyne schulden voldoen. — *en papier, en argent.* In papier, in geld betaelen. — *de belles paroles.* Schoone woórden in plaets van geld geéven. — *en même monnaie.* Met gelyke munt betaelen. — *d'ingratitude.* Met ondankbaerheyd betaelen. — *de sa personne.* Zyn leven waegen. — *les pots cassés.* Het gelag betaelen. — LE TRIBUT À LA NATURE (fig.). Sterven. —, RÉCOMPENSER, DÉDOMMAGER. Betaelen, vergelden. SE —. Zichzelven betaelen. SE — DE RAISONS. Zich met redenen vergenoegen. SE —. Betaeld worden.

PAYEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Betaeler, *m.*; betaelster, *v.*

PAYS, *m.* p. *pé-i.* Land, landschap, gewest, *o.* *Un bon* —. Een goed land. *Un* — *désert.* Een woest land. — *plat.* Vlak land, waerin geene bergen zyn. — *natal.* Vaderland. — DE COCAGNE (fam.). Luylekkerland.

PAYS, E, *s. m.* et *f.* (pop.). Landsman, *m.*, landsvrouw, *v.*

PAYSAGE, *m.* p. *pé-izaje.* Landschap, *o.* —, TABLEAU D'UN —. Landschap, landgezigt, *o.*

PAYSAGISTE, *m.* Landschapschilder, *m.*

PAYSAN, ANNE, *s. m.* et *f.* Boer, *m.*; boerin, *v.* *A la —anne.* Op zyn boersch.

PAYS-BAS, *m. pl.* Nederland, *v.* *Qui est des* —. Nederlandsch. *Habitant des* —. Nederlander, *m.*

PÉAGE, *m.* Tol, *m.*, tolrecht, tolgeld, brug- *of* weggeld, tolhuys, *o.*

PÉAGER, *m.* Tollenaer, tolontfanger, *m.*

PEAU, *f.* p. *pô.* Vel, *o.*, huyd, vagt, *v.*, leër, *o.* — *de veau.* Kalfsvel. — *de mouton.* Schaepsvagt. —, ENVELOPPE DES FRUITS, DES PLANTES. Huyd, *v.*, vel, vlies, *o.*, schil, schel, *v.* —, CROÛTE À LA SUPERFICIE. Korst, *v.*

PEAUSSERIE, *f.* Velhandel, *m.*, velverkoopery, *v.*

PEAUSSIER, *m.* Velbereyder; velverkooper, *m.* —, *adj. Muscle* —. Huydbeweégende spier, *v.*

* PEAUTRE, *m. voyez* GOUVERNAIL.

PEAUTRÉ, E, *adj.* POISSON — (blas.). Visch welks steërt een ander koleur heeft als het lichaem, *m.*

PEC, *adj. m. Hareng* —. Pekelharing, *m.*

PECCABLE, *adj.* p. *pèka*—. Zondigbaer, die zondigen kan.

PECCADILLE, *f.* Kleyne zonde, geringe overtreéding, *v.*

PECCANT, E, *adj.* p. *pékan. Humeurs —es.* Bedorvene *of* overtollige vogten, *o. mv.*

PECCATA, *m.* (pop.). Ezel, *m.*

PECCAVI, *m.* (fam.). Bekentenis van zonden, *v.*, berouw, *o.*

PÊCHE, *f.* Perzik, markaton, *v.* *Noyau de* —. Perziksteen, *m.* —, ART. Visschery, vischvangst, *v.*, het vissechen, *o.* —, POISSON QUE L'ON A PÊCHÉ. Vangst, vischvangst, *v.*

PÊCHÉ, *m.* Zonde, misdaed, *v.* — *véniel.* Dagelyksche zonde. — *mortel.* Doodzonde. — *actuel.* Daedelyke zonde. — *d'omission.* Zonde van verzuymenis. — *capital.* Hoofdzonde. — *originel.* Erfzonde. — *de fragilité, d'habitude.* Zonde uyt zwakheyd, uyt gewoonte. *Tomber dans le* —. In zonde vervallen.

PÊCHER, *v. n.* Zondigen, zonde doen, kwaed doen, misdoen, feylen. — *contre les commandements de Dieu.* Tegen Gods geboden zondigen. — *contre la bienséance.* Tegen de welevendheyd misdoen. — *par la couleur.* Het regt koleur niet hebben.

PÊCHER, *v. a.* et *n.* Visschen, vischschen, visch vangen. — *à la ligne.* Met den hengel visschen. — *l'épervier.* Met het werpnet visschen. — *un étang.* Eenen vyver aftvischen. — EN EAU TROUBLE (fig. fam.). In troebel water visschen, zich oneenigheyd ten nutte maeken. —, POISSER, PRENDRE (pop.). Hasch

PÊCHER, *m.* p. —*ché.* Perzikboom, markatonboom, *m.*

PÊCHERESSE, *f.* Zondaeres, *v.*

PÊCHERIE, *f.* Visschery, plaets waer men gewoonlyk visscht, *v.*

PÊCHEUR, ERESSE, *s. m.* et *f.* Zondaer, *m.*; zondaeres, *v.*

PÊCHEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Visscher, *m.*; vischster, *v.* *Vie de* —. Visschersleven, *o.*

PÉCHYAGRE, *f.* Elleboógsjigt, *v.*

PÉCORE, *f.* Dier, *o.*, beest, *v.* (fig. *et* fam.). Beest, *v.*, plompeloompen mensch, *m.*

PECQUE, *f.* p. *pèke.* (fam.). Slottin

PECTEN, *m.* Schaembeen, *o.*

PECTINÉ, *m.* Kamspier, *v.*

PECTINE, E, *adj.* Kamvormig.

PECTINEUX, USE, *adj.* Dyspier, *v.*

PECTORAL, E, *adj.* et *s.* au pl. *pectoraux.* Van de borst, tot *of* van de borst dienende. *Sirop* —. Borstsiroóp, *v.* —, *m.* Borstlap, *m.*

PÉCULAT, *m.* p. —*la.* Landdiefery.

PÉCULE, *m.* Eygen gewonnen geld, eygene winst; kleyne kudde, *v.*

PÉCUNE, *f.* (v. m.). Geld, *o.*

PÉCUNIAIRE, *adj.* Van geld. *Peine* —. Geldstraf, *v.* *Amende* —. Geldboete, *v.* *Récompense* —. Beloonding die in geld gegeéven word, *v.*

PÉCUNIEUX, EUSE, *adj.* (fam.). Geldig, geldryk.

PÉDAGOGIE, *f.* p. —*jie.* Opvoeding, oplbrenging; schoól, kostschoól.

PÉDAGOGIQUE, *adj.* Leermeesterly, van de opvoeding.

PÉDAGOGUE, *m.* (iron.). Leermeester, leeraer, onderwyzer, *m.*

PÉDALE, *f.* Voetclawier (van een gel, enz.), *o.* (ter,

PÉDANÉ, *adj. m. Juge* —. Dorpsrechter.

PÉDANT, E, *adj.* et *s.* Schoólvossig, neuswys, waenwys, verwaend. — *m.* Schoólvos, neuswyzen, waenwyzen, *m.*; neuswyze *of* waenwyze vrouw, *v.*

PÉDANTER, *v. n.* (t. de mépris). Neuswyzen speélen; onderwyzen, schoól houden.

PÉDANTERIE, *f.* Neuswysheyd, waenwysheyd, *v.*

PÉDANTESQUE, *adj.* Schoólsch, neuswys, waenwys, verwaend.

PÉDANTESQUEMENT, *adv.* Schoólmeesterlyk, met verwaendheyd.

PÉDANTISER, *v. n. voyez* PÉDANTER.

PÉDANTISME, *m.* Schoólmeesterachtigheyd, schoólvossigheyd, *v.*

PÉDARTHROCACÉ, *m.* p. —*trokaca.* Ziekte in de leden der kinderen; opzwelling der beenen, *v.*

PÉDÉRASTE, *m.* Ontugt bedryver, sodomiet, *m.* (tery,

PÉDÉRASTIE, *f.* Ontugt, sodomie

PÉDESTRE, *adj. Statue* —. Standbeelte voet, *o.*

PÉDESTREMENT, *adv.* (fam.). Te voet

PÉDICELLE, *m.* p. —*cèle.* Bloemsteeltje, *o.*

PÉDICULAIRE, *adj. Maladie* —. Luyziekte, *v.* —, *f.* Luyskruyd, *o.*, rutels, *m. mv.*

Digitized by Google

PEIGULE, *m.* Steél, stengel, *m.*
PEIGULE, E, *adj.* Met eenen steél *of* stengel.
PEIGURE, *m.* Voetarts, eksteroogsuyder, *m.*
PEIREUX, *m.* Voetspier, *v.*
PEILUVE, *m.* Voetbad, *o.*
PEIOMÈTRE, *m. voyez* ODOMÈTRE.
PEION, *m.* Bode te voet, *m.*
PEIONCULAIRE, *adj.* (t. de bot.). Met eenen steél *of* stengel.
PEIONCULE, *m.* (bot.). Steél, stengel, *m.*
PEIONCULÉ, E, *adj.* (bot.). Met eenen steél *of* stengel.
PEIOTROPHIE, *f.* p. —*fie.* Manier van de kinderen te voeden, *v.*
PÉGASE, *m.* (myth.). Pegasus, *m.*, gevleugeld peêrd, *o.* —, (fig.). Dichtgest, *m.*; noórdelyk gestarnte, *o.* —, POISSON VOLANT. Vliegenden visch, *m.*
PEIGNAGE, *m.* Wolkaerding, *v.*; het kammen, *o.*
PEIGNE, *m.* Kam, hairkam, *m.* — *de tisserand.* Weéverskam. — *de cardeur.* Wolkaerde, *v.* —, COQUILLE. Sint-Jacobs schelp, *v.* — DE VÉNUS (plante). Naeldekervel, *v.*, snavelruyd, *o.*
PEIGNÉ, E, *adj.* Gekamd; gehekeld, opgeschikt. *Ce jardin est bien* —. Dien hof is wel onderhouden. *Ouvrage* —. Beschaefd werk, *o. Homme mal* —. Vuylen mensch.
PEIGNER, *v. a.* Kammen, kemmen (het hair); kaerden, hekelen (het laken, enz.). —, (fig. *et* pop.) Kloppen, afrossen. Se —: Zich kammen; (fam.) vegten.
PEIGNEUR, *m.* Kammer, wolkammer, vlaskammer, *m.*
PEIGNIER, *m.* Kammenmaeker; kammenverkooper, *m.*
PEIGNOIR, *m.* Kamdoek, *m.*, kamlied, *o.*, poeyermantel, *m.*
PEIGNONS, *m. pl.* Kamwol, *v.*
PEIGNURES, *f. pl.* Kamhair, uytkamsel, *o.*
PEILLER, *m.* Verzamelaer van vodden, *m.*
PEILLES, *f. pl.* Vodden, *v. mv.*
PEINDRE, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *feindre*). Schilderen, uytschilderen, afschilderen, afbeélden, afmaelen, verwen. — *d'après nature* Naer het leven schilderen; iets doór een gesprek levendig afschilderen, voórstellen. — *une bataille.* Een gevecht schilderen *of* afmaelen. — *en huile, en détrempe.* Met olieverf, met waterverf schilderen, afmaelen. *Fait à* —. Schilderagtig, schoon, welgemaekt, —, ECRIRE. Schryven. *Il peint bien.* Hy schryft schoon. Se FAIRE —. Zich laten schilderen. Se —. Zich afschilderen; zich vertoonen. *La douleur se peint sur son front.* De droefheyd vertoont zich op zyn aengezigt.
PEINE, *f.* Pyn, smert, *v. Les —s de l'enfer.* De pynen der helle. —, AFFLICTION, CHAGRIN. Droefheyd, kwelling, *v.*, verdriet, ongemak, *o. Contter sa — à q. q.* Iemand zyn verdriet klaegen. —, INQUIÉTUDE. Onrust, bekommering, *v.*, angst, *m.*, verlegenheyd, *v. Être en* —. In verlegenheyd zyn. —, TRAVAIL, FATIGUE. Moeyte, *v.*, arbeyd, *m. Sa — n'a pas été inutile.* Zyne moeyte is niet vruchteloos geweest. —, OBSTACLE, DIFFICULTÉ. Moeyelykheyd, moeyte, swaerigheyd, *v. Sans* —. Zonder moeyte, gemakkelyk. —, RÉPUGNANCE À DIRE, À FAIRE. Moeyte, *v.*, tegenzin, *m. On a — à croire ce que l'esprit rejette.* Het kost iemand moeyte te gelooven waervan men zich niet ligt overtuygt. —, PUNITION. Straf, *v.* — *corporelle.* Lyfstraf. — *pécuniaire.* Geldboete. — *du dam.* Straf der verdoemden. —, SALAIRE. Loon, arbeydsloon, *m.* en *o. Toute — mérite salaire.* Eenen arbeyder is zynen loon weêrdig. A —. Nauwelyks, ter nauwer nood, pas, kwaelyk. *A — a-t-il le nécessaire.* Ter nauwer nood heéft hy het noodige. *A — le soleil fut-il levé.* Nauwelyks was de zon op. A GRAND'—. Met groote moeyte, bezwaerlyk.
PEINÉ, E, *adj.* p. *péné.* Bedroefd. —, QUI SENT LE TRAVAIL. Gedwongen, styf. *Style* —. Gedwongen schryfstiel, *m.*
PEINER, *v. a.* p. *péner.* Moeyte geéven, kwellen, verdriet aendoen, moeyelykheyd baeren. —, *v. n.* Moeyte hebben; moeyte kosten, zwaer vallen. *On voit qu'il peine à punir.* Men ziet dat het hem moeyte kost om te straffen. *Se* —. Voél moeyte aenwenden, zich kwellen.
PEINTRE, *m.* Schilder, *m.* — *d'histoire.* Historieschilder. — *de portrait.* Portretschilder. — *de paysage.* Landschapsschilder.
PEINTURAGE, *m.* p. *pinturaje.* Het kladschilderen, het aenstryken met verf, *o.*
PEINTURE, *f.* Schilderkonst, *v.*; schilderwerk, *o.*, schildery, *v.* —, COULEUR. Verf, *v.* —, (fig.). Afschildering, afbeélding, beschryving, *v.* EN —, In schyn.
PEINTURER, *v. a.* Kladschilderen, met verf aenstryken.
PEINTUREUR, *m.* Kladder, kladschilder, *m.*
PELADE, *f. voyez* ALOPÉCIE.
PELAGE, *m.* Koleur van het hair, *o.*
PÉLAGIANISME, *m.* Kettery van Pelagius, *v.*
PÉLAGIEN, *m.* p. —*ji-in.* Pelagianen, *m.*
PELAINS, *m. pl.* Chineésch satyn, *o.*
PÉLAMIDE, *f.* Jongen thonyn (zekeren visch), *m.*
PELARD, *adj. m. Bois* —. Gescheld hout, *o.*
PELÉ, E, *adj.* et *s.* Hairloos, kaelhoofdig; kaelkop, *m.*; gescheld, geschild, gepeld.
PÉLÉCOÏDE, *adj.* Bylvormig.
PÊLE-MÊLE, *adv.* Ondereen, onder elkander, overhoop, verwardelyk.
PELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Onthairen, het hair afscheêren; schellen, schillen, afschellen, afschillen, pellen, de schel afdoen (van vrugten, enz.). — *la terre.* De groezen van het land steéken. —, *v. n.* et *pr.* Vervellen.
PÈLERIN, E, *s. m.* et *f.* Pelgrim, bedevaerder, bedevaertganger, *m.*; bedevaertgangster, *v.* —, (fig. *et* fam.). Slimmen vos, *m.*
PÈLERINAGE, *m.* p. —*je.* Bedevaert, pelgrimagie, *v.*
PÈLERINE, *f.* Sabelbont (vrouwenkleedsel), *o.*
PÉLICAN, *m.* Pelikaen (zekeren watervogel), *m.* —, INSTRUMENT DE DENTISTE. Tandtrekker, *m.* —, ALAMBIC. Overhaelvat, *o.* —, PIÈCE D'ARTILLERIE. Kanon (oud stuk geschut), *o.*
PELIN, *m.* Gebluschten kalk, *m.*
PELISSE, *f.* Mantel met bont gevoeyerd, *m.*, sabelbont, *o.*
PELLE, *f.* p. *pèle.* Schop, schup, *v.* — *à feu.* Vuerschop, aschschop, *v.* — *de four.* Bakkersschop om het brood in den oven te doen. LA — SE MOQUE DU FOURGON (prov.). Den pot verwyt den ketel dat hy zwart is.
PELLÉE, PELLERÉE, *f.* Schopvol, schupvol, *v.*
PELLERON, *m.* p. *pèle*—. Kleyne bakkersschop, *v.*
PELLETERIE, *f.* Peltery, bontwerkery, *v.*, het bontwerken; bontwerk, *o.*
PELLETIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Bontwerker, peltier, pelsmaeker, *m.*; bontwerkster, *v.*
PELLICULE, *f.* Huydje, velleken, velletje, vlies, *o.*
PELOIR, *m.* Zeembereyders rolstok, *m.*
PELOTE, *f.* Kluwen, *o.*, klouw, *v.*, bol, *m.* — *de fil*, *de coton.* Kluwen garen, katoen. — *de neige.* Sneeuwbal, *m.* —, COUSSINET À ÉPINGLES. Speldekussen, *o.*; kol, witte plek (op het voórhoofd der peêrden), *v.*
PELOTER, *v. n.* Buyten party kaetsen; sneeuwballen werpen. —, *v. a.* (fig. *et* fam.). Afrossen, afslaen, afsmoeêren. Se —. Vegten.
PELOTON, *m.* Kluwentje; speldekussentje, *o.* —, PETITE TROUPE DE SOLDATS. Troep, hoop, *m.*; klomp insekten, *m.*
PELOTONNER, *v. a.* Op een kluwen winden. *Se* —. Troepswyze vergaderen.
PELOUSE, *f.* Grasperk, *o.*
PELTE, *f.* Kleyn uytgesneéden schild, *o.*
PELU, E, *adj.* Ruyg, hairig, behaird.
PELUCHE, *f.* Pluys, *v.*; langhairig tryp, *o.*
PELUCHÉ, E, *adj.* Wollig, donzig, fluweelagtig.
PELUCHER, *v. n.* Wollig *of* vezelig worden.
PELURE, *f.* Schil, schel, *v.* — *de pomme.* Appelschel. — *de fromage.* Korst van kaes, *v.*
PENAILLON, *m.* Vod, lomp, *v.*, lap, *m.*
PÉNAL, E, *adj.* Strafopleggend, penael. *Code* —. Wetboek van strafrecht, *m.* en *o. Lois —es.* Strafwetten, *v. mv.*
PÉNALITÉ, *f.* Strafbaerheyd, penaliteyt, *v.*
PENARD, *m.* p. *penar. Vieux* —. Loozen en losbandigen ouderling, *m.*
PÉNATES, *adj.* et *s. m. pl. Dieux* —. Huysgoden, haerdgoden (der heydenen), *m. mv.* —, (fig. *et* fam.). Huys, *o.*, haerdstede, *v. Retrouver ses* —. Te huys komen.
PENAUD, E, *adj.* (fam.). Beschaemd, ontsteld, verlegen.
PENCHANT, E, *adj.* et *s.* p. *pan*—. Hellend, overhellend, neygend, overhangend. —, (fig.). Afneémend, vervallend. —, *m.* PENTE. Helling, afhelling, overhelling, *v.*, het afhellen, *o. Le — d'une montagne.* Het afhellen van eenen berg. *Etre sur le — de sa ruine.* Op den boord van zynen ondergang zyn. *Le — de l'âge.* Het verval der jaeren. —, (fig.). Neyging, genegenheyd, *v. Avoir du — pour l'étude.* Genegenheyd tot de studie hebben. *Résister à son* —. Zyne genegenheyd wederstaen.
PENCHÉ, E, *adj.* Overhellend, overhangend. *Airs —s.* Gemaekte manieren, *v. mv.*
PENCHEMENT, *m.* p. *panchemant.* Neyging, overhelling, *v.*
PENCHER, *v. a.* Buygen. — *la tête.* Het hoofd buygen. *Cet arbre penche.* Dien boom buygt voór over. —, *v. n.* Hellen, overhellen, overhangen, afhellen, nederhellen, buygen. *Le mur penche un peu de ce côté-là.* Den muer helt wat over naer dien kant. —, (fig.). Neygen, genegd *of* genegen zyn, hellen. *Se* —. Zich neygen.
PENDABLE, *adj.* Hangensweêrdig, die de galg verdient.
PENDAISON, *f.* (fam.). p. *pandèson.* Het hangen aen de galg, *o.*
PENDANT, E, *adj.* et *s.* p. *pan*—. Hangend, afhangend. *Oreilles —es.* Hangende ooren. —, (pal.). Hangend, onbeslist. *Procès* —. Onbeslist geding. —, *m.* Hangstuk, *o.* — *d'un baudrier, d'un ceinturon.* Hangstuk van eenen draeghand. —*s d'oreilles.* Oorhangsels, oorsiersels, *o. mv.*, oorringen, *m. mv.* —, TABLEAU EN SYMÉTRIE AVEC UN AUTRE. Tegenstuk, *o.*, schildery die by eene andere behoort, *v.* —, (fig.). Weêrga, weêrgade, *v.* —, *prép.* Geduerende. — *l'été.* Ge-

Digitized by Google

duerende den zomer. — *toute sa vie.* Geduerende zyn geheel leven. — QUE. Terwyl dat, ondertusschen dat.

PENDARD, E, *s. m.* et *f.* (fam.). Galgenaes, *o.*, galgenbrok, *v.*, deugniet, *m.*

PENDELOQUE, *f.* Oorsiersels, *o. mv.*, oorringen, *m. mv.*; kristal (van eenen luster), *o.* —, (fam.). Lap, *m.*, gescheurd stuk, *o.*

PENDENTIF, *m.* (t. d'archit.). Uytstek, *o.*

PENDILLER, *v. n.* (fam.). Wapperen, slingeren, los hangen. (lyn, *v.*

PENDOIR, *m.* Touw, *v.* en *o.*, spek-

PENDRE, *v. a.* Hangen, ophangen, opknoopen. — *une cloche.* Eene klok ophangen. — *de la viande au croc.* Vleesch aen den haek hangen. — *des voleurs.* Dieven ophangen. —, *v. n.* Hangen, afhangen, nederhangen. *Se* —. Zich verhangen.

PENDU, *m.* Gehangen, *m.*

PENDULE, *m.* Slinger (van een uerwerk), *m.* —, *f.* Slingeruerwerk, *o.*

PENDULIER, *m.* Slingeruerwerkmaeker, *m.*

PENDULISTE, *m.* Kasmaeker van slingeruerwerken, *m.*

PÊNE, *m.* Tong (van een slot), *v.*

PENEAUX, *m. pl.* Oude vodden, *v. mv.*

PÊNES, *f. pl.* Teêrkwast, *m.*

PÉNÉTRABILITÉ, *f.* Doórdringelykheyd, *v.*

PÉNÉTRABLE, *adj.* Doórdringelyk.

PÉNÉTRANT, E, *adj.* Doórdringend; (fig.) schrander, scherpzinnig. *Il a l'esprit* —. Hy heeft een scherpzinnig verstand, hy is zeer schrander.

PÉNÉTRATIF, IVE, *adj.* Ligt doórdringend.

PÉNÉTRATION, *f.* Doórdringendheyd, doórdringende kragt; (fig.) schranderheyd, scherpzinnigheyd, *v.*

PÉNÉTRÉ, E, *adj.* Doórdrongen, vol, geraekt, bevangen.

PÉNÉTRER, *v. a.* et *n* Doórdringen, indringen, doórgaen. *L'eau forte pénètre le fer et l'acier.* Het sterkwater dringt in yzer en stael. —, (fig.). Doórdringen, doórgronden, bevatten, begrypen. — *les secrets de la nature.* De geheymen der natuer doórgronden. —, TOUCHER LE COEUR. Raeken, bewegen, treffen.

PÉNIBLE, *adj.* Moeyelyk, lastig, zwaer, bezwaerlyk, ongemakkelyk.

PÉNIBLEMENT, *adv.* Moeyelyk, bezwaerlyk, ongemakkelyk, met moeyte.

PÉNICHE, *f.* Kleyn vaertuyg, *o.*

PÉNICILLÉ, E, **PÉNICILLIFORME**, *adj.* (bot.). Penseelvormig.

PÉNIL, *m.* (t. d'anat.) Venusberg, *m.*

PÉNINSULE, *f.* p. —*cule.* Halfeyland, schiereyland, bynaëyland, *o.*

PÉNITENCE, *f.* Boet, boetveêrdigheyd, *v.*, berouw, *o.*, penitentie, *v.* *La* — *doit être sincère et constante.* Het berouw moet oprecht en bestendig zyn. *Faire* —. Boetpleégen. —, SACREMENT. Het sacrament van boetveêrdigheyd, *o.*, de biegt, *v.* —, PUNITION. Straf, *v. Mettre en* —. Eene straf opleggen, doen boeten.

PÉNITENCERIE, *f.* Penitenciersambt, *o.*

PÉNITENCIER, *m.* Penitencier, *m*

PÉNITENT, E, *adj.* et *s.* Boetveêrdig. *Pécheur* —. Boetveêrdigen zondaer. —, *s. m.* et *f.* Boetveêrdigen, penitent, *m.*, biegtkind, *o.*, boeteling, biegteling, *m.* en *v.*

PÉNITENTIAUX, *adj. m. pl.* p. —*tiô. Psaumes* —. Boetpsalmen, *m. mv.*

PÉNITENTIEL, *m.* (rituel). Boetboek (dat voórtyds de openbaere boetveêrdigheyd voórschreef), *m.* en *o.*

* **PENNADE**, *f.* Schop, *m.*

* **PENNADER**, *v. n.* Schoppen.

PENNAGE, *m.* (fauc.). Pluymen, *v. mv.*

PENNE, *f.* Slagpen, slagveêr (van eenen roofvogel); veêr (van eenen pyl), *v.*

PÉNOMBRE, *f.* Flauwe schaduw, *v.*

PENSANT, E, *adj.* Denkend, peynzend. *Un être* —. Een denkend weezen. *Bien* —. Weldenkend.

PENSÉE, *f.* p. *pancé.* Gedagte, *v.*, gepeyns, *o. Une* — *triste.* Eene droevige gedagte. —, OPINION. Gedagte, meening, *v.*, gevoelen, *o.* —, DESSEIN. Voórneémen, oogmerk, *o. Exécuter sa* —. Zyn voórneémen uytvoeren. —, (peint.). Inval, *m.*, schets, *v.* —, FLEUR. Pensébloem, *v. Couleur de* —. Violetbruyn koleur, *o.*

PENSER, *v. a.* et *n.* p. *pancé.* Denken, bedenken, peynzen, bepeynzen, meenen, gelooven, overweêgen, overleggen. — à *Dieu* Op God denken, *A quoi penses-vous?* Waeraen denkt gy? — *en soi-même à q. c.* By zichzelven op iets peynzen, iets overleggen. *Ne* — *à rien.* Nergens op denken. *Je pensais mourir.* Ik dagt te sterven, het scheêlde weynig *of* ik stierf. — , RAISONNER. Redeneêren, redekavelen. —, PRENDRE GARDE. Opletten, oppassen, toezien. —, AVOIR EN VUE. Bedoelen, in het oog hebben. *Je sais qu'il pense à cette maison.* Ik weêt dat hy dit huys in het oog heêft. —, *m.* (poét.). Gedagte, *v.*, gepeyns, *o.*

PENSEUR, *m.* Denker, peynzer, *m.*

PENSIF, IVE, *adj.* Peynzend, mymerend.

PENSION, *f.* p. *pancion.* Kostgeld, teêrgeld, *o.*, kost, *m.*; kosthuys, *o.*; kostschoól, *v. Maître de* —. Kostschoólhoudeêr, *m. Mettre en* —. In den kost besteêden. *Etre en* —. In den kost zyn. —, REVENU ANNUEL. Jaerwedde, *v.*, jaergeld, pensioen, *o.*

PENSIONNAIRE, *s. m.* et *f.* p. —*nère.* Kostganger, *m.*; kostgangster, *v. Jeune* —. Kostkind, *o.* —, QUI REÇOIT PENSION. Pensioentrekker; pensionnaris (ambtenaer in Holland), *m.*

PENSIONNAT, *m.* Kostschoól, *v.*, pensionnaet, *o.*

PENSIONNER, *v. a.* Eene jaerwedde *of* een pensioen geêven.

PENSUM, *m.* Taek, straf, *v.*

PENTACONTARQUE, *m.* (t. d'antiq.). Aenvoerder van vyftig man, *m.*

PENTACORDE, *m.* Vyfsnaerige lier, *v.*

PENTACROSTICHE, *adj. Vers* —. Vyfvoudig naemdicht, *o.*

PENTADACTYLE, *adj.* Met vyf vingeren (van dieren spr.).

PENTADÉCAGONE, *adj.* et *s.* Vyftienhoekig. —, *m.* Vyftienhoek, *m.*

PENTAÈDRE, *m.* Vast lichaem met vyf oppervlakten, *o.*

PENTAGLOTTE, *adj.* Vyftaelig, in vyf taelen.

PENTAGONE, *adj.* et *s.* Vyfhoekig. —, *m.* Vyfhoek, *m.*

PENTAGYNIE, *f.* Slach van planten welker bloemen vyf stampertjes hebben, *o.*

PENTAMÈTRE, *adj.* et *s. Vers* —. Vyfvoetig vers, *o.*

PENTANDRIE, *f.* Slach van planten welker bloemen vyf helmstyltjes hebben, *o.* (ven, *m.*

PENTAPASTE, *m.* Takel met vyf schy-

PENTAPÉTALE, **PENTAPÉTALÉ**, E, *adj.* p. *pin*—. (bot.). Met vyf bloembladen.

PENTAPHYLLE, *adj.* p. *pintafile.* Vyfbladig.

PENTAPOLE, *f.* Landstreek met vyf steden, *v.*

PENTAPTÈRE, *adj.* Vyfvleugelig.

PENTASPERME, *adj.* Vyfzaedig.

PENTASTYLE, *adj.* Met vyf kolommen van voóren.

PENTATEUQUE, *m.* De vyf boeken van Moyses, *m.* en *o. mv.*

PENTATHLE, *m.* Vereeniging der vyf verscheydene speêlgevegten (der oude Gricken), *v.*

PENTE, *f.* p. *pante.* Helling, afhelling, *v.*, het hellen, *o. La* — *d'une montagne.* De helling van eenen berg. *La*— *des eaux.* Het hellen der wateren. —, (fig.). Neyging, genegenheyd, *v.*, lust, trek, *m. Suivre sa* —. Zyne neyging volgen. — DU LIT. Val, *m.*; afhangsel van een bed, *o.*

PENTECÔTE, *f.* (fête). Sinzen, pinkster, pinksteren, *o.*, pinksterfeest, *v.* en *o.*

PENTHÈSE, *f.* (fête). Lichtmis, *v.*

PENTHIÈRE, **PENTIÈRE**, *f.* Snepnet, *o.*

PENTURE, *f.* Hengsel (aen eene deur *of* venster), *o.*

PÉNULTIÈME, *adj.* et *s.* Voórlaetste. —, *f.* Voórlaetste lettergreêp, *v.*

PÉNURIE, *f.* Groot gebrek, *o.*, behoeftigheyd, armoede, *v.*

PÉOTTE, *f.* Ronde sloep, *v.*

PÉPASME, *m.* (méd.). Tydigheyd der vogten, *v.*

PÉPASTIQUE, *adj.* et *s. m.* (t. de méd.). Rypmaekend geneêsmiddel dat de verteêring der spys of de ryping eener wonde bevoordert, *o.*

PÉPIE, *f.* Pip, sprouw (ziekte der vogels), *v.* AVOIR LA — (fig. et fam.). Geêrne drinken, zuypen, eene droogkeêl hebben.

PÉPIER, *v. n.* Piepen (als de musch)

PÉPIN, *m.* Kern, korrel, pit, *v.*

PÉPINIÈRE, *f.* Kweekery, boomkweekery, entery, *v.*, kweekhof, *m.*; (fig.) kweekschoól, *v.*

PÉPINIÉRISTE, *m.* Boomkweeker, *m.*

PÉPITE, *f.* Stuk ruw goud (in de mynen), *o.*

PEPSIE, *f. voyez* PÉPASTIQUE.

PÈQUE, *voyez* PECQUE.

PÈQUET, *m.* p. —*kè.* RÉSERVOIR DE — (méd.). Bewaerplaets van het meêsap, *v.*

PERCALE, *f.* (étoffe). Perkal, *o.*

PERÇANT, E, *adj.* Doórdringend, scherp. *Yeux* —*s.* Scherp gezigt. *Voir* —*e.* Heldere, doórdringende stem. ESPRIT — (fig.). Schrander geest.

PERCE. METTRE EN —. Ontsteêken, opsteêken (eene ton enz.).

PERCÉ, E, *adj.* Met gaten. *Maison bien* —*ée.* Lochtig huys. PANIER — Verkwister, doórbrenger, *m.*

PERCÉ, *m. voyez* PERCEE.

PERCE-BOIS, *m.* au pl. *des perce-bois.* Houtworm, *m.*

PERCE-BOSSE, *f.* (plante). Weêgbreê, *v.*

PERCÉE, *f.* Opening, *v.*, uytvigt, *o.*

PERCE-FEUILLE, *f.* au pl. *des perce-feuille.* Doórblad, doórwas, haezenoor, *o.*

PERCE-FORÊTS, *m.* au pl. *des perce-forêts.* Grooten liefhebber der jagt, *m.*

PERCE-LETTRES, *m.* au pl. *des perce-lettres.* Briefpriem, *m.*

PERCEMENT, *m.* Doórbooring, doórsteêking, *v.* —, OUVERTURE. Opening, *v.*

PERCE-MEULE, *m.* Molensteenboor, *v.*

PERCE-MOUSSE, *m.* Hairagtig mos, *o.*

PERCE-MURAILLE, *f.* Muerkruyd, *o.*

PERCE-NEIGE, *f.* Witte tylons, *v.*

PERCE-OREILLE, *m.* au pl. *des perce-oreille.* Oorworm, *m.*

PERCE-PIERRE, *f.* au pl. *des perce-pierre.* Steenbreêk, zeevenkel, *v.*

PERCEPTEUR, *m.* Ontfanger (van inkomsten, contributien, enz.), *m.*

PERCEPTIBILITÉ, *f.* Bemerkbaerheyd, zigtbaerheyd, *v.* — (d'un impôt). Ontfangbaerheyd, heffbaerheyd, *v.*

PERCEPTIBLE, *adj.* Heffbaer, ontfangbaer; bemerkbaer, zigtbaer.

PERCEPTION, *f.* Ontfang, *m.*, ingadering, inzameling, *v.* —, (fig.). Begryp, *o.*, bevatting, *v.*

PERCER, *v. a.* Doórhooren, doórsteêken, doórstooten, booren, doórdringen. — *un ais.* Doór eene plank booren. — *les oreilles pour porter des boucles.* De ooren doórsteêken om ringen te dragen. — *une porte dans un mur.* Eene deur, eene opening

Digitized by Google

in eenen muer breeken. — *un bois.* Eenen weg maeken in een bosch. — *d'un coup d'épée.* Met eenen degen doorsteeken. — *du vin.* Wyn ontsteeken, opsteeken. *La pluie perce le drap.* Den regen trekt door het laken. *Le soleil perce les nuages.* De zon breekt door de wolken. — *la foule.* Het gewoel doordringen. — *de part en part.* Door en door steeken of doorbooren. — UN MYSTÈRE (fig.). Een geheym doordringen. — *l'avenir.* Het toekomende voorzien. —, *v. n.* SE FAIRE UNE OUVERTURE. Doorbreeken, opengaen. *Cet apostème percera bientôt.* Dit gezwel zal welhaest doorbreeken, opengaen. —, SE MANIFESTER. Doorbreeken, voor den dag komen, zich openbaeren. —, AVOIR ISSUE. Eenen uytgang hebben. *Cette maison perce dans deux rues.* Dit huys heeft eenen uytgang in twee straeten. SE —. Zich doorsteeken *of* doorstooten.

PERCERETTE, *f.* Zwikboor, *v.*

PERCEUR, *m.* Boorer, *m.*

PERCEVOIR, *v. a.* p. —*voar.* Ontfangen, inzamelen, ingaederen. — *les deniers.* De schattingen, de gelden ontfangen. — *les fruits.* De vrugten inzamelen, ingaederen. —, SENTIR. Gewaerworden.

PERCHANT, *m.* Lokvogel, *m.*

PERCHE, *f.* Baers (visch), *v.* —, (mesure). Roede, meetroede; roede land; stang, steng, *v.*, staek, *m.*, sparre, *v.*, langen stok; schiphaek, bootshaek, *m.* —, BOIS DE CERF. Getakte hertshoorns, *m. mv.* —, (fig. et fam.). Lange en magere vrouw, *v.*

PERCHER, *m.* Rek, *o.* *Tirer les faisans au* —. De faisanten van de boomen, van de takken schieten.

PERCHER, *v. n.* et *pr.* Opzitten, zitten op eenen staek, enz. (spr. van vogels).

PERCHIS, *m.* Staekheyning, *v.*

PERCHOIR, *m.* Rek, *o.*, hoenderroest, staek waer het gevogelte op roest, *m.*

PERCLUS, E, *adj.* Lam, beroerd, gerekt.

PERÇOIR, *m.* PERÇOIRE, *f.* Boor, zwikboor, *v.*

PERCUSSION, *f.* Slag, stoot, *m.*, bots, *v.*

PERDABLE, *adj.* Verliesbaer.

PERDANT, *m.* Verliezer, *m.*

PERDITION, *f.* Verkwisting, verspilling, *v.*; verderf, *o.*, ondergang, *m.*, verdoemenis, *v.*

PERDRE, *v. a.* Verliezen, kwyt worden *of* raeken. — *son mouchoir.* Zyne neusdoek verliezen. — *la vie.* Het leven verliezen. — *un bras dans la bataille.* Eenen arm in den slag verliezen. — *connaissance.* Buyten kennis raeken. —, CESSER D'AVOIR. Verlieren. — *courage.* Den moed verliezen, laeten vallen. — *l'esprit, le sens.* Zyn verstand verlieren, krankzinnig worden. —, EGARER. Verleggen, verliezen. — LE FIL D'UN DISCOURS (fig.). Den draed eener rede verliezen. — *de vue.* Uyt het oog verliezen. — *pied, terre.* Grond verliezen. —, DÉCRÉDITER, RUINER. Bederven, in den grond helpen. *La nielle a perdu les blés.* Den honigdauw heeft de graenen bedorven. —, CORROMPRE, DÉBAUCHER. Bederven, verleyden. *La mauvaise compagnie l'a perdu.* Het slegt gezelschap heeft hem verleyd. —, GÂTER, ENDOMMAGER. Bederven, beschadigen. —, MAL EMPLOYER. Verliezen. — *l'occasion.* De gelegenheyd verletten, verzuymen. —, *v. n.* ÉPROUVER QUELQUE PERTE. Verliezen, vallen. SE —, S'ÉGARER. Verdwaelen, verdoolen. *Nous nous perdîmes dans la forêt.* Wy verdwaelden, wy verlooren ons in het wond. JE M'Y PERDS (fig.). Ik begryp er niets van, dat is my onbegrypelyk. SE —, S'ÉVANOUIR, SE DISSIPER. Vergaen, verdwynen, verlooren gaen, zich verliezen, te niet gaen. *Cette rivière se perd dans les sables.* Deeze rivier verliest zich in het zand. SE —, SE RUINER. Te gronde gaen; in zyn verderf loopen; zich verdoemen. SE —, FAIRE NAUFRAGE. Vergaen, schiphreuk lyden, verongelukken. *Le vaisseau s'est perdu sur la côte.* Het schip is op de kust vergaen, verongelukt.

PERDREAU, *m.* p. —*drô.* Jonge patrys, *v.*

PERDRIGON, *m.* Groote blauwe pruym, *v.*

PERDRIX, *f.* Patrys, *v.*, veldhoen, *o.*

PERDU, E, *adj.* et *s.* Verlooren, verdwaeld. *C'est de l'argent* —. Dat is verlooren geld. *Puits* —. Sterfput, zakput, *m. Sentinelle* —*e.* Verlooren schildwagt, *v.* ENFANTS —S (t. de guerre). Waeghalzen, soldaeten, die het eerste vuer moeten doorstaen, *m. mv. Être* — *d'honneur.* Zyne eer verlooren hebben. *Femme* —*e.* Eerlooze vrouw. *Temps* —. Verlooren tyd. *Heures* —*es.* Vrye *of* ledige ueren. *Peine* —*e.* Vergeefsche moeyte. *Pays* —, *désert, inhabité.* Woest, onbewoond land. *Tirer à coups* —*s.* In het wild *of* in de locht schieten. *A fonds* —. Op lyfrente. —, *m. Crier comme un* —. Schreeuwen als eenen uytzinnigen.

PÈRE, *m.* Vader, *m.* — *de famille.* Huysvader, huyshouder, vader des huysgezins. *Beau* — Schoonvader. — *nourricier.* Voestervader. *Le* — *éternel.* God. *Dieu le* —. God den Vader. *Les* —*s de l'Église.* De kerkvaders, de oudvaders. *Nos* —*s.* Onze voorvaders, voorouders. *Le* — *du jour.* De zon. *Le* — *des vers.* Apollo. —, TITRE DES RELIGIEUX. Pater, *m. Le Saint* —. Den Paus.

PÉRÉGRINATION, *f.* Verre reys, *v.*

PÉRÉGRINITÉ, *f.* Vremdelingschap, *v.*

PÉRÉGRINOMANIE, *f.* Zugt om te reyzen, reyswoede, *v.*

PÉREMPTION, *f.* p. —*rampcion.* — D'INSTANCE (pal.). Verzuym van rechtsvervolg, *o.*

PÉREMPTOIRE, *adj.* Beslissend, uytwyzend.

PÉREMPTOIREMENT, *adv.* Op eene beslissende wyze.

PÉREMPTORISER, *v. n.* (t. de pal.). Uytstel geeven.

PERFECTIBILITÉ, *f.* Volmaektheyd, *v.*

PERFECTIBLE, *adj* Volmaektbaer.

PERFECTION, *f.* Volmaektheyd, volkomenheyd; voltooying, voleyndiging, voltrekking, *v.* —, QUALITÉ EXCELLENTE. Volmaektheyd, *v. Aspirer, tendre à la* —. Naer de volmaektheyd streeven. EN —. Volmaektelyk, volkomenlyk, allerbest.

PERFECTIONNEMENT, *m.* p. —*cionemant.* Volmaeking, voltrekking; volmaektheyd, *v.*

PERFECTIONNER, *v. a.* Volmaeken, tot volkomenheyd *of* volmaektheyd brengen. SE —. Zich volmaeken, in volmaektheyd toeneemen, volmaekter worden.

PERFIDE, *adj.* et *s.* Trouweloos, ongetrouw, verraederlyk, valsch. —, *m.* Trouweloozen, valschaerd, *m.*

PERFIDEMENT, *adv.* Trouweloslyk, ongetrouwelyk, verraederlyk, valschelyk. *C'est en user* —. Dat heet trouweloos handelen, te werk gaen.

PERFIDIE, *f.* Trouweloosheyd, ongetrouwheyd, valschheyd, *v.*

PERFOLIÉ, E, *adj. Feuille* —*ée.* Doorblad, blad dat doorgroeyd is, *o.*

PERFORANT, E, *adj.* et *s.* Doorboorend. —, *m.* Zekere spier aen de hand, *v.*

PERFORATION, *f.* Doorbooring, *v.*

PERFORER, *v. a.* Doorbooren.

PERGOLÈSE, *m.* Zekere druyf, *v.*

PERGOUTE, *f.* (fleur) Soort van madelief, *v.*

PÉRI, *m.* Geest, duyvel, *m.*; vuer by de Perzianen, *o.*

PÉRIANTHE, *m.* (bot.). Bloemkelk, *m.*

PÉRIAPTE, *m. voyez* AMULETTE.

PÉRIBOLE, *f.* Verplaetsing der kwaedo vogten op de oppervlakte des lichaems, *v.* —, *m.* (t. d'antiq.). Met boomen beplante plaets (rondom de tempels der heydenen), *v.* —, PARAPET; GARDE-FOU. Borstweering; balie, leuning, *v.*

PÉRICARDE, *m.* Hertenet, hertevlies, *o.*

PÉRICARDIN, E, *adj* Van het hertenet.

PÉRICARDITIS, *m.* Ontstecking van het hertenet, *v.*

PÉRICARPE, *m.* (bot.). Zaedvlies, *o.*; polspluester, *v.*

PÉRICLITER, *v. n.* In gevaer zyn, gevaer loopen.

PÉRICONDRE, *m.* Knarsbeenvlies, *o.*

PÉRICRÂNE, *m.* Bekkeneelvlies, panvlies, *o.*

PÉRIDOT, *m. voyez* CHRYSOLITHE.

PÉRIDROME, *m.* (antiq.). Opene gallery rond een vierkantig gebouw, *v.*

PÉRIÉGÈTE, *m.* Leydsman (der vremdelingen in eene stad); kustbeschryver, *m.*

PÉRIER, *m.* p. —*rié.* (t. de fond.). Laetyzer, booryzer, *o.* — (oiseau). Zekeren vogel, *v.*

PÉRIÉRÈSE, *f.* Insnyding (rondom een groot gezwel), *v.*

PÉRIGÉE, *m.* Stip waerin de dwaelsterren het digtste by de aerde zyn, *o.*

PÉRIGUEUX, *m.* Zekeren zwarten steen, *m.*

PÉRIGYNE, PÉRIGYNIQUE, *adj.* (t. de bot.) Rondom den eyerstok gelegt.

PÉRIHÉLIE, *s. m.* et *adj.* Stip waerin eene dwaelsterre het digtste by de zon is, *o.* (planten), *o.*

PÉRIKÉCE, *m.* Omwindsel (van mos-

PÉRIL, *m.* Gevaer, *o.*, nood, *m.*, perykel, *o. Craindre, fuir le* —. Het gevaer vreezen, ontvlugten.

PÉRILLEUSEMENT, *adv.* Gevaerlyk, met gevaer, onveyligly k.

PÉRILLEUX, EUSE, *adj.* Gevaerlyk, onveylig.

PÉRIMER, *v. n.* (pal.). Verlooren gaen, vervallen (in rechtsgedingen).

PÉRIMETRE, *m.* (géom.). Omtrek, omvang, *m.*

PÉRINÉAL, E, *adj.* Van den bilnaed.

PÉRINÉE, *m.* Bilnaed, *m. Incision au* —. Bilnaedsteek, *m.*

PÉRIODE, *f.* Loop, omloop (van een hemellicht), *m.*; tydperk (tydvak, *o.*, tydrekening, *v. La* — *Julienne.* De Juliaensche tydrekening. —, (t. de méd.). Omloop, *m.*, geregelde terugkeering (eener koorts, enz.), *v.* —, PHRASE À PLUSIEURS MEMBRES. Volzin, *m.*, periode, *v.* —, *m.* Hoogste punt, toppunt, *o.*, top; tyd, *m.*, tydperk, *o. Dans un certain* — *de temps.* In een zeker tydperk. *Dans le dernier* — *de sa vie.* In den laetsten tyd zyns levens.

PÉRIODICITÉ, *f.* Het omloopen.

PÉRIODIQUE, *adj.* Omloopend, dat op gestelde tyden komt, periodiek. *Le cours* — *d'un astre.* Geregelden omloop van een gestarnte. *Ouvrage* —. Tydschrift, periodiek werk, *o. Style* —. Welluydenden stiel.

PÉRIODIQUEMENT, *adv.* Op gestelde tyden, met eenen geregelden omloop van tyd. *Parler* —. Met gemaektheyd spreeken.

PÉRIODISTE, *m.* Schryver van een tydschrift, van een periodiek werk, *m.*

PÉRIOECIENS, *m. pl.* Nevenwooners, bewooners der zelfde parallel, *m. mv.*

PÉRIOSTE, *m.* Beenvlies, *o.*

Digitized by Google

PÉRIOSTOSE, *f.* Gezwel, *o.*, verhandeling van het beenvlies, *v.*

PÉRIPATÉTICIEN, ENNE, *adj.* et *s. m.* Aenhanger van Aristoteles, wandelenden wysgeêr, *m.*

PÉRIPATÉTIQUE, *adj.* Van de leer van Aristoteles, peripatetisch.

PÉRIPATÉTISME, *m.* Wysbegeêrte van Aristoteles, *v.*, peripatetismus.

PÉRIPÉTIE, *f.* p. —*pécie.* Ontknooping, ontwikkeling (van een tooneelspel, enz.), *v.*

PÉRIPHÉRIE, *f.* (géom.). Omtrek, *m.*, buytenrond, *o.*

PÉRIPHRASE, *f.* p. —*fraze.* Omschryving, omrede, *v.*

PÉRIPHRASER, *v. n.* Omschryvingen gebruyken.

PÉRIPLE, *m.* Omvaering, zeereys, *v.*

PÉRIPLOCA, PÉRIPLOQUE, *f.* (plante). Zekere plant, *v.*

PÉRIPNEUMONIE, *f.* Longontsteêking, *v.*

PÉRIPOLYGONE, *adj. Cristal* —. Kristal met veêle oppervlakten.

PÉRIPTÈRE, *m.* Gebouw met zuylen omringd, *o.*

PÉRIR, *v. n.* Vergaen, omkomen. — *de froid.* Van koude vergaen. — *de faim.* Van honger sterven. —, FAIRE NAUFRAGE. Verongelukken, schipbreuk lyden, op zee vergaen. —, TOMBER EN RUINE, EN DÉCADENCE. Vervallen, in verval komen. *Cette maison va* —. Dit huys zal instorten, vervallen. —, PÉRIMER (pal.). Verlooren gaen, vervallen. *Laisser — une instance.* Een rechtsvervolg door verzuym verlooren laeten gaen.

PÉRISCIENS, *m. pl.* Omschaduwigen, bewooners van de beyde koude lochtstreêken, *m. mv.*

PÉRISPERME, *m.* (t. de bot.). Zaedbedeksel, *o.*

PÉRISSABLE, *adj.* p. —*çable.* Vergankelyk, broos.

PÉRISSOLOGIE, *f.* Overtolligheyd, *v.*

PÉRISTALTIQUE, *adj. Mouvement* —. Wormswyze beweêging der ingewanden, *v.*

PÉRISTAPHYLINS, *m. pl.* p. —*fi*—. (muscles). Huygspieren, *v. mv.*

PÉRISTAPHYLO-PHARYNGIENS, *m. pl.* Huyg- en keêlgatspieren, *v. mv.*

PÉRISTYLE, *m.* Zuylengang, *m.*, bedekte gaendery, *v.*

PÉRISYSTOLE, *f.* Stilstand van het hert, *m.*

PÉRITOINE, *m.* p. —*toane.* Buykvlies, *o.*, penszak, *m.*

PÉRITONITE, PÉRITONITIS, *m.* Ontstecking van het buykvlies, *v.*

PÉRITROCHON, *m.* Werktuyg om groote lasten op te ligten, *o.*

PERLASSE, *f.* Americaensche potasch, *v.*

PERLE, *f.* Pêrel, *v. Un fil de* —*s.* Een pêrelsnoer, *o. Gris de* —. Pêrelkoleur, *o. La pêche des* —*s.* De pêrelvisschery, *o. Enfiler des* —*s.* Pêrelen aenrygen. LES —S DU MATIN (fig.). Den dauw. — (t. d'impr.). Allerkleynste drukletter, *v.*

PERLÉ, E, *adj.* Gepêreld, met pêrelen bezet. *Orge* —. Gepêrelde gerst. —, (fig.). Doórvrogt, net.

PERLURE, *f.* Knobbels aen de hertshoórns, *m. mv.*

PERMANENCE, *f.* Duerzaemheyd, *v.*, duer, *m.*, bestendige voortduering, *v.* —, SÉANCE, PRÉSENCE CONTINUE. Aenhoudende zitting, *v.*

PERMANENT, E, *adj.* Duerzaem, byblyvend, bestendig, eeuwigduerend, onveranderlyk. *Comité* —. Byblyvende, aenhoudende vergadering, *v.*

PERMÉABILITÉ, *f.* Doórdringbaerheyd, *v.*

PERMÉABLE, *adj.* Doórdringbaer.

PERMESSE, *m.* p. —*mèse.* (fleuve). Permessus. — (t. de myth.). Verblyfplaets der zanggodinnen, *v.*

PERMETTRE, *v. a* (word geconj. als *mettre*). Toelaeten, toestaen, vergunnen, gedoogen, veroórloven, oórloven. *Il faut bien — ce qu'on ne peut empêcher.* Men moet wel toestaen wat men niet kan beletten. *Permettez-moi de vous dire.* Vergun my u te zeggen. *Se* —. Zich veroórloven, zich toestaen.

PERMIS, E, *adj.* et *part.* Toegelaeten, geoórlofd, vergund. —, *m.* Verlof, *o.*, vrybrief, *m.*

PERMISSION, *f.* Verlof, oórlof, *o.*, toelaeting, vergunning, gedooging, *v.*

PERMUTANT, *m.* Ambtsverwisselaer, geestelyken die zyne bediening met eene andere verwisselt.

PERMUTATION, *f.* Ambtsverwisseling, verwisseling eener kerkelyke bediening, *v.* — (t. de math.). Verplaetsing, *v.* (selen.

PERMUTER, *v. a.* Een ambt verwis-

* **PERMUTEUR**, *m.* Verwisselaer, *m.*

PERNICIEUSEMENT, *adv.* Verderfelyk, schadelyk, op eene verderfelyke wyze.

PERNICIÉUX, EUSE, *adj.* Verderfelyk, schadelyk. *Remède* —. Schadelyk, gevaerlyk geneêsmiddel, *o.*

PER OBITUM, *adv.* Doór overlyden, doór afsterving.

PÉRONÉ, *m.* Scheênbeen, *o.*

PÉRONIER, ÈRE, *adj.* Van het scheênbeen. *Muscle* —. Scheênbeenspier, *v.*

PÉRONNELLE, *f.* Zottin, babbelaerster, *v.*

PÉRONS, *m. pl.* (fauc.). De ouden, *m mv.*, mannekens en wyfken der vogels.

PÉRORAISON, *f.* p. —*rèzon.* Slotrede, sluytrede, *v.*

PÉRORER, *v. n.* (fam.). Redeneêren, zedekavelen.

PÉROREUR, *m.* (fam.). Redeneêrder, *m.*

PÉROT, *m.* Scheut (van de tweede afhakking), *m.*

PÉROU, *m.* (pays). Peru. C'EST UN — (prov.). Het is eene goudmyn, *v. Cet emploi est un* —. Dat ambt is voórdeelig.

PERPENDICULAIRE, *adj.* et *s.* p. —*pandiculère.* Regtstandig, regtvallend, loodregt. —, *f. Ligne* —. Regtvallende linie, *v.*

PERPENDICULAIREMENT, *adv.* Regtstandiglyk, loodregt.

PERPENDICULARITÉ, *f.* Regtstandigheyd, *v.*

PERPENDICULE, *m.* Loodlyn, *v.*

PERPÉTRER, *v. a.* (prat.). Begaen, bedryven. — *un crime.* Eene misdaed begaen.

PERPÉTRES, *f. pl.* Gemeenschappelyke landen, *o. mv.*

PERPÉTUATION, *f.* Vereeuwiging, *v.*

PERPÉTUEL, ELLE, *adj.* Geduerig, altydduerend, eeuwigduerend, onophoudelyk; voór het leven, zyn leven lang.

PERPÉTUELLEMENT, *adv.* Geduerigly k, altyd, onophoudelyk, zonder ophouden.

PERPÉTUER, *v. a.* Vereeuwigen, altyd doen dueren, voortzetten. *Se* —. Voortdueren, in stand blyven, staende blyven.

PERPÉTUITÉ, *f.* Duerzaemheyd, altydduerzaemheyd, onvergankelykheyd, *v. A* —. Voór eeuwig, ten eeuwigen dage.

PERPLEXE, *adj.* Verlegen, besluyteloos, ontseld, onzeker.

PERPLEXITÉ, *f.* Verlegenheyd, besluyteloosheyd, ontseltenis, onzekerheyd, *v.*

PERQUISITION, *f.* p. —*kizicion.* Onderzoek, *o.*, navorsching, naspeuring, *v.* (tel, *m.*

PERREAU, *m.* Waskeêrsenmaekers ke-

PERRICHE, *f.* Langstaertigen papegaey, *m.*

PERRIÈRE, *f.* Steengroef, *v.*

PERRIQUE, *f.* Kleynen papegaey, *m.*

PERRON, *m.* p. *péron.* (escalier). Stoep, *v.*

PERROQUET, *m.* p. *perolè.* Papegaey, *m.* —, CHAISE À DOS PLIANT. Vouwstoel, legerstoel, tentstoel, *m.* —, PETIT MÂT. Steng, bramsteng, *v. Voile de* —. Bramzeyl, *o.*

PERRUCHE, *f.* Wyfken van den papegaey, *o.*; kleynen papegaey, *m.*

PERRUQUE, *f.* p. *péruke.* Parruyk, pruyk, *v.*

PERRUQUIER, *m.* p. *peruquiè.* Parruykmaeker, *m.* —, COIFFEUR. Kapper, *m.*

PERRUQUIÈRE, *f.* Parruykmaekers vrouw, *v.*

* **PERS, E**, *adj.* Groenblauw.

PER SALTUM, *loc. adv.* By oversprong.

PERSAN, E, *adj.* et *s.* Persisch, perziaensch. *La langue* —*e.* De persische tael. —, *m.* Persiaen, *m.* —, *f.* Perziaensche, *v.*

* **PERSCRUTATION**, *f.* Onderzoek, *o.*, navorsching, *v.*

PERSE, *f.* Perziën, *o.*; sits, gedrukt katoen van Perziën, *o.*

PERSÉCUTANT, E, *adj.* Lastig, kwellend, moeyelyk, vervolgend.

PERSÉCUTER, *v. a.* Vervolgen, verdrukken, plaegen; kwellen, lastig vallen.

PERSÉCUTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Vervolger, *m.*; vervolgster, *m.*; kweller, plaeger, *m.*; kwelster, plaegster, *v.*

PERSÉCUTION, *f.* Vervolging; kwelling, plaeging, *v.*, overlast, *m.*

PERSÉCUTRICE, *f. voyez* PERSÉCUTEUR.

PERSES, *m. pl.* (anciens Persans). Perzen, *m. mv.*

PERSÉVÉRAMMENT, *adv.* Volstandiglyk, standvastiglyk.

PERSÉVÉRANCE, *f.* Volstandigheyd, standvastigheyd, volherding, aenhouding, *v.*

PERSÉVÉRANT, E, *adj.* Volstandig, standvastig, volherdend, aenhoudend.

PERSÉVÉRER, *v. n.* Volherden, aenhouden, volstandig *of* standvastig blyven. — *dans sa résolution.* In zyn besluyt volherden.

PERSICAIRE, *f.* Perzikkruyd, *o.*

PERSICOT, *m.* p. —*ciko.* (liqueur). Persico, *m.*

PERSIENNE, *f.* Trahievenster, *v.* en *o.*, zonneblind, *o.*

PERSIFLAGE, *m.* Spotterny, beschimping, bespotting, *v.*

PERSIFLER, *v. a.* Bespotten, beschimpen, voór den zot houden. —, *v. n.* Zotten klap spreêken.

PERSIFLEUR, *m.* Spotter, bespotter, beschimper, spotvogel, *m.*

PERSIL, *m.* p. —*ci.* Peterselie, hofeppe, *v.* — *sauvage* ou *de montagne.* Wilde peterselie.

PERSILLADE, *f.* Rundvleesch met peterselie toebereyd, *o.*

PERSILLÉ, E, *adj. Fromage* —. Peterseliekaes, *v.*

PERSIQUE, *f.* Soórt van groote perzik, *v.* —, *adj. Ordre* —. Perzisch bouworden.

PERSISTANCE, *f.* Het blyven, het volherden, het aenhouden, *o.*

PERSISTANT, E, *adj.* (t. de bot.). Blyvend; volherdend.

PERSISTER, *v. n.* Volherden, blyven, aenhouden. *Il persiste dans son refus.* Hy volherd in zyne weygering.

PERSONNAGE, *m.* Persoon, mensch, man, *m.*, personnagie, *v. Les plus grands* —*s de l'antiquité.* De grootste mannen der oudheyd. —, RÔLE. Rol, *v.* —, FIGURE HUMAINE. Figuer, *v.*, beêld, *o.*

PERSONNALISER, *v. a.* Algemeene bewoórdingen op eenen bysonderling toepassen. *Voyez* PERSONNIFIER.

Digitized by Google

PERSONNALITÉ, *f.* Persoonlykheyd; zelfliefde, eygenliefde, zelfzugt, *v.* —, Injure. Persoonlyke beledigingen, *personnaliteyt*, *v.*

PERSONNAT, *m.* Zekere weêrdigheyd in een kapittel, *v.*

PERSONNE, *f.* Persoon, mensch, *m.* *Une — de condition.* Eenen persoon van aenzien. *En —.* In persoon, persoonlyk, zelf. *Payer de sa —.* Zich waegen. *Il aime sa —.* Hy hond veél van zichzelven. —, *pron. indéf.* Nul. Niemand. *Il n'y a — au logis.* Daer is niemand te huys. —, Quelqu'un. Iemand. *Y a-t-il — assez hardi?* Is er iemand zoo stout?

PERSONNÉES, *f. pl.* Slach van planten, *o.*

PERSONNEL, **ELLE**, *adj.* et *s.* p. —*onel.* Persoonlyk, persooneél, eygen. *Mérite —.* Persoonlyke verdienste, *v.* *Action —le.* Aenspraek op iemands persoon, *v.* *Injure —le.* Persoonlyke beledigingen, *v.* *Pronom —.* Persoonlyk voórnaemwoórd, *o.* *Homme —.* Zelfzugtigen, egoïst, *m.* —, *m.* Aerd, *m.*, inborst; eygenliefde, *v.*; liefhaemsgestel, *o.*

PERSONNELLEMENT, *adv.* Persoonlyk, in eygen persoon.

PERSONNIFICATION, *f.* Persoonsverbeelding, *v.*

PERSONNIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Als eenen persoon verbeelden, persoonlyke eygenschappen toeëygenen. *Les êtres personnifiés.* De als persoonen voórgestelde weêzens.

PERSPECTIF, **IVE**, *adj.* Verrezigtig, dat een vergezigt vertoont.

PERSPECTIVE, *f.* Doórzigtkunde, verrezigtkunde, *v.*, perspectief, *o.* —, Peinture de jardins, etc. dans l'éloignement. Perspectief, *o.* *Ce peintre entend bien la —.* Deézen schilder verstaat de verrezigtkunde (het perspectief) goed. —, Aspect d'objets vus de loin, lointain. Verregezigt, verschiet, uytzigt, perspectief, *o.* *Cette montagne fait une belle —.* Dien berg heeft een schoon uytzigt. —, (fig.). Uytzigt, *o.* *Il a la — d'une grande fortune.* Hy heeft het uytzigt op een groot geluk. En —. In het verschiet, in het verre.

PERSPICACITÉ, *f.* Scherpzinnigheyd, schranderheyd, doórdringendheyd, *v.*

PERSPICUITÉ, *f.* Klaerheyd, duydelykheyd, verstaenbaerheyd, *v.*

PERSPIRATION, *f.* (t. de méd.). Doórwaeseming, uytwaeseming, *v.*

PERSUADANT, **E**, *adj.* Overtuygend, overredend.

PERSUADER, *v. a.* et *n.* Overreden, overtuygen, bepraeten, doen gelooven. — *q. q. d'une vérité*, — *une vérité à q. q.* Iemand van eene waerheyd overtuygen. *Se —.* Gelooven, zich inbeelden, zich overtuygen.

PERSUASIBLE, *adj.* Overreêdlaer.

PERSUASIF, **IVE**, *adj.* Overredend, overtuygend, kragtig. *Un discours —.* Een overtuygend, overredend gesprek. (ging, *v.*

PERSUASION, *f.* Overreding, overtuy-

PERTE, *f.* Verlies, *o.*, beroving, *v.* *La — des biens, de l'honneur.* Het verlies van goederen, van eer. *La — de la vue.* Het verlies van het gezigt. —, Dommage. Verlies, nadeel, *o.*, schade, *v.* *Faire de grandes —s au jeu.* Groote sommen in het spel verlieezen. — *de sang.* Vloed, bloedvloed, *m.* *En pure —.* Te vergeêfs, vruytelooos. *A —.* Met verlies, tot verlies. —, Mauvais succès. Verlies, *o.* —, Altération, déchet. Verlies, *o.*, vermindering, *v.* —, Ruine. Ondergang, *m.*, bederf, verderf, *o.* *Cette entreprise sera sa —.* Deéze onderneéming zal zyn verderf zyn, zal tot zyn ongeluk verstrekken. — *de l'âme.* Doemenis, *v.*, verderf, *o.* A — de vue. Zoo verre het gezigt draegen kan.

PERTINEMMENT, *adv.* p. —*namant.* Behoorlyk, met oórdeel, verstandiglyk.

* **PERTINENCE**, *f.* Behoorlykheyd, welvoegelykheyd, *v.*

PERTINENT, **E**, *adj.* (prat.). Behoorlyk, gevoegelyk.

PERTUIS, *m.* p. —*tui.* Gat, verlaetgat, *o.*, opening, *v.* —, Détroit. Engte, nauwe doórvaert tusschen drooglen, *v.*

PERTUISANE, *f.* Pertizaen, *m.*, oude strydbyl, *v.*

PERTURBATEUR, **TRICE**, *s. m.* et *f.* Verstoorder, *m.*; verstoorster, *v.*

PERTURBATION, *f.* Stoornis, beroerte, onrust, ontstelteenis (der ziel), *v.* — (t d'astr.). Afwyking, *v.*

PERTURBATRICE, *adj. f.* Stoorend. *voyez* Perturbateur.

PÉRUVIEN, **ENNE**, *adj.* et *s.* Peruviaensch. —, *m.* Peruviaen, *m.* —, *f.* Peruviaensche, *v.*

PÉRUVIENNE, *f.* Zekere zydestoffe, *v.*

PERVENCHE, *f.* p. —*van*—. Maegdenpalm, *m.*, maegdenkruyd, *o.*

PERVERS, **E**, *adj.* et *s.* Boos, boosaerdig, kwaed, kwaedaerdig, snood, ondeugend. *Une femme —se.* Eene booze vrouw. —, *m.* Booswigt, snooddaerd, schelm, *m.*

* **PERVERSEMENT**, *adv.* Boosaerdiglyk.

PERVERSION, *f.* Bederving, *v.* — *des mœurs.* Zedebederf, *o.*

PERVERSITÉ, *f.* Boosheyd, boosaerdigheyd, kwaedaerdigheyd, snoodheyd, ondeugendheyd, *v.*

PERVERTIR, *v. a.* Bederven, verleyden, ondeugend maeken. *Les mauvais exemples l'ont perverti.* De kwaede voórbeêlden hebben hem verleyd, bedorven. — *l'ordre des choses.* De orde der zaeken omkeeren *of* overhoop smyten. — *le sens d'un passage.* Den zin eener spreuk vervalschen. *Se —.* Bederven, bedorven worden.

PERVERTISSABLE, *adj.* Verleydbaer, gedegen tot verleyding.

PERVERTISSEMENT, *m.* Bederving, verleyding, *v.*

PERVERTISSEUR, *m.* Bederver, verleyder, *m.*

PESADE, *f.* (t. de man.). Het steygeren, *o.*

PESAMMENT, *adv.* p. —*samant.* Zwaerlyk, op eene zwaere wyze. *Marcher —.* Zwaerlyk gaen, eenen zwaeren gang hebben. — *armé.* Zwaer gewapend.

PESANT, **E**, *adj.* Zwaer, wigtig, zwaerwigtig, log. *Un corps —.* Een zwaer lichaem. *Un fardeau —.* Eenen zwaeren last. *Une livre — d'or.* Een pond goud. *Avoir la tête —e.* Zwaerhoofdig zyn. *Esprit —.* Loggen geest. —, (fig.) Onéreux. Lastig, moeyelyk. *Il a une affaire —e sur le bras.* Hy heeft eene moeyelyke zaek op den hals. —, *m.* *Cet homme vaut son — d'or.* Deézen man is goud weêrd, is zoo veél goud weêrd als hy zwaer is.

PESANTEUR, *f.* Zwaerte, zwaerheyd, zwaerwigtigheyd, logheyd, *v.* *La — du corps de l'air.* De zwaerte des lichaems der locht. — *de tête.* Zwaerhoofdigheyd, *v.* — *d'esprit.* Plompheyd, botheyd, *v.* — (t. de méd.). Loomheyd, *v.* —, Violence d'un coup. Geweld, *o.*

PESÉE, *f.* Het weégen, *o.*; hetgeéne men in eene reys weégt.

PÈSE-LIQUEUR, *m.* au pl. *pèse-liqueurs.* Vogtweéger, *m.*, weégglas, *o.*

PESER, *v. a.* Weégen, afweégen. — *de la viande.* Vleesch weégen. — *les marchandises.* De koopwaeren afweégen, weégen. —, (fig.). Overweégen, overleggen, overdenken, inzien. — *mûrement les conséquences d'une affaire.* De gevolgen eener zaek typelyk overweégen. — *ses paroles.* Langzaem en omzigtiglyk spreêken. —, *v. n.* Graviter. Naer een punt hellen. —, Avoir un certain poids. Weégen, zwaer zyn. *Ce fardeau pèse trop sur le devant.* Dien last is van voóren, aen het voórste eynde te zwaer. —, (fig.) Etre à charge. Lastig zyn, bezwaeren. *Cela me pèse sur le cœur.* Dat bezwaert myn hert. —, Appuyer sur. Drukken op. — *sur la plume.* Op de pen drukken. — *sur une syllabe.* Eene lettergreêp lang uytspreêken. — *sur une note.* Eene muzieknoót sleêpende houden.

PESEUR, *m.* Weéger, *m.*

PESON, *m.* Weêghaek, unster, *m.*, weêghout, *o.*, waeg, romeynsche weégschael, *v.*

PESSAIRE, *m.* p. *pécère.* (t. de méd.). Moerdepil, *v.*

PESTARD, *m.* Verklikker, aenbrenger, aenklaeger (in de schoólen), *m.*

PESTE, *f.* Pest, besmettelyke ziekte, pestilentie, *v.* —, (fig.). Pest, *v.*, verderf, *o.* *C'est une — publique.* Hy is het verderf van het algemeen. —, (fam.). Guytje, *o.* —, (fam.). Pry, *v.*, kleyn boósaerdig meysken, *o.* —! Den droes, den drommel! — *! qu'il fait froid!* Den droes! wat is het koud!

PESTER, *v. n.* Raezen, tieren, bulderen, vloeken.

PESTIFÈRE, *adj.* Verpestend, besmettend, besmettelyk.

PESTIFÉRÉ, **E**, *adj.* et *s.* Besmet, pestagtig, pestig, die de pest heeft.

* **PESTILENCE**, *f.* p. —*lance.* Pest, pestilentie, *v.*

PESTILENT, **E**, *adj.* Pestagtig, pestig, besmettend, aensteêkend.

PESTILENTIEL, **ELLE**, *adj.* p. —*lanciel.* Pestagtig, pestig, besmettend, besmettelyk.

PESTILENTIEUX, **EUSE**, *adj.* Pestagtig, besmettend. *Opinions —euses.* Besmettende gevoelens, *o. mv.*

PET, *m.* p. *pè.* Wind, scheêt, prot, *m.* — de nonne. Sprits (gebak), *v.*

PÉTALE, *m.* (bot.). Bloembland, *o.*

PÉTALÉ, **E**, *adj.* Met bloembladen.

PÉTALISME, *m.* Ballingschap (te Syracusa), *o.*

PÉTALOÏDE, *adj.* Bloembladvormig.

PÉTARADE, *f.* Peêrdenscheêt, *m.* —, (fam.). Gerugt met den mond, *o.*

PÉTARASSE, *f.* (mar.). Klameyyzer, *o.*

PÉTARD, *m.* p. —*tar.* (mach. de guerre). Poortbreêker, *m.*, springbus, *v.* —, Pièce d'artifice. Klakkebus, *v.*, moordslag, *m.*

PÉTARDER, *v. a.* Met eene springbus doen opspringen.

PÉTARDIER, *m.* Springbusmaeker; springbuszetter; klakkebusmaeker, *m.*

PÉTASE, *m.* Schermhoed vóór de zon (by de ouden), *m.*

PÉTASITE, *m.* Pestwortel, *m.*

PÉTAUD, *m.* p. —*tô.* Cour du roi — (fam.). Verward huyshouden, *o.*; plaets waer alles in het wild loopt, waer iedereen meester is, *v.*

PÉTAUDIÈRE, *f.* (fam.). Vergadering zonder orde, waer iedereen meester is, *v.* (koórts, *v.*

PÉTÉCHIAL, **E**, *adj.* *Fièvre —e.* Vlek-

PÉTÉCHIES, *f. pl.* Petitsel, *o.*, koórtsvlekken, *v. mv.*

PÉTER, *v. n.* Protten, eenen wind laeten vliegen; klappen, knappen, kraeken.

PÉTEROLE, *f.* Kleyne klakkebus, *v.*

PÉTEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Prottêt, *m.*; protster, *v.*

PÉTILLANT, **E**, *adj.* Flikkerend; speêlend; kraekend; levendig. *Yeux —s.* Flikkerende oogen.

PÉTILLEMENT, *m.* Springing; kraeking; flikkering, *v.* *Le — du sel dans le feu.* Het kraeken van het zout in het vuer.

Digitized by Google

PÉTILLER, *v. n.* Springen, kraeken. *Le feu pétille.* Het vuer springt. *Le sel pétille dans le feu.* Het zout kraekt in het vuer. —, JETER UN VIF ÉCLAT. Flikkeren, schitteren, vonkelen. *Ses yeux pétillent.* Zyne oogen flikkeren. *Le sang lui pétille dans les veines.* Het bloed kookt hem in de aderen. *Il pétille de partir.* Hy brand van begeërte om te vertrekken. — *d'impatience.* Van ongeduld branden. — *d'esprit.* Veél verstand hebben.

PÉTIOLAIRE, *adj.* p. —*lère.* Van den bladsteél.

PÉTIOLE, *m.* Bladsteél, *m.*

PÉTIOLÉ, E, *adj.* Doór eenen bladsteél gedraegen.

PETIT, E, *adj.* et *s.* Kleyn; gering; gemeen; slegt. *Un — garçon.* Eenen kleynen jongen. *Une —e ville.* Eene kleyne stad. *Un — esprit.* Een gering verstand. *Le — peuple.* Het gemeen volk. — , *m* Jong, *o.* *Faire des —s.* Jongen, jongen werpen. Les —s, LE PEUPLE. De kleynen, *m. mv.*, het gemeen volk. EN —. In het kleyn. — *à* —. Allengs, allengskens.

PETIT-CANON, *m. voyez* CANON.

PETIT-DEUIL, *m.* au pl. *petits-deuils.* Kaepsche mees, *v.*

PETITE-FILLE, *f.* Kleyndogter, *v.*

PETITE-MAÎTRESSE, *f.* Saletjuffer, pronkster, *v.*

PETITEMENT, *adv.* Kleyn, geringelyk.

PETITE-NIÈCE, *f.* Nanigt, agternigt, *v.*

PETITES-MAISONS, *f. pl.* Zothuys, *v.*

PETITESSE, *f.* p. —*tèce.* Kleynheyd, kleynte; geringheyd, *v.* *La — d'une montre.* De kleynheyd van eene horlogie. — *de cœur.* Kleynhertigheyd, kleynmoedigheyd, *v.*

PETITE-VÉROLE, *f.* Pokskens, kinderpokskens, *o. mv.*

PETIT-FILS, *m.* Kleynzoón, *m.*

PETIT-GRIS, *m.* au pl. *de petits-gris.* Eekhoórntje; deszelfs vel, *o.*

PÉTITION, *f.* p. —*cion.* Verzoekschrift, verzoek, *o.*, eysch, *m.*, bede, *v.* *Présenter une* — Een verzoekschrift indienen *of* overgeéven. — *de principe.* Bewys getrokken uyt gronden die nog niet toegestaen zyn, *o.*

PÉTITIONNAIRE, *m.* p. —*cionère.* Verzoeker, eyscher, *m.*

PÉTITIONNER, *v. n.* Verzoeken, eyschen, doór een verzoekschrift begeëren; een verzoek- *of* smeekschrift maeken.

PETIT-LAIT, *m.* au pl. *petits-laits.* Huy, wey, watermelk, *v.*

PETIT-MAÎTRE, *m.* Pronker, saletjonker, *m.*

PETIT-NEVEU, *m.* au pl. *petits-neveux.* Nanneéf, agterneéf, *m.*

PETITOIRE, *s. m.* et *adj. f.* ACTION — (prat.). Verzoekschrift om eygendom, om teruggeéving van eenig goed, *o.*

PETIT-TEXTE, *m.* Zekere drukletter, *v.*

PETON, *m.* (fam.). Voetje, kindervoetje, *o.*

PÉTONCLE, *f.* Alikruyk, *v.*

PÉTREAU, *m.* (t. de jard.). Uytspruytsel, *o.*

PÉTRÉE, *adj. f.* *L'Arabie* —. Het steenagtig Arabiën. (agtig.

PÉTREUX, EUSE, *adj.* (anat.). Steen-

PÉTRI, E, *part.* DE PÉTRIR.

PÉTRICHERIE, *f.* (t. de mar.). Uytrusting ter kabeljauwvangst, *v.*

PÉTRIFIANT, E, *adj.* Versteenend.

PÉTRIFICATION, *f.* Versteening, steenwording; versteende zaek, *v.*

PÉTRIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Versteenen, in steen veranderen. —, (fig.). Verbaezen, ontstellen. *Il resta pétrifié.* Hy was geheel versteend, hy bleéf als een beéld staen. SE —. Versteenen, tot steen worden.

PÉTRIN, *m.* Moelie, *v.*, trog, baktrog, *m.*, broodkas, *v.*

PÉTRIR, *v. a.* Kneéden, deeg maeken. PÉTRI D'ORGUEIL (fig.). Vol hoogmoed.

PÉTRISSAGE, *m.* Kneéding, *v.*, het kneéden, *o.*

PÉTRISSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Kneéder, *m.*; kneédster, *v.*

PÉTROLE, *m.* Steenolie, peterolie, *v.*

PETTO (IN), *adv.* In het geheym, in gedagten, by zich.

PÉTULAMMENT, *adv.* Dertelyk, wulpschelyk, op eene uytgelaetene wyze.

PÉTULANCE, *f.* Dertelheyd, wulpschheyd, *v.*

PÉTULANT, E, *adj.* Dertel, wulpsch, uytgelaeten.

PÉTUN, *m.* (v. m.). Tabak, *m.*

PÉTUNER, *v. n.* (v. m.). Tabak rooken.

PEU, *s m.* Een weynig, een luttel, het weynige, *o.* *Le — que j'ai est pour toi.* Het weynige dat ik heb, is voór u. *Ce — de lignes.* Deéze weynige regels. *Son — de mérite.* Zyne weynige verdiensten. *Ecoutez un* —. Hoor eens. — , *adv.* Weynig, niet veél. *Il mange* —. Hy eét weynig. *Il a — parlé.* Hy heéft weynig gesproken *Il part dans — , sous* —. Hy vertrekt binnen kort. — *de chose.* Weynig, gering. *A — de chose près.* Op weynig na. — *à* —. Allengskens, voór en na. *A — près.* Byna, bykans. — *auparavant.* Korts te vooren. — *après.* Korts daerna. *Pour — que.* Is 't dat.

PEUPLADE *f.* Bevolking, volkplanting; horde wilden, *v.*

PEUPLE, *m.* Volk, *o.*, gemeente, *v.*, landaerd, *m.*, natie, *v.* *Le — romain.* Het romeynsch volk. *Le petit* —. Het gemeen volk. — , ALEVIN. Groey, kweekvisch, *m.*; schoótjes (aen den voet der boomen), *o. mv.*

PEUPLÉ, E, *adj.* Bevolkt, volkryk.

PEUPLER, *v. a* Bevolken. — *une île déserte.* Een woest eyland bevolken. — *un étang.* Eenen vyver met jongen visch bezetten. — *un tableau.* Op eene schildery veéle figueren teekenen *of* zetten. —, *v. n.* Vermeerderen, voortteelen.

PEUPLIER, *m.* p. —*plié.* Populier, populierboom, *m.* — *blanc.* Abeel, abeelboom.

PEUR, *f.* Vrees, bevreesdheyd, bangheyd, vervaerdheyd, *v.*, schrik, *m.* *La — de la mort.* De vrees voór de dood. *Avoir* —. Bang *of* bevreesd zyn. *Faire — à q. q.* Iemand vrees *of* schrik aenjaegen. *De — de.* Uyt vreeze van. *De — que.* Uyt vreeze dat.

PEUREUX, EUSE, *adj.* Vreesagtig, bang, bevreesd, beschroomd, vervaerd.

PEUT-ÊTRE, *adv.* et *s. m.* Misschien, ligt, veélligt, mogelyk.

PHACOÏDE, *adj.* p. *fako-ide.* Linzenvormig.

PHAÉTON, *m.* p. *fa*—. (calèche). Faëton, *m.*, ligt rytuyg, *o.*

PHAGÉDÉNIQUE, *adj.* (méd.). Inbytend, inecétend.

PHALANGE, *f.* p. *falanje.* Bende voetvolk, *o.* —, Os DES DOIGTS. Gelidbeentje, *o.*

PHALANGITE, *m.* Krygsman eener bende voetvolk, *m.*

PHALARIS, *m.* Canarizaed, *o.*

PHALAROPE, *m.* Soórt van steltvogel, *m.*

PHALÈNE, *m.* Nagtvlinder, *m.*, nagtkapel, *v.*

PHALEUCE, **PHALEUQUE**, *adj.* *Vers* —. Vyfvoetig latynsch vers, *o.*

PHANTÔME, *m. voyez* FANTÔME.

PHARAON, *m.* Farospel, zeker kaertspel, *o.*

PHARE, *m.* Baek, vuerback, *v.*; vuertoren (aen de zee), *m.*

PHARISAÏQUE, *adj.* Pharizeésch.

PHARISAÏSME, *m.* Pharizeëndom, *o.*; (fig.) schynheyligheyd, *v.*

PHARISIEN, *m.* Pharizeër; (fig.) schynheyligen, *m.*

PHARMACEUTIQUE, *adj.* et *s.* Kruydmengkundig, artsenybereydkundig. —, *f.* Kruydmengkunde, artsenykunde, *v.*

PHARMACIE, *f.* Artsenykunde, kruydmengkunde; apotheek, *v.*, artsenywinkel, *m.*

PHARMACIEN, *m.* Apotheeker, artsenybereyder, kruydmenger, *m.*

PHARMACOCHIMIE, *f.* Artsenyscheykonst, *v.*

PHARMACOLOGIE, *f.* p. *farmakolojie.* Artsenyleer, *v.*

PHARMACOPÉE, *f.* Verhandeling over de artsenybereyding, *v.*

PHARMACOPOLE, *m.* Apotheeker, *m.*

PHARYNGÉ, E, *adj* Van het keélgat.

PHARYNGOGRAPHIE, *f.* Beschryving van het keélgat, *v.*

PHARYNGOLOGIE, *f.* Verhandeling over het keélgat, *v.*

PHARYNGOTOME, *m.* Keélsnyder, *m.*, werktuyg der heelmeesters, *o.*

PHARYNGOTOMIE, *f.* Keélgatsnede, *v.*

PHARYNX, *m.* Keélgat, *o.*

PHASE, *f.* Afwisselend schynsel (van eene planeét), *o.*

PHASÉOLE, *f voyez* FASÉOLE.

PHÉBUS, *m.* Apollo, *m.* —, (poét.) De zon, *v.* —, STYLE AMPOULÉ. Hoogdraevenden schryfstiel, *m.*

PHÉNICOPTÈRE, *m. voyez* FLAMANT.

PHÉNIGME, *m* Geneésmiddel dat plekken en blaeskens op het vel trekt, *o.*

PHÉNIX, *m.* Pheniks *of* feniks, fabelagtigen vogel, *m.*

PHÉNOMÈNE, *m.* Verschynsel, lichtverschynsel, *o.* —, (fig.). Wonder, *o.*

PHILANTHROPE, *m.* p. *filantrope.* Menschenvriend, *m.*

PHILANTHROPIE, *f.* Menschenliefde, menschlievendheyd, *v.*

PHILANTHROPIQUE, *adj.* Menschlievend.

PHILARMONIQUE, *adj.* et *s.* Muziekminnend —, *m.* Muziekminnaer, *m.*

PHILAUTIE, *f.* (inus.). Eygenliefde, zelfliefde, *v.*

PHILIPPIQUE, *f.* Naem der redevoering van Demosthenes tegen Philippus, *m.* —, (fig. *et* fam.). Schimprede, *v.*

PHILLYRÉE, *f.* p. *filiré.* Steenlinde, *m.*

PHILOLOGIE, *f.* p. *filolojie.* Letterwysheyd, letterkunde, *v.*

PHILOLOGIQUE, *adj.* Letterkundig, letterwys.

PHILOLOGUE, *m.* Letterwyzen, letterkundigen, *m.*

PHILOMATHIQUE, *adj.* Leerbegeërig, leergierig.

PHILOMÈLE, *f.* (poét.). Nagtegael, *m.*

PHILOSOPHALE, *adj f.* p. *filosofalt.* *Pierre* —. Steen der wyzen, *m.*

PHILOSOPHE, *m.* p. *filosofe.* Wysgeër, wereldwyzen, philosoof; student in de wysbegeërte, *m.* *Les anciens —s.* De oude wysgeëren. —, INCRÉDULE, ESPRIT FORT. Ongeloovigen, vryeest, *m.* —, *adj* Wysgeërig, verlicht.

PHILOSOPHER, *v. n.* Wysgeërig redeneéren, van de wysbegeërte spreéken, philosophéeren; spitsvindiglyk redekavelen, haarklieven.

PHILOSOPHIE, *f.* Wysbegeërte, wyszugt, wereldwysheyd, philosofie, *v.* —, (impr.). Zekere drukletter, *v.*

PHILOSOPHIQUE, *adj.* Wysgeërig, wysbegeërig, philosofisch. *Discours* —. Wysgeërig gesprek, *o.*

PHILOSOPHIQUEMENT, *adv.* Wysgeëriglyk, als wysgeër.

PHILOSPHISME, *m.* Valsche wysbegeërte, *v.*

PHILOSPHISTE, *m.* Valschen wysgeër, *m.*

PHILOTECHNIE, *f.* Konstliefde, *v.*

PHILOTECHNIQUE, *adj.* Konstlievend, konstminnend.

PHILTRE, *m.* Liefdedrank, minnedrank, tooverdrank, *m.*

Digitized by Google

PHIMOSIS, *m.* Krimping der voórhuyd, *v.*
PHLASIS, PHLASME, *m.* Kneuzing van een been, *v.*
PHLÉBOGRAPHIE, *f.* p. *flébografie.* Aderbeschryving, *v.*
PHLÉBOLOGIE, *f.* Verhandeling over de aderen, *v.*
PHLÉBOTOME, *m.* Aderlaetyzer, *o.*
PHLÉBOTOMIE, *f.* Aderlaetkunde; aderlating, bloedlating, *v.*
PHLÉBOTOMISER, *v. a.* Aderlaeten, bloedlaeten.
PHLÉBOTOMISTE, *m.* Aderlaeter, *m.*
PHLEGMAGOGUE, ETC. *voyez* FLEGMAGOGUE, etc.
PHLOGISTIQUE, *m.* p. *flogistike.* Vlamvattende deel, *o.*, vlambaerheyd, *v.*
PHLOGOSE, *f.* p. *flogoze.* (méd.). Ontsteking, *v.*
PHLOX, *m.* Vlambloem, *v.*
PHLYCTÈNE, *f.* p. *flik—.* Waterpuystes, *v. mv.*
PHOENICURE, *m.* p. *fé—.* Muernagtepel, *m.*, roodsteertje, *o.*
PHOLADE, *f.* p. *fo—.* Steenmossel, *v.*
PHONASCIE, *f.* Stemoefening, *v.*
PHONIQUE, *f. voyez* ACOUSTIQUE.
PHONOCAMPTIQUE, *adj.* Terugkaetend, wedergalmend, wederkl.nkend.
PHONOMÈTRE, *m* Klankmeéter, *m.*
PHOQUE, *m.* p. *foke* Zeekalf, *o.*
PHORONOMIE, *f.* Weétenschap der beweging van de vaste en vloeybaere lichamen, *v.*
PHOSPHORE, *m.* Phosphorus, *m.*, lichtgevende stoffe, *v.*
PHOSPHORESCENCE, *f.* Phosphorusvorming, *v.*
PHOSPHORIQUE, *adj.* p. *fosforike.* Phosphorisch, lichtgeévend. *Pierre —.* Lichtsteen, *m.*
PHOTOLOGIE, *f.* Verhandeling over het licht, *v.*
PHOTOMÈTRE, *m.* Lichtmeéter, *m.*
PHRASE, *f.* p. *frase.* Spreékwyze, *v.*, zin, *m.*
PHRASÉOLOGIE, *f.* Byzondere *of* eygene spreékwyze, *v.*
PHRASIER, *m.* Die met gemaektheyd spreékt.
PHRÉNÉSIE, ETC. *voyez* FRÉNÉSIE, etc.
PHRÉNIQUE, *adj.* Van het middelrif.
PHRÉNITIS, *f.* (t de méd.). Ontsteéking van het middelrif, *v.*
PHTHIRIAGE, *f.* Luysziekte, *v.*
PHTHIROPHAGE, *m.* Luyzeneéter, *m.*
PHTHISIE, *f.* p. *ptizie.* (maladie). Teéring, *v.*
PHTHISIOLOGIE, *f.* Verhandeling over de teéring, *v.*
PHTHISIQUE, *adj* p. *ptizike.* Teéringagtig, die de teéring heéft.
PHYLACTÈRE, *m.* p. *fi—.* (talisman). Beboedmiddel (by de heydenen), *o.*
PHYLARQUE, *m.* p. *filarke.* Opperhoofd van een geslacht (in Athenen), *o.*
PHYLLITHE, *f.* Versteend blad, *o.*
PHYLLITIS, *m.* (plante). Hertstong, *v.*
PHYLLON, *m.* Soórt van bingelkruyd, *o.*
PHYME, *voyez* FURONCLE.
PHYSCONIE, *f.* Hard buykgezwel, *o.*
PHYSÉTÈRE, *m.* Soórt van walvisch, *m.*
PHYSICIEN, *m.* p. *fizici-in.* Natuerkundigen, natuerkenner, *m.*
PHYSICO MATHÉMATIQUE, *adj.* Natuurs- en wiskundig.
PHYSIOGNOMONIE, *f.* p. *fizio—.* Gelaetkunde, *v* (kundig.
PHYSIOGNOMONIQUE, *adj.* Gelaet-
PHYSIOGRAPHIE, *f.* p. *fisiografie.* Natuerbeschryving, *v.*
PHYSIOGRAPHIQUE, *adj.* Natuerbeschryvend.
PHYSIOLOGIE, *f.* Verhandeling over de samenstelling van het menschelyk lichaem, *v.*
PHYSIOLOGIQUE, *adj.* Van de samenstelling van het menschelyk lichaem.
PHYSIOLOGISTE, *m.* Physiologist, kenner van het menschelyk lichaem in den gezonden staet, *m.*
PHYSIONOMIE, *f.* Gelaet, aenzigt, aengezigt, uytzigt, aenschyn, weéezen, *o.*; gelaetkunde, *v. Sa — trompe.* Zyn uytzigt bedriegt. —, (fig.). Gezigt, *o.*, beschouwing, *v.*
PHYSIONOMISTE, *m.* Gelaetkenner, gelaetkundigen, *m.*
PHYSIONOTRACE, *m.* Gelaettrekker, *m.*
PHYSIQUE, *adj.* et *s.* Natuerkundig; natuerlyk. —, *f.* Natuerkunde, *v.* —, *m.* Lichaemsgestel, *o.*
PHYSIQUEMENT, *adv.* Natuerkundiglyk; natuerlyk.
PHYSOCÈLE, *f.* Windbreuk, *v.*
PHYTOLITHE, *f.* Versteende plant, *v.*
PHYTOLOGIE, *f.* p. *ftolojie.* Verhandeling over de planten; kruydkunde, plantkunde, *v.*
PIACULÈRE, *adj.* p. *—lère. Sacrifice —.* Zoenoffer, verzoenoffer, *o.*
PIAFFE, *f.* (fam.). Pragt, ydelheyd, *v.*
PIAFFER, *v n.* (fam.). Pronken, praelen. — (t. de man.). Op eene en dezelfde plaets stappen *of* draeven.
PIAFFEUR, *m.* Peerd dat op eene en dezelfde plaets stapt *of* draeft, *o.*
PIAILLER, *v. n.* (fam.). Schreeuwen, schryen, kryten.
PIAILLERIE, *f.* (fam.). Geschreeuw, gekryt, *o.*
PIAILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Schreeuwer, kryter, *m.*; schreeuwster, krytster, *v.*
PIANE-PIANE, *adv.* (fam.). Zogt, zagtjes
PIANISTE, *s. m.* et *f.* Pianospeéler, *m.*; pianospeélster, *v.*
PIANO, FORTÉ-PIANO *ou* PIANO-FORTÉ, *m.* Piano, fortepiano, *m.* —, *adv* Zagt, zagtjes.
PIAST *ou* PIASTE, *m.* Afstammeling der oude poólsche huyzen, *m.*
PIASTRE, *f.* Piaster (spaensch geld), *m.* — *forte.* Dubbelen piaster.
PIAULARD, *m.* (fam.). Schreyer, huyler, *m.*
PIAULER, *v. n.* Piepen (als de jonge kiekens). —, (fam.). Weenen, gtyzen, huylen.
PIC, *m.* Houweel, *o.* —, OISEAU. Spegt, hoogen en steylen berg, *m.* A —. Loodregt. — (au jeu de piquet). Pik, zestig. (ger, *m.*
PICA, *m.* Verkeerden eétlust *of* hon-
PICHOLINE, *f.* Olyf van de kleynste soórt, *v.* (*o. mv*
PICOLETS, *m. pl.* Slotkrammetjes,
PICORER, *v. n. voyez* MARAUDER.
PICOT, *m.* p. *—kô* Stomp, *v.*; spitsen hamer, *m.*, agterwerk (aen eene kant), *o.*
PICOTÉ, E, *adj.* Pokdalig. *Voyez* PICOTER.
PICOTEMENT, *m.* Het steeken, het pikken, *o.*, prikkeling, *v.*
PICOTER, *v. a.* Steeken, pikken, prikkelen; in de vrugten pikken (als de vogels). —, (fig. *et* fam.). Tergen, steeken geeven.
PICOTERIE, *f.* (fam.). Terging, *v.*
PICOTIN, *m.* Spint (maet voór haver), *o.*
PIGROCHOLE, *adj voyez* BILIEUX.
PIE, *f.* Ekster (vogel), *v.* FROMAGE À LA —. Witte kaes. —, *adj.* CHEVAL —. Bont peerd. OEUVRE —. Godvrugtig werk.
PIÈCE, *f* Stuk, *o.*; lap, *m.* — *de toile.* Stuk lynwaed. — *d'argent.* Stuk geld. — *de bois.* Stuk timmerhout. *Vendre ses meubles — à —.* Zynen huysraed stuk voór stuk verkoopen. *Tailler en —s.* In stukken kappen, nederzabelen. *Mettre en —s.* In stukken slaen. *Tout d'une —.* Uyt een stuk. *—s de rapport.* Stukken van ingelegd werk. *Tomber par —s.* By stukken vallen. *Mettre une — à un habit.* Een stuk, eenen lap op een kleed zetten. — *de canon, d'artillerie.* Kanon, stuk geschut, *o.* — *d'eau.* Vyver, *m.*, waterkom, *v.* — *de terre.* Stuk lands. — *de théâtre.* Tooneelstuk, tooneelspel, *o.* — *de vers.* Dichtstuk. —, PARTIE D'UN LOGEMENT, CHAMBRE. Deel, *o.*, kamer, *v.* —, (fig. *et* fam.). Poets, *v.*, trek, *m.* *Jouer* ou *faire une — à q. q.* Iemand eene poets speélen.
PIED, *m.* p. *pié.* Voet, poot, *m. A —.* Te voet. *Se tenir sur ses —s.* Op zyne voeten staen. *Marcher —s nus.* Barrevoets gaen. *Perdre —.* Den grond verliezen (in het water). — à —. Voet voór voet. *Fouler aux —s.* Met de voeten vertreéden, vertrappen. — *de lit.* Voeteynde van een bed. — *d'une table.* Voet van eene tafel. *Au — de la montagne.* Aen den voet van den berg. *Au — de la lettre.* Letterlyk. *Vers de six —s.* Vers van zes voeten. *Coup de —.* Schop, *m.* LACHER LE — (fig.). Wyken. *De — ferme.* Zonder te wyken, klockmoedigtyk. *Mettre une armée sur —.* Een leger op de been brengen. *Sur le —, à raison.* Tegen, voór. —, TRACE. Spoór, *o.* —, BAS D'UN ARBRE. Stam, *m.* —, ARBRE; PLANTE. Boom, *m.*; plant, *v.* —, MESURE. Voet, *m.*, voetmaet, *v.*
PIED-À-TERRE, *m.* p. *pié-tatère.* Kleyn verblyf (waerin men zelden *of* by geval slaept), *o.*
PIED-BOT, *m.* p. *pié-bô.* Horrelvoet, *m.*
PIED-D'ALOUETTE, *f.* (plante). Riddersponr, *v.*
PIED-D'ÂNE, *m.* au pl. *pieds-d'âne.* Zekere schelp, *v.*
PIED-DE-BICHE, *m.* Kiezentrekker, *m.*
PIED-DE-BOEUF, *m.* Zeker kindespel *o.*
PIED-DE-CHAT, *m.* Kattepoot, *m.*, katoenkruyd, *o.*
PIED-DE-CHÈVRE, *m.* Koeyvoet, yzeren handboom, *m.* —, INSTRUMENT D'IMPRIMERIE. Balhamer, *m.*
PIED-DE-COQ, *m.* (plante). Haenepoot, *m.*
PIED-DE-GRIFFON, *m.* Zwart nieskruyd, *o.*
PIED-DE-LIÈVRE, *m.* Haezepoot, *m.*, veldklaver, *v.*
PIED-DE-LION, *m.* (plante). Leeuwenklauw, *m.*
PIED-DE-MOUCHE, *m.* Haenepoot, *m.* —, SIGNE D'IMPR. Merkteeken, *o.*
PIED-DE-PIGEON, *m.* (plante). Duyvenpoot, *m.*
PIED-DE-VEAU, *m.* (plante). Kalfspoot, *m.*
PIED-DROIT, *m.* au pl. *pieds-droits.* Deurpost, deurstyl, *m.*
PIÉDESTAL, *m.* au pl. *piédestaux.* Voet, *m.*, voetstuk, *o.*, voetstal, pedestal, *m.*
PIED-FORT, *m.* p. *piéfor.* Proefmunt, *v.*
PIÉDOUCHE, *m.* Kleyn voetstuk, *o.*
PIED-PLAT, *m.* (fam.). Veragtelyken mensch, lomperd, *m.*
PIÉGE, *m.* Strik, *m.*, val, *v. Tendre* ou *dresser des —s.* Strikken spannen, laegen leggen. —, (fig.). Strik, valstrik, *m.*, laeg, hinderlaeg, list, *v. Donner dans le — des ennemis.* In de strikken *of* laegen der vyanden vallen.
PIE-GRIÈCHE, *f.* au pl. *pies-grièches.* Wilde *of* grauwe ekster, *v.* —, (fig. *et* fam.). Kyfagtig wyf, *o.*
PIE-MÈRE, *f.* Dun hersenvlies, *o.*
PIERRAILLE, *f.* Puyn, gruys, steengruys, *o.*, steenhoop, *m.*
PIERRE, *f.* Steen, *m.* — *de taille.* Arduynsteen, hardsteen. — *à aiguiser.* Wetsteen, slypsteen. — *douce.* Oliesteen (om te slypen). — *de touche.* Toetssteen. — *infernale.* Duyvelssteen. — *d'aimant.* Zeylsteen, magneétsteen. — *précieuse.* Kostelyken steen, *m.*, edelgesteente, *o.* — *à broyer les couleurs.* Vryfsteen, steen om verwen te vryven. — *à filtrer.* Filtreérsteen, leksteen. — *à laver.* Waschsteen, watersteen. — *à chaux.* Kalksteen. — *à fusil.* Vuersteen. — *angulaire, maîtresse —, — de coin.* Hoeksteen.

Digitized by Google

— *fondamentale*. Grondsteen. —, Gravelle. Steen, *m.*, graveel, *o.* —, Dureté dans quelques fruits. Steenagtigheyd, *v.* Jeter la — à q. q. (fig.). Het op iemand gemunt hebben. La — en est jetée (prov.). Het voórneémen is er van gemaekt.

PIERRÉE, *f.* p. *piéré*. Steenen waterleyding, *v.*

PIERRE-PONCE, *f.* Puymsteen, dryfsteen, *m.* (*o. mv.*

PIERRERIES, *f. pl.* Edelgesteenten,

PIERRETTE, *f.* p. *piérète*. Steentje, *o.*

PIERREUX, EUSE, *adj.* Steenagtig; die met den steen gekweld is (ziekte).

PIERRIER, *m.* p. *piérié*. Steenstuk, kamerstuk, *o.*, bas, draeybas (geschut), *m.*

PIERROT, *m.* p. *piéro*. (fam.). Mosch, musch, *v.* —, Baladin. Poetsemeker, *m.*

PIERRURES, *f. pl.* Kuobbeltjes aen de hertshoórnen, *o. mv.*

PIÉTÉ, *f.* Godsvrugt, godvrugtigheyd, godvreezendheyd, godsdienstigheyd, *v. Des œuvres de* —. Godsdienstige werken. —*filiale*. Kinderlyke liefde, *v.*

PIÉTER, *v. n.* (t. de jeu). Den voet aen de meét houden. —, *v. a.* Styven, standvastig maeken. Se —. Zich styven, standvastig zyn.

PIÉTINER, *v. a* Stampvoeten, onder de voeten treéden. —, *v. n.* Trappelen, spartelen.

PIÉTON, ONNE, *s. m.* et *f.* Voetganger, *m.*; voetgangster, *v.*

PIÉTONNER, *v. n.* (fam.). Te voet gaen.

PIÈTRE, *adj.* (fam.). Gering, slegt, ellendig.

PIÈTREMENT, *adv.* (fam.). Geringelyk, slegt, armelyk.

PIÈTRERIE, *f.* (fam.). Prul, voddery, *v.*

PIEU, *m.* au pl. *pieux*. Pael, stuek, *m.*

PIEUSEMENT, *adv.* Godvrugtiglyk, godsdienstiglyk.

PIEUX, EUSE, *adj.* Godvrugtig, godsdienstig, godvreezend, godzalig; teederhertig.

PIFFRE, ESSE, *s. m.* et *f.* (t. de mépris). Dikpens, dikbast; gulzigaerd, slokker, *m.* —, *f.* Slokster, *v.*

PIFFRER (SE), *v. pr. voyez* Empiffrer (s').

PIGEON, *m.* p. —*jon*. Duyf, duyve, *v.* — *mâle*. Doffer, duyver, *m.* —*femelle*. Duyf, duyvin, *v.* — *domestique*. Huysduyf. — *sauvage* ou *ramier*. Houtduyf, ringduyf, wilde duyf. *Nourrir* ou *élever des* —*s*. Duyven houden *of* melken. —, (fam.). Sul, *m.*

PIGEONNEAU, *m.* p. —*jonô*. Jonge duyf, *v.*

PIGEONNIER, *m.* Duyvenhok, duyvenkot, *o.*, duyvenslag, *m.*

PIGNE, *f.* Zilverschuym, *o.*

PIGNOCHER, *v. n.* (fam.). Peuzelen, knabbelen.

PIGNON, *m.* p. *pi-gnon*. Bovengevel, *m.*, nok, kap, *v.* —, Amande de la pomme de pin. Pingel, *v.* —, (horl.). Rondsel, *o.* —, (mécan.). Dryfrad, dryfwerk, *o.*

PIGNONÉ, E, *adj.* Gevelvormig.

PIGNORATIF, IVE, *adj. Contrat* —. Pandverdrag, verbindend verdrag, *o.*

PIGOU, *m.* Scheépskandelaer, *m.*

PILASTRE, *m.* Pilaster, *m.*

PILAU, *m.* p. —*lô*. Rys met boter *of* vleeschnat gekoókt, *m.*

PILE, *f.* Stapel, hoop, tas, *m. Mettre du bois en* —. Hout op stapel zetten. —, Maçonnerie de pont. Steunsel, *o.*, pilaer, *m.* —, Côté de monnaie. Muntzyde, *v. Jetons à croix et à* — *à qui l'aura*. Wy zullen kruys *of* munt speélen wie het hebben zal. —, Auge où sont les draps qu'on foule. Stamptrog, *m.* —, (blas.). Spitsen pael, *m.*; peyl (hoop holle gewigten), *o.*

PILER, *v. a.* Stampen, stooten. —, *v. n.* (pop.). Eéten, schransen.

PILETTE, *f.* Wolstamper, *m.*

PILEUR, *m.* Stamper, stooter, *m.* —, (pop.). Grooten eéter, schranser, *m.*

PILIER, *m.* p. *pilié*. Pilaer, pael, styl, *m*, zuyl, *v.* — *boutant*. Fryt, *v.*, schoórpilaer, *m.*

PILLAGE, *m.* Plundering, uytplundering, stroopery, roovery, *v.*

PILLARD, E, *adj.* et *s.* p. —*lar*. Plunderzugtig, roofgierig. —, *m.* Plunderaer, strooper, *m.* —, *f.* Plunderaerster, *v.*

PILLER, *v. a.* et *n.* Plunderen, uytplunderen, rooven. —, Extorquer. Afpersen, afknevelen. —, (fig.). Steélen, uytschryven. *Il a beaucoup pillé dans cet auteur*. Hy heéft veel gestoólen, uytgeschreéven uyt deézen schryver. —, Attaquer. Aenvatten, aenranden (spr. van honden).

PILLERIE, *f.* Plundering, dievery, knevelaery, afpersing, *v.*

PILLEUR, *m.* Plunderaer, *m.*

PILON, *m.* Stamper, stooter van eenen vyzel op eenen papiermolen. *Mettre un livre au* —. Een boek in 't scheurpapier werpen.

PILONER, *v. a.* Vollen, walken.

PILORI, *m.* Schandpael, pronkpael, pael, *m.*, kaek, *v.*

PILORIER, *v. a.* Aen de kaek zetten, aen den pael stellen.

PILOSELLE, *f.* p. —*zèle*. (plante). Muyzenoor, *o.*

PILOT, *m.* Zouthoop, *m.*

PILOTAGE, *m.* Paelwerk, heywerk, *o.* —, Art, salaire du pilote. Stuermanskonst, *v.*, stuermanschap, *o.*, loodsing, inloodsing, *v.*; loodsgelden, *o. mv.*

PILOTE, *m.* Stuerman, *m.* — *côtier*. Loods, loodsman, *m.*

PILOTER, *v. a.* et *n.* Heygen, paelen in den grond slaen. — (t. de mar.). Loodsen, inloodsen.

PILOTIS, *m.* Pael, *m.*, paelwerk, *o.*

PILULE, *f.* Pil, pille, *v. Prendre des* —*s*. Pillen innemen. Faire avaler la — à q. q. (fig.). Iemand iets met geduld doen verdraegen.

PIMBÈCHE, *f.* p. *pin*—. (fam.). Neuswyze vrouw, *v.*

PIMENT, *m.* Spaensche peper, piment, *v.*

PIMENTADE, *f.* Pimentsaus, *v.*

PIMPANT, E, *adj.* (pop.). Opgepronkt, opgeschikt, mooy, net.

* PIMPESOUÉE, *f.* p. *pinpezoué*. Vrouw met gemaekte manieren, *v.*

PIMPRELOCHER, *v. a.* Het hair op eene belachelyke wyze krollen.

PIMPRENELLE, *f.* (plante). Pimpernel, *v.*

PIN, *m.* Pynboom, pynappelboom, harsboom, *m.*

PINACLE, *m.* Tinne, *v.*, het hoogste van een gebouw. Mettre q. q. sur le — (fig.). Iemand boven de anderen verheffen.

PINASSE, *f.* (navire). Pinas, *v.*

PINASTRE, *m.* Wilden pynboom, *m.*

PINCE, *f.* Spits, *v.* en *o.*; het voórste van den voet; het voórste van een hoefyzer; tang, vuertang, *v.* —, Action de pincer. Het nypen; knel, *v.*, soórt van vogelstrik, *m.* —, Pli. Plooy, vouw, *v.* —, Lévier. Koeyvoet, yzeren handboom, *m.* —, Tenaille. Nyper, *m.*, nyptang, *v.* —*s*. De voórste tanden van een peérd, *m. mv.*

PINCÉ, E, *adj.* et *s.* Gemaekt, gedwongen. —, *m.* (t. de mus.). Kadans, *v.*

PINCEAU, *m.* p. —*cô*. Penseel, *o.* —, (fig.). Penseel. —, Style. Schryfstiel, *m.*, pen, *v.*

PINCÉE, *f.* Kneép, vingergreép, *v.*

PINCELIER, *m.* Penseelbakje, *o.*

PINCE-MAILLE, *m.* au pl. *pince-maille*. Schrok, vrek, *m.*

PINCEMENT, *m.* (t. de jard.). Het s nypen, *o.*, afnyping, *v.*

PINCER, *v. a.* Nypen, knypen, kne len, klemmen. *Il m'a pincé jusqu'à sang*. Hy heéft my tot op het blo gekneépen. —, (fig.). Vatten, kr gen. — (t. de jard.). Knypen, nypen. — *la harpe*. Op de harp spe len — (t. de man.). De spoór aendrukken. —, (fig.). Berispe beschimpen, hekelen. — *en ri*. Al lachende beschimpen. Se —. Zi nypen, zich knellen —, *m.* Het s drukken van de spoóren.

PINCETTES, *f. pl.* Tang, vuertang, nyper, *m.*, tangetje, *o.*

PINCHINA, *m.* Grof laken, *o.*

PINÇON, *m.* Neép, blauwe plek,

PINÇURE, *f.* Valsche vouw *of* pl (in het laken), *v.*

PINDARIQUE, *adj.* p. —*ka*. Pindaris in den smaek van Pindarus (griekse dichter).

PINDARISER, *v. n.* Pindariseéren, e gemaekte tael spreéken, eenen ho draevenden stiel aenneémen.

PINDARISEUR, *m.* Woórdenkonstena grootspreécker, die gemaekt spre

PINDE, *m.* (t. de myth.). Zangbe Parnas, *m.*

PINÉALE, *adj. f. Glande* —. Hers klier, pynappelklier, *v.*

PINEAU, *m.* p. —*nô*. Zeer zwa druyf, *v.* —, (palmier). Zeke palmboom, *m.*

PINÉE, *f.* Besten stokvisch, *m.*

PINGOIN, PINGUIN, *m.* Vetgans, v gans, *v.*

PINNATIFIDE, *adj. Feuille* — (bo Gevleugeld blad, *o.*

PINNE-MARINE, *f.* Groote mossel,

PINNULAIRE, *f.* Vin van eenen v steenden visch, *v.*

PINNULE, *f.* Vizier (op het peylkn pas), *o.*

PINQUE, *f.* (bâtiment). Pink, *v.*

PINSON, *m.* Vink, *v.*

PINSONNÉE, *f.* Vinkenjagt, *v.*

PINTADE, *f.* Pêrelhoen, *o.*, africe sche hen, *v.*

PINTE, *f.* Pinte (maet, halven pot),

PINTER, *v. n.* (pop.). Zuypen, bekere

PINTEREAU, *m.* Kladder, slegten sch der, *m.*

PIOCHE, *f.* Eenpuntig houweel, *o.*

PIOCHER, *v. a.* et *n.* Met het hou omhaelen. —, (fig. *et* fam.). V werken, blokken.

PIOLER, *v. n. voyez* Piauler.

PION, *m.* Schyf (van het schaekdamberd), *v.*

PIONNER, *v. n.* Verscheydene schyv weehneémen.

PIONNIER, *m.* Graever, schansgraeve delver, *m.*

PIOT, *m.* (pop.). Nat, vogt, *o.*, wyn,

PIPA, *m.* Soórt van pad, *v.*

PIPE, *f.* Pyp, tabakspyp; pyp (zek vat), *v.*

PIPEAU, *m.* p. —*pô*. Herdersfluy rietpyp, *v.* —, (fig.). Dichtstiel, —, Appeau. Lokfluytje, *o.* —*x*. Ly roeden, *v. mv.*

PIPÉE, *f.* Vogelvangst met lymroeden,

PIPER, *v. a.* Piepen (de vogels m fluyten om ze te vangen). —, (fig. Bedriegen (in het spel). — *des d* Dobbelsteenen vervalschen.

PIPERIE, *f.* (pop.). Bedrog (in h spel), *o.*, moffelaery, *v.*

PIPEUR, *m* Valschen speéler, mo felaer, bedrieger in het spel, *m.*

PIPOT, *m.* Honigvat (te Bordeaux),

PIQUANT, E, *adj.* et *s.* p. —*kan* Steékend, stekelagtig, stekelig. *De racines, branches* —*es*. Steéken wortelen, takken. *Chardon* —. Steé kende distel, *v.* —, De haut coûr Scherp, bytend. *Sauce* —*e*. Hooge sterke saus, *v. Le poivre est* —. B peper byt op de tong. *Froid* — Scherpe koude. —, (fig.). Scherp, schamper, bits, bytend, beledigend. *Mots* —*s*. Scherpe, beledigende woór

Digitized by Google

den. —, Fig et vif. Geestig, aerdig, beralig, zinryk. *Quelque chose de* —. Iets aerdigs, geestigs. —, *m.*

PIQUE, *f.* Piek, spies, *v.* —, (fig.). Tweedragt, oneenigheyd, *v.*, twist, *m.* —, *m.* Schoppen, *v. L'as de* —. Schoppen aes.

PIQUÉ, *m.* Zekere katoenen stoffe, *v.*

PIQUE-BOEUF, *m.* Ossendryver, *m.* —(oiseau). Zekeren vogel, *m.*

PIQUE-CHASSE, *m.* Vuerwerkerspriem *m.*

PIQUE-NIQUE, *m.* au pl. *des piquenique.* Maeltyd waer elk zyn gelag beteelt, *v.*

PIQUER, *v. a.* et *n.* p. *piker.* Steeken, prikkelen. *Les mouches piquent.* De vliegen steeken. — *un cheval.* Een peerd de spoören geeven. — *au vif.* Geroelig steeken. —, Faire des points. Stikken. — *une courte-pointe.* Eene sprey stikken. — les tables (fig.). Op schuym loopen, panlikken. —, Masquer les absents. De afweezigen in een gezelschap opteekenen. —, (fig.). Beledigen, tergen, vergrammen, raeken, verbitteren. —, Excites, animer. Prikkelen, aenprikkelen, verwekken. *Il est piqué d'honneur.* Hy word door eer aengezet, aengeprikkeld. —, Mordre (en parlant des serpents). Steeken, byten. —, Larder de la viande. Spekken, bespekken, lardeeren. *Se* —. Zich steeken, zich kwetsen; (fig.) zich vergrammen, kwaed worden. *Se* — *au jeu.* Hevig op het spel worden, hoe meer men verliest. *Etoffe qui se pique.* Stoffe waer de mot inkomt. *Bois qui se pique.* Wormstekelig hout.

PIQUERON, *m.* Stekel, prikkel, *m*

PIQUET, *m.* p. —*kè.* Staek, stok, pael, *m. Les* —*s des tentes.* De tentstokken. Planter le — chez q. q (fig. et fam.). Zich by iemand voor eenigen tyd nederslaen. —, Fiche d'arpenteur. Staek, stok, *m.*; leger- *of* veldwagt, *v.*, piket, *o.* —, Jeu. Piket, piketspel, *o.*

PIQUETTE, *f.* Pruymdrank, *m.* —, (fam.). Slegten wyn, nawyn, spoelwyn, *m.*

PIQUEUR, *m.* p. —*keur.* Pikeur (jaeger te peerd, die de jagthonden aendryft), *m.* —, Sous-écuyer. Ryknegt, peerdenberyder; voörryder; pikeur; opziener over het werkvolk, *m.* —, Qui larde les viandes. Bespekker, *m.* — d'assiette. Schuymlooper, panlikker, *m.*

PIQUIER, *m.* Piekdraeger, piekenier, *m.*

PIQÛRE, *f.* Steek, *m.*; stiksel; wormgat, *o.*, wormsteél (in vrugten, hout, enz.), *m.*

PIRATE, *m.* Zeeroover, zeeschuymer, kaper, *m.* (men.

PIRATER, *v. n.* Zeerooven, zeeschuy-

PIRATERIE, *f.* Zeeroovery. —, (fig.). Afpersing, knevelaery, *v.*

PIRE, *adj. comp.* et *s.* Erger, slegter, slimmer. —, *m.* Het ergste, slegtst.

PIRIFORME, *adj.* et *s.* Peêrvormig. —, *m. Muscle* —. Peêrvormige spier, *v.*

PIROGUE, *f.* p. — *ghe.* Prauw, praem, schuyt van eenen uytgehólden boom, *v.*

PIRON, *m.* Wintergroen, *o.*

PIROUME, *m.* Herre, *v.*, spoórleé, *v.*, duym, *m.*

PIROUETTE, *f.* p. —*ète.* Draeyhoutje, kindermeêntje, *o.*; schielyke omdraeying op eenen voet, *v.* —, (fig.) Uytvlugt, *v.* —, (t. de man). Ompeêrd), *v.*, zwenk (van een

PIROUETTER, *v. n.* p. —*rouéter.* Op eenen voet omdraeyen, zwenken.

PIS, *m.* Uyer, *m.*, speén, *v.*

PIS, *adj. comp.* et *s.* p. *pi.* Erger, slegter, slimmer. *C'est* — *que jamais.* Het is erger dan ooyt. *Qui* — *est.* Dat erger is, wat het ergste is. —, *m.* Het ergste, het slegtste. *Le* — *qui puisse arriver.* Het ergste dat gebeuren konde. *Faire à q. q. du* — *qu'on peut.* Iemand op allerhande wyze zoeken te benadeelen. *Je serai votre* — *aller.* Als gy niet beter kout, bedien u dan van my. —, *adv.* Slegter, erger. *De* — *en* —, *de mal en* —. Van erger tot erger. *Tant* —. Des *of* zoo veél te erger.

PISCINE, *f.* p. *picine.* (t. de la Bible). Waterbad, *m.* —, Vivier. Vischvyver, *m.* —, Lavoir. Waschplaets, *v.* —, (dans les sacristies). Spoelwaterbak, *m.*

PISCIVORE, *adj.* Vischeétend.

PISÉ, *m.* Gestampte aerde, *v.*, metselwerk in leem, *o.*

PISEUR, *m.* p. —*seur.* Metselaer die met gestampte aerde bouwt, *m.*

PISIFORME, *adj.* (anat.). Ertenvormig.

PISSAT, *m.* Pis (van beesten), *v.*

PISSEMENT, *m.* — *de sang.* Bloedpissing, *v.*

PISSENLIT, *m.* p. *piçanli.* (pop.). Pissebed, *m.* en *v.*, kind dat in het bed pist, *o.* — (plante). Paepenkruyd, *o.*; peêrdenbloem, pissebloem, *v.*

PISSER, *v. a.* et *n.* Pissen, wateren.

PISSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* p. *piceur, piceuse.* Pisser, *m.*, pisbrock; piskous, pisster, *v.*

PISSOIR, *m.* p. —*çoar.* Pisbak, pishoek, *m.*, piscyn, *o.*

PISSOTER, *v. n.* Dikwils en met druppelen pissen, wateren.

PISSOTIÈRE, *f.* Pisbak, *m.*, piscyn, *o.*; kleyne fonteyn, *v.*

PISSOTTE, *f.* Tuyt *of* pyp van eene loogkuyp, *v.*

PISTACHE, *f.* Pimpernoót, pistache, *v.*

PISTACHIER, *m.* Pimperboom, pistacheboom, *m.*

PISTE, *f.* Spoór, voetspoór, *o.*, voetstap, *m.*

PISTIL, *m.* (t. de bot.). Stampertje, zwartje, *o.*

PISTOLE, *f.* Pistoól (goud geld), *v.* Il est cousu de — s (prov.). Hy is schatryk.

PISTOLER, *v. a.* Met eene pistoól doodschieten.

PISTOLET, *m.* p. —*lè.* Pistoól, *v.* — *de poche.* Zakpistoól. — *d'arçon.* Zadelpistoól. *Coup de* —. Pistoólschoót, *m.*

PISTOLIER, *m.* Pistoólschieter, *m.*

PISTON, *m.* Pompzuyger, pompêmer, *m.*

PITANCE, *f.* Portie, *v.*

PITANCERIE, *f.* Provisiekamer, *v.*

PITANCIER, *m.* Schatmeester, uytdeeler der spyzen (in een klooster), *m.*

* PITAUD, E, *s. m.* et *f.* Lomperd, *m.*; lomp wyf, *o.*

PITE, *f.* (un quart du denier). Myt, *v.*, oud stuk koper geld, *o.*

PITEUSEMENT, *adv.* (fam.). Jammerlyk, deêrlyk, erbarmelyk.

PITEUX, EUSE, *adj.* Jammerlyk, erbarmelyk, deêrlyk, ellendig. Faire le — (fam.). Den ellendigen speélen.

PITHÈQUE, *m.* p. —*tèke.* Aep zonder staert, *m.*

PITIÉ, *f.* Mededoogen, medelyden, *o.*, deêrnis, ontferming, mededoogendheyd, *v. Regarder q. q. d'un œil de* —. Iemand met een oog van medelyden aenzien. *J'ai* — *de votre malheur.* My deêrt uw ongeluk. *Ce serait grand'* —. Het zou jammer *of* te beklagen zyn.

PITON, *m.* Ringnagel, *m.*

PITOYABLE, *adj.* p. *pitoa-iablo.* (inus.). Medelydend, mededoogend, ontfermelyk; deêrlyk, ellendig, jammerlyk, erbarmelyk. —, (fig.). Slegt, ellendig, erbarmelyk.

PITOYABLEMENT, *adv* Deêrlyk, erbarmelyk, jammerlyk; ellendiglyk, slegt. *Il vit* —. Hy leéft ellendiglyk.

PITREPITE, *m.* Sterken brandewyn van wyngeest, *m.*

PITTORESQUE, *adj.* (peint.). Schilderagtig. *Cette contrée est tout-à-fait* —. Deeze landstreék is zeer schilderagtig. —, (fig.). Natuerlyk, aerdig, levendig.

PITTORESQUEMENT, *adv.* Op eene schilderagtige wyze.

PITUITAIRE, *adj.* p. —*tère. Membrane* —. Slymvlies, *o.*

PITUITÉ, *f.* Slym, snot, *o.*

PITUITEUX, EUSE, *adj.* Slymagtig, slymerig, snotagtig.

PIVE, *f.* Vischluys, *v.*

PIVERT, *m.* (oiseau). Groenspegt, *m.*

PIVOINE, *f.* p. —*voane.* Pioen, pioene, peonie, *v.* — (oiseau). Goudvink, *v.*

PIVOT, *m.* p. —*vô.* Spil, *v.* —, (fig.). Beweeger, *m.*, hoofd, *o.*; hertwortel, *m.*

PIVOTANTE, *adj. f. Racine* —. Hertwortel, *m.*

PIVOTER, *v. n.* Zynen hertwortel regt in den grond schieten.

PLACAGE, *m.* Plakwerk, *o.*

PLACARD, *m.* p. —*kar.* Plakkaert, plakkaet, plakschrift; schimpschrift, *o.*, paskwil, *v.* — (t. de menuis). Houtwerk boven eene deur, *o.*

PLACARDER, *v. a.* Plakken, openlyk aenplakken.

PLACE, *f.* Plaets, ruymte, *v. Il y a encore ici une* —. Hier is nog eene plaets. *Retenir une* — *à la diligence.* Eene plaets op den postwagen (diligentie) bestellen, bespreéken. *Faire* — *à q. q.* Voór iemand wyken. *Ce mot n'est pas dans sa* —. Dit woórd staet niet op zyne plaets. *Demeurer sur la* —. Dood blyven, sneuvelen. —, (fig.). Plaets, bediening, *v.*, ambt, *o.*, post, *m.* —, Lieu public. Plaets, *v.*, pleyn, *o.* — *d'armes.* Wapenplaets, *v.* —, Lieu du change, etc. Plaets, handelplaets, *v.* — *forte.* Sterke vesting, sterkte, *v.* — *maritime.* Vaste zeehaven, *v. Assiéger une* —. Eene plaets belegeren. — ! — ! Maekt plaets.

PLACÉ, E, *adj.* Geplaetst; aengesteld.

PLACEMENT, *m.* Plaetsing *of* uytzetting van geld, *v.*

PLACENTA, *m.* (t. d'anat.). Moederlever, *v.*, moederkoek, *m.* — (t. de bot.). Zaedlobben, *v. mv.*

PLACER, *v. a.* Plaetsen, stellen, zetten, leggen. — *une chose en son lieu.* Een ding op zyne plaets zetten. — *q. q.* Iemand plaetsen, eene plaets aenwyzen; iemand aenstellen, eene bediening *of* dienst bezorgen. — *de l'argent.* Geld plaetsen, uytzetten. Se —. Zich plaetsen, eene plaets neémen.

PLACET, *m.* p. —*cé.* Smeekschrift, verzoekschrift, *o.* —, Tabouret. Stoel zonder leuning, *m.*

PLACIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Merktmeester, pagter van eene merkt, *m.*; merktmeesteres, *v.*

PLAFOND, *m.* Zoldering, bezoldering, *v.* —, (mar.). Kiel, *v.*

PLAFONNER, *v. a.* Bezolderen, plaesteren, plafonneéren.

PLAFONNEUR, *m.* Plaesteraer, plafonneérder, *m.*

PLAGE, *f.* Strand, *o.*, zeeoever, *m.*, effene zeekust, *v.* —, (poét.). Gewest, *o*, streék, zeestreék, *v.*, land, *o.*

PLAGIAIRE, *adj.* et *s. m.* p. —*gière.* Schriftroover, letterdief, *m.* — (t. de droit). Kinderdief, *m.*

PLAGIAT, *m.* p. —*jia.* Schriftroovery, letterdievery, *v.* — (t. de droit). Kinderdievery, *v.*

PLAGIÈDRE, *adj. Cristal* —. Kristal met schuynsche vlakten, *o.*

PLAID, *m.* p. *plè.* Pleyt, pleytredo, *v.*, pleydooy, *o.*, pleytzael, *m.*

PLAIDABLE, *adj.* Pleytbaer, bepleytbaer. *Jour* —. Pleytdag, dingdag, *m. Une cause* —. Eene bepleytbaere zaek, *v.*

PLAIDANT, E, *adj.* Pleytend.

PLAIDER, *v. a.* et *n.* p. *plé*—. Pleyten, bepleyten, dingen, pleydooyen. — *une cause.* Eene zaek bepleyten, voórstaen *of* verdedigen.

Digitized by Google

PLAIDEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Pleyter, dinger, *m.*; pleytster, dingster, *v.*

PLAIDOIRIE, *f.* Pleytkonst; pleytery, *v.*

PLAIDOYABLE, *adj. m.* p. *plédoa-iable. Jour* —. Pleytdag, dingdag, zitdag, rechtdag, *m.*

PLAIDOYER, *m.* Pleyt, pleytrede, pleytery, dingtael, *v.*, pleydooy, *o.*

PLAIE, *f.* p. *plè.* Wonde, kwetsuer, *v. Panser une* —. Eene wonde verbinden. —, CICATRICE. Likteeken, *o.* —, (fig.). Ongeval, ongeluk, *o.* —, OUVERTURE. Opening, bres, *v.* —, FLÉAU. Plaeg, *v.*

PLAIGNANT, E, *adj.* et *s.* Klaegend. —, *m.* Klaeger, *m.* —, *f.* Klaegster, *v.*

PLAIN, *m. voyez* PELIN.

PLAIN, E, *adj.* Vlak, effen, gelyk, glad. *En —e campagne.* In het vlak veld. *Linge* —. Ongewerkt, ongebloemd linnen.

PLAIN-CHANT, *m.* au pl. *plains-chants.* Koorzang, kerkzang, *m.*

PLAINDRE, *v. a.* (word geconj. als *craindre*). Beklaegen. *Vous êtes bien à* —. Gy zyt zeer te beklaegen. — *le pain à q. q.* Iemand het brood ontrekken. SE —. Klaegen, zich beklaegen, klagten doen. *Il souffre sans se* —. Hy lyd zonder te klaegen. *Se — toutes choses.* Zich het noodzaekelyke onttrekken.

PLAINE, *f.* p. *plène.* Vlakte, *v.*, vlak veld, pleyn, *o.* LA — LIQUIDE (poét.). Het pekelveld, *o.*, de zee, *v.*

PLAIN-PIED, *m.* (t. d'archit.). Reeks vertrekken van gelyken grond in een gebouw, *v. Chambre de* —. Kamer van gelyken grond.

PLAINT, E, *part. de* PLAINDRE.

PLAINTE, *f.* p. *plinte.* Klagt, weeklagt, *v.*, geklag, gejammer, *o.*, kerming, *v.* —, GRIEF. Klagtrede, *v.*, beklag, klaegschrift, *o.*

PLAINTIF, IVE, *adj.* Klaegelyk, klaegend, klaegagtig, klagtig, kermend. *Voix* —*ive.* Klaegstem, *v.*

PLAINTIVEMENT, *adv.* Klaegelyk, op eenen klaegenden toon.

PLAIRE (je plais, tu plais, il plaît, nous plaisons, vous plaisez, ils plaisent; je plaisais; je plus; je plairai; je plairais, plais, plaisons, plaisez; que je plaise, que tu plaises, qu'il plaise, que nous plaisions, que vous plaisiez, qu'ils plaisent; que je plusse; plaisant; plu), *v. n.* Behaegen, bevallen, aenstaen, aengenaem zyn. *Cela me plaît.* Dat behaegt my. —, *v. impers.* Believen, gelieven, behaegen, willen. *Il me plaît d'en user ainsi.* Ik vind goed aldus te handelen. *S'il vous plaît.* Als het u belieft. *Plaît il? que vous plaît-il?* Wat belieft u? *Plût à Dieu que!* God gave dat! *Il a plu à Dieu de l'affliger.* Het heeft God behaegd hem te bedroeven. *Il vous plaira payer.* Gy gelieft te betaelen. SE —, PRENDRE PLAISIR à... Vermaek, behaegen scheppen *of* neemen in..., geerne zyn. *Il se plaît à la campagne.* Hy is geerne op het land, hy schept behaegen om op het land te zyn. *Il ne se plaît à rien.* Hy schept nergens genoegen in. *Le gibier se plaît dans les bois.* Het wild is geerne in de bosschen.

PLAISAMMENT, *adv.* p. —*zamant.* Aengenaemlyk, bevalligly k; belachelyk.

PLAISANCE, *f. Lieu, maison de* —. Lusthuys, *o.*, buytenplaets, *v.* — (ville et duché d'Italie). Placentia.

PLAISANT, E, *adj.* et *s.* p. —*zant.* Aengenaem, bevallig, vermaekelyk; klugtig, koddig, drollig, aerdig, boertig, snaeksch. —, IMPERTINENT, RIDICULE. Onbeschoft, belachelyk. —, *m.* Snaek, poetsemaeker, *m.*

PLAISANTER, *v. a.* Bespotten, uytlachen. —, *v. n.* Boerten, gekscheeren, schertsen, korstwylen.

PLAISANTERIE, *f.* Boertery, snaekery, koddigheyd, klugtigheyd, drolligheyd, *v.* —, RAILLERIE. Spotterny, *v.* — *à part.* Zonder lachen, zonder gekscheeren.

PLAISIR, *m.* Vermaek, behaegen, genoegen, *o.*, vreugd, genoegte, wellust, genoegelykheyd, *v. Prendre* — *à q. c.* Ergens vermaek in scheppen. *Avec* —. Met vermaek. *Par* —. Uytvermaek, uyt tydverdryf. *A* —. Met zorg; met gemak. *De l'argent pour les menus* —*s.* Geld voór kleyne uytgaeven, uytspanningen. —, DÉLICES, VOLUPTÉS. Vermaek, *o.*, wellust, *m.* en *v.* —, VOLONTÉ, CONSENTEMENT. Wil, *m.*, believen, welbehaegen, goedvinden, *o. Sous votre bon* —. Onder uw welneemen, met uw welbehaegen. —, GRÂCE, FAVEUR Gunst, vriendschap, weldaed, *v.*, dienst, *m.*

PLAMAGE, *m.* Het afhaelen van het hair van eene huyd, *o.*

PLAMÉE, *f.* Looyerskalk, *m.*

PLAMER, *v. a.* Het hair van eene huyd afhaelen.

PLAMERIE, *f.* Plaets waer men het hair van eene huyd afhaelt.

PLAN, E, *adj.* Plat, effen, gelyk.

PLAN, *m.* Platten grond, *m.*, platte *of* effene vlakte, oppervlakte, *v. Des* —*s coupants.* Elkander doórsnydende vlakten. —, DESSIN D'UN BÂTIMENT, ETC. Grondteekening, *v.*, ontwerp, plan, bestek, beworp, *o. Lever le* — *d'une ville.* Het plan *of* de grondteekening eener stad ontwerpen, opneémen. DÉGRADATION DES —*s* (peint.). Verkleyning der voórwerpen van den voór- naer den ogtergrond, *v.* —, PROJET. Ontwerp, plan, *o.*

PLANCHE, *f.* Plank, deél, *v.*, berd, bord, *o.* —, MORCEAU DE BOIS, DE CUIVRE GRAVÉ. Houten *of* koperen plaet, *v.* —, ESTAMPE. Plaet, prent, print, *v.*, afdruksel, *o.* (t. de jard.). Bed, tuynbed, *o.*

PLANCHÉIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Beplanken, bevloeren, eenen planken vloer leggen.

PLANCHER, *m.* Vloer, plankenvloer, *m.*, zoldering, *v.*

PLANCHETTE, *f.* p. —*ète.* Plankje, planksken; meéttafeltje, *o.*

PLANÇON, *m.* Telg, *v.*, plantsoen, *o.*

PLANE, *m.* Plaenboom, *m.* —*f.* Snymes, *o.*

PLANER, *v. a.* Glad maeken, glad slaen. —, *v. n.* In de locht zweéven, dryven. —, (fig.). Overzien, doórzien.

PLANÉTAIRE, *adj.* et *s.* p. —*tère.* Van de dwaelsterren, van de planeéten. —, *m.* Afbeelding der planeéten, *v.*

PLANÈTE, *f.* Dwaelsterre, planeét, *v.*

PLANÉTOLABE, *m.* Planeétmeéter, *m.*

PLANEUR, *m.* Gladslaeger, *m.*

PLANIMÉTRIE, *f.* Platmeéting, platmeétkunde, *v.*

PLANISPHÈRE, *m.* p. —*fère.* Platte hemel- *of* wereldkaert, *v.*

PLANOIR, *m.* Beyteltje, *o.*

PLANT, *m.* p *plan.* Loot, telg, *v.*; jongen wyngaerd, *m.*; boomkweekery, *v.*, plantsoen, *o.*

* **PLANTADE**, *f.* Plantsoen, *o.*

PLANTAGE, *m.* Planting, beplanting, pooting; plantagie, *v.* —, PLANTES DE TABAC, etc. Plantagie, plantaedje (van tabak, suykerriet, enz.), *v.*

PLANTAIN, *m.* p. —*tin.* Weégbreé, *v.*

PLANTAIRE, *adj.* Van de voetzoól *of* voetplant.

PLANTARD, *m. voyez* PLANÇON.

PLANTATION, *f.* p. —*cion.* Planting, beplanting, *v.* —, PLANT. Plantsoen, *o.*; plantagie, plantaedje, *v. Les* —*s d'Amérique.* De suyker-, rystabaksvelden in America.

PLANTE, *f.* Plant, *v.*, gewas, *o.* — * *printanière* ou *vernale.* Lenteplant. — *fluviatile.* Rivierplant. — *usuelle.* Nuttig gewas voór de huyshouding, maer vooral in de geneeskunde. *Cultiver les* —*s.* De gewassen aenkweeken. JEUNE — (fig.). Jonge spruyt, *v.* — *du pied.* Voetzoól, voetplant, *v.*

PLANTÉ, E, *adj.* Geplant, beplant; geplaetst, gelegen. *voyez* PLANTER.

PLANTER, *v. a.* et *n.* Planten, beplanten, pooten, zetten. — *des choux.* Koolen planten. — *d'arbres.* Het boomen beplanten, bezetten. —, ENFONCER EN TERRE EN PARTIE. Inslaen, opregten. — *une croix, un étendard, un drapeau.* Een kruys, eenen standaerd, eene vaen opregten. — là Q. Q. (fam.). Iemand laten staen, iemand verlaeten. —, (fig.). PROPAGER. Voortplanten. — *la foi.* Het geloof planten, den godsdienst stigten. SE — DEVANT Q. Q. Voór iemand komen staen.

PLANTEUR, *m.* Planter, boomplanter, *m.* —, COLON. Kolonist, eygenaer van eene plantagie, *m.*

PLANTIGRADES, *m. pl* Op de voetzoólen gaende dieren (gelyk de beeren, mollen, enz.), *o. mv.*

PLANTIVORE, *adj.* Gewasverslindend.

PLANTOIR, *m.* Plantyzer, pootyzer, *o.*

PLANTULE, *f* Plantenkiem, *v.*

* **PLANTUREUSEMENT**, *adv* Overvloediglyk, in overvloed, rykelyk.

* **PLANTUREUX**, EUSE, *adj.* Overvloedig.

PLANURE, *f.* Spaenders, houtspaenders, *m. mv.*

PLAQUE, *f.* p. —*ke.* Plaet, *v.* — *de fer.* Yzeren plaet. — *de feu*, *de cheminée.* Vuer-, haerdplaet —, PARTIE DE LA GARDE D'UNE ÉPÉE. Plaet, *v.*, steekblad, *o.* —, CHANDELIER. Handblaeker, *m.*

PLAQUÉ, *m.* p. —*ké.* Mengsel van metael met zilver, enz., *o.*

PLAQUÉ, E, *adj.* Met goud, zilver enz., belegd *of* overtrokken.

PLAQUER, *v. a* Belegeen, bekleeden overtrekken, overdekken. — *de l'or, de l'argent sur du bois.* Goud, zilver op hout leggen. — UN SOUFFLET (pop.). Eene oorveeg *of* muylpeel geeven.

PLAQUETTE, *f.* (monnaie). Platet, *v.*

PLAQUEUR, *m.* Plakwerkmaeker, *m.*

PLAQUIS, *m.* Slegt ingelegd werk, *o.*

PLASME, *f.* Rauwen gestampten smaragd in artsenyen.

PLASTIQUE, *adj.* et *s.* Vormend, teekenend. —, *f.* Boetseérkonst, *v.*

PLASTRON, *m.* Borstharnas, *o.*; borstlap, *m.* —, (fig. *et* fam.). Spot, *m.*

PLASTRONNER (SE), *v. pr.* Een borstharnas *of* borstlap aendoen.

PLAT, *m.* p. *pla.* Het plat, *o.* Coup *de* — *de sabre.* Slag met het plat van den sabel. —, VAISSELLE; CE QU'ELLE CONTIENT. Schotel, *v.* — *d'argent.* Zilveren schotel. — *de balance.* Schotel van eene schaal.

PLAT, E, *adj.* Plat, effen; gelyk, vlak. *Nez* —. Platten neus. *Visage* —. Plat, glad gezigt. *Pays* —. Plat *of* effen land. *Le* — *pays.* Het platland. den buyten. *Vaisseau* —. Leegboordig schip. *Cheveux* —*s.* Sluyhair, *o.* —, (fig.). Plat, laf, smaekeloos. *Tenir un discours* —. Eene laffe rede houden. —, LÂCHE Lafhertig. *Tout à* —. Geheellyk, ganschelyk, plat af.

PLATANE, *m.* Plaenboom, *m.*

PLAT-BORD, *m.* (mar.). Dolbord, *o.*, boabank, *v.*

PLATEAU, *m.* p. —*tô.* Schael, schotel, *v.*; schenkblad, koffiblad, théeblad, *o.* — (t. de guerre). Verhevene en effene vlakte, waer op men batteryen aenlegt, *v.* —*x* (t. de vén.). Platte en ronde kruiels, *m. mv.*

PLATE-BANDE, *f.* au pl. *plates bandes.* Boord, zoom; rand, platten band, *m.*

PLATÉE, *f.* Grondslag, *m.*, fondament, *o.* —, (pop.). Schotelvol, *v.*

PLATE-FORME, *f.* Plat, *o.*; Platte vlakte (boven een gebouw), *v.* — (t. d'art mil.). Bedding; beukery, *v.*

Digitized by Google

PLATE-LONGE, *f.* Leêrsriem, spanriem, *m.*

PLATEMENT, *adv.* Plat, plataf, laffelyk, slegt, op eene gemeene wyze.

PLATEURE, *f.* Mymder, *v.*

PLATIASME, *m.* Gebrek van goede uytspraak, *o.*

PLATILLE, *f.* Soórt van fransch lynwaad, *o.*

PLATINE, *f.* Droogbekken (voór het linnen), *o.* —, Plaque. Plaet, *v.* — *de serrure.* Slotplaet. — (t. d'imprim.). Degel, *m.* —, *m.* Platina, *v.*, bleekgoud, witgoud, *o.*

PLATITUDE, *f.* Platheyd, lafheyd, slegtheyd, *v.*

PLATONICIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Platonisch, van Plato. —, *m.* Aenhanger van Plato, *m.*

PLATONIQUE, *adj* Platonisch, van Plato. *Amour* —. Platonische liefde, van twee persoonen van verschillend gslacht, die alleen op de verdiensten of geestbegaefdheden gevestigd is, *v.*

PLATONISME, *m* Stelsel, *o.*, *of* leerrie van Plato, *v.*

PLÂTRAGE, *m.* Plaesterwerk, *o.*

PLÂTRAS, *m.* p. —*trâ.* Kalkbrok, *v.*, plaesterguys, *o.*

PLÂTRE, *m.* Plaester, *v.*, plaesterkalk, *m.*

PLÂTRÉ, E, *adj.* Geplaesterd. —, (fig. *et* fam.). Geveynsd.

PLÂTRER, *v. a.* Plaesteren, beplaesteren, met plaesterkalk bestryken. —, (fig.). Bewimpelen, met eenen schooneen schyn bedekken. Se —, (fam.). Zich blauketten.

PLÂTREUX, EUSE, *adj.* *Terrain* —. Koodkrytagtigen grond, *m.*

PLÂTRIER, *m.* p. —*trié.* Plaestermaeker; plaesterverkooper, *m.*

PLÂTRIÈRE, *f* Plaestergroef, *v.*, plaesterkuyl, plaesterput, *m.*; plaesternaekery, *v.*

PLÂTURE, *f.* Soórt van vergiftige waterslang, *v.*

PLAUSIBILITÉ, *f.* p. *plâzi*—. Schynbaerheyd, waerschynlykheyd, aenneemelykheyd, *v.*

PLAUSIBLE, *adj.* Schynbaer, waerschynlyk, aenneémelyk.

PLAUSIBLEMENT, *adv.* Schynbaerlyk, waerschynlyk.

PLÉBÉIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Onedel, van het volk (by de Rom.).

PLÉBISCITE, *m.* Volksbesluyt, *o.*

PLECTRUM, *m.* Strykstok, *m.*

PLÉIADE, *f.* — *poétique.* Zevental van vermaerde dichters, *o.* —*s* (étoiles). Zevensterre, *v.*

PLEIGE, *m.* (v. m.). Borg, borgtogt, *m.*

PLEIGER, *v. a. voyez* Cautionner.

PLEIN, E, *adj.* et *s.* p. *plin*, —*ène.* Vol. *Un verre* — *de vin.* Een vol glas wyn. *Une bouteille* —*e.* Eene volle flesch. —*e lune.* Volle maen. *En* —*e mer.* In volle zee. *Il est* — *de lui-même.* Hy is met zichzelven ingenomen. *Parler la bouche* —*e.* Met eenen vollen mond spreéken. —, Entier, absolu. Vol, volkomen. *Il a* — *pouvoir de son maître.* Hy heéft volmagt van zynen heer. *A* —*es mains.* Met volle handen. —, *m.* Het volle, *o.* *Le vide et le* —. Het ledige en het volle. — *de la mer.* Hoogwater. *Le vaisseau a donné au* —. Het schip heeft op het strand gezet. *Le* — *d'un mur.* De geheele dikte van eenen muer. Zynen kelder vol wyn hebben. *Tout* —. Veél, in overvloed, volop. *En* —. In het midden, ten vollen.

PLEINEMENT, *adv.* Ten vollen, volkomenlyk, geheellyk, geheel en al.

PLÉNIÈRE, *adj. f.* *Cour* —. Plegtige vergadering, *v.* *Indulgences* —. Vollen aflaet, *m.*

PLÉNIPOTENTIAIRE, *adj.* et *s.* p. — *tancière.* Gevolmagtigd. —, *m.* Volmagtigden, *m.*

PLÉNIPRÉBENDÉ, *m.* Domheer, kanonik die alle de inkomsten van zyn ambt geniet, *m.*

PLÉNITUDE, *f.* Volheyd, *v.*; overvloed, *m.* — *de la grâce.* Volheyd der genade. — *d'humeurs.* Overvloedigheyd van vogten.

PLÉONASME, *m.* Overtolligheyd van woórden, *v.*

PLÉROSE, *f.* Herstelling (van een afgemat lichaem), *v.*

PLÉROTIQUE, *adj.* (t. de méd.). Vleeschmaekend.

PLÉTHORE, *f.* (méd.). Volbloedigheyd, *v.*

PLÉTHORIQUE, *adj.* Volbloedig.

PLEURANT, E, *adj.* Weenend, schreyend, traenend, gryzend.

PLEURE, *f.* *voyez* Plèvre.

PLEURER, *v. n.* Weenen, schreyen, traenen, gryzen, kryten, traenen storten. — *à chaudes larmes.* Bitterlyk weenen. *La vigne pleure.* Den wyngaerd druypt. —, *v. a.* Beweenen, beschreyen, betreuren, bekermen. — *ses péchés.* Zyne zonden beweenen.

PLEURÉSIE, *f.* Pleuris, *o.*

PLEURÉTIQUE, *adj.* Met het pleuris gekweld.

PLEUREUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Weener, schreyer, *m.*; weenster, schreyster, *v.* —, *adj. m.* *Saule* —. Treurwilg, *m.* (*m. mv.*

PLEUREUSES, *f. pl.* Rouwboorden,

PLEUREUX, EUSE, *adj.* Weenagtig, grynig

PLEURNICHER, *v. n.* (fam.). Geveynsde traenen storten, een weenend gezigt maeken.

PLEURONECTE, *m.* Platvisch, *m.*

PLEURO-PNEUMONIE, *f.* Ontsteéking van het ribbevlies en de long, *v.*

PLEURS, *m. pl.* Traenen, *m. mv.*, geween, geschrey, *o.*

PLEUTRE, *m.* (pop.). Sukkelaer, nietigen mensch, *m.*

PLEUVOIR (il pleut; il pleuvait; il plut; il pleuvra; il pleuvrait; qu'il pleuve; qu'il plût; pleuvant; plu), *v. n.* et *impers.* Regenen. *Il pleut à verse.* Het regent dat het giet.

PLÈVRE, *f.* Ribbevlies, borstvlies, *o.*

PLEXUS, *m.* (anat.). Doórvlegting van bloedvaten, *v.*

PLEYON, *m.* Wyngaerdband, *m.*, teenen rysken, *o.*

PLI, *m.* Plooy, vouw, kreuk, *v.*, kronkel, rimpel, *m* *Cet habit a de faux* —*s* Dit kleed heéft valsche plooyen, vouwen. —, (fig.). Gewoonte, *v.* *Donner un bon* — *aux jeunes gens.* De jonge lieden goed gewennen, wel opvoeden. —, Tournure. Wending, *v.*, keer, draey, *m.* —, Enveloppe. Omslag, *m.*

PLIABLE, *adj.* Buygzaem, vouwbaer.

PLIAGE, *m.* Het vouwen, het plooyen, *o.*, vouwing, plooying, *v.*

PLIANT, E, *adj.* et *s.* Buygzaem, vouwbaer. —, (fig.). Gedwee, leerzaem. —, *m.* *Siége* —. Vouwstoel, leger-*of* veldstoel, *m.*

PLICA, *m.* *voyez* Plique.

PLICATILE, *adj.* (t. de bot.). Buygbaer.

PLIE, *f.* Pladys (visch), *v.*

PLIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Vouwen, plooyen, opvouwen, toevouwen, buygen. — *du linge, des serviettes.* Linnen, servetten vouwen, opvouwen. — *une lettre.* Eenen brief vouwen. — *les genoux.* De knien buygen. — *bagage* Ophreéken; (fam.) opkraemen, pak en zak maeken. —, *v. n.* Buygen, krom worden. —, Reculer (t. de guerre). Wyken, deynzen. *Les ennemis plièrent bientôt.* De vyanden weéken weldra. —, (fig.). Céder. Wyken, zwigten, bezwyken. Se —. Buygen, zich krommen; zich schikken, zich voegen naer....

PLIEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vouwer, plooyer, *m.*; vouwster, plooyster, *v.*

PLINGER, *v. a.* Katoen de eerste mael in het keêrsroet steéken.

PLINTHE, *s. f.* et *m.* (t. d'archit.). Plint, *v.*; rand, platten band, *m.*

PLIOIR, *m.* Vouwbeen, houten vouwmes, *o.*

PLIQUE, *f.* Poólsche vlegt, hairziekte, *v.*

PLISSÉ, *m.* Haegdis, *v.*

PLISSEMENT, *m* Het plooyen, het vouwen, *o.*, vouwing, plooying, *v.*

PLISSER, *v a.* p. *plicer.* Plooyen, vouwen. —, *v. n.* et *pr.* Plooyen, in plooyen vallen.

PLISSON, *m.* Zekere melkspys, *v.*

PLISSURE, *f* Het vouwen, het plooyen, *o*, plooying, *v.*

PLOC, *m.* (mar.). Harpuys, *o.*

PLOMB, *m.* p. *plon.* Lood, *o.* *De* —. Looden. *Mine de* —. Loodmyn, *v.*; mynlood, *o.* —, Balle de —. Lood, *o.*, kogel, *m.* *Menu* —. Schietkagel, *m.*; paslood, schietlood, *o.* *A* —. Loodregt, regtstandiglyk. — *de sonde.* Dieplood. —, Maladie. Doodelyke benauwdheyd, *v.*

PLOMBAGINE, *f.* Looderts, *m.*, mynlood, potlood, *o.* (verwig.

PLOMBÉ, E, *adj.* Loodbleek, lood-

PLOMBÉE, *f.* Menie, *v.* —, Ligne d'aplomb. Loodlyn, *v.*

PLOMBER, *v. a.* Verlooden, vernissen. —, Mettre un sceau de plomb. Looden. — *des ballots.* Baelen looden. — *la terre.* De aerde aenstampen.

PLOMBERIE, *f.* Loodgietery, *v.*; loodwerk, *o.* (ter, *m.*

PLOMBIER, *m.* p. *plon*—. Loodgie-

PLOMBIÈRE, *adj. f.* *Pierre* —. Loodsteen, *m.*

PLONGEANT, E, *adj.* p. —*jant.* Nederwaerts gaende. *Coup d'épée* —. Degenstreek die van boven naer beneden gaet, *m.*

PLONGÉE, *f.* — du parapet (fortif.). Schuynte der borstweéring, *v.*

PLONGEON, *m* p. —*jon.* Duyker, duykelaer, *m.* *Faire le* —. Duykelen, onder water zwemmen. Faire le — (fig. *et* fam) Het hoofd intrekken als men hoort schieten, de vlugt neémen uyt vreeze. —, Artifice. Waterkegel, *m.*

PLONGER, *v. a.* p. —*jer.* Dompelen, onderdompelen. — *q. q. dans l'eau.* Iemand in het water dompelen. —, Enfoncer. Insteéken. — *un poignard dans le sein de q. q.* Iemand eenen moordpriem in den boezem steéken. — dans la misère (fig.). In de ellende storten *of* dompelen. —, *v. n.* Duyken, duykelen. —, Aller de haut en bas. Nederwaerts gaen. Se —. Baeden, zich baeden. *Se* — *dans les voluptés.* Zich in den wellust baeden.

PLONGEUR, *m.* Duyker, duykelaer, *m.*

PLOQUER, *v. a.* (mar.). Harpuyzen.

PLOYABLE, *adj.* Buygbaer, buygzaem.

PLOYER (je ploie, tu ploies, il ploie, nous ployons, vous ployez, ils ploient; je ployais, tu ployais, il ployait, nous ployions, vous ployiez, ils ployaient; je ployai; je ploierai; je ploierais; ploie, ployons, ployez; que je ploie, que tu ploies, qu'il ploie, que nous ployions, que vous ployiez, qu'ils ploient; que je ployasse; ployant, ployé, ée), *v. a.*, *n.* et *pr.* Buygen, krommen. —, (fig.) Céder Wyken.

PLUCHE, *f.* *voyez* Peluche.

PLUIE, *f.* Regen, *m.* *Grosse* —. Regenbuy, *v.*, stortregen, plasregen, *m.* *Le temps se met à la* —. Het weér zet zich tot regen.

PLUMAGE, *m* Pluymen, vederen, *v. mv.*

PLUMAIL, PLUMART, *m.* Vederbesem, *m.*

PLUMASSEAU, *m.* p. —*sô.* Pluymbesemken, penneken, *o.*; weér, *v.* —, (chir.). Pluk, *m.*, pluksel, *o.*

Digitized by Google

PLUMASSERIE, *f.* Pluymbereydery, *v.*

PLUMASSIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. —*macié.* Pluymbereyder, *m.;* pluymbereydster, *v.*

PLUME, *f.* Pluym, veder, veër; pen, schryfpen, *v.;* bussel pennen, *m.* en *v. Tailler une* —. Eene pen snyden. —, (fig.). Stiel, *m.*, schryfwyze, *v.;* schryver, *m.*

PLUMEAU, *m.* Vederbessemken, *o.*

PLUMÉE, *f.* Eene pen vol inkt, *v.*

PLUMER, *v. a.* Plukken, pluymen, de vederen nyttrekken. — Q. Q. (fig. *et* fam.). Iemand plukken, met bedrog zyn geld afhaelen.

PLUMET, *m.* p. —*mè.* Pluym, *v.*, vederbos, *m.* —, (fam.) CELUI QUI PORTE UN —. Die eenen vederbos draegt. — DE PILOTE. Windveder, *v.*

PLUMETÉ, *adj. m.* (t. de blas.). Met fyn stikwerk belegd.

PLUMETIS, *m.* (inus.). Klad, schots, *v.* —, BRODERIE. Soóit van stikwerk, *o.*

PLUMETTE, *f.* Geringe wollen stoffe, *v.*

PLUMEUX, EUSE, *adj.* (bot.). Vederagtig, gebaerd.

PLUMITIF, *m.* Eerste opstel van eenig geschrift, *o.*, minute, *v.*

PLUMOTAGE, *m.* Bereyding der aerde (die dient om het suyker te raffinéeren), *v.* (reyden.

PLUMOTER, *v. n.* De suykeraerde be-

PLUMULE, *f. voyez* PLANTULE.

PLUPART (LA), *f.* Meestendeel, het grootste gedeelte, *o.*, de meesten, *m. mv. La — des hommes.* Het meestendeel der menschen. *La — disent.* De meesten zeggen. *La — du temps.* Meestentyds. *Pour la —.* Meestendeels.

PLURALITÉ, *f.* Meerderheyd, *v.*, het grootste getal, *o. Décider q. c. à la — des voix.* Iets met meerderheyd der stemmen beslissen. —, MULTIPLICITÉ. Veëlheyd, menigte, *v.*

PLURIEL, ELLE, *adj.* et *s.* p. —*rié*, —*èle.* Meervoudig. —, *m.* Meervoud, meervoudig getal, *o.*

PLURILOCULAIRE, *adj.* (bot.). Met veële vakjes

PLUS, *adv.* Meer, meerder. *D'autant* —. Des *of* zoo veël te meer. *Beaucoup* —. Veël meer. *De — en* —. Meer en meer, hoe langer hoe meer. — *ou moins.* Meer *of* min. — *de bonheur que de sagesse.* Meer geluk dan wysheyd. *Il ne parle* —. Hy spreekt niet meer. *Qui — est.* Wat meer is. *Ni — ni moins.* Noch meer, noch min. — *je le connais, — je l'admire.* Hoe meer ik hem ken, hoe meer ik hem bemin. — *de larmes.* Geene traenen meer. — *grand.* Grooter. — *tard.* Laeter. — *tôt.* Eerder, vroeger. *Se lever — matin.* Vroeger opstaen. *Le — tôt possible.* Hoe eer, hoe liever. *Au —, tout au* —. Ten hoogste. *Au — tôt.* Op het spoedigste. *Au — tard.* Ten uyterste, uyterlyk. *Le* —. Het meeste. *Le — souvent.* Meest, meestal, meestendeels, meestentyds.

PLUSIEURS, *adj. pl.* et *s.* Veël, veële, verscheyden, menig, ettelyke. — *fois.* Meermaels, menigmael, dikwils.

PLUS-PÉTITION, *f.* (t. de prat.). Te sterke vraeg, *v.*

PLUSQUE-PARFAIT, *m.* Tweeden betrekkelyk verleden tyd, *m.*

PLUS TÔT, *loc. adv.* Eer, eerder, vroeger. *Revenez au* —. Kom ten spoedigste terug.

PLUTÔT, *adv.* Liever, eer, eerder. *Mourons — que de le souffrir.* Wy willen, laet ons liever sterven dan dit dulden.

PLUVIAL, *m.* Koorkap, *v.*

PLUVIALE, *adj. f. Eau* —. Regenwater, *o.*

PLUVIER, *m.* (oiseau). Pluvier, *m.*

PLUVIEUX, EUSE, *adj.* Regenagtig. *Temps* —. Regenagtig weër.

PLUVIÔSE, *m.* 5e MOIS DE L'ANNÉE RÉPUBLICAINE. Regenmaend, *v.*

PLYNTERIES, *f. pl.* Feesten in Athenen ter eere van Minerva, *v.* en *o. mv.*

PNEUMATIQUE, *f.* Lochtkunde, *v.* —, *adj. Machine* —. Lochtpomp, *v.*

PNEUMATOCÈLE, *f.* (hernie). Windbreuk, *v.*

PNEUMATOLOGIE, *f.* Geestkunde, *v.*

PNEUMATOMPHALE, *f.* Navelwindbreuk, *v.*

PNEUMATOSE, *f.* Windgezwel aen de maeg, *o.* (ving, *v.*

PNEUMOGRAPHIE, *f.* Longbeschry-

PNEUMOLOGIE, *v.* Verhandeling over de long, *v.*

PNEUMONIE, *f.* Longziekte, *v.*

PNEUMONIQUE, *adj. Remède* —. Longmiddel, *o.*

PNEUMOPLEURITIS, *f. voyez* PLEURO-PNEUMONIE.

PNEUMOTOMIE, *f.* Longontleding, *v.*

POAILLIER, *m.* Dik stuk koper, *o.*

POCHE, *f.* Zak, *m. Mettre, serrer, fourrer q. c. dans sa poche.* Iets in zynen zak steëken. ACHETER CHAT EN — (prov.). Eene kat in den zak koopen, iets koopen zonder het gezien te hebben. —, SAC À BLÉ, etc. Zak, koornzak, *m.* —, FAUX PLI. Kreuk, verkeerde plooy, *v.;* krop (der vogels), *m.* —, FILET. Konynennet, *o.* —, PETIT VIOLON. Zakvioó tje, *o.*

POCHÉ, E, *adj. OEufs* —*s.* Ongeroerde in de pan gebakkene eyeren, *o. mv. Ecriture* —*e.* Kladschrift, *o. Yeux* —*s.* Blauw geslaegene oogen, *v.* en *o. mv.*

POCHER, *v. a.* Blauwslaen. — *les yeux à q. q.* Iemand de oogen blauw slaen. — *le bout d'une lettre.* Eenen ronden trek aen het eynde van eene letter maeken.

POCHETER, *v. a.* In den zak draegen.

POCHETTE, *f.* p. —*ète.* Zakje, zaksken; zaknetje; zakvioóltje, *o.*

PODAGRE, *adj.* et *s* Met het voeteuvel (flerecyn) gekweld, podagreus —, *m* Podagrist (flerecynist), *m.* —, *f.* Voeteuvel, podagra, *o.*

PODESTAT, *m.* p. —*ta.* Gerechtsambtenaer (in eenige steden van Italiën), *m.*

PODOMÈTRE, *m. voyez* ODOMÈTRE.

POÈLE, *m.* Doodkleed, lyklaken, *o.;* trouwdoek, trouwsluyer, *m.* —, DAIS. Draegheuiel, *m.* —, FOURNEAU. Kachel, stoóf; kachelkamer, *v.* —, *f.* Pan, stoófpan, *v.* — *à frire.* Bakpan, braedpan, fruytpan, *v.*

POÈLÉE, *f.* (fam.). Panvol, *v.*

POÈLIER, *f.* p. —*lié.* Kachelmaeker, stoófmaeker, *m.*

POÈLON, *m.* Panneken, *o.*

POÈLONNÉE, *f.* Pannekenvol, *o.*

POÈME, *m.* Dicht, gedicht, *o.* — *épique, héroïque.* Heldendicht. — *dramatique.* Tooneeldicht, tooneelspel, *o.* — *lyrique.* Lierzang, *m.*

POÉSIE, *f.* Dichtkonst, dichtkunde, poëzy, *v.* —*s.* Dichten, gedichten, *o. mv Mélange de* —. Mengeldichten.

POÈTE, *m.* Dichter, rymer, poëët, *m.* — *dramatique.* Tooneeldichter. — *lyrique.* Lierdichter. — CROTTÉ (fam.). Slegten dichter. —, *adj.* FEMME —. Dichteres, *v.* (ter, *m.*

POÉTEREAU, *m.* (fam.): Slegten dich-

* **POÉTESSE**, *f.* p. —*tèce.* Dichteres, *v.*

POÉTIQUE, *adj.* et *s.* Dichtkundig, dichterlyk, poëëtisch. —, *f.* Verhandeling over de dichtkonst, *v.*

POÉTIQUEMENT, *adv.* Dichtkundiglyk, dichterlyk.

POÉTISER, *v. n.* (fam. *et* iron.). Dichten, verzen maeken.

POGE, *m.* Stuerboord (van het schip), *o.*

POIDS, *m.* p. *poa* Gewigt, wigt, *o.*, zwaerte, zwaerheyd, *v.* — *de ville.* Stads gewigt. — *public.* Waeg, *v.*, weëghuys, *o.* —, MASSE POUR PESER. Gewigt, *o. Faire bon* —. Goed gewigt geëven. —, (fig.). Gewigt, *o.*, aengelegenheyd, *v. Affaire de* —. Zaek van aengelegenheyd, van gewigt. *Homme de* —. Man van aenzien. —, CE QUI EST PÉNIBLE À SUPPORTER. Last, *m. Avec — et mesure.* Omzigtiglyk. *Qui est de* —. Wigtig, gewigtig, dat zyn gewigt heeft.

POIGNANT, E, *adj.* (fam.). Steëkend, hevig.

POIGNARD, *m.* p. *po-gnar.* Moordprium, dolk, pook, poujaerd, *m.;* (fig.) hevige smert, *v.*

POIGNARDER, *v. a.* Met eenen moordpriem kwetsen *of* vermoorden. —, (fig. *et* fam.). Hevige smert veroorzaeken.

POIGNÉE, *f.* Handvol, vuystvol, *v.* —, PETIT NOMBRE. Handvol, zeer weynig. — *de monde.* Eene handvol, zeer weynige menschen. —, PARTIE QU'ON EMPOIGNE. Greëp, *v.*, handvatsel, *o.* — *d'une épée.* Degengreëp. — *d'un parapluie.* Handvatsel van een regenscherm. *A* —. Met handvollen, in overvloed.

POIGNET, *m.* p. *pogne.* Gevrigt (van de hand), *o;* hemdboord, handboord, *m.;* voórmouw, *v.*

POIL, *m.* p. *poël.* Hair, *o.*, hairigheyd, *v. Monter un cheval à* —. Een peërd zonder zadel beryden. —, BARBE. Baerd, *m.* — *follet.* Vlasbaerd, melkbaerd. —, COULEUR DU —. Koleur, *o. Ce cheval est — bai.* Dit peërd is van een kastanie-bruyn koleur. — (t. de méd.). Klonter, *m.*

POILIER, *m.* Dik yzer dat de spil en den molensteen draegt, *o.*

POILOUX, *m.* (pop.). Luyspoók, *m.*

POILU, E, *adj.* Hairig, ruyg.

POINÇON, *m.* Priem, steëkpriem, stempel (by zilversmeden, munters, enz.), *m.;* hairnaeld, *v.;* steëkyzer, graveëryzer; poensel (anderhalve ton), *o.*

POINDRE, *v. n.* (word geconj. als *joindre*). Aenbreëken, opkomen. *Le jour commence à* —. Den dag begint aen te breëken. —, COMMENCER À POUSSER. Uytschieten, uytspruyten, uytkomen, opkomen. *Les herbes commencent à* —. De kruyden beginnen uyt te schieten. —, *v. a.* (peu usité). Steëken, pikken.

POING, *m.* p. *poin.* Vuyst, *v. Coup de* —. Vuystslag, *m. Oiseau de* —. Handvogel, jagtvogel, *m. Flambeau de* —. Handflambeeuw, *v.*

POINT, *m.* p. *poin.* (couture). Steëk, *m. Faire un* — *d'aiguille.* Eenen steëk met de naeld duen. *Ouvrage de* —. Naeldenwerk, steëkwerk, *o.* —, DOULEUR PIQUANTE (AU CÔTÉ). Steëk, *m.*, steëkte (in de zyde), *v.;* punt, *o.*, stip, *v.*, punctum, *o.* — (t. de mus.). Punt, *o.*, stip, *v.;* oog, *v.* en *o.*, punt (van kaerten en teërlingen), *o.* —, ENDROIT FIXE ET DÉTERMINÉ. Punt, *o.* — *d'appui.* Steunpunt. — *de vue.* Gezigtspunt. —, ARTICLE, MATIÈRE. Punt, stuk, *o.* —, QUESTION, DIFFICULTÉ. Punt, geschilpunt, stuk; hoofdpunt (eener zaek); punt, deel, lid, *o.*, verdeezing (van eene rede, van een serling (van eene rede, van een serling (van eene rede, van een serling

komen. *Je ne le connais* —. Ik ken hem niet. *Je n'ai — d'argent.* Ik heb geen geld. — *du tout.* Geenszins, in het geheel niet.

POINTAGE, *m.* (t. de mar.). Afmeeting, afpassing, *v.*; gebrek, onvolkomenheyd (aen laken, doek, enz.), *o.*

POINTE, *f.* Punt, *v.*, spits, *v* en *o.* *La — d'un canif.* De punt van een pennemes. — *de clocher* Torenspits. *En —.* Spits, spits toeloopend. —, Instrument pour graver à l'eau-forte. Etsnaeld, *v.* —, Petit clou sans tête. Stift, *v.* —, Saveur piquante. Bytenden smaek, *m.*, prikkeling, *v.* *Ce vin a une — agréable.* Deezen wyn heeft eene aengenaeme prikkeling. —, (fig.). Geestigen inval, kwinkslag, *m.*, geestig woord, *o.* —, Dessein, entreprise. Voórneemen, oogzet, *o.*; onderneeming, *v.* Poursuivre sa — (fam.). Zyn voórneemen vervolgen *of* doórzetten. *La — du jour.* Den dageraed, het krieken *of* zenbreeken van den dag. Disputer la — d'une aiguille (prov.). Hairklieven, over kleynigheden twisten, krakeelen. —, Langue de terre, cap Zeehoek, uythoek, *m.*, kaep, *v.*

POINTEMENT, *m.* Het stellen van het geschut, *o.*

POINTER, *v. a.* Het de punt steeken; stellen, rigten, wenden (van het geschut). — , *v. n.* Stippen, stippeelen, punctueeren; in de hoogte opvliegen.

POINTEUR, *m.* Steller van het geschut, *m.*

POINTILLAGE, *m.* (t. de peint.). Het stippelen *of* punctueeren, *o.*

POINTILLE, *f. voyez* Pointillerie.

POINTILLÉ, *m. voyez* Pointillage.

POINTILLER, *v. a.* Schimpen, spotten, grieven, twisten. — , *v. n.* Stippen, stippelen, punctueeren. —, (fig.). Hairklieven, knibbelen, over een haverstrooy krakeelen.

POINTILLERIE, *f.* (fam.). Hairklieverij, knibbelaery, *v.*

POINTILLEUX, EUSE, *adj.* Twistzoekend, knibbelagtig.

POINTU, E, *adj* Spits, puntig, scherp.

POINTURE, *f.* (t. d'impr.). Puntuer, *v.* — (t. de mar.). Reef, *o.*, inkorting van het zeyl, *v.*

POIRE, *f.* p. *poëre.* Peêr, *v.* — *fondante, succulente.* Sappige peêr. — *d'été, d'hiver.* Zomer-, winterpeêr. Entre la — et le fromage (prov.). Op het nageregt, op het eynde van de maeltyd. —, Poudrière de chasseur. Kruydhoórn, *m.*

POIRÉ, *m.* Peêrendrank, *m.*

POIREAU, PORREAU, *m.* Porey, prey, parey, *v.* —, (chir.). Vrat, *v.*

POIRÉE, *f.* Beet, *v.*; lieetwortel, *m.*

POIRIER, *m.* p. *poarié.* Peêrenboom, *m.*

POIS, *m.* p. *poa.* Ert, erwet, *v.* — *verts; petits* —. Groene erten; jonge erten. — *hâtifs.* Vroegrype erten. — *gris,* — *cliches.* Grauwe erten, cicers. — *ramés.* Klimmers, *m. mv.*

POISON, *m.* p. *poason.* Gif, gift, vergif, *o.*

POISSARD, E, *adj.* p. *poaçar, —arde.* Gemeen, van het gemeen volk.

POISSARDE, *f.* Vischwyf, *o.*

POISSE, *f.* Gepekten takkebos, *m.*

POISSER, *v. a.* Pekken, bepekken, met pek bestryken; bemorsen, besmeeren, besmeuren.

POISSON, *m.* p. *poëçon.* Visch, *m.* — *de mer.* Zeevisch. — *de rivière.* Rivervisch. — *d'étang.* Vyvervisch. — *salé.* Gezouten visch. — *à lard.* Traenigen visch. —s, signe du zodiaque. Visschen. —, Mesure de liquides. Vierde deel van eene mudde, *o.*

POISSONNAILLE, *f.* Uytschot, *o.*, kleyne vischjes, *o. mv.*

POISSONNERIE, *f.* Vischmerkt, *v.*

POISSONNEUX, EUSE, *adj.* Vischryk. *Une eau —euse.* Een vischryk water.

POISSONNIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Vischverkooper, *m.*; vischverkoopster, *v.*

POISSONNIÈRE, *f.* Vischketel, *m.*

POITEVIN, E, *adj.* Van Poitou.

POITRAIL, *m.* Borst (van een peêrd), *v.*; borstriem, *m.* —, Poutre. Dwarsbalk, *m.*

POITRINAIRE, *adj.* et *s.* p. *poatrinère.* Met eene borstkwael gekweld, aemborstig, engborstig.

POITRINAL, E, *adj.* Dat op de borst hangt *of* gehegt is.

POITRINE, *f.* Borst, *v.* —, (fig.). Stem, *v.* (stuk, *o.*

POITRINIÈRE, *f.* Borsthout, borst-

POIVRADE, *f.* Pepersaus, *v.*

POIVRE, *m.* Peper, *v.*

POIVRÉ, E, *adj.* Gepeperd, peperagtig.

POIVRER, *v. a.* Peperen, bepeperen.

POIVRIER, *m.* Peperboom, *m.*; peperbus, peperdoos, *v.*

POIVRIÈRE, *f.* Kruyddoos, *v.*

POIX, *f.* p. *poa.* Pek, pik, *o.* — *résine.* Hars, *v.*

POLACRE, POLAQUE, *f.* (bâtiment). Levantsch vaertuyg, *o.* —, *m.* Poólschen ruyter, *m.*

POLAIRE, *adj.* Van de poól, aspuntig. *Etoile* —. Poólsterre, *v. Cercle* —. Poólkring, *m.*

POLARITÉ, *f.* Het hellen van den zeylsteen naer de noórdpoól, *o.*

POLASTRE, *m.* Pan (der loodgieters), *v.*

PÔLE, *m.* Poól, *v.*, aspunt, *o.* — *arctique.* Noórdpoól. — *antarctique.* Zuydpoól.

POLÉMARQUE, *m.* Veldoversten (by de Grieken), *m.*

POLÉMIQUE, *f.* Pennenstryd, *m.* —, *adj.* Twistend. *Traité* —. Twistende verhandeling, *v. Ecrivain* —. Twistschryver, *m.*

POLÉMOSCOPE, *m.* Verrekyker, *m.*

POLI, *m.* Glans, luyster, *m.*

POLI, E, *adj.* Glad, blinkend, glanzig, gepolyst. *Marbre* —. Gladden marmer. — , (fig.). Beleefd, beschaefd, heusch, gemanierd, welleevend. *Il est savant, mais il n'est pas* —. Hy is geleerd, maer niet beleefd. —, Pur, élégant, correct. Zuyver, beschaefd, sierlyk.

POLICE, *f.* Regeltugt, orde, policie, *v. Commissaire de* —. Policie-commissaris. —, Contrat de garantie. Polis van assurantie, *v.*, verzekerbrief, *m.* — (t. d'impr. *et* de fond.). Lyst van het getal van iedere letter eener geut, *v.* (geld.

POLICÉ, E, *adj.* Beschaefd, welgere-

POLICER, *v. a.* Goed orde invoeren, wel inrigten, wel regelen, wetten instellen ter verzekering der gemeene rust, beschaeven.

POLICHINEL, POLICHINELLE, *m.* Toonelzot, hansworst, *m.*

POLIMENT, *m.* Gladmacking, *v.*, het polysten, *o.*; glans, luyster, *m.* —, *adv.* Beleefdelyk, beschaefdelyk, heuschelyk.

POLION, *m.* (plante). Bergpoley, *v.*

POLIR, *v. a.* Gladmaeken, gladslypen, polysten. — *les aiguilles.* De naelden polysten. — *l'acier.* Het stael gladmaeken. — , (fig.). Beschaeven, heusch *of* beleefd maeken. — , Mettre la dernière main à un ouvrage d'esprit. Beschaeven, sierlyk maeken. — *un discours.* Eene redevoering beschaeven.

POLISSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Polyster, gladslyper, *m.*, gladslypster, *v.*

POLISSOIR, *m.* p. —*çoar.* Polyststeen, polystsand, *m.*, polystyzer, *o.*

POLISSOIRE, *f.* Vryfborstel, boenborstel, *m.*; polystrad, *o.*, polystschyf, *v.*

POLISSON, ONNE, *adj.* et *s.* Al te vry, vrypostig, onbetaemelyk. — , *m.* Straetjongen; onbeschaemden mensch, vuylbek, *m.*

POLISSONNER, *v. n.* Vuylen klap uytslaen; straetjongens streeken doen.

POLISSONNERIE, *f.* Straetjongens streek; vuylen klap, *m.*

POLISSURE, *f. voyez* Poliment.

POLITESSE, *f.* p. —*tèce.* Beleefdheyd, beschaefdheyd, heuschheyd, hoffelykheyd, *v.*

POLITIQUE, *adj.* et *s.* Staetkundig. *Gouvernement* —. Staetkundige regeering. *Economie* —. Inwendig bestier van eenen staet, *o.*, staetkunde, *v.* —, (fam.). Slim, listig, loos, doórsleepen. —, *m.* Staetkundigen, staetsman, *m. Un excellent* —. Een voórtreffelyk staetsman. —, *f.* Staetkunde, politiek, *v.* —, (fig.). Doórsleepenheyd, loosheyd, slimheyd, *v.*

POLITIQUEMENT, *adv.* Staetkundiglyk; op eene slimme *of* listige wyze.

POLITIQUER, *v. n.* (fam.). Over de staetszaeken spreeken. (stof, *o.*

POLLEN, *m.* (bot.). Stuyfzaed, bloem-

POLLICITATION, *f.* (t. de droit). Belofte, verbindtenis, *v.*

POLLUÉ, E, *adj.* (fam.). Besmet, bezoedeld.

POLLUER, *v. a.* Ontheyligen, onteeren, bezoedelen.

POLLUTION, *f.* Ontheyliging, onteering; zelfbevlekking, besmetting, *v.*

POLOGNE, *f* (royaume). Polen.

POLONAIS, E, *adj* et *s.* Poólsch. *La langue —e.* Het poólsch, de poólsche tael. —, *m.* Poól, polak, *m.* —, *f.* Poólsche, *v.*

POLONAISE, *f.* Soórt van vrouwenkleed, *o.*

POLTRON, ONNE, *adj.* et *s.* Bloo, bloohertig, laf hertig. —, *m.* Bloodaerd, lafaerd, *m.*

POLTRONNERIE, *f.* Bloohertigheyd, laf hertigheyd, *v.*

POLYACOUSTIQUE, *adj.* Geluydvermeerderend.

POLYADELPHIE, *f.* Slach van planten welker helmstyltjes in verscheydene lichaemen samengegroeyd zyn, *o.*

POLYANDRIE, *f.* Veêlmannery, *v.*, houwelyk met verscheydene mans te gelyk. *Les Malabares permettent la* —. De Malabaeren veroórloven de veêlmannery. — (t. de bot.). Slach van plantjes met verscheydene helmstyltjes, *o.*

POLYANTHÉ, E, *adj.* Veêlbloemig.

POLYANTHÉA, *m.* Bloemleezing, *v.*, mengelwerk, *o.*

POLYCARPE, *m.* Verzameling van kerkelyke wetten, *v.*

POLYCHRESTE, *adj.* p. *polikreste.* Dat tot veêle dingen nuttig is.

POLYCOTYLÉDONE, *adj.* (t. de bot.). Dat verscheydene zaedlobben heeft.

POLYDIPSIE, *f.* (méd.). Onbluschbaeren dorst, *m.*

POLYÈDRE, *m.* (t. de géom.). Veêlzydig lichaem, *o.* — (t. d'opt.). Glas met verscheydene ruyten, *o.*

POLYGAME, *s. m.* et *f.* Man die te gelyk meer dan eene vrouw heeft, *m.*; vrouw die te gelyk meer dan eenen man heeft, *v.*

POLYGAMIE, *f.* Veêlwyvery; veêlmannery, *v.* — (t de bot.). Klasse der veêlslachtige planten, *v.*

POLYGARCHIE, *f.* Veêlhoofdige regeering, *v.*

POLYGLOTTE, *adj.* et *s.* p. *poliglote.* Veêltaelig. —, *f.* Veêltaeligen bybel, *m.*

POLYGONE, *adj.* et *s.* p. —*li—.* (t. de géom.). Veêlhoekig. —, *m.* Veêlhoek, *m.*

POLYGRAPHE, *m.* Schryver over verscheydene zaeken, veêlschryver, *m.*; zeker werktuyg waermede men verscheydene pennen doet beweegen, om in eens verscheydene afschriften te hebben, *o.*

POLYGRAPHIE, *f.* Cyferschryfkonst; konst van cyferschrift te ontcyferen, *v.*

POLYGYNE, *adj. voyez* Polytonique.

POLYGYNIE, *f.* p. —*lijini.* Slach van planten welker bloemen verscheydene stampertjes hebben, *o.*

Digitized by Google

POLYGYNIQUE, *adj.* Van de planten welker bloemen verscheydene stampertjes hebben.
POLYMATHE, *m.* Veélweéter, veélkenner, *m.*
POLYMATHIE, *f.* Algemeene kennis, groote kundigheyd, veélweétery, *v.*
POLYMATHIQUE, *adj.* Van de veélweétery. (heyd, *v.*
POLYNOME, *m.* Veéldeelige groot-
POLYONYME, *adj.* Veélnaemig.
POLYOPTRE, *m.* (t. d'opt.). Glas dat de voórwerpen vermenigvuldigt maer ook verkleynt, *o.*
POLYPE, *m.* Veélvoet, poliep, *m.* — (t. de chir.). Vleezigen uytwas, *m.* — (t. de méd.). Veélvoet, *m.*
POLYPÉTALE, *adj.* Veélbladig.
POLYPEUX, EUSE, *adj.* Poliepagtig.
POLYPHAGIE, *f.* Gulzigheyd, vraetagtigheyd, *v.*, veél eéten, *o.*
POLYPHARMACIE, *f.* Misbruyk van geneésmiddelen, *o.*
POLYPHARMAQUE, *m.* Geneésheer die veéle geneésmiddelen voórschryft, *m.*
POLYPHÈME, *m.* p. *polifème.* Eenoogige krab, *v.*
POLYPHYLLE, *adj.* Veélbladig.
POLYPHYLLÉ, E, *adj.* Met veéle bladjes.
POLYPIER, *m.* Poliepennest, *m.*
POLYPILE, *adj. Mouche* —. Ruyge mug, *v.*
POLYPODE, *m.* Veélvoet, *m.*, boomvaren, eykenvaren, *v.*
POLYSARCIE, *f. voyez* Obésité.
POLYSCOPE, *s.* et *adj. m.* Glas met ruyten dat de voórwerpen vermenigvuldigt, *o.*
POLYSPASTE, *m.* Werktuyg met verscheydene katrollen, *o.*
POLYSPERMATIQUE, POLYSPERME, *adj.* (t. de bot.). Veélzaedig.
POLYSTYLE, *adj.* Veélstylig.
POLYSYLLABE, *adj.* et *s. m.* Veéllettergreépig. —, *m.* Veéllettergreépig woórd, *o.*
POLYSYLLABIQUE, *adj.* Veéllettergreépig.
POLYSYNODIE, *f.* Veélheyd van staets- *of* raedsvergaderingen, *v.*
POLYTECHNIQUE, *adj.* p. *politeknike.* Veélkunstig. *Ecole* —. Algemeene konstschoól, *v.*
POLYTHÉISME, *m.* Veélgodery, *v.*
POLYTHÉISTE, *m.* Veélgodist, *m.*
POLYTRIC, *m.* (plante). Wederdood, *v.*
POLYTROPHIE, *f.* p. *politrofi.* Overvloed van voedsel, *m.*
POLYTYPAGE, *m.* Veéldruk, *m.*
POLYTYPE, *adj.* et *s.* Van den veéldruk. — , *m.* Veéldrukker, *m.*
POLYTYPER, *v. a.* De drukvormen vermenigvuldigen doór het afgieten.
POMÉRANIE, *f.* (pays). Pommeren. De —. Pommersch.
POMIFÈRE, *adj.* Appeldraegend.
POMMADE, *f.* Appelzalf, hairzalf, pommade, *v* —, (t. de man.). Sprong om den zadelknop, *m.*; wending in de ryschoól, *v.*
POMMADER, *v. a.* Met pommade bestryken.
POMME, *f.* Appel, *m.* — *d'hiver.* Winterappel. — *de terre.* Aerdappel. — *épineuse.* Steékappel, doórnappel. — *de pin.* Pynappel. — D'Adam (anat.). Adamsappel. — de discorde (fig.). Twistappel. — (de salade, de chou). Krop, *m.*
POMMÉ, *m.* Appeldrank, appelwyn, *m.*
POMMÉ, E, *adj.* Gekropt. *Laitue* —*ée.* Kropsalaed, *v.* —, (fig.). Volmaekt, volslaegen.
POMMEAU, *m.* p. *pomó.* Degenknop; zadelknop, *m.*
POMMELÉ, E, *adj. Ciel* —. Locht vol kleyne ronde wolkjes. *Gris* —. Appelgrauw. *Cheval* —. Appelgrauw peérd.
POMMELER (SE), *v. pr.* Met kleyne ronde wolkjes betrekken. —, (en parlant de chevaux). Appelgrauw worden.
POMMELIÈRE, *f.* Longontsteéking (by de peérden en rundvee), *v.*
POMMELLE, *f.* Plaet met gaten, *v.*
POMMER, *v. n.* p. *pomer.* (t. de jard.). Kroppen, sluyten.
POMMERAIE, *f.* Appelboomgaerd, *m.*
POMMETÉ, E, *adj.* Met knopjes, geappeld.
POMMETTE, *f.* p *pomète.* Knopje (tot sieraed), *o.* — (t. d'anat.). Bovendeel der kaek; oogbeen, *o.* —, Nœud de fil. Garen knoopje, *o.*
POMMIER, *m.* Appelboom, *m.* — (ustensile) Appelpan, *v.*
POMPE, *f.* p. *ponpe.* Pragt, prael, *v.* — *royale.* Koninglyke pragt. *La* — *d'un triomphe.* De prael eener zegeviering. — *funèbre* Lykstatie, *v.* — du style (fig.). Pronk, *m.* —, Vanité. Ydelheyd, *v. Renoncer au monde et à ses* —*s.* Afstand doen van de wereld en haere heerlykheyd. — (machine). Pomp, waterpomp, *v.* — *à feu*, — *à incendie.* Spuyt, brandspuyt, *v.* — *aspirante*, *foulante.* Trekpomp, perspomp. —, Alonge adapté au cor, etc. Verlengstuk, *o.*
POMPER, *v. a.* Pompen, uytpompen. —, *v. n* Pompen.
POMPEUSEMENT, *adv.* Pragtiglyk, heerlyk, staetiglyk.
POMPEUX, EUSE, *adj.* p *ponpeu.* Pragtig, heerlyk, staet g. Style — (fig). Hoogdraevenden stiel, *m.*
POMPIER, *m.* p. *ponpié.* Pompmaeker; pomper, *m.*
POMPON, *m.* Gering hoofdsieraed der vrouwen; wollen sieraed op het kapsel der soldaeten, *o.* —, (fig.). Gemaektheyd, gedwongenheyd (in den schryfstiel), *v.*
POMPONNER, *v. a.* Met gering sieraed versieren; opsieren. — *son style.* Zynen schryfstiel opproonken. Se —. Zich opsieren, opproonken.
PONANT, *m.* Westen, *o.*
PONCE, *f.* Sponszakje, *o.* —, *adj. Pierre* —. Puymsteen, dryfsteen, *m.*
PONCEAU, *m.* p —*có.* Kleyne brug; klaproos, koórnroos, kollebloem, *v.*; hoogrood koleur, *o.* —, *adj* Hoogrood.
PONCER, *v. a.* Met puymsteen gladmaeken, puymen. — *un dessin.* Eene teekening sponsen.
PONCETTE, *f.* p —*cète.* Sponszakje, *o.*
PONCHE, *m.* Punch, *v.*, pons, *m.*
PONCIRADE, *f. voyez* Mélisse.
PONCIRE, *m.* Poncier, dikbastige citroen, *v.* (ning, *v.*
PONCIS, *m.* Spons, gesponste teke-
PONCTION, *f.* (t. de chir.). Wateraftapping, buykdoórbooring, *v.*
PONCTUALITÉ, *f.* Stiptheyd, nauwkeurigheyd, *v.*
PONCTUATEUR, *m.* Aenstipper, aenteekenner, *m.*
PONCTUATION, *f.* Afstipping, *v.*, het punctuéeren, *o.* (keurig.
PONCTUEL, ELLE, *adj.* Stipt, nauw-
PONCTUELLEMENT, *adv.* Stiptelyk, nauwkeurigtyk.
PONCTUER, *v. a.* Afstippen, punctuéeren.
PONDAG, *m.* Helling van eene kóólader, *v.*
PONDAGE, *m.* (droit). Pondgeld (in Engeland), *o.*
PONDÉRATION, *f.* Evenwigt (der lichaemen in de schilderkonst), *o.*
PONDEUSE, *adj.* et *s. f.* Leghen, eyerlegster, *v.* (leggen.
PONDRE, *v. a.* et *n.* Leggen, eyeren
PONGO, *m.* (singe). Grooten aep, *m.*
PONT, *m.* p. *pon.* Brug, *v.* — *de pierre.* Steenen brug. — *levis.* Ophaal- *of* valbrug. — *de bateaux.* Schipbrug. — *volant.* Vliegende brug, gierbrug. — *tournant.* Draeybrug. — *de radeaux.* Brug op vlotten. — *de pilotis.* Brug op paelen. *Jeter un* — *sur une rivière.* Eene brug over eene rivier slaen. — aux ânes (fig.). Ezelsbrug, kleyne zwaerigheyd. —, Tillac. Bek, verdek, *o. Vaisseau à deux*, à trois —*s.* Tweedek, *o.*, drydekker, *m.*
PONTAL, *m.* Hoogte, *v.*, *of* ruym van een schip, *o.*
PONTE, *m.* (t. de jeu). Heerten- *of* ruytenaes, *o.*; eenen die tegen den bankhouder speélt. —, *f.* Het eyerleggen, *o.*, legtyd, *m.*
PONTÉ, E, *adj. Vaisseau* —. Schip met een verdek, *o.*
PONTÉ, *m* Steékblad, *o.*, plaet aen het gevest van eenen degen, *v.*
PONTER, *v. n.* (t. de jeu). Tegen den bankhouder speélen.
PONTET, *m.* Plaet, *v.*
PONT-EUXIN, *m.* Zwarte-zee, *v.*
PONTIFE, *m.* Priester, *m.* — *suprême.* Evenque. Bisschop, *m. Le souverain* — Den hoogenpriester, opperpriester den paus, *m.*
PONTIFICAL, E, *adj.* et *s.* Bisschoppelyk; pauselyk. *Dignité* —*e.* Pauselyke weérdigheyd, *v. Ornements* —*aux.* Pontifikaet, *o.* —, *m.* Boek der dienstplegtigheden voór de bisschoppen, *m.* en *o.*
PONTIFICALEMENT, *adv.* In bisschoppelyk *of* pauselyk gewaed; met weérdigheyd van den paus *of* van eenen bisschop.
PONTIFICAT, *m.* p. —*ka.* Opperpriesterschap; pausschap, *o.*, pauselyke weérdigheyd, *v.*
PONTIL, *m.* Yzeren roede in de spiegelglasmaekeryen, *v.*
PONTILLES, *f. pl.* (t. de mar.). Stoten, *m. mv.*, kniën, *v. mv.*
PONTON, *m.* Schipbrug, vlotbrug, *v.* legger, *m.*, ponton, *o.*; pont, *v.*
PONTONAGE, *m.* Bruggeld, schuytgeld, veérgeld, *o.*
PONTONIER, *m.* Bruggeman, pontvoerder, veérman, *m.*
PONTUSEAU, *m.* p. —*só.* Dikken kleyn perdraed over de papierrormen, *o.* —*x* Streépen doór de dikke kopdraeden in het papier veroorzaek *v. mv.*
POPE, *m.* Russischen priester van de grieksehen kerkdienst, *m.*
POPLITAIRE, POPLITÉ, E, *adj.* Van de haessen, van den kneeboog. *Muscles* —*s* Haessenspieren, *v. mv.*
POPULACE, *f.* Grauw, slegt volk, peupel, *o.*
POPULAIRE, *adj.* p. —*lère.* Volks, het volk, het volk betreffend. *Ressemblement* —. Volksvergadering. *Erreur* —. Gemeene volksdwaeling *v. Gouvernement*, *état* —. Volksgeéring, *v.*, volksbestier, *o Fête* —. Volksfeest, *v.* en *o.* —, Affable. meenzaem, gespraekzaem, volkszind. *Il est* —. Hy is eenen volksvriend, eenen volksgezinden.
POPULAIREMENT, *adv.* Zoo als gemeen volk doet; gemeenzaemlyk, gespraekzaemlyk, op eene volkszinde wyze.
POPULARISER (SE), *v. pr.* Zich het volk bemind maeken; de geneenheyd des volks winnen.
POPULARITÉ, *f.* Volksgezindheyd, meenzaemheyd; volksgunst, genegenheyd van het volk, *v.*
POPULATION, *f.* Bevolking, *v.*
POPULEUX, EUSE, *adj.* Volkryk, volkt. (kind.
POPULO, *m.* (fam.) Kleyn dik,
POQUER, *v. n.* Eenen bal tegen eenen anderen werpen, dat hy stil blyft liggen.
PORACÉ, E, *adj.* (t. de méd.). Grooteagtig, poreyverwig.
PORC, *m.* p. *por.* Verken, zwyn, —, Chair de —. Verkensvleesch. — *maigre.* Mager verken, *o.* — *épic.* Stekelverken, *o.* — *sanglier.* Wilde verken, wildzwyn, *o.*
PORCELAINE, *f.* p. —*lène.* Porceleyn, *o.*, porcelynaerde, *v. Vases de*

Digitized by Google

Porcelyn. De —. Porcelynen. — *de la Chine, de Japon.* Chineesch-, Japansch porcelyn. — *de Saxe.* Saxisch porcelyn. —, Genre de testacés. Porcelyn mossel, *v.* —, *adj. Cheval* —. Grauw peërd met blauwagtige plekken.

Porcelet, *m.* Duyzendbeen, *o.*, pissebed, *v.*

Porcellane, *f.* Porcelynkrab, *v.*

Porchaison, *f.* (t. de chasse). Verkenstyd, *m.*

Porche, *m.* Portael, *o.*

Porcher, *m.* Verkenshoeder, zwynhoeder, *m.* —, (fig. et fam.). Lomperd, lompen mensch, *m.*

Porcherie, *f.* Verkenskot, *o.*

Pore, *m.* Zweetgat, lochtgat, *o.*

Poreux, euse, *adj.* Sponsagtig, vol lochtgaten.

Porisne, *m. voyez* Lemme.

Porocèle, *f.* (t. de chir.). Steenbreuk, *v.*

Porosité, *f.* Sponsagtigheyd, *v.*

Porotique, *adj. Remède* —. Eeltverwekkend middel, *o.*

Porphyre, *m.* p. —*fire.* Porfier, *o.*, porfiersteen, *m.* De —. Porfieren. —, (peint.). Looper, *m.*

Porphyriser, *v. a.* Op eenen porfiersteen tot stof vryven.

Porphyroïde, *adj.* Porfieragtig.

Porracé, e, *adj. voyez* Poracé.

Porreau, *m. voyez* Poireau.

Porrection, *f.* (t. de liturgie). Toeryking, ter handstelling (in het geëven der mindere ordens), *v.*

Porrigineux, euse, *adj.* (t. de méd.). Zemelagtig.

Port, *m.* Haven, zeehaven, *v.* — *franc.* Vrye haven. — *de marée.* Tyhaven. *Arriver à bon* —. In behouden haven aenkomen. *Prendre* —. Landen, aenlanden. —, (fig.). Lieu de repos. Haven, rustplaets, *v.* —, Ce qu'un vaisseau peut porter. Dragt, scheepslaeding. *Vaisseau du* — *de 500 tonneaux.* Schip van 500 tonnen *of* 250 last; vragtloon, *m*, en *o.*, vragtgeld; port, *o. Franc de* —. Vragtvry, portvry. — d'armes. Het draegen van wapenen, recht om wapenen te dragen, *o.* —, Maintien. Houding, *v. Elle a le* — *d'une reine.* Zy heeft de houding, het gelaet van eene koningin. — (d'une plante). Gedaente, *v.*, heel gestel, *o.* — de voix (mus.). Stembuyging, *v.*

Portable, *adj.* Draegbaer.

Portage, *m.* Het draegen. — (t. de mar.). Hetgeene eenen zeeman voór zichzelven mag medevoeren.

Portail, *m.* Portael, *o.*; veórgevel, voórmaemsten ingang van een gebouw, *m.*

Portant, e, *adj.* et *s.* Draegend. *Tirer à bout* —. Met de tromp op de borst *of* van naby schieten. *L'un* — *l'autre.* Dooreen genomen, door elkander. *Bien* —. Welvaerend, gezond. —, *m.* Handvatsel, *o.*

Portatif, ive, *adj.* Draegbaer. *Dictionnaire* —. Zakwoórdenboek, *m.* en *o.*

Porte, *f.* Deur; poort, *v.* — *de devant.* Voórdeur. — *de derrière.* Agterdeur; (fig.) uytvlugt, *v.* — *brisée, à deux battants.* Dubbele deur, vleugeldeur. — *vitrée.* Glazen deur. *De* — *en* —. Van deur tot deur. *A* — *ouvrante.* Met het openen der poort. *Mettre à la* —. Buyten de deur zetten, wechjaegen. — d'agrafe. Oog, *v.*, en *o.* —, Défilé. Engte, nauwte, *v.* La —. De Ottomansche Porte, *v.*, den Turk, *m.*

Porte-aiguille, *m.* zu pl. *porte-aiguille.* Naeldhouder (heelm. werktuyg), *m.*

Porte-allume, *m.* Lichtpan; *v.*

Porte-arquebuse, *m.* Roerdraeger *m.*

Porte-assiette, *m.* Tafelring, *m.*

Porte-baguette, *m.* Laedstokring *m.*

Porte-balle, *m.* Marskraemer, *m.*

Porte-barres, *m. pl.* Halfterring, *m.*

Porte-bossoir, *m.* (t. de mar.). Drukker van den kraenbalk, *m.*

Porte-bouchoir, *m.* Vooroven, *m.*

Porte-broche, *m.* Beweégbaer handvatsel, *o.*

Porte-chape, *m.* Koorkapdraeger, *m.*

Porte-chapeau, *m.* Joódendoórn, *m.*

Porte-choux, *m.* Kooldraeger (peërd), *m.*

Porte-clefs, *m.* Sleuteldraeger, *m.*

Porte-collet, *m.* Stuk hordpapier, enz., onder den kraeg, *o.*, kraegdraeger, *m.*

Porte-couteau, *m.* Draedmes, *o.*

Porte-crayon, *m.* Teekenpen, *v.*

Porte-croix, *m.* Kruysdraeger, *m.*

Porte-crosse, *m.* Stafdraeger, *m.*

Porte-dieu, *m.* Priester die het H. Sacrament draegt, *m.*

Porte-drapeau, *m.* Vaendraeger, vaendrig, *m.*

Portée, *f.* Dragt (van jongen der dieren), *v.* —, Distance où peuvent porter les armes, la voix, etc. Bereyk, *o. Hors de la* — *des balles, des flèches.* Buyten het bereyk der kogels, der pylen. *Etre à la* — *de la voix de q. q.* Zoo kort by iemand zyn dat men zyne stem kan hooren. *Être à* — *de faire une chose.* In staet zyn van iets te doen. —, (fig.). Bereyk, begryp, verstand, *o.*, vatbaerheyd, *v. Au-dessus de la* — *de l'esprit humain.* Boven 's menschen vatbaerheyd, verstand. —, Ce qu'on peut faire relativement à son état, à sa fortune. Vermogen, *o.*, staet, *m.* —, Capacité d'un vaisseau. Grootte, *v.*; dragt, rust (van eenen balk, rib, enz.), *v.* — (t. de mus.). De vyf noótenlinièn, *v. mv.*

Porte-enseigne, *m.* Vaendraeger, vaendrig, *m.*

Porte-épée, *m.* Draegband, degenriem, *m.*

Porte-éperon, *m.* Spoórendraeger, *m.*

Porte-épine, *m. voyez* Porc-épic.

Porte-étendard, *m.* Standaerddraeger, kornet (der ruytery), *m.*; leëren hoós (daer den standaerd in rust), *v.*

Porte-étriers, *m.* Stygbeugelriem *m.*

Porte-étrivières, *m. pl.* Ringen der stygbeugelriemen, *m. mv.*

Porte-faix, *m.* Pakdraeger, lastdraeger, *m.*

Porte-feu, *m.* Gat, *o.*, buys waerdoór een vuerwerk aengestoken word; pyp (eener bom), *v.*

Porte-feuille, *m.* Brieventasch, *v.*; omslag voór teekeningen, printen, enz.), *m.* (ger, *m.*

Porte-flambeau, *m.* Fakkeldraeger, *m.*

Porte-huile, *m.* (t. d'horl.). Oliemeld, *v.* (ger, *m.*

Porte-lanterne, *m.* Lanteerndraeger, *m.*

Porte-lettre, *m.* Kleyne brieventasch, *v.* (*v. mv.*

Porte-lots, *m. pl.* Boeyplanken, *m.*

Porte-lumière, *m.* Lichtdraeger, *m.*

Porte-malheur, *m.* Ongelukshode, ongeluksvogel, *m.*

Porte-manchon, *m.* Mofring, *m.*

Porte-manteau, *m.* Manteldraeger, kapstok; mantelzak, *m.*, valies, *o.*

Porte-mèche, *m.* (t. de chir.). Lontstok, *m.*

Portement, *m.* — de croix (peint.). Kruysdraeging, schildery, die den kruysdraegenden Christus verbeëld, *v.*

Porte-montres, *m. pl.* Horlogiekastje, *o.*

Porte-mors, *m.* Gebitleër, *o.*

Porte-mouchettes, *m.* Snuyterhaksen, *o.*

Porte-mousqueton, *m.* Karabynhaek, *m.*

Porte-noix, *m.* Zekeren boom, *m.*

Porte-pièce, *m.* Doórslag, *m.*

Porte-pierre, *m.* Brandsteendraeger, *m.* (ker, *o.*

Porte-poids, *m.* (t. de phys.). Anporter, *v. a.* Draegen (eenigen last). —, (fig.). Voortbelpen, brengen. —, Souffrir. Dulden, draegen, verdraegen, lyden. — *tout le poids du jour et de la chaleur.* Den geheelen last des dags en der hitte verdraegen. —, Transporter. Draegen, brengen, voeren. —, Avoir sur soi. Draegen, by zich hebben. *Il ne porte jamais d'argent sur lui.* Hy draegt, hy heeft nooyt geld by zich. —, Être vêtu. Draegen, aenhebben. — *le deuil.* Rouw draegen, in den rouw zyn. —, Tenir. Draegen, houden. —, Pousser, étendre. Uythreyden, uytstrekken, verheffen. — *ses armes dans un pays ennemi.* Zyne wapenen in een vyandelyk land draegen. — *loin ses espérances.* Zyne hoóp verre uytstrekken. — *la main à l'épée.* De hand slaen aen den degen. —, Adresser. Toebrengen. — *un coup d'épée à q. q.* Iemand eenen degensteek toebrengen. Le — haut (fig.). Zich trotsch aenstellen. —, Etre étendu en longueur. Lang zyn. *Cette poutre porte trente pieds.* Dien balk is dertig voet lang. —, Produire. Draegen, voortbrengen. *Cet arbre porte de bons fruits.* Dien boom brengt goede vrugten voort. —, (fig.). Exciter. Brengen, aendryven, aenzetten, vervoeren. — à *la vertu.* Tot de deugd aendryven. —, Causer. Veroorzaeken. — *bonheur.* Geluk aenbrengen, veroorzaeken. —, Déclarer. Verklaeren, uytspreeken. —, Assurer. Verzekeren, melden, beheizen, inhouden. *La lettre porte que...* Den brief luyd dat... —, Coucher, écrire. Nederschryven, opschryven, boeken. — *amitié à q. q.* Iemand vriendschap toedraegen. — *envie à q. q.* Iemand nyd toedraegen, hem benyden. — *témoignage.* Getuygenis geëven. — *la parole.* Het woórd voeren. — *la santé de q. q.* Op iemands gezondheyd drinken. — *bateau.* Bevaerbaer zyn (spr. van rivieren). —, *v. n.* Poser, être soutenu. Rusten, steunen. *Tout l'édifice porte sur ces colonnes.* Geheel het gebouw rust op die zuylen. —, Atteindre. Reyken, bereyken; treffen; raeken. Se —, se rendre en un lieu. Zich vervorgen, zich begeëven. Se — bien. Wel te pas zyn, welvaeren. Se — au bien (fig.). Tot het goed genegen *of* geneygd zyn. Se — à. Zich op iets toeleggen, zich ergens toe begeëven. Se — vers *ou* contre (t. d'art mil.). Op iets toegaen, losgaen. *Se* — *sur l'ennemi.* Op den vyand losgaen, toegaen.

Portéreau, *m.* Schof, *o.*, schort (aen eenen waterloop *of* beëk), *v.* — (t. de charp.). Hevel, *m.*

Porte-respect, *m.* Breygend wapen, *o.* —, Marque extérieure de dignité. Eertteken, *o.*; ernsthaftigen persoon, die aen de kinderen eerbied inboezemt, *m.*

* Porterie, *f.* Portierskamerken, *o.*

Porte-sel, *m.* Zoutkorf, *m.*

Porte-tapisserie, *m.* Tapeytdoor, *v.*

Porte-trait, *m.* Strengleër, *o.*

Porteur, euse, *s. m.* et *f.* Draeger, brenger, *m.*; draegster, brengster, *v.* — *de lettres.* Briefdraeger, *m.* — *d'une lettre de change.* Tooner, vertooner, *m.*; toonster, vertoonster, *v.*

Porte-valise, *m.* Mantelzakdraeger *m.*

Porte-vent, *m.* Windbuys, *v.*

Porte-verge, *m.* Roedraeger, stafdraeger, *m.*

Porte-voix, *m.* Spreéktrompet, spreékbuys, *v.*, roeper, *m.*

Portier, ère, *s. m.* et *f.* Portier, deurwagter, *m.*; portieresse, deurwagtster, *v.*

Portière, *f.* Portel (van eene koets), *v.*, portier, *o.*; deurgordyn, *v.*

Portion, *f.* p. —*cion.* Deel, aendeel, gedeelte, *o.*, portie, *v.* — *congrue.* Genoegzaem onderhoud, *o.*

Digitized by Google

PORTIONCULE, *f.* (fam.). Kleyn gedeelte, *o.*

PORTIONNAIRE, *adj.* et *s.* Deelhebbend. — , *m.* Deelhebber, *m.* — , *f.* Deelhebster, *v.*

PORTIQUE, *m.* Zuylengang, *m.*; overdekte gaendery (ter zyde open), *v.* —, Doctrine de Zénon. De stoïsche schoól, *v.* — (jeu). Zeker spel, *o.*

PORTOR, *m.* Zwarten marmer met goudgeéle aderen, *m.*

* **PORTRAIRE**, *v. a.* Uytschilderen.

PORTRAIT, *m.* p. —*trè.* Beéldtenis, afbeélding, *v.*, afbeéldsel, portret, *o.* — *flatté*, *chargé.* Portret dat iemands gebreken verkleynt, vergroot. *Peintre de* —. Portretschilder, *m.* —, Description. Schildering, afschildering, beschryving, *v.*

PORTRAITURÉ, *f.* (v. m.). Afbeéldsel, portret, *o.*; konst van portretten te maeken, *v. Livre de* —. Boek dat alle de deelen des lichaems leert teekenen.

PORTUGAIS, E, *adj.* et *s.* Portugeésch, portugiesch. —, *m.* Portugeés, portugies, *m.* — , La langue —e. Het portugeésch, de portugeésche tael. —, *f.* Portugiesche, *v.* — (monnaie d'or). Zekere goudmunt, *v.*

PORTUGAL, *m.* Portugael. De —. Portugeésch, portugiesch.

PORTULACÉES, *f. pl.* (t. de bot.). Geslacht van porcelynplanten, *o.*

PORTULAN, *m.* Beschryving der zeehavens, kusten, enz., *v.*

POSAGE, *m.* p. —*saje.* Het stellen, leggen, opregten, *o.*; de kosten daervan, *m. mv.*

POSE, *f.* Het stellen *of* leggen van steenen. —, (t. de peint.). De houding waerin eenen schilder een levendig voórwerp stelt, om hetzelve na te teekenen. — (au jeu de dominos). Voórhand, *v.* —, (t. d'art mil.). Nagtschildwagt, *v. Caporal de* —. Korporael die de schildwagten des nagts uytzet.

POSÉ, *adj.* Geplaetst, gezet; voóronderstelt, aengenomen. —, (fig.). Bedaerd, bezadigd, stil, zedig.

POSÉMENT, *adv.* Bedaerdelyk, bezadigdyk; langzaem.

POSER, *v. a.* Plaetsen, zetten, stellen, leggen. — *les fondements d'un édifice.* De grondslagen van een gebouw leggen. — *des bornes.* Paelen zetten. — *les armes.* De wapenen nederleggen; vrede maeken. —, (fig.). Stellen, vaststellen. *Il faut d'abord bien* — *la question.* Men moet voór eerst de vraeg behoorlyk vaststellen. —, Supposer. Onderstellen, voóronderstellen, vaststellen. — *des chiffres.* Cyfers schryven, zetten. —, *v. n.* Rusten, steunen.

POSEUR, *m.* Legger, plaetser, *m.*

POSITIF, IVE, *adj.* et *s.* Zeker, waer, vast, stellig, werkelyk, weézenlyk. —, *m.* (t. de gramm.). Stellenden trap, positivus, *m.* —, Petit orgue. Voórorgel, *o.*

POSITION, *f.* Stand, ligging, gelegenheyd, *v.* — (t. de mil.). Stelling, standplaets, *v. L'armée a pris une bonne* —. Het leger heeft eene goede standplaets genomen. —, Attitude. Houding, *v.* —, (fig.). Stand, staet, *m.*, omstandigheyd, *v.* —, Point de doctrine. Stelling, *v.*, leerstuk, *o.* —, (t. de danse). Stelling (der voeten), *v.* — (t. de mus.). Plaetsing der hand, *v. Règle de fausse* —. Regel van valsche positie (in de rekenkunde), *v.*

POSITIVEMENT, *adv.* Stelliglyk, zekerlyk, in der daed, uytdrukkelyk.

POSPOLITE, *f.* Poólschen adel ten oórlog verzameld; *m.*

POSSÉDÉ, E, *adj.* et *s.* p. *pocédé.* Geplaegd, gekweld; bezeten, beduyveld. —, *m.* Bezetenen, *m.*

POSSÉDER, *v. a.* Bezitten, in eygendom hebben, genieten. — *de grands biens.* Groote goederen bezitten. — *Virgile.* Virgilius wel verstaen. —, (fig.). Beheerschen, overheerschen. *La colère le possède souvent.* De gramschap overheerscht hem veéltyds. *Se* — *soi-même.* Meester van zichzelven, van zyne driften zyn. *Ne pas se* — *de joie.* Van blydschap vervoerd zyn.

POSSESSEUR, *m.* p. *pocéceur.* Bezitter, genieter, *m.* (zittelyk.

POSSESSIF, IVE, *adj.* Bezittend, be-

POSSESSION, *f.* Bezitting, genieting, *v.*, bezit, genot, *o. Une* — *légitime.* Eene rechtmaetige bezitting. *Prise de* —. Bezitneéming, *v.* —s, fonds de terres, colonies. Bezitting, *v.* —, Etat d'un possédé. Bezetenheyd, *v.*

POSSESSOIRE, *m.* (t. de pal.). Bezitrecht, *o.*

POSSESSOIREMENT, *adv.* Ten opzigte van het bezit, naer het recht van bezitting.

POSSET, *m.* Engelschen drank van melk en bier, *m.*

POSSIBILITÉ, *f.* Mogelykheyd, geeburlykheyd, *v.*

POSSIBLE, *adj.* et *s.* p. *poci*—. Mogelyk, gebeurlyk, doenlyk. *Cela est difficile, mais pourtant* —. Dat is moeyelyk, maer evenwel mogelyk. *Est-il* — *que cela soit?* Is het mogelyk dat het zoo zy? —, *m. Faire tout son* —. Zyn uyterste best doen. *Les bornes du* —. De paelen van het mogelyke. Au —. Zoo veél het mogelyk is. —, *adv.* (v. m.). Misschien.

POSTCOMMUNION, *f.* Postcommunie, *v.*

POSTCRIT, *m. voyez* Post-scriptum.

POSTDATE, *f.* Laetere dagteekening, *v.*

POSTDATER, *v. a.* Laeter dagteekenen.

POSTE, *f.* Post (om te reyzen), *m. Cheval de* —. Postpeérd, *o. Chaise de* —. Postchees, *v. Jour de* —. Postdag, *m. Maître de* —. Postmeester. —. Posthuys, postery (waer men verwisselt van peérden), *v.*; post, *m.*, poststatie (afstand van het eene tot het andere posthuys), *v.*; postbode, postryder, *m.*; postkantoor, *o.*, postery (waer men de brieven ontfangt en uytdeelt), *v.*; het postryden, *o.* Faire tout en — (fig.). Alles in haest doen. —, Petite balle de plomb. Kleynen kogel, *m.* A —. By termynen. A sa — (fam.). Tot zyne beschikking.

POSTE, *m.* Post, *m.*, standplaets (van eenen soldaet, van een krygskorps), *v.* — *avancée.* Voórpost, *m.*, voórwagt, *v.*; post, *m.*, wagt (soldaeten op eenen post geplaetst), *v.* —, Emploi. Post, *m.*, ambt, *o.*, bedieuing, *v.*

POSTELS, *m. pl.* Kaerdendistels, *v. mv.*

POSTER, *v. a.* Plaetsen, stellen, zetten, posteéren.

POSTÉRIEUR, E, *adj.* et *s.* Laeter, jonger, nieuwer. —, Qui est derrière. Agter. *Partie* —*e.* Agterdeel, *o.* —, (fam.). Het agterste, agterkasteel, agterste gedeelte van het huys, *o.*

POSTÉRIEUREMENT, *adv.* Laeter, daerna, naderhand. *Cela est arrivé* —. Dit is laeter gebeurd.

POSTÉRIORITÉ, *f.* Laeterheyd, *v.*

POSTÉRITÉ, *f.* Nakomelingschap, *v.*, nageslacht, *o.*, nakomelingen, nazaeten, naneéven, *m. mv.*

POST-FACE, *f.* Narede, *v.*

POSTHUME, *adj.* et *s.* Na des vaders dood geboóren; nawees, *m.* en *v.* Ouvrage — (fig.). Nagelaeten werk, *o.*

POSTICHE, *adj.* Naderhand gemaekt, aengevoegd. —, Déplacé. Ongepast. —, Faux. Valsch, onegt.

POSTILLON, *m.* Postryder, postknegt, post, voórryder van een rytuyg, *m.*

POSTPOSER, *v. a.* Agterstellen.

POSTPOSITIF, IVE, *adj.* (t. de gramm.). Dat agteraen gevoegd *of* gesteld word.

POSTPOSITION, *f.* (méd.). Het laeter komen.

POST-SCRIPTUM, *m.* Neschrift, postscriptum, *o.*

POSTULANT, E, *adj.* et *s.* Verzoekend. —, *m.* Verzoeker, *m.* —, *f.* Verzoekster, *v. Avocat* —. Adrokaet die den dienst van procureur kan waerneémen.

POSTULATEUR, *m.* Eenen die het proces van eene heyligverklaering voortzet.

POSTULATION, *f.* Verzoek, *o.*, begeérte, aenhouding om iets, *v.*

POSTULER, *v. a.* Verzoeken, aenhouden. —, *v. n.* Een proces vervolgen.

POSTURE, *f.* Houding, *v.*, stand, *m.*, postuer, *o. Il se tient dans une* — *contrainte.* Hy staet daer in eene gedwongene houding. —, (fig.). Staet, toestand (ten aenzien van zyn fortuyn), *m.*

POT, *m.* p. *pô.* Pot, *m.* — *de terre.* Aerden pot. — *de chambre.* Kamerpot, waterpot. — *de fleurs.* Pot met bloemen. — *à fleurs.* Bloempot. — *à colle.* Lympot. — , Mesure de deux pintes. Pot, *m.*, kan, *v.* — *à bière.* Bierkan, *v.*, bierpot, *m.* — *de bière.* Kan bier. — *d'eau.* Pot water. —, Marmite. Pot, ketel, *m.* — *à feu.* Vuerpot, springpot, *m.* Payer les —s cassés (fam.). Het gelag, de kosten betaelen, iets beuaeren. Faire un — pourri (fam.). Alles ondereen mengen. —, Casque (v. m.). Helm, stormhoed, *m.*

POTABLE, *adj.* Drinkbaer. *Or* —. Vloeybaer goud, *o.*

POTAGE, *m.* Sop, *o.*, soep, potagie, *v.* — *à la viande.* Vleeschsop, vleeschsnat. — *aux choux.* Koolsop. — *aux herbes.* Potagie, *v.*, warmoes, *o.*

POTAGER, *m.* Forneys, keukenforneys, *o.*; soppot, *m.* — (jardin). Moeshof, moestuyn, *m.* —, *adj. Jardin* —. Moeshof, moestuyn. *Plantes* —*ères.* Moeskruyd, *o.*; keukengroente, *v.*

POTAMOGÉITON, *m. voyez* Épi-d'eau.

POTASSE, *f.* Potasch, potassche, *v.*

POTASSÉ, E, *adj.* Weynig vermengd met potasch.

POTASSIUM, *m.* Grondstof van potasch, *v.*

POT-DE-CHAMBRE, *m. voy. sous* Pot.

POT-DE-VIN, *m.* Wynkoop, *m.*

POTE, *adj. f.* Main — (fam.). Dikke en gezwollene hand, *v.*

POTEAU, *m.* p. —*tô.* Pael, post, styl, stack, *m.*

POTÉE, *f.* Potvol, *m.* — *d'étain.* Tinasch, *v.*

POTELÉ, E, *adj.* Poezelig, vleezig. *Bras* —. Poezeligen arm.

POTELET, *m.* p. —*lê.* Postje, styltje, *o.*

POTELOT, *m.* Potlood, *o.*

POTENCE, *f.* Galg, *v.*; stut, *m.*, steunsel, *o.*; arm (om iets aen te hangen), *m.* —, Béquille. Kruk, *v.*

POTENCÉ, E, *adj.* Croix —*ée* (blas.). Krukkenkruys, *o.*

POTENTAT, *m.* p. —*tanta.* Mogendheyd, *v.*, vorst, opperheer, *m.*

POTENTIEL, ELLE, *adj.* p. —*tanciel.* (méd.). Brandend, inbytend.

POTENTILLE, *f.* Zilverkruyd, *o.*

POTERIE, *f.* Aerdewerk, aerdegoed, *o.* — *vernissée* ou *plombée.* Gleyswerk, *o.* — *d'étain.* Tinnewerk, *o.*

POTERNE, *f.* (fortif.). Sluypdeur, sluyppoort, *v.*

POTIER, *m.* p. —*tié.* Pottenbakker, *m.* — *d'étain.* Tinnegieter, *m.*

POTIN, *m.* Goélkoper, *o.*

POTION, *f.* Drank, geneésdrank, *m.*

POTIRON, *m.* Soórt van pompoen; soórt van kampernoelie, *v.*

POT-POURRI, *m.* au pl. *pots-pourris.* Mengelmoes, *o.*

POU, *m.* Luys, *v.* — *de soie.* Zekere zydestoffe, *v.*

POUAIRE, *adj.* et *s.* (pop.). Luysig, slordig, vuyl. —, *m.* Luysbosch, luyshond, *m.*

POUAH! *interj.* Foey!

Digitized by Google

POUCE, *m.* Duym, *m.* Jouer du — (pop.). Geld tellen. Se mordre les —s (fig.). Op zyne duymen byten, berouw hebben.

POUCIER, *m.* p. —*cié.* Duymeling, *m.*; duymstuk, *o.*

POUDING, *m.* (ragoût). Pudding, *m.*; engelsch gebak, *o.*

POUDRE, *f.* Stof, *o.* — *de plomb.* Loodstof. *Réduire en* —. Tot stof maeken, maelen *of* brengen. *Tabac en* —. Snuyftabak, *m.* — *d'or.* Goudstof, stofgoud, *o. Mettre des fortifications en* —. Vestingwerken geheel verwoesten, met den grond gelyk maeken. Jeter de la — aux yeux (fig.). Doór eenen schoonen schyn verblinden. —, Composition médicinale. Poeder, poeyer, *o.* — *purgative.* Purgeérpoeyer. — *sternutative.* Niespoeyer. —, Ce qu'on met sur l'écriture. Poeyer, zand, *o.* —, Amidon pulvérisé. Poeyer, hairpoeyer, *o.* — à canon. Kruyd, buskruyd, buspoeyer, schietpoeyer, *o.* Il n'a pas inventé la — (prov.). Hy heéft het buskruyd niet uytgevonden; hy heéft niet veél verstand; het is zyne schuld niet dat den oórlog zoo lang duert.

POUDRER, *v. a.* Poeyeren, bepoeyeren. — *ses cheveux.* Zyn hair pooyeren.

POUDRETTE, *f.* Drekpoeyer, kortmest, *o.*

POUDREUX, EUSE, *adj.* Stoffig, stofferig, bestoóven, poeyeragtig, vol stof.

POUDRIER, *m.* p. —*dri.* Poeyermaeker; zandkoker, *m.*; zanddoosje, *o.*

POUDRIÈRE, *f.* Buskruydmolen, *m.*; schietpoeyer-fabriek, *v.*; buskruydhoóra, *m.*; magazyn van schietpoeyer *o.*

POUF, *m.* Soórt van vrouwenkapsel, *o.* —, *adj. Marbre* —. Marmer die afbrokkelt. —! Pof!

POUFFER, *v. n.* — de rire (fam.). Bersten van lachen. (ten, *v.*

POUILLÉ, *m.* Lyst van kerkelyke ambt-

POUILLE (LA), *f.* (province). Apuliën.

POUILLER, *v. a.* (pop.). Uytscheiden. Se —. Malkander uytschelden. Se —. Zich luyzen, zyne luyzen vangen.

POUILLERIE, *f.* Kleederkamer der armen (in een gasthuys), *v.*

POUILLES, *f. pl.* (pop.). Scheldwoórden, smaedwoórden, *o. mv.*

POUILLEUX, EUSE, *adj.* Luyzig, luysgtig, vol luyzen.

POUILLIER, POUILLIS, *m.* (pop.). Kroeg, slegte herberg, *v.*

POULAILLER, *m.* Kiekenkot, *o.*; kiekenverkooper, *m.*; eyerwagentje, *o.*

POULAIN, *m.* Veulen, jong peérd, *o.* —, Traîneau sans roues. Sleéde zonder wielen, *v.* —, Tumeur. Liesgezwel, *o.*

POULAINE, *f.* (t. de mar.). Galioen, *o.*

POULAN, *m.* (t. de jeu de cartes). Hetgeéne den kaertgeéver meer op eene kaert zet dan de andere; dubbelen inleg *of* inzet, *m.*

POULARDE, *f.* Jong gemest kicken, *o.*

POULE, *f.* Kieken, hoen, *o.*, hen, henne, *v.* — *d'Inde.* Kalkoensche hen. — *d'eau.* Waterhen, waterhoen. —, Mise. Inzet, inleg, pot (in sommige spelen), *m.*

POULET, *m.* p. —*lè.* Kieken, hoen, *o.* —, Billet galant. Minnebrief, *m.*

POULETTE, *f.* Jonge hen, kip, *v.* Maîtresse — (fam.). Vrouw die den meester *of* baes speélt, *v.*

POULEVRIN, *m.* Laedkruyd, laedpoeyer, *o.*

POULICHE, *f.* Jonge merrie (onder de dry jaeren), *v.*

POULIE, *f.* Katrol, *v.*

POULIER, *v. a.* Met eene katrol ophyschen. (verkooper, *m.*

POULIEUR, *m.* Katrolmaeker, katrol-

POULIN, *m. voyez* Poulain.

POULINER, *v. n.* Veulens werpen.

POULINIÈRE, *adj. f. Jument* —. Veulenmerrie, *v.*

POULIOT, *m.* Katrolleken, *o.* —, Plante. Poley, *v.*

POULOT, *m.* Kleyn kind, *o.*

POULPE, *f.* Vast deel, vleezig gedeelte des lichaems der dieren, *o.* —, Pulpe. Vleezig gedeelte (der vrugten), *o.*

POULS, *m.* p. *pou.* Pols, *m. Tâter le* — *à q. q.* Iemand den pols voelen. *Avoir le* — *faible.* Eenen zwakken pols hebben.

POULTRE, *f. voyez* Poutre.

POUMON, *m.* Long, loos, *v. Inflammation de* —. Ontsteéking aen de long, *v.*

POUPARD, *m.* Gebakord kind, *o.*

POUPART, *m.* Groote zeekrab, *v.*

POUPE, *f.* Agterkasteel, agterschip, *o. Mettre vent en* —. Het schip tegen den wind draeyen. *Avoir vent en* —. Voór den wind zeylen; (fig) in aenzien zyn, gelukkig zyn.

POUPÉE, *f.* Pop, speélpop, *v.* —, (fam.). Opgetooyde pop, *v.*, zeer opgesierd meysken, *o.*; parruykenhoofd, *o.*; gekeeld vlas, *o.*; hennip op de klos, *m.* —, Manière d'entes. Soórt van enting, *v.*

POUPELIN, *m.* (pâtisserie). Poffertje, *o.*

POUPETIER, *m.* Poppenmaeker; poppenverkooper, *m.* (sel, *o.*

POUPETON, *m.* (hachis). Soórt van hak-

POUPIN, E, *adj.* et *s.* (fam.). Popagtig, te zeer opgetooyd. —, *m.* Saletjonker, *m.* —, *f.* Saletjuffer, *v.*

POUPON, ONNE, *s. m.* et *f.* Poezelig kind, *o.*

POUR, *prép.* Voór, om, tot, uyt, wegens, naer, over, tegen. — *rien.* Voór niet. — *moi.* Voór my. *Je le ferai* — *vous.* Ik zal het voór u doen. — *cela.* Daervoór. — *cette raison.* Om die reden, derhalve, deshalve. *Faites-le* — *l'amour de Dieu.* Doe het om Gods wille. *Remède* — *la fièvre.* Middel tegen de koórts. *Il est puni* — *l'exemple.* Hy is tot voórbeéld (voór anderen) gestraft. *Partir* — *Bruxelles.* Naer Brussel vertrekken. — que, *conj.* Om te, opdat, ten eynde. — peu que. Hoe weynig ook, als maer eenigzins. — *peu que vous lui en parliez.* Wanneer gy hem maer een woórd daervan zegt, als gy maer eenigzins hem iets daervan zegt. —, *m. Le* — *et le contre.* Het voór en het tegen.

POUR-BOIRE, *m.* au pl. *des pour-boire.* Drinkgeld, *o.*

POURCEAU, *m.* p. —*ço.* Zwyn, verken, *o.* — *qu'on engraisse.* Mestverken. — *de mer.* Zeeverken.

POURCHASSER, *v. a.* Najaegen, tragten te bekomen.

POURFENDEUR, *m.* Doórkliever, doórhakker, *m.* (houwen.

POURFENDRE, *v. a.* Doórklieven, doór-

POURPARLER, *m.* p. —*lè.* Onderhandeling, *v.*, gesprek, mondgesprek, *o.*

POURPIER, *m.* (plante potsgère). Porcelyn, postelyn, *v.*

POURPOINT, *m.* Wambas, wambuys (ouditydsfransch kleed), *o.* Le moule du — (fam.). Het lichaem, het lyf. *A brûle* —. Met de tromp op de borst.

* **POURPOINTERIE**, *f.* Wambasmaekery, *v.* (ker, *m.*

* **POURPOINTIER**, *m.* Wambasmae-

POURPRE, *m.* Purpervisch, *m.*, purpermossel, *v.* —, Rouge foncé. Purper, *o.*, purperverf, *v.*, purperkoleur, *o.* —, Maladie. Purperkoórts, *v.* —, *f.* Teinture. Purper, *o.*, purperverf, *v. Teindre en* —. Purperen. De —. Purperen. *Manteau de* —. Purperen mantel. —, (fig.). Purper, *o. La* — *des empereurs.* Het purper der keyzers. *La* — *romaine.* Het roomsch purper.

POURPRÉ, E, *adj.* Purperagtig, purperverwig, gepurperd. *Rouge* —. Purperrood. *Fièvre* —*ée.* Purperkoórts, bluskoórts, *v.*

POURPRIN, *m.* Purperagtig kolour (der bloemen), *o.*

POURPRIS, *m.* p. —*pri.* (v. m.). Omtrek, omvang, *m.*; wooning, *v.* Le céleste — (poét.). Den hemel.

POURQUOI, *conj.* p. —*quoa.* Waerom. *C'est* —. Daerom, om die reden, derhalve, deshalve, overzulks. — *non?* Waerom niet? —, *m.* Reden, oorzaek, *v. Le* — *est encore un mystère.* Het waerom, de reden is nog een geheym.

POURRI, E, *adj.* et *s.* Rot, verrot, bedorven. —, *m.* Het rot, *o.*

POURRIR, *v. a.* Doen rotten *of* verrotten, bederven. *L'eau pourrit le bois.* Het water doet het hout rotten. *La sueur pourrit le linge.* Het zweet bederft het linnen. *Ce remède pourrit le rhume.* Dat middel doet de verkoudheyd lossen. —, *v. n.* et *pr.* Rotten, verrotten, bederven.

POURRISSAGE, *m.* p. *pouriçaje.* Rotting, *v.*; het laeten rotten van vodden tot het papier maeken.

POURRISSOIR, *m.* Rotbak, *m.*

POURRITURE, *f.* Rotting, verrotting, rotheyd, rottigheyd, *v.*, bederf, *o.*

POURSUITE, *f.* Najaeging, naloopingh, navolging, vervolging, *v.* —, Soin pour obtenir une chose. Najaeging, aenhouding, *v.*, aenhoudend verzoek, *o.* —*s.* Het vervolgen eener zaek (in recht).

POURSUIVANT, *m.* Najaeger, bejaeger, aenhouder, verzoeker, *m.*

POURSUIVRE, *v. a.* (word geconj. als *suivre*). Vervolgen, naloopen, najaegen, nazetten, op de hielen zitten. — *vivement les ennemis.* De vyanden heviglyk vervolgen. — *les voleurs.* De dieven naloopen. — *q. q. en justice.* Iemand in rechten vervolgen. —, Persécuter. Vervolgen. —, Rechercher, tâcher d'obtenir. Aenhouden, aenzoeken, verzoeken. — *une charge.* Om eene bediening aenhouden, naer een ambt staen. —, Continuer. Voortzetten, vervoorderen, vervolgen.

POURTANT, *conj.* Nogtans, egter, evenwel, niettemin, toch.

POURTOUR, *m.* (archit.). Omtrek, omvang, *m.*

POURVOIR (*passé défi.* je pourvus; *fut.* je pourvoirai; *cond.* je pourvoirais; *imp. du subj.* que je pourvusse; le reste sur *voir*), *v. n.* Voórzien, bezorgen, beschikken, zorgen. *On y pourvoira.* Men zal er in voórzien. — *à un bénéfice.* Een kerkelyk ambt begeéven, vergeéven. —, *v. a.* Munir, garnir. Bezetten, voórzien, bezorgen, verzorgen. — *une maison de meubles.* Een huys van huysraed voórzien. —, Conférer. Verleenen, geéven, opdraogen. — *q. q. d'une charge.* Iemand een ambt geéven. —, Etablir par un mariage, etc. Tot staet brengen, uyttrouwen. *Ce père a bien pourvu tous ses enfants.* Dien vader heéft alle zyne kinderen wel uytgezet, uytgetrouwd. Se —, se fournir. Zich voórzien van... Se —. Zich op het recht beroepen.

POURVOIRIE, *f.* p. —*voari.* Leéftogtplaets, *v.*, spysmagazyn, *o.* —, Corps des pourvoyeurs. Leéftogtbezorgers, proviandmeesters (in een leger), *m. mv.*

POURVOYEUR, *m.* Leéftogtbezorger, proviandmeester, *m.*

POURVU, *m.* Die met een kerkelyk ambt voórzien is.

POURVU QUE, *conj.* Mits, mits dat, als maer, op *of* onder voórwaerde dat.

POUSSE, *f.* Rot, spryt, loot, *v.*, uytspruytsel, *o.*; dampigheyd (ziekte der peérden), *v.*

POUSSÉ, E, *adj.* — *de nourriture.* Die *of* dat zich overeéten heéft. *Vin* —. Wyn die buyten tyd gegist heéft.

POUSSE-BALLE, *m.* Kogelendryver, *m.*

POUSSE-CUL, *m.* (pop.). Vieflieyder, *m.*

POUSSÉE, *f.* (t. d'archit.). Het drukken *of* het dringen, *o.* — *d'une voûte.* Het drukken, dringen van een gewelf

Digitized by Google

op de mueren. Donner la — à q. q. (pop.). Iemand agtervolgen *of* vervaerd maeken.

POUSSER, *v. a.* Stooten, voortstooten, voortdouwen, dringen, dryven, voortdryven. — *du coude.* Met den ellebooog stooten. — *q. q. contre le mur.* Iemand tegen den muer dringen. — *un cheval.* Een peêrd aendryven, de spoören geëven. — *la porte.* De deur toewerpen. —, Faire entrer de force. Inslaen, indryven. — *un clou dans un mur.* Eenen nagel in eenen muer slaen. —, Avancer, étendre. Uytzetten, uytrekken, langer maeken. *Il faut — ce mur plus loin.* Men moet dien muer wyder uytzetten. —, Continuer. Voortzetten, vervolgen, vervoorderen. — *vivement une affaire.* Eene zaek met nadruk voortzetten, vervolgen. —, Aider, favoriser, faire avancer. Voorthelpen, beguństigen. —, Attaquer, offenser. Tergen, beledigen. *Vous le poussez trop.* Gy tergt hem te veél. —, Exciter. Aenporren, aendryven, brengen, beweégen, aenzetten. — *q. q. à l'étude.* Iemand tot de studie aenporren, aenzetten. — *q. q. à bout.* Iemand tot het uyterste brengen, zyn geduld doen verliezen. — *des soupirs.* Zugten, zugten loozen *of* laeten. —, Produire. Voortbrengen. —, *v. n.* Aller, se porter vers. Losgaen, aenrukken. — *aux ennemis.* Op de vyanden losgaen, aenrukken. — *à la roue, aider.* Helpen, medewerken. —, Jeter des tiges, etc. Schieten, uytschieten, uytspruyten, uytbotten. *Les arbres, les fleurs commencent à —.* De boomen, de bloemen beginnen uyt te botten, uyt te spruyten. *Ce mur pousse au dehors.* Dien muer zet zich uyt *of* maekt eene bogt. —, Battre des flancs (en parlant d'un cheval poussif). Dampig zyn. Se —. Zyn geluk voortzetten.

POUSSETTE, *f.* Zeker kinderspel, *o.*

POUSSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Stooter, voortdryver, *m.*; stootster, voortdrysster, *v.*

POUSSIER, *m.* Boschkoólgruys, *o.*

POUSSIÈRE, *f.* Stof, *o. Faire de la —.* Stuyven. *Il fait de la —.* Het stuyft. *Secouer la — de ses souliers.* Het stof van zyne schoenen afschudden. Faire mordre la — à son ennemi (poét.). Zynen vyand in het gras laeten byten, hem overwinnen.

POUSSIF, IVE, *adj.* Dampig, kortborstig. *Cheval —.* Dampig peêrd.

POUSSIN, *m.* Kieksken, *o.*

POUSSINIÈRE, *f.* Zevengestarnte, *o.*

POUSSOIR, *m.* p. *pouço-ar.* Tandstooter, *m.* — (t. d'horl.). Knop, drukker, *m.*

POUSSOLANE, *f.* *voyez* Pouzzolane.

* POUTIE, *f.* Stof (op kleederen), *o.*

POUTRE, *f.* Balk, *m.*

POUTRELLE, *f.* Balksken, *o.*

POUVOIR (je puis *ou* je peux, tu peux, il peut, nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent; je pouvais; je pus; je pourrai, tu pourras, etc.; je pourrais, tu pourrais, etc.; *pas d'impér.*; que je puisse, que je pusse; pouvant; pu), *v. a.* et *n.* Konnen, mogen, vermogen. *Je ne puis (peux) pas sortir.* Ik kan niet uytgaen. *Il ne peut le souffrir.* Hy mag hem niet lyden. *Il peut tout sur lui.* Hy vermag alles op hem. *Je n'en puis plus.* Ik kan het niet langer uythouden. *Cela se peut.* Dat kan zyn; het is mogelyk. Se —. Mogelyk zyn.

POUVOIR, *m.* p. —*voar.* Magt, *v.*, vermogen, gezag, *o.*, kragt, *v.* — *exécutif.* Uytvoerende magt, uytvoerend bewind. — *absolu.* Volstrekte magt. — *judiciaire.* Rechterlyke magt. *Plein —.* Volle magt, volmagt. *Un fondé de —.* Eenen schriftelyken gevolmagtigden. *Ce prêtre a des —s.* Dien priester heêft de magt van biegt te hooren.

POUZZOLANE, *f.* Volcaniek zand, *o.*, tirasaerde, *v.*

PRAGMATIQUE, *adj.* et *s. f.* — *sanction.* Verordening *of* schikking (in kerkelyke zaeken, enz.), *v.*

PRAGUE (ville). Praeg.

PRAIRIAL, E, *adj.* (t. de bot.). In de weyden groeyend. —, *m.* 9e mois de l'année républicaine. Wiedemaend, *v.* (weyland, *o.*

PRAIRIE, *f.* p. *pré*—. Weyde, *v.*,

PRALINE, *f.* Suykeramandel, *m.*

PRALINER, *v. a.* Met suyker roosten.

PRAME, *f.* (navire). Praem, *v.*

PRASE, *f.* (émeraude). Groenagtigen smaragd, *m.*

PRATICABLE, *adj.* Bruykbaer, gebruykbaer, doenlyk, uytvoerlyk. *Ce chemin n'est pas —.* Dien weg is niet bruykbaer. Cet homme n'est pas — (fig.). Met dien man kan men niet omgaen.

PRATICIEN, *m.* Praktizyn, rechtsgeleerden, *m.* —, Médecin expérimenté. Ervaeren geneésmeester, *m.*

PRATIQUE, *adj.* et *s.* Oefenend, beoefenend, werkelyk, daedelyk, praktisch. *Les vertus —s.* De werkdaedige deugden. *La morale —.* De beoefenende zedekunde, *v.* —, *f.* Oefening, pratyk, *v. La — ne répond pas toujours à la théorie.* De beoefening beantwoórd niet altyd aen de bespiegelende kennis. —, Exécution. Uytvoering, verrigting, *v. Mettre en —.* In het werk stellen, werkstellig maeken. —, Usage, coutume. Gebruyk, *o.* —, Chaland. Kalant, *m.* en *v.* —, Procédure. Praktyk, rechtspleéging, *v.*, rechtshandel, *m. Il est très-versé dans la —.* Hy is zeer bedreéven in den rechtshandel. —, Papiers d'un notaire, etc. Papieren, *o. mv.*, acten, *m. mv.* —*s.* Listen, *v. mv.*, heymelyke streéken, *m. mv.*

PRATIQUEMENT, *adv.* In de oefening.

PRATIQUER, *v. a.* et *n.* p. —*ker.* Oefenen, beoefenen, uytoefenen, pleégen, betragten, in het werk stellen, praktizeéren. — *la vertu.* De deugd uytoefenen. —, Fréquenter. Omgaen, verkeeren, gemeenschap houden met... — *les honnêtes gens.* Met eerlyke lieden verkeeren. —, Subornen. Omkoopen, verleyden. — *des témoins.* Getuygen omkoopen. — *les voix dans une élection.* De stemmen by eene verkiezing zoeken te winnen. — *les intelligences.* Heymelyke verstandhouding met iemand zoeken te krygen. —, Ménager la place (archit.). Aenbrengen, stellen, maeken. *On y a pratiqué un petit escalier.* Men heêft er eenen kleynen trap gesteld.

PRÉ, *m.* Wey, weyde, *v.*, weyland, *o.*, beémd, dries, *m. Se trouver sur le —.* Zich ter bestemde plaets bevinden (voór een tweegevecht).

PRÉADAMITES, *m. pl.* (sectaires). Preadamieten, *m. mv.*

PRÉALABLE, *adj.* et *s.* Voórafgaende, voórloopig. *Question —.* Voórloopige vraeg. *Il y a un —.* Daer is een punt *of* eene zaek die vooraf moet gaen. *Au —.* Voórafgaendelyk, voórloopig.

PRÉALABLEMENT, *adv.* Vooraf, voórafgaendelyk, voórloopig, eerst.

PRÉAMBULE, *m.* p. *préan*—. Voórrede, voórafsprak, inleyding, *v.*

PRÉAU, *m.* p. *préô.* Beómdje, beémdeken, *o.*, pandhof (in een klooster), *m.*; binnenplaets, opene plaets (in een gevangenhuys), *v.*

PRÉBENDE, *f.* p. —*bande.* Kerkelyke inkomst, prove, proven, prebende; kanonikady, *v.*

PRÉBENDÉ, *adj.* et *s.* Die cene prove geniet; provenier, *m.*

PRÉBENDIER, *m.* Prebendaris, *m.*

PRÉCAIRE, *adj.* et *s.* Geleend, vergund, afhankelyk. *Jouir par —.* In togt bezitten. (met toelasting.

PRÉCAIREMENT, *adv.* By vergunning,

PRÉCAUTION, *f.* p. —*locion.* Voórzorg, omzigtigheyd, *v. Prendre des —s.* Met voórzorg te werk gaen.

PRÉCAUTIONNÉ, E, *adj.* (fam.). Voórzigtig, omzigtig.

PRÉCAUTIONNER, *v. a.* Op zyne hoede doen zyn, waerschouwen. — *q. q. contre la séduction.* Iemand tegen de verleyding behoeden. Se —. Voórzorg gebruyken, op zyne hoede zyn, omzigtig zyn.

PRÉCÉDEMMENT, *adv.* Eerst, alvoórens, vooraf, te voóren, voórgaendelyk. (voórig.

PRÉCÉDENT, E, *adj.* Voórgaende,

PRÉCÉDER, *v. a.* Voórgaen, voórstappen. —, Avoir le pas sur. Den voórrang, de hoogerhand hebben. —, Etre auparavant. Eer *of* eerder

PRÉCEINTE, *f.* *voyez* Lisse. (zyn.

PRÉCENTEUR, *m.* *voyez* Précantre.

PRÉCEPTE, *m.* Leer, leering, les, *v.*, regel, *m.*, voórschrift, *o.* —, Commandement. Gebod, bevel, *o. Un — affirmatif.* Een gebiedend gebod. — *de l'Eglise.* Kerkgebod.

PRÉCEPTEUR, *m.* Leermeester, onderwyzer, *m.*

PRÉCEPTORAL, E, *adj.* Leermeesterlyk.

PRÉCEPTORAT, *m.* Leermeesterschap, *o.*

PRÉCEPTORIALE, *adj.* et *s. f.* *Prébende —.* Leermeesters prove, *v.*

PRÉCESSION, *f.* — *des équinoxes* (astr.). Agterwaertsche beweéging der nagtevening spunten, *v.* (kerk), *m.*

PRÉCHANTRE, *m.* Voórzanger (in eene

PRÊCHE, *m.* (by de protest.). Preek, predikatie, *v.*; tempel, *m.*, kerk, *v.*

PRÊCHER, *v. a.* et *n.* Preéken, prediken, verkondigen. — *l'évangile, la parole de Dieu.* Het evangelie prediken, het woórd Gods verkondigen. — *d'exemple.* Een goed voórbeeld geéven. —, Faire des remontrances. Voórpreéken, vermaenen. —, Vanter. Roemen, aenpryzen. *Il prêche toujours la grandeur de ses ancêtres.* Hy roemt altoos op de grootheyd zyner voórouders.

PRÊCHEUR, *m.* Preéker, prediker, *m.* *Pauvre —.* Slegten preéker. —*s*, frères —*s.* Predikheeren, *m. mv.*

PRÊCHEUSE, *f.* (fam.). Vermaenster, *v.*

PRÉCIEUSE, *f.* Saletjuffer, saletpop, *v.*

PRÉCIEUSEMENT, *adv.* Als iets kostelyks, dierbaers; zorgvuldiglyk. *Il garde ce présent —.* Hy bewaert dit geschenk als iets dierbaers, zorgvuldiglyk.

PRÉCIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Kostbaer, kostelyk, dierbaer. *Pierres —euses.* Kostelyke steenen, *m. mv.*, edelgesteenten, *o. mv.* —, Affecté. Gemaekt, gedwongen, styf. *Style —.* Gedwongen stiel. *Manières —euses.* Gemaekte manieren. (juffer, *v.*

* PRÉCIOSITÉ, *f.* Tael van eene salet-

PRÉCIPICE, *m.* Afgrond, put, *m.*

PRÉCIPITAMMENT, *adv.* Haestiglyk, driftiglyk, voórbaerlyk.

PRÉCIPITANT, *m.* (t. de chim.). Ontbindingsvogt, *o.*

PRÉCIPITATION, *f.* Haest, haestigheyd, verhaesting, overhaesting, voórbaerigheyd, driftigheyd, *v. Ecrire avec —.* Met overhaesting schryven. — (t. de chim.). Het doen zinken, *o.*

PRÉCIPITÉ, *m.* Bezinksel, precipitaet, *o.*

PRÉCIPITÉ, E, *adj.* Haestig, verhaest, voórbaerig, schielyk. *Mort —ée.* Schielyke dood.

PRÉCIPITER, *v. a.* Nederstorten, nederstooten, nederwerpen, storten. *On l'a précipité par la fenêtre dans*

Digitized by Google

La rue. Men heeft hem doór de venster op de straet nedergestort. — *dans Le malheur.* In het ongeluk storten. —, Trop sûrer. Verhaesten, overhaesten. — *ses pas.* Zyne schreeden verdubbelen, zeer schielyk gaen. — (t. de chim.). Doen zinken, naer den grond dryven. *Le fer précipite Le cuivre.* Het yzer dryft het koper neder. Se —. Zich nederstorten, zich nederwerpen. Se — dans le danger (fig.). Zich in het gevaer storten *of* begeéven. Se —. Zich overhaesten. Se —, fondre sur. Aenvallen op.

PRÉCIPUT, *m.* (t. de droit). Voóruytgift, voóruytmaeking, *v.*; voórdeel, *o.*

PRÉCIS, E, *adj.* et *s.* Juyst, stipt, bestemd, bepaeld, nauwkeurig, precies. *Au jour, au temps* —. Op den bepaelden, bestemden tyd. *Style* —. Netten stiel. —, *m.* Kort begryp, *o.*, korten inhoud, *m.*

PRÉCISÉMENT, *adv.* Juyst, stiptelyk, net, nauwkeurigiyk, precies.

PRÉCISER, *v. a.* Vaststellen, bestemmen, bepaelen.

PRÉCISION, *f.* Juystheyd, nauwkeurigheyd, stiptheyd, netheyd, *v.* — (t. de didactique). Afzondering, afscheyding, *v.*

PRÉCOCE, *adj.* et *s.* Vroeg, vroegryp, vroegtydig, ryp voór den tyd. *Pois* —*s.* Vroege erten. *Esprit* —. Vroegryp verstand. *Cette nouvelle est* —. Dit nieuws is vroeg, voórbaerig. —, *f.* Vroege kriek, *v.*

PRÉCOCITÉ, *f.* Vroegrypheyd, vroegtydigheyd, *v.*

PRÉCOMPTE, *m.* Voórafrekening, *v.*

PRÉCOMPTER, *v. a.* Voóruyt afrekenen *of* in rekening brengen.

PRÉCONISATION, *f.* (t. de droit canon). Voórstelling, preconisatie, *v.*

PRÉCONISER, *v. a.* (t. de droit canon). Voórstellen, preconiseéren. —, (fig.). Uytermaete pryzen *of* verheffen.

PRÉCONISEUR, *m.* Lofredenaer, *m.*

PRÉCORDIAL, E, *adj.* Van het middelrif.

PRÉCURSEUR, *m.* Voórlooper, voórbode, *m.*

PRÉDÉCÉDÉ, E, *adj.* et *s.* Voóraflyvig, voóroverleden.

PRÉDÉCÉDER, *v. n.* Voóroverlyden, eerst sterven.

PRÉDÉCÈS, *m.* Voóraflyvigheyd, *v.*, het voóroverlyden, *o.*

PRÉDÉCESSEUR, *m.* p. —*cèseur.* Voórzaet, voórganger, *m.* —*s.* Voórvaders, voórouders, *m. mv.*

PRÉDESTINATION, *f.* (décret de Dieu). Voórbeschikking, voórbestemming (tot de zaligheyd), predestinatie, *v.* —, Fatalisme. Fatalismus, *o.*

PRÉDESTINÉ, E, *adj.* et *s.* Uytverkoóren.

PRÉDESTINER, *v. a.* Voórbeschikken, voórbestemmen; predestineéren.

PRÉDÉTERMINANT, E, *adj.* Voórbeschikkend, voórbestemmend.

PRÉDÉTERMINATION, *f.* (t. de théol.). Voórbeschikking, *v.*

PRÉDÉTERMINER, *v. a.* (t. de théol.). Voórbeschikken.

PRÉDIAL, E, *adj.* Van de erfgoederen.

PRÉDICABLE, *adj.* (log.). Toepasselyk.

PRÉDICAMENT, *m.* (log.). Schikking, rangschikking, orde, *v.* —, (fam.). Agting, *v.*, naem, *m.*

PRÉDICANT, *m.* (t. de mépris). Protestantschen predikant, *m.*

PRÉDICATEUR, *m.* Predikant, prediker, *m.* (katie, *v.*

PRÉDICATION, *f.* Prediking, predi-

PRÉDICTION, *f.* Voórzegging, voórspelling, *v.*

PRÉDILECTION, *f.* Voórliefde, *v.*

PRÉDIRE, *v. a.* (word geconj. als *dire*). Voórzeggen, voórspellen, waerzeggen.

PRÉDOMINANT, E, *adj.* Heerschend, overheerschend.

PRÉDOMINATION, *f.* Overheersching *v.*

PRÉDOMINER, *v. a.* et *n.* Heerschen, overheerschen, beheerschen.

PRÉÉMINENCE, *f.* p. —*nance.* Voórrang, *m.*, voórrecht, *o.*, voórtreffelykheyd, *v.*

PRÉÉMINENT, E, *adj.* Voórtreffelyker, verhevener, grooter.

PRÉÉTABLIR, *v. a.* Voóraf vaststellen, voóruytstellen, voórbepaelen.

PRÉEXISTANT, E, *adj.* Voórbestaende, voóraenweézend, voórafaenweézend, voórweézend.

PRÉEXISTENCE, *f.* Voórbestaen, *o.*, voórbestaenlykheyd, voórweézendheyd, *v.*

PRÉEXISTER, *v. n.* Voórbestaen, voóraf bestaen, voórzyn.

PRÉFACE, *f.* Voórrede, *v.*, voórberigt, *o.*; prefacie (in de Misse), *v.*

PRÉFECTURE, *f.* Stadhouderschap, *o.*; prefectuer, *v.*

PRÉFÉRABLE, *adj.* Beter, den voórrang verdienende.

PRÉFÉRABLEMENT, *adv.* By voórkeur.

PRÉFÉRENCE, *f.* Voórkeur, voórkeus, *m.* en *v.*, voórrang, *m.*, voórstelling, *v. Avoir la* —. Den voórkeur hebben. *Par* —. By voórkeur.

PRÉFÉRER, *v. a.* Voórstellen, den voórrang geéven, meer *of* hooger agten; liever hebben.

PRÉFET, *m.* p. —*fè.* Stadhouder, landvoogd, prefect; opziener der leerlingen (in de latynsche schoólen), *m.*

PRÉFINIR, *v. a.* (t. de pal.). Bepaelen, bestemmen, vaststellen.

PRÉFIX, E, *adj.* Bepaeld, bestemd, vastgesteld.

PRÉFIXION, *f.* p. —*fikcion.* (prat.). Bepaeling, vaststelling, *v.*

PRÉFLEURAISON, *f.* p. —*rèson.* Staet eener bloem voór haere ontluyking, *m.*

* **PRÉGNANT**, E, *adj.* Hevig, geweldig.

PRÉJUDICE, *m.* Nadeel, verlies, agterdeel, *o.*, schade, verongelyking, *v. Porter* — *à q. q.* Iemand nadeel, schade aenbrengen. *Au* — *de son honneur.* Tot nadeel van zyne eer.

PRÉJUDICIABLE, *adj.* Nadeelig, schadelyk, hinderlyk.

PRÉJUDICIAUX, *adj. m. pl.* p. —*ciè. Frais* —. Proceskosten die voóraf moeten betaeld worden, *m. mv.*

PRÉJUDICIEL, ELLE, *adj. Question* —*elle.* Vraeg die voór de hoofdzaek moet beslist worden, *v.*

PRÉJUDICIER, *v. n.* (word geconj. als *prier*). Benadeelen, nadeelig, schadelyk zyn, verongelyken.

PRÉJUGÉ, *m.* Voórafvonnis; voórteeken; voóroórdeel, *o.*, voórinneeming, *v.*

PRÉJUGER, *v. a.* Voóraf vonnissen, voórloopig vonnis stryken; gissen, vermoeden, by gissing oórdeelen.

PRÉLART, *m.* Geteerd zeyldoek, *o.*

PRÉLASSER (SE), *v. pr.* Deftiglyk gaen, eene trotsche houding aenneémen.

PRÉLAT, *m.* Prelaet, kerkvoogd, *m.*

PRÉLATION, *f.* Recht waerdoór de kinderen in de bedieningen van hunne vaders boven vremden opvolgen, *o.*

PRÉLATURE, *f.* Prelaetschap, *o.*, kerkvoogdy, *v.*

PRÈLE, *f.* (plante). Peérdensteert, *m.*

PRÉLEGS, *m.* Voórlegaet, *o.*, voóruytmaeking (by uytersten wil), *v.*

PRÉLÉGUER, *v. a.* p. —*gher.* Voóruyt maeken, legateéren.

PRÊLER, *v. a.* Met peérdensteert vryven.

PRÉLÈVEMENT, *m.* Voóraf wechneéming (in erfenis), *v.*

PRÉLEVER, *v. a.* Voóraf wechneémen, voór de deeling.

PRÉLIMINAIRE, *adj.* et *s.* Voórafgaende, voórloopig. *Agiter, vider une question* —. Eene voórafgaende vraeg af handelen, afmaeken. *Discours* —. Voórrede, *v.*, voórberigt, *o.* —*s*, *m. pl.* — *de la paix.* Preliminairen, voórafgaende vredeonderhandelingen, *v. mv.*

PRÉLIMINAIREMENT, *adv.* Voórafgaendelyk, voórloopig.

PRÉLIRE, *v. a.* (word geconjug. als *lire*). (t. d'impr.). De eerste mael overleézen.

PRÉLONGE, *f.* (t. d'artillerie). Sleéptouw, *v.* en *o.*

PRÉLUDE, *m.* (t. de mus.). Voórspel, *o.* —, (fig.). Voórbode, *m.*, voórteeken, *o.*

PRÉLUDER, *v. n.* Voórspeélen, voóruyt speélen; (fig.) voórbereyden, beproeven.

PRÉMATURÉ, E, *adj.* Voórbaerig, vroeg, ontydig. *Fruit* —. Vroege vrugt, *v. Mort* —*ée.* Ontydige dood, *v.*

PRÉMATURÉMENT, *adv.* Voórbaerigiyk, ontydiglyk, voór den tyd, op eene vervroegde wyze.

PRÉMATURITÉ, *f.* Vroegbaerigheyd, al te vroege rypheyd, *v.* — *d'esprit.* Vroegrypheyd van geest.

PRÉMÉDITATION, *f.* Voórbedagtheyd, voórbedenking, voórdagt, overweéging, *v.*, overleg, *o. Avec* —. Met voórdagt.

PRÉMÉDITÉ, E, *adj.* Voórbedagt, overlegd.

PRÉMÉDITER, *v. a.* Voórbedenken, voóraf bedenken, te voóren overweégen *of* overleggen.

PRÉMICES, *f. pl.* Eerstelingen, eerste vrugten, *v. mv.*; (fig.) begin, beginsel, *o.*

PREMIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Eerst, eerste, eersten. *Nos* —*s parents.* Onze eerste ouders. *En* — *lieu.* Eerst, ten eersten, in het eerst, voór eerst. *La* —*ère fois.* De eerste mael. *Il y a été le* —. Hy is er den eersten geweést. — *né.* Eerstgeboóren. *Matière* —*ère.* Grondstoffe, *v.* —*ère ébauche.* Eerste *of* slegte schets, *v.*

PREMIÈRE, *f.* (t. d'imprim.). Eerste proefblad, *o.*

PREMIÈREMENT, *adv.* Eerst, eerstelyk, ten eersten, in het eerst, voór eerst.

PREMIER-NÉ, *m.* Eerstgeboóren, *m.*

PRÉMISSES, *f. pl.* Twee eerste stellingen (eener sluytrede), *v. mv.*

PRÉMONTRÉ, *m.* Religieus, monik van het orden van Premonstreyt, *m.*

PRÉMOTION, *f.* Voórbeweeging, werking van God op den wil, *v.*

PRÉMUNIR, *v. a.* Uyt voórzorg wapenen, sterken, voórzien. Se —. Zich voórzien, zich wapenen.

PRENABLE, *adj.* Inneémelyk, winbaer. —, (fig.). Omkoopelyk.

PRENANT, E, *adj.* Neémend, ontfangend. *Partie* —*e.* Ontfangende party, *v. Carême* —. Vastenavond, *m.*

PRENDRE (je prends, tu prends, il prend, nous prenons, vous prenez, ils prennent; je prenais; je pris; je prendrai; je prendrais; prends, prenons, prenez; que je prenne, que tu prennes, qu'il prenne, que nous prenions, que vous preniez, qu'ils prennent; que je prisse; prenant; pris, e), *v. a.* Neémen, vatten, grypen. — *un cheval par la bride.* Een peérd by den toom neémen, vatten. — *les armes.* De wapenen opneémen. —, Mettre sur soi. Aentrekken, aendoen, omdoen. — *son habit.* Zyn kleed aendoen. — *le deuil.* Den rouw aenneémen. — *l'habit, le froc.* Het geestelyk kleed aenneémen.

Digitized by Google

monik, religieus worden. — *le voile.* Non worden. — *son parti.* Besluyten, een besluyt neémen. — *garde.* Opletten, agt geéven, oppassen, toezien. — *à cœur.* Ter herte neémen, behertigen. — *terre.* Landen. — *la parole.* Het woórd opvatten, beginnen te spreéken. — *patience.* Geduld hebben. —, Arrêter. Vasthouden, vatten, vangen. — *q. q. au collet, à la gorge.* Iemand by den kraeg, by de keél vatten. — *un voleur.* Eenen dief vatten *of* vangen. —, Enlever. Wechneémen, afneémen, ontneémen. *On m'a pris ma bourse.* Men heéft my myne beurs afgenomen. —, S'emparer. Inneémen, veroveren, overweldigen, winnen. — *une ville de vive force.* Eene stad stormenderhand inneémen. —, Attaquer. Aenvallen, aentasten, aengrypen. — *l'ennemi par derrière, en flanc.* Den vyand van agter, ter zyde aenvallen. —, Surprendre. Verrassen, overvallen. —, Humer, avaler. Neémen, inneémen, gebruyken, nutten. — *médecine.* Artseny neémen *of* gebruyken. — *de la nourriture.* Spys nutten. — *du thé, du café.* Theé, koffi drinken *of* neémen. — *du tabac en poudre.* Snuyven. — *les bains.* De baden gebruyken. —, Gagner une maladie. Krygen. — *la fièvre.* De koórts krygen. —, Suivre. Ingaen, inslaen. — *un autre chemin.* Eenen anderen weg inslaen. —, Comprendre, interpréter. Begrypen, verstaen, opvatten, opneémen. — *bien le sens d'un auteur.* Den zin van eenen schryver wel verstaen. — *en bonne, en mauvaise part.* Wel *of* kwaelyk opneémen. — *pour.* Houden, aenzien, agten. —, Supposer. Neémen, vooronderstellen. — *plaisir à q. o.* Ergens vermaek in scheppen. — *la poste.* Te post ryden. — *la barque.* Met de schuyt vaeren. —, *v. n.* Prendre racine. Wortel schieten, groeyen. —, Se geler. Vriezen, bevriezen, toevriezen. *Si le froid continue, la rivière prendra.* Zoo de koude aenhoud, zal de rivier bevriezen. —, Se cailler. Stollen, stremmen. *Le lait commence à* —. De melk begint te stremmen. Se —, s'attacher à. Kleéven, aenkleéven, vastraeken, vast blyven zitten. *Son habit s'est pris à un clou.* Zyn kleed is aen eenen nagel vastgeraekt. *Se bien* — *à q. o.* Iets wel aengrypen, goed beginnen. *Se* — *à rire.* Beginnen te lachen. *Se* — *de vin.* Zich bezuyppen, dronken worden. *Se* — *de paroles.* Kyven, twisten. *Se* — *à q. q.* Iemand tergen. *S'y* —. Beginnen, aenleggen, aenvangen. *Je ne sais comment m'y* —. Ik weét niet hoe ik het zal aenvangen. *On s'y prend mal.* Men legt dat slegt aen. —, *v. imp.* *Il lui en prendra mal.* Het zal voór hem kwaelyk uytvallen. *Bien lui en prend.* Het is zyn geluk.

PRENEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Neémer; vanger, *m.*; neémster; vangster, *v.* — *d'oiseaux.* Vogelvanger. — *de tabac.* Snuyver, *m.* —*se de café.* Koffidrinkster. —, (prat.). Huerder, pagter, *m.*; huerster, pagtster, *v.* —, *adj.* *Vaisseau* —. Schip dat eenen prys (een ander schip) genomen heéft, *o.*

PRÉNOM, *m.* p. —*non.* Voórnaem, *m.*

PRÉNOTION, *f.* Voórkennis, oppervlakkige kennis, *v.*

PRÉOCCUPATION, *f.* p. *préokupacion.* Voóroórdeel, *o.*, vooringenomenheyd, *v.*

PRÉOCCUPÉ, **E**, *adj.* Vooringenomen.

PRÉOCCUPER, *v. a.* Voórinneémen, in vooroórdeel brengen. Se —. Voóringenomen zyn, vooroórdeelen hebben.

PRÉOPINANT, *m.* Voórstemmer, *m.*

PRÉOPINER, *v. n.* Voórstemmen.

PRÉPARANT, *adj. m.* Vaisseaux —s (anat.). Vaten die dienen tot bereyding van het zaed, *o. mv.*

PRÉPARATE, *f.* Ader van het voórhoofd, *v.*

PRÉPARATIF, *m.* Bereyding, toerusting, gereedmaeking, *v.*, bereydsel, toebereydsel, *o.*, toestel, *m.*

PRÉPARATION, *f.* Bereyding, voórbereyding, gereedmaeking, *v.*, bereydsel, *o.*

PRÉPARATOIRE, *adj.* Voórbereydend, voórafgaende, voórloopig.

PRÉPARER, *v. a.* Bereyden, voórbereyden, toebereyden, toerusten, toestellen, gereed maeken. — *un dîner.* Een middagmael bereyden, gereed maeken. Se —. Zich bereyden, zich veérdig *of* gereed maeken.

PRÉPONDÉRANCE, *f.* Overwigt, *o.*, voórrang, *m.*

PRÉPONDÉRANT, **E**, *adj.* Overweégend, overtreffend, overhaelend. *Voix* —*e.* Overhaelende stem.

PRÉPOSÉ, **E**, *adj.* et *s.* Aengesteld, —, *m.* Aengestelden, opziener, opzigter, *m.*

PRÉPOSER, *v. a.* Aenstellen, aenbetrouwen, het bewind geéven.

PRÉPOSITIF, **IVE**, *adj.* (t. de gramm.). Voórzettend, voórstellend.

PRÉPOSITION, *f.* p. —*zicion.* Voórzetsel, *o.*, prepositie, *v.*

PRÉPUCE, *m.* (t. d'anat.). Voórhuyd, *v.*

PRÉROGATIVE, *f.* Voórrecht, *o.*

PRÈS, *prép.* By, naby, digtby, nevens, omtrent. *Il loge* — *de l'église.* Hy woont, logeért by *of* omtrent de kerk. — *de la ville.* Digt by de stad. *Il est* — *de trois heures.* Het is by dry ueren. Etre — de. Op het punt staen van. *Etre* — *de mourir.* Op het punt staen van te sterven. *Cela me touche de* —. Ik heb er groot belang by. —, En comparaison. In vergelyking met *of* van. —, Presque. Byna, bykans, omtrent. *Il a reçu* — *de cent francs.* Hy heéft omtrent honderd franken ontfangen. —, Hormis, excepté. Behalve, uytgenomen. *A cela* — *ils sont égaux.* Behalve dat, dat uytgenomen, zyn zy gelyk. De —. Van naby. A peu —. Byna, ten naesten by. A beaucoup —. Op verre na.

PRÉSAGE, *m.* p. —*saje.* Voórteeken, voórbeduydsel, *o.*; gissing, *v.*, vermoeden, *o.*

PRÉSAGER, *v. a.* Voórbeduyden, voórspellen, voórzeggen, aenkondigen; gissen, vermoeden.

PRÉSBYOPIE, *f. voyez* Presbytie.

PRESBYTE, *adj.* et *s.* p. —*bite.* Van verre ziende.

PRESBYTÉRAL, **E**, *adj.* Priesterlyk. *Fonction* —*le.* Priesterlyke bediening. *Maison* —*e.* Pastoorshuys, *o.*, pastoory, *v.*

PRESBYTÈRE, *m.* Pastoorshuys, *o.*, pastoory, *v.*

PRESBYTÉRIANISME, *m.* (secte). Presbiterianistendom, *o.*

PRESBYTÉRIEN, **ENNE**, *adj.* et *s.* Presbiteriaensch. —, *m.* Presbiteriaen, *m.*

PRESBYTIE, *f.* Verreziendendheyd, *v.*

PRESCIENCE, *f.* p. —*ciance.* Voórkennis, voórweétendheyd, voórweétenschap, *v.* *La* — *de Dieu.* De voórkennis van God. (trekken.

PRESCINDER, *v. n.* Afzonderen, af-

PRESCRIPTIBLE, *adj.* (t. de droit). Verjaerbaer, verjaerlyk.

PRESCRIPTION, *f.* Verjaering, *v.*; verjaeringsrecht, *o.*

PRESCRIRE, *v. a.* (word geconj. als *écrire*). Voórschryven, gebieden, beveélen, belasten. — *des lois.* Wetten voórschryven. —, *v. a.* et *n.* Door recht van verjaering krygen *of* in eygendom bekomen. Se —. Zich eene pligt opleggen. Se —, se perdre par prescription. Verjaeren, door recht van verjaering vervallen.

PRESCRIT, **E**, *part.* de Prescrire.

PRÉSÉANCE, *f.* Voórrang, *m.*, hoogerhand, voórzitting, *v.*

PRÉSENCE, *f.* Tegenwoórdigheyd, *v.*, byzyn, byweézen, *o.* *En* — *de.* In het byweézen, ten overstaen van. *Les deux armées sont en* —. De twee legers staen in het gezigt, zyn digt by malkander. — *d'esprit.* Tegenwoórdigheyd *of* snelheyd van geest.

PRÉSENT, **E**, *adj.* et *s.* Tegenwoórdig, aenweézend, aenweézig, byzynde, byweézende. *Le gouvernement* —. De tegenwoórdige regeéring. *Etre* —. Byzyn, byweézen, bystaen, bywoonen. *Avoir l'esprit* —. Eenen snellen geest hebben. —, *m.* Aenweézenden, *m.* —, Cadeau. Geschenk, *o.*, gift, vereering, *v.* *Il lui a fait de grands* —*ts.* Hy heéft hem groote geschenken gedaen. —, Le temps —. Het tegenwoórdige, *o.* —, (t. de gramm.). Tegenwoórdigen tyd, *m.* A —. Nu, tegenwoórdig, thans. Dès à —. Van nu af.

PRÉSENTABLE, *adj.* Aenbiedbaer, aenbiedensweérdig, voórzettelyk.

PRÉSENTATEUR, **TRICE**, *s. m.* et *f.* Voórsteller, *m.*; voórstelster, *v.*

PRÉSENTATION, *f.* Aenbieding, voórstelling, vertooning, *v.* — *par tour* ou *alternative.* De omgaende *of* afwisselende voórstelling. *La* — *de la Vierge.* Onze-Lieve-Vrouw Presentatie.

PRÉSENTEMENT, *adv.* Tegenwoórdig, nu, nu ter tyd, thans.

PRÉSENTER, *v. a.* Aenbieden, ter hand stellen, overgeéven, aenreyken. *Il lui présenta de l'argent.* Hy boód hem geld aen. —, Introduire. Voórstellen, inleyden, inbrengen. *On l'a présenté au roi.* Men heéft hem den koning voórgesteld. —, Montrer. Toonen, vertoonen. — *une lettre de change.* Eenen wisselbrief vertoonen. — *une requête.* Een verzoek indienen *of* ingeéven. —, Désigner pour un bénéfice, etc. Voórstellen, voórdraegen. Se —. Verschynen, voór den dag komen, zich aenbieden, zich opdoen.

PRÉSERVATEUR, *m.* (fourneau). Beschermoven, *m.*

PRÉSERVATIF, **IVE**, *adj.* et *s.* Bewaerend, behoedend, beschermend. —, *m.* Bewaermiddel, behoedmiddel, *o.*

PRÉSERVATION, *f.* Behoeding, bewaering, *v.*

PRÉSERVER, *v. a.* Bewaeren, behoeden, beschermen. Se — de. Zich voór iets hoeden *of* bewaeren.

PRÉSIDENCE, *f.* p. —*sidance.* Voórzitterschap, presidentschap, *o.*

PRÉSIDENT, **E**, *s. m.* et *f.* Voórzitter, president, *m.*; voórzitster; voórzittersvrouw, *v.*

PRÉSIDER, *v. a.* et *n.* Voórzitten, presideéren. — *un conseil* ou *à un conseil.* In eenen raed voórzitten. —, Avoir le soin, la direction. Bestieren, regeéren, zorgen. — *à une cérémonie.* Eene plegtigheyd bestieren.

PRÉSIDIAL, *m.* Landgerecht, *o.*, E, *adj.* Landgerechtelyk. *Juges* —*aux.* Landrechters, *m. mv.*

PRÉSIDIALEMENT, *adv.* Zonder appel.

PRÉSOMPTIF, **IVE**, *adj.* p. —*sonp*—. *Héritier* —. Vermoedelyken *of* naesten erfgenaem, *m.*

PRÉSOMPTION, *f.* Gissing, raeding, *v.*, vermoeden, *o.*; laetdunkendheyd, verwaendheyd, waenwysheyd, *v.*, hoogmoed, *m.*

PRÉSOMPTUEUSEMENT, *adv.* Verwaendelyk, hoogmoediglyk, op eene laetdunkende wyze.

PRÉSOMPTUEUX, **EUSE**, *adj.* et *s.* Laetdunkend, verwaend, waenwys, hoogmoedig. *Jeune* —. Laetdunkenden

Digitized by Google

jongeling. *Une entreprise —euse.* Eene verwaende, stoute onderneeming.

PRESQUE, *adv.* Byna, bykans, schier, haest.

PRESQU'ÎLE, *f.* Schiereyland, halfeylind, *o.*

PRESSAMMENT, *adv.* p. *—çamant.* (inusité). Ernstiglyk, met aendringing, op eene dringende wyze.

PRESSANT, E, *adj.* Dringend, aenhoudend, haestig. *Une affaire —e.* Eene zaek daer, haest by is. —, URGENT. Dringend, hoogdringend. *Besoin —.* Dringenden nood. *Douleur —e.* Hevige, geweldige, pyn.

PRESSE, *f.* p. *prèce.* Drang, aendrang, m., gedrang, *o. Se tirer de la —.* Zich uyt het gedrang maeken. —, ENRÔLEMENT FORCÉ DE MATELOTS. Het pressen, *o.*, pressing van scheépsvolk, *v.* — (machine). Pers, drukpers, *v. Cet ouvrage est sous —.* Dit werk is onder de pers. *Liberté de la —.* Vryheyd der drukpers, *v.* —, PÉCH. Soort van perzik, *v.*

PRESSÉ, E, *adj.* Digt, ineengedrongen, gesloóten. —, QUI A HÂTE. Haestig, ijstig. *Vous êtes bien —!* Gy zyt wel haestig! —, EMPRESSÉ. Haestig, driftig. *Affaire —ée.* Dringende zaek. —, ATTAQUÉ. Benauwd, aengevallen. —, TOURMENTÉ. Gekweld, aengedroéven. *—par la faim.* Doór den honger aengedreéven. —, CONCIS. Kort, bondig, beknopt.

PRESSÉE, *f.* Persvol, *v.*

PRESSÉMENT, *adv.* Haestelyk, spoediglyk, in der haest.

PRESSENTIMENT, *m.* p. *—çantimant.* Voórgevoel, voórgevoelen, *o. — de maladie.* Voórbode eener ziekte, *m.*

PRESSENTIR, *v. a.* Vooruyt gevoelen, een voórgevoel van iets hebben. *Il pressentait son malheur.* Hy had een voórgevoel van zyn ongeluk. —, SONDER LES DISPOSITIONS. Polsen, ondertasten, uytvorschen. — *q. q.* Iemand polsen, uythooren.

PRESSER, *v. a.* Drukken. — *le linge.* Linnen persen. —, METTRE EN PRESSE. Persen, uytpersen, drukken, uytdrukken, uytvringen. — *un citron.* Eene citroen uytpersen, uytdrukken. — *une éponge.* Eene spons uytvringen. —, BURCHARGER. Drukken. —, APPROCHER CONTRE. Ineendringen, digt byeen zetten; drukken, knellen. —, POURSUIVRE SANS RELÂCHE. Benauwen, vervolgen. — *l'ennemi.* Op den vyand indringen, hem benauwen, insluyten. —, HÂTER. Verhaesten, bespoedigen. — *un ouvrage, une affaire.* Een werk, eene zaek bespoedigen, verhaesten. —, OBLIGER À SE DILIGENTER. Aendryven, aendringen, aenzetten. — *les ouvriers à l'ouvrage.* De werklieden tot het werk aenzetten. —, SOLLICITER INSTAMMENT. Aendringen, aendryven, aenporren, aenzoeken. —, ACCABLER. Drukken, dringen, benauwen. —, *v. n. L'occasion presse.* De gelegenheyd dringt, moet spoediglyk waergenomen worden. SE —, SE SERRER. Dringen, digt by elkander zitten *of* staen. SE —. Zich haesten *of* spoeden.

PRESSETTE, *f.* Kleyne pers, *v.*

PRESSEUR, *m.* Perser (der stoffen), *m.*

PRESSIER, *m.* p. *précié.* (impr.). Perser, drukker, perswerker, *m.*

PRESSION, *f.* Drukking, persing, *v.*

PRESSIROSTRES, *m. pl.* Vogels met eenen korten samengedrukten bek, *m. mv.*

PRESSIS, *m.* p. *préci.* Uytgeperst vleeschnat; uytgeperst sap van kruyden, *o.*

PRESSOIR, *m.* p. *—çoar.* Pers, wynpers, druyvenpers, *v.*; persbuys, *o.*

PRESSURAGE, *m.* p. *préçuraje.* Druyvenpersing, uytpersing, *v.*, het druyvenpersen, *o.*; nawyn, *m.*; persrecht, persgeld, *o.*

PRESSURE, *f.* (t. d'épinglier). Het aenpunten.

PRESSURER, *v. a.* Ooft persen, uytpersen; wynpersen. — *une orange.* Eenen oranieappel uytdrukken. —, (fig.). Uytmergelen, uytzuygen, uytputten.

PRESSUREUR, *m.* Wynperser, druyvenperser, *m.*

PRESTANCE, *f.* Staetigheyd, deftigheyd, *v.*, deftig gelaet, *o.*

PRESTANT, *m.* Prestant.

PRESTATION, *f.* — DE SERMENT (pal.). Eedaflegging; prestatie, *v.*; het betaelen in goederen, *o.*

PRESTE, *adj.* Gauw, handig, behendig, gezwind, vlug. —! Gauw! gezwind!

PRESTEMENT, *adv.* Behendiglyk, gezwindelyk, handiglyk; haestelyk.

PRESTER, *m.* Bliksemvuer, zeer hevig lochtverschynsel, *o.*

PRESTESSE, *f.* p. *—tèce.* Behendigheyd, gauwheyd, gezwindheyd, handigheyd, *v.* — (de l'esprit). Vlugheyd, *v.*

PRESTIGE, *m.* Betoovering, beguycheling, verblinding, *v.*

PRESTIGIATEUR, *m.* Betooveraer, beguychelaer, *m.*

PRESTIMONIE, *f.* Inkomst die eenen geestelyken van eene kapel geniet, zonder vaste stigting, *v.*

PRESTISSIMO, *adv.* (t. de mus.). Zeer snellyk, haestiglyk.

PRESTO, *adv.* (t. de mus.). Snellyk, ras.

PRESTOLET, *m.* p. *—lè.* Veragtelyken priester, *m.* (kelyk.

PRÉSUMABLE, *adj.* Vermoedelyk, den-

PRÉSUMER, *v. a.* et *n.* Vermoeden, meenen, denken, gissen, waenen. *Que présumez-vous de cette affaire-là?* Wat denkt gy van die zaek? —, AVOIR TROP BONNE OPINION. Zich veél inbeélden, groote gedagten *of* een goed gevoelen hebben.

PRÉSUPPOSER, *v. a.* Voóronderstellen.

PRÉSUPPOSITION, *f.* Voóronderstelling, *v.*

PRÉSURE, *f.* Leb, lub (om de melk te doen stremmen), *v.*, stremsel, *o.*

PRÊT, *m.* Leening, *v.*, het leenen, *o.*, geleende zaek, *v.*, het geleende; geleend geld, leen, *o. En —.* By leening. —, SOLDE DU SOLDAT. Soldy, leening, *v.*

PRÊT, E, *adj.* p. *prè.* Gereed, bereyd, klaer, veérdig. *Je suis — à partir.* Ik ben reeds bereyd om te vertrekken. — *à rendre service.* Dienstveérdig, dienstwillig.

PRÉTANTAINE, *f. Courir la —.* Op den dril zyn, omzwerven.

PRÊTENDANT, E, *s. m.* et *f.* Dinger, pretendent, *m.*; dingster, pretendente, *v.*

PRÉTENDRE, *v. a.* et *n.* Voorderen, verlangen, eyschen, aenspraek op iets maeken. *Il n'a rien à — dans cette affaire.* Hy heéft niets in deéze zaek te voorderen. —, VOULOIR EXIGER. Willen eyschen. *Je prétends qu'on fasse son devoir.* Ik wil dat men zyne pligt doe. —, SOUTENIR QUE. Staende houden, voórgeéven. —, AVOIR INTENTION, DESSEIN. Willen, verstaen. —, ASPIRER À. Ergens naer staen *of* dingen. *Il prétend à cette charge.* Hy staet naer dit ambt.

PRÉTENDU, E, *adj.* et *s.* Gewaend, gemeend, zoo genaemd. —, *s. m.* et *f.* (fam.). Bruyd, *v.*; bruydegom, *m.*

PRÊTE-NOM, *m.* au pl. *prête-noms.* Naemleener, *m.*

PRÉTENTION, *f.* Aenspraek, aenmaetiging, voordering, *v.*, eysch, *m. Sa — est légitime.* Zyne aenspraek is rechtmaetig. *Homme à —s.* Verwaenden mensch *of* die zich veél laet voórstaen. *Homme sans —s.* Mensch zonder verwaendheyd.

PRÊTER, *v. a.* et *n.* Leenen, uytleenen, te leenen geéven. *— de l'argent.* Geld leenen, schieten. — *à intérêt, sur gage.* Op interest, op onderpand leenen. —, (fig.) FOURNIR, DONNER. Geéven, leenen. — *secours, aide, faveur.* Hulp, bystand, gunst verleenen. — *l'oreille.* Luysteren, toeluysteren. — *sa voix à q. q.* Voór iemand spreéken. — *serment.* Eenen eed afleggen, zweéren. — *serment de fidélité.* Eed van getrouwheyd zweéren. — *son nom à q. q.* Iemand zynen naem leenen, toelaeten zynen naem te mogen gebruyken. — *les mains à.* Helpen, begunstigen. —, ATTRIBUER. Toeschryven, toerekenen, toeëygenen, aenschryven. —, *v. n.* S'ÉTENDRE (en parlant d'étoffe, etc.). Rekken. —, SUJET QUI PRÊTE (fig.). Onderwerp waervoer zich veél laet zeggen, dat veéle stoffe oplevert. —, FOURNIR MATIÈRE À. Oorzaek *of* reden geéven. SE — À, TOLÉRER, FAVORISER. Toegeéven, toegeévend zyn, toelaeten, begunstigen. *Se — à tout.* Zich naer alles schikken. —, ETRE PRÊTÉ. Geleend worden. —, *m.* Het leenen.

PRÉTÉRIT, *m.* Voórleden *of* verleden tyd, *m.*

PRÉTÉRITION, *f.* (fig. de rhét.). Geveynsde uytlaeting, *v.*; uytlaeting (van eenen natuerlyken erfgenaem in een testament), *v.* (TION.

PRÉTERMISSION, *f. voyez* PRÉTÉRI-

PRÉTEUR, *m.* Stadsrechter, landvoogd, prætoór (by de Romeynen), *m.*

PRÊTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Leener, *m.*; leenster, *v.*

PRÉTEXTE, *adj.* et *s. f.* ROBE — (antiq.). Met purper geboord kleedsel (by de Romeynen), *o.*

PRÉTEXTE, *m.* Voórwendsel, *o.*, dekmantel, *m.*, voórgeéving, bewimpeling, *v.*

PRÉTEXTER, *v. a.* Bewimpelen, bedekken; voórgeéven, voórwenden.

PRÉTINTAILLE, *f.* Uytgesneéden sieraed op de vrouwenkleederen, *o.* —, (fig.). Kleyne aenhangsels, *o. mv.*

PRÉTINTAILLER, *v. a.* Met uytgesneéden sieraed beleggen. — SON STYLE (fig.). Zynen schrystiel opsieren.

PRÉTOIRE, *m.* p. *—toare.* (antiq.). Rechthof, gerechtshof (by de Romeynen), *o. Préfet du —.* Bevelhebber van de lyfwagt der roomsche keyzers, stadhouder, landvoogd, *m.*

PRÉTORIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Van den prætoór, prætoóriaensch. —*s*, *m. pl.* Soldaeten van de lyfwagt der roomsche keyzers, *m. mv.*

PRÈTRAILLE, *f.* (t. de mépris). De priesters, *m. mv.*

PRÊTRE, *m.* Priester, geestelyken, *m.*

PRÊTRESSE, *f.* Priesteres, priesterin (by de heydenen), *v.*

PRÊTRISE, *f.* Priesterdom, priesterschap, *o.*

PRÉTURE, *f.* Prætoórschap, *o.*

PREUVE, *f.* Proef, proove, betooning, *v.*, bewys, *o. — de capacité.* Proef van bekwaemheyd. — *convaincante.* Overtuygend bewys, *o. Faire ses —s.* Zyne proeven doen. —, MARQUE. Bewys, blyk, *o. Une — d'amitié.* Een blyk, een bewys van vriendschap, *o.*

PREUX, *adj.* et *s. m.* (v. m.). Dapper, moedig, kloek.

PRÉVALOIR (se conj. sur *valoir*, excepté au *subj.* où il fait que je prévale, que tu prévales, qu'il prévale, que nous prévalions, que vous prévaliez, qu'ils prévalent), *v. n.* Overtreffen; te boven gaen, beter zyn, de overhand hebben, behouden. *Son adversaire a prévalu.* Zyne tegenparty heéft de overhand behouden. SE —. Voórdeel van iets trekken, tot zyn voórdeel doen dienen.

Digitized by Google

PRÉVARICATEUR, *m.* Overtreéder van zyne pligt, pligtvergeéter, *m.*

PRÉVARICATION, *f.* Overtreéding van zyne pligt, *v.*, ambtsmisbruyk, *o.*

PRÉVARIQUER, *v. n.* Tegen trouw en pligt handelen, zyne pligt overtreéden, trouweloosly handelen.

PRÉVENANCE, *f.* Voórkoming, gedienstigheyd, beleéfdheyd, *v.*

PRÉVENANT, E, *adj.* Voórkomend. *Grâce —e.* Voórkomende genade. —, Agréable. Inneémend, vriendelyk. *Une physionomie —te.* Een inneémend, vriendelyk gelaet. —, Obligeant. Gedienstig, beleéfd.

PRÉVENIR, *v. a.* (word geconj. als *venir*). Voórkomen, eerder komen. *Quelquefois la sagesse prévient l'âge.* Somtyds komt het verstand den ouderdom te voór; somtyds komt het verstand voór de jaeren. —, Faire le premier ce que voulait faire un autre. Voórkomen. —, Obliger spontanément. Voórkomen. *Il l'a prévenu par toutes sortes de bons offices.* Hy is hem door allerley goede diensten voórgekomen. —, Détourner. Voórkomen, verhoeden. — *son malheur.* Zyn ongeluk voórkomen, verhoeden. —, Informer par avance. Berigten, verwittigen, waerschouwen. *Je l'ai fait prévenir de mon arrivée.* Ik heb hem te voóren van myne aenkomst gemeld, berigt gegeéven. —, Préoccuper. Voórinneémen. Se —. Elkander verwittigen *of* waerschouwen. Se —, se préoccuper. Voóroórdeel opvatten, voóringenomen zyn. *Il se prévient aisément.* Hy vat schielyk een voóroórdeel op.

PRÉVENTION, *f.* p. —*vancion.* Voóringenomenheyd, voórinneéming, *v.*, voóroórdeel, *o.* — (t. de pal.). Voórrecht, *o.*

PRÉVENU, E, *adj.* et *s.* Voórgekomen; ingenomen, voóringenomen. —, (pal.). Beschuldigd. —, *m.* Beschuldigden, *m.*

PRÉVISION, *f.* Voóruytzigt, *o.*

PRÉVOIR, *v. a.* (se conj. sur *voir*, exceptó le *futur* je prévoirai, et le *condit.* je prévoirais). Voórzien, voóruytzien. *On aurait pu — cet accident.* Men zou dit toeval hebben konnen voórzien.

PRÉVÔT, *m.* p. —*vô.* Prevoóst, proóst, opperaten, opperrechter, *m.* — de salle (escr.). Ondermeester in eene schermschoól, *m.* — de danse. Ondermeester, voórdanser in eene dansschóol. — d'un chapitre. Domproóst *m.*

PRÉVÔTAL, E, *adj.* Opperrechterlyk.

PRÉVÔTALEMENT, *adv.* Opperrechterlyk; zonder appel.

PRÉVÔTÉ, *f.* Proóstschap, prevoóstschap, *o.*, proóstdy, *v.*

PRÉVOYANCE, *f.* Voórziening, voórzienigheyd, voórzigtigheyd, *v.*, voórzigt, voóruytzigt, *o.*

PRÉVOYANT, E, *adj.* Voórzigtig, voórzienig, voórziende.

PRIÉ, *m.* Genooden, gast, *m.*

PRIE-DIEU, *m.* au pl. *prie-dieu.* Bidbank, knielbank, *v.*

PRIER (je prie, tu pries, il prie, nous prions, vous priez, ils prient; je priais, tu priais, il priait, nous priions, vous priiez, ils priaient; je prirai, etc.; je prierai, tu prieras, il prierа, nous prierons, vous prierez, ils prieront; je prierais, tu prierais, il prierait, nous prierions, vous prieriez, ils prieraient; prie, prions, priez; que je prie, que tu pries, qu'il prie, que nous priions, que vous priiez, qu'ils prient; que je priasse, que tu priasses, etc.; priant; prió, ée), *v. a.* et *n.* Bidden. — *Dieu.* God bidden. —, Requérir, intercéder. Bidden, verzoeken, smeeken. *Je vous prie, rendez-moi cette grâce.* Ik bid, smeek u, betoon my die genade. —, Inviter, convier. Noodigen, nooden, bidden. — *q. q. à dîner* ou *à souper.* Iemand ter tafel noodigen.

PRIÈRE, *f.* Gebed, *o.* — *du matin, du soir.* Morgengebed, avondgebed, *o. Livre de —s.* Gebedenboek, *m.* en *o.* —, Demande à titre de grâce. Bede, *v.*, verzoek, gesmeek, *o.*

PRIEUR, E, *s. m.* et *f.* Kloostervader, kloostervoogd, prioor, *m.*; kloostermoeder, kloostervoogdes, prioorin, *v.*

PRIEURAL, E, *adj.* Van eenen prioor.

PRIEURE, *f. voyez* Prieur.

PRIEURÉ, *m.* Prioory, *v.*, prioorschap, *o.*

PRIMAIRE, *adj. Ecole —.* Kinderschoól, laegere schoól, *v.*

PRIMAT, *m.* p. —*ma.* Opperkerkvoogd, primaet, *v.* (delyk.

PRIMATIAL, E, *adj.* Opperkerkvoog-

PRIMATIE, *f.* p. —*cie.* Opperkerkvoogdy, *v.*, primaetschap, *o.*

PRIMAUTÉ, *f.* p. —*môté.* Opperhoofdigheyd, *v.*, voórrang, *m.* — (t. de jeu). Voórhand, *v.*

PRIME, *f.* Primen (kerk. getyden). — (t. d'escr.). Eerste stelling, *v.* — de Ségovie. Allerfynste spaensche wol, *v.* — (t. de joaillier). Half doórzigtigen steen, *m.* — (jeu). Zeker spel met vier kaerten, *o.* — d'assurance. Premie (prys van assurantie), *v.*; premie (prys van aenmoediging). —, 24e du grain. 24e gedeelte van het greyn (kleyn gewigt), *o.* —, *adj. De — abord.* Met den eersten opslag, in het eerst.

PRIMER, *v. n.* Den voórrang hebben. —, (fig.). Uytmunten, voór zyn. —, *v. a.* Overtreffen, voórkomen.

PRIMEROLLE, *f. voyez* Primevère.

PRIMEUR, *f.* Eersten tyd (der vrugten, enz.), *m.* —*s.* Vroege vrugten, groente.

PRIMEVÈRE, *f.* Sleutelbloem, *v.*

PRIMICÉRIAT, *m.* Dekenschap, *o.*

PRIMICIER, *m.* Eersten in een kapittel, deken, *m.* (cade, *m.*

PRIMIDI, *m.* Eersten dag eener de-

PRIMIPILE, *m.* (t. d'antiq.). Eersten honderdman, *m.*

PRIMITIF, IVE, *adj.* Eerst, oorsprongelyk. *La —ive église.* De eerste kerk. *Mot —.* Grond- *of* wortelwoórd, *o. Couleurs —ives.* Grondkoleuren, *o.mv.*

PRIMITIVEMENT, *adv.* Oorsprongelyk, eerst, eerstelyk.

PRIMO, *adv.* Eerst, eerstelyk, ten eersten, in het eerst, voór eerst.

PRIMOGÉNITURE, *f.* Eerstgeboórte, *v.*, recht van eerstgeboórte, *o.*

PRIMORDIAL, E, *adj.* Oorsprongelyk, eerst. (gelyk.

PRIMORDIALEMENT, *adv.* Oorspron-

PRINCE, *m.* Prins, vorst, *m.* — *héréditaire.* Erfprins. — *royal.* Kroonprins. En —, de —. Prinselyk, vorstelyk. —, (fig.). Eersten, voórnaemsten.

PRINCERIE, *f. voyez* Primicériat.

PRINCESSE, *f.* Prinses, vorstin, *v.* — *héréditaire.* Erfprinses, erfvorstin. — *royale.* Kroonprinses.

PRINCIPAL, E, *adj.* et *s.* Voórnaemste, hoofdzaekelyk. *Siége —.* Hoofdzetel, *m. Point — d'un traité.* Voórnaemste punt van een verdrag. —, *m.* Hoofdzaek, *v.*, het hoofdzaekelykste, het voórnaemste. —, Capital. Kapitael, *o.*, hoofdsom, *v. Les intérêts excèdent le —.* De renten zyn grooter dan de hoofdsom. — (t. de pal.). Hoofdzaek, *v.*, hoofdpunt, *o.* —, Chef d'un collége. Principael, rector, *m. Les —aux.* De voórnaemsten.

PRINCIPALEMENT, *adv.* Voórnaemelyk, byzonderlyk, hoofdzaekelyk, vooral.

PRINCIPALITÉ, *f.* Principaelschap, rectorschap, *o.*

PRINCIPAUTÉ, *f.* p. —*pôté.* Vorstelyke *of* prinselyke weérdigheyd, v
vorstendom, prinsdom, *o.* —*s*, na
sième ordre de la hiérarchie céle
Overheden, *v. mv.*

PRINCIPE, *m.* Oorsprong, *m.*, beg
sel, *o. Dieu est le — de tou
choses.* God is den oorsprong v
alle dingen. — (t. de phys.). Beg
sel, grondbeginsel, *o.* — (t. de chim
Hoofdstof, *v. —s actifs et pasi
Werkende en lydende grondbegins
(als het zout, solfer, kwik, en
—, Origine. Oorsprong, *m.*, begin
—, Cause. Oorzaek, *v.*, begin
—, Proposition vraie ou regrd
comme telle. Stelling, grondstellin
v. —, Maxime, motif. Grondreg
m., grondstelling, *v. Avoir des —
Goede grondregels hebben. —s.* B
ginselen, grondbeginselen, *o.* m
grondregels (van eene weétenscha
konst, tael, enz.), *m. mv.*

PRINCIPION, *m.* (fam.). Gering
prins, *m.*, prinsken, *o.*

PRINTANIER, ÈRE, *adj.* Van de len
Fleur —ère. Lentebloem, *v.*

PRINTEMPS, *m.* p. —*tan.* Lente,
voórjaer, *o. Jour de —.* Lentedag,
—, (fig.). Jeugd, lente, *v. De
le — de sa vie.* In den bloey s
levens, den tyd der jeugd.

PRIONE, *f.* (insecte). Houtkever,

PRIONOTE, *m.* Zeehaen, *m.*

PRIORAT, *m.* Prioorschap, *o.*

PRIORITÉ, *f.* Oudere *of* vroegere d
teekening, *v.* —, Primauté. Voó
rang, *m.*

PRIS, E, *adj.* Gevangen. — de vi
Dronken, beschonken. *voy.* Prend

PRISE, *f.* Inneéming, verovering, b
magtiging, wechneéming, *v.*; h
vangen, *o. La — d'une ville.* I
inneéming, verovering van eene sta
La — d'un vaisseau. De wechne
ming, bemagtiging van een schi
— *de corps.* Gevangenneéming,
— *de possession.* Bezitneéming.
d'habit Het aenneémen van het kloo
terkleed. —, Capture. Buyt, *m.*
vangst, *v. Ce navire est une bon
—.* Dit vaertuyg is eenen schoon
buyt. *Lâcher —.* Loslaeten, laet
vaeren; (fig.) van zyne voordering
afstaen, aflaeten. —, Vaisseau pri
Prysschip, prys, *m.* —, Dose. I
neémsel, *o.*, dosis, *v. Une —
rhubarbe.* Eene portie, dosis rabar
ber. — *de tabac.* Snuyfje, *o.* —
Moyen, facilité de prendre. Va
ting, *v.*, handvat, *o.* Donna — s
soi (fig.). Gelegenheyd geéven o
benadeeld *of* berispt te worden. *Et
en —.* In gevaer zyn om genomen
worden. —, Querelle. Twist, *m*
krakeel, geschil, *o. Etre aux —
Vegten, handgemeen zyn, (fig.) twi
ten, krakeelen.

PRISÉE, *f.* Schatting, weérdeéring,

PRISER, *v. a.* Schatten, weérdeére
—, Estimer. Schatten, agten. Se —
Zichzelven schatten. (der, *m*

PRISEUR, *m.* Pryzeérder, weérdeé

PRISMATIQUE, *adj.* Kantzuylvormi
Couleurs —s. Koleuren die men doó
een glazen prisma ziet, *o.*, *mv.*

PRISME, *m.* Kantzuyl, *v.*; prisma,

PRISON, *f.* Gevangenis, hegtenis, *v.*
gevangenhuys, *o.*, kerker, *m.*

PRISONNIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Geran
gen, *m.*; gevangene, *v.*

PRIVATIF, IVE, *adj.* Onttrekkend
beroovend. Particule —ive (gramm.)
Beroovend woórdeken. Quantit
—ive (alg.). Ontkennende hoeveel
heyd.

PRIVATION, *f.* Verlies, *o.*, derving
ontbeéring; berooving, onttrekking
beneéming, *v.* (ting

PRIVATIVEMENT, *adv.* Met uytsluy

PRIVAUTÉ, *f.* p. —*vôté.* Al te groote
gemeenzaemheyd *of* vryheyd, *v.*

PRIVÉ, E, *adj.* et *s.* Beroofd, ont
bloot. — *de la vue.* Van het gezig

Digitized by Google

beroofd. —, Simple, particulier. Ambteloos, stil, afgezonderd. *Mener une vie —ée.* Een afgezonderd, ambteloos leven leyden. *De son autorité —ée.* Op zyn eygen gezag. *Conseil —.* Geheymen raed. —, Appriboise. Tam, getemd. —, *m.* Huysje, sekreét, gemak, *o.*

PRIVÉMENT, *adv.* Gemeenzaemlyk.

PRIVER, *v. a.* Berooven, ontblooten, ontrekken, ontneémen. *Il est privé de sa charge.* Hy is van zyn ambt ontset, beroofd. — *q. q. de sa liberté.* Iemand van zyne vryheyd berooven. —, Apprivoiser. Tam maeken, temmen. Se —. Zich onthouden, zich speénen. Se —, devenir familier. Tam worden.

PRIVILÈGE, *m.* Voórrecht, *o.;* handvest, vryheyd, *v.*

PRIVILÉGIÉ, E, *adj.* et *s.* Bevoórrecht, bevoórrechtigd. —, *m.* Bevoórrechten, *m.*

PRIVILÉGIER, *v. a.* Bevoórrechten.

PRIX, *m.* Prys, *m.;* weêrde, *v.* — *modique.* Maetigen prys. — *fixe.* Gesteelden, vasten prys. — *coûtant.* Inkoopsprys. *Être de —.* Van weêrde zyn. *Mettre à —.* Op prys stellen. *Vendre à non —.* Tot schade verkoopen. *A quelque — que ce soit.* Het koste wat het wil. *Chose sans —.* Onweêrdeérlyke zaek. —, (fig.). Verdienste, weêrde, *v. Homme sans —.* Een van onschatbaere verdienste. —, Récompense. Prys, *m.*, beloonning, premie, *v. Remporter le —.* Den prys behaelen. Au — de, en comparaison de. By, in vergelyking van. *Au — de sa vie.* Ten pryze van zyn leven.

PROBABILISME, *m.* (t. de théol.). Leer der waerschynlykheyd, *v.*

PROBABILISTE, *m.* Aenhanger van deêze leer, *m.*

PROBABILITÉ, *f.* Waerschynlykheyd, schynbaerheyd, *v.*

PROBABLE, *adj.* et *s.* Waerschynlyk, schynbaer. —, *m.* Waerschynlykheyd, *v.*

PROBABLEMENT, *adv.* Waerschynlyk.

PROBANTE, *adj. f. En forme —.* In eyen, behoorlyken vorm. *Raison —.* Overtuygenden, bewyzenden grond.

PROBATION, *f.* Proeftyd, *m.;* proef, beproeving, *v.*

PROBATIQUE, *adj.* et *s. f. Piscine —.* Waterbad, *o.*

PROBATOIRE, *adj.* p. —*toar. Acte —.* Bewysschrift, *o.*

PROBE, *adj.* Eerlyk, regtschapen, opregt, deugdzaem.

PROBITÉ, *f.* Eerlykheyd, regtschapenheyd, opregtheyd, deugdzaemheyd, *v.*

PROBLÉMATIQUE, *adj.* Betwistelyk, betwisthaer; twyfelagtig, onzeker; dubbelzinnig, tweezinnig.

PROBLÉMATIQUEMENT, *adv.* Op eene twyfelagtige, onzekere wyze.

PROBLÈME, *m.* Vraegstuk, voórstel, *o.* — *de géométrie.* Vraegstuk van de meêtkunde. —, Proposition douteuse. Twyfelagtig vraegstuk; raedsel, *o.*

PROBOSCIDE, *f.* Olifantssnuyt, *m.* — (ver). Zekeren worm in de ingewanden, *m.*

PROCATHARTIQUE, *adj. Cause —* (méd.). Eerste oorzaek (eener ziekte), *v.*

PROCÉDÉ, *m.* Handel, *m.*, gedrag, *o.*, handelwyze, manier van doen, *v. Homme à —s.* Man die goede manieren heeft. —, Méthode. Wyze, manier, *v.*

PROCÉDER, *v. n.* Voortkomen, voortspruyten, ontstaen; handelen, te werk gaen; ordelyk handelen; zich gedragen. —, Aoir en justice. In het recht vervolgen, procedeéren.

PROCÉDURE, *f.* Rechtshandel, handel, *m.*, rechtspleéging, *v.*, geding, pleyt, *o. Frais de —.* Rechtskosten, *m. mv.*

PROCÉLEUSMATIQUE, *m.* (t. de poés.). Versmaet van vier korte lettergreêpen, *v.*

PROCÈS, *m.* Geding, rechtsgeding, pleyt, *o.*, pleytzaek, *v.*, proces, *o.;* processtukken, bescheyden van een geding, *o. mv.* — *verbal.* Schriftelyk verslag, proces-verbael, *o. Avoir un —, être en —.* Een proces hebben, in rechtsgeding zyn. *Faire le — à q. q.* Iemand aenklaegen, veroórdeelen. *Sans autre forme de —.* Zonder verdere omstandigheden. — (t. d'anat.). Aenwas, uytwas, *m.* — (t. de chim.). Verrigting, bewerking, operatie, *v.*

PROCESSIF, IVE, *adj.* p. —*cévif.* Pleytziek, pleytzugtig.

PROCESSION, *f.* Omgang, *m.*, processie, *v. Aller en —.* Omgaen, in processie gaen. *La — du Saint-Sacrement.* De processie van het Hoogweêrdig. —, (fam.). Gedrang, *o.*, menigte, processie, *v.* — *du Saint-Esprit.* Voortkomst van den Heyligen-Geest, *v.*

PROCESSIONNAIRES, *f. pl.* Rupsen die in ryen geschaerd trekken, *v. mv.*

PROCESSIONNAL, PROCESSIONNEL, *m.* Processieboek, *m.* en *o.*

PROCESSIONNELLEMENT, *adv.* In processie, processieswyze.

PROCESSUS, *m.* (t. d'anat.). Verlenging, *v.*

PROCHAIN, E, *adj.* et *s.* Naeste, naestgelegen; nabygelegen. *Dans la ville —e.* In de nabygelegene stad. —, Qui doit arriver sous peu de temps. Naeste, naestkomend, aenstaende, toekomende. *L'année —e.* Het aenstaende jaer. *La semaine —e.* De toekomende weêk. —, *m.* Naesten, evennaesten, evenmensch, *m. L'amour du —.* De liefde tot den evenmensch.

PROCHAINEMENT, *adv.* Eerstdags, binnen kort.

PROCHE, *adj.* Naeste, naestgelegen. *Le village le plus —.* Het naestgelegen dorp. *Sa dernière heure est —.* Zyne laetste uer is naby, nadert. *Son plus — parent.* Zynen naesten bloedverwant, zynen naestbestaenden. —, *m.* — *parent.* Bloedverwant, bloedvriend, nabestaende, *m.* —, *prép.* Naest, by, naby, digtby. De — en —, *adv.* Na elkander, van afstand tot afstand; (fig.) trapswyze, allengskens.

PROCHRONISME, *m.* p. —*kro*—. Vervroegde dagteekening, *v.*

PROCIDENCE, *f.* (t. de méd.). Val, *m.*

PROCIGALE, *f.* Zekere vlieg, *v.*

PROCLAMATION, *f.* Afkondiging, uytroeping, proclamatie, *v.*

PROCLAMER, *v. a.* Afkondigen, afroepen, uytroepen. — *empereur.* Als keyzer uytroepen.

PROCOMBANTE, *adj. f.* p. —*kon*—. (t. de bot.). Ter aerde vallend, op den grond hangend.

PROCOMMISSAIRE, *m.* Plaetsvervanger van eenen commissaris, *m.*

PROCONSUL, *m.* (t. d'antiq.). Landvoogd (by de Romeynen), *m.*

PROCONSULAIRE, *adj.* Van den landvoogd. *Province —.* Provincie door eenen landvoogd bestierd, *v.*

PROCONSULAT, *m.* Landvoogdschap, *o.*

PROCRÉATION, *f.* Teeling, voortteeling, *v.*

PROCRÉER, *v. a.* Teelen, voortteelen, voortbrengen.

PROCTALGIE, *f.* (t. de méd.). Aersyn, *v.*

PROCURATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Gevolmagtigden, *m.;* gevolmagtigde, *v.* — (titre). Procuratoór, *m.*

PROCURATION, *f.* Volmagt, procuratie, *v.*

PROCURE, *f.* Bezorgerschap, *o.;* wooning van den bezorger (in een kloester), *v.*

PROCURER, *v. a.* Bezorgen, verzorgen, verschaffen; veroorzaeken, aenbrengen.

PROCUREUR, *m.* Gevolmagtigden, volmagthebber, *m.* —, Avoué. Pleytbezorger, procureur, *m.*

PROCUREUSE, *f.* (fam.). Procureursvrouw, *v.*

PRODIGALEMENT, *adv.* Overdaediglyk, in overdaed, verkwistelyk.

PRODIGALITÉ, *f.* Overdaedigheyd, overdaed, verkwisting, doórbrenging, *v.*

PRODIGE, *m.* Wonder, wonderwerk, wonderteeken, *o.*, wonderdaed, *v.* —, Qui excelle en bien ou en mal. Wonder, *o. C'est un — de savoir.* Het is een wonder van geleerdheyd. *Néron était un — de cruauté.* Nero was eenen ontmenschten vreedaerd.

PRODIGIEUSEMENT, *adv.* Wonderlyk, wonderbaerlyk. — *riche.* Zeer, ongemeen ryk.

PRODIGIEUX, EUSE, *adj.* Wonderlyk, wonderbaerlyk, wonderdaedig, wonderbaer, verbaezend, ongemeen. *Une mémoire —se.* Een verwonderensweêrdig, verbaezend geheugen. *Enfant —.* Wonderkind, *o.*

PRODIGUE, *adj.* et *s.* Verkwistend, overdaedig. Être — de sa vie, de son sang (fig.). Zyn leven niet spaeren. *Être — de promesses.* Veêl beloóven. *L'enfant —.* Den verloóren zoón. —, *m.* Verkwister, doórbrenger, *m.* —, *f.* Verkwistster, doórbrengster, *v.*

PRODIGUER, *v. a.* Verkwisten, doórbrengen. *Il prodigue tout son bien.* Hy brengt al zyn goed doór. — sa vie (fig.). Met zyn leven speélen. — ses louanges. Te veêl loóven.

PRODITOIREMENT, *adv.* (t. de pal.). Verraederlyk, by verraed.

PRODROME, *m.* (méd.). Voórbode, voórlooper, *m.* —, Avant-propos. Voórberigt, *o.*, voórrede (van een werk), *v.*

PRODUCTEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Voortbrenger, *m.;* voortbrengster, *v.* —, *adj. f.* Voortbrengend. *Force —trice.* Voortbrengende kragt.

PRODUCTIF, IVE, *adj.* Voortbrengend, vrugtbaer.

PRODUCTION, *f.* Voortbrenging, *v.*, het voortbrengen, *o. La nature est admirable dans la — des plantes.* De natuer is bewonderensweêrdig in de voortbrenging der planten. —, Ce qui est produit. Voortbrengsel, *o.*, vrugt, *v.* — *de l'esprit.* Werk, *o.* —*s marines.* Zeegewassen, *o. mv.* —, (prat.). Processtukken, bewysstukken, *o. mv.*, oorkonden, *v. mv.* — (t. d'anat.). Verlenging, *v.*

PRODUCTRICE, *f. voyez* Producteur.

PRODUIRE, *v. a.* (word geconj. als *conduire*). Voortbrengen, teelen. —, Rapporter. Voortbrengen, draegen, opbrengen, opleveren. *Ces arbres produisent de beaux fruits.* Deêze boomen brengen voort, draegen schoone vrugten. —, (fig.) Créer, faire. Voortbrengen, maeken. —, Causer. Voortbrengen, veroorzaeken. *Ce temps a produit bien des maladies.* Dit weêr heeft veêle ziekten veroorzaekt, voortgebragt. —, Exposer à l'examen. Voórleggen, vertoonen. —, Introduire, faire connaître. Invoeren, bekend maeken. Se —. Zich vertoonen, zich bekend maeken.

PRODUIT, *m.* p. —*dui.* Opbrenging, opbrengst, *o.*, voortbrengsel, *o.* —, Résultat. Produkt, beloop, *o.*

PROÉDRE, *m.* (t. d'antiq.). Voórzitter van den senaet te Athenen, *m.*

PROÉGUMÈNE, *m.* (t. de méd.). Verwyderde oorzaek (eener ziekte), *v.*

PROÉMINENCE, *f.* Het uytsteêken, uytstek, *o.*

PROÉMINENT, E, *adj.* Uytsteêkend.

Digitized by Google

PROEMPTOSE, *f.* (astr.). Maenvergelyking, *v.*

PROÉROSIES, PRÉROSIES, *f. pl.* Zaeyfeesten (ter eere van Ceres), *v.* en *o. mv.*

PROFANATEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Heyligschendig. —, *m.* Heyligschender, ontheyliger, *m.* —, *f.* Heyligschendster, *v.*

PROFANATION, *f.* Ontheyliging, ontwyding, heyligschendery, *v.* *La — des églises.* De ontheyliging der kerken.

PROFANATRICE. *voyez* PROFANATEUR.

PROFANE, *adj.* et *s.* Ongodsdienstig, ongodvruchtig; ongewyd, onheylig, wereldsch. —, *m.* Ongodsdienstigen, veragter Gods; lomperd, onbeschoften vent; weêtniet.

PROFANER, *v. a.* Ontheyligen, ontwyden, schenden, onteeren; (fig.) misbruyken. — *les vases sacrés.* De gewyde vaten ontheyligen.

PROFECTIF, IVE, *adj.* BIEN — (pal.). Goed, dat ons door erfenis van opklimmende bloedverwanten toevalt, *o.*

PROFÉRER, *v. a.* Uytspreeken, uyten.

PROFÈS, PROFESSE, *adj.* et *s.* p. *—fè, —fèce.* Geprofest, die de kloosterbelofte gedaen heeft.

PROFESSER, *v. a.* p. *—fècer.* Belyden. — *une religion.* Eenen godsdienst openlyk belyden. —, EXERCER. Oefenen, hanteeren, beoefenen. —, ENSEIGNER. Leeren, onderwyzen.

PROFESSEUR, *m.* Leeraer, hoogleeraer, leermeester, professoór, *m.*

PROFESSION, *f.* Openbaere belydenis, bekentenis, *v.* — *de foi.* Geloofsbelydenis, *v.* —, ÉTAT, MÉTIER. Beroep, ambagt, handwerk, *o.*, hanteering, *v.*, stiel, *m.* —, VŒUX DE RELIGION. Kloosterbelofte, professie, *v.*

PROFESSORAL, E, *adj.* p. *—fècer.* Van eenen leeraer, professorael.

PROFESSORAT, *m.* Leeraersambt, hoogleeraersambt, professoraet, *o.*

PROFIL, *m.* (peint. *et* archit.). Zygezigt, *o.* *Le — d'une ville.* Den gezigtsstand van eene stad ter zyde. *Visage de —.* Zyaengezigt, aengezigt op zyde geteekend, *o.* *De —.* Op zyde, van ter zyde.

PROFILER, *v. a.* Van ter zyde voórbrengen *of* vertoonen.

PROFIT, *m.* p. *—fi.* Voórdeel, nut, gewin, *o.*, winst, baet, *v.*, profyt, *o.* *Partager le —.* De winst deelen. *Mettre tout à —.* Nut uyt alles trekken. *Au — de.* Ten behoeve van. —, PROGRÈS DANS LES ÉTUDES. Voorderingen, *v. mv.*, voortgang, *m.*

PROFITABLE, *adj.* Voórdeelig, nuttig, strekkelyk, profytelyk.

PROFITER, *v. n.* Winnen, voórdeel *of* baet doen, winst trekken. *Faire — son argent.* Winst met zyn geld doen, zyn geld uytzetten. —, TIRER AVANTAGE DE. Voórdeel trekken, gebruyk maeken, waerneémen. — *du temps, de l'occasion.* Zich den tyd, de gelegenheyd ten nutte maeken, waerneémen. —, SERVIR, ÊTRE UTILE. Voórdeelig *of* nuttig zyn, baeten, nutten, helpen. —, FAIRE DES PROGRÈS. Voorderen, voortgang doen, toeneémen. —, CROÎTRE, SE FORTIFIER. Wassen, groeyen, aerden. *Ce terrain ne profite point.* Dit land brengt weynig op, er groeyt niets.

PROFOND, E, *adj.* Diep. *Fossé —.* Diepe gragt, *v.* *Rivière —e.* Diepe rivier, *v.* — *de vingt pieds.* Twintig voet diep. —, (fig.). Diepzinnig, diep, verhoólen, verborgen. *Science —e.* Diepzinnige weétenschap. —, GRAND, EXTRÊME. Groot, diep. *Sommeil —.* Diepen slaep. *Des pensées —es.* Diepe gedagten. *Erudition —e.* Diepe geleerdheyd. —, QUI PÉNÈTRE AVANT. Diep. —, PÉNÉTRANT. Diepdenkend, diepzinnig. *Un esprit —.* Een diepdenkend, diepzinnig verstand.

PROFONDÉMENT, *adv.* Diep; diepzinniglyk. *Enraciné —.* Diep ingeworteld. *Saluer —.* Nederig groeten.

PROFONDEUR, *f.* Diepte, *v.* *La — d'un puits.* De diepte van eenen put. —, (fig.). IMPÉNÉTRABILITÉ. Ondoórgrondelykheyd, verborgenheyd, verhoólenheyd. *Les —s du cœur.* De verborgenheden des herten. *La — des jugements de Dieu.* De verborgenheyd, ondoórdringbaerheyd van Gods oórdeelen. —, PÉNÉTRATION D'ESPRIT, ETC. Diepzinnigheyd, schranderheyd, *v.* —, ÉTENDUE EN LONGUEUR. Lengte, *v.* *Ce bâtiment a plus de — que de largeur.* Dit gebouw heeft meer lengte dan breedte.

PROFONTIÉ, *adj. m.* *Vaisseau —.* Diepgaende schip, *o.*

PROFUSÉMENT, *adv.* Overdaedigly k.

PROFUSION, *f.* Overdaed, verkwisting, *v.*; overvloed, *m.*

PROGÉNITURE, *f.* (fam.). Geslacht, *o.*, kinderen, *o. mv.* —, PETITS. Jongen, *o. mv.*

PROGRAMME, *m.* Plakschrift, programma, *o.*

PROGRÈS, *m.* p. *—gré.* Voortgang, *m.*, voordering, toeneéming, *v.*, aenwas, *m.*

PROGRESSIF, IVE, *adj.* Voortgaende, voórwaertsgaende.

PROGRESSION, *f.* p. *—grécion.* Voortgang, *m.*, het voortgaen, het voórwaertsgaen, *o.* — (t. de rhét. *et* de math.). Progressie, ry, reeks, evenredige opklimming, *v.* *Grandeurs en —.* Voortgaende grootheden.

PROGRESSIVEMENT, *adv.* Trapswyze, voórwaertsgaende.

PROHIBÉ, E, *adj.* Verboóden. *Marchandise —ée.* Verboódene koopmanschap, *v.* *Degré —.* Graed van bloedverwantschap waerin de wet verbied te trouwen, *m.*

PROHIBER, *v. a.* p. *pro—iber.* (pal.). Verbieden, ontzeggen.

PROHIBITIF, IVE, *adj.* Verbiedend.

PROHIBITION, *f.* Verbod, *o.*

PROIE, *f.* p. *proê.* Prooy, *v.*, roof, buyt, *m.* *Le lion se jeta sur sa —.* Den leeuw wierp zich op zyne prooy. *Oiseau de —.* Roofvogel, *m.* EN —. Ter prooy. *Etre en — à ses passions.* Aen zyne driften overgegeéven zyn, doór zyne driften beheersch worden.

PROJECTILE, *m.* Omhoog geworpen lichaem, *o.* —, *adj.* *Force —.* Omhoog werpende kragt, *v.* *Mouvement —.* Beweeging der omhoog geworpene lichaemen, *v.*

PROJECTION, *f.* Omhoogwerping, *v.* —, MOUVEMENT D'UN PROJECTILE. Beweeging van een omhoog geworpen lichaem, *v.* — (t. de chim.). Werking om eenige stoffe te verkalken, *v.* —, REPRÉSENTATION SUR UNE SURFACE. Afteekening, afschetsing, schets eener figuer naer zeker gezigtpunt, *v.* *Poudre de —.* Stof waermede de goudmaekers het goud willen maeken, *o.*; gieting van metael (in zand), *v.*

PROJECTURE, *f.* (archit.). Uytstek, *o.*

PROJET, *m.* p. *—jè.* Ontwerp, bewerp, voórneémen, *o.* *Vains —s.* Ydele ontwerpen.

PROJÉTER, *v. a.* et *n.* Ontwerpen, voórneémen, voórhebben, beraemen. — *un voyage, une entreprise.* Eene reys, eene onderneeming ontwerpen, beraemen. —, TRACER SUR UNE SURFACE, ETC. Afteekenen, afschetsen. — (t. de chim.). Werken tot verkalking eener stoffe. SE —. Voóruytkomen, voóruytstaen. *Cette figure se projette dans le tableau.* Deeze figuer komt op de schildery voóruyt.

PROLATION, *f.* (mus.). Loop, *m.*

PROLÉGOMÈNES, *m. pl.* Lange voórrede, *v.*, uytgebreyd voórberigt (van een boek), *o.*

PROLEPSE, *f.* (figure de rhét.). Voórkoming der opwerpingen, *v.*

PROLEPTIQUE, *adj.* *Fièvre —.* Terugkomende koórts, *v.*

PROLÉTAIRES, *m. pl.* Gemeene volk, *o.*

PROLIFÈRE, *adj.* *Fleur —.* Bloem welker middelpunt andere bloemen voortbrengt, *v.*

PROLIFIQUE, *adj.* Eygen *of* behoorende tot de voortteeling. *Verts —.* Voortteelende kragt, *v.*

PROLIXE, *adj.* Wydloopig, uytgestrekt.

PROLIXEMENT, *adv.* Wydloopiglyk, uytgestrekte wyze.

PROLIXITÉ, *f.* Wydloopigheyd, *v.*

PROLOGIES, *f. pl.* Griekische feesten voór den oogst, *v.* en *o. mv.*

PROLOGUE, *m.* Voórreede, *v.*, voórberigt, *o.* —, PRÉLUDE DE DRAME. Voórspel, *o.*

PROLONGATION, *f.* Verlenging, *v.*, uytstel, *o.*

PROLONGE, *f.* *voyez* PRÉLONGE.

PROLONGEMENT, *m.* Verlenging, uytrekking, *v.*

PROLONGER, *v. a.* Verlengen, uytrekken, uytbreyden, uytstrekken. — *une ligne.* Eene lyn verlengen. — *une trève.* Eenen wapenstilstand verlengen. — *le terme d'un payement.* Den tyd der betaeling uytstellen. — *un vaisseau.* Een schip ter zyde van een ander schip leggen.

PROMENADE, *f.* Wandeling, *v.*, het wandelen, *o.*; wandelplaets, *v.*, wandelweg, *m.*

PROMENER, *v. a.* Leyden, omleyden, omvoeren, rondvoeren. — *un enfant.* Een kind leyden, leeren gaen. — *des étrangers par la ville.* Vremdelingen in de stad omleyden. — *sa vue, ses yeux.* Rondzien. — *son esprit.* Met zyne gedagten omzwerven. SE —. Wandelen, omwandelen, tranten.

PROMENOIR, *m.* p. *—noar.* Wandelplaets, *v.*

PROMESSE, *f.* Belofte, toezegging, *v.* *Garder* ou *tenir sa —.* Zyne belofte houden. — *de mariage.* Houwelyksbelofte. —, BILLET SOUS SEING PRIVÉ. Schuldbriefken, *o.*

PROMETTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Beloóver, *m.*; beloófster, *v.*

PROMETTRE, *v. a.* p. *—mètre.* (word geconj. als *mettre*). Beloóven, toezeggen. — MONTS ET MERVEILLES (prov.). Gouden bergen beloóven. *Ce prince promet beaucoup.* Men verwagt groote zaeken van dien prins. — *beaucoup.* Veél beloóven, groote hoóp van zich geéven. SE —. Hoópen, verwagten.

PROMINENCE, *f.* ÉLÉVATION. Verheffing, *v.*, uytstek, *o.*

PROMINENT, E, *adj.* Uytsteekend, overhangend.

PROMINER, *v. n.* Uytsteeken, overhangen.

PROMIS, E, *adj.* Beloófd. *La Terre —e.* Het Land van Belofte.

PROMISCUITÉ, *f.* Mengeling, *v.*

PROMISCUMENT, *adv.* Verwardelyk.

PROMISSION, *f.* *Terre de —.* Land van Belofte, *o.*

PROMONTOIRE, *m.* p. *—toar.* Voórgebergte, *o.*, kaep, *v.*, hoofd, *o.*

PROMOTEUR, *m.* Voortzetter, bevoorderaer, *m.*

PROMOTION, *f.* p. *—mócion.* Bevoordering; verheffing, aenstelling, promotie, *v.*

PROMOUVOIR, *v. a.* (word geconj. als *mouvoir*). Bevoorderen, verheffen, aenstellen.

PROMPT, E, *adj.* p. *pron.* Snel, spoedig, schielyk, veerdig, haestig, gezwind, gauw. — *retour.* Schielyke wederkomst. *Si — comme un éclair.* Zoo gauw, zoo snel als den bliksem. ESPRIT —, (fig.). Schranderen geest. —, COLÈRE. Oploopend, haestig.

PROMPTEMENT, *adv.* Ras, snellyk, schielyk, spoédiglyk, haestelyk.

Digitized by Google

PROMPTITUDE, *f.* Veêrdigheyd, snelheyd, haest, *v.*, spoed, *m.*; haestigheyd, oploopendheyd, *v.*
PROMPTUAIRE, *m.* (inus.). Kort begrip, uytreksel, *o.*
PROMULGATION, *f.* Afkondiging, *v.*
PROMULGUER, *v. a.* (une loi). Afkondigen.
PRONATEUR, *adj.* et *s. m.* Spier die de palm van de hand naer omleeg doet keeren, *v.*
PRONATION, *f. Mouvement de* —. Beweeging die de palm van de hand naer omleeg keert, *v.*
PRÔNE, *m.* Parochiesermoon, *o.* —, (fam.). Lastige *of* verdrietige vermaening, *v.*
PRÔNER, *v. a.* (inus.). Het parochiesermoon doen. —, VANTER. Roemen; prysen, verheffen. *Il prône son savoir partout.* Hy roemt zyne kunde overal. —, *v. n.* Verdrietige vermaeningen doen.
PRÔNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Loftuyter, *m.*; loftuytster, *v.*; berisper, *m.*; berispster, *v.*
PRONOM, *m.* (t. de gramm.). Voórnaemwoórd, *o.*, voórnaem, *m.*, pronomen, *o.*
PRONOMINAL, E, *adj.* Van een voórnaemwoórd. *Verbe* —. Werkwoórd dat met twee pronomina van denzelfden persoon geconjugeérd word, *o.*
PRONONCÉ, E, *adj.* et *s.* Voórkomend, levendig afgebeéld. —, QUI N'A RIEN D'INDÉCIS. Beslist, standvastig. —, *m.* (pal.). Uytspraek, *v. Le — d'un jugement.* De uytspraek van een vonnis.
PRONONCER, *v. a.* Uytspreéken, uytdrukken. —, RÉCITER. Opzeggen, uytspreéken. — *une harangue.* Eene redevoering doen, uytspreéken. —, DÉCLARER AVEC AUTORITÉ JURIDIQUE. Uytspreéken, vellen, stryken. — *un jugement.* Een vonnis uytspreéken. —, DÉCIDER, ORDONNER. Beslissen, bereeken. — (t. de peint.). Levendig uytbeélden, uytdrukken. SE —. Zich uyten, zyne meening zeggen.
PRONONCIATION, *f.* Uytspraek, *v.*
PRONOSTIC, *m.* Voórteeken, voórbeduydsel, *o.*, voórspelling, *v.*
PRONOSTICATION, *f.* Voórzegging, *v.*
PRONOSTIQUER, *v. a.* Voórzeggen, voórbeduyden, voórspellen.
PRONOSTIQUEUR, *m.* p. —*keur.* Voórzegger, voórbeduyder, voórspeller, *m.*
PROPAGANDE, *f.* Vergadering tot voortplanting des geloofs, *v.*; zendelingsgenootschap, *o.*
PROPAGANDISME, *m.* Uytbreydingszugt, *v.*
PROPAGANDISTE, *m.* Lid van de vergadering tot voortplanting des geloofs, *o.*
PROPAGATEUR, *m.* Voortplanter, voortzetter, *m.*
PROPAGATION, *f.* Voortplanting, voortzetting, voortteeling, verbreyding, verspreyding, *v.*
PROPAGER, *v. a.* Voortplanten, voortzetten, verbreyden, verspreyden. SE —. Zich voortplanten, zich verbreyden, zich verspreyden.
PROPENSION, *f.* Pl. —*pancion.* Helling (naer het middelpunt der aerde), *v.*, —, (fig.). Genegenheyd, neyging, *v.*
PROPHÈTE, ÉTESSE, *s. m.* et *f.* p. —*ète*, —*f étèse.* Voórzegger, profeét, *m.*; voórzegster, profetes, *v.*
PROPHÉTESSE, *f. voyez* PROPHÈTE.
PROPHÉTIE, *f.* Voórzegging, profetie, *v.*
PROPHÉTIQUE, *adj.* Voórzeggend, profeétisch. *Un écrit* —. Een voórzeggend geschrift.
PROPHÉTIQUEMENT, *adv.* Op eene voórzeggende *of* profeétische wyze.
PROPHÉTISER, *v. a.* Voórzeggen, profeteéren.
PROPHYLACTIQUE, *adj.* et *s.* p. —*filaktike. Remède* —. Behoed- *of* bewaermiddel, *o.* —, *f.* Gezondheydsleer, *v.*
PROPICE, *adj.* Genadig, gunstig. *Dieu nous soit* —. God zy ons genadig. *Avoir l'occasion* —. Eene gunstige gelegenheyd hebben.
PROPITIATION, *f.* p. —*ciacion. Sacrifice de* —. Zoenoffer, verzoenoffer, *o.*
PROPITIATOIRE, *adj.* et *s.* p. —*toare.* Verzoenend. *Offrande* —. Zoenoffer, verzoenoffer, *o.*, verzoenofferande, *v.* —, *m.* Verzoendeksel (van de ark des verbonds), *o.*
PROPLASTIQUE, *adj. Art* —. Konst van vormen te maeken, *v.*
PROPOLIS, *f.* Maegdewas, stopwas, *m.* en *o.*
PROPORTION, *f.* Evenredigheyd, overeenkomst, gelykvormigheyd, proportie, *v.* A —. Naer maete, naer evenredigheyd.
PROPORTIONNALITÉ, *f.* Evenredigheyd, *v.*
PROPORTIONNEL, ELLE, *adj.* p. —*cionèl.* Evenredig, proportioneel.
PROPORTIONNELLEMENT, *adv.* p. —*cionèlemant.* Evenredigelyk.
PROPORTIONNÉMENT, *adv.* Naer evenredigheyd, naer maete, overeenkomstiglyk.
PROPORTIONNER, *v. a.* Evenredigen, evenredig *of* gelykvormig maeken, schikken, passen.
PROPOS, *m.* p. —*pô.* Vast besluyt, voórneémen, *o. De — délibéré.* Met opzet, voórbedagtelyk. —, DISCOURS DE CONVERSATION. Gesprek, *o.*, rede, *v. Changeons de* —. Laet ons van gesprek veranderen. —, INSINUATION SUR QUELQUE MATIÈRE. Voórstelling, *v.*, voórslag, *m. Jeter des — de paix, de mariage.* Voórstellingen van vrede, van houwelyk doen. A TOUT —. Gedueriglyk, telkens, altyd, by alle gelegenheden. A —. Geraeden, geraedzaem, te pas; wel nu, wagt. HORS DE —, MAL À —. Ontydig, t' onpas, niet te pas.
PROPOSABLE, *adj.* Voórstelbaer, dat voórgesteld kan worden.
PROPOSANT, *m.* Proponent (by de protestanten), *m.*
PROPOSER, *v. a.* Voórstellen, voórslaen, voórdraegen, voórbrengen, te berde brengen. — *une difficulté à q. q.* Iemand eene zwaerigheyd voórstellen. —, OFFRIR, PROMETTRE. Voórstellen, aenbieden, beloóven. — *un prix, une récompense.* Eenen prys, eene belooning aenbieden. SE —. Zich voórstellen, voórneémen, van voórneémen zyn.
PROPOSITION, *f.* Voórstel, *o.*, voórstelling, *v.*, voórslag, *m.*, stelling, propositie, *v. Une* — *obscure.* Een duyster voórstel.
PROPRE, *adj.* et *s.* Eygen, eygenlyk. *Nom* —. Eygen naem. *Je l'ai vu de mes —s yeux.* Ik heb het met myne eygene oogen gezien. *Sens* —. Eygenlyken *of* letterlyken zin. *Amour* —. Eygenliefde, *v.* —, CONVENABLE. Bekwaem, dienstig, geschikt, goed, nuttig. *Cette charge ne lui est pas* —. Dit ambt is hem niet dienstig, voegt hem niet. *Bois — à bâtir.* Bouwhout, *o.* — *à la guerre.* Bekwaem tot den oórlog. —, NET, QUI A DE LA PROPRETÉ. Net, reyn, zuyver, zindelyk. *Cet enfant n'est pas* —. Dit kind is niet zindelyk. —, BIENSÉANT, BIEN ARRANGÉ. Schikkelyk, behoorlyk, wel geregeld. —, *m.* Eygenschap, hoedanigheyd, *v. Le — de l'aimant est d'attirer le fer.* Het is de eygenschap van den zeylsteen het yzer aen te trekken. *Le — des oiseaux est de voler.* De eygenschap der vogelen is te vliegen. —, PROPRIÉTÉ. Eygendom, *m.*.
PROPREMENT, *adv.* Eygenlyk. *A — parler.* Eygenlyk gezegd. *Cela se dit — et figurément.* Dat word eygenlyk en zinnebeéldig gezegd. —, AVEC PROPRETÉ. Net, netjes, zindelyk. *Etre mis* —. Net gekleed zyn. —, D'UNE MANIÈRE ADROITE, AGRÉABLE. Sierlyk, zindelyk, net, netjes. *Danser* —. Netjes dansen.
PROPRET, ETTE, *adj.* et *s.* p. —*prè, —prète.* Opgeschikt, net, met gemaektheyd.
PROPRETÉ, *f.* Netheyd, zuyverheyd, reynheyd, zindelykheyd, schikkelykheyd, *v.*
PROPRÉTEUR, *m.* Landvoogd (by de Romeynen), *m.*
PROPRIÉTAIRE, *s. m.* et *f.* Eygenaer, *m.*; eygenaerster, *v.*
PROPRIÉTÉ, *f.* Eygendom, *m.*; eygenschap, hoedanigheyd, *v.* —, SENS PROPRE. Eygenlyken *of* letterlyken zin, *m.*
PROPTOSE, *f.* (méd.). Verplaetsing, *v.*
PROPYLÉE, *m.* (antiq.). Voórpleyn, *o.* —, PORTIQUE. Zuylengang, *m.*
PRORATA (AU), *loc. adv.* Naer maete, naer evenredigheyd.
PROROGATIF, IVE, *adj.* Uytstellend, verschuyvend.
PROROGATION, *f.* Uytstel, *o.*, opschorsing, verlenging, verschuyving, *v.*
PROROGER, *v. a.* Uytstellen, opschorsen, verlengen, verschuyven.
PROSAÏQUE, *adj.* Rymeloos, prosaïsch.
* PROSAÏSER, *v. n.* In onrym schryven.
PROSAÏSME, *m.* Het prosaïsche (in de verzen), *o.*
PROSATEUR, *m.* Schryver in prosa, in ongebonden stiel, *m.*
PROSCARABÉE, *m.* Olietor (insekt), *v.*
PROSCÉNIUM, *m.* Voórtooneel, *o.*
PROSCRIPTION, *f.* Verbanning; vogelvryverklaering, *v.* —, (fig.). Afschaffing, verwerping, vernietiging, *v.* — *d'un mot, d'un usage.* De verwerping van een woórd, de afschaffing van een gebruyk.
PROSCRIRE, *v. a.* (word geconjug. als *écrire*). Vogelvry verklaeren; jaegen verjaegen, uytstooten, bannen, verbannen. —, CONDAMNER. Afkeuren, verwerpen. —, (fig.). Afschaffen, vernietigen.
PROSCRIT, E, *adj.* et *s.* Banneling; die vogelvry is verklaerd.
PROSE, *f.* Onrym, onvers, ondicht, *o.*, prosa, *v. Écrire en* —. In prosa, in onrym, in ongebonden stiel schryven. —, CANTIQUE LATIN. Lofzang, *m.*
PROSECTEUR, *m.* (t. d'anat.). Voórontleder, *m.*
PROSÉLYTE, *s. m.* et *f.* Nieuwbekeerden, *m.*; nieuwbekeerde, *v.*; aenhanger, *m.*; aenhangster, *v.*
PROSÉLYTISME, *m.* p. —*sèli*—. Bekeeringszugt, *v.*
PROSEUQUE, *f.* Bidplaets (der joóden), *v.*
PROSODIE, *f.* Klankmaet, prosodie, *v.*
PROSODIQUE, *adj.* Van de klankmaet.
PROSONOMASIE, *f.* (t. de rhét.). Klankspeéling, woórdspeéling, *v.*
PROSOPOGRAPHIE, *f.* (t. de rhét.). Beschryving der uytwendige trekken en houding, *v.*
PROSOPOPÉE, *f.* Persooneéring, persoonsverbeélding, *v.*
PROSPECTUS, *m.* Prospectus, *m.*, voórafgaende berigt, *o.*
PROSPÈRE, *adj.* Gunstig, voórspoedig, gelukkig.
PROSPÉRER, *v. n.* Voórspoedig *of* gelukkig zyn, voórspoed hebben, welvaeren, gelukken.
PROSPÉRITÉ, *f.* Voórspoed, *m.*, geluk, welvaeren, *o.*, welvaert, *v.*
PROSTAPHÉRÈSE, *f.* (t. d'astr.). Onderscheyd (tusschen den waren en schynbaeren stand eener dwaelsterre), *o.*
PROSTASE, *f.* (t. de méd.). Overheersching van een vogt boven de andere, *v.*

Digitized by Google

PROSTATES, *m. pl.* (t. d'anat.). Voórstaenders, *m. mv.*

PROSTERNATION, *f.* Nederknieling, nederbuyging, *v.*, knieval, *m.*

PROSTERNEMENT, *m.* Nederknieling, *v.*, voetval, *m.*

PROSTERNER (SE), *v. pr.* Nederknielen, te voet vallen, zich ter aerde nederbuygen.

PROSTHÈSE, *f.* (chir. *et* gramm.). Byvoeging, *v.*

PROSTITUÉ, E, *adj.* et *s.* Schandelyk overgegeéven *of* aengekleéfd. — ER, *f.* Ontugtige vrouwspersoon, *v.*

PROSTITUER, *v. a.* Tot ontugt overgeéven. —, (fig.). Schande aendoen, onteeren. *Il a prostitué son honneur.* Hy heéft zyne eer ten beste gegeéven. SE —. Zich tot ontugt overgeéven; (fig.) zich onteeren.

PROSTITUTION, *f.* Ontugt, *v.* — DES LOIS (fig.). Onteering van de wetten, *v.*

PROSTRATION, *f.* (méd.). Zwakheyd, kragteloosheyd, *v.* —, *voyez* PROSTERNATION.

PROSTYLE, *adj. m. Temple* —. Tempel die van vooren alleen zuylen heéft, *m.*

PROTASE, *f.* Ingang, *m.*, verklaering des onderwerps (VAN EEN TOONEELSTUK); inleyding, voórzang (in een gedicht), *v.*

PROTATIQUE, *adj.* Van den ingang (van een tooneelstuk).

PROTE, *m.* Proefleézer en bestierder van het werk in eene boekdrukkery, *m.*

PROTECTEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Beschermend. —, *m.* Beschermer, begunstiger, voórstander, *m.* —, *f.* Beschermster, begunstigster, voórstandster, *v.*

PROTECTION, *f.* Bescherming, behoeding, beschutting, *v.*, voórstand; onderstand, bystand, *m.*, hulp, *v.*

PROTECTRICE, *adj.* et *s. f. voyez* PROTECTEUR.

PROTÉE, *m.* Onbestendigen *of* veranderlyken mensch, *m.*

PROTÉGÉ, E, *s. m.* et *f.* Gunsteling, *m.* en *v.*

PROTÉGER, *v. a.* Beschermen, verdedigen, beschutten, behoeden, voórstaen; begunstigen. — *le commerce.* Den koophandel begunstigen.

PROTESTANT, E, *adj.* et *s.* Protestantsch. —, *m.* Protestant, *m.* —, *f.* Protestantin, *v.*

PROTESTANTISME, *m.* Protestantendom, *o.*

PROTESTATION, *f.* Betuyging, verklaering; tegenbetuyging, tegenspraek, *v.* —, PROMESSE. Betuyging, belofte, verzekering, *v.*

PROTESTER, *v. a.* et *n.* Betuygen, verklaeren, verzekeren, beloóven (op eene plegtige wyze). —, FAIRE UNE PROTESTATION CONTRE. Zich ergens tegen verzetten, zyn protest doen, protesteéren. *Je proteste contre cette résolution.* Ik verklaer my tegen dit besluyt. — *une lettre de change.* Eenen wisselbrief protesteéren.

PROTÊT, *m.* p. *protè.* Protest, *o.*

PROTHÈSE, *f. voyez* PROSTHÈSE.

PROTOCANONIQUE, *adj.* Protocanoniek.

PROTOCOLE, *m.* Formulier, *o.*, formulierboek, *m.* en *o.*, protocolle, *v.*

PROTOMARTYR, *m.* Eersten martelaer, *m.*

PROTONOTAIRE, *m.* Protonotaris, eersten pauselyken notaris, *m.*

PROTOPATHIE, *f.* Eerste ziekte, *v.*

PROTOSYNCELLE, *m.* p. —*sincèle.* Vicaris (van eenen patriarch der grieksche kerk), *m.*

PROTOTYPE, *m.* Voórbeéld, model, *o.*, patroon, *m.*

PROTRYGÉES, *f. pl.* Bacchusfeesten (by de ouden, eer men den wynoogst ingaerde), *v.* en *o. mv.*

PROTUBÉRANCE, *f.* (anat.). Uytwas, knobbel, *m.*

PROTUTEUR, *m.* Ondervoogd, *m.*

* **PROU**, *adv.* Genoeg, veél. —, *m.* Voórdeel, profyt, *o.*

PROUE, *f.* Boeg, *m.*; voórste deel (van een schip), *o.*

PROUESSE, *f.* p. —*èce.* Groote *of* kloeke daed, heldendaed, *v.*

PROUVER, *v. a.* Bewyzen, betoonen, aentoonen, waermaeken.

PROVÉDITEUR, *m.* Bestierder, proveditor, ambtenaer te Venetiën, *m.*

PROVENANT, E, *adj.* Voortkomend, spruytend, voortspruytend.

PROVÉNÇAL, E, *adj.* et *s.* p. —*vançal.* au pl. *provençaux.* Van Provence.

PROVENDE, *f.* Voórraed van levensmiddelen, *m.*

PROVENIR, *v. n.* (word geconj. als *venir*). Komen, voortkomen, afkomen, spruyten, voortspruyten, ontstaen.

PROVENU, *m.* (inus.). Winst, *v.*, voórdeel, profyt, *o.*

PROVERBE, *m.* Spreékwoórd, *o.*, spreuk, *v.*

PROVERBIAL, E, *adj.* Spreékwoórdig, spreukagtig.

PROVERBIALEMENT, *adv.* By wyze van spreékwoórd, spreékagtiglyk.

PROVIDENCE, *f.* Voórzienigheyd, *v.* *La divine* —. De goddelyke Voórzienigheyd.

PROVIGNEMENT, *m.* (t. d'agric.). Inlegging, *v.*, het inleggen (van eene wyngaerdrank om te planten), *o.*

PROVIGNER, *v. a.* (t. d'agric.). Inleggen. —, *v. n.* Aenwinnen, aengroeyen, vermeerderen.

PROVIN, *m.* Ingelegde wyngaerdrank, *v.*

PROVINCE, *f.* Landschap, gewest, *o.*, provincie, *v.*

PROVINCIAL, E, *adj.* et *s.* Landschappelyk, van het landschap, van de provincie, provinciael. —, (fig.). Boersch, plomp. —, *m.* Man uyt de provincie, dorpeling, *m.* —, RELIGIEUX. Provinciael, *m.*

PROVINCIALAT, *m.* p. —*la.* Provinciaelschap, *o.*

PROVISEUR, *m.* Oversten, provisoór, *m.*

PROVISION, *f.* Voórraed, *m.*, provisie, *v.* *Faire* — *de vin.* Voórraed opdoen van wyn. —, DROIT DE POURVOIR À UN BÉNÉFICE. Recht van aenstelling tot een kerkelyk ambt, *o.* — (t. de pal.). Provisie, voórbaet, *v.* —*s.* Brieven van aenstelling, *m. mv.* *Par* —. Voórloopig, voóraf, by voórbaet, by provisie.

PROVISIONNEL, ELLE, *adj.* Voórloopig, voórafgaende, provisioneél.

PROVISIONNELLEMENT, *adv.* Voórloopig, voóraf, by voórbaet, by provisie.

PROVISOIRE, *adj.* p. —*soire.* Voórafgaende, voórloopig, provisioneél. —, TEMPORAIRE. Tydelyk, voór eenen tyd.

PROVISOIREMENT, *adv.* Voórloopig, voórafgaendelyk, by provisie.

PROVISORERIE, *f.* Provisoórschap, *o.*

PROVOCATION, *f.* Terging, uytdaeging, uyteysching, *v.*

PROVOQUER, *v. a.* Tergen, uytdaegen, uyteyschen, beroepen. — *q. q. au combat.* Iemand tot een gevegt uytdaegen. —, CAUSER. Veroorzaeken, verwekken. — *le sommeil.* Den slaep verwekken.

PROXÉNÈTE, *m.* p. *prokcé*—. Maekelaer, *m.*

PROXIMITÉ, *f.* Nabyheyd, bygelegenheyd, *v.*, nabuerschap, *v.* en *o.* —, PARENTÉ. Bloedverwantschap, naverwantschap, *o.*

PROYER, *m.* p. *proa-ié.* Soórt van geélvink, *v.*

PRUDE, *adj.* et *s.* Neuswys, waenwys, verwaend, laetdunkend. —, *f.* Waenwyze vrouw, *v.*

PRUDEMMENT, *adv.* p. —*damant.* Voórzigtiglyk, omzigtiglyk, bedagtelyk, met overleg.

PRUDENCE, *f.* Voórzigtigheyd, omzigtigheyd, *v.*

PRUDENT, E, *adj.* Voórzigtig, omzigtig.

PRUDERIE, *f.* Neuswysheyd, waenwysheyd, verwaendheyd, *v.*

PRUD'HOMME, *m.* (v. m.). Deugdzamen en kloeken man, *m.* —, (prat.). Gezwoórnen, *m.*

PRUD'HOMMIE, *f.* (v. m.). Deugdzamheyd, braefheyd, *v.*

PRUNE, *f.* Pruym, *v.* AMBR DEUX ŒUFS QU'UNE — (prov.). Gebraed het meeste willen hebben.

PRUNEAU, *m.* p. —*nô.* Gedroogde pruym, *v.*

PRUNELAIE, *f.* Pruymenboomgaerd, *m.*

PRUNELET, *m.* Pruymdrank, *m.*

PRUNELLE, *f.* p. —*nèle.* Slee, wilde pruym, *v.* — (de l'œil). Oogappel, *m.*

PRUNELLIER, *m.* p. —*nélis.* Wilden pruymboom, *m.*

PRUNIER, *m.* (arbre). Pruymboom, pruymelaer, *m.*

PRURIGINEUX, EUSE, *adj.* p. —*neux*, —*neuse.* Dat jeuking veroorzaekt.

PRURIT, *m.* (méd.). Jeuking, kreveling, *v.*

PRUSSE, *f.* Pruyssen. *Bleu de* —. Berlynsblauw.

PRUSSIATE, *m.* (t. de chim.). Blauwzuer, *o.*

PRUSSIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Pruysisch. —, *m.* Pruys, *m.* —, *f.* Pruysische, *v.* —, CHEMISIER. Soórt van schouw, *v.*

PRUSSIQUE, *adj.* p. —*cike. Acide* —. Berlynsch blauwzuer, *o.*

PRYTANAT, *m.* Rechterambt (in Athenen), *o.*

PRYTANÉE, *m.* p. *prytané.* Gebouw waerin de Prytaenen vergaderden, *o.*; openbaere schoól, *v.*, kollegie, *o.*

PRYTANES, *m. pl.* Prytaenen (magistraetspersoonen te Athenen), *m. mv.*

PRYTANIDE, *f.* Weduwe die het heyligd vuer onderhield (by de Griken), *v.*

PSALLETTE, *m.* p. *psalte.* Zingschoól, *v.*

PSALMISTE, *m.* Psalmist, psalmdichter, *m.*

PSALMODIE, *f.* Psalmzang, *m.*

PSALMODIER, *v. n.* Psalmzingen.

PSALTÉRION, *m.* Hakbord, psalter, *o.*, soórt van harp, *v.*

PSAUME, *m.* p. *psôme.* Psalm, *m.* *Les* —*s pénitentiaux*, *les* —*s de la pénitence.* De boetpsalmen.

PSAUTIER, *m.* p. *pçôtié.* Psalmboek, *m.* en *o.*

PSELLISME, *m.* Hakkeling, hapering, stamering, *v.*

PSEUDAMANTES, *f. pl.* Valsche diamanten, *m. mv.*

PSEUDONYME, *adj.* Die *of* dat eenen valschen naem voert. (feit, *m.*

PSEUDOPROPHÈTE, *m.* Valschen pro-

PSEUDORÉXIE, *f.* Valschen honger, *m.*

PSILOTHRE, *m.* Zalf die het hair doet uytvallen, *v.*

PSOAS, *m.* Lendenspier, *v.*

PSOQUE, *m.* Woudluys, *v.*

PSORA, *m.* Schurft, *o.*

PSORIQUE, *adj.* et *s.* Schurftagtig. —, *m.* Schurftmiddel, *o.*

PSOROPHTHALMIE, *f.* Oogontsteking met jeukte, *v.*

PSYCHAGOGE, *m.* Geestenbezweerder, *m.* (ring, *v.*

PSYCHAGOGIE, *f.* Geestenbezwee-

PSYCHAGOGIQUE, *adj.* et *s. m.* Remède —. Herleévingsmiddel, *o.*

PSYCHÉ, *f.* Beweégelyken spiegel, *m.*

PSYCHOLOGIE, *f.* Verhandeling over de ziel, *v.*

PSYCHOMANCE, PSYCHOMANCIE, *f.* Geestenbezweering, *v.*

PSYCHROMÈTRE, *m.* Kondemeéter, vogtmeéter, *m.*

PSYCTIQUE, *adj.* (méd.). Verkoelend, verfrisschend.

PTARMIQUE, *f.* Nieskruyd, *o.* —, *adj.* Dat doet niezen.

PTÉRIDE, *f.* Soórt van varenkruyd, *o.*

PTÉRYGION, *m.* (t. de méd.). Vliezigen uytwas, *m.*

Digitized by Google

PILOSE, *f.* Het uytvallen van het hair der oogleden, *o.*
PISANE, *f. voyez* Tisane. (kend.
PITALAGOGUE, *adj.* Speekselverwek-
PITALISME, *m.* Speekselvloed, *m.*
PIAMMENT, *adv.* p. *puamant.* Stinkend, met stank. Mentir — (pop.). Onbeschaemdelyk liegen.
PIANT, E, *adj.* et *s.* Stinkend. —, *m.* Stinkerd, *m.*
PIANTEUR, *f.* Stank, *m.*
PIÉRE, *adj.* Houwbaer.
PIERTÉ, *f.* Houwbaerheyd, *v.*, houwbaere jaeren, *o. mv.*
PIRESCENCE, *f.* p. —*cance.* Hairigheyd, ruygheyd, *v.* (ruyig.
PIRESCENT, E, *adj.* (bot.). Hairig,
PIRIS, *m. Os* —, Schaembeen, *o.*
PLIC, IQUE, *adj.* Openbaer, rugtbaer, bekend, wereldkundig, publiek. *Personne* —*ique.* Openbaeren ambtenaer, *m.* —, Commun. Gemeen, algemeen.
PLIC, *m.* Het gemeen, volk, publiek, *o.* En —. In het openbaer.
PLICAIN, *m.* Publicaen, tollenaer (by de Romeynen), *m.* —*s*, (fam.). Pogters, zaekbezorgers, *m. mv.*
PLICATION, *f.* Bekendmaeking, afkondiging, verkondiging, afleeżing, publicatie, *v.*
PLICISTE, *m.* Schryver over het openbaer recht, publicist, *m.*
PLICITÉ, *f.* Openbaerheyd, rugtbaerheyd, *v.*
PLIER, *v. a.* (word geconjug. als *prier*). Openbaeren, bekend maeken, afkondigen, verkondigen, afleeżen, publiceeren. — *au son de la trompette.* Uyttrompetten. — *un livre.* Een boek uytgeeven *of* in het licht geeven.
PLIQUEMENT, *adv.* Openbaerlyk, openlyk, in het openbaer.]
PUCE, *f.* (insecte). Vlooy, *v.* Avoir la — à l'oreille (prov.). Ergens over ongerust zyn. *Piqûre de* —. Vlooybeet, *m.* —, *adj. Couleur de* —. Vlooykoleurig, bruynagtig.
PUCEAU, *m.* (fam.). Zuyveren jongman, *m.*
PUCELAGE, *m.* (fam.). Maegdom, *m.*
PUCELLE, *f.* p. —*cèle.* Maegd, *v.* —, Poussin. Soort van elft, *m.*
PUCKRON, *m.* Boomluys, *v.*
PUCHOT, *m.* (mar.). Waterhoos, *v.*
PUDEUR, *f.* Schaemte, eerbaerheyd, *v.*
PUDIBOND, E, *adj.* (fam.). Beschaemd, schaemrood.
PUDICITÉ, *f.* Kuyschheyd, eerbaerheyd, zuyverheyd, reynheyd, *v.*
PUDIQUE, *adj.* Kuysch, eerbaer, zuyver, reyn.
PUDIQUEMENT, *adv.* Kuyschelyk, eerbaerlyk.
PUEIL, *m. Bois en* —. Jong hakbosch, *o.*
PUER, *v. a.* et *n.* Stinken, sterk rieken. — *le vin.* Sterk naer den wyn rieken. *Ses habits puent le tabac.* Zyne kleederen rieken naer tabak.
PUÉRIL, E, *adj.* Kinderagtig, kinderlyk, kindsch. *Excuse* —*e.* Kinderagtige verontschuldiging. *Age* —. Kindsche jaeren. —, (fig.). Ydel, beuzelagtig.
PUÉRILEMENT, *adv.* Kinderagtig, kinderagtiglyk, kinderlyk.
PUÉRILITÉ, *f.* Kinderagtigheyd, *v.*
PUGILAT, *m.* p. —*la.* Vuystgevegt, *o.*
PUÎNÉ, E, *adj.* et *s.* Jonger, nageboren.
PUIS, *adv.* Daerna, vervolgens, naderhand, en dan.
PUISAGE, *m.* Het putten *of* scheppen, *o.*
PUISARD, *m.* Zink- *of* zakput, *m.*
PUISER, *v. a.* et *n.* Putten, scheppen. — *de l'eau à la rivière, dans une fontaine.* Water uyt eene rivier, uyt eene fonteyn scheppen, putten.
PUISOIR, *m.* Salpeterlepel, *m.*
PUISQUE, *conj.* Dewyl, vermits, omdat, naerdemael, naerdien, daer, aengezien, alzoo, gemerkt.
PUISSAMMENT, *adv.* p. —*çamant.* Magtig, kragtiglyk, sterk, zeer, geweldig. — *riche.* Magtig ryk.
PUISSANCE, *f.* Magt, kragt, *v.*, gezag, aenzien, vermogen, *o.* — *absolue.* Volstrekte magt. — *bornée.* Bepaelde magt. — *des clefs.* Magt van de zonden te vergeeven. —, Domination, empire. Heerschappy, *v.*, gebied, *o. Il soumit tous les peuples sous sa* —. Hy onderwierp alle volken onder zyne heerschappy. —, Etat; souverain. Magt, mogendheyd, *v. Les* —*s de l'Europe.* De mogendheden van Europa. —, Force, faculté. Kragt, *v.*, vermogen, *o. Les* —*s de l'âme.* De kragten *of* vermogens der ziel. — (t. de math.). Magt, *v.* — (t. de phys.). Kragt, *v.* —*s.* Magtigen, grooten, *m. mv.* —*s.* Magten (spr. van de kooren der engelen), *v. mv.*
PUISSANT, E, *adj.* et *s.* Magtig, kragtig, mogend, vermogend, groot, aenzienlyk. *Un prince* —. Eenen magtigen vorst. *Une* —*e ville.* Eene sterke, vermogende stad. —, Très-riche. Zeer ryk. —, Gros et gras. Dik, sterk, kloek. Tout —. Almagtig, alvermogend. *Il est tout* — *auprès du prince.* Hy is alvermogend by den vorst. *Nobles et* —*s seigneurs.* Edelmogende heeren. —*s*, *m. pl.* De magtigen, de grooten, *m. mv. Les* —*s du siècle.* De magtigen der aerde.
PUITS, *m.* p. *pui.* Put, waterput, bornput, *m.* — *commun* ou *mitoyen.* Gemeenschappelyken put. *Eau de* —. Putwater, *o.* — *perdu.* Sterfput. — de science (fig. *et* fam.). Zeer geleerden man, *m.*
PULLULER, *v. n.* Met snelheyd, in overvloed vermenigvuldigen, vermeerderen, aengroeyen.
PULMONAIRE, *adj.* et *s.* p. —*nère.* Van de longen. *Veine* —. Longader, *v.* —, *f.* Longkruyd; mos, steenmos, *o.*
PULMONIE, *f.* Longziekte, longzugt, *v.*
PULMONIQUE, *adj.* et *s.* Longziek, longzugtig.
PULPE, *f.* Vleesch, vleezig gedeelte; merg, *o.* — *cérébrale.* Merg der hersenen.
PULPEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Vleezig, sappig.
PULSATIF, IVE, *adj.* (t. de méd.). Slaende, kloppende. *Douleur* —*ive.* Kloppende pyn.
PULSATILLE, *f.* Windkruyd, *o.*
PULSATION, *f.* p. —*çacion.* Polsslag, aderslag, *m. Une* — *inégale.* Eenen ongelyken polsslag.
PULSILOGE, *m.* Polsslagmeêter, *m.*
PULSIMANTIE, *f.* Polswaerzeggery, *v.*
PULSIMÈTRE, *m.* Polsslagmeêter, *m.*
PULSION, *f.* (t. de phys.). Uytbreyding *of* voortdryving der beweeging, *v.*
PULVÉRATEURS, *m. pl.* Vogelen die zich in het stof wentelen, *m. mv.*
PULVÉRIN, *m.* Laedkruyd, laedpoeyer, *o.*; kruydhoôrn, *m.*; zeer fyne druppels water by watervallen *of* fonteynen, *m. mv.*
PULVÉRISATION, *f.* Stofmaeking, poeyermaeking, vergruyzing, *v.*
PULVÉRISER, *v. a.* Tot stof maeken, tot poeyer brengen, vergruyzen. —, (fig.). Vernielen, vernietigen.
PULVÉRULATEURS, *m. pl. voyez* Pulvérateurs.
PULVÉRULENT, E, *adj.* (t. de bot.). Stofagtig, donsagtig.
PULVINAIRE, *m.* (antiq.). Kleyn bed, *o.*
PULVINÉ, E, *adj.* (t. de bot.). In voôren verdeeld.
PUMICIN, *m.* Palmolie, *v.*
PUNAIS, E, *adj.* et *s.* p. —*nè*, — *nèse.* Uyt den neus stinkend; stinkneus, *m.*
PUNAISE, *f.* Weegluys, wandluys, *v.*
PUNAISIE, *f.* Stank uyt den neus, *m.*
PUNCH, *m. voyez* Ponche.
PUNIQUE, *adj.* Punisch, carthaegsch. *Guerre* —. Punischen oôrlog. *Foi* —. Slegte trouw, trouweloosheyd, *v.*
PUNIR, *v. a.* Straffen.
PUNISSABLE, *adj.* Strafbaer, strafweêrdig.
PUNISSEUR, *m.* Straffer, *m.*
PUNITION, *f.* Straf, *v.* — *corporelle.* Lyfstraf.
PUPILLAIRE, *adj.* Van een minderjaerig kind. *Deniers* —*s.* Weezengeld, *o.*, weezenpenningen, *m. mv.*
PUPILLARITÉ, *f.* Minderjaerigheyd, *v.*
PUPILLE, *s. m.* et *f.* Minderjaerig kind, *o.*, wees, *m.* en *v.* —, Jeune élève. Kweekeling, *m.* —, *f.* Oogappel, *m.*
PUPITRE, *m.* Lessenaer, *m.*
PUPULER, *v. n.* Schreeuwen (als de hoppe).
PUR, E, *adj.* Zuyver, fyn, louter, onvermengd, onvervalscht. *Air* —. Zuyvere locht. *Eau* —*e.* Klaer, zuyver water. *Or* —. Fyn *of* zuyver goud. —, Chaste. Kuysch, eerbaer. —, Sans tache. Onbevlekt, reyn, onschuldig. *Un cœur* —. Een onschuldig hert. —, Simple, unique. Enkel, zuyver, louter. *C'est la vérité toute* —*e.* Dat is de zuyvere waerheyd. —, Sans condition. Zuyver, volkomen, zonder eenige voôrwaerde. *En* —*e perte.* Vrugteloos, te vergeêfs. A — et à plein. Ten vollen, volkomenlyk, ganschelyk.
PUREAU, *m.* Deel van de schalie *of* tichel dat op het dak ligt, *o.*
PURÉE, *f.* Ertensop, boonsop, *o.*
PUREMENT, *adv.* Zuyverlyk, reynigiyk, reynlyk, op eene eerbaere, kuysche wyze. —, Uniquement. Enkel, enkelyk, alleenlyk. — *par plaisir.* Enkel uyt vermaek. — *et simplement.* Volkomenlyk, zonder eenige voôrwaerde.
PURETÉ, *f.* Zuyverheyd, reynheyd, kuyschheyd, eerbaerheyd, *v.*
PURÉTTE, *f.* Magneêtpoeyer, *o.*
PURGATIF, IVE, *adj.* et *s.* Zuyverend, buykzuyverend, afzettend; purgeêrend. —, *m.* Buykzuyvering, *v.*, zuyverend geneêsmiddel, purgeêrmiddel, *o.*, purgatie, *v.*
PURGATION, *f.* Buykzuyvering, *v.*, purgeêrmiddel, *o.*, purgatie, *v.* —*s.* Maendstonden, *m. mv.*
PURGATOIRE, *m.* p. —*toar.* Vagevuer, *o.* Avoir son — en ce monde (fig. *et* fam.). Veêl moeten uytstaen in de wereld.
PURGE, *f.* Zuyvering (der waeren die met de pest besmet zyn), *v.*
PURGEOIR, *m.* Zandkom (om het fonteynwater te zuyveren), *v.*
PURGER, *v. a.* Zuyveren (van het lichaem), afdryven, eene purgatie ingeêven. —, (fig.). Zuyveren, ontlasten. — *le pays de voleurs.* Het land van dieven zuyveren *of* ontlasten. — *son bien de dettes.* Zich van schulden vrymaeken. Se —. Purgeêren, eene purgatie innoêmen. Se — (fig.). Zich rechtvoêrdigen.
PURGERIE, *f.* Plaets waer men de suykervormen reynigt, *v.*
PURIFICATION, *f.* p. —*kacion.* Zuyvering, reyniging, loutering, *v.* — *des métaux.* Zuyvering *of* loutering der metaelen. — *des humeurs.* Zuyvering der vogten. —, Fête de la Sainte-Vierge. Lichtmis, *v.* — (à la messe). Reyniging, afwassching, *v.*
PURIFICATOIRE, *m.* Kelkdoeksken, *o.*
PURIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Zuyveren, reynigen, louteren.
PURIFORME, *adj.* Etteragtig.
PURISME, *m.* Taelsiftery, taelvittery, *v.*
PURISTE, *m.* Taelsifter, taelvitter, *m.*
PURITAIN, *m.* (sectaire). Puriteyn, *m.*
PURITANISME, *m.* Puriteyndom, *o.*
PURON, *m.* (petit-lait). Wey, *v.*
PURPURIN, E, *adj.* Purperagtig; purperkoleurig, purperverwig.

Digitized by Google

PURPURINE, *f.* Gemaelen brons *of* koper, *o.*
PURULENCE, *f.* Etteragtigheyd, *v.*
PURULENT, E, *adj.* Etteragtig, etterig. (dragt, *v.*
PUS, *m.* p. *pu.* Etter, *m.*, materie,
PUSILLANIME, *adj.* Kleynmoedig, kleynhertig, schroomhertig.
PUSILLANIMEMENT, *adv.* Kleynmoediglyk, schroomhertiglyk.
PUSILLANIMITÉ, *f.* Kleynmoedigheyd, kleynhertigheyd, schroomhertigheyd, *v.*
PUSTULE, *f.* Puyst, *v.*
PUSTULEUX, EUSE, *adj.* Puystagtig.
PUTAIN, *f.* (fam.). Hoer, *v.*
PUTANISME, *m.* PUTASSERIE, *f.* (fam.). Hoerery, *v.*
PUTASSIER, *m.* (fam.). Hoereérder, *m.*
PUTATIF, IVE, *adj.* Gewaend, vermeend. *Père* —. Gewaenden vader, *m.*
PUTOIS, *m.* Bunsing, bonsing, *m.*
PUTPUT, *m.* (oiseau). Hoppe, *v.*
PUTRÉFACTION, *f.* Verrotting, *v.*, bederf, *o.*
PUTRÉFAIT, E, *adj.* Verrot, bedorven.
PUTRÉFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Doen rotten *of* verrotten, bederven. SE —. Rotten, verrotten, bederven.
PUTRIDE, *adj.* Rottig, rotagtig, bedorven. *Fièvre* —. Rotkoórts, *v.*
PUTRIDITÉ, *f.* (t. de méd.). Rotting, verrotting, *v.*, bederf, *o.*
PYCNOSTYLE, *m.* p. *piknostile.* Gebouw met digt geplaetste zuylen, *o.*
PYCNOTIQUE, *adj.* Dat de wateragtige sappen *of* vogten verdikt.
PYGMÉE, *m.* Dwerg, *m.*

PYLORE, *m.* Uytgang, *m.*, onderste opening (der maeg), *v.*
PYLORIQUE, *adj.* Tot den uytgang der maeg behoorend.
PYRACANTHE, *m.* Steékeligen mispelboom, *m.*
PYRAMIDAL, E, *adj.* p. *pi*—. Spitsvormig, grafnaeldvormig.
PYRAMIDALE, *f.* Spitsvormig halskruyd, *o.*
PYRAMIDE, *f.* Grafnaeld, piramide, spitse zuyl, *v.*
PYRAMIDER, *v. n.* Spits opgaen *of* toeloopen.
PYRAMIDOÏDE, *m.* (t. de géom.). Spitsvormige figuer, *v.*
PYRÉNÉES, *f. pl.* Pyreneésch gebergte *o.*
PYRÈTHRE, *f.* Bertram, *v.*, bertramwortel, vuerwortel, *m.*
PYRÉTIQUE, *adj.* Tegen de koórts.
PYRÉTOLOGIE, *f.* Verhandeling over de koórts, *v.*
PYREXIE, *f.* Toevallige koórts, *v.*
PYRIQUE, *adj.* Tot het vuer behoorend. *Spectacle* —. Vuerschouwspel, *o.*
PYRITE, *f.* Vuersteen, solfersteen, *m.*, vuerkey, *v.*
PYRITEUX, EUSE, *adj.* Keyagtig, solfersteenagtig.
PYRITOLOGIE, *f.* Verhandeling over de solfersteenen, *v.*
PYROBALLISTIQUE, *adj.* Door het vuer in beweéging gebragt.
PYROBOLISTE, *m.* Vuerwerker, *m.*
PYROBOLOGIE, *f.* Verhandeling over de konstvueren, *v.*
PYROLATRE, *adj.* et *s. voyez* IGNICOLE.
PYROLATRIE, *f.* Vueranbidding, *v.*
PYROLE, *f.* (plante). Wintergroen, *o.*

PYROLOGIE, *f.* Verhandeling over het vuer, *v.*
PYROMANCE, PYROMANCIE, *f.* Waarzeggery uyt het vuer, *v.*
PYROMAQUE, *adj.* *Pierre* —. Vuersteen, *m.*
PYROMÈTRE, *m.* Vuermeéter, *m.*
PYRONOMIE, *f.* Vuerkonst, *v.*
PYROPHANE, *adj.* p. *pirofane. Pierre* —. Steen die, by het vuer komende doórzigtig word, *m.*
PYROPHORE, *m.* (t. de chim.). Lochtontsteéker, *m.*
PYROTECHNIE, *f.* p. *piroteknie.* Vuerwerkkonst, *v.*
PYROTECHNIQUE, *adj.* Vuerwerkkundig. (requ
PYROTIQUE, *adj.* et *s. voyez* CAU
PYRRHIQUE, *f.* Zekeren soldaten dans, *m.* —, *adj.* et *s. m.* Voet v twee korte lettergreépen, *m.*
PYRRHONIEN, ENNE, *adj.* et *s.* D aen alles twyfelt. —, *m.* Twyfelaer *m.* —, *f.* Twyfelaerster, *v.*
PYRRHONISME, *m.* Twyfelaery, twy felzugt, *v.*
PYTHAGORICIENS, *m. pl.* Aanhange van Pythagoras, *m. mv.*
PYTHAGORISME, *m.* Leer van Pyth goras, *v.*
PYTHIE, *f.* (prêtresse). Pythia, *v.*
PYTHIQUES, *adj. pl.* *Jeux* —. Spel der oude Grieken ter eere van Apollo *o. mv.*
PYTHON, *m.* Verdichte slang, *v.*
PYTHONISSE, *f.* Waersegster, *v.*
PYULQUE, *m.* Heelmeesters werktuyg
PYURIE, *f.* (t. de méd.). Etterpis,
PYXIDULE, *f.* (capsule). Zaedhuysje,

Q.

Q, *m.* Q, *v.* (Q se prononce *ku*, d'après l'ancienne appellation, et *ke*, d'après la nouvelle. Au commencement et dans le corps des mots *q* est toujours suivi de *u*, et alors *qu* a trois sons particuliers : 1o celui de *kou*, dans *quadruple*, *équateur*, etc. ; 2o celui de *ku*, dans *quintuple*, *équestre*, etc ; 3o celui de *k* dans *quatrin*, *acquérir*, etc.).
QUACRE, *m. voyez* QUAKER.
QUADERNES, *m. pl.* (t. de jeu). Worp van twee vieren, *m.*
QUADRAGÉNAIRE, *adj.* et *s.* Veertigjaerig, veertig jaeren oud.
QUADRAGÉSIMAL, E, *adj.* Veertigdagsch, van den vasten.
QUADRAGÉSIME, *f.* Eersten zondag in den vasten, *m.*
QUADRAIN, *m. voyez* QUATRAIN.
QUADRAN, *m. voyez* CADRAN.
* **QUADRANGLE**, *m.* Vierhoek, *m.*
QUADRANGULAIRE, QUADRANGULÉ, E, *adj.* Vierhoekig.
QUADRAT, *m.* p. *ka.* (t. d'impr.). Vierkant, quadraet, *o.*
QUADRATIN, *m.* (t. d'impr.). Kleyn vierkant *of* quadraet, *o.*
QUADRATRICE, *f.* p. *koua*—. Kromme lyn, *v.*
QUADRATURE, *f.* Vierkantmaeking, *v.*, vierkant, *o.*, quadratuer, *v.* — (t. d'hort.). Wyzerwerk, *o.*
QUADRE, ETC. *voyez* CADRE, etc.
QUADRICAPSULAIRE, *adj.* *Fruit* —. Vrugt met vier zaedhuysjes, *v.*
QUADRIDENTÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Viertandig, met vier tanden.
QUADRIENNAL, E, *adj. voyez* QUATRIENNAL.
QUADRIFIDE, *adj.* (t. de bot.). In vieren gesplitst *of* gespleéten.
QUADRIFLORE, *adj.* (t. de bot.). Vierbloemig. (blad, *o.*
QUADRIFOLIUM, *m.* (plante). Vier-
QUADRIGE, *m.* Vierspannigen wagen (in de olympische spelen), *m.* — (t. de chir.). Zeker verband, *o.*
QUADRILATÈRE, *adj.* et *s.* Vierzydig. —, *m.* Vierhoek, *m.*, vierkant, *o.*
QUADRILLE, *m.* (jeu, danse à quatre). Kadril, *m.* —, *f.* Bende ridders, *v.*
QUADRILOCULAIRE, *adj.* (t. de bot.). Met vier vakjes.
QUADRINÔME, *m.* (t. d'alg.). Vierneemige *of* viervoudige grootheyd, *v.*
QUADRIPARTI, E, *adj.* (t. de bot.). Vierdeelig.
* **QUADRIPARTITION**, *f.* Verdeeling in vieren, *v.*
QUADRIPHYLLE, *adj.* p. *kouadrifille.* Vierbladig, vierbladerig.
QUADRIRÈME, *f.* Galey met vier ryen roeyriemen, *v.*
QUADRISYLLABE, *adj.* et *s.* Vierlettergreépig. —, *m.* Vierlettergreépig woord, *o.*
QUADRIVALVE, *adj.* (t. de bot.). Vierschellig, met vier schellen.
QUADRIVALVÉ, E, *voyez* QUADRIVALVE.
QUADRUPÈDE, *adj.* et *s.* Viervoetig. —, *m.* Viervoetig dier, *o.*
QUADRUPLE, *adj.* et *s.* Viervoudig, vierdubbel, viermael zoo groot. —, *m.* Viervoud, *o.*, viermael zoo veél. —, MONNAIE D'ESPAGNE. Quadrupel, *m.*
QUADRUPLER, *v. a.* Viermael verdubbelen *of* grooter maeken. —, *v. n.* Viermael vermeerderen, viermael grooter worden.
QUAI, *m.* p. *ké.* Kaey, werf, *v.*, waterkant, *m.*
QUAICHE, *f.* p. *ké*—. Kits, *v.*, kleyn schip, jagt met een verdek en gaffelmast, *o.*
QUAKER, ERESSE, *s. m.* et *f.* (secte). Kwaker, *m.*, kwakerin, *v.*
QUAKÉRISME, *m.* Kwakerdom, *o.*
QUALIFICATEUR, *m.* Onderzoeker (by de inquisitie in Spanjen), *m.*
QUALIFICATIF, IVE, *adj.* Benaemend, benoemend.

QUALIFICATION, *f.* p. *kalifikacio* Benaeming, benoeming, *v.*
QUALIFIÉ, E, *part.* Voórnaem, ao zienlyk, aenmerkelyk.
QUALIFIER, *v. a.* (word geconj. *prier*). Benaemen, noemen, benoemen. — *q. q. d'imposteur.* Iema bedrieger noemen. SE —. Zich no men, eenen naem *of* titel aenneém
QUALITÉ, *f.* Hoedanigheyd, eyg schap, qualiteyt, *v.* *Ce drap n pas de la même* —. Dit laken is n van dezelfde hoedanigheyd. —, T LENT, DISPOSITION BONNE OU MAUVA Bekwaemheyd, eygenschap, hoed nigheyd, *v.* *Elle a de bonnes* — Zy heéft goede hoedanigheden. — NOBLESSE DISTINGUÉE. Adeldom, ra staet, *m.*, aenzien, *o.* *Homme de* Man van staet, van aenzien. —, TRE. Titel, *m.* — *d'un arrêt* (pa Voórafgaende beweégredenen van besluyt.
QUAND, *adv.* (p. *kan* devant une c sonne, et *kant* devant une voyell Wanneer, als, toen. — *est-il ven* Wanneer is hy gekomen ? —, co QUOIQUE. Hoewel, alhoewel, ofschoo al, al is 't dat. — *il serait mon pl* Al was hy mynen vader. — *tout* *vrait périr.* Al moest alles vorge
QUANQUAM, *m.* Latynsche reden ring, *v.*
QUANQUAN, *m.* p. *kankan.* (fam Getier, geraes (om eene beuzeling)
QUANQUANER, *v. a.* et *n.* (fam Kwaedspreéken, lasteren.
QUANQUANIER, ÈRE, *s. m.* et (fam.). Kwaedspreéker, *m.*; kwa spreékster, *v.*
QUANT À, *prép.* Aengaende, bel gende, betreffende, wat aenga wat aenbelangt. — *à moi.* Wat aengaet. — *cette affaire-là.* Wat zaek betreft. — *au reste.* Voór overige, wat het overige betreft.

Digitized by Google

ANT À SOI, *m.* (fam.). Verwaendheyd, trotschheyd, *v.*
ANTES, *adj. f.* p. *kantes. Toutes* ...*ies et — que.* Zoo menigmael, zoo ...likwils als.
ANTIÈME, *adj.* et *s.* Hoeveélste. —, *m.* Hoeveélsten dag, *m. Quel* — *la mois avons-nous?* Den hoeveélsten van de maend hebben wy? *Le* — *est-il dans sa classe?* Den hoeveélsten is hy in zyne klasse?
ANTITÉ, *f.* Hoeveélheyd, grootheyd, hoegrootheyd, grootte, *v.* — *continue.* Verknogte *of* onverdeelde hoegrootheyd. —, MULTITUDE. Veélheyd, menigte, *v.*, aental, *o. On* a reçu *une grande* — *de fruits.* Men heeft eene menigte vrugten ontfangen. —, ABONDANCE. Overvloed, *m.* —, MESURE DES SYLLABES LONGUES *ou* BRÈVES. Maet, *v.* — (t. de mus.). Maet, *v.*
ARANTAINE, *f.* Veertigtal, *o.*, veertig. *Une* — *d'hommes.* Veertig man. *Jeûner la* —. Veertig dagen vasten. *Faire* —. De proefdagen houden (door een schip, dat van eene plaets komt waer de pest heerscht). *Approcher de la* —. Omtrent veertig jaeren oud zyn. —, GIROFLÉE. Soórt van nagelbloem, *v.*
ARANTE, *adj. num.* Veertig.
ARANTIE, *f.* Gerechtshof van veertig persoonen (te Venetiën), *o.*
ARANTIÈME, *adj.* et *s.* Veertigste. —, *m.* Veertigste deel, *o.*
ARDERONNER, *v. a.* (t. de charp.). De scherpe kanten rond maeken.
ARRÉ, ETC. *voyez* CARRÉ, etc.
ART, *m.* p. *kar.* Vierde, vierendeel, vierde deel, kwart, kwartier, *o. Le* — *d'une somme.* Het vierde van eene somme. *Un* — *d'heure.* Een vierendeel uers, een kwartier uers. — *de journée d'ouvrier.* Schoft, *o.* — (t. de mar.). Wagt, zeewagt, *v. Faire son* —. Op de wagt zyn, de wagt doen. MÉDIRE DU TIERS ET DU — (fig.). Van iedereen kwaedspreéken. AIMER LES —S D'ÉCUS (fig.). Geld leenen.
UART, E, *adj.* Vierde. *Fièvre* —*e.* Derdendagsche koórts, *v.*
UARTAINE, *adj. f. Fièvre* — (pop.). Derdendagsche koórts, *v.*
UARTANIER, *m.* Vierjaerig wild zwyn, *o.*
UARTATION, *f.* Mengsel van een kwart goud met dry kwarten zilver, *o.*
UARTAUT, *m.* p. *kartô.* Viertel; aem, kwartel, *o.*
UART-D'HEURE, *m.* Vierendeel *of* kwartier uers, *o.*
UARTE, *f.* p. *karto.* Pot, *m.*, twee pinten, *v. mv.* — (t. d'escr.). Kwart, *o.* —, AU JEU DE PIQUET. Vierde, *v.* — (t. de mus.). Kwart, *o.*
UARTENIER, *m. voyez* QUARTINIER.
UARTER, *v. n.* Buyten *of* bezyden het spoór ryden. — (t. d'escr.). Eenen steek *of* stoot ontwyken.
UARTERON, *m.* Vierendeel, *o.*; vyfen-twintig. *Un* — *de bière.* Een vierendeel bier. *Un* — *de pommes.* Vyfen-twintig appelen.
UARTERON, ONNE, *s. m.* et *f.* Die *of* van eenen witten en eene mulattin voortkomt.
UARTIDI, *m.* Vierden dag eener decade, *v.*
UARTIER, *m.* p. *kartié.* Vierde, vierendeel, vierde deel, kwartier, *o. Un* — *de veau.* Het vierde deel van een kalf. *Mettre par* —*s.* Vierendeelen. — *de pain* ROMPU. Stuk, *o.*, brok, *v.* — *de lier.* Hielstuk. Stuk brood. — *de soutier* van de maen. — *de la lune.* Kwartier, *o.*, (trimestre). Kwaertael, — (t. de blas.). Vierendeel jaers, *o.*, — CERTAINE ÉTENDUE D'UNE VILLE. Wyk, *v.*, kwartier, gebuerschap, *o.*, gebuerte, *v.* —, CANTONNEMENT D'UN CORPS DE TROUPES. Kwartier, legerkwartier, *o.* — *d'hiver.* Winterkwartier. — *général.* Hoofdkwartier. *Un* — *bien retranché.* Eene wel verschanste legerplaets. — *de vivres.* Veldbakkery, *v.* —, GRÂCE AUX VAINCUS. Kwartier, *o.*, genade, *v. Donner* ou *faire* —. Kwartier geéven. A —, À L'ÉCART. Ter zyde.
QUARTIER-MAÎTRE, *m.* Kwartiermeester; schieman, *m.*
QUARTINIER, *m.* p. *kartinié.* Wykmeester, *m.*
QUARTO (IN-), *m.* Boek in vieren, boek in-quarto, *m.* en *o.*
QUARTZ, *m.* (pierre dure). Kwarts, *o.*
QUARTZEUX, EUSE, *adj.* Kwartsagtig.
QUASI, *adv.* p. *kasi.* (fam.). Bykans, byna, haest. — , *m.* Stuk van eenen kalfsbout, *o.*
QUASI-CONTRAT, *m.* Stilzwygend verdrag, *o.*
QUASI-DÉLIT, *m.* Daed waerdoór men iemand zonder voórdagt beledigt, *v.*
QUASIMODO, *f.* Beloken-paeschen, eersten zondag na Paeschen, *m.*
QUATERNAIRE, *adj.* Viertallig, van vier. *Nombre* —. Getal van vier.
QUATERNE, *m.* Lot van vier nommers, *o.*, watern, *v.*
QUATERNÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Vierwoudig.
QUATORZAINE, *f.* p. *katorzène.* Veertien dagen, *m. mv.*
QUATORZE, *adj. num.* Veertien; veertiende.
QUATORZIÈME, *adj.* et *s.* Veertiende. —, *m.* Veertiende deel *of* gedeelte, *o.*
QUATRAIN, *m.* p. *katrin.* Vierling, *v.*
QUATRE, *adj. num.* Vier. *Marcher* — *à* —. Vier aen vier gaen. *Marcher à* — *pattes.* Op handen en voeten loopen. SE METTRE EN — (fig. *et* fam.). Alles aenwenden, zich alle moeyte geéven. —, QUATRIÈME. Vierde. *Henri* —. Hendrik den vierden. —, *m.* Vier (cyfer, enz.), *v.* —, 4e JOUR. Den vierden, den vierden dag, *m.*
QUATRE-DE-CHIFFRE, *m.* Muyzenval, rattenval, *v.*
QUATRE-TEMPS, *m. pl.* Quatertemper, drydagschen vasten, *m.*
QUATRE-VINGT, QUATRE-VINGTS, *adj. num.* Tachentig, tachentigste.
QUATRE-VINGT-DIX, *adj. num.* Negentig.
QUATRE-VINGT-DIXIÈME, *adj.* Negentigste. (tigste.
QUATRE-VINGTIÈME, *adj.* Tachen-
QUATRIÈME, *adj.* et *s.* Vierde. —, *m.* Vierde deel *of* gedeelte, *o.*; vierde verdieping *of* stagie, *v.*; schoólier van de vierde klasse, *m.* —, *f.* Vierde klasse (in de kollegien), *v.* — (t. de jeu). Vierde, *v.*
QUATRIÈMEMENT, *adv.* Ten vierden.
QUATRIENNAL, E, *adj.* Vierjaerig. *Office* —, *charge* —*e.* Ambt dat men alle vier jaeren een jaer bedient, *o.*
QUATUOR, *m.* Vierstemmig gezang, *o.*
QUAYAGE, *m.* p. *ké-iage.* Kaeygeld, *o.*
QUE, *pron.* Denwelken, dewelke, hetwelk, die, dien, dat, wat. *L'homme* — *je vois.* Den man dien ik zie. *Je ne sais* — *penser.* Ik weét niet wat peynzen. — *faire?* Wat zal men doen? wat raed? —, *conj.* Dat, of, dan, als, hoe, wat, waerom, maer. *Je doute qu'il arrive.* Ik twyfel of hy zal komen. — *Dieu vous bénisse.* Dat God u zegene! *J'ordonne qu'il le fasse.* Ik beveél dat hy het doe. *Il est aussi savant* — *vous.* Hy is zoo geleerd als gy. *Quoi qu'il en soit.* Hoe het ook zy. *Je ne l'ai vu qu'une fois.* Ik heb hem maer eens gezien. *Quelque grand* — *soit mon crime.* Hoe groot myne misdaed ook weézen mag. — *je vous aime!* Hoe lief heb ik u! — *n'ai-je le temps!* Och dat ik maer tyd had! — *cela est beau!* Wat is dat schoon! *Il était à peine sorti* — (*lorsque*) *j'arrivai.* Hy was nauwelyks uytgegaen, toen ik aenkwam, *of* ik kwam aen. *Je ne sais qu'y faire.* Het is myne schuld niet. IL N'EST SAUCE — D'APPÉTIT (prov.). Honger is de beste saus. —, *adv.* COMBIEN. Hoe veél.
QUEL, QUELLE, *adj.* Welk, wie, wat, wat voór een, hoe, hoedanig. — *temps fait-il?* Welk, wat voór weér is het? — *père?* Welken vader? *Quelle mère?* Welke moeder? — *âge a-t-il?* Hoe oud is hy? — *malheur!* Wat ongeluk! *En* — *état en sont les choses?* In welken toestand, hoe staen de zaeken? — QUE, *conj.* — *le que soit sa naissance.* Van wat voór geboórte hy ook zyn mag. — *le que soit sa beauté.* Hoe schoon zy ook zy. TEL —. Taemelyk, zoo en zoo.
QUELCONQUE, *adj.* p. *kelkonke.* Wie, wat het ook zy, wat voór een ook, hoegenaemd, geenerley. *Il ne lui est demeuré chose* —. Daer is hem niets hoegenaemd gebleéven. *D'une manière* —. Op de eene *of* andere wyze, op wat manier het zy.
QUELLEMENT, *adv.* TELLEMENT — (fam.). Taemelyk, zoo en zoo, tusschenbeyde.
QUELQUE, *adj.* et *adv.* Eenig, eenige, sommige, wat, een weynig. *Cette affaire souffre* — *difficulté.* Deéze zaek lyd eenige moeyelykheyd. — *s écrivains.* Eenige *of* sommige schryvers. — *peu d'argent.* Een weynig geld, iet of wat geld. *En* — *sorte* ou *manière.* Eenigermaete, eenigerwyze, eenigzins. — *chose.* Iet, iets, wat. — *part*, *en* — *lieu.* Ergens. —, ENVIRON. Omtrent, byna. *Il y a* — *quatre-vingts ans.* Omtrent tachentig jaeren geleden. —, *conj.* Hoe, hoe ook, hoedanig, wat voór ook, welk. — *s grands efforts qu'il fasse.* Welke grooto moeyte hy zich ook moge geéven. — *grand que soit mon crime.* Hoe groot myne misdaed ook weézen mag. — *richesse qu'il ait.* Wat voór eenen rykdom hy ook moge bezitten — *s actions qu'il fasse.* Wat daeden hy ook verrigte.
QUÉLQUEFOIS, *adv.* Somtyds, sommylen, by wylen, altemets.
QUELQU'UN, QUELQU'UNE, *adj.* et *s.* p. *kelkun.* Iemand. QUELQUES-UNS, QUELQUES-UNES. Sommige, eenige.
QUÉMANDER, ETC. *voyez* CAIMANDER.
QU'EN DIRA-T-ON, *m.* Opspraek, *v.*, gepraet der menschen, *o.*; wat zal men daervan zeggen; de gevoelens van eene menigte over eene zaek.
QUENOTTE, *f.* (fam.). Kindertandje, *o.*
QUENOUILLE, *f.* Spinrok, vlaskop (van een spinnenwiel), *m.* —, CE DONT UNE — EST CHARGÉE. Rokken, *o.* — DU LIT. Styl, *m.* —, ABBRE. Spits opgaenden boom.
QUENOUILLÉE, *f.* Spinrokvol, *m.*
QUENOUILLETTE, *f.* Kleynen spinrok, *m.*
QUÉRAT, *m.* Deel van een schip van de kiel tot aen de berghouten, *o.*
QUERELLE, *f.* p. *kerèle.* Twist, *m.*, geschil, krakeel, gekyf, *o.* UNE — DE CHIEN (prov.). Een slegt afgeloopen, uytgevallen geschil.
QUÉRELLER, *v. a.* et *n.* Kyven, bekyven, krakeelen, twisten. SE —. Kyven, krakeelen.
QUÉRELLEUR, EUSE, *adj.* et *s.* Krakeelagtig, kyfagtig, twistgierig, twistzoekend. —, *m.* Kyver, krakeeler, twistzoeker, *m.* —, *f.* Kyfster, krakeelster, twistzoekster, *v.*
QUÉRIMONIE, *f.* Verzoekschrift (aen geestelyke rechters), *o.*
QUÉRIR, *v. a.* Haelen. *Aller* —. Gaen haelen. *Envoyer* —. Laeten haelen.
QUESTEUR, *m.* Schatmeester, penningmeester, *m.*
QUESTION, *f.* p. *kestion.* Vraeg, *v.*; vraegstuk; vraegpunt, voórstel, *o. Faire une* —. Eene vraeg voórstellen. *Résoudre une* —. Een vraegstuk oplossen. —,

Digitized by Google

Proposition sur laquelle on dispute. Vraegstuk, voórstel, *o.* — *de droit.* Rechtsvraeg, *v. Une — épineuse et captieuse.* Eene netelige en listige vraeg. *La chose en —.* De zaek waerover gehandeld word. *Il est — de savoir si...* Het komt er op aen om te weeten of... —, Torture. Pynbank, pley, *v. Mettre q. q. à la —.* Iemand op de pynbank brengen.

QUESTIONNAIRE, *m.* Peyniger, beul, *m.*

QUESTIONNER, *v. a.* Vraegen, ondervraegen, uytvraegen. *Il ne fait que —.* Hy doet niets dan vraegen.

QUESTIONNEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Vraeger, ondervraeger, uytvraeger, *m.;* vraegster, ondervraegster, uytvraegster, *v.*

QUESTURE, *f.* Schatmeesterschap, penningmeesterschap (by de Romeynen), *o.*

QUÊTE, *f.* p. *kête.* Het zoeken *of* onderzoeken, *o.,* opzoeking, naspeuring, *v. Être, se mettre en — de.* Iets zoeken. —, Collecte pour les pauvres. Inzameling, ophaeling, collecte, *v.* — (t. de chasse). Aller en —. Wild opzoeken. — (t. de mar.). Uytstecking van den voór- *of* agtersteven, *v.*

QUÊTER, *v. a.* et *n.* Bedelen, omgaen om aelmoessen, aelmoessen inzamelen. — des louanges (fig.). Lofreden afbedelen. — (t. de chasse). Zoeken, opzoeken. — *un cerf, un lièvre.* Eenen hert, eenen haes opzoeken, opspeuren.

QUÊTEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Aelmoesvraeger, *m.;* aelmoesvraegster, *v.*

QUEUE, *f.* p. *keu.* Steërt, *m. La — d'une vache, d'un bœuf, d'un poisson, d'un oiseau.* Den steërt van eene koey, van eenen os, van eenen visch, van eenen vogel. — *de cheval.* Peërdensteërt. — *prenante.* Grypsteërt, langen steërt. — *de billard.* Trokstok, *m.* — (t. de bot.). Steél, *m.* — *d'une pomme.* Steél van eenen appel. — *d'une poêle.* Steél van eene pan. —, Extrémité d'une robe traînante. Sleép, *m.* —, Bout, fin. Eynde, uyterste, *o. La — d'une pierre.* Het ingemetselde eynde van eenen steen in eenen muer. — *de l'hiver.* Eynde van den winter. —, Les derniers rangs. Agterhoede, *v.,* steërt, *m.* — *d'une armée.* Agterhoede van een leger. *La — d'un camp.* Het eynde van eene legerplaets. *A la —.* Van agter, agteraen. —, Suite d'une affaire. Nasleép, *m.,* gevolg, *o.* —, Futaille. Anderhalf okshoofd, *o.* —, Pierre à aiguiser. Wetsteen, slypsteen, *m.* — d'ancre. Zwaluwsteërt, *m.* — de cochon (tarière). Vysboor, *v.* — de lion. Leeuwensteërt, *m.* — de pourceau. Verkensvenkel, *v.* — de rat (lime). Ronde vyl, *v.* — de renard. Vossensteërt. — de souris. Muyzensteërt. — *à —.* Op *of* na elkander. *Les barques allaient — à —.* De schuyten voeren na elkander.

QUEUX, *m.* (v. m.). Kok, *m.*

QUI, *pron.* Die, dat, denwelken, dewelke, hetwelk; wie. *L'homme — travaille.* Den man die werkt. *La femme — a soin de son ménage.* De vrouw die zorgt voór haer huyshouden. *L'homme de — je parle.* Den mensch van denwelken ik spreek. *A — en avez-vous?* Tegen wien hebt gy het? — *êtes-vous?* Wie zyt gy? — *est-ce?* Wie is het? — *que ce soit.* Wie het ook zy. *Voilà — est beau.* Dat is schoon. — *voilà?* Wie gaet daer? *Voilà — va bien.* Dat gaet wel. — *pis est.* Dat nog erger is. — *vous l'a dit? de — le tenez-vous?* Wie heeft u dit gezegd? van wie weet gy het?

QUIA (à), *adv. Être —.* Verstomd zyn, niet konnen antwoórden. *Mettre —.* Verstommen, den mond stoppen.

QUIBUS, *m.* (pop.). Geld, *o.*

QUICONQUE, *pron. indéf.* Wie ook, al wie, wie het ook zy.

QUIDAM, *m.,* **QUIDANE**, *f.* Zekeren persoon, *m.,* zeker iemand.

QUIET, **ÈTE**, *adj.* p. *kiè, kiète.* (v. m.). Gerust, stil.

QUIÉTISME, *m.* Quiëtistery, *v.*

QUIÉTISTE, *m.* (sectaire). Quiëtist, *m.*

QUIÉTUDE, *f.* p. *kié—.* Rust, gerustheyd, stilheyd (des gemoeds), *v. L'amour de Dieu met l'esprit dans l'entière —.* De liefde Gods stelt het gemoed in volkomene gerustheyd.

QUIGNON, *m.* (fam.). Hagt, *m.,* homp, *v.,* dik stuk brood, *o.*

QUILBOQUET, *m.* p. *kilbokè.* Winkelhaek, *m.*

QUILLAGE, *m.* Droit de — (mar.). Kielrecht, *o.*

QUILLE, *f.* Kegel, *m. Jouer aux —s.* Kegelen, met de kegels speélen. *Il fit toutes les neuf —s.* Hy wierp alle negen kegels om. Donner à q. q. son sac et ses —s. Iemand zyn afscheyd geéven, hem wechjagen. — (t. de mar.). Kiel (van een schip), *v.*

QUILLER, *v. n.* p. *killer.* Heulen, om eerst gooyen; de omgeworpene kegels weër opzetten.

QUILLETTE, *f.* Teenrys, *o.;* wilgen tak om te pooten (planten).

QUILLIER, *m.* Kegelbaen, *v.;* kegelspel, *o.*

QUINAIRE, *m.* (t. d'antiq.). Gouden *of* zilveren munt van de derde grootte, *v.*

QUINAUD, **E**, *adj.* p. *kinô, —ôde.* (fam.). Beschaemd, ontsteld.

QUINCAILLE, *f.* Kraemery, yzerkraemery; kopermunt, *v.*

QUINCAILLERIE, *f.* Kraemery, yzerkraemery, *v.,* neurenbergsche waeren *of* goederen.

QUINCAILLIER, *m.* p. *—lié.* Yzerkraemer, neurenbergschen winkelier, *m.*

QUINCONCE, *m.* Planting in het verband, *v.*

QUINDÉCAGONE, *m.* Vyftienhoek, *m.*

QUINDÉCEMVIRS, *m. pl.* (t. d'antiq.). Vyftien mannen, *m. mv.*

QUINE, *m.* p. *kine.* Twee vyven (in het tiktakspel), *v. mv.;* lot van vyf nommers, *o.,* quintern (in de lotery). (voudig.

QUINÉ, **E**, *adj.* (t. de bot.). Vyf-

QUINOLA, *m.* Hertenboer (in het reversiespel), *m.* (tigjaerig.

QUINQUAGÉNAIRE, *adj.* et *s.* Vyf-

QUINQUAGÉSIME, *f.* Zondag voór den vasten, *m.,* quinquagesima.

QUINQUANGULÉ, **E**, *adj.* (t. de bot.). Vyfhoekig.

QUINQUATRIE, *f.* Feest ter eere van Minerva, *v.* en *o.*

QUINQUÉ, *m.* p. *kuinkué.* Kwintet (muziekstuk in vyf deelen), *o.*

QUINQUÉDENTÉ, **E**, *adj.* (t. de bot.). Vyftandig.

QUINQUENNAL, **E**, *adj.* Vyfjaerig.

QUINQUENNALES, *f. pl.* Feesten die alle vyf jaeren gevierd wierden (by de Romeynen), *v.* en *o. mv.*

QUINQUENNIUM, *m.* Vyfjaerigen studieloop, *m.*

QUINQUÉNOVE, *m.* Teërlingspel van vyf en negen, *o.*

QUINQUERCE, *m.* (t. d'antiq.). Prys op eenen dag doór denzelfden kampvegter betwist in vyf soórten van gevegten (by de Grieken en Romeynen), *m.*

QUINQUÉRÈME, *f.* Galey (schip) met vyf ryen roeyers, *v.*

QUINQUET, *m.* p. *kinké.* Lamp met eene lochtpyp, *v.*

QUINQUINA, *m.* Koórtsbast, kina, quinquina, *m.*

QUINT, *adj. m.* p. *kin.* Vyfde. *Charles —.* Karel den vyfden. *Sixte —.* Paus Sixtus den vyfden. —, *m.* Vyfde, vyfde deel *of* gedeelte, *o.*

QUINTADINER, *v. n.* (mus.). Ken valsch geluyd op het orgel geëven.

QUINTAINE, *f.* p. *kintène.* (t. d'antiq.). Kwintael, honderd pond gewigts, *o.*

QUINTAU, *m.* Hoop schooven *of* takkebossen, *m.*

QUINTE, *f.* (t. de mus.). Kwint, *v.* —, Grand violon. Altoviól, *v.* (t. de jeu). Vyfde, *v.;* vyf op elkander volgende kaerten. — (t. d'escr.). Kwint, vyfde, *v.* —, Toux violente. Kinkhoest, *m.* —, (fig. *et fam.*). Gril, kuer, eygenzinnigheyd, *v. est sujet à des —s.* Hy heeft dikwijls wonderlyke grillen. —, *adj. f. Fièvre —.* Vierdendagsche koórts, *v.*

QUINTE-FEUILLE, *f.* Vyfblad, vyfvingerkruyd, *o.*

QUINTER, *v. a.* — *l'or, l'argent.* Goud, zilver, stempelen. —, *v.* (t. de mus.). Kwinteëren.

QUINTESSENCE, *f.* Het fynste, kragtigste, pit, merg, het best, geest, *m.*

QUINTESSENCIER, *v. a.* Den geest het best uyt iets haelen; (fig.) nauw uytpluyzen, ziften.

QUINTETTO, *m. voyez* Quinqui.

QUINTEUX, **EUSE**, *adj.* et *s.* p. *kinteu, —teuse.* Grillig, eygenzinnig, koppig.

QUINTIDI, *m.* Vyfden dag eener decade (by de fransche omwenteling).

QUINTIL, **E**, *adj.* — *aspect.* Afstand van 72 graeden tusschen twee planeëten, *m.*

QUINTILLE, *m.* Omberspel van vyf persoonen, *o.*

QUINTIMÈTRE, *m.* Vyfde deel van eenen *mètre*, *o.*

QUINTIN, *m.* Soórt van fyn lynwaed.

QUINTUPLE, *adj.* et *s.* Vyfvoudig, vyfdubbel, vyfmael zoo veel, vyfmael zoo groot. —, *m.* Vyfvoud, vyfdubbel, *o.*

QUINTUPLER, *v. a.* Vyfmael verdubbelen, vyfmael zoo groot maeken.

QUINZAIN, *m.* Vyftien tegen vyftien (in het kaetsspel).

QUINZAINE, *f.* p. *kinzène.* Vyftiental, *o.;* vyftien; veertien dagen, *m.*

QUINZE, *adj.* et *s.* Vyftien, vyftiende — *jours.* Veertien dagen. *Grégoire —.* Gregorius den vyftienden. —, Den vyftienden.

QUINZE-VINGTS, *m. pl.* Gasthuys voór dry honderd blinden (te Parys). *o. Un —.* Eenen der dryhonderd blinden.

QUINZIÈME, *adj.* et *s.* Vyftiende. — *siècle.* De vyftiende eeuw. —, Vyftiende, vyftiende deel *of* gedeelte, *o.*

QUINZIÈMEMENT, *adv.* Ten vyftiende.

QUIOSSAGE, *m.* p. *kioçaje.* Het schaeven van het leër, *o.*

QUIOSSE, *f.* p. *kioce.* Schaefsteen, *m.*

QUIOSSER, *v. a.* Het leër schaeven.

QUIPROQUO, *m.* (fam.). Misgreep, en *m.,* misslag, *m.*

QUIRINALES, *f. pl.* Feesten ter eere van Romulus, *v.* en *o. mv.*

QUIS, *m.* p. *kis.* Soórt van vuerstreen, *m.*

QUITTANCE, *f.* Kwytbrief, *m.,* kwytting, kwitantie, *v.*

QUITTANCER, *v. a.* Kwitantie geëven, kwytschelden.

QUITTE, *adj.* p. *kite.* Vry, los, ontslaegen. *Il est franc et — de tout dettes.* Hy is vry van allen schuld. — *à —.* Kamp, kamop.

QUITTEMENT, *adv.* Vry van alle schuld en lasten.

QUITTER, *v. a.* p. *kiter.* Verlaeten, afgaen, afscheyden. — *père et mère.* Vader en moeder verlaeten. — *le chemin droit.* Van den regten weg afgaen. — *le service.* Den dienst verlaeten. — *ses habits.* Zyne kleederen uytdoen. —, Lâcher, laisser aller. Loslaeten, laeten vaeren; afleggen. — *sa proie.* Zyne prooy loslaeten. — *ses mauvaises habitudes.* Zyne kwaede gewoonten afleggen, laeten

Digitized by Google

vaeren. —, Céder, délaisser. Afstaen, afstand doen, overlaeten. — *ses droits.* Zyn recht afstaen, afstand doen van zyn recht. — *la place à q.* Aen iemand zyne plaets afstaen, overlaeten. —, Exempter, affranchir. Ontslaen, kwytschelden, vryloaeten. *Je vous quitte de ce que vous me devez.* Ik ontslae u van, scheld u kwyt al wat gy my schuldig zyt. *Je vous quitte de tous vos remercîments.* Ik ontslae u van alle uwe dankzeggingen. Se —. Scheyden, malkander verlaeten.

QUITUS, *m.* Slotrekening, *v.*

QUI VA LÀ? QUI VIVE? Wie daer? Être sur le qui vive (fig. *et* fam.). Op zyne hoede zyn.

QUOAILLER, *v. n.* Kwispelsteërten.

QUOCOLOS, *m.* Italiaenschen steen die in het vuer glos word, *m.*

QUOI, *pron.* Wat, welk, dat, enz. *A — pensez-vous?* Aen wat, waernaen denkt gy? *Sur — disputez-vous?* Waerover twist gy? *De — s'agit-il?* Wat is de zaek *of* de vraeg? Avoir de — (fam.). Ryk zyn. *A — bon?* Waertoe? waerom? *Il y a dans ses manières un je ne sais — qui me plaît.* In zyne manieren ligt, ik weét niet wat, ik kan het geenen naem geéven, dat my behaegt, bekoórt. — *que ce soit.* Hoe het ook zy. — *qu'il en soit.* Wat er ook van zy. — *qu'on en dise.* Wat men ook zegge. — ! *interj.* Wat! hoe! — *c'est vous qui l'avez fait!* Wat! hoe! gy hebt het gedaen!

QUOIQUE, *conj.* Schoon, ofschoon, hoewel, alhoewel. — *qu'elle soit pauvre elle élève bien ses enfants.* Ofschoon, hoewel zy arm is, voed zy evenwel haere kinderen goed op. — *vous ayez raison.* Alhoewel gy gelyk hebt.

QUOLIBET, *m.* p. *kolibè.* Kaelheyd, laffe boertery, slegte aerdigheyd, *v.*

QUOLIBÉTIER, *m.* Onaerdigen boerter, *m.*

QUOTE, *adj. f.* p. *kote.* — *part.* Deel, aendeel, paert, *o.*

QUOTIDIEN, ENNE, *adj.* p. *kotidi-in*, —*ène.* Dagelyksch. *Pain* —. Dagelyksch brood.

QUOTIENT, *m.* Uytkomst (van eene deeling), *v.*, quotient, *o.*

QUOTITÉ, *f.* p. *ko*—. Deel, aendeel, paert, *o.*

R.

R, *s. m.* et *f.* R, *v.* (R, *s. f.* suivant l'appellation ancienne, *erre*, et *m.* suivant la moderne, *re;* cette lettre ne sonne point à la fin des infinitifs en *er*, quand ces infinitifs ne sont pas suivis d'une voyelle ou d'une *h* muette : *il veut danser*, se prononce *il veut dansé.* Mais *aimer à boire* se prononce *aiméra boire*, à cause de la voyelle à qui suit l'infinitif *aimer.* R se fait toujours entendre à la fin des infinitifs des autres conjugaisons, tels sont *finir*, *recevoir*, etc.).

RAB, *m.* Joódsch speéltuyg, *o.*

RABÂCHAGE, *m.* Mersigvuldige onnutte herhaeling in eene redevoering, *v.*

RABÂCHER, *v. a.* et *n.* (fam.). Dikwils herhaelen.

RABÂCHERIE, *f.* (fam.). Verveélende herhaeling, *v.*

RABÂCHEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Herhaeler, *m.;* herhaelster, *v.*

RABAIS, *m.* p. —*bè.* Korting, afkorting, aftrekking, *v.*, afslag (in prys *of* weérde), *m. Vendre au* —. By afslag verkoopen. Mettre un auteur au — (fig.). Eenen schryver versgten.

RABAISSEMENT, *m.* p. —*bèceman.* Vermindering, verleeging (van belastingen, van muntspecien), *v.* —, (fig.). Vernedering, verlaeging, *v.*

RABAISSER, *v. a.* p. —*bécer.* Verleegen, leeger stellen, zetten *of* hangen, nederlaeten. — *un mur.* Eenen muer leeger maeken. — *un tableau.* Eene schildery leeger hangen. — *la voix.* Stilder spreéken. —, Diminuer. Verminderen. — *les impôts*, *les taux des denrées*, *les monnaies.* De belastingen, de pryzen der koopwaeren, de muntspecien verminderen, leeger stellen. —, Modérer. Verminderen, maetigen. — *l'orgueil de q. q.* Iemands hoogmoed vernederen. —, DépréciER. Misagten, veragten, verkleynen. Se —. Zich vernederen, vereootmoedigen.

RABANER, *v. a.* (t. de mar.). Rabanden insteeken.

RABANS, *m. pl.* (mar.). Rabanden, (*m. mv.*

RABANTER, *v. a. voyez* Enveroger.

RABAT, *m.* Bef, *v.*, kraeg, *m.* — (t. de jeu). Rand van het afdak eener kaetsbaen; weéromslag (in het kegelspel), *m.* — (t. de chasse). Het byeendryven van het wild. — (t. de comm.). Vermindering in prys.

RABATAGE, *m.* Tarro, lekkagie, vermindering in gewigt *of* in weérde, *v.*

RABAT-EAU, *m.* Stuk vilt aen eenen slypsteen, *o.*

RABÂT-JOIE, *m.* au pl. *des rabat-joie.* Vreugdestooring, *v.;* vreugdestoorder, breékspel, *m.*

RABATTOIR, *m.* Mes om de leyen (schalien) te kappen, *o.*

RABATTRE, *v. a.* (word geconj. als *battre*). Afslaen, nederslaen, doen vallen. *Le vent rabat la fumée.* Den wind slaet den smoor neder. — *une couture.* Eenen naed plat stryken *of* persen. — *les ornières*, *les sillons.* De ryspoóren, de ploeggroeven vullen *of* gelykmaeken. — *un coup.* Eenen stoot afweéren. — *le gibier.* Het wild opjaegen. — L'orgueil de q. q. (fig.). Iemands hoogmoed vernederen. —, Diminuer du prix. Afslaen, aftrekken, afkorten, verminderen, laeten vallen. *Il vend sa marchandise sans en rien* —. Hy verkoopt zyne waer zonder iets te laeten aftrekken. —, *v. n.* et *pr.* Changer de direction. Van weg veranderen, eenen anderen weg inslaen, eensklaps omkeeren. *Près de cette maison vous rabattrez à main droite.* By dit huys slaet gy regts in. *L'armée se rabattit sur cette place.* Het leger trok eensklaps op die stad aen. —, (fig.). Eensklaps van gesprek veranderen. *Se — sur la politique.* Op de staetkunde vallen. *Se — sur des bagatelles.* Op beuzelingen vervollen.

RABATTU, E, *adj. Epée* —*e.* Stompen degen. Tout compté, tout —. Alles wel onderzogt *of* nageezien zynde.

RABBIN, *m.* Rabbyn, leeraer der Joóden, *m.*

RABBINAGE, *m.* (iron.). Het leézen der rabbynsche boeken.

RABBINIQUE, *adj.* Rabbynsch.

RABBINISME, *m.* Rabbynendom, *o.*

RABBINISTE, *m.* Rabbynist, *m.*

RABDOÏDE, *adj. Suture* — ou *sagittale* (anat.). Pylnaed (der hersenpan), *m.*

RABDOLOGIE, *f.* Het rekenen met stokskens waerop cyfers staen (doór den schotschen baron Neper uytgevonden).

RABDOMANCE, RABDOMANCIE, *f.* Waerzeggery met de wigchelroede, *v.*

RABDOPHORES, *m. pl.* (t. d'antiq.). Roedraegers, *m. mv.*

RABÊTIR, *v. a.* (fam.). Dom *of* dommer maeken. —, *v. n.* Dom *of* dommer worden.

RABETTE, *f.* Raepolie, *v.*

RABILLAGE, etc. *voyez.* Rhabillage.

RABIOLE, *f.* Knolrudys, *v.*

RÂBLE, *m.* Ruggestuk, *o.*, lenden (van eenen haes, konyn, enz.). *v. mv.* Avoir le — épais (fam.). Kloek en sterk zyn. — (instrument). Kloet, oventrabber, *m.*

RÂBLER, *v. a.* Het vuer aenstoken.

RÂBLU, E, *adj.* Dikruggig, wel van lenden voórzien. —, (fig. *et* fam.). Dik, sterk, kloek.

RÂBLURE, *f.* (mar.). Sponning (van de kiel en stevens), *v.*

RABOBELINER, *v. a.* Plaesteren, beplaesteren. —, Rapetasser. Lappen, verstellen.

RABONNIR, *v. a.* Beter maeken, verbeteren. —, *v. n.* Beter worden, verbeteren.

RABOT, *m.* p. —*bô.* Schaef, *v. Le fût d'un* —. Het hout eener schaef. *La lumière du* —. De opening tusschen het yzer en het hout der schaef. Passer le — sur un ouvrage (fig.). Een werk beschaeven, nog eens overwerken, verbeteren. —, Instrument. Kalkhaek, kalkkloet, *m.* — (pierre). Soórt van kasseysteen, *m.*

RABOTER, *v. a.* Schaeven, beschaeven, afschaeven. — un ouvrage (fig. *et* fam.). Een werk schaeven, beschaeven *of* verbeteren.

RABOTEUX, EUSE, *adj.* Ongelyk, oneffen, hobbelig. *Du bois* —. Oneffen, kwastig hout. *Chemin* —. Hobbeligen, ongelyken weg. —, (fig.). Ruw, onbeschaefd.

RABOTIER, *m.* (t. de monn.). Tafel met groeven, *v.*

RABOUGRI, E, *adj.* Kleyn, zwak, ondergebleéven, mismaekt, verneuteld, incengedrongen. *Arbre* —. Ondergebleéven boom. *Homme* —. Kleyn en mismaekt ventje.

RABOUGRIR, *v. n.* et *pr.* Onderblyven, in den wasdom belet worden.

RABOUILLÈRE, *f.* Konynenhol, *o.*

RABOUTIR, *v. a.* (pop.). Stukken aen een zetten *of* hegten (van stoffen spr.).

* RABROUER, *v. a.* (fam.). Iemand toesnauwen, grauwen, toegrauwen.

* RABROUEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Grauwer, *m.;* grauwster, *v.*

RACAGES, *m. pl.* Rak (aen den mast), *o.*

RACAILLE, *f.* Gespuys, gepeupel, janhagel, *o.* —, (fam.). Uytschot, slegt goed, *o.*, vodden, *v. mv.*

RACAMBEAU, *m.* Beugel (yzeren schuyfring aen den mast eener sloep) *m.*

RACCOMMODAGE, *m.* p. *rakomo*—. Verstelling, herstelling, lapping; herstelde zaek, *v.;* het herstellen; verstelwerk, *o.*

RACCOMMODEMENT, *m.* Verzoening, hervrediging, herstelling van vriendschap, *v.*

RACCOMMODER, *v. a.* Verstellen, herstellen, lappen. — *un habit.* Een kleed lappen. —, Réparer. Herstellen, weder goed maeken. *Pour — cette affaire il faut du temps.* Om deéze zaek wederom goed te maeken behoort tyd. —, Repaire. Hermaeken. —, Rajuster. Vermaeken, herstellen. — un discours (fig.). Eene redevoering verbeteren. —, Réconcilier. Verzoenen, bevredigen, byleggen. Se —. Zich verzoenen. *Le mari et la femme se sont raccommodés* (*réconciliés*). Den man en de vrouw hebben zich verzoend.

RACCOMMODEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Versteller, lapper, *m.;* verstelster, lapster, *v.*

Digitized by Google

RACCORDEMENT, *m.* (archit.). Gelykmaeking, vereeniging, *v.*

RACCORDER, *v. a.* (archit.). Vereenigen, verbinden, gelykmaeken, aeneentrekken. — (t. de peint.). Herschilderen. — (t. de mus.). Op nieuws stellen *of* stemmen.

RACCOUPLER, *v. a.* p. *rakou*—. Herpaeren, weder koppelen.

RACCOURCI, E, *adj.* et *s.* Verkort; te kort. *A bras* —. Uyt alle zyne magt. —, *m.* Kort begryp, uyttreksel, verkortsel, *o.* — (t. de peint.). Verkorting (in het perspectief), *v.* Ex —. In het kort, kortelyk, met weynige woórden.

RACCOURCIR, *v. a.* Korten, afkorten, verkorten, inkorten, korter maeken. — *un habit.* Een kleed korter maeken, inkorten. —, Abréger. Verkorten. — *un discours.* Eene rede verkorten. —, Diminuer. Inkorten, verminderen. Se —. Korten, korter worden.

RACCOURCISSEMENT, *m.* p. *rakourcicemant.* Korting, afkorting, verkorting, *v.*

RACCOUTREMENT, *m.* Verstelling, herstelling, lapping, *v.*

RACCOUTRER, *v. a.* (v. m.). Verstellen, herstellen, lappen, hernaeyen.

* **RACCOUTREUR**, EUSE, *s. m.* et *f.* Versteller, lapper, *m.*; verstelster, lapster, *v.*

RACCOUTUMER (SE), *v. pr.* Zich weder gewennen.

RACCROC, *m.* p. *racro.* Coup de — (t. de jeu). Gelukslag, geluksstoot, *m.*

RACCROCHER, *v. a.* p. *rakro*—. Weder aenhaeken *of* vasthaeken. — *un tableau.* Eene schildery weër aenhaeken, ophangen. Se —. Weder winnen wat men verlooren had; zich vasthegten, zich bedienen.

RACCROCHEUSE, *f.* Smots, straetloopster, *v.*

RACE, *f.* Geslacht, *o.*, stam, *m.*, afkomst, *v.* — *ancienne et illustre.* Oud en beroemd geslacht. — Future (poét.). Nakomelingen, *m. mv.*, nakomelingschap, *v.*—, (fig.). Geslacht, gebroed, broeysel, *o.* — *de vipères.* Addergebroeysel. — (se dit des animaux). Aerd, *m.*, ras, *o. Cheval de* —, *de bonne* —. Peërd van goeden aerd.

RACER, *v. n.* (t. d'oiseleur). Jongen van denzelfden aerd voortbrengen.

RACHALANDER, *v. a.* Nieuwe kalanten aenbreugen *of* bezorgen.

RACHAT, *m.* p. —*cha.* Wederkoop, afkoop, *m.*, wederkooping; vrykooping, lossing, *v.*

RACHE, *f.* Teërdroessem, *m.*

RACHETABLE, *adj.* Losbaer, afkoopbaer. *Rente* —. Losrente, *v.*

RACHETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Wederkoopen. — *en vente publique.* Inmynen. — *une rente.* Eene rente lossen, afkoopen. —, Délivrer à prix d'argent. Vrykoopen, loskoopen. — *des prisonniers.* Gevangenen vrykoopen, verlossen. —, (fig.). Vergoeden, herstellen, opweégen. — *ses défauts par ses agréments.* Zyne gebreken door zyne bevalligheden vergoeden. — (t. d'arts). Herwinnen, verbeteren. Se —. Zich vrykoopen, zich loskoopen. Se —, (fig.). Vergoed worden.

RÂCHEUX, EUSE, *adj. Bois* —. Knoestig, knoestagtig hout, *o.*

RACHIALGIE, *f.* p. *rakialji.* Dormjigt met hevige pyn in de ruggegraet, *v.*

RACHIDIEN, ENNE, *adj.* Tot de ruggegraet behoorend.

RACHIS, *m.* (anat.). Ruggegraet, *v.*

RACHISAGRE, *f.* Jigt in de ruggegraet, *v.* (heëft.

RACHITIQUE, *adj.* Die den ledenvang

RACHITIS, *m.* (méd.). Ledenvang, *m.*, engelsche ziekte, lendenziekte, *v.*

RACHITISME, *m.* Knobbelagtigheyd (aen den stam der graenen die ze doet onderblyven), *v.*

RACINAGE, *m.* (teint.). Afkoóksel, afziedsel (van noótenbladeren en noótenbolsters), *o.*

RACINAL, *m.* Grondbalk, steunbalk, schoór, *m.*

RACINE, *f.* Wortel, *m. La* — *d'une plante.* Den wortel van eene plant. *Prendre* —. Wortel schieten, wortelen, inwortelen. —, (fig.). Wortel. *La vertu a poussé de profondes* —*s dans son cœur.* De deugd heëft in zyn hert diepe wortelen geschóóten. —, Origine. Wortel, oorsprong, *m.* — (t. de gramm.). Wortelwoórd, stamwoórd, *o.* — *carrée d'un nombre* Vierkanten wortel. — *cube* ou *cubique.* Teërlingswortel. — *d'une équation.* Den wortel eener vergelyking.

RACINER, *v. n.* Wortel schieten, wortelen. —, *v. a.* Met wortelen verwen, met een afkoóksel van noótenbolsters verwen.

RACK, *m. voyez* Arack.

RACLE, *f.* Krabber, schrabber, *m.*, schrabyzer, *o.* — (plante). Klis, *v.*

RACLE-BOYAU, *m.* au pl. *des racleboyau.* (fam.). Slegten vioólspeëler, krabbelaer, *m.*

RÂCLÉE, *f.* (pop.). Hagelbuy stokslagen, *v.*

RÂCLER, *v. a.* Schraepen, schrappen, schrabben, afschrabben. — *des peaux.* Huyden schraepen. — *un cochon.* Een verken schraepen. — (la mesure). Afstryken. — *du violon.* Krabbelen.

RÂCLEUR, *m.* Slegten vioólspeëler, krabbelaer, *m.*

RÂCLOIR, *m.* Schrabber, krabber, *m.*, schrabmes, schrabyzer, *o.*

RÂCLOIRE, *f.* Strykstok (tot het graen meëten), *m.*

RÂCLURE, *f.* Schrabsel, afschrabsel, *o.*

RACOLAGE, *m.* Werversberoep, *o.*, werving, *v.*

RACOLER, *v. a.* Werven, aenwerven.

RACOLEUR, *m.* Werver, aenwerver.

RACONTER, *v. a.* Verhaelen, vertellen.

RACONTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Verteller, verhaeler, *m.*; vertelster, verhaelster, *v.*

RACORNIR, *v. a.* Hard en taey maeken, harden. Se —. Hard en taey worden, ineenschroeyen, ineenkrimpen.

RACORNISSEMENT, *m.* Taeyheyd; krimping, inkrimping, *v.*

RACOUPLER, *v. a. voyez* Raccoupler.

RACQUIT, *m.* Vergoeding, herwinning, *v.*

RACQUITTER, *v. a.* Vergoeden, schadeloos stellen. — *q. q.* Herwinnen hetgeëne iemand verlooren heëft. Se —. Herwinnen, wederwinnen, inhaelen. Se —, se dédommager. Zich schadeloos stellen.

RADE, *f.* Ree, reede, *v.* — *sûre.* Veylige ree. — *foraine.* Opene ree.

RADEAU, *m.* p. —*dô.* Vlot, houtvlot, *o.*

RADER, *v. a.* (mar.). Op de ree brengen. —, Passer la radoire. Afstryken (van koórn- en zoutmaeten spr.).

RADEUR, *m.* Zoutmeëter, *m.*

RADIAIRES, *m. pl.* Straeldieren, *o. mv.*

RADIAL, E, *adj.* Gestraeld, met straelen. *Muscle* —. Armpypspier, *v.*

RADIANT, E, *adj.* (t. d'opt.). Straelend, straelend uytschietend.

RADIATION, *f.* (prat.). Uytschrabbing, doórschrabbing, doórhaeling, *v.* — (t. de phys.). Straeling, uytstraeling, *v.*

RADICAL, E, *adj.* et *s.* au pl. *m. radicaux.* (bot.). Tot den wortel behoorend. —, (fig.). Oorsprongelyk. *Vice* —. Ingewortelde, aengeboórene ondeugd, *v. Guérison* —*e.* Volkomene geneëzing, *v. Humide* —. Grondvogtigheyd, *v.*, levenssap, *o.* Signe — (alg.). Wortelteeken, *o. Lettres* —*es.* Wortelletters, *v. mv. Mot* —. Wortelwoórd, stamwoórd, *o.* —, *m.* (chim.). Grondstof, *v.*

RADICALEMENT, *adv.* Oorsprongelyk, tot in den wortel, in den grond.

RADICANT, E, *adj.* Wortelend, wortel schietend.

RADICATION, *f.* Worteling, inwortel ing, *v.*

RADICULE, *f.* Wortelje, *o.*, vezel tjes, *o. mv.*; puntje (of de kiem v het zaed), *o.*

RADIÉ, E, *adj.* (bot.). Gestraeld, m straelen. *Fleur* —*ée.* Strael- *of* sterr bloem, *v.* Couronne —*ée* (antiq. Straelkroon, gestraelde kroon, *v.*

RADIER, *m.* p. —*dié.* Rooster (houtbedding voór eene sluys, om daer te bouwen), *m.*; opening tussch de pilaeren eener brug, *v.* — (mar. Balkplank, *v.*

RADIEUX, EUSE, *adj.* Straelend, schi terend, blinkend. *Point* —. Strae punt, *o. Le soleil est un corps* — De zon is een straelend lichaem. V sage — (fig.). Gezond en vergenoe gezigt, wel tevreden.

RADIOMÈTRE, *m.* Graedboóg, m werktuyg om de hoogten ter see w te meëmen, *o.*

RADIS, *m.* Radys, *v.*

RADIUS, *m.* Armpyp, *v.*

RADOIRE, *f.* Strykstok (om het zo te meëten), *m.*

RADOTAGE, *m.* Suffery, mymeri raeskalling, *v.* Tomber dans le (fam.). Suffen, mymeren, raeskalle verkinderen.

RADOTER, *v. n.* Suffen, mymere raeskallen, kindsch worden, verki deren.

RADOTERIE, *f.* Suffery, mymeri mymery, *v.*, gemymer, het kind worden, *o.*

RADOTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Suffe mymeraer, *m.*; sufster, *v.*

RADOUB, *m.* Kalfatering, lapping (d schepen), *v.*

RADOUBER, *v. a.* Kalfateren, lappe

RADOUBEUR, *m.* Scheëpslapper, k fateraer, *m.*

RADOUCIR, *v. a.* Versagten, zagt maeken. —, (fig.). Versagten, b daeren. Se —. Versagten, zagter wo den. *Le temps s'est radouci.* Het w der is zagter geworden. Il se radouc (fig.). Hy word bedaert.

RADOUCISSEMENT, *m.* Versagting,

RAF, *m.* Snellen en sterken springvloe *m.*, sterk ty, *o.*

RAFALE, *f.* Valwind, rukwind, m.

RAFFAISSER (SE), *v. pr.* Weder i zakken.

RAFFERMIR, *v. a.* Versterken, b vestigen. Se —. Sterker *of* vaster w den. — *un mur par des étaies.* Een muer doór stutten versterken. *Ce victoire le raffermit sur le trône* Deëze overwinning bevestigt hem den troon.

RAFFERMISSEMENT, *m.* p. *rafer cemant.* Versterking; bevestiging,

RAFFES, *f. pl.* Afsnydsel, afknip (van leër), *o.*

RAFFINAGE, *m.* Zuyvering, louteri *v.*, het raffineëren, *o.*

RAFFINÉ, E, *adj.* et *s.* Louter, g raffineërd. —, (fig.). Fyn, schra der, doórsleëpen, doórtrapt, loo slim. —, *m.* Loozen vos, *m.*

RAFFINEMENT, *m.* Al te groote fy heyd, gesleëpenheyd, spitsvindi heyd, *v.*

RAFFINER, *v. a.* Zuyveren, louteren raffineëren. — *le sucre.* De suyker r fineëren, zuyveren. —, *v. n.* Uy pluyzen, ziften. — *sur la langue.* F tael nauw ziften, dezelve uytpluyzen Se —. Slimmer, doórtrapter *of* fyn worden.

RAFFINERIE, *f.* Raffinery, *v.*

RAFFINEUR, *m.* Louteraer, raffineë der, *m.*

RAFFOLER, *v. n.* (fam.). Verzotten verzot zyn op.

RAFFOLIR, *v. n.* Verzotten, zot gek worden.

Digitized by Google

RAFLE, *f.* Trits, rafel (worp van dry gelyken met dry teêrlingen), *v.* Faire — (fig.). Alles wechneêmen, rooven. — (t. de bot.). Tros waer de druyven afzyn; gemeenschappelyken steêl, m. —, (filet). Steêknet met verscheydene ingangen, *o.*

RAFLER, *v. a.* Rafelen. —, (fam.). Wechneêmen, rooven.

RAFLEUX, *adj. m. Sucre* —. Ruwe, hobbelige suyker, *v.*

RAFRAÎCHIR, *v. a.* p. —*frè*—. Verversehen, verkoelen, verfrisschen; verkwikken, laeven. — *le vin, l'eau.* Den wyn, het water verkoelen. *La pluie a rafraîchi l'air.* Den regen heeft de locht verversht, verkoeld. — *un tableau.* Eene schildery verbeteren, schoon maeken. — *les cheveux.* Het hair aen de punt een weynig afknippen. — *une racine.* Eenen wortel afsnoeyen. — *les bords d'un chapeau.* Eenen hoed afronden. — *des troupes.* Troepen doen uytrusten, ververschen. — *une place d'hommes, de munitions.* Eene vesting met nieuw volk, met nieuwen voorraed voórzien. — *à q. q. la mémoire de q. c.* Iemand iets indagtig maeken. Se —. Koelen, verkoelen, koeler worden; zich ververschen, zich verkwikken. Se — la tête. Zynen geest laeten rusten. —, *v. n.* Koelen, verkoelen, koel worden.

RAFRAÎCHISSANT, E, *adj.* et *s.* Verfrischend, verkoelend, verkwikkend. —, *m.* Verkoelingsmiddel, *o.*, koeldrank, *m.*

RAFRAÎCHISSEMENT, *m.* Verfrisching, ververscheing, verkoeling, koeling, *v.* —, (fig.). Verkwikking, laefenis, *v.* —*s.* Ververschingen (in eêten en drinken), *v. mv.* —*s*, munitions. Verscheelevensmiddelen, *o. mv.*, leêftogt, voórraed, *m.*

RAFRAÎCHISSOIR, *m.* Koelbak, *m.*, koelvat (in suykerraffineryen), *o.*

RAGAILLARDIR, *v. a.* Weder vrolyk maeken, weder vervrolyken *of* verhengen.

RAGE, *f.* Raezerny; hevige pyn, *v.* —*blanche.* Raezerny waerin den hond schuymt en byt. — *muse.* Raezerny waerin den hond schuymt en niet byt. —, (fig.). Raezerny, woede, verwoeddeyd, holheyd, *v. Ecumer de* —. Schuymbekken. — Passion violente. Dólheyd, woede, *v.* —, Manie Hevige neyging tot, verzotheyd op. *Avoir la — des tableaux.* Op schilderyen verzot zyn, veel van schilderyen houden. *Avoir la — des nouveautés.* Dol naer nieuwigheden zyn. Faire — (fig. *et* fam.). Schelden, getier maeken; wanorde pleégen; grooten drift toonen.

RAGOT, E, *adj.* et *s.* p. —*gô.* Kort en dik, ineengedrongen. —, *m. Un petit* —. Een dik kort manneken. *Un cheval* —. Een kort en dik peêrd. — (t. de chasse). Tweejaerig wildzwyn, *o.* —, Crochet de voiturier. Disselkram, *v.*

RAGOTER, *v. n.* (fam.). Knorren, morren, prentelen, mompelen, ontevreden zyn.

RAGOÛT, *m.* p. —*goû.* Eêtlustverwekkende spys, *v.* —, (fig. *et* fam.). Smaek, *m.*, vermaek, *o.*

RAGOÛTANT, E, *adj.* Smaekelyk, lekker. —, (fig.). Aengenaem, inneêmend, aenlokkelyk.

RAGOÛTER, *v. a.* Den eêtlust verwekken. —, (fig. *et* fam.). Den lust *of* de begeêrte opwekken. Se —. Den eêtlust wederkrygen.

RAGRAFER, *v. a.* Weder inhaeken, weder toehaeken. (wyden.

RAGRANDIR, *v. a.* Vergrooten, ver-

RAGRÉER, *v. a.* Glad maeken, overstryken. — *un mur.* Eenen muer bestryken, glad maeken. —, Finir. Afmaeken, voltooyen; herstellen, hermaeken; byvoegen, aenzetten. Se — (t. de mar.). Zich voórzien van hetgeêne ontbreêkt.

RAGRÉMENT, *m.* Afmaeking, voltooying; weder herstelling; verzorging, *v.*

RAGUER (SE), *v. pr.* (mar.). Zich schueren, zich aen stukken vryven; slyten. *Ce cordage se rague.* Dit touwwerk schuert, vryft zich aen stukken, schaeft.

RAGUET, *m.* Kleynen groenen kabeljauw, *m.*

RAGUSE (ville). Ragusa.

RAIDE, *adj.* Styf; stram; verstyfd. — *de froid.* Styf van koude. *Il a la jambe* —. Hy heeft een styf been. *Tomber* — *mort.* Morsdood vallen. —, Escarpé. Steyl. *Montagne* —. Steylen berg. —, Rapide. Snel, rasch, vlug. *Le cours de cette rivière est* —. Den loop van deeze rivier is snel. —, (fig.). Styf, styfhoofdig, koppig, hardnekkig, onbuygzaem. *Voix* —. Harde stem. —, *adv.* Ras, snellyk. *Il a mené les ennemis bien* —. Hy heeft de vyanden snellyk, met geweld vervolgd.

RAIDEUR, *f.* Styfheyd, verstyfdheyd; stramheyd, verstramming, onbuygzaemheyd. *La — d'une branche.* De onbuygzaemheyd van eenen tak. —, Pente rapide. Steylte, steylheyd; snelheyd, raschheyd, vlugheyd, hevigheyd, *v.* —, (fig.). Styfheyd, styfhoofdigheyd, koppigheyd, onbuygzaemheyd, *v. La — de cet homme est insupportable.* De styfhoofdigheyd, onbuygzaemheyd van dien man is onverdraegelyk.

RAIDILLON, *m.* Kleyne steylte, *v.*, bergje, *o.*

RAIDIR, *v. a.* Verstyven, verstrammen, styf *of* stram maeken. —, *v. n.* et *pr.* Verstyven, verstrammen, styf *of* stram worden. Se — (fig.). Zich tegen de moeyelykheden aenkanten *of* verzetten.

RAIE, *f.* p. *rè.* Streêp, schreêf, linie, lyn; voór, voore, *v.* — (poisson). Roch, *m.*, vlooêt, *v.* A la — (fam.). D'een doór d'ander.

RAIFORT, *m.* p. *rèfor.* Rammenas, radys, *v.*

RAILÉS, *adj. m. pl.* Chiens — (vén.). Honden van dezelfde grootte, *m. mv.*

RAILLE, *f.* Plank met eenen steêl, *v.*

RAILLER, *v. a.*, *n.* et *pr.* Bespotten, uytlachen, beschimpen. —, *v n.* Boerten, gekscheêren, jokken, korlswylen. Se —. Elkander bespotten *of* uytlachen.

RAILLERIE, *f.* Spotterny, beschimping, bespotting; boertery, lachmerkt, kortswyl, *v.* — *à part.* Zonder lachen, zonder gekscheêren. *Cela passe la* —. Dit gaet te verre.

RAILLEUR, EUSE, *adj.* et *s.* Spottend, boertend; spotagtig. *Esprit* —. Spotgeest, *m.* —, *m.* Spotter, bespotter, boerter, *m.* —, *f.* Spotster, bespotster, boertster, *v.*

RAIN, *m.* Boord, kant, *m.*

RAINE, *f.* Groenen kikvorsch, *m.*

RAINEAU, *m.* Bindbalk (een een paelwerk), *m.*

RAINETTE, REINETTE, *v.* (pomme). Renet, *v. Voyez* Raine.

RAINURE, *f.* p. *rè*—. (menuis.). Groef, sponning, voór, *v.*

RAIPONCE, *f.* (plante). Rapuntsel, *v.*

RAIRE, RÉER, *v. n.* Schreeuwen (als de herten)

RAIS, *m.* p. *rè.* (inus.). Strael, lichtstrael, *m.*; speck (van een rad *of* wiel), *v.*

RAISIN, *m.* Druyf, *v. Grappe de* —. Druyventros, *m.* — *muscat.* Muskadel. — *sauvage.* Boschdruyf. —*s secs.* Razynen, *v. mv.* —*s de Corinthe.* Korenten, *v. mv.*

RAISINÉ, *m.* Druyvenkonfyt, *v.*

RAISINIER, *m.* Druyvenboom, *m.*

RAISON, *f.* p. *rèson.* Reden, *v.*, redelyk vermogen, vernuft, verstand, *o. La — infuse.* De ingeschapene reden. *Doué de* —. Redelyk. *Avec* —. Redelykerwyze, met reden. *Conforme à la* —. Redemaetig. *Dieu a donné la — à l'homme, la — le distingue de la brute.* God heeft den mensch het verstand, het vernuft gegeêven; het redelyk vermogen onderscheyd hem van de beest. —, Bon sens. Gezond verstand, *o.*, reden, redelykheyd, *v. Parler* —. Redelyk, met reden spreêken. —, Droit, devoir, justice. Recht, gelyk, *o. Mettre la — de son côté.* Het recht op zyne zyde brengen. *Avoir* —. Gelyk hebben. *Mettre à la* —. Tot reden brengen. *Comme de* —. Zoo als billyk *of* rechtmaetig is. —, Art de raisonner. Redeneêrkunde, *v.* —, Preuve par argument. Reden, bewysreden, *v.*, bewys, *o. Ces —s ne me satisfont point.* Die redenen voldoen my niet. —, Sujet, motif. Reden, oorzaek, *v.*, bewysgrond, *m. Ces —s ne sont pas valables.* Deeze bewysgronden gelden niet. *Il a grande — de se plaindre.* Hy heeft groote oorzaek om zich te beklaegen. *Pour de bonnes —s.* Om goede redenen. —, Satisfaction sur ce qu'on demande. Voldoening, *v.*, recht, *o. Vous m'avez offensé, j'en aurai* —. Gy hebt my beledigd, ik zal my deswege voldoening verschaffen. *Se faire* —. Zich zelf rechtdoen. *Faire* — (en buvant). Bescheyd doen. — *d'état.* Staetsrecht, *o.* —, Compte. Rekenschap, rekening, reden, *v. Rendre — de son administration.* Rekenschap over zyn bestier doen, geêven. — (t. de comm.). Naemteekening, firma, *v. Livre de* —. Koopmans schuldboek, *m.* en *o.* A — de. Tegen, naer maete van, naer evenredigheyd van, op den voet van. *A — de cinq pour cent.* Tegen vyf ten honderd. — (t. de math.). Overeenkomst, evenredigheyd, *v.* Etre de —. Ingebeêld weêzen, *o.* A telle fin que de —. Uyt voórzorg.

RAISONNABLE, *adj.* p. *rèsona*—. Redelyk, met reden begaefd. *L'homme est une créature* —. Den mensch is een redelyk, vernuftig schepsel. —, Equitable. Redelyk, billyk, rechtmaetig; behoorlyk. *Prix* —. Redelyken prys. —, Passable. Redelyk, taemelyk. *Ces conditions sont —s.* Deeze voórwaerden zyn redelyk, taemelyk, rechtmaetig wel.

RAISONNABLEMENT, *adv.* Redelyk, billyk, redelykerwyze, billykerwyze, met reden, met recht. *Parler* —. Redelyk, behoorlyk spreêken. —, Passablement. Redelyk, taemelyk wel.

RAISONNÉ, E, *adj.* Beredeneêrd. *Grammaire —ée.* Beredeneêrde spraekkonst, *v.*

RAISONNEMENT, *m.* (faculté). Oórdeelskrugt, *v.*, redeneêrend vermogen, *o. C'est un homme de — profond.* Het is eenen man van een diep oórdeel. —, Action de raisonner. Redeneêring, *v.*, het redeneêren, *o.* —, Arguments. Redeneêring, redekaveling, *v.*, bewysredenen, *v. mv.*, bewyzen, *o. mv.* —, Raisons. Redenen, bewysredenen, *v. mv.*

RAISONNER, *v. n.* Redeneêren, redekavelen; redewisselen; tegenspreêken, morren. *Il raisonne juste.* Hy redeneêrt net, regt op goede gronden. —, Argumenter. Redeneêren, redetwisten, verhandelen. — (t. de mar.). Zyne pas toonen. —, *v. a.* Overleggen, overweêgen.

RAISONNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Redeneêrder, *m.*; redeneêrster, *v.*; babbelaer, kakelaer, *m.*; babbelaerster, kakelaerster, *v.*; morder, knorrer, *m.*; morster, *v.* —, *adj.* Tegenspreêkend, knoragtig.

Digitized by Google

RAJA, **RAJAH**, *m.* Indiaenschen vorst, *m.*

RAJEUNIR, *v. a.* Verjongen, weder jong maeken. — , *v. n.* Verjongen, weder jong worden. *Tout rajeunit au printemps.* In de lente word alles weder jong. — , (fig.). Zich hernieuwen. Se —. Zich voór jonger uytgeéven dan men is.

RAJEUNISSEMENT, *m.* Verjonging, *v.*

RAJUSTEMENT, *m.* Verzoening, bylegging ; herstelling, *v.*

RAJUSTER, *v. a.* Vermaeken, herstellen, verstellen, weder in orde brengen. — *une montre, une serrure.* Eene horlogie, een slot herstellen. — , (fig.). Verzoenen ; bylleggen, vereffenen. Se —. Zich weder opschikken.

RÂLE, *m.* (oiseau). Kwakkelkoning, wagtelkoning, *m.* *Voyez* Râlement.

RÂLEMENT, *m.* Reutel, *m.*, reuteling (in de keél), *v.* *Le — de la mort.* Den reutel des doods.

RALENTIR, *v. a.* Vertraegen, langzaemer doen gaen. — *la course, le mouvement d'une machine.* Den gang, de beweéging van een werktuyg vertraegen. — , (fig.). Verkoelen, verslappen, verminderen. Se —. Vertraegen, langzaemer gaen ; (fig.) verflauwen, verslappen, verkoelen.

RALENTISSEMENT, *m.* Vertraeging, verflauwing, verslapping, *v.*

RÂLER, *v. n.* Reutelen.

RALINGUER, *v. n.* (mar.). Aen den wind leggen.

RALINGUES, *f. pl.* (mar.). Lyken (aen een zeyl), *o. mv.*; zoomtouwen, *v.* en *o. mv.*

RALITER (SE), *v. pr.* (fam.). Wederom ziek worden.

RALLER, *v. n.* *voyez* Raire.

RALLIEMENT, *m.* Herzameling, hereeniging, *v.* *Point de —.* Herzamelingsplaets, *v.* *Mot de —.* Herzamelingswoórd, *o.*

RALLIER, *v. a.* (word geconjug. als *prier*). Herzamelen, hereenigen, herschaeren. — *les troupes.* De troepen, krygsbenden herzamelen. Se —. Zich herzamelen ; zich vereenigen met ; instemmen. — le navire au vent (mar.). Weder oploeven. Se — à terre (mar.). Het land naderen.

RALLONGE, *f.* Verlengsel, verlengstuk, *o.*

RALLONGEMENT, *m.* Verlenging, *v.*

RALLONGER, *v. a.* Verlengen, langer maeken.

RALLUMER, *v. a.* Weder aensteéken *of* ontsteéken. — *la chandelle.* De keérs weder aensteéken. — la guerre (fig.). Het oórlogsvuer weder ontsteéken. Se —. Weder aengaen, weder beginnen te branden, weder ontsteéken.

RAMADAN, *m.* Vasten (der Turken), *m.*

RAMADOUER, *v. a.* (fam.). Vleyen, streelen, flikflooyen. (rat, *v.*

RAMADOUX, *m.* Zekere indiaensche

RAMAGE, *m.* Gekweél, *o.*, kweeling, kwinkeleéring, *v.*, vogelzang, *m.* —, Branchage, feuillage. Takken, *m. mv.*, takwerk, loofwerk, *o.*

RAMAGER, *v. n.* Kweéien, kwinkeleéren, zingen (der vogels).

RAMAIGRIR, *v. a.* Vermageren, mager maeken, mager doen worden. —, *v. n.* Vermageren, mager worden.

RAMAILLAGE, *m.* Bereyding van zeemleér, *v.*

RAMAILLER, *v. a.* De vellen tot zeem bereyden.

RAMAIRE, *adj.* Feuille — (bot.). Blad dat aen den tak zit.

RAMAS, *m.* p. —*mâ.* Hoop, *m.*, menigte, verzameling ; bende, *v.*

RAMASSE, *f.* p. —*mâce.* Bergsleéde, *v.*

RAMASSÉ, E, *adj.* Kort en dik, ineengedrongen.

RAMASSER, *v. a.* Verzamelen, vergaderen ; byeenroepen, byeenraepen. — *les débris d'une armée.* De overblyfsels van een leger verzamelen, vergaderen. — , Relever. Raepen, opraepen, opneémen. — *du bois.* Hout opraepen. — , Traîner. — *q. q.* Iemand in eene sneeuwsleéde vervoeren (op het alpisch gebergte). — , (pop.). Afrossen, afsmeéren. Se —. Zich weder verzamelen. Se —, se replier. Ineenkronkelen, zich ineenrollen. Se — (fam.). Zich weder opregten, weder opstaen (gevallen zynde).

RAMASSEUR, *m.* Sleédevoerder, *m.* —, (iron.). Verzamelaer, *m.*

RAMASSIS, *m.* Byeenraepsel, samenraepsel, *o.*

RAMAZAN, *m.* *voyez* Ramadan.

RAMBADE, *f.* (t. de mar.). Soórt van leuning *of* balie, *v.*

RAMBERGE, *f.* Soórt van engelsch schip, *o.*

RAMBOUR, *m.* Soórt van wynappel, *m.*

RAMBOURRAGE, *m.* *voyez* Rembourrage.

RAME, *f.* (jard.). Rys, *o.*, tuynstaek, boomstaek, *m.* *Un fagot de —.* Een bundel ryzen. — , Aviron. Riem, *m.*, roeyspaen, *o.* *Bâtiment à —s.* Roeyschip, *o.* *Tirer à la —.* Roeyen ; (fig.) lastig werk doen. — *de papier.* Riem papier, *m.* *Mettre un livre à la —.* Een boek voór scheurpapier, voór pakpapier verkoopen.

RAMÉ, E, *adj.* *Poids —s.* Klimerten, *v. mv.* *Boulets —s.* Boutkogels, kettingkogels, *m. mv.*

RAMÉAU, *m.* p. —*mô.* Tak, *m.*, takje, *o.*, twyg, *v.* — *d'olivier.* Olyftak, *m.* *Dimanche des —x.* Palmzondag, *m.* — , (fig.). Tak, weg (van eene myn, berg, enz.), *m.*

RAMÉE, *f.* Loof, *o.*, meytakken, *m. mv.*

RAMENDAGE, *m.* Aengezet stukje bladgoud (by de verg.), *o.*

RAMENDER, *v. a.* et *n.* Een werk herstellen *of* hermaeken. — , (pop.). In prys verminderen ; afslaen, daelen, beter koop worden. *Les denrées ramendent.* De levensmiddelen slaen af, worden beterkoop

RAMENER, *v. a.* Brengen, weder brengen, herbrengen ; terugbrengen, terugvoeren, hervoeren. — *un cheval à l'écurie.* Een peérd weér naer den stal brengen. *Il avait déserté, on l'a repris et ramené à son régiment.* Hy was wechgeloopen, men heéft hem wedergekreégen en tot zyn regiment teruggebragt. — , Faire revenir avec soi. Wedervoeren, terugvoeren ; medebrengen. — q. q. à son devoir (fig.). Iemand tot zyne pligt doen wederkeeren. — , (fig.). Faire renaître. Doen herleéven. — , Faire revenir d'une passion, etc. Te regt brengen, tot inkeer brengen. — , Réconcilier, calmer. Bedaeren, tot bedaeren brengen. — *les esprits.* De gemoederen bedaeren. — un cheval (man.). Een peérd afwennen zyn hoofd op te steeken.

RAMENERET, *m.* (charp.). Smet, lyn, *v.*

RAMEQUIN, *m.* (pâtisserie). Kaestoert, *v.*

* **RAMENTEVOIR**, *v. a.* Indagtig maeken, erinneren. Se —. Zich erinneren.

RAMER, *v. a.* (jard.). Rys *of* staeken zetten (by de erten, enz.). — , *v. n.* Roeyen, riemen. — , (fig.). Veél moeyte hebben.

RAMEREAU, *m.* p. —*rô.* Jonge ring*of* boschduyf, *v.*

RAMETTE, *f.* (t. d'imprim.). Yzeren raem zonder kruys in het midden, *v.* en *o.*

RAMEUR, *m.* Roeyer, riemer, *m.*

RAMEUX, EUSE, *adj.* Takkig, getakt, veéltakkig.

RAMIER, *m.* Houtduyf, boschduyf, ringduyf, *v.*

RAMIFICATION, *f.* Verdeeling in takken, takverspreyding, *v.*, takken, *m. mv.*; tak (van eenige weétenschap), *m.*

RAMIFIER (SE), *v. pr.* (word geconj. als *prier*). Zich in verscheydene takken verspreyden, takken uytschieten, zich in takken verdeelen.

RAMILLE, *f.* Takje, twygje, *o.* — Ryshout, *o.*, ryzen, *o. mv.*

RAMINGUE, *adj. m.* *Cheval —.* Stag halsstarrig peérd, *o.*

RAMIRET, *m.* Soórt van ringduyf, *v.*

RAMISTE, *adj. f.* *Lettres —s* (inventée par Ramus). De J en de V.

RAMOINDRIR, *v. a.* (fam.). Verminderen, verkleynen.

RAMOIR, *m.* Werktuyg der kistenmaekers, *o.*

RAMOITIR, *v. a.* Weder kalm *of* vochtig maeken.

RAMOLLIR, *v. a.* Verzagten, vermoewen, week maeken. —, (fig.). Verwyven, verwyfd maeken, verslappen. — *le courage.* Den moed verslappen. Se —. Vermorwen, verzagten, zagt *of* week worden ; (fig.) verwyven.

RAMOLLISSANT, E, *adj.* et *s. m.* — *moliçant.* Verzagtend geneésmiddel, *o.*

* **RAMON**, *m.* Bessem, *m.*

RAMONER, *v. a.* Schouwveégen, een schouw, eenen schoórsteen veégen.

RAMONEUR, *m.* Schouwveéger, *m.*

RAMPANT, E, *adj.* p. *ran—.* Kruypend. *Animal —.* Kruypend dier. — (fig.). Laeg, eerloos, slaefsch. *Ame —e.* Laege ziel, laeg gemoed. *Style —.* Platten, gemeenen schryfstyl. Lion — (blas.). Klimmenden *of* stygenden leeuw.

RAMPE, *f.* Gedeelte van eenen trap van de eene tot de andere verdieping *of* bordes, *o.*; leuning (van eene trap) ; schuynsche helling, *v.*, schuyschen op- en afgang (in eenen tuyn, enz.), *m.*; ry lichten op het voór tooneel, *v.* — (t. d'anat.). Gedeelte van den gehoorgang, *o.*

RAMPEMENT, *m.* Kruyping, *v.*, kruypen. *Le — des vers.* Het kruypen der wormen.

RAMPER, *v. n.* Kruypen, voortkruypen. — , (fig.). Kruypen, zich vernaelaegen, slaefsch zyn. — *devant les grands.* Slaefsch zyn *of* zich verneederen voór de grooten. — (t. de bot.). Kruypen, opkruypen, omslingeren. *En rampant.* Kruypelings.

RAMPIN, *adj. m.* *Cheval —.* Peérd dat op de punten der agterpooten gaet, *o.*

* **RAMPONER**, *v. n.* Dronken worden, zich dronken drinken.

RAMURE, *f.* Takken, *m. mv.* — , Bois de cerf. Hertshoórnen, *m. mv.*, gewigt, *o.*

RANCACA, *m.* Soórt van kleyne arend, *m.*

RANCE, *adj.* et *s.* Gerstig, goór, rance. *Lard —.* Gerstig spek. —, *m.* *Sentir le —.* Gerstig rieken.

RANCHE, *f.* Houten pin van eene steyge ladder, *v.*

RANCHER, *m.* Stengladder, *v.*

RANCHIER, *m.* p. —*chié.* (blas.). Yzer van eene zeyssen, *o.*

RANCIDITÉ, *f.* Gerstigheyd, rancheyd, *v.*

RANCIR, *v. n.* Gerstig worden, goóren.

RANCISSURE, *f.* p. —*cîçu—.* Gerstigheyd, ransheyd, *v.*

RANÇON, *f.* Losgeld, rantsoen, *o.*

RANÇONNEMENT, *m.* Rantsoeneéring, loskooping, lossing ; afpersing, knevelaery, *v.*

RANÇONNER, *v. a.* Rantsoeneéren, lossen, losgeld betaelen ; op rantsoen stellen. —, (fig.). Te veél doen betaelen, scheéren, knevelen.

RANÇONNEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* (inus.). Scheérder, *m.*; scheérster, *v.*

RANCUNE, *f.* Vrok, *m.*, vrong, *v.*, haet, *m.*

RANCUNIER, **ÈRE**, *adj.* et *s.* Vrokkig, haetdraegend. —, *m.* Haeter, haetdraeger, *m.* — , *f.* Haetster, haetdraegster, *v.*

Digitized by Google

RANDONNÉE, *f.* (vén.). Omloop ; ring die het wild om deszelfs leger maekt wanneer het is opgejaegd, *m.*
RANG, *m.* p. *ran.* Ry, *v.*; gelid, *o. Un — d'arbres, de colonnes, de chaises.* Eene ry boomen, zuylen, stoelen. *Un — de dents.* Eene ry tanden. — *de soldats.* Ry soldaeten. *Serrer les —s.* De geleederen sluyten. *Enfoncer les —s.* De geleederen doórbreeken. *De — en —.* Van gelid tot gelid. *Se mettre sur les —s.* Zich in de ry stellen; naer een ambt dingen. —, PLACE QUI CONVIENT À CHAQUE CHOSE. Ry, plaets, *v.* —, ORDRE DE LA SÉANCE, ETC. Orde, *v. Ils prirent séance chacun selon son —.* Zy zetteden zich volgens hunnen rang. —, (fig.). Weêrdigheyd, *v.*, staet, stand, rang, *m. Maintenir son —.* Zyne weêrdigheyd handhaeven. *Chacun selon son rang.* Ieder naer zynen staet. *Il tient le premier —.* Hy beheed de eerste plaets. *On le met au — des plus grands généraux.* Men plaetst hem onder de grootste veldoversten. *Mettre q. q. au — des saints.* Iemand onder het getal der heyligen plaetsen. —, (t. de mar.). *Vaisseau de premier —.* Schip van de eerste grootte. *Galère à quatre —s.* Galey met vier roeybanken.
RANGE, *f.* Ry van gelyke vloersteenen, *v.*
RANGÉ, E, *adj.* Geordend, in orde gesteld. —, (fig.). Ordelyk, geregeld. *Bataille —ée.* Slagorde, *v.*
RANGÉE, *f.* p. *—jé.* Ry, reeks, orde, laeg, *v. — de maisons.* Ry huyzen. *— d'arbres.* Ry boomen. *— de canons.* Laeg geschut.
RANGER, *v. a.* In orde schikken, stellen, brengen *of* schaeren, op eene ry stellen; ordenen. *— des livres.* Boeken in orde schikken, stellen. *— des troupes en bataille.* Troepen in slagorde stellen. *— ses affaires.* Zyne zaeken in orde brengen. —, METTRE AU NOMBRE, AU RANG DE. Rekenen, stellen, plaetsen; rangschikken. *On le range au nombre des grands poëtes.* Men rekent hem onder het getal der groote dichters. —, METTRE DE CÔTÉ POUR DÉBARRASSER LE PASSAGE. Opruymen, weechruymen; in orde stellen. *La servante n'a pas encore rangé cette chambre.* De meyd heeft deeze kamer nog niet opgeruymd. —, (fig.). RÉDUIRE. Onderwerpen, bedwingen. *— des peuples sous sa domination.* Volken onder zyn bedwang, onder zyne heerschappy brengen. — q. q. (fam.). Iemand tot zyne pligt *of* tot reden brengen. — LA CÔTE (mar.). Langs de kust zeylen, vaeren. SE —, SE PLACER. Plaets neêmen, zich plaetsen. SE —, S'ÉCARTER. Schikken, uyt den weg gaen, plaets maeken. SE — DU PARTI, DU CÔTÉ DE q. q. (fig). Op iemands zyde komen, iemands party neêmen, zich by iemand voegen.
RANGER, RANGIER, *m.* (blas.). Rendier, *o.*
RANIMER, *v. a.* Het leven wedergeêven, van de dood verwekken, verlevendigen. —, RÉDONNER DE LA VIGUEUR. Weder opwekken, verlevendigen. *Cela ranime son ardeur.* Dat verlevendigt, wekt zynen iever op. —, (fig.). Weder aenmoedigen, weder opwekken. — *les troupes.* De troepen verlevendigen, weder aenmoedigen. SE —. Weder levendig worden; weder moed scheppen; weder opgewekt worden.
RANINE, *f.* Soórt van schelpdier, *o.* —, *adj. voyez* RANULAIRE.
RANULAIRE, *adj.* p. *—lère. Veine —.* Ader onder de tong, *v.*
RANULE, *f.* (méd.). Kikvorschgezwel, tonggezwel, *o.*
RANZ-DES-VACHES, *m.* (air). Wyze der zwitsersche koeyherders, *v.*
RAPACE, *adj.* et *s.* Roofzugtig, roofgierig, roofzugtig, roofziek. *Les —s.* De roofvogels, *m. mv.*, roofgevogelte, *o.*
RAPACÉ, E, *adj.* Raepvormig.
RAPACITÉ, *f.* Roofzugtigheyd, roofgierigheyd, roofzugt, *v.*
RAPAISER, *v. a.* Weder bedaeren *of* stillen.
RAPARIER, *v. a.* (inus.). Paeren; vereenigen.
RAPATELLE, *f.* p. *—tèle.* Peêrdenhairen doek, *o.*
RAPATRIAGE, RAPATRIEMENT, *m.* (fam.). Verzoening, bevrediging, *v.*
RAPATRIER, *v. a.* (fam.). Verzoenen, bevredigen.
RÂPE, *f.* Rasp, *v.* — (lime). Raspvyl, *v.* —s, (man.). Klooven (aen de knieën der peêrden), *v. mv.*
RÂPÉ, *m.* Versche uytgeleézene druyven, die men in een bedorven vat wyn doet, om daerdoór denzelven te verbeteren. *— de copeaux.* Wyn waerin men benkenspaenders doet, om dien klaer te maeken; zekeren snuyftabak.
RÂPÉ, E, *adj.* Geraspt. *Habit —.* Kael, verslecten kleed, *o.*
RÂPER, *v. a.* Raspen, afraspen.
RAPETASSER, *v. a.* Lappen, verstellen. *— un vieil habit.* Een oud kleed lappen. (ler, *m.*
RAPETASSEUR, *m.* Lapper, verstel-
RAPETISSER, *v. a.* Verkleynen, kleyner *of* korter maeken. *— un manteau.* Eenen mantel korter maeken. —, *v. n.* et *pr.* Krimpen, kleyner *of* korter worden.
RAPHANÉDON, *m.* Schuynsche beenbreuk, *v.*
RAPIDE, *adj.* Snel, schielyk, rasch, gezwind. *Le cours — d'une rivière.* Den snellen loop eener rivier. *Style —.* Vloeyenden stiel, *m.*
RAPIDEMENT, *adv.* Snellyk, schielyk, ras, gezwindelyk.
RAPIDITÉ, *f.* Snelheyd, raschheyd, schielykheyd, gezwindheyd, *v.*
RAPIÉCER, *v. a.* Lappen, verstellen.
RAPIÉCETAGE, *m.* Het lappen, het verstellen; lapwerk, *o.*
RAPIÉCETER, *v. a. voyez* RAPIÉCER.
RAPIÈRE, *f.* Degen, *m.*, rapier, *o.*
RAPINE, *f.* Roof, *m.*, roovery, stroopery, afpersing, *v. Il s'est enrichi par ses —s.* Hy heeft zich verrykt doór zyne strooperyen.
RAPINER, *v. a.* et *n.* (fam.). Rooven, steclen.
RAPINERIE, *f.* (fam.). Roovery, *v.*
RAPINEUR, *f.* (fam.). Roover, *m.*
RAPONTIQUE, *f.* Soórt van rabarber, *v.*
RAPPAREILLER, *v. a.* Herpaeren.
RAPPEL, *m.* p. *rapel.* Wederroeping, terugroeping, terugontbieding, *v. — d'un ambassadeur.* Terugroeping van eenen gezant. *— de ban.* Ontslagbrief van ballingschap, *m.* —, MANIÈRE DE BATTRE LE TAMBOUR. Trommelslag, *m.*, rappel, *o.* — (t. de prat.). Roeping tot eene erfenis, *v.* — DE LUMIÈRE (peint.). Terugkaetsing van het licht, *v.*
RAPPELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Weder *of* wederom roepen. *Je l'ai appelé et rappelé en vain.* Ik heb hem te vergeêfs geroepen en herroepen. —, FAIRE REVENIR. Terugroepen, terug doen komen, terugontbieden, wederroepen, inroepen. *— un ambassadeur.* Eenen gezant terugroepen. *— q. q. à la vie.* Iemand doen herleéven. *— q. q. à son devoir.* Iemand tot zyne pligt weêrbrengen. *— son courage.* Wederom moed scheppen. *— q. c. dans sa mémoire.* Iets in de gedagtenis, in zyn geheugen brengen. *— ses esprits.* Zyne zinnen wederkrygen, zich bedenken. —, BATTRE LE RAPPEL. De trommel *of* het rappel slaen. SE —. In zyn geheugen brengen, zich iets erinneren, indagtig zyn *of* worden.
RAPPLIQUER, *v. a.* Weder opleggen.
RAPPORT, *m.* p. *rapor.* Het wederbrengen *of* terugbrengen, *o. Le port et le — des marchandises.* Het heên en wederbrengen der koopwaeren. —, REVENU, PRODUIT. Inkomst, opbrengst, opbrenging, *v. Cette charge est d'un grand —.* Dit ambt brengt veél op. —, RÉCIT, COMPTE RENDU. Verhael, berigt, verslag, bescheyd, *o. Je m'en tiens à son —.* Ik houd my aen zyn berigt. —, RELATION INDISCRÈTE OU MALIGNE. Aenbrenging, betigting, *v. Faux —s.* Valsche aenbrengingen. *Faire des —s.* Overdraegen, overklappen. —, EXPOSITION D'UN PROCÈS. Verslag, berigt, *o. Mon procès est au — du juge.* Myn rechtsgeding ligt by den rechter tot berigt. —, TÉMOIGNAGE. Berigt, *o.*, yerklaering, *v.* —, CONVENANCE, CONFORMITÉ, ANALOGIE. Overeenkomst, gelykvormigheyd, gelykheyd, gemeenschap, *v. Ces langues n'ont point de —.* Deeze taelen hebben geene overeenkomst met elkander. —, RELATION DES CHOSES ENTRE ELLES. Verbinding, betrekking, overeenkomst, *v. Pièces de —.* Inlegstukken (marmer, hout, enz.), *o. mv. Terres de —.* Nieuwe aengevoerde aerde. — (t. de math.). Betrekking, *v.* —s. Oprisping, opwerping (der maeg), *v.* PAR — à, *prép.* Ten aenzien, aengaende, wat aengaet. *Par — à vous, à lui.* Ten aenzien van u, van hem.
RAPPORTABLE, *adj.* (t. de prat.). Hetgeêne in de erfenis moet ingebragt worden.
RAPPORTER, *v. a.* Wederbrengen, terugbrengen. *Il m'a rapporté tout ce qu'il m'avait pris.* Hy heeft my alles wedergebragt dat hy van my genomen had. —, APPORTER AU RETOUR D'UN VOYAGE. Brengen, medebrengen. *Ce marchand a rapporté de la Chine bien des curiosités.* Dien koopman heeft veêle zeldzaemheden (rariteyten) medegebragt uyt China. — (t. de chasse). Aenbrengen. *Ce chien rapporte bien.* Dien hond brengt wel aen. — *des terres.* Aerde brengen *of* vervoeren naer eene plaets. —, PRODUIRE. Opbrengen, opleveren, geêven, voortbrengen. *Cette terre rapporte beaucoup.* Dit land brengt veêl op. —, RACONTER. Verhaelen, vertellen, verslag doen. *— les circonstances d'une bataille.* Verslag doen van de omstandigheden van eenen veldslag. —, REDIRE. Overbrengen, overdraegen, overzeggen, overklappen. *Il rapporte tout.* Hy brengt *of* draegt alles over. —, ALLÉGUER, CITER. Aenhaelen, bybrengen. — (*citer*) *plusieurs passages d'un auteur.* Veêle plaetsen van eenen schryver aenhaelen. —, DIRIGER. Wenden, rigten, beoogen. *Il rapporte tout à son profit.* Hy beoogt in alles zyne baet. —, ATTRIBUER. Toeëygenen, toeschryven. *On rapporte cet événement à un tel temps.* Men eygent die gebeurtenis aen zoo eenen tyd toe. — *l'effet à sa cause.* Het uytwerksel aen zyne oorzaek toeschryven. —, ACQUÉRIR. Behaelen. — *de la gloire.* Roem behaelen. —, RÉVOQUER, ANNULER. Intrekken, te niet doen. — (*annuler*) *une loi, un arrêt.* Eene wet, een besluyt vernietigen, intrekken. —, JOINDRE. Aenzetten. —, EXPOSER L'ÉTAT D'UN PROCÈS. Verslag doen over een rechtsgeding, hetzelve inleveren. SE —. Overeenkomen, overeenkomst hebben, gelykvormig zyn. —, AVOIR RELATION À. Betrekking hebben op, behooren tot... S'EN — À. Zich gedraegen aen, zich houden aen *Je m'en rapporte à votre lettre.* Ik houd my aen uwen brief.
RAPPORTEUR, *m.* Berigter, verslagdoender (van een rechtsgeding), *m.* —, INSTRUMENT DE OPTIQUE. Hoekmeêter, *m.* —, EUSE, *s. m.* et *f.* Aen-

Digitized by Google

brenger, overbrenger, verklikker, *m.*; aenbrengster, overbrengster, verklikster, *v.*

RAPPORTEUSE, *f. voyez* RAPPORTEUR.

RAPPRENDRE, *v. a.* (word geconj. als *prendre*). Herleeren.

RAPPRIVOISER, *v. a.* Weder tam maeken.

RAPPROCHEMENT, *m.* Byeenbrenging, byeenhaeling, vervoeging, *v.*, het byeenbrengen *of* byeenhaelen, *o.* — *des lèvres d'une plaie.* Vervoeging der lippen van eene wonde. — *des circonstances.* Het byeenbrengen van de omstandigheden. — (t. de jard.). *Le — d'un arbre.* Het inkorten van eenen boom. —, (fig.). Vereeniging, verzoening, *v. Travailler au — de deux familles.* Aen de vereeniging *of* verzoening van twee huysgezinnen werken.

RAPPROCHER, *v. a.* Weder bybrengen, weder digter zetten. —, APPROCHER DE PLUS PRÈS. Nader bybrengen, nader *of* digter zetten. *Rapprochez cette table.* Zet die tafel digter. —, (fig.). Byeenbrengen, vervoegen. — *les circonstances d'un fait.* De omstandigheden van eene daedzaek tegen elkander houden, in aenmerking neémen. —, RÉCONCILIER. Vereenigen, verzoenen. — *des personnes brouillées.* Oneenig geworden persoonen verzoenen. SE —. Naderen, nader *of* digter bykomen.

RAPSODE, *m.* Zekeren zanger (by de Grieken), *m.*

RAPSODER, *v. a.* (fam.). Slegt lappen *of* verstellen.

RAPSODIE, *f.* Afgezonderde stukken (uyt de gedichten van Homerus), *o. mv.* Mengelmoes, samenraepsel (uyt verscheydene schriften), *o.*

RAPSODISTE, *m.* Byeenraeper, prulschryver, *m.*

RAPSODOMANCIE, *f.* Waerzeggery uyt verzen, *v.* (ligting, *v.*

RAPT, *m.* Roof, *m.*, schaeking, op-

RÂPURE, *f.* Schrabsel, afschrabsel, afraapsel, *o.*

RAPUROIR, *m.* Salpeterketel, *m.*

RAQUE, *f.* (t. de mar.). Rakbolleken, *o.*

RAQUETIER, *m.* Raketmaeker, *m.*

RAQUETON, *m.* Breed raket, *o.*

RAQUETTE, *f.* p. —*kète.* Raket, kaetsnet, *o.*, —, NOPAL, OPUNTIA. Indiaenschen vygeboom, *m.*

RARE, *adj.* Raer, zeldzaem, ongemeen, ongewoon, schaersch. *Oiseau* —. Zeldzaemen vogel. *Un cas* —. Een zeldzaem geval. *L'argent est* —. Het geld is schaersch. *Une beauté* —. Eene ongemeene schoonheyd. —, SINGULIER, EXTRAORDINAIRE; EXCELLENT. Zonderbaer, zonderling, vreemd, ongemeen; uytsteékend. *Un — exemple de vertu.* Een zonderling voórbeéld van deugd. — (t. de phys.). Uytgebreyd, uytgestrekt, dun, fyn. *Pouls* —. Traegen pols, *m.*

RARÉFACTIF, IVE, *adj.* Verdunnend, uytzettend.

RARÉFACTION, *f.* Verdunning, uytzetting, uytbreyding, *v. La — de l'air.* De verdunning der locht.

RARÉFIANT, E, *adj.* Verdunnend, uytzettend.

RARÉFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Verdunnen, uytzetten, uytbreyden.

RARÉMENT, *adv.* Zelden, zeldzaemlyk, niet dikwils, niet doórgaens.

RARESCENCE, *f.* (t. de phys.). Verdunning, dunheyd, *v.*

RARETÉ, *f.* Zeldzaemheyd, schaerscheyd, *v. La — des vivres.* De schaerscheyd der levensmiddelen. —, SINGULARITÉ. Zeldzaemheyd, zonderbaerheyd, zonderlingheyd, raerheyd, ongemeenheyd, vreemdheyd, aerdigheyd, *v. Pour la — du fait.* Om de ongemeenheyd *of* aerdigheyd van de zaek. — (t. de phys.). Dunheyd, fynheyd, uytgezetheyd, *v.* —*s.* Zeldzaemheden, rariteyten, *v. mv. Cabinet de —s.* Kabinet, verzameling van rariteyten.

RARIFEUILLÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Met weynige bladeren.

RARIFLORE, *adj.* (t. de bot.). Met weynige bloemen.

RARISSIME, *adj.* (fam.). Zeer raer, zeer zelden.

RAS, *m.* (étoffe). Ras, *o.*

RAS, E, *adj.* Geschoóren, kael, korthairig. *Tête —e.* Geschoóren hoofd, *o. Chien à poil —.* Hond die kort hair heéft. *Velours —.* Geschoóren fluweel, *o.* —*e campagne.* Effen *of* vlak veld, *o. Abattre une maison à — de terre.* Een huys tot op den grond toe afbreéken, nederwerpen. *Mesure —e.* Afgestreékene maet, *v.* BÂTIMENT — (mar.). Open *of* onoverdekt vaertuyg, *o.*

RASADE, *f.* Boordvol glas, *o.*

RASANT, E, *adj. Ligne —e.* Bestrykende *of* evenraekende linie, *v. Feu* —. Bestrykend vuer. *Vue —e.* Uytzigt over het vlakke land, *o.*

RASE, *f.* (t. de mar.). Harpuys, *o.*

RASEMENT, *m.* Slegting, slooping, afbreéking (eener sterkte, vesting, enz.), *v.*

RASER, *v. a.* Scheêren, afscheêren, den baerd scheêren. *Un rasoir qui rase bien.* Een scheêrmes dat goed snyd. —, DÉMOLIR. Slegten, slooping, afbreéken. — *un bâtiment, le — ses pied, ses terre.* Een gebouw afbreéken, het met den grond gelyk maeken. —, (fig.) Even raeken, digt voórby gaen, afschampen. *La balle lui rasa le bras droit.* Den geweêrkogel raekte even zynen regten arm. —, (t. de mar.). — *un roche, la côte.* Kort langs eene rots, langs de kust vaeren. — *l'air.* In de locht zweéven *of* dryven. —, *v. n. Ce cheval rase.* Dat peêrd teekent byna niet meer. *Le gibier rase.* Het wild verbergt zich op den grond. SE —, SE FAIRE LA BARBE. Zich scheêren.

RASIBUS, *prép.* (pop.). Digtby, digt nevens. — *du nez.* Digt nevens den neus.

RASIÈRE, *f.* Viertel, veertel (koórnmaet), *o.*

RASOIR, *m.* p. —*soar.* Scheêrmes, *o.*

RASPATOIR, *m. voyez* RUGINE.

RASPECON, *m.* (poisson). Zeerat, *v.*

RASSADE, *f.* Glaskoraeltjes, *o. mv.*

RASSASIANT, E, *adj.* Verzaedigend, verzaedend.

RASSASIEMENT, *m.* p. —*casimant.* Verzaeding, verzaediging, bekomst, *v.*

RASSASIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Verzaeden, verzaedigen, den honger stillen. SE —. Zich verzaedigen, verzaedigd worden.

RASSEMBLEMENT, *m.* p. —*çan*—. Zameling, verzameling, *v.*, het verzamelen, byeenzamelen, *o. Le — des troupes.* Het verzamelen der troepen; samenloop, toeloop, *m.*

RASSEMBLER, *v. a.* Zamelen, verzamelen, vergaderen, byeenbrengen. SE —. Op nieuws vergaderen *of* byeenkomen. SE —. Zich verzamelen.

RASSEOIR, *v. a.* (word geconj. als *asseoir*). Weder vaststellen, weder vastmaeken, weder aenzetten *of* inzetten. — *une poutre, une pierre qui vacille.* Eenen balk, eenen steen die waggelt, weder vastmaeken. — SES ESPRITS (fig.). Zyne zinnen laeten rusten, bedaeren. —, *v. n.* Zinken, bezinken, klaer worden. *Il faut laisser — ce vin.* Men moet dien wyn laeten bezinken. SE —. Weder nederzitten, weder gaen zitten. *Je vais me —.* Ik gae weder zitten. SE —, SE REPOSER, SE PURIFIER. Zinken, bezinken, klaer worden. *Le vin se rassied.* Den wyn word klaer. SE —, SE REMETTRE DE SON TROUBLE, EN-

Bedaeren, zich stillen.

RASSÉRÉNER, *v. a* Ophelderen, opklaeren; (fig.) blygeestig *of* opgeruymd maeken. SE —. Ophelderen, opklaeren.

RASSIÉGER, *v. a.* p. —*ciéger.* Weder belegeren.

RASSIS, E, *adj. Pain —.* Belegen *of* oudbakken brood, *o.* ESPRIT — (fig.). Gemaetigden *of* bedaerden mensch. *De sang* —. In *of* met koelen bloede. *De sens* —. Met bedaerde zinnen.

RASSIS, *m.* p. —*ci.* Weder opgelegd hoefyzer, *o.*

RASSOTÉ, E, *adj.* (fam.). Sterk in genomen, verzot.

RASSOTER, *v. a.* (fam.). Verzotten voórinneémen.

RASSURANT, E, *adj.* Geruststellend.

RASSURER, *v. a.* Versterken, herstigen, ondersteunen. —, (fig.). Weder gerust stellen, aenmoedigen, moedgeéven, den moed opwekken. *La présence de l'empereur rassura l'armée.* De tegenwoórdigheyd van den keyser gaf aen het leger weder moed. SE —. Zich gerust stellen, moed scheppen. *Le temps se rassure.* Het weder wordt helder, klaer. (hair), *o.*

RASURE, *f.* Het scheêren (van haer).

RAT, *m.* Rat, rot, *v.* — *d'eau.* Waterrat. *Mort aux —s.* Rattenkruyd, *o.* AVOIR DES —S DANS LA TÊTE (fig. et fam.). Muyzennesten *of* grillen in het hoofd hebben. PRENDRE UN — Ketsen, niet afgaen, vuer weygeren.

RATAFIA, *m.* (liqueur). Ratafia, *o.*

RATATINÉ, E, *adj.* (fam.). Gerimpeld.

RATATINER (SE), *v. pr.* Krimpen, inkrimpen, ineenkrimpen.

RAT-DE-CAVE, *m.* (commis). Kelderrat, *v.*

RATE, *f.* Milt, *v. Mal de —.* Miltzugt, *v.* ÉPANOUIR LA — (fig. et fam.). Doen lachen, vrolyk maeken.

RÂTEAU, *m.* Ryf, hark, herk, *v.*

RÂTELÉE, *f.* Ryfvol, harkvol, *v.*

RÂTELIÈRE, *f.* Ryfvol, harkvol, *v.* — D'INJURES (fig. *et* fam.). Hoop schelwoórden, *m.*

RÂTELER, *v. a.* Ryven, harken.

RÂTELET, *m.* p. —*lè.* (manuf.). Kam, *m.*

RÂTELEUR, *m.* Ryver, harker, *m.*

RATELEUX, EUSE, *adj.* (v. m.). Miltziek, miltzugtig.

RÂTELIER, *m.* Ruyf, ruyfel (in eene peêrdenstal), *v.*; geweêrstok, *m.*, penstok, *m.*, wapenrek, rek; de tyryen tanden, *v. mv.*, het gebit, *o.*

RATER, *v. n.* Ketsen, niet afgaen (van schietgeweêren). —, (prov.). Mislukken. — *v. a.* Missen. — *son ennemi.* Zynen vyand missen. — *une charge, un emploi.* Eene bedieninge niet konnen bekomen.

RATIER, ÈRE, *adj.* et *s.* (pop.). Eigenzinnig, koppig, hardnekkig.

RATIÈRE, *f.* (piége). Ratteval, *v.*

RATIER. Lintweéversgetouw, *o.*

RATIFICATION, *f.* Bekragtiging, bevestiging, ratificatie, *v.*

RATIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Bekragtigen, bevestigen, ratificeéren.

RATILLON, *m.* Kleyne rat, *v.*

RATINAGE, *m.* Het noppen (van laken), *o.*

RATINÉ, *f.* (étoffe de laine). Ratien, *o.*

RATINER, *v. a.* Noppen.

* **RATIOCINATION**, *f.* Vernuftige redeneéring, *v.*

* **RATIOCINER**, *v. n.* Vernuftigly redeneéren.

RATION, *f.* Rantsoen, *o.*, portie, *v.*

RATIONAL, *m.* Borstlap, *m.*

RATIONNEL, ELLE, *adj. Horizon —.* Waren gezigteynder, *m. Quantité —elle.* Doór de eenheyd meêtbaer, grootheyd, *v.*

RATIS, *m.* Darmvet, *o.*

RATISBONNE (ville). Regensburg.

Digitized by Google

RATISSAGE, *m.* p. —*tiçaje.* (t. de jard.) Het schoffelen, het ryven, *o.*

RATISSÉ, *m.* (t. de jard.). Geschoffelde plaets, *v.*

RATISSER, *v. a.* Schrabben, afschrabben. — *une allée.* Eene dreéf ryven *of* schoffelen.

RATISSOIRE, *f.* p. —*çoare.* Schrabyzer, schraepyzer, *o.*, schoffel, *v.*

RATISSURE, *f.* Schrabsel, schraepsel, afschrabsel, *o.*

RATON, *m.* Kleyne rat, *v.*, ratje, *o.* —, (fam.). Kleyn kind, *o.* —, Pâtisserie. Kaestoertje, *o.*

RATTACHER, *v. a.* Weder vastmaeken *of* vastbegten.

RATTEINDRE, *v. a.* (word geconj. als *feindre*). Weder inhaelen *of* agterhaelen.

RATTEL, *m.* Soórt van bunsing, *m.*

RATTENDRIR, *v. a.* Weder vermorwen, weder malsch doen worden.

RATTISER, *v. a.* Het vuer weder opstookren.

RATTRAPER, *v. a.* Weder vangen, hervangen, weder krygen. *On a rattrapé ce prisonnier.* Men heeft deézen gevangen weder gekreégen. —, Rattremper. Weder inhaelen *of* agterhaelen. —, Recouvrer ce qu'on avait perdu. Weder krygen, wederbekomen, herneémen, herwinnen.

RATURE, *f.* Uytschrabbing, doórschrabbing, doórstreéping, *v.*

RATURER, *v. a.* Uytschrabben, doórschrabben, doórstreépen, doórhaelen, uytdoen.

RAUCITÉ, *f.* p. *rô*—. Heeschheyd, schorheyd, *v.*

RAUQUE, *adj.* p. *rôke.* Heesch, schor, roestig. *Voix* —. Heesche stem.

RAVAGE, *m.* Verwoesting, vernieling, *v.*; (fig.) kwaed, onheyl, *o.*, wanorde, *v.*

RAVAGER, *v. a.* Verwoesten, vernielen.

RAVAGEUR, *m.* Verwoester, vernieler, *m.*

RAVALEMENT, *m.* Beplaestering, bestryking (van eenen muer), *v.* —, (fig.). (inus.). Vernedering, verleyning, *v.*

RAVALER, *v. a.* Naer beneden haelen *of* laeten. — *un capuchon sur ses épaules.* Eene kap afslaen op zyne schouders. —, Retirer en dedans du corsier. Weder inzwelgen *of* inslikken. — *la salive.* Het speeksel weder inslikken. —, Se retenir au moment de parler. Weder inhaelen, intrekken. — *ses paroles.* De woórden weder inhaelen die men meende uyt te spreéken. —, Caéria (maç.). Plaesteren, beplaesteren, met kalk bestryken. — *un arbre.* Eenen boom afkorten. —, (fig.). Verleegen, verkleynen, vernederen. Se —. Zich verleegen, zich vernederen.

RAVAUDAGE, *m.* p. —*dô*—. Lappery, *v.*, lapwerk, verstelwerk, het lappen *of* verstellen, *v.*

RAVAUDER, *v. a.* et *n.* Lappen, stoppen, verstellen. — *des bas.* Kousen stoppen. —, Ranger des hardes, des meubles. Opschikken, opruymen, uyt den voet zetten. —, (fam.). Met slegten klap bezighouden, uytschelden.

RAVAUDERIE, *f.* (fam.). Slegten klap, slegten praet, *m.*

RAVAUDEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Lapper, verstelter, *m.*; lapster, verstelster, *v.* —, (fam.). Praeter, snapper, *m.*; praetster, snapster, *v.*

RAVE, *f.* Knolradys, *v.*

RAVELIN, *m.* (fortif.). Ravelyn, *o.*, halve maen, voórschans, *v.*

RAVENELLE, *f.* Geélen nagelboem, *m.*; deszelfs bloem, *v.*

RAVERDOIR, *m.* Ovaele bronwkuyp, *v.*

RAVI, E, *adj.* Verblyd, verheugd, verrukt, opgetoógen.

RAVIÈRE, *f.* Radysbed, *o.*

RAVIGOTE, *f.* Groen sauslook, *o.*

RAVIGOTER, *v. a.* (fam.). Verkwikken, versterken.

RAVILIR, *v. a.* Vernederen, verkleynen, slegt en veragtelyk maeken.

RAVILISSEMENT, *m.* Vernedering, verleeging, verkleyning, *v.*

RAVIN, *m.* Waterstraet, watergroef, *v.*; hollen weg, *m.*

RAVINE, *f.* Overstrooming, *v.*, watervloed; hollen weg, *m.*

RAVIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Rooven, ontrooven, ontrukken, wechrukken, schaeken, met geweld ontneémen. — *le bien d'autrui.* Een anders goed rooven. — *une fille de la maison de son père.* Eene dogter uyt het huys van haeren vader wechvoeren, schaeken. — *l'honneur.* Onteeren. —, Charmer. Verrukken, bekoóren, met verwondering raeken, groote blydschap aendoen. A — (fam.). Op eene verrukkende wyze, uytneémend, uytmuntend.

RAVISER (SE), *v. pr.* Van meening *of* gevoelen veranderen, zich verzinnen, zich bedenken.

RAVISSANT, E, *adj.* Roovend, roofgierig, grypend. *Animal* —. Roofdier, *o.* *Des loups* —*s.* Grypende wolven. —, (fig.). Verrukkend, verrukkelyk, bekoórlyk. *Une beauté* —*te.* Eene verrukkende schoonheyd.

RAVISSEMENT, *m.* Schaeking, *v.*, roof, *m.* *Le — d'Hélène.* De schaeking van Helena. —, (fig.). Verrukking, opgetoógenheyd, *v.*

RAVISSEUR, *m.* Roover, schaeker, *m.*

RAVITAILLEMENT, *m.* Proviandeéring, bezorging van leéftogt en krygsmunitien, *v.*

RAVITAILLER, *v. a.* Proviandeéren, van leéftogt en krygsmunitien voórzien.

RAVIVER, *v. a.* Verlevendigen, levendiger maeken. — *le feu.* Het vuer wat opstooken. — *un tableau.* Eene schildery ophelderen. *Le vin ravive les esprits.* Den wyn doet de levensgeesten opwakkeren.

RAVOIR, *v. a.* p. —*voar.* (word geconj. als *avoir*). Wederhebben, wederkrygen, wederbekomen, herkrygen. Se — (fam.). Beteren, beter worden, zyne kragten wederkrygen.

RAVOIR, *m.* Perk van netten, *o.*

RAY, *m.* Net als eenen tregter, *m.*

RAYAS, *m. pl.* Turksche onderdaenen die het hoofdgeld betaelen, *m. mv.*

RAYAUX, *m. pl.* Gietvormen, *m. mv.*

RAYÉ, E, *adj.* Gestreépt, met streépen. *Du satin* —. Gestreépt satyn. *Arquebuse* —*ée.* Getrokken vuerroer, *o.*

RAYER, *v. a.* Streépen, streépen maeken. —, (fig.). Uytwisschen, uytdoen, doórhaelen, uytschrabben, doórschrabben, doórstryken. *Il a rayé cela de son livre.* Hy heeft dat op zyn boek doórgehaeld. Rayez cela de dessus vos papiers (fig. *et* fam.). Hael daer de pen door, maek daer geen staet op.

RAY-GRASS, *m.* Havergras, *o.*

RAYON, *m.* p. *ré-ion.* Strael, *m.* *Les* —*s du soleil.* De zonnestraelen. — visuel. Gezigtstrael. — d'espérance (fig.). Kleyne hoóp. —, Demi-diamètre du cercle (géom.). Halven diameéter, *m.* —, Rais d'une roue. Speek, *v.* —, Sillon. Voór, ploegvoór, *v.* —, Tablette de bibliothèque, etc. Schab, *v.* — de miel. Honigraet, *v.* — (t. d'anat.). Armpyp, *v.*

RAYONNANT, E, *adj.* Straelend, glinsterend, blinkend, schitterend. — de joie (fig.). Zeer blymoedig. — *de gloire.* Roemrugtig, vol roem.

RAYONNEMENT, *m.* Straeling, *v.* — (t. de didactique). Bewoéging der levensgeesten, *v.*

RAYONNER, *v. n.* Straelen, afstraelen, straelen schieten; (fig.) glinsteren, blinken, schitteren. *Le soleil commence à* — *sur les cîmes des montagnes.* De zon schiet haere straelen op de kruynen der bergen. — *de joie.* Zeer blymoedig zyn.

RAYURE, *f.* Streéping, *v.*, streépen, *v. mv.* — *d'une arquebuse.* Getrokken loop van een vuerroer, *m.*

RAZETTE, *f.* Schrabyzer, *o.*, schrabber, *m.*

RÉACTIF, IVE, *adj.* et *s.* Tegenwerkend, terugwerkend. —, *m.* Tegenwerkende zelfstandigheyd, *v.*

RÉACTION, *f.* (t. de phys.). Tegenwerking, terugwerking, wederwerking, *v.* —, (fig.). Tegenwerking, wedervraek, reactie, *v.*

RÉADMISSION, *f.* Wederaenneéming *of* toelaeting, *v.*

RÉAGGRAVE, *m.* Laetste openlyke vermaening voór den kerkelyken ban, *v.*

RÉAGGRAVER, *v. a.* (t. de droit canon). Verklaeren dat iemand na den laetsten vermaenbrief in de bepaelde straf vervallen is; den ban uytspreéken.

RÉAGIR, *v. n.* Tegenwerken, wederwerken, terugwerken.

RÉAJOURNEMENT, *m.* (t. de pal.) Herdaeging, herdagvaerding, *v.*

RÉAJOURNER, *v. a.* (t. de pal.). Herdaegen.

RÉAL, E, *adj.* et *s.* *Galère* —*e*, ou *la* —*e.* Hoofdgaley, koninglyke galey, *v.* *Pavillon* —. Vlag van de hoofdgaley, *v.*

RÉAL, *m.* Reael (spaensch geld), *m.*

RÉALGAL, RÉALGAR, *m.* Rusgeél, *o.*

RÉALISATION, *f.* Verweézenlyking, weézenlykmaeking, werkelykmaeking, *v.*

RÉALISER, *v. a.* Verweézenlyken, weézenlyk *of* werkelyk maeken, in het werk stellen, tot stand brengen. — *une promesse.* Eene belofte ten uytvoer, tot stand brengen. — des ouvrages (pal.). Gereed geld aenbieden.

RÉALITÉ, *f.* Weézenlykheyd, werkelykheyd, daedelykheyd, weézenlyke zaek, *v.* *En* —. Weézenlyk, werkelyk, waerlyk, in der daed.

RÉAPPOSER, *v. a.* Weder opstellen, weder opdrukken. — *les scellés.* De zegels weder opstellen, op nieuws verzegelen.

RÉAPPRÉCIATION, *f.* Nieuwe gerechtelyke weêrdering, tweede schatting, *v.*

RÉARPENTAGE, *m.* Hermeéting, *v.*

RÉARPENTER, *v. a.* Hermeéten.

RÉASSEMBLER, *v. a.* Weder vergaderen, weder verzamelen, weder byeenbrengen.

RÉASSERVIR, *v. a.* Op nieuws onderwerpen.

RÉASSIGNATION, *f.* p. *réaci-gnacion.* Herdaeging, tweede assignatie, *v.*

RÉASSIGNER, *v. a.* Herdaegen; op nieuws bewyzen ter betaeling.

RÉATTELER, *v. a.* Weder inspannen.

RÉATTRACTION, *f.* (t. de phys.). Wederaentrekking, *v.*

REATU (IN), *adv.* In staet, in geval van beschuldiging.

REBAISER, *v. a.* Herkussen, herzoenen.

REBAISSER, *v. a.* Weder nederbuygen, weder nederlaeten.

REBANDER, *v. a.* Herspannen. — *une plaie.* Eene wonde op nieuws verbinden.

REBAPTISANTS, *m. pl.* (sectaires). Herdoopers, wederdoopers, *m. mv.*

REBAPTISATION, *f.* Herdooping, *v.*

REBAPTISER, *v. a.* Herdoopen, wederdoopen.

REBARBATIF, IVE, *adj.* (fam.). Stuer, barsch, norsch, onbeschoft, onbeleéfd. *Visage* —, *mine*' —*ive.* Stuer gelaet, *o.*

REBARDER, *v. a.* — *une planche* (jard.). Een tuynbed kleyner maeken.

Digitized by Google

REBAT, *m.* p. —*ba.* Het wederaenslaen der hoepels om de vaten, *o.*

REBÂTER, *v. a.* Herzadelen, eenen nieuwen draegzadel laeten maeken.

REBÂTIR, *v. a.* Herbouwen, opbouwen, herstigten.

REBATTRE, *v. a.* (word geconj. als *battre*). Weder slaen *of* kloppen. — *un matelas.* Eene matras uytslaen. — *les tonneaux.* De hoepels om de tonnen wederaenslaen. — q. c. (fig.). Iets nutteloos herhaelen, herzeggen.

REBATTRET, *m.* p. —*batrè.* Leydekkers werktuyg, *o.*

REBATTU, E, *adj.* Dikwils herhaeld. *Voyez* REBATTRE.

REBAUDI, E, *adj.* (v. m.). Vrolyk.

REBAUDIR, *v. a.* (t. de chasse). Aenmoedigen, streelen. —, *v. n.* Den steêrt regtuyt strekken.

REBELLE, *adj.* et *s.* p. —*bèle.* Wederspannig, oproerig, afvallig. *Esprit* —. Wederspannigen geest. *Maladie* —. Hardnekkige ziekte. *Un métal* —. Een metael dat zich moeyelyk laet smeeden. —, *m.* Wederspanneling, oproermaeker, muyteling, *m.* —, *f.* Oprnermaekster, *v.*

REBELLER (SE), *v. pr.* Opstaen, muyten, afvallen, oproerig worden.

REBELLION, *f.* Oproer, opstand, afval, *m.*, wederspannigheyd, muytery, *v.*

REBÉNIR, *v. a.* Herzegenen, herwyden.

REBÉQUER (SE), *v. pr.* (fam.). Tegenpreutelen, tegenmorren, tegenspreeken.

REBIFFER (SE), *v. pr.* (pop.). Agteruyt slaen.

REBLANCHIR, *v. a.* Herwitten, overwitten; herbleeken, herwasschen.

RÈBLE, *m. voyez* GRATERON.

REBOIRE, *v. a.* Weder drinken.

REBONDI, E, *adj.* (fam.). Rond, dik.

REBONDIR, *v. a.* Terugstuyten, terugspringen.

REBONDISSEMENT, *m.* Wederstuyt, terugstuyt, *m.*

REBORD, *m.* p. —*bor.* Boord, rand, *m.* — *d'une table.* Boord *of* rand van eene tafel. —, BORD REPLIÉ. Omslag, breeden zoom, *m.* —, BORD EN SAILLIE. Overhangenden rand, *m.* *Le* — *d'une cheminée.* Den overhangenden rand van eenen schoórsteen.

REBORDER, *v. a.* Herboorden, verboorden, weder boorden.

REBOTTER, *v. a.* Iemand weêr leêrzen aendoen. SE —. Zyne leêrzen weder aendoen *of* aentrekken.

REBOUCHEMENT, *m.* Herstopping, *v.*, het weder toestoppen, *o.*

REBOUCHER, *v. a.* Herstoppen, weder toestoppen. — *un trou.* Een gat herstoppen, weder toestoppen. SE —. Herstopt worden. SE —. Omgaen.

REBOUILLIR, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *bouillir*). Herkooken.

REBOUISAGE, *m.* Glanzing, opmaeking (van eenen hoed), *v.*

REBOUISER, *v. a.* Eenen hoed glanzen *of* opmaeken.

REBOURGEONNER, *v. n.* Op nieuws uytbotten, weder uytschieten.

REBOURS, *m.* Tegenkant, *m.*, tegenzyde, wederzyde, verkeerde *of* averegtsche zyde, *v.* — *d'une étoffe.* Verkeerde zyde van eene stoffe. —, (fig. *et* fam.). Het tegendeel, *o.* A —, AU —. Verkeerd, verkeerdelyk, averegts. *Il fait tout à* —. Hy doet alles verkeerd.

REBOURS, E, *adj.* (fam.). Eygenzinnig, koppig, dwars.

REBOUTONNER, *v. a.* Herknoppen, herknoopen, weder toeknoopen.

REBRAS, *m.* Armstuk, *o.*

REBRASSER, *v. a.* Opstroopen, opslaen. — *ses manches.* Zyne mouwen opslaen.

REBRIDER, *v. a.* Hertoomen.

REBRODER, *v. a.* Herstikken.

REBROUILLER, *v. a.* Weder verwarren; weder oneenig maeken; op nieuws in de war *of* in wanorde brengen.

REBROUSSE, *f.* Droogscheêrderskam, *m.*

REBROUSSEMENT, *m.* (t. de géom.). Terugkeering, *v.*

REBROUSSE-POIL (À), *loc. adv.* Tegen het hair op, tegen den draed. —, (fig.). Verkeerd, verkeerdelyk, averegts.

REBROUSSER, *v. a.* Het hair terug *of* tegen den draed stryken. — *les moustaches, les cheveux.* De knevels, het hair opstryken. — *le drap.* De wol van het laken oprabben. —, *v. a.* et *n.* Plotselyk terugkeeren, teruglooopen, teruggaen. — *chemin.* Teruggaen, terugkeeren.

REBROUSSETTE, *f.* Wolkam, *m.*

REBROUSSOIR, *m. voyez* REBROUSSE.

REBROYER, *v. a.* (word geconj. als *ployer*). Herstampen, hervryven.

REBRUNIR, *v. a.* Weder bruyn maeken; weder bruyneêren *of* polysten.

REBUFFADE, *f.* (fam.). Slegt onthael, *o.*, onbeschoftheyd, onbeleêfdheyd, *v.*

RÉBUS, *m.* Woórdenspel, *o.*, woórdenspeling, *v.*

REBUT, *m.* Afwyzing, verstooting, veragting, *v.*, smaed, *m.* —, CE QUI A ÉTÉ REBUTÉ. Uytwerpsel, uytschot, *o.*, bogt, *v.* *Il a vendu le meilleur, il n'a plus que du* —. Hy heeft het beste verkogt, hy heeft niets meer dan uytschot. —s. Onbeschoftheden, onbeleêfdheden, *v. mv.*

REBUTANT, E, *adj.* Verdrietig, lastig. *Travail* —. Verdrietig werk. —, CHOQUANT, DÉPLAISANT. Aenstootelyk, mishaegend, spytig, verdrietig.

REBUTER, *v. a.* Afwyzen, verstooten, weygeren, afslaen. —, DÉCOURAGER, DÉGOÛTER. Afschrikken, moedeloos *of* afkeerig maeken; beleedigen, mishaegen. *Le travail ne le rebuta point.* Het werk schrikte hem niet af. SE —. Den moed *of* den lust verliezen, moedeloos worden.

RECACHER, *v. a.* Weder verbergen *of* versteeken.

RECACHETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Herzegelen, weder verzegelen *of* toezegelen.

RÉCALCITRANT, E, *adj.* Koppig, hardnekkig, styfzinnig.

RÉCALCITRER, *v. n.* (inus.). Agteruytslaen; (fig.) hardnekkiglyk wederstaen.

RECALER, *v. a.* Glad schaeven.

RECAMER, *v. a.* Herstikken.

RÉCAPITULATION, *f.* Korte herhaeling, recapitulatie, *v.*

RÉCAPITULER, *v. a.* In het kort herhaelen, recapituleêren.

RECARDER, *v. a.* Herkaerden.

RECARRELER, *v. a.* Hervloeren, herplaveyen, oude schoenen verzoólen.

RECASSER, *v. a.* Op nieuws ploegen, opploegen.

RÉCASSIS, *m.* Opgeploegd, braekland, *o.*

RECÉDER, *v. a.* Weder afstaen, weder afstand doen.

RECEL, RECÉLÉ, RECÈLEMENT, *m.* Agterhouding, verberging, verheeling, *v.*

RECÉLER, *v. a.* Heelen, verheelèn, verbergen, versteeken, verhoólen houden. — *un voleur.* Eenen dief verbergen. —, *v. n.* *Le cerf recèle.* Den hert verbergt zich in zyn leger. *La terre recèle dans ses entrailles de grands trésors.* De aerde verbergt in haere ingewanden groote schatten.

RECÉLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Heeler, verberger, *m.*; heelster, verbergster, *v.*

RÉCEMMENT, *adv.* Nieuwelings, onlangs, kortelings, sedert korten tyd, versch.

RECENSEMENT, *m.* Telling, optelling, opschryving, opneeming, *v.* — *du peuple.* Volkstelling. —, NOUVELLE VÉRIFICATION DE MARCHANDISES. Inhaeld *of* nader onderzoek, *o.*

RECENSER, *v. a.* Optellen, opschryven, opneemen, nader onderzoeken.

RÉCENT, E, *adj.* Versch, nieuw, eerst gebeurd. *Blessure* —*e.* Versche wonde, *v.* *Cette nouvelle est encore* —*e.* Deeze tyding is nog nieuw, pas gebeurd.

RECÉPAGE, *m.* Het snoeyen, afsnyden, afkappen, *o.*

RECÉPÉE, *f.* Gedeelte van een bosch waerin de boomen gekapt zyn, *o.*

RECÉPER, *v. a.* Kort snoeyen, afsnyden, afkappen.

RÉCÉPISSÉ, *m.* Kwytbrief, *m.*, kwitantie, *v.*

RÉCEPTACLE, *m.* Verzamelplaets, schuylplaets, *v.* —, (t. de bot.). Vrugtbodem, *m.*

RÉCEPTIBILITÉ, *f.* (t. de dogm.). Vermogen om indruk te ontfangen, *o.*

RÉCEPTION, *f.* Het ontfangen, *o.*, ontfang, *m.*, ontfangst, *v.* *Le* — *d'une lettre.* Den ontfang van eenen brief. —, ACCUEIL. Onthael, *o.*, inhaeling, *v.* *Faire une bonne* — *à q. q.* Iemand goed onthaelen. —, CÉRÉMONIE POUR RECEVOIR, INSTALLER. Aenneeming, toelaeting, *v.*

RECERCELÉ, E, *adj.* (t. de blas.) Reepswyze geboógen.

RECETTE, *f.* Ontfang, *m.*, ontfangst *v.* —, BUREAU DE RECEVEUR. Ontfangerskantoor, *o.* — (t. de méd.). Recept, voórschrift, *o.* —, (fig.). Middel, *o.*, weg, *m.*

RECEVABLE, *adj.* Ontfangbaer, aenneémelyk.

RECEVEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Ontfanger, rentmeester, *m.*; ontfangster, *v.*

RECEVOIR, *v. a.* Ontfangen, aenneemen, aenveêrdren, krygen, bekomen. — *des lettres.* Brieven krygen. — ACCUEILLIR. Onthaelen, ontfangen. *On l'a bien reçu.* Men heeft hem wel onthaeld. —, ADMETTRE. Ontfangen, aenneémen, toelaeten. —, ACCEPTER. Aenneémen, goedkeuren. —, ÉPROUVER, SUSCEPTIBLE DE. Aenneémen, lyden.

RECEZ, *m.* Register der besluyten van eenen ryksdag, *o.*

RÉCHAFAUDER, *v. a.* p. —*fô.* Weder stellagiën maeken *of* opregten.

RECHAMPIR, *v. a.* (t. de peint.). Meermaels eene plaets overschilderen.

RECHANGE, *m.* Herwisselrecht, *m.* *Payer le change et le* —. Het wisselen en herwisselrecht betaelen. *De* —, *réserve.* In voórraed. *Cordages de* —. Voórraed van touwwerk.

RECHANGER, *v. a.* Herwisselen. — *v. n.* — *d'avis.* Van gevoelen veranderen.

RECHANTER, *v. a.* Herzingen.

RÉCHAPPER, *v. n.* Ontsnappen, ontgnen, ontkomen.

RECHARGE, *f.* Herlaeding, *v.* — —. Op nieuws.

RECHARGER, *v. a.* Herlaeden, nieuws laeden *of* belaeden; op nieuwlasten, beveélen *of* last geeven. — ATTAQUER DE NOUVEAU. Op nieuw aentasten *of* aenvallen. — *l'ennemi.* Den vyand op nieuws aenvallen. — *v. a.* et *n.* Herlaeden. SE —. Zyne herlaeden, zynen last weder aenneémen.

RECHASSER, *v. a.* Verjaegen, terugjaegen, terugdryven; op nieuws jaegen (ter jagt gaen).

RÉCHASSEUR, *m.* Terugjaeger, terugdryver, *m.*

RÉCHAUD, *m.* p. *réchô.* Komfoor, vuurkom, *v.*

RÉCHAUF, *m.* (t. de jard.). Warmest om een broeybed, *m.*

RÉCHAUFFAGE, *m.* Opwarmsel, *o.* (fig.). Schriftroovery, *v.*

RÉCHAUFFÉ, E, *adj.* et *s. p.* —*ché.* Herwarmd, opgewarmd. Corps

Digitized by Google

(fig.). Herhaelde vertelling, *v.* —, *m.* Opwarmsel, *o.*, opgewarmden kost, *m.* —, (fig.). Schriftroovery, *v.*, opwarmsel, *o.*

RÉCHAUFFEMENT, *m.* (t. de jard.). Nieuwen mest, *m.*

RÉCHAUFFER, *v. a.* p. —*chôfer.* Herwarmen, opwarmen, verwarmen. *Du café rechauffé.* Opgewarmde koffi. —, (fig.). Weder opwekken *of* aenmoedigen, weder aenvueren. Se —. Weder warm worden; (fig.) weder vuerig worden, weder aenwakkeren.

RÉCHAUFFOIR, *m.* Tafelkomfoor, *o.*

RÉCHAUSSER, *v. a.* p. —*chôcer.* Weder schoeyen *of* schoenen, weder kousen en schoenen aendoen. — *un arbre.* Eenen boom weder aenaerden. —, Battre une pièce de métal. Door hammeren kleyner maeken, digten, pletten. —, Remettre des dents. Met nieuwe tanden voórzien. — *une roue de moulin.* Een molenrad met nieuwe tanden *of* pennen voórzien. Se —. Zich weder schoeyen, zyne kousen en schoenen weder aendoen.

RÉCHAUSSOIR, *m.* Plethamer, muntkamer, *m.*

RÊCHE, *adj.* Vrang, ruw.

RECHERCHE, *f.* Onderzoek, nazoek, *o.*, navorsching, naspeuring, navraag, *v. Une* — *exacte.* Een nauwkeurig onderzoek. *La* — *de la vérité.* Het onderzoek der waerheyd. —, Chose recherchée. Aenteekening, aenmerking, onderzoeking, *v.* —, Examen de la vie, des actions. Onderzoek, *o.*, kondschap, *v. On a fait la* — *de sa conduite.* Men heeft zyn gedrag onderzogt. —, Action de rechercher une fille en mariage, poursuite d'une place. Aenzoek, verzoek, *o.* — *de mariage.* Aenzoek tot het houwelyk. —, Affectation. Gemaektheyd. *v. Il y a de la* — *dans son style* Zynen schryfstiel is te nauw uytgeplayd. —, Exc *s.* Overdaed, *v.* —, (archit.). Hermaeking, herstelling, *v.* —, Prélude. Voorspel, *o.*

RECHERCHÉ, E, *adj.* Gezogt, willig. *Marchandise* —*ée.* Gezogt, willig goed. —, Peu commun, rare. Gezogt, ongemeen. —, (fig.). Gemaekt, gedwoongen, gezogt. —, (t. d'arts). Volmaekt, voltooyd.

RECHERCHER, *v. a.* Herzoeken. *Je l'ai cherché et recherché sans pouvoir le trouver.* Ik heb het gezogt en herzogt zonder het te konnen vinden. —, Chercher avec soin. Opzoeken, nazoeken, onderzoeken, naspeuren, navorschen; bedoelen, tragten te bekomen, naer iets streéven. — *une fille en mariage.* Eene dogter ten houwelyk verzoeken. —, Faire enquête des actions, de la vie. Onderzoeken, uytpluyzen. — (t. d'arts). Volmaeken, voltooyen, de laetste hand aenslaen.

RECHERCHEUR, *m.* Onderzoeker, *m.* —, Ouvrier tuilier. Tichelbakkerskneyt, *m.*

RECHIGNÉ, E, *adj.* Onbevallig, onbeleefd, gemelyk, knorrig, stuer.

RECHIGNEMENT, *m.* Onbevalligheyd, stoerschheyd, gemelykheyd, *v.*

RECHIGNER, *v. n.* Een stuersch gelaet toonen, zuer zien, knorren.

RECHINSER, *v. a.* De wol in schoon water uytspoelen.

RECHOIR, *v. n.* Hervallen, weder vallen.

RECHUTE, *f.* Hervalling, *v.*, het hervallen.

RÉCIDIVE, *f.* Hervalling, *v.*, het hervallen in eene faut, *o.*

RÉCIDIVER, *v. n.* Hervallen, weder begaen.

RÉCIF, *m.* Blinde klippen, *v. mv.*, (rif, *o.*

RÉCIPÉ, *m.* Voórschrift, recept, *o.*

RÉCIPIANGLE, *m.* Hoekmeéter, *m.*

RÉCIPIENDAIRE, *m.* p. —*piandère.* Recipiendaris, verzoeker, aenzoeker, kandidaet, *m.*

RÉCIPIENT, *m.* p. —*piant.* Ontfangvat, ontfangglas, *o.*, ontfanger (voór overgehaelde vogten), *m.*, klok, *v.*

RÉCIPROCATION, *f.* Wedervergelding, *v.* — (t. de phys.). Gewaende beweéging welke de aerde aen den slinger geéft, *v.*

RÉCIPROCITÉ, *f.* Wederkeerigheyd, wederhoorigheyd, *v.*, het onderlinge, het wederzydsche, *o. La* — *de l'amitié, des sentiments.* Het wederzydsche der vriendschap, der gevoelens.

RÉCIPROQUE, *adj.* et *s.* Wederkeerig, wederzydsch, wederhoorig, onderling. *Amour* —. Wederliefde, *v. Verbe* —. Wederhoorig werkwoórd, *o.* —, *m.* Hetzelfde, dezelfde zaek.

RÉCIPROQUEMENT, *adv.* Wederkeerigtyk, wederhoorigtyk, wederzyds, onderling, malkander.

RÉCIPROQUER, *v. n.* p. —*ker.* (fam.). Wedervergelden, van gelyken doen.

RECIRER, *v. a.* Herwassen.

RECISE, *f.* Nagelkruyd, *o.*

RÉCIT, *m.* p. —*ci.* Verhael, verslag, berigt, *o.*, vertelling, *v.* — (t. de mus.). Alleenzang, *m.*; alleenspel, *o.*

RÉCITANT, E, *adj.* Partie —e (mus.). Hoofddeel, *o.*, hoofdstem, *v.*

RÉCITATEUR, *m.* Opzegger, verhaelder, *m.*

RÉCITATIF, *m.* Spreékgezang, gezongen verhael, *o.*

RÉCITATION, *f.* Opzegging, voórdragt van eene rede, *v.*, het opzeggen.

RÉCITER, *v. a.* Opzeggen, van buyten zeggen. — *sa leçon.* Zyne les opzeggen. —, Raconter. Verhaelen, vertellen. — *une histoire.* Eene geschiedenis verhaelen, vertellen. —, Déclamer, déclamer. Voórdraegen. — (t. de mus.). Een solo zingen *of* spreélen.

RÉCLAMATEUR, *m.* Wederevscher, terugeyscher (van geborgene goederen, *of* van een schip), *m.*

RÉCLAMATION, *f.* Terugeysching, wederevsching, terugvoordering; tegenspraek; tegenstelling, tegenbetuyging, *v.*

RÉCLAME, *m.* (fauc.). Teeken, geroep, *o.* —, *f.* (impr.). Aenwysvoórd, *o.*

RÉCLAMER, *v. a.* Aenroepen, te hulp *of* om bystand roepen. — *l'assistance de Dieu.* God om bystand aenroepen. —, Revendiquer. Wederevschen, terugeyschen. — un oiseau (fauc.). Eenen vogel terugroepen. —, *v. n.* Tegenspreeken, zich ergens tegen verzetten, protesteéren. *Se* — *de q. q.* Zich op iemand beroepen.

RÉCLAMPER, *v. a.* p. —*klan*—. (t. de mar.). Weder vastklampen, wangen.

RÉCLARE, *m.* Soórt van vischnet, *o.*

RÉCLINAISON, *f.* Terughelling, overhelling (van den zonnewyzer), *v.*

RÉCLINANT, E, *adj. Cadran* —. Terughellenden zonnewyzer, *m.*

RÉCLINÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Nederhangend, nedergeboógen.

RÉCLINER, *v. n.* Terughellen, overhellen, afwyken. (spykeren.

RECLOUER, *v. a.* Hernagelen, her-

RECLURE, *v. a.* Nauw opsluyten, tusschen vier mueren zetten. Se —. Zich nauw opsluyten *of* verbergen.

RECLUS, E, *adj.* et *s.* Nauw opgesloóten. —, *m.* Kluyzenaer, *m.* —, *f.* Kluyzenaerster, *v.*

RÉCLUSION, *f.* Opsluyting, *v.* —, Détention. Gevangenis, gevangenhouding, *v.*; gevangenhuys, *o.*; kluys, kluyzenaerswooning, *v.*

RECOCHER, *v. a.* — *la pâte.* Den deeg met de vlakke hand herknéden.

RECOGNER, *v. a.* Weder inkloppen *of* inslaen. —, (pop.). Ruwelyk afwyzen.

RECOGNITIF, IVE, *adj. Acte* —. Erkennenden en bekragtigenden act, *m.*

RECOGNITION, *f.* p. *rekog-nicion.* (inus.). Onderzoek, *o.*

RECOIFFER, *v. a.* Op nieuws hullen, opsieren *of* kappen. Se —. Zyn hair weder kappen *of* opsieren.

RECOIN, *m.* Hoek, schuylhoek, *m.* Les —s du cœur (fig.). De geheymen van het hert.

RÉCOLEMENT, *m.* (pal.). Overhooring (van getuygen), *v. Faire le* — *d'un inventaire.* Eenen inventaris bewaerheden. —, Visite d'une coupe de bois. Boschschouwing, *v.*

RÉCOLER, *v. a.* De getuygenissen voórleezen, getuygen overhooren.

RÉCOLLECTION, *f.* Aendagt, *v.*

RÉCOLLER, *v. a.* Herlymen, herplakken. (collect, *m.*

RÉCOLLET, *m.* Minderbroeder, re-

RÉCOLLIGER (SE), *v. pr.* Zyne zinnen zamelen, zyne gedagten bepaelen.

RÉCOLTE, *f.* Oogst, *m.*, oogsting, inoogsting, *v.*, het oogsten, *o. Faire la* —. Oogsten, inoogsten.

RÉCOLTER, *v. a.* Oogsten, inoogsten, inzamelen.

RECOMMANDABLE, *adj.* p. —*koman*—. Lofweérdig, pryswéérdig, prysselyk, agthaer.

RECOMMANDARESSE, *f.* Besteédster (van dienstmeyden en memmen), *v.*

RECOMMANDATION, *f.* Aenbeveéling, aenpryzing, *v. Lettres de* —. Brieven van aenbeveéling. —, Estime. Agting, hoogagting, *v.* Avoir en —. Agten, hoogagten. *Avoir l'honneur en* —. De eer hoogagten, in weérde houden. — (t. de droit). Belegging met een nieuw arrest op eenen gevangen.

RECOMMANDER, *v. a.* Beveélen. *Il m'a recommandé de veiller sur vous.* Hy heéft my bevoólen op u te waeken. —, Exhorter à faire. Aenmaenen, aenbeveélen. —, Enjoindre. Beveélen, aenbeveélen, opleggen. *Je lui ai recommandé de vous obéir.* Ik heb hem aenbevoólen van u te gehoorzaemen. —, Prier d'avoir soin. Aenbeveélen, aenpryzen. — *un ami.* Eenen vriend aenbeveélen. —, Rendre recommandable. Agtingsweérdig maeken. — un prisonnier (pal.). Eenen gevangen met een nieuw arrest beleggen. Se —. Zich aenbeveélen (in iemands vriendschap). Se —. Zich agtingsweérdig maeken.

RECOMMENCEMENT, *m.* Herbeginning, hervatting, *v.*

RECOMMENCER, *v. a.* et *n.* Herbeginnen, hervatten.

RECOMMENCEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Herhaeler, *m.*; herhaelster, *v.*

RÉCOMPENSE, *f.* Belooning, vergelding, *v.*, loon, *m.* en *o.*; vergoeding, schadeloosstelling, *v.* En —. Tot loon *of* belooning, tot vergelding; daerentegen.

RÉCOMPENSER, *v. a.* p. —*konpancer.* Vergelden, loonen, beloonen. *Il a été mal récompensé.* Hy is slegt beloond geworden. —, Dédommager. Vergoeden, schadeloos houden *of* stellen. —, Réparer (le temps perdu). Inhaelen. —, Punir. Straffen, bestraffen. Se —. Zich schadeloos houden *of* stellen.

RECOMPOSÉ, E, *adj.* Feuille —ée (bot.). Dubbel samengesteld blad, *o.*

RECOMPOSER, *v. a.* Weder samenstellen *of* samenzetten, hermaeken. —, (t. de chim.). De afgezonderde deelen wedervereenigen.

RECOMPOSITION, *f.* (t. de chim.). Wedervereeniging, *v.*

RECOMPTER, *v. a.* Hertellen, overtellen, herrekenen, nog eens tellen.

RÉCONCILIABLE, *adj.* Verzoenbaer, verzoenlyk.

Digitized by Google

RÉCONCILIATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Verzoener, *m.*; verzoenster, *v.*

RÉCONCILIATION, *f.* Verzoening, *v.* — (d'une église). Herwyding, *v.*

RÉCONCILIATRICE, *f. voyez* RÉCONCILIATEUR.

RÉCONCILIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Verzoenen, bevredigen. *Il travaille à les* —. Hy werkt om ze te verzoenen. —, RENÉNIR. Herwyden. — *un hérétique à l'Eglise.* Eenen ketter met de Kerk verzoenen. — *une église.* Eene geschondene kerk herwyden. SE —. Zich met iemand verzoenen. *Se — avec Dieu.* Zich met God verzoenen, hem om genade roepen. SE —, SE RECONFESSER. Herbiegten.

RÉCONDUCTION, *f.* (t. de prat.). Wederinhuering, herhuering, *v.* — *tacite.* Stilzwygende wederinhuering.

RECONDUIRE, *v. a.* (word geconj. als *nuire*). Uytleyden, uytgeley doen, uytlaeten. *Je l'ai reconduit jusqu'à la porte.* Ik heb hem tot aen de deur, tot aen de poort uytgeley gedaen. —, RAMENER. Terugbrengen, wederbrengen, terugvoeren, begeleyden. —, (fam.). Weechjaegen, uytjaegen.

RECONDUITE, *f.* Uytgeley, uytgeleyde, *o.*

RECONFESSER, *v. a.* et *pr.* Herbiegten.

RECONFIRMER, *v. a.* Weder bekragtigen *of* bevestigen.

RECONFORT, *m.* Troost, bystand, *m.*, vertroosting, *v. Dieu sera notre* —. God zal onzen bystand zyn.

RÉCONFORTATION, *f.* Versterking, verkwikking, *v.*

RÉCONFORTER, *v. a.* Versterken, verkwikken. —, (fig.) (inus.). Vertroosten. SE —. Zich verkwikken, zyne kragten herstellen.

RECONFRONTATION, *f.* Wederoverhooring (van getuygen), *v.*

RECONFRONTER, *v. a.* Wederoverhooren, weder tegen elkander stellen.

RECONNAISSABLE, *adj.* p. —*konèça*—. Kenbaer, herkenbaer, herkennelyk.

RECONNAISSANCE, *f.* Herkenning, weder erkenning, *v.* —, SOUVENIR DE BIENFAIT. Erkentelykheyd, erkentenis, dankbaerheyd, *v. Avec* —. Dankbaerlyk, erkentelyk. *Je suis avec les sentiments d'une sincère* —. Ik ben met de gevoelens van eene opregte dankbaerheyd. —, RÉCOMPENSE. Erkentenis, belooning, *v.*, loon, *m.* en *o.* —, AVEU. Bekentenis, belydenis, *v.* — *d'une faute.* Schuldbekentenis, *v.* —, EXAMEN DÉTAILLÉ. Onderzoek, *o.*, onderzoeking, *v. Faire la* — *des papiers.* Het onderzoek der papieren doen. FAIRE UNE — (t. de guerre). Op kondschap *of* ter ontdekking uytgaen. —, ACTE PAR LEQUEL ON RECONNAÎT. Schriftelyke bekentenis, *v.*

RECONNAISSANT, E, *adj.* Dankbaer, erkentelyk.

RECONNAÎTRE, *v. a.* (word geconj. als *paraître*). Herkennen, wederkennen, kennen. *Je l'ai reconnu de loin* Ik heb hem van verre herkend. *Ne reconnaissez-vous?* Kent gy my nog? —, DISTINGUER. Erkennen, kennen. —, DÉCOUVRIR. Erkennen, ontdekken, merken, bespeuren, gewaerworden. *On a reconnu son innocence* Men heeft zyne onnoozelheyd erkend *of* bespeurd. —, OBSERVER, REMARQUER. Bespieden, op kondschap uytgaen, kondschap neemen. —, AVOUER. Bekennen, erkennen, belyden. *Il ne veut pas — sa faute.* Hy wil zynen misslag niet belyden. —, AVOUER POUR. Erkennen, aenzien. — *pour son roi.* Voór zynen koning erkennen. —, DÉCLARER, ÉTABLIR. Erkennen, aenneémen. —, ÊTRE RECONNAISSANT. Dankbaer zyn, erkennen. — *les bienfaits qu'on a reçus.* Dankbaer zyn voór de weldaeden die men heeft ontfangen. —, RÉCOMPENSER. Beloonen, vergelden. — *les services.* De diensten beloonen. SE —, REPRENDRE SES SENS. Zich bezinnen, tot zichzelven komen. *Il fut surpris et n'eut pas le temps de se* —. Hy wierd overvallen, en had den tyd niet van zich te bezinnen. SE —, SE REPENTIR. Tot inkeer komen, berouw hebben. SE —, S'AVOUER. Bekennen, belyden. SE — EN QUELQUE ENDROIT. Zich ergens bekennen, weeten waer men is.

RECONNU, E, *adj.* et *part.* p. *rekonu.* Erkend, beweézen.

RECONQUÉRIR, *v. a.* (word geconj. als *acquérir*). Heroveren, herwinnen.

RECONSTITUTION, *f.* Overdraeging, nieuwe vaststelling eener rente, *v.*

RECONSTRUCTION, *f.* Herbouwing, herstigting, wederopbouwing, *v.*

RECONSTRUIRE, *v. a.* (word geconj. als *nuire*). Herbouwen, herstigten, wederopbouwen.

RECONSULTER, *v. a.* Weder om raed vraegen, weder raedpleégen.

RECONTER, *v. a.* Op nieuws vertellen *of* verhaelen.

RECONTRACTER, *v. a.* Een nieuw verdrag aengaen.

RECONVENIR, *v. a.* (word geconjug. als *venir*). (prat.). Eene tegenklagt inbrengen.

RECONVENTION, *f.* (prat.). Tegenklagt, *v.*, tegeneysch, *m.*

RECONVOQUER, *v. a.* Weder beroepen, weder byeenroepen.

RECOPIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Herschryven, weder overschryven *of* afschryven. — *une lettre.* Eenen brief herschryven, overschryven.

RECOQUILLEMENT, *m.* Omkronkeling, *v.*

RECOQUILLER, *v. a.* et *pr.* Omkrollen.

RECORD, *m.* (pal.). Getuygschrift, *o.*

* **RÉCORDATION**, *f. voyez* SOUVENIR.

RECORDÉ, *adj. m. Exploit* —. Daeging die eenen deurwaerder maekt vergezeld van twee getuygen, *v.*

RECORDER, *v. a.* In zyne gedagten brengen, overdenken; overleeren, overleézen. — *sa leçon.* Zyne les overleeren, dezelve herhaelen. —, FAIRE SIGNER PAR DES TÉMOINS. Doór getuygen laeten onderteekenen. SE —. Zich erinneren. *Se — avec q. q.* Met iemand afspreéken.

RECORRIGER, *v. a.* Weder verbeteren.

RECORS, *m.* p. —*kor.* (prat.). Bystander, hulpgenoót (eens deurwaerders), *m.*

RECOUCHER, *v. a.* Weder te bed leggen, verbedden. — *par terre.* Weder ter aerde werpen. SE —. Weder te bed gaen.

RECOUDRE, *v. a.* (word geconj. als *coudre*). Hernaeyen, weder toenaeyen.

RECOULER, *v. a.* Hergieten.

RECOUPAGE, *m.* Het doórkruysen der teruggebleévene spoóren.

RECOUPE, *f.* Steengruys, *o. Mettre de la* — *dans une allée.* Steengruys in eene dreéf *of* laen doen. —, FARINE GROSSIÈRE DE SON. Zemelmeél, *o.*, kornel, *v.*; afraspsel (van brood), *o.*

RECOUPÉ, E, *adj.* Gemengd, vermengd (word gezegd van wyn, enz.). Ecu — (blas.). Twee of meermael verdeelden schild.

RECOUPEMENT, *m.* (archit.). Inwerking van elke laeg steenen, *v.*

RECOUPER, *v. a.* Hersnyden, weder snyden. — *des vins.* Wynen mengen, vermengen. — (t. de jeu). De kaerten nog eens afheffen.

RECOUPETTE, *f.* Zemelmeél, *o.*

RECOURBÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Omgeboógen, uytwaerts geboógen.

RECOURBER, *v. a.* Ombuygen, krommen. SE —. Krommen, zich ombuygen.

RECOURIR, *v. n.* (word geconj. als *courir*). Herloopen, terugloopen, weder loopen. *J'ai laissé ma tabatière à l'auberge, j'y recours la chercher.* Ik heb myne tabaksdoos in de herberg gelaeten, ik loop er weder naertoe om ze te haelen. —, DEMANDER DU SECOURS. Zynen toevlugt neémen. — à *Dieu.* Zynen toevlugt neémen tot God.

* **RECOURRE**, *v. a.* Ontzetten, verlossen, redden.

RECOURS, *m.* p. —*kour.* Toevlugt, toevlugtsverlaet, *m. Avoir* — *au médecin.* Zynen toevlugt tot den geneesheer neémen. AVOIR — À LA RUSE. List gebruyken. *Dieu est le* — *des malheureux.* God is den toevlaet der elendigen. — (t. de prat.). Verhaal *o.*, vergoeding, *v.*

RECOUSSE, *f.* (inus.). Verlossing, herneéming, *v.*

RECOUSU, E, *part.* DE RECOUDRE.

RECOUVRABLE, *adj.* Hefbaer; weder kryghaer.

RECOUVREMENT, *m.* Herkryging, weder kryging, wederbekoming, *v.* — RÉTABLISSEMENT DE LA SANTÉ. Herstelling der gezondheyd, *v.* —, RECETTE DES DENIERS DUS; CES DENIERS. Ingadering, inning, inzameling, heffing, *v.* —, REBORD. Overslag, rand, *m.*, lyst, *v.*

RECOUVRER, *v. a.* Herkrygen, wederkrygen, wederbekomen. — *sa bourse.* Zyne beurs wederbekomen. —, RECEVOIR. Ingaderen, innen, inzameler heffen. — *des taxes.* Hoofdlasten ingaderen.

RECOUVRIR, *v. a.* (word geconj. als *ouvrir*). Herdekken, weder dekken. —, (fig.). Bedekken, mommen, bewimpelen

RECRACHER, *v. a.* Weder spouwen, uytspouwen.

RÉCRÉANCE, *f.* Voórbezit, *o.*, voórafbezitting, *v. Lettres de* —. Brieven van terugroeping van eenen gezant, recredentiebrieven, *m. mv.*

RÉCRÉATIF, IVE, *adj.* Vermaekelyk, lustig, genoegelyk, vrolyk.

RÉCRÉATION, *f.* Uytspanning, verlustiging, *v.*, vermaek, *o. La* — *donne des forces pour mieux travailler.* De uytspanning geeft kragten om beter te werken. *Heures de* —. Speltyd, *m.*, speélueren, *v. mv.*

RÉCRÉDENTIAIRE, *m.* Voórbezitter van een kerkelyk ambt, *m.*

RECRÉER, *v. a.* Herscheppen, weder opregten.

RÉCRÉER, *v. a.* Verlustigen, vermaeken; verkwikken. SE —. Zich vermaeken, zich verlustigen.

RÉCRÉMENT, *m.* Vogten die zich v[illegible] het bloed afscheyden, *o. mv.*

RÉCRÉMENTEUSES, RÉCRÉMENTIELLES, *adj. f. pl. Humeurs* —. Vogten die zich van het bloed afscheyden.

RECRÉPIR, *v. a.* Overplaesteren, [illegible] nieuws beplaesteren; opstryken, [illegible] nieuws bestryken. *Un ouvrage [illegible] crépi.* Een opgestreéken werk. — (fig. *et* fam.). Blanketten. *Un visa[illegible] recrépi de rouge et de blanc.* Een [illegible] rood en blauw geblanket aengezi[illegible] — UN CONTE (fam.). Een verteller wat versieren.

RECREUSER, *v. a.* Weder graeven, delven, meer uytdiepen.

RECRIBLER, *v. a.* Herziften, over[illegible] ziften.

RÉCRIER (SE), *v. pr.* (word geconj. als *prier*). Uytroepen, uytschreewen. —, S'ÉLEVER CONTRE. Tegen [illegible] uytvaeren. (ging[illegible]

RÉCRIMINATION, *f.* Tegenbeschuldiging.

RÉCRIMINATOIRE, *adj.* p. —*toa[illegible]* Tegenbeschuldigend.

RÉCRIMINER, *v. a.* Tegenbeschuldigen; zich vreéken.

RÉCRIRE, *v. a.* (word geconjug. [illegible] *écrire*). Herschryven, overschryven, nog eens schryven; antwoórden, beantwoórden.

RECROISETÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Dubbel gekruyst.

Digitized by Google

RECROÎTRE, *v. n.* (word geconj. als *croître*). Hergroeyen, herwassen, weder wassen *of* groeyen.
RECROQUEVILLER (SE), *v. pr.* Ineenkrimpen, omkronkelen (word gezegd van parkement en bladeren der boomen).
RECROTTER, *v. a.* Weder bemorsen *of* bekladden, weder beslyken *of* vuyl maeken.
RECRU, *m.* Jong hout in een afgekapt bosch, nagewas, *o.*
RECRU, E, *adj.* (inus.). Vermoeyd, afgemat; afgereed-n.
RECRUE, *f.* Werving, ligting (van krygsvolk), *v.*; recruet, *m.* —, (fig. *et* f-m.). Onverwagte gasten, nieuwelingen in een gezelschap, *m. mv*
RECRUTEMENT, *m.* Werving, aenwerving, *v.*
RECRUTER, *v. a.* Werven, aenwerven, recruteeren. (ver, *m.*
RECRUTEUR, *m.* Werver, aenwer-
RECTA, *adv.* Stiptelyk, nauwkeurig-
lyk. —, (fam.). Regttoe, regtaen, regtregt. (dige speenader, *v.*
RECTALE, *adj. f. Veine* —. Inwen-
RECTANGLE, *adj.* et *s.* Regthoekig. —, *m.* Regthoek, *m.*
RECTANGULAIRE, *adj.* Regthoekig.
RECTEUR, *m.* Rector, schoolvoogd; pastoor, *m.* —, *adj.* ESPRIT — (chim.). Welriekend beginsel der planten, *o.*
RECTIFICATION, *f.* Regtmaeking, gelykmaeking, herstelling, verbetering, *v.* —, (t. de chim.). Zuyvering, tweede overhaeling, *v.* — D'UNE COURBE (géom.). Herleyding van eene kromme lyn op eene regte, *v.*
RECTIFIER, *v. a* (word geconj. als *prier*). Regtmaeken, gelykmaeken, herstellen, verbeteren, te regt brengen, in orde brengen. — *un compte.* Eene rekening in orde brengen. — SA CONDUITE (fig.). Zyn gedrag verbeteren. — UNE COURBE (géom.). Eene kromme lyn op eene regte herleyden. — (t. de chim.). Zuyveren, voór de tweede mael overhaelen. (gelig.
RECTILIGNE, *adj.* Regtlynig, regtre-
RECTITUDE, *f.* (géom.). Regtheyd, *v.* — *de la vue.* De regte strekking van het gezigt. —, (fig.). Regtheyd, zuyverheyd, opregtheyd, *v.* — *des mœurs.* Zuyverheyd van zeden. — *du cœur.* Opregtheyd des herten. — *d'esprit.* Goed oórdeel. — *d'intention.* Opregtheyd, zuyverheyd van meening.
RECTIUSCULE, *adj.* (bot). Byna regt.
RECTO, *m.* Eerste bladzyde, *v.*
RECTOGRADE, *adj.* Op eene regte lyn gaende.
RECTORAL, E, *adj.* Van den rector *of* schoólvoogd. *Dignité* —*e.* Rectorschap, *o.*
RECTORAT, *m.* p. —*ra.* Rectorschap, *o.*
RECTORERIE, *f.* Bediening van eene parochie, *v.*
RECTORIER, *v. n.* (word geconj. als *prier*). Een recht aen den rector betaelen.
RECTRICES, *adj.* et *s. f. pl.* Lange stoértvederen, *v. mv.*
RECTUM, *m.* Regten darm, *m.*
RECU, *m.* Kwytbrief, *m.*, kwitantie, *v.*
RECUEIL, *m.* Verzameling, *v.*
RECUEILLEMENT, *m.* Aendagt, aendagtigheyd, bespiegeling, ingetoógenheyd, *v.*
RECUEILLIR, *v. a.* (word geconj. als *cueillir*). Inzamelen, oogsten, inoogsten, ingaderen, winnen. *C'est un pays où l'on ne recueille ni blé ni vin.* Het is een land daer noch koóra noch wyn gewonnen word. — DU FRUIT D'UNE CHOSE (fig.). Voórdeel uyt eene zaek trekken. — *une succession.* Eene erfenis aenveérden. —, RASSEMBLER. Verzamelen, vergaderen, byeenbrengen. — *les débris d'une armée.* De verstrooyde legerbenden verzamelen. —, COMPILER. Verzamelen. *Il a recueilli bien des sentences des anciens.* Hy heeft veéle spreuken der ouden byeenverzameld. —, PRENDRE. Verzamelen, opneémen. — *les voix.* De stemmen verzamelen *of* opneémen. —, RECEVOIR CHARITABLEMENT. Opneémen, herbergen, onthaelen, ontfangen. — *des étrangers.* Vreemdelingen herbergen, huysvesten. —, RECEVOIR. Ontfangen. —, INFÉRER. Besluyten, gevolg trekken. *Je n'ai rien pu — du discours qu'il a fait.* Uyt zyn gesprek heb ik niets konnen besluyten. —, RACCORDER (archit.). Vereenigen. — SES ESPRITS, SE —. Zyne zinnen vergaderen, peynzen, aendagtig zyn.
RECUEILLOIR, *m.* Zeeldraeyerswiel, *o.*, *of* haspel, *m.*
RECUIRE, *v. a.* (word geconjug. als *nuire*). Herkoóken; herbakken.
RECUISSON, *f.* Het weder gloeyend maeken; het afkoelen, *o.*, verkoeling, *v.* — *des glaces.* Het afkoelen der spiegelglazen.
RECUIT, E, *adj.*, *part.* et *s.* Herkoókt; herbakken. — (t. de méd.). Verdikt, verbrand, verhit. —, *s. m.* et *f.* Het herkoóken *of* herbakken, *o.*, herkoóking; hergloeying; ontlaeting (van metaelen), *v. Le fer forgé se convertit en acier par un* —. Het gesmeéden yzer word doór eene hergloeying tot stael. — ES, *f. pl.* Kaes-*of* boterdeeltjes in de wey, *o. mv.*
RECUITEUR, *m.* Hersmelter (in de munt), *m.*
RECUL, *m.* p. —*kul.* Terugsprong, *m.*, het terugstooten (van het geschut).
RECULADE, *f.* Terugspringing, *v.*, het agteruyt springen, *o.*, terugsprong, *m.*
RECULE, E, *adj.* Afgelegen, verre. *Pays* —. Afgelegen land *Les temps les plus* —*s.* De vroegste eeuwen, de vroegste tyden. *La postérité la plus* —*ée.* De allerlaetste nakomelingschap, *v.*
RECULÉE, *f.* Verdieping, diepte, *v.* *Feu de* —. Zeer groot vuer, *o.*
RÉCULEMENT, *m.* Het agteruyt springen, terugschuyven, terugryden, terugvaeren, *o.*, terugwyking, *v.*, teruggang, *m.* *Le* — *d'un carrosse.* Het agteruytryden van eene koets. —, PIÈCE DU HARNAIS. Brock, *o.*
RECULER, *v. a.* Terugschuyven, verschuyven, agteruyt schuyven. *Reculez un peu cette chaise.* Schuyf, hael dien stoel wat agteruyt. — *un cheval.* Een peérd agteruyt haelen. — LES BORNES D'UN ÉTAT (fig.). De paelen van eenen Staet verder uytbreyden, uytzetten. —, (fig.). Uytstellen, vertraegen, verschuyven. — *une affaire.* Eene zaek uytstellen, verschuyven. —, *v. n.* Schuyven, opschuyven, terugschuyven, terugtreéden, terugspringen, terugdeynzen, terugwyken, agteruyt gaen. *Faire* — *un cheval.* Een peérd doen agteruyt gaen. *Reculez un peu.* Schuyf wat op. NOS AFFAIRES RECULENT (fig.). Onze zaeken gaen agteruyt. —, S'ENFUIR. Wyken, de vlugt neémen. — *à la vue de l'ennemi.* Op het gezigt van den vyand wyken, terugkeeren. — POUR MIEUX SAUTER (prov.). Iets uytstellen om te beter zyn oogmerk te bereyken. —, DIFFÉRER. Aerzelen, uytvlugt zoeken. SE —. Opschuyven, terugtreéden, agteruyt gaen.
RÉCULER, *m.* (lime). Zekere vyl der horlogiemaekers, *v.*
RECULONS (À), *adv.* Agteruyt, agterwaerts.
* RÉCUPÉRATION, *f.* *voyez* ÉMENSION.
RÉCUPÉRER, *v. a.* (inus.). Wederkrygen. SE —. Zyne schade weder inhaelen *of* vergoeden.
RÉCURER, *v. a.* Den wynberg voór den derden keer omploeyen.
RÉCURRENT, E, *adj.* NERF — (anat.). Terugloopende zenuw, *v.* *Vers* —*s.* Verzen die men agterwaerts leést, *o. mv.*
RÉCUSABLE, *adj.* Verwerpelyk, verwerpenswaerdig, vraekbaer; ongeloofweérdig.
RÉCUSATION, *f.* Verwerping, vraeking (in recht), *v.*
RÉCUSER, *v. a.* Verwerpen, vraeken (in recht).
RÉDACTEUR, *m.* Opsteller, schryver (van een dagblad, enz.), *m.*
RÉDACTION, *f.* Opstelling, *v.*
REDAN, *m.* Vestingwerk met uyt- en inspringende hoeken, *o.*
REDANSER, *v. a.* et *n.* Weder dansen, op nieuws dansen.
RÉDARGUER, *v. a.* (inus.). Berispen, doórhaelen, bestraffen, laeken.
REDDITION, *f.* (t. de guerre). Overgaeve, overgaef, overgeéving, *v.* *La* — *d'une place.* De overgaeve van eene plaets (vesting *of* stad). — DE COMPTE. Het afleggen *of* doen van eene rekening. LA — D'UN ARRÊT. De uytspraek van een vonnis, van een besluyt.
REDÉBATTRE, *v. a.* (word geconj. als *battre*). Wederbetwisten.
REDÉCLARER, *v. a.* Wederverklaeren.
REDÉDIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Weder toewyden *of* opdraegen; herwyden.
REDÉFAIRE, *v. a.* Weder losmaeken.
REDÉJEÛNER, *v. n.* Wederontbyten.
REDÉLIBÉRER, *v. n.* Wederberaedslaegen.
REDÉLIVRER, *v. a.* Wederverlossen.
REDEMANDER, *v. a.* Hervraegen; wedervraegen, wedereyschen, terugeyschen, terugvraegen.
REDEMEURER, *v. n.* Weder woonen.
REDÉMOLIR, *v. a.* Wederafbreéken, wederslegten.
RÉDEMPTEUR, *m.* p. —*danp*—. Verlosser, zaligmacker, heyland, *m.* *Le* — *du genre humain.* Den verlosser, zaligmacker van het menschelyk geslacht. *Jésus-Christ est notre Seigneur et* —. Jesus-Christus is onzen heyland en heer.
RÉDEMPTION, *f.* Verlossing, zaligmaeking, *v.*, heyl, *o.* *Dieu a envoyé son fils pour la* — *des hommes.* God heeft zynen zoón tot verlossing der menschen gezonden. LA — (le rachat) DES CAPTIFS. De vrykooping, de verlossing, het loskoopen der gevangenen. (werk, *o.*
REDENTS, *m. pl.* (mar.). Schaek-
REDÉPÊCHER, *v. a.* Wederafveérdigen.
REDESCENDRE, *v. a.* Wederaflaeten, wederafbrengen. —, *v. n.* Wederafkomen, wederafklimmen.
REDESSINER, *v. a.* Herteekenen, overteekenen.
REDEVABLE, *adj.* Schuldig, die nog schuldig blyft. —, (fig.). Verschuldigd, verpligt. *Il lui est* — *de tout.* Hy is hem alles verschuldigd. —, *m.* *Je suis votre* —. Ik ben uwen verbondenen.
REDEVANCE, *f.* Leencyns, *m.*, leengeld, *o.*, leenrente, jaerrente, *v.*
REDEVANCIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Leenhouder, *m.*; leenvrouw, *v.*
REDEVENIR, *v. n.* (word geconj. als *venir*). Weder worden. *Il redeviendra plus puissant que jamais.* Hy zal weder magtiger worden dan ooyt.
REDÉVIDER, *v. a.* Herwinden, wederopwinden.
REDEVOIR, *v. a.* (word geconj. als *devoir*). Schuldig blyven, nog schuldig zyn.
REDHIBITION, *f.* p. *rédibition.* (pal.). Ontslag van eenen koop, *o.*, koopvernietiging, *v.*
REDHIBITOIRE, *adj.* (pal.). Koopvernietigend.
RÉDIGER, *v. a.* Opstellen, in geschrift stellen. — *un journal.* Een dagblad schryven. — *les articles d'un traité.* De artikelen van een verdrag opstellen. —, RÉSUMER. Verkorten, afkorten.

Digitized by Google

RÉDIMER (SE), *v. pr.* Zich vrykoopen, zich loskoopen. (heyd, *v.*

RÉDIMIBILITÉ, *f.* (prat.). Losbaer-

REDINGOTE, *f.* Overrok, *m.*, overkleed, *o.*, jas, *m.*

REDIRE, *v. a.* (word geconj. als *dire*). Herzeggen, herhaelen, wederzeggen. —, Révéler. Overbrengen, overzeggen, overdraegen, klappen, wederzeggen. *Il va — tout ce qu'on lui dit.* Hy brengt alles over wat men hem zegt. —, Reprendre, blâmer. Berispen, bedillen, mispryzen, op iets te zeggen hebben *of* zyn. *Il trouve à — à tout ce qu'on fait.* Hy vind op alles wat men doet wat te zeggen.

REDISEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Herzegger, herhaeler; overbrenger, *m.*; herzegster, herhaelster; overbrengster, *v.*

REDISTRIBUER, *v. a.* Wederuytdeelen.

REDISTRIBUTION, *f.* Wederuytdeeling, *v.*

REDITE, *f.* Herzegging, herhaeling, *v.*

REDOMPTER, *v. a.* p. —*donter.* Weder temmen, hertemmen.

REDONDANCE, *f.* Overtolligheyd van woórden, *v.*

REDONDANT, E, *adj.* Overtollig, overvloedig (in woórden). —, Diffus. Wydloopig.

REDONDER, *v. n.* Overtollig zyn, te veél zyn.

REDONNER, *v. a.* Hergeéven, op nieuws geéven. —, Rendre. Wedergeéven, teruggeéven. *Il faut — ce que l'on a emprunté.* Men moet terug geéven hetgeéne men geleend heéft. —, *v. n.* Zich ergeus weder toe begeéven. — (t. d'art mil.). Weder op den vyand aenvallen. La pluie redonne de plus belle (fam.). Het regent op nieuws, veél sterker. Se —. Wedergegeéven worden. *Se — la main.* Elkander de hand weder geéven.

REDORER, *v. a.* Wedervergulden. —, (fig. *et* poét.). Weder beschynen *of* bestraelen.

REDORMIR, *v. n.* Weder slaepen.

REDORTE, *f.* (blas.). Takkenkrans, *m.*

REDOUBLEMENT, *m.* Verdubbeling, toeneéming, *v.*

REDOUBLER, *v. a.* Hervoeyeren, nieuwe voeyering inzetten. —, Réitérer avec augmentation. Verdubbelen, vermeerderen. *Il redoubla ses prières.* Hy verdubbelde zyne gebeden. —, Augmenter. Verdubbelen, vermeerderen, doen toeneémen. —, *v. n.* Vermeerderen, toeneémen, heviger worden. — *d'attention.* Zyne opmerkzaemheyd vermeerderen. — de jambes (prov.). Gauwer gaen, aenstappen.

REDOUL, *m.* (plante). Leêrtouwersboom, *m.*, loeyerskruyd, *o.*

REDOUTABLE, *adj.* Ontzaggelyk, gedugt, vreeselyk, verschrikkelyk, dugtig.

REDOUTE, *f.* Wykschans, ronduyt, *v.*, —, Bal public. Openbaer dansfeest, *o.*, danszael, *v.*

REDOUTER, *v. a.* Ontzien, dugten, vreezen, schroomen. — *les armes de ses ennemis.* Voór de wapens zyner vyanden dugten.

RÈDRE, *m.* Groot haringnet, *o.*

REDRESSEMENT, *m.* Regthuyging, regtmaeking; wederopregting; herstelling, *v.* *Le — d'une pièce de bois.* De regthuyging van een stuk hout.

REDRESSER, *v. a.* Regtmaeken, regtbuygen. — *un arbre.* Eenen boom regtbuygen. —, Relever. Wederopregten, herstellen. — *le commerce.* Den koophandel herstellen. —, (fig.). Op den regten weg helpen, te regt brengen. — *les torts.* De verongelykingen herstellen. —, Châtier; mortifier. Straffen, tugtigen; vernederen. — au jeu (fam.). Bedotten, bedriegen. Se —. Zich regt houden, zich weder opregten; zich trotschelyk gelaeten. Se —, se corriger. Zich beteren.

REDRESSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Bedotter, bedrieger, *m.*; bedotster, bedriegster, *v.* — *des torts.* Vreéker van ongelyk, *m.*

REDRESSOIR, *m.* Blutsklopper (tinneghamer), *m.*

RÉDUCTIBLE, *adj.* Verminderbaer, verdeelbaer; herleydbaer; herstelbaer.

RÉDUCTIF, IVE, *adj.* Herstellend. *Sel* —. Herstellend zout.

RÉDUCTION, *f.* Herleyding, vermindering, verkleyning, verandering in kleynere gedeelten *of* gedaente, *v.* —, Diminution de revenu, de dépense. Vermindering, *v.* — (t. de géom.). Herleyding, *v.* — (t. de chir.). Ineenzetting, *v.* *La — d'un os.* De ineenzetting van een been. — (t. de chim.). Herstelling tot zyn voórig weézen, *v.* —, Action de dompter. Bedwinging, onderwerping, overweldiging, *v.* *La — d'une ville.* De overweldiging van eene stad. —, Evaluation des monnaies, etc. Herleyding. *Faire la — des florins en francs.* Guldens tot franken brengen *of* uytrekenen.

RÉDUIRE (je réduis, tu réduis, il réduit, nous réduisons, vous réduisez, ils réduisent; je réduisais; je réduisis; je réduirai; je réduirais; réduis, réduisons, réduisez; que je réduise, que tu réduises, qu'il réduise, que nous réduisions, que vous réduisiez, qu'ils réduisent; que je réduisisse; réduisant; réduit, te), *v. a.* Herleyden, verminderen, verkleynen, in kleynere gedeelten *of* gedaente brengen. — *en petit un dessin.* Eene teekening verkleynen, in het kleyn brengen. — (t. de géom.). Herleyden. — (t. de chim.). Oplossen, scheyden, tot den voórigen staet brengen. —, Rédiger dans un certain ordre. Kortelyk opstellen. — *sa dépense.* Zyne uytgaeve verminderen, bepaeleu. —, Résoudre une chose en une autre. Brengen, veranderen. — *le blé en farine.* Het koórn tot meél brengen. — *en poudre.* Tot stof brengen *of* maeken. — *en cendre.* Tot asch brengen. —, Changer d'un état en un autre. Veranderen. — *un royaume en république.* Een koningryk in eene republiek (gemeenbest) veranderen. —, Contraindre, obliger. Noodzaeken, dwingen, verpligten. — *à la fuite.* Noodzaeken te vlugten. — *au silence.* Doen zwygen. — *à la mendicité.* Tot den bedelzak brengen. —, Restreindre, borner. Bepaelen, beperken. *A quoi réduisez-vous vos demandes?* Waertoe bepaelt gy uwe vraegen? —, Dompter, soumettre. Bedwingen, onderwerpen, overweldigen. — *une province.* Een landschap onderwerpen. — (t. de chir.). Ineenzetten. —, Evaluer les monnaies, etc. Herleyden, uytrekenen. — *des florins en francs.* Guldens in franken brengen *of* uytrekenen. Se —, se consumer. Verminderen, verkooken, verteêren. *Ce sirop s'est réduit à la moitié.* Deéze siroóp is op de helft verkookt. Se —, se borner, aboutir. Zich bepaelen, op iets uytloopen *of* uytkomen. *Son discours se réduit à trois points.* Zyne redevoering bepaelt zich tot dry hoofdpunten. Se —, se soumettre. Zich onderwerpen, tot reden *of* bedaeren komen. Se —, se contenter de. Zich bepaelen, zich vergenoegen.

RÉDUIT, E, *adj.* et *s.* p. —*dui.* Verminderd; verkookt; onderworpen, overweldigd, bedwongen. — *m.* Kleyn vertrek, *o.*, schuylplaets, rustplaets, *v.*; vertrekje, hoekje (in eene kamer, enz.), *o.* — (t. de fortif.). Verborgen schansje, *o.*

RÉDUPLICATIF, IVE, *adj.* (t. de gramm.). Verdubbelend. *Particule —ive.* Verdubbelend ledewoórdeken.

RÉDUPLICATION, *f.* (gramm.). Verdubbeling, herhaeling (van eene letter *of* lettergreép), *v.*

RÉDUVE, *f.* Zeker insekt, *o.*

RÉÉDIFICATION, *f.* Herbouwing, wederophouwing, herstigting, *v.*

RÉÉDIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Herbouwen, wederophouwen, herstigten.

RÉEL, ELLE, *adj.* et *s.* p. —*lle.* Werkelyk, weézenlyk, daedelyk, waeragtig. Action réelle (pal.). Actie spraek op onroerend goed, *v.* Saisie réelles. Beslag op onroerende goederen, *o.* Offres réelles. Aenbiedingen met gereed geld, *v. mv.* — *m.* Het weézenlyke, werkelyke, het waeragtige.

RÉÉLECTION, *f.* Herkiezing, *v.*

RÉÉLIRE, *v. a.* (word geconj. als *lire*). Herkiezen.

RÉELLEMENT, *adv.* Werkelyk, weézenlyk, waeragtelyk, daedelyk, in der daed. Saisir — (pal.). Onroerend goed in beslag neémen, om het gerechtelyk te doen verkoopen.

RÉENGENDRER, *v. a.* Weder voortbrengen.

RÉER, *v. n.* *voyez* Raire.

RÉEXAMINER, *v. a.* Op nieuws onderzoeken; weder ondervragen.

RÉEXPORTATION, *f.* Wederuytvoering, *v.*

RÉEXPORTER, *v. a.* Wederuytvoeren.

REFÂCHER, *v. a.* Weder vergrammen, weder kwaed maeken. Se —. Zich weder vergrammen, weder kwaed worden.

REFAÇONNER, *v. a.* Weder fatsoeneren, weder een fatsoen geéven, herschikken.

RÉFACTION, *f.* (t. de comm.). Afslag, *m.*, vergoeding, *v.*

REFAIRE, *v. a.* (word geconj. als *faire*). Hermaeken, herdoen, opnieuws doen. *Si c'était à —, je le ferais encore.* Zoo het te herdoen ware, zou ik het nog eens doen. — Récomposer pour réparer. Vermaeken, verstellen, herstellen, lappen. — *une muraille, un habit.* Eene muer herstellen, een kleed verstellen. —, Recommencer. Herdoen, weder beginnen. —, (pop.). Bedriegen, misleyden, foppen. —, Remettre en vigueur, en bon état. Herstellen, verkwikken. *Le bon air refait bien un malade.* De goede locht herstelt, verkwikt eenen zieken wel. — Cartes. De kaerten hergeéven. — la viande. Vleesch doór het vuur doen opzwellen. Se —. Zich herstellen, beteren, beter worden.

REFAIT, *m.* p. —*fè.* Nieuw spel, *o.* — (t. de vén.). Nieuw gewigt van eenen hert, *o.* (maeyen.

REFAUCHER, *v. a.* p. —*fô*—. Weder

RÉFECTION, *f.* (pal.). Verbetering, herstelling (van een gebouw), *v.* — Repas. Maeltyd in kloosters, kollegien, enz., *v.*

RÉFECTOIRE, *m.* p. —*toar.* Refter, *m.*, eétzael (in kloosters, enz.), *v.*

RÉFECTORIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Refterbezorger, spysmeester, *m.*; refterbezorgster, spysmeesterssse, *v.*

REFEND, *m.* *Mur de —.* Scheydmuer, binnenmuer, *m.* *Bois de —.* Schalphout, kloófhout, *o.* *Pierre de —.* Hoeksteen, bindsteen, *m.*

REFENDOIR, *m.* p. —*doar.* Boygtuig (werktuyg der koerdenmaekers), *o.*

REFENDRE, *v. a.* Hersplyten, herkloven, herklieven; schulpen, in de lengte zaegen (tot balken, enz.). *Scier à —.* Schulpzaeg, *v.*

REFENDRET, *m.* Soórt van kliefbeitel der schaliedekkers, *m.*

RÉFÉRÉ, *m.* Verslag, berigt, *o.*

RÉFÉRENDAIRE, *m.* Verslagdoener, referendaris, *m.*

Digitized by Google

RÉFÉRER, *v. a.* Toeschryven, toeëygenen; doen behooren. — *tout à son bienfaiteur.* Alles aan zynen weldoener toeschryven. *A quoi référes-vous cet article?* Waeronder doet gy dit punt, dit artikel behooren? — *le choix à q. q.* Iemand de keus laeten. — *le serment.* Den eed op iemand terugschuyven. Se — à q. c., s'en rapporter. Zich op iets betrekken, zich op iets beroepen, zich aen iets gedraegen. *Je me réfère à ma dernière lettre.* Ik gedraeg my naer myn laetste schryven. Se —. Betrekking hebben op. —, *v. n.* (prat.). Verslag of berigt doen

REFERMER, *v. a.* Wedersluyten *of* toedoen. *Le vent a refermé la porte.* Den wind heeft de deur weder toegeslaegen. — *une plaie.* Eene wonde wedersluyten. Se —. Weder toeheelen.

REFERRER, *v. a.* Wederbeslaen.

REFÊTER, *v. a.* Hervieren (eene feest, enz.).

REFEUILLER, *v. a.* Eene dubbele spanning maeken (aen deuren, enz.).

REFEUILLETER, *v. a.* Wederdoórbladóren.

REFEUILLURE, *f.* Het maeken van dubbele spanning.

REFICHER, *v. a.* Wederinslaen. — (t. de maç.). De voegen van eenen ouden muer weder toestryken met kalk.

REFIGER, *v. a.* Weder doen stremmen *of* stollen. Se —. Wederstremmen *of* stollen.

REFIN, *m.* Zeer fyne wol, *v.*

REFIXER, *v. a.* Weder vaststellen *of* hepsten. (vleyen.

REFLATTER, *v. a.* p. —*flater.* Weder

RÉFLÉCHI, E, *adj.* Teruggekaetst. *Voix* —*e.* Teruggekaetste stem. *Rayon* —. Strael die weêrschynt. —, Fait, dit avec réflexion. Overlegd, overdagt, overwoógen, voórbedagt. Verbe — (gramm.). Wederkeerig werkwoórd.

RÉFLÉCHIR, *v. a.* Wederkaetsen, terugkaetsen, terugslaen, terugzenden, terugwerpen. *Le miroir réfléchit la lumière, l'image des objets, les rayons du soleil.* Den spiegel kaetst het licht, het beeld van alle voórwerpen, de straelen der zon terug. *L'écho réfléchit la voix.* Den echo kaetst de stem terug. —, *v. n.* Terugschynen, terugstuyten, afstraelen, terugspringen, weêrschynen. La honte réfléchit sur vous (fig.). De schande valt op u terug. —, Penser mûrement. Nadenken, overdenken, overpeynzen, overweégen.

RÉFLÉCHISSANT, E, *adj.* Nadenkend, die overdenkt. *Homme* —. Man die met overleg handelt. — (t. de phys.). Weêrschynend, afstraelend.

RÉFLÉCHISSEMENT, *m.* Weêrschyn, *m.*, afschynsel, *o.*, terugkaetsing, afstraeling, *v.*

RÉFLECTEUR, *m.* (t. de phys.). Terugkaetsend lichaem, *o.*

REFLET, *m.* (t. de peint.). Weêrschyn, *m.*

REFLÉTER, *v. a.* Terugkaetsen, doen weêrschynen.

REFLEURET, *m.* p. —*rè.* Tweede soórt van spaensche wol, *v.*

REFLEURIR, *v. n.* Herbloeyen, weder bloeyen.

RÉFLEXE, *adj.* p. —*flekce.* Terugschynend, weêrschynend. (heyd, *v.*

RÉFLEXIBILITÉ, *f.* Weêrschynbaer-

RÉFLEXIBLE, *adj.* Weêrschynbaer.

RÉFLEXION, *f.* Terugkaetsing, *v.*, weêrschyn, *m.* — *de la lumière.* Weêrschyn van het licht. — *de la voix.* Weêrklank van de stem, *m.* —, Méditation sérieuse; pensée qui en résulte. Overweéging, overlegging, *v.*, overleg, *o.*, bedenking, beperyning, bemerking, gedagte, *v.* *Votre* — *est juste.* Uwe bedenking is juyst. *Faire des* —*s sur une chose.* Zyne gedagten over eene zaek laeten gaen.

RÉFLUER, *v. n.* Terugvloeyen, ebben, afloopen.

REFLUX, *m.* Eb, ebbe, *v.*, afloopend water, *o.* *Flux et* —. Vloed en eb. —, (fig.). Verandering, wisselvalligheyd, *v.* *Les choses du monde sont sujettes à un flux et* — *continuel.* De wereldlyke zaeken zyn aen eene gedeurige verandering onderworpen.

REFONDER, *v. a.* (prat.). Vergoeden, goedmaeken.

REFONDRE, *v. a.* Hergieten, omsmelten, hersmelten, versmelten, vergieten. —, (fig.). Hermaeken, omwerken, verbeteren.

REFONTE, *f.* Hergieting, hersmelting, *v.*

REFORGER, *v. a.* Hersmeéden, versmeéden.

RÉFORMABLE, *adj.* Hervormbaer, verbeterlyk.

RÉFORMATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Hervormer, verbeteraer, *m.*; hervormster, verbeteraerster, *v.*

RÉFORMATION, *f.* Hervorming, verbetering, reformatie, *v.* — *des mœurs.* Verbetering der zeden. — des monnaies. Verandering van muntstempel.

RÉFORME, *f.* Hervorming, verbetering, *v.* *Ces lois ont besoin de* —. Deeze wetten hebben verbetering noodig. —, Retranchement des abus. Afschaffing, verbetering, *v.* —, *ou* prétendue —. Zoo genaemden hervormden godsdienst, *m*, reformatie, *v.* —, (t. mil.). Vermindering, afdanking (van troepen), *v.* —, Régularité dans les mœurs. Geregeldheyd, verbetering, *v.* —, Diminution de dépenses, etc. Vermindering, verandering, *v.* *Il a fait une grande* — *dans sa maison.* Hy heeft zyn huyshouden op eenen minderen voet gesteld. —, Réduction des employés. Vermindering, *v.* —, Congé (t. mil.). Afscheyd, *o.*

RÉFORMÉ, E, *adj.* et *s.* Afgedankt, buyten dienst gesteld. —, Soumis à une réforme religieuse. Hervormd. —, *m.* Hervormden, protestant, *m.*; hervormde, protestantin, *v.*

RÉFORMER, *v. a.* Hervormen, verbeteren, herstellen. — *la religion.* Den godsdienst hervormen. — *les lois.* De wetten verbeteren. — *les abus.* De misbruyken veranderen. — *les troupes.* De krygsbenden verminderen, er een gedeelte van afdanken. — *les monnaies.* Den muntstempel veranderen.

REFORMER, *v. a.* Op nieuws maeken *of* opmaeken. Se —. Zich wedervereenigen

REFOUETTER, *v. a.* Weder geeselen.

REFOUILLER, *v. a.* Weder, op nieuws doórzoeken.

REFOUIR, *v. a.* Weder opgraeven, opdelven.

REFOULEMENT, *m.* Het hervollen; het aenstampen (van het kanon); het afloopen (van het water), *o.*

REFOULER, *v. a.* Hervollen, op nieuws vollen. — *un chapeau.* Eenen hoed op nieuws vollen. — (t. d'artil.). Aenstampen, aenzetten. — *la poudre, la charge du canon.* Het kruyd, de lading met den stamper in het kanon aenzetten. — *la marée.* Tegen den stroom opvaeren. — *le courant.* Het ty doodzeylen. —, *v. n.* La marée reflue. Het water valt, loopt af.

REFOULOIR, *m.* p. —*loar.* Laedstok, stamper, *m.*

REFOURBIR, *v. a.* Op nieuws polysten *of* schoonmaeken.

REFOURNIR, *v. a.* Weder verschaffen *of* voórzien.

RÉFRACTAIRE, *adj.* et *s.* Wederspannig, ongehoorzaem. — (t. de chim.). Dat niet gemakkelyk smelt. —, *m.* Wederspanneling, overtreéder, *m.*

RÉFRACTER, *v. a.* (t. de phys.). De straelen breéken, de straelbreéking veroorzaeken.

RÉFRACTIF, IVE, *adj.* Straelbreékend.

RÉFRACTION, *f.* Straelbreéking, *v.*

RÉFRACTOIRE, *f.* Soórt van kromme lyn, *v.*

REFRAIN, *m.* Slotrym, slotvers, *o.* Son — c'est toujours de l'argent (fig.). Geld is altyd zyn laetste woórd. —, (mar.). Branding, barning, *v.*

REFRANCHIR (SE), *v. pr.* *Le vaisseau se refranchit.* Het schip word weder ligt doór het uytpompen van het water dat daerin gekomen was.

REFRANGER, *v. a.* (t. de phys.). By wederkaetsing breéken.

REFRANGIBILITÉ, *f.* Straelbreékbaerheyd, *v.*

REFRANGIBLE, *adj.* Straelbreékbaer.

REFRAPPER, *v. a.* p. —*fraper.* Herslaen, wederslaen. — *des monnaies.* Hermunten.

REFRAYER, *v. a.* (t. de potier). Glad maeken, stryken.

REFRÉNER, *v. a.* Teugelen, beteugelen, inteugelen, intoomen, bedwingen. — *ses passions.* Zyne hertstogten betengelen, bedwingen. — *sa langue.* Zyne tong in toom houden.

RÉFRIGÉRANT, E, *adj.* et *s.* Verfrischend, verkoelend, ververschend. —, *m.* *Remède* —. Verkoelend geneésmiddel, *o.* —, Vase de chimie. Koelvat, *o.*, koelbak, *m.*

RÉFRIGÉRATIF, IVE, *adj.* et *s.* (t. de méd.). Verkoelend, ververschend. —, *m.* Verkoelend geneésmiddel, *o.*

RÉFRIGÉRATION, *f.* (chim.). Verkoeling, *v.*

RÉFRINGENT, E, *adj.* Straelbreékend.

REFRIRE, *v. a.* Herfruyten, herbakken (in de pan).

RÉFRISER, *v. a.* Herkrollen, herkrullen.

REFROGNEMENT, *m.* Het rimpelen van het voórhoofd, *o.*

REFROGNER (SE), *v. pr.* Het voórhoofd rimpelen, zuer zien.

REFROIDIR, *v. a.* p. —*froa*—. Koelen, verkoelen, koel *of* koud maeken. *La pluie a refroidi l'air.* Den regen heeft de locht verkoeld. —, (fig.). Verkoelen, verminderen, verslappen. —, *v. n.* et *pr.* Koelen, verkoelen, koel *of* koud worden; (fig.) verkoelen, verflauwen, verslappen.

REFROIDISSEMENT, *m.* Verkoeling; (fig.) verflauwing, vermindering, *v.* —, Mononduar. Verkoudheyd, *v.*

REFROTTER, *v. a* Hervryven, herboenen, herschrobben, herstryken.

REFUGE, *m.* Toevlugt, *m.*, toevlugtplaets, schuylplaets, vryplaets, *v.* —, (fig.). Toevlugt, toeverlaet, steun, *m.*, hulp, *v.* *Vous êtes mon* —. Gy zyt mynen toevlugt, mynen beschermer. —, Excuse, prétexte. Uytvlugt, verschooning, *v.*

RÉFUGIÉ, *m.* Verdreéveling, vlugteling, *m.*

RÉFUGIER (SE), *v. pr.* (word geconj. als *prier*). Vlugten, zynen toevlugt neémen.

REFUIR, *v. n.* (t. de vén.). Terugloopen.

REFUITE, *f.* (t. de vén.). Schuylplaets (van het wild); list (van eenen hert die men opjaegt), *v.* —, (fig. *et* fam.). Uytvlugt, *v.* — (t. de menuis.). Al te groote diepte, *v.*

REFUS, *m.* Weygering, afwyzing, ontzegging, *v.*, afslag, *m.* *A votre* — *je me suis adressé à un autre.* Op uwe weygering heb ik my tot eenen anderen gewend, vervoegd. *Cela n'est pas de* —. Dat kan men niet weygeren. *Ce n'est pas de mon* —. Dit staet niet in mynen keus, ik ben daer geen meester van. *Avoir une chose au* — *de q. q.* Iets neémen dat een

Digitized by Google

ander niet begeêrd heêft. *Enfoncer un pieu jusqu'à* —. Eenen pael zoo diep inheyen tot hy niet dieper kan gaen. Cerf de —. Dryjaerigen hert, *m.*

RÉFUSER, *v. a.* et *n.* Weygeren, afslaen, afwyzen, ontzeggen, afstemmen, afzeggen, van de hand wyzen. *Il ne peut rien refuser à ses enfants.* Hy kan zyne kinderen niets weygeren. — *un emploi.* Een ambt van de hand wyzen. —, *v. n.* (mar.). *Le vaisseau refuse de virer.* Het schip weygert te wenden. *Le vent refuse.* Den wind is tegen. Se — une chose, s'en priver. Zich van iets onthouden. *Cet avare se refuse le nécessaire.* Deezen gierigaerd onthoud zich het noodige. Se —, résister. Wederstaen, wederstreêven. *Se — à l'évidence d'une preuve.* Wederstaen aen de klaerblykelykheyd van een bewys.

RÉFUSION, *f.* — des dépens (pal.). Uytkeering *of* vergoeding der kosten, *v.*

RÉFUTATION, *f.* Wederlegging, beantwoording, *v.*

RÉFUTER, *v. a.* Wederleggen, beantwoorden. — *un argument.* Een bewys wederleggen, beantwoorden.

RÉGAGNER, *v. a.* Herwinnen, inwinnen, wederwinnen. — *son argent.* Zyn geld herwinnen. — *le dessus.* De overhand wederhebben. — *le logis.* Naer huys wederkeeren, weêr naer huys gaen. — *le port.* De haven weder bereyken, waeruyt men geloopen is. —, (t. mil.). Weder vervoeren, weder inneêmen. — *le dessus du vent.* Weêr boven den wind komen, de loef weêr afwinnen; (fig.) zyne zaeken herstellen. — q. q. Iemand weder winnen, weder op zyne zyde trekken.

REGAIN, *m.* p. —*ghin.* Nagras, nahooy, etgroen, *o.*, toemaet, *v.*

RÉGAL, *m.* Gastmael, *o.*, feestelyke maeltyd, *v.* —, (fig. *et* fam.). Groot genoegen, *o.* *C'est un — pour moi de vous voir.* Ik ben zeer vergenoegd van u te zien.

RÉGALADE, *f.* Het onthaelen, *o.*

RÉGALE, *m.* (jeu de l'orgue) Regael, *o.* —, *f.* *Droit de* —. Recht dat den koning van Frankryk had om de inkomsten der openstaende bisdommen te trekken, en de geestelyke ambten, die in dien tusschentyd openvielen, te vergeêven, *o.* —, *adj. f.* Eau —. Koningswater, *o.*

RÉGALEMENT, *m.* Evenredige verdeeling (der schattingen), *v.* — (t. d'archit.). Gelykmaeking, *v.*

RÉGALER, *v. a.* Onthaelen, beschenken. *Il nous a bien régalés.* Hy heêft ons wel onthaeld. —, Divertir. Vermaeken, verlustigen, vervrolyken. *Il nous régala d'un joli conte qu'il avait lu.* Hy vermaekte, verlustigde ons met een vertelsel dat hy geleezen had. — de coups de bâton (fam.). Ter deêg afrossen. —, Répartir une taxe, etc. Evenredigelyk verdeelen. —, (t. d'archit.). — *un terrain.* Eenen grond gelyk *of* waterpas maeken. Se —. Goede cier maeken.

RÉGALEUR, *m.* Gelykmaeker, *m.*

RÉGALIEN, *adj. m. Droit* —. Koninglyk recht, *o.*

RÉGALISTE, *m.* Die door den koning tot een openstaend kerkelyk ambt benoemd was.

REGARD, *m.* Aenzien, gezigt, *o.*, blik, oogslag, wenk, *m.* *Un — fier.* Een trotsch aenzien. *Doux* —. Vriendelyk gezigt. *Jeter, lancer un — sur q. c.* Eenen blik op iets werpen. *Soutenir les —s de son juge.* Zynen rechter stout in de oogen zien. —, Endroit pratiqué pour visiter un aqueduc. Plaets waer men eene waterbuys kan bezigtigen, *v.* —s, portraits en — (peint.). Tegenstukken, *o. mv.* —s, attention. Aendagt, opmerkzaemheyd, *v.* En —. Tegenover, regtover. *Avec la traduction en* —. Met de overzetting op de nevenstaende bladzyde. Au —, par rapport, en comparaison (inus.). Ten aenzien, ten opzigte van; in vergelyking met *of* van... *Je suis pauvre au — de lui.* Ik ben tegen hem, in vergelyking van hem, arm.

REGARDANT, E, *adj.* et *s.* Ziende, aenziende. *Près* —. Te nauw ziende, te spaerzaem. — (t. de blas.). Zynen steêrt bekykende. —, *m.* Ziender, kyker, aenschouwer, *m.*

REGARDER, *v. a.* Zien, aenzien, bezien, bekyken, aenschouwen, beschouwen. — *q. q. attentivement.* Iemand oplettend aenzien, bekyken. — *fixement.* Sterlings bezien. — *de bon œil.* Met een goed oog aenzien. — *du haut en bas, de travers.* Met veragting aenzien —, Etre vis-à-vis, avoir la vue sur. Naer eene zekere plaets gekeerd zyn, het uytzigt hebben op, tegen over liggen *Cette maison regarde l'orient.* Dit huys ligt ten, heêft het uytzigt naer het oosten. *Ma chambre regarde sur le jardin.* Myne kamer heêft het uytzigt op den hof. —, Faire attention, prendre garde. Zien, toezien, opletten, agt geêven. *Regardez bien à ce qu'il dira.* Geêf wel agt op hetgeêne hy zal zeggen. *Il ne regarde pas à ses affaires.* Hy let niet op zyne zaeken. — comme. Aenzien als. *On le regarde comme un de nos meilleurs écrivains.* Men ziet hem aen als eenen van onze beste schryvers. —, Concerner. Aengaen, betreffen, raeken, belangen, aenbelangen. *Pour ce qui me regarde, je le ferai.* Wat my betreft, ik zal het doen. *Cela me regarde.* Dat gaet my aen. —, Examiner avec attention. Overweegen, overdenken, bepeynzen. Se —. Zich in eenen spiegel zien. Se — comme. Zich inbeêelden, gelooven.

REGARNIR, *v. a.* Weder stoffeêren, weder voorzien *of* bezetten.

REGAYER, *v. a.* (le chanvre). Hekelen.

RÉGAYOIR, *m.* Kemphekel, *m.*

REGAYURE, *f.* Uytpluyzel (van kemp *of* hennip), *o.*

RÉGELER, *v. n.* Weder vriezen *of* toovriezen.

REGENCE, *f.* p —*jance.* Regentschap, staetsbestier, *o.*, regeering, *v.*; stadsbestier, *o.*, raed, stadsraed, *m.*, stadsregeering, *v.* —, Durée de l'exercice d'un régent de collége. Leermeesterschap, rectorschap, *o.*

RÉGÉNÉRATEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Herstellend, wederherstellend. —, *m.* Hersteller, wederhersteller, *m.* —, *f.* Herstelster, wederherstelster, *f.*

RÉGÉNÉRATION, *f.* Nieuwe voortbrenging, wederbaering, wederherstelling, *v.* — des chairs. Aenwassing der vleezige deelen, *v.* —, (fig.). Renaissance en J.-C. Herbooring, wedergeboorte (door het doopsel), *v.*

RÉGÉNÉRER, *v. a.* Herbaeren, wederbaeren, wederherstellen. Se —. Weder aengroeyen *of* aenwassen.

RÉGENT, E, *adj.* et *s.* p. —*jant.* Bestierend, regeerend. —, *m.* Regent, *m.* *Le prince* —. Den prins regent. —, Qui enseigne dans un collége. Regent, leeraer, leermeester, *m.* —, *f.* Regentes, regentin, *v.*

RÉGENTER, *v. a.* et *n.* Leeren, onderwyzen (in een kollegie). —, (fig.). Den meester *of* baes speêlen, beerschen, beheerschen, gebieden.

REGERMER, *v. n.* Weder uytschieten.

RÉGICIDE, *m.* Koningsmoorder, *m.*; koningsmoord, *v.*

RÉGIE, *f.* p. —*jie.* Bestier, bewind, *o.*

REGIMBEMENT, *m.* Het agteruytslaen (van peêrden, enz.).

REGIMBER, *v. n.* Agteruytslaen, —, (fig. *et* fam.). Wederspannig zyn.

RÉGIME, *m.* (méd.). Leêfregel, *m.*, leêfwyze, *v.* —, (pal.). Bestier, *o.*, bestiering (van goederen), *v.*; staetsbestier, *o.*, regeering, *v.* — (t. de gramm.). Regiem, *o.* —, Rente chargé de fruits. Tak met zyne vruchten, *m.*

RÉGIMENT, *m.* Regiment, *o.*; (fig.) menigte, *v.*, hoop, *m.*

REGINGLETTE, *f.* Strik, vogelstrik, *m.*

RÉGION, *f.* Streêk, landstreêk, lochtstreêk, *v.*, land, landschap, gewest, *o.* — (t. d'anat.). Verdeeling, *v.*, gedeelte, *o.*, plaets, *v.*

REGIONE (È). (impr.). Tegenover.

RÉGIPEAU, *m.* p. —*jipô.* Staek, *m.*

RÉGIR, *v. a.* Bestieren, regeêren, beheeren. — (t. de gramm.). Regeêren, vereyschen.

RÉGISSEUR, *m.* Bestierder, bewindsman, opzigter, *m.*

REGISTRAIRE, *m.* Bewaerder van registers, *m.*

REGISTRATA, *m.* (prat.). Uyttreksel, *o.*

REGISTRATEUR, *m.* Registreêrder, *m.*

REGISTRE, *m.* Register, *o.*, schryfboek, dagboek, *m.* en *o.*, lyst, rol, *v.* — *des baptêmes.* Doopboek. — *des mariages* Trouwboek. — *mortuaire* ou *des décès.* Doodboek. — (d'un orgue). Register, orgelregister, *o.* — (t. d'impr.). Register (overeenkomst der bladzyden van den weêrdruk met die van den schoondruk), *o.* — (t. de chim.). Opening, *v.*, lochtgat, *o.*

REGISTRER, *v a.* Registreêren, opschryven, boeken, te boek stellen.

REGITRE, etc. *voyez* Registre, etc.

RÈGLE, *f.* Liniael, rygsnoer, *o.* —, (fig.). Regel, grondregel, *m.* — *de foi.* Geloofsregel. — *de conduite.* Regel van gedrag. —, Box order. Orde, *v.* —, Exemple, modèle. Regel, *m.*, voorbeêld, voorschrift, *o.* *Les —s de la morale chrétienne.* De voorschriften der christelyke zedeleer. —, Loi, coutume. Regel, *m.*, wet, instelling, inzetting, *v.*; gebruyk, *o.* *Cette — est établie par la loi.* Dit gebruyk is door de wet ingesteld. En —. Regelmaetiglyk, volgens de regels, ordelyk, in orde. —, Principes, méthode des arts et des sciences. Regels, regelen, *m. mv.* —, Statuts d'un ordre religieux. Inzettingen, instellingen, *v. mv.*, regelen, *m. mv.* —, Opération d'arithmétique. Regel, *m.* —s. Maendstonden, *m. mv.*

RÈGLÉ, E, *adj.* Gelynd, geliniêerd. *Papier* —. Geliniêerd papier, *o.* — (fig.). Geregeld, volgens de regels. *Vie* —*ée.* Geregeld leven. —, Décidé, arrêté. Bepaeld, vastgesteld, bestemd, vast, gezet. *Prix* —. Gezetten *of* vasten prys. *Heures* —*ées.* Vastgestelde ueren. —, Sage, rangé. Geregeld, ordelyk, regelmaetig, wys. *Conduite* —*ée.* Ordelyk gedrag. *Pendule* —*ée.* Uerwerk dat wel gaet. *Fièvre* —*ée.* Geregelde koorts. *Troupes* —*ées.* Geregelde *of* in soldy staende troepen.

RÈGLEMENT, *m.* Regel, *m.*, reglement, *o.*, verordening, schikking, inrigting, instelling, inzetting, wet, *v.*, keur, *m.* en *v.* — *des limites.* Bepaeling der grenzen, *v.* *Plaider en — de juges.* Pleyten om te doen uytwyzen voor welk gerechtshof eene zaek moet gebragt worden.

RÈGLÉMENT, *adv.* Geregeld, regelmaetiglyk, ordelyk.

RÈGLÉMENTAIRE. *adj.* Van de schikkingen *of* instellingen. *Lois* —*s.* Wetten die eene instelling, een voorschrift *of* verordening in zich bevatten.

RÈGLER, *v. a.* Lynen, regelen, liniêeren. —, (fig.). Rigten, inrigten, schikken, beschikken, bestieren, in orde stellen, verordenen. — *sa vie.* Zyn leven rigten, een ordelyk leven beginnen. — *sa dépense sur son revenu.* Zyne uytgaeve naer zyn inkomen schikken. — *ses affaires.*

Digitized by Google

zyne zaeken in orde stellen. — *un compte.* Eene rekening in orde brengen. — *une pendule.* Een uerwerk stellen *of* wel doen gaen. —, DÉTERMINER. Bepaelen, bestemmen, vaststellen. — *le prix des marchandises.* Den prys der koopwaeren l epaelen, vaststellen. — *la marche.* Den optogt bepaelen. SE — SUR Q. Q. *ou* SUR Q. C. Zich naer iemand *of* naer iets schikken *of* voegen; iemand *of* iets navolgen.

RÈGLET, *m.* (impr). Liniael, *o.* — (t. d'archit.) Kleyn lystwerk, *o.*

RÈGLETTE, *f.* (t. d'impr.). Zetlyn, *v.*

RÈGLEUR, EUSE, *s. m* et *f* Papierliniëérder, *m.;* papierliniëérster, *v.*

RÉGLISSE, *f.* Zoethout, calissiehout, *o.* *Jus de* —. Sap van zoethout, *o.*

RÉGLOIR, *m.* p. —*gloar.* Liniëérstok, *m.* – (t. de cordonnier). Likhout, *o.*

RÈGLURE, *f.* Liniëérsel, het liniëéren *o.*

RÉGNANT, E, *adj.* Heerschend, regeérend.

RÈGNE, *m.* Regeéring, heerschappy, *v.*, ryk, gebied, *o.*, magt, *v.* — *heureux.* Gelukkige regeéring. *Le — de Jésus-Christ sur les âmes.* De heerschappy van Jesus-Christus op de zielen. *Le — du péché.* Het ryk *of* de magt der zonde. — *animal* Dierenryk. — *végétal.* Plantenryk. — *minéral.* Mineraelenryk. — *ou* TRIÈNNE. Drydubbele kroon (van den paus), *v.* ETRE EN —, EN VOGUE. In zwang zyn, de overhand hebben.

RÉGNER, *v. n.* Regeéren, heerschen. —*ragement.* Wysselyk regeéren. —, (fig.). Heerschen, de overhand hebben LE SAGE RÈGNE SUR SES PASSIONS (fig.). Den wyzen heerscht over zyne driften. —, ETRE EN VOGUE. Heerschen, in zwang zyn. —, S'ÉTENDRE LE LONG DE. Zich uytstrekken, zich uytbreyden. — *autour.* Omringen.

RÉGNICOLE, *adj.* et *s. m.* Inboórling, ryksborger; genaturaliseéerden vreemdeling, *m.*

RÉGONFLEMENT, *m.* Wederopstopping, wederopzwelling (der stroomen), terugkeering der wateren als zy gestuyt zyn, *v.*

RÉGONFLER, *v. n.* Weder opzwellen, terugvloeyen.

RÉGORGEMENT, *m.* p. —*jemant.* Overloop, *m.;* overvloeying, overlooping, *v.*

RÉGORGER, *v. n.* Overloopen, overvloeyen. *Le verre regorge.* Het glas loopt over. —, (fig.). In overvloed hebben, overvloed hebben van. — *de biens.* Goederen in overvloed bezitten. — DE SANTÉ (fam) Zeer gezond zyn. —, ABONDER. Overvloeyen, in overvloed zyn. *L'avoine regorge cette année.* Dit jaer is er haver in overvloed. *Les magasins regorgent de marchandises.* De pakhuyzen zyn met goederen opgekropt. FAIRE —. Doen wedergeéven.

RÉGOULER, *v. a.* (pop.). Toesnauwen. —, (pop). Tot de keél toe opvullen.

RÉGOÛTER, *v. n.* Nog eens proeven.

RÉGRAT, *m.* p. —*gra.* Kraemery, slegte waer; verkooping van zout, enz., by de kleyne maet; plaets waer zoo eenen handel gedreéven word, *v.*

RÉGRATTER, *v. a.* Herkrabben. — (t. de maç.). Afbikken. — *une muraille.* Eenen muer af bikken. —, *v. n.* Zout, enz., by de kleyne maet verkoopen. —, (fig. *et* fam.). Beknibbelen, afstrekken. *Il regratte sur tout.* By beknibbelt alles, trekt op alles wat af.

RÉGRATTERIE, *f.* Komeny, kraemery, *v.;* handel in het kleyn, *m.*

RÉGRATTIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Zoutverkooper, *m.;* zoutverkoopster (by de kleyne maet), *v.;* slyter, *m.;* slytster (die in het kleyn en uyt de tweede hand verkoopen), *v.* — (fig. *et* fam.). Knibbelaer, beknibbelaer, *m.;* knibbelaerster, beknibbelaerster, *v.*

RÉGREFFER, *v. a.* p. —*grèfer.* Weder enten *of* griffelen.

RÉGRÉLAGE, *m.* Het hersmelten van was, *o.*

RÉGRÉLER, *v. a.* Was hersmelten.

RÉGRÈS, *m.* Wederbezitneéming, *v.*

RÉGRET, *m.* p. —*grè.* Verdriet, leed, *o.*, spyt, droefheyd, *v.* *Eprouver du* —. Spyt hebben. *Je meurs de* —. Ik sterf van droefheyd. —, REPENTIR. Berouw, leed, leedwezen, *o.* *Avoir — de ses péchés.* Berouw over zyne zonden hebben. —s, PLAINTES. Klagten, *v. mv.* —*s inutiles.* Vergeéfsche klagten. *A* —. Met spyt, met tegenzin, ongeérne.

RÉGRETTABLE, *adj.* Beklaegelyk, betreurenswerdig.

RÉGRETTÉ, E, *adj.* Beklaegd, betreurd.

RÉGRETTER, *v. a.* Beklaegen, betreuren, bejammeren, spyt hebben, leed doen, bedroefd zyn.

RÉGUINDER, *v. a.* Weder ophyschen *of* ophaelen. —, (fauc.). Boven de wolken vliegen.

RÉGULARISATION, *f.* Regeling, inrigting, verordening, *v.*

RÉGULARISER, *v. a.* Regelen, inrigten, verordenen, regelmaetig maeken.

RÉGULARITÉ, *f.* Geregeldheyd, regelmaetigheyd, geschiktheyd; nauwkeurige onderhouding, *v.* —, L'ÉTAT RELIGIEUX. Monikstand, *m.;* kloosterleven, *o.*

RÉGULATEUR, *m.* (t. d'horl.). Slinger, *m.*, onrust, *v.* —, (fig.). Bestierder, *m.*

RÉGULE, *m.* (t. de chim.). Zuyver metael, *o.*

RÉGULIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Regelmaetig, geregeld, ordelyk, geschikt, stipt, nauwkeurig. *Mouvement* —. Regelmaetige beweéging, *v.* *Conduite —ère.* Geregeld gedrag, *o.* *Verbe* —. Regelmaetig werkwoord, *o.* *Clergé* —. Ordengeestelykheyd, *v.* *Bénéfice* —. Kerkelyk ambt dat door eenen kloosterling moet bediend worden, *o.* —, *m.* Kloosterling, monik, *m.*

RÉGULIÈREMENT, *adv.* Regelmaetiglyk, ordelyk, stiptelyk.

RÉGULINE, *adj. f. Partie* —. Metaelgedeelte van een half metael, *o.*

RÉHABILITATION, *f.* p. *réa*—. Herstelling in den voórigen staet *of* in eer en goed, *v.*

RÉHABILITER, *v. a.* In den voórigen staet herstellen. SE —. In den voórigen staet hersteld worden.

RÉHABITUER, *v. a.* Weder gewoon maeken. *Il faut le — au travail.* Men moet hem weêr aen het werk gewennen. SE —. Weder gewoon worden.

REHACHER, *v. a.* Nog eens hakken.

REHANTER, *v. a.* Weder verkeeren *of* omgaen met ..

REHASARDER, *v. a.* p. *réasar*—. Nog eens waegen.

REHAUSSEMENT, *m.* p. —*ocemant.* Verhooging, ophooging, hoogermaeking, *v.* — *d'une muraille.* Verhooging van eenen muer. — *des monnaies.* Verhooging van de weêrde der geldstukken. — *des tailles.* Verhooging der schattingen *of* hoofdgelden.

REHAUSSER, *v. a.* Verhoogen, ophoogen, hooger maeken. — *un mur.* Eenen muer verhoogen, ophoogen. — *les monnaies.* De weêrde der geldstukken verhoogen. — *les tailles.* De schattingen, de hoofdgelden verhoogen. — LE COURAGE (fig.). Moed geéven *of* inboezemen. —, (fig.). Verhoogen, verheffen, vermeerderen, meer luyster geéven. —, VANTER BEAUCOUP. Roemen, aenpryzen. —, (t. de peint.). *Les ombres dans un tableau rehaussent l'éclat des couleurs.* De schaduwen in eene schildery verheffen de koleuren, doen de koleuren voórkomen. —, *v. n.* Opslaen, ryzen, in prys verhoogen. *Le blé rehausse.* Het koórn slaet op.

REHAUTS, *m. pl.* p. —*hô.* (peint.). Hoogsels, *o. mv.*

REHEURTER, *v. a.* Weder kloppen, nog eens stooten, op nieuws botsen.

REILLÈRE, *f.* Waterleyding (aen eenen molen), *v.*

RÉIMPOSER, *v. a.* Weder opleggen.

RÉIMPOSITION, *f.* Wederoplegging; nieuwe belasting, *v.*

RÉIMPRESSION, *f.* Herdruk, *m.*, herdrukking, *v.*, tweeden druk van een werk, *m.*

RÉIMPRIMER, *v. a.* Herdrukken, wederdrukken, op nieuws drukken.

REIN, *m.* Nier, *v.* —*s.* Lenden, *v. mv.* *Avoir les —s forts.* Sterk *of* struys zyn; (fig.) middelen *of* vermogen hebben. *Avoir mal aux —s.* Lendenpyn hebben. —s D'UNE VOÛTE. Onderste gedeelte van een gewelf, *o.* LES —s D'UNE FORÊT. De grenzen van een bosch. DONNER UN COUP DE —s À Q. Q. (fam). Iemand slegten dienst doen *of* benadeelen.

REINAIRE, *adj.* (t. de bot.). Niervormig.

REINE, *f.* Koningin, *v.* — *mère.* Koningin moeder. *La — régente.* De regeérende koningin. — *douairière.* Koningin weduwe. *La — du ciel, des anges.* De H. Maegd Maria. — DES PRÉS (plante). Geytenbaerd, bokshaerd, *m.*

REINETTE, *f.* (pomme). Renet, *v.*

RÉINFECTER, *v. a.* Weder besmetten *of* aensteéken.

RÉINSTALLER, *v. a.* Weder hulden *of* inhulden, op nieuws aenstellen.

REINTÉ, E, *adj.* Die breede lenden heeft.

RÉINTÉGRANDE, *f.* (t. de droit canon). Herstelling in zyne voórige bediening *of* bezit, *v.*

RÉINTÉGRATION, *f.* Herstelling in zyn voórig bezit, *v.*

RÉINTÉGRER, *v. a.* In het bezit herstellen. —, REMETTRE EN PRISON. Weder gevangen zetten.

RÉINTERROGER, *v. a.* p. —*térojer.* Weder ondervraegen.

RÉINVITER, *v. a.* Hernoodigen.

REIS-EFFENDI, *m.* Turksche rykskanselier, *m.*

RÉITÉRATIF, IVE, *adj.* Herhaelend.

RÉITÉRATION, *f.* Herhaeling, herhatting, *v.* (vatten.

RÉITÉRER, *v. a.* Herhaelen, her-

REITRE, *m.* Duytschen ruyter, *m.*

REJAILLIR, *v. n.* (word geconj. als *finir*). Springen, spatten, uytspringen, uytspatten. *Il jit — l'eau sur nous* Hy liet het water op ons uytspringen. —, ETRE REPOUSSÉ *ou* RÉFLÉCHI. Terugspringen, terugstuyten, afstraelen. *La lumière qui rejaillit du soleil.* Het licht dat van de zon afstraelt. —, (fig.). Vallen, komen. *La gloire des ancêtres rejaillit jusque sur les descendants.* Den roem der voórouders valt tot op de nakomelingen.

REJAILLISSEMENT, *m.* p. —*licemant.* Springing, uytspringing, uytspatting, *v.* — *de la lumière.* Terugstraeling van het licht, *v.* *Le — de l'eau, de la boue.* Het spatten, springen van water, van slyk.

REJANNER, *v. n.* Iemands spraek spotswyze nadoen.

REJAUNIR, *v. a.* p. —*jô*—. Weder geél maeken. —, *v. n.* Weder geél worden.

REJET, *m.* p. —*jè.* (pal.). Verwerping, *v.* *Le — d'une proposition.*

Digitized by Google

De verwerping van een voórstel. — (t. de fin.). Overdragt, overbrenging; nieuwe belasting, *v.* —, NOUVELLE POUSSE. Nieuwe spruyt *of* loot, *v.*

REJETABLE, *adj.* Verwerpelyk, verwerpenswéérdig.

REJETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Weder *of* nog eens werpen. —, REPOUSSER. Terugwerpen, terugkaetsen. *Rejetez un peu la balle* Werp den bal eens terug. —, JETER UNE CHOSE DANS L'ENDROIT D'OÙ ON L'AVAIT TIRÉE. Terugwerpen, wederwerpen. *J'ai rejeté les petits poissons dans l'eau.* Ik heb de kleyne visschen weder in het water geworpen. —, JETER DEHORS. Uytwerpen, opwerpen. *La mer rejette toutes les impuretés.* De zee werpt alle onreynigheden uyt. —, (fig.) REBUTER, N'AGRÉER PAS. Verwerpen, afkeuren, verstooten, afslaen, versmaeden, verachten. *Il a rejeté mes offres.* Hy heeft myne aenbiedingen verworpen. — *les monnaies étrangères.* De vremde munt afkeuren. —, DANS UN COMPTE, RENVOYER Á UN AUTRE ARTICLE. Overbrengen, overdraegen. — LA FAUTE SUR Q. Q. De schuld op iemand schuyven *of* leggen. —, *v. a.* et *n.* Uytschieten, uytspruyten, uythotten. *Cet arbre rejetie par le pied.* Dien boom schiet van onder weêr spruyten.

REJETON, *m.* Spruyt, telg, loot, *v.*, uytspruytsel, *o.*, schoót, *m.* —, (fig.). Spruyt, telg, *v.*, afstammeling, *m.* en *v.* *Un digne — de ses ancêtres.* Eene weêrdige spruyt, telg van zyne voórouders.

REJETÖNNER, *v. a.* — *du tabac.* De scheuten en valsche stammen van de tabaksplanten afdoen.

REJOINDRE, *v. a.* (word geconj. als *joindre*). Wederbyeenbrengen *of* samenvoegen. —, RATTEINDRE, RETROUVER. Agterhaelen, inhaelen, weder byeenkomen. *Où pourrai-je vous —?* Waer zal ik u weder inhaelen? SE —. Zich weder samenvoegen; weder by malkander komen, weder byeenkomen. (toestryken.

REJOINTOYER, *v. a.* De voegen weêr

REJOUER, *v. a.* et *n.* Op nieuws speélen.

RÉJOUI, E, *adj.* et *s.* Vrolyk, lustig.

RÉJOUIR, *v. a.* Verheugen, verblyden, vermaeken, verlustigen, vervrolyken. *Le vin réjouit le cœur.* Den wyn vervrolykt het hert. SE —. Zich vermaeken, zich verlustigen. *Se — de q. c.* Zich over iets verheugen *of* verblyden.

RÉJOUISSANCE, *f.* Verheuging, verblyding, verlustiging, vreugd, blydschap, *v.* *Cris de —.* Vreugdegeroep, *o.* *En signe de —.* Tot een teeken van vreugd. — (t. de boucher). Toegift, *v.* — (t. de jeu). Zetknert, *v.*

RÉJOUISSANT, E, *adj.* Verheugend, verblydend, vermaekelyk, vervrolykend.

REJOÜTER, *v. a.* et *n.* Weder steékspel houden; weder kampen.

RELÂCHANT, E, *adj.* et *s.* (t. de méd.). Verslappend, ontspannend. —, *m.* *Remède —.* Verslappend geneesmiddel, *o.*

RELÂCHE, *m.* Rust, uytspanning, *v.*, het ophouden, *o.* *L'esprit a besoin de —.* Den geest heeft rust noodig. *Travailler sans —.* Zonder ophouden werken. — (nu théâtre). Rustdag, *m.* —, *f.* (mar.). Het inloopen (in eene haven), *o.*; bekweme haven, *v.*

RELÂCHÉ, E, *adj.* Verslapt, verflauwd, slap, ruym. *Morale —ée.* Verslapte zedeleer, *v.*

RELÂCHEMENT, *m.* Verslapping, ontspanning; ontlasting, verzagting; verflauwing; verkwikking; loslaeting, *v.* — *de nerfs.* Verslapping der zenuwen. — *dans les mœurs.* Verflauwing der zeden. — *des prisonniers.* Loslaeting der gevangenen.

RELÂCHER, *v. a.* Ontspannen, verslappen, vieren, slap maeken. — *les cordes d'un violon.* De snaeren van eene vioól ontspannen. —, REMETTRE EN LIBERTÉ. Loslaeten, laeten gaen, op vrye voeten stellen. — *un prisonnier.* Eenen gevangen loslaeten. —, CÉDER DE SES DROITS. Afstaen. —, RALENTIR, DIMINUER. Verslappen, verminderen. —, *v. n.* S'ARRÊTER (mar.). Inloopen, binnenloopen in eene haven, zonder dat dit in de bestemming van het schip valt. SE —, CÉDER SES DROITS. Afstaen, toegeéven. SE —, PRENDRE DU REPOS Rusten. *Se — l'esprit.* Zynen geest eenige uytspanning geéven. SE —, SE RALENTIR. Verflauwen, verslappen, verminderen. *Le temps se relâche.* Het weêr verslapt, word zagter.

RELAIS, *m.* Versche peêrden, wisselpeêrden, *o. mv.*; wisselplaets, uytspanning, *v* — (t. de chasse). Versche jagthonden, *m. mv.* ETRE DE — (fam.). Ledigen tyd hebben. — (t. de fortif.). Weg tusschen den wal en de gragt, *m.* — (t. de tapissier). Opening, tusschenruymte, *v.*

RELAISSÉ, *adj. m.* *Lièvre —.* Afgejaegden *of* afgematten haes, *m.*

RÉLANCER, *v. a.* (t. de chasse). Weder opjaegen. — *le cerf.* Den hert weder opjaegen. — Q. Q. (fig. *et* fam.). Iemand opzoeken *of* gaen haelen; iemand stuer tegensprecken, toesnauwen.

RELAPS, E, *adj.* et *s.* Hervallen, die weêr in de kettery *of* grove zonden vervallen is.

RÉLARGIR, *v. a.* Verwyden, wyder maeken.

RELATER, *v. a.* (pal.). Verhaelen, berigten, melden.

RELATEUR, *m.* Verhaeler, *m.*

RELATIF, IVE, *adj* Betrekkelyk, opzigtelyk. — *au commerce.* Betrekkelyk tot *of* op den koophandel. *Qualités —ives.* Opzigtelyke eygenschappen. *Pronom —.* Betrekkelyk voórnaemwoórd, *o.*

RELATION, *f.* Betrekking, *v.*, opzigt, *o.*, overeenkomst, *v.*; omgang, *m.*, verkeering, gemeenschap, *v.*, samenhandel, *m.* —, RÉCIT, NARRATION. Verhael, berigt, verslag, *o.*, beschryving, *v*

RELATIONNAIRE, *m.* Reysbeschryver, berigter, *m.*

RELATIVEMENT, *adv.* Betrekkelyk, opzigtelyk. — à... Betrekkelyk tot *of* op, met betrekking op... *Cela a été dit — à ce qui précède.* Dat is opzigtelyk op het voórgaende gezegd.

RELATTER, *v. a.* Herlatten.

RELAVER, *v. a.* Herwasschen, overwasschen.

RELAXATION, *f.* (méd.). Verslapping, ontspanning, *v.* *La — des nerfs.* De verslapping der zenuwen. —, (pal.). Slacking, loslaeting, vrylaeting, *v.* *La — d'un prisonnier.* De loslaeting van eenen gevangen. — DES PRIMES CANONIQUES. Vermindering *of* kwytscheldingder kerkelyke straffen.

RELAXÉ, E, *adj.* (t. de méd.). Verslapt, ontspannen.

RELAXER, *v. a.* p. —*lakeer.* (pal.). Weder loslaeten, weder op vrye voeten stellen.

RELAYER, *v. a.* (word geconj. als *payer*). Verpoozen, aflossen, vervangen. — *des ouvriers.* Werklieden aflossen. —, *v. n.* Versche peêrden neémen. SE —. Malkander aflossen *of* vervangen.

RELÉGATION, *f.* Banning, verbanning, uytbanning, *v.*, ballingschap, *o.*

RELÉGUER, *v. a.* Bannen, verbannen, uytbannen, in ballingschap zenden. —, (fig.). Verwyderen, ter zyde leggen. SE —. Zich geheel afzonderen, in de eenzaemheyd begeéven.

RELENT, *m.* Muffen reuk *of* smaek, *m.*, dufheyd, mufheyd, *v.* *Cette viande sent le —.* Dit vleesch heeft eenen muffen smaek *of* reuk.

RELEVAILLES, *f. pl.* Kerkgang (van eene kraemvrouw), *m.*

RELEVÉ, E, *adj.* et *s.* Verheven, hoog. —, (fig.). Verheven, edel. *Condition —ée.* Verheven staet, *m.* *Sentiments —s.* Verhevene *of* edele gevoelens, *o. mv.* *Pensés —ées.* Verhevene gedagte, *v.* Goût —. Kragtigen smaek, *m.* —, *m.* EXTRAIT (fin. *et* comm.). Uyttreksel, *o.* — *de compte.* Uyttreksel eener rekening. — (t. de vén.). Het uytgaen van wild uyt syn leger, *o.* — (t. de marée.). Het beslaen (van een peêrd), *o.*

RELEVÉE, *f.* (prat.). Namiddag, *m.* *A deux heures de —.* Ten twee ueren des namiddags.

RELÈVE-GRAVURE, *m.* zu pl. *de relève-gravure.* Schoenmaekersmes, *o.*

RELÈVEMENT, *m.* Wederopregting, wederopryzing, wederopligting, *v.* *Le — d'un mur.* De wederopregting van eenen muer. —, ENUMÉRATION EXACTE. Nauwkeurige opteling, opreekening, *v.* — *de toute la dépense.* Nauwkeurige oprekening van alle de onkosten, *v.* — (t. de mar.). Ryzing, hoogte (aen den voór- en agtersteven), *v.*

RELÈVE-MOUSTACHE, *m.* zu pl. *de relève-moustache.* Brandschilders tang, *v.*

RELÈVE-QUARTIER, *m.* Soórt van aen trekker, *m.*

RELEVER, *v. a.* Weder opheffen, opregten, opzetten, overeynd stellen. — *un enfant qui est tombé.* Een gevallen kind weder opregten. — *la chaise.* Eenen stoel weder opzetten. —, RÉBÂTIR, RECONSTRUIRE. Weder opbouwen, hermaeken. — *une muraille.* Eenen muer weder opbouwen. — UNE FAMILLE (fig.). Eene familie weder herstellen, ophelpen. — *le courage, l'espérance.* Den moed, de hoop weder opwekken, zenmoedigen. — *un vaisseau.* Een schip dat vast zit, weder vlot maeken. — *un cap.* Een voórgebergte omzeylen. — *les cartes, les mains.* De kaerten, de slagen ophaelen. —, HAUSSER. Verheffen, verhoogen, hooger maeken, optrekken. — *sa maison d'un étage.* Zyn huys eene verdieping (stagie) hooger optrekken. — SON ÉTAT (fig.). Zynen staet verheffen. —, FAIRE VALOIR. Verheffen, verhoogen, doen gelden. — *sa charge.* Zyn ambt verhoogen, eer aendoen. —, CARTIQUER, FAIRE REMARQUER. Berispen, bedillen, ophaelen, aenhaelen, aentoonen. — *aime à — les fautes d'un autre.* Hy haelt de gebreken van eenen andere geêrne op. —, REMPLACER (t. de guerre). Aflossen. — *la garde, une sentinelle.* De wagt, eene schildwagt aflossen. — *un service, un plat.* Eene geregt, eene schotel van de tafel neêmen. — *le goût.* Den smaek sterker of scherper maeken. *Une sauce d'un goût relevé.* Eene kragtige saus. — Q. Q. (fig. *et* fam.). Iemand berispen *of* over den hekel haelen. — UN APPEL (pal.). Voór hooger recht beroepen. — *une broderie.* Borduerwerk opnaeien. — UN PÉRIL (vén.). Het verlooren spoór weder vinden. — *l'ancre.* Het anker weder ligten. —, DÉLIER DES OBLIGATIONS QU'ON A CONTRACTÉES. Ontslaen, ontheffen, ontbinden. — *q. q. de son serment.* Iemand van zyneu eed ontheffen. —, *v. n.* RESSORTIR, DÉPENDRE DE. Afhangen, afhangelyk *of* onderhoorig zyn. — *de maladie.* Uytteene ziekte opstaen. — *de coucher.* Den kerkgang doen, voór de eerste reys uytgaen na het kinderbed. SE —. Weder opstaen, zich weder opregten; weder opstaen uyt het bed; (fig.) zich herstellen (van eene ziek-

Digitized by Google

le); hersteld worden, opkomen (van een verlies). Se faire — de ses vœux. Zich doen ontbinden van zyne beloften.

RELEVEUR, *adj.* et *s. m. Muscle* —. Opheffer, *m.*, opheffende spier, *v.*

RELIAGE, *m.* p. —*je*. Het kuypen, het binden (van vaten, enz.), *o.*

RELIÉ, E, *adj.* Gebonden. *Livre* —. Gebonden boek, *m.* en *o.*

RELIEF, *m.* Verheven beeldwerk, *o. Bas* —. Vlak verheven beeldwerk. *Demi* —. Half verheven beeldwerk. —, (peint.). Verhevenheyd, *v.*, hoogte, *o. Le — de la peinture n'est qu'apparent.* De verhevenheyd in eene schildery is alleenlyk schynbaer. —, (fig.). Roem, luyster, *m.*, eer, *v.*, aenzien, *o. Son nouvel emploi lui donne du* —. Zyn nieuw ambt geeft hem roem, aenzien. —, Droit de mutation (féod.). Leenverheffing, *v.* —, (t. mil.). Bevel tot betaeling, *o.* —s. Afval van eeten, *o.*; overgebleevene spyzen, brokken, *v. mv.*

RELIEN, *m.* Grof gestooten buskruyd, *o.*

RELIER, *v. a.* (word conjug. als *prier*). Herbinden, op nieuws binden. — *une botte de paille.* Eenen bussel stroey herbinden. — (un livre). Binden, inbinden. —, Mettre des cercles à un tonneau. Kuypen, binden.

RELIEUR, *m.* Binder, boekbinder, *m.*

RELIGIEUSE, *adj.* et *s. f. voyez* Religieux.

RELIGIEUSEMENT, *adv.* Godsdienstiglyk, godvrugtiglyk; nauwkeuriglyk, getrouwelyk, stiptelyk.

RELIGIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Godsdienstig, godvrugtig, godvreezend. —, D'un ordre régulier. Geestelyk, kloosterlyk. *La vie —se.* Het kloosterleven. —, Exact, ponctuel. Nauwkeurig, stipt, getrouw. *Il est — dans toutes ses actions.* Hy is stipt, nauwkeurig in alle zyne handelingen. —, *m.* Monik, kloosterling, kloosterbroeder, *m.* —, *f.* Non, kloosterzuster, *v.*

RELIGION, *f.* (culte). Godsdienst, *m.*, religie, *v. La — catholique.* Den catholyken godsdienst. —, Sentiments religieux. Godvrugt, godsdienstigheyd, *v. Il est plein de* —. Hy is vol godvrugt, zeer godvrugtig. —, Ordre religieux. Kloosterlyken staet, *m.*, kloosterleven, orden, *o.* —, (fig.). Wet, pligt, *v. Il se fait une — de tenir sa parole.* Hy maekt het zich tot eene heylige pligt, zyn woord te houden. *Violer la — du serment.* Den eed breeken, meyneedig zyn. *Surprendre la — de q. q.* Iemand bedriegen, misleyden door valsche berigten. —, L'ordre de Malte. Het orden van Malta, *o.*

RELIGIONNAIRE, *m.* p. —*jionère.* Protestant, gereformeerden, calvinist, *m.*

RELIMER, *v. a.* Hervylen, nog eens vylen; (fig.) beschaeven.

RELINGUER, *v. n.* (t. de mar.). De zeylen levendig houden, aen den wind leggen.

RELINGUES, *f. pl* Lyken, *o. mv.*, zoomtouwen, *v.* en *o. mv.*

RELIQUAIRE, *m.* Reliquiekas, heyligdomskas, *v.*

RELIQUAT, *m.* Overschot, *o.*, rest, *v.* —, (inus.). Overgeschoötene brokken, *v. mv.* —, (fig. *et* fam.). Overblyfsels (van eene ziekte), *o. mv.*

RELIQUATAIRE, *adj.* et *s.* Die na gedane rekening nog iets schuldig blyft.

RELIQUE, *f.* Heyligdom, overblyfsel, *o.*, reliquie, *v.* —s. (poét.). Overblyfsels, *o. mv.*

RELIRE, *v. a.* Herleezen, overleezen.

RELIURE, *f.* Band (van een boek), *m.*

RELOCATION, *f.* (t. de pal.). Wederverhering, wederverpagting, *v.*

RELOGER, *v. a.* Weder huysvesten *of* herbergen. —, *v. n.* Weder gaen woonen, zyn voórig huys weêr bewoonen.

RELOUAGE, *m.* Rytyd der haringen, *m.*

RELOUER, *v. a.* Herhueren, inhueren; onderhueren.

RELUIRE, *v. n.* (word geconj. als *luire*). Blinken, glinsteren, flikkeren, schitteren, uytschitteren, weêrschynen, afschynen. —, (fig.). Uytblinken, uytmunten.

RELUISANT, E, *adj.* Blinkend, glinsterend, schitterend, flikkerend.

RELUQUER, *v. a.* (fam.). Van ter zyde bezien *of* bekyken.

RELUSTRER, *v. a.* Weder glanzen, nieuwen glans geeven.

REMÂCHER, *v. a.* Herknauwen.

REMAÇONNER, *v. a.* Hermetselen.

REMANDER, *v. a.* Weder berigten *of* melden; weder ontbieden.

REMANGER, *v. a.* et *n.* Weder eeten.

REMANIEMENT, *m.* Wederhandeling; hermaeking, herstelling, verbetering, *v.* — (t. d'impr.). Het verloopen, *o.*

REMANIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Wederhandelen, weder behandelen; hermaeken, herstellen, omwerken, verbeteren. — (t. d'impr.). Verloopen.

REMANIMENT, *m. voy.* Remaniement.

REMARCHANDER, *v. a.* Op nieuws dingen, koop maeken.

REMARCHER, *v. n.* Weder gaen *of* stappen.

REMARIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Hertrouwen, weder uyttrouwen. Se —. Hertrouwen, weder trouwen.

REMARQUABLE, *adj.* p. —*kable.* Aenmerkelyk, merkweêrdig, aenzienlyk, gedenkweêrdig. *Une action* —. Eene merkweêrdige daed.

REMARQUE, *f.* Aenmerking, bemerking, opmerking, kantteekening, *v.*

REMARQUER, *v. a.* Weder merken *of* teekenen; aenmerken, bemerken, opmerken, waernemen. —, Distinguer. Onderscheyden. *Il s'est fait — dans les combats.* Hy heeft zich doen onderscheyden in de gevegten.

REMARQUEUR, *m.* Die op de jagt de patryzen waernemt.

REMASQUER, *v. a.* Weder vermommen. Se —. Zich weder vermommen.

REMBALLER, *v. a.* p. *ranballer.* Weder inpakken, herpakken.

REMBARQUEMENT, *m.* p. *ranbarkemant.* Wederinscheeping, herinscheeping, *v.*

REMBARQUER, *v. a.* Wederinscheepen. Se —. Zich wederinscheepen; (fig.) zich wederinwikkelen.

REMBARRER, *v. a.* p. *ranbarer.* (inus.). Met geweld terugdryven. — q. q. (fig. *et* fam.). Iemand den mond snoeren, iemand toesnauwen.

REMBLAI, *m.* p. *ranblé.* Aenvulling, gelykmaeking (met aerde), *v.* —, Terre rapportée. Aengevoerde aerde, *v.* (bezaeyen.

REMBLAVER, *v. a.* Weder met koórn

REMBLAYER, *v. a.* (word geconj. als *payer*). Met aerde aenvullen.

REMBOÎTEMENT, *m.* Het weder inaenvoegen *of* inaenzetten (van een verstuykt *of* verrekt lid), *o.*

REMBOÎTER, *v. a.* Weder inaenvoegen *of* inaenzetten van een lid.

REMBOUGER, *v. a.* Weder in een vat gieten.

REMBOURRAGE, *m.* p. *ranbouraje.* Toebereyding die men aen de wol geeft, *v. Le — d'une chaise.* Het opvullen, het opvulsel van eenen stoel.

REMBOURREMENT, *m.* Opvulling met scheêrhair, enz., *v.*

REMBOURRER, *v. a.* Met scheêrhair, met wol, enz., opvullen. *Ce fauteuil est bien rembourré.* Deezen leuningstoel is goed opgevuld. — son pourpoint (pop.). Zynen bast met eeten opvullen.

REMBOURROIR, *m.* Hout dat men tot opvullen gebruykt, *o.*

REMBOURSABLE, *adj.* Aflegbaer, losbaer.

REMBOURSEMENT, *m.* Wedergeeving, aflegging, *v.*

REMBOURSER, *v. a.* Wedergeeven, teruggeeven, afleggen, aflossen. — *les frais.* De onkosten weder teruggeeven. — *une rente.* Eene rente afleggen *of* aflossen.

REMBRASER, *v. a.* Weder aensteeken, weder in brand steeken. Se —. Weder in brand racken.

REMBRASSER, *v. a.* p. *ranbrâzer.* Weder omhelzen, weder omarmen. Se —. Elkander weder omhelzen.

REMBROCHER, *v. a.* Weder aen het spit steeken.

REMBRUNI, E, *adj.* Donker; (fig.) zwaermoedig, droevig.

REMBRUNIR, *v. a.* Bruyn *of* bruyner maeken. Se —. Bruyn *of* bruyner worden.

REMBRUNISSEMENT, *m.* p. *ranbrunicemant.* Verdonkering, verduystering, *v.*

REMBÛCHEMENT, *m.* (t. de vén.). Verschuyling van eenen hert in zyn leger, *v.*

REMBÛCHER (SE), *v. pr.* (terme de vén.). Zich weder in zyn leger begeeven, weder in het bosch loopen.

REMÈDE, *m.* Middel, hulpmiddel, geneesmiddel, *o.*, remedie, *v.* —, Lavement. Klisteér, *v.*

REMÉDIER, *v. n.* (word geconj. als *prier*). Helpen, verhelpen, voórzien, middel schaffen. *On peut encore y* —. Dit kan men nog verhelpen. — *aux abus.* In de misbruyken voórzien.

REMEIL, *m* (t. de vén.). Waterloop (waer de sneppen zich houden), *m.*

REMÊLER, *v. a.* Hermengen. — *les cartes.* De kaert op nieuws verschieten.

* **REMEMBRANCE**, *f.* Geheugenis, gedagtenis, *v.*

REMÉMORATIF, IVE, *adj.* Indagtig maekend, erinnerend.

REMÉMORER, *v. a.* (v. m.). Indagtig maeken, erinneren. Se —. Zich erinneren, indagtig worden *of* zyn.

REMENÉE, *f.* (t. d'archit.). Agterhoóg (boven eene deur *of* venster), *m.*

REMENER, *v. a.* Wederbrengen, terugbrengen.

REMERCIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Danken, bedanken, dankzeggen. — *Dieu de ses bienfaits.* God voor zyne weldaeden danken. —, Refuser honnêtement. Bedanken, weygeren. *Je vous remercie de vos offres.* Ik bedank u over uwe aenbiedingen. —, Congédier, destituer. Bedanken, afdanken, afzetten.

REMERCÎMENT, *m.* Dank, *m.*, dankzegging, bedanking, *v.*

RÉMÉRÉ, *m.* (pal.). Kalangiering, naesting, vernadering, wederkooping, *v.*

RÉMÉRER, *v. a.* (pal.). Kalangieren, wederkoopen, vernaderen.

REMESURER, *v. a.* Hermeeten, overmeeten.

REMETTRE, *v. a.* p. —*mètre.* (word geconj. als *mettre*). Weder stellen, weder zetten, weder leggen, weder brengen. — *un livre en sa place.* Een boek weder op zyne plaets zetten. — *l'épée dans le fourreau.* Den degen weder in de scheede steeken. — *des troupes en campagne.* Krygsbenden weder in het veld brengen. —, Rétablir en son ancien état. Herstellen, in den voórigen staet stelleu. — *q. q. dans tous ses biens.* Iemand in het bezit van alle zyne goederen herstellen. — *q. q. dans le bon chemin.* Iemand weder op den regten weg brengen. —, Raccommoder un membre, un os démis. Inaenzetten, in

Digitized by Google

het gevrigt herstellen. — *un os* (rembolster). Een been weder in zyn gevrigt zetten. —, Rétablir la santé, donner des forces. Herstellen. *L'usage des bains l'a remis tout-à-fait.* Het gebruyk der baden heeft hem geheel weder hersteld. —, Rassurer, calmer le trouble. Weder gerust stellen, weder moed geéven. —, Rendre, restituer. Behandigen, overhandigen, ter hand stellen, overgeéven, wedergeéven. *Veuillez — pour moi cette somme à votre père?* Wilt gy deéze som voór my aen uwen vader ter hand stellen. —, Mettre en dépôt. Vertrouwen, toebetrouwen. *Je lui ai remis tout mon argent.* Ik heb hem al myn geld toebetrouwd. —, Confier aux soins. Aenbeveélen, aen iemands zorg overlaeten. *Je vous remets le soin de cette affaire.* Ik laet de zorg van deéze zaek aen u over. —, Reconnaître. Herkennen, weder kennen, nog kennen. *Me remettez-vous?* Herkent gy my? kent gy my nog? —, Pardonner; faire grâce de. Vergeéven, kwytschelden. — *les péchés.* De zonden vergeéven. *On lui a remis sa dette.* Men heeft hem zyne schuld kwytgeescholden. —, Différer. Uytstellen, verschuyven. — *une affaire de jour en jour.* Eene zaek van dag tot dag uytstellen, verschuyven. —, Livrer, consigner. Leveren, overleveren. — *un criminel entre les mains de la justice.* Eenen misdaedigen aen het gerecht overleveren. Se —, se replacer. Zich weder zetten. *Se — à table.* Weder aen tafel gaen zitten. *Il s'est remis dans les remèdes.* Hy is wederom begonnen geneesmiddelen te gebruyken. *Se — à l'étude.* Zich weder tot de studie begeéven. Se —, recouvrer la santé, etc. Zich weder herstellen, weder opkomen. *Se — d'une perte.* Zich van een verlies weder herstellen, opkomen. Se —, se rappeler. Zich iets erinneren *of* te binnen brengen. *Je ne puis me — son nom.* Ik kan my zynen naem niet erinneren, ik kan niet op zynen naem komen. Se —, revenir de son trouble, etc. Bedaeren, bedaerd worden. S'en — à q. q. Zich aen iemand gedraegen.

REMEUBLER, *v. a.* Weder stoffeéren, weder van huysraed voórzien.

RÉMIGES, *f. pl.* Slagpennen, *v. mv.*

RÉMINISCENCE, *f.* p. —*çan*—. Geheugen, *o.*, gedagtenis, erinnering, *v.*

REMIS, E, *part.* de Remettre.

REMISE, *f.* Behandiging, *v.* —, Abri de voiture. Koetshuys, wagenhuys, *o.* —, Argent remis. Overmaeking, *v.*, wissel, wisselbrief, *m. Faire des —s.* Geld overmaeken. — , Grâce faite à un débiteur. Kwytschelding, vermindering, *v.*, afslag, *m.* —, Délai, retardement. Uytstel, *o.*, verschuyving, *v. Je partirai demain sans —.* Morgen zal ik zonder uytstel vertrekken. —, Taillis qui sert de retraite au gibier. Schuylplaets, *v.* —, *m.* Huerkoets, *v.*

REMISER, *v. a.* Onder een wagenhuys stellen, in het koetshuys plaetsen.

RÉMISSIBLE, *adj.* Vergeéflyk, vergeéfbaer.

RÉMISSION, *f.* Vergiffenis, vergeéving, kwytschelding, *v.* — *des péchés.* Vergeéving der zonden. —, Grâce. Genade, *v. Lettre de —.* Genadebrief, *m.* —, Indulgence. Toegeévendheyd, *v.* —, (méd.). Vermindering, ontlasting, *v. Il y a de la — dans la fièvre.* De koórts is minder.

RÉMISSIONNAIRE, *s. m.* et *f.* p. —*cionère.* Die genadebrieven bekomen heeft.

RÉMITTENT, E, *adj. Fièvre —e.* Koórts die minder hevig is, *v.*

REMMAILLOTTER, *v. a.* p. *ran*—. Herbakeren, herzwagtelen, (kinderen) weder in doeken doen.

REMMANCHER, *v. a.* Eenen nieuwen hegt *of* steél aenzetten.

REMMENER, *v. a.* Wederbrengen, terugbrengen.

RÉMOLADE, *f.* Peêrdenzalf; scherpe saus, *v.*

REMOLAR, *m.* (t. de mar.). Opzigter over de riemen eener galey, *m.*

REMOLE, *f.* (mar.). Draeykolk, maelstroom, *m.*

REMOLLIATIF, IVE, **REMOLLIENT**, E, *adj.* (t. de méd.). Verzagtend, pynstillend.

REMONTANT, *m.* Hangend stuk (van eenen draegband), *o.*

REMONTE, *f.* Remonteérpeêrden, *o. mv.*

REMONTÉ, E, *adj. Goutte —ée.* Ingeslaegen *of* niet uytkomend flerecyn, *o. Voyez* Remonter.

REMONTER, *v. n.* Weder opgaen, weder opklimmen, weder opvaeren. — *l'escalier.* Den trap weder opgaen. — *à sa chambre.* Weder naer zyne kamer gaen. — *jusqu'à la source, à l'origine.* Tot den oorsprong opklimmen. — *à cheval.* Weder te peêrd stygen. —, Retourner d'où l'on est descendu. Terugkeeren, teruggaen, terugloopen, terugvloeyen. *La rivière remontera vers sa source avant que cela arrive.* De rivier zal tot haere bron terugkeeren voór dat dit gebeure. *La goutte remonte.* Het flerecyn slaet in, komt niet uyt. —, *v. a.* Weder opgaen, weder opklimmen, weder opvaeren. — *une rivière.* Eene rivier opdryven, weder opvaeren. — *sur mer.* Weder in zee gaen. —, Donner de nouveaux chevaux. Van nieuwe peêrden voórzien. — *une montre.* Een zakuerwerk opwinden. —, Raccommoder, remettre à neuf. Herstellen, verstellen, vermaeken. —, Reporter en haut. Weder naer boven draegen.

REMONTRANCE, *f.* Vertoog, *o.*, vertooning; vermaening, aenmaening; berisping, *v.*

REMONTRER, *v. a.* Vertoonen, voór oogen stellen, doen zien, voórhouden. — (t. de vén.). Het spoór van eenig wild aenwyzen.

RÉMORA, *m.* Zuygervisch, *m.*; (fam.) hinderpael, *m.*, belet, beletsel, *o.*

REMORDRE, *v. a.* (word geconj. als *mordre*). Weder byten. —, *v. n.* Weder aenvallen.

REMORDS, *m.* Knaeging, vroeging, *v. Les — de la conscience.* De knaegingen *of* de vroegingen van het geweéten.

RÉMORE, *f. voyez* Rémora.

REMORQUE, *f.* (t. de mar.). Boegseéring, *v.*, het boegseéren, het voortsleépen, *o.*

REMORQUER, *v. a.* Boegseéren, voortsleépen, voorttrekken (door andere schepen).

REMORQUEUR, *m.* Schip dat andere voorttrekt, *o.*; stoom- *of* dampwagen op den yzerenweg, *m.*

REMORS, *m.* (plante). Duyvelsbeét, *v.*

RÉMOTIS (À), *adv.* (fam.). Ter zyde, bezyden af.

REMOUCHER, *v. a.* Weder snuyten *of* snutten. Se —. Zich weder snuyten.

REMOUDRE, *v. a.* (word geconj. als *moudre*). Hermaelen, nog eens maelen; herslypen, herwetten.

REMOUILLER, *v. a.* Weder nat maeken, weder bevogtigen. —, (mar.). Het anker weder werpen, het anker weder laeten vallen.

RÉMOULADE, *f.* Scherpe saus, *v.*

REMOULAGE, *m.* Gortenzemel, *v.*

RÉMOULEUR, *m.* Slyper, messenslyper, scheêrslyper, *m.*

REMOUS, *m.* (mar.). Doodwater, kielwater, zog, *o.*

REMPAILLAGE, *m.* p. *ranpaillaje.* Het matten van stoelen, *o.*

REMPAILLER, *v. a.* Weder matten, weder met strooy dekken *of* opvullen.

REMPAILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Stoelenmatter, *m.*; stoelenmatster, *v.*

REMPAQUEMENT, *m.* Het schikken *of* pakken (van den haring in zyn *of* laegen), *o.*

REMPAQUETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Herpakken, wederinpakken.

REMPAREMENT, *m.* (t. de guerre). Bewalling, verschansing, *v.*

REMPARER, *v. a.* Versterken. Se —. Zich verschansen, zich versterken, herwinnen, herneémen.

REMPART, *m.* p. *ranpar.* Vest, schans, *v.*; wal, *m.* —, (fig.). Bolwerk, *Il lui fit un — de son corps.* Hy deed hem met zyn lichaem.

REMPLAÇANT, *m.* Herplaetser, plaetsbekleeder, plaetsvervanger, *m.*

REMPLACEMENT, *m.* p *ranplacem*. Herplaetsing, plaetsverwanging, plaetsvervulling, *v.* —, Emploi offert aux deniers. Wederaenlegging, wederuytzetting (van geld), *v.*

REMPLACER, *v. a.* Herplaetsen, vervangen, iemands plaets bekleeden, vervullen; weder aenleggen, weder uytzetten (van geld). Se —. Malkander opvolgen.

REMPLAGE, *m.* Vulling, aenvulling, *v.*, opvulsel, *o. Vin de —.* Vulwyn, *m.* — de muraille. Vulsteenen, *m. p.* Crevrons de —. Sparren om een ... aen te vullen, *v. mv.*

REMPLI, *m.* Inleg, inslag (in eene stoffe, enz.), *m.*

REMPLIER, *v. a.* Inslaen, inleggen, opnaeyen.

REMPLIR, *v. a.* p. *ran*—. Hervullen, weder vullen *of* aenvullen. —, Remplir. Vullen, aenvullen, opvullen, invullen. — *des bouteilles.* Flessen vullen. — *sa cave de vin.* Zynen kelder met wyn opvullen. —, Compter. Voltallig *of* volledig maeken. *le nombre d'une compagnie.* Het getal van een gezelschap voltallig maeken. —, Composer. Samenstellen, vullen, opvullen. —, Occuper. Bekleeden, vervullen, waernaeémen. *est digne de la place qu'il remplit.* Hy is de plaets weêrdig die hy vervult, bekleed. —, S'acquitter. Zich kwyten, voldoen, waernaeémen. *son devoir.* Zich van zyne pligt kwyten. — *sa promesse.* Zyne belofte houden, er aen voldoen. — *son temps.* Zynen tyd wel besteeden. — *q. de ses frais.* Iemands onkosten vergeéven. —, Remaire le point de la dentelle qui est rompu. Digtverstellen, stoppen. Se —. Vol worden, vol raeken; zich tot de keel opvullen.

REMPLISSAGE, *m.* Vulling, aenvulling, *v.*, opvulsel; het stoppen, verstellen (van kant), *o.* —, (t. mus.). Middelstem, *v.*; middelpartyen, vulpartyen, *v. mv.*

REMPLISSEUSE, *f.* Kantstopster, kantverstelster; die stikwerk uytvult.

REMPLOI, *m.* p. *ranploa.* Wederaenlegging, wederbelegging, wederuytzetting (van geld), *v.*

REMPLOYER, *v. a.* p. *ran*—. Weder gebruyken *of* aenwenden; weder aen dienst neémen.

REMPLUMER, *v. a.* Met nieuwe vederen *of* pennen voórzien. — un oiseau *vecin.* Eene clavecimbel met nieuwe vederen voórzien. Se —. Nieuwe vederen *of* pluymen krygen. Se —, (fig. *et* fam.). Weder opkomen, zyne schade herstellen.

REMPOCHER, *v. a.* (fam.). Weder in den zak steeken.

REMPOISSONNEMENT, *m.* p. *ranpoisçonemant.* Het weder besetten met visch, *o.*

REMPOISSONNER, *v. a.* Weder met visch bezetten.

REMPORTER, *v. a.* p. *ran*—. Weder meedeneémen, weder wechdraegen, wechbrengen. *Il peut — ses marchandises, je n'en veux point.* Hy kan zyne koopwaeren weder med

Digitized by Google

neémen, ik wil ze niet. —, Emporta. Wechdraegen, wechvoeren, medeneémen. —, (fig.). Behaelen, verkrygen. — *la victoire*. De zegeprael behaelen. — *le prix*. Den prys behaelen.

REMPRISONNER, *v. a.* Weder gevangen zetten.

REMPRUNTER, *v. a.* Weder afleenen *of* ontleenen.

REMUAGE, *m.* Het omroeren, het omschudden (van koórn, van wyn), *o.*

REMUANT, E, *adj.* Woelagtig, woelig, woelzick, onrustig, wild. *Enfant* —. Woelig, onrustig kind, *o.*

Remuant — (fig.). Woelgeest, *m.*

REMUE-MÉNAGE, *m.* au pl. *remuemenage*. Verzetting, moeyte met verhuyzen, *v.* —, (fig.). Verwarring, wanorde, *v.*

REMUEMENT, **REMÛMENT**, *m.* Beweeging, vervoering, *v.* — des terres. Vervoering van aerde, *v.* —, (fig.). Onrust, beroerte, *v.*, onlust, opmoer, *m.*

REMUER, *v. a.* Beweégen, roeren, vervoeren, verzetten, verschuyven. — *une chaise de sa place*. Eenen stoel van zyne plaets beweégen. — *une table*. Eene tafel verschuyven. — *une pierre*. Eenen steen verroeren. — *le blé*. Het koórn verschieten. — *de la terre*. Aerde vervoeren. — *la terre*. De aerde omgraeven, omspitten, opwerpen; verschansingen maeken. — ciel et terre (fig. *et* fam.). Hemel en aerde beweégen, alles in het werk stellen. —, (fig.). Beweégen, raeken. — *le cœur*. Het hert raeken *of* beweégen. —, *v. n.* Se mouvoir. Zich beweégen, zich verroeren, van plaets veranderen. —, (fig.). Opstand verwekken, oproerig maeken. — *les puissances, le peuple*. De mogendheden, het volk in opstand brengen. Se —. Zich verroeren, zich beweégen. Se — (fig.). Werkzaem zyn, zyn best doen.

RÉMUEUR, *m.* Koórnverschieter, *m.*

REMUEUSE, *f.* Baker, *v.*

REMUGLE, *m.* Duffen *of* muffen reuk, *m.*, dufheyd, mufheyd, *v.*

RÉMÛMENT, *m. voyez* Remuement.

RÉMUNÉRATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Belooner, vergelder, *m.*; belooner, *v. Dieu est le — des bonnes actions*. God is den vergelder der goede werken.

RÉMUNÉRATION, *f.* Belooning, vergelding, *v.*, loon, *m.* en *o.*

RÉMUNÉRATOIRE, *adj.* p. —*toar*. Tot vergelding verstrekkend.

RÉMUNÉRER, *v. a.* Vergelden, loonen, belooonen.

RENA (LA Sr. —), *f.* Bamis, *v.* A la Sr. —. Te Bamis.

RENÂCLER, *v. n.* (fam.). Doór den neus snorken van gramschap.

RENAGER, *v. n.* Op nieuws zwemmen.

RENAISSANCE, *f.* Wedergeboórte, wederopkomst, vernieuwing, herleéving, *v. La — des hommes dans le baptême*. De wedergeboórte der menschen in het doopsel. — *des lettres*. Wederopkomst der letterkunde *of* weétenschappen.

RENAISSANT, E, *adj* Weder opkomende, weder opstaende, herleévende.

RENAÎTRE, *v. n.* (word geconj. als *naître*) Herboóren worden, weder opkomen, herleéven. — *en Jésus-Christ*. In Jesus-Christus herboóren worden. *La nature renaît au printemps*. De natuer herleéft in de lente. —, Polluer. Aengroeyen, vermeerderen.

RÉNAL, E, *adj* Van de nieren.

RENARD, *m.* Vos, *m. Chasse au* —. Vossenjagt, *v. Queue de* —. Vossenstaert, *m.* —, (fig. *et* fam.). Loozen vos, doórtrapten mensch, *m.* Il fait comme le — des mûres (prov.). Hy veragt hetgeéne by niet kan hebben. —, Trou, pente à un tuyau. Berst, spleét, opening, *v.*

RENARDE, *f.* Vossin, *v.*, wyfken van den vos, *o.* (vloógen.

RENARDÉ, *adj. m.* Verschaeld, ver-

RENARDEAU, *m.* p. —*dô*. Vosken, vosje, *o.* (senvanger, *m.*

RENARDIER, *m.* Vossenjaeger, vos-

RENARDIÈRE, *f.* Voskuyl, *m.*, vossengat, vossenkiol, *o.*

RENASQUER, *v. n. voyez* Renâcler.

RENCAISSER, *v. a.* p. *rankécer*. Weder kisten *of* inkisten, weder in eene kist *of* kas doen. — *des marchandises*. Koopwaeren weder in kisten doen, pakken.

RENCHAÎNER, *v. a.* Weder ketenen, weder met ketens binden.

RENCHÉRI, E, *adj.* et *s.* Opgeslaegen, verhoogd in prys, duerder geworden. Faire le — (fam.). Zwaerigheden maeken, moeyelyk zyn om over te haelen *of* te overtuygen.

RENCHÉRIR, *v. a.* et *n. voy.* Enchérir.

RENCHÉRISSEMENT, *m. voyez* Enchérissement.

RENCLOUER, *v. a.* Weder vernagelen.

RENCOGNER, *v. a.* (fam.). In eenen hoek dryven *of* dringen.

RENCONTRE, *f.* p. *ran*—. Ontmoeting, samenkomst, *v. Je tremble à sa* —. Ik beéf by zyne ontmoeting, wanneer ik hem ontmoet. *Aller à la* —. Te gemoet gaen. —, (t. mil.). Gevegt by geval, *o.*, schermutseling, *v. Il y eut une sanglante — des deux avant-gardes*. Er ontstond een bloedig gevegt tusschen de twee voórhoeden. —, Duel non prémédité. Toevallig tweegevegt, *o.* —, Concours, conjonction. Ontmoeting, samenkomst, *v.*, samenloop, *m. La — des planètes*. De samenkomst der dwaelsterren. — *de voyelles*. Samenloop van klinkers. Roue de — (horl.). Schakelrad, *o.* —, (fig.). Occasion, conjoncture. Gelegenheyd, ontmoeting, *v.*, geval, voórval, *o. Je vous servirai en toute* —. Ik zal u by iedere gelegenheyd dienen. — *heureuse*. Gelukkig voórval. *Marchandises de* —. Toevallige koopwaeren (onder den gewoonlyken prys), *v. mv.* —, (fig.). Geestig gezeg, *o.*, kwinkslag, *m.*

RENCONTRER, *v. a.* Ontmoeten, bejegenen, tegenkomen, vinden, aentreffen. *Je l'ai rencontré en chemin*. Ik heb hem op den weg ontmoet, ik ben hem tegen gekomen op den weg. —, (fig.). Deviner. Raeden. —, *v. n.* Raeden, geraeden, vinden, treffen, zeggen. *C'est bien rencontré*. Dat is goed getroffen, wel gezegd. — (t. de vén.) Op het spoór komen *of* raeken, het spoór vinden. *Ce chien rencontre*. Dien hond komt op het spoór. Se —. Malkander ontmoeten; (fig.) de zelfde gedagten *of* gevoelens hebben.

RENCORSER, *v. a.* — *une robe*. Een nieuw lyf aen een vrouwenkleed zetten.

RENCOURAGER, *v. a.* Weder aenmoedigen, nieuwen moed geéven.

RENDAGE, *m.* (monn.). Dagelyksche opbrengst, *v.*

RENDANT, E, *adj.* et *s.* Die rekening doet, aflegt.

RENDETTER, *v. a.* Weder in schulden brengen. Se —. Zich weder in schulden steéken.

RENDEZ-VOUS, *m.* Byeenkomst, samenkomst; bestemde vergaderplaets, *v.*

RENDONNÉE, *f. voyez* Randonnée.

RENDORMIR, *v. a.* (word geconj. als *dormir*). Weder doen slaepen, weder in slaep wiegen. Se —. Weder in slaep vallen, komen.

* **RENDORMISSEMENT**, *m.* Het weder inslaepen, *o.*

RENDOUBLER, *v. a. voyez* Remplier.

RENDRE, *v. a.* Wedergeéven, teruggeéven. — *ce qu'on a pris*. Wedergeéven hetgeéne men genomen heeft. —, Remettre. Behandigen, overhandigen, overgeéven, wedergeéven, bestellen. *Je lui ai rendu votre lettre*. Ik heb hem uwen brief overgegeéven, behandigd. —, S'acquitter de certains devoirs. Doen, geéven. — *toute gloire à Dieu*. Aen God alle eer geéven. — *hommage*. Hulde doen. — *visite à q. q.* Iemand een bezoek geéven. — *compte*. Rekening geéven *of* doen. — *grâces*. Danken, bedanken, dankzeggen. — *la justice*. Het recht oefenen *of* bedienen. — *justice*. Recht doen, uageéven. — *ses devoirs à q. q.* Zyne schuldige pligt aen iemand bewyzen; by iemand een bezoek afleggen. — *la pareille*. Gelyk met gelyk vergelden. —, Conduire, transporter. Brengen, overbrengen, voeren, vervoeren. — *des marchandises en quelque endroit*. Koopwaeren op zekere plaets brengen. —, Faire recouvrer; redonner. Wedergeéven. — *la santé*. De gezondheyd wedergeéven, weder gezond maeken. —, Livrer. Overgeéven. — *une ville*. Eene stad overgeéven. — *les armes*. De wapens afleggen. —, Faire devenir. Maeken. *Cette perte l'a rendu pauvre*. Dit verlies heeft hem arm gemaekt. — *odieux*. Haetelyk maeken. —, Rapporter, produire. Opbrengen, uytdoen, geéven. *Cette ferme lui rend tant par an*. Deéze pagthoeve brengt hem jaerlyks zoo veél op. —, Exhaler. Uytwaesemen, geéven. *Cette fleur rend une odeur agréable*. Die bloem geeft eenen aengenaemen geur. —, Renvoyer. Terugkaetsen. *L'écho rend les sons*. Den weêrklank kaetst het geluyd terug. —, Exprimer, représenter. Uytdrukken, vertoonen. *Ce mot ne rend pas la pensée de l'auteur*. Dit woórd drukt de gedagte van den schryver niet uyt. —, Traduire. Vertaelen, overzetten. *Attachez-vous plus à — le sens que les paroles*. Zoek meer den zin dan de woórden over te zetten. —, Rejeter par les voies naturelles. Overgeéven, uytspouwen, uytbraeken. — *du sang*. Bloed spouwen. — *l'esprit, l'âme, le dernier soupir*. Den geest geéven, sterven. —, Prononcer. Uytspreéken, wyzen. — *sentence*. Vonnis slaen, wyzen. —, *v. n.* Uytkomen, loopen, grenzen. *Ce chemin rend à la ville*. Deézen weg gaet, loopt tot de stad. Se —. Zich begeéven, zich vervoegen, ergens naer toe gaen; zich tot zyne pligt begeéven. Se —, devenir. Zich maeken, worden. *Se — utile*. Zich nuttig maeken. Se —, se soumettre. Zich onderwerpen, zich overgeéven. *Ils se sont rendus aux ennemis*. Zy hebben zich aen de vyanden overgegeéven. Se —, céder. Wyken. Se —, accéder. Toestemmen. Se —, n'en pouvoir plus. Het opgeéven, ten eynde *of* ten uyterste zyn.

RENDU, E, *adj.* et *s.* Moedo, vermoeyd, afgemat. —, *m.* Overlooper (krygsman die overgeloopen is), *m. Voyez* Rendre.

RENDUIRE, *v. a.* (word geconj. als *reduire*). Op nieuws beplaesteren *of* bestryken.

RENDURCIR, *v. a.* Verharden, harder maeken. Se —. Harder worden.

RÊNE, *f.* Leyreep, *m.*, leyzeel, *o.* —*s*, (fig.). Regeéring, *v.*, beatier, bewind, *o. Les —s de l'empire*. Het roer, de regeéring van het ryk.

RENÉGAT, E, *s. m.* et *f.* Verzaeker, afvalligen, renegaet (die van Christen Turk word), *m.*; verzaekster, afvallige, *v.*

RENEIGER, *v. n.* et *impers.* Weder *of* op nieuws sneeuwen. (den), *o.*

RÉNETTE, *f.* Veégmes (der hoofsme-

Digitized by Google

RÉNETTER, *v. a.* Den hoef van een peërd afsteeken.

RÉNETTOYER, *v. a.* Weder schoon maeken, weder reynigen.

RENFAÎTER, *v. a.* p. *ranfè*—. Den gevel *of* het opperste van een huys hermaeken.

RENFERMER, *v. a.* Weder opsluyten *of* wechsluyten. — *un prisonnier.* Eenen gevangen nauwer opsluyten. —, ENFERMER. Opsluyten, wechsluyten, insluyten. —, COMPRENDRE, CONTENIR. Inhouden, behelzen, bevatten. *La terre renferme bien des trésors.* De aerde bevat, sluyt in zich veele schatten. *Ce livre renferme de grandes vérités.* Dit boek bevat groote waerheden. —, RESTREINDRE, RÉDUIRE, ETC. Bepaelen, besluyten. *Cet orateur a renfermé son sujet en deux points.* Dien redenaer heeft zyne stoffe in twee punten bepaeld. SE —. Zich opsluyten. SE — EN SOI-MÊME. Zyne gedagten op iets samen vatten, alleenlyk voór zichzelven leéven. SE —, SE RESTREINDRE. Zich bepaelen.

RENFILER, *v. a.* Weder snoeren, weder rygen *of* aenrygen.

RENFLAMMER, *v. a.* Weder ontsteeken. SE —. Weder in brand geraeken.

RENFLEMENT, *m.* Verdikking, *v.*, buyk van eenen pilaer, *m.*

RENFLER, *v. n.* Zwellen, opzwellen, dik worden.

RENFONCEMENT, *m.* Diepte, holte, *v.*

RENFONCER, *v. a.* Weder *of* dieper indouwen, insteeken, inslaen. —, METTRE UN FOND. Bodemen, eenen bodem (in een vat) zetten.

RENFORCÉ, E, *adj.* Versterkt.

RENFORCEMENT, *m.* Versterking, *v.*

RENFORCER, *v. a.* Versterken, sterker maeken. SE —. Sterker worden.

RENFORMER, *v. a.* (t. de gantier). Op den rekstok uytrekken *of* wyder maeken.

RENFORMIR, *v. a.* Eenen ouden muer overplaesteren.

RENFORMIS, *m.* Overplaestering, *v.*

RENFORMOIR, *m.* Rekstok, *m.*

RENFORT, *m.* Hulp, versterking, *v.*

RENFROGNER (SE), *v. pr. voyez* REFROGNER (SE).

RENGAGEMENT, *m.* Wederverpanding, wederverbindtenis; wederinwikkeling; wederdienstneéming, wederaenwerving, *v.*

RENGAGER, *v. a.* p. *rangajer.* Wederverpanden; wederinwikkelen; wederaenwerven. SE —. Zich wederinwikkelen; zich wederverpligten; weder dienst neémen. — *une action.* Zich weder in een gevegt inwikkelen.

RENGAÎNER, *v. a.* p. *ranghéner.* Weder in de scheede steéken. — UN COMPLIMENT (fam.). Eene begroeting inhouden, niet uytspreéken.

RENGENDRER, *v. a.* Wedervoortbrengen.

RENGORGEMENT, *m.* Het voóruytsteéken van de borst.

RENGORGER (SE), *v. pr.* De borst voóruytsteéken. —, (fig.). Eene trotsche houding aenneémen. *Il se rengorge.* Hy neémt eene trotsche houding aen.

RENGORGEUR, *m.* Halsspier, *v.*

RENGOUFFRER (SE), *v. pr.* Weder wechzinken, weder in den draeykolk storten.

RENGRAISSER, *v. a.* p. *rangrèscer.* Weder vet maeken, mesten. —, *v. n.* et *pr.* Weder vet worden.

* **RENGRÉGEMENT**, *m.* Verergering, toeneéming (van smert, van pyn), *v.*

* **RENGRÉGER**, *v. a.* p. *rangréjer.* Verergeren. SE —. Verergeren, toeneémen, erger worden.

RENGRÊNEMENT, *m.* (t. de monn.). Herstempeling, *v.*

RENGRÊNER, *v. a.* (monn.). Herstempelen; weder koórn in den tremel doen.

RENHARDIR, *v. a.* Weder verstouten, weder stout maeken.

RENIABLE, *adj.* Loochenbaer, ontkenbaer. TOUS VILAINS CAS SONT —S (prov.). Snoode bedryven wil men niet bekennen.

RENIÉ, E, *adj.* Afvallig. *Moine* —. Afgevallen *of* wechgeloopen monik. *Chrétien* —. Afgevallen christen.

RENIEMENT, **RENIMENT**, *m.* Verloochening, verzaeking, *v.*

RENIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Loochenen, verloochenen, verzaeken, ontkennen. — *sa religion, sa foi.* Zynen godsdienst, zyn geloof verzaeken, afzweéren. — *Dieu.* God verzaeken, God lasteren. — *sa patrie.* Zyn vaderland ontkennen. *Il le renia pour son fils.* Hy ontkende hem voór zynen zoón, wilde hem voór zynen zoón niet erkennen.

RENIEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Verloochenaer, verzaeker, godverzaeker, *m.*; verloochenaeres, verzaeksler, godverzaeksler, *v.*

RENIFLEMENT, *m.* Het opsnuyven.

RENIFLER, *v. n.* Opsnuyven.

RENIFLERIE, *f.* Het opsnuyven.

RENIFLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Opsnuyver, *m.*; opsnuyfster, *v.*; snotneus, *m.*

RÉNIFORME, *adj.* (t. de bot.). Niervormig.

RENIMENT, *m. voyez* RENIEMENT.

RENIVELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Op nieuws met het waterpas meéten.

RENNE, *s. m.* et *f.* Rendier, *o.*

RENOIRCIR, *v. a.* Weder zwart maeken.

RENOM, *m.* Goeden naem, *m.*, vermaerdheyd, eer, agting, faem, *v.*, roem, *m.*

RENOMMÉ, E, *adj.* Vermaerd, beroemd, befaemd, roemrugtig.

RENOMMÉE, *f.* Faem, beroemdheyd, vermaerdheyd, befaemdheyd; eer, *v.*, roem, *m.* *Il est en grande* —. Hy staet in groote vermaerdheyd. *Flétrir, noircir la — de q. q.* Iemands goeden naem bevlekken. —, BRUIT PUBLIC. Openbaer gerugt, *o.* —, DIVINITÉ. Faem, *v.* *Sur les ailes de la* —. Op de vleugels der faem.

RENOMMER, *v. a.* p. *—nomer.* Hernoemen, nog eens noemen. —, NOMMER. Noemen. SE FAIRE —. Vermaerd *of* beroemd worden. SE — DE Q. Q. Zich op iemand beroepen.

RENONCE, *f.* Verzaeking (in het kaertspel), *v.*

RENONCEMENT, *m.* Verzaeking, verloochening, *v.* *Le — aux plaisirs.* De verzaeking van de genoegens, vermaeken. *Le — à soi-même.* De zelfverloochening, *v.*

RENONCER, *v. n.* Van iets afstaen, afstand doen, afzien, iets laeten vaeren. — *à la succession d'un parent.* Afstand doen van de erfenis van eenen bloedverwant, dezelve niet aenveérden, maer aen de schuldeyschers overlaeten. — *à un projet.* Van een voórneémen afstaen, afzien. — *aux plaisirs.* De vermaeken laeten vaeren. — *au monde.* De wereld vaerwel zeggen. —, AU JEU DE CARTES. Verzaeken. — *à trèfle.* Klaveren verzaeken. —, *v. a.* Verloochenen, verzaeken. — *à sa religion.* Zynen godsdienst verzaeken. — *un parent.* Eenen bloedverwant verloochenen.

RENONCIATION, *f.* Afstand, *m.*

RENONCULACÉES, *f. pl.* (t. de bot.). Geslacht der ranonkels, *o.*

RENONCULE, *f.* (plante *et* fleur). Ranonkel, *v.*

RENOUÉE, *f.* Verkensgras, knoopgras, *o.*, duyzendknoop, *m.*

RENOUEMENT, **RENOÛMENT**, *m.* Vernieuwing, herknoopiug, herstelling, *v.*

RENOUER, *v. a.* Herknoopen, weder binden, herstrikken. —, NOUER POUR L'ORNEMENT. Doórstrikken. — *de fleurs.* Met bloemen doórstrikken. —, (fig.). Hervatten, weder aenknoopen, vernieuwen. — *la conversation.* Den omgang, het gesprek weder hervatten. — *amitié.* De vriendschap vernieuwen.

RENOUEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Ledezetter, *m.*; ledezetster, *v.*

RENOÛMENT, *m. voyez* RENOUEMENT.

RENOUVEAU, *m.* (fam.). Lente, *v.*, voórjaer, *o.*

RENOUVELER, *v. a.* (word geconj. als *appeler*). Vernieuwen, hernieuwen. *Il a fait — tous ses meubles.* Hy heeft al zyn huysraed doen vernieuwen. —, (fig.). Vernieuwen, doen herleéven. — *un traité.* Eene verdrag vernieuwen. *Le retour du printemps renouvelle toute la nature.* De terugkomst der lente doet de geheele natuer herleéven. —, RETRAINDRE. Hervatten, herhaelen, vernieuwen. —, *v. n.* Vermeerderen, toeneémen. — *de force, de zèle.* Meerkragt, in iever toeneémen. — *d'un petit.* Op nieuws lust tot eéten krygen. — *de jambes.* Weder begin te loopen. SE —. Hernieuwd worden.

RENOUVELLEMENT, *m.* p. *—vèlement.* Vernieuwing, hernieuwing, *v.* D'UN BAIL. Herpagting, *v.* —, RETRAITE. Herhaeling, hervatting, *v.*—, *m.* Toeneéming, vermeerdering, *v.* *Le — de zèle.* De vermeerdering van iever.

RÉNOVATION, *f.* Vernieuwing, hernieuwing, *v.*

RENSEIGNEMENT, *m.* Onderrigt, *o.*, onderrigting, aenwyzing, *v.*

RENSEIGNER, *v. a.* Herleeren, op nieuws onderrigten, aenwyzen.

RENSEMENCER, *v. a.* Weder bezaeyen, herzaeyen.

RENTAMER, *v. a.* Weder ontginnen *of* opsnyden. — *un pain.* Een brood weder opsnyden. —, (fig.). Weder beginnen, hervatten. — *des négociations.* Onderhandelingen weder beginnen.

RENTASSÉ, E, *adj.* Ineengedrongen.

RENTASSER, *v. a.* Hertassen, weder opeenhoopen; ineenpersen.

RENTE, *f.* Rente, *v.*, jaerlyksch inkomen, *o.* — *viagère.* Lyfrente. — *foncière.* Grondrente, cyns. — *rachetable.* Losrente.

RENTÉ, E, *adj.* Ryk, bemiddeld, met renten voórzien.

RENTER, *v. a.* Berenten, met renten voórzien.

RENTERRER, *v. a.* Weder begraeven.

RENTIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Rentebrief, rentheffer, rentier, *m.*; rentenier, ster, rentheffster, *v.*

RENTOILAGE, *m.* p. *—toalaje.* Nieuw bezetting met lynwaed, *v.*

RENTOILER, *v. a.* Weder met lynwaed bezetten.

RENTON, *m.* (charp.). Voeg, *v.*

RENTONNER, *v. a.* Hertonnen, overgieten.

RENTORTILLER, *v. a.* Weder omwinden, omvlegten *of* omslingeren.

RENTOU, *m. voyez* RENTON.

RENTRAÎNER, *v. a.* p. *—trè—.* Weder der medesleépen.

RENTRAIRE, *v. a.* Stoppen, stopnaeyen, toehaelen (met de naeld).

RENTRAITURE, *f.* p. *—trè—.* Stopnaed, *m.*, stopsel, *o.*

RENTRANT, *adj.* et *s. m.* *Angle —.* Binnenwaertsgaenden, inwendige hoek, *m.* —, *m.* (t. de jeu). Plaetsvervanger, *m.*

RENTRAYEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Stopper, *m.*; stopster, *v.*

RENTRÉE, *f.* Heropening (*cener* geschrechtelyke vergadering), *v.*, het herneémen (van bedieningen, oefeningen, enz.), het wederinkomen, *o.* — (t. de vén.). Wederkeer, *m.* — (t. de jeu). Kaerten die men in het spel heeft ingekogt, *v. mv.* — (t. de fin.). Het inkomen, *o.*, inzame-

Digitized by Google

ling (van penningen), *v. La — des foins.* De inzameling van het hooy.

RENTRER, *v. n.* Wederinkomen, weder binnen komen *of* gaen, inkomen, intreeden. *Il rentra dans la chambre.* Hy kwam *of* ging weder in de kamer. *Il n'est rentré qu'à minuit.* Hy is eerst om middernagt weder naer huys gekomen. — *en charge.* Een ambt weder aenveerden. — DANS LE DEVOIR (fig.). Tot zyne pligt wederkeeren. — *dans les bonnes grâces de q. q.* By iemand weder in gunst komen. — *en soi-même.* In zichzelven gaen, tot inkeer komen. — (t. de vén.). — *au fort.* Zich weder diep in het hout begeéven. — (t. de jeu). Wederinkomen, de plaets van den verliezer wederneémen. *Il m'est rentré deux as.* Ik heb twee aezen gekreégen. — (t. de fin.). Inkomen. — (t. de méd.). Intreeden, terugtreéden. — (t. de grav.). Eene plaet diepen. —, *v. a.* Indraegen, inbrengen.

RENURE, *f. voyez* RAINURE.

RENVAHIR, *v. a.* Weder overweldigen, weder inneémen.

RENVELOPPER, *v. a.* Weder omwinden, herpakken.

RENVÉNIMER, *v. a.* Weder vergiftigen; (fig.) weder verbitteren. SE —. Verslimmeren, verergeren, slimmer worden.

RENVERGER, *v. a.* Doórvlegten.

RENVERSE (À LA), *adv.* Agterover, op den rug. *Tomber à la —.* Agterover vallen.

RENVERSÉ, E, *adj.* Omgeworpen, overhoop geworpen *of* gesmeéten, omgekeerd, verkeerd. — EN DÉSORDRE. In wanorde geraekt, verkeerd; vernietigd. *Monde —.* Verkeerde wereld.

RENVERSEMENT, *m.* Omkeering, omwerping, omstooting; ontstelling, verwarring, wanorde, *v.* —, (fig.). Omkeering, omwerping, verwoesting, *v. Le — des lois.* De omkeering der wetten. *Le — des autels.* De omwerping der altaeren. *Le — d'un Etat.* De omkeering, omwenteling van eenen staet. — *de l'esprit.* Zinneloosheyd, *v.* — (t. de mar.). Het verbodemen, het overbrengen der laeding van een schip in een ander.

RENVERSER, *v. a.* Omwerpen, omverwerpen, omsmyten, omversmyten, omkeeren, omstooten, overhoop werpen. — *une table.* Eene tafel omverwerpen. — *une bouteille.* Eene flesch omstooten. — *sens dessus dessous.* Geheel omkeeren, het onderste boven keeren. — LES TRAVAUX DES ENNEMIS (fig.). De werken der vyanden verwielen. — *un bataillon.* Een bataillon overhoop werpen, op de vlugt dryven. —, TROUBLER L'ORDRE, L'ARRANGEMENT. Onder elkander werpen, verwarren, in wanorde brengen, het onderste boven keeren. *Il a renversé tous mes livres.* Hy heeft alle myne boeken onder elkander geworpen. —, (fig.). DÉTRUIRE L'ORDRE POLITIQUE *ou* MORAL. Omkeeren, omwerpen, overhoop smyten, verwoesten. — *un Etat.* Eenen Staet omkeeren. — *l'esprit.* Den geest stooren. *Cela a renversé ses grands desseins.* Dit heeft zyne groote voórneémens omvergeworpen, vernietigd. — (t. de mar.). Het verbodemen, het overladen van goederen van het eene schip in het andere. SE —. Omvallen, storten, agterover vallen; elkanderomwerpen, omstooten; in wanorde geraeken.

RENVERSEUR, *m.* Omwerper, omkeerder, *m.*

RENVI, *m.* (t. de jeu). Hoogeren inleg (in het kaertspel), *m.*

RENVIER, *v. a.* (t. de jeu). Hooger inleggen *of* inzetten.

RENVOI, *m.* p. —*voa.* Terugzending, wederzending, *v.*, het terugzenden. *Le — d'un présent, d'une lettre de change.* De terugzending van een geschenk, van eenen wisselbrief. *Chevaux de —.* Peérden die men terug zend. —, CONGÉ. Afdanking, *v.*, afscheyd, het wechzenden (van krygsvolk), *o.* —, DESTITUTION. Afzetting, *v.* — *d'un ministre.* Afzetting van eenen minister. —, (prat.). Verzending aen den wettelyken rechter, *v.* —, RÉPERCUSSION. Terugkaetsing, wederkaetsing (van het licht enz.), *v.* —, SIGNE QUI RENVOIE. Verzending, verwyzing (naer eenen boek *of* geschrift), *v.*

RENVOYER, *v. a.* (word geconj. als *envoyer*). Wederzenden, op nieuws zenden. —, REFUSER. Terugzenden, weygeren, wederzenden. — *des marchandises.* Koopwaeren terugzenden, weygeren. — *des chevaux.* Peérden terugzenden. — *un domestique.* Eenen huysbedienden wechzenden *of* afdanken. —, ADRESSER. Verzenden, wyzen. — *le lecteur à un autre endroit.* Den leézer naer eene andere plaets wyzen. — (t. de pal.). Voór eenen anderen rechter verzenden; vryspreéken, op vrye voeten stellen; afslaen; weygeren. —, REMETTRE À UN AUTRE TEMPS. Uytstellen, verschuyven. *Il ne faut pas — au lendemain ce qu'on peut faire dans le jour.* Hetgeéne men heden doen kan, moet men niet tot morgen uytstellen. —, RÉPERCUTER, RÉFLÉCHIR. Terugkaetsen, wederkaetsen, terugslaen. — *la balle.* Den bal terugkaetsen. *La lune renvoie la lumière du soleil.* De maen kaetst het licht der zon terug. — BIEN LOIN (fig. *et* fam.). Afwyzen, verstooten. SE —. Aen elkander terugzenden, terugkaetsen.

RÉOCCUPER, *v. a.* p. *réoku—.* Weder inhebben *of* inneémen, op nieuws bezitten.

RÉOPINER, *v. n.* Herstemmen.

RÉORDINATION, *f.* Herwyding, *v.*

RÉORDONNANT, *m.* Herwyder, *m.*

RÉORDONNER, *v. a.* Herwyden.

RÉORGANISATION, *f.* Nieuwe inrigting, *v.*

RÉORGANISER, *v. a.* Weder inrigten, op nieuws organiseéren.

REPAIRE, *m.* p. —*père.* Leger, hol, *o.*, nest (van wilde dieren), *m.*; roofhol, *o.*, roofnest, *m.*, roofspelonk, schuylplaets van dieven, van struykroovers, *v.* — (t. de chasse). Drek (van wolven, haezen, enz.), *m*

REPAISSIR, *v. a.* et *n.* Weder verdikken.

REPAÎTRE, *v. n.* et *pr.* (word geconj. als *paître*). Eéten, voedsel neémen, weyden, pleysteren. *Faire — le bétail.* Het vee doen voeden, weyden. —, *v. a.* (inus.). Voeden. — Q. Q. D'ESPÉRANCE (fig.). Iemand met hoóp voeden. SE — DE SANG ET DE CARNAGE (fig.). Zyn vermaek vinden in moorden en bloedstorten. SE — D'ESPÉRANCE. Op hoóp leéven.

REPAÎTRIR, *v. a. voyez* REPÉTRIR.

RÉPANDRE, *v. a.* Storten, uytstorten, uytgieten, vergieten, plengen. — *des larmes.* Traenen storten. — *de l'eau par terre.* Water op den grond uytgieten. — *tout son sang.* Al zyn bloed vergieten. —, (fig.). Verdeelen, uytdeelen. — *de l'argent parmi le peuple.* Geld onder het volk strooyen, uytdeelen. —, ÉTENDRE AU LOIN. Verspreyden, uytspreyden, uytstrooyen. *Le soleil répand la lumière.* De zon verspreyd het licht. — *de faux bruits.* Valsche gerugten (tydingen) verspreyden. SE —, S'ÉPANCHER. Zich verspreyden, zich uytstorten. *Les eaux se répandent dans les campagnes.* De wateren loopen over, verspreyden zich over de velden. SE —, SE PROPAGER. Zich uytspreyden, zich verspreyden, verspreyd worden. *Il se répand un bruit.* Daer word een gerugt verspreyd. *Se — en longs discours, en invectives.* Zich in lange reden, in scheldwoórden uytlaeten. SE — (fig.). Veél met menschen omgaen. *Homme fort répandu dans le monde.* Mensch dien men in alle gezelschappen ontmoet, die zeer bekend is.

RÉPANDU, E, *adj.* et *part. voyez* RÉPANDRE.

RÉPARABLE, *adj.* Herstelbaer.

RÉPARAGE, *m.* Overscheéring, tweede scheéring (van laken), *v.*

REPARAÎTRE, *v. n.* (word geconj. als *paraître*). Weder *of* voór de tweede mael verschynen.

RÉPARATEUR, *m.* Hersteller, behouder, *m. Jésus-Christ est le — du genre humain.* Jesus-Christus is den behouder van het menschelyk geslacht. — DES TORTS. Bylegger van geschillen (die hem niet raeken).

RÉPARATION, *f.* Herstelling, verbetering, hermaeking, *v.* — *d'une rue.* Verbetering, hermaeking eener straet. —, (fig.). Herstelling, vergoeding, voldoening, *v.* — *d'honneur.* Herstelling, vergoeding van eer —, EXPIATION. Boeting, voldoening, *v.*

REPARÉE, *f.* Beet, *v.*, heetwortel, *m.*

RÉPARER, *v. a.* Herstellen, hermaeken, vermaeken, verbeteren. — *une maison.* Een huys herstellen, verbeteren. — SES FORCES (fig.). Zyne kragten herstellen. — *ses pertes.* Zyne schade, zyn verlies vergoeden *of* inhaelen. —, (fig.). Boeten, herstellen. — *sa faute.* Zynen misslag herstellen (boeten). —, (fig.). Vergoeden. — *l'honneur de q. q.* Iemands eer herstellen. —, (t. d'arts *et* mét.). Polysten, verbeteren, beschaeven, vernieuwen. — *une médaille.* Eenen gedenkpenning vernieuwen. SE —. Zich herstellen *of* vergoeden, hersteld worden.

RÉPARITION, *f.* Weder verschyning, *v.*

REPARLER, *v. n.* Weder, op nieuws spreéken. SE —. Weder met elkander spreéken.

REPAROÎTRE, *v. n. voyez* REPARAÎTRE.

REPARTIE, *f.* Antwoórd, wederantwoórd, bescheyd, wederwoórd, *o. Il est prompt à la —.* Hy is aenstonds met zyn antwoórd gereed.

REPARTIR, *v. n.* Weder vertrekken, weder afreyzen, terugkeeren, wederkeeren. —, *v. a.* et *n.* Antwoórden, wederantwoórden, bescheyd geéven, herneémen.

RÉPARTIR, *v. a.* Verdeelen, uytdeelen. — *les troupes en divers quartiers.* De troepen in verscheydene kwartieren verdeelen.

RÉPARTITEUR, *m.* Uytdeeler, verdeeler, *m.*

RÉPARTITION, *f.* Uytdeeling, verdeeling, *v.*

REPARTON, *m.* Leyblok, schalieblok, *m.*

REPAS, *m.* Mael, *o.*, maeltyd, *v.* — *frugal.* Maetige maeltyd. — *de noces.* Bruyloftsmael. — *pris.* Maeltyd waertoe eenige persoonen verzogt zyn. *Prendre son —.* Zyne maeltyd houden. — *à la cigogne.* Maeltyd waer den heer alleen het beste ontfangt.

REPASSAGE, *m.* Herslyping, *v.*; het stryken van linnen, *o.*

REPASSE, *f.* Grof meél met zemel vermengd, *o.* —, SECONDE DISTILLATION. Wederoverhaeling, *v.*

REPASSER, *v. a.* et *n.* Weder overgaen *of* doórgaen, weder jovervaeren, weder voórby gaen, ryden *of* vaeren, weder terugtrekken, weder overtrekken. — *les monts.* De bergen weder overgaen. — *dans un pays.* Weder in een land gaen. — *une rivière.* Weder over eene rivier vaeren. —, *v. a.* Overleeren, overloopen, overzien, overleézen, nazien. — *sa leçon.* Zyne les overleézen. — *un compte.* Eene rekening nog eens overzien. — *son*

Digitized by Google

ouvrage. Zyn werk nog eens nazien, verbeteren. — *un couteau*. Een mes herslypen, aenzetten. — *du linge*. Lynwaet stryken. *Fer à* —. Strykyzer, *o.* — *une épingle*. Eene speld punten. — *une étoffe*. Eene stoffe herverwen. — *des cuirs*. Huyden op nieuws bereyden. — *la lime sur....* Hervylen; (fig.) beschaeven, verbeteren. — *du pain*. Brood herbakken. — Q. Q (pop.). Iemand over den hekel haelen, hem berispen *of* bedillen; iemand afrossen. — Q. C. DANS SON ESPRIT, DANS SA MÉMOIRE (fig. *et* fam.). Iets in zyn geheugen terug roepen *of* indagtig worden.

REPASSERESSE, *f.* Soórt van kaerde, *v.*

REPASSETTE, *f.* p. —*cète*. Zeer fyne wolkaerde, *v.*

REPASSEUR, *m.* Slyper, messenslyper, *m.*

RÉPASSEUSE, *f.* Strykster, *v.*

REPAUMER, *v. a.* Overscheêren.

REPAVER, *v. a.* Herkasseyen, herplaveyen, hervloeren.

RÉPAYER, *v. a.* (word geconj. als *payer*). Weder betaelen, voór de tweede mael betaelen.

REPÊCHER, *v. a.* Weder visschen, opvisschen.

REPEIGNER, *v. a.* Herkammen.

REPEINDRE, *v. a.* Herschilderen, overschilderen.

REPEINT, *m.* Het overschilderen, *o.*; overschilderde plaets, *v.*

REPELER, *v. a.* (word geconjug. als *appeler*). Weder onthairen.

REPÉLOTER, *v. a.* Weder kluwenen.

REPENDRE, *v. a.* Weder ophangen.

REPENSER, *v. a.* Herdenken, overdenken.

REPENTANCE, *f.* Berouw, leedwezen, *o.*, boetveêrdigheyd, *v.*

REPENTANT, E, *adj.* Berouwhebbende, boetveêrdig.

REPENTI, E, *adj. voyez* REPENTANT.

REPENTIES, *f. pl.* Boetpleégende nonnen, *v. mv.*; haer klooster, *o.*

REPENTIR (SE), *v. pr.* Berouwen, berouw *of* leedwezen hebben, leed zyn, tot inkeer komen; berouw hebben over iets. (inkeer, *m.*

REPENTIR, *m.* Berouw, leedwezen, *o.*,

REPÉPION, *m.* Speldemaekerspriem, *m.*

REPERCER, *v. a.* Weder doórsteêken; doórbooren.

REPERCEUSE, *f.* (t. de bijoutier). Vrouw die doórschynend werk maekt *v.*

RÉPERCUSSIF, IVE, *adj.* et *s. m.* (t. de méd.). Terugdryvend, injaegend geneêsmiddel, *o.*

RÉPERCUSSION, *f.* — DES HUMEURS (méd.). Terugdryving, injaeging der vogten, *v.* —, (phys.). Terugkaetsing, wederkaetsing, *v.* — (t. de mus.). Herhaeling van dezelfde toonen, *v.*

RÉPERCUTER, *v. a.* — LES HUMEURS (méd.). De vogten terugdryven, injaegen, naer binnen jaegen. — (le son, la lumière). Terugkaetsen, wederkaetsen.

REPERDRE, *v. a.* Weder verliezen.

REPÈRE, *m.* Teeken, merk, *o.*

RÉPERTOIRE, *m.* p. —*toar*. Tafel, lyst, *v.*, register, *o.*; lyst van tooneelstukken, *v.* — (fig. *et* fam.). Man die van alles weêt.

REPESER, *v. a.* Herweêgen.

RÉPÉTAILLER, *v. a.* Gedueriglyk herhaelen.

RÉPÉTER, *v. a.* Herhaelen, herzeggen. *Il ne faut pas — la même chose*. Men moet dezelfde zaek niet herhaelen. —, RAPPORTER. Overbrengen, overdraegen, overzeggen, wederzeggen, verklikken. —, REPASSER. Overleeren, overloopen. — *sa leçon*. Zyne les herhaelen, overleeren; in het byzonder de les uytleggen, voórleezen. —, RECOMMENCER. Herhaelen, herdoen, nog eens doen. — *une expérience*. Eene proef herhaelen. —, REPRÉSENTER, DOUBLER. Terugkaetsen. —, (pal.). Weder verhooren, overhooren. — *des témoins*. Getuygen weder verhooren, voór de tweede mael hooren. —, REDEMANDER. Terugeyschen, terugvraegen, terugvoorderen. — *son bien*. Zyn goed terugvraegen. SE —. Het gezegde herhaelen.

RÉPÉTITEUR, *m.* Leermeester die de schoólieren afzonderlyk oefent, repetitoór, *m.* — (t. de mar.). Herhaeler der seynen. *Vaisseau* —. Schip hetwelk de seynen herhaelt.

RÉPÉTITION, *f.* Herhaeling, herzegging, *v. Les —s sont ennuyeuses*. De herhaelingen zyn verveêlend. —, EXERCICE DES ÉCOLIERS QU'ON RÉPÈTE. Byzondere oefening, repetitie, *v.* —, ESSAI. Opzegging, herzegging, herhaeling, repetitie, *v.* — *d'une comédie*. Proefneéming van een blyspel, *v.* —, (pal.). Terugvoordering, terugeyscling, *v.* — *de dépens*. Terugeysching van onkosten. — *des témoins*. Nieuwe verhooring der getuygen. MONTRE À —. Slaende zakhorlogie, *v.*

REPÉTRIR, *v. a.* Herkneêden.

REPEUPLEMENT, *m.* Wederbevolking *v.*

REPEUPLER, *v. a.* Weder bevolken. — UN ÉTANG (fig.). Eenen vyver op nieuws van visch voórzien.

REPIC, *m.* Negentig. FAIRE Q. Q. — ET CAPOT (fig.). Iemand den mond stoppen, tot zwygen brengen.

RÉPILER, *v. a.* Herstampen, herstooten.

REPIQUER, *v. a.* Hersteêken.

RÉPIT, *m.* Uytstel, vertoef, *o.*, opschorsing, *v.*

REPLACER, *v. a.* Herplaetsen, herstellen, weder op zyne plaets zetten.

REPLAIDER, *v a.* p. —*plè*—. Herpleyten, op nieuws pleyten.

REPLANCHÉIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Weder met hout bevloeren, bezolderen.

REPLANTER, *v. a.* Herplanten, verplanten.

REPLÂTRAGE, *m.* Overplaestering, *v.* —, (fig. *et* fam.). Schynmiddel, *o.*

REPLÂTRER, *v. a.* Overplaesteren, overpleysteren (eenen muer, enz.). —, (fig. *et* fam.). Eenen misslag zoeken te bedekken.

REPLET, ÈTE, *adj.* Diklyvig, groflyvig, vollyvig, zwaerlyvig.

RÉPLÉTION, *f.* Diklyvigheyd, vollyvigheyd, zwaerlyvigheyd, *v.*

REPLEUVOIR, *v. n.* et *impers.* Weder regenen.

REPLI, *m.* Omslag, *m.*, vouw, plooy, *v. Le — d'un papier, d'une robe*. De vouw van een papier, van een kleed. —s. Kronkels, *m. mv.*, kronkelingen, *v. mv.* —, SINUOSITÉ. Kromte, *v.* LES —s DU CŒUR (fig.). Het binnenste des herten. *Les —s de la conscience*. Het verborgenste, het diepste *of* geheymste van het geweêten.

REPLIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Hervouwen, weder opvouwen, weder samenvouwen. SE — (t. de guerre). Terugdeynzen, terugwyken, ingesloótene gelederen terugtrekken. —, (fig.). Nieuwe middelen gebruyken om zyn oogwit te bereyken. SE — SUR SOI-MÊME. Inkeeren, in zichzelven gaen, over zichzelven nadenken. LE SERPENT SE REPLIE. De slang kronkelt ineen.

RÉPLIQUE, *f.* Antwoórd, wederantwoórd, wederwoórd, bescheyd, tegenschrift, *o.* — (t. de mus.). Herhaeling der octaeven, *v.* — (au théâtre). Laetste woórd, gezegde van eenen tusschenspreêker, *o.*

RÉPLIQUER, *v. a.* et *n.* Antwoórden, wederantwoórden; tegenschryven, tegenspreêken; tegen inbrengen.

REPLISSER, *v. a.* Weder plooyen.

REPLONGER, *v. a.* Weder dompelen, weder indompelen. *La guerre nous replongea dans de nouveaux malheurs*. Den oórlog dompelde, stortte ons in nieuwe ongelukken. —, *v. n.* Weder duykelen. SE —. Zich weder indompelen; weder duykelen; (fig.). hervallen.

REPOLIR, *v. a.* Weder polysten; (fig.) weder beschaeven.

REPOLON, *m.* (mar.). Halve wending (van een peêrd), *v.*

RÉPOMPER, *v. a.* p. —*pon*—. Weder pompen.

RÉPONDANT, *m.* Beweêrder, verdediger (eenen die eene stelling, enz., beweêrt in de universiteyt); missediender, *m.* —, CAUTION. Borg, borgtogt, verantwoórder, *m.*

RÉPONDRE, *v. n.* et *a.* Antwoórden, beantwoórden, antwoórd *of* bescheyd geêven. — *à une question*, *à une lettre*. Op eene vraeg, op eenen brief antwoórden. — *la messe*. De misse dienen, den priester in de misse antwoórden. — UNE REQUÊTE (pal.). Een verzoekschrift beantwoórden. — *v. n.* Tegenspreêken, preutelen; herhaelen, terugkaetsen, antwoórden. —, RÉPUTER. Beantwoórden, wederleggen. — *aux objections*. De tegenwerpingen wederleggen, beantwoórden. —, SOUTENIR UNE THÈSE. Verdedigen, antwoórden. —, (fig.). Beantwoórden. — *aux politesses qu'on reçoit*. De beleêfdheden beantwoórden welke men ontfangt. —, ÊTRE CAUTION. Instaen, borg blyven *of* syn; verantwoórden. —, ASSURER. Verzekeren. *Je vous en réponds*. Ik verzeker u daervan. —, AVOIR RAPPORT, PROPORTION, CONFORMITÉ. Overeenkomst hebben, overeenkomen, gelyk zyn, beantwoórden. *Cette expression répond bien à mon idée*. Deeze uytdrukking komt goed met myn begryp overeen. *Il s'est blessé au coude, et la douleur lui répond au poignet*. Hy is gekwetst aen zynen ellebooog, en hy voelt de pyn tot in de voórhand. —, ABOUTIR. Uytkomen. *Ces allées répondent au bassin*. Die dreêven komen aen den vyver uyt. SE —. Zichzelven antwoórden; overeenkomst, gelykenis met elkander hebben.

RÉPONDU, E, *adj.* Beantwoórd.

RÉPONS, *m.* Tegenzang, *m.*, responsorium, *o.*

RÉPONSE, *f.* Antwoórd, wederwoórd, bescheyd, *o.*, beantwoórding, *v.* —, RÉPUTATION. Beantwoórding, wederlegging, *v.*

* **REPORTAGE**, *m.* Leencyns, *m.*, grondpagt (bestaende in de halve tiende), *v.*

REPORTER, *v. a* Wederbrengen, terugbrengen, terugdraegen. —, RENDRE, RAPPORTER. Overbrengen, overdraegen, overklappen. SE —. Zich ergens weder begeêven. *Se — au temps des croisades*. Zich in gedagten tot den tyd der kruystogten begeêven.

REPOS, *m.* p. —*pô*. Rust, stilheyd, stilte, gerustheyd, *v. Le — est doux après le travail*. De rust is zoet na het werk. *Laisser q. q. en* —. Iemand in rust *of* met vrede laeten. *Il vit en* —. Hy leéft in rust, in vrede. *Jour de* —. Rustdag. —, SOMMEIL. Slaep, *m.* —, TRANQUILLITÉ, CALME. Gerustheyd, *v. Le — de la bonne conscience*. De gerustheyd van een goed geweêten. —, CÉSURE. Snydingrusting, *v.*, rustpunt, *o.* — (t. d'archit.). — *d'un escalier*. De bordes *of* rustplaets van eenen trap. —, ÉTAT D'UNE ARME À FEU, ETC. Rust, *v. Le fusil est en* —. Het geweêr is in rust, den haen is niet gespannen.

REPOSÉ, E, *adj.* Uytgerust. *Teint* —, Versch koleur. *Voyez* REPOSER.

REPOSÉE, *f.* Leger, *o.*, rustplaets (der wilde dieren), *v.*

REPOSER, *v. a.* Herstellen, herplaetsen; nederleggen, laeten rusten. — *sa jambe sur une chaise*. Zyn been op eenen stoel laeten rusten. *Il n'a*

Digitized by Google

pas où — sa tête. Hy weét niet waer hy zyn hoofd zal nederleggen. *Cette eau repose le teint.* Dit water verfrischt het vel. —, (fig.). Geruststellen, rust verschaffen, bedaeren. *Cette espérance repose l'âme.* Deéze hoóp geéft rust aen het gemoed, voór de ziel. —, *v. n.* Dormir. Slaepen. —, Être dans un état de repos. Rusten, uytrusten, stil leggen. *Il ne dort pas, il repose.* Hy slaept niet, hy rust maer. —, Être placé. Rusten, liggen. —, Se rasseoir. Zinken, bezinken, klaer worden. *Laisser — un terre.* Een stuk land laeten rusten *of* braek liggen. *Ce café n'est pas assez reposé.* Dien koffi is niet genoeg gezonken, is niet klaer. Se —. Rusten, uytrusten, rust neémen. Se — sur q. q., sur q. c. Zich op iemand, op iets verlaeten, berusten *of* betrouwen. *Je me repose sur votre parole.* Ik verlaet my, berust my op uw woórd. Se —, être en jachère. Braek liggen.

Reposoir, *m.* p. —*soar.* Rustaltaer (in eene straet), *m.* en *o.* — (cuve). Kuyp om vogten te laeten bezinken, *v.*

Repous, *m.* Mortel van plaestergruys *m.*

Répousser, *v. a.* Hertrouwen.

Repoussant, e, *adj.* Terugstootend, misbaegelyk.

Repoussement, *m.* Terugstooting, *v.*, het terugstoten (van het geweér).

Repousser, *v. a.* Terugslaen, terugdryven, terugkaetsen. *Il repoussa la balle avec force.* Hy stoeg den bal met kragt terug. — *l'ennemi.* Den vyand terugdryven. —, Faire reculer en poussant. Terugstooten, wechstooten; afweéren, af keeren. *Je l'ai repoussé de la main.* Ik heb hem met de hand teruggestooten, geslaegen. — la force par la force (fig.). Geweld met geweld afweéren *of* af keeren. — une injure (fig.). Eene beleediging vreéken. —, (fig.) Réputer. Wederleggen. — *la calomnie.* De lastertael wederleggen. —, Ecarter. Verdryven. —, *v. n.* Weder uytschieten, weder uytbotten *of* uytloopen. *Les arbres repoussent au printemps.* De boomen loopen in de lente weder uyt. —, Avoir une force répulsive. Stooten.

Repoussoir, *m.* p. —*çoar.* Doórslag, *m.*, dryfyzer, *o*; tandentrekker (voór de wortels der tanden), *m.*

Repouster, *v. a.* Het buskruyd hutselen, heén en weér schudden om er de klompjes uyt te doen.

Répréhensible, *adj.* p. —*préan*—. Berispelyk, bestraffelyk.

Répréhension, *f.* Berisping, bestraffing, *v.*

Reprendre, *v. a.* p. —*pran*—. Herneémen, wederneémen, terugneémen. *L'ennemi a repris la ville.* Den vyand heéft de stad hernomen. *Il reprendra son ancien domestique à son service.* Hy zal zynen ouden knegt weder in zynen dienst neémen. —, Saisir de nouveau. Hergrypen, weder vangen. *Vous y voilà repris.* Daer zyt gy op u weder. —, Recouvrer. Herkrygen, wederkrygen, wederbekomen. — *ses forces* Zyne kragten wederbekomen. — *ses esprits.* Weder tot zichzelven komen. — *du courage, haleine.* Moed, adem scheppen, rusten. —, Continuer; recommencer. Hervatten, wederoppatten, hergrypen. *Reprenons notre discours.* Laeten wy ons gesprek, onze rede hervatten. —, Répliquer. Herneémen, antwoórden. —, Réparer. Herstellen, herstellen. — *un mur sous œuvre.* Eenen muer van onder verbeteren, hermaeken. — *une voile.* Een lyuwaed stoppen *of* toenaeyen. —, blâmer, réprimander. Berispen, bestraffen, mispryzen, laeken. *Je ne vois rien à — à sa conduite.* Ik zie niets aen zyn gedrag te berispen. —, *v. n.* Herstellen, geneézen, opkomen. —, (jard.). Weder aengroeyen *of* wortel schieten. *Ce poirier a bien repris.* Deézen peérenboom heéft weder goede wortelen geschooten. *La fièvre lui a repris* ou *l'a repris.* Hy heéft de koórts wedergekreégen. *Il trouve à — à tout.* Hy vind over alles wat te zeggen. *Le froid reprend.* De koude herneémt. *Leur amitié reprend.* Hunne vriendschap hervat zich weder. Se — (en parlant des chairs). Toeheelen, wedersluyten. *La plaie se reprend.* De wonde sluyt zich weder. Se —. Zyn woórd herroepen, terugneémen.

Repreneur, *m.* (fam.). Bedilal, bediller, berisper, *m.*

Représaille, *f.* Wedervraek, gelyke vergelding; schadeverhaeling, *v. User de* —. Wedervraek gebruyken, met gelyke munt betaelen.

Représentant, *m.* p. —*zan*—. Vertegenwoórdiger, plaetsbekleeder, *m. Les —s du peuple.* De volksvertegenwoórdigers. —, Député. Afgeveérdigden, gezant, gedeputeérden, *m.* —, *adj. m.* Vertegenwoórdigend.

Représentatif, ive, *adj.* Verbeéldend, vertegenwoórdigend. *Gouvernement* —. Regeéring waeriu het volk zyne vertegenwoórdigers kiest.

Représentation, *f.* Vertooning (iets voór de oogen brengen); verbeélding, afbeélding, *v.*, afbeéldsel, vertoog (in schildery, print, enz.), *o.*, vertooning, voórstelling (op het tooneel), *v.* —, Droit de succéder. Recht van vertegenwoórdiging, erfrecht, *o.* —, Forme de cercueil vide. Ledige doodkist, *v.* —, Remontrance. Vertoog, *o.*, vertooning, *v.* —, Faste. Pragt, *v.* —, Corps, réunion des représentants d'une nation. Vertegenwoórdiging, *v.* — *nationale.* Volksvertegenwoórdiging, *v.*

Représenter, *v. a.* Weder voórstellen. —, Exposer devant les yeux. Voórstellen, voór oogen stellen, voórleggen, laeten zien. *Ne me représentez plus cet homme.* Stel my deézen man niet meer voór. —, Figurer par le pinceau, etc. Voórstellen, verbeélden, afbeélden, uytdrukken. *Ce tableau représente le saint Sébastien.* Deéze schildery stelt den heyligen Sebastiaen voór. —, Jouer au théâtre. Vertoonen, speélen. *On a représenté la mort de César.* Men heéft de dood van Cesar gespeéld, vertoond. —, Agir au nom de, tenir la place. Vertegenwoórdigen, iemands plaets bekleeden. *Les ambassadeurs représentent leurs souverains.* De afgezanten vertegenwoórdigen hunne vorsten? —, Remontrer. Vertoogen, vertoonen, voór oogen stellen, voórhouden. —, Exposer, faire valoir. Vertoonen, doen gelden. *Il n'a pas encore représenté ses titres.* Hy heéft zyne bewyzen nog niet vertoond, voórgelegd. —, *v. n.* Zyne plaets weérdiglyk bekleeden, een deftig gelaet hebben; op eenen grooten voet, als eenen grooten heer leéven. Se —. Zich weder vertoonen, zich weder laeten zien; zich voórstellen, zich verbeélden, zich voór oogen stellen. Se —, être représenté. Voórgesteld *of* afgebeéld worden. Se —, se jouer. Vertoond *of* gespeéld worden.

Répressif, ive, *adj.* Beteugelend, intoomend, bedwingend.

Répression, *f.* Beteugeling, intooming, bedwinging, *v.*

Repréter, *v. a.* Herleenen.

Reprier, *v. a.* (word geconjug. als *prier*). Weder *of* op nieuws bidden, weder verzoeken; hernoodigen.

Réprimable, *adj.* Bedwingbaer, beteugelbaer; dat moet ingetoomd worden.

Réprimande, *f.* Bestraffing, berisping, doórneémen, doórhaelen. *Il ne peut souffrir d'être réprimandé.* Hy kan niet dulden dat men hem berispt.

Réprimant, e, *adj.* Bedwingend, beteugelend.

Réprimer, *v. a.* Beteugelen, bedwingen, inteugelen, intoomen. *La sévérité des lois réprime les méchants.* De strengheyd der wetten beteugelt de kweeddoeners. — ses passions (fig.). Zyne driften beteugelen.

Répris, é, *part. de* Reprendre. *Il a été — de justice.* Hy is doór het gerecht gestraft geworden.

Reprise, *f.* Herneéming, herwinning, *v.* — *d'une ville.* Herwinning van eene stad. — (t. de fin.). Terugneéming, *v.* —s (t. de prat.). Hetgeéne eene weduwe, *of* de kinderen recht hebben vooruyt te neémen van eene erfenis, *of* van de goederen van eenen man; soórt van houwelyksvoórwaerde. —, Vaisseau repris. Hernomen schip, *o.* —, Continuation. Hervatting, herneéming, *v. La — d'un ouvrage.* De hervatting van een werk. —, Raccommodage à l'aiguille. Stopping, toenaeying, *v.*; stopsel, *o.* — (t. d'archit.). Verbetering aen den voet van eenen muer, nieuwen grondmuer. —, Retouche d'un tableau. Overschildering, overschilderde plaets, *v.* — (t. de mus.). Herhaeling, *v.*, hervatting; teeken, *o.* — (t. de jeu). Party, *v.*, spel, *o.* —, (man.). Herhaelde les, *v. La — de ce cheval est trop longue.* De les op dit peérd duert te lang. —, Orpin (plante). Hemelsleutel, *m. A diverses —s.* Verscheydene reyzen.

Repriser, *v. a.* Herschatten, wederschatten, nog eens weérdeéren.

Réprobation, *f.* p. —*cion.* Verwerping, verdoemenis, *v.*

Réprochable, *adj.* Verwytelyk, berispelyk, vraekbaer. *Sa conduite est* —. Zyn gedrag is berispelyk. *Témoin* —. Vraekbaeren, verwerpelyken getuyge.

Réproche, *m.* Verwyt, *o.*, verwyting, *v. Il ne mérite point de* —. Hy verdient geen verwyt. *Sa vie est sans* —. Zyn leven is onberispelyk. —, (t. de pal.). Verwerping, vraeking van getuygen, *v.* A rien faire il n'y a point de — (prov.). Men moet altoos opregt handelen.

Reprocher, *v. a.* Verwyten. *On ne saurait lui rien* —. Men kan hem niets verwyten, niets ten laste leggen. — *des témoins.* Getuygen vraeken, verwerpen. Se —. Zich verwyten, zichzelven verwytingen doen; berouwen; zich iets onttrekken.

Reproductibilité, *f.* Voortbrengbaerheyd, *v.*

Reproductible, *adj.* Voortbrengbaer.

Reproduction, *f.* Wedervoortbrenging, wederuytspruyting, *v.*

Reproduire, *v. a.* (word geconj. als *réduire*). Weder voortbrengen. Se —. Zich weder voortbrengen, zich voortplanten; weder te voórschyn komen. Se — dans le monde. Zich weder in de wereld vertoonen.

Repromettre, *v. a.* (word geconj. als *mettre*). Wederbeloóven.

Réprouvé, e, *adj.* et *s.* Verworpen, verdoemd. *Sens* —. Verkeerden zin. —, *m.* Verdoemden, verworpeling, *m.* —, *f.* Verwerpeling, *v. Il a les sentiments d'un* —. Hy heéft de gevoelens van eenen verwerpeling, van eenen booswigt.

Réprouver, *v. a.* Verwerpen, afkeuren. —, Condamner à des peines éternelles. Doemen, verdoemen, verwerpen. (*of* betoonen.

Reprouver, *v. a.* Weder bewyzen

Reptile, *adj.* et *s. m.* Kruypend dier *of* gedierte, *o.*

Repu, e, *part. de* Repaître.

Digitized by Google

RÉPUBLICAIN, E, *adj.* et *s.* Van het gemeenbest, republieksch. *Gouvernement* —. Republieksche bestiering. —, *m.* Republicaen, *m.*

RÉPUBLICANISME, *m.* Republieksgezindheyd, *v.*

RÉPUBLICOLE, *adj.* et *s. m.* et *f.* Lid eener republiek, *o.*

RÉPUBLIQUE, *f.* Gemeenbest, *o.*, republiek, *v.*; vryen staet, *m.* LA — DES LETTRES. De geleerde wereld, *v.*

REPUCE, *m.* Soórt van halsstrik om vogels te vangen, *m.*

RÉPUDIATION, *f.* Verstooting, verwerping (van zyne vrouw), *v.*

RÉPUDIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Verstooten, verwerpen. — *sa femme.* Zyne vrouw verstooten, verwerpen. — *une succession.* Eene erfenis van de hand wyzen, dezelve niet aenveërden.

RÉPUGNANCE, *f.* Afkeer, weërzin, tegenzin, *m.*, walg, *v.*

RÉPUGNANT, E, *adj.* Tegenstrydig.

RÉPUGNER, *v. n.* Eenen afkeer *of* tegenzin van iets hebben, eenen afkeer *of* tegenzin geëven. —, ETRE OPPOSÉ. Tegenzyn, tegenstryden, tegenstaen, strydig zyn met. *Cet usage répugne à nos mœurs.* Dit gebruyk is strydig met onze zeden.

REPULLULER, *v. n.* Weder in menigte uytspruyten *of* uytbotten; weder opkomen.

RÉPULSIF, IVE, *adj.* (phys.). Terugdryvend, terugstootend.

RÉPULSION, *f.* (t. de phys.). Terugdryving, terugstooting, *v.*

REPURGER, *v. a.* Weder zuyveren, weder doen purgeëren.

RÉPUTATION, *f.* Naem, roem, *m.*, faem, agting, *v.*, aenzien, *o.* *Il jouit d'une bonne* —. Hy staet in eenen goeden naem. *Acquérir de la* —. In eer, in aenzien komen, beroemd worden. *Etre en* —. In agting zyn *of* geagt worden.

RÉPUTÉ, E, *adj.* Geagt, gehouden.

RÉPUTER, *v. a.* Houden, agten, tellen, rekenen, gelooven, schatten.

REQUART, *m.* (prat.). Zestiende gedeelte der weërde eener vervreemde erfenis, *o.* —, DONATION. Begiftiging, *v.* (afzyschbaer.

REQUÉRABLE, *adj.* (pal.). Eyschbaer,

REQUÉRANT, E, *adj.* et *s.* Verzoekend, aenzoekend, eyschend. —, *m.* Verzoeker, aenzoeker, eyscher, *m.* —, *f.* Verzoeksster, aenzoeksster, eyscheres, *v.*

REQUÉRIR, *v. a.* (word geconj. als *acquérir*). Verzoeken, aenzoeken, vraegen. *Qui vous en a requis?* Wie heeft u daerom verzogt? —, DEMANDER EN JUSTICE. Verzoeken, eyschen, voorderen. —, EXIGER. Eyschen, vereyschen, afeyschen, voorderen. *La nécessité requiert.* Den nood vereyscht dit, dwingt daertoe.

REQUÊTE, *f.* Smeekschrift, verzoekschrift, rekwest, *o.* *Présenter une* —. Een smeekschrift *of* rekwest indienen. —, (fam.). Verzoek, *o.*, bede, *v.*

REQUÊTÉ, *m.* (t. de vén.). Het weder opzoeken van verloóren wild.

REQUÊTER, *v. a.* (vén.). Weder *of* eene tweede mael opzoeken.

REQUIEM, *m.* *Messe de* —. Zielmis, *v.*

REQUIN, *m.* (poisson). Haey, *v.*

REQUINQUÉE, *f.* (fam.). Oude vrouw die zich te veél opschikt, *v.*

REQUINQUER (SE), *v. pr.* (fam.). Zich te veél opschikken, opsieren.

REQUINT, *m.* (pal.). Vyfde gedeelte van een vyfde, *o.*

RÉQUIPER, *v. a.* Weder uytrusten.

REQUIS, E, *adj.* Vereyscht, noodig. *Qualités* —*es.* Vereyschte hoedanigheden, *v. mv.*, vereyschten, *o. mv.*

REQUISE (CHOSE DÉ), *f.* Gezogte zaek, *v.*

RÉQUISITION, *f.* Verzoek, aenzoek, *o.*, begeërte; afvoordering, afeysching (van wege den staet), requisitie, *v.* —, LEVÉE D'HOMMES. Ligting van krygsvolk, *v.*

RÉQUISITIONNAIRE, *m. p.* —*zitionère.* Jongeling die tot den krygsdienst is opgeroepen, *m.*

RÉQUISITOIRE, *m.* (pal.). Verzoekschrift, *o.*, gerechtelyke voordering, *v.*

RÈRE, *v. n.* *voyez* RAIRE.

RESACRER, *v. a.* *voyez* RESSACRER.

RESAIGNER, *v. a.* *voyez* RESSAIGNER.

RESAISIR, *v. a.* *voyez* RESSAISIR.

RESALUER, *v. a.* *voyez* RESSALUER.

RESARCELÉ, E, *adj.* CROIX —ée (blas.). Kruys dat een ander insluyt, *o.*

RESAUCER, *v. a.* p. —*ço*—. Oversausen.

RESCAMPIR, *v. a.* (t. de doreur). Met loodwit witten.

RESCIF, *m.* *voyez* RÉCIF.

RESCINDANT, *m.* Verzoekschrift om een vonnis *of* eene uytspraek te doen vernietigen, *o.*

RESCINDER, *v. a.* (pal.). Te niet doen, vernietigen.

RESCISION, *f.* Vernietiging, teniet-doening (van eenen act), *v.*

RESCISOIRE, *m.* (pal.). Beweéggrond van vernietiging, *m.*

RESCRIPTION, *f.* Schriftelyke aenwyzing tot betaeling, assignatie, *v.*

RESCRIT, *m.* p. —*kri.* Schriftelyk antwoórd *of* besluyt, bevelschrift, rescript, *o.*

RÉSEAU, *m.* p. —*zô.* Netteken, netje; netwerk, maeswerk (van zyde, enz.), *o.* —, (t. d'anat. *et* de bot.). Samenvlegting van bloedvaten, *v.*; netwerk, *o.*

RÉSÉDA, *m.* (plante). Italiaensche rakette, reseda, *v.*

RESELLER, *v. a.* Herzadelen.

RESEMER, *v. a.* Herzaeyen.

RÉSERVATION, *f.* Voórbehouding, *v.*

RÉSERVE, *f.* Voórbehouding; uytzondering, uytneéming, *v.*, voórbehoud, *o.* *Il m'a vendu sa maison sans aucune* —. Hy heeft my zyn huys zonder eenige voórbehouding verkogt. *Sans* —. Zonder uytneéming *of* uytzondering. *Faire des* —*s.* Uytzonderingen maeken. *Mettre en* —. Ter zyde leggen. *A la* —. Uytgenomen, uytgezonderd, behalve; voórbehoudens. —, CHOSES RÉSERVÉES. Hetgeëne men heeft voórbehouden, ter zyde gelegd *of* uytgezonderd. — (t. mil.). Reserve, agterhoede, *v.* *Corps de* —. Agterhoede, korps tot ondersteuning. —, (fig.). Omzigtigheyd, bescheydenheyd, voórzigtigheyd, *v.* *Il faut parler avec* —. Men moet met omzigtigheyd spreeken. *Se tenir sur la* —. Op zyne hoede zyn, zich omzigtig houden.

RÉSERVÉ, E, *adj.* Ter zyde gelegd, bewaerd; bestemd, voórbehouden. —, (fig.). Omzigtig, behoedzaem, voórzigtig, agterhoudend. *Cas* —. Uytgenomen geval, *o.*, gereserveérde zonde, *v.* —, *m.* FAIRE LE —. Niet veél zeggen, den geheymen speélen.

RÉSERVER, *v. a.* Bewaeren, spaeren, ter zyde leggen, houden. — *de l'argent pour les besoins imprévus.* Geld voór onvoórziene behoeften bewaeren. — *ou* SE —. Agterhouden, terughouden, aen zich houden: zich voórbehouden. SE — POUR... Zich bewaeren voór... SE — LA RÉPLIQUE. Verklaeren dat men weder antwoórden wil.

RÉSERVOIR, *m.* p. —*voar.* Beun, vischbeun, *v.*; azer; regenbak, waterbak, *m.* — DE LA BILE. Galblaes, *v.*

RÉSEUIL, *m.* (filet). Zeker vischnet, *o.*

RÉSIDANT, E, *adj.* Woonagtig, woonend, verblyvend.

RÉSIDENCE, *f.* p. —*dan*—. Verblyf, *o.*, woonplaets; wooning (ter plaetse daer men zyn ambt heeft); residentie, residentieplaets, residentiestad (van eenen souvereyn, enz.), *v.*; zetel, *m.* —, EMPLOI D'UN RÉSIDENT. Residentschap, *o.* —, (chim.). Grondsop, zinksel, *o.*

RÉSIDENT, *m.* p. —*sidant.* Zaekbezorger, resident (aen een hof, verblyfhouder van eenen vorst *of* staet) *m.*

RÉSIDER, *v. n.* Woonen, zyn verblyf houden, zyne woonplaets hebben, resideëren. —, (fig.). Berusten, gelegen zyn. *Toute l'autorité réside en sa personne.* Al het gezag berust in zynen persoon. *Voilà où réside la question.* Zie daer waerin het vraegstuk gelegen is.

RÉSIDU, *m.* (comm.). Overblyfsel, overschot, *o.* — *de compte.* Overschot van rekening. —, (arith.). Overschot, *o.* — (t. de chim.). Overschot, bezinksel, *o.*

RÉSIFFLER, *v. n.* (fam.). Op nieuws fluyten.

RÉSIGNANT, *m.* Afstaender, afstanddoender, *m.*

RÉSIGNATAIRE, *m.* Aenveërder, *m.*

RÉSIGNATION, *f.* p. —*si-gnacion.* Afstand (van een ambt, enz.), *m.* —, (fig.). Onderwerping, overgeëving, *v.* — *à la volonté de Dieu.* Onderwerping aen den wille Gods.

RÉSIGNER, *v. a.* Afstaen, afstand doen, overgeëven. — *un bénéfice.* Een kerkelyk ambt afstaen. — *son âme à Dieu.* Zyne ziel aen God overgeëven. SE —. Zich onderwerpen, zich overgeëven.

RÉSILIATION, *f.* Vernietiging, teniet-doening (van eenen act), *v.*

RÉSILIER, *v. a.* Vernietigen, te niet doen; opheffen. — *une vente.* Eenen verkoop vernietigen. *Les juges ont résilié le contrat.* De rechters hebben het verdrag vernietigd.

RÉSILIR, *v. n.* Terugtreéden, weygeren te voldoen.

RÉSINE, *f.* (gomme). Hars, *v.*

RÉSINEUX, EUSE, *adj.* Harsagtig.

RÉSINGLE, *m.* (t. d'horl.). Werktuig om de blutsen uyt de kassen te klopperen, *o.*

RÉSIPISCENCE, *f.* p. —*cance.* Bekeering, betering, *v.*, berouw en boete. *Il a donné des preuves de sa* —. Hy heeft bewyzen van zyne bekeering gegeëven. *Venir à* —. Zich bekeeren, zyn leven beteren.

RÉSISTANCE, *f.* Wederstand, tegenstand, *m.*, hardheyd, stevigheyd, *v.* *La* — *de l'air.* Den tegenstand der locht. —, DÉFENSE. Tegenweér, *v.* *Il a fait une vigoureuse* —. Hy heeft eenen kragtdaedigen tegenstand, tegenweër gedaen. —, OPPOSITION AUX VOLONTÉS; DÉSOBÉISSANCE. Wederstand, *m.*, tegenstreévjng, tegenstribbeling, ongehoorzaemheyd, *v.*

RÉSISTER, *v. n.* Tegenstaen, wederstaen, tegenstand *of* wederstand doen *of* bieden. *Le marbre résiste au ciseau.* Het marmer wederstaet den beytel. — , SE DÉFENDRE. Tegenweeren, zich tegenweëren, zich verweeren, wederstaen. — *aux ennemis.* De vyanden wederstaen, het hoofd bieden. —, S'OPPOSER AUX VOLONTÉS, ETC. Tegenstreéven, tegenstribbelen, zich tegen iets verzetten *of* aenkanten, ongehoorzaem zyn. —, ENDURER. Uythouden, uytstaen, verdueren, verdraegen. — *au travail.* Den arbeyd uytstaen. — *au froid.* De koude verdueren.

RÉSOLU, E, *adj.* et *part.* Besloóten, vastgesteld; stout, onverschrokken, onbeschroomd, vrymoedig.

RÉSOLUBLE, *adj.* p. —*so*—. Oplosbaer, oplosselyk, dat kan beantwoórd worden.

RÉSOLUMENT, *adv.* Regtuyt, ronduyt, volstrekt; onbeschroomdelyk, vrymoedigyk.

Digitized by Google

RÉSOLUTIF, IVE, *adj.* et *s. m.* (t. de méd.). Oplossend, ontbindend geneesmiddel, *o.*

RÉSOLUTION, *f.* (phys. *et* chim.). Oplossing, ontbinding, *v. La — des corps en leurs premiers principes.* De ontbinding der lichaemen in hunne grondstoffen. — (t. de méd.). Het verdwynen, het slinken (van een gezwel), *o.* —, (pal.). Vernietiging, te niet doening. *La — d'un contrat.* De vernietiging van een verdrag, *v.* —, DÉCISION D'UNE QUESTION, ETC. Oplossing, beslissing, ontknooping, *v.* —, DESSEIN FORMÉ. Besluyt, voórneémen, opzet, *o. Il a changé de —.* Hy is van besluyt veranderd. —, FERMETÉ, COURAGE. Vrymoedigheyd, kloekmoedigheyd, onbeschroomdheyd, *v.*, moed, *m. C'est un homme de —.* Het is een standvastig man, die met moed, met stoutheyd iets uytvoert.

RÉSOLUTOIRE, *adj.* p. —*toare.* (t. de pal.). Vernietigend, verbreekend.

RÉSOLVANT, E, *adj* et *s.* Oplossend, beantwoórdend, ontbindend. —, *m.* Oplossend *of* ontbindend middel, *o.*

RÉSONNANCE, *f.* p. —*zonance.* Galm, klank, weêrklank, weêrgalm, *m.*

RÉSONNANT, E, *adj.* Klinkend, weêrgalmend.

RÉSONNEMENT, *m.* Klank, galm, weêrklank, weêrgalm, *m.*

RESONNER, *v. a.* et *n.* Op nieuws luyden *of* bellen; geluyd geéven.

RÉSONNER, *v. n.* Klinken, galmen, weêrklinken, weêrgalmen.

RÉSOUDRE (je résous, tu résous, il résout, nous résolvons, vous résolvez, ils résolvent: je résolvais; je résolus; je résoudrai; je résoudrais; résous, résolvons, résolvez; que je résolve, que tu résolves, qu'il résolve, que nous résolvions, que vous résolviez, qu'ils résolvent; que je résolusse; résolvant; *il a deux part. passés:* résolu, résous), *v. a.* Oplossen, ontbinden. — *un corps en ses premiers principes.* Een lichaem in zyne eerste beginselen, grondstoffen ontbinden. — *une tumeur.* Een gezwel weêr maeken, verdryven. —, ANNULER. Vernietigen, te niet doen, verbreeken. — *un contrat.* Een verdrag vernietigen. — *un bail.* Eene pagt vernietigen, verbreeken. —, DÉCIDER. Oplossen, beslissen, ontknoopen. — *une question.* Eene vraeg oplossen *of* beantwoórden. —, DÉTERMINER, ARRÊTER. Besluyten, vaststellen, bepaelen. *On ne savait que de —.* Men wist niet wat te besluyten. —, DÉTERMINER à. Doen besluyten, overreden. —, *v. n.* Besluyten, vaststellen. *Il a résolu de partir.* Hy heeft besloóten te vertrekken. SE —, ÊTRE DISSOUS. Opgelost *of* ontbonden worden, zich ontbinden, ergens in veranderen *of* veranderd worden. *La neige se résout en eau.* De sneeuw lost zich op, word opgelost in water. *Se — en vapeur.* Tot damp gebragt worden. —, SE DÉTERMINER à. Besluyten, vaststellen, een besluyt neémen, voórneémen. *A quoi vous résolvez-vous?* Waertoe besluyt gy? SE —, S'AMOLLIR. Week worden.

RÉSOUS, *part. de* RÉSOUDRE. Veranderd, gebragt. *Brouillard — en pluie.* Mist die in regen veranderd is, *m.* *Voyez* RÉSOUDRE.

RESPECT, *m.* p. —*pè* ou —*peck.* Eerbied, *m.*, eerbiedigheyd, eerbewyzing, *v.*, eerbewys, ontzag, *o.*, agting, hoogagting, *v. Parlez-lui avec —. Spreek hem met eerbied aen. J'ai beaucoup de — pour lui.* Ik heb veel ontzag voór hem. — *humain.* Menschelyk opzigt, *o. Rendre ses —s à q. q.* Aen iemand zyne eerbiedigheyd bewyzen. *Tenir en —.* Tegenhouden, in ontzag houden. —, AUTREFOIS, RAPPORT. Opzigt, *o.*, betrekking, *v.*

RESPECTABLE, *adj.* Eerweêrdig, aenzienlyk, ontzaggelyk, agtbaer.

RESPECTER, *v. a.* Eeren, eerbiedigen, ontzien, hoogagten. *Il faut — les gens de qualité.* Men moet de lieden van aenzien eeren, ontzien. —, (fig.). Spaeren, ontzien. *Le temps a respecté ce monument.* Den tyd heeft dat gedenkstuk gespaerd. SE —. Zichzelven onberispelyk gedraegen, zyne eer *of* agting staende houden.

RESPECTIF, IVE, *adj.* Onderling, wederzydsch, wederhoorig.

RESPECTIVEMENT, *adv.* Wederzyds, wederhooriglyk, onderling, van beyde zyden. *Ils ont — répondu.* Zy hebben over en weder geantwoórd.

RESPECTUEUSEMENT, *adv.* Eerbiedig-lyk, met eerbied, op eene eerbiedige wyze.

RESPECTUEUX, EUSE, *adj.* Eerbiedig.

RESPIRABLE, *adj.* Inadembaer, dat men kan inademen.

RESPIRATION, *f* Adem, *m.*, ademing, ademhaeling; inademing, *v.*

RESPIRER, *v. n.* Ademen, adem haelen *of* scheppen. *Il fait si chaud qu'on ne saurait presque —.* Het is zoo warm dat men byna geenen adem kan haelen. —, VIVRE. Leéven. *Tout ce qui respire.* Al dat leéft. —, (fig.). Adem scheppen, wat rusten. *Laissez-moi un peu —.* Laet my een weynig adem haelen, wat rusten. —, *v. a.* Scheppen, inademen. *On respire ici un air pur.* Men schept hier eene zuyvere locht. — *l'air natal.* In zyn land zyn. —, (fig.). Betoonen, bewyzen, inboezemen. *Tout respire ici la joie.* Alles boezemt hier de vreugd in, alles is hier vol vreugd. —, *v. a.* — APRÈS, *v. n.* DÉSIRER ARDEMMENT. Ergens naer hacken, ergens op uyt zyn. *Il ne respire que la guerre, la vengeance.* Hy ademt, hackt alleenlyk naer oórlog, naer vraek. *Il respire après le retour de son fils.* Hy hackt naer de wederkomst van zynen zoón.

RESPLENDIR, *v. n.* p. —*plan*—. Blinken, glinsteren, schitteren, flikkeren, glans geéven.

RESPLENDISSANT, E, *adj.* Blinkend, glinsterend, schitterend, flikkerend.

RESPLENDISSEMENT, *m.* Schittering, flikkering, *v.*, glans, *m.*

RESPONSABILITÉ, *f.* Verantwoórdelykheyd, aensprakelykheyd, *v.*

RESPONSABLE, *adj.* Verantwoórdelyk, aensprakelyk.

RESPONSIF, IVE, *adj.* (t. de pal.). Antwoórdend, antwoórdbchelzend.

RESPONSION, *f.* Jaergeld, pensioen (dat eenen ridder aen het orden van zyne kommandery moet uytkeeren), *o.*

RESSAC, *m.* Branding, barning (der baeren van de zee tegen eene klip), *v.*

RESSACRER, *v. a.* Herwyden.

RESSAIGNER, *v. a.* p. *recè-gner.* Weder *of* op nieuws bloed laeten. —, *v. n.* Op nieuws bloeden.

RESSAISIR, *v. a.* RESSAISIR (SE), *v. pr.* Hernneémen, hervatten, weder in bezit neémen. (groeten.

RESSALUER, *v. a.* Hergroeten, weder

RESSASSER, *v. a.* p *reçacer.* Overziften; (fig.) nog eens overzien *of* onderzoeken.

RESSASSEUR, *m.* (fig.). Die iets nauwkeurig onderzoekt.

RESSAUT, *m.* p. *reçô.* (archit.). Uytstek, overstecksel, *o.*, uytsprong, *m.*

RESSAUTER, *v. a.* et *n.* Herspringen, weder springen.

RESSÉCHER, *v. a.* Herdroogen, op nieuws droogen. (delen.

RESSELLER, *v. a.* p. *recèler.* Herzaen.

RESSEMBLANCE, *f.* Gelykenis, gelykheyd, overeenkomst, *v.*, evenbeéld, *o.*

RESSEMBLANT, E, *adj.* Gelykend.

RESSEMBLER, *v. n.* Gelyken, gelyk zyn, overeenkomen. — à q. q. Iemand, aen *of* naer iemand gelyken. *Il ressemble à son père.* Hy gelykt zynen vader. SE —. Malkander gelyken. *Ce peintre se ressemble.* Dien schilder werkt altyd in denzelfden smaek, heeft geene verscheydenheyd genoeg in zyne werken.

RESSEMELER, *v. a.* Verzoólen.

RESSEMER, *v. a.* Herzaeyen.

RESSENTI, E, *adj.* (t. d'arts). Kragtiglyk uytgedrukt.

RESSENTIMENT, *m.* Gevoel, gevoelen, *o.*, gevoeligheyd, smert, *v.*, nuwee, *o.* —, SOUVENIR DES INJURES ET DÉSIR DE VENGEANCE. Gevoeligheyd, *v.*, misnoegen, *o.*, vraek, *v.*, vraeklust, *m. Son — a éclaté.* Zyne vraek is uytgeborsten. —, RECONNAISSANCE (*v.* m.). Erkentenis, dankbaerheyd, *v.*

RESSENTIR, *v. a.* Voelen, gevoelen; ondervinden. *J'ai ressenti un grand plaisir de son bonheur.* Over zyn geluk heb ik een groot genoegen gevoeld. SE —. Gevoelen, gewaerworden. *Il s'en ressentira.* Hy zal het bezueren, hy zal het bekoopen. SE —, AVOIR PART. Ergens deel in hebben, aendeel aen iets hebben. *Mes amis se sont ressentis de ma fortune.* Myne vrienden hebben deel gehad in myn geluk.

RESSERREMENT, *m.* p. *recèremant.* Toesluytiug, inkrimping, samendrukking, *v. Le — des pores, des intestins.* De toesluyting, samendrukking der zweetgaten, der ingewanden. — *d'argent.* Opsluyting van geld. — DE CŒUR (fig.). Benauwdheyd van herte, *v.*

RESSERRER, *v. a.* Vaster binden *of* toebinden, vernauwen, nauwer maeken — *un cordon, une jarretière.* Eene koord, eenen kousenband vaster binden. — *les liens de l'amitié.* De banden der vriendschap vernauwen. — *un prisonnier.* Eenen gevangen nauwer opsluyten. *Le froid resserre les pores.* De koude stopt de zweetgaten. —, ABRÉGER. Verkorten, afkorten, inkorten — *son discours.* Zyn gesprek, zyne redevoering verkorten. —, RENFERMER. Opsluyten, wechsluyten, insluyten. *Le pays est resserré par la mer.* Het land is door de zee opgesloóten. SE —. Nauwer *of* enger worden, inkrimpen. SE — (fig. *et* fam.). Zuyniger leéven. LE TEMPS SE RESSERRE. Het word kouder, de koude neémt toe.

RESSIF, *m. voyez* RÉCIF.

RESSORT, *m.* p. *reçor.* Veêrkragt; veêr, springveêr, dryfveêr, *v.* — *d'une montre.* Veêr van een zakuerwerk. *Le — joue bien.* De veêr gaet goed. —, (fig.). Aenporring, opwekking, *v. Il n'agit que par —.* Hy doet niets als door eens anders raed *of* opwekking. *Donner du — à l'estomac, à l'esprit.* De maeg versterken, den geest levendiger maeken. —, (fig.). MOYEN. Middel, *o.*, weg, *m. Il fit mouvoir toutes sortes de —s pour réussir dans son dessein.* Hy steide allerley middelen in het werk om tot zyn oogmerk te komen. —, ETENDUE DE JURIDICTION. Gebied, rechtsgebied, *o. Ce village n'est pas de son —.* Dit dorp behoort niet onder zyn rechtsgebied. *Juger une affaire en dernier —.* Eene zaek voór het hoogste recht uytwyzen, ten eene mael afdoen. *Cela n'est pas de mon —.* Dat behoort niet tot myn vak. *Cela est du — de la théologie, de la médecine.* Dat raekt de godsgeleerdheyd, de geneeskunde.

RESSORTIR, *v. n.* (word geconj. als *partir*). Weder uytgaen; onderhooren, onderhoorig zyn, onder een rechtsgebied behooren.

Digitized by Google

RESSORTISSANT, E, *adj.* Onderhoorig, onder een rechtsgebied behoorend.

RESSOUDER, *v. a.* Weder soudeéren.

RESSOURCE, *f.* Middel, hulpmiddel, reddingsmiddel, *o. Il n'a point de — dans son malheur.* Hy heéft geen hulpmiddel in zyn ongeluk. *Faire —.* Zyne zaeken herstellen. *Homme de —.* Man die zich weét te helpen.

RESSOUVENANCE, *f. voyez* RESSOUVENIR.

RESSOUVENIR, *m.* Gedagtenis, erinnering, *v.*, geheugen, aendenken, *o.*

RESSOUVENIR (SE), *v. pr.* et *impers.* Gedagtig *of* indagtig zyn, geheugen, gedenken, zich erinneren. *Il m'en ressouvient.* Ik erinner my dat weder.

RESSUAGE, *m.* Uytzweeting, *v.*, het uytzweeten (van eenen muer), *o.* —, LIQUATION. Scheyding van het zilver uyt het koper, *v.*

RESSUER, *v. n.* Uytzweeten. *Les murs neufs ressuent pendant un certain temps.* De nieuwe mueren zweeten eenen tyd lang. —, SÉPARER L'ARGENT DU CUIVRE. Het zilver van het koper scheyden.

RESSUI, *m.* Droogplaets (plaets in een bosch, waer zich het wild, na eenen regen weder in de zon droogt), *v.*

RESSUSCITER, *v. a.* Opwekken, verwekken. *Jésus-Christ a ressuscité des morts.* Jesus-Christus heéft dooden opgewekt. —, (fig.). Van de dood bevryden, van eene zwaere ziekte herstellen. —, RENOUVELER, FAIRE REVIVRE. Doen herleéven, weder voór den dag brengen. — *un vieux procès.* Een oud rechtsgeding weder voór den dag brengen. —, *v. n.* Verryzen, uyt de dooden opstaen. —, (fig.). Van eene zwaere ziekte opkomen. —, RENAÎTRE. Herleéven, herbooren worden.

RESSUYER, *v. a.* (word geconj. als *payer*). Weder afdroogen; weder opdroogen.

RESTANT, E, *adj.* et *s.* Overblyvend, overschietend, overig. —, *m.* Het overige, overschot, overblyfsel, *o.*

RESTAUR, *m.* p. —*tor.* (mar.). Verhael tot schadevergoeding, *o.*

RESTAURANT, E, *adj.* et *s.* p. —*tô*—. Versterkend, hersterkend, kragtig. —, *m.* Kragtig vleeschnat, *o.*; tafelhouding, *v.*

RESTAURATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Hersteller, wederopregter, *m.*; herstelster, *v.*; tafelhouder, *m.*

RESTAURATION, *f.* Herstelling, wederopregting, *v.*

RESTAURER, *v. a.* Herstellen, wederopregten; versterken, verkwikken.

RESTE, *m.* Overschot, overblyfsel, het overige, *o.*, rest, *v. Le — de son bien.* Het overblyfsel van zyn goed. *Jouer de son —.* Er alles aen waegen. *Etre en —.* Ten agteren zyn in betaeling, nog schuldig zyn. Au —, DU —. Voorts, voorders, voór het overige, overigens. DE —. Over, te voél. *Il a de l'argent de —.* Hy heéft geld over.

RESTER, *v. n.* et *impers.* Overblyven, overschieten, overig zyn. *Voilà tout ce qui reste du dîner.* Dat is alles wat er van het middagmael overschiet. —, DEMEURER APRÈS LES AUTRES. Blyven. *Restez encore un peu.* Blyf nog een weynig. —, DEMEURER, SÉJOURNER. Blyven; zich ophouden, woonen. — SUR LA PLACE, ÊTRE TUÉ. Dood blyven. EN — LÀ. Daerby laeten blyven. —, (mar.). Liggen. *La pointe de terre nous restait à l'ouest.* Den hoek van het land bleéf in het westen van ons liggen.

RESTITUABLE, *adj.* Herstelbaer, vergoedbaer, dat hersteld, vergoed kan worden.

RESTITUER, *v. a.* Wedergeéven, teruggeéven; herstellen, vergoeden.

RESTITUTEUR, *m.* Hersteller, *m.*

RESTITUTION, *f.* Wedergeéving, wedergaef, teruggaef, *v.* —, RÉTABLISSEMENT. Herstelling, *v.*

RESTOR, *m. voyez* RESTAUR.

RESTORNE, *f. voyez* CONTRE-POSITION.

RESTREINDRE, *v. a.* (word geconj. als *feindre*). Vernauwen, nauwer maeken, inbinden. —, (fig.). Bepaelen, beperken, begrenzen. SE —. Zich bepaelen.

RESTRICTIF, IVE, *adj.* Bepaelend, beperkend.

RESTRICTION, *f.* Bepaeling, beperking, *v.* — *mentale.* Voórbehouding in gedagten, *v.*

RESTRINGENT, E, *adj.* et *s.* p. — *jant.* (t. de méd.). Samentrekkend, stoppend. —, *m.* Stoppend geneésmiddel, *o.*

RÉSULTANT, E, *adj.* (pal.). Uytvolgend; uyt eene zaek voortvloeyend.

RÉSULTAT, *m.* Gevolg, besluyt, *o.*; uytkomst, *v.*, uytslag, uytval, *m.*

RÉSULTER, *v. n.* Volgen, uytvolgen, ontstaen, spruyten, uytspruyten, voortkomen. *Il en résulte que.* Daeruyt volgt dat. *Il en est résulté de grands malheurs.* Groote ongelukken zyn daeruyt ontstaen, voortgesproóten.

RÉSUMÉ, *m.* Hoofdinhoud, korten inhoud, *m.*

RÉSUMER, *v. a.* RÉSUMER (SE), *v. pr.* In het kort herhaelen, herneémen.

RÉSUMPTE, *f.* Stelling, thesis (in de godsgeleerdheyd), *v.*

RÉSUMPTION, *f.* Korte herhaeling, *v.*

RÉSURE, *f.* (t. de pêche). Lokaes; sardynennet, *o.*

RÉSURRECTION, *f.* Verryzenis, verryzing, opstanding; (fig.) schielyke geneézing, *v.*

RÉTABLE, *m.* Altaerblad, *o.*

RÉTABLIR, *v. a.* Herstellen, in zynen vóórigen staet brengen. — *sa santé, ses forces.* Zyne gezondheyd, zyne kragten herstellen. SE —. Hersteld worden, weder opkomen, geneézen, weder gezond worden.

RÉTABLISSEMENT, *m.* Herstelling, *v.*

RÉTAILLE, *f.* Afsnydsel, *o.*, snippel, snipper, *m.*

RETAILLER, *v. a.* Hersnyden, weder snyden.

RETAPER, *v. a.* Eenen hoed oplitsen. — *les cheveux.* Het hair opkammen.

RETARD, *m.* Veragtering, vertraeging, vertoeving, *v.*, vertoef, uytstel, *o. Etre en —.* Ten agteren zyn *of* blyven. *Ce locataire est souvent en — de payer.* Deézen huerder is dikwils traeg, nalaetig in het betaelen. — *d'une montre.* Te langzaemen gang van eene horlogie.

RETARDATAIRE, *m.* Nalaetigen schuldenaer *of* betaeler, *m.*

RETARDATION, *f.* (t. de phys.). Vertraeging, *v.* —, (prat.). Uytstel, *o.*, opschorsing, *v.*

RATARDATRICE, *adj. f. Force —.* Vertraegende kragt, *v.*

RETARDEMENT, *m. voyez* RETARD.

RETARDER, *v. a.* Vertraegen, uytstellen, veragteren, verspaeden, ophouden. — *son départ.* Zyn vertrek vertraegen, uytstellen. — *un courrier.* Eenen postbode ophouden. —, *v. n.* Verspaeden, agterblyven, agter zyn, te langzaem gaen, laeter opkomen. *Sa fièvre retarde.* Zyne koórts komt laeter. *L'horloge retarde.* De horlogie is agter. *La marée retarde.* Het gety komt laeter op.

RETÂTER, *v. a.* Weder bevoelen *of* betasten; weder proeven.

RETAXER, *v. a.* Weder schatten *of* weérdeéren; weder belasten.

RETEINDRE, *v. a.* p. —*tin*—. (word geconj. als *feindre*). Herverwen.

RÉTEINDRE, *v. a.* Weder uytdooven *of* uytblusschen. SE —. Weder uytgaen.

RETENDEUR, *m.* Lakenrekker, *m.*

RETENDOIR, *m.* Zeker orgelmakers werktuyg, *o.*

RETENDRE, *v. a.* Weder spannen *of* opspannen.

RÉTENDRE, *v. a.* Weder uytleggen, weder uytspannen *of* uytspreyden.

RETENIR, *v. a.* (word geconjug. als *tenir*). Terughebben, wederkrygen. *Je voudrais — l'argent que je lui ai prêté.* Ik wenschte wel het geld terug te hebben dat ik hem geleend heb. —, GARDER. Houden, terughouden, agterhouden, onthouden. — *les gages d'un ouvrier.* Den loon van eenen werkman agterhouden. —, CONSERVER. Houden, behouden, bewaeren. — *ses vieilles habitudes.* Zyne oude gewoonten behouden. — RÉSERVER. Houden, behouden. *Il a vendu son bien, hormis une terre qu'il a retenue.* Hy heéft zyne goederen verkogt, uytgenomen een land goed dat hy behouden heéft. — SE SURER PAR PRÉCAUTION. Bespreéken, hueren, inhueren. — *une loge à la comédie, une place à la diligence.* Eene logie in den schouwburg, eene plaets op den postwagen (diligentie) bespreéken, bestellen. —, ARRÊTER, FAIRE SÉJOURNER. Ophouden, terughouden, doen blyven. — *en prison.* Gevangen houden. *On m'a retenu plus long-temps que je ne pensais.* Men heéft my langer opgehouden dan ik dagt. — *son haleine.* Zynen adem inhouden. —, S'OPPOSER À L'ENTRE PROCHAIN D'UNE ACTION. Terughouden, beletten, verhinderen. — *l'eau par le moyen de digues.* Het water doór dyken terug, tegenhouden, stuyken. —, RÉPRIMER, MODÉRER. Inhouden, beteugelen, bedwingen, maetigen. — *sa colère.* Zynen toorn inhouden, maetigen, bedwingen. — GARDER DANS SA MÉMOIRE. Onthouden. *Retenez-le bien.* Onthoud het wel. — (t. d'archit.). Houden, behouden. —, *v. n.* Houden, behouden, ontvangen, dragtig worden (spreek. van de dieren). —, EMPÊCHER UNE VOITURE D'ALLER TROP VITE. Ophouden, tegenhouden. SE —. Zich tegenhouden, zich wederhouden, zich bedwingen, zich maetigen. *Il est emporté, mais il sait se —.* Hy is drifftig, maer hy weét zich in te houden, zich te bedwingen.

RETENTER, *v. a.* Nog eens waegen, onderneémen, beproeven.

RÉTENTIF, IVE, *adj.* Terughoudend, ophoudend.

RÉTENTION, *f.* (pal.). Voórbehouding, *v.* — *d'une pension sur une maison.* Voórbehouding van eene rente op een huys. — *d'urine.* Opstopping van het water (pis), *v.*

RETENTIONNAIRE, *m.* (t. de prat.). Onwettigen houder, *m.*

RETENTIR, *v. n.* Klinken, galmen, weérklinken, weérgalmen.

RETENTISSANT, E, *adj.* Klinkend, weérgalmend.

RETENTISSEMENT, *m.* Klank, galm, weérklank, weérgalm, *m.*; gedruysch, gedrommel, *o.*

RETENTUM, *m.* Geheyme voórbehouding, uytvlugt, *v.*

RETENU, E, *adj.* Wys, ingetoógen, omzigtig, voórzigtig, gemaetigd, bezadigd. *Voyez* RETENIR.

RETENUE, *f.* Ingetoógenheyd, gemaetigdheyd, bezadigdheyd, omzigtigheyd, voórzigtigheyd, *v. J'admire sa —.* Ik bewonder zyne omzigtigheyd. —; CE QU'ON RETIENT EN VERTU DE LA LOI. Terughouding, *v.*

RÉTÉPORE, *m.* (t. d'hist. nat.). Netkorael, zeker zeegewas, *o.*

RÉTIAIRES, *m. pl.* (gladiateurs). Netschermers (by de Romeynen), *m. pl.*

RÉTICENCE, *f.* Verzwyging, *v.*

Digitized by Google

RÉTICULAIRE, *adj.* Netvormig. *Membrane* —. Netvormig vlies.
RÉTICULE, *m.* (t. d'astr.). Net, *o.*
RÉTICULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Netswyze geribd. — (t. d'archit.). Netvormig.
RÉTIF, IVE, *adj.* et *s.* Steëg, stug, koppig, onwillig, hardnekkig, halsstarrig.
RÉTIFORME, *adj.* Netvormig.
RÉTINE, *f.* (t. d'anat.). Netvlies, *o.*
RÉTIRADE, *f.* (t. de fortif.). Wykschans, *v.*
RÉTIRATION, *f.* (t. d'impr.). Weërdruk, *m.*
RETIRÉ, E, *adj.* Eenzaem, afgelegen, stil; ingetoogen. *Lieu* —. Eenzaeme plaets, *v. Il mène une vie —ée.* Hy leyd een stil *of* eenzaem leven.
RETIREMENT, *m.* Krimping, inkrimping, samentrekking, *v.* — *des nerfs.* Krimping der zenuwen.
RETIRER, *v. a.* Hertrekken, op nieuws trekken; nog eens schieten. — *la loterie.* De lotery hertrekken. — *un livre.* Eenen haes nog eens schieten. —, (t. d'impr.). Weërdrukken, een blad op de andere zyde drukken. —, TIRER EN ARRIÈRE. Terugtrekken, terughaelen. — *une chaise.* Eenen stoel terugtrekken. —, TIRER à SOI. Inhaelen, naer zich trekken. — *son haleine.* Zynen adem inhaelen. —, TIRER UNE PERSONNE, UNE CHOSE DU LIEU OÙ ELLE ÉTAIT. Wechneëmen, weckhaelen. — *un enfant d'une école.* Een kind van de school wechneëmen. —, RETRANCHER. Terugneëmen, weder intrekken, onttrekken, afneëmen, oninneëmen. *J'ai retiré mon argent du commerce.* Ik heb myn geld uyt den handel genomen. — *sa parole.* Zyn woórd intrekken, zyn woórd niet houden. —, PERCEVOIR, RECUEILLIR. Trekken, krygen, genieten. *Il a retiré beaucoup de cette maison.* Hy heeft veél (huer) van dit huys getrokken, gekreëgen. —, ÉCARTER, ÉLOIGNER. Terugtrekken, terughaelen, terugschuyven. — *q. q. du danger.* Iemand uyt het gevaer trekken *of* redden. SE —, RECULER. Teruggaen, terugwerken, terugdeynzen. SE —, S'EN ALLER, S'ÉLOIGNER. Vertrekken, terugtrekken, aftrekken, afwyken, wechgaen. *Les ennemis se retirèrent en bon ordre.* De vyanden trokken in goede orde terug. —, RENTRER CHEZ SOI. Naer huys gaen. SE — à LA CAMPAGNE, DANS SES TERRES. Naer buyten, op zyn landgoed gaen woonen. SE —, QUITTER. Verlaeten. *Il s'est retiré du jeu.* Hy heeft het spel verlaeten. SE — PAR-DEVERS UN RUSE. Zich tot eenen rechter begeëven. *La rivière se retire.* Het water der rivier loopt van het overstroomd land af. SE —, QUITTER LE COMMERCE DU MONDE. Zich van de wereld afgeven, inkrimpen. *Du drap qui se retire à l'eau.* Laken dat in het water krimpt. *Le parchemin se retire au feu.* Het parkement krimpt by het vuer.
RETIRONS, *m. pl.* Kamwol, *v.*
RETOISER, *v. a.* Hermeëten (met de roede).
RETOMBÉE, *f.* p. —*tombé.* (t. d'archit.). Het onderste *of* beginsel der bogt (van een gewelf), *o.*
RETOMBER, *v. n.* Hervallen, weder vallen. *A peine s'était-il levé, qu'il retomba.* Nauwelyks was hy opgestaen of hy viel weder. — DANS LES MÊMES FAUTES (fig.). Weder in dezelfde fauten vallen. —, TOMBER. Vallen. *Les vapeurs retombent en pluie.* De damp veranderen in regen. *La balle est retombée en cet endroit.* Den bal is op die plaets gevallen. *Le blâme retombera sur lui.* De opspraak zal op hem vallen. — *dans l'enfance.* Verkinderen *of* kindsch worden. —, (fig.). Weder ziek worden.
RETONDEUR, *m.* Overscheërder (van laken), *m.* (der scheëren.
RETONDRE, *v. a.* Overscheëren, we-
RETORDEMENT, *m.* Twyning, *v.*
RETORDEUR, *m.* Twynder, *m.*
RETORDOIR, *m.* p. —*doar.* Twynmolen, *m.*
RETORDRE, *v. a.* Weder vringen. — (du fil). Twynen, tweërnen.
RETORQUER, *v. a.* Iemands bewysreden tegen hem zelven omkeeren.
RETORS, E, *adj.* Getwynd, getweërnd. *Soie* —*e.* Getwynde zyde. —, *adj.* et *s.* (fig.). Loos, slim, listig, doórsleëpen, fyn.
RÉTORSION, *f.* Het omkeeren van iemands bewysreden tegen hem zelven *o.*
RETORSOIR, *m.* p. —*çoar.* Wuy, wuyt, *v.*, twynwiel, *o.*
RETORTE, *f.* (vaisseau de chimie). Krombals, *m.*
RETOUCHE, *f.* Herschilderde *of* verbeterde plaets, *v.* — (t. de grav.). Het diepen, *o.*
RETOUCHER, *v. a.* Weder raeken *of* aenraeken. — *le but.* Het doel weder raeken. —, CORRIGER, PERFECTIONNER. Verbeteren, beschaeven, overzien. — *des vers.* Verzen verbeteren. — *un tableau.* Eene schildery wat ophaelen. — (t. de grav.). Diepen.
RETOUPER, *v. a.* (t. de potier). Hermaeken, herstellen.
RETOUR, *m.* Wederkomst, terugkomst, wederkeering, terugreys, *v. A mon — de la ville.* By myne terugkomst uyt de stad. *Il est parti sans espérance de* —. Hy is vertrokken, zonder hoóp op wederkomst. *Il est déjà sur son* —. Hy is reeds op zyne terugreys. — *de chasse.* Maeltyd na de jagt. — à DIEU. Bekeering, *v.* FAIRE UN — SUR SOI-MÊME. Zyn gedrag rypelyk overweëgen. —, ACTION DE DÉCHOIR. Verval, *o.*, afneëming, vermindering, *v. Cet homme est sur le* —. Dien man neëmt af, word oud. *Sa beauté est sur le* —. Haere schoonheyd vervalt. —, VICISSITUDE. Verandering, wisselvalligheyd, *v. La fortune a ses* —*s.* Het geluk, de fortuyn is veranderlyk *of* ongestadig. —, (t. de comm.). Terugvragt, teruglading, *v.* —, CE QU'ON AJOUTE POUR RENDRE UN TROC ÉGAL. Toegift, *v. Que me donnez-vous de* —*?* Wat wilt gy my toegeëven? —, (fig.). Dankbaerheyd, erkentenis, *v.*, wederdienst, *m.*, tegengift, *v. L'amitié demande du* —. Vriendschap vereyscht wederdienst. —*s* (fam.). Listen, *v. mv.*, streëken, *m. mv.*; bogten, kromten (eener rivier), *v. mv.*, draeyen, omwegen, *m. mv.*
RETOURNE, *f.* Troef, troefkaert, *v.*, troefblad, *o.*
RETOURNER, *v. a.* Keeren, omkeeren, omdraeyen. — *un rôti*, *une assiette.* Een gebraed, eene schotel omkeeren. *Cet habit n'est pas encore retourné.* Dat kleed is nog niet omgedraeyd. —, LABOURER. Ploegen, beploegen, omspitten. — Q. Q. (fig. et fam.). Iemand van gevoelen *of* gedagten doen veranderen. —, *v. n.* Terugkeeren, wederkeeren, wederkomen, zich weder begeëven. — *en son pays.* Naer zyn land terugkeeren. — *sur ses pas.* Denzelfden weg weder- *of* terugkeeren. — *à Dieu.* Tot God terugkeeren, zich bekeeren. —, *v. impers. Il retourne cœur.* Herten is troef. *De quoi retourne-t-il?* Wat is de zaek *of* de vraeg? SE —. Zich omdraeyen, zich omkeeren; (fig.). zich weëten te helpen. *Quand je l'appelai, il se retourna.* Wanneer ik hem riep, draeyde hy zich om. S'EN —. Heën gaen, wederkeeren, terugkeeren.
RETRACER, *v. a.* Herteekenen, op nieuws afteekenen *of* afschetsen. —, (fig.). Beschryven, afschilderen, vernieuwen, voór oogen stellen, in het geheugen brengen. — *les exploits d'un héros.* De daeden van eenen held beschryven. *Se* — *une chose.* Zich iets erinneren *of* iets indagtig worden.
RÉTRACTATION, *f.* Herroeping, wederroeping, *v.* — *publique.* Openlyke herroeping.
RÉTRACTER, *v. a.* Herroepen, wederroepen. — *des erreurs.* Doólingen herroepen. SE —. Zyn woórd herroepen *of* wederroepen.
RÉTRACTILE, *adj.* Inkrimpend.
RETRACTION, *f.* (t. de méd.). Krimping, inkrimping, *v.*
RÉTRAINDRE, *v. a.* (t. d'orf.). Hol slaen.
RETRAIRE, *v. a.* (word geconj. als *traire*). (t. de pal.). Vernaderen, benaderen, benaesten, kalangieren.
RETRAIT, E, *adj.* et *s. Blé* —. Ingekrompen koórn, graen dat niet vol is. —, *m.* (prat.). Vernadering, benadering, kalangiering.
RETRAITE, *f.* p. —*trète.* Aftogt, *m.*, afwyking, terugwyking, *v. On a sonné la* —. Men heeft den aftogt *of* het vertrek geblaezen. *On a attaqué l'ennemi en* —. Men heeft den vyand by den aftogt, afwykende, aengevallen. *Faire* —, *battre en* —. Terugwyken, afwyken, wyken. *Le tambour bat la* —. Den tamboer slaet de taptoe. —, LIEU OÙ L'ON SE RETIRE. Rustplaets, eenzaeme plaets *of* wooning; schuylplaets, *v.*; schuylhoek, toevlugt, *m.*; eenzaemheyd, afzondering, *v.*, stil leven, *o.* —, PENSION. Jaerwedde, *v.*, pensioen, *o.* — (t. d'archit.). Verdunning (van eenen muer), *v.* — (t. de chim.). Krimping, inkrimping, *v.* — (t. de maréchal). Punt van eenen nagel in den hoef van een peërd, *v.*
RETRAITÉ, E, *adj.* et *s.* Pensioentrekker, *m.*
RETRAITER, *v. a.* Weder *of* op nieuws behandelen. — *un sujet.* Een onderwerp op nieuws behandelen. —, PENSIONNER. Eene jaerwedde *of* een pensioen geëven.
RETRANCHEMENT, *m.* Vermindering, afkorting, aftrekking, *v. Le* — *de sa dépense.* De vermindering van zyne uytgaeve. —, ESPACE SÉPARÉ. Kleyn vertrek, *o.*, hoek, *m.* —, (t. de fortif.). Verschansing, beschansing, omschansing, borstweëring, *v.* FORCER Q. Q. DANS SES DERNIERS —s (fig.). Iemand zynen laetsten toevlugt afsnyden, iemand tot het uyterste brengen.
RETRANCHER, *v. a.* Afsnyden, afneëmen, wechneëmen, afkorten, verkorten. — *le bois superflu.* Het overvloedig, het onnoodig hout afsnyden. — *de la communion des fidèles.* Afsnyden van de gemeenschap der geloovigen, in den ban slaen. —, DIMINUER. Verminderen, afkorten. — *une pension.* Eene jaerwedde *of* pensioen verminderen. —, SUPPRIMER. Afschaffen, intrekken. — *les abus.* De misbruyken afschaffen. — *des fêtes.* Heyligdagen afzetten. —, FAIRE DES RETRANCHEMENTS. Verschansen, beschansen, beholwerken. — *un camp, un passage.* Een leger, eenen doórtogt verschansen. SE —, SE FORTIFIER. Zich verschansen. SE —, DIMINUER SA DÉPENSE. Zuyniger, spaeraemer leëven, zyn verteër verminderen. SE —, SE RÉDUIRE, SE RESTREINDRE à. Zich bepaelen. *Il voyait autrefois beaucoup de monde, il s'est retranché à deux ou trois amis.* Hy had voórtyds veél bezoek, maer hy heeft zich nu tot twee of dry vrienden bepaeld.
RETRAVAILLER, *v. a.* Op nieuws weken *of* bewerken.
RETRAYANT, E, *adj.* et *s.* p. —*trèiant.* (t. de prat.). Die het recht van benadering *of* verkoop heeft.

Digitized by Google

* RÊTRE, *m. Vieux* —. Ouden schalk, *m.*

RÉTRÉCI, E, *adj.* Ingetrokken, ingekrompen, vernepen, kleyn, gering. *Esprit* —. Vernepen geest, *m.*, kleyn verstand, *o.*

RÉTRÉCIR, *v. a.* Inleggen, versmallen, verengen, vernauwen, enger, smaller maeken. — *un habit.* Een kleed nauwer maeken, inleggen. — *un chemin.* Eenen weg smaller maeken. —, *v. n.* et *pr.* Krimpen, inkrimpen, intrekken, nauwer *of* enger worden.

RÉTRÉCISSEMENT, *f.* Krimping, inkrimping, intrekking, verenging, vernauwing, versmalling, *v. Le* — *d'un habit.* De vernauwing van een kleed. — DE L'ESPRIT (fig.). Vernepenheyd *of* geringheyd van den geest, *v.*

RÉTREINDRE, *v. a.* Dryven, hol en bol slaen; gedreeven werk maeken.

RÉTREINTE, *f.* Het dryven, het hol en bol slaen. *Ouvrage de* —. Het uytgeslaegen werk.

RETREMPER, *v. a.* p. —*tran*—. Weder indoopen *of* nat maeken; weder harden *of* hard maeken, hertemperen. — *l'acier.* Stael weder harden.

RETRESSER, *v. a.* Weder trensen *of* vlegten.

RÉTRIBUTION, *f.* Belooning, vergelding, *v.*, loon, eerloon, *m.* en *o.*

RÉTRILLER, *v. a.* Weder roskammen.

RÉTROACTIF, IVE, *adj.* Terugwerkend, agteruytwerkend. *Force* —*ive.* Terugwerkende kragt.

RÉTROACTION, *f.* Terugwerking, *v.*

* RÉTROAGIR, *v. n.* Terugwerken.

RÉTROCÉDER, *v. a.* (prat.). Weder afstaen *of* afstand doen.

RÉTROCESSION, *f.* Wederafstand, *m.*

RÉTROGRADATION, *f.* Teruggang, *m.*, terugwyking, *v. La* — *des planètes.* De terugwyking der planeeten.

RÉTROGRADE, *adj.* Teruggaende.

RÉTROGRADER, *v. n.* Teruggaen, terugkeeren, terugwyken.

RETROUSSÉ, E, *adj.* Opgeschort, opgestroopt. *Nez* —. Opgeschorten neus, *m.*

RETROUSSEMENT, *m.* Opschorting, opstrooping, opgording, opstryking, *v. Le* — *des cheveux.* De opstryking van het hair.

RÉTROUSSER, *v. a.* Opschorten, opstroopen, opstryken, opgorden, opbinden, opslaen. — *ses manches.* Zyne mouwen opstroopen. — *ses cheveux.* Zyn hair opstryken.

RETROUSSIS, *m.* Opgeslaegen rand van eenen hoed, *m.*

RETROUVER, *v. a.* Wedervinden; vinden. —, (fig.). Herkennen. SE —. Wederkomen, weder byeenkomen; (fig.) zyne zinnen behouden.

RETS, *m.* p. rè. Net, vogelnet, vischnet, *o.* PRENDRE DANS SES — (fig.). In de strikken doen vallen. —, MANCHE DE CHARRUE. Ploegsteert, *m.*

RÉTUDIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Herleeren, weder bestudeeren.

RÉTUS, E, *adj.* (t. de bot.). Stomp.

RÉTUVER, *v. a.* Weder zuyveren *of* betten.

RÉUNION, *f.* Hereeniging, vereeniging; vergadering, byeenkomst, *v.* —, (fig.). Bevrediging, verzoening, *v.*

RÉUNIR, *v. a.* Vereenigen, hereenigen, hereenen. —, (fig.). Bevredigen, verzoenen. SE —. Zich weder samenvoegen; zich weder vereenigen. —, (fig.). Zich weder verzoenen.

RÉUSSIR, *v. n.* Gelukken, slaegen, wel uytvallen, eenen goeden uytval hebben. *Cette entreprise lui a réussi.* Deeze ondernemming is hem gelukt. *Il réussit à tout.* Alles gelukt hem. — (t. d'agric.). Wel groeyen, wel wassen, wel aerden.

RÉUSSITE, *f.* Uytval, uytslag, *m.*, uytkomst, *v.*; goeden uytval, *m.*

REVALIDER, *v. a.* Weder gangbaer doen zyn, weder wettig maeken.

REVALOIR, *v. a.* p. —*loar.* Wedervergelden.

REVANCHE, *f.* Wedervraek, beurt, wedervergelding, *v. Prendre sa* —. Wedervraek neemen. *Il m'a maltraité, j'aurai ma* —. Hy heeft my mishandeld, ik zal myne beurt hebben. — (t. de jeu). Wederkans, *v.* EN —. Tot vergelding, daerentegen.

REVANCHER, *v. a.* (fam.). Verdedigen, bystaen. SE —. Zich verdedigen, zich tegenweeren; (fig.) vergelden, met gelyke munt betaelen, met dezelfde maet meeten.

* REVANCHEUR, *m.* Verdediger, voörstander, *m.*

RÈVASSER, *v. n.* Maelen, mymeren, onrustig slaepen.

RÊVASSERIE, *f.* Mymery, mymering, *v.*

RÊVE, *m.* Droom, *m.*

REVÊCHE, *adj.* et *s.* Zuer, vrang. *Ce vin est bien* —. Deezen wyn is zeer vrang (in smaek). —, (fig.). Stuer, koppig, dwars, cygeuzinnig. —, *f.* Bary, *m.*

RÉVEIL, *m.* Ontwaeking, *v. A mon* —. By myne ontwaeking, als ik wakker word.

RÉVEILLE-MATIN, *m.* au pl. *des réveille-matin.* Wekker, morgenwekker, *m.* —, PLANTE. Duyvelsmelk, *v.*

RÉVEILLER, *v. a.* Wekken, opwekken, wakker maeken. *Il faut le* — *à six heures.* Men moet hem om zes ueren wekken. —, (fig.). Vernieuwen, verlevendigen, verwekken, opwekken, aenzetten. — *la douleur* De smert vernieuwen. *Cela réveille l'esprit.* Dat verlevendigt den geest, maekt den geest vlugger. SE —. Ontwaeken, wakker worden; (fig.) weder levendig *of* vernieuwd worden.

RÉVEILLEUR, *m.* Wekker, *m.*

RÉVEILLON, *m.* Nagtgeregt, *o.* — (t. de peint.). Lichte plaets in eene schildery, *v.*

RÉVÉLATION, *f.* Openbaering, veropenbaering, ontdekking, *v.*

RÉVÉLÉ, E, *adj.* Geopenbaerd, ontdekt.

RÉVÉLER, *v. a.* Openbaeren, veropenbaeren, ontdekken.

REVENANT, E, *adj.* et *s.* Aengenaem, aenvallig, bevallig, liefelyk. —, *m.* Geest, waergeest, *m.*, spook, *o.*

REVENANT-BON, *m.* au pl. *des revenants-bons.* (fig.) Profyt, voördeel, *o.*, winst, *v.*; buytenkansje, onverwagt voörval; overschot, het te goed zynde, *o.*, rest, *v.*

REVENDEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Uytdraeger, uytleurder, uytverkooper, *m.*; uytdraegster, uytleurster, uytverkoopster, *v.*

REVENDICATION, *f.* Gerechtelyke wedereysching, terugeysching, *v.*

REVENDIQUER, *v. a.* Gerechtelyk wedereyschen, terugeyschen.

REVENDRE, *v. a.* Wederverkoopen. AVOIR D'UNE CHOSE à — (fig. *et* fam.). In overvloed *of* te veel ergens van hebben.

REVENIR, *v. n.* (word geconjug. als *venir*). Wederkomen, terugkomen, wederkeeren, terugkeeren, andermaal *of* nog eens komen. *Je reviens pour vous dire.* Ik kom terug om u te zeggen. *Il est revenu vous chercher.* Hy is terug gekomen om u te haelen. *Le soleil revient sur l'horizon.* De zon komt weder op. —, REPOUSSER, CROÎTRE DE NOUVEAU. Weder uytspruyten, weder uytschieten, weder groeyen. *Ces bois coupés reviennent bien.* Dit afgekapt hout spruyt, schiet weder goed uyt. —, RENAÎTRE. Herleeven, herboören worden. —, SE REPRÉSENTER À L'ESPRIT. Invallen, in de gedagten komen. *Son nom ne me revient pas.* Zynen naem valt my niet in, ik word zynen naem niet indagtig. —, RECOMMENCER À DIRE, À FAIRE. Op zyn iets wederkomen, terugkomen. Pour — à *notre sujet.* Om op ons onderwerp terug te komen. — À LA CHARGE. Het gevegt hervatten, weder aenvallen, terugkomen tot iets; (fig.) op eene zaek weder aendringen. — À MOUTONS (prov.). Op het zelfde stuk vallen, van dezelfde zaek spreeken. — *sur ce qu'on a dit.* Van gevoelen veranderen. *La fièvre lui est revenue.* Hy heeft de koörts weder gekreegen. *Je reviens toujours* à lk houd nog altyd staen dat. —, SE RÉTABLIR, SE REMETTRE. Opkomen, hersteld worden, tot beterschap komen. — *d'une maladie, d'un évanouissement*, etc. Van eene ziekte, uyt eene flauwte enz. herstellen, weder opkomen. *Il revient à vue d'œil.* Hy word oogenschynlyk beter. — *de ses erreurs, de ses égarements.* Weder te regt komen, zyne doölingen erkennen, zich beteren. — *sur l'eau.* Weder op het water komen; (fig.) zyne vervallene zaek herstellen. —, EN PARLANT DES ALIMENTS, ETC. Oprispen, ophreeken, opweipen. —, COUTER. Kosten, staen komen. *Cet habit lui revient à cinquante francs.* Dit kleed komt hem op vyftig franken. —, PLAIRE. Behaegen, bevallen, aenstaen. *Ses manières me reviennent fort.* Zyne manieren behaegen my zeer. —, v. impers. *Il ne m'en reviendra aucun avantage.* Ik zal er geen voördeel by hebben. —, ÊTRE INFORMÉ; ÊTRE RAPPORTÉ. Vernoemen; aengebragt worden.

REVENTE, *f.* Weërverkooping, *v.*; wederverkoopen, *o.*

REVENU, *m.* Inkomst, *v.*, inkomen, rente, *v.* — (t. de vén.). Nieuwe hoörns (van eenen hert), *m.*, nieuwe steërt, *m.*

REVENUE, *f.* Jong hout, *o.*

RÊVER, *v. a.* et *n.* Droomen; raeskallen, dutten, suffen, mymeren. —, MÉDITER SUR Q. C. Peynzen, bespeynzen, overpeynzen, overdenken, nadenken. *La chose est de grande importance, il y faut* —. De zaek is van groot gewigt, men moet er nadenken.

RÉVERBÉRATION, *f.* Weërschyn, *v.*; weërkaetsing, terugstraeling, *v.*

RÉVERBÈRE, *m.* (miroir de lumière). Lichtscherm, *o.* FEU DE — (chim.). Vuer welks vlam terugstryt op de stoffe, *o.*; lantaërn met een lichtscherm, *v.*

RÉVERBÉRER, *v. a.* (phys.). Terugkaetsen, wederkaetsen, terugschynen.

REVERDIR, *v. a.* Weder groen schyderen. —, *v. n.* Weder groen worden, weder groenen. *Les prés verdissent.* De weyden worden weder groen. —, (fig. *et* fam.). Verjongen, weder jong worden. — (t. de mét.). Weder uytslaen, weder uytkomen.

REVERDISSEMENT, *m.* Het weder groenen, groen verwen; weder groen worden.

REVERDOIR, *m.* Brouwerskuypken.

RÉVÉREMMENT, *adv.* Eerbiedigly, met eerbied, met ontzag.

RÉVÉRENCE, *f.* Eerbied, *m.*, eerbiedigheyd, eerbewyzing, *v.*, eerbewyzing, *o.*; eerweërdigheyd, *v.*, eerweërdigheyd, *m.*; eerbiedige neyging, buyging, *v.* *Faire la* —. Eerbiedig neygen.

RÉVÉRENCIELLE, *adj. f. Crainte* —. Eerbiedige vrees, *v.*, ontzag met eerbied gepaerd, *o.*

RÉVÉRENCIEUSEMENT, *adv.* Eerbiedigly, met eerbied, met ontzag.

RÉVÉRENCIEUX, EUSE, *adj.* (fam.). Vol pligtpleégingen.

RÉVÉREND, E, *adj.* Eerweërde, eerweërdig. — *père.* Eerweërden vader.

RÉVÉRENDISSIME, *adj.* Zeer eerweërdig.

Digitized by Google

RÉVÉRER, *v. a.* Eeren, eerbiedigen, eerbewyzen, ontzag toedraegen.

RÊVERIE, *f.* Droomery, mymery, mymering, suffery, raeskalling, *v.*

REVERNIR, *v. a.* Weder vernissen.

REVERQUIER, REVERTIER, *m.* (jeu). Verkeerspel, *o.*

REVERS, *m.* p. *—ver.* Averegtschen slag met de hand; opslag (van een kleed, enz.), *m.*; averegtsche zyde, wederzyde, verkeerde zyde, keerzyde, *v.* — *d'une médaille*, *d'une monnaie* Wederzyde *of* keerzyde van eenen gedenkpenning, van een muntstuk. —, Verso d'un feuillet. Tweede *of* omgekeerde zyde (van een blad), *v.* —, (fig.). Tegenspoed, *m.*, ongeluk, ongeval, *o.*

REVERSAL, E, *adj. Diplôme* —. Diploma dat betrekking heeft op een ander diploma, *o. Acte* —. Act die eene tegenverzekering in zich beevat, *v.*

REVERSEAU, *m.* Waterlyst, *v.*

REVERSEMENT, *m.* (t. de mar.). Overbrenging van goederen van het eene schip in het andere, *v.*, het verbodemen.

REVERSER, *v. a.* Weder ingieten, inschenken. (spel, *o.*

REVERSI, REVERSIS, *m.* Zeker kaert-

RÉVERSIBILITÉ, *f.* (t. de droit). Weêrkeerbaerheyd, terugvalling van een goed, *v.*

RÉVERSIBLE, *adj.* (t. de droit). Weêrkeerbaer, terugvallend, reversibel.

REVERSION, *f.* (t. de droit). Wederkeering, terugvalling, *v.*

REVERTIER, *m. voyez* Reverquier.

REVESTIAIRE, *m.* Kleêrkamer (der priesters), sakristy, *v.*

REVÊTEMENT, *m.* Bekleeding, bemanteling, *v.*

REVÊTIR, *v. a.* (word geconj. als *vêtir*). Kleeden, bekleeden, aenkleeden. — *les pauvres*. De armen kleeden. — *un habit*, ou *se* — *d'un habit*. Een kleed aendoen *of* aentrekken. — un caractère (fig.). Zyne hoedanigheyd kenbaer maeken. —, Couvrir. Bekleeden, bedekken, overtrekken, beschieten. —, (fig.). Bekleeden, voórzien, begiftigen. *Il est revêtu de plein pouvoir*. Hy is met volmagt voórzien. — *d'une charge*. Het een ambt begiftigen, voórzien.

* **REVÊTISSEMENT**, *m. voyez* Revêtement.

REVÊTU, E, *adj. Gueux* —. Man die van niet tot iet geraekt is, *m. Voyez* Revêtir.

RÊVEUR, EUSE, *adj.* et *s.* Droomend, suffend, mymerend. —, *m.* Droomer, suffer, mymeraer, *m.* —, *f.* Droomster, sufster, mymeraerster, *v.*

REVIDER, *v. a.* Weder *of* op nieuws ledigen.

REVIQUER, *v. a.* (t. de manuf.). Afspoelen, uytspoelen.

REVIQUEUR, *m.* Afspoeler, uytspoeler, *m.*

REVIRADE, *f.* (t. de trictrac). Het oplreeken van eenen band, *o.*

REVIREMENT, *m.* Omdraeying, *v.*, het omdraeyen, omwenden (van een schip), *o.* — de parties (t. de fin.). Overdragt eener schuld, *v.*

REVIRER, *v. n.* — *de bord*. Omdraeyen, het schip omwenden; (fig.) van party veranderen. — (t. de trictrac). Eenen band opbreeken.

REVISER, *v. a.* Overzien.

RÉVISEUR, *m.* Overziener, *m.*

RÉVISION, *f.* Overziening, révisie, *v.*

REVISITER, *v. a.* Weder *of* op nieuws bezoeken; weder doórzoeken *of* ondersoeken.

REVIVIFICATION, *f.* (t. de chim.). Wederverlevendiging, herstelling, *v.*

REVIVIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Wederverlevendigen, doen herleeven, weder levendig maeken. — un métal (chim.). Een metaal tot zynen natuerlyken staet brengen.

REVIVRE, *v. n.* Herleeven, wederlevendig worden. Faire — (fig.). Weder levendig maeken, doen herleeven. *Faire — la haine, l'amour*. Den haet, de liefde doen herleeven, weder verwekken.

RÉVOCABILITÉ, *f.* Herroepelykheyd, wederroepelykheyd, *v.*

RÉVOCABLE, *adj.* Herroepelyk, wederroepelyk.

RÉVOCATION, *f.* Herroeping, wederroeping, intrekking, *v. La — d'un testament*. De herroeping van een testament.

RÉVOCATOIRE, *adj.* p. *—toar.* Herroepend, wederroepend, intrekkend.

REVOICI, REVOILÀ, *prép.* Zie hier, zie daer op nieuws, zie nogmaels.

REVOIR, *v. a.* (word geconjug. als *voir*). Wederzien, nog eens zien; overzien, herzien, nazien, verbeteren. —, *m.* Adieu, jusqu'au — (fam.). Vaerwel, tot wederziens.

REVOLER, *v. n.* Weder vliegen. —, *v. a.* Weder *of* op nieuws steêlen.

REVOLIN, *m.* (mar.). Stuytwind, valwind, *m.*

RÉVOLTANT, E, *adj.* Beledigend, aenstootelyk, mishaegend, onaengenaem.

RÉVOLTE, *f.* Opstand, oproer, *m.*, muytery, *v.*

RÉVOLTÉ, E, *adj.* et *s.* Opstandig, oproerig. —, *m.* Opstandeling, wederspanneling, muyteling, *m.*

RÉVOLTER, *v. a.* Doen opstaen, oproerig maeken. *Les impôts ont révolté le peuple*. De belastingen hebben het volk oproerig gemaekt. —, (fig.). Beledigen, verontweêrdigen, vergrammen, vertoórnen, stryden tegen.. *Cela révolte le bon sens*. Dat stryd tegen het gezond verstand. Se —. Opstaen, muyten, oproerig worden.

RÉVOLU, E, *adj.* Geëyndigd, verloopen, verscheênen, verstreêken.

RÉVOLUTÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Buytenwaerts gerold.

RÉVOLUTION, *f.* p. *—cion.* Omloop, *m.* — *des planètes*. Den omloop der planeêten. —, En parlant des temps. Het omloopen *of* verloopen, *o. La — des siècles*. Het verloopen der eeuwen. — des humeurs (méd.). Buytengewoone *of* ongeregelde beweeging der vogten, *v.* —, (fig.). Omkeering, omwenteling, staetsomwenteling, verandering, *v. Une heureuse* —. Eene gelukkige omwenteling.

RÉVOLUTIONNAIRE, *adj.* et *s.* Staetsomwentelingsch, woelziek. —, *m.* Staetsomwentelaer, *m.*

RÉVOLUTIONNER, *v. a.* Eene staetsomwenteling bewerken, veroorzaeken.

REVOMIR, *v. a.* Weder uytbraeken, uytspouwen.

RÉVOQUER, *v. a.* p. *—ker.* Herroepen, terugroepen, inroepen, terugontbieden. — *un ambassadeur*. Eenen gezant terugontbieden. —, Annuler. Herroepen, wederroepen, intrekken, vernietigen, te niet doen. — *un ordre*, *un édit*. Een bevel herroepen *of* intrekken. — *un testament*. Eenen uytersten wil herroepen. — *en doute*. In twyfel trekken.

REVOULOIR, *v. a.* Weder willen.

REVOYAGER, *v. n.* Weder *of* op nieuws reyzen, weder op reys gaen.

REVUE, *f.* Overzigt, onderzoek, *o.*, onderzoeking, nasporing, *v.* —, Inspection des troupes. Monstering, wapenschouw, *v.*

RÉVULSIF, IVE, *adj.* (méd.). Afleydend, afdryvend.

RÉVULSION, *f.* (t. de méd.). Afleyding, afdryving (der vogten), *v.*

REZ, *prép.* p. *rés.* Naest, nevens. — *pied*, — *terre*. Gelyks den grond, met den grond gelyk.

REZ-DE-CHAUSSÉE, *m.* Grond, *m.*, onderste verdieping, *v.*

RHABDOÏDE, *adj. voyez* Rabdoïde.

RHABILLAGE, *m.* Herstelling, verstelling, lapping, *v.*

RHABILLER, *v. a.* Weder kleeden, aenkleeden; weder van kleederen voórzien. —, (fig. *et* fam.). Herstellen, hermaeken, vermaeken, verbeteren. — (t. de chir.). Weder ineenzetten. Se —. Zich weder kleeden, aenkleeden.

RHACHIALGIE, *f. voyez* Rachialgie.

RHAGADES, *f. pl.* Kloóven, bersten, *v. mv.*

RHAGOÏDE, *f.* (anat.). Druyfvlies, *o.*

RHAPONTIC, *m.* Moniksrabarber, *v.*

RHENNE, *s. m.* et *f. voyez* Renne.

RHÉSUS, *m.* Soórt van aep, *m.*

RHÉTEUR, *m.* (antiq.). Redenaer, redekonstenaer, *m.*

RHÉTORICIEN, *m.* p. *rétorici-in.* Leeraer in de welspreêkendheyd; leerling in de welspreêkendheyd, *m.*

RHÉTORIQUE, *f.* Redenaerskonst, rederyktonst, rhetoryk; verhandeling over de rederykkonst, *v.* —, Classe où on l'enseigne. Rhetorica, *v.* —, (fam.). Wyze van redeneêren. *J'ai employé toute ma — pour le persuader*. Ik heb alle myne welspreêkendheyd aengewend om hem te overtuygen.

RHIN, *m.* (fleuve). Ryn, *m.* Du —, de —. Rynsch. *Du vin de —*. Rynschen wyn, *m.*

RHINENCHITE ou **RHINENCHYTE**, *f.* Neusspuyt, *v.*

RHINGRAVE, *s. m.* et *f.* Ryngraef, *m.*; ryngraevin, *v.*

RHINOCÉROS, *m.* Rhinoceros, *m.*, neushoórndier, *o.*

RHISAGRE, *m.* Tandworteltrekker, *m.*

RHIZOLITHES, *m. pl.* Versteende wortels, *m. mv.*

RHIZOPHAGE, *adj.* Die zich met wortels voed. (tael, *o.*

RHODIUM, *m.* (métal). Roozenme-

RHODODENDRON, *m.* Zeker boomken, *o.*

RHODOMEL, *m.* Roozenhonig, *m.*

RHOGMÉ, *f.* p. *rog—*. Soórt van bekkeneelbreuk, *v.*

RHOMBE, *m.* p. *ron—*. (t. de géom.). Schuynsche ruyt, *v.*

RHOMBOÏDAL, E, *adj.* Als eene langwerpige schuynsche ruyt, *v.*

RHOMBOÏDE, *m.* (t. de géom.). Langwerpige schuynsche ruyt, *v.*

RHUBARBE, *f.* Rabarber, *v.*

RHUM, *m. voyez* Rum.

RHUMATISMAL, E, *adj.* p. *ru—*. Zinkingagtig.

RHUMATISME, *m.* Zinking, verkoudheyd, *v.*

RHUME, *m.* Valling, verkoudheyd, *v.*; hoofd- *of* hersenvloed, *m.*

RHUMMERIE, *f* p. *rume—*. Plaets waer men de suykersiroóp laet gisten, *v.*

RHUS, *m. voyez* Sumac.

RHYAS, *m.* Vloeying der traenen, *v.*

RHYPOGRAPHE, *m.* Schilder van geringe *of* kleyne voórwerpen, *m.*

RHYTHME, *m.* p. *ritme.* Kadans, maet, klankmaet, dichtmaet, *v.*

RHYTHMIQUE, *adj.* Rymend, maetkundig, rhythmisch.

RIANT, E, *adj.* Lachend, vrolyk, blyde, blygeestig: aengenaem, bevallig, vermaekelyk, lehaegelyk.

RIAULE, *f.* p. *—ble.* Werktuyg der ondermyners, *o.*

RIBAMBÉLLE, *f.* p. *—bèle.* (fam.). Lange reeks, *v.*

* **RIBAUD, E**, etc. *voyez* Luxurieux.

RIBAUDURE, *f.* Valsche plooy, *v.*

RIBE, *f.* Vlaebraek, *v.*

RIBLETTE, *f.* Braedkarmeny, *v.*

* **RIBLEUR**, *m.* Nagtloeper, *m.*

RIBORD, *m.* (t. de mar.). Zandstrook tegen de kiel, *v.*, bekleedsel van den schip by de kiel, *o.*

RIBORDAGE, *m.* p. *—je.* (t. de mar.). Schade veroorzaekt door het stooten

Digitized by Google

van een schip tegen een ander; vergoeding daervoór, *v.*

RIBOT, *m.* Kern- *of* boterstok, *m.*

RIBOTE, *f.* (fam.). Slempery, *v.*

RIBOTER, *v. n.* (fam.). Slempen, zuypen.

RIBOTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Slemper, zuyper, *m.*; slempster, zuypster, *v.*

RIC-À-RIC, *loc. adv.* (fam.). Gelyk op, effen aen, net, juyst.

RICANEMENT, *m.* Grimlach, *m.*

RICANER, *v. n.* (fam.). Grimlachen, meesmuylen.

RICANERIE, *f.* Spotgelach, *o.*

RICANEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Grimlacher, meesmuyler, *m.*; grimlachster, meesmuylster, *v.*

RICH, *m.* Soórt van losch (blauw konyn), *m.*

RICHARD, *m.* (fam.). Rykaerd, *m.*

RICHE, *adj.* et *s.* Ryk, welgegoed, welhebbend; vermogend. *Il est fort* —. Hy is zeer ryk, vermogend. — COMME CRÉSUS (prov.). Zeer ryk, schatryk. —, ABONDANT, FERTILE. Ryk, rykelyk, overvloedig, vrugtbaer. *Cette contrée est — en bestiaux.* Deéze landstreék is ryk in vee. *Langue* —. Woórdryke tael, *v. Rime* —. Nauwkeurig rym, *o.* —, PRÉCIEUX, MAGNIFIQUE. Pragtig, kostbaer, kostelyk. *Un habit* —. Een pragtig, kostbaer kleed. — *taille.* Schoone gestalte des lichaems, *v.* —, *m.* Ryken man, rykaerd, *m.*

RICHEMENT, *adv.* Ryk, rykelyk, kostelyk, pragtiglyk, overvloediglyk.

RICHESSE, *f.* Rykdom, overvloed, *m.* CONTENTEMENT PASSE — (prov.). Vergenoegen overtreft rykdom. — *d'une langue.* Woórdrykheyd eener tael, *v.* — *des rimes.* Nauwkeurigheyd der rymen, *v.* —, ÉCLAT, MAGNIFICENCE. Pragt, kostbaerheyd, kostelykheyd, *v.* — *d'une étoffe.* Kostelykheyd eener stoffe. —*s.* Rykdommen, *m. mv.*, middelen, goederen, *o. mv.*

RICHISSIME, *adj.* (fam.). Zeer ryk, schatryk.

RICIN, *m.* Wonderboom, kruysboom, *m.*; zeker insekt, *o.*

RICOCHET, *m.* p. —*chè.* Bot, stuyt (van een plat steentje dat schuyns in het water geworpen word), *m.* *Faire des —s dans l'eau.* Keylen. PAR —. Uyt de derde hand, van hooren zeggen. —, PETIT OISEAU. Vogeltje dat zyn gezang herhaelt. *Chanson de* —. Liedje zonder eynde, denzelfden deun.

RICOCHON, *m.* Leerjongen (in de munt), *m.*

RIDE, *f.* Rimpel, schrompel, *m.*, frons, *v.* —, (mar.). Taliereep, *m.*

RIDÉ, E, *adj.* Gerimpeld, rimpelig, rimpelagtig, schrompelig.

RIDEAU, *m.* p. —*dô.* Gordyn, *v.*, voórhang, *m.*, voórhangsel, *o.* —*x de fenêtre.* Venstergordynen, *v. mv.* TIRER LE — SUR UNE CHOSE (fig.). Niet meer van eene zaek spreéken. DERRIÈRE LE —. Agter de gordyn, in het geheym, in het verborgen. —, (t. mil.). Gordyn, kleyne hoogte, *v.* *On mit l'infanterie derrière un petit* —. Men plaetste het voetvolk agter eene kleyne hoogte.

RIDELLE, *f.* p. —*dèle.* Schort, sponde, zyleer (van karren en wagens), *v.*

RIDER, *v. a.* Rimpelen, verrimpelen, fronsen. *Son visage commence à se* —. Zyn gezigt begint te rimpelen. *Le vent ride la surface de l'eau.* Den wind rimpelt de oppervlakte des waters. —, (t. de mar.). Aenhaelen, aenzetten. SE —. Rimpelen, verrimpelen, rimpels krygen.

RIDICULE, *adj.* et *s.* Belachelyk, bespottelyk. *Cela est* —. Dat is belachelyk. *Vous vous rendez* —. Gy maekt u bespottelyk. —, *m.* Belachelykheyd, bespottelykheyd, *v.*, het bespottelyke, *o.* *Le — de cette affaire.* Het bespottelyke van deéze zaek. *Se donner un* —. Zichzelven belachelyk maeken. —, POCHE PORTATIVE. Zak, breyzak, *m.*

RIDICULEMENT, *adv.* Belachelyk, bespottelyk, op eene belachelyke wyze.

RIDICULISER, *v. a.* (fam.). Belachelyk maeken, tot spot stellen.

RIDICULITÉ, *f.* (fam.). Belachelykheyd, bespottelykheyd, *v.*

RIÈBLE, *m.* voyez GRATERON.

RIEN, *m.* p. *ri-in.* Niet, *m.* en *o.*, niets. *Dieu a créé le monde de* —. God heéft de wereld uyt niet geschapen. — *du tout.* Niet met al, niemendal. *En moins de* —. In minder dan niet, in eenen oogenblik. IL NE SAIT — DE — (fam.). Hy weét niet met al. *Cela ne fait* —. Dat doet niets. — *n'est plus utile.* Niets is nuttiger. — *de plus avantageux à l'homme.* Niets voórdeeliger voór den mensch. *Cette affaire ne tient à* —. Daer is niets dat die zaek belet *of* wederhoud. *Il n'est — de si fâcheux.* Daer is niets zoo verdrietig, zoo lastig. *Cela ne vaut* —. Dat deugt niets. *Cet homme ne m'est* —. Dien man is van myn maegschap niet, is my vremd. *Il n'est bon à* —. Hy deugt nergens toe. *Je n'en sais* —. Ik weét daer niets van. *Il ne met — contre lui.* Hy maekt zich niemand tot vyand; by weét alles tot zyn voórdeel aen te wenden *of* te besteéden. —, PEU DE CHOSE. Kleynigheyd, beuzeling, *v.* *Un — le fâche.* Om eenen niet word hy kwaed. —, QUELQUE CHOSE. Iets, iet. *Je n'ai jamais vu — de pareil.* Ik heb nooyt iets diergelyks gezien. *Qui vous dit* —? Wie zegt u iets? *Y a-t-il — de si beau que de pardonner?* Is er iets zoo schoon als te vergeéven? —*s.* Beuzelingen, nietige zaeken, *v. mv.*, nietige dingen, *o. mv.* *S'amuser à des —s* Zich met beuzelingen, nietigheden bezig houden.

RIEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Lacher, spotter, *m.*; lachster, spotster, *v.*

RIFFARD, *m.* Roffelschaef, *v.*, voórlooper; tandbeytel, *m.* —, LAINE. Soórt van ruwe wol, *v.*

RIFLEAU, *m.* p. —*flô.* Ader (van vremde gesteenten in eene schaliemyn), *v.*

RIFLER, *v. a.* Vylen.

RIFLOIR, *m.* p. —*floar.* Rasp, raspvyl, *v.*

RIGIDE, *adj.* Streng, straf, scherp.

RIGIDEMENT, *adv.* Strengelyk, straffelyk, scherpelyk.

RIGIDITÉ, *f.* Strengheyd, strafheyd, scherpheyd, *v.*

RIGODON, RIGAUDON, *m.* Zekeren dans, *m.*

RIGOLE, *f.* Rioól, verlaet, *o.*, greppel; graegt, *v.*

RIGORISME, *m.* Strenge zedeleer, *v.*

RIGORISTE, *m.* Strengen zedeleeraer *m.*

RIGOTEAU, *m.* p. —*tô.* Dwars gespleéstene tegel, *v.*

RIGOUREUSEMENT, *adv.* Strengelyk, straffelyk, scherpelyk. —, INCONTESTABLEMENT. Onbetwistelyk.

RIGOUREUX, EUSE, *adj.* Streng, gestreng, straf, scherp, hard, ongenadig. *Juge* —. Strengen *of* straffen rechter. *Subir un examen* —. Een streng onderzoek ondergaen. *Un hiver* —. Eenen harden winter. *Démonstration —euse.* Onbetwistbaer *of* zeker bewys, *o.*

RIGUEUR, *f.* Strengheyd, gestrengheyd, strafheyd, scherpheyd, *v.* *Il traite ses écoliers avec trop de* —. Hy behandelt zyne schoólieren met de grootste gestrengheyd. *Jouer de* —. Nauwkeurigyk *of* volgens de regels speélen. *Cette chose est de* —. Die zaek is volstrekt noodzaekelyk. *A la* —. Stiptelyk. *En* —, *à toute* —. Op zyn ergste genomen, ten hoogste, ten uyterste.

RIMAILLE, *f.* (fam.). Rymery, rymelaery, *v.*, slegt gerym, *o.*

RIMAILLER, *v. n.* (fam.). Rymelen, slegte verzen maeken.

RIMAILLEUR, *m.* (fam.). Rymelaer, slegten dichter, *m.*

RIME, *f.* Rym, *o.*, rymklink, rymslag, *m.* —*s.* Verzen, rymdichten, *o. mv.*

RIMER, *v. n.* Rymen; verzen maeken. —, *v. a.* *Faire* —. Doen rymen; in rym *of* verzen brengen *of* stellen.

RIMEUR, *m.* Rymer, dichter, verzenmaeker; slegten dichter, *m.*

RINCEAU, *m.* p. —*cô.* Loofwerk, *o.*

RINCÉE, *f.* (fam.). Slagen, *m. mv.*

RINCER, *v. a.* Spoelen, afspoelen, uytspoelen, wasschen, afwasschen. — *les verres, les tasses.* De glazen, de kopjes spoelen, wasschen. — *sa bouche*, où *se* — *la bouche.* Zynen mond spoelen. —, (pop.). Bekyven, begrauwen; slaen, afrossen.

RINÇURE, *f.* Spoeling, *v.*, spoelwater, waschwater, *o.*

RINGARD, *m.* p. —*gar.* Yzeren stang, *v.*

RINGRAVE, *f.* Wyde broek, *v.*

RINSTRUIRE, *v. a.* Op nieuws onderwyzen, weder onderrigten.

RIOTER, *v. n.* (pop.). Grimlachen, meesmuylen.

RIOTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Grimlacher, meesmuyler, *m.*; grimlachster, meesmuylster, *v.*

RIPAILLE, *f.* FAIRE — (pop.). Brassen, gasteéren, goede cier maeken.

RIPAILLEUR, *m.* (fam.). Brasser, slemper, drinker, *m.*

RIPE, *f.* Krabber, *m.*, schrabyzer, *o.*

RIPER, *v. a.* Afkrabben, afkrassen.

RIPOPÉ, *m.*, RIPOPÉE, *f.* Spoelwyn, slegten wyn, *m.*; mengsel, mengelmoes, *o.*, mengeling, *v.* —, (fig. *et* fam.). Slegt aeneengevoegde redevoering, *v.*

RIPOSTE, *f.* Sneédig, veérdig antwoórd, *o.*; wederstreek, wederstoot (in het schermen), *m.*

RIPOSTER, *v. a.* et *n.* Sneédig *of* vinnig antwoórden; eene beleediging wedergeéven. — (t. d'escr.). Eenen steek afkeeren en eenen anderen toebrengen (in het schermen).

RIPUAIRE, *adj.* *Loi* —. Wet der oude volkeren die langs de Maes en den Ryn woonden, *v.*

RIRE (je ris, tu ris, il rit, nous rions, vous riez, ils rient; je riais, tu riais, il riait, nous riions, vous riiez, ils riaient; je ris; je riai; je rirais; ris, rions, riez; que je rie, que tu ries, qu'il rie, que nous riions, que vous riiez, qu'ils rient; que je risse; riant; ri), *v. n.* Lachen. *Eclater de* —. Lachen dat het schutert. — *à gorge déployée.* Luydkeels lachen. — *du bout des dents.* Gemaekt, gedwongen lachen. — *sous cape*, *dans sa barbe.* In de vuyst, heymelyk lachen. — *aux larmes*, *à mourir.* Zich te bersten lachen. *J'en ai ri.* Ik heb er om gelachen. —, SE DIVERTIR, SE RÉJOUIR. Zich vermaeken, zich verlustigen. —, SE MOQUER. Lachen, spotten, gekscheéren. — *au nez de q. q.* Met iemand openlyk spotten, den spot dryven. *Il rit de tout.* Hy spot met alles. *Apprêter à* —. Doen lachen. —, (fig.). Toelachen; behaegen, aengenem zyn. *Tout vous rit dans cette maison.* Alles lacht u toe in dit huys, alles is er even schoon. *Cela rit à l'imagination.* Dat behaegt aen de inbeelding. *La fortune lui rit.* Het geluk is hem gunstig, lacht hem toe. SE —. Spotten, bespotten, belachen, uytlachen, verlagten, voór den gek houden. *Il se rit de vous.* Hy lacht u uyt, hy spot met u.

RIRE, RIS, *m.* Lach, *m.*; gelach, *o.* het lachen, *o.* *Un — méprisant.* Een veragtend lachen. *Les grâces et les*

Digitized by Google

ris la suivent partout. De bevalligheden en vrolykheden verzellen haer overal.

RIS, *m.* Zweésrik, kalfszweésrik, *v.* — (*t. de mar.*). Reef, *o.*

RISAGAL, *m. voyez* RÉALGAL.

RISBAN, *m.* (fortif.). Rysbank, *v.*, ryswerk, *o.*

RISBERME, *f.* Rietdyk, *m.*, rysbank, *v.*, ryswerk, *o.*

RISDALE, *f.* (monnaie). Ryksdaelder, *m.*

RISÉE, *f.* Groot gelach, geschater, *o.*; belaching, bespotting, *v.*, schimp, spot, *m.* *S'exposer à la — du public.* Zich aen de openlyke bespotting blootstellen. *Servir de —.* Tot spot dienen.

RISIBILITÉ, *f.* Vermogen om te lachen, het lachen, *o.*

RISIBLE, *adj.* Dat het vermogen om te lachen heeft; belachelyk, bespottelyk.

RISQUABLE, *adj.* p. —*ka*—. Hachelyk, gevaerlyk, waegbaer.

RISQUE, *m.* Gevaer, perykel, *o.* *Il court — de la vie.* Hy stelt zyn leven in gevaer, hy waegt zyn leven. A TOUT —. In alle geval.

RISQUER, *v. a.* et *n.* Waegen, in gevaer stellen, in de waegschael stellen.

RISSER, *v. n. voyez* AMARRER.

RISSOLE, *f.* Vleeschpastey, *v.*

RISSOLER, *v. a.* Bruyn roosten, bruyn bakken *of* braeden.

RISSOLETTES, *f. pl.* p. —*lètes.* Geroost brood met vleesch gevuld, *o.*

RISSON, *m.* Dreg, dregge, *v.*, kleyn anker met dry klauwen, *o.*

RIT, RITE, *m.* Kerkdienst, *m.*, kerkgebruyk, *o.*, kerkgewoonte, kerkplegtigheyd, *v.*

RITOURNELLE, *f.* Muziekspel, *o.*

RITUALISTE, *m.* Schryver over de kerkplegtigheden, *m.*

RITUEL, *m.* Rituëél, *m.*

RIVAGE, *m.* Oever, zeeoever, *m.*, strand, zeestrand, *o.*, waterkant, *m.*

RIVAL, E, *adj.* et *s.* Mededingend. *Deux peuples rivaux, deux nations rivales.* Twee volken die kampen om malkander te overtreffen. —, *m.* Mededinger, medevryer, *m.* —, *f.* Mededingster; medevrysster, *v.*

RIVALISER, *v. a.* et *n.* Kampen, stryden, om het best doen.

RIVALITÉ, *f.* Medestryd, *m.*, mededinging, *v.*

RIVE, *f.* Oever, kant, waterkant, *m.*, kust, *v.*, strand, *o.*

RIVER, *v. a.* (un clou). Omkloppen, omklinken, omslaen, nederkloppen. — LE CLOU à Q. Q. (fig. *et* fam.). Iemand den mond snoeren, hem spytig bejegenen, ontfangen.

RIVERAIN, E, *adj.* et *s.* Oever-, strand-, kust-, kantbewooner, *m.*; die bezittingen heeft langs een bosch. — (t. de bot.). Aen den oever groeyend.

RIVESALTES, *m.* Soórt van muskatewyn, *m.*

RIVET, *m.* p. —*vè.* Omgeklopte punt van eenen hoefnagel, *v.* — (t. de cordon.). Schoennaed, *m.*

RIVETIER, *m.* p. —*tié.* Soórt van schoenmaekerspriem, *m.*

RIVIÈRE, *f.* Rivier, *v.*, stroom, *m.* *Poisson de —.* Riviervisch, *m.* PONTER DE L'EAU À LA — (prov.). Water in de zee brengen; iets in eene plaets brengen daer overvloed is, onnoodige dingen doen.

RIVIÈREUX, *adj. m.* OISEAU — (fauc.).

RIVOIR, *m.* Rivervalk, *m.*

RIVULAIRE, *adj.* In loopende beeken groeyend.

RIVURE, *f.* Yzeren pin, *v.*

RIXDALE, *f.* (monn.). Ryksdaelder, *m.*

RIXE, *f.* p. *rikce.* Twist, *m.*, geschil, krakeel, *o.*

RIZ, RIS, *m.* Rys, ryst, *m.* *De —.* Rysten. *Soupe au —.* Rystsoep, *v.* *Bouillie au —.* Rystpap, *v.* *Eau de —.* Rystwater, rystnat, *o.*

RIZE, *m.* (monnaie). Vystien duyzend dukaeten (in Turkyen), *m. mv.*

RIZIÈRE, *f.* Rystland, rystveld, *o.*, rystakker, *m.*

ROABLE, *m. voyez* TIRE-BRAISE.

ROB, *m.* (le *b* se prononce). Verdikt sap, *o.*

ROBE, *f.* Rok, tabbaerd, *m.*; vrouwenkleed, *o.* —, (fig.). Geestelyken stand, *m.*; rechterschap, rechteramht, *o.*; rechtsgeleerden, *m. mv.* —, POIL. Vel, *o.*, huyd, *v.*, hair, koleur, *o.* *Deux chevaux de même —.* Twee peërden van eenerley koleur. —, ENVELOPPE DE CERTAINS LÉGUMES. Schel, schil, huyd, *v.*, bast, *m.*

ROBER, *v. a.* De hoeden met haeyenvel bereyden. — *la garance.* Het wortelvlies van de meekrap afdoen.

ROBIN, *m.* Spotnaem van eenen rechtsgeleerden, boerenbedrieger, schalk, *m.* CELA SENT LE — (prov.). Dat smoekt *of* riekt naer advokaeten streéken. —, (pop.). Stier, *m.*

ROBINET, *m.* p. —*nè.* Kraen (van een vat), *v.*; sleutel van eene kraen, *m.*

ROBORATIF, IVE, *adj.* (méd.). Versterkend.

ROBUSTE, *adj.* Sterk, struys, kloek.

ROBUSTEMENT, *adv.* Sterk, kloekelyk.

ROC, *m.* Rots, steenrots, klip, steenklip, zeeklip, *v.* —, TOUR (au jeu d'échecs). Kasteel, *o.*, toren, *m.*

ROCAILLE, *f.* Grot- *of* schelpwerk, *o.*

ROCAILLER, *m.* Grot- *of* schelpwerker, *m.*

ROCAILLEUX, EUSE, *adj.* Rotsagtig, steenagtig. STYLE — (fig.). Harden *of* styven stiel, *m.*

ROCAMBOLE, *f.* p. —*kan*—. Spaensche schalonie, rocambol, *v.* —, (fig. *et* fam.). Het beste van iets.

ROCANTIN, *m.* Lied uyt verscheydene oude liederen gemaekt, *o.* —, (pop.). Ouden man, *m.*

ROCHE, *f.* Rots, steenrots, klip, steenklip, zeeklip, *v.* CŒUR DE — (fig.). Versteend *of* ongevoelig hert, *o.* *Homme de la vieille —.* Opregten man; man van den ouden tyd.

ROCHER, *m.* p. —*ché.* Rots, steenrots, klip, steenklip, zeeklip, *v.*

ROCHET, *m.* p. —*chè.* Rokelyn, roket, *m.*, koorhemd, *o.*

ROCHEUX, EUSE, *adj.* Rotsagtig, rotsig.

ROCHOIR, *m.* (boîte). Borazbus, *v.*

ROCK, *m. voyez* ROUC.

ROCOU, *m. voyez* ROUCOU.

ROCOULER, *v. n. voyez* ROUCOULER.

RÔDER, *v. n.* Zwerven, zwermen, omzwerven, omzwermen, heén en weër loopen.

RODET, *m.* p. —*dè.* Rad van eenen watermolen, *o.*

RÔDEUR, *m.* Zwerver, landlooper, *m.*

RODOIR, *m.* Looykuyp, *v.*

RODOMONT, *m.* Zwetser, blaeskaek, *m.*

RODOMONTADE, *f.* Gezwets, *o.*, grootsprack, *v.*

ROGATIONS, *f. pl.* Kruysdagen, *m. mv.* *Semaine des —.* Kruysweëk, *v.*

ROGATOIRE, *adj.* p. —*toar.* *Commission —.* Lastgeëving van eenen rechter om in zynen naem iets uyt te voeren, *v.*

ROGATON, *m.* Prul, *v.*, prulschrift, *o.* —s. Overgebleévene brokken, *v. mv.*; opgewarmden kost, *m.*; prullen, *v. mv.*

ROGNE, *f.* Ingeworteld schurft; houtmos, *o.*

ROGNEMENT, *m.* Het besnoeyen van een boek, *o.*

ROGNE-PIED, *m.* au pl. *des rognepied.* Steégmes, veégmes (van eenen hoefsmid), *o.*

ROGNER, *v. a.* Besnoeyen, afsnoeyen, snoeyen, afkorten, afsnyden, afknippen; (fig.) afneémen, verminderen. — *le bord d'un chapeau.* Den rand van eenen hoed afsnyden. — *les gages à q. q.* Iemand van zyne huer iets afkorten. — LES ONGLES à Q. Q. (fig.). Iemands magt beteugelen, bedwingen *of* iemand in het nauw stellen.

ROGNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Geldschroeyer, *m.*; geldschroeyster, *v.*

ROGNEUX, EUSE, *adj.* Schurftagtig, schurftig.

ROGNOIR, *m.* p. —*gnoar.* Snoeymes, afsnymes, *o.*

ROGNON, *m.* Nier, *v.* — *de veau.* Kalfsnier. METTRE LES MAINS SUR LES —s (pop.). De handen in de zyden zetten.

ROGNONER, *v. a.* (fam.). Grommen, knorren, grimmen, preutelen.

ROGNURE, *f.* Afknipsel, afsnydsel, *o.*, snippeling, *v.*

ROGOMME, *f.* (pop.). Brandewyn, genever, snaps, *m.*

ROGUE, *adj.* (fam.). Trotsch; hoogmoedig; opgeblaezen, laetdunkend.

ROI, *m.* Koning, *m.* *Dieu est le — du ciel et de la terre.* God is koning des hemels en der aerde. *Le jour des —s.* Den dry-koningendag. — *d'armes.* Wapenkoning, wapenheld, heraut, *m.* *Le — des animaux.* Den leeuw. *Le — des oiseaux.* Den arend, den adelaer. *Il vit en —.* Hy leéft als eenen koning. *En foi et parole de —.* Op konings trouw en woórd. —, (aux jeux de cartes et d'échecs). Koning.

RÓIDE, ROIDEUR, *voyez* RAIDE, ETC.

ROITELET, *m.* p. *roatelè.* (fam.). Koningje, koningsken, *o.* — (oiseau). Winterkoningsken, netelkoningsken *o.*

RÔLE, *m.* Lyst, naemlyst, naemrol; lyst (der zaeken die moeten gepleyt worden), *v.* —, (pal.). Beschreéven blad, *o.*; rol, party (der tooneelspeélers), *v.* *Jouer bien son —.* Zyne rol wel speélen. — DE TABAC. Tabaksrol, *v.* À TOUR DE —. Beurtelings, op rolbeurt.

RÔLER, *v. n.* (prat.). Bladen vol schryven.

RÔLET, *m.* p. —*lè.* Rolleken; lystje, *o.* ETRE AU BOUT DE SON — (prov.). Niets meer te zeggen *of* te doen hebben.

RÔLEUR, *m.* Tabaksroller, *m.*

ROLLE, *f.* Soórt van ovenkrabber der kalkbranders, *m.* — (étoffe). Soórt van wollen stoffe, *v.*

ROMAIN, E, *adj.* et *s.* Romeynsch, roomsch. *L'empire —.* Het romeynsch ryk. *Beauté —e.* Vrouwspersoon die een schoon, grootsch gelaet heéft. *Un trait —.* Eenen vaderlandschen, grooten trek. *Eglise —e.* De roomsch-catholyke kerk. *Laitue —e.* Breedbladige latouw, *v.* —, *m.* Romeyn, *m.* *Les —s.* De Romeynen. —, (t. d'impr.). Romeynletter, *v.* —E, *f.* Weéghaek, unster, *m.*, weéghout, *o.* — (papier). Soórt van papier, *o.*

ROMAN, *m.* Roman, *m.*; verdichtsel, *o.*

ROMAN, E, *adj.* LANGUE —E. Romansche tael, *v.*

ROMANCE, *f.* Romance, *v.*

ROMANCIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Romanschryver, *m.*; romanmaekster, *v.*

ROMANESQUE, *adj.* Fabelagtig, verdicht, romanesk. —, (fig.). Heet, verhit, overdreéven.

ROMANESQUEMENT, *adv.* Op eene fabelagtige, romaneske wyze.

ROMANISER, *v. n.* Romans maeken; eene geschiedenis met verdichtsels versieren.

ROMANISTE, *s. m.* et *f.* *voyez* ROMANCIER.

ROMANTIQUE, *adj.* Schilderagtig, romantisch. *Site —.* Romantische ligging, *v.*

ROMARIN, *m.* Rosmaryn, rosmarynboom, roozemaryn, *m.*

ROMBALIÈRE, *f.* (mar.). Buytenbekleedsel eener galey, *o.*

Digitized by Google

ROME, *f.* Roomen.

ROMÉLIE, *f.* Romeliën, *o.*

ROMES, *f. pl.* De twee zystukken van een tapytgetouw, *o. mv.*

ROMESCOT, *m.* Sint-Peeters-penning, *m.*, recht dat de Engelschen aen den heyligen Stoel betaelen, *o.*

ROMPEMENT, *m.* p. *ronpemant.* — *de tête.* Hoofdbreeking, hoofdbreekery, *v.*

ROMPRE (je romps, tu romps, il rompt, nous rompons, vous rompez, ils rompent; je rompais; je rompis; je romprai; je romprais; romps, rompons, rompez; que je rompe; que je rompisse; rompant; rompu, ue), *v. a.* Breeken, verbreeken, verbryzelen, in stukken breeken *of* slaen. — *un bâton.* Eenen stok breeken. — *une porte.* Eene deur inslaen. — *ses chaînes.* Zyne boeyen breeken, zich vry *of* los maeken. — *son serment.* Zynen eed verbreeken. — *les chemins.* De wegen bederven, onbruykbaer maeken. — LA TÊTE à Q. Q. (fig.). Iemand het hoofd breeken, hem kwellen. — *le camp.* Het leger ophreeken. — *un bataillon.* Een bataillon overhoop slaen, in wanorde brengen. —, ARRÊTER, DÉTOURNER. Tegenhouden, afkeeren, breeken. — *le fil de l'eau.* Den loop van het water tegenhouden *of* afkeeren. — LE FIL DE SON DISCOURS (fig.). Zyne rede eenskaps afbreeken. —, (fig.) FAIRE CESSER, DÉTOURNER. Breeken, verbreeken, afbreeken, vernietigen. — *des liaisons.* Verbindtenissen afbreeken. — *un traité.* Een verdrag breeken, verbreeken. *Les grandes pluies ont rompu les chemins.* De zwaere regens hebben de wegen bedorven. — *la glace.* Het ys breeken, de eerste moeyelykheden overwinnen — *le silence.* Het stilzwygen breeken. — *le dessein de q. q.* Iemands voórneémen verydelen. — *les négociations.* De onderhandelingen afbreeken. — *l'eau à un cheval.* Een peêrd beletten dat het niet te schielyk drinkt. —, *v. n.* Breeken, in stukken gaen *of* springen *Il y a trop de fruits à cet arbre, il rompra.* Daer zyn te veél vrugten aen deézen boom, hy zal breeken. —, CESSER D'ÊTRE AMIS. De vriendschap breeken. SE —, SE CASSER. Breeken, in stukken gaen *of* springen. *Se — un bras.* Zynen arm breeken. *Se — au travail.* Zich zen den arbeyd gewennen. A TOUT —. Ten hoogste, op zyn hoogste; met vervoering.

ROMPU, E, *adj.* et *part.* Gebroken, aen stukken; geradbraekt; vermoeyd, afgemat; geoefend, ervaeren, bedreéven. A BÂTONS —S. By vlaegen, by tusschenpoozingen, in verscheydene reyzen. NOMBRE —. Breuk, *v.*, gebroken getal, *o.*

ROMPURE, *f.* (t. de fond.). Plaets waer de geut is afgebroken van de letter, *v.*

RONCE, *f.* Braem, *v.*, braemstruyk, braemboom, *m.* —, (fig.). Moeyelykheyd, zwaerigheyd, *v.*

RONCERAIE, *f.* Braembosch, *o.*

ROND, E, *adj.* et *s.* p. *ron* Rond. *Nombre* —. Een rond, gelyk *of* vol getal. *Table* —*e.* Ronde tafel. *La terre est* —*e.* De aerde is rond —, (fig.) Poezelig, vleezig. —, (fig. *et* fam.). Rond, rondborstig, opregt. *C'est un homme* —. Het is een rond, regtzinnig, opregt man. COMPTE —. Effene rekening VOIX —E. Volle stem. PÉRIODE —E. Welklinkenden volzin. —, *m.* Rond, *o.*, kring, *m. Faire un* —. Eenen kring maeken. *En* —. Rond, in het rond, kringswyze.

RONDACHE, *f.* Rondas, *v.*

RONDE, *f.* Ronde, wagt die de stad doórkruyst, *v. Faire la* —. De ronde doen. — (chanson). Rondgezang, *o.* — (écriture). Rondschrift, *o.* — (note de musique). Ronde, opene nooót, *v.* A LA —. Rond, in het rond, in de ronde. *Le coup fut entendu à trois lieues à la* —. Den slag wierd dry ueren in het rond gehoord. *Boire à la* —. Ronddrinken.

RONDEAU, *m.* p. —*dô.* (poème). Rondeel, kleyn fransch gedicht, *o.* — (t. de mus). Rondeel, *o.* — (pelle). Bakkers schop, *v.*

RONDELET, ETTE, *adj.* p. —*lè*, *ète.* (fam.). Rondagtig, poezelig, kort en dik. *Soie* —*ette.* Gemeene zyde.

RONDELETTES, *f. pl.* Zeyldoek in Bretagne gemaekt, *o.*

RONDELLE, *f.* Kleynen ronden schild, *m.* — (poisson). Zekeren visch, *m.*

RONDE-MAJOR, *f.* au pl. *des rondes-majors.* Ronde welke den majoór doet, *v.*

RONDEMENT, *adv.* Effen, gelyk. —, (fig *et* fam.). Rondborstiglyk, openhertiglyk, ronduyt, voór de vuyst.

RONDEUR, *f.* Rondheyd, rondte, *v.*

RONDIER, *m.* Zekeren palmboom, *m.*

RONDIN, *m.* Rondhout, talhout, *o.*; kluppel, dikken stok, *m.*

RONDINER, *v. a.* (pop.). Kluppelen, met eenen kluppel afrossen, afslaen.

RONDIR, *v. a.* Ronden. *Voyez* ARRONDIR.

ROND-POINT, *m.* au pl. *des rondspoints.* Rond midden in eene groote ruymte, *o.* — (d'une égl.). Hoofd, *o.*

RONFLANT, E, *adj.* Klinkend, ronkend, tierend, snorkend. PROMESSES —ES (fig.). Veél beloóvende, schoon klinkende beloften.

RONFLEMENT, *m.* Ronking, snorking, *v.*, geronk, gesnork, het snorken, *o.*

RONFLER, *v. n.* Ronken, snorken. *Le violon ronfle.* De vioól snorkt. *Le canon ronfle* Het geschut buldert.

RONFLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Ronker, snorker, *m.*; ronkster, snorkster, *v.*

RONGE, *m.* LE CERF FAIT LE — (vén.). Den hert herknauwt.

RONGEMENT, *m.* Het knaegen *of* knabbelen, *o.*, knaeging, afknaeging, *v.*

RONGER, *v. a.* Knaegen, knabbelen, afknaegen, afknabbelen, afeeten. — *un os.* Een been afknaegen. *Les vers rongent les habits, le bois.* De wormen knaegen de kleederen, het hout. —, CORRODER, MINER. Inbyten, inveeten, verteeten. *La rouille ronge le fer.* Den roest verteert het yzer. —, (fig.). Knaegen, vroegen, kwellen.

RONGEUR, *adj. m.* VER —, REMORDS. Knaegenden worm van het geweeten, *m. Les soucis* —*s.* De knaegende zorgen.

RONGEURS, *m. pl.* Knaegende dieren, *o. mv.*

ROQUEFORT, *m.* Zekere kaes, *v.*

ROQUER, *v. n.* (t. de jeu d'échecs). Het kasteel en den koning verplaetsen.

ROQUET, *m.* p. —*kè.* Zeer kleyn hondeken, deénsch houdje, *o.* —, ANCIEN MANTEAU. Soórt van schoudermanteltje, *o.* —, (fig.). Verugtelyk ventje, *o.* — (lézard). Soórt van haegdis, *v.* —s. Kleyne rotsen (in zee), *v mv.*

ROQUETIN, *m.* Klos voór den goud-draed, *m.* en *v.*

ROQUETTE, *f.* Kattekruyd, *o.*; soórt van klos, *m.* en *v.*

ROQUILLE, *f.* Vierde van het uperken, half pintje, *o.* —s. Gekonfyte oranieschellen, *v. mv.*

RORIFÈRE, *adj.* Dat dauw medebrengt *of* veroorzackt. VAISSEAUX —S, (anat.). Melkvaten, *o. mv.*

RORQUAL, *m.* p. —*kal.* Soórt van walvisch, *m.*

ROS, *m.* Weéverskam, *m.*

ROSACE, *f.* Roos, *v.*, roosvormig sieraed (in bouwk.), *o.* —, LAURIER-ROSE. Roozelaurier, *m.*

ROSACÉE, *adj. f.* PLANTE — (bot.). Plant met eene roosvormige bloem, *v.* —s, *f. pl.* Zeker slach van planten, *o.*

ROSAGE, *m.* Oleander, oleanderboom, *m.*

ROSAIRE, *m.* p. —*zère.* Roozekrans, *m.*, roozenhoedje; zeker overheelmt, *o.*

ROSAT, *adj.* p. —*za.* Van roozen. *Vinaigre* —. Roozenazyn, *m. Huile* —. Roozenolie, *v.*

ROSE, *f.* p. *rôze.* Roos, *v.* — *simple* ou *d'églantier*, ou — *sauvage.* Gemeene, wilde roos. — *fanée*, *effeuillée.* Verwelkte, ontbladerde roos. *Un bouton de* —. Roozenknoop. *Odeur de* —. Roozegeur, *m. Eau de* —, *eau* —. Roozewater, *o. Couronne de* —*s.* Roozenkrans, *m.* IL N'EST POINT DE —S SANS ÉPINES (prov.). Geene vreugd zonder leed; geene roozen zonder doórnen. EYRE COUCHÉ SUR DES —S (prov.). Alles in overvloed hebben. DÉCOUVRIR LE POT AUX —S (prov.). Het geheym ontdekken of raeden. TEINT DE —. Roozeroode verf, bloózendheyd, *v.* —, (fig.). Jongedogter met een bloózend aengezigt, *v.* — (diamant) Dunnen diamant, *m.* —, NŒUD KNOOP, *m.*; groote rondevenster, *v.* — (poisson). Zekere riviervisch met een blauw lichaem en rooden steêrt, *m.* — DES VENTS (mar.). Wind roos.

ROSE, *adj.* et *s.* Roozerood. —, *m.* Roozerood, rooskoleur, *o.*

ROSÉ, E, *adj. Vin* —. Helder roode wyn, roozewyn, *m.*

ROSÉAU, *m.* p. —*zô.* Riet, *o.* — (fig.). Zwakken en onstandvastigen man zonder karakter, *m.*

ROSE-CROIX, *m.* au pl. *des rosescroix.* Kwakzalver; ook hoogen ambtenaer by de vrymetselaers, *m.*

ROSÉE, *f.* Dauw, *m.* — DU CIEL (fig.) Hemeldauw. — DU SOLEIL (plante) Zonnedauw.

ROSELÉ, E, *adj. Feuille* —*ée* (bot.) Roosvormig blad, *o.*

ROSELET, *m.* p. —*lè.* Marter, *m.*

ROSELIÈRE, *f.* Rietakker, *m.*, rietbosch, rietveld, *o.*

ROSER, *v. a.* Het rood donkerder maeken.

ROSERAIE, *f.* Roozengaerd, *m.*, plaets met roozeboomen beplant.

ROSEREAUX, *m. pl.* Peltery uyt Rusland, *v.*

ROSETIER, *m. voyez* ROTIER.

ROSETREMIÈRE, *f.* (plante). Soórt van kaeskenskruyd, *v.*

ROSETTE, *f.* Roosje, roosken, *o.* — (nœud). Lint als eene roos gestrikt; roosje, roosken (sieraed), *o.*; roodeinkt, *m.*; roodkryt; roodkoper; naegeltje, *o.* —, PETIT CADRAN. Stelschyf, remedie, *v.* — (poisson). Zekeren visch, *m.*

ROSETTIER, *m.* Werktuyg om roosjes te maeken, *o.*

ROSIER, *m.* Roozeboom, roozelaer, roozestruyk, *m.*

ROSIÈRE, *f.* Soórt van braessem, *m.*; roodvin, *v.*; roozemeysje, *o.*; dogter (die in sommige plaetsen van Frankryk als de deugdzaemste meet eenen krans van roozen gekroond wierd), *v.*

ROSOIR, *m.* Zeker werktuyg der luytmaekers, *o.*

ROSON, *m. voyez* ROSACE.

ROSSANE, *f.* Geéle persik, *v.*

ROSSE, *f.* (fam.). Knol, jakhals, *m.*, oud afgereeden peêrd, ros, *o.*

ROSSER, *v. a.* (fam). Rossen, afrossen, priegelen, ranselen.

ROSSIGNOL, *m.* Nagtegael, *m.* — D'ARCADIE (fam.). Ezel, *m.*; zeker orgelregister, *o.*; houten wig, *v.*; haek, looper (valschen sleutel), *m.*

ROSSIGNOLER, *v. n.* (fam.). Zingen als eenen nagtegael.

ROSSINANTE, *s. m.* et *f. voyez* ROSSE.

ROSSOLIS, *m.* (plante). Zonnedauw, *m.* — (liqueur). Zekeren sterken drank, rossolis, *m.*

ROSTEIN, *m.* Grooten klos met geten, *m.*

Digitized by Google

ROSTRALE, *adj. f.* Scheépskroon; scheépskolom, *v.*

ROT, *m.* Risping, oprisping, opwerping (der maeg), *v.*, boer, *m.* —, Ros. Weéverskam, *m.*

RÔT, *m.* Gebraed, gebraeden vleesch, *o.*

ROTACÉ, E, *adj.* (bot.). Rad- *of* wielvormig.

ROTACISME, *m.* Brouwing, lisping (by het uytspreeken van de letters), *v.*

ROTATEUR, *adj. m.* Muscle — (anat.). Loakspier der oog, *v.*

ROTATION, *f.* Omdraeying, omwenteling, omkeering, *v.* — (t. d'anat.). Kringsvormige beweéging der lonkspieren der oog, *v.*

RÔT-DE-BIF, *m.* Gebraeden agterbout, *m.*; gebraeden rundvleesch, *o.*

ROTE, *f.* Rota, *v.*; gerechtshof te Roomen, *o.*

ROTER, *v. n.* Rispen, oprispen, —, *v. a.* (mar.). Bewoelen, met eene touw bewinden.

RÔTI, *m.* Gebraed, gebraeden vleesch, *o.*

RÔTIE, *f.* Geroost brood, *o.* — (t. de maç.). Verhooging van eenen muer, *v.*

ROTIER, *m.* Weéfkammaeker, *m.*

ROTIÈRE, *f. voyez* Rouroir.

ROTIÈRE, *m.* Raddier, *o.*

ROTIN, *m.* Rotting, *m.*, rottingriet, *o.*

RÔTIR, *v. a.* Braeden, op den rooster *of* aen het spit braeden. *Faire — de la viande.* Vleesch laeten braeden. —, (fig.). Verzengen, verbranden. —, *v. n.* Braeden, gebraeden worden. —, (fig.). Braeden, verzengd *of* verbrand worden. Se —. Braeden, verzengd worden.

RÔTISSERIE, *f.* Braedery, gaerkeuken *v.*

RÔTISSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Braeder, *m.*; braedster, *v.*

RÔTISSOIRE, *f.* p. —*çoar.* Groote braedpan, *v.*

ROTONDE, *f.* Rond gebouw, *o.*, rotonde, *v.* — (collet). Ronden kraeg, *m.*

ROTONDITÉ, *f.* Rondheyd, rondte, *v.*

ROTULE, *f.* Knieschyf, *v.*

ROTURE, *f.* Onedelheyd, *v.*, borger- *of* boerenstand, *m.*

ROTURIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Onedel, onadelyk, borgerlyk. —, *m.* Borger *of* boer, *m.* —, *f.* Borgeres, borgerrouw, boerin, *v.*

ROTURIÈREMENT, *adv.* Onedelyk, borgerlyk; (fig.) onbeleéfdelyk.

ROUABLE, *m.* Vuerhaek, *m.*

ROUAGE, *m.* p. — *je.* Raderwerk, wielwerk, *o.*

ROUAN, *adj. m. Cheval* —. Vos, roapeérd. *Cheval — vineux.* Bruynen schimmel.

ROUANNE, *f.* Ritsyzer, merkyzer, *o.*

ROUANNER, *v. a.* Vaten ritsen, merken.

ROUANNETTE, *f.* p. *rouanète.* Timmermans merkyzer, *o.*

ROUANT, *adj. m.* Paon — (blas.). Pauw met eenen uytgespreyden steert, *m.*

ROUBLE, *m.* Rouble (zekere russische munt, doende fr. 4-60), *m.*

ROUC, *m.* (oiseau). Kondor, *m.*

ROUCHE, *f.* Romp, *m.*, geraemte (van een schip), *o.*

ROUCOU, *m.* Orlesen, rokoe, *m.*

ROUCOUER, *v. a.* Met orleaen *of* rokoe verwen. Se —. Zich met orleaen *of* rokoe verwen.

ROUCOULEMENT, *m.* Gekir, het roekelen, *o.*, kirring (der duyven), *v.*

ROUCOULER, *v. n.* Roekelen, kirren, korren.

ROUCOUYER, *m.* Americaenschen boom, van welks zaed men rokoe maekt, *m.*

ROUDOU, *m. voyez* Redoul.

ROUE, *f.* Rad, wiel, *o.* — *d'un carrosse.* Wiel van eene koets. — *de moulin.* Molenraad. *Faire la* —. Het rad slaen, zich op de handen laeten rollen en de beenen in het rond slaen. — (d'une poulie). Schyf, *v.* Pousser à la — (fam.). Iemand helpen, voortdryven. Le paon fait la —. Den pauw spreyd zynen steert uyt. — de fortune (fig.). Rad van fortuyn, geluksrad. — (supplice). Rad. *Condamner à la* —. Tot het rad veroórdeelen. — de câble (mar.). Kabel in het rond gelegd, *v.*

ROUÉ, *m.* Geradbraekten misdaedigen, *m.* —, (fam.). Zedeloozen mensch, *m.* —, E, *adj.* Zeer vermoeyd, afgemat.

ROUELLE, *f.* p. —*èle.* Schyf, *v.* — *de citron.* Schyf van eene citroen. — *de veau.* Kalfsschyf.

ROUENNERIES, *f. pl.* Stoffen van Rouen, *v. mv.*

ROUER, *v. a.* Radbraeken. — *de coups.* Braef afrossen, afslaen. Se faire —. Overreéden worden (doór eenig rytuyg). — un câble (mar.). Eene kabel in het rond leggen.

ROUET, *m.* p. —*é.* Wiel, spinnewiel, spoelwiel, *o.* Mettre q. q. au — (prov.). Iemand tot het uyterste brengen. — (t. de maç.). Reep (in eenen put), *m.*

ROUETTE, *f.* Wisch, teen, *v.*

ROUGE, *adj.* Rood, roodverwig, roodkoleurig. *Du vin* —. Rooden wyn, *m.* *Etre — comme du feu.* Vuerrood zyn. — *clair.* Hoog *of* roozenrood. — *sanguin.* Bloedrood. — *foncé.* Donkerrood. *Fer* —. Gloeyend, gloeyig yzer. *Cheveux* —*s.* Zeer ros hair. — *bord,* Boordvol glas wyn. —, En parlant de personnes. Bloózend. — *de colère.* Zeer vergramd. —, *m.* Rood, rood koleur, *o.* *Du drap teint en* —. Rood geverwd laken. *Beau* —. Schoon rood. Le — lui monte au visage (fig.). Hy word rood. *Le — de la pudeur.* Blos, *v.* —, Fard. Roodsel, blanketsel, *o.* — (oiseau). Zekeren endvogel, *m.*

ROUGEÂTRE, *adj.* Roodagtig.

ROUGEAUD, E, *adj.* et *s.* p. —*jô*, *ôde.* Rood van aengezigt, roodwangig.

ROUGE-BORD, *m.* Boordvol glas wyn, *o.*

ROUGE-GORGE, *m.* au pl. *des rougesgorges.* (oiseau). Roodbaerdeken, *o.*

ROUGEOLE, *f.* (t. de méd.). Mazeleh, *v. mv.*

ROUGE-QUEUE, *m.* au pl. *des rougesqueues.* (oiseau). Roodsteértje, *o.*

ROUGET, *m.* Zeehaen, *m.*

ROUGE-TROGNE, *f.* (pop.). Roode tronie, *v.*

ROUGETTE, *f.* p. —*jète.* Zeer groote vledermuys, *v.*

ROUGEUR, *f.* Roodheyd, *v.*, rood koleur, *o.* *La — des lèvres, du vin.* De roodheyd der lippen, des wyns. —*s.* Roode puysten *of* plekken, *v. mv.*

ROUGIR, *v. a.* Rood maeken, rood verwen; gloeyend maeken. — *une porte.* Eene deur rood verwen. —, *v. n.* Rood worden. — *de honte.* Schaemrood worden, rood worden van schaemte, bloózen. —, (fig.). Zich schaemen, beschaemd worden. *Il ne rougit de rien.* Hy schaemt zich over niets. Se —. Zich rood verwen.

ROUGISSURE, *f.* Koleur van roodkoper, *o.*

ROUI, E, *adj.* Gerot, gebroeyd (van vlas spr.). —, Qui a mauvais oûtt. Dat eenen slegten, vuylen smaek heeft. —, *m.* *Cette viande sent le* —. Dat vleesch heeft eenen vuylen smaek. —, Action de rouir. Rotting, *v.*, het rotten (van vlas).

ROUILLE, *f.* Roest, *m.*, roesting, roestigheyd, *v.* —, (fig.). Onweétendheyd, *v.* — (t. de bot.). Brand, koórnbrand, roest, *m.* — (dans une glace). Roest, *m.*, plekken, *v. mv.*

ROUILLÉ, E, *adj.* Verroest, roestig. — (t. de bot.). Doór den brand *of* roest bedorven.

ROUILLER, *v. a.* Doen roesten *of* verroesten. *L'eau rouille le fer.* Het water doet het yzer roesten. Se —. Roesten, verroesten, roestig worden. Se —, perdre son énergie, etc. Verstompen.

ROUILLEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Roestverwig.

ROUILLURE, *f.* Roesting, verroestheyd, *v.*

ROUIR, *v. a.* et *n.* Rotten, broeyen, reéten.

ROUISSAGE, *m.* p. *rouiçaje.* Rotting, *v.*

ROUISSOIR, *m. voyez* Rouroir.

ROULADE, *f.* (fam.). Het rollen, afrollen, *o.*, rolling, afrolling (van iets naer beneden), *v.* — (t. de mus.). Loopje, *o.*, loop, *m.*; rolleken vleesch, *o.*

ROULAGE, *m.* Het gemakkelyk voortrollen *of* ryden; rolling (van iets), *v.*; het vervoeren van koopmanschappen, voermans kantoor, *o.*; voerloon, *m.* en *o.*, vragtgeld, *o.*

ROULANT, E, *adj.* Gemakkelyk rollend, voortrollend *of* loopend. *Un carrosse* —. Eene gemakkelyk voortrollende koets, *v. Chemin* —. Gemakkelyken, gladden weg, *m. Chaise* —*e.* Rytuyg met twee raden en disselboomen, *o.* Veine —e (chir.). Verspringende ader, *v. Feu* — (t. de guerre). Aenhoudend vuer, *o.*

ROULEAU, *m.* p. —*lô.* Rol, *v.* — *de papier.* Rol papier. — *de tabac.* Tabaksrol. —, Cylindre. Rol, *v.*, rolblok, rolsteen, wentelsteen, *m.* — à lisser (le linge). Mangelrol, *v.* —x. Roistokken (voór zwaere lasten), *m. mv.*

ROULÉE, *f.* Zekere vischnetten, *o. mv.*

ROULEMENT, *m.* Rolling, *v.*, het rollen, *o.* — *d'un carrosse.* Het ryden van eene koets. — *d'yeux.* Het draeyen der oogen. — (t. de mus.). Eentoonig en aenhoudend geluyd, *o.*, loop, *m.*, loopje, *o.* — de tambour Roffel, *v.*, het roffelen op de trommel, *o.* *Faire un — de tambour.* Roffelen.

ROULER, *v. a.* Rollen, afrollen, voortrollen, omwentelen. — *un tonneau, une boule.* Eene ton, eenen bol rollen. — *une pièce d'étoffe.* Een stuk stoffe oprollen. — *une pierre.* Eenen steen omwentelen. — carrosse (fam.). Koets en peérden houden. — *les yeux.* De oogen draeyen. — doucement sa vie (fam.). Zyn leven stilletjes slyten, doórbrengen. — *de grands desseins dans sa tête.* Groote plannen in het hoofd hebben. —, *v. n.* Rollen, voortrollen, loopen; wentelen. *La boule roule bien.* Den bal rolt goed voort. *Cette voiture roule aisément.* Dat rytuyg loopt gemakkelyk. L'argent roule dans ce pays (fam.). Het geld is in omloop in dit land; er is veél geld. *Faire — la presse.* Iets laeten drukken. *C'est lui qui fait — la maison.* Hy onderhoud het geheel huys, de gansche familie. *Toute l'administration roule sur lui.* Het geheel bestier berust op hem, staet in zyne handen. — *par le monde.* In de wereld rondzweéven. *La conversation roula sur cette matière.* Het gesprek liep op zulke stoffe. *Ce livre roule sur...* Dat boek handelt over... —, Etre agité par les vagues (mar.). Slingeren. *Le vaisseau roule.* Het schip slingert. —, Alterner. Afwisselen, elkander verschaeren *of* aflossen. Se —. Wentelen, zich omwentelen, zich omrollen. Se — sur l'or, l'argent. Schatryk zyn, in het geld zwemmen.

ROULET, *m.* Roistok, walkstok (der hoedenmaekers), *m.*

ROULETTE, *f.* Rol, *v.*, wieltje, rolleken, radje, *o.* *Chaise à* —*s.* Rolstoel; kinderrolwagen, *m.*, kleyne chees, *v.*; radje (der boekbinders en pasteybakkers), *o.* — (jeu). Zeker dobbelspel, *o.* — (géom.). Radlyn, *v.*

ROULEUR, *m.* Kalander, wyngaerdworm; steenbakkersgast, kruyer, *m.* — (t. de mar.). *Un* —, *un vaisseau* — ou *rouleux.* Slingeraer, een schip dat slingert.

Digitized by Google

ROULEUSES, *f. pl.* Rupsen die zich in bladeren inwikkelen, *v. mv.*

ROULIER, *m.* p. *—lié.* Voerman, karredryver, vragtryder, *m.*

ROULIS, *m.* p. *—li.* Slingering, *v.*, het slingeren van een schip, *o.*

ROULOIR, *m.* Rolhout, *o.*

ROULON, *m.* Sport (van eene leer), *v.* —, Balustre. Scheystok, *m.*

ROUPEAU, *m.* Soórt van reyger, *m.*

ROUPIE, *f.* Neusdrop, neusdrup, *m.* —, Monnaie des Indes (fr. 2-47). Roupie, *v.*

ROUPIEUX, EUSE, *adj.* (fam.). Drupneuzig. *Nez —.* Drupneus, *m.*

ROUPILLER, *v. n.* (fam.). Sluymeren, dutten, half slaepen.

ROUPILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Sluymeraer, dutter, *m.;* sluymeraerster, dutster, *v.*

ROUQUET, *m.* (vén.). Rammelaer (mannetje van eenen haes), *m.*

ROUSSABLE, *m.* Rookery, *v.*

ROUSSÂTRE, *adj.* Rosagtig.

ROUSSEAU, *m.* p. *—çô.* (fam.). Roodkop, roodbol, roshairigen, *m.*

ROUSSELET, *m.* Suykerpeêr, *v.*

ROUSSEROLE, *f.* (plante). Nagtschoon, *v.* — (grive). Rietlyster, *v.*

ROUSSETTE, *f.* Soórt van zeehond, *m.*, soórt van grasmusch, *v.*

ROUSSEUR, *f.* Rosheyd; roodheyd, sproet (in het aengezigt), *v.*

ROUSSI, *m.* Rusleder, rusleêr, jugt, *o.;* brandreuk, *m.*

ROUSSIN, *m.* p. *—cin.* Dikken hengst van middelmaetige grootte, *m.* — *d'Arcadie.* Ezel, *m.*

ROUSSIR, *v. a.* Zengen, verzengen; ros maeken. —, *v. n.* Ros worden; verzengd worden; bruyn worden. *Faire — du beurre.* Boter smelten.

ROUSTER, *v. a.* (mar.). Woelen, bewoelen, bewinden.

ROUSTURE, *f.* (mar.). Woeling, bewinding, *v.*

ROUTAILLER, *v. a.* Het wild met den speurhond volgen.

ROUTE, *f.* Weg, *m.*, baen, *v.;* weg te land *of* ter zee; marsch van soldaeten; scheêpsweg, koers; groote dreêf *of* laen in een bosch; loop der hemellichten, enz. Feuille de —. Reyskaert, *v.* Faire fausse — (mar.). Van zynen weg afdwaelen. Faire — (mar.). Zeylen, vaeren, stevenen, koers houden. —, (fig.). Gedrag, middel, *o.*, weg, *m. Il suit la — de ses ancêtres.* Hy volgt de voetstappen van zyne voórouders.

ROUTER, *v. a. voyez* Routiner.

ROUTIER, *m.* p. *—tié.* (mar.). Zeekaertenboek, graedboek, *m.* en *o.* Vieux —. Doórsleêpen vos, loozen schalk, *m.*

ROUTINE, *f.* Gewoonte, sleur, *v.*

ROUTINÉ, E, *adj.* (fam.). Gewend, geoefend, afgeregt.

ROUTINER, *v. a.* Gewennen, doór oefening leeren. Se —. Zich gewennen.

ROUTINIER, *m.* Die volgens gebruyk *of* oefening te werk gaet.

ROUTOIR, *m.* Put waerin men kemp *of* vlas te rotten legt, *m.*, vlasreêt, *v.*

ROUVERIN, *adj. m. Fer —.* Broos *of* sprokkig yzer, *o.*

ROUVIEUX, *adj.* et *s. m. voyez* Roux-vieux.

ROUVRE, *m.* Haegeyk, *m.*

ROUVRIR, *v. a.* Wederopenen, weder opendoen *of* maeken. Se —. Weder opengaen.

ROUX, ROUSSE, *adj.* et *s.* Ros, rood; roshairig. *Cheveux —.* Ros hair, *o.;* rosbaerd, roodbaerd, *m.* Vent —. Schraelen, droogen wind (in april), *m.* —, *m.* Ros koleur, *o.* — (sauce). Saus met bruyn gebraedene boter.

ROUX-VENT, *m.* Schraelen, gueren, ruwen, droogen wind (in april), *m.*

ROUX-VIEUX, *m.* Schurft (aen de maenen der peêrden), *o.* —, *adj. m. Cheval —.* Peêrd dat schurftig aen de maenen is, *o.*

ROYAL, E, *adj.* Koninglyk. *Trésor —.* Koninglyken schat. *Prince —.* Erfprins. *Maison —e.* Koninglyk huys. *Couronne —e.* Koningskroon. —, (fig.). Edelmoedig, grootmoedig; pragtig, heerlyk. *Il a l'âme —e.* Hy heeft eene verhevene, grootmoedige ziel.

ROYALE, *f.* Soórt van dun linnen tot voeyering, *o.*

ROYALEMENT, *adv.* Koninglyk, heerlyk, pragtiglyk.

ROYALISME, *m.* Koningsgezindheyd, *v.*

ROYALISTE, *adj.* et *s.* Koningsgezind. —, *m.* Koningsgezinden, *m.*

ROYAUME, *m.* Koningryk, *o. Le — des cieux.* Het hemelryk.

ROYAUTÉ, *f.* Koninglyke weêrdigheyd, *v.*, koningdom, *o.*

ROZELLE, *f.* (plante). Zonnedauw, *m.*

RU, *m.* Goót, gragt, *v.*

RUADE, *f.* Agteruytslag, hoefslag, *m.*, het agteruytslaen (van een peêrd), *o.* —, (fig.). Onbeschoftheyd, onbeleêfdheyd, ruwheyd, *v.*

RUBACE, RUBACELLE, *f.* (rubis). Helderen robyn, *m.*

RUBAN, *m.* Lint, *o.*, band, *m. Nœud de —s.* Lintstrik, *m.*

RUBANÉ, E, *adj. voyez* Rubanné.

RUBANER, *v. a.* Het was bandswyze verdeelen.

RUBANERIE, *f.* Lintweêvery, *v.;* lintenhandel, *m.*

RUBANIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Lintweêver, lintwerker, *m.;* lintweêfster, *v.*

RUBANNÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Bandswyze gestreêpt.

RUBANTÉ, E, *adj.* Met linten voórzien.

RUBASSE, *f.* Konstiglyk gekoleurd kristal, *o.*

RUBÉFACTION, *f.* Het rood maeken van de huyd.

RUBÉFIANT, E, *adj.* et *s.* (t. de méd.). Middel dat de huyd rood maekt, *o.*

RUBÉFIER, *v. a.* (t. de méd.). Rood maeken.

RUBELLION, *m.* Rooden visch, *m.*

RUBÉLLITE, *f.* Rooden aschtrekker (kostelyk gesteente), *m.*

RUBÉOLE, *f.* Soórt van meekrap, *v.*

RUBÈTE, *f.* Paddevergift, *o.*

RUBIACÉES, *adj.* et *s. f. pl.* Planten die eene roodagtige verf geêven, *v. mv.*

RUBICAN, *adj.* et *s. m. Cheval —.* Vael peêrd met gryze spikkels, *o.*

RUBICÉLLE, *f. voyez* Rubace.

RUBICOND, E, *adj.* (fam.). Rood. *Visage —.* Rood aengezigt, *o.*

RUBIFICATION, *f.* Het rood maeken.

RUBIS, *m.* p. *—bi.* Robyn, robynsteen, *m.*, rood edelgesteente, *o.* — *vermeille.* Hoog roodeu robyn. — *spinel.* Helderen en levendigen rooden robyn. —, (pop.). Roode puysten op het aengezigt. — (t. de chim.). Bereyding met rood.

RUBORD, *m.* (mar.). Kimmegang, *m.;* onderste ry boordplanken.

RUBRICAIRE, *m.* p. *—kère.* Rubriekkundigen, die de regels en ceremoniën verstaet, *m.*

RUBRIQUE, *f.* Roodaerde, *v.*, roodkryt, *o.;* rooden drukinkt, *m.;* titel, *m.*, opschrift (in het rood gedrukt), *o.* —*s.* Rubrieken, *v. mv.*, regels (in het leêzen der gotyden), *m. mv.;* rubriek (plaets van waer eene tyding komt), *v.* —, (fig. *et* fam.). List, part, *v.*, streêk, *m.*

RUCHE, *f.* Biekorf, biënkorf, *m.* —, (anat.). Holte (in het oor), *v.* — (ornement). Zekersieraed aen vrouwenkapsels, enz., *o.*

RUCHÉE, *f.* Biënkorfvol, *m.*

RUCHER, *m.* Plaets waer veêle biënkorven staen, *v.*

RUDANIER, ÈRE, *adj.* et *s.* (pop.). Barsch, trotsch (in het spreêken).

RUDE, *adj.* Ruw, hard, onzagt. *Le grès est — au toucher.* Den kiezteen is ruw op het gevoelen. —, Aux au coût. Vrang, bytend. —, Qui choque l'oeil, l'oreille. Hard, ruw. *Une — voix.* Eene grove, harde stem. —, Rabotteux. Hobbelig, ongelyk, oneffen, ruw. *Chemin —.* Ongelyken, oneffen weg, *m.* —, Pénible, fatigant. Moeyelyk, lastig. —, Violent. Hevig, fel, vinnig. —, Difficile à supporter. Hard, ruw, fel, vinnig, streng. *Un combat —.* Een scherp, vinnig gevegt. *Une — épreuve.* Eene harde proef. *Hiver —.* Harden, strengen winter. —, (fig.). Moeyelyk, ongemakkelyk, lastig, stuer. *Il est — à ses domestiques.* Hy is ongemakkelyk, hard jegens zyne dienstboden. —, Austère, sévère. Hard, streng, gestreng, straf, ruw. —, Redoutable. Gedugt, ruw.

RUDEMENT, *adv.* Hard, onzagt. Manger, boire — (fam.). Zeer veêl eêten, drinken. —, Avec rudesse. Ruwelyk, met ruwheyd, op eene ruwe wyze.

RUDENTÉ, E, *adj. Colonne —ée.* Zuyl welker groeven van onder tot op een derde met koorden- *of* stokvormig sieraed opgevuld zyn, *v.*

RUDENTURE, *f.* Koordenvormig *of* stokvormig sieraed aen zuylen, *o.*

RUDÉRAL, E, *adj.* Op *of* om steenhoopen groeyend.

RUDÉRATION, *f.* Grof *of* ruw metselwerk, *o.*

RUDESSE, *f.* Ruwheyd, hardheyd, onzagtheyd, *v. La — de la barbe.* De ruwheyd van den baerd. — de la voix (fig.). Hardheyd *of* ruwheyd der stem. —*s.* Ruwheyd, hardheyd, *v.*, harde woórden, *o. mv.*

RUDIMENT, *m.* Eerste beginselen, grondbeginselen (van eene taal *of* weêtenschap), *o. mv.;* handboek der latynsche taal, *m.* en *o.* —*s* de l'organisation (hist. nat.). Grondtrekken van de vorming der zintuygen, *m. mv.*

RUDOYER, *v. a.* p. *—doa-ier.* (word geconj. als *ployer*). Begrauwen, besnauwen, toesnauwen, ruw behandelen. *Il rudoie ses enfants.* Hy behandelt zyne kinderen hard, straf. — *un cheval.* Een peêrd met spoóren en zweep hard behandelen.

RUE, *f.* Straet, *v. Une — longue.* Eene lange straet. — *de traverse.* Dwarsstraet. — *écartée.* Afgelegene straet. *Courir les —s.* Langs de straeten loopen, straetslypen. *En pleine —.* In het volle van de straet. — (plante). Ruyt, *v.*

RUÉE, *f.* Mestkoop, vuylnishoop, *m.*

RUELLE, *f.* p. *—èle.* Straetje, *o.*, steêg, *v.;* gang, doórgang (tusschen een ledekant en den muer), *m.*

RUELLER, *v. a.* p. *ruêler. — la vigne.* Eenen kleynen weg tusschen de wynstokken maeken.

RUER, *v. a.* Met geweld werpen, smyten *of* gooyen. —, Frapper. Slaen. — *de grands coups.* Straf slaen. Se — sur... Met geweld vallen op... met geweld aentasten. —, *v. n.* Agteruytslaen. — *en vache.* Met de voórste voeten slaen. — *à tort et à travers.* In het wild slaen, links en regts slaen.

RUGINE, *f.* (chir.). Beenschrabber, tandschrabber, *m.*

RUGINER, *v. a.* Het bederf van de tanden, enz., schrabben.

RUGIR, *v. n.* Brullen, brieschen.

RUGISSANT, E, *adj.* p. *—jiçant.* Brullend, brieschend.

RUGISSEMENT, *m.* Brulling, brieschingen, *v.*, gebrul, gebriesch, *o.*

RUGOSITÉ, *f.* (phys.). Rimpelagtigheyd, *v.*

RUGUEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Rimpelagtig, rimpelig, gerimpeld.

RUILLÉE, *f.* Bestryking der dakpannen met mortel, *v.*

Digitized by Google

RUILLER, *v. n.* (archit.). Teekens *of* baekstokken zetten (om eenen grond, enz., af te meeten).

RUINE, *f.* Verval, *o.*, omval, *m.*, nederstorting, *v.* *Cette maison menace* —. Dit huys dreygt in te storten. *Tomber en* —. Vervallen, omvallen. *Battre en* —. Vernielen, verdelgen, in den grond schieten, verwoesten. —, (fig.). Bederf, verlies, verval, *o.*, ondergang, *m.* *C'est la — de son honneur, de son crédit.* Dat is het verlies, het verval, den ondergang van zyne eer, van zyn aenzien. —, (fig.) Ce qui cause la —. Bederf, verderf, *o.* —*s.* Puynhoopen, steenhoopen, *m. mv.*

RUINER, *v. a.* Vernielen, verwoesten, verdelgen, afbreeken, slegten. — *un édifice.* Een gebouw verwoesten. — *un château de fond en comble.* Een kasteel tot den grond toe slegten *of* afbreeken. *La grêle a ruiné le bld.* Den hagel heeft het koórn verwoest. —, (fig.). Bederven, in den grond helpen. *Les excès ont ruiné sa santé.* De buytensporigheden hebben zyne gezondheyd bedorven, vernield. Se —. Vervallen, omvallen, instorten. Se — (fig.). Zichzelven in den grond helpen.

RUINEUX, EUSE, *adj.* Bouwvallig. —, (fig.). Verderfelyk, bederfelyk, schadelyk.

RUINURE, *f.* (maç.). Inkerving, insnyding, *v.*

RUISSEAU, *m.* p. —*çô.* Beek; vliet, watervliet, *v.*, waterloop (in het midden der straeten), *m.*, open rioól, *o.*

RUISSELANT, E, *adj.* Vloeyend, vlietend, stroomend.

RUISSELER, *v. n.* (word geconj. als *appeler*). Vloeyen, vlieten, stroomen.

RUM, *m.* p. *rom.* Suykerbrandewyn, rum, *m.* —, (mar.). Ruym (van een schip), *o.*

RUMB, *m.* p. *romb.* (mar.). Windstreek, *v.*

RUMEUR, *f.* Oproer, beweeging, ontroering, *v.*, rumoer, *o.* *Il y a — dans la ville.* Daer is oproer, beweeging in de stad. —, Bruit confus. Gerugt, geraes, geschreeuw, *o.* —, Bruit qu'excite un malheur, etc. Gerugt, *o.* *La — publique.* Het algemeen gerugt.

RUMINANT, E, *adj.* et *s.* Herkauwend, herknauwend, wederkauwend. *Les —s.* De herknauwende dieren, *o. mv.*

RUMINATION, *f.* Herkauwing, herknauwing, *v.*

RUMINER, *v. a.* et *n.* Herknauwen, herkauwen, wederkauwen. —, (fig.). Herknauwen, herdenken, overdenken.

RUNCINÉ, E, *adj.* Feuille —ée (bot.). Blad dat getand is gelyk eene zaeg, *o.*

RUNES, *f. pl.* Cyferschryfkundige teekens der oude volkeren, *o. mv.*

RUNIQUE, *adj.* Van de oude noórdsche volkeren, ond noórdsch, runisch. *Langue* —. Runische tael, *v.*

RUPESTRAL, E, *adj.* Op rotsen groeyend. (gend.

RUPTILE, *adj.* (t. de bot.). Openspring-

RUPTOIRE, *m.* Brandend, inbytend geneésmiddel, *o.*

RUPTURE, *f.* Het breeken, *o.*, breeking, inbreeking, inbreuk, openbreeking, breuk, *v.* — *d'un os.* Breuk van een been. *La — d'une porte.* Het openbreeken van eene deur. —, (fig.). Oneenigheyd, vyandschap, *v.* —, Cassation d'un acte. Verbreeking, afschaffing, breuk, vernietiging, *v.* — *de la paix.* Vredebreuk, *v.* —, Hernie. Breuk, darmbreuk, *v.* — (t. de peint.). Mengeling, breeking der koleuren, *v.*

RURAL, E, *adj.* Tot het land *of* veld behoorend. *Biens ruraux.* Landgoederen, *o. mv.*

RUREMONDE (ville). Roermonde.

RUSE, *f.* p. —*ze.* List, arglist, listigheyd, loosheyd, slimheyd, doórtraptheyd, *v.*, streek, *m.* *Une — subtile.* Eene fyne list. — *de guerre.* Krygslist, oórlogslist, *v.* — (t. de vén.). Omweg, *m.*

RUSÉ, E, *adj.* et *s.* Listig, arglistig, loos, slim, doórtrapt, doórsleepen. —, *m.* Loozen vos, *m.* —, *f.* Doórtrapte vrouwspersoon, *v.*

RUSER, *v. n.* Listen *of* bedrog gebruyken.

RUSSE, *adj.* et *s.* Russisch. —, *m.* Rus, *m.* —, *f.* Russische vrouw, *v.*

RUSSIE, *f.* Rusland, *o.* *De* —. Russisch.

RUSTAUD, E, *adj.* et *s.* p. —*tô*, *tôde.* Boeragtig, boersch. —, (fig.). Boeragtig, lomp, onbeschoft. —, *m.* Boer, lomperd, vlegel, *m.* —, *f.* Onbeleéfde vrouwspersoon, boerin, *v.*

RUSTICITÉ, *f.* Boeragtigheyd, boerschheyd, lompheyd, onbeschoftheyd, *v.*

RUSTIQUE, *adj.* Landelyk, van het land, van het veld, boeragtig, boersch. *Vie* —. Buytenleven, landleven, *o.* *Danse* —. Boerendans, *m.* —, Inculte, sauvage. Onbebouwd, zonder konst, wild. *Le jardin est négligé, il est tout* —. Den hof is verwaerloosd, hy is geheel verwilderd, hy ligt woest. Ouvrage — (archit.). Metselwerk van ruwen steen, boersch metselwerk, *o.* —, (fig.). Boeragtig, boersch, lomp, onbeschoft, onbeleéfd. *Manières* —*s.* Onbeleéfde, lompe manieren, *v. mv.* —, *m.* *Il y a dans ce pays un certain — qui plaît.* Daer is in dat landschap iet wilds dat behaegelyk is.

RUSTIQUEMENT, *adv.* Boeragtig, boeragtiglyk, lompelyk.

RUSTIQUER, *v. a.* (t. d'archit.). Op eene boersche wyze beplaesteren. — *une pierre.* Eenen steen in het ruw kappen. — *une muraille.* Eenen muer op eene boersche wyze bestryken.

RUSTRE, *adj.* et *s.* Boersch, boeragtig, lomp, onbeschoft. —, *m.* Lomperd, boer, lompen vlegel, *m.* — (t. de blas.). Schuynsche ruyt met een gat in het midden, *v.*

RUT, *m.* Bronst, bronstigheyd, ritsigheyd, *v.*, bronsttyd (der herten en ander rood wild), *m.*

RUTACÉES, *f. pl.* Planten van het geslacht der ruyt, *v. mv.*

RUTILANT, E, *adj.* (t. de chim.). Roodagtig.

RUTOIR, *m.* *voyez* Routoir.

RYDER, *m.* Ryder (hollandsch goudgeld van omtrent fr. 30-42), *m.*

RYE, *f.* (géogr.). Zeeoever, *m.*, zeestrand, *o.*

RYPTIQUE, *adj.* (méd.). Zuyverend, reynigend.

RYTHME, *m.* *voyez* Rythme.

S.

S, *s. m.* et *f.* S, *v.* (S *s. f.* suivant l'ancienne appellation *esse*; et *s. m.* suivant la moderne *se*. Au commencement des mots, cette lettre se prononce comme ç devant une voyelle: *sabre, serment*; et dans le corps d'un mot, entre deux voyelles, se prononce comme un *z*: *user, oser.* Il en est de même de *s* final devant les mots qui commencent par une voyelle, ainsi *de bons avis, des amis aimables*, se prononcent de *bon savis, des zamis zaimables.* Cette lettre sonne toujours à la fin des mots suivants: *as, anus, aloès, agnus, sinus, iris, vis, lapis, laps, Bacchus, Délos, Mars, Pallas, Rubens, Vénus.*

SA, *pron.* *voyez* Son, sa, ses.

SABAÏSME, *m.* *voyez* Sabéisme.

SABBAT, *m.* p. *saba.* Sabbat, sabbatdag, rustdag (by de Joóden), *m.* —, (fig. *et* fam.). Geraes, getier, geschreeuw, *o.*

SABBATINE, *f.* Stelling, thesis (van wysbegeérte, enz.), *v.*

SABBATIQUE, *adj.* *Année* —. Sabbatjaer, *o.*

SABECH (vogel), *m.*

SABÉISME, *m.* Soórt van havik (roofvogel), *m.*

SABINE, *f.* Zevenboom, zavelboom, *m.*

SABLE, *m.* Zand, *o.* — *d'or.* Goudzand. — *mouvant.* Dryfzand, welzand. *Banc de* —. Zandbank, zandplaet, *v.* *Grain de* —. Zandkorrel, *v.* Bâtir sur le — (fig.). Op het zand bouwen, op lossen grond opregten. —, Gravier dans les reins. Graveelzand, *o.*; zandlooper, *m.*; uerglas, *o.* — (t. de fond.). Vormzand, gietzand, *o.* —, (blas.). Zwart, zwart koleur, *o.*

SABLÉ, E, *adj.* *Fontaine* —*ée.* Vat met zand, waer men het water laet doórzygen om het te zuyveren, *o.*

SABLER, *v. a.* Zanden, bezanden, met zand bestrooyen. — un verre de vin (fam.). Een glas wyn in eene teug uytdrinken.

SABLEUR, *m.* Zandvormenmaecker, *m.*

SABLEUX, EUSE, *adj.* Zandig *of* zandryk.

SABLIER, *m.* p. —*blié.* Zandlooper, *m.*, uerglas, *o.*; zandbak, *m.*, zanddoosje, *o.*

SABLIÈRE, *f.* Zandgroef, *v.*, zandput, *m.* — (t. de charp.). Gegroefd stuk hout, *o.*

SABLINE, *adj.* *f.* *Plante* —. Zandplant, *v.*

SABLON, *m.* Zavel, fyn zand, schuerzand, *o.*

SABLONNER, *v. a.* p. —*bloner.* Met zand schueren.

SABLONNEUX, EUSE, *adj.* Zandagtig, zandryk, zandig, zavelagtig, zavelig. *Terrain* —. Zandgrond, *m.*

SABLONNIER, *m.* Zandverkooper, *m.*

SABLONNIÈRE, *f.* Zandgroef, *v.*, zandkuyl, zavelput, *m.*

SABORD, *m.* (mar.). Poort, geschutpoort, *v.*

SABOT, *m.* p. —*bô.* Holblok, klomp, houten schoen, *m.* *Porter des —s.* Klompen aenhebben. —, Corne du pied du cheval. Hoef, *m.* —, Jouet d'enfant. Top, tol, dryftop, dryftol, *m.*; koperen beslag *of* sieraed, *o.*; badkuyp, *v.*

SABOTER, *v. n.* Met den top speelen; met zyne holblokken geraes maeken.

SABOTIER, *m.* p. —*tié.* Holblokmaeker, klompmaeker; holblokdraeger, *m.*

SABOULER, *v. a.* (pop.). Schudden, sleuren, heen en weer trekken, rukken.

SABRE, *m.* Sabel, houwer, *m.* *Coup de* —. Sabelhouw, sabelslag, *m.*

SABRENAS, *m.* (fam.). Knoeyer, *m.*

SABRENASSER, SABRENAUDER, *v. a.* (fam.). Knoeyen, broddelen.

SABRER, *v. a.* Sabelen, nedersabbelen, sabelhouwen geéven.

SABRETACHE, *f.* Sabeltasch, *v.*

SABREUR, *m.* (fam.). Vegter, voórvegter, *m.*

SABURRE, *f.* (mar.). Ballastzand, *o.* — (t. de méd.). Vuyle stoffe, *v.*

SAC, *m.* Zak, *m.* — *de cuir.* Lederen zak. — *à argent.* Geldzak. — *à farine.* Meélzak. — *de farine.* Zak met meél. — *à charbon.* Koólzak. — *à ouvrage.* Werkzak. Prendre son —

Digitized by Google

ET SES QUILLES (prov.). Zyn reysgoed pakken; zyne matten oprollen. VOIR LE FOND DU —. Den grond eener zaek zien. —, HABIT DE PÉNITENT. Boetkleed, *o.*, —, PILLAGE D'UNE VILLE. Plundering, verwoesting, *v.* —, (chir.). Etterzak, *m.* HOMME DE — ET DE CORDE. Schurk, deugniet, *m.*, galgenaes, *o.*

SACCADE, *f.* p. —*ka*—. Ruk (met den toom), *m.* —, (fig.). Stoot, schok, *m.*; scherp verwyt, *o.*

SACCADER, *v. a.* (t. de man.). Een peërd met den toom rukken.

SACCAGE, *m.* p. —*kaje*. Overhoopsmyting, omkeering, verwoesting, verwarring, *v.* —, (pop.). Verworden hoop, *m.*

SACCAGEMENT, *m.* Plundering, verwoesting, *v.*

SACCAGER, *vt a.* Plunderen, uytplunderen, verwoesten. —, (pop.). Overhoop smyten.

SACCAGEUR, *m.* p. —*kajeur*. Plunderaer, verwoester, *m.*

SACCATIER, *m.* Koölenvoerder (in de smissen der yzermynen), *m.*

SACCHARIFÈRE, *adj.* Suykerdraegend. *Plante* —. Suykerplant, *v.*

SACCHAROÏDE, *adj.* Dat naer suyker gelykt.

SACCHOLACTE, *m.* p. —*ko*—. Zout uyt melkzuer getrokken, *o.*

SACCHOLACTIQUE, *adj. Acide* —. Melkzuer, *o.*

SACERDOCE, *m.* Priesterdom, priesterambt; priesterschap, *o.*

SACERDOTAL, E, *adj.* Priesterlyk.

SACHÉE, *f.* Zakvol, *m.*

SACHET, *m.* p. —*ché*. Zakje, zaksken, *o.*

SACOCHE, *f.* Dubbelen leëren zak, *m.*

SACOME, *m.* Verheven *of* uytspringend lystwerk, *o.*

SACRAIRE, *m.* Bidplaets, huyskapel, *v.*

SACRAMENTAIRE, *m.* p. —*mantère*. (hérétique). Sacramentaris, *m.*

SACRAMENTAL, E, *adj.* Sacramenteël, van de sacramenten. —, (fig. *et* fam.). Weëzenlyk.

SACRAMENTALEMENT, *adv.* Sacramenteëllyk.

SACRAMENTEL, ELLE, *adj. voyez* SACRAMENTAL.

SACRE, *m.* Zalving, wyding, inwyding, *v.* — *d'un roi*. Zalving van eenen koning. — *d'un évêque*. Wyding *of* inwyding van eenen bisschop. —, FAUCON. Sakervalk, *m.*

SACRÉ, E, *adj.* et *s.* Gezalfd, geheyligd, gewyd; heylig. *Ordres* —*s.* Heylige ordens, *o. mv. Lieux* —*s.* Gewyde plaetsen, *v. mv. Le* — *collége*. De vergadering der kardinaelen. —, *m. Le* — *et le profane*. Het heylig en het onheylig.

SACREMENT, *m.* Sacrament, *o. Le Saint* —. Het Allerheyligste, het heylig Sacrament des Altaers. *S'approcher des* —*s.* Te biegt en te communie gaen.

SACRER, *v. a.* Zalven, wyden, inwyden. — *un roi*. Eenen koning zalven. — *un évêque*. Eenen bisschop wyden *of* inwyden. —, *v. n.* Vloeken, zweëren.

SACRET, *m.* p. —*cré*. Monneken van den sakervalk, *o.*

SACRIFICATEUR, *m.* Offeraer, offerpriester, *m.*

SACRIFICATURE, *f.* Offeraersbediening, *v.*, offerambt, *o.*

SACRIFICE, *m.* Offer, *o.*, offerande (aen God), *v.*; zoenoffer, *o.* LE SAINT —, LE — DE LA MESSE. De offerande der misse. —, (fig.). Opoffering, *v.*

SACRIFIER, *v a.* et *n.* (word geconj. als *prier*). Offeren, opofferen, offerande doen; slagten, slagtofferen. —, (fig.). Opofferen, overgeëven, ten besten geëven. — *sa vie pour la patrie*. Zyn leven voör het vaderland ten besten geëven. — *aux grâces*. Iet aentrekkelyks *of* aengenaems hebben. SE —. Zich opofferen, zich ten besten geëven, zyn leven waegen.

SACRILÉGE, *m.* Heyligschendery, heyligschennis, kerkschendery, *v.*; heyligschender, kerkschender, *m.* —, *adj.* Heyligschendig.

SACRILÉGEMENT, *adv.* Op eene heyligschendige wyze.

SACRISTAIN, *m.* p. —*tin*. Koster, sacristaen, *m.*

SACRISTIE, *f.* Sacristie, sacristy, *v.*

SACRISTINE, *f.* Kosteres, kostersse, *v.*

SACRO-LOMBAIRE, *adj. Muscle* —. Lange lendenspier, *v.*

SACRUM, *adj.* et *s. m. Os* —. Heylig *of* schaembeen, *o.*

SADUCÉENS, *m. pl.* Saduceërs, *m. pl.*

SADUCÉISME, *m.* Leer der Saduceërs, *v.*

SAETTE, *f.* (v. m.). Pyl, schietpyl, *m.*

SAFRAN, *m.* Saffraen, *m. De* —. Saffraenen, saffraenagtig. — *bâtard*. Saffloers, *o.*, wilden saffraen; saffraenverwige bereyding, *v.*

SAFRANÉ, E, *adj.* Met saffraen bereyd *of* gemengd; saffraengeël.

SAFRANER, *v. a.* Saffraenen, met saffraen bereyden *of* geël maeken.

SAFRE, *adj.* et *s.* (pop.). Gulzig, happig. —, *m.* Saferverf, *v.*

* SAGACE, *adj.* Schrander, scherpzinnig.

SAGACITÉ, *f.* Schranderheyd, scherpzinnigheyd, *v.*

SAGAIE, *f.* Werpspies, *v.*

SAGE, *adj.* et *s.* Wys, verstandig, voörzigtig, omzigtig; gemaetigd, bedaerd, ingetoögen; zedig, eerbaer, kuysch, deugdzaem; bezadigd, stil. —, *m.* Wyzen, wyzen man, *m.*

SAGE-FEMME, *m.* au pl. *des sages-femmes*. Vroedvrouw, *v.*

SAGEMENT, *adv.* Wysselyk, voörzigtiglyk, verstandiglyk, met omzigtigheyd.

SAGESSE, *f.* p. —*jèce*. Wysheyd; verstandigheyd, voörzigtigheyd; gemaetigdheyd, bedaerdheyd, bezadigdheyd; bescheydenheyd; zedigheyd, ingetoögenheyd, kuyschheyd, eerbaerheyd, *v.* —, EN PARLANT DES ENFANTS. Leerzaemheyd, gehoorzaemheyd, *v.*, goed gedrag, *o. La* — *éternelle*. De eeuwige Wysheyd, het Woörd, den Zoön Gods.

SAGETTE, *f.* Pylkruyd, slangekruyd, *o.*

SAGITTAIRE, *m.* p. *saji-tère*. (signe du zodiaque). Schutter, *m.*

SAGITTALE, *adj. f. Suture* —. Pylnaed der hersenpan, *m.*

SAGITTÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Pylvormig.

SAGOIN, *m.* Soört van kleynen aep, *m.*

SAGOU, *m.* Sago, *v.*, merg van den palmboom, *o.*

SAGOUIN, E, *s. m.* et *f.* (fam.). Vuylen mensch, vuylaerd, *m.*; vuyl wyf, *o.*

SAGUM, *m.* Krygsmantel (der Rom.), *m.*

SAÏ, *m.* Soört van kleynen aep, *m.*

SAIE, *f.* (orf.). Kruysborstel, *m.*

SAÏÈTER, *v. a.* (t. d'orf.). Met den kruysborstel reynigen.

SAIGNANT, E, *adj.* Bloedig, bloedend, afdruppend van bloed. *Avoir la bouche toute* —*e*. Eenen bloedigen mond hebben. LA PLAIE EST ENCORE —E (fig.). De wonde is nog versch *of* open.

SAIGNÉE, *f.* p. *cé-gné*. Bloedlaeting, aderlaeting, *v.* —, RIGOLE. Rioöl, *o.*

SAIGNEMENT, *m.* Bloeding, *v.*, het bloeden, *o.*

SAIGNER, *v. a.* p. *cé-gner*. Bloedlaeten, bloed aftappen, aderlaeten. — *au bras*. Bloedlaeten in den arm. —, (fig.) TIRER DE L'ARGENT DE Q. Q. Doen bloeden, geld afpersen, geld doen opbrengen. —, FAIRE ÉCOULER PAR DES RIGOLES. Aftappen, afleyden, laeten afloopen. — *un fossé*. Eene gragt afleyden, aftappen door eene doörsnyding. —, *v. n.* Bloeden, bloed verliezen. — *du nez*. Uyt den neus bloeden; (fig.) den moed laeten zinken; benauwd worden; zyn woörd niet houden. *La plaie saigne encore*. De wonde is nog versch *of* open. *Le cœur me saigne*. Het hert bloed my, het doet my pyn. SE —. Zichzelven aderlaeten; (fig.) zichzelven benauwen, zichzelven wat afstrekken.

SAIGNEUR, *m.* p. *cé-gneur*. (fam.). Aderlaeter, *m.*

SAIGNEUX, EUSE, *adj.* Bebloed, bloedig, met bloed besmeurd. *Bout* —. Halsstuk, *o.*

SAILLANT, E, *adj.* Voöruytsteekend, uytspringend. *Angle* —. Uytspringenden hoek, *m. Les parties* —*es d'un bâtiment*. De uytspringende deelen van een gebouw. CET ÉCRIT N'A RIEN DE — (fig.). Dat geschrift bevat niet uytsteekends.

SAILLIE, *f.* Sprong, uytsprong, ruk, *m.* —, (fig.). Kuer, gril, woede, oploopendheyd, *v.* —, TRAIT D'ESPRIT. Slag, kwinkslag, inval, *m.* — AVANCE (archit.). Uytstek, *o.*, uytsprong, *m.*

SAILLIR, *v. a.* (word geconj. als *finir*). Bespringen, dekken (spr. van stieren, hengsten, enz.). —, *v. n.* Springen, uytspringen, ontspringen. *Le sang saillit de sa veine*. Het bloed sprong uyt zyne aderen. —, (archit.) Uytspringen, uytsteeken, uythomen. *Ce balcon saille trop*. Dat balkon steekt te verre uyt.

SAIN, E, *adj.* p. *cin*, *cène*. Gezond, frisch. *Corps* —. Gezond lichaem, c. JUGEMENT — (fig.). Gezond oördeel, c. ESPRIT —. Gezond verstand, *o. Doctrine* —*e*. Regtzinnige leer, *v.*

SAIN-DOUX, *m.* Lies, *v.*, reuzel, vetkensvet, *o.*

SAINEMENT, *adv.* p. *cène*—. Gezond, gezondelyk; (fig.) verstandiglyk, met oördeel. *Juger*, *penser* — *d'une chose*. Verstandiglyk oördeelen of denken over eene zaek.

SAINFOIN, *m.* (herbe). Krok, *m.*

SAINT, E, *adj.* et *s.* Heylig. *Le* — *Esprit*. Den Heyligen-Geest. *La* — *Trinité*. De heylige Dryvuldigheyd. *La* —*e-Vierge*. De heylige Maegd de Maegd Maria. *L'Ecriture* —*e*. De heylig Schrift, de heylige Schriftuer. —, CONSACRÉ À DIEU. Heylig, geheyligd, gewyd. *Lieu* —. Geheyligd *of* gewyde plaets, *v. L'histoire* —*e*. De gewyde geschiedenis *of* historie. *La semaine* —*e*. De goede week, de paesch- *of* passieweek, *v. Vendredi* —. Goeden vrydag, *m. Jeudi* —. Witten donderdag. *La* — *Jean*. Sint-Jan, Sint-Jans-dag. —, *m.* Heyligen, *m. La communion des* —*s*. De gemeenschap der Heyligen. *La vie des* —*s*. Het leven der Heyligen. —, *f.* Heylige, *v.*

SAINT-AUBINET, *m.* (mar.). Voörvinkenet, verdek van touw *of* zeylen (op koopmansschepen), *m.*

SAINT-AUGUSTIN, *m.* Augustyneletter, soört van drukletter, *v.*

SAINTE-BARBE, *f.* Buskruydkamer, konstabelskamer (op schep.), *v.*

SAINTEMENT, *adv.* Heyliglyk, op eene heylige wyze.

SAINTETÉ, *f.* Heyligheyd, *v. Sa* —. Zyne Heyligheyd, den Paus.

SAINT-GERMAIN, *m.* au pl. *saints-germains*. Soört van peër, *v.*

SAÏQUE, *f.* (navire). Saik, *v.*

SAISI, E, *adj.* et *s.* p. *cézi*. Beslagen, aengeslaegen, verbeurd. —, HUMANNTI. Voörzien. *Le voleur a été trouvé* — *du vol*. Den dief is betrapt met het gestoölen goed by zich. —, FRAPPÉ SUBITEMENT. Geraekt, gevangen, ingenomen. — *de joie*. Door blydschap ingenomen. *Etre* — *de frayeur, de joie, d'étonnement*. Ingenomen *of* geraekt zyn door schrik, blydschap, verwondering. —, *m.* Schuldenaer wiens goederen in beslag genomen zyn, *m.*

SAISIE, *f.* Beslag, *o.*, beslagneeming, *v.*

SAISIE-GAGERIE, *f. voyez* SAISIE.

Digitized by Google

SAISINE, *f.* Bezitneeming, *v.*
SAISIR, *v. a.* Grypen, vatten, pakken, aengrypen, aenvatten, aenpakken. — *q. q. par le bras, au collet.* Iemand by den arm, by den kraeg vatten. — L'OCCASION (fig.). De gelegenheyd waernecmen. —, (fig.) COMPRENDRE AISÉMENT. Begrypen, bevatten. *Il saisit tout d'un coup les choses.* Hy vat, begrypt aenstonds alles. —, ATTAQUER. Bevangen. *Le froid l'a saisi.* De koude heeft hem bevangen. *La frayeur, la crainte le saisit.* Den schrik, de vrees beving hem. —, ARRÊTER LES BIENS. Beslaen, in beslag neemen, de hand opleggen. — *et exécuter.* In beslag neemen en openlyk aen de meestbiedenden verkoopen. Se —. Vatten, aengrypen. *Il se saisit de son épée.* Hy greep zynen degen aen. *Se — de q. q.* Iemand vasthouden, gevangen neemen.
SAISISSABLE, *adj.* p. *cesiça*—. (t. de pat.). Dat in beslag kan genomen *of* aengeslaegen worden.
SAISISSANT, E, *adj.* et *s. Froid* —. Bevangende koude, *v.* —, *m.* Beslaegger, beslagneemer, *m.*
SAISISSEMENT, *m.* Benauwdheyd, bevanging, *v.*
SAISON, *f.* p. *sèzon.* Jaergety, jaergetyde, aanzoen, *o. Les quatre —s.* De vier jaergetyden; zaeytyd, oogsttyd, *m.* —, (fig.). Leeftyd, *m. La première — de la vie, la verte —.* Den bloeytyd, den groenen tyd des leevens, de jeugd. *Dernière — de la vie.* Onderdom, *m.*, hejaerdheyd, *v.* —, (fig.) TEMPS PROPRE À CHAQUE CHOSE. Regten tyd, *m. Etre de —.* Van pas zyn, te pas komen. *Etre hors de —.* T'onpas *of* niet te pas komen, ontydig zyn.
SAJOU, SAKI, *m.* Soórt van aep, *m.*
SALADE, *f.* Salaed, *v. Eplucher une —.* Eene salaed schoon maeken, verleeren. —, ANCIENNE ARMURE DE TÊTE. Stormhoed, *m.* —, (fam.). Bestraffing, berisping, *v.*
SALADIER, *m.* p. *—diè.* Salaedschotel, *v.*; salaedkorfje, *o.*
SALAGE, *m.* Het zouten, inzouten, *o.*
SALAIRE, *m.* Loon, arbeydsloon, *m.* en *o.*, belooning, *v.*
SALAISON, *f.* p. *—lèzon.* Het zouten, inzouten, *o.*, zouting, inzouting, *v.*; regten tyd om in te zouten, *m.*; gezouten *of* ingezouten kost, *m.*, zultgoed, *o.*
SALAMALEC, *m.* (fam.). Diepe buyging, *v.*
SALAMANDRE, *f.* (reptile). Salamander, *m.* —s, *m. pl.* Vuergeesten, *m. mv.*
SALAMANIE, SALAMINE, *f.* Turksche fluyt, *v.*
SALANT, *adj. m. Marais* —. Zoutmeeras, *o. Puits* —. Zoutput, *m.*
SALARIÉ, E, *adj.* et *s.* Loontrekkend, winnend. —, *m.* Loontrekker, *m.*
SALARIER, *v. a.* (word gecouj. als *prier*). Loonen, beloonen, bezoldigen.
SALAUD, E, *adj.* et *s.* (fam.). Vuyl, morsig, onreyn.
SALE, *adj.* Vuyl, morsig, onzuyver, onreyn, bemorst, besmeurd. *Des mains —s.* Vuyle handen. *Il est — dans ses habits.* Hy is morsig op zyne kleederen. *Gris* —. Aschgrauw, donkergrauw. —, (fig.). Oneerbaer, vuyl, onkuysch; laeg, slegt, eerloos.
SALÉ, *m.* Pekelvleesch, sprengvleesch, gezouten verkensvleesch, *o. Petit* —. Jong verkensvleesch dat niet lang in het zout gelegen heeft. AUTANT DE PRIX QUE DE — (prov.). Noch het eene noch het andere.
SALÉ, E, *adj.* Zout, gezouten, gepekeld, gesprengd. *Poisson* —. Gezouten visch, *m. Viande —ée.* Gezouten vleesch, *o.* —, (fig.). Steekend, bits, leyny, *v.*
SALÉMENT, *adv.* Vuyl, morsiglyk.

SALEP, *m.* Salepwortel, *m.*
SALER, *v. a.* Zouten, inzouten, pekelen, sprengen, in het zout *of* in de pekel leggen. —, (fig. *et* pop.). Te duer verkoopen, peperen. —, (pop.). Slaen, nypen, steeken.
SALERON, *m.* Het hol van een zoutvat.
SALETÉ, *f.* Vuylheyd, morsigheyd, *v.* —, (fig.). Vuyligheyd, oneerbaerheyd, onkuyschheyd in woórden *of* werken, *v.*
SALEUR, *m.* Zouter, inzouter, *m.*
SALICAIRE, *f.* (plante). Wederik, *o.*
SALICITE, *f.* Steen als een wilgenblad, *m.*
SALICOQUE, *f.* Garnaet, steurkrab, *v.*
SALICOT, *m.* Zeevenkel, *v.*
SALIENS, *adj.* et *s. m. pl. Prêtres* —. Priesters van Mars (by de Rom.), *m. mv. Poèmes* —. Salische gedichten, *o. mv.*
SALIÈRE, *f.* Zoutvat, *o.*; zoutbak, *m.* —s. Holligheden, *v. mv.*
SALIFIABLE, *adj.* Dat zich gemakkelyk in zout laet veranderen.
SALIFICATION, *f.* Verandering in zout, *v.*
SALIGAUD, E, *adj.* et *s.* p. *—gô, gôde.* (fam.). Vuyl, morsig. —, *m.* Vuylaerd, morspot, *m.* —E, *f.* Mors, slons, *v.*
SALIGNON, *m.* Zoutbrood, stuk zout, *o.*, zoutbrok, *v.*
SALIN, E, *adj.* et *s.* Zoutagtig, zilt, ziltig. —, *m.* Potasch, *v.*; zoutbak, *m.*
SALINE, *f.* Gezouten vleesch, *o.*; gezouten visch, *m.*; zoutkeet, zoutmaekery, *v.*; zoutberg, *m.*, zoutgroef, zoutmyn, *v.* (wet, *v.*
SALIQUE, *adj. f. Loi* —. Salische
SALIR, *v. a.* Bevuylen, bemorsen, bezoedelen, besmetten, besmeuren, beslabben, vuyl *of* onreyn maeken. — *ses mains, ses habits.* Zyne handen, zyne kleederen vuyl maeken, bemorsen. Se —. Zich bevuylen, zich toemaeken; vuyl worden.
SALISSANT, E, *adj.* p. *—çant.* Vuylmaekend, besmeurend; dat gemakkelyk vuyl word.
SALISSON, *f.* (fam.). Kleyne slons, *v.*, vuyl meysken, *o*
SALISSURE, *f.* Vuylheyd, vuyligheyd, *v.*
SALIVAIRE, *adj.* Van het speeksel. *Glandes —s.* Speeksellklieren, *v. mv.*
SALIVATION, *f.* Speeksellvloed, *m.*, kwyling, *v.*
SALIVE, *f.* Speeksel, *o.*, kwyl, *v.*
SALIVER, *v. n.* Speekselen, kwylen.
SALLE, *f.* p. *sale.* Zael, groote kamer, *v.* — *à manger.* Eétzael. — *d'armes.* Schermschoól, *v.* — *de danse* ou *à danser.* Danszael. — *d'audience.* Gehoorzael, spreékzael.
SALMI, *m. voyez* SALMIS.
SALMIGONDIS, *m.* Hutspot (van allerley overgebleéven vleesch), *m.* —, (fig. *et* fam.). Mengelmoes, *o.*
SALMIS, *m.* Opgewarmd wildgebraed, *o.*
SALOIR, *m.* p. *—loar.* Zoutbak, zoutpot, *m.*, zoutvat, *o.*; zoutkuyp, vleeschkuyp, *v.*
SALON, *m.* Zael, *v.*
SALOPE, *adj.* et *s.* (fam.). Vuyl, morsig, slordig, slonsig. —, *f.* Vuyl wyf, *o.*, smots, *v.*
SALOPEMENT, *adv.* (fam.). Vuyl, morsiglyk, slordiglyk.
SALOPERIE, *f.* Vuylheyd, morsigheyd, *v.*; (fig. *et* pop.). Vuylen praet, *m.*
SALORGE, *m.* Zouthoop, hoop zout, *m.*
SALPE, *f.* Zekeren zeevisch, *m.*
SALPÊTRE, *m.* Salpeter, *o.* —, (fig. *et* fam.). Zeer oploopenden mensch, *m.*
SALPÉTRÉ, E, **SALPÉTREUX**, EUSE, *adj.* Salpeteragtig, salpeterig.
SALPÉTRIER, *m.* Salpeterbereyder, *m.*
SALPÉTRIÈRE, *f.* Salpeterbereydery, *v.*; zeker tuythuys te Parys, *o.*
SALSEPAREILLE, *f.* (plante). Salsaparilla, *v.*

SALSIFIS, *m.* p. *—cifi.* Schorsoneér, *v.*, boksbaerd, *m.* (ziltig.
SALSUGINEUX, EUSE, *adj.* Zoutagtig,
SALTATION, *f.* Klugtigen dans (der ouden), *m.*
SALTIMBANQUE, *m.* Kwakzalver; klugtspeéler, hansworst, *m.* —, MAUVAIS ORATEUR. Slegten redenaer, *m.*
* **SALUADE**, *f.* Buyging, groeting, eerbewyzing, *v.*
SALUBRE, *adj.* Gezond, goed voór de gezondheyd.
SALUBRITÉ, *f.* Gezondheyd, gezonde hoedanigheyd, *v.* — *de l'air.* Gezondheyd der locht.
SALUER, *v. a.* et *n.* Groeten, begroeten, eer bewyzen, gelukwenschen, buygen. — *de l'épée.* Met den degen groeten. — *l'autel.* Zich voór het altaer buygen. —, PROCLAMER. Uytroepen. — *empereur.* Als keyzer uytroepen.
SALURE, *f.* Zoutheyd, zoutigheyd, ziltheyd, ziltigheyd, *v.*
SALUT, *m.* Groet, *m.*, groetenis, groeting, begroeting, *v. Il ne m'a pas rendu le* —. Hy heeft my niet weder gegroet. —, CONSERVATION. Heyl, behoud, *o.*, behoudenis, welvaert, *v. Chercher son — dans la fuite.* Zyne behoudenis in de vlugt zoeken. —, BONHEUR ÉTERNEL. Zaligheyd, gelukzaligheyd, *v.*, heyl, *o. Etre dans la voie du* —. Op den weg des heyls *of* der zaligheyd zyn. —, PRIÈRE D'ÉGLISE. Lof, *o. Chanter le* —. Het lof zingen.
SALUTAIRE, *adj.* Heylzaem, nuttig, goed, voórdeelig. *Avis* —. Heylzaemen raed, *m.*
SALUTAIREMENT, *adv.* Heylzaemlyk, nuttelyk, nuttiglyk, voórdeeligly k.
SALUTATION, *f.* Groet, *m.*, groetenis, groeting, begroeting, *v.* — *angélique.* Engelsche groetenis.
SALVAGE, *m. Droit de* —. Bergrecht (voór hetgeéne men van gestrande schepen heeft gered), *o.*
SALVATIONS, *f. pl.* (t. de prat.). Antwoórdschriften, *o. mv.*
SALVE, *f.* Eerschoót, vreugdeschoót, *m.*, losbranding, *v.*, salvo, *o. Faire une — de canon.* Een salvo doen met het kanon.
SALVÉ, *m.* Gebed aen de H. Maegd en Moeder Gods Maria, *o.*
SAMEDI, *m* Zaterdag, *m.* — SAINT. Paeschavond, *m.*
SAMEQUIN, *m.* Turkschen bylander (schip), *m.*
SAMESTRE, *m.* Soórt van korael, *o.*
SAMIS, *m.* Venetiaensche gouden en zilveren stoffe, *v.*
SAMOREUX, *m.* Zeker lang en platbodemd schip, *o.*
SANAS, *m.* p. *çana.* Katoen uyt Oost-Indiën, *o.*
SANCIR, *v. n.* (mar.). Zinken, te gronde gaen.
SANCTIFIANT, E, *adj.* Heyligmaekend, zaligmaekend. *La grâce —e.* De heyligmaekende gratie *of* genade.
SANCTIFICATEUR, *m.* Heyligmaeker *m.*
SANCTIFICATION, *f.* Heyliging, heyligmacking, *v.* — *du dimanche.* Het vieren van den zondag.
SANCTIFIER, *v. a.* Heyligen, heylig maeken. *Que ton nom soit sanctifié.* Dat uwen naem geheyligd worde. —, CÉLÉBRER. Vieren. — *les fêtes.* De feestdagen vieren.
SANCTION, *f.* Goedkeuring, bekragtiging, krogt, *v. Voyez* PRAGMATIQUE.
SANCTIONNER, *v. a.* Bekragtigen, bevestigen, goedkeuren.
SANCTUAIRE, *m.* p. *—ère.* Heyligdom, *o.*, heylige plaets, *v.* —, (fig.). De Kerk; het priesterdom. PESER LES ACTIONS AU POIDS DU — (fig.). De daeden op het nauwkeurigste, zeer rypelyk overweégen.
SANDAL, *m. voyez* SANTAL.
SANDALE, *f.* (chaussure). Sandael, *v.*
SANDALIER, *m.* Sandaelmaeker, *m.*

Digitized by Google

SANDALINE, *f.* Soórt van venetiaensche stoffe, *v.*

SANDARAQUE, *f.* Sandrak, *o.*; gom uyt den geneverboom, *v.*

SANG, *m.* p. *çan.* Bloed, *o.* — *bilieux.* Galagtig bloed. — *aqueux.* Wateragtig bloed. — *caillé.* Geronnen bloed. *Se battre au premier* —. Vegten tot men bloed ziet. *Mettre un pays à feu et à* —. Een land te vuer en te water verwoesten *of* verdelgen. *Homme de* —. Bloeddorstigen mensch, vreedaerd, *m.* Avoir le — chaud. Oploopend, grammoedig, haestig zyn. —, (fig.). Bloed, *o.*, afkomst, *v.*, geslacht, *o.* *Issu de — royal.* Uyt koninglyk bloed gesproóten.

SANG-DE-DRAGON, *m.* Draekenbloed, draekenkruyd, *o.*

SANG-FROID, *m.* Koelmoedigheyd, koelzinnigheyd, bedaerdheyd, gerustheyd van geest, *v.* De —. Koelsmoeds, koelbloedig, in koelen bloede.

SANGIAC, *m.* Turkschen stadhouder, *m.*

SANGLADE, *f.* Zweeren zweepslag; slag met eenen riem, *m.*

SANGLANT, E, *adj.* Bloedig, bebloed, vol bloed. *Un mouchoir* —. Eenen bebloeden zakdoek. *Son couteau était encore tout* —. Zyn mes was nog heel bebloed. *Combat* —. Bloedig gevegt, *o.* La plaie est encore —e (fig.). De wonde is nog versch, nog open. —, (fig.) Bitter, hard, bits, schamper, beledigend. *Reproche* —. Bitter *of* vreed verwyt, *o.*

SANGLARGAN, *m.* Bloedstelpend geneésmiddel, *o.*

SANGLE, *f.* Riem, buykriem, gordriem, cingel, *m.*

SANGLER, *v. a.* Gorden, cingelen. — *un cheval.* Een peêrd gorden. — un coup (pop.). Eenen slag geéven.

SANGLIER, *m.* p. —*glié.* Wildzwyn, wildverken, everzwyn, *o.* —, Poisson, de mer. Zeeverken, *o.*

SANGLON, *m.* (t. de mar.). Zogstuk, *o.*

SANGLOT, *m.* p. —*glô.* Zugt, snik, *m.*, gezugt, *o.*

SANGLOTER, *v. n.* Zugten, snikken, kermen.

SANGSUE, *f.* p. *san-çue.* Bloedzuyger, echel, *m.* —, (fig.). Afperser, knevelaer, *m.*

SANGUIFICATION, *f.* Bloedmaeking, bloedwording, *v.*

SANGUIN, E, *adj.* Bloedryk, vol bloed; bloedrood. *Il a le visage d'un rouge* —. Hy heeft een bloedrood aengezigt.

SANGUINAIRE, *adj.* Bloeddorstig, bloedgierig, vreed.

SANGUINE, *f.* Roodsteen, *m.*; roodkryt *of* teekenkryt, *o.*; bloedsteen (kostelyk gesteente), *m.*

SANGUINELLE, *f.* Bloedrooden kornoelieboom, *m.*

SANGUINOLENT, E, *adj.* (méd.). Bloedig, met bloed geverwd *of* gemengd.

SANGUISUGES, *m. pl.* Bloedzuygende insekten, *o. mv.*

SANHÉDRIN, *m.* Hoogen raed (by de jooden), *m.*

SANICLE, *f.* (plante). Wondkruyd, *o.*

SANIE, *f.* Wateragtigen etter, *m.*, gezwel, *o.*

SANIEUX, EUSE, *adj.* Etteragtig, bedorven.

SANITAIRE, *adj.* p. —*tère.* Nuttig voór de gezondheyd. (dyschip, *o.*

SANNEQUIN, *m.* Turksch koopvaer-

SANNES, *m.* (t. de trictrac). Twee zessen, *v. mv.*

SANS, *prép.* Zonder. *Il est — argent et — amis.* Hy is zonder geld en zonder vrienden. — *doute.* Zonder twyfel. — que, *conj.* Zonder dat.

SANS-COEUR, *m.* au pl. *des sans-cœurs.* (fam.). Bloodaerd, lafaerd, lafhertigen, *m.*

SANS-CULOTTE, *m.* au pl. *des sans-culottes.* Staetsomwentelaer, republicaen (in Frankryk in 1793), *m.*

SANS-FLEUR, *f.* Vygappel, *m.*

SANSONNET, *m.* (oiseau). Spreeuw, *v.*; kleynen makreel (zeevisch), *m.*

SANS-PEAU, *f.* au pl *des sans-peau.* Zekere zomerpeêr, *v.* —, *m.* Boom die deéze peêr draegt, *m.*

SANS-SOUCI, *m.* Ligtzinnigen, vrolyken mensch, *m.*, ligthert, *o.*

SANTAL, *m.* Sandelhout, *o.*

SANTÉ, *f.* Gezondheyd, welvaert, welvaerendheyd, *v.*, welstand, *m.* *Une parfaite* —. Eene volkomene gezondheyd. *Boire à la — de q. q.* Op iemands gezondheyd drinken.

SANTOLINE, *f.* Wormkruyd, *o.*

SANTON, *m.* Monik by de Turken, *m.*

SANVE, *f.* Wilden mostaerd, *m.*

SAOUL, etc. *voyez* Soûl, etc.

SAPA, *m.* Most, *m.*; druyvenkonfyt, *v.*

SAPAJOU, *m.* Soórt van kleynen aep, *m.*

SAPAN, *m.* Sapanhout, *o.*

SAPE, *f.* Ondergraeving, ondermyning, *v.*

SAPER, *v. a.* Ondergraeven, ondermynen. — *une muraille.* Eenen muer ondergraeven. —, (fig.). Vernietigen, omverwerpen. — *les fondements d'un état.* De grondslagen van eenen staet vernietigen, ondermynen.

SAPEUR, *m.* Ondergraever, ondermyner, *m.*

SAPHÈNE, *f.* Moederader, *v.*

SAPHIQUE, *adj.* *Vers* —. Saphisch vers, *o.*

SAPHIR, *m.* p. —*fir.* Saffier, saffiersteen (kostelyk gesteente), *m.*

SAPHIRINE, *f.* Soórt van kalcedonysteen, *m.*

* **SAPIENCE**, *f.* Wysheyd, *v.*

SAPIENTIAUX, *adj.* *m. pl.* p. —*piançiô.* Livres —. Boeken der wysheyd, *m.* en *o. mv.*

SAPIN, *m.* Dennenboom, sparreboom, *m.* De —. Dennen. *Bois de* —. Dennenhout; dennenbosch, *o.* — *blanc.* Mastboom, *m.* — *rouge.* Greénenboom, *m.*

SAPINE, *f.* Dennenbalk, *m.*

SAPINETTE, *f.* p. —*nète.* Schelpvisch (die aen de schepen vastkleeft), *m.*

SAPINIÈRE, *f.* Dennenbosch, sparrebosch, *o.*

SAPONACÉ, E, *adj.* Zeepagtig.

SAPONACÉES, *f. pl.* Zeepplanten, *v. mv.*

SAPONAIRE, *f.* p. —*nère.* (plante). Zeepkruyd, *o.*

SAPONIFICATION, *f.* Het veranderen in zeep, *o.*

SAPONIFIER, *v. a.* (t. de chim.). In zeep veranderen.

SAPORIFIQUE, *adj.* (méd.). Smaekelyk. (boom, *v.*

SAPOTE, *f.* Vrugt van den bryappel-

SAPOTIER, *m.* Bryappelboom, *m.*

SAPOTILLE, *f.* *voyez* Sapote.

SAPOTILLIER, *m.* *voyez* Sapotier.

SAQUEBUTE, *f.* Schuyftrompet, *v.*

SARABANDE, *f.* Soórt van spaensche dans, *m.*

SARBACANE, *f.* Buys, blaespyp (om met balletjes naer vogels enz. te schieten); spreékbuys, spreéktrompet, *v.*, roeper, *m.* (teltje, *o.*

SARBOTIÈRE, *f.* p. —*tiaire.* Ysscho-

SARCASME, *m.* Schimprede, schimptael, *v.*, schimpschoót, *m.*

SARCELLE, *f.* p. —*cèle.* Taeling (vogel), *m.*

SARCITE, *f.* Rundvleeschsteen, *m.*

SARCLER, *v. a.* Schoffelen, wieden, uytwieden, het onkruyd uyttrekken.

SARCLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Wieder, *m.*; wiedster, *v.*

SARCLOIR, *m.* p. —*loar.* Schoffel, *v.*, wiedyzer, wiedmes, *o.*

SARCLURE, *f.* Uytwiedsel, onkruyd, *o.*

SARCOCÈLE, *m.* (tumeur). Vleeschbreuk, *v.*

SARCOCOLLE, *f.* Vleeschlym, *v.* en *o.*

SARCO-ÉPIPLOCÈLE, *f.* Net- en vleeschbreuk, *v.*

SARCO-ÉPIPLOMPHALE, *f.* Navelvleeschbreuk, *v.*

SARCO-HYDROCÈLE, *f.* Watervleeschbreuk, *v.*

SARCOLOGIE, *f.* Verhandeling over de vleezige deelen, *v.*

SARCOMATEUX, EUSE, *adj.* Vleeschgezwelagtig. (gezwel, *o.*

SARCOME, *m.* Vleeschgewas, vleesch

SARCOMPHALE, *m.* Vleeschgewas aen den navel, *o.*

SARCOPHAGE, *m.* Steenen doodkist (der ouden), *v.*; praelgraf, *o.* — *adj.* Vleeschyreétend, vleescheétend, vleeschbrandend.

SARCOTIQUE, *adj.* Vleeschmaekend.

SARDAIGNE, *f.* (île). Sardiniën, *o.*

SARDE, *adj.* et *s.* Sardinisch. —, *m.* Sardiniër, *m.* —, *f.* Sardinische, *v.*

SARDE-AGATE, *f.* Edelgesteente met het kornalyn en den agaet gelykende, *o.*

SARDINE, *f.* Sardyn, *v.* — *fumé.* Sprot, *v.*

SARDINIÈRE, *f.* Sardynennet, *o.*

SARDOINE, *f.* Sardoniksteen (edelgesteente), *m.*

SARDONIEN, **SARDONIQUE**, *adj.* *m.* *Ris* —. Stuyptrekkenden lach; (fig.) gedwongen lach, *m.*

SARGASSE, *f.* (plante). Zeekroos, *o.*

SARICOVIENNE, *f.* Zeeotter, *m.*

SARIGUE, *m.* Buydelrat (viervoetig dier van America), *v.*

SARMENT, *m.* Rank, wyngaerdranken, *v.*, wyngaerdscheut, *m.*

SARMENTACÉES, *f. pl.* Wyngaerdragtige planten, *v. mv.*

SARMENTEUX, EUSE, *adj.* Rankig, rankagtig, veéle ranken schietend.

SARONIDES, *m. pl.* Priesters (by de oude Franschen), *m. mv.*

SARRASIN, *adj.* et *s.* *Blé* —. Boekweyt, *v.* —, Arabe. Sarrazyn, *m.*

SARRASINE, *f.* (t. mil.). Valdeurvalpoort, *v.*

SARRAU, *m.* Keél, overtrek, *m.*

SARRETTE, *f.* p. *çarète.* (plante). Scharenkruyd, sikkelkruyd, *o.* — Spasme. Kramp, *v.*

SARRIETTE, *f.* p. *sariète.* Boonkruyd, *o.*, kuen, *v.*

SART, *m.* *voyez* Gorron.

SAS, *m.* p. *çâ.* Zeéf, zift, *v.* Passer une chose au gros — (fig.). Eene zaek maer oppervlakkig, ter loops onderzoeken. — , Bassin d'une chute d'eau. Sluys, *v.*, sas, *o.* *Le — de Gand.* Het sas van Gent.

SASSAFRAS, *m.* Sassefrasboom, *m.* *Bois de* —. Sassefras, *o.*

SASSE, *f.* Hoósvat, *o.*

SASSENAGE, *m.* p. *çacenaje.* Soórt van kaes, *v.* Pierre de —. Steen goed voor het oogzeer, *m.*

SASSER, *v. a.* Ziften, uytziften, doórziften. —, (fig. *et* fam.). Nauw uytpluyzen *of* onderzoeken.

SASSET, *m.* Kleyne zeéf, zift, *v.*

SASSOIRE, *f.* Voórgestel (eener koets), *o.*

SATAN, *m.* Satan, duyvel, boozen geest, *m.*

SATANIQUE, *adj.* Satansch, duyvelsch.

SATELLITE, *m.* Trawant, voórvegter, gewapenden huerling, *m.* —, Planète subalterne. Wegter, *m.*, kleyne dwaelsterre, *v.*

SATIÉTÉ, *f.* p. —*cié.* Zatheyd, verzaeding, verzaediging, *v.*

SATIN, *m.* Satyn (zyde), *o.* De —. Satynen.

SATINADE, *f.* Dunne satynagtige stoffe, *v.*

SATINAIRE, *m.* Satynweéver, *m.*

SATINÉ, E, *adj.* Satynagtig, als satyn.

SATINER, *v. a.* Als satyn glad en zagt maeken, satineéren. —, *v. n.* Satynagtig zyn, naer satyn gelykend.

SATIRE, *f.* Schimpschrift, schimpdicht, spotschrift, hekeldicht, hekelschrift, *o.*

SATIRIQUE, *adj.* et *s.* Schimpagtig, schimpig, spottend. *Discours* —

Digitized by Google

Spottend gesprek. *Poëte* —. Schimpdichter, *m.* —, *m.* Hekelaar, hekeldichter, schimpdichter, *m.*

SATIRIQUEMENT, *adv.* Schimpswyze, spotswyze.

SATIRISER, *v. a.* Schimpen, beschimpen, spotten, hekelen.

SATISFACTION, *f.* p. —*fakcion.* Tevredenheyd, vergenoeging, *v.*, genoegen, behaegen, vermaek, *o.*; voldoening, genoegdoening, *v.*

SATISFACTOIRE, *adj.* (t. de dogm.). Voldoende, voldoening geévende.

SATISFAIRE, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *faire*). Voldoen, vergenoegen, bevredigen, tevreden stellen, genoeg doen. *Il est mal aisé de — tout le monde.* Het is onmogelyk alle menschen te voldoen. — *ses créanciers.* Zyne schuldeyschers betaelen. — *à son devoir.* Zyne pligt volbrengen. Se —. Zynen lust voldoen *of* boeten, zynen wensch vervullen.

SATISFAISANT, E, *adj.* Voldoende, voldoenend, vergenoegend.

SATISFAIT, E, *adj.* Voldaen, vergenoegd, tevreden.

SATRAPE, *m.* Landvoogd, *m.* —, (fig.). Trotschen en wellustigen heer, *m.*

SATRAPIE, *f.* Landvoogdy, *v.*

SATRON, *m.* Kleynen visch met lokses, *m.*

SATTEAU, *m.* Schuyt (tot het visschen van korael), *v.*

SATURATION, *f.* (t. de chim.). Verzaediging, bezwangering, *v.* *La — d'un acide.* De verzaediging van een zuer.

SATURER, *v. a.* (t. de chim.). Verzaedigen, bezwangeren.

SATURNALES, *f. pl.* Feesten ter eere van Saturnus, *v.* en *o. mv.*

SATURNE, *m.* Saturnus, den Tyd, *m.* —, Planète. Saturnus, *m.* —, (t. d'anc. chim.) Lood, *o.*

SATURNIEN, ENNE, *adj.* p. —*ni-in.* Droefgeestig, zwaermoedig.

SATYRE, *m.* Sater, boschgod, *m.* —, Papillon. Dagkapel, *v.* —, *f.* Schimpdicht, *o.*

SATYRION, *m.* Standelkruyd, kulleskruyd, *o.*

SAUCE, *f.* p. *çôce.* Saus, *v.* *Une — fade, rousse.* Eene laffe, bruyne saus. La — vaut mieux que le poisson (fig. *et* prov.). De koolen zyn het sop niet weêrd.

SAUCER, *v. a.* Sausen, in de saus doopen, indoopen, soppen, insoppen. — q. q. (pop.). Iemand ter deêg bekyven.

SAUCIÈRE, *f.* Sauskom, *v.*

SAUCISSE, *f.* Worst, vleeschworst, saucies, saucys, *v.*

SAUCISSON, *m.* Dikke vleeschworst, kruydworst, *v.*; dikken vuerpyl; beuling (tot het aensteêken van eene myn), *m.*

SAUF, VE, *adj.* p. *çôf, çôve.* Onbeschadigd, behouden. *Il est revenu sain et —.* Hy is gezond en behouden te huys gekomen. *Il a eu la vie —ve.* Hy heeft zyn leven behouden. —, Qui est hors de péril. Veylig, buyten gevaer. *Avoir vie et bagues —ves.* Leven en goederen verzekerd hebben.

SAUF, *prép.* Behoudens. — *votre honneur; votre respect.* Behoudens uwe eer, behoudens den eerbied dien ik u schuldig ben. —, Sans préjudice. Behoudens. — *à recommencer.* Behoudens weder te beginnen. —, Excepté. Behoudens, uytgenomen, behalve. — *erreur de calcul.* Uytgenomen, buyten misrekening.

SAUF-CONDUIT, *m.* Vrygeleybrief, schutbrief, *m.*

SAUGE, *f.* p. *côje.* (plante). Salie, savie, *v.*

SAUGRENÉE, *f.* Toebereyding van erten, *v.*

SAUGRENU, E, *adj.* (fam.). Ongerymd, zot, belachelyk, buytensporig.

SAUGUE, *f.* p. *çôghe.* Visschersschuyt (uyt Provence), *v.*

SAULE, *m.* p. *çôle.* Wilg, wilge, wilgenboom, *m.* — *pleureur.* Treurwilg. De —. Wilgen.

SAUMACHE, *adj.* *voyez* Saumâtre.

SAUMÂTRE, *adj.* Brak. *Eau —.* Brakwater, *o.*

SAUMÉE, *f.* p. *çômé.* Zekere laudmaet van omtrent een gemeêt, *v.*

SAUMON, *m.* (poisson). Zalm, *m.* *Hure de —.* Zalmkop, *m.* —, Masse de plomb, d'étain. Blok lood *of* tin, *m.*, sleklood, *o.*

SAUMONNEAU, *m.* p. *cômonô.* Zalmken, zalmpje, *o.*

SAUMONNÉE, *adj. f.* *Truite —.* Zalmforelle, *v.*

SAUMURE, *f.* Pekel, *v.*, pekelnat, *o.*

SAUNAGE, *m.* Zouthandel, *m.* *Faux —.* Het zoutleuren, *o.*, zoutsluykery, *v.*

SAUNER, *v. n.* Zout maeken *of* zieden.

SAUNERIE, *f.* Zoutkeet, zoutmaekery, zoutziedery, *v.*

SAUNIER, *m.* p. *cônié.* Zoutmaeker, zoutzieder; zoutverkooper, *m.* *Faux —.* Zoutleurder, zoutsluyker, *m.*

SAUNIÈRE, *f.* Zoutbak, *m.*

SAUPIQUET, *m.* p. *çôpiké.* Eétlust verwekkende, sterke saus, *v.*

SAUPOUDRER, *v. a.* Sprengen, besprengen, besprenkelen, bestrooyen. — *de la viande.* Vleesch met zout besprengen. — *un poisson avec de la farine.* Eenen visch met meêl bestrooyen. — *de poivre.* Met peper besprenkelen.

SAUR, *adj. m.* *Hareng —.* Bokking, *m.*

SAURAGE, *m* Het eerste jaer van eenen vogel voór het ruyen, *o.*

SAURE, *adj.* p. *çôre.* *Jaune — brun.* Donkergeél, geélbruyn. *Cheval —.* Donkergeél peêrd, *o.*

SAURER, *v. a.* Rooken, berooken. — *des harengs.* Haring rooken.

SAUSSAIE, *f.* Wilgenbosch, *o.*, griend, *v.*

SAUT, *m.* p. *çô.* Sprong, *m.* — *en l'air.* Lochtsprong. — *périlleux.* Gevaerlyken sprong. Faire le — (fig.). Het besluyt neêmen. *Au — du lit.* In het opstaen uyt het bed. — *de loup.* Gragt aen het eynde van eene dreêf, *v.* —, (fam.). Val; waterval, *m.*

SAUTANT, E, *adj.* (t. de blas.). Springend, klimmend, overeynd staende.

* SAUTELER, *v. n.* *voyez* Sautiller.

SAUTELLE, *f.* p. *çôtèle.* Rank, wyngaerdrank, *v.*

SAUTER, *v. n.* p. *çôter.* Springen, opspringen, overspringen, afspringen. — *de haut en bas.* Van boven naer beneden springen. — *à pieds joints.* Gelyks voets springen. *Faire — un bastion.* Een bolwerk doen springen. — *au collet, à la gorge.* By den kraeg, aen de keêl vatten. *La chose saute aux yeux.* De zaek is klaer. —, Changer (mar.). Veranderen. —, *v. a.* Springen, overspringen. — *une muraille.* Over eenen muer springen. —, (fig.). Overslaen, uytlaeten. — *une page entière.* Eene geheele bladzyde overslaen *of* niet nazien.

SAUTEREAU, *m.* p. *çôterô.* Kleynen springer, *m.*; springertje, wippertje (van eenen clavecimbel); zeker stuk geschut, *o.*

SAUTERELLE, *f.* Sprinkhaen; beweégbaeren winkelhaek, *m.*

SAUTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Springer, *m.*; springster, *v.*

SAUTEUSE, *f.* Soórt van rups, *v.*

SAUTILLANT, E, *adj.* Huppelend, springend.

SAUTILLEMENT, *m.* Huppeling, *v.*; gehuppel, *o.*

SAUTILLER, *v. n.* Huppelen, springen, trippelen. —, (fig. *et* fam.). Schielyk van de eene zaek op de andere springen.

SAUTOIR, *m.* Schuynsch St.-Andrieskruys in een wapenschild, *o.* En —. Kruyselings over malkander. —, Ficu. Halsdoek, *m.*

SAUTRIAUX, *m. pl.* Springhouten (by de tapytwerkers), *o. mv.*

SAUVAGE, *m.* p. *çôvaje.* (t. de mar.). Het bergen *of* redden (der gestrande goederen), *o.*

SAUVAGE, *adj.* et *s.* Wild. *Animal —.* Wild dier, *o.*; wild, woest; eygenzinnig, wonderlyk; ongetemd, niet tam; onbebouwd; ongeënt, dat in het wild groeyt. —, Rude, contre l'usage. Hard, ongewoon. Feu —. Schurft (in het aengezigt der kinderen), *o.* —, *m.* Wilden, wildeman, *m.* —, *f.* Wilde, *v.*

SAUVAGEON, *m.* p. *çôvajon.* Wilden *of* ongeënten boom, wildeling, *m.*

SAUVAGERIE, *f.* Woestheyd, *v.*

SAUVAGIN, E, *adj.* et *s.* Dat den smaek, den reuk van wilde watervogels heeft. —, *m.* *Goût —.* Wilden smaek, *m.*

SAUVAGINE, *f.* Peltery, *v.*

SAUVE-GARDE, *f.* Bescherming, beschutting, *v.*; schutbrief, *m.*; wagt, *v.*; vrygeleyde, *o.* —, (fig.). Bescherming, *v.* — (t. de mar.). Zorglyn, *v.* — (lézard). Americaensche haegdis, *v.*

SAUVEMENT, *m.* p. *çôvemant.* (mar.). Redding, *v.*, het bergen *of* redden (van gestrande goederen), *o.*

SAUVER, *v. a.* Redden, verlossen, bevryden, behouden. *Il a sauvé la ville.* Hy heeft de stad gered. — *sa patrie.* Zyn vaderland verlossen, behouden. —, Conserver. Behouden, bewaeren. — *la vie à q. q.* Iemand het leven behouden. —, Procurer le salut éternel. Zaligmaeken, behouden, verlossen. —, Eviter, parer. Afweêren, afkeeren. — *un coup.* Eenen slag, eenen stoot afweêren, afkeeren. —, Epargner. Spaeren, bespaeren, ontzien. —, Excuser. Verschoonen, verontschuldigen. —, Ménager, pallier. Bewimpelen, bedekken. Sauve qui peut! Redde zich wie kan! Se —, fuir, s'échapper. Ontsnappen, ontkomen, zich wegmaeken. —, (fig.). Zich hoeden *of* bewaeren. Se —. Vlugten, zich bergen; zich schadeloos stellen, zyne schade inhaelen. Se —, faire son salut. Zalig worden, zyne zaligheyd bewerken, bekomen.

SAUVE-RABAN, *m.* (mar.). Leysel, *o.*

SAUVETAGE, *m.* (mar.). Redding, berging (van gestrande goederen), *v.*

* SAUVETÉ, *f.* Veyligheyd, *v.*

SAUVETERRE, *f.* Soórt van marmer, *m.* en *o.*

SAUVEUR, *m.* Verlosser, redder, *m.* Le —. Den heyland, zaligmaeker, *m.*

SAUVE-VIE, *f.* (plante). Steenruyt, muerruyt, *v.*

SAVACOU, *m.* Soórt van steltvogel, *m.*

SAVAMMENT, *adv.* Geleerdelyk.

SAVANE, *f.* Harswoud, *o.* —, Prairie (en Amérique). Weyland, *o.*, weyde, *v.*

SAVANNE, *f.* *voyez* Savane.

SAVANT, E, *adj.* et *s.* Geleerd, ervaeren, verstandig, letterkundig; wel onderrigt, kundig, bedreêven. *Vous êtes bien —.* Gy zyt zeer geleerd. *Livre —.* Geleerd boek. —, *m.* Geleerden, letterkundigen, *m.* —, *f.* Geleerde, goleerde vrouw, *v.*

SAVANTASSE, *m.* p. —*tace.* (fam.). Schyngeleerden, weêtal, wysneus, *m.*

SAVANTISSIME, *adj.* (fam.). Hooggeleerd, zeer geleerd.

SAVATE, *f.* Slof, *v.*, ouden, versleêten schoen; briefdraeger, briefbode, *m.*

SAVATERIE, *f.* Oude schoenmerkt, *v.*

SAVENEAU, *m.* SAVENELLE, *f.* Vischnet op twee stokken, *o.*

SAVETER, *v. a.* (fam.). Knoeyen, broddelen, verknoeyen.

Digitized by Google

SAVETERIE, *f. voyez* SAVATERIE.

SAVETIER, *m.* Lapper, schoenlapper, *m.* —, (pop.). Knoeyer, broddelaer, *m.*

SAVEUR, *f.* Smaek, *m.*, smaekelykheyd, *v.*

SAVINIER, *m. voyez* SABINE.

SAVOIE, *f.* (pays). Savoyen, *o. Chou de* —. Savooykool, *v.*

SAVOIR (je sais, tu sais, il sait, nous savons, vous savez, ils savent; je savais; je sus; je saurai; je saurais; sache, sachons, sachez; que je sache; que je susse; sachant, su, ue), *v. a.* Weeten, kennen, kundig zyn. *Je n'en veux rien* —. Ik wil niets daervan weeten. —, ETRE INSTRUIT DANS UNE SCIENCE. Verstaen, kennen. *Il sait lire et écrire.* Hy kan leezen en schryven. — *vivre.* Weeten te leeven, wellevend zyn, zich degelyk gedraegen. —, AVOIR DANS LA MÉMOIRE. Kennen, van buyten kennen. — *sa leçon.* Zyne les kennen. —, APPRENDRE, ÊTRE INFORMÉ. Weeten, kennis *of* tyding hebben. *Faire* —. Laeten weeten, dankbaer zyn. —, AVOIR LE POUVOIR, LE MOYEN. Kunnen. *Il ne saurait se taire.* Hy kan niet zwygen. — *gré.* Dank weeten. QUE JE SACHE. Myns weetens, naer myn weeten. —, *v. n.* Veel weeten, schoone kennissen hebben. SE —. Bekend zyn. —, à —, *conj.* Te weeten, naemelyk. *C'est à* —. Te weeten, naemelyk; dat is nog te weeten. —, *m.* Geleerdheyd, weetenschap, kennis, *v.*

SAVOIR-FAIRE, *m.* au pl. *savoir-faire.* Bekwaemheyd, behendigheyd, konst, weetenschap, *v.*

SAVOIR-VIVRE, *m.* au pl. *savoir-vivre.* Wellevendheyd, welgemanierdheyd, *v. Il n'a pas de* —. Hy weet niet te leeven, hy heeft geene welgemanierdheyd.

SAVON, *m.* Zeep, *v. Faire du* —. Zeepzieden. *Bulle de* —. Zeepbel, *v.* —, (fig.). Scherp verwyt, *o.*, hekeling, *v.*

SAVONNAGE, *m.* p. —*vonaje.* Zeeping, *v.*, het zeepen, inzeepen; zeepwater, zeepsop, *o.*

SAVONNAIRE, *f.* Zeepkruyd, *o.*

SAVONNER, *v. a.* Zeepen, inzeepen, met zeep wasschen —, (fam.). Berispen; doorhaelen; braef bekyven.

SAVONNERIE, *f.* Zeepziedery, zeepery, *v.*

SAVONNETTE, *f.* Zeepbal, *m.*, zeepballetje, *o.*

SAVONNEUX, EUSE, *adj.* Zeepagtig, zeepig, zeeperig.

SAVONNIER, *m.* p. —*nié.* Zeepboom; zeepzieder, *m.*

SAVONNIÈRE, *f.* Zeepkruyd, *o.*

SAVONNOIR, *m.* Gezeept vilt om de kuerten te glanzen, *o.*

SAVOUREMENT, *m.* Het smaeken, proeven.

SAVOURER, *v. a.* Smaeken, proeven. — LES PLAISIRS (fig.). De vermaeken met smaek genieten.

SAVOURET, *m.* (fam.). Mergbeen, *o.*, mergpyp, *v.*

SAVOUREUSEMENT, *adv.* Smaekelyk, met smaek.

SAVOUREUX, EUSE, *adj.* Smaekelyk, welsmaekend, lekker.

SAVOYARD, E, *adj.* et *s.* p. —*voa-iar.* Van Savoyen. —, *m.* Savoyard, *m.* —, HOMME SALE, GROSSIER. Morsigen mensch, lomperd, kinkel, *m.* —, *f.* Vrouw uyt Savoyen, *v.*

SAVRE, SAVREAU, *m.* Zeker vischnet, *o.*

SAXATILE, *adj.* Steenagtig, dat op rotsen *of* tusschen steenen groeyt. *Plante* —. Steenplant, *v.*

SAXE, *f.* (royaume). Saxen, Saksen. DE —. Saxisch.

SAXIFRAGE, *adj.* et *s.* p. —*je.* (t. de méd.). Steenbreekend, steenoplossend. —, *f.* (plante). Steenbreek, bevernel, *v.*

SAXIFRAGÉES, *f. pl.* Planten van het geslacht der steenbreék, *v. mv.*

SAXON, ONNE, *adj.* et *s.* Saxisch. —, *m.* Sax, *m.* LES —*s.* De Saxen. —, *f.* Saxische vrouw, *v.*

SAYA, *f.* Zekere zydestoffe, *v.*

SAYE, *f.* Soort van sargie, *v.*

SAYETTE, *f.* p. *sé-iète.* Saeyet, *v.* en *o.* DE —. Saeyetten.

SAYETTERIE, *f.* Saeyetweévery, *v.*

SAYETTEUR, *m.* Saeyetweéver, *m.*

SAYON, *m. voyez* SAIE.

SBIRE, *m.* Gerechtsdienaer (by de Romeynen), *m.*

SCABELLON, *m.* Voetstal, pedestal, voet, *m.*, voetstuk, *o.*

SCABIEUSE, *f.* Schurftkruyd, *o.*

SCABIEUX, EUSE, *adj.* Schurftagtig, schurftig.

SCABRE, *adj.* (bot.). Ruw, oneffen, ongelyk.

SCABREUX, EUSE, *adj.* Hobbelig, oneffen, ongelyk. —, (fig.). Gevaerlyk, moeyelyk, netelig, netelagtig. *Affaire* —*euse.* Moeyelyke, netelige zaek.

SCALDES, *m. pl.* Dichters, priesters der Gelten, *m. mv.*

SCALÈNE, *adj. Triangle* —. Ongelykzydigen dryhoek, *m.* MUSCLE — (anat.). Ongelykzydige spier (aen den hals), *v.*

SCALME, *m.* Roeybord, *o.*, dol, *m.*

SCALPEL, *m.* Snymes (der wondheelers), *o.*

SCALVINE, *f.* Kalbas, kauwoerde, *v.*

SCAMMONÉE, *f.* p. *skamoné.* Purgeérkruyd, *o.*, scammony, *v.*

SCAMONITE, *f.* Scammonywyn, *m.*

SCANDALE, *m.* Ergernis, verergernis, verergering, ontstigting, *v.*, aenstoot, *m.*

SCANDALEUSEMENT, *adv.* Aenstootelyk, ergerlyk, ontstigtelyk.

SCANDALEUX, EUSE, *adj.* Ergerlyk, aenstootelyk, ontstigtelyk.

SCANDALISER, *v. a.* Ergeren, verergeren, ontstigten, ergernis *of* aenstoot geeven. *On fut scandalisé de sa conduite.* Men ergerde zich over zyn gedrag. SE —. Zich ergeren, ergernis neémen.

SCANDER, *v. a.* Meéten, afmeéten, (verzen) scandeéren.

SCANDINAVIE, *f.* Scandinaviën, *o.*

SCANDIX, *f.* Naeldekervel, *v.*

SCANIE, *f.* (pays). Schoonen.

SCAPHA, *m.* (os). Handwortelbeen; voetwortelbeen, *o.*

SCAPHANDRE, *m.* Zwemrok, *m.*

SCAPHÉ, *m.* Zonnewyzer by de ouden, *m.*

SCAPHOÏDE, *adj.* (méd.). Schipvormig.

SCAPIFORME, *adj.* (bot.). Schagtvormig.

SCAPULAIRE, *m.* p. —*lè*—. Schapulier, *m.*, schoudergewaed van kloosterlingen, *o.*; schapulier (twee stukjes gewyde stoffe), *m.* —, BANDAGE DE CHIRURGIE. Schouderband, *m.* —, *adj.* VEINE — (anat.). Schouderader, *v.*

SCARABÉE, *m.* Schildvleugelig insekt (kever, molenaer, schalbyter, enz.), *o.*

SCARAMOUCHE, *m.* Hansworst, snaek, harlekeyn, *m.*

SCARDASSES, *f. pl.* Groote wolkaerden, *v. mv.*

SCARE, *m.* Soort van zeevisch, *m.*

SCARIEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Droog en ruw. (mes, *o.*

SCARIFICATEUR, *m.* Kerfmes, kop-

SCARIFICATION, *f.* Kerving, kopping (in de bovenhuyd), *v.*

SCARIFIER, *v. a.* Kerven, koppen.

SCARIOLE, *f.* Krolandyvie, *m.*

SCARLATINE, *adj. f. Fièvre* —. Scharlakenkoórts, roodekoórts, *v.*

SCASON, *m.* Hinkend jambisch vers, *o.*

SCEAU, *m.* p. *çô.* Zegel, *m.* en *o.*; zegelmerk, *o. Garde des* —*x.* Zegelbewaerder, *m.* — DE SALOMON (plante). Salomonszegel, *m.* en *o.*

SCÉL, *m. voyez* SCEAU.

SCÉLÉRAT, E, *adj.* et *s.* p. *céléra.* Schelmagtig, schelmsch, snood, boos. —, *m.* Schelm, snoodaerd, boswigt, *m.*

SCÉLÉRATESSE, *f.* Schelmery, snoodheyd, boosheyd, *v.*, schelmstuk, *o.*

SCÉLITHE, *f.* p. *célite.* Steen die het menschenbeen verbeeld, *m.*

SCELLAGE, *m.* p. *célaje.* Het vastmaeken van kleyne spiegelglazen.

SCELLÉ, *m.* Zegel, *m.* en *o. Lever le* —. Den zegel opheffen. *Mettre, apposer le* — *sur.* Den zegel stellen op.

SCELLEMENT, *m.* Het vastmetselen of vastmaeken, *o.*

SCELLER, *v. a.* p. *céler.* Zegelen, verzegelen, toezegelen, bezegelen, de zegel ergens opzetten *of* aenhangen vastmetselen met plaester, enz. vastmaeken. —, (fig.). Bekragtigen, bevestigen, verzegelen. — *de son sang.* Met zyn bloed verzegelen.

SCELLEUR, *m.* Verzegelaer, zegelaer, zegeldrukker, *m.*

SCÈNE, *f.* p. *cène.* Tooneel, *o. Entrer en* —. Op het tooneel verschynen. *Il* — *représente une forêt.* Het tooneel stelt een woud voór. *La* — *est à Bruxelles.* De vertooning is te Brussel. — *troisième.* Derde tooneel. FAIRE UNE — à q. q. (fam.). Iemand bevreemd met woórden aenranden, aenvallen, bekyven.

SCÉNIQUE, *adj.* Van het tooneel. *Jeux* —*s.* De tooneelspelen (der oden).

SCÉNITE, *s.* et *adj.* Tentbewoonen, *m.* tentbewoonster, *v. Peuple* —. Tentbewoners, *m. mv.*

SCÉNOGRAPHIE, *f.* p. *cénografie.* Verzegtige afteekening, *v.*, perspectief, *o.*; tooneelschilderkonst, *v.*

SCÉNOGRAPHIQUE, *adj.* Verrezigtig, doórzigtkundig.

SCÉNOGRAPHIQUEMENT, *adv.* Verrezigtigyk.

SCENOPÉGIES, *f. pl.* Loofhuttenfeest (by de jooden), *v.* en *o.*

SCEPTICISME, *m.* p. *cep*—. Twyfelaer, twyfelzugt, *v.*

SCEPTIQUE, *adj.* et *s.* Die aen alles twyfelt, twyfelend, twyfelzugt. — *m.* Twyfelaer, *m.*

SCEPTRE, *m.* p. *cepter.* Scheptre, rykssstaf, koningsstaf, *m.* —, (fig.). Gezag, gebied, *o.*, heerschappy, *v.* schepter, *m.*

SCHABRAQUE, *f.* Schabrak, *v.*

SCHAKOT, *m.* Schako, *m.*

SCHALL, *m.* p. *châl.* Schawl, *v.*

SCHEIK, *m.* Turkschen prelaet, *m.*

SCHELLING, *m.* p. *chelin.* Schelling, *o.*

SCHÈNE, *m.* Leugtemaet der ouden (3000 vadem), *v.*

SCHÉNOBATE, *m.* Koordendanser, *m.*

SCHÉRIF, *m.* Arabischen vorst te Mecca; titel der nakomelingen van Mahomet, *m.*

SCHIDAKÉDON, SCHIDASSÉDON, Langwerpige beenbreuk, *v.*

SCHISMATIQUE, *adj.* et *s.* p. *chisma.* Scheurziek. —, *m.* Scheurmaeker, *m.*

SCHISME, *m.* Scheuring, afscheuring, *v.*

SCHISTE, *m.* Leysteen, *m.*

SCHISTEUX, EUSE, *adj.* Leyagtig.

SCHORL, *m. voyez* BASALTE.

SCIAGE, *m.* p. *ciaje.* Het zaegen. *Dent de* —. Schulphout, *o.*

SCIAGRAPHIE, *f.* Zonnewyzerskunst, *v.* —, (terme d'archit.). Schaduwteekening, *v.*

SCIAMACHIE, *f.* Schaduwgevecht, *m.* wapenoefening, *v.*

SCIATÉRIQUE, *adj.* et *s. CADRAN* — Zonnewyzer, *m.*

SCIATIQUE, *adj.* et *s. f. Goutte* — Heupjigt, heuppyn, sciatica, *v. Fièvre* —. Heupader, *v.* —, *adj.* et *s. f.* Die de heupjigt heeft.

SCIE, *f.* p. *cie.* Zaeg, *v.* — à main Handzaeg. — à *refendre.* Schulpzaeg,

— à *débiter*. Spanzaeg, raemzaeg. — *tournante*. Draeyzaeg. — (poisson). Zergvisch, zweerdvisch, *m*.

SCIEMMENT, *adv.* p. *ciamant*. Weétens, voórbedagtelyk, met volle kennis.

SCIENCE, *f.* p. *cian*—. Kennis, *v.*, weéten, *o*. *Je le sais de — certaine*. Ik weét het zeker. *Cela passe ma —*. Dat gaet boven myne kennis. —, CONNAISSANCE FONDÉE SUR DES PRINCIPES. Weétenschap, kennis, *v*. *Les arts et les —s*. De konsten en weétenschappen. —, SAVOIR. Geleerdheyd, kundigheyd, kennis, *v*. — *du monde*. Wereldkennis. — *infuse*. Ingeschapene kennis.

SCIÈNE, *f.* Ombervisch, *m*.

SCIENTIFIQUE, *adj.* Weétenschappelyk.

SCIENTIFIQUEMENT, *adv.* Weétenschappelyk.

SCIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Zaegen, afzaegen, doórzaegen, inzaegen. — *du bois*. Hout zaegen. — *de la pierre*. Steen snyden, zaegen. — *les blés*. Het koórn pikken, met de pik afsnyden. — (t. de mar.). Verteerd *of* averegts roeyen.

SCIERIE, *f.* p. *cirie*. Zaegmolen, *m*.

SCIEUR, *m*. Zaeger, afzaeger, *m*. — *de long*. Plankzaeger, *m*. — *de bois*. Houtzaeger, *m*. —, MOISSONNEUR. Pikker, koórnmaeyer, *m*.

SCILLE, *f.* p. *cile*. Zeesjuyn, *m*.

SCILLITIQUE, *adj.* Met zeesajuyn bereyd. *Vin* —. Zeesjuynwyn, *m*.

SCILLOTE, *f.* Vat om zoutwater te putten, *o*.

SCINDER, *v. a.* p. *cinder*. (pal.). Scheyden, afscheyden.

SCINQUE, *m*. Soórt van haegdis, *v*.

SCINTILLANT, E, *adj.* p. *cinti-lant*. Flikkerend, schitterend.

SCINTILLATION, *f.* Flikkering, schittering, glinstering, *v*.

SCINTILLER, *v. n.* Flikkeren, schitteren, glinsteren, blinken. *Les étoiles fixes scintillent*. De vaste sterren flikkeren.

SCIOGRAPHIE, *f. voyez* SCIAGRAPHIE.

SCIOMANCIE, *f.* Schaduwwigchelaery *v*.

SCION, *m*. (bot.). Spruyt, loot, *v*.

SCIOPTIQUE, *adj.* p. *cioptike*. *Globe* —. Houten kloot met een linzenglas, *m*.

SCIOTTE, *f.* Handzaeg der marmerslypers, *v*.

SCIPOULE, *f. voyez* SCILLE.

SCIRPE, *m*. (plante). Grasplant, *v*.

SCISSILE, *adj.* p. *cicile*. Kliefbaer, kloófbaer.

SCISSION, *f.* p. *cicion*. Scheuring, scheyding (in eene vergadering enz.); verdeeldheyd (der stemmen), *v*.

SCISSIONNAIRE, *m*. Scheurmaeker, *m*.

SCISSURE, *f.* p. *cicure*. Scheur, kloóf, spleét (in rotsen), *v*. — (t. d'anat.). Beenholte, *v*.

SCITAMINÉES, *f. pl.* p. *citaminé*. (plantes). Zeker slach van planten, *o*.

SCIURE, *f.* p. *ciure*. Zaegmeél, zaegsel, zaegstof, *o*.

SCIURIENS, *m. pl.* Dieren van het geslacht der eekhoórntjes, *o. mv*.

SCLÉRIASIS, *m*. Verharding der oogleden, *v*.

SCLÉROME, *m*. Hard gezwel in de lysmoeder, *o*.

SCLÉROPHTHALMIE, *f.* Harde oogontstekking, *v*.

SCLÉROSARCOME, *m*. Hard gezwel aen het tandvleesch, *o*.

SCLÉROTIQUE, *adj.* et *s. f. Membrane* — (anat.). Hard oogvlies, *o*. *Rendre* —. Vleeschverhardend geneésmiddel, *o*.

SCOBIFORME, *adj.* Zaegmeélagtig.

SCOLAIRE, *adj.* p. —*lè*—. Van de schoólen. *Année* —. Schoóljaer, *o*.

SCOLARITÉ, *f.* Schoólrecht, studentenrecht, *o*.

SCOLASTIQUE, *adj.* et *s.* Schoólsch, van de schoól. —, *f. Théologie* —. Schoólsche godsgeleerdheyd, schoólgeleerdheyd, *v. Méthode* —. Schoólscheleerwyze. —, *m*. Schoólgeleerden, *m*.

SCOLASTIQUEMENT, *adv.* Op eene schoólsche wyze.

SCOLIASTE, *m*. Uytlegger der oude grieksche schryvers, *m*.

SCOLIE, *f.* Opheldernde aenmerking, uytlegging (op de oude schryvers), *v*. —, *m*. (t. de géom.). Aenmerking (op eene voóraefgaende stelling), *v*.

SCOLOPAX, *adj.* (t. d'hist. nat.). Met eenen langen en dunnen snavel.

SCOLOPENDRE, *f.* Soórt van duyzendbeen, *o.*, scolopender. — (plante). Hertstong, *v*.

SCOMBRE, *m*. p. *skon*—. (poisson). Zekeren visch, *m*.

SCOPETIN, *m*. Zinkroerdraeger (zeker oud wapen), *m*.

SCORBUT, *m*. Scheurbuyk, *v*. en *o.*, blauwschuyt, *v*.

SCORBUTIQUE, *adj.* et *s*. Scheurbuykig, scheurbuykagtig. —, *s. m.* et *f.* Die het scheurbuyk heéft.

SCORDIUM, *m*. (plante). Waterlook, watermankruyd, *o*.

SCORIE, *f.* Metaelschuym, *o*.

SCORIFICATION, *f.* Metaelschuymmaeking, *v*.

SCORIFICATOIRE, *m*. Kom, *v.*, *of* kroes (die men gebruykt in de metaelschuymmaeking), *m*.

SCORIFIER, *v. a.* Tot metaelschuym brengen.

SCORODOPRASE, *m*. Lookporey, *v*.

SCORPÈNE, *f.* Zeeschorpioen, *m*.

SCORPIOÏDE, *m*. Schorpioenkruyd, *o*.

SCORPIOJELLE, *f.* p. —*jèle*. Schorpioenolie, *v*.

SCORPION, *m*. Schorpioen, *m*. — DE MER (poisson). Zeeschorpioen.

SCORSONÈRE, *f.* (plante). Schorsoneér, schorsoneérpeé, *v.*, schorsoneérwortel, *m.*, adderkruyd, *o*.

SCOTIE, *f.* p. —*cie*. (t. d'archit.). Groef, holligheyd aen den voet van eene zuyl, *v*.

SCOTODINIE, *f.* (méd.). Duyzeling met verduystering van het gezigt, *v*.

SCRIBE, *m*. Schriftgeleerden (by de Joóden); bladschryver, afschryver, *m*.

SCRIBOMANIE, *f.* Schryfzugt, *v*.

SCRIPTEUR, *f.* Schryver der pauselyke bullen, *m*.

SCROBICULE, *m*. Hortputje, hertputteken, *o*.

SCROBICULEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Met putjes *of* kuyltjes.

SCROFULAIRE, *f.* Speénkruyd, klierkruyd, *o*.

SCROFULES, *f. pl.* (méd.). Kliergezwel; koningszeer, *o.*, koude klieren, *v. mv*.

SCROFULEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Die het koningszeer heéft. —, *adj.* Kliergezwelagtig.

SCROTOCÈLE, *f.* (t. de méd.). Balzakbreuk, *v*.

SCROTUM, *m*. (t. d'anat.). Balzak, *m*.

SCRUPULE, *m*. Twyfelmoedigheyd, schroomagtigheyd, *v.*, schroom, *m.*; groote nauwkeurigheyd, nauwgezetheyd; kleynzeerigheyd, gevoeligheyd, kitteloorigheyd, *v.*; weérzin, afkeer; twyfel, *m*. —, PETIT POIDS. Scrupel, schrupel (gewigt); gedeelte van de minuet, *o*.

SCRUPULEUSEMENT, *adv.* Twyfelmoedigyk, schroomagtiglyk; nauwkeurigyk.

SCRUPULEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Twyfelmoedig, schroomagtig, schroomhertig; nauwkeurig, nauwgezet.

SCRUTATEUR, *m*. Onderzoeker, doórgronder, *m*. *Dieu est le — des cœurs*. God is den doórgronder der herten. —, VÉRIFICATEUR D'UN SCRUTIN. Stemopneémer (in eenen kous), *m*. —, *adj. Regard* —. Doórgrondenden blik, *m*.

SCRUTER, *v. a.* Onderzoeken, doórgronden, uytvorschen.

SCRUTIN, *m*. Verkiezing doór middel van beslotene briefjes *of* van lotballetjes, *v*.

SCUBAC, *m*. Soórt van sterk vogt, *o*.

SCULPTER, *v. a.* p. *sculter*. Beéldhouwen, beéldsnyden.

SCULPTEUR, *m*. Beéldhouwer, beéldsnyder, *m*. — *en marbre*. Marmerbeéldhouwer.

SCULPTURE, *f.* Beéldhouwery, beéldhouwkonst, beéldsnydery, *v.*; snywerk, *o*.

SCURRILE, *adj.* (inus.). Laeg, lomp, gemeen, slegt gezegd.

SCURRILEMENT, *adv.* Op eene laege, onbeschoemde wyze, slegt.

SCURRILITÉ, *f.* (inus.). Laege scherts, boevery, *v*.

SCUTIFORME, *adj.* Schildvormig.

SCYLLA, *m*. p. *cil-la*. Diepen afgrond, *m*.

SCYTALE, *f.* Leéreenriem, parkementriem, *m.*; scytala, *v*. —, *m*. Soórt van vergiftige slang, *v*.

SE, *pron. pers. de la* 3e *personne*. Zich, zichzelven. *Se flatter*. Zich vleyen. *Se blesser*. Zich kwetsen. *Se donner de la peine*. Zich moeyte geéven. *Se promener*. Wandelen. *S'entretenir*. Elkander onderhouden, met malkander spreéken. *S'entr'ouvrir*. Half opengaen, gaepen.

SÉANCE, *f.* Zitting, *v*. *Avoir voix et — au conseil*. Stem en zitting in den raed hebben. *Lever la* —. De zitting eyndigen. *Tenir* —. Zitten, zitting houden. *Jour de* —. Zitdag, *m*.

SÉANT, E, *adj.* et *s. p. céant*, *céante*. Zittend, gezeten; zitting houdend; betaemelyk, welvoegelyk. —, *m*. Het zitten, het overeynd zitten (in een bed), *o*.

SEAU, *m*. p. *çô*. Emer, wateremer, aker, *m*. —, CONTENU D'UN —. Emer, emervol, *m*. —, MESURE DE 12 PINTES. Zekere maet, *v*. IL PLEUT À —x (fam.). Het regent dat het giet. (fel, *v*.

SEAUGEOIRE, *f.* p. *çôjoar*. Zoutschoó.

SÉBACÉE, *adj. f.* GLANDE — (méd.). Talkklier, *v*.

SÉBACIQUE, *adj.* ACIDE — (chim.). Vetzuer, *o*.

SÉBATE, *m*. Vetzuerzout, *o*.

SÉBESTE, *m*. Borstpruym, *v*.

SÉBESTÉNIERS, *m. pl.* Zeker slach van planten, *o*.

SÉBESTIER, *m*. Borstpruymboom, *m*.

SÉBIFÈRE, *m*. Talkboom, *m*.

SÉBILE, *f.* Houten tobbeken, *o.*; bak, *m.*, nop, *v*. en *m*.

SEC, SÈCHE, *adj.* et *s*. Droog, schrael. *Temps bien* —. Zeer droog weér. *A pied* —. Droogvoets. — *comme du bois*. Zoo droog als hout. —, NON VERT. Gedroogd, dor, droog. *Des branches sèches*. Drooge, dorre takken. *Figues sèches*. Gedroogde vygen. —, QUI N'EST PAS ONCTUEUX. Schrael, droog. *Vin* —. Schraelen wyn, *m*. —, MAIGRE, DÉCHARNÉ. Ontvleeschd, mager, schrael, uytgedroogd, dor. *Servir des viandes sèches*. Koud vleesch voórzetten. *Il a le corps* —, *les jambes sèches*. Hy is mager, hy heéft magere beenen. —, (fig.). Onvriendelyk, onbeleéfd, spytig. —, SANS AGRÉMENT. Schrael, dor. *Un style, un discours* —. Eenen dorren stiel, *m.*, een droog gesprek, *o*. —, USÉ. Versleéten, afgedraegen. —, *m*. Droogheyd, droogte, dorheyd, *v.*, het drooge, *o*. *Le — et l'humide*. Het drooge en het vogtige. *Tirer au* —. Uytputten, aftappen, droog maeken. *Donner du — aux chevaux*. De peérden droog voeder geéven. EMPLOYER LE VERT ET LE — (fig.). Alle middelen aenwenden, alles in het werk leggen. —, *adv.* SÈCHEMENT. Droog. *Boire* —. Wyn zonder water drinken. RÉPONDRE — (fig.). Onbeleéfdelyk ant-

Digitized by Google

woórden. La rivière est à —. De rivier is zonder water, is droog. Mettre à —. Droog maeken, uytputten. Ce joueur est à — (fig.). Dien speeler heeft geen geld meer. Tout —, toute sèche. In het geheel.

SÉCABLÉ, *adj.* Doórsnydbaer, deelbaer, scheydbaer.

SÉCANCE, *f. voyez* Séquence.

SÉCANTE, *f.* (t. de géom.). Snylyn, snylinie, *v.*

SÉCHAGE, *m.* Het droogen.

SÈCHE, *f.* (ver). Zekeren worm, *m.* —, (poisson). Inktvisch, *m.* —, (mar.). Klip *of* zandbank gelyks het water, droogte, *v.*

SÉCHÉE, *f.* Soórt van vischnet, *o.*; droogmaeking, *v.*

SÈCHEMENT, *adv.* Droog, in eene droege plaets. —, (fig.). Spytiglyk, onbeleeféelyk, onvriendelyk.

SÉCHER, *v. a.* Droogen, opdroogen, uytdroogen, verdroogen, verdorren, droog maeken. — *du linge.* Lynwaed droogen. — les larmes (fig.). Troosten, vertroosten. — *ses larmes.* Zyne traenen opdroogen, zich troosten. —, *v. n.* et *pr.* Droogen, opdroogen, uytdroogen, verdroogen, verdorren, droog worden. — sur pied (fig.). Verkwynen, al gaende en staende uytteeren.

SÉCHERESSE, *f.* p. —*rèce.* Droogte, droogheyd, dorheyd, schraelheyd, *v.* —, (fig.). Onbeleeféheyd, onvriendelykheyd, spytigheyd; schraelheyd, droogheyd, dorheyd (in den schryfstiel), *v.* — (t. de dévot.). Troosteloosheyd, *v.*

SÉCHERIE, *f.* Droogplaets, *v.*

SÉCHERON, *m.* Drooge weyde, *v.*

SÉCHOIR, *m.* p. —*choar.* Droogplaets; droogkas (der reukwerkers), *v.*

SECOND, E, *adj.* et *s.* p. —*gon*, — *gonde.* Tweede. *En — lieu.* Ten tweeden. —, Autre. Ander. —, *m.* Den tweeden, *m.* —, Qui sert sous un autre. Tweede. *Capitaine en —.* Tweeden kapiteyn; getuyge (in een tweegevegt), *m.* —, (fig.). Bystander, medestander, helper, *m.* —, Second etage. Tweede verdieping *of* stagie, *v.*

SECONDAIRE, *adj.* et *s.* p. —*gondère.* Bygevoegd, byvoegelyk, bykomend, van de tweede soórt *of* weeórde, min voórnaem. *Motif* —. Bykomenden beweeggrond. *Raison* —. Tweede oorzaek. *Planète* —. Dwaelsterre die rondom eene andere draeyt. —, *m.* Vicaris, onderpastoor, *m.*

SECONDE, *f.* Tweede klasse (in kollegien); seconde (zestigste deel eener minuet), *v.* — (t. de mus. *et* d'escr.). Seconde, *v.*

SECONDÉMENT, *adv.* Ten tweeden, ten anderen.

SECONDER, *v. a.* Helpen, bystaen, te hulp komen, begunstigen, ondersteunen.

SECONDINES, *f. pl.* (t. de méd.). Nageboórte, *v.*

SECOUEMENT, *m.* Schudding, afschudding, *v.*

SECOUER, *v. a.* Schudden, schokken, schommelen, afschudden, uytschudden. — *la bride à un cheval.* Den toom van een peërd schudden. — *un arbre.* Eenen boom schudden. — *la tête.* Het hoofd schudden. —, Agiter. Schudden, zwaeyen. — les oreilles (fig.). Ergens mede spotten *of* lachen. —, (fig.). Verwekken, opwekken, aenhitsen, aenporren. —, Se défaire de. Afschudden. — *le joug de la tyrannie.* Het jok der dwingelandy afschudden, afwerpen. — *le joug des passions.* Zyne hertstogten bedwingen. Se —. Zich schudden *of* uytschudden.

SECOUEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Schudder, *m.*; schudster, *v.* —, *m.* Vormbreeker, *m.*

SECOÛMENT, *m. voyez* Secouement.

SECOURABLE, *adj.* Hulpzaem, behulpzaem, behulpelyk, dienstveërdig. *Tendre une main* —. Eene behulpzaeme hand bieden. *C'est un garçon bien* —. Het is eenen zeer hulpveërdigen jongen. *Cette place n'est plus* —. Men kan die sterkte niet meer te hulp komen, ontzetten.

SECOURIR, *v. a.* (word geconj. als *courir*). Helpen, bystaen, te hulp komen, eene behulpzaeme hand bieden, ondersteunen. — *les pauvres.* De armen ondersteunen, helpen. — *une ville assiégée.* Eene belegerde stad ontzetten. Se —. Elkander helpen, te hulp komen.

SECOURS, *m.* p. —*kour.* Hulp, behulpzaemheyd, *v.*, bystand, ondersteund, *m.* — *d'argent*, *d'hommes.* Hulp aen geld, aen manschappen. *Venir au* —. Te hulp komen. *Crier au* —. Om hulp roepen. —, Renfort. Versterking, *v.*, hulpbenden, *v. mv.*; hulpkerk, *v.*

SECOUSSE, *f.* Schudding, schokking, *v.*, schok, *m.*

SECRET, ÈTE, *adj.* et *s.* Geheym, heymelyk, verborgen, verhoolen, bedekt. *Escalier* —. Geheymen trap, *m.* *Un traité* —. Eene geheyme onderhandeling, *v.* —, Discret. Agterhoudend. *Il est bien — en tout.* Hy is zeer geheym, agterhoudend in alles. —, *m.* Geheym, *o.*, geheymenis, geheyme zaek, verborgenheyd, heymelykheyd, *v.* *Tirer un — de q. q.* Een geheym uyt iemand haelen. —, Silence sur une chose confiée; discrétion. Stilzwygendheyd, *v.*, stilzwygen, *o.*, bescheydenheyd, *v.* —, (fig.). Geheym, middel, *o.* *Le — de parvenir.* Het middel om tot staet te komen. —, Cache. Schuylplaets, *v.*, schuylhoek, *m.*; geheyme luey (in eene kist, enz.), *v.* *Une serrure à* —. Eene verborgene, heymelyke veër, *v.* —, Lieu séparé dans une prison. Geheyme gevangenis, *v.* —, (fig.). Eenzaemheyd, stilte; duysternis, *v.* —, Lumière du canon. Laedgat, *o.* En —. Heymelyk, bedektelyk, in het geheym, in het verborgen.

SECRÉTAIRE, *m.* p. —*krétère.* Geheymschryver; secretaris; raedschryver, *m.* —, (meuble). Schryfkas, schryftafel, *v.*

SECRÉTAIRERIE, *f.* Geheymkamer, secretary, *v.* — *d'état.* Secretary van staet.

SECRÉTARIAT, *m.* Geheymschryverschap, secretarisschap, *o.*; geheymkamer, secretary, *v.*, secretariaet, *o.*

SECRÈTE, *f.* Stil gebed (in de misse), *o.*

SECRÈTEMENT, *adv.* Heymelyk, bedektelyk, in het geheym, in het verborgen.

SÉCRÉTER, *v. a.* (chim.). Scheyden, afscheyden, afzonderen. —, (t. de chapelier). Het hair toebereyden.

SÉCRÉTEUR, *adj. voyez* Sécrétoire.

SÉCRÉTION, *f.* Scheyding, afscheyding, afzondering (der vogten in het lichaem), *v.*; afgang, drek, *m.*

SÉCRÉTOIRE, *adj.* p. —*toar.* Vaisseaux —s (anat.). Afscheydings- *of* afzonderingsvaten, *o. mv.*

SECTAIRE, *m.* Sectaris, ketter, *m.*

SECTATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Aenhanger, navolger, aenkleéver, *m.*; aenhangster, navolgster, *v.*

SECTE, *f.* Gezindheyd, secte, *v.*, aenhang, *m.* *Faire — à part.* Van eene byzondere gezindheyd zyn.

SECTEUR, *m.* (géom.). Sector, *m.* — (t. d'astr.). Sterrekundig werktuyg, *o.*

SECTILE, *adj.* Kliefbaer, kloófbaer, splytbaer, zaegbaer.

SECTION, *f.* p. —*cion.* Afdeeling, sectie, *v.* — (t. de géom.). Snyding, doórsnyding, sneé; wyk, *v.*, kwartier (eener stad), *o.*

SÉCULAIRE, *adj.* Honderdjarig. *Fêtes —s.* Eeuwfeesten, *v.* en *o. mv.* *Année* —. Laetste jaer eener eeuw, jubeljaer, *o.*

SÉCULARISATION, *f.* p. —*sacion.* Wereldlykmaeking, secularisatie, *v.*

SÉCULARISER, *v. a.* Wereldlyk maeken, seculariseéren.

SÉCULARITÉ, *f.* Wereldlyk rechtsgebied, *o.*; wereldlyken stand, *m.*

SÉCULIER, ÈRE, *adj.* et *s.* Wereldlyk. *Prêtre* —. Wereldlyken priester, *m.* *Etat* —. Wereldlyken staet, *m.* *Vie —ère et nullement chrétienne.* Een wereldlyk en ongodsdienstig leven, *o.* —, *m.* Leek, wereldlyke persoon, *m.*

SÉCULIÈREMENT, *adv.* Wereldsch, op eene wereldlyke wyze.

SÉCURITÉ, *f.* Gerustheyd, verzekerheyd, *v.*

SÉCUTEUR, *m.* Zekeren kampregter (by de Rom.), *m.*

SÈDAN (ville). Sedan. —, *Drap de —.* Laken van Sedan, *o.*

SÈDANOISE, *f.* Diamantletter (drukletter), *v.*

SÉDATIF, IVE, *adj.* Calmant —(méd.). Pynstillend, verzagtend.

SÉDENTAIRE, *adj.* p. —*dantère.* Zittend, die veél zit; die weynig uytgaet. *Homme* —. Zitter, *m.* —, (fig.). Dat in eene plaets blyft, plaetselyke *Vie* —. Zittend, stil leven.

SÉDENTAIREMENT, *adv.* Zittend, stil, zittend.

SÉDIMENT, *m.* Grondsop, *o.*, droesem, *m.*, zinksel, *o.*

SÉDITIEUSEMENT, *adv.* Oproerig, muytagtiglyk.

SÉDITIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Oproerig, muytagtig, muytziek. —, *m.* Oproermaeker, oproerstigter, muytter, *m.*

SÉDITION, *f.* p. —*cion.* Oproer, opstand, *m.*, oproerigheyd, muytagtigheyd, beroerte, *v.*

SÉDUCTEUR, TRICE, *adj.* et *s.* Verleydend. *Discours* —. Verleydende rede, *v.* —, *m.* Verleyder, misleyder, bekoórder, *m.* —, *f.* Verleyster, misleydster, bekoórster, *v.* *C'est un — de jeunes gens.* Het is een verleyder van jonge lieden.

SÉDUCTION, *f.* Verleyding, misleyding, *v.* —, (fig.). Bekóóring, bekoórlykheyd, *v.*

SÉDUCTRICE, *f. voyez* Séducteur.

SÉDUIRE, *v. a.* (word geconjug. *réduire*). Verleyden, misleyden. — *des témoins.* Getuygen omkoopen. — (fig.). Verblinden, verleyden; bekoóren.

SÉDUISANT, E, *adj.* p. —*sant.* Verleydend; aengenaem, bekoórlyk.

SÉGÉTAL, E, *adj.* Op de akkers groeyend; dat tusschen het graen groeyt. *Plante* —*e.* Akkerplant, *v.*

SÉGÉTIÈRE, *f.* Schakelnet, *o.*

SEGMENT, *m.* (t. de géom.). Segment, *o.*

SEGMOÏDAL, E, *adj.* (t. d'anat.). Halvemaensch, halvemaenvormig.

SÉGOVIE, *f.* Segoviën (stad); segovische (spaensche) wol, *v.*

SÉGRAIRIE, *f.* p. —*gré.* Gemeenbosch, *o.*

SÉGRAIS, *m.* p. —*gré.* Afgezonderd bosch, *o.*

SÉGRAYER, *m.* p. —*grè-ié.* Medeblyzitter van een gemeenbosch, *m.*

SÉGRÉGATION, *f.* Afzondering, (by zyde stelling, *v.*

SÉGRÉGATIVEMENT, *adv.* Afzonderlyk.

SÉGRÉGER, *v. a.* Afzonderen, by zyde stellen.

SÉGREYAGE, *m.* Woud- *of* bosrecht, *o.*

Digitized by Google

ÉGREFFER, *m.* Ontfanger van het boschrecht, *m.* p. Ovens Sécrétar.
SEIGLE, *m.* p. *cègle.* (blé). Rogge, *v. Pain de* —. Roggebrood, *o.*
SEIGNEUR, *m.* p. *cé-gneur.* Heer, *m.* — *d'une terre.* Landheer. *Notre* —. Onzen Heer. *Le Grand* —. Den Grooten Heer, den turkschen keyzer. *Hauts et puissants* —*s.* Hoogmogende heeren. *Vivre en* —: Heerlyk, als eenen grooten heer leéven.
SEIGNEURIAGE, *m.* Muntrecht, *o.*
SEIGNEURIAL, E, *adj.* Heerlyk, van den heer. *Maison* —*e.* Heerenhuys, *o. Droits* —*aux.* Heerenrechten, *o. mv. Terre* —*e.* Heerlykheyd, *v.*
SEIGNEURIE, *f.* Heerlykheyd, *v.*
SEILLEAU, *m.* (mar.). Emer, *m.*
SEILLURE, *m.* (mar.). Zog, *o.*
SEIME, *f.* p. *cème.* Kloóf, *v.*
SEIN, *m.* p. *cin.* Boezem, *m.*; borst, *v.*; schoot, *m. Presser q. q. contre son* —. Iemand tegen zyne borst drukken. *Donner le* — *à un enfant.* Een kind de borst *of* te zuygen geéven. —, (fig.). Schoot, *m.*, midden, *o. Vivre au* — *de sa famille.* In den schoot van zyne familie leéven. *Le* — *de l'Eglise.* Den schoot der Kerk. —, intérieur. Schoot, boezem, *m.*, diepte, *v. Les richesses qui sont cachées dans le* — *des mers, de la terre.* De rykdommen die in den schoot der zeeën, der aerde verborgen zyn. —, L'âme, le cœur de l'homme. Boezem, *m.*, hert, *o. Il y a long-temps qu'il a porté cette trahison dans son* —. Reeds lang heeft hy deéze verraedery in zynen boezem, in zyn hert gedraegen. —, Golfe. Boezem, zeeboezem, *m.*
SEINE, *f.* Zegen, *v.*, sleépvischnet, *o.*
SEING, *m.* p. *cin.* Ondertekening, handtekening, *v.*, handteeken, *o.* — *privé.* Enkele handteekening, *v.*
SEIZAIN, *m.* p. *cézin.* Laken welks keiling, scheéring wel 1600 draeden heeft, *o.*
SEIZAINE, *f.* p. *cézène.* Paktouw, *v.* en *o.*; bussel van zestien strengen, *m.* en *v.*
SEIZE, *adj. num.* et *s.* Zestien. *De* — *jours.* Zestiendagsch. *Grégoire* —. Gregorius den zestienden. —, *m.* Le — du mois. Den zestienden der maend; zestiende van eene el, *o.*, talie, *v.* Un in —. Boek in zestienen, *m.* en *o.*
SEIZIÈME, *adj. num.* et *s.* Zestiende.
SEIZIÈMEMENT, *adv.* Ten zestienden.
SÉJOUR, *m.* Verblyf, *o. Frais de* —. Verblyfkosten, *m. mv.*; verblyfplaets, woonplaets, wooning, *v.*, verblyf, *o.*
SÉJOURNÉ, E, *adj.* (fam.). Uytgerust. voyez Séjourner.
SÉJOURNER, *v. n.* Verblyven, zich ophouden, vertoeven, woonen.
SEL, *m.* Zout, *o.* — *bouillon.* Wit zeezout van Normandiën. *Mine de* —. Zoutgroef, zoutmyn, *v.*, zoutberg, *m. Grain de* —. Zoutkorrel, *v. Goût de* —. Zoutsmaek, *m.* —, (fig.). Zout, pit, merg, *o.*
SÉLECTION, *f.* (inus.). Keus met onderzoek, *m.* en *v.*
SÉLÉNIQUE, *adj.* Van de maen.
SÉLÉNITE, *f.* Kalkzwavelzuer, *o.*
SÉLÉNITEUX, EUSE, *adj.* Kalkzwavelzueragtig.
SÉLÉNIUM, *m.* Zeker metael, *o.*
SÉLÉNOGRAPHE, *m.* Maenbeschryver, *m.* (ving, *v.*
SÉLÉNOGRAPHIE, *f.* Maenbeschryving, *v.*
SÉLÉNOGRAPHIQUE, *adj.* Maenbeschryvend.
SÉLÉNOSTATE, *m.* Werktuyg om waernemingen op de maen te doen, *o.*
SELLE, *f.* p. *cèle.* (v. m.). Kleynen houten stoel; zadel, zael, *m. Etre bien en* —. Vast in den zadel zitten. — à tous chevaux (fam.). Algemeene plaets, *v.*; algemeen geneesmiddel, *o.*; spreékwyze, *v.*, gezegde dat men by iedere gelegenheyd gebruykt. —, (fig.). Poste, *m.* —, Chevalet. Ezel, schilderszeael, *m.* —, (méd.). Stoelgang, afgang, *m. Aller à la* —. Afgaen.
SELLER, *v. a.* p. *céler.* Zadelen, den zadel opleggen. Se — (se dit de la terre). Hard worden, zich sluyten, uytdroogen.
SELLERIE, *f.* Zadelhuys, *o.*, zadelkamer; zadelmaekery, *v.*
SELLETTE, *f.* Banksken, voetbanksken; verhoorbanksken (waerop eenen misdaedigen voór het gerecht zitten moet), *o.* Tenir q. q. sur la — (fig.). Iemand nauw ondervraegen, uythooren.
SELLIER, *m.* p. *célié.* Zadelmaeker, *m.*
SELON, *prép.* Naer, volgens. *Il sera récompensé* — *ses œuvres.* Hy zal naer zyne werken beloond worden. — *toute apparence.* Naer allen schyn. — *mon sentiment.* Volgens myn gevoelen. — *moi.* Naer myn dunken, myns dunkens, volgens myne meening. C'est — (fam.). Misschien, 't is te weéten *of* te zien, dat is naer dat het valt.
SEMAILLE, *f.* Het zaeyen, *o.*, zaeying, *v.*; zaeytyd, *m.*; zaeysel, gezaey, *o.*
SEMAINE, *f.* Weék, *v. La* — *prochaine.* De aenstaende, toekomende weék. *La* — *passée.* De verledene weék. *La* — *sainte.* De goede-weék. *Prêter à la petite* —. Kleyne sommen voór korten tyd, tegen grooten intrest, leenen. *Par* —. Weékelyks, by de weék, 's weéks. *Etre de* — ou *en* —. De weék hebben, eene weék lang iets, den dienst waernemen. —, Travail d'une —, son prix. Werk van eene weék; weékgeld, *o.* Il vous payera les — des trois jeudis (prov.). Hy zal u nooyt betaelen.
SEMAINIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Die de weék heéft.
SEMAQUE, *f.* Smakschip, *o.*
SEMBLABLE, *adj.* et *s.* p. *çan*—. Gelyk, gelykvormig, diergelyk, gelykaerdig, overeenkomstig. *Ces deux choses sont* —*s.* Deéze twee dingen zyn elkander gelyk. *Personne n'est* — *à Dieu.* Niemand is aen God gelyk. —, *m. Il n'a pas son* —. Hy heéft zyns gelyken niet. Nos —*s.* Onzen evennesten.
SEMBLABLEMENT, *adv.* Van gelyken, desgelyks, insgelyks.
SEMBLANT, *m.* Schyn, *m. Faux* —. Valschen schyn. Faire — de *ou* que... Veynzen, zich gelaeten, zich houden, doen als of.... *Il fait* — *de s'en aller.* Hy doet als of hy wil heénen gaen. *Ne faire* — *de rien.* Niets laeten merken *of* blyken, zyn voórneémen bedekt houden.
SEMBLER, *v. n.* et *impers.* Schynen, voórkomen, dunken. *Il me semble.* My dunkt. *Ce me semble.* Naer myn dunken. *Si bon lui semble.* Als het hem goed dunkt. *Que vous en semble?* Wat dunkt u daervan? *Sa conduite me semble étrange.* Zyn gedrag schynt my zonderbaer.
SEMÉ, E, *adj.* Gezaeyd. —, (fig.). Bezaeyd, bestrooyd.
SÉMÉIOLOGIE, SÉMÉIOTIQUE, *f.* Verhandeling over de teekens der ziekten, *v.*
SEMELLE, *f.* p. —*mèle.* Schoenzoól, zoól, *v. Cuir à* —. Zoóllecr, *o.* — (mesure). Voet, *m.* — (t. de mar.). Zweérd, *o.*
SEMENCE, *f.* Zaed, graen, *o.*, kern, korrel, *v.* —, (fig.). Begin, *o.*, oorsprong, *m.*, oorzaek, aenleyding, *v.* — *de vertu.* Aenleyding tot de deugd. *Les* —*s de procès.* De oorzaeken tot een rechtsgeding. —, Petits clous. Kleyne spykers, *m. mv.*
SEMENCINE, *f.* Wormkruyd, *o.*
SEMENTINES, *adj. f. pl.* Fêtes — (antiq.). Zaeyfeesten (by de Rom.), *v. mv.*
SEMER, *v. a.* Zaeyen; bezaeyen. — *du blé.* Koórn zaeyen. — *un champ.* Eenen akker bezaeyen. — à *claire voie.* Geheel dun zaeyen. — en terre ingrate (fig.). Eenen ondankbaeren goed doen. —, (fig.). Strooyen, uytstrooyen, verspreyden. — *des erreurs.* Dwaelingen verspreyden. — *de l'argent.* Geld uytstrooyen, uytdeelen (om het volk te winnen). — *l'argent.* Zeer milddaedig zyn. — *un chemin de fleurs.* Eenen weg met bloemen bestrooyen. — *la discorde.* Tweedragt zaeyen.
SEMESTRE, *adj.* et *s.* Halfjaerig, zesmaendig, dat een half jaer duert. —, *m.* Halfjaer, semester, *o.*, zes maenden, *v. mv.*; halfjaerig verlof, *o.*
SEMESTRIER, *m.* p. —*trié.* Halfjaerigen verlofganger, *m.*
SEMEUR, *m.* Zaeyer, *m.* — de discorde (fig.). Tweedragtzaeyer. — *de faux bruits.* Uytstrooyer van valsche gerugten, *m.*
SEMI. Half.
SEMI-BRÈVE, *f.* (t. de mus.). Halve korte noót, *v.*
SEMI-DOUBLE, *adj.* Halfdubbel.
SEMI-ELOSCULEUX, EUSE, *adj.* Halfgebloemd.
SÉMILLANT, E, *adj.* (fam.). Levendig, woelig.
SEMI-LUNAIRE, *adj.* (anat.). Halfmaenvormig.
SÉMINAIRE, *m.* Kweekschoól (van jonge priesters), *v.*, seminarie, *o.*
SÉMINAL, E, *adj.* Van het zaed, zaedagtig.
SÉMINARISTE, *m.* Seminarist, kweekeling (in een seminarie), *m.*
SÉMINATION, *f.* Verstrooying, verspreyding (van het zaed), *v.*
SÉMINIFÈRE, *adj.* Zaeddraegend.
SÉMINIFORME, *adj.* Zaedvormig.
SEMI-PITE, *f.* (monnaie). Halve myt, *v.*
SEMI-PRÉBENDE, *f.* Halve prove, *v.*
SEMI-PREUVE, *f.* au pl. *des semi-preuves.* Half *of* onvolmaekt bewys, *o.*
SÉMIS, *m.* Zaeykonst, *v.*, het zaeyen, *o.*; boomkweekery, *v.*, plantsoen, *o.*
SÉMITE, *f.* Soórt van katoen, *o.*
SEMI-TON, *m.* au pl. *des semi-tons.* Halven toon, *m.*
SEMOIR, *m.* Zaeyzak, zaedzak, zaedbak, *m.*; zaeygereedschap, *o.*
SEMONCE, *f.* Noodiging (tot eene plegtigheyd); waerschouwing, vermaening (van hooger hand), *v.* —, (fam.). Berisping, bestraffing, *v.*
SEMONCER, *v. a.* (fam.). Berispen, bestraffen.
* SEMONCEUR, *m.* Uytnoodiger, *m.*
* SEMONDRE, *v. a.* Noodigen, uytnoodigen (tot eene plegtigheyd).
SEMOTTE, *f.* Spruyt, *v.*, uytspruytsel (der koolen), *o.*
SEMOULE, *f.* Meéldeeg, *m.* en *o.*
SEMPER-VIRENS, *m.* Altydgroene kamperfoelie, *v.*
SÉMPITERNE, *f.* Soórt van stoffe, *v.*
SEMPITERNEL, ELLE, *adj.* (fam.). Eeuwigduerend. *Vielle* —*elle.* Stokoud wyf, *o.*
SÉNAT, *m.* Raed, senaet, *m.*
SÉNATEUR, *m.* Raedsheer, raed, *m.*
SÉNATORERIE, *f.* Raedsheerschap, *o.*
SÉNATORIAL, E, *adj.* Raedsheerlyk, eener raedsheer toekomende.
SÉNATORIEN, ENNE, *adj.* Raedsheerlyk.
SÉNATRICE, *f.* Raedsheerin, raedsheersvrouw, *v.*
SÉNATUS-CONSULTE, *m.* Raedsbeslnyt, *o.*
SENAU, *m.* p. —*nô.* Snauw (tweemastig vaertuyg), *v.*
SÉNÉ, *m.* (plante). Seneblad, *o.*
SÉNÉCHAL, *m.* Drossaerd, drost, landrechter, *m.*
SÉNÉCHALE, *f.* Drostin, *v.*
SÉNÉCHAUSSÉE, *f.* p. —*chôcé.* Drossaerdschap, *o.*

Digitized by Google

SENEÇON, *m.* Kruyswortel, *m.*, kruyskruyd, *o.*

SÉNÉGALI, *m.* Mosch van Senegal, *v.*

SÉNÉGRÉ, *m.* (plante). Fenegriek, *o.*

SENELLE, *f. voyez* Cenelle.

SÉNESTRE, *adj.* (blas.). Linker, link, slink, slinker.

SÉNESTRÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Dat iets ter linke zyde heeft.

SÉNESTROCHÈRE, *m.* (blas.). Linkerarm, *m.*

SÉNEVÉ, *m.* Mostaerdzaedplant, *v.*; mostaerdzaed, *o.*

SÉNIEUR, *m.* Oudsten, *m.*

SENNE, *f. voyez* Seine.

SENS, *m.* p. *çan.* Zin, *m.* *Les cinq* —. De vyf zinnen. *Les plaisirs des* —. De zinnelyke genoegens, vermaeken. *Mortifier ses* —. Zyne zinnelyke lusten dooden, onderdrukken. —, Faculté de comprendre. Verstand, vernuft, oordeel, *o.*, bevatting, *v.* *Le — commun, le bon* —. Het gezond verstand, de gezonde reden. *Homme de grand, de peu de* — (esprit). Man van groot, van weynig verstand, —, Opinion, sentiment. Zin, *m.*, meening, *v.*, gevoelen, *o.* *A mon* —. Volgens myne meening. —, Signification. Zin, *m.*, beteekenis, *v.* — *littéral.* Letterlyken zin. *Vous avez bien saisi le — de ce proverbe.* Gy hebt den zin van dit spreekwoord getroffen. *Le propre — de la loi.* De ware, de eygenlyke beteekenis der wet. *A double* —. Dubbelzinnig. —, Côté d'un corps, etc. Kant, *m.*, zyde, *v.* *En tous* —. Langs alle kanten. — *dessus dessous.* Het onderste boven, overhoop. — *devant derrière.* Verkeerd, het agterste voór. *A contre* —. Verkeerd, verkeerdelyk, averegts. *Il a pris cela à contre* —. Hy heeft dit verkeerdelyk opgevat.

SENSATION, *f.* Gevoel, *o.*, indruk, *m.*, aendoening, gewaerwording, *v.*

SENSÉ, E, *adj.* p. *çancé.* Verstandig, vernuftig, oordeelkundig, wys.

SENSÉMENT, *adv.* Verstandiglyk, oordeelkundiglyk, wyselyk.

SENSIBILITÉ, *f.* Gevoeligheyd, aendoenlykheyd, teederheyd, *v.*

SENSIBLE, *adj.* Gevoelig, aendoenlyk, teeder, teederhertig. *L'œil est une partie fort* —. Het oog is een zeer gevoelig deel. —, Compatissant. Gevoelig, medelydend, mededoogend. *Etre — à la douleur.* By de smert gevoelig zyn. —, Qui se fait apercevoir; clair, évident. Gevoelyk, tastbaer, bespeurbaer, merkelyk.

SENSIBLEMENT, *adv.* Gevoelig, gevoeliglyk; merkelyk, zoer, grootelyks.

SENSIBLERIE, *f.* Overdryving van gevoeligheyd, kleynzeerigheyd, *v.*

SENSITIF, IVE, *adj.* Gevoelig.

SENSITIVE, *f.* Kruydje roer my niet, *o.*

SENSORIUM, *m.* Gedeelte der hersens dat gehouden word voór den zetel der ziel, *o.* (heyd, *v.*

SENSUALISME, *m.* Leer der zinnelyk-

SENSUALISTE, *m.* Aenhanger van de leer der zinnelykheyd, *m.*

SENSUALITÉ, *f.* Zinnelykheyd, wellustigheyd, vleeschelykheyd, weêlderigheyd, *v.*

SENSUEL, ELLE, *adj.* et *s.* p. —*çuèle.* Zinnelyk, wellustig, vleeschelyk, weêlderig. —, *m.* Wellusteling, *m.*

SENSUELLEMENT, *adv.* Zinnelyk, wellustiglyk, vleeschelyk, weêlderiglyk.

* **SENTE**, *f. voyez* Sentier.

SENTENCE, *f.* p. *çantan*—. Spreuk, zinspreuk, gedenkspreuk, leerspreuk, zedeles, *v.* *Un discours plein de* —. Eene redevoering vol spreuken. —, Jugement, arrêt. Vonnis, oordeel, *o.*, uytspraek, *v.* *Prononcer une* —. Een vonnis uytspreeken. — *de mort.* Doodvonnis, *o.* *Appeler d'une* —. Van een vonnis op hooger recht beroepen.

SENTENCIER, *v. a.* Vonnissen, veroordeelen. (kig.

SENTENCIEUSEMENT, *adv.* Zinspreu-

SENTENCIEUX, EUSE, *adj.* Zinspreukig, zinryk, spreukagtig, spreukryk, vol spreuken. *Un discours* —. Een zinryk gesprek.

SENTÈNE, *f.* Eynde eener streng, *o.*

SENTEUR, *f.* Reuk, geur, aengenaemen reuk *of* geur, *m.* *Eau, poudre de* —. Welriekend water, poeyer, *o.*

SENTIER, *m.* p. *çantié.* Pad, voetpad, wandelpad, *o.* — *de traverse.* Dwarspad, *o.* Le — de la vertu (fig.). Het pad der deugd.

SENTIMENT, *m.* p. *çantimant.* Gevoel, gevoelend vermogen, *o.* *Un* — *vif.* Een levendig gevoel. —, Sensibilité. Gevoeligheyd, aendoenlykheyd, teederheyd, *v.* *Avoir des* —*s.* Edelmoedige gevoelens hebben. —, Opinion, avis. Gevoelen, oordeel, bedunken, *o.*, meening, gedagte, *v.* *Quel est votre* — *sur cela?* Welke is uwe meening van deêze zaek? —, Odorat du chien. Reuk, *m.*

SENTIMENTAL, E, *adj.* Gevoelig, aendoenlyk.

SENTINE, *f.* p. *çan*—. Durk, *m.*, plaets onder in een schip waerin het vuyl water loopt, *v.* —, (fig.). Vergaderplaets van booze menschen, *v.*

SENTINELLE, *f.* p. *çantinèle.* Schildwagt, *v.* *Etre en* —. Op schildwagt staen. *Relever la* —. De schildwagt aflossen. *Faire* —. Staen schilderen. — *perdue.* Verlooren schildwagt. Relever q. q. de — (fig. *et* fam.). Iemand een hard verwyt geêven, hem op eene vernederende wyze verwyten.

SENTIR (je sens, tu sens, il sent, nous sentons, vous sentez, ils sentent; je sentais; je sentis; je sentirai; je sentirais; sens, sentons, sentez; que je sente; que je sentisse; sentant, senti, ie), *v. a.* Voelen, gevoelen, gewaerworden. — *de la douleur.* Smert *of* pyn gevoelen. — *le froid.* De koude gevoelen. — *du plaisir.* Vermaek hebben *of* scheppen. — *une perte.* Een verlies gevoelen. *Faire* —. Doen gevoelen. —, Flairer. Rieken, ruyken. — *une fleur.* Aen eene bloem rieken. —, Exhaler une odeur. Rieken. *Cela sent la fumée.* Dat riekt naer den rook. — *l'enfermé.* Muf rieken, muffen. —, Avoir une saveur. Smaeken. *Cette soupe ne sent rien.* Deêze soep smaekt naer niets. *Ce vin sent le fût.* Dien wyn smaekt naer het vat. Il sent le terroir (fig.). Hy heeft de manieren van zyn land. —, Avoir les manières, l'air de. Er uytzien, gelyken, vertoonen, het aenzien hebben, te kennen geêven. *Il sent l'homme de qualité.* Hy heeft het aenzien als een man van stand. *Cela sent la raillerie.* Dat gelykt aen spotterny. —, *v. n.* Rieken, ruyken. — *bon.* Liefelyk rieken. — *mauvais.* Stinken, vuyl rieken. Se —. Gevoelen, zich gevoelen, zich bevinden, gewaerworden. *Se — malade.* Zich ziek gevoelen. *Il se sentira encore long-temps de cette perte.* Hy zal dit verlies nog lang gevoelen.

SEOIR (ne se dit qu'au part. *séant, sis*), *v. n.* p. *soar.* Zitten. —, Etre convenable (ne se dit qu'au part. présent *seyant*, et aux troisièmes pers. *il sied, ils siéent, il seyait, ils seyaient; il siéra, ils siéront; il siérait, ils siéraient;* inus. aux temps composés). Passen, voegen, welstaen. *Cela sied mal.* Dat past kwaelyk. *Cet habit vous sied bien.* Dat kleed past u wel.

SÉPARABLE, *adj.* Scheydbaer, scheydelyk, afscheydbaer, afscheydelyk.

SÉPARATION, *f.* Scheyding, afscheyding, afzondering, *v.* *On craint une* — *entre ces deux familles.* Men vreest eene scheyding onder deêze twee familien. —, Chose qui sépare. Schutsel, afschutsel, beschot, *o.* *Mur de* —. Scheydmuer, *m.*

SÉPARATOIRE, *m.* p. —*toire.* Scheyvat (voór de metaelen), *o.*; heelmeesters werktuyg, *o.*

SÉPARÉMENT, *adv.* Afzonderlyk, byzonder, alleen.

SÉPARER, *v. a.* Scheyden, afscheyden, afzonderen. — *les chairs d'avec les os.* Het vleesch van de beenen scheyden. — *le bon grain d'avec le mauvais.* Het goed graen van het kwaed scheyden. —, Diviser, partager. Deelen, verdeelen, scheyden. — *une chambre en deux.* Eene kamer in twee deelen scheyden. Se —. Zich van een scheyden, zich verdeelen. *L'armée se sépara en deux.* Het leger verdeelde zich in tweeën. Se —, se quitter. Scheyden, malkander verlaeten. *L'assemblée se sépara.* De vergadering ging uyt een. Se —, se distinguer. Zich onderscheyden, uytstecken, uytmunten.

SÉPEAU, *m.* *voyez* Cépeau.

SÉPÉE, *f.* *voyez* Cépée.

SEPS, *m.* Haegdis met korte pooten, *v.*

SEPT, *adj.* *num.* et *s.* Zeven; zevende. — *fois.* Zevenmael. *De — ans.* Zevenjaerig. *De — sortes.* Zevenderlaende, zevenderley. *Nombre de* —. Zevental, *o.* *Charles* —. Carel den zevenden. —, *m.* Zeven, *v.* *Le — de cœur.* Herten zeven. *Un — de chiffre.* Eene zeven.

SEPTANTE, *adj.* *num.* Zeventig. *Les* —. De zeventig Overzetters (des bybels van het hebreeuwsch in het grieksch).

SEPTANTIÈME, *adj.* Zeventigste.

SEPTEMBRE, *m.* September, *m.*, herfstmaend, *v.*

SEPTEMVIR, *m.* Zevenman, *m.*

SEPTÉNAIRE, *adj.* et *s.* Zeven. *Nombre* —. Zevental, *o.* —, *m.* Die zeven jaeren hoogleeraer is geweest; tyd van zeven jaeren (van des menschen leven), *m.* —, (méd.). Tyd van zeven dagen, *m.*

SEPTENNAL, E, *adj.* Zevenjaerig.

SEPTENTRION, *m.* Noórden, *o.*

SEPTENTRIONAL, E, *adj.* Noórdelyk, noórdsch, noórder, van het noórden.

SEPTICOLOR, *m.* Zevenkoleurigen vogel, *m.* (cade, *m.*

SEPTIDI, *m.* Zevenden dag eener de-

SEPTIÈME, *adj.* et *s.* p. *sèt*—. Zevende. —, *m.* Zevende, zevende gedeelte, *o.* —, *f.* Zevende (in het kaertspel), *v.*

SEPTIÈMEMENT, *adv.* Ten zevende.

SEPTIER, *m.* *voyez* Setier.

SEPTIFÈRE, *adj.* (t. de bot.). Dat een vliesje draegt.

SEPTIFORME, *adj.* (t. de bot.). In de gedaente van een vliesje.

SEPTIMANE, *adj.* Weêkelyksch.

SEPTIQUE, *adj.* Dat de verrotting te wege brengt. (tigjaerig.

SEPTUAGÉNAIRE, *adj.* et *s.* Zeven-

SEPTUAGÉSIME, *f.* Derden zondag voór den vasten, *m.*, *Septuagesima.*

SEPTUM, *m.* (anat.). Scheydsel, *o.*

SEPTUPLE, *adj.* et *s.* Zevenvoudig, zevenmael zoo veêl. —, *m.* Zevenvoud, *o.*

SEPTUPLER, *v. a.* Zevenmael herhaelen *of* verdubbelen.

SÉPULCRAL, E, *adj.* Graf-, van het graf, tot het graf behoorende. *Inscription* —*e.* Grafschrift, *o.* *Colonne* —*e.* Grafzuyl, *v.* *Voix* —*e.* Heesche en doove stem, *v.*

SÉPULCRE, *m.* Graf, *o.*, begraefplaets, grafstede, *v.*

SÉPULTURE, *f.* Begraefplaets, grafstede, *v.*, graf, *o.*; begraeving, begraefnis, *v.*

SÉQUELLE, *f.* p. —*kèle.* (fam.). Aenhang, *m.*, gevolg (van persoonen), *o.*; reeks van vraegen, *v.*

SÉQUENCE, *f.* Vervolg van verscheydene kaerten van hetzelfde koleur, *o.*

Digitized by Google

SÉQUESTRATION, *f.* Gerechtelyk beslag, *o.*, beslagneeming, *v.*

SÉQUESTRE, *m.* p. *—kestre.* Beslag, *o.*, beslagneeming, verzekering, sequestratie, *v. Mettre en —.* In beslag neemen, in verzekering stellen. —, DÉPOSITAIRE DU —. Sequester, *m.*

SÉQUESTRER, *v. a.* In beslag neemen, in verzekering stellen, sequestreeren. —, ÉCARTER, SÉPARER DES PERSONNES. Afscheyden, afzonderen. —, METTRE À PART, DÉTOURNER. Wechmoffelen, wechsteeken, verbergen. SE —. Zich van de wereld afzonderen.

SÉQUIN, *m.* p. *—kin.* Sequien, *m.*

SÉRAIL, *m.* Paleys, vrouwenvertrek van den turkschen keyzer, *o.* —, (fig.). Oneerlyk huys, huys van ongebondenheyd van eenen vorst, *o.*

SÉRAN, *m.* (ontil). Hekel, *m.*

SÉRANCER, *v. a.* Hekelen. — *du lin.* Vlas hekelen.

SÉRANCOLIN, *m.* Soórt van pyreneésschen marmer, *m.*

SÉRAPHIN, *m.* Seraphien, *m.*

SÉRAPHIQUE, *adj.* Seraphiensch. *L'ordre —.* Het orden der Franciscueën.

SÉRASQUIER, *m.* Seraskier, turkschen generael, *m.*

SERDEAU, *m.* Spyskamer (des konings), *o.*; bedienden der spyskamer, *m.*

SÉREIN, *m.* p. *—rin.* Avonddauw, *m.*

SEREIN, E, *adj.* Helder, klaer, schoon; (fig.) gerust; stil. *Air —.* Klaere *of* heldere locht, *v. Ciel —.* Helderen hemel, *m.* JOURS —s (poét.). Gelukkige dagen, *m. mv. Visage —.* Helder *of* vrolyk aengezigt, *o.*

SÉRÉNADE, *f.* Avondmuziek, nagtmuziek, *v.* (lugtigste.

SÉRÉNISSIME, *adj.* Doórlugtig, doórlugtigheyd, *f.* Helderheyd, klaerheyd, *v. — de l'air, du temps.* De helderheyd van de locht, van het weder; doórlugtigheyd (titel), *v.*

SÉREUX, EUSE, *adj.* Waterig, waterachtig.

SERF, SERVE, *adj.* et *s.* Dienstbaer, lyfeygen. —, *m.* Slaef, lyfeygenen, *m.* —, *f.* Slaevin, *v.*

SERFOUETTE, *f.* p. *—ète.* (outil de jardinier). Krabber, *m.*, kleyn houweel, *o.* (spitten.

SERFOUETTER, *v. a.* Do aerde om-

SERFOUIR, *v. a. voyez* SERFOUETTER.

SERGE, *f.* Sargie, sergie, *v.*

SERGENT, *m.* p. *—jan.* Serjant, onderofficier; gerechtsdienaer, stadsdienaer, *m.* —, OUTIL DE MENUIS. Klemhaek, *m.*

SERGENTER, *v. a.* (fam.). Doór eenen gerechtsdienaer laeten maenen; kwellen, plaegen, op het lyf zitten.

SERGENTERIE, *f.* Gerechtsdienaerschap, *o.*

SERGER, *m.* Sargiemaeker; sargievertooper, *m.*

SERGÉRIE, *f.* Sargiemaekery, *v.*

SERGETTE, *f.* Zeer ligte en dunne sargie, *v.*

SERGIER, *m. voyez* SERGER.

SÉRIE, *f.* Ry, reeks, opeenvolging, *v.*

SÉRIEUSEMENT, *adv.* Ernstiglyk, ernsthaftiglyk, staetiglyk, deftiglyk, met ernst, op eene ernstige wyze. —, FAIBLEMENT. Koeltjes. —, TOUT DE BON. Ongeveynsdelyk, opregtelyk.

SÉRIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Ernstig, deftig, staetig. *Visage —.* Deftig gelaet, *o. Discours —.* Ernstig gesprek, *o.* —, SOLIDE, IMPORTANT. Ernstig, gewigtig, van belang. *Une affaire —euse.* Eene zaek van belang. *Ce qu'il dit est —.* Hetgeene hy zegt is gewigtig. —, VRAI, SINCÈRE. Waer, opregt, ongeveynsd. —, *m.* Ernst, *m.*, ernstigheyd, ernsthaftigheyd, deftigheyd, staetigheyd, *v. Tenir, garder son —.* Zich ernstig *of* staetig houden. *Prendre une chose dans le —.* Eene zaek voór ernst houden, voór waer opneémen. *Prendre une chose au —.* Iets kwaelyk neémen. —, CE QU'IL Y A DE —. Het ernstige.

SERIN, *m.* (oiseau). Cysje, cysken, *o.*, canarivogel, *m.*

SERINE, *f.* Wyfken van den canarivogel, *o.*

SERINETTE, *f.* Orgeltje, *o.*

SERINGAT, *m.* Syringa, *v.*, seringeboom, *m.*

SERINGUE, *f.* p. *—ghe.* Spuyt, *v.* — à *lavement.* Klisteérspuyt.

SERINGUER, *v. a.* Spuyten, inspuyten.

SERMENT, *m.* Eed, *m.*, beëediging, bezweering, *v.* — *faux.* Valschen eed. *Prêter —.* Eenen eed doen *of* afleggen. *Violer son —.* Zynen eed breéken. *Faire — sur les évangiles.* Op het evangelie zweéren. *Affirmer par —.* Beëedigen, bezweéren, met eed bevestigen. —, JURREMENT. Vloek *m.*

SERMENTAIRE, *f.* (plante). Lavas, *v.*

SERMENTÉ, E, *adj.* Beëedigd.

SERMON, *m.* Sermoon, *o.*, leerrede, preék, predikatie, *v.* —, (fam.). Verdrietige vermaening, *v.*

SERMONNAIRE, *adj.* et *s.* p. *—monè—.* Van het sermoon. —, *m.* Sermoonmaeker, *m.*; sermoonboek, *m.* en *o.*

SERMONNER, *v. a.* (fam.). Preéken, op eene verdrietige wyze vermaeneu.

SERMONNEUR, *m.* (fam.). Preéker, verdrietigen vermaener, *m.*

SÉROSITÉ, *f.* Wateragtigheyd, *v.*

SÉROTINE, *f.* Soórt van vledermuys, *v.*

SERPE, *f.* Snoeymes, kapmes, *o.* CELA EST FAIT À LA — (fam.). Dat is lomp *of* slegt gemaekt.

SERPENT, *m.* Slang, *v.*, serpent, *o.* — *aquatique.* Waerslang. — *à sonnettes.* Ratelslang. — *à lunettes.* Brilslang. —, (fig.). Ondankbaeren, trouweloozen mensch, *m.* —, PERFIDIE. Trouweloosheyd, *v. Langue de —.* Lasteraer, *m.*, kwaede tong, lastertong, *v.* —, INSTRUMENT À VENT; CELUI QUI EN JOUE. Serpent, *o.*, basbazuyn, *v.*; serpentist, serpentspeéler, *m.*

SERPENTAIRE, *m.* (constellation). Slangendraeger, *m.* —, *f.* Slangekruyd, *o.*, slangewortel, *m.*

SERPENTE, *s. f.* et *adj. Papier —.* Slangepapier, *o.*

SERPENTEAU, *m.* p. *—pantô.* Slangetje, slangsken, serpentje, *o.*; slang, vuerslang, *v.*, voetzoeker, zwermer, *m.*

SERPENTER, *v. n.* Slangswyze loopen, krom loopen.

SERPENTIN, E, *adj.* et *s. Marbre —.* Groenen marmer met roode en witte plekken, *m. Langue —e.* Onrustige, woelige tong, *v.* —, *m.* Haen (van een musket), *m.*; slang (van een overhaelvat), *v.*

SERPENTINE, *f.* Slangesteen, *m.*

SERPER, *v. n.* (mar.). Het anker ligten.

SERPETTE, *f.* Snoeymesken, *o.*

SERPILLIÈRE, *f.* Pakdoek, *o.* —, INSECTE. Molkrekel, *v.*

SERPOLET, *m.* Kwendel, *v.*, wilden tym *of* tymis, *m.*

SERRE, *f.* Broeykas (voór planten), *v.* —, ACTION DE PRESSURER. Het persen *of* uytpersen, *o.*; klauw, poot (van eenen roofvogel), *m.* AVOIR LA — BONNE (fig. *et* fam.). Sterk in zyne handen zyn; gierig zyn.

SERRÉ, E, *adj.* Gebonden, gedrukt, samengetrokken, ineengedrongen, digt. *Ecriture —ée.* Digt *of* ineengedrongen schrift, *o. Toile bien —ée.* Vast aengeslaegen, digt geweéven lynwaed, *o.* —, ENFERMÉ, MIS EN RÉSERVE. Opgesloóten, wechgesloóten, wechgeleyd. HOMME —, AVARE. Gierigaerd, *m.* STYLE —, CONCIS. Beknopten schryfstiel, *m.* AVOIR LE CŒUR —. Een beklemd, benauwd, beangstigd hert hebben. —, *adv.* Zeer sterk, braef, ter deég. *Il a gelé —.* Het heéft sterk gevroózen. *Mentir bien —.* Onbeschaemdelyk liegen. *Jouer bien —.* Niet waegen, benauwd speélen.

SERRE-BAUQUIÈRES, *m. pl.* (t. de mar.). Balkwagers, *m. mv.*

SERRE-BOSSE, *m.* au pl. *des serrebosse.* Rustkoord, rustlyn (waermede het anker op het schip vastgemaekt word), *v.*

SERRE-CISEAUX, *m.* au pl. *des serreciseaux.* (outil). Band, ring, *m.*

SERRÉE, *f.* Zoutmaekers werktuyg, *o.*

SERRE-FILE, *m.* au pl. *des serrefile.* Gelidsluyter, *m.*

SERRE-GOUTTIÈRES, *f. pl.* (t. de mar.). Lyfhouten, *o. mv.*, waringen, *v. mv.*

SERREMENT, *m.* Drukking, klemming, pranging, nyping, *v.* — *de main.* Handdrukking, handgeéving. — DE CŒUR (fig.). Hertklemming, benauwdheyd van het hert, *v.*

SERRÉMENT, *adv.* p. *céremant.* Al te zuyniglyk.

SERRE-PAPIERS, *m.* au pl. *des serrepapiers.* Papierkamertje, *o.*; papierlaey, *v.*

SERRE-POINT, *m.* au pl. *des serrepoint.* Gareelmaekers werktuyg, *o.*

SERRER, *v. a.* Drukken, persen, klemmen, benauwen, prangen, kwellen, nypen. *Il me serra la main.* Hy drukte my de hand. *Les souliers me serrent.* De schoenen drukken, klemmen my. — LES NŒUDS DE L'AMITIÉ (fig.). De banden der vriendschap vernauwen. —, JOINDRE, METTRE PRÈS À PRÈS. Sluyten, dringen, samendrukken, ineendringen, digt byeenzetten. — *les rangs, les files.* De ryen, de geleideren sluyten. — *les dents.* De tanden sluyten. — *une ville de près.* Eene stad nauwer insluyten. — *l'écriture.* Digt byeen schryven. — *les voiles.* De zeylen opvouwen. — SON STYLE (fig.). Zynen schryfstiel inkorten. —, METTRE À COUVERT, ENFERMER. Opsluyten, wechsluyten, wechleggen, wechdoen. — *des papiers.* Papieren wechsluyten. *Serrez vos livres.* Leg uwe boeken weech. SE —, SE RÉTRECIR. Krimpen, inkrimpen. SE —, SE PRESSER. Digt byeen schuyven.

SERRETÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Getand, tandvormig, zaegvormig.

SERRE-TÊTE, *m.* au pl. *des serretête.* Nagtmuts, slaepmuts, *v.*

SERRETTE, *f. voyez* SARRETTE.

SERRON, *m.* Drogerykas, drogerykist, *v.*

SERRULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Kleyn getand, met kleyne tanden.

SERRURE, *f.* Slot, *o.* — *à double tour.* Nagtslot. *Trou de —.* Slotgat, *o.*

SERRURERIE, *f.* Slotmaekery, *v.*, het slotmaeken; slotwerk, *o.*

SERRURIER, *m.* Slotmaeker, *m.*

SERSIFI, *m. voyez* SALSIFIS.

SERTE, *f.* Inzetting (van diamanten), *v.*

SERTIR, *v. a.* Inzetten, insluyten.

SERTISSURE, *f.* Het inzetten *of* insluyten, *o.*

SÉRUM, *m. voyez* SÉROSITÉ.

SERVAGE, *m.* Dienstbaerheyd, lyfeygenschap, *v. Tenir en —.* In dienstbaerheyd houden.

SERVANT, *adj. m. Gentilhomme —.* Edelman die in het hof den dienst heéft, *m. Fief —.* Onderleen, *o. Frère —.* Dienstdoenden broeder, ridder van Malta van eenen laegeren rang, *m. Un — de messe.* Eenen misdienaer.

SERVANTE, *f.* Meyd, dienstmeyd, dienstmaegd, dienstbode, *v.*, meysken, meyssen, *o.*; kleyne tafel, *v.*

SERVIABLE, *adj.* Gedienstig, dienstwillig, dienstveérdig.

SERVICE, *m.* Dienst, *m. Entrer en —.* In dienst treéden. *Il me prit à son —.* Hy nam my in zynen dienst. *Il a dix ans de —.* Hy heéft tien jaeren gediend. *Rendre — à q. q.* Iemand dienst doen. *Le — divin.* Den goddelyken dienst. *Un cheval de bon —.* Een peérd van goeden dienst.

Digitized by Google

Une étoffe de bon —. Een goed, deugdzaem doek. —, Service militaire. Dienst, krygsdienst, *m. Prendre* —. Dienst neémen. *Etre de* —. In werkelyken dienst zyn. —, Célébration de l'office divin. Dienst, godsdienst, kerkdienst; zieldienst, lykdienst, *m.;* zielmisse, *v. Se consacrer au — de Dieu.* Zich den godsdienst toewyden, den geestelyken stand aenneemen. —, Mets servis. Geregt, tafelgeregt, *o.;* tafelgoed, tafelgerief, servies, *o.* —, Linge de table. Tafellinnen, *o.* — (t. du jeu de paume). Kaets, *v.*

SERVIDON, *m.* Zeepketel, *m.*

SERVIETTE, *f.* p. —*ète.* Servet, *o.*

SERVILE, *adj.* Slaefsch, slaefagtig, slaevelyk, dienstbaer, knegtelyk. —, (fig.). Laeg, slegt, eerloos, slaefsch, veragtelyk. *Homme de condition* —. Mensch van nederigen stand. *Traduction* —. Al te letterlyke vertaeling, *v.*

SERVILEMENT, *adv.* Slaefsch, slaefagtig, op eene slaefsche wyze. *Traduire* —. Al te letterlyk vertaelen.

SERVILITÉ, *f.* Slaefagtigheyd, laegheyd, veragtelykheyd, *v.* — *de caractère.* Laegheyd van aerd.

SERVION, *m.* (outil). Zoutmaekers werktuyg, *o.*

SERVIOTE, *f.* (t. de mar.). Plegtbalk, *m.*

SERVIR, *v. a.* (word geconj. als *sentir*). Dienen, bedienen. *Nul ne peut — deux maîtres.* Niemand kan twee meesters dienen. *Il est mal servi de ses domestiques.* Hy word van zyne dienstboden slegt bediend. — *Dieu.* God dienen. — *la messe.* De misse dienen. — *le canon.* Het geschut lossen. — *une table.* De spyzen opdischen, opdienen, opbrengen, op tafel brengen; voórdienen, voórsnyden. —, Rendre de bons offices. Dienen, dienst doen *of* bewyzen. *Il m'a bien servi dans cette affaire.* Hy heeft my in deeze zaek veél dienst beweézen. —, Aider, assister. Helpen, bystaen. —, *v. n.* Dienen, in dienst zyn (als knegt, enz.). —, Etre militaire. Dienen. *Il sert dans la cavalerie.* Hy dient by de ruytery. — de, tenir la place, etc. Dienen, strekken, verstrekken. — *d'exemple.* Tot voórbeeld dienen, strekken. *Il me sert de garde, de guide.* Hy dient my, strekt my tot wagter, tot gids. — à, être utile, propre à. Dienen, helpen, baeten, dienstig *of* nuttig zyn. *Cela ne sert à rien.* Dat dient nergens toe. *Cette machine sert à beaucoup de choses.* Dat werktuyg is dienstig tot veéle zaeken. *Faire — les voiles.* De zeylen byzetten, ter windvang stellen. Se —. Zich van iets bedienen, iets gebruyken. *Se — de l'occasion.* Zich van de gelegenheyd bedienen. *Il se sert souvent de ces excuses.* Hy bedient zich dikwils van deeze verontschuldigingen.

SERVITE, *m.* (religieux). Serviet, *m.*

SERVITEUR, *m.* Dienaer; dienstbode, dienstknegt, *m. Votre très-humble* —. Uwen onderdaenigsten dienaer.

SERVITUDE, *f.* Dienstbaerheyd, slaeverny, *v.*, lyfeygendom; dwang, *m.;* onderwerping, slaefagtigheyd, *v.;* last, *m.*, bezwaernis, *v.*, servituet (aen een huys, enz.), *o.*

SES, *pron. voyez* Son, sa.

SÉSAME, *m.* Sessemkruyd, *o.*

SÉSAMOÏDE, *adj. m. Os* —*s.* Zaedbeentjes, *o. mv.*

SÉSÉLI, *m.* Seselikruyd, *o.*

SESQUIALTÈRE, *adj.* (t. de math.). Anderhalf.

SESSE, *f.* Band (om eenen tulband), *m.;* hoósvat, *o.*

SESSILE, *adj.* p. *cécile.* (bot.). Steélloos, zonder steél.

SESSION, *f.* Zitting, *v.*

SESTERCE, *m.* Sestertius, *m.*

SÉTACÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Borstelig, styfhairig.

SETIER, *m.* Mud, mudde (maet), *v.*

SÉTON, *m.* Draed, *m.*

SEUIL, *m.* Dorpel, drempel, *m.*

SEUL, E, *adj.* Alleen, zonder gezelschap. *Un homme* —. Eenen mensch alleen. *Etre — avec q. q.* Alleen met iemand zyn. —, Unique. Eenig, eenigste. *Un — Dieu.* Eenen eenigen God. —, Simple. Enkel, alleen. *Le — souvenir de cette action fait horreur.* De enkele gebeugenis diër daed baert afgryzen.

SEULEMENT, *adv.* Alleen, alleenlyk, eeniglyk, slegts, maer; zelfs.

SEULÉT, ETTE, *adj.* p. —*ê*, —*ête.* Alleen.

SÈVE, *f.* Sap, vogt (der planten en boomen), *o.;* ryzendheyd, seéf, *v.*, smaek (van den wyn), *m.*

SÉVÈRE, *adj.* Streng, gestreng, straf, hard, scherp. *Juge* —. Strengen rechter.

SÉVÈREMENT, *adv.* Strengelyk, gestrengelyk, straf, straffelyk.

SÉVÉRITÉ, *f.* Strengheyd, gestrengheyd, strafheyd, hardheyd, *v.*

SÉVÉRONDE, *f.* Uytstek (van een dak aen de straet), *o.*

SÉVEUX, EUSE, *adj.* Dat tot den omloop van het sap dient.

SÉVICES, *m. pl.* (pal.). Mishandeling, harde behandeling, *v.*

SÉVILLE (ville). Seviliën.

SÉVIR, *v. n.* Mishandelen, hard behandelen *of* bejegenen, streng zyn. *Il a sévi contre ses enfants.* Hy heeft zyne kinderen mishandeld. *Les juges ne sauraient trop — contre les voleurs.* De rechters konnen niet streng genoeg te werk gaen tegen de dieven.

SEVRAGE, *m.* Speéning, *v.*, het speénen, *o.;* speéntyd, *m.*

SEVRER, *v. a.* Speénen. — *un enfant.* Een kind speénen; jonge dieren van de oude neémen. —, (fig.). Berooven, versteéken, onttrekken, ontneémen. Se —. Zich speénen, zich onthouden van iets.

SEXAGÉNAIRE, *adj.* et *s.* Zestigjaerig, van zestig jaeren.

SEXAGÈNE, *f. voyez* Sextant.

SEXAGÉSIME, *f.* Tweeden zondag voór den vasten, *m.*, *Sexagesima.*

SEXANGULAIRE, *adj.* Zeshoekig.

SEX-DIGITAIRE, *adj.* et *s.* Die met zes vingeren aen de hand *of* met zes teenen aen den voet geboóren is.

SEX-DIGITAL, E, *adj. Main* —*e.* Hand met zes vingeren. *Pied* —. Voet met zes teenen.

SEXE, *m.* Geslacht, *o.;* kunne, *v. Le* —, *le beau* —. Het vrouwvolk, de vrouwen.

SEXTANE, *adj. f. Fièvre* —. Zesdagsche koórts, *v.*

SEXTANT, *m.* (instr. d'astr.). Sextant, *m.*

SEXTE, *f.* Sexten (eene van de kerkel. getyden). —, *m.* Zesde boek der pauselyke decretaelen, *m.* en *o.*

SEXTIDI, *m.* Zesden dag eener decade *m.*

SEXTIL, E, *adj.* Aspect — (astr.). Afstand van zestig graeden tusschen twee planeeten, *m.* (pels, *o.*

SEXTULE, *m.* Gewigt van vier scru-

SEXTUPLE, *adj.* et *s.* Zesvoudig, zesdubbel, zesmael zoo groot. —, *m.* Zesvoud, zesdubbel, *o.*

SEXTUPLER, *v. a.* Zesmael verdubbelen, zesmael vermeerderen.

SEXUEL, ELLE, *adj.* p. —*èle.* Het geslacht onderscheydende.

SEYER, *v. a.* p. *cé-ier.* Pikken, het koórn afsnyden.

SEYEUR, *m.* Pikker, *m.*

SHÉRIF, *m.* Landrechter, *m.*

SI, *conj.* Zoo, indien, by aldien, als, is 't dat, is 't zaeke dat; of; wanneer. *Vous l'aurez si vous venez.* Gy zult het hebben, zoo, by aldien gy komt. *S'il vous plaît.* Zoo het u believt. *Si vous m'aimez.* Indien gy my bemint. *S'il venait à mourir.* Of by kwam te sterven. *S'il ne se corrige, il sera puni.* Wanneer hy zich niet verbetert, zal hy gestraft worden. —, *adv.* Quelque. Hoe. *Si petit qu'il soit.* Hoe kleyn hy ook zy. —, Tellement, à tel point. Zoo. *Il est si sage.* Hy is zoo wys. *Si souvent.* Zoo dikwils. *Il est si savant qu'il n'a presque pas son pareil.* Hy is zoo geleerd, dat hy haest zyns gelyken niet heeft. *Si bien.* Zoo zeer; zoo wel. *Si bien que.* Zoo dat, zoodanig dat. *Si fait.* Ja wel.

SI, *m.* De noót *si*, *v.*

SIAGONAGRE, *f.* Jigt aen de kaekbeenen, *v.*

SIALAGOGUE, *adj.* et *s.* (t. de méd.). Speekselverwekkend. —, *m.* Speekselverwekkend middel, *o.*

SIALISME, *m.* Speekselvloed, *m.*

SIALOLOGIE, *f.* Verhandeling over het speekset, *v.* (spel, *o.*

SIAM, *m.* Siamspel, soórt van kegel.

SIAMOISE, *f.* Siamois, *v.*

SIBARITE, *m.* Wellusteling, *m.*

SIBYLLE, *f.* p. —*bile.* Prophetesse. (antiq.). Sibille, *v.* —, (fig. et fam.). Oude vrouw die met haere geleerdheyd pronkt, *v.*

SIBYLLIN, *adj. m.* Sibillynsch. *Les oracles* —*s.* De gewaende godspraeken der Sibillen.

SICAIRE, *m.* p. —*kère.* Verraederlyken moordenaer, *m.*

SICAMOR, *m.* (blas.). Reep, *m.*

SICCATIF, *m.* (t. de peint.). Opdroogende olie, *v.* —, *adj. voyez* Dessiccatif.

SICCITÉ, *f.* Droogheyd, droogte, *v.*

SICILE, *f.* (île). Siciliën, *o.*

SICILIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Siciliaensch. —, *m.* Siciliaen, *m.* —, *f.* Siciliaensche, *v.* (pels, *o.*

SICILIQUE, *m.* Gewigt van zes scru-

SICLE, *m.* Sikkel (gewigt en munt der Hebreeuwen), *m.*

SICOMORE, *m. voyez* Sycomore.

SIDÉRAL, E, *adj.* Van de sterren. *Année* —*e.* Jaer waerin de aerde, na haeren omloop, op hetzelfde punt wederkeert, *o.*

SIDÉRATION, *f.* Geraektheyd, ongevoeligheyd (van eenig lid), *v.;* koudvuer, *o.*

SIDÉRITE, **SIDÉRITIS**, *f.* (plante). Glidkruyd, *o.*

SIDÉROMANCIE, *f.* Wigchelaery door een heet yzer, *v.*

SIDÉROTECHNIE, *f.* Konst van het yzer te bewerken, *v.*

SIÈCLE, *m.* Eeuw, *v.*, tyd van honderd jaeren, *m. Le* — *d'or.* De gouden eeuw, gelukkigen tyd. *Le — de fer.* De yzeren eeuw, ongelukkigen tyd. *Les mœurs de notre* — De zeden van onzen tyd. *Le — futur* Den toekomenden tyd, het toekomende leven. *Les gens du* —. De wereldlingen, de minnaers der wereld.

SIED (IL), *v. impers. voyez* Seoir.

SIÉGE, *m.* Stoel, zetel, *m.*, zitbank, *v.* *Prendre un* —. Eenen stoel neémen. *Le — du cocher.* De zitplaets (bok) van eenen koetsier op een rytuyg. — *de selle.* Hol gedeelte van eenen zadel, *o.* —, Place où s'assied un juge. Stoel, rechterstoel, *m.;* geregtsstoel, *v.;* gerecht, gerechtshof, rechtsgebied, *o.* —, Evêché et sa juridiction. Stoel, zetel, *m. Le Saint* —. Den heyligen Stoel, de pauselyke weérdigheyd. —, Capitale d'un état, centre, etc. Zetel, *m.*, hoofdstad (van eenen staet *of* ryk), *v.* — Opération d'une armée pour prendre une place. Belegering, *v.*, beleg, *o.* *Mettre le* —. Belegeren. *Lever le* —. Het beleg opbreéken. —(t. de méd.). Aersgat, *o.*

Digitized by Google

SIÈGER, *v. n.* Zitten, den stoel bezitten, zynen zetel, zyne zitting hebben, zitting houden.

SIEN (LE), SIENNE (LA), *pron.* Den zynen, de zyne, het zyn; den haeren, de haere, het haer. *C'est mon avantage et le* —. Dat is myn voordeel en het zyn. *Mes intérêts sont les* —*s.* Myne belangen zyn de zyne. — , *m.* Het zyne, zyn goed; het haere, haer goed, *o. Il ne demande que le* —. Hy vraegt maer het zyne, zynen eygendom, wat hem behoort. *Les* —*s.* De zynen, zyne nabestaenden, zyne vrienden, zyne aenhangers. *Il fut abandonné des* —*s.* Hy wierd door de zynen verlaeten.

SIENNE (ville). Senen.

SIESTE, *f.* Middagslaep, *m.*, middagslaepje, *o.*

SIEUR, *m.* Heer, *m.*

SIFFLANT, E, *adj.* (t. de gramm.). Dat sissende uytgesproken word.

SIFFLEMENT, *m.* Fluyting, *v.*, gefluyt, *o. Le* — *des serpents, des oies.* Het sissen, het schuyfelen der slangen, der ganzen. *Le* — *du vent.* Het gehuyl, het huylen van den wind. *Le* — *d'une flèche, des balles.* Het snorren van eenen pyl, der kanonkogels; het piepen (in het ademhaelen).

SIFFLER, *v. n.* Fluyten, met den mond fluyten; sissen, schuyfelen (als de slangen en ganzen); het huylen (van den wind); het snorren (van eenen pyl, van eenen kanonskogel). —, *v. a.* Fluyten. — *un air.* Een deuntje fluyten. — *un oiseau.* Eenen vogel voorfluyten. — Q. Q. (fig. *et* fam.). Iemand wel onderrigten, inblaezen, insteeken. —, DÉSAPPROUVER AVEC DÉDAIGNEUR. Fluyten, uytfluyten, uytjouwen. *Cette comédie a été sifflée.* Dit blyspel is gefloóten.

SIFFLET, *m.* p. —*flè.* Fluytje, *o.* — *de berger.* Herdersfluytje. —, CONDUIT DE LA RESPIRATION (fam.). Lochtpyp, *v.* COUPER À Q. Q. LE —. Iemand de keel afsnyden; (fig.) iemand tot zwygen brengen. —*s.* Uytfluyting, uytjouwing, *v.*

SIFFLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Fluyter, *m.*; fluytster, *v.*

SIGILLÉE, *adj. f. Terre* —. Zegelaerde, *v.*

SIGISBÉ, *m.* Minnaer, *m.*

SIGNOÏDE, *adj.* (t. d'anat.). Dat de gedaente heeft van eene griekische *sigma.*

SIGNAL, *m.* Teeken, seyn, *o.*, leus, *v.*

SIGNALÉ, E, *adj.* Gekenteekend, afgeschilderd. —, (fig.). Uytmuntend, uytsteekend, uytneémend, merkweerdig, aenmerkelyk, beroemd, groot. *Service* —. Uytsteékenden dienst. *Victoire* —*e.* Beroemde overwinning.

SIGNALEMENT, *m.* Nauwkeurige beschryving der gestalte, *v.*, signalement, *o.*

SIGNALER, *v. a.* Iemands gestalte nauwkeurigh beschryven, kenmerken. *Cet homme est signalé à la police.* Deézen man is by de policie aengeduyd, beschreéven hoe hy uytziet. —, DONNER DES SIGNAUX. Door teekens berigt geéven. —, (fig.). Doen uytmunten, doen blyken, doen zien, blyken geéven. — *son courage.* Blyken van zyne dapperheyd geéven. SE —. Uytblinken, uytmunten, uytsteéken, zich beroemd maeken. *Il s'est signalé dans cette occasion.* Hy heeft by deéze gelegenheyd uytgemunt.

SIGNANDAIRE, *adj.* et *s. m.* TÉMOIN — (prat.). Getuyge die onderteekenen kan, *m.*

SIGNATAIRE, *m.* Onderteekenaer, *m.*

SIGNATURE, *f.* Onderteekening, handteekening, *v.*, handteken, *o.* — (t. d'impr.). Aenwysletter, merkletter, *v.*

SIGNE, *m.* p. *ci-gne.* Teeken, (op de huyd); kenteeken, merk, *o. La respiration est un* — *de vie.* De ademhaeling is een teeken van leven. *Donner des* —*s d'amitié.* Bewyzen van vriendschap geéven. —, DÉMONSTRATION EXTÉRIEURE. Teeken, *o.*, wenk, *m. Faire* —. Een teeken geéven. — *de croix.* Kruys, kruysteeken, *o. Les* —*s du zodiaque.* De teekenen van den dierkring. —, MIRACLE. Teeken, wonderwerk, *o.*

SIGNER, *v. a.* Teekenen, onderteekenen, onderschryven. — *une lettre, un contrat.* Eenen brief, een verdrag onderteekenen. — DE SON SANG (fig.). Met zyn bloed zegelen *of* verzegelen. — (t. d'orf.). Merken, stempelen. SE —. Zich kruysen, een kruys maeken.

SIGNET, *m.* p. *cinè.* Teekenlintje (in een boek), *o.* (den, *m.*

SIGNETTE, *f.* Neuspranger met tan.

SIGNIFIANT, E, *adj.* Beteekenend, beduydend. *Très* —. Veélbeduydend, nadrukkelyk.

SIGNIFICATEUR, *m.* (t. d'astr.). Beduydingspunt, *o.*

SIGNIFICATIF, IVE, *adj.* Nadrukkelyk, zinryk, kragtig.

SIGNIFICATION, *f.* Beteekenis, beteekening, beduydenis, beduyding, *v.* —, (pal.). Gerechtelyke aenzegging *of* bekendmaeking, *v.*

SIGNIFICATIVEMENT, *adv.* Nadrukkelyk, met klem *of* nadruk.

SIGNIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Beteekenen, beduyden, bedieden. *Ce que vous dites là ne signifie rien.* Hetgeéne gy daer zegt beteekent niets. *Que signifie cela?* Wat beduyd dat? —, DÉCLARER. Te kennen, te verstaen geéven. —, (pal.). Gerechtelyk aenzeggen, aenkondigen.

SIGUETTE, *f.* p. —*ghète.* (t. de maréchal). Soórt van mondstuk, *o.*

SIL, *m.* (ocre). Soórt van oker, *m.*

SILENCE, *m.* Stilzwygendheyd, *v.*, het stilzwygen, *o. Un long et profond* —. Een lang en diep stilzwygen. *Passer sous* —. Stilzwygende voórby gaen. — *! faites* — *!* Stil! stil daer! —, (fig.). Stilte, stilheyd, *v. Le* — *de la nuit.* De stilte des nagts. *Un moment de* —. Eenen oogenblik stilte. —, (t. de mus.). Rustpunt, *o.*

SILENCIEUSEMENT, *adv.* Stilzwygens, in stilzwygendheyd, stillekens.

SILENCIEUX, EUSE, *adj.* Stilzwygende, die weynig spreékt. —, (fig.). Stil.

SILÈNE, *m.* (singe). Luyaerd, *m.*, luydier, *o.* — (papillon). Soórt van dagkapel, *v.* — (plante). Zekere plant, *v.*, leemkruyd, *o.* —*s*, SATYRES. Saters, boschgoden, *m. mv.*

SILÉSIE, *f.* (pays). Silesiën, *o.* DE —. Silesisch. —, *m.* Silesisch laken, *o.*

SILÉSIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Silesisch, van Silesiën. —, *m.* Silesinger, *m.* —, *f.* Silesische, *v.*

SILEX, *m.* Vuersteen, *m.*, key, *v.*

SILHOUETTE, *f. Portrait à la* —. Schaduwbeeld, *o.*

SILICE, *f.* Keyaerde, *v.*, keygrond, *m.*

SILICEUX, EUSE, *adj.* Keygrondagtig.

SILICULE, *f.* (t. de bot.). Kleyne schil, schel *of* peul, *v.*

SILICULEUX, EUSE, *adj.* Schelvormig, peulagtig.

SILIQUASTRE, *m.* (bot.). Spaensche peper, piment, *v.*

SILIQUE, *f.* (bot.). Schel, schil, peul, *v.*, bast, *m.*

SILIQUEUX, EUSE, *adj.* Eene peulvormige vrugt draegend.

SILLAGE, *m.* p. *cilaje.* (mar.). Zog, vaerwater, *o.*; gang van een schip, *m.* — (t. de mineur). Verlenging van eene ader, *v.*

SILLE, *m.* Hekeldicht, schimpdicht, *o.*

SILLER, *v. n.* Zeylen, vaeren, voortzeylen. —, *v. a.* (t. de fauc.). Eenen valk de oogschoélen toenaeyen. *Voyez* CILLER.

SILLET, *m.* p. —*lè.* (t. de luthier). Not, ivooren band (op de toets van een speéltuyg waerop de snaeren rusten), *m.*

SILLOMÈTRE, *m.* (mar.). Vaertmeéter, *m.*

SILLON, *m.* Voór, ploegvoór, *v.* — DE LUMIÈRE (fig.). Strael, lichtstrael, *m.* —*s.* Rimpels (in het voórhoofd), *m. mv.*

SILLONNÉ, E, *adj.* Gegroefd, met voóren; geploegd. —, *m.* Soórt van haegdis, *v.*

SILLONNER, *v. a.* Voóren maeken; rimpelen. — LA MER (fig. *et* poét.). De zee doórklieven, het pekelveld beploegen. —, (fig.). Rimpelen.

SILO, *m.* Groef, *v.*

SILURE, *m.* (poisson). Meérael, *m.*

SILVAIN, *m.* Boschgod, *m.* — (papillon). Schoone dagkapel, *v.*

SILVES, *f. pl.* Verzameling van allerley latynsche gedichten, *v.*

SIMAGRÉE, *f.* Valschen schyn, *m.* —*s.* Aepery, gemaektheyd, *v.*, gemaekte manieren, *v. mv.*

SIMAISE, *f. voyez* CYMAISE.

SIMAROUBA, *m.* Zekeren boom in America, *m.* (sloép), *m.*

SIMARRE, *f.* Tabbaerd (met eenen

SIMBLEAU, *m.* p. *cinblô.* (charp.). Cirkelsnoer, *o.*

SIMBLOT, *m.* Scheêrdraeden tot het weéven van eene gebloemde, *of* op eenige andere wyze geteekende stoffe, *m. mv.*

SIMILAIRE, *adj.* Gelykaerdig, gelykslachtig, evenaerdig. *Nombre* —. Evenredig getal, *o.*

SIMILITUDE, *f.* Gelykenis, gelykheyd, *v.* —, (rhét.). Gelykenis, vergelyking, *v.*

SIMILOR, *m.* (métal). Spinsbek, *m.*, gemengd metaal van koper en zink (het goud gelykende), *o.*

SIMONIAQUE, *adj.* et *s.* Simonisch. —, *m.* Simonist, *m.*

SIMONIE, *f.* Het koopen *of* verkoopen van heylige dingen, *o.*, simonie, *v.*

SIMPLE, *adj.* et *s.* p. *cin*—. Enkel, enkelvoudig, eenvoudig. *Dieu, l'âme sont des êtres* —*s.* God, de ziel zyn enkele weézens. *Un bâtiment* —. Een eenvoudig, enkel gebouw. *Un nom* —. Een enkelvoudig, nieuw samengesteld naemwoórd. —, SEUL, UNIQUE. Enkel, alleen, eenig, bloot. *Je ne ferai qu'une* — *remarque.* Ik zal maer eene enkele bemerking maeken. —, (fig.). Gemeen. — *soldat.* Gemeenen soldaet, *m.* —, SANS ORNEMENT. Eenvoudig, niet opgepronkt, zonder versiersel. *Elle a le chapeau tout* —. Zy heeft eenen eenvoudigen, niet opgesierden hoed. STYLE — (fig.). Eenvoudigen schryfstiel. —, SANS CONDITION. Enkel, zonder voórwaerde. *Démission pure et* —. Enkel ontslag zonder voórwaerde. —, SANS DÉCUISEMENT, SANS MALICE. Eenvoudig, openhertig, gulhertig, ongeveynsd, opregt. —, NIAIS, FACILE À TROMPER. Eenvoudig, onnoozel, lightgeloovig, sulagtig. *Il est si* — *qu'un enfant peut le tromper.* Hy is zoo onnoozel dat een kind hem kan bedriegen. — (t. de gramm.). Eenvoudig, enkelvoudig. —, *m.* Het enkelvoudig, het eenvoudig. *Le* — *et le composé.* Het enkelvoudig en het samengestelde. PARLER LE DOUBLE CONTRE LE —. Twee tegen den wedden. — (chant). Eenvoudigen, gemeenen zang, *m.* —*s.* Geneésskruyden, *o. mv.*

SIMPLEMENT, *adv.* Enkel, enkelyk, alleenlyk, bloot. —, SANS ORNEMENT. Eenvoudiglyk, zonder versiering. *Elle est vêtue bien* —. Zy is zeer eenvoudig gekleed. —, DE BONNE FOI, SANS DÉCUISEMENT. Eenvoudiglyk, openhertiglyk, blootelyk. —, NAÏVEMENT, BONNEMENT. Zonder erg *of* list, een-

Digitized by Google

voudiglyk, opregtelyk, ronduyt. *Je vous raconterai la chose* —. Ik zal u de zaek eenvoudiglyk verhaelen.

SIMPLESSE, *f.* p. *simplèce.* (v. m.). Goedhertigheyd, openhertigheyd, *v.*

SIMPLICITÉ, *f.* Eenvoudigheyd, enkelvoudigheyd, *v.* —, NAÏVETÉ, INGÉNUITÉ, CANDEUR. Eenvoudigheyd, openhertigheyd, rondborstigheyd, opregtheyd, ongeveynsdheyd, *v.* —, NAIAISERIE, NÉTISE. Eenvoudigheyd, onnoozelheyd, sulagtigheyd, ligtegloovigheyd, *v. Il l'a fait par* —, *et non par malice.* Hy heeft het uyt onnoozelheyd en niet uyt boosheyd gedaen. (ging, *v.*

SIMPLIFICATION, *f.* Vereenvoudi-

SIMPLIFIER, *v. a.* Vereenvoudigen, eenvoudig *of* eenvoudiger maeken. SE —. Eenvoudig worden.

SIMULACRE, *m.* Beeld, afbeeldsel; afgodsbeeld; spook, spooksel, *o.*, schim, *v.* —, (fig.). Schim, ydele verbeelding, *v.*

SIMULATION, *f.* (pal.). Veynzery, geveynsdheyd, *v.*

SIMULÉ, E, *adj.* Geveynsd.

SIMULER, *v. a.* (t. de pal.). Veynzen. *Une vente simulée.* Eene geveynsde, tot schyn gedaene verkooping.

SIMULTANÉ, E, *adj.* Gelyktydig.

SIMULTANÉITÉ, *f.* Gelyktydigheyd, *v.*

SIMULTANÉMENT, *adv.* Gelyktydiglyk, op denzelfden tyd.

SINA, *f.* Chineesche zyde, *v.*

SINAPI, *m.* Mostaerdplant, *v.*

SINAPISER, *v. a.* Mostaerdplaesters gebruyken.

SINAPISME, *m.* Mostaerdplaester, *v.*

SINCÈRE, *adj.* Opregt, openhertig, gulhertig, ongeveynsd, regtzinnig, rondborstig. *C'est un homme* —. Het is een opregt man. —, VRAI. Opregt, waeragtig.

SINCÈREMENT, *adv.* Opregtelyk, openhertiglyk, ongeveynsdelyk, regtzinniglyk. *Parler* —. Openhertiglyk spreeken.

SINCÉRITÉ, *f.* Opregtheyd, openhertigheyd, ongeveynsdheyd, regtzinnigheyd, rondborstigheyd, *v.*

SINCIPITAL, E, *adj.* Van den schedel.

SINCIPUT, *m.* Hoofdkruyn, *v.*

SINDON, *m.* Wiek (voór eene wonde), *v.*; begraefdoek, lykdoek van Jesus-Christus, *m.*

SINÉCURE, *f.* Ambt zonder bezigheyd, *o.*

SINGE, *m.* p. —*je.* Aep, *m.*, sim, *v.* PAYER EN MONNAIE DE — (fig.). Met kromme sprongen, met gekheden betaelen. IL EST MALIN COMME UN — (prov.). Hy is zeer ondeugend. —, PANTOGRAPHE. Aep, teekenaep, *m.*

SINGER, *v. a.* Naeapen, nabootsen, namaeken, nadoen.

SINGERIE, *f.* Aepery, *v.*, aepenspel, aepenwerk, *o.*, aepenkuer, *v.*

SINGULARISER (SE), *v. pr.* Zich uytzonderen, den zonderling willen speelen. *Il se singularise par ses manières.* Hy zondert zich uyt door zyne manieren.

SINGULARITÉ, *f.* Byzonderheyd; zonderbaerheyd, zonderlingheyd, zeldzaemheyd, wonderlykheyd, *v. La* — *de cet événement.* De zonderbaerheyd deezer gebeurtenis.

SINGULIER, ÈRE, *adj.* Byzonder, zonderling, alleen. *Cet exemple est* —. Dit voórbeeld is zonderling. *Combat* —. Tweestryd, *m.*, tweegevegt, *o.* —, QUI NE RESSEMBLE POINT AUX AUTRES. Byzonder. *Vertu* —*ère.* Byzondere deugd. —, RARE, EXCELLENT. Zeldzaem, uytsteekend, voórtreffelyk. *Une piété* —*ère.* Eene zeldzaeme godvrugt. —, BIZARRE, CAPRICIEUX, ORIGINAL. Vremd, wonderlyk, vies, zeldzaem. —, EXTRAORDINAIRE. Zonderling, byzonder. —, *m.* NOMBRE —. Enkelvoudig getal, enkelvoud, eenvoud, *o.*

SINGULIÈREMENT, *adv.* Byzonderlyk, voórnaemelyk, inzonderlyk; zeldzaemlyk, wonderlyk, op eene wonderlyke wyze.

SINISTRE, *adj.* et *s.* Ongelukkig, rampspoedig, droevig, heylloos; kwaed, boos; schrikkelyk, vervaerlyk. —, *m.* Ongeluk, *o.*

SINISTREMENT, *adv.* Ongelukkiglyk, ten kwaede.

SINON, *adv.* Zoo niet, anders, of, of wel, anderzins. *Faites ce qu'il vous dit,* — *vous vous en repentirez.* Doe hetgeene hy u zegt, of anders zal het u berouwen. — QUE, *loc. conj.* Behalve dat, uytgenomen dat, als dat.

SINOPLE, *m.* Soórt van groen kryt, *o.* —, (blas.). Het groen, groen koleur, *o.* —, *f.* Soórt van anemoón, *v.*

SINUÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Bogtig, met bogten.

SINUEUX, EUSE, *adj.* Bogtig, krom. *Les replis* — *d'un serpent.* De gekromde kronkels eener slang. *Chemin* —. Bogtigen weg, *m. Ulcère* —. Enge, diepe en bogtige zweêr, *v.*

SINUOLÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Bogtagtig, met kleyne bogten.

SINUOSITÉ, *f.* Bogt, bogtigheyd, kromte, *v.*

SINUS, *m.* (math.). Sinus, *m.* —, (t. de chir.). Etterzak, *m.*

SION, *m. voyez* SCION.

SIPHILIS, *f.* (t. de méd.). Venusziekte, *v.*

SIPHILITIQUE, *adj.* Tot de venusziekte behoorend.

SIPHON, *m.* p. —*fon.* Hevel, zuyger, *m.*, zuygpyp, *v.* —, (mar.). Hoós, waterhoos, *v.*, waterpilaer, *m.*

SIPPAGE, *m.* p. *cipaje.* Het looyen van leêr op de deénsche wyze.

SIRE, *m.* Heer; sire, allergenadigsten heer (aenspraek aen koningen, enz.), *m.* —, PERSONNAGE. Persoon, mensch, man, *m. Pauvre* —. Armen vent. *Il fait le* —. Hy speélt den grooten heer.

SIRÈNE, *f.* Meêrmin, sireén, *v.*, fabelagtig zeegedrogt, *o.* —, (fig.). Bekoórster, bekoórlyke vrouw, *v.* — (anguille). Soórt van ael, *m.*

SIRERIE, *f.* Heerlykheyd, *v.*, ouden titel van zekere landen, *m.*

SIRIASE, SIRIASIS, *f.* Hersenontsteeking, *v.*

SIRIUS, *m.* (étoile). De groote hondssterre, *v.*

SIROC, SIROCO, *m.* Zuydoostenwind, *m.*

SIROP, *m.* p. —*rô.* Siroóp, stroóp, *v.*

SIROPER, *v. a.* Met siroóp vermengen.

SIROTER, *v. n.* (fam.). Met kleyne teugen drinken.

SIRTES, *f. pl.* (mar.). Dryfzand, *o.*, beweegelyke zandbanken, *v. mv.*

SIRUPEUX, EUSE, *adj.* (t. de pharm.). Siroópagtig. (dicht, *o.*

SIRVENTE, *f.* Zeker oud fransch ge-

SIS, E, *adj.* Gelegen.

SISON, *m.* p. —*son.* Welriekende wateroeppe, *v.*, bisschopskruyd, *o.*

SISTER, *v. a.* Daegen, dagvaerden (voór het gerecht). SE —. Voór den rechter verschynen.

SISTRE, *m.* Citer, *v.*, oud egyptisch speéltuyg, *o.*

SISYMBRE, *m.* Zekere plant, *v.*

SITE, *m.* Ligging, gelegenheyd (eener plaets), *v.*

SITIOLOGIE, *f.* Verhandeling over de spyzen, *v.*

SITÔT QUE, *loc. conj.* Zoodra, zoohaest als.

SITUATION, *f.* Ligging, gelegenheyd, *v.*, stand, *m. La* — *de la ville est belle.* De ligging der stad is schoon. —, POSTURE. Stand, *m.*, postuer, *o.* —, (fig.). Gesteltenis, *v.*, staet, toestand (van ziel en lichaem), *m.*

SITUÉ, E, *adj.* et *part.* Gelegen, gestaen.

SITUER, *v. a.* Plaetsen, stellen.

SIX, *adj. num.* et *s.* Se prononce *si* devant une cons., *sis* devant une voyelle et *sis* à la fin d'une phrase. Zes. —*fois.* Zesmael. *Nous étions* —. Wy waren met ons zessen. —, SIXIÈME. Zesde. *Charles* —. Karel den zesden. —, *m. Le* — *du mois.* Den zesden der maend. *Un* — *de chiffre.* Eene zes, *v.*

SIXAIN, *m.* p. —*zin.* Zesregelig vers, *o.* —, (t. de comm.). Zestal, half dozyn, *o.*

SIXIÈME, *adj.* et *s.* p. —*zième.* Zesde. *Le* — *jour, la* — *année.* Den zesden dag, het zesde jaer. *En* — *lieu.* Ten zesden. —, *m.* Zesde, zesde gedeelte, *o.* —, *f.* — *classe.* Zesde klasse, *v.* —, (au piquet). Zesde (zes op elkander volgende kaerten van een koleur), *v.*

SIXIÈMEMENT, *adv.* Ten zesden.

SIXTE, *f.* (t. de mus.). Tusschenpoos van zes nooten, *v.*

SLOOP, *m.* (mar.). Sloep, *v.*, kleyn engelsch oórlogs vaertuyg, *o.*

SMALT, *m.* Smalt (blauw glas), *v.*

SMARAGDIN, *adj.* Smaragdverwig.

SMARAGDITE, *f.* Smaragdverwig metael, *o.*

SMECTITE, *f.* Soórt van zeepsteen, *m.*

SMILACÉES, *f. pl.* Slach van planten gelykende aen het klimop, *o.*

SMILAX, *m.* Zekere plant gelykende aen het klimop, *v.*

SMILLE, *f.* Bikhamer (der metselaers), *m.*

SMILLER, *v. a.* Afbikken, met den bikhamer afkappen.

SOBRE, *adj.* Maetig, nugter, sober. —, (fig.). Maetig, gemaetigd, bedaerd, bescheyden. *Il est* — *en paroles.* Hy spreékt weynig en voórzigtig.

SOBREMENT, *adv.* Maetiglyk, soberlyk.

SOBRIÉTÉ, *f.* Maetigheyd, soberheyd, *v.* —, (fig.). Maetigheyd, gemaetigdheyd, bescheydenheyd, *v.*

SOBRIQUET, *m.* p. —*ket.* Spotnaem, schimpnaem, scheldnaem, bynaem, *m.*

SOC, *m.* Ploegyzer, ploegkouter, *v.*

SOCIABILITÉ, *f.* Gezelligheyd, gemeenzaemheyd, *v.*

SOCIABLE, *adj.* Gezellig, gezelschapagtig, gemeenzaem.

SOCIABLEMENT, *adv.* Gezelliglyk.

SOCIAL, E, *adj.* Gezellig, gezelschappelyk, borgerlyk, maetschappelyk, van de samenleeving. *Vertus* —*es.* Gezellige deugden. *Contrat* —. Maetschappelyk verdrag. GUERRE —E (antiq.). Oórlog van bondgenooten onder elkander.

SOCIÉTAIRE, *m.* Medegenoót, *m.*, lid van een genoótschap, *o.*

SOCIÉTÉ, *f.* Samenleeving, gemeenschap, *v. L'homme est né pour la* —. Den mensch is voór de samenleeving geboóren. *Un membre utile à la* —. Een nuttig lid voór de samenleeving, voór de maetschappy. —, UNION, ASSOCIATION. Genoótschap, *o.*, maetschappy, societeyt, *v. Une* — *littéraire.* Een letterkundig genoótschap. —, CERCLE, COMPAGNIE. Gezelschap, *o.*, societeyt, *v.*

SOCINIANISME, *m.* Sociniaensche sekte *of* kettery, *v.*

SOCINIEN, *m.* Sociniaen, *m.*

SOCLE, *m.* (archit.). Vierkantig voetstuk, *o.* —, PIÉDESTAL. Voetstal, *m.*, voetstuk, *o.*

SOCQUE, *m.* p. *soke.* Houten zoól, sok, *v.* —, (antiq.). Broos, toonelleêrs, *v.*

SOCRATIQUE, *adj.* Socratisch, van Socrates. *Méthode* —. Socratische leerwyze (door vraegen en antwoórden).

SOCRATISER, *v. n.* Wysselyk redeneéren.

SODIUM, *m.* Grondstof der weedasch, *v.*

SODOMIE, *f.* Sodomietery, *v.*

SODOMITE, *m.* Sodomiet, *m.*

Digitized by Google

SOEUR, *f.* p. *ceur.* Zuster, *v.* — *aînée, cadette.* Oudste, jongste zuster. —*s germaines.* Volle zusters. —*s consanguines, utérines.* Zusters van den zelfden vader, van dezelfde moeder. —*s jumelles.* Tweelingzusters. — *de lait.* Medezuygeling, *v.* En —. Zusterlyk. Les neuf —s (poët.). De negen zanggodinnen. —, Religieuse. Non, kloosterzuster, *v.* — *laie* ou *converse.* Leekezuster, *v.*

SOFA, SOPHA, *m.* Verhevene trede met een tapyt bedekt, *v.*; rustbed, *o.*, rustbank, *v.*, sofa.

SOFFITE, *f.* Paneelwerk en ander sieraad tegen de zoldering (plafond) van een vertrek, kamer, enz., *o.*

SOFI, SOPHI, *m.* Sofi, koning van Perziën, *m.*

SOI, *pron. pers.* p. *çoa.* Zich; hem, haer. — *même.* Zichzelven, zichzelve, zichzelf. *Chacun travaille pour* —. Eenieder werkt voór zich. *Prendre garde à* —. Zich in agt neémen. *Etre à* —. Zynen eygen meester zyn, van niemand afhangen. *N'être plus à* —. Zynen eygen meester niet meer zyn; (fig.) het verstand verlooren hebben. De —. Van *of* uyt zichzelven. Sur —. Op zich. *Rentrer en* —. In zichzelven keeren, zich bezinnen, ernstig bedenken. *Chez* —. Te huys, naer huys. Avoir son chez — (fam.). Zyn eygen huys hebben.

SOI-DISANT, *m.* (t. de pal.). Zoogenaemd, zoogenoemd.

SOIE, *f.* p. *çoa.* Zyde, *v.* De —. Zyden. — *crue.* Ruwe zyde. — *grège.* Geheel ruwe zyde, zoo als zy van de tonnekens komt. *Un écheveau de* —. Eene streng zyde. *Bas de* —. Zyden kousen, *v. mv. Ouvrage de* —. Zywerk, *o. Mouliner la* —. Zyreeden. *Ver à* —. Zyworm, *m.* Paroles de — (fig.). Zagte, vleyende woórden. —, Poil du cochon, du sanglier, etc. Borstel, *m.* —*s de cochon.* Verkenshair, *o.*, verkensborstels. —*s.* Zagt en lang hair (van sommige honden), *o.*; ruw vezeltje *of* draedje (der planten), *o.*; stengel van mos; angel, steért, *m.*, steértstuk (van een mes, degen, vyl, enz. waermede zy in den hegt vast zyn), *o.* — d'orient (plante). Zydeplant, *v.*

SOIERIE, *f.* Zywaer, zyde, *v.*; zyhandel, *m.*; zydefabriek, *v.*

SOIF, *f.* p. *soéf.* Dorst, *m.*, dorstigheyd, *v. Avoir* —. Dorst hebben, dorstig zyn, dorsten. —, (fig.). Dorst, *m.*, groot verlangen, *o. La* — *des richesses.* Het verlangen naer rykdommen. — *de régner.* Zugt, begeérte om te heerschen. — *de l'or.* Gouddorst.

SOIGNER, *v. a.* Bezorgen, zorg draegen, oppassen. — *des enfants.* Voór kinderen zorg draegen. — *un malade.* Eenen zieken oppassen. — *son style.* Zynen schryfstiel beschaeven. Se —. Voór zich zorgen.

SOIGNEUSEMENT, *adv.* Zorgvuldiglyk, agtzaemlyk.

SOIGNEUX, EUSE, *adj.* Zorgvuldig, zorgzaem, zorgdraegend, agtzaem, bezorgd. *Homme* —. Zorger, *m. Une mère* —*euse.* Eene zorgvuldige moeder. *Etre* — *de sa réputation.* Zynen naem in agting houden. —, Fait avec soin. Nauwkeurig.

SOIN, *m.* Zorg, zorgvuldigheyd, agtzaemheyd, *v. Avoir* ou *prendre* — *de sa santé.* Voór zyne gezondheyd zorgen *of* zorg draegen. *Travailler avec grand* —. Met groote zorgvuldigheyd werken. *Rendre des* —*s à q. q.* Iemand zorgvuldiglyk dienst bewyzen. *Etre aux petits* —*s.* Oppassen. —, Devoirs d'une charge. Zorg, *v.*, last, kommer, *m.*, bekommering, *v. La vie des grands est pleine de* —. Het leven der grooten is vol zorg. *Les* —*s du ménage.* De bekommeringen van het huyshouden. —, Peine d'esprit, inquiétude, souci. Bezordgheyd, bekommering, ongerustheyd, *v.*

SOIR, *m.* p. *çoar.* Avond, *m. Hier au* —. Gisteren avond. *Le* —. 'S avonds. *Bon* —! Goeden avond! *Prière du* —. Avondgebed, *o. Travailler du matin au* —. Van den morgen tot den avond werken. *Etoile du* —. Avondsterre, *v.*

SOIRÉE, *f.* Avond, avondstond, avondtyd, *m. Passer la* — *chez q. q.* Den avond by iemand doórbrengen.

SOIT, *conj.* Het zy.... of. —, *adv.* Goed, het zy zoo, laet het zoo zyn, ik stae, stem het toe. *Vous le voulez*, —. Gy wilt het, goed, het zy zoo. — que, *loc. conj.* Het zy dat. — *qu'il vienne* ou *qu'il ne vienne pas.* Hy mag komen *of* niet, het zy dat hy kome *of* dat hy niet kome.

SOIXANTAINE, *f.* Zestigtal, *o.*, zestig. Atteindre la — (fam.). Zestig jaeren oud worden *of* bereyken.

SOIXANTE, *adj. num.* Zestig. — *fois.* Zestigmael. *Agé de* — *ans.* Zestigjaerig. *De* — *sortes.* Zestigerley, zestigerhande.

SOIXANTE-DIX, *adj. num.* Zeventig. *Agé de* — *ans.* Zeventigjaerig.

SOIXANTE-DIXIÈME, *adj. num.* Zeventigste.

SOIXANTER, *v. n.* (au piquet). Zestig maeken.

SOIXANTIÈME, *adj. num.* et *s. m.* Zestigste. *Il est dans sa* — *année.* Hy is in zyn zestigste jaer.

SOL, *m.* Grond, bodem, *m.*, land, *o. Un* — *gras.* Eenen vetten grond. —, Fonds sur lequel on bâtit. Grond, bouwgrond, *m.* —, (note). Vyfde muzieknoót, *v.*, sol. —, Sou. Stuyver, *m.*

SOLAIRE, *adj.* et *s. p.* —*lère.* Van de zon. *Cadran* —. Zonnewyzer, *m. Année* —. Zonnejaer, *o. Les rayons* —*s.* De zonnestraelen. *Plantes, fleurs* —*s.* Planten, bloemen die zich by dag *of* in de zon openen. —, *m.* (bandage). Soórt van laetband, *m.* — (muscle). Voetzoólspier, *v.*

SOLAMIRE, *f.* Peêrdenhairen ziftdoek *of* zeéfdoek, *m.*

SOLANDRE, *f. voyez* Malandre.

SOLANÉES, *f. pl.* Planten van het geslacht der nagtschaduwe, *v. mv.*

SOLANOÏDE, *f.* Soórt van bitterzoet, *o.*

SOLANUM, *m.* Alfsranken, *m. mv.*; bitterzoet, bolkruyd, *o.*

SOLBATU, E, *adj. Cheval* —. Peêrd dat onder den hoef gekneusd is, *o.*

SOLBATURE, *f.* Kneuzing (onder den hoef), *v.*

SOLDANELLE, *f.* p. —*nèle.* Winde, vrange, zeekool, *v.*

SOLDAT, *m.* Soldaet, krygsman, krygsknegt, *m. Simple* —. Gemeenen soldaet. Air — (fam.). Krygshaftig gelaet, aenzien, *o. Enrôler des* —*s.* Krygslieden aenwerven.

SOLDATESQUE, *adj.* et *s.* Van soldaeten. *Mœurs* —*s.* Soldaeten zeden, *of* manieren, *v. mv.* —, *f.* (t. de mépris). Soldatery, *v.*, gemeen krygsvolk, *o.*, soldaeten, *m. mv.*

SOLDE, *f.* Soldy, betaeling, bezolding, *v.*, krygsloon, *m.* en *o.* —, *m.* Slot van rekening, saldo, *o.*

SOLDER, *v. a.* Eene rekening sluyten, soldeéren.

SOLE, *f.* (t. d'agric.). Verdeeling van bouwland, *v.* —, (méd. vét.). Voetzoól, voetplant, *v.* —, (poisson). Tong, *v.* —, (t. de mar.). Bodem (van een vaertuyg zonder kiel), *m.*

SOLÉAIRE, *adj.* et *s. m.* Muscle — (anat.). Voetzoólspier, *v.*

SOLÉCISME, *m.* Taelfaut, wantael, groote faut tegen de regels der spraekkonst, *v.*

SOLEIL, *m.* Zon, zonne, *v. Lumière du* —. Zonnelicht, *o. Cours du* —. Zonneloop, *m. Lever, coucher du* —. Zonnenopgang, zonnenondergang, *m. Le* — *en son apogée, en son périgée.* De zon in haeren grootsten, in haeren kleynsten afstand van de aerde. *Rayon du* —. Zonnestrael, *m. Eclipse de* —. Zonverduystering, *v. Coup de* —. Zonnesteek, *m. Il fait déjà grand* —. Het is reeds klaeren dag. *Clair comme la lumière du* —. Zonneklaer. *Mettre q. c. au* —. Iets in de zon leggen. C'est un — de janvier (prov.). Dat heeft geene kragt. S'approcher du — (fig.). Den koning naderen. —, L'or (alchimie). Goud, *o.* —, Ostensoir. Remonstrantie (waerin het Allerheyligste word ten toon gesteld), *v.* —, (bot.). Zonnebloem, *v.* —, Pièce d'artifice. Zon, *v.*

SOLEN, *m.* Beenhaede (waerin men een ineengezet been legt *of* sluyt), *v.* — (coquillage). Messenscheede, *v.*

SOLENNEL, ELLE, *adj.* Plegtig; staetig, feestelyk. *Fête* —*elle.* Plegtigen feestdag, *m. Entrée* —*elle.* Staetige intreéde, *v.* —, Authentique. Wettig, geloofweêrdig, egt.

SOLENNELLEMENT, *adv.* p. *solenèle*—. Plegtiglyk, feestelyk, staetiglyk.

SOLENNISATION, *f.* Plegtige viering, *v.*

SOLENNISER, *v. a.* Vieren, plegtiglyk vieren.

SOLENNITÉ, *f.* p. *solanité.* Plegtigheyd, viering, *v.* —*s.* Formaliteyten, *v. mv.*, rechtsgebruyken, *o. mv.*

SOLETARD, *m. voyez* Smectite.

SOLEURE (ville). Solothurn.

SOLFATARE, *f. voyez* Soufrière.

SOLFÈGE, *m.* (t. de mus.). Verzameling van nooten; derzelver beoefening, *v.*; muziekboek, *m.* en *o.*

SOLFIER, *v. a.* (word geconjug. als *prier*). De nooten opzingen, al zingende de nooten noemen.

SOLIDAIRE, *adj.* Verpligtend, dat eenen voór alle en alle voór eenen verpligt. —, Oblicé solidairement. Verpligt, solidair.

SOLIDAIREMENT, *adv.* (pal.). Ieder in het byzonder, eenen voór alle en alle voór eenen, onderling.

SOLIDARITÉ, *f.* Wederzydsche verpligting voór het geheel, solidariteyt, *v.*

SOLIDE, *adj.* et *s.* Vast, onvloeybaer. *Corps* —. Vast lichaem. —, Qui n'est pas fragile. Vast, hard, sterk, digt, hegt, stevig. *Un bâtiment* —. Een hegt, sterk gebouw, *o.* —, (fig.). Vast, standvastig, duerzaem, weézenlyk; bondig, gegrond. *Amitié* —. Standvastige vriendschap. *Cet instrument est* —. Dit werktuyg is duerzaem. *Raisons* —*s.* Bondige, goede redenen. —, *m.* Het vaste, *o.*, vasten grond, *m.* —, Corps — (math.). Vast lichaem (dat longte, breedte en diepte heeft), *o.* —, (fig.). Het goede, het nuttige, het bondige.

SOLIDement, *adv.* Vast, hegt, sterk, steviglyk, bondiglyk, grondiglyk.

SOLIDIFICATION, *f.* (t. de chim.). Vastwording, *v.*

SOLIDIFIER, *v. a.* (t. de chim.). Vloeybaere stoffen vast *of* hard maeken, stevigen. Se —. Vast worden.

SOLIDITÉ, *f.* Vastheyd, hegtheyd, stevigheyd, sterkte, digtheyd; (fig.) bondigheyd, duerzaemheyd, bestendigheyd, *v. La* — *d'un discours.* De bondigheyd van een gesprek. —, (t. de géom.). Omvang, *m.*, grootte, *v.*

SOLILOQUE, *m.* Alleenspraek, *v.*

SOLINS, *m. pl.* Ruymten tusschen de ribben, *v. mv.*; bestryking van kalk onder de eerste ryen der dakpannen, *v.*

SOLIPÈDES, *adj.* et *s. m. pl.* (t. d'hist. nat.). Eenhoevige dieren, *o. mv.*

SOLITAIRE, *adj.* et *s.* Eenzaem, alleen, van de wereld afgezonderd. —, Désert. Eenzaem. *Un lieu fort* —. Eene zeer eenzaeme plaets. *Il mène une vie* —. Hy leyd een eenzaem leven. Ver —. Lintworm, *m.* —, *m.*

Digitized by Google

Kluyzenaer, eremyt, *m.* — (oiseau). Zekeren vogel, *m.* — (jeu). Pinnebeerdeken, *o.* — (diamant). Enkelen diamant (zonder bywerk), *m.* —, *f.* Zekere vlieg, *v.* — (poire). Soórt van peêr, *v.*

SOLITAIREMENT, *adv.* Eenzaemlyk, van de wereld afgescheyden, op eene eenzaeme wyze.

SOLITUDE, *f.* Eenzaemheyd, eenzaeme plaets, eenigheyd, stilte, *v.* —, Désert. Eenzaemheyd, eenzaeme plaets, *v.*

SOLIVAGE, *m.* (t. de charp.). Balkenberekening, *v.*

SOLIVE, *f.* Rib, *v.*

SOLIVEAU, *m.* p. —*vô.* Keper, *m.*, dunne rib, *v.*

SOLLICITATION, *f.* Verzoek, *o.*, aenzoeking, aenhouding; aendringing, aendryving; aenbeveéling, *v.*, aenzoek, *o.*

SOLLICITER, *v. a.* Aendryven, aenporren. —, Demander fortement. Aenzoeken, aenhouden, aendringen, verzoeken. — *son congé.* Om zyn afscheyd aenzoek doen. — *une audience.* Gehoor vraegen. — *un procès.* Een geding aendryven, voortzetten.

SOLLICITEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Aenzoeker, verzoeker, *m.*; aenzoekster, verzoekster, *v.*

SOLLICITUDE, *f.* Bekommering, zorg, bezorgdheyd, *v.*

SOLO, *m.* (t. de mus.). Alleenzang, *m.*, alleenspel, solo, *o.*

SOLSTICE, *m.* Zonnestand, zonnestilstand, *m.* *Le — d'été, d'hiver.* Den zomer-, den winterzonnestand.

SOLSTICIAL, E, *adj.* Zonnestandig, van den zonnestand.

SOLUBILITÉ, *f.* Oplosbaerheyd, *v.*

SOLUBLE, *adj.* Oplosbaer, oplossclyk, ontbindbaer, smeltbaer. —, (t. de bot.). Scheydbaer, deelbaer. —, Qui peut être résolu. Oplosbaer, dat kan beantwoórd worden.

SOLUTIF, IVE, *adj. voyez* Laxatif.

SOLUTION, *f.* (chim.). Oplossing, scheyding, smelting, *v.* —, (chir.). Scheyding, afscheyding, *v.* — (prat.). Betaeling, voldoening, *v.* —, Explication. Oplossing, ontknooping, beantwoórding, *v.* *La — d'une question.* De oplossing eener vraeg.

SOLVABILITÉ, *f.* Solvabiliteyt, betaelbaerheyd, *v.*

SOLVABLE, *adj.* Goed, vermogend, in staet om te betaelen; betaelbaer; solvent. *Il est —.* Hy kan betaelen.

SOMACHE, *adj. f.* Eau — (mar.). Zoutwater, *o.*

SOMATOLOGIE, *f.* p. —*jie.* Verhandeling over de vaste deelen van het menschelyk lichaem, *v.*

SOMBRE, *adj.* p. *çon*—. Duyster, donker. *Temps —.* Donker weder, *o.*, betrokkene locht, *v.* *Une lumière —.* Een duyster, donker licht. —, (fig.). Donker, zwaermoedig, treurig, droevig, droefgeestig. *Air —.* Zwaermoedig, treurig gezigt.

SOMBRER, *v. n.* — sous voile (mar.). In het zeylen doór eenen storm, rukwind omslaen en zinken.

SOMMAGE, *m.* (droit). Oud heerenrecht op de lastdieren, *o.*

SOMMAIRE, *adj.* et *s.* p. *çomè*—. Kort, beknopt. *Un récit —.* Een beknopt verhael. Affaire — (pal.). Zaek die met haest moet gevonnist worden. —, *m.* Kort begryp, uyttreksel, *o.*, korten inhoud, *m.*

SOMMAIREMENT, *adv.* Kortelyk, beknoptelyk, in het kort.

SOMMATION, *f.* Opeysching, maening, sommatie, *v.* —, (pal.). Indaeging, *v.* —, (t. de math.). Oprekening, optelling, *v.*

SOMME, *f.* p. *çom.* Last, *m.*, vragt, *v.* *Un cheval, une bête de —.* Een lastpeêrd, een lastdier. —, Quantité. Som, somme, *v.* — *d'argent.* Somme gelds. —, Résultat de l'addition. Beloop, *o.*, somme, *v.* — toute. Eyndelyk. En —. In een woórd. —, Abrégé d'une science. Kort begryp, *o.*, korten inhoud, *m.*, uyttreksel, *o.* Pays — ou bas-fond. Ondiepe plaetsen op zee.

SOMMÉ, *m.* Slaep, *m.*

SOMMÉ, E, *adj.* (blas.). Overdekt. Pennes —ées (fauc.). Geheel uytgewassene vederen, *v. mv.*

SOMMEIL, *m.* Slaep, *m.* *Un — tranquille, doux.* Eenen gerusten, zoeten slaep. —, Grande envie de dormir. Vaek, slaep, *m.*, slaeperigheyd, *v.* — (t. de bot.). Slaep, *m.*

SOMMEILLER, *v. n.* Sluymeren, knikkebollen, niet vast slaepen. —, (fig.). Nalaetig *of* onagtzaem worden.

SOMMELIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. *çomelié.* Keldermeester, bottelier, *m.*; bottelierster, *v.*

SOMMELLERIE, *f.* Keldermeesterschap, bottelierschap, *o.*; spyskelder, *m.*, bottelaery, *v.*

SOMMER, *v. a.* p. *çomer.* Indaegen, gerechtelyk aenkondigen. —, Enjoindre. Opeyschen, maenen, sommeéren. — *une place.* Eene vesting opeyschen tot overgaef. *Je l'ai fait — de payer.* Ik heb hem laeten maenen om te betaelen. — (math.). Optellen, oprekenen.

SOMMET, *m.* p. *çomè.* Top, *m.*, toppunt, *o.*, kruyn, *v.*, het hoogste, *o.* *Les —s des montagnes* De toppen der bergen. La montagne au double — (poét.). Den Parnas, den Zangberg, *m.* — (de la tête). Kruyn. Le — de la gloire (fig.). Het toppunt van roem.

SOMMIER, *m.* p. *çomié.* Lastpeêrd, vragtpeêrd, *o.* —, Matelas de crin. Peêrdenhairen matras; groote reyskist, *v.* — d'orgues. Orgelkist, *v.* — (t. d'impr.). Hoofd; kalf (van eene drukpers), *o.* —, Support. Steunsel, *o.*, stut, schoór-, rustbalk, *m.* — (t. de tonn.). Sluythoepel, *m.* — (t. de fin.). Aeutee-keuboek van outfang, *m.* en *o.*

SOMMITÉ, *f.* Top, *m.*, kruyn, *v.*, het opperste, *o.*

SOMNAMBULE, *s. m.* et *f.* p. *çomnan*—. Nagtwandelaer, *m.*; nagtwandelaerster, *v.* (delen.

SOMNAMBULISME, *m.* Het nagtwan-

SOMNIFÈRE, *adj.* et *s.* Slaepverwekkend, slaepmaekend. —, *m.* Slaepmiddel, *o.*

SOMNOLENCE, *f.* (méd.). Slaeperigheyd, vaekerigheyd, *v.*

SOMPTUAIRE, *adj.* *Lois —s.* Wetten tegen de overdaed, de pragt en de verkwisting, *v. mv.* (kostelyk.

SOMPTUEUSEMENT, *adv.* Pragtiglyk,

SOMPTUEUX, EUSE, *adj.* Pragtig, kostelyk, kostbaer, overdaedig. *Festin —.* Kostelyke maeltyd, *v.*

SOMPTUOSITÉ, *f.* Pragt, kostelykheyd, *v.*

SON, SA, SES, *pron. poss.* Zynen, zyne, zyn; haeren, haere, haer; deszelfs, derzelver.

SON, *m.* Klank, galm, *m.*, geluyd, geklank, *o.* — *aigu.* Scherp geluyd. *Le — des cloches.* Het geluyd der klokken. *Publier q. c. au — des trompettes.* Iets op het geluyd der trompetten bekend maeken. —, Peau du blé moulu. Zemel, *v.* *Eau de —.* Zemelwater, *o.* (vel, *o.*

SONAT, *m.* Tot zeem bereyd schaepsvel.

SONATE, *f.* Sonate, *v.*

SONDE, *f.* (chir.). Wondyzer, tentyzer, sondeéryzer, *o.* — (t. de mar.). Zinklood, werplood, peyllood, *o.* *Jeter la —.* Het peyllood uytwerpen. Ligne de —. Loodlyn, *v.* — (des douaniers). Boor, *v.*, priem, *m.*

SONDER, *v. a.* Peylen, afpeylen, gronden, sondeéren. — *la profondeur de la mer.* De diepten der zee peylen. — *une plaie.* Eene wonde tenten. — q. q. (fig.). Iemand polsen, toetsen, uytvorschen, uythooren, doórgronden. — le gué, le terrain (fig.) Poogen te vernueémen of iets zou kun nen gelukken.

SONDEUR, *m.* Peyler, *m.*

SONGE, *m.* Droom; waen, *m.* *Un — agréable.* Eenen aengenaemen droom. *La vie n'est qu'un —.* Het leven maer eenen droom. *En —.* In d droom.

SONGE-CREUX, *m.* au pl. *des songes creux.* (fam.). Droomer, mymeraer kwaedsmeéder, *m.*

SONGE-MALICE, *m.* Kwaedsmeéder,

SONGER, *v. n.* Droomen, eenen droom hebben. *Il songe toujours de chass* Hy droomt altyd van jaegen. —, E ver. Droomen, mymeren. —, (fig Denken, peynzen, overweégen, ov leggen, bedenken. *Il y a long-tem que j'y songe.* Ik heb reeds la daeraen gedagt. *Songes à ce que vo faites.* Overleg hetgeéne gy doet. — Avoir quelque vue. Denken, vo hebben, voórneémens zyn. — à Op zyne hoede zyn, wel letten hetgeéne men doet. —, *v. a.* *Il songe que fêtes, que combats.* droomt maer van feesten, van g vegten.

SONGEUR, *m.* (t. de bible). Droomer, *m.* —, euse, *s. m.* et *f.* Droomer, mymeraer, *m.*; droomster, m mersaerster, *v.*

SONICA, *adv.* Juyst, van pas, in ty ter regter tyd.

SONNA, *m.* p. *çona.* Boek der ove leveringen (by de Mahometanen) *m.* en *o.*

SONNAILLE, *f.* Bel, schel (aen de hals der peêrden, enz.), *v.*

SONNAILLER, *m.* Kuddevoerder, m dier dat eene bel aen den hals draegt.

SONNAILLER, *v. n.* (fam.). Gedurig lyk bellen, rammelen.

SONNANT, E, *adj.* p. *çonant.* Klinkend, luydend, slaende. *Airain —* Klinkend koper, *o.* *A l'heure —* Met het slaen van de klok. *A sep heures —es.* Met het slaen van se ven ueren. *Espèces —es.* Gangbaer geld, *o.*, klinkende munt, *v.* *Proposition mal —e.* Kwaelyk luydend voórstelling (die kettersch schynt t zyn), *v.*

SONNER, *v. n.* p. *çoner.* Luyden, klinken, schellen, bellen. *Les cloches sonnent.* De klokken luyden. *Cela sonne creux.* Dat klinkt hol. *On sonne* Daer word gebeld. — *mal.* Misluyden, misluydend zyn, kwaelyk luyden. *Ces vers sonnent bien.* Die verzen klinken *of* luyden wel. *Le chien sonne.* Den hond slaet aen. *Faire — bien haut une action.* Eene daed hoog verheffen. —, Etre annoncé par un son. Slaen, luyden. *L'horloge sonne.* De klok slaet. *Six heures viennent de —.* Het heeft zoo even zes ueren geslaegen. — *du cor, de la trompette.* Op den hoórn, op de trompet blaezen. —, *v. a.* Faire rendre un son. Luyden. — *les cloches.* De klokken luyden. —, Avertir en sonnant. Bellen. — *le dîner.* Voór het middagmael bellen. — *le sermon.* Voór de predikatie luyden. — *la retraite.* Den aftogt blaezen. — à *cheval.* Tot het opzeiten blaezen. — *un domestique.* Eenen knegt bellen. Ne — mot (fam.). Geen woórd spreeken.

SONNERIE, *f.* Geluy, het klokspelen, *o.*; alle de klokken eener kerk, *m. mv.*; slagwerk (van een uerwerk), *o.* *Pendule à —.* Slagborlogie, *v.*

SONNET, *m.* p. *coné.* Klinkdicht (van veertien verzen), *o.*

SONNETTE, *f.* Klokje, *o.*, bel, schel, *v.* —, Grelot. Bel, *v.*, belletje, *o.* Serpent à —s. Ratelslang, *v.*; hoyblok, *m.*, werktuyg om paelen in den grond te heyen, *o.* —s (pop.). Geld, *o.*

SONNETTIER, *m.* Belmaecker, belgieter; belverkooper, *m.*

SONNEUR, *m.* Klokluyder, *m.* — (serpent). Zekere slang, *v.*

Digitized by Google

SONNEL, *m.* p. *çônè.* Twee zessen (in het tiktakspel), *v. mv.*

SONOMÈTRE, *m.* Toonmeêter, *m.*

SONORE, *adj.* Klinkend, welluydend, hel, schel. *Voix* —. Welluydende *of* schelle stem, *v.* —, Qui rend bien la voix. Weêrgalmend. *Chambre* —. Weêrgalmende kamer, *v. Cette église est* —. Deêze kerk heêft eenen goeden weêrgalm.

SONORITÉ, *f.* Het klinken, *o.*

SOPEUR, *f.* (méd.). Slaeperigheyd, slaepzugt, *v.*

SOPHA, *m. voyez* Sofa.

SOPHI, *m. voyez* Sofi.

SOPHISME, *m.* p. *—fis—.* Drogrede, dwaelrede, schynrede, *v.*

SOPHISTE, *m.* Wysgeêr; redenaer (by de ouden); drogredenaer, dwaelredenaer, schynredenaer, *m.*

SOPHISTICATION, *f.* Vervalsching, menging (der drogen), *v.*

SOPHISTIQUE, *f.* Bedriegelyk, listig, valsch.

SOPHISTIQUER, *v. a.* De drogen vervalschen, mengen. —, *v. n.* Hairklieven, nauw knibbelen.

SOPHISTIQUERIE, *f.* Bedriegery in de rede, drogredenaery; hairklievery; vervalsching, menging (der drogen), *v.*

SOPHISTIQUEUR, *m.* Hairkliever, knibbelaer; vervalscher (der drogen, enz.), *m.*

SOPHONISTES, *m. pl.* (antiq.). Tugtmeesters (te Athenen), *m. mv.*

SOPHORE, *m.* Zekere plant, *v.*

SOPHORISTES, *m. pl. voyez* Sophonistes.

SOPORATIF, IVE, *adj.* et *s. m.* Slaepverwekkend, slaepmaekend. Discours —(fig. *et* fam.). Verdrietige, verveêlende rede, *v.* —, *m.* Slaepmiddel, slaepverwekkend middel, *o.*

SOPOREUX, EUSE, *adj.* De slaepziekte verwekkend.

SOPORIFÈRE, SOPORIFIQUE, *adj.* et *s.* Slaepverwekkend. —, *m.* Slaepmiddel, *o.*

SOR, *adj. m. Faucon* —. Valk die maer een jaer oud is, *m.*

SORBE, *f.* Sorbe, *v.*

SORBET, *m.* p. *—bè.* Sorbet, *o.*, verkoelenden drank van citroenen, suyker, enz., *m.*

SORBETIÈRE, *f.* Vaes om het sorbet te laeten bevriezen, *v.*

SORBIER, *m.* p. *—bié.* Sorbenboom, lysterbeziënboom, kwalsterboom, *m.*

SORBONIQUE, *f.* Godsgeleerden schoôltuis in de Sorbonne (te Parys), *m.*

SORBONISTE, *m.* Doctoôr *of* meester in de Sorbonne, sorbonist, *m.*

SORBONNE, *f.* Sorbonne, faculteyt der godsgeleerdheyd (te Parys), *v.*

SORCELLERIE, *f.* Toovery, heksery, *v.*

SORCIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Toovenaer, tooveraer, *m.*; tooveres, tooveneres, heks, *v.* Il n'est pas grand — (fam.). Hy is niet zeer hekwaem.

SORDIDE, *adj.* Laeg, vuyl, eerloos, schandelyk, karig, vrekagtig. *Un gain* —. Een schandelyk gewin. *Avarice* —. Vrekagtigheyd, schandelyke gierigheyd, *v.* (kiglyk.

SORDIDEMENT, *adv.* Kariglyk, vrek-

SORDIDITÉ, *f.* (inus.). Karigheyd, vrekagtigheyd, *v.*

SORER, *v. a. voyez* Saurer.

SORET, *m.* Soôrt van vischnet, *o.*

SORI, SORY, *m.* Slegte bergstof, *v.*

SORIE, *f.* Spaensche wol, *v.*

SORITE, *m.* Bewysrede die niet saemenhangt, *v.*

SORNE, *f.* Yzerschuym, *o.*

SORNETTE, *f.* Sprookje, *o.*, slegten klap, *m.*, beuzeling, *v.*

SORORIAL, E, *adj.* (prat.). Zusterlyk.

SORORIANT, E, *adj.* (t. de méd.). Zwellend.

SORORICIDE, *m.* Zustermoord, *v.*; zustermoorder, *m.*

SORT, *m.* p. *çor.* Lot, noodlot, beschik, *o. Être content de son* —. Met zyn lot tevreden zyn. *C'est le — de la guerre.* Dat is het lot van den oôrlog. — *heureux.* Gelukkig lot. *Triste* —. Droevig lot. *Tirer au* —. Het lot werpen, loten, kavelen. Le — en est jeté (fig.). Het besluyt is genomen. — principal (prat.). Hoofdsom, *v.*, kapitael, *o.* —, Charme. Betoovering, toovery, *v.* —s. Soôrt van wigchelaery, *v.*

SORTABLE, *adj.* Gevoegelyk, betaemelyk, behoorlyk.

SORTÉ, *f.* Soôrt, *v.*, slach, *o.*, aerd, *m. Une — de fleurs, de plantes.* Eene soôrt van bloemen, van planten. *Une bonne — de marchandises.* Een goed slach van koopwaeren. *Toute* — ou *toutes —s de gens.* Allerley menschen. —, Manière, façon. Wyze, manier, *v. Les Français s'habillent d'une —, et les Espagnols d'une autre* —. De Franschen kleeden zich op de eene, en de Spanjaerden op eene andere wyze. De la —. Op deêze wyze *of* manier, aldus. De telle —. Zoodaniglyk, in zulker voege. De — que, en — que, *loc. conj.* Zoo dat, in voege dat, zoodanig dat. —s. Eenige drukken *of* sorteêringen van eenen boekhandelaer.

SORTIE, *f.* Uytgang, uyttogt, *m.*, het uytgaen, *o. La — du peuple d'Israël de l'Egypte.* Den uytgang der kinderen Israëls uyt Egypten. *A la — de l'église.* By het uytgaen van de kerk. *La — de la ville se fit avec beaucoup de pompe.* Den uyttogt uyt de stad geheurde met veêl pragt. A la — de l'hiver (fig.). By het eyndigen, by den uytgang van den winter. —, Attaque des assiégés. Uytval, *m. Faire une* —. Uytvallen, eenen uytval doen. Faire une — sur *ou* contre q. q. (fig.). Tegen iemand uytvaeren. —, Transport des marchandises. Uytvoer, *m.*, uytvoering, *v.* Droits d'entrée et de —. Inkomende en uytgaende rechten, *o. mv.* —, Issue. Uytgang, af-, uytloop, uytweg, *m.*, uytkomst, *v. Il y a ici trois —s sur la rue.* Hier zyn drie uytgangen op de straet. *Cette eau n'a point de* —. Dit water heêft geenen afloop.

SORTILÈGE, *m.* Toovery, betoovering, tooverkonst, heksery, *v.*

SORTIR, *v. n.* (word geconjug. als *sentir*). Uytgaen, uytkomen, uytloopen, uyttreêden, uyttrekken, uytraeken, buyten gaen. *Il sort de la ville.* Hy gaet uyt de stad. — *de prison.* Uyt de gevangenis komen, loskomen. — *de table.* Van tafel gaen, van de tafel opstaen. — *du lit.* Uyt het bed opstaen. — *de condition.* Uyt dienst gaen, niet meer dienen. — *à cheval* ou *en voiture.* Uytryden. — *du port.* De haven uytloopen. — de son devoir (fig.). Zyne pligt te buyten gaen. — *de maladie.* Uyt eene ziekte opstaen, van eene ziekte herstellen. — *de l'enfance.* Uyt de kindschheyd treêden. *J'en suis sorti avec honneur.* Ik ben er met eer van afgekomen. —, (fig.). Afkomen, afstammen, voortkomen, spruyten, afkomstig zyn. — *d'une famille noble.* Uyt edelen stam afkomen. —, Pousser au dehors. Uytspruyten, uytschieten, uytbotten, uytloopen, uytkomen. *Les fleurs commencent à* —. De bloemen beginnen uyt te schieten, uyt te komen. *Il lui est sorti une dent.* Daer is hem eenen tand uytgeloopen. Cette figure sort bien (peint.). Die figuer komt wel voôruyt. —, *v. a.* Uytvaeren, uythaelen. *Sortez ce cheval, ce carrosse.* Laet dit peêrd uyt, hael die korts uyt. — q. q. d'affaire (fig. *et* fam.). Iemand uyt eene moeyelykheyd trekken. —, *v. impers. Il sort de ces fleurs une odeur agréable.* Deêze bloemen geêven eenen aengenaemen reuk van zich. —, *m.* Au —. In het uytgaen. *Au — de l'enfance.* Na de kindschheyd.

SOT, SOTTE, *adj.* et *s.* p. *ço, çotte.* Zot, gek, dom, dwaes, mal. *Il faut être bien — pour croire cela.* Men moet zeer dwaes zyn om dit te geloôven. —, *m.* Zot, gek, dwaes, domkop, dommerik, *m.* —, *f.* Zottin, gekkin, dwaes, *v.*

SOTADIQUE, *adj. Vers* —. Jambisch, onregelmaetig vers, *o.*

SOTIE, SOTISE, *f.* Oud fransch klugtspel, *o.*

SOT-L'Y-LAISSE, *m.* p. *çolilèce.* Stuytstuk van het gevogelte, gat, *o.*

SOTTEMENT, *adv.* p. *çote—.* Zottelyk, gekkelyk, dommelyk, dwaeselyk.

SOTTISE, *f.* Zotheyd, zotterny, gekheyd, dwaesheyd, domheyd, malheyd, *v.* —, Obscénité. Vuylen praet, *m.* —, (pop.). Scheldwoôrd, *o.*, ongeymdheyd, *v. Il m'a dit bien des —s.* Hy heêft my veêle scheldwoôrden gezegd.

SOTTISIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* (fam.). Verteller, *m.*, vertelster van zotternyen, *v.* —, *m.* Verzameling van zotternyen, *v.*

SOU, SOL, *m.* Stuyver, *m.* Il n'a pas le — (fig.). Hy is dood arm.

SOUABE, *f.* (pays). Zwaben.

SOUBAB, *m.* Onderkoning (van den Mogol), *m.*

SOUBARBE, *f. voyez* Sous-barbe.

SOUBASSEMENT, *m.* Val, *v.* —, (t. d'archit.). Voet, grondmuer, *m.*

SOUBERME, *f.* Opperwater (van regen en sneeuw), *o.*

SOUBRESAUT, *m.* p. *—sô.* Schielyken, onverwagten sprong, *m.* —, (fig.). Stoot (van een rytuyg), *m.*

SOUBRETTE, *f.* Volgjuffer (in een schouwspel); listige kamermeyd *of* kamenier, *v.*

SOUBREVESTE, *f.* Kamizoôl zonder mouwen (der musketiers), *o.*

SOUCHE, *f.* Stomp, stam (van eenen boom); blok, stronk (om te branden), *m.* —, (fig.). Domkop, dommerik, plompaerd, zoutzak, *m.* —, Premier aïeul. Stam, stamvader, staek, *m.* Par —, Staekswyze. — de cheminée. Pyp, *v.*

SOUCHET, *m.* p. *—chè.* Slegten stoen, *m.* — (plante). Boterbloem, *v.* — (canard). Scholfert (soôrt van endvogel), *m.*

SOUCHÉTAGE, *m.* Stamschouw, bezigtiging *of* opneêming der stammen en afgehouwene boomen in een bosch, *v.*

SOUCHETEUR, *m.* Stamschouwer, *m.*

SOUCHEVER, *v. a.* (maç.). Den ondersten steen uyt eene steengroef haelen.

SOUCHEVEUR, *m.* Werkman die den ondersten steen uyt eene steengroef haelt, *m.*

SOUCI, *m.* (plante). Goudbloem, *v.* —, Inquiétude. Zorg, *v.*, kommer, *m.*, bekommering, bekommernis, bezorgdheyd, *v. Cela me donne bien du* —. Dat geêft my zorg, kommer genoeg. *Un sans* —. Zorgeloozen, onbezorgden mensch.

SOUCIE, *f.* Zekere musch, *v.*

SOUCIER (SE), *v. pr.* (word geconj. als *prier*). Zich over iets bekommeren, zich bekreunen, zorg draegen. *Ne se — de rien.* Zich nergens over bekommeren, nergens naer vraegen.

SOUCIEUX, EUSE, *adj.* Bezorgd, bekommerd, ongerust, zorgelyk. *Un air* —. Een bezorgd uytzigt, gelaet.

SOUCIS, SOUTIS, *m.* Gestreêpt zyden neteldoek uyt Oostindiën, *o.*

SOUCOUPE, *f.* Schenkbord, *o.*, schenktelloor, *v.*, schoteltje, *o.*

SOUCRILLON, *m.* Soôrt van wintergerst, *v.*

SOUDAIN, E, *adj.* p. *—din, —dène.* Schielyk, plotselyk, haestig. —, *adv.* Schielyk, plotseling, plotselyk, aenstonds.

SOUDAINEMENT, *adv.* Schielyk, plotselyk, plotseling. (heyd, *v.*

SOUDAINETÉ, *f.* (inus.). Schielyk-

Digitized by Google

SOUDAN, *m.* Sultan van Egypten, *m.*

SOUDARD, **SOUDART**, *m.* (inus.). Ouden soldaet, *m.*

SOUDE, *f.* Zeegras, *o.* — (alcali). Weedasch, souda, *v.*

SOUDER, *v. a.* Soudeéren, soldeéren. *Fer à* —. Soudeérbout, *m.*

SOUDOIR, *m.* p. —*doar.* Soldeérkolf, *m.* en *v.*

SOUDOYER, *v. a.* p. —*doa-ier.* Bezoldigen, bezolden, betaelen, soldy geéven. —, (fig.). Omkoopen.

SOUDRE, *v. a.* (v. m.). Oplossen, beantwoórden.

SOUDRILLE, *m.* (fam.). Losbol van eenen krygsman, woesten en ruwen krygsman, *m.*

SOUDURE, *f.* Soudeéring, *v.*; soudeérsel, soldeérsel, *o.*; gesoldeérde plaets, *v.*

SOUFFLAGE, *m.* Het glasblaezen. —, (t. do mar.). Plankwerk waermede een schip van buyten versterkt word, *o.*

SOUFFLE, *m.* p. *çoufle.* Het blaezen, geblaes, *o.*, blaezing, *v.*; adem, *m.*, ademhaeling, *v.*; windje, lochtje, *o.* —, (fig.). Inblaezing, ingeéving, *v.*

SOUFFLEMENT, *m.* Het blaezen, het geblaes, *o.*

SOUFFLER, *v. n.* Blaezen, wind maeken. — *dans ses mains.* In zyne handen blaezen. *Le vent souffle fort.* Den wind blaest, het waeyt sterk. — *aux oreilles de q. q.* Iemand de ooren vol blaezen, kwaed ingeéven. —, Respirer avec effort. Hygen, naer den adem hygen. *A la moindre fatigue, il souffle.* By de minste vermoeydheyd hygt hy. —, Chercher la pierre philosophale (fam.). Blaezen, goud zoeken. —, *v. n.* Blaezen. — *le feu.* In het vuer blaezen, het vuer aenblaezen. — la discorde, la division (fig.). Den twist, de verdeeldheyd aenblaezen, aenstoóken, aenhitsen. — *la chandelle.* De keêrs uytblaezen. — *de la poussière.* Het stof ergens afblaezen *of* wechblaezen. — *l'orgue.* Het orgel blaezen. — *le verre.* Glas blaezen. — *un veau.* Een kalf opblaezen. — q. q. (fig.). Iemand inblaezen, ingeéven (wat hy zeggen moet). *Qui lui a soufflé ce dessein?* Wie heeft hem dit plan ingegeéven? — *un emploi à q. q.* Iemand een ambt voór den neus wechneémen. — *une dame.* Eene schyf (in het damspel) blaezen, wechneémen. — un vaisseau (mar.). Een schip buytenwaerts met planken bekleeden en versterken. — le chaud et le froid (prov.). Uyt twee monden spreéken, valsch, dubbelhertig zyn.

SOUFFLERIE, *f.* Blaesbalgen, *m. mv.*; geblaes, *o.*

SOUFFLET, *m.* p. *soufle.* Blaesbalg, *m.* — (calèche). Soórt van kales (rytuyg), *v.* — (coup). Oorveeg, oorvyg, klap, *v.*, lap, kaekslag, *m.* —, (fig.). Schade, *v.*, nadeel, *o.*, beschaeming, klap, *v.* — (poisson). Soórt van visch, *m.*

SOUFFLETADE, *f.* Menigte oorveégen, *v.*

SOUFFLETER, *v. a.* Kaekslagen, oorveégen geéven.

SOUFFLETEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Die kaekslagen geéft.

SOUFFLEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Blaezer, *m.*; blaeszter, *v.*; blaesbalgtrekker, *m.* —, (fig.). Goudmaecker, alchimist, *m.* — *d'orgue.* Orgelblaezer; inblaezer, ingeéver (in een schouwspel), *m.* — (poisson). Soórt van bruynvisch, *m.* —, *adj. m.* Cheval —. Peêrd dat in het loopen sterk blaest, *o.*

SOUFFLURE, *f.* Holte, blaes (in metael, glas, enz.), *v.*

SOUFFRABLE, *adj. voyez* Supportable.

SOUFFRANCE, *f.* Lyden, *o.*, smert, pyn, *v.* —, (prat.). Dulding, toelaeting, *v.*; vertoef, uytstel, *o.*

SOUFFRANT, **E**, *adj.* Lydend. —, (fig.). Geduldig, lydzaem, verdraegzaem.

SOUFFRE-DOULEUR, *m.* au pl. *des souffre-douleur.* Verschoppeling, verstooteling, *m.* en *v.*

* **SOUFFRETEUX**, **EUSE**, *adj.* Noodlydend, behoeftig, arm, ellendig.

SOUFFRIR, *v. n.* (word geconj. als *ouvrir*). Lyden, uytstaen, pyn geevoelen. — *du pied, de la tête.* Aen den voet, aen het hoofd pyn *of* smert gevoelen. —, *v. a.* Lyden, dulden, verdraegen, uytstaen, doórstaen. — *la douleur.* Pyn lyden. — le martyre (fig.). De marteldood uytstaen. —, Supporter. Lyden, verdraegen. — *la faim, la soif.* Den honger, den dorst lyden. *Je ne puis le* —. Ik kan hem niet lyden. —, Eprouver, essuyer. Uytstaen, lyden, uythouden. — *une rude tempête.* Eenen fellen storm, een hard onweér uytstaen. — *un assaut, un siége.* Eenen aenval *of* storm, een beleg uythouden. —, Tolérer. Lyden, dulden. —, Permettre. Toestaen, toelaeten, vergunnen, gedoogen. *Souffrez que je vous dise.* Neém niet kwaelyk dat ik u zegge. —, Admettre. Lyden. *Cela ne souffre point de délai.* Dat lyd, gedoogt geen uytstel.

SOUFRAGE, *m.* Het zwavelen, *o.*

SOUFRE, *m.* Zwavel, *m.*, solfer, sulfer, *o.*

SOUFRER, *v. a.* Zwavelen, solferen.

SOUFRIÈRE, *f.* Zwavelmyn, solfermyn, *v.*

SOUFROIR, *m.* Solferstoóf, zwavelstoóf, *v.*

SOUGARDE, *f.* Beugel (onder den trekker van een geweér, van eene pistoól, enz.), *m.*

SOUGORGE, *f.* Keélriem (onder aen den toom van een peêrd), *m.*

SOUHAIT, *m.* p. *sou-è.* Wensch, *m.*, begeêrte, *v.*, verlangen, *o.* A —, *loc. adv.* Naer wensch.

SOUHAITABLE, *adj.* Wenschelyk, wenschbaer, wenschensweêrdig, begeêrlyk.

SOUHAITER, *v. a.* Wenschen, verlangen, begeêren.

SOUHAITEUR, *m.* Wenscher, *m.*

SOUILLARD, *m.* Schoórbalk, die eene overhellende plaets tegenhoud, *m.*; hout op paelen, dat men in het water voor de brugpaelen zet, opdat niet alles te gelyk aen dezelve stoote, *o.*; ysbreeker, *m.*

SOUILLARDE, *f.* (vase). Groote houten kom om vaetwerk te wasschen, *v.*

SOUILLE, *f.* Modderpoel, *m.* — (mar.). Zinkput, *m.*; plaets waer een schip by leegwater in het slyk gelegen heeft, *v.*

SOUILLER, *v. a.* Bezoedelen, bevuylen, bevlekken, bemorsen, besmetten, bekladden, verontreynigen. — *ses habits, ses mains de boue.* Zyne kleederen, zyne handen met slyk bemorsen. —, (fig.). Onteeren, schenden, bevlekken. Se —. Zich besmetten, zich bevlekken, zich bezoedelen; (fig.) eene misdaed begaen.

SOUILLON, *s. m.* et *f.* Morspot, slobberdoes, *m.* en *v.*; slordigen mensch, *m.*; vatenwaeschster, schotelwaeschster, *v.*

SOUILLURE, *f.* Vlek, smet, besmetting, bezoedeling, bevlekking, klad, *v.* — du péché (fig.). De bevlekking der zonde.

SOÛL, **E**, *adj.* et *s.* p. *soû*, *soûle.* Zat, verzaedigd. —, ivre. Zat, dronken, beschonken. Etre — de q. q., de q. c. (fig. *et* fam.). Iemand, iets moede, beu zyn. —, *m.* Genoegen, *o.*, bekomst, *v.*

SOULAGEMENT, *m.* Verligting; verzagting, verkwikking, baet, *v.*

SOULAGER, *v. a.* Verligten, wat van den last afneémen. —, (fig.). Verligten, verzagten, verzoeten, verkwikken. *Il faut — les pauvres.* Men moet de armen verkwikken, ondersteunen.

* **SOÛLANT**, **E**, *adj.* (fam.). Verzaedigend.

SOÛLARD, **E**, *adj.* et *s. voy.* Soûlan.

* **SOULAS**, *m.* Verligting, verkwikking, vertroosting, *v.*

SOÛLAUD, **E**, *adj.* et *s.* p. —*lô.* (pop.). Dronken, zat. —, *m.* Dronkaerd, zuyper, *m.* —, *f.* Zuypster, *v.*

SOÛLER, *v. a.* Opproppen, opvullen (met spys en drank), verzaeden. —, (pop.). Dronken maeken, zat maeken. Se —. Zich opvullen, zich opproppen; zich dronken drinken, zat worden.

SOULEUR, *f.* Schielyken schrik, *m.*

SOULÈVEMENT, *m.* — des flots. Onstuymigheyd der golven, *v.* — de cœur. Walging, walg, *v.*, braeklust, *m.* —, (fig.). Verontweêrdiging, *v.* —, Révolte. Opstand, oproer, *m.*, muytery, *v.*

SOULEVER, *v. a.* Opheffen, opheuren, opligten, optillen. — *une pierre.* Eenen steen opligten. *Le malade soulève un peu la tête.* Den zieken ligtte zyn hoofd een weynig op. *La tempête soulève les flots.* Den storm jaegt de golven op. —, (fig.). Verontweêrdigen, de verontweêrdiging opwekken. —, Exciter à la révolte. Doen opstaen, tot opstand verwekken, oproerig maeken. *Il a soulevé toute la province.* Hy heeft het ganscheh gewest tot opstand verwekt. Se —. Zich opregten, zich opheffen. Se — se révolter. Opstaen, oproerig worden. —, *v. n.* Walgen. *Cela me fait* — *le cœur.* Dat doet myn hert walgen.

SOULIER, *m.* p. —*lié.* Schoen, *m.* — *d'homme, de femme.* Mans-, vrouwen schoen. *Une paire de* —. Een paer schoenen, *o. Forme de* —. Schoenleest, *v.*

SOULIGNEMENT, *m.* Het onderlynen, *o.*

SOULIGNER, *v. a.* Onderlynen, onderlinieéren, onderstreépen.

* **SOULOIR**, *v. n.* p. —*loar.* Gewoon zyn, pleégen.

SOUMETTRE, *v. a.* (word geconj. als *mettre*). Onderwerpen, onderbrengen, onderdaenig maeken, bedwingen. — *un peuple.* Een volk onderwerpen, onder zyn gezag brengen. *Je lui ai soumis l'affaire.* Ik heb de zaek aen zyn oórdeel, aen zyn inzigt onderworpen, overgelaeten. Se —. Zich onderwerpen; inwilligen, toestemmen. *Je me soumets à tout.* Ik onderwerp my aen alles.

SOUMIS, **E**, *adj.* et *part.* Ten onder gebragt, onderworpen, onderdaenig, —, (fig.). Gehoorzaem, onderworpen. —, Respectueux. Onderdaenig, nederig.

SOUMISSION, *f.* Onderwerping, onderdaenigheyd, gehoorzaemheyd, *v.* *Il faut les tenir dans la* —. Men moet ze in onderwerping houden. —, (fin.). Verbindtenis, belofte, *v.*; bod, opbod, *o.*, bieding, inschryving, *v.* *Faire une* —. Eene somme gelds bieden; zich aenbieden om voór zekere somme gelds iets te maeken *of* te leveren. — s. Eerbied, *m.*, eerbiedigheyd, *v.*

SOUMISSIONNAIRE, *m.* Bieder, aenneémer, inschryver (voór een werk, enz.), *m.*

SOUMISSIONNER, *v. a.* Bieden, aenneémen, inschryven.

SOUPAPE, *f.* Klep (van eene pomp, enz.), *v.* —, Tampon. Stop, *v.*; tap, *m.*

SOUPATOIRE, *adj. m.* Dîner — (fam.). Groot middagmael, *o.*

SOUPÇON, *m.* Argwaen, *m.*, agterdogt, *v.*, agterdenken, vermoeden, *o.* *C'est ce qui lui a donné du* —. Dit heeft by hem argwaen verwekt. *Le* — *tombe sur lui.* Het vermoeden

Digitized by Google

valt op hem. *Avoir des —s.* Agterdenken hebben, in agterdenken zyn. —, Simple conjecture. Gissing, *v.* —, (fig.). Schyn, *m.* —, (fam.). Zeer kleyne hoeveelheyd, *v.*, zeer weynig.

SOUÇONNER, *v. a.* Verdenken, argwaenen, verdagt houden, vermoeden *of* agterdogt hebben. — *q. q. d'un crime.* Iemand wegens eene misdaed verdagt houden. —, Conjecturer. Gissen, vermoeden. *Je n'en suis pas assuré, mais je le soupçonne.* Ik ben er niet van verzekerd, maer ik vermoed het.

SOUÇONNEUX, EUSE, *adj.* Agterdenkend, agterdogtig, argwaenig, wantrouwend, wantrouwig, mistrouwend, mistrouwig.

SOUPE, *f.* Sop, *o.*, soep, *v.* — *grasse.* Vleeschsop, vleeschsoep. — *maigre.* Magere soep. — *aux herbes.* Groenten soep. — *au lait.* Melksoep. — *au vin.* Wynsoep. — *à la bière.* Biersoep, *v.*, bierenbrood, *o.*, koude schael, *v.*, —, Tranche de pain mince. Dunne sneé brood, *v.*

SOUPÉ, *m. voyez* Souper, *m.*

SOUPEAU, *m.* p. —*pô.* Ploeghout, *o.*

SOUPENTE, *f.* Hangriem (van een rytuig), *m.*; hangkamer, *v.*

SOUPER, SOUPÉ, *m.* Avondmael, avondeéten, *o.*

SOUPER, *v. n.* Avondmaelen, avondmael houden *of* neémen.

SOUPESER, *v. a.* Kwikken, wikken, opligten (om de zwaerte van iets te voelen).

SOUPEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Soepeéter, *m.*; soepeétster, *v.*

SOUPIÈRE, *f.* Sopkom, sopschotel, *v.*

SOUPIR, *m.* Zugt, snik, snak, *m.* *Pousser des —s.* Zugten, zugten loozen *of* laeten. *Rendre le dernier —.* Den laetsten snik *of* snak geéven (sterven). —, (t. de mus.). Snik, *m.*

SOUPIRAIL, *m.* Keldergat, lochtgat, *o.*

SOUPIRANT, *m.* (fam.). Minnaer, vryer, *m.*

SOUPIRER, *v. n.* Zugten, zugten loozen *of* laeten. *Il soupire sans cesse.* Hy zugt zonder ophouden. — après q. c. Naer iets haeken *of* snakken. *Il soupire après sa délivrance.* Hy zugt, snakt naer zyne bevryding. —, *v. a.* Bezugten, uytboezemen. — *son amour, ses peines.* Zyne liefde, zyn lyden uytboezemen.

SOUPIREUR, *m.* Zugter, *m.*

SOUPLE, *adj.* Buygzaem, taey, gedwee, week, zagt. *Les jeunes branches sont —s.* De jonge takken zyn buygzaem. —, (fig.). Buygzaem, gehoorzaem, toegeévend, onderdaenig, onderworpen, gedwee.

SOUPLEMENT, *adv.* Buygzaemlyk.

SOUPLESSE, *f.* p. —*pièce.* Buygzaemheyd, gedweeheyd des lichaems, *v.* —, (fig.). Buygzaemheyd, toegeévendheyd, onderdaenigheyd, *v.* — *d'esprit.* Behendigheyd, *v.* *Tours de —.* Loosheyd, *v.*, looze streéken, *m. mv.*

SOUQUENILLE, *f.* Overtrek, keél, *m.*

SOURBASSIE, *f.* Beste en fynste zyde, *v.*

SOURCE, *f.* Bron, bronader, wel, *v.*, oorsprong, *m.* *Une — claire.* Eene klaere bron. *Cette rivière prend sa — dans les monts Pyrénées.* Deeze rivier neémt haeren oorsprong op de Pyreneesche-gebergten. *Eau de —.* Bronwater, *o.* —, (fig.). Oorsprong, *m.*, bron, oorzaek, *v.*, begin, beginsel, *o.* *Aller, remonter à la —.* Tot den oorsprong gaen. *C'est là la — de nos revers.* Dat is de oorzaek, den oorsprong van onze tegenspoeden. —, Base, fondement. Beginsel, *o.*, grond, *m.* *Ses vers coulent de —.* Zyne verzen zyn zeer vloeyend.

SOURCIER, *m.* p. —*cié.* Bronnenvinder, bronnenontdekker, *m.*

SOURCIL, *m.* p. —*ci.* Wenkbrauw, *v.* *Froncer les —s.* De wenkbrauwen optrekken, het voórhoofd rimpelen. — (t. d'archit.). Bovendorpel, *m.*

SOURCILIER, *m.* Spier van de wenkbrauw, *v.*

SOURCILLER, *v. n.* De wenkbrauwen verroeren.

SOURCILLEUX, EUSE, *adj.* Hoog, verheven. *Monts —.* Hooge bergen. —, Orgueilleux. Trotsch, hoogmoedig.

SOURD, *m.* (reptile). Salamander, *m.*

SOURD, E, *adj.* et *s.* Doof. *Devenir —.* Doof worden. *Il est — de naissance.* Hy is doof van zyne geboórte af. *Faire le —, la —e oreille.* Zich doof houden, hoorende doof zyn. —, (fig.). Doof, onverbiddelyk, ongevoelig. *Il est — à mes prières.* Hy is doof, ongevoelig aen myne bedeen. —, Non sonore. Doof, stil. *Voix —e.* Doove stem, *v.* *Bruit —.* Doof *of* stil gerugt, *o.* *Douleur —e.* Inwendige *of* heymelyke smert. Lanterne —e. Blinde lanteérn, dieve lanteérn, *v.* Pratiques, intrigues, menées —es. Listen, *v. mv.*, heymelyke streéken, *m. mv.* —, *m.* Dooven, *m.* —, *f.* Doove, *v.*

SOURDAUD, E, *s. m.* et *f.* (fam.). Die hardhoorig is.

SOURDELINE, *f.* Italiaenschen doedelzak, *m.*, zakpyp, *v.*

SOURDEMENT, *adv.* Stillekens, zagtjes. —, (fig.). Heymelyk, in het verborgen.

SOURDINE, *f.* Geluydbreéker, *m.* A la — (fam.). Heymelyk, in het verborgen, stillekens, zonder gerugt.

SOURDRE, *v. n.* Opwellen, ontspringen, uytspringen, uyt de aerde springen, voortkomen (van water spr.). —, (mar.). Opstaen, ontstaen.

SOURICEAU, *m.* Muysje, muysken, *o.*

SOURICIÈRE, *f.* Muyzenval, *v.*

SOURIQUOIS, E, *adj.* p. —*koa,* —*koase.* Van de muyzen, dat de muyzen betreft. *Le peuple —.* De ratten en muyzen.

SOURIRE, *v. n.* (word geconjug. als *rire*). Grimlachen, grinniken. — à q. q. (fig.). Iemand toelachen. *Cette affaire lui sourit.* Die zaek lacht hem toe, is hem gunstig.

SOURIRE, SOURIS, *m.* Grimlach, toelach, lach, *m.*

SOURIS, *f.* p. —*ri.* Muys, *v.*

SOURIVE, *f.* Gat, hol, holte aen den oever onder de wortels der boomen, *o.*

SOURNOIS, E, *adj.* et *s.* Bedekt, geveynsd; peynzend, zwaermoedig, treurig.

SOURSOMMEAU, *m.* p. —*somô.* Soórt van mand, *v.*

SOUS, *prép.* Onder. — *le ciel, la table.* Onder den hemel, onder de tafel. *Porter q. c. — le bras.* Iets onder den arm draegen. — *prétexte.* Onder den schyn, den dekmantel. *Les soldats étaient — les armes.* De soldaeten waren onder de wapens. *Il vécut — le règne de Henri IV.* Hy leéfde onder de regeéring van Hendrik IV. — la cheminée (fig.). In het heymelyk. — *la main.* By de hand. — *main.* Onder de hand, heymelyk, in het verborgen. *Passer — silence.* Stilzwygende voórbygaen. — *peu.* Binnen korten tyd, in het kort. —, Moyennant. Onder, mits, met. — *condition.* Met, by voórwaerde.

SOUS-AFFERMER, *v. a.* Onderpagten.

SOUS-AMENDEMENT, *m.* Nadere bepaeling, *v.*

SOUS-ARBRISSEAU, *m.* au pl. *des sous-arbrisseaux.* Boomken, *o.*

SOUS-AXILLAIRE, *adj.* Onder den oksel.

SOUS-BAIL, *m.* au pl. *des sous-baux.* Onderpagt, *v.*

SOUS-BANDE, *f.* Onderband, *m.*

SOUS-BARBE, *f.* au pl. *des sous-barbe.* Onderkin (van een peérd), *v.*; slag *of* stoot onder de kin, *m.* — (t. de mar.). Knie, *v.*

SOUS-BERME, *f.* *voyez* Souberme.

SOUS-BIBLIOTHÉCAIRE, *m.* Onderbibliothecaris, *m.*

SOUS-BRIGADIER, *m.* Onderbrigadier, *m.* (heer, *m.*

SOUS-CAMÉRIER, *m.* Onderkamer-

SOUS-CLAVIER, *m.* Spier onder het sleutelbeen, *v.*

SOUS-CLERC, *m.* Onderklerk, onderschryver, *m.*

SOUS-COSTAL, E, *adj.* Onder de ribben.

SOUSCRIPTEUR, *m.* Inschryver, inteekenaer, *m.*

SOUSCRIPTION, *f.* Onderteekening, onderschryving, *v.*, onderschrift (van eenen act, brief, enz.), *o.*; inschryving, inteekening (voór een boekwerk, enz.), *v.*

SOUSCRIRE, *v. a.* (word geconj. als *écrire*). Onderteekenen, onderschryven. —, *v. n.* Toestemmen, toestaen, inwilligen, bewilligen; inschryven, inteekenen.

SOUSCRIVANT, *m.* Onderteekenaer, *m.*

SOUS-CUTANÉ, E, *adj.* Onder het vel, onder de huyd liggende.

SOUS-DÉLÉGUER, *v. a.* *voyez* Subdéléguer.

SOUS-DIACONAT, *m.* Subdiakenschap, onderdiakenschap, *o.*

SOUS-DIACRE, *m.* Subdiaken, onderdiaken, *m.*

SOUS-DIVISER, *v. a.* *voyez* Subdiviser.

SOUS-DOUBLE, *adj.* (t. de math.). Half, de helft.

SOUS-DOUBLÉ, E, *adj.* (t. de math.). Gehalveerd, op de helft gebragt.

SOUS-DOYEN, *m.* Onderdeken, *m.*

SOUS-DOYENNÉ, *m.* Onderdekenschap, *o.*

SOUS-ENTENDRE, *v. a.* Onderverstaen, onderbegrypen. Se —. Onderverstaen *of* onderbegreépen worden.

SOUS-ENTENDU, *m.* Agterhouding, *v.*, uytgelaeten woórd, *o.* —, E, *adj.* Onderverstaen, onderbegreépen.

SOUS-ENTENTE, *f.* Agterhouding; voórbehouding, *v.*

SOUS-ÉPINEUX, EUSE, *adj.* (t. d'anat.). Onder de ruggegraet. —, *m.* Ondergraetspier, *v.*

SOUS-FAÎTE, *m.* Stuk hout onder de nok (van een dak), *o.*

SOUS-FERME, *f.* au pl. *sous-fermes.* Onderpagt, *v.*

SOUS-FERMER, *v. a.* Onderpagten.

SOUS-FERMIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Onderpagter, *m.*; onderpagtster, *v.*

SOUS-FRÉTER, *v. a.* (t. de mar.). Onderhueren, weder verhueren (van een schip).

SOUS-GORGE, *f.* *voyez* Sougorge.

SOUS-GOUVERNANTE, *f.* Onderbestierster, onderopzigtster; onderlandvoogdes; onderopvoedster, *v.*

SOUS-GOUVERNEUR, *m.* Onderlandvoogd; onderopzigter, onderbestierder; tweeden opvoeder, *m.*

SOUS-GUEULE, *f.* Toom, breydel, *m.*

SOUS-LIEUTENANCE, *f.* Onderluytenantschap, *o.*

SOUS-LIEUTENANT, *m.* Onderluytenant, *m.*

SOUS-LOCATAIRE, *s. m.* et *f.* Onderhuerder, *m.*; onderhuerster, *v.*

SOUS-LOUER, *v. a.* Onderhueren; weder verhueren.

SOUS-MAÎTRE, *m.* Ondermeester, *m.*

SOUS-MAÎTRESSE, *f.* Ondermeesteres, *v.*

SOUS-MULTIPLE, *m.* au pl. *sous-multiples.* Getal meermael in een ander getal bevat, *o.*

SOUS-NORMALE, *f.* (t. de géom.). Subnormaellyn, *v.*

SOUS-OCCIPITAL, E, *adj.* (t. d'anat.). Onder het agterhoofd.

SOUS-ORBICULAIRE, *adj.* *Feuille —.* Byna geheel rond blad, *o.*

SOUS-ORDRE, *m.* au pl. *des sous-ordres.* Ondergeschikten, eenen die onder een anders bevelen staet, *m.* En —. Op eene ondergeschikte wyze.

Digitized by Google

SOUS-PERPENDICULAIRE, *f.* (t. de géom.). Subnormaellyn, *v.*

SOUS-PIED, *m.* au pl. *des sous-pied.* Leêr onder den voet, *o.*

SOUS-PRÉCEPTEUR, *m.* Onderleermeester, *m.* (tuer, *o.*

SOUS-PRÉFECTURE, *f.* Onderprefec-

SOUS-PRÉFET, *m.* Onderprefect, *m.*

SOUS-PRIEUR, E, *s. m.* et *f.* Onderprioor, *m.*; onderprioorin, *v.*

SOUS-PROTE, *m.* Onderproefleêzer, *m.*

SOUS-RÉFECTORIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Onderrefterbezorger, onderspysmeester, *m.*; onderrefterbezorgster, onderspysmeesteres (in een klooster, enz.), *v.*

SOUS-RÉGENT, *m.* Onderregent, *m.*

SOUS-RENTE, *f.* Onderrente, *v.*

SOUS-RENTIER, *m.* Onderrentheffer, *m.*

SOUS-SACRISTAIN, *m.* Onderkoster, *m.*

SOUS-SCAPULAIRE, *m.* Laetste armspier, *v.* (taris, *m.*

SOUS-SECRÉTAIRE, *m.* Ondersecre-

SOUSSIGNÉ, E, *adj.* et *s.* Ondergeschreêven, ondergeteekend. —, *m.* Ondergeteekenden, *m.* *Je — reconnais d'avoir reçu....* Ik ondergeteekenden heben ontfangen te hebben....

SOUSSIGNER, *v. a.* et *n.* Ondergeteekenen, onderschryven. — *un acte.* Eenen act onderteekenen.

SOUS-TANGENTE, *f.* (t. de géom.). Onderraeklyn, *v.*

SOUS-TENDANTE, *f.* (t. de géom.). Lyn getrokken van het eene eynde des boógs tot het andere, *v.*

SOUSTRACTION, *f.* Onttrekking, ontneêming, wechneêming, berooving; ontvremding, *v.* —, Opération d'arith. Aftrekking, substractie, *v.*

SOUSTRAIRE, *v. a.* (word geconj. als *traire*). Onttrekken, wechneêmen, ontneêmen, aftrekken, ontvremden. — *des papiers.* Papieren wechneêmen. — des sujets à l'obéissance de leur prince (fig.). Onderdaenen van de gehoorzaemheyd van hunnen vorst aftrekken. —, (arith.). Aftrekken, substraheêren. Se —. Zich onttrekken, ontgaen, ontwyken. *Se — au châtiment.* Zich aen de kastyding onttrekken, de straf ontwyken.

SOUS-TRAITANT, *m.* au pl. *des sous-traitants.* Onderpagter, *m.*

SOUS-TRAITÉ, *m.* Onderpagt, *v.*

SOUS-TRAITER, *v. a.* Onderpagten.

SOUS-TRIPLE, *adj.* (t. de math.). Dat drymaal in een ander getal begreêpen is.

SOUSTYLAIRE, *f.* Wyslinie, teekenlinie, *v.*

SOUS-VENTRIÈRE, *f.* au pl. *des sous-ventrières.* Buykriem, *m.*

SOUS-VICAIRE, *m.* Ondervicaris, *m.*

SOUS-VICARIAT, *m.* Ondervicariaet, *o.*

SOUTANE, *f.* Toóg, *m.*, priestergewaed, *o.* —, (fig.). Geestelyken staet, *m.*

SOUTANELLE, *f.* Kort priesterskleed, *o.*

SOUTE, *f.* Somme gelds welke eenen der deelhebbers tot gelykmaeking der loten opleggen moet; afrekening, *v.*, slot van rekening, *o.* —, (mar.). Buskruydkamer; spyskamer (in een schip), *v.* —, Petit canot. Bootje, *o.*

SOUTÉNABLE, *adj.* Verdedigbaer, dat men kan staende houden. *Cette proposition est —.* Dit voórstel kan men staende houden. —, Qui peut se supporter. Verdraegelyk, verdraegbaer. *Ce genre de vie n'est pas —.* Deêze levenswyze is onverdraegelyk. —, Qu'on peut défendre. Verdedigbaer, houbaer. *Ce poste n'est pas —.* Dien post is niet verdedigbaer.

SOUTENANT, *m.* Verdediger (eener stelling, eener openbaere zintwisting), defendent, *m.*

SOUTÈNEMENT, *m.* (maç.). Steun, schoór, *m.*, schraeg, *v.* — (prat.). Verdediging, *v.*

SOUTENEUR, *m.* Hoerenweêrd, *m.*

SOUTENIR, *v. a.* (word geconj. als *tenir*). Ondersteunen, onderstutten, onderschraegen. *Cette colonne soutient l'édifice.* Dien pilaer ondersteunt het gebouw. — *q. q. par-dessous le bras.* Iemand onder den arm onderschraegen. — le poids des affaires (fig.). Het gewigt, den last der zaeken draegen. — *la conversation.* Het gesprek voeden *of* ingang houden. —, Sustenter. Onderhouden, versterken, kragt geêven. *La bonne nourriture soutient.* Het goed voedsel versterkt. —, Secourir dans le besoin. Ondersteunen, bystaen, helpen, onderhouden. *Il soutient la famille.* Hy onderhoud de familie, het huysgezin. —, Appuyer, protéger. Ondersteunen, bystaen, voórstaen, verdedigen. *Il vous a bien soutenu.* Hy heeft u goed verdedigd. —, Résister à; souffrir avec fermeté. Tegenstaen, wederstaen; uytstaen, verdraegen, uythouden, verdueren. — *un siége.* Een beleg uythouden. —, Défendre une opinion, etc. Verdedigen, beweêren, voórstaen, staende houden. — *une proposition.* Eene leer, een voórstel verdedigen. *Je le lui soutiendrai en face.* Ik zal het in zyn aengezigt staende houden. Se —, se tenir sur ses jambes. Zich regt op zyne beenen houden. Se — (fig.). Zich staende houden, zynen stand houden; zich wel gedraegen. *Il s'est bien soutenu dans cette affaire.* Hy heeft zich in deêze zaek wel staende gehouden. *Il se soutient.* Hy houd wel zynen stand. *Cette étoffe se soutient.* Die stoffe houd zich staende, verliest, verschiet niet. Style soutenu. Hoogdraevenden stiel, *m.*

SOUTENU, E, *part.* de Soutenir.

SOUTERRAIN, E, *adj.* et *s.* p. — *térin*, — *térène.* Onderaerdsch. —, *m.* Onderaerdsche plaets, *v.*, onderaerdsch gewelf, *o.* —, (fig.). Geheym middel om ergens toe te geraeken, *o.*

SOUTERRÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Onder *of* in de aerde verborgen.

SOUTIEN, *m.* p. — *ti-in.* Steun, stut, schoór, *m.*, schraeg, *v.*, steunsel, *o.* —, (fig.). Steun, *m.*, hulp, bescherming, *v.*

SOUTIRAGE, *m.* Aftapping, *v.*, het aftrekken, *o.* *Le — du vin, de la bière.* De aftapping van den wyn, van het bier.

SOUTIRER, *v. a.* Aftappen, aftrekken.

SOUTRAIT, *m.* (t. de papet.). Onderplank, *v.*

* **SOUVENANCE**, *f.* Geheugenis, gedagtenis, erinnering, *v.*

SOUVENIR, *m.* Geheugen, *o.*, geheugenis, gedagtenis, erinnering, *v.*, aendenken, *o.*

SOUVENIR, *v. n.* (word geconjug. als *venir*). Faire —. Erinneren, doen gedenken, doen geheugen. *C'est pour vous faire — de moi.* Het is om u aen my te doen gedenken. Se —. Zich iets erinneren, iets gedenken *of* indagtig zyn, ergens op denken *of* peynzen. *Il se souvient de sa promesse.* Hy gedenkt zyne belofte. *Vous vous en souviendrez.* Het zal u berouwen. —, *v. impers.* *Il me souvient de l'avoir lu.* Het geheugt, het erinnert my het gelezen te hebben.

SOUVENT, *adv.* p. — *vant.* Dikwyls, dikwils, dikwerf, dikmaels, menigmael, menigwerf, moermaels.

SOUVERAIN, E, *adj.* et *s.* p. — *rin*, — *ène.* Opperste, oppermagtig, hoogste. *L'Être —.* Het Opperweêzen, *o.*, God, *m.* *Prince —.* Oppermagtigen vorst, opperheer, *m.* *Puissance —.* Oppergebied, oppergezag, *o.* *Pouvoir —.* Oppermagt, opperheerschappy, *v.* *Cour —e.* Oppergerechtshof, *o.* *Le — bien.* Het hoogste goed. *Remède —.* Onfeylbaer, kragtdaedig geneêsmiddel, *o.* — *Pontife.* Opperpriester, paus, *m.* —, *m.* Oppervorst, opperheer, opperheerscher, souvereyn, *m.* —, *f.* Oppervorstin, souvereyne, *v.*

SOUVERAINEMENT, *adv.* Voóztreffelyk, volmaektelyk, volkomenlyk, ten vollen; ten hoogste, ten aysteris; oppermagtiglyk, onafhanglyk.

SOUVERAINETÉ, *f.* Oppermagt, opperheerschappy, *v.*, oppergebied, oppergezag; gebied *of* land door eenen oppervorst beheerscht, *o.*

SOYÉUX, EUSE, *adj.* p. *soa-ieu.* Zyaglig, als zyde, fyn en zagt als zyde.

SPACIEUSEMENT, *adv.* Ruym, ruymelyk, breed, breedelyk.

SPACIEUX, EUSE, *adj.* Ruym, wyd, breed, groot, uytgestrekt.

SPADASSIN, *m.* Vegter, voórvegter, twistzoeker, *m.*

SPADILLE, *m.* Schoppen aes, *o.*

SPAGIRIQUE, *adj.* *Art —.* Scheykonst, *v.*

SPAHI, *m.* Turkschen ruyter, *m.*

SPALMER, *v. a.* *voyez* Espalmer.

SPALT, *m.* Spalt, soórt van glinsterenden steen, *m.*

SPARADRAP, *m.* p. — *dra.* Plaesterdoek, *m.* (sem, *m.*

SPARE, *m.* (poisson). Soórt van braes-

SPARGANE, *f.* Windsel voór kinderen, *o.* —, (t. de bot.). Waterlint, rietgras, *o.*

SPARGELLE, *f.* Soórt van brem, *m.*

SPARIES, *f. pl.* Uytwerpsel der zee, *o.*

SPARTE, *m.* Soórt van bies, *v.*, *of* riet, *o.*

SPARTERIE, *f.* Touwwerk, *o.*; rietmat; plaets waer touwen *of* rietmatten gemaekt worden, *v.*

SPARTON, *m.* Bremtouw, *v.* en *o.*

SPASME, *m.* Kramp, zenuwtrekking, *v.*

SPASMODIQUE, *adj.* Krampagtig, krampig. *Remède —.* Krampgeneêzend middel, *o.*

SPASMOLOGIE, *f.* Verhandeling over de kramp, *v.*

SPATH, *m.* Ertsbloem, *v.*, spaeth, *o.*

SPATHACÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Het eene bloeyscheede voórzien.

SPATHE, *f.* (bot.). Bloeyscheede, *v.*

SPATHILLE, *f.* (t. de bot.). Kleyne bloeyscheede, *v.*

SPATULE, *f.* Spatel, *m*, roerspaen (der apotheêkers), *o.* —, Oiseau. Leprlaer, *m.*

SPATULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Spatelvormig.

SPÉ, *m.* Ondsten koorjongen (is de hoofdkerk van Parys), *m.*

SPÉCIAL, E, *adj.* Byzonder, zonderling, speciael.

SPÉCIALEMENT, *adv.* Byzonderlyk, inzonderlyk, naemelyk, speciaelyk.

* **SPÉCIALISER**, *v. a.* Byzonderlyk aenwyzen *of* aentoonen.

SPÉCIALITÉ, *f.* Byzonderheyd, *v.*

SPÉCIEUSEMENT, *adv.* Schynbaerlyk, waerschynlyk.

SPÉCIEUX, EUSE, *adj.* Schynbaer, waerschynlyk; schoonschynend. Arithmétique —euse. Stelkonst, algebra, *v.*

SPÉCIFICATION, *f.* Opnoeming van byzonderheden; verklaering van stuk tot stuk, *of* in het byzonder, specificatie, *v.*

SPÉCIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). In het byzonder vermelden, van stuk tot stuk verklaeren, melden, specificeêren. — *le prix des marchandises.* Den prys der koopwaeren van stuk tot stuk aengeêven, melden, specificeêren.

SPÉCIFIQUE, *adj.* et *s.* Eygen, byzonderlyk eygen, specifiek. —, *m.* Byzonder geneêsmiddel, *o.*

SPÉCIFIQUEMENT, *adv.* Byzonderlyk, eygenlyk.

SPÉCIMEN, *m.* Model, voórbeêld, *o.*

SPECTACLE, *m.* Schouwspel; schouwtooneel, *o.*, schouwburg, *m.* *Le — de la nature.* Het schouwtooneel der natuer. Se donner en — (fig.). Zich ten toon stellen; tot spot verstrekken, dienen.

Digitized by Google

SPECTATEUR, **TRICE**, *s. m.* et *f.* Aenschouwer, beschouwer, *m.*; aenschouwster, beschouwster, *v.*

SPECTATRICE, *f. voyez* SPECTATEUR.

SPECTRE, *m.* Spook, verschynsel, *o.*, geest, nagtgeest, *m.*

SPÉCULAIRE, *adj.* *Pierre* —. Spiegelsteen, *m.* *Science* —. Spiegelkunde, *v.*

SPÉCULATEUR, *m.* Waerneémer, beschouwer, onderzoeker; speculant, eenen die in geldmiddelen en koophandel op winst berekent, *m.*

SPÉCULATIF, **IVE**, *adj.* et *s.* Beschouwend, bespiegelend, opmerkend, diepzinnig. *Un esprit* —. Eenen opmerkenden geest. *Philosophie* —*ive.* Bespiegelende wysbegeêrte, *v.* *Science* —*ive.* Bespiegelende kennis, *v.* —, *m.* Diepzinnigen beschouwer der staetszaeken, *m.*

SPÉCULATION, *f.* Beschouwing, bespiegeling; speculatie (berekening op winst), *v.* —, OBSERVATIONS. Aenmerkingen, *v. mv.*

SPÉCULATIVE, *f.* Bespiegeling, beschouwing, *v.*

SPÉCULATIVEMENT, *adv.* Op eene bespiegelende wyze.

SPÉCULATOIRE, *f.* Uytlegging der lochtverschynsels, *v.*

SPÉCULER, *v. a.* Beschouwen, waerneémen (der hemellichaemen, enz.). —, *v. n.* Bepeynzen, overpeynzen, overdenken, overweégen; speculeéren (berekenen op winst).

SPECULUM, *m.* Spiegel, *m.*, zeker werktuig der heelmeesters, *o.*

SPÉE, *f.* Zenjaerig *of* tweejaerig houtgewas, *o.*

SPENCER, *m.* p. *spincèr.* Soórt van onderkleed *of* kamizoól, *o.*

SPERGULE, *f.* (plante). Speurrie, spurrie, *v.*

SPERMA-CETI, *m.* *voyez* ADIPOCIRE.

SPERMATIQUE, *adj.* Zaedagtig. *Vaisseaux* —*s.* Zaedvaten, *o. mv.*

SPERMATOCÈLE, *f.* (t. de chir.). Zaedaderbreuk, *v.*

SPERMATOLOGIE, *f.* Verhandeling over het zaed, *v.*

SPERMATOSE, *f.* Zaedbereyding, *v.*

SPERME, *m.* Zaed der dieren, *o.*

SPERMIOLE, *f.* Zaed, *o.*, *of* kuyt der kikvorschen, *v.*

SPÉRONELLE, *f.* (plante). Ridderspoór, *v.*

SPÉT, *m.* (poisson). Pylsnoek, *m.*

SPHACÈLE, *m.* p. *sfa*—. (t. de méd.). Koudvuer, *o.*

SPHACELÉ, **E**, *adj.* Van het koudvuer aengerand.

SPHÉNOÏDAL, **E**, *adj.* (t. d'anat.). Van het wiggebeen.

SPHÉNOÏDE, *m.* Wiggebeen, *o.*

SPHÈRE, *f.* p. *sfère.* Bol, kloot; hemelbol, hemelkloot, *m.* — (t. d'astr.). Baen, *v.*, kring, omloop, *m.* — *d'une planète.* Omloop eener planeét. — D'ACTIVITÉ (phys.). Werkingskring, *m.* —, (fig.). Kring, *m.*, bereyk, vermogen, *o.* *Sortir de sa* —. Buyten zynen kring gaen; iets boven zyne kunde, zyn vermogen ondernneémen.

SPHÉRICITÉ, *f.* Bolrondheyd, rondagtigheyd, *v.*

SPHÉRIQUE, *adj.* Bolrond, bolvormig.

SPHÉRIQUEMENT, *adv.* Op eene bolronde wyze.

SPHÉRISTE, *m.* (t. d'antiq.). Kaetsbaenmeester, *m.* (baen, *v.*

SPHÉRISTÈRE, *m.* (antiq.). Kaetsbaen, *v.*

SPHÉRISTIQUE, *adj.* et *s.* Van den kaetsbal. —, *f.* Kaetsspel, balspel, *o.*

SPHÉROCARPE, *m.* (t. de bot.). Soórt van bolvormigen paddestoel, *m.*

SPHÉROÏDAL, **E**, *adj.* Rondagtig, bolvormig.

SPHÉROÏDE, *m.* (t. de géom.). Rondagtig lichaem, *o.*

SPHÉROMACHIE, *f.* p. *sféromaki.* Kaetsspel, balspel, *o.*

SPHINCTER, *m.* Sluytspier, *v.*

SPHINX, *m.* p. *sfinkce.* (monstre fabuleux). Sphinx, *m.* —, PAPILLON. Soórt van kapel, *v.*

SPHYGMIQUE, *adj.* p. *sfig*—. Van den pols.

SPIC, *m.* (bot.). Lavendel, *v.*

SPICA, *m.* Zeker verband, *o.*

SPICANARD, *m.* (plante). Spikenard, *m.*

SPICILÈGE, *m.* Verzameling van schriften, enz., *v.*

SPINAL, **E**, *adj.* Van de ruggegraet.

SPINELLE, *adj.* p. —*èle. Rubis* —. Bleekrooden robyn, *m.*

SPINESCENT, **E**, *adj.* p. —*çant.* Doórnvormig.

SPINOSISME, *m.* Leer *of* leering van Spinosa, *v.*

SPINOSISTE, *m.* Aenhanger van Spinosa, *m.*

SPINTHÉROMÈTRE, *m.* Werktuyg om de kragt der electrike glinsters te meéten, *o.* (vormig.

SPIRAL, **E**, *adj.* Schroefvormig, slekvormige linie, *v.*

SPIRALE, *f.* Schroefvormige *of* slekvormige linie, *v.*

SPIRALÈMENT, *adv.* Schroefswyze, slekswyze.

SPIRATION, *f.* (t. de théol.). Wyze waerop den H. Geest voortkomt van den Vader en den Zoón, *v.*

SPIRE, *f.* Omtrek, *m.* — (t. d'archit.). Slekvormige gedeente van het voetstuk eens pilaers, *v.* — (ville). Spiers.

SPIRITUALISATION, *f.* p. —*zacion.* (t. de chim.). Geestmaeking, geestwording, *v.*

SPIRITUALISER, *v. a.* Een vast lichaem tot geest overhaelen *of* maeken. —, (fig.). In eenen geestelyken zin uytleggen.

SPIRITUALISTE, *m.* Spiritualist, *m.*

SPIRITUALITÉ, *f.* Geestelykheyd, onlichaemelykheyd, *v.*

SPIRITUEL, **ELLE**, *adj.* et *s.* Geestelyk, onlichaemelyk. *Nos âmes sont des êtres* —*s.* Onze zielen zyn geestelyke weézens. *Des biens* —*s.* Geestelyke goederen. —, QUI REGARDE LA CONDUITE DE L'ÂME. Geestelyk, godvrugtig. *Vie* —*elle.* Geestelyk, godvrugtig leven. —, ALLÉGORIQUE. Leenspreukig, verbloemd. —, QUI A DE L'ESPRIT, ETC. Geestig, geestryk, verstandig, zinryk, snedig, vol geest. *Homme fort* —. Zeer geestig man. *Réponse* —*elle.* Geestig, zinryk, snedig antwoórd, *o.* —, *m.* Het geestelyk, *o.*

SPIRITUELLEMENT, *adv.* Geestelyk, op eene geestelyke wyze; geestiglyk, verstandiglyk, vernuftiglyk.

SPIRITUEUX, **EUSE**, *adj.* Geestagtig, vluglig, kragtig, sterk.

SPLANCHNIQUE, *adj.* Van de ingewanden.

SPLANCHNOGRAPHIE, *f.* Beschryving der ingewanden, *v.*

SPLANCHNOLOGIE, *f.* Verhandeling over de ingewanden, *v.*

SPLANCHNOTOMIE, *f.* Ontleding der ingewanden, *v.*

SPLEEN, *m.* p. *spline.* Teéring, uytteéring, *v.*

SPLÉNALGIE, *f.* Miltziekte, miltzugt, *v.*

SPLENDEUR, *m.* p. *splan*—. Glans, *m.*, klaerheyd, helderheyd, *v.* *La* — *du soleil.* Den glans der zon. —, (fig.). Luyster, roem, *m.*, glorie; pragt, *v.*

SPLENDIDE, *adj.* Heerlyk, pragtig, kostelyk, luysterryk. *Un festin* —. Een pragtig gastmael.

SPLENDIDEMENT, *adv.* Heerlyk, kostelyk, pragtiglyk, op eene pragtige, deftige wyze. (zugtig.

SPLÉNÉTIQUE, *adj.* Miltziek, milt-

SPLÉNIQUE, *adj.* Van de milt; goed tegen de miltziekte.

SPLÉNITE, *f.* Ader der linkerhand, *v.*

SPLÉNITIS, *f.* Miltontsteéking, *v.*

SPLÉNIUS, *m.* Miltvormige spier, *v.*

SPLÉNOCÈLE, *f.* Miltbreuk, *v.*

SPLÉNOGRAPHIE, *f.* Miltbeschryving *v.*

SPLÉNOLOGIE, *f.* Verhandeling over de milt, *v.*

SPLÉNOTOMIE, *f.* Miltontleding, *v.*

SPODE, *f.* Ertsasch, *v.*, gebrand elpenbeen, *o.*

SPODOMANCIE, *f.* Waerzeggery uyt de assche, *v.*

SPOLIATEUR, **TRICE**, *adj.* et *s.* Beroovend, plunderend. —, *m.* Roover, beroover, plunderaer, *m.* —, *f.* Roofster, beroofster, plunderaerster, *v.* (plundering, *v.*

SPOLIATION, *f.* Rooving, berooving,

SPOLIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Rooven, berooven, plunderen, afneémen, wechneémen.

SPONDAÏQUE, *adj.* *Vers* —. Zesvoetig vers met vier lange syllaben uytgaende, *o.*

SPONDÉE, *m.* Voet van twee lange syllaben, spondæus, *m.*

SPONDYLE, *m.* p. —*dile.* Wervelbeen der ruggegraet, *o.*

SPONGIEUX, **EUSE**, *adj.* p. —*jieu*, —*euse.* Sponsagtig, spongieagtig.

SPONGITE, *f.* Sponssteen, *m.*

SPONTANÉ, **E**, *adj.* Vrywillig, ongedwongen, natuerlyk. *Mouvement* —. Ongedwongene beweéging, *v.* *Plante* —*ée.* Van zelf groeyende *of* wilde plant, *v.*

SPONTANÉITÉ, *f.* Vrywilligheyd, ongedwongenheyd, *v.*

SPONTANÉMENT, *adv.* Vrywilliglyk, ongedwongen.

SPONTON, *m.* *voyez* ESPONTON.

SPORADE, *adj.* *Etoiles* —*s.* Verstrooyde sterren, *v. mv.*

SPORADIQUE, *adj.* *Maladie* —. Gewoone, niet aensteékende ziekte, *v.*

SPORTE, *m.* (panier). Bedelkorf, *m.*

SPORTULE, *f.* (antiq.). Gift van geld- en levensmiddelen, *v.*; bedelkorf, *m.*

SPUMOSITÉ, *f.* Schuymagtigheyd, *v.*

SPUTATION, *f.* Spouwing, *v.*

SPUTER, *m.* Zeker metael, *o.*

SQUADRONISTE, *m.* Kardinael die het met geene party houd in het conclave, *m.*

SQUAJOTE, *f.* Soórt van reyger, *m.*

SQUALE, *m.* p. *skouale.* Soórt van haeyvisch, *m.*

SQUAMMEUX, **EUSE**, *adj.* Schilferig, schilferagtig. *Suture* —*euse* (anat.). Schilferagtigen naed, *m.*

SQUARREUX, **EUSE**, *adj.* (t. de bot.). Ruyggschobbig.

SQUÉLETTE, *m.* p. *skelète.* Geraemte, rif, *o.*; zeer mageren mensch, *m.*

SQUILLE, *f.* Soórt van steurkrab, *v.* —. PLANTE. Zeeajuyn, *m.*

SQUILLITIQUE, *adj.* *Médicament* —. Met zeeajuyn bereyd geneésmiddel, *o.*

SQUINANCIE, *f.* *voyez* ESQUINANCIE.

SQUINE, *f.* p. *skine.* Chinawortel, pokkenwortel, *m.* (zwel, *o.*

SQUIRRHE, *m.* p. *skirre.* Knoestge-

SQUIRRHEUX, **EUSE**, *adj.* p. *skireu*, —*reuse.* (t. de méd.). Knoestagtig.

STABILITÉ, *f.* Vastheyd, vastigheyd, bestendigheyd, duerzaemheyd, onwankelbaerheyd; vaste verblyving, *v.* *La* — *d'un édifice.* De vastigheyd van een gebouw. *Il n'y a point de* — *dans les choses du monde.* Niets is bestendig in de wereld.

STABLAT, *m.* Wooning in eenen stal; winterwooning der boeren in de hooge gebergten, *v.*

STABLE, *adj.* Vast, bestendig, duerzaem, onwankelbaer.

STACHIDE, **STACHYS**, *f.* Riekenden andoórn, *m.*, wilde malruvie, *v.*

STACTÉ, **STACTEN**, *m.* Mirrensap, *o.*

STADE, *m.* (antiq.). Loopbaen, renbaen, *v.*, renperk, *o.*; stadie (lengtemaet van 125 schreéden), *v.*

STADHOUDER, ETC. *voyez* STATHOUDER, etc.

STAGE, *m.* Verblyf (van eenen kanonik), *o.*; proeftyd, *m.*, noviciaet (der advokaeten), *o.*

Digitized by Google

STAGIAIRE, STAGIER, *m.* Die in de proefjaeren is.
STAGNANT, E, *adj.* Stilstaende, niet loopende.
STAGNATION, *f.* Het stilstaen, *o.*, stilstand, *m.*
STAIMBOUC, *m.* Steenbok, *m.*
STALACTITE, STALAGMITE, *f.* Dropsteen, kegelsteen, *m.*
STALLE, *f.* p. *stale.* Koorstoel, *m.*, koorgestoelte, *o.*
STAMÂTE, STAMÈTE, *f.* Soórt van wollen stoffe, *v.*
STAMINAL, E, *adj.* (t. de bot.). Van de meêldraedjes *of* helmstyltjes.
STAMINEUX, EUSE, *adj.* Met lange helmstyltjes.
STAMINIFÈRE, *adj.* Met helmstyltjes.
STAMPE, *f.* Stempel, *m.* —, (minér.). Ruymte tusschen de mynaderen, *v.*
STANCE, *f.* Afdeeling (van een rustgedicht), *v.* —*s.* Rustgedicht, *o.*
STANGUE, *f.* (t. de blas.). Ankersteél, ankerstok, *m.*
STANTÉ, E, *adj.* (peint.). Styf, gedwongen (geschilderd).
STAPHISAIGRE, *f.* p. —*fizé*—. Luyskruyd, *o.*
STAPHYLE, *f.* p. —*file.* Huyg, *v.*
STAPHYLIN, *adj.* et *s.* Van de huyg. —, *m.* Huygspier, *v.*
STAPHYLODÉNDRON, *m.* Wilden pimperboom, *m.*
STAPHYLÔME, *m* Druyfgezwel, *o.*
STAROSTE, *m.* Landvoogd (in Polen), *m.*
STAROSTIE, *f.* Landvoogdy (in Polen) *v.*
STASE, *f.* (t. de méd.). Stilstand, *m.*
STATÈRE, *f.* Weéghaek, unster (romeynsche weégschael), *m.* —, *m.* Oud romeynsch munitstuk, *o.*
STATHOUDÉR, *m.* Stadhouder, *m. De* —. Stadhouderlyk.
STATHOUDÉRAT, *m.* Stadhouderschap, *o.*
STATICE, *f.* Veélbloemig gras, *o.*
STATION, *f.* Stilstand, *m.*; rustplaets, statie (bezoek van eene kerk *of* kapel), *v.* — (t. de géom.). Standplaets, *v.*, standpunt, *o.* — (t. d'astr.). Schynbaeren stilstand (van eene dwaelsterre), *m.* — (t. de mar.). Wagt, *v.*, kruystogt, *m.*
STATIONNAIRE, *adj.* et *s.* p. —*cionère.* Stilstaende. *Soldats* —*s.* Uytgestelde schildwagten, *v. mv. Fièvres* —*s.* Aanhoudende koórtsen, *v. mv.* —, *m.* Uytligger, wagtschip, *o.*
STATIONNALE, *adj.* et *s. f. Eglise* —. Bezoekkerk, *v.*
STATIONNER, *v. n.* Stilstaen, zich ophouden.
STATIQUE, *f.* Evenwigtkunde, weégkunde, *v.*
STATISTIQUE, *f.* Staetshuyshoudkunde, statistiek, *v.* —, *adj.* Staetshuyshoudkundig.
STATMEISTRE, *m.* p. —*mestre.* Stadmeester, *m.*
STATUAIRE, *m.* p. —*ère.* Beéldhouwer, beéldsnyder, *m.* —, *f.* Art du —. Beéldhouwkonst, *v.* —, *adj. Marbre* —. Marmer dienstig voór beélden, *m.* en *o. Colonne* —. Beéldzuyl, *v.*
STATUE, *f.* Beéld, standbeéld, eerbeéld, pronkbeéld, praelbeéld, *o.* — *équestre.* Ridderlyk standbeéld. — *pédestre.* Te voet staende beéld. —, (fig. *et* fam.). Ongevoeligen mensch, klomp, *m.*
STATUER, *v. a.* et *n.* Beveélen, verordenen, gebieden, belasten, vaststelden, statueéren.
STATU QUO, *m.* p. *statu ko.* Denzelfden (staet, *m.*
STATURE, *f.* Gestalte, gestaltenis, lichaemsgestalte, *v.*
STATUT, *m.* Wet, *v.*, regel, *m.*, keur, *m.* en *v.*, instelling, verordening, *v.* —*s.* Statueten, *o. mv.*
STAUROLÂTRES, *m. pl.* p. *stô*—. Kruysaenbidders, *m. mv.*
STAUROTIDE, *f.* Kruysvormigen steen, *m.*
STÉATITE, *f.* Speksteen, *m.*
STÉATOCÈLE, *m.* Vetbreuk, *v.*, gezwel in den balzak, *o.*
STÉATOMATEUX, EUSE, *adj.* Spekgezwelagtig.
STÉATÔME, *m.* Spekgezwel, *o.*
STÉGANOGRAPHE, *m.* Cyferschryver *m.*
STÉGANOGRAPHIE, *f.* Cyferschryfkonst, *v.*
STÉGANOGRAPHIQUE, *adj.* Cyferschryfkundig.
STÉGANOGRAPHIQUEMENT, *adv.* Cyferschryfkundiglyk.
STEGNOTIQUE, *adj.* et *s.* (méd.). Samentrekkend. —, *m.* Samentrekkend geneésmiddel, *o.*
STÉLAGE, *m.* (droit). Lepelrecht (op het koórn), *o.*
STÉLAGIER, *m.* Pagter van het lepelrecht, *m.*
STÈLE, *f.* (t. d'antiq.). Schandpael, *m.*
STÉLÉGRAPHIE, *f.* Konst van opschriften op kolommen te plaetsen, *v.*
STELLAIRE, *f.* p. —*ière.* Sterplant, *v.*
STELLION, *m.* Sterhaegdis, *v.*
STELLIONAT, *m.* p. —*na.* Bedriegelyken handel, valschen koop, *m.*
STÉLLIONATAIRE, *m.* Bedriegelyken verkooper, *m.*
STÉNOCHORIE, *f.* (méd.). Verenging, *v.*
STÉNOGRAPHE, *m.* Beknoptschryver, schryver by verkorting, *m.*
STÉNOGRAPHIE, *f.* Beknopschrift, *o.*, beknopte schryfkonst, *v.*
STÉNOGRAPHIER, *v. a.* et *n.* By verkorting schryven.
STÉNOGRAPHIQUE, *adj.* Van het beknoptschrift.
STÉNOGRAPHIQUEMENT, *adv.* Naer de beknopte schryfkonst.
STENTÉ, E, *adj.* (peint.). Styf, gedwongen.
STENTOR, *m. Voix de* —. Zeer zwaere stem, *v.*
STERCORAIRE, *m.* (scarabée). Strontkever, *m.* —, Otsrau. Strontjaeger, *m.*
STERCORATION, *f.* Drek, mest, *m.*
STÈRE, *m.* Stère, brandhoutmaet, *v.*
STÉRÉOBATE, *m.* (t. d'archit.). Voet (van eene zuyl); grondmuer, voet (van een gebouw), *m.*
STÉRÉOGRAPHIE, *f.* Konst om vaste lichaemen op eene vlakte af te beélden, *v.*
STÉRÉOMÉTRIE, *f.* Konst om vaste lichaemen te meeten, *v.*
STÉRÉOTOMIE, *f.* Konst om vaste lichaemen te snyden en vaneen te scheyden, *v.*
STÉRÉOTYPAGE, *m.* Het drukken met vaste letters (die in eene bladzyde maer een onverdeelbaer stuk uytmaeken en alle aeneen gegoóten zyn), *o.*
STÉRÉOTYPE, *adj.* et *s.* p. —*tipe.* Met vaste letters gedrukt. —, *m.* Met vaste letters gedrukt boek, *o.*
STÉRÉOTYPER, *v. a.* Met vaste letters drukken.
STÉRÉOTYPIE, *f.* Konst van te drukken met vaste letters, *v.* (dor.
STÉRILE, *adj.* Onvrugtbaer, schrael,
STÉRILISER, *v. a.* Onvrugtbaer maeken.
STÉRILITÉ, *f.* Onvrugtbaerheyd, dorheyd, schraelheyd, *v.*
STERLET, *m.* Soórt van kleynen steur, *m.*
STERLING, *adj.* p. —*lin.* Livre — (24 francs). Pond sterling, *o.*
STERNAL, E, *adj.* Van het borstbeen.
STERNE, *m.* Zeezwaluw, *v.*
STERNUM, *m.* Borstbeen, *o.*
STERNUTATOIRE, *adj.* et *s.* p. —*toar.* Dat doet niezen. —, *m.* Niesmiddel, *o.*
STIBIÉ, E, *adj.* Uyt spiesglas getrokken.
STICHOMANCIE, *f.* Waerzeggery doór verzen, *v.*
STICHOMÉTRIE, *f.* Verdeeling van een werk in verzen, *v.*
STIGMATE, *m.* Teeken (van eene wonde); brandmerk (op de schouder van eenen misdaedigen), *o.* —, (bot.). Bovenste eynde van het stampertje, *o.* —, (t. d'hist. nat.). Opening, *v.*
STIGMATISÉ, E, *adj.* Gebrandmerkt.
STIGMATISER, *v. a.* Brandmerken.
STIL DE GRAIN, *m.* Schytgeél, *o.*
STILLATION, *f.* Druyping, afdruyping, doórzyping, *v.*
STIMULANT, E, *adj.* et *s.* Aenprikkelend, aendryvend, opwekkend. —, *m.* Aenprikkelend middel, *o.*
STIMULER, *v. a.* Prikkelen, aenprikkelen, aendryven, aenzetten.
STIMULEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Stekelig, brandend.
STIMULUS, *m.* (méd.). Aenhitsend geneésmiddel, *o.*
STIPE, *f.* Soórt van grasplant, *v.*
STIPENDIAIRE, *adj.* et *s.* p. —*pandière.* Bezoldigd, loontrekkend. —, *m.* Loontrekker, *m.*
STIPENDIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Bezoldigen, betaelen.
STIPITÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Van beneden nauwer toeloopend, gestat.
STIPULANT, E, *adj.* (t. de pal.). Bedingend, bescheydend, bespreekend, rechteyschend.
STIPULATION, *f.* Beding, *o.*, bedinging, bescheyding, bespreeking, *v.*, onderling verdrag, *o.*
STIPULE, *f.* (t. de bot.). Steélschubbetje, vliesje, *o.*
STIPULÉ, E, *adj.* Met steélschubbetjes.
STIPULER, *v. a.* Bedingen, bescheyden, bespreeken; eyschen, over iets met malkander eens worden.
STIRIE, *f.* (province). Stiermark.
STOÈCHOLOGIE, *f.* Verhandeling over de hoofdstoffen, *v.*
STOÏCIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Stoïsch, van Zeno. —, *m.* Stoïcyn; (fig.) streng, standvastig, deugdzaem man.
STOÏCISME, *m.* Leer *of* leering van Zeno, *v.* — (fig.). Strengheyd, gestrengheyd, standvastigheyd, *v.*
STOÏQUE, *adj.* Stoïsch, ongevoelig, streng, straf.
STOÏQUEMENT, *adv.* Op zyn stoïsch, ongevoeliglyk, strengelyk, op eene strenge, standvastige wyze.
STOÏSME, *m.* Ongevoeligheyd, strengheyd, standvastigheyd, *v.*
STOKFICHE, *m.* Stokvisch, *m.*
* **STOLIDITÉ**, *f.* *voyez* Stupidité.
STOLONIFÈRE, *adj.* Met uytspruytsels aen de wortels.
STOMACACE, *f.* (méd). Mondziekte, *v.*, stank, *m.*
STOMACAL, E, *adj.* Maegsterkend, goed voór de maeg.
STOMACHIQUE, *adj.* Tot de maeg behoorend. *Veines* —*s.* Maegaders, *v. mv.* —, *adj.* et *s.* Maegsterkend, goed voór de maeg. —, *m.* Maegmiddel, *o.*
STOMATIQUE, *adj. Remède* —. Mond- en keélmiddel, *o.*
STORAX, STYRAX, *m.* Storaxboom; storax, boom in Syrie, *m.*
STORE, *m.* Rolgordyn, *v.*
STOURNE, STOURNELLE, *f.* Soórt van spreeuw, *v.*
STRABISME, *m.* Scheélheyd, *v.*
STRABITE, *adj.* et *s.* Scheél. —, *m.* Scheélaerd, *m.*
STRAMOINE, *m.* Doórnappelboom, steékappelboom, *m.*
STRANGULATION, *f.* Worging, verworging, *v.*
STRANGURIE, *f.* Koudepis, *v.*
STRAPASSER, *v. a.* (v. m.). Mishandelen, afslaen, afrossen. — (t. de peint.). Met haest schilderen *of* schetsen.
STRAPASSONNER, *v. a.* Kladden, grof schilderen.
STRAPONTIN, *m.* Zitbankjes (in een rytuyg), *o.* —, (mar.). Hangmat, kooy, *v.*
STRAS, *m.* Nagemaekten diamant, *m.*

Digitized by Google

STRASSE, *f.* Vloksyde, floszyde, warzyde, *v.*

STRATAGÈME, *m.* Krygslist, oórlogslist, *v.* —, (fig.). List, loosheyd, *v.*, bedrog, *o.*

STRATÈGE, *m.* Veldheer, veldoversten, generael (by de Atheners), *m.*

STRATÉGIE, *f.* Krygskonst, oórlogskonst, *v.*

STRATÉGIQUE, *adj.* Krygskundig.

STRATIFICATION, *f.* (t. de chim.). Schikking by laegen, *v.*

STRATIFIER, *v. a.* (chim.). Laegswyze leggen.

STRATIOTE, *m.* (plante). Wateraloës *m.*

STRATOCRATIE, *f.* Krygsregeering, *v.*

STRATOGRAPHIE, *f.* Legerbeschryving, *v.*

STRÉLITZ, *m. pl.* Strelitzen, *m. mv.*; geweezene russische lyfwagt, *v.*

STRIBORD, *m.* Stuerboord, *o.*; regter ryde van een schip, *v.*

STRICT, E, *adj.* Nauw, nauwkeurig, stipt, bepaeld.

STRICTEMENT, *adv.* Stiptelyk, nauw, nauwkeurigyk.

* **STRIDEUR**, *m.* Luyd, hevig geschreeuw, *o.*

STRIÉ, E, *adj.* Gegroefd, gestreépt. *Colonne* —*ée.* Gegroefde zuyl, *v.*

STRIES, *f. pl.* Streépen, groeven, holligheden, verdiepingen aen zuylen, enz.; streépen op glas, op zekere schelpen, *v. mv.*

STRIGILLE, *m.* Krabber, *m.*

STRIURES, *f. pl. voyez* STRIES.

STROBILE, *m.* (bot.). Kegel, *m.*

STROBILIFÈRE, *adj. voyez* CONIFÈRE.

STRONGLE, *m.* (ver). Langen en ronden worm (in het ingewand), *m.*

STRONTIANE, *f.* Soórt van halfzuer, *o.*

STRONTIUM, *m.* Zeker metael, *o.*

STROPHE, *f.* Stroóf, *v.*

STRUCTURE, *f.* Bouwing, timmering, stigting, *v.* —, (fig.). Schikking, inrigting, samenstelling, inoenvoeging, *v. La* — *d'un discours.* De schikking van de deelen eener rede.

STUC, *m.* Gips (fyn gestooten marmer met kalk gemengd), *o. De* —. Gipsen.

STUCATEUR, *m.* Gipser, stucadoór, *m.*

STUDIEUSEMENT, *adv.* Neêrstiglyk, leergierigly k, vlytiglyk.

STUDIEUX, EUSE, *adj.* Neêrstig, vlytig, leergierig, leerzugtig.

STUPÉFACTIF, IVE, *adj. Remède* —. Verdoovend, gevoelloosmaekend middel, *o.*

STUPÉFACTION, *f.* (méd.). Verdooving, verkleumning, verkleumdheyd, *v.* —, (fig.). Verbaesdheyd, verslaegenheyd, *v.*

STUPÉFAIT, E, *adj.* Verstomd, verbaesd, verslaegen, ontsteld.

STUPÉFIANT, E, *adj. voy.* STUPÉFACTIF.

STUPÉFIER, *v. a.* (méd.). Verdooven, verstyven, verstrammen. — , (fig.). Verstommen, verbaezen, ontstellen.

STUPEUR, *f.* Verdoofdheyd, verkleumning, verkleumdheyd, gevoelloosheyd, *v.* —, (fig.). Verbaesdheyd, verslaegenheyd, groote ontsteltenis, *v.*

STUPIDE, *adj.* et *s.* Dom, bot, onweêtend. —, *m.* Botterik, domkop, *m.*

STUPIDEMENT, *adv.* Dommelyk, bot, bottelyk, plompelyk, op eene domme, lompe wyze.

STUPIDITÉ, *f.* Domheyd, botheyd, plompheyd, *v.*

STYGIÈNNE, *adj.* et *s. f. Eau* —. Sterkwater, *o.*

STYLE, *m.* (antiq.). Schryfnaeld, *v.*, schryfpriem, *m.*, stift (der ouden om op was te schryven), *v.* —, (fig.). Stiel, styl, schryfstiel, schryfstyl, *m.*, schryfwyze, *v. Un* — *sublime.* Eenen verheven schryfstiel. —, MANIÈRE DE PROCÉDER EN JUSTICE. Stiel van rechtshandel, *m.*; manier van spreeken, van doen, *v.*; stiel, *m.*, manier van tydrekening, *v.* —, (t. d'arts). Trant, *m.*, wyze, manier, *v. Cette peinture est de bon* —. Die schildery is van goeden, van fraeyen trant. — , AIGUILLE D'UN CADRAN SOLAIRE. Naeld, *v.* — (t. de bot.). Styl, bloemstyl, *m.*

STYLÉ, E, *adj.* Geoefend, afgeregt, bedreéven, ervaeren. — (t. de bot.). Met eenen bloemstyl.

STYLER, *v. a.* (fam.). Oefenen, afregten, onderrigten.

STYLET, *m.* p. —*lè.* Moordpriem, pook, dolk, *m.*; tentyzer (heelm. werktuyg), *o.*

STYLITE, *adj.* Die op eene zuyl *of* pilaer woont.

STYLOBAT, *m.* Voet, *m.*

STYLOGLOSSE, *m.* Tongspier, *v.*

STYLOHYOÏDIEN, *adj.* et *s. m.* Priemvormige beenspier, *v.*

STYLOÏDE, *adj.* Priemvormig.

STYLOMÉTRIE, *f.* Zuylmeêtkunde, *v.*

STYLOPHARYNGIEN, *adj.* et *s. m.* Priemvormige spier (van het keêlgat), *v.* (GENT.

STYPTIQUE, *adj.* et *s. voyez* ASTRINGENT.

STYRAX, *m. voyez* STORAX.

STYX, *m.* Hellevloed, *m.*; rivier der helle (by de ouden), *v.*

SU, *m.* (fam.). Kennis, *v.* —, *part. de* SAVOIR.

SUAGE, *m.* p. —*je.* (mar.). Smeêrgeld, *o.* —, OUTIL. Zeker werktuyg *of* gereedschap (van slotmaekers, koperslaegers, enz.), *o.*

SUAIRE, *m.* Lykdoek, begraefdoek, *m.*, doodlaken, *o.*

SUANT, E, *adj.* Zweetend, bezweet.

SUAVE, *adj.* Zoet, aengenaem, liefelyk.

* **SUAVEMENT**, *adv.* Zoetelyk, aengenaemlyk, op eene aengenaeme wyze.

SUAVITÉ, *f.* Zoetheyd, aengenaemheyd, liefelykheyd, *v.*

SUBALAIRE, *adj.* Dat onder de takken komt.

SUBALTERNE, *adj.* et *s.* Onderhoorig, ondergeschikt. *Officier* —. Onderofficier. *Juge* —. Onderhoorigen rechter.

* **SUBALTERNITÉ**, *f.* Onderhoorigheyd, *v.*

SUBCUTANÉ, E, *adj.* Onder het vel.

SUBDÉLÉGATION, *f.* Last, *m.*, bevel, *o.*, aenstelling, *v.*

SUBDÉLÉGUÉ, *m.* Afgeveêrdigden, gemagtigden, aengestelden, *m.*

SUBDÉLÉGUER, *v. a.* Afzenden, magtigen, last geéven, aenstellen, afveêrdigen.

SUBDIALE, *f.* Onoverdekten tempel, *m.*

SUBDIVISER, *v. a.* Onderverdeelen, onderdeelen, smaldeelen.

SUBDIVISION, *f.* Onderverdeeling, onderdeeling, smaldeeling, *v.*

SUBDUPLE, *adj.* Half, de helft (van eene andere helft).

SUBER, *m.* Kurkstof, *v.*

SUBÉRATE, *m.* Kurkzuerzout, *o.*

SUBÉREUX, EUSE, *adj.* (bot.). Kurkagtig.

SUBÉRIQUE, *adj. Acide* —. Kurkzuer, *o.*

SUBHASTATION, *f.* Uytroep, *m.*, openbaere verkooping (aen de meestbiedenden), *v.*

SUBINTRANTE, *adj. f. Fièvre* —. Koórts welker aenval begint eer den voórigen af is, *v.*

SUBIR, *v. a.* Ondergaen, onderstaen, lyden, dulden, verdraegen, uytstaen, zich onderwerpen. *Il a subi la peine à laquelle il a été condamné.* Hy heeft de straf ondergaen waertoe hy veroórdeeld was. — *un rigoureux examen.* Eene strenge beproeving, een streng onderzoek uytstaen. — *un interrogatoire.* Verhoord worden, een verhoor ondergaen.

SUBIT, E, *adj.* Schielyk, snel, haestig, plotselyk.

SUBITEMENT, *adv.* Schielyk, snellyk, haestelyk, plotselyk.

SUBJECTIF, IVE, *adj.* Onderwerpelyk, van het onderwerp.

SUBJECTION, *f.* Vraeg die den redenaer aen zichzelven doet en zelf beantwoórd, *v.*

SUBJONCTIF, *m.* (t. de gramm.). Byvoegende wyze, *v.*, *subjunctivus, conjunctivus*, *m.*

SUBJUGUER, *v. a.* Onderwerpen, onderbrengen, overmeesteren, onder het juk brengen. *Les Romains subjuguèrent plusieurs peuples.* De Romeynen onderwierpen verscheydene volken.

SUBLIMATION, *f.* (chim.). Vlugtigmaeking, *v.*

SUBLIMATOIRE, *m.* p. —*toar.* (chim.). Sublimeêrvat, *o.*

SUBLIME, *adj.* et *s.* Verheven, hoog, groot, hoogdraevend. *Pensée* —. Verhevene gedagte, *v. Génie* —. Verheven geest, *m. Style* —. Hoogdraevenden stiel, *m.* —, *m.* Verhevenheyd, hoogdraevendheyd, *v. Il y a du* — *dans cette action.* Er ligt verhevenheyd in deeze daed.

SUBLIMÉ, *m.* Sublimaet, *m.*

SUBLIMEMENT, *adv.* Op eene verhevene *of* hoogdraevende wyze.

SUBLIMER, *v. a.* (chim.). Vlugtig maeken.

SUBLIMITÉ, *f.* Verhevenheyd, hoogdraevendheyd, *v.*

SUBLINGUAL, E, *adj.* Ondertongsch, onder de tong liggend.

SUBLUNAIRE, *adj.* Ondermaensch.

SUBMENTAL, E, *adj.* Onderkinsch.

SUBMERGÉ, E, *adj. Plante* —*ée.* Onder het water groeyende plant, *v.*

SUBMERGER, *v. a.* Overstroomen, overvloeyen, onder water zetten; doen zinken. *Le déluge submergea la terre.* Den zondvloed overstroomde de aerde. *Le vaisseau a été submergé.* Het schip is gezonken.

SUBMERSIBLE, *adj. Fleur* —. Bloem die, na de bevrugting, weder onder water duykt, *v.*

SUBMERSION, *f.* Overstrooming, overvloeying, *v.*

* **SUBODORER**, *v. a.* Van verre rieken. —, (fig.). Voórzien.

SUBORDINATION, *f.* Ondergeschiktheyd, onderhoorigheyd, afhangelykheyd, subordinatie, *v.*

SUBORDONNÉ, E, *adj.* et *s.* Ondergeschikt, onderhoorig, afhangelyk.

SUBORDONNÉMENT, *adv.* p. —*donné*—. Met ondergeschiktheyd, op eene afhangelyke wyze.

SUBORDONNER, *v. a.* Onderschikken, afhangelyk maeken.

SUBORNATEUR, *m.* Verleyder, *m.*

SUBORNATION, *f.* Verleyding, omkooping (van getuygen), *v.*

SUBORNER, *v. a.* Verloyden, omkoopen.

SUBORNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Verleyder, omkooper, *m.*; verleydster, omkoopster, *v.*

SUBRÉCARGUE, *m.* Aengestelden, factoór (op een koopvaerdyschip), *m.*

SUBRÉCOT, *m.* p. —*kô.* Overgelag, nagelag, *o.*

SUBREPTICE, *adj.* Doór bedrog verkreégen, heymelyk, bedriegelyk.

SUBREPTICEMENT, *adv.* Bedriegelyk, doór valsche verklaering.

SUBREPTION, *f.* Valschheyd, bedriegery, *v.*, bedrog, *o.*, valsche verklaering, *v.*

SUBROGATION, *f.* Plaetsvervanging, *v.*

SUBROGER, *v. a.* (prat.). In eens anders plaets *of* recht stellen.

SUBROGÉ-TUTEUR, *m.* Ondervoogd, ondermomber, *m.*

SUBSÉQUEMMENT, *adv.* p. —*kamant.* (prat.). Daerna, vervolgens.

SUBSÉQUENT, E, *adj.* Volgend, naestvolgend, nader, laeter.

SUBSIDE, *m.* Belasting, schatting, *v.*; onderstandgelden, *o. mv.*

SUBSIDIAIRE, *adj.* p. —*dière.* (prat.). Tot onderstand *of* hulpmiddel dienende. *Moyen* —. Hulpmiddel, *o. Hypothèque* —. Tweede hypotheek, *v.*

Digitized by Google

SUBSIDIAIREMENT, *adv.* Als eenen onderstand, als een hulpmiddel, ter meerdere verzekering.

SUBSISTANCE, *f.* Onderhoud, *o.* —*s.* Levensbehoeften, *v. mv.*, levensmiddelen (voór het krygsvolk, enz.), *o. mv.*

SUBSISTER, *v. n.* Bestaen, in weézen zyn *of* blyven, staende blyven, voortdueren. *Dieu subsiste indépendamment.* God bestaet onafhangelyk. —, Demeurer en vigueur. Bestaen, in kragt blyven. *Cette loi subsiste encore.* Deéze wet bestaet nog, blyft nog in kragt. —, Vivre et s'entretenir. Bestaen, leéven, onderhoud hebben, hebben om van te leéven.

SUBSTANCE, *f.* Zelfstandigheyd, *v.*; weézen, *o. Une* — *pierreuse.* Eene steenagtige zelfstandigheyd. *Tous les corps sont des —s périssables.* Alle lichaemen zyn vergangelyke weézens. —, Ce qu'il y a de plus succulent en q. c. Sap, voedsel, *o.*, kragt, *v. Il y a guère de —s dans ces sortes d'aliments.* Daer is weynig kragt in deéze soórt van voedsel. —, (fig.). Pit, merg, *o.*, kragt, bondigheyd, *v. Il y a beaucoup de paroles et peu de — dans ce discours.* In deéze rede zyn veéle woórden en weynig pit en merg. —, Ce qui est nécessaire pour la subsistance. Het noodige, het noodwendige, *o.*, nooddruft, *m.* en *v.*, onderhoud, *o.* En —. In het kort, met weynige woórden.

SUBSTANTIEL, ELLE, *adj.* p. —*ciel.* Voedzaem, kragtig; (fig.) zelfstandig, weézenlyk.

SUBSTANTIELLEMENT, *adv.* Zelfstandiglyk, weézenlyk.

SUBSTANTIF, *adj.* et *s.* Zelfstandig. —, *m.* Zelfstandig naemwoórd, substantivum, *o.*

* **SUBSTANTIFIER**, *v. a.* Tot een substantivum maeken.

SUBSTANTIVEMENT, *adv.* Zelfstandiglyk, op eene zelfstandige wyze.

SUBSTITUER, *v. a.* In de plaets stellen, vervangen, substitueéren.

SUBSTITUT, *m.* Plaetsvervanger, substituet, *m.*

SUBSTITUTION, *f.* Het in de plaets stellen, *o.*, substitutie, *v.*

SUBTERFUGE, *m.* Uytvlugt, *v.*

SUBTIL, E, *adj.* Dun, fyn, teer, teeder. *Une poudre bien* —*e.* Een zeer fyn poeyer. *Du sang* —. Dun bloed. *Air* —. Dunne *of* fyne locht, *v.* —, Qui pénètre, qui s'insinue aisément. Fyn, doórdringend. —, Adroit. Gauw, handig. —, (fig.). Behendig, scherpzinnig, vernuftig, listig, fyn, loos. *Cet argument est bien* —. Dit bewys is fyn, wel overdagt. *Esprit* —. Scherpzinnigen, schrauderen geest, *m.*

SUBTILEMENT, *adv.* Behendiglyk, handiglyk, scherpzinniglyk, listiglyk.

SUBTILISATION, *f.* (t. de chim.). Verdunning, *v.*

SUBTILISER, *v. a.* Verdunnen, dun *of* fyn maeken. — *le sang.* Het bloed verdunnen. —, (fam.). Verschalken, listiglyk bedriegen. *Si vous n'y prenez garde, il vous subtilisera.* Zoo gy geene agt geéft, zal hy u bedriegen, verschalken. —, *v. n.* Haarklieven, knibbelen, ziften, uytpluyzen.

SUBTILITÉ, *f.* Dunheyd, fynheyd, *v.* — *de l'air.* Fynheyd van de locht. —, Adresse. Handigheyd, gauwheyd, *v.* —, (fig.). Gesleépenheyd, spitsvindigheyd; fynheyd, loosheyd, arglistigheyd, *v.*

SUBULÉ, E, *adj.* (bot.). Elzenvormig, priemvormig.

SUBURBICAIRE, *adj.* p. —*bère.* Onderhoorig aen het bisdom van Roomen.

SUBVENIR, *v. n.* (word geconj. als *venir*). Helpen, bystaen, te hulp komen. — *aux pauvres.* Den armen te hulp komen. —, Pourvoir. Voórzien. — à *un besoin.* In eene noodwendigheyd voórzien.

SUBVENTION, *f.* Onderstand, *m.*, te hulp koming; belasting, *v.*; onderstandgelden, *o. mv.* — *de guerre* (impôt). Oórlogsbelasting.

SUBVERSIF, IVE, *adj.* Omkeerend, verwoestend, vernielend.

SUBVERSION, *f.* Omkeering, verwoesting, *v.*, ondergang, *m.*, verval, *o.*

SUBVERTIR, *v. a.* Omkeeren, verwoesten, het onderste boven keeren, vernielen. — *les lois, les principes de la morale.* De wetten, de grondbeginselen der zedeleer omkeeren.

SUC, *m.* Sap, vogt, *o.* —, (fig.). Sap, pit, merg, *o.*, kragt, *v.*

SUCCÉDANÉ, E, *adj.* (pharm.). Vervangend.

SUCCÉDER, *v. n.* Volgen, opvolgen, navolgen. *La nuit succède au jour.* Den nagt volgt op den dag. *Il a succédé à son père dans son emploi.* Hy is zynen vader in zyn ambt opgevolgd. —, Héréter. Erven. *Habile à* —. Bekwaem om te erven. —, Réussir. Gelukken, slaegen, wel uytvallen. *Tout ce qu'il entreprend, lui succède.* Al wat hy onderneémt, gelukt hem. Se —. Op elkander volgen.

SUCCÈS, *m.* p. —*cè.* Uytslag, uytval (eener zaek, enz.), *m.*, uytkomst, *v.*, gevolg, *o.* —, Réussite. Goeden uytval, *m.*, geluk, *o.*

SUCCESSEUR, *m.* p. —*céeur.* Opvolger, navolger, nazaet, *m.*

SUCCESSIBLE, *adj.* Bekwaem om te erven.

SUCCESSIF, IVE, *adj.* p. —*cécif.* Agtereenvolgend, op elkander volgend. *Droit* —. Erfrecht, *o.*

SUCCESSION, *f.* Opvolging, agtervolging, *v.*, vervolg, *o. La* — à *la couronne, au trône.* De opvolging tot de kroon, tot den troon. —, Cours du temps. Vervolg van tyd, *o.* —, Hérédité. Erfenis, nalaetenschap, *v.*, boedel, *m.*, erfgoed, *o.*

SUCCESSIVEMENT, *adv.* Agtereen, vervolgens, agter malkander.

SUCCIN, *m.* Barnsteen, brandsteen, geélen amber, *m.*

SUCCINATE, *m.* Barnsteenzuerzout, *o.*

SUCCINCT, E, *adj.* Kort, beknopt, bondig. Repas — (fam.). Schraele maeltyd, *v.*

SUCCINCTEMENT, *adv.* Kort, kortelyk, beknoptelyk, in het kort, met weynige woórden. Dîner — (fam.). Een schrael middagmael neémen.

SUCCINIQUE, *adj.* *Acide* —. Barnsteenzuer, *o.*

SUCCION, *f.* Zuyging, uytzuyging, *v.*, het zuygen, *o.*

SUCCISE, *f.* (plante). Duyvelsbeét, *v.*

SUCCOMBER, *v. n.* p. —*konber.* Bezwyken. — *sous un fardeau.* Onder eenen last bezwyken. — *à la tentation, à la misère, à la douleur.* Onder de bekoóring, ellende, smert bezwyken.

SUCCUBE, *m.* p. *sukube.* Soórt van nagtmerrie, *v.*; gewaenden nagtduyvel, *m.*

SUCCULEMMENT, *adv.* p. —*lamant.* Sappiglyk.

SUCCULENT, E, *adj.* p. *sukulant.* Sappig, voedzaem, kragtig.

SUCCURSALE, *adj.* et *s. f.* *Eglise* —. Hulpkerk, bykerk, *v.*

SUCEMENT, *m.* Zuyging, inzuyging, *v.*, het zuygen, *o.*

SUCER, *v. a.* Zuygen, inzuygen, uytzuygen. — *le suc d'un fruit, la moelle d'un os.* Het sap uyt eene vrugt, het merg uyt een been zuygen. — *le lait.* De melk zuygen. — q. q. avec le lait (fig.). Iets met de melk inzuygen. —, (fig. *et* fam.). Uytzuygen, uytputten, uytmergelen. — *jusqu'aux os.* Tot op het gebeente uytzuygen. — *q. q.* Iemand uytzuygen, hem van tyd tot tyd iets afpersen, geld afvraegen.

SUCET, *m.* Zuygervisch, *m.*

SUCEUR, *m.* Zuyger, uytzuyger, *m.*

SUÇOIR, *m.* p. —*çoar.* Zuyger, *m.*

SUÇON, *m.* Zuygkus, *m.*, opzwelling van het vel, roode vlek op de huyd, doór het kussen *of* zuygen veroorzaekt, *v.*

SUÇOTER, *v. a.* (fam.). Dikwils zuygen.

SUCRE, *m.* Suyker, *v.* *Pain de* —. Suykerbrood, *o.* — *candi.* Suykerkandys, *v.* — *brut.* Ruwe suyker. — *noir.* Bruyne suyker. — *terr.* Gedraeyde suyker, met zoethoutsap bereyd. — *en poudre.* Poeyersuyker. *Caisse à* —. Suykerkist, *v.* *Canne à* —. Suykerriet, *o.*

SUCRÉ, E, *adj.* Gesuykerd, zoet, suykerzoet. *Pomme* —*ée.* Suykerappel, *m.* *Pois* —. Suykerert, *v.* *Eau* —*ée.* Suykerwater, *o.*

SUCRÉE, *f.* Faire la — (fam.). Zich onnoozel houden; de zedige speélen.

SUCRER, *v. a.* Suykeren, met suyker bestrooyen; zoet maeken.

SUCRERIE, *f.* Suykerbakkery, suykerraffinery, *v.* —*s.* Suykergebak, suykergoed, *o.*

SUCRIER, *m.* p. —*kri.* Suykerbus, suykerdoos, *v.*, suykerpot, *m.*

SUCRIN, *adj. m.* Suykeragtig, suykerzoet. *Melon* —. Suykermeloen, *v.*

SUCRION, *m.* Soórt van gerst, *v.*

SUCTION, *f.* *voyez* Succion.

SUD, *m.* Zuyd, zuyden, *o.* *L'Angleterre est au* — *de l'Ecosse.* Engeland ligt ten zuyden van Schotland. *Le vent est au* —. Den wind is zuyd *of* zuydelyk. *La mer du* —. De zuydzee. —, Vent du midi. Zuydewind, *m.* — *est.* Zuydoost, zuydoosten, *o.* — *ouest.* Zuydwest, zuydwesten, *o.*

SUDOPIFÈRE, SUDORIFIQUE, *adj.* et *s.* Zweetverwekkend. —, *m.* Zweetmiddel, *o.*

SUÈDE, *f.* (royaume). Zweeden, *o.*

SUÉDOIS, E, *adj.* et *s.* Zweedsch. —, *m.* Zweed, *m.* —, *f.* Zweedsche, *v.* *Le* —, *la langue* —*e.* Het zweedsch, de zweedsche tael.

SUÉE, *f.* (pop.). Angst, *m.*, angstzweet, *o.*

SUER, *v. a.* et *n.* Zweeten. — à *grosses gouttes.* Sterk zweeten. — sang et eau (fig.). Bloed en water zweeten, in duyzend angsten zyn, zich zeer veél moeyte geéven.

SUERIE, *f.* Tabakzweetery, *v.*

SUETTE, *f.* p. —*tè.* Zweetkoórts, zweetziekte, *v.*

SUEUR, *f.* Zweet, het zweeten, *o.* — *puante, froide.* Stinkend, koud zweet. *A la* — *Tout en* —. Gansch bezweet. *A la* — *de son front.* In het zweet zyns aengezigts. — s (fig.). Moeyte, *v.*, arbeyd, *m.*

SUFFÈTES, *m. pl.* Suffeten, overheydspersoonen te Carthago, *m. mv.*

SUFFIRE (je suffis, tu suffis, il suffit, nous suffisons, vous suffisez, ils suffisent; je suffisais; je suffis; je suffirai; je suffirais; suffis, suffisons, suffisez; que je suffise; que je suffisse; suffisant; suffi), *v. n.* Genoeg zyn, toereyken, voldoen. *Ses forces ne suffisent pas à cette entreprise.* Zyne kragten zyn niet toereykend tot deéze onderneéming. *On ne peut* — *à tout.* Men kan in alles niet voórzien. *Cela suffit.* Dat is genoeg, dat is voldoende. *Se* — *à soi-même.* Zichzelven genoeg zyn.

SUFFISAMMENT, *adv.* p. —*gamant.* Genoeg, genoegzaem, genoegzaemlyk.

SUFFISANCE, *f.* p. *cufisance.* Genoegzaemheyd; bekwaemheyd; verwaendheyd, laetdunkendheyd, opgeblazenheyd, *v.* *A* —. Genoeg.

SUFFISANT, E, *adj.* Genoegzaem, toereykend, voldoende. —, *adj.* et *s.* Verwaend, laetdunkend, opgeblazen, waenwys, hoogmoedig.

SUFFOCANT, E, *adj.* Stikkend, verstikkend, smoorend, versmoorend, versmagtend. *Chaleur* —*e.* Verstikkende hitte.

Digitized by Google

SUFFOCATION, *f.* Stikking, verstikking, smooring, versmooring, versmagting, *v.*

SUFFOQUER, *v. a.* et *n.* p. —*ker.* Stikken, smooren, verstikken, versmooren, versmagten. *Il est prêt à* —. Hy zal den adem verliezen, stikken.

SUFFRAGANT, *adj.* et *s. m.* Wybisschop, onderbisschop, *m.*

SUFFRAGE, *m.* p. *çufraje.* Stem, *v.* *A la pluralité des —s.* Met meerderheyd van stemmen. —, APPROBATION. Goedkeuring, *v.* —*s.* Voórbidding, voórspraek (der heyligen), *v.*, gebeden, *o. mv.*

SUFFUMIGATION, *f.* Rooking, berooking, bedamping, *v.*

SUFFUSION, *f.* p. *çufusion.* (méd.). Overloop, *m.*, uytstorting, *v.* — *de bile.* Overloop van gal.

SUGGÉRER, *v. a.* Ingeéven, inblaezen, inboezemen, insteéken. — *une fraude.* Een bedrog ingeéven.

SUGGESTION, *f.* Ingeéving, inblaezing, inboezeming, insteéking, *v.*

SUGILLATION, *f.* (chir.). Kneuzing, blutsing, blauwe plek (van stooten *of* vallen), *v.*

SUICIDE, *m.* Zelfmoord, *v.*; zelfmoorder, zelfmoordenaer, *m.*

SUIE, *f.* Roet (uyt de schouw), *o.*

SUIF, *m.* Roet, keêrsroet, keêrssmeêr, ongel, keêrsongel, *o.*

SUIN, *m.* Neutrael zout van glas afgezonderd, *o.*

SUINT, *m.* Smeêrigheyd, *v.*, vetagtig zweet aen de wol van sommige dieren, *o.*

SUINTEMENT, *m.* Lekking, druyping, *v.*

SUINTER, *v. n.* Lekken, druypen, afdruypen, aflekken, uytdruypen, zypelen.

SUISSE, *f.* Zwitserland, *o.* —, *m.* Zwitser, *m.*; het zwitsersch, de zwitsersche taal, *o.* —, PORTIER D'UN HÔTEL. Portier, deurwagter, zwitser, *m.* —, *adj.* Zwitsersch. *Garde* —. Zwitersche lyfwagt, *v.* A LA —. Op zyn zwitsersch. POINT D'ARGENT, POINT DE —*s* (prov.). Geen geld, geene zwitsers, zonder geld kan men niets doen; geen geld, geen brood.

SUISSERIE, *f.* Portierskamerken, *o.*

SUISSESSE, *f.* Zwitersche, *v.*

SUITE, *f.* Gevolg, *o.*, sleép, nasleép, stoet, *m.* *Il arriva avec toute sa* —. Hy kwam aen met zyn geheel gevolg. *Il est de* —, *à la* — *du roi.* Hy behoort tot den stoet, tot het gevolg des konings. —, CE QUI SUIT. Vervolg, *o.* *Lises la* —. Leés het vervolg. —, CONTINUATION D'UN OUVRAGE. Vervolg, *o.*, voortzetting, *v.* *Cet ouvrage se continue, on en attend la* —. Dit werk word vervolgd, men verwagt daervan eene voortzetting. —, ENCHAÎNEMENT. Reeks, aeneenschakeling, *v.*, samenhang, *m.* *Une longue — d'années.* Eene lange reeks van jaeren. —, CHOSES RANGÉES PAR ORDRE. Hy, *v.* *Une belle — de médailles, d'estampes.* Eene schoone ry van gedenkpenningen, van printen. —, EFFETS D'UN ÉVÉNEMENT. Gevolg, *o.*, nasleép, *m.*, uytkomst, *v.* —, ORDRE, LIAISON. Orde, aeneenschakeling, *v.*, samenhang, *m.* *Il n'y a point de — dans ce discours.* In dit gesprek is geenen samenhang. —, POURSUITE. Vervolging, *v.* *Être à la — d'une affaire.* Eene zaek vervolgen. DE —. Agtereen, agter, na elkander, vervolgens. *Tirer trois coups de* —. Drey schooten na elkander doen. TOUT DE —. Aenstonds, terstond, op staenden voet.

SUIVANT, *prép.* Naer, volgens. — QUE. Naer dat, volgens dat.

SUIVANT, E, *adj.* et *s.* Volgend, navolgend.

SUIVANTE, *f.* Volgjuffer, kamerjuffer (*v.*

SUIVER, *v. a.* Een schip met smeêr *of* vet bestryken, harpuyzen.

SUIVI, E, *adj.* Aeneengeschakeld, wel gehonden; gevolgd, die veél toeloop heéft.

SUIVRE (je suis, tu suis, il suit, nous suivons, vous suivez, ils suivent; je suivais; je suivis; je suivrai; je suivrais; suis, suivons, suivez; que je suive; que je suivisse; suivant; suivi, ie), *v. a.* Volgen, navolgen, agtergaen *of* komen. *Je l'ai suivi de rue en rue.* Ik heb hem van straet tot straet nagevolgd. —, ACCOMPAGNER. Volgen, vergezellen, geleyden. *Il se fait — par la garde.* Hy laet zich door de wagt vergezellen. —, ÊTRE APRÈS. Volgen. —, ALLER APRÈS POUR ATTRAPER. Vervolgen, nazetten. — *un lièvre, le fusil à la main.* Eenen haes vervolgen, nazetten, met het geweêr in de hand. —, OBSERVER, ÉPIER. Bespieden, waernemen, nagaen. — *une affaire.* Eene zaek voortzetten. — *ses passions.* Zyne hertstogten volgen. — *le parti de q. q.* De party van iemand toegedaen zyn, dezelve aenkleéven. — *la mode.* De mode volgen. — *le barreau.* Pleyten, praktiseéren. — *un prédicateur.* Eenen predikant gestadig bywoonen. *Il suit de là que.* Daeruyt volgt dat. Se —. Op elkander volgen; aeneenhangen.

SUJET, *m.* Onderdaen, onderzaet, *m.* *Le prince aime ses —s.* Den vorst bemint zyne onderdaenen. —, PERSONNE. Persoon, mensch, *m.* *Un bon* —. Eenen bekwaemen mensch. —, CAUSE, RAISON, MOTIF. Reden, oorzaek, *v.* *A quel — avez-vous fait cela?* Uyt wat oorzaek hebt gy dit gedaen? —, MATIÈRE, OBJET. Stoffe, *v.*, voórwerp, onderwerp, *o.*, materie, *v.* *Quel est le — de son discours?* Wat is het onderwerp van zyne redevoering? — (t. de log.). Onderwerp, voórwerp, *o.* — (t. de gramm.). Onderwerp, *o.*

SUJET, ÉTTE, *adj.* p. —*jè*, —*jète.* Onderworpen, onderdaenig, dienstbaer, onderhoorig. — *aux lois.* Aen de wetten onderworpen. —, ASSUJETTI, ASTREINT. Onderhevig. — *à bien des inconvénients.* Aen veéle moeyelykheden onderhevig. —, ACCOUTUMÉ. Gewoon, genegen, toegedaen. *Être — au vin.* Den wyn toegedaen zyn, veél wyn drinken. —, EXPOSÉ. Blootgesteld, onderhevig. *Ce pays est — aux inondations.* Dit land is aen overstroomingen blootgesteld.

SUJÉTION, *f.* Onderwerping, onderhoorigheyd, onderhevigheyd, afhangelykheyd, dienstbaerheyd, *v.*, bedwang, *o.* *Je le tiendrai en* —. Ik zal hem in bedwang houden. —, INCOMMODITÉS. Ongeriefelykheden, ongemakkelykheden, *v. mv.* —, ASSIDUITÉS GÊNANTES. Gestadige oppassing, *v.*, last, *m.*

SULFATE, *m.* Zwavelzuer, *o.*

SULFITE, *m.* Zwavelagtig zout, *o.*

SULFURE, *m.* Zwavel, *m.*, met zwavel verbondene zelfstandigheyd, *v.*

SULFURÉ, E, SULFUREUX, EUSE, *adj.* Zwavelagtig, zwavelig, solferagtig, solferig.

SULFURIQUE, *adj.* ACIDE — (chim.). Zwavelzuer, *o.*

SULTAN, E, *s. m.* et *f.* Sulten, turkschen keyzer, *m.*; sultanin, *v.* —, DESPOTE. Dwingeland, trotschen mensch, *m.* —, *f.* Turksch oórlogsschip, *o.*

SULTANIN, *m.* Sultanyn, *m.*, turksch goudgeld, *o.*

SUMAC, *m.* Smak, smakboom, *m.*

SUMTUM, *m.* Tweede afschrift, *o.*

SUND (LE), *m.* Zond, *v.*, engte van de Baltische-zee, *o.*

SUPER, *v. n.* (mar.). Toegaen, zich stoppen.

SUPÉRATION, *f.* (astr.). Onderscheyd, verschil tusschen den loop van twee dwaelsterren, *o.*

SUPERBE, *adj.* et *s.* Hooveêrdig, hoogmoedig, trotsch, opgeblaezen. *C'est un homme* —. Dat is een hoogmoedig mensch. —, MAGNIFIQUE, SOMPTUEUX. Pragtig, heerlyk, kostelyk, grootsch. *Un château* —. Een pragtig kasteel. *Un festin* —. Een kostelyk gastmael. —, *m.* Trotschaerd, hooveêrdigen, *m.* *Résister aux —s.* De hooveêrdigen wederstaen. —, *f.* (v. m.). Hooveêrdigheyd, *v.*

SUPERBEMENT, *adv.* Hooveêrdiglyk, hoogmoediglyk, trotschelyk; pragtiglyk, heerlyk, kostelyk.

SUPERCHERIE, *f.* Bedrog, *o.*, bedriegery, schelmery, list, *v.*

SUPÈRE, *adj.* (t. de bot.). Opper, boven.

SUPERFÉTATION, *f.* (t. d'anat.). Overbevrugting, *v.* —, (fig.). Overtolligheyd van voórden, *v.*, onnutte zaeken, *v. mv.*

SUPERFICIE, *f.* Vlakte, oppervlakte, *v.* —, (fig.). Oppervlakkige kennis, *v.*

SUPERFICIEL, ELLE, *adj.* Oppervlakkig. —, (fig.). Oppervlakkig, ligt, ongrondig. *Ouvrage* —. Oppervlakkig, ongrondig werk. *Connaissance —elle.* Ligte kennis. *Homme* —. Man die niets grondiglyk weét, *m.*

SUPERFICIELLEMENT, *adv.* p. —*cièlamant.* Oppervlakkiglyk; ligtelyk, niet grondiglyk.

SUPERFIN, E, *adj.* et *s. m.* Allerfynst, zeer fyn.

SUPERFLU, E, *adj.* et *s.* Overvloedig, overtollig; onnoodig. —, *m.* Het overvloedige, het overtollige, *o.*, overvloed, *m.*

SUPERFLUITÉ, *f.* Overvloedigheyd, overtolligheyd; onnoodigheyd, *v.*

SUPÉRIEUR, E, *adj.* et *s.* Opperste, hoogste, overste, bovenste. *La région —e de l'air.* De opperste, bovenste lochtstreék, *v.* *Officier* —. Opperofficier. *Cour —e.* Hooggerechtshof, *o.*, hoogenraed, *m.* *Puissance —e.* Opperste magt, *v.* *Génie* —. Verheven geest, *m.* — *en nombre.* Meerder, talryker. *Il a des talents —s* Hy heéft verhevene, bovengemeene, uytsteékende bekwaemheden. —, *m.* Oppersten, oversten, *m.*, hoofd, opperhoofd, *o.* — *d'un couvent.* Kloostervoogd, kloostervader, oversten, *m.* —E, *f.* Kloostervoogdes, kloostermoeder, overste (van een klooster), *v.*

SUPÉRIEUREMENT, *adv.* Op eene verhevene wyze; voórtreffelyk, allerbest, zeer schoon.

SUPÉRIORITÉ, *f.* Opperhoofdigheyd, oppermagt, *v.*, gezag, *o.*; voórrang, *m.*, overtreffelykheyd, *v.*

SUPERLATIF, IVE, *adj.* et *s.* (t. de gramm.). Hoogste, overtreffend. —, *m.* Hoogsten, overtreffenden trap, superlativus, *m.*

SUPÉRLATIVEMENT, *adv.* (fam.). In den hoogsten graed, zeer.

SUPERPOSER, *v. a.* Boven op plaetsen.

SUPERPOSITION, *f.* Het over elkander leggen.

SUPERPURGATION, *f.* Overmaetige buykzuyvering, *v.*

* SUPERSÉDER, *v. n.* *voyez* SURSEOIR.

SUPERSTITIEUSEMENT, *adv.* Bygeloovigelyk, op eene bygeloovige, nauwgezette, allerstiptste wyze.

SUPERSTITIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Bygeloovig, overgeloovig, wangeloovig; te nauwkeurig, te stipt.

SUPERSTITION, *f.* Bygeloof, *o.*, bygeloovigheyd, overgeloovigheyd, *v.*, wangeloof, *o.* —, (fig.). Te groote nauwkeurigheyd *of* stiptheyd, *v.*

SUPIN, *m.* (t. de gramm.). Supinum, *o.*

SUPINATEUR, *adj.* et *s. m.* MUSCLE — (anat.). Spier die de hand doet omkeeren, *v.*

SUPINATION, *f.* (anat.). Omkeering der hand, *v.*; het liggen van eenen zieken op den rug.

Digitized by Google

SUPPILOTE, *m.* Soórt van raef, *v.*

SUPPLANTATEUR, *m.* Onderkruyper *m.*

SUPPLANTATION, *f.* Onderkruyping, *v.*

SUPPLANTER, *v. a.* Onderkruypen, het gras voór de voeten wechmaeyen, iemand den voet ligten.

SUPPLÉANT, *adj.* et *s. m.* p. *çuplé*—. Plaetsbekleedend; plaetsbekleeder, plaetsvervanger, *m.*

SUPPLÉER, *v. a.* Byvoegen, bydoen. — *q. q.* Iemands plaets vervullen, iemand vervangen. —, *v. n.* Aenvullen, vervullen, vergoeden, vervangen. *Je supplierai à tout ce qui manque.* Ik zal aenvullen alles, in alles voórzien wat ontbreékt. *La valeur supplée au nombre.* De kloekmoedigheyd vervangt het getal.

SUPPLÉMENT, *m.* Byvoegsel, aenhangsel, *o.*, aenvulling, *v.*

SUPPLÉMENTAIRE, *adj.* Bygevoegd, aenvullend, vervullend.

SUPPLÉTIF, IVE, *adj.* Vervullend, aenvullend. *Serment* —. Vervullingseed, eed die tot vervulling dient voór andere bewyzen, die niet sterk genoeg zyn.

SUPPLIANT, E, *adj.* et *s.* Smeekend, verzoekend. —, *m.* Smeeker, verzoeker, smeekeling, *m.* —, *f.* Smeekster, verzoekster, *v.*

SUPPLICATION, *f.* Smeeking, *v.*, smeekgebed, gesmeek, verzoek, *o.*, bede, *v.* —s. Openbaere gelaste gebeden (doór den senaet te Roomen), *o. mv.*

SUPPLICE, *m.* p. *çuplice.* Straf, lyfstraf, *v. Le dernier* —. Doodstraf, *v. Mener au* —. Tot de gerechtsplaets voeren, geleyden. —, (fig.). Groote, geweldige pyn, kwelling, marteling, *v.*; verdriet, hertzeer, *o.*, plaeg, *v.*

SUPPLICIER, *v. a.* Rechten, straffen, doór beuls handen doen sterven; zeer pynigen, kwellen.

SUPPLIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Smeeken, verzoeken, bidden.

SUPPLIQUE, *f.* Smeekschrift, verzoekschrift, *o.*

SUPPORT, *m.* p. *çupor.* Steunsel, ondersteunsel, stutsel, *o.*, steun, stut, *m.* —, (fig.). Onderstand, bystand, *m.*, hulp, beschermingh, ondersteuning, *v. Ce fils est le — de sa famille.* Deézen zoón is den steun, de ondersteuning van zyn geslacht. —, Action de tolérer. Verdraegzaemheyd, *v.* —s (t. de blas.). Schildhouders, schilddraegers, *m. mv.* —s (t. de bot.). Uyterlyke deelen eener plant, *o. mv.* — (t. d'impr.). Draeger, *m.*

SUPPORTABLE, *adj.* Verdraegelyk, verdraegbaer, lydelyk, duldelyk.

SUPPORTABLEMENT, *adv.* Verdraegelyk, lydelyk, duldelyk; taemelyk.

SUPPORTER, *v. a.* Draegen, ondersteunen, ondersteutten. *Ces colonnes supportent la voûte.* Deéze zuylen draegen, ondersteutten het gewelf. —, (fig.). Verdraegen, lyden, dulden, uytstaen.

SUPPOSÉ, E, *adj.* Valsch, ondersteld. *Nom* —. Valschen, uytgedagten naem. — *ce fait.* Dit voórondersteld *of* aengenomen zynde. — que, *loc. conj.* Voórondersteld, aengenomen dat.

SUPPOSER, *v. a.* et *n.* p. *çuposer.* Ondersteller, voóronderstellen, voóruytstellen, neémen. *Je suppose que cela soit vrai.* Ik voóronderstel dat het waer zy. —, Alléguer ce qui est faux. — *un testament.* Een testament onderschuyven, een valsch testament voór den dag brengen. — *un enfant.* Een kind ondersteéken; het willen doen doórgaen voór het kind van dengeénen het niet geboóren is.

SUPPOSITION, *f.* Onderstelling, voóronderstelling, vooruytstelling; voórgeéving, voórstelling van iets dat valsch is, valschheyd, *v.*; onderschuyving (van een valsch bewysstuk in recht), *v.* — *d'enfant.* Ondersteéking van een kind, *v.*

SUPPOSITOIRE, *m.* p. *çupositoar.* (t. de méd.). Steékpil, zetpil, *v.*

SUPPÔT, *m.* p. *çupô.* Lidmaet van eene hoogeschoól, *m.* —, Fauteur. Aenhanger, medestander, helper, *m.*, werktuyg, *o.*

SUPPRESSION, *f.* Afschaffing, vernietiging, intrekking, *v.* —, (méd.). Opstopping, *v.* — *menstruelle.* Opstopping der maendstonden. — de part (droit). Wechschaffing van een kind, *v.*

SUPPRIMER, *v. a.* Afschaffen, verbieden, verhinderen. — *un livre.* Een Boek verbieden. —, Retrancher, annuler. Afschaffen, intrekken, vernietigen. — *une loi, un impôt.* Eene wet, eene belasting intrekken, afschaffen. —, Passer sous silence. Verzwygen, agterhouden. — *une lettre.* Eenen brief agterhouden.

SUPPURATIF, IVE, *adj.* et *s. m.* Ettermaekend; etterverwekkend middel, *o.*

SUPPURATION, *f.* Etterwording, verzweéring, verettering, ryping, *v.*

SUPPURER, *v. n.* Etteren, draegen, zweéren, verzweéren, etter uytwerpen.

SUPPUTATION, *f.* Berekening, optelling, uytrekening, *v.*, overslag, *m.*

SUPPUTER, *v. a.* Berekenen, uytrekenen, oprekenen, optellen, opmaeken. — *les dépenses d'un bâtiment, d'un voyage.* De kosten van een gebouw, van eene reys berekenen.

SUPRÉMATIE, *f.* Opperhoofdigheyd, *v.*

SUPRÊME, *adj.* Opperste, hoogste, grootste. *L'Être* —. Het opperste Weézen, God. *Autorité* —. Opperheerschappy, *v. Tribunal* —. Oppergerecht, *o. Au* — *degré.* In den hoogsten *of* uytersten graed. L'instant — (poét.). Het laetste, uyterste oogenblik, de dood.

SUR, *prép.* Op, boven, hoven op, over, aen, by, naby, tegen, omtrent, in. — *la terre.* Op de aerde. — *la table.* Op de tafel. *Impôt* — *le vin.* Belasting op den wyn. *Il est* — *son départ.* Hy staet op zyn vertrek. *Prêter* — *gages.* Op onderpand leenen. *Régner* — *cette nation.* Over deéze natie, dit volk regeéren. *Ma chambre donne* — *la rue.* Myne kamer komt aen de straet. — *le soir.* Omtrent *of* tegen den avond. *Avoir* — *soi.* By zich hebben, in zynen zak hebben. *Jeter les yeux* — *q. c.* De oogen ergens op werpen. *Je me repose* — *vous.* Ik verlaet my op u. *Prendre* — *l'ennemi.* Op den vyand aenvallen. — *cela.* Daerop, daerover. — *le champ.* Aenstonds, terstond, op staenden voet. — *ces entrefaites.* Middelerwyl, ondertusschen, inmiddels.

SUR, E, *adj.* Zuer, zueragtig, vrang, scherp.

SÛR, E, *adj.* et *s.* Zeker, gewis, ontwyfelbaer. *Cela est* —. Dat is zeker. *Être* —. Zeker weéten. *Rien n'est si* — *que la mort.* Niets is zoo gewis als de dood. *J'en suis* —. Ik ben daervan verzekerd. *Il est* — *de son fait.* Hy is van zyne daed, zaek verzekerd. *Être* — *d'un homme.* Zich op eenen man konnen verlaeten. *Remède* —. Onfeylbaer middel. *Ce chirurgien a la main* —*e.* Deézen woundheeler heeft eene vaste hand. *Avoir la mémoire* —*e.* Een sterk, getrouw geheugen hebben. *Il a jeu* —. Hy heeft een zeker, onverliesbaer spel. —, A l'abri du mal. Veylig, zeker. *Chemin* —. Veyligen weg, *m. Port* —. Veylige, zekere haven, *v. Mettre q. q. en lieu* —. Iemand op eene veylige plaets in bewaering brengen. A cour —, *loc. adv.* Zekerlyk, buyten twyfel.

SURABONDAMMENT, *adv.* Overvloediglyk, overtalliglyk, overtolliglyk, vol op, al te ruym, bovenmaete.

SURABONDANCE, *f.* Grooten overvloed, *m.*, overtolligheyd, *v.*, overtal, *o.*

SURABONDANT, E, *adj.* Overvloedig, overtallig, overtollig.

SURABONDER, *v. n.* In overvloed zyn, overtollig zyn; overvloeyen.

SURACHETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Al te duer koopen.

SURAIGU, E, *adj.* (mus.). Zeer scherp, te hoog gestemd.

SURAL, E, *adj.* (t. d'anat.). Van de knyt. *Veine* —*e.* Knytader, *v.*

SUR-ALLER, *v. n.* (t. de vén.). Over het spoór loopen zonder aen te slaen (van honden spr.).

SUR-ANDOUILLER, *m.* Grootsten tak (van hertshoórnen), *m.*

SURANNATION, *f. Lettres de* —. Vernieuwingsbrieven (waerdoór verjaerde rechters, enz., hersteld worden), *m. mv.*

SURANNÉ, E, *adj.* Overjaerd, overjaerig, verouderd; ouderwetsch.

SURANNER, *v. n.* Overjaerig worden; verjaeren, buyten gebruyk raeken.

SURARBITRE, *m.* Opperscheydsman, *m.*

SURARD, *adj. m. Vinaigre* —. Azyn met vlierbloemen bereyd, *m.*

SURBAISSÉ, E, *adj.* Ingeboógen, ingedrukt (gewelf).

SURBAISSEMENT, *m.* (archit.). Inbuyging, nederdrukking (van een gewelf), *v.*

SURBANDE, *f.* (t. de chir.). Bovenband, overband, *m.*

SURCENS, *m.* (*s* fin. se pron.). Buytengewoonen cyns, *m.*

SURCHARGE, *f.* Overlast, buytengewoonen last, *m.*, overlading, *v.* — *d'impôts.* Overschatting, *v.*

SURCHARGER, *v. a.* Overladen, overlasten, te grooten last opleggen. — *d'impôts.* Overschatten, te groote belastingen opleggen. *Se* — *d'estomac.* Zyne maeg overladen, zich overkroppen.

SURCHAUFFURES *f. pl.* p. —*chôfu*—. Schilfers (in het stael), *v. mv.*

SURCILIER, *m. voyez* Sourcilier.

SURCOMPOSÉ, E, *adj.* et *s.* (t. de gramm.). Dubbel, samengesteld. *Feuille* —*ée* (bot.). Veélvoudig samengesteld blad. —, *m.* (t. de chim.). Dubbel samengesteld lichaem, *o.*

SURCOSTAUX, *m. pl.* p. —*tô.* Spieren aen de agterdeelen der ribben, *v. mv.*

SURCROISSANCE, *f.* p. —*troçance.* Uytwas, *m.*

SURCROÎT, *m.* Overmaet, toemaet, *v.* — de bonheur (fig.). Overmaet of overvloed van geluk.

SURCROÎTRE, *v. n.* (word geconj. als *croître*). (chir.). Te sterk uytwassen. —, *v. a.* Vergrooten, verhoogen, vermeerderen.

SURCULEUX, EUSE, *adj.* Met nieuwe spruyten voórzien.

SURDÂTRE, *adj.* Doofagtig.

SURDEMANDE, *f.* Onmaetigen, onhilyken eysch, *m.*

SURDENT, *f.* Tand die hoven eenen anderen uytwast; tand die langer is dan de andere, *m.*

SURDITÉ, *f.* Doofheyd, doofagtigheyd, hardhoorigheyd, *v.*

SURDORER, *v. a.* Oververgulden, dubbel vergulden.

SURDOS, *m.* p. —*dô.* Rugriem (van een peérd), *m.*

SUREAU, *m.* p. —*rô.* Vlier, flier, *v.*, vlierboom, *m. Bois de* —. Vlierhout, *o. Fleur de* —. Vlierbloem, *v.*

SURELLE, *f.* Gemeene zuering, zurkel, *v.*

SÛREMENT, *adv.* Veyliglyk, in veyligheyd, met zekerheyd; zekerlyk, zeker, gewisselyk.

SURÉMINENT, E, *adj.* Allerverheevenst, boven alles uytsteékend, uytschynend.

Digitized by Google

SURENCHÈRE, *f.* Opbod, *o.*, hoogerbieding, *v.*

SURENCHÉRIR, *v. n.* Opbieden, hooger bieden, meer bieden.

SUR-ÉPINEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Boven de ruggegraet. —, *m.* Schonderbladsspier, *v.*

SURÉROGATION, *f.* Overtolligheyd, *v.*; meer dan men verschuldigd, verpligt is. *Œuvres de* —. Werken van overtolligheyd, overtallige goede werken, *o. mv.*

SURÉROGATOIRE, *adj.* p. —*toar.* Overtollig, dat men niet schuldig is te vollbrengen.

SURET, ÉTTE, *adj.* Zneragtig.

SÛRETÉ, *f.* Veyligheyd, zekerheyd, *v. Etre en* —. In veyligheyd zyn. *Mettre q. q. en lieu de* —. Iemand in verzekering, in hegtenis zetten. *La* — *de conscience.* De gerustheyd, kalmte van het geweeten. *Carte de* —. Zekerheydskaertje, *o.* —, Caution. Verzekering, borgstelling, *v.*, onderpand, *m.* en *o. Prendre ses* —*s.* Voórzigtigheyd gebruyken.

SURFACE, *f.* Vlakte, oppervlakte, *v.*

SURFAIRE, *v. a.* et *n.* (word geconj. als *faire*). Overeyschen, overlooven, overvraegen. *Il vend sans* —. Hy verkoopt zonder te overvraegen.

SURFAIX, *m.* p. —*fè.* Bovenriem, overgordel, *m.*

SURFEUILLE, *f.* (bot.). Opperhuyd, buytenhuyd (der bloemknoppen), *v.*

SURFLEURIR, *v. n.* Nabloeyen.

SURGARDE, *m.* Bywagt, *v.*

SURGE, *adj. f. Laine* —. Ongewasschene wol, *v.*

SURGEON, *m.* p. —*jon.* Spruyt, telg, *v.*, schoót, *m.* —, (fig.). Spruyt, *v.*, afstammeling, *m.* en *v.* — d'eau. Kleyne bron, *v.*, kleynen watersprong, *m.*

SURGIR, *v. n.* p. —*jir.* (v. m.). Aenkomen, landen, aenlanden. — *à bon port.* In behouden haven aenkomen *of* binnen loopen.

SURHAUSSEMENT, *m.* p. —*hôcemant.* Verhooging, steygering (van den prys der waeren), *v.*

SURHAUSSER, *v. a.* p. —*hôcer.* (archit.). Verhoogen, een spits booggewelf maeken. —, (fig.). Verhoogen, doen steygeren, duerder maeken (in prys).

SURHUMAIN, E, *adj.* Bovenmenschelyk.

SURHUMÉRALE, *adj. f. Veine* —. Schonderbladsader, *v.*

SURINTENDANCE, *f.* Opperbewind, oppertoezigt; opperbewindhebbersambt, *o.*

SURINTENDANT, E, *s. m.* et *f.* Opperbewindhebber, oppertoeziener, *m.* —, *f.* Opperbewindhebbersvrouw; oppertoezienster (eertyds juffer gelast met de eerste bediening ten huyze der koningin van Frankryk), *v.*

SURJET, *m.* p. —*jè.* Overnaed, *m.*, overnaeysel, *o.*

SURJETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Overnaeyen, overhands naeyen. —, Encharra. Opbieden, hooger bieden.

SURLENDEMAIN, *m.* Agterovermorgen, den tweeden dag daerna, *m.*

SURLIER, *v. a.* (mar.). Overbinden (van het eynde van een kabeltouw).

SURLIÙRE, *f.* (t. de mar.). Overbinding, *v.*

SURLONGE, *f.* Lendenstuk (van eenen os), *o.*

SURMARCHER, *v. n.* Op hetzelfde spoór terugkeeren.

SURMENER, *v. a.* Afmennen, afjaegen, afryden.

SURMESURE, *f.* Overmaet, toemaet, *v.*

* **SURMONTABLE**, *adj.* Overwinbaer.

SURMONTÉ, E, *adj.* et *part. Pièce* —*ée* (blas.). Stuk dat nog een ander boven zich heeft, *o.* —, (fig.). Overwonnen.

SURMONTER, *v. a.* Overstygen, overstroomen, overdekken. *Il allait se noyer, l'eau le surmontait.* Hy was op het punt van te verdrinken, het water overstroomde hem. —, (fig.). Overtreffen. —, Vaincre. Overwinnen, overkomen, te boven komen. — *ses ennemis.* Zyne vyanden overwinnen. — *de grandes difficultés.* Groote zwaerigheden overkomen. — *ses passions.* Zyne hertstogten bedwingen. Sz —. Zichzelven overwinnen, zich intoomen. —, *v. n.* Bovendryven, bovenkomen. *L'huile surmonte.* De olie dryft boven.

SURMOULE, *m.* Overvorm, *m.*

SURMOULER, *v. a.* Eenen tweeden vorm maeken.

SURMOÛT, *m.* Lekwyn, voórloop, *m.*

SURMULET, *m.* p. —*lè.* (poisson). Zeebarbeel, *v.*

SURMULOT, *m.* Groote boschrat *of* zeerat, *v.*

SURNAGER, *v. n.* Boven dryven, boven zwemmen, boven komen.

SURNAÎTRE, *v. n.* Op iets anders groeyen.

SURNATUREL, ELLE, *adj.* Overnatuerlyk, bovennatuerlyk; buytengewoon.

SURNATURELLEMENT, *adv.* Bovennatuerlyk, overnatuerlyk.

SURNEIGÉES, *f. pl.* Spoór van het wild op den sneeuw, besneeuwd spoór, *o.*

SURNOM, *m.* Bynaem, toenaem, *m.*

SURNOMMER, *v. a.* p. —*nomer.* Bynaemen, toenaemen.

SURNUMÉRAIRE, *adj.* et *s. m.* Overtallig, boventallig. *Employé* —. Boventalligen bedienden.

SURNUMÉRARIAT, *m.* Tyd geduerende welken iemand overtallig blyft, *m.*

SUROS, *m.* Overbeen, *o.*, wen, spat (hard gezwel aen de pooten der peerden), *v.*

SURPARTIENT, E, *adj.* (math.). Overschietend, overdeelend.

SURPASSER, *v. a.* p. —*pacer.* Hooger *of* grooter zyn, uytstecken. *Il me surpasse de toute la tête.* Hy is een hoofd grooter dan ik. *Ce chêne surpasse en hauteur tous les arbres d'alentour.* Deezen eyk is hooger dan alle boomen in de rondte. —, (fig.). Overtreffen, te boven gaen. — *q. q. en science, en richesses.* Iemand in kunde, in rykdommen overtreffen. *Cela me surpasse.* Dat gaet boven myn verstand, begryp. Sz —. Zichzelven overtreffen, te boven gaen.

SURPAYER, *v. a.* (word geconj. als *payer*). Te duer, te veel betaelen.

SURPEAU, *f.* p. —*pô.* Opperhuyd, *v.*, oppervlies, *o.*

SURPENTE, *f.* (mar.). Topreep (touw waerin het hyschtouw gehaekt word) *m.*

SURPLIS, *m.* Koorhemd, koorkleed, *o.*

SURPLOMB, *m.* p. —*plon.* Muer die niet loodregt *of* waterpas staet, die overhelt, *m.*

SURPLOMBER, *v. a.* Doen overhangen *of* overhellen. — , *v. n.* Overhangen, overhellen, niet loodregt *of* waterpas zyn.

SURPLUÉES, *adj. f. pl.* Voies — (vén.). Spoór van het wild op overregenden grond, *o.*

SURPLUS, *m.* Overtal, overschot, het overige, *o.* — (de poids). Overwigt, *o. Au* —. Voorts, voorders, verders, voór het overige, behalve dat.

SURPOINT, *m.* (t. de corroyeur). Afschrabsel, schrabsel (der geloóyde huyden), *o.*

SURPOSÉ, E, *adj.* Graines —ées (bot.). Zaedkorrels die in de lengte op elkander liggen, *v. mv.*

SURPOUSSE, *f.* Nieuwe spruyt, *v.*, nieuw uytspruytsel, *o.*

SURPRENANT, E, *adj.* Verbaezend, verrassend, wonderlyk, wonderbaer.

SURPRENDRE, *v. a.* (word geconj. als *prendre*). Betrappen; overvallen, overrompelen, verrassen. — *un voleur.* Eenen dief betrappen, verrassen. — *l'ennemi.* Den vyand overvallen, verrassen. *La pluie nous surprit.* Den regen overviel ons. — *une ville.* Eene stad overrompelen. —, (fig.). Misleyden, bedriegen, verschalken. *Il est bien aise de* — *les simples.* Het is gemakkelyk de eenvoudigen, onnoozelen te misleyden, te bedriegen. —, Obtenir par fraude. Doór list *of* bedrog bekomen. — *des lettres.* Brieven onderscheppen, ophonden. —, (fig.). Verbazen, verwonderen, bevremden.

SURPRIS, E, *adj.* et *part.* Betrapt; overvallen, overrompeld, verrast. —, (fig.). Verbaesd, versteld, verwonderd.

SURPRISE, *f.* Overvalling, overrompeling, verrassing; betrapping, *v.*; bedrog, *o.*, misleyding, verschalking, *v. Il se rendit maître de la place par* —. Hy maekte zich meester van de plaets by overrompeling. —, (fig.). Verbaezing, verbaesdheyd, verwondering, versteldheyd, *v.*

SURRÉNAL, E, *adj.* Boven de nieren liggend.

SURSAUT, *m.* p. —*ço. Etre éveillé en* —. Schielyk *of* plotselings opgewekt worden.

SURSÉANCE, *f.* (pal.). Uytstel, *o.*, opschorsing (van zaekenhandel), *v.*

SURSEMER, *v. a.* Overzaeyen, nog eens bezaeyen.

SURSEOIR (je sursois, tu sursois, il sursois, nous sursoyons, vous sursoyez, ils sursoient; je sursoyais, tu sursoyais, il sursoyait, nous sursoyions, vous sursoyiez, ils sursoyaient; je sursis; je sursoierai; je surseoirais; que je sursoie, que tu sursoies, qu'il sursoie, que nous sursoyions, que vous sursoyiez, qu'ils sursoient; que je sursisse; sursoyant; sursis, se), *v. a.* et *n.* Uytstellen, opschorsen, verschuyven. *Faire* — *une exécution.* Een doodrecht, de voltrekking van een vonnis uytstellen. *On a sursis cette affaire.* Men heeft die zaek opgeschorst.

SURSIS, E, *adj., part.* et *s.* Opgeschorst, uytgesteld. —, *m.* (pal.). Opschorsing, *v.*, uytstel, *o.*

SURSOLIDE, *adj.* et *s. m.* (t. d'alg.). Vierde magt eener grootheyd, *v.*

SURTAUX, *m.* p. —*tô.* Overschatting, te hooge schatting, *v.*

SURTAXE, *f.* Overschatting; nasschatting, *v.*

SURTAXER, *v. a.* Overschatten; te hoog schatten.

SURTONDRE, *v. a.* — *la laine.* De wol overschéeren, de grofste oynden van de wol afsnyden.

SURTOUT, *adv.* Bovenal, voórnaemelyk, vooral, inzonderheyd.

SURTOUT, *m.* Jas, overrok, reysrok, *m.*; bagagiekorretje; tafelgestel, *o.*; bovensten vorm (vorm die de andere in zich bevat en het vuer moet verdueren), *m.*

SURVEILLANCE, *f.* Opzigt, toezigt, *o.*, waekzaemheyd, bewaeking, *v.*

SURVEILLANT, E, *adj.* et *s.* Waekzaem, opmerkzaem. —, *m.* Opziener, toeziener, bewaeker, *m.* —, *f.* Opzienster, toezienster, bewaekster, *v.*

SURVEILLE, *f.* Den tweeden dag voór.

SURVEILLER, *v. n.* Opzien, toezien, waeken, opletten, een waekend oog houden op... —, *v. a.* Bewaeken.

SURVENANCE, *f.* (pal.). Onvoórziene aenkomst, overkomst, *v.*

SURVENANT, E, *adj.* et *s.* Byvallend, die *of* dat onverwagts komt. —, *m.* Onverwagten gast, *m.*

SURVENDRE, *v. a.* Te duer verkoopen.

SURVENIR, *v. n.* Komen, overkomen, byvallen, ontstaen, onverwagts geheuren.

SURVENTE, *f.* Verkooping boven den prys, *v.*

SURVENTER, *v. n.* et *impers.* Overmaetig *of* geweldig waeyen; opwakkeren.

Digitized by Google

SURVENU, E, *adj.* et *part.* Overgekomen, bygevallen.

SURVÊTIR, *v. a.* (word geconj. als *vêtir*). Over andere kleederen aendoen, aentrekken.

SURVIDER, *v. a.* Uytgieten, uytdoen, ontlasten. (ving, *v.*

SURVIE, *f.* (t. de droit). Overleé-

SURVIVANCE, *f.* Opvolging in een ambt (na iemands overlyden), *v.*

SURVIVANCIER, *m.* Die het recht van opvolging in een ambt heeft (na iemands overlyden).

SURVIVANT, E, *adj.* et *s.* Overleévend, langstleévend. —, *m.* Overleévenden, langstleévenden. —, *f.* Overleévende, langstleévende, *v.*

SURVIVRE, *v. n.* (word geconj. als *vivre*). Overleéven, langer leéven. *Il a survécu à plusieurs de ses amis.* Hy heeft verscheydene van zyne vrienden overleéfd. — à SON HONNEUR, à SON BIEN (fig.). Zyne eer, zyn goed voór zyne dood kwyt zyn. SE — (fig.). Overleéven, herleéven. *Se voir — dans ses enfants.* Zich in zyne kinderen zien herleéven. *Se — à soi-même.* Zyne zinnen en zielskragten verliezen.

SUS, *prép.* (l's fin. se pron.). Op, boven, over. *Courir — à q. q.* Op iemand losgaen *of* aenvallen. EN —. Daerby, daerenboven. — ! Op! op! welaen! lustig!

SUSAIN, *m. voyez* SUSIN.

SUS-BEC, *m.* Hersenvloed (der valken), *m.*

SUSCEPTIBILITÉ, *f.* Vatbaerheyd, gevoeligheyd, neyging, *v.* —, (fig.). Gevoeligheyd, kleynzeerigheyd, ligtgeraektheyd, *v.*

SUSCEPTIBLE, *adj.* Vatbaer, bekwaem om te ontfangen. *Etre — du bien et du mal.* Voór het goede en kwaede vatbaer zyn. —, (fig.). Gevoelig, kleynzeerig, ligtgeraekt.

SUSCEPTION, *f.* Aenneeming der heylige ordens, *v.*

SUSCITATION, *f.* (inus.). Aendryving, aenhitsing, aenstooking, aenporring, *v.*

SUSCITER, *v. a.* Verwekken, opwekken, doen opstaen. *Dieu a suscité des prophètes.* God heeft profeéten opgewekt. —, (fig.). Verwekken, veroorzaeken. — *des ennemis à q. q.* Iemand vyanden verwekken.

SUSCRIPTION, *f.* Opschrift (van eenen brief), *o.*

SUSDIT, E, *adj.* Bovengemeld, bovengezegd, bovengenoemd, voórnoemd, welgemeld.

SUS-ÉPINEUX, *voyez* SUS-ÉPINEUX.

SUSIN, *m.* (mar.). Halfdek, ogtervinkenet, *o.*

SUSPECT, E, *adj.* Verdagt, verdagtig. *Se rendre —.* Zich verdagt maeken. *Il est — de vol.* Hy word wegens diefstal verdagt. *Un lieu —.* Eene verdagte plaets. *Une conduite —e.* Een verdagt gedrag, een gedrag, waervan men kwaed vermoeden heeft.

SUSPECTER, *v. a.* Verdenken, verdagt houden.

SUSPENDRE, *v. a.* Hangen, ophangen. — *q. c. en l'air.* Iets in de locht ophangen. —, (fig.). Schorsen, opschorsen, uytstellen. *Il ne faut pas — les affaires pressantes.* Men moet de dringende zaeken niet opschorsen, uytstellen. —, CESSER. Afbreéken, staeken. —, INTERDIRE UN FONCTIONNAIRE. Iemand de oefening zyns ambts ontzeggen, iemand in zyne bediening opschorsen.

SUSPENDU, E, *adj.* Hangend, dat haugt. —, (fig.). Opgeschorst.

SUSPENS, *adj. m.* p. —*pan. Prêtre —.* Priester die verbod heeft van zyne bedieningen te verrigten. ETRE EN —, *loc. adv.* In twyfel, in onzekerheyd, onbeslist *of* onbepaeld zyn.

SUSPENSE, *f.* Verbod, interdict, *o.*, ambtsopschorsing (van eenen priester), *v.*

SUSPENSIF, IVE, *adj.* (pal.). Opschorsend, ophoudend.

SUSPENSION, *f.* Het hangen (van een lichaem). —, (fig.). Schorsing, opschorsing, *v.* — *d'armes.* Wapenschorsing, *v.*, wapenstilstand, *m.* *La — des payements d'un négociant.* De schorsing, het ophouden der betaelingen van eenen koopman. —, (figure de rhét.). Ophouding, opschorsing der gedagten, *v.* —, INTERDICTION. Ambtsopschorsing, *v.*, verbod, *o.*

SUSPENSOIR, *m.* p. —*çoar.* (bandage). Breukband, *m.*

SUSPICION, *f.* (pal.). Verdagtheyd, verdenking, agterdogt, *v.*

SUSTENTATION, *f.* Onderhoud, voedsel, *o.* (den.

SUSTENTER, *v. a.* Onderhouden, voe-

SUTURAL, E, *adj.* (t. de bot.). Van eenen naed, dat uyt eenen naed komt.

SUTURE, *f.* (t. d'anat. de chir. et de bot.). Naed, *m.* — *du crâne.* Bekkeneelnaed. — *coronale.* Kroonnaed.

SUZERAIN, E, *adj.* Opperleenheer, *m.* *Fief —.* Opperleen, *o.*

SUZERAINETÉ, *f.* Opperleenheerschappy, *v.*

SVELTE, *adj.* Los, vry, zwierig, tenger, rank; ongedwongen.

SYCOMORE, *m.* Moerbezieboom, vygeboom, wilden vygeboom; egyptischen vygeboom; soórt van ahornboom, *m.*

SYCOPHANTE, *m.* p. —*fan*—. Bedrieger, schelm, guyt; verklikker, aenklaeger, *m.*

SYCOSE, *f.* Vyggezwel, *o.*

SYLLABAIRE, *m.* p. *cilabère.* Lettergreépboek, leésboek, *m.* en *o.*

SYLLABE, *f.* Lettergreép, *v.*, woórdlid, *o.*, syllabe, *v.*

SYLLABIQUE, *adj.* Lettergreépig.

SYLLABISATION, *f.* Spelling, *v.*, het spellen. (len.

SYLLABISER, **SYLLABER**, *v. a.* Spel-

SYLLEPSE, *f.* p. *cil-lepce.* (terme de gramm.). Gebruyk van een woórd in denzelfden zin, in de letterlyke en figuerlyke beteekenissen, *o.*

SYLLOGISER, *v. n. voyez* ARGUMENTER.

SYLLOGISME, *m.* Sluytrede, slotrede, *v.*, syllogismus.

SYLLOGISTIQUE, *adj.* p. *cilo*—. Tot eene sluytrede behoorend.

SYLPHE, *m.* **SYLPHIDE**, *f.* Lochtgeest, lochtbewooner, *m.*

SYLVAIN, *m.* Boschgod, woudgod, *m.* —s (oiseaux). Zekere vogels, *m.*, *mv.*

SYLVATIQUE, *adj.* (t. de bot.). Dat in de bosschen groeyt. *Plante —.* Boschplant, *v.*

SYLVESTRE, *adj.* (bot.). Wild, dat van zelf groeyt.

SYMBOLE, *m.* p. *cin*—. Zinnebeeld, teeken, *o.* *Le lion est le — de la valeur.* Den leeuw is het zinnebeeld der dapperheyd. *La girouette est le — de l'inconstance.* Den weérhaen is het zinnebeeld der onbestendigheyd. —, FORMULAIRE DE FOI. Geloofsbelydenis, *v.*, de twaelf artikelen des geloofs, *o. mv.* —s. Gedaente, *v.*, uytwendige teekenen (der sacramenten), *o. mv.*

SYMBOLIQUE, *adj.* Zinnebeeldelyk, zinnebeeldig, verbeeldend.

SYMBOLISER, *v. n.* Overeenkomst hebben.

SYMBOLOGIE, *f.* Verhandeling over de teekenen en toevallen der ziekten, *v.*

SYMBOLOGIQUE, *adj.* Van de teekens der ziekten.

SYMÉTRIE, *f.* Evenmaetigheyd, evenredigheyd, overeenkomst, *v.* *La — est bien observée dans ce bâtiment.* De evenredigheyd is wel in agt genomen in dit gebouw.

SYMÉTRIQUE, *adj.* Evenmaetig, evenredig, gelykvormig, welgepast.

SYMÉTRIQUEMENT, *adv.* Evenmaetiglyk, evenrediglyk, gelykvormiglyk, welgepast.

SYMÉTRISER, *v. n.* Evenmaetig *of* evenredig zyn, wel passen, welgepast zyn.

SYMPATHIE, *f.* p. *cimpatie.* Overeenkomst, gelykaerdigheyd, samenneyging, *v.* — (t. de peint.). Gelukkige menging der koleuren, *v.*

SYMPATHIQUE, *adj.* Overeenkomstig, gelykaerdig, samenneygend.

SYMPATHISER, *v. n.* Overeenkomen, overeenkomst hebben, gelykaerdig zyn, samenaerden, gelyke eygenschappen hebben.

SYMPHONIE, *f.* p. *cinfo*—. Samenstemming, symphonie, *v.*; welluydend snaerenspel, *o.*

SYMPHONISTE, *m.* Symphonist, goeden speéler *of* een snaertuyg, steller van eene symphonie, *m.*

SYMPHYSE, *f.* Aeneenvoeging, vereeniging der beenen, *v.*

SYMPODE, *adj.* *Poissons —s.* Visschen met agterpooten in de gedaente van vinnen, *v. mv.*

SYMPOSIARQUE, *m.* Voórzitter by een gastmael (by de Grieken), *m.*

SYMPTOMATIQUE, *adj.* Toevallig, van de toevallen (der ziekten).

SYMPTOMATOLOGIE, *f.* Verhandeling over de toevallen der ziekten, *v.*

SYMPTÔME, *m.* p. *cintôme.* Toeval, teeken (eener ziekte), *o.* —, (fig.). Voórteeken, kenteeken, teeken, *o.*

SYNAGÉLASTIQUE, *adj.* *Poissons —s.* Visschen die in menigte met elkander zwemmen, trekken gelyk de haringen, *m. mv.*

SYNAGOGUE, *f.* Vergadering der joóden; joódenkerk, synagoge, *v.* ENTRER LA — AVEC HONNEUR (fig.). Met eer eyndigen, sluyten, lofly iets ten eynde brengen.

SYNALÈPHE, *f.* p. —*lèfe.* (gramm.). Samentrekking, *v.*

SYNALLAGMATIQUE, *adj.* *Contrat —.* Wederzyds verbindend verdrag, *o.*

SYNANCIE, **SYNANCHIE**, *f.* Soórt van keélontstekking, *v.*

SYNANTHÉRIQUE, *adj.* ETAMINES —s (bot.). Vereenigde meéldraedjes, *o. mv.*

SYNARTHROSE, *f.* (anat.). Beweeglooze geleding, *v.*

SYNAXAIRE, *m.* Verzameling der levens der heyligen, *v.*

SYNAXE, *f.* Vergadering der oude christenen tot het zingen en het gebed, *v.*

SYNCARPE, *m.* Klompvrugt, *v.*

SYNCHONDROSE, *f.* Aeneenvoeging *of* vereeniging van beenen by middel van een kraekbeen, *v.*

SYNCHRONE, *adj.* p. —*kro*—. Gelyktydig, eventydig.

SYNCHRONIQUE, *adj.* Gelyktydig, eventydig.

SYNCHRONISME, *m.* Gelyktydigheyd, eventydigheyd, *v.*

SYNCHRONISTE, *adj.* et *s.* Gelyktydig, eventydig. —, *m.* Tydgenoot, *m.*

SYNCHYSE, *f.* Woórdverplaetsing, *v.*

SYNCOPAL, E, *adj.* Met flauwte vergezeld, van de bezwyming. *Fièvre —e.* Koórts met bezwyming, *v.*

SYNCOPE, *f.* Flauwte, bezwyming, onmagt, *v.* *Tomber en —.* Bezwymen, in onmagt, in flauwte vallen. — (gramm.). Uytlaeting eener letter *of* lettergreép, letterkorting, *v.* —, (t. de mus.). Breéknoót, verdeeling (eener noót), *v.*

SYNCOPER, *v. n.* (mus.). Eene noót verdeelen, doórsnyden.

SYNCRÈSE, *f.* (chim.). Stremming, stolling, *v.*

SYNCRÉTISME, *m.* Vereeniging, overeenbrenging der sekten, *v.*

SYNCRÉTISTE, *m.* Vereeniger, overeenbrenger der sekten, *m.*

SYNDÉRÈSE, *f.* Kneeging, vroeging (van het geweéten), *v.*, geweétensangst, *m.*

Digitized by Google

SYNDESMOGRAPHIE, *f.* (t. d'anat.). Bindselbeschryving, *v.*
SYNDESMOLOGIE, *f.* (t. d'anat.). Bindselverhandeling, *v.*
SYNDESMO-PHARYNGIEN, *adj.* et *s. m.* Spier een het schildvormig kraekbeen der keél, *v.*
SYNDESMOTOMIE, *f.* (t. d'anat.). Bindselontleding, *v.* (syndicus, *m.*
SYNDIC, *m.* Bewindsman, zorgdraeger,
SYNDICAL, E, *adj.* Van eenen bewindsman *of* syndicus, syndicael.
SYNDICAT, *m. p.* —*ka.* Bewind, syndicaet, *o.*
SYNDIQUER, *v. a.* (inus.). Mispryzen, berispen, bedillen.
SYNECDOCHE, SYNECDOQUE, *f.* (figure de rhét.). Het stellen van een deel voór het geheel, ook van het geheel voór een deel, *o.*; als : *Les voiles pour le navire, le toit pour la maison.* De zeylen voór het schip, het dak voór het huys.
SYNÉRÈSE, *f.* Ineensmelting van twee lettergreépen, *v.*
SYNÉVROSE, *f.* (anat.). Bindselhegting, aeneenvoeging der beenen door een bindsel, *v.*
SYNGÉNÉSIE, *f.* (t. de bot.). Slach van planten met aamengegroeyde meéldraedjes, *o.*
SYNGNATHE, *m. p. cing-nate.* Visch met eenen zeer kleynen mond, *m.*
SYNODAL, E, *adj.* Van de kerkvergadering, tot eene kerkvergadering behoorende, synodael.
SYNODALEMENT, *adv.* Op eene synodale wyze, in eene synode.
SYNODATIQUE, *adj. Le droit* —. Synodael, kerkvergaderingsrecht.
SYNODE, *m.* Kerkvergadering, synode, *v.*
SYNODIQUE, *adj.* Synodael. *Lettre* —. Brief van eene kerkvergadering aen de afweézige bisschoppen. — (terme d'astr.). *Le mouvement — de la lune.* Beweéging der maen van de eene nieuwe maen tot de andere. *Mois* —. Maenmaend.
SYNODITES, *m. pl.* (moines). Samenwoonende moniken, *m. mv.*
SYNONYME, *adj.* et *s. m.* Evenzinnig, gelykzinnig, gelykduydig. —, *m.* Evenzinnig, gelykbeteekenend woórd, *o.*
SYNONYMIE, *f.* Evenzinnigheyd, gelykzinnigheyd, gelykduydigheyd, *v.* — (figure de rhét.). Eygenschap der gelykbeteekenende woórden *of* spreékwyzen, *v.*
SYNONYMIQUE, *adj.* Van de evenzinnigheyd; evenzinnig.
SYNOPTIQUE, *adj.* Dat men met eenen blik overziet. *Tableau* —. Kort overzigt, tafereel waerin men met eenen oogslag den geheelen inhoud en de voórnaemste verdeelingen eener weétenschap bespeurt, *o.*
SYNOQUE, *adj.* et *s. f. Fièvre* —. Byblyvende *of* aenhoudende koórts, *v.*
SYNOSTÉOGRAPHIE, *f.* (t. d'anat.). Beschryving over de samenvoeging der beenderen, *v.*
SYNOSTÉOLOGIE, *f.* (t. d'anat.). Leer over de samenvoeging der beenderen, *v.*
SYNOSTÉOTOMIE, *f.* (t. d'anat.). Ontleding der gevrigten der beenen, *v.*
SYNOVIAL, E, *adj.* GLANDES —ES (anat.). Lidwaterklieren, *v. mv.*
SYNOVIE, *f.* (anat.). Lidwater, ledewater, *o.*
SYNTAXE, *f.* Woórdschikking, woórdvoeging, syntaxis, *v.*
SYNTHÈSE, *f. p.* —*tèze.* Samenvoeging, *v.* —, (méd.). Menging, samenmenging, *v.* —, (t. de chir.). Samenvoeging, samenstelling der deelen, *v.*
SYNTHÉTIQUE, *adj.* Samenvoegend, samenstellend.
SYNTHÉTIQUEMENT, *adv.* Op eene samenvoegende *of* samenstellende wyze.
SYNTHÉTISME, *m.* (chir.). Samenvoeging, samenstelling der deelen, *v.*
SYPHILIS, *f. p.* —*filis.* (t. de méd.). Venusziekte, *v.*
SYPHILITIQUE, *adj.* Van de venusziekte.
SYRIAC, AQUE, *adj.* et *s.* Syrisch. *Le* —, *la langue* —*aque.* De syrische tael, *v.*, het syrisch.
SYRIE, *f.* (pays). Syriën, *o.*
SYRIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Syrisch. —, *m.* Syrier, *m.* —, *f.* Syrische, *v.*
SYRINGA, *m.* Syringa, *v.*, seringeboom, *m.*
SYRINGOTOME, *m.* Fistelmes, *o.*
SYRINGOTOMIE, *f.* Fistelsnyding, *v.*
SYROP, *m. voyez* SIROP.
SYSSARCOSE, *f.* (t. d'anat.). Vleeschhegting, vleezige aeneenschakeling der beenderen, *v.*
SYSTALTIQUE, *adj.* (anat.). Samentrekkend.
SYSTÉMATIQUE, *adj.* Leerstellig, aeneengeschakeld, systematisch.
SYSTÉMATIQUEMENT, *adv.* Op eene leerstellige, systematische wyze.
SYSTÉMATISER, *v. a.* Tot eene leerstelling, een systema brengen. —, *v. n.* Zich aen stelsels *of* leerstellingen overgeéven.
SYSTÈME, *m.* Stelling, leerstelling, *v.*, opstel, stelsel, leerstuk, systema, *o.*
SYSTOLE, *f.* Samentrekking (van het hert), *v.*
SYSTYLE, *m.* Zeker gebouw, *o.*
SYZYGIE, *f.* (t. d'astr.). Samenkomst eener dwaelsterre met de zon, *v.*; tyd der nieuwe *of* volle maen, *m.*

T.

T, *m.* T, *v.* (*Té* suivant l'ancienne appellation et *te* suivant la moderne. Cette lettre prend le son accidentel de ç dans *patience, notion, etc.*; le *t* final se fait sentir dans *déficit, tacet, fat, chut, brut, contact, dot, exact, luth, lest, mat, rapt, strict, zénith, rist, rest,* dans *Christ*, quoiqu'il ne se prononce pas dans *Jésus-Christ.* A la fin des autres mots, il se prononce seulement devant une voyelle ou *h* muette).
TA, *pron. voyez* TON, TA.
TABAC, *m. p. taba.* Tabak, toebak, *m.* — *en rouleau.* Roltabak. — *en corde.* Gesponnen tabak. — *à fumer.* Rooktabak. — *en poudre.* Snuyftabak. — *en feuilles.* Tabaksbladen, *o. mv.* *Boîte à* —. Tabaksdoos, *v. Fabrique de* —. Tabaksfabriek, *v. Sac à* —. Tabakszak, *m. Fumer du* —. Tabak smooren. *Prendre du* —. Snuyven.
TABAGIE, *f.* Rookhok, rookvertrek; gezelschap waer men tabak rookt; tabakskistje, *o.*
TABALA, *m.* Groote trom der Negers, *v.*
TABARIN, *m.* Hansworst, poetsemaeker, klugtspeéler, tooneelzot, *m.*
TABARINAGE, *m.* Poetsemaekery, *v.*; klugten, *v. mv.*
TABATIÈRE, *f.* Snuyfdoos, tabaksdoos, *v.*
TABELLION, *m. p.* —*bélion.* Eertyds dorpnotaris, beambtschryver, *m.*
TABELLIONAGE, *m.* Notarisschap, notarisambt (op een dorp), *o.*
TABERNACLE, *m.* Tabernakel, *o.*, tent, hut, loofhut, *v. Fêtes des* —*s.* Loofhuttenfeest, *v.* en *o.*; plaets waer het Allerheyligste in de kerken rust, *v.*
TABÈS, *m.* (l's se pron.). Teéring, aytteéring, *v.*
TABIDE, *adj.* Teéringagtig.
TABIFIQUE, *adj.* De teéring veroorzaekend.
TABIS, *m.* Tabyn, gewaterd taf, *o.*
TABISER, *v. a.* Wateren.
TABLATURE, *f.* Beteekenis der muziektoonen door letters en cyfers in plaets der nóóten, *v.* DONNER DE LA — à Q. Q. (fig. *et* fam.). Iemand veél spel *of* werk geéven.
TABLE, *f.* Tafel, *v.* — *à manger.* Eéttafel. — *à jouer.* Speéltafel. — *de nuit.* Nagttafel. — *pliante.* Toeslaende tafel. — *d'hôte.* Publieke tafel, waer ieder voór geld kan gaen eéten. *Se mettre à* —. Zich aen tafel setten. *Sortir de* —, *se lever de* —. Van tafel opstaen. *Tenir* — *ouverte.* Opene tafel houden, voór elkeen opdisschen. *A* —. Over tafel. METTRE Q. Q. SOUS LA —, L'ENLEVER (fam.). Iemand dronken maken. *Courir, piquer la* —. Op schuym loopen, panlikken. *La sainte* —. De tafel des Heere, de heylige Communie. —, LAME DE MÉTAL, ETC. Tafel, *v. Les* —*s de la loi.* De tafelen der wet. —, (t. de mus.). Klankbord, bovendeksel, *o.*, zangbodem, *m.* —, INDEX. Tafel, *v.*, bladwyzer, *m.* — *généalogique.* Geslachttafel, geslachtlyst. — *chronologique.* Tydrekenkundige tafel, *v.*, tydregister, *o.* DIAMANT EN —. Platten diamantsteen, *m.*
TABLEAU, *m. p.* —*blô.* Schildery, *v.*, geschilderd stuk, *o.* —, (fig.). Beschryving, afbeelding, afschetsing, *v.*, tafereel, *o. C'est le — de la vie humaine.* Dat is het tafereel van het menschelyk leven. —, LISTE, CATALOGUE. Lyst, naemlyst, naemrol, *v.* — *de la cour, des membres d'une société.* Naemlyst van de hofbedienden, van de leden eens gezelschaps, eener societeyt.
TABLER, *v. n.* (t. de trictrac). Banden maeken. — SUR, (fam.). Staet maeken op. *Vous pouvez — là-dessus.* Gy kont daerop staet maeken.
TABLETIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Die schaekberden *of* ingelegd schrynwerk maekt.
TABLETTE, *f. p.* —*blète.* Schab, plank (om iets op te zetten), *v.* —*s de bibliothèque.* Schabben van eene boekenkas. —, (t. d'archit.). Kantsteen, platten steen, *m.* —, (pharm.). Koeksken, *o.* —*s stomacales.* Maegkoeksken. —, PETIT AIS, ETC. Bordje, tafeltje, *o.* —*s.* Aenteekenboeksken, memorieboeksken, schryfboeksken, zakboeksken, *o.* OTEZ CELA DE DESSUS VOS —*s* (fig. *et* fam.). Veég dat maer uyt, reken daer niet op. *Vous êtes sur mes* —*s.* Gy staet op de ley; ik heb met u nog iets af te rekenen.
TABLETTERIE, *f.* Ingelegd schrynwerk, *o.*; konst van ingelegd schrynwerk te maeken, *v.*
TABLIER, *m. p.* —*blié.* (v. m.). Damberd, schaekberd, *o.*; voórschoot, schortedoek, *m.*, schortekleed; beéldhouwwerk (op het voórste van eenen pedestal), *o.*; vleugel (eener ophaelbrug), *m.*
TABLOIN, *m.* Batteryplank, bedding, *v.*
TABOURET, *m. p.* —*rè.* Stoel zonder leuning, *m.*, zitbankaken, *o.* AVOIR LE —. Het recht hebben van in de tegenwoórdigheyd des koonings *of* der koningin te zitten. —, PLANTE. Taschkruyd, *o.*
TABOURIN, *m.* Gek, *m.*, draeyend tuyg op eene schouw (om het smooren te beletten), *o.*
TAC, *m.* Besmettelyke schaepenziekte *v.*

Digitized by Google

TACAMAQUE, *f.* (résine). Takemakgom, *v.*

TACET, *m.* Faire, tenir le — (mus.). Zwygen. Garder le — (fig. *et* fam.). Zwygen, geen woórd spreéken.

TACHE, *f.* Smet, vlek, plek, klad, vlek, *v.* — *d'huile.* Olievlek. — *de graisse.* Vetvlek. — *d'encre.* Inktvlek. —, Marque naturelle. Plek, *v.* —*s de rousseur.* Zomersproeten. —, (fig.). Schandvlek, schande, oneer, *v.*

TÂCHE, *f.* Taek, *v.*, taekwerk, dagwerk, gezet werk, *o. Travailler, être à la* —. Op dagwerk, by den dag, op gezet werk werken. *Prendre à* — *de faire q. c.* Iets op zich neémen om te doen, met iever iets onderneémen. En bloc et en —, *adv.* By den hoop. *Faire marché* —. Koop maeken by den hoop.

TACHÉ, E, *adj.* Bevlekt, beplekt, besmet, beklad, bezoedeld, besmeurd.

TACHÉOGRAPHE, etc. *voyez* Tachygraphe, etc.

TACHER, *v. a.* Vlekken, kladden, bevlekken, bekladden, beplekken, besmetten, bezoedelen. — *le papier, le linge.* Het papier, het linnen bevlekken.

TÂCHER, *v. n.* Tragten, poogen, zyn best doen. *Je tâcherai de venir.* Ik zal tragten te komen. — à. Toeleggen, aenleggen, ten oogmerk hebben. *Vous tâches à me faire tomber.* Gy hebt ten oogmerk, gy zoekt my doen te vallen.

TACHETÉ, E, *adj.* Gevlekt, gespikkeld, geplekt, met plekken.

TACHETER, *v. a.* Spikkelen, sprenkelen, bespikkelen.

TACHYGRAPHE, *m.* Snelschryver, eenen die doór verkortingen zoo gauw schryft als iemand spreékt, *m.*

TACHYGRAPHIE, *f.* Snelschrift, *o.*

TACHYGRAPHIQUE, *adj.* Van het snelschrift.

TACITE, *adj.* Stilzwygend, dat er onder verstaen word.

TACITEMENT, *adv.* Stilzwygend, zonder uytdrukkelyke woórden.

TACITURNE, *adj.* Stilzwygend, onspraekzaem, zwygzagtig.

TACITURNITÉ, *f.* Stilzwygendheyd, onspraekzaemheyd, *v.*

TACT, *m.* Gevoel, *o.*, zin des gevoels, *m.*

TAC-TAC, *m.* Tik tak.

TACTICIEN, *m.* Legerkundigen, krygskundigen, die de legerkunde verstaet, *m.*

TACTILE, *adj.* Voelbaer, tastbaer, gevoelig.

TACTION, *f.* Het tasten, het voelen, gevoel, *o.*

TACTIQUE, *f.* Legerkunde, krygskunde, *v.*

TADORNE, *m.* Soórt van endvogel, *m.*

TAEL, *m.* Zekere chineésche rekenmunt, *v.*

TAFFETAS, *m.* Taf, taftas (zyden stoffe), *o.*

TAFIA, *m.* Suykerbrandewyn, *m.*

TAIE, *f.* p. —*té.* Vlies, wit oogvlies, *o.*, schel, *v.*; vlies, vliesje, vliesken (dat de vrugt, de lever enz., omringt), *o.*; sloop (van een oorkussen), *v.*, fluwyn, *o.*

TAILLADE, *adj.* Schattingbaer, schatpligtig.

TAILLADE, *f.* Sneé, snede, *v.*

TAILLADER, *v. a.* Snyden, opsnyden, doórsnyden, sneden geéven.

TAILLANDERIE, *f.* Yzerkraemery, *v.*, yzeren gereedschappen, *o. mv.*

TAILLANDIER, *m.* Yzersmid, yzeren gereedschapmaeker, *m.*

TAILLANT, *m.* Snede, sneé, *v.*, het scherp (van een mes, zweérd, enz.), *o.*

TAILLE, *f.* Sneé, *v.*, het scherp (van eenen degen, enz.), *o.* Frapper d'estoc et de — (fig.). Stooten en houwen. —, Manière de tailler, de couper. Snede, sneé, snyding, snoeying, *v.*, het snyden, het snoeyen, *o. La* — *d'une plume.* De sneé van eene pen. *La* — *d'un habit.* De sneé, het snyden van een kleed. *La* — *des pierreries.* Het snyden van edelgesteenten. *La* — *des arbres.* Het snoeyen der boomen. *Pierre de* —. Hardsteen. *La* — *des pierres.* Het kappen van harden steen. —, (t. d'écon.). Kerfstok, *m. La* — *est trop marquée.* Den kerfstok is vol, loopt te hoog. —, Ancien impôt. Schatting, belastiug, *v.* — (t. de chir.). Het snyden van den steen, *o.*, steensnyding, *v.* —, (t. de grav.). Snede, sneé (in metael, enz.), *v.* —, Stature du corps. Gestalte, gestaltenis, lichaemsgestalte, lyfsgestalte, talie, *v. Il est d'une belle* —. Hy is van eene schoone gestalte. — (t. de mus.). Tenor, *m.*, tenorstem, *v.*; tenorist, *m.*

TAILLÉ, E, *adj. Bien* —. Welgemaekt.

TAILLE-DOUCE, *f.* Kopersnede, kopersneé, *v.*, kopersteék, *m. Imprimer en* —. Plaetdrukken.

TAILLE-DOUCIER, *m.* Plaetdrukker, *m.*

TAILLE-MÈCHES, *m.* Waskeêrsenmaekers werktuyg, *o.*

TAILLE-PLUMES, *m.* Werktuyg waermede men de pennen versnyd, *o.*

TAILLER, *v. n.* Snyden, snoeyen, houwen, kappen, hakken, kerven. — *du pain par morceaux.* Brood in stukken snyden. — *un habit en plein drap.* Een kleed uyt een geheel stuk snyden. — *la vigne, les arbres.* Den wyngaerd, de boomen snoeyen. — *un diamant.* Eenen diamant snyden. — *une plume.* Eene pen versnyden. — *une pierre.* Eenen steen houwen. — en pièces (fig.). Nedersabelen, in stukken houwen, in de pan hakken. — *les morceaux à q. q.* Iemand de stukken voórsnyden, voórschryven wat hy doen *of* laeten moet. —, (t. de mar.). Snyden, besnyden. *Un vaisseau bien taillé.* Een wel besneeden schip, dat goed kan zeylen. — des croupières, mettre en fuite (fig. *et* fam.). Op de vlugt slaen *of* dryven. —, (t. de chir.). Van den steen snyden. —, Imposer à la taille. Belasten, met schattingen belasten. —, (t. de monn.). De geldstukken op hun gewigt snoeyen. —, *v. n.* (t. de jeu). De bank houden.

TAILLERESSE, *f.* (t. de monn.). Werkvrouw die de geldstukken op hun gewigt maekt, *v.*

TAILLÉTTE, *f.* Soórt van schalie, *v.*

TAILLEUR, *m.* Kleêrmaeker, snyder, *m.* — *pour homme.* Manskleêrmaeker. — *pour femme.* Vrouwenkleêrmaeker. *Métier de* —. Het kleêrmaeken. — *d'arbres.* Boomsnoeyer. — *de pierres.* Steenhouwer. — *de diamants.* Diamantsnyder. —, (t. de mon.). Stempelsnyder van de munt. —, (t. de jeu). Bankhouder.

TAILLE-VENT, *m.* Zekeren zeevogel, *m.*

TAILLIS, *adj.* et *s. m. Bois* —. Hakbosch, kreupelbosch, *o.*

TAILLOIR, *m.* Snyberd, hakberd, *o.* — (t. d'archit.). Dekstuk, kroonstuk, *o.*

TAILLON, *m.* Schatting, belasting, *v.*

TAILLURE, *f.* Opgelegd borduerwerk, *o.*

TAIN, *m.* Verfoeliesel, *o.*, dunne tinnen plaet agter de spiegels, *v.* —*s* (mar.). Stapelblokken, *m. mv.*

TAIRE, *v. a.* (word geconj. als *plaire*). Zwygen, verzwygen. *Il sait* — *ce qu'il faut* —. Hy weét te verzwygen hetgeéne hy verhoólen, geheym houden moet. —, *v. n.* Faire —. Doen zwygen, den mond stoppen *of* snoeren. *On ne saurait le faire* —. Men kon hem niet tot zwygen brengen, den mond stoppen, snoeren. *Faire* — *le canon de l'ennemi.* Het vyandelyk geschut dempen, tot zwygen brengen, doen ophouden. Se —. Zwygen, stilzwygen, niet spreéken, zynen mond houden. *Il y a temps de parler et temps de se* —. Daer is tyd om te spreéken en om te zwygen. *Taisez-vous.* Zwyg, zwyg stil. *La mer, le vent se tait.* De zee, den wind bedaert.

TAISSON, *m.* p. *tèçon.* Das, bunsing, *m.*

TALAPOIN, *m.* Heydenschen priester (in Siam), *m.* —, Singe. Soórt van aep, *m.*

TALBE, *m.* Mahometaenschen leeraer (in Maroco), *m.*

TALC, *m.* (le *c* se pron.). Talk, *v.*, talksteen, *m.*

TALED, *m.* Hoofdsluyer (der jooden) *m.*

TALENT, *m.* p. —*lant.* Talent (gewigt van eene somme goud *of* silver by de oude volken), *o.* —, Aptitude, habileté. Gaef, begaefdheyd, bekwaemheyd, *v.*

TALER, *m.* p. —*lèr.* (monnaie). Baelder, *m.*

TALINGUER, *v. a.* (t. de mar.). De kabel aen den ankering vastmaeken.

TALION, *m.* Wedervergelding, gelyke vergelding, *v. Loi du* —. Wet van gelyke vergelding.

TALISMAN, *m.* Tooverbeéld, *o.*

TALISMANIQUE, *adj.* Tooverstig, van een tooverbeéld.

TALLE, *f.* Wortelscheut, *m.*

TALLER, *v. n.* Wortelscheuten schieten.

TALLIPOT, *m.* p. *talipo.* Soórt van palmboom, *m.*

TALMOUSE, *f.* Kaestaertje, *o.*

TALMUD, *m.* (le *d* se pron.). Talmud, *m.*, wetboek der jooden, *m.* en *o.*

TALMUDIQUE, *adj.* Talmudisch.

TALMUDISTE, *m.* Talmudist, *m.*

TALOCHE, *f.* (fam.). Klap, oorveeg, *v.*

TALON, *m.* Hiel, *m.*, versen, hak, pollevy (van eenen schoen), *v.* Il est toujours sur mes —*s* (fig.). Hy volgt, zit my altyd op de hielen, hy loopt my gestadig agter na. *Montrer les* —*s.* Het haeszepad kiezen, weechloopen. —, Ebron (man.). Spoór, *v.* *Le cheval entend les* —*s.* Het peerd luystert naer de spoóren. *Ce cheval a le* — *haut.* Dit peerd heeft hooge hielen. —, Entame. Eerste snede, *v.*; yzer (aen het ondereynde van eene pick), *o.*; stok (overblyfsel van eene gegeévene kaert), *m.* — (t. de mar.). Hiel (van een roer), *m.*

TALONNER, *v. a.* (fam.). Op de hielen zitten, najaegen, vervolgen.

TALONNIER, *m.* p. —*onié.* Hielbontmaeker, *m.*

TALONNIÈRE, *f.* Hielleêr, *o.*, hiellap, *m.* —*s.* Hielvlerken, *v. mv.*

TALUS, *m.* Schuynte, schuynscheyd, afhelling, *v. Le* — *du parapet.* De schuynte der borstweêring.

TALUTER, *v. a.* Schuyns ophaelen, eene schuynte geéven.

TAMARIN, *m.* Tamarindeboom, *m.*; tamarinde (vrugt), *v.* —, Singe. Soórt van aep, *m.*

TAMARINIER, *m.* Tamarindeboom, *m.*

TAMARIS, **TAMARISC**, *m.* Tamarisk, tamarisboom, *m.*

TAMBOUR, *m.* Trom, trommel, *v.* *Battre le* —, *du* —. De trommel slaen, trommelen. — *battant.* Met slaende trommel. —, Celui qui bat du —. Trommelslaeger, tamboer, *m.*; borduerraem, *v.* en *o.* — (d'une montre). Trommel, *v.* —, Tamis. Soórt van zeéf, *v.* —, Ce qui vient de la flûte, retourne au — (prov.). Zoo gewonnen, zoo verteérd; onrechtveérdig goed gedyt niet. —, (archit.). Uytsprong, *m.*, uytstek (in metsel *of* schrynwerk), *o.* —, Tympan de l'oreille. Trommelvlies, *o.* —, Machine pour chauffer ou sécher du linge. Vuermand, *v.*

TAMBOURIN, *m.* Tamboeryn, *o.*; tamboerynslaeger, *m.*, lange en dunne trommel, *v.*

TAMBOURINER, *v. a.* Omtrommen, omtrommelen, uyttrommelen. —, *v. n.* Trommelen, tamboeren.

TAMBOURINEUR, *m.* Trommelaer, *m.*

Digitized by Google

TAMIS, *m.* p. —*mi.* Zeêf, zift, teêms, tems, *v.* *Passer par le* —. Ziften, door de zeêf laeten loopen; (fig.). nauw onderzoeken.
TAMISE, *f.* Teêms (rivier), *v.*
TAMISER, *v. a.* Ziften, door de zift laeten loopen. —, (fig.). Nauw onderzoeken.
TAMISEUR, *m.* Zifter, *m.*
TAMPLON, *m.* p. *tan*—. Weêverskam, *m.*
TAMPON, *m.* Stop, prop, *v.*, tap, *m.*, stopsel, *o.*
TAMPONNER, *v. a.* Stoppen, toestoppen.
TAN, *m.* Run, taen, *v.*, looysel, *o.*
TANAISIE, *f.* p. —*nésie.* Reynvaren, *v.*, wormkruyd, *o.*
TANCER, *v. a.* (fam.). Berispen, behyven, doorhaelen.
TANCHE, *f.* Lauw, zeêlt (visch), *v.*
TANDIS QUE, *conj.* Terwyl dat.
TANDROLE, *f.* (t. de verr.). Glasgal, *v.*, zoutschuym, *o.*
TANGAGE, *m.* Het stampen *of* hyen, het op- en neêrgaen (van een schip in zyne lengte), *o.*
TANGARA, *m.* Soórt van mosch *of* musch, *v.*
TANGENTE, *f.* (math.). Raeklyn, raeklinie, *v.*
TANGER, *v. a.* et *m.* (mar.). Langs de kust vaeren.
TANGUER, *v. n.* p. —*gher.* (mar.). Stampstooten; duyken.
TANIÈRE, *f.* Hol, leger (van een wild dier), *o.* Il est toujours dans sa — (fig. *et* fam.). Hy gaet zelden uyt.
TANJET, *m.* p. —*jè.* Soórt van indisch neteldoek, *o.*
TANNAGE, *m.* Het runnen *of* huydevetten, *o.*, leêrbereyding, *v.*
TANNE, *f.* Zwart puystje in het aengezigt, *o.*
TANNÉ, E, *adj.* Runverwig, runkoleurig.
TANNÉE, *f.* Gebruykte run, *v.*
TANNER, *v. a.* Runnen, huydevetten, looyen, taenen, leêrbereyden. —, (pop.). Lastig vallen, overlasten.
TANNERIE, *f.* Looyery, touwery, leêrtouwery, huydevettery, *v.*
TANNEUR, *m.* Looyer, touwer, leêrtouwer, leêrbereyder, huydevetter, *m.*
TANQUEUR, *m.* Pakdraeger, lastdraeger (in zeehavens), *m.*
TANT, *adv.* Zoo, zoo veêl, zoo wel, zoo zeer, zoo lang, zoodanig. — *plein que vide.* Zoo vol als leêg. *Je l'ai vu — de fois.* Ik heb hem zoo veêl, zoo dikwils gezien. *Il gagne — par jour.* Hy verdient zoo veêl daegs. — *par eau que par terre.* Zoo te water als te land. *Cela m'a coûté —.* Dat heêft my zoo veêl gekost. *Nous sommes — à —.* Wy zyn gelyk (in het spel). — *mieux.* Des te beter, zoo veêl te beter. — *pis.* Des te erger, zoo veêl te erger. — *plus que moins.* Meer *of* minder, omtrent, zoo veêl te meer, zoo veêl te minder. — *soit peu.* Een weynig, een luttel, een beêtje. — *le monde est trompeur.* Zoodanig is de wereld bedriegelyk. — *que.* Zoo lang als, zoo veêl als. — *s'en faut.* In tegendeel. — *s'en faut que.* 'T is verre van daer dat, het scheêlt veêl dat. Si — est que, *conj.* Is 't dat, is 't zaeke dat, indien, by aldien, by zoo verre dat. *Si — est qu'il vienne.* By aldien hy kome, wanneer het zoo is dat hy kome. En — que. Voór zoo veêl, voór zoo veêl als.
TANTALE, *m.* Soórt van americaenschen vogel, *m.*; zeker waterwerktuyg, *o.* —, Métal. Nieuw metael, *o.*
TANTE, *f.* Moey, *v.* *Grand'* —. Oudmoey.
* TANTIÈME, *adj.* et *s.* Zoo veêlste.
TANTIN, TANTINET, *m.* (pop.). Een weynig, een luttel, een beêtje.
TANTÔT, *adv.* Straks, terstond, aenstonds, haest, daedelyk, flus, fluks. *Je vous le dirai —.* Ik zal het u straks zeggen. *Je le ferai —.* Ik zal het eenstonds doen. *Je lui en parlerai —.* Ik zal er hem daedelyk overspreêken. — *bien — mal.* Nu eens wel, dan eens kwaelyk. — *l'un, — l'autre.* Nu den eenen, dan den anderen.
TAON, *m.* p. *ton.* Peêrdenvlieg, koeyvlieg, horzel, *v.*
TAPABOR, *m.* Reysmuts, reyskap, regenkap, karpoets, karpoetsmuts, *v.*
TAPAGE, *m.* (fam.). Geraes, gerugt, geschreeuw, getier, gerammel, *o.*
TAPAGEUR, *m.* (fam.). Schreeuwer, raesbol, *m.*
TAPAGIMINI, *m.* (fam.). Vrolyk gerugt, *o.*
TAPE, *f.* (pop.). Klets, klap, *v.*, slag met de hand, *m.* —, Bonde. Tap, zwik (van een vat), *m.*, stop, *v.*
TAPÉ, E, *adj.* Gekrold, gekruld, opgekamd. *Pommes, poires —ées.* In den oven gedroogde en plat gedrukte appelen, peêren. Rétonse bien —ée (fig. *et* fam.). Welgepast antwoórd.
TAPECU, *m.* Wip (eener ophaelbrug), *v.*; open kabriolet (rytuyg), *o.*
TAPER, *v. a.* (pop.). Slaen, oorveêgen geêven. — du pied (fam.). Stampen, trappen. — *les cheveux.* Het hair opkammen, opstryken. — *un canon.* Den mond van een kanon stoppen.
TAPIÈRE, *f.* Scheêpsbalk, *m.*
TAPINOIS (EN), *loc. adv.* (fam.). Heymelyk, in het heymelyk, in het verborgen.
TAPION, *m.* (mar.). Merk, teeken (waerby men in de zee ontdekt waer men is), *o.*
TAPIR (SE), *v. pr.* Nederbukken, nederhuyken, zich nederbuygen, zich verschuylen.
TAPIS, *m.* p. —*pi.* Tapyt, *o.* — *de table.* Tafeltapyt, tafelkleêd, *o.* — *de pied.* Vloertapyt, vloerkleed, *o.* — *de gazon, de verdure.* Groen hofperk. Mettre une affaire sur le — (fig.). Eene zaek op het tapyt, in overweêging brengen. Amuser le — (fam.). Den tyd met ydele voórstellen doórbrengen; een gezelschap met beuzelingen onderhouden. Tenir q. q. en — (prov.). Van iemand spreêken, iemand tot het onderwerp van het gesprek maeken.
TAPISSER, *v. a.* Behangen, bekleeden. — *une chambre.* Eene kamer behangen *of* bekleeden.
TAPISSERIE, *f.* Tapytwerk, behangsel, bekleedsel, *o.*
TAPISSIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Tapytmaeker, tapytwerker, tapytweêver; behanger, kamerbehanger, *m.*; tapytwerkster, tapytweêster; behangers vrouw, *v.*
TAPITI, *m.* Soórt van wild konyn, *o.*
TAPON, *m.* (fam.). Ineengerold pak, *o.* —, (mar.). Stop, prop (voór een scheêpskanon), *v.*
TAPOTER, *v. a.* (fam.). Slaen en stooten.
TAPURÉ, *f.* Opkamming (van het hair), *v.*
TAQUER, *v. a.* (t. d'impr.). Eenen vorm gelyk kloppen.
TAQUET, *m.* (mar.). Haek, *m.*
TAQUIN, E, *adj.* et *s.* p. —*kin.* (inus.). Gierig, vreekig; vrek, schrok, *m.* —, (fam.). Koppig, hardnekkig.
* TAQUINEMENT, *adv.* Gieriglyk; koppiglyk.
TAQUINER, *v. a.* et *n.* (fam.). Knibbelen, beknibbelen, tegenspreêken, tegenstreêven, dwarsboomen. *Il m'a taquiné tout un jour.* Hy heêft my den ganschen dag gedwarsboomd.
TAQUINERIE, *f.* (inus.). Gierigheyd, vreekheyd, karigheyd; koppigheyd, hardnekkigheyd, *v.*
TAQUOIR, *m.* (t. d'impr.). Klophout, *o.*
TAQUON, *m.* p. —*kon.* (t. d'impr.). Onderlegsel, verhoogsel, *o.*
TAQUONNER, *v. a.* (t. d'impr.). Van onderlegsels voórzien.
TARABUSTER, *v. a.* (fam.). Kwellen, plaegen, lastig vallen.
TARANCHE, *f.* Bout, *m.*, yzeren pin (om de schroef eener pers om te draeyen), *v.*
TARARE, *interj.* (fam.). Ik lach er mede; ik geloof er niets van. —, *m.* Wan, koórnwan, *v.*
TARAUD, *m.* p. —*ró.* Schroefboor, moerboor, *v.*, schroefyzer, *o.*
TARAUDER, *v. a.* Met de schroefboor doórbooren.
TARAXIS, *m.* (l's se pron.). (t. de méd.). Oogontsteêking, roodheyd der oogen, *v.*
TARD, *adv.* p. *tar.* Laet, spaede; op den laeten avond. *Trop* —. Te laet. *Plus* —. Laeter. *Tôt* ou —. Vroeg *of* laet. *Il vient* —. Hy komt spaede. *Il arrivera au plus — lundi.* Hy zal op het laetste maendag aenkomen. *Il se fait* —. Het word laet. Il vaut mieux — que jamais (prov.). Beter laet dan nooyt. —, *m.* *Arriver sur le* —. 'S avonds laet aenkomen.
TARDER, *v. n.* Toeven, vertoeven, wagten, draelen. *Il ne vous faut pas — un moment.* Gy moet geen oogenblik vertoeven. —, Demeurer long-temps. Lang blyven, uytblyven, agterblyven. *Allez, et ne tardez pas.* Gae en blyf niet lang uyt. —, *v. impers.* Verlangen. *Il leur tarde que l'ouvrage soit achevé.* Zy verlangen naer het eynde van het werk.
TARDIF, IVE, *adj.* Laet, spaede. *Fruits —s.* Laete vrugten, *v. mv.* —, Lent. Traeg, langzaem. *Mouvement* —. Langzaeme beweêging, *v.* *Guérison —ive.* Langzaeme geneêzing. *Esprit* —. Traegen geest, *m.*, dom begryp, *o.*
TARDIVEMENT, *adv.* Spaede, langzaemlyk, traegelyk.
TARDIVETÉ, *f.* Langzaeme *of* traege rypwording, *v.*
TARE, *f.* Lekkagie, *v.*, afval, *m.*, tarra, tarre, vermindering in gewigt *of* in weêrde (van koopmanschappen, enz.), *v.* —, (fig.). Gebrek, mangel, *o.*
TARÉ, E, *adj.* Bedorven, onvolkomen, gebrekkig. Homme — (fig.). Man zonder eer.
TARENTISME, *m.* Dansziekte, *v.*
TARENTULE, *f.* Tarentel (vergiftige spin), *v.* —, Petit lézard. Soórt van kleyne haegdis, *v.*
TARER, *v. a.* Bederven; afweêgen (een vat, pot *of* flesch, voór dat men er iets in doet).
TARERONDE, *m.* *voyez* Pastenague.
TARGE, *f.* Soórt van schild, *m.* en *o.*
TARGETTE, *f.* p. —*jète.* Plaetgrendel van eene deur, *m.*, grendelslotje, *o.*
TARGUER (SE), *v. pr.* Stoffen, pochen, op iets roemen.
TARGUM, *m.* Kaldeeuwsche verklaering van het H. Schrift, *v.*
TARGUMIQUE, *adj.* Tot de kaldeeuwsche verklaering van het H. Schrift behoorend.
TARI, *m.* Palmwyn, *m.* (gel, *m.*
TARIER, *m.* p. —*rié.* Soórt van vo-
TARIÈRE, *f.* Avegaer, *v.*, hegger (groote boor), *m.* —, (chir.). Kogeltrekker, *m.*
TARIF, *m.* Tollyst, tolrol, *v.*, tarief, tarif, *o.*; muntboek, speciebock, *m.* en *o.*; prys courant van koopwaeren, enz., *m.* — *des glaces.* Lyst van de pryzen der spiegelglazen volgens hunne grootte, *v.*
TARIFER, *v. a.* Op een tarif brengen, een tarif maeken.
TARIN, *m.* (oiseau). Grunsel, *v.*
TARIR, *v. a.* Uytdroogen, opdroogen, verdroogen, uytputten. *La grande sécheresse a tari cette fontaine.* De groote droogte heêft deêze fonteyn geheel opgedroogd. —, (fig.). Doen ophouden. *Le temps tarira bien ses larmes.* Den tyd zal zyne traenen wel doen ophouden, opdroogen. —, *v. n.*

Digitized by Google

Uytdroogen, verdroogen, opdroogen, droog worden. —, (fig.). Ophouden.

TARISSABLE, *adj.* p. —*çable*. Uytputtelyk, uytdroogbaer.

TARISSEMENT, *m.* Uytdrooging, verdrooging, opdrooging, *v.*

TAROT, *m.* (v. m.). Basson (blaesspeêltuyg), *m.* —*s*. Speêlkaerten die van agter gespikkeld zyn, *v. mv.*

TAROTÉ, E, *adj. Cartes* —*ées*. Speêlkaerten die van agter gespikkeld zyn, *v. mv.*

TAROUPE, *f.* Hair tusschen de twee wenkbrauwen, *o.*

TARSE, *m.* Voetbuyging, vreêg, *v.*, het bovenste van den voet; soort van kraekbeen, *o.*; poot (der viervoetige dieren en vogels), *m.*

TARSIEN, ENNE, *adj.* Van de vreêg *of* voetbuyging. (mer, *o.*

TARSO, *m.* Zeer hard toskaensch mar-

TARTAN, *m.* Soort van wollen stoffe, *v.*

TARTANE, *f.* Tartaen (vaertuyg), *v.*

TARTARE, *m.* Tartarus, *m.*, hel, *v.*; Tartaer (inwooner van Tartariën), *m.* —, *adj.* Tartaersch.

TARTAREUX, EUSE, *adj.* Wynsteenagtig, van wynsteen.

TARTARIE, *f.* Tartariën (landstreêk in Asia), *o.*

TARTARIQUE, *adj.* Uyt wynsteen getrokken.

TARTARISER, *v. a.* Doór wynsteenzout zuyveren.

TARTE, *f.* Taert, toert, *v.* — *à la crême*. Roomtaert.

TARTELETTE, *f.* p. —*lète*. Taertje, toertje, *o.*

TARTINE, *f.* (fam.). Boterham, *m.*

TARTRATE, *m.* Wynsteenzuerzout, *o.*

TARTRE, *m.* Wynsteen, *m. Sel de* —. Wynsteenzout, *o.*

TARTUFE, *m.* Schynheyligen, huychelaer, *m.*

TARTUFERIE, *f.* (fam.). Schynheyligheyd, huychelaery, *v.*

TARTUFIER, *v. n.* (fam.). Huychelen, den schynheyligen speêlen.

TAS, *m.* p. *tâ*. Hoop, taes, stapel, *m.* — *de fagots, de pierres*. Hoop mutsaerden (takkebossen), steenen. *Mettre en* —. Opstapelen, op eenen hoop leggen. —, (fig.). Hoop, *m.*, menigte, *v.* — *de coquins*. Hoop *of* menigte schelmen. A —. Met hoopen, in menigte. —, PETITE ENCLUME. Kleyn aembeêld, *o.*

TASSE, *f.* p. *tâce*. Drinkschael, *v.*, kopje, *o.*, tas, *v.* — *à café*. Koffikopje. — *de café*. Kopje koffi.

TASSÉ, E, *adj.* (t. d'archit.). Ingezakt. *Figure* —*de*. Ineengedrongene figuer, *v.*

TASSEAU, *m.* p. —*çô*. Klamp, *m.*, lat, *v.*; kleyn aembeêld, *o.*

TASSÉE, *f.* (fam.). Een koppeken vol, *o.*

TASSEMENT, *m.* Het ophoopen, opstapelen, *o.*

TASSER, *v. a.* Hoopen, ophoopen, opstapelen, op hoopen zetten. — *du blé*. Koórn ophoopen. —, *v. n.* Zich uytbreyden, zich uytzetten.

TASSETTE, *f.* p. *tacète*. Dystuk, *o.*

TÂTEMENT, *m.* Tasting, betasting, *v.*

TÂTE-POULE, *m.* (fam.). Keukenklauwer, gortenteller, jangat, bemoeyal, *m.*

TÂTER, *v. a.* Tasten, betasten, voelen, bevoelen. — *le pouls*. Den pols voelen. — *q. c. comme un aveugle*. Iets betasten, aenraeken gelyk eenen blinden. — LE TERRAIN (fig.). Met omzigtigheyd te werk gaen. —, (fig.). Proeven, beproeven, ondertasten, polsen, onderzoeken. — *le courage de q. q.* Iemands moed beproeven, onderzoeken. —, *v. n.* Proeven, smaeken. — *au vin*. Den wyn proeven. — *d'un pâté*. Van eene pastey proeven. *Il veut* — *du métier de soldat*. Hy wil de proef van den soldaetenstand neêmen. SE —. Zich beproeven, zichzelven onderzoeken; voór zyne gezondheyd te veêl bezorgd zyn.

TÂTEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Voeler, taster, *m.*; voelster, tastster, *v.* —, (fig. *et* fam.). Twyfelmoedig, onzeker.

TÂTE-VIN, *m.* au pl. *des tâte-vin*. Wynpomp, *v.*, hevel, *m.*

TATILLON, ONNE, *s. m.* et *f.* (fam.). Praeter, *m.*; praetster, *v.*

TATILLONNAGE, *m.* (fam.). Gepraet, *o.*

TATILLONNER, *v. n.* (fam.). Babbelen, praeten, wydloopiglyk verhaelen.

TÂTONNEMENT, *m.* Tasting, betasting, bevoeling, *v.*

TÂTONNER, *v. n.* Tasten, voelen, betasten, bevoelen; (fig.) zich te lang beraemen eer men een besluyt neêmt, beschroomdelyk te werk gaen.

TÂTONNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Voeler, taster, *m.*; voelster, tastster, *v.*; (fig.) die beschroomdelyk te werk gaet.

TÂTONS (À), *loc. adv.* By den tast, blindelings, in het donker. *Il cherche le chemin à* —. Hy zoekt den weg in het blinde, al tastende. —, (fig.). Met onzekerheyd, in het onzeker.

TATOUAGE, *m.* Het beschilderen van het lichaem, *o.*

TATOUER, *v. a.* Het lichaem beschilderen.

TAU, *m.* p. *tô*. (blas.). Gedaente van eene T, *v.*

TAUDIS, *m.* (pop.). Kot, slegt vuyl huysken, *o.*, nest, *m.*

TAUGOUR, *m.* Kleynen hefboom, *m.*

TAUMALIN, *m.* Krabbenvet, *o.*, saus daeruyt, *v.*

TAUPE, *f.* Mol, *m.* —(t. de chir.). Zeker gezwel aen het hoofd, *o.*

TAUPE-GRILLON, *m.* Molkrekel, *v.*, veenmol, *m.*

TAUPIER, *m.* Mollevanger, *m.*

TAUPIÈRE, *f.* Molleval, *v.*

TAUPINÉE, **TAUPINIÈRE**, *f.* Molhoop, *m.*; mollegat, *o.* —, (fig. *et* fam.). Hutje, arm huysken, *o.*

TAURE, *f.* p. *tôre*. Vaers, *v.*

TAUREAU, *m.* Stier, bul, var, *m. Combat de* —*x*. Stierengevegt, *o.*

TAUROBOLE, *m.* Zoenoffer waerin men eenen stier aen Cibela slagtoferde, *o.*

TAUROCATAPSIE, *f.* Stierengevegt, *o.*

TAUROCOLLE, *f.* Stierenlym, *v.* en *o.*

TAUROPHAGE, *adj.* et *s. m.* Ossenceêter, *m.*

TAUTOCHRONE, *adj. voyez* ISOCHRONE.

TAUTOGRAMME, *adj.* et *s. m. Poème* —. Gedicht waerin alle de woórden met dezelfde letter beginnen, *o.*

TAUTOLOGIE, *f.* Noodelooze, onnoodige herhaeling van een woórd *of* denkbeêld, *v.*

TAUTOLOGIQUE, *adj.* Onnoodig, noodeloos herhaeld. *Echo* —. Weêrgalm die verscheydene keeren hetzelfde herhaelt, *m.*

TAUTOMÉTRIE, *f.* Al te nauwe herhaeling van dezelfde maet, *v.*

TAUX, *m.* Prys, *m.*, zetting, *v.*, gezetten prys, *m.*, prysstelling (van iets); taxe, schatting, *v.*, hoofdgeld, *o.*

TAVAÏOLLE, *f.* Doopdoek met kant bezet, *m.*, doopkleed, *o.*

TAVÈLE, *f. voyez* TAVELLE.

TAVELÉ, E, *adj.* Bont, gespikkeld, geplekt.

TAVELER, *v. a.* Spikkelen, bespikkelen. SE —. Bont *of* gespikkeld worden.

TAVELLE, *f.* Soórt van smal passement, *o.*

TAVELURE, *f.* Spikkeling, bespikkeling, bontheyd, *v.*

TAVERNE, *f.* Kroeg, slegte herberg, *v.*

TAVERNIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Kroeghouder, *m.*; kroeghoudster, *v.*

TAXATEUR, *m.* Schatter, weêrdeêder, pryzeêrder, *m.*

TAXATION, *f.* Schatting, weêrdeêring, pryzeêring, *v.*; recht (dat eenen outfanger ten honderd toekomt), *o.*

TAXE, *f.* p. *takce*. Zetting, prysstelling, *v.*, bepaelden *of* gezetten prys, *m.*, taxe; schatting, belasting, *v.*, hoofdgeld, *o.* — DE DÉPENS (pal.). Bepaeling der onkosten (van een geding), *v.*

TAXER, *v. a.* Schatten, weêrdeêren, op prys stellen, taxeêren; schatting opleggen, belasten. — DE. Beschuldigen. SE —. Zichzelven belasten *of* taxeêren, eene vrywillige schatting opleggen; malkander beschuldigen.

TAXIDERMIE, *f.* Konst van doode beesten met strooy op te vullen, op te zetten, *v.*

TE, *pron. pers.* U, aen u.

TÉ, *m.* Myn in de gedaente eener T, *v.*

TECHNIQUE, *adj.* p. *teknike*. Van konsten en weêtenschappen. *Terme* —. Konstwoórd, *o. Vers* —*s*. Verzen die de regels van eenige weêtenschap inhouden, *o. mv. Dictionnaire* —. Woórdenboek van konsten en weêtenschappen, *m.* en *o.*

TECHNOLOGIE, *f.* Verhandeling over de konsten; kennis van konstwoórden, *v.*

TECHNOLOGIQUE, *adj.* Tot de verhandeling over de konsten en de kennis van konstwoórden behoorend.

TÉGUMENT, *m.* Bekleedsel, *o.*

TEIGNASSE, *f.* (pop.). Slegte pruyk, *v.*

TEIGNE, *f.* p. *tè-gne*. Mot, *v.*, kleêrworm, boekworm; dauwworm, ringworm, hairworm, *m.*, hoofdzeer, schurft (op het hoofd van den mensch); schurft, *o.*, kanker (aen de schors der boomen), *m.* —*s*. Verrotting (in den strael van den voet eens peêrds), *v.*

TEIGNERIE, *f.* Schurfthuys, *o.*

TEIGNEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Schurftagtig, schurftig.

TEILLE, *f.* Schors, schel, schil, *v.*, bast (van kemp *of* vlas), *v.*

TEILLER, *v. a.* Zwingelen, zwengelen.

TEILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Zwingelaer, *m.*; zwingelaerster, *v.*

TEINDRE, *v. a.* (word geconjug. als *feindre*). Verwen, eene verf *of* koleur geêven.

TEINT, *m.* p. *tin*. Het verwen, *o.*, verf, *v.*; gelaetskoleur, koleur van het aengezigt, *o.*

TEINTE, *f.* Tint, verf, *v.*, koleur, *o.*

TEINTURE, *f.* Verwing; verf, *v.*, koleur, *o.* —, (chim.). Uyttreksel, *o.*, tinktuer, *v.* —, (fig.). Ligte *of* oppervlakkige kennis, *v.*; indruk, *m.*, genegenheyd, *v.*

TEINTURERIE, *f.* Verwery, *v.*

TEINTURIEN, ENNE, *adj.* (t. de bot.). Tot het verwen gebruykelyk.

TEINTURIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Verwer, *m.*; verfster, *v.* — *en bleu*. Blauwverwer. — *en soie*. Zyverwer. — *en laine*. Wolverwer. —, (fig. *et* fam.). Die iemands geschriften verbetert.

TEL, TELLE, *adj.* p. *tèle*. Zoo, zoodanig, zulk. — *père*, — *fils*. Zoo vader, zoo zoón. —*le demande*, —*le réponse*. Zoo de vraeg, zoo het antwoórd. — *est l'état du pays*. Dusdanig is den staet van het land. — *qui rit aujourd'hui, pleurera demain*. Hy die heden lacht, zal morgen weenen, schreyen. —*le vie*, —*le fin*. Zulk leven, zulke dood. — *quel*. Zoo en zoo, lyk. —, *pron. indéf.* QUELQU'UN. Zoo eenen, menig eenen. UN —. Zeker iemand. — QUE. Gelyk, als, zoo als.

TÉLÉGRAPHE, *m.* p. —*fe*. Verreschry-

Digitized by Google

ver, telegraef, *m.*; werktuyg om berigten zeer schielyk van de eene plaets naer de andere over te brengen, *o.*

TÉLÉGRAPHIQUE, *adj.* Verreschryfkundig, telegrafisch.

TÉLESCOPE, *m.* Verrekyker, *m.*, zienbuys, *v.*

TÉLESCOPIQUE, *adj. Etoile* —. Sterre die alleenlyk met den verrekyker kan gezien worden, *v.*

TELLEMENT, *adv.* Zoo, zoodanig, zoodaniglyk, dermaete. — *quellement.* Zoo en zoo, taemelyk, tusschenbeyde, redelyk.

TELLURE, *m.* Soórt van metael, *o.*

TÉNÉRAIRE, *adj.* et *s.* p. —*rère.* Vermetel, vermeéten, stout, roekeloos. *Une action* —. Eene vermetele, roekelooze daed. —, *m.* Waeghals, *m.*

TÉNÉRAIREMENT, *adv.* Vermetellyk, stoutelyk, roekeloosly.

TÉMÉRITÉ, *f.* Vermetelheyd, stoutheyd, roekeloosheyd, *v.*

TÉMOIGNAGE, *m.* Getuygenis, betuyging, *v.* — *de vive voix, par écrit.* Mondelyke, schriftelyke getuygenis. *Rendre* —. Getuygenis geeven. — *de la conscience.* Getuygenis van het geweéten. —, PREUVE, MARQUE. Bewys, blyk, teeken, *o.* — *d'amitié.* Vriendschapsblyk, gunstbewys.

TÉMOIGNER, *v. a.* et *n.* Getuygen, getuygenis geéven, verklaeren. — *en justice.* In het recht getuygen. — *contre q. q.* Tegen iemand getuygen. —, MARQUER, FAIRE PARAÎTRE. Betuygen, betoonen, bewyzen, doen blyken. — *de l'amitié.* Vriendschap betoonen *of* bewyzen. — *du chagrin, de la joie.* Verdriet, vreugd doen blyken.

TÉMOIN, *m.* Getuyge, *m.* en *v.* — *oculaire.* Ooggetuyge. *Prendre à* —. Tot getuyge neémen. *Dieu m'est* —. God is mynen getuyge. —*s.* Teekens, stukken tichels *of* schaliën (die men begraeft onder de grenssteenen om eenen akker om te konnen zien *of* zy niet verlegd zyn), *o. mv.*

TEMPE, *f.* p. *tan*—. Slaep, slag van het hoofd, *m.*

TEMPÉRAMENT, *m.* p. *tanpéramant.* Gesteldheyd, gesteltenis, lichaemsgesteldheyd, *v.*, lichaemsgestel, temperament, *o.*; aerd, *m.*, inborst, *v.*, karakter, *o.*; verzagting, maetiging, bemiddeling, *v.* —, (t. de mus.). Maetiging der toonen, *v.*

TEMPÉRANCE, *f.* Maetigheyd, gemaetigdheyd, ingetoógenheyd, *v.*

TÉMPÉRANT, E, *adj.* et *s.* Maetig, gemaetigd, ingetoógen; maetigend, verzagtend.

TEMPÉRATURE, *f.* Getemperdheyd, lochtgesteldheyd, *v.*

TEMPÉRÉ, E, *adj.* et *s.* Gemaetigd, getemperd, verzagt. *Air* —. Getemperde locht, *v.* —, (fig.). Gemaetigd, maetig, bedaerd, zedig, ingetoógen. —, *m.* Gemaetigd weér, *o.*

TEMPÉRER, *v. a.* Maetigen, temperen, verzagten. Se —. Verzagten, zagter worden, zich bedaeren.

TEMPÊTE, *f.* Storm, *m.*, onweder, onweér, tempeest, *o. Il s'éleva une violente* —. Er ontstond eenen zwaeren storm. *La — renversa les arbres, et enleva les toits.* Den storm wierp de boomen om, en ligtte de daken af.

TEMPÊTER, *v. n.* p. *tan*—. (fam.). Bulderen, raezen, tieren, gerugt *of* geweld maeken.

TEMPÊTUEUX, EUSE, *adj.* Stormagtig, stormig, buyagtig, tempeestig, onstuymig.

TEMPLE, *m.* Tempel, *m.*, kerk, *v.*, godshuys, *o.*

TEMPLET, *m.* p. —*plè.* Sluythout der boekbinders op de nacybank, *o.*

TEMPLIER, *m.* Tempelier, tempelheer, tempelridder, *m.*

TEMPORAIRE, *adj.* p. *tanporère.* Tydelyk, voór eenen tyd.

TEMPORAIREMENT, *adv.* Tydelyk, voór eenen tyd.

TEMPORAL, E, *adj.* Van den slaep *of* slag van het hoofd.

TEMPORALITÉ, *f.* Het tydelyk, *o.*, wereldlyke gerechtigheyd (van een bisdom, kapittel, enz.), *v.*

TEMPOREL, ELLE, *adj.* et *s.* Tydelyk, vergankelyk. *Les biens* —*s.* De tydelyke goederen. —, SÉCULIER. Wereldlyk. *Puissance* —*elle.* Wereldlyke magt, *v.* —, *m.* Het tydelyk, het wereldlyk, *o.*, inkomst van een geestelyk ambt, *v.*; wereldlyke magt *of* heerschappy (van eenen vorst), *v.*

TEMPORELLEMENT, *adv.* p. —*rèlemant.* Tydelyk, voór eenen tyd.

TEMPORISATION, *f.* Tydwinning, *v.*, uytstel, *o.*, vertoeving, verschuyving, *v.* (toef, *o.*

* **TEMPORISEMENT**, *m.* Uytstel, ver-

TEMPORISER, *v. n.* Tydwinnen, uytstellen, vertoeven, eene gunstigere gelegenheyd afwagten. *Il y a un an qu'il temporise.* Hy wagt reeds een jaer.

TÉMPORISEUR, *m.* Tydwinner, uytsteller, vertoever, *m.*

TEMPS, *m.* p. —*tan.* Tyd, *m. De tout* —. Altyd, in alle tyden, van alle tyden. *Le — s'écoule, se passe.* Den tyd gaet voórby. *Le — présent.* Het tegenwoórdige, den tegenwoórdigen tyd. *Le — passé.* Den verledenen tyd. *De — en* —. Van tyd tot tyd. *Avec le* —. Met den tyd. *Du — de.* Ten tyde van. *Il est* —. Het is tyd. *Faire bon usage, un bon emploi du* —. Een goed gebruyk van den tyd maeken. *En même* —. Ter zelfder tyd. *A* —. Ter regter tyd, by tyds, voór eenen bepaelden tyd. *Passer bien son* —. Zich vermaeken. *Le — de la moisson.* Den oogsttyd. *Le — de la vendange.* Den wyntyd. *En — de guerre.* In oórlogstyd. *S'accommoder au* —. Zich naer den tyd en gelegenheyd voegen, schikken. *De mon jeune* —. In myne jonge jaeren. *En — et lieu.* Op tyd en plaets. *Suivant le —, les* —. Naer tyd en omstandigheyd. *Tout d'un* —. Teffens, seffens, te gelyk. —, DISPOSITION DE L'AIR. Weder, weér, *o. Il fait beau* —. Het is schoon weér. *Faire gros* —. Stormen.

TENABLE, *adj.* Houbaer, verdedigbaer, te houden. *La place n'est pas* —. De vesting, de plaets is niet houbaer, is niet te verdedigen.

TENACE, *adj.* Kleóvend, kleóverig, kleévig, kleéfagtig, lymagtig. — (t. de bot.). Kleéverig, aenkleévend. —, (fig.). Koppig, hardnekkig, eygenzinnig; vasthoudend, karig, gierig.

TENACITÉ, *f.* Kleéverigheyd, kleéfagtigheyd, lymagtigheyd, *v.* —, (fig.). Koppigheyd, hardnekkigheyd, eygenzinnigheyd; vasthoudendheyd, karigheyd, gierigheyd, *v.*

TENAILLE, *f.* Tang, nyptang, trektang, smidstang, *v.*; hack, *m.*, tangwerk (aen sterkten, aen vestingen), *o.*

TENAILLER, *v. a.* Met gloeyende tangen nypen *of* pynigen.

TENAILLON, *m.* (t. de fortif.). Tangwerk, scheérwerk, *o.*

TENANCIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Leenhouder, leenbezitter, *m.*; leenhoudster, leenbezitster, *v.*; landeygenaer, *m.*; landeygenaerster, *v.*

TENANTS, *m. pl.* — *et aboutissants.* Belendingen; (fig.) omstandigheden, *v. mv.*

TENANT, *m.* Voórvegter, *m.* —, (fig.). Voórstander, verdediger, *m.*

TENAR, *m.* Palmspier, *v.*

TÉNARE, *f.* (poét.). Hel, helle, benedenwereld, *v.*

TENDANCE, *f.* Het strekken, het hellen, *o.*, strekking, helling, *v.*

TENDANT, E, *adj.* Strekkend, hellend.

TENDELET, *m.* (t. de mar.). Zonnedek, zonnedak, paviljoen, *o.*

TENDERIE, *f.* Het leggen *of* spannen van strikken, *o.*

TENDEUR, *m.* p. *tan*—. Strikkenspanner, *m.*

TENDINEUX, EUSE, *adj.* Peésagtig.

TENDOIRES, *f. pl.* Stangen (om stoffen die uyt de verf gekomen zyn, op te hangen, om te droogen), *v. mv.*

TENDON, *m.* (anat.). Peés, *v.*; eynde eener spier, *o.*

TENDRE, *adj.* et *s.* Week, zagt, morw, malsch. *Métal* —. Week metael, *o. De la viande* —. Malsch vleesch, *o. Pain* —. Zagt gebakken brood, *o.* —, (fig.). Gevoelig, teeder, teer, teederhertig; zwak. *Avoir le cœur* —. Een teeder, een week hert hebben. — *au froid.* Gevoelig aen de koude. *Age* —. Teedere jeugd, *v.*, teedere jaeren, *o. mv.* —, TOUCHANT, GRACIEUX. Teeder, aendoenlyk, hertroerend, weemoedig. *Des paroles* —*s.* Teedere, weemoedige woórden, *o. mv.* —, *m.* Teederheyd, teederhertigheyd, *v. Avoir du* — *pour.* Teederlyk beminnen.

TENDRE, *v. a.* Spannen, opspannen, opslaen. — (bander) *un arc.* Eenen boóg spannen. — *des filets, des piéges.* Netten, strikken spannen. — *une tente.* Eene tent spannen, opslaen. —, TAPISSER. Behangen. — *une chambre.* Eene kamer behangen. *L'église était tendue de noir.* De kerk was met zwart behangen. —, PRÉSENTER EN AVANÇANT. Uytstecken, uytstrokken, reyken, toereyken. — *les bras au, vers le ciel.* De handen ten hemel reyken, uytstrekken, heffen. — LES BRAS À Q. Q. Iemand bystaen in den nood. —, *v. n.* Leyden, ergens naer toe gaen *of* loopen. *Où tend ce chemin?* Waer leyd dien weg naer toe? waer loopt dien weg heénen? —, (fig.). Strekken, verstrekken, dienen, bedoelen, tot oogmerk hebben. *A quoi tend cela?* Waertoe strekt, dient dat.

TENDREMENT, *adv.* Teeder, teederlyk, zagtjes. *Il aime — ses enfants.* Hy bemint zyne kinderen teederlyk. — (t. de peint.). Teer, fyn, zagt. *Il peint* —. Hy schildert fyn; hy heéft een zagt penseel.

TENDRESSE, *f.* p. *tandrèse.* Teederheyd, teederhertigheyd; liefde, *v.* — (t. d'arts). Fynheyd, zagtheyd, *v.*

TENDRETÉ, *f.* Malschheyd, morwheyd, *v.*

TENDRIFIER, *v. a.* Verteederen, teederhertig maeken, tot medelyden beweégen.

TENDRON, *m.* Spruytje, uytspruytsel van planten, hert van kool, *o.* —, (fig. *et* fam.). Jong meysken, *o.* —*s.* Kraekbeentjes, knorbeentjes, *o. mv.*

TENDU, E, *adj.* Gespannen, uytgerekt. ESPRIT — (fig.). Gespannen geest, *m. Style* —. Onnatuerlyken, gevrongen schryfstiel, *m.*

TÉNÈBRES, *f. pl.* Duysternis, duysterheyd, donkerheyd, *v. Les — de la nuit.* De donkerheyd des nagts. —, (fig.). Duysternis, verblindheyd, onweétendheyd, onzekerheyd, *v. Vivre dans les* —. In de duysternis, in de onweétendheyd wandelen. —, OFFICE DE LA SEMAINE-SAINTE. Donkere metten, *v. mv.*

TÉNÉBREUX, EUSE, *adj.* Duyster, donker. LE SÉJOUR — (poét.). De hel, het donker verblyf. LES TEMPS — DE L'HISTOIRE (fig.). De donkere, de verborgene tyden der geschiedenis. —, (fig.). Droefgeestig, zwaermoedig. *Il a l'air sombre et* —. Hy heéft een zwaermoedig, droefgeestig uytsigt. *Un coquin* —. Eenen schelm die zyne oogmerken in het duyster verbergt.

Digitized by Google

TÈNEMENT, *m.* (prat.). Hoeve, pagthoeve, *v.*

TÉNESME, *m. voyez* ÉPREINTE.

TENETTE, *f.* p. *—nète.* Steentang (der heelm.), *v.*

TENEUR, *f.* (prat.). Inhoud, *m.* —, *m.* — DE LIVRES. Boekhouder, *m.*

TÉNIA, *m.* Lintworm, *m.* —, POISSON. Zekeren visch, *m.*

TÉNIE, *f.* (archit.). Plat lystwerk, *o.*

TENIR (je tiens, tu tiens, il tient, nous tenons, vous tenez, ils tiennent; je tenais; je tins; je tiendrai; je tiendrais; tiens, tenons, tenez; que je tienne, que tu tiennes, qu'il tienne, que nous tenions, que vous teniez, qu'ils tiennent; que je tinsse; tenant; tenu, ue), *v. a.* Houden, vasthouden, met de hand houden. — *un livre.* Een boek met de hand houden. — *une épée.* Eenen degen vasthouden. — *un enfant sur les fonts baptismaux.* Een kind ten doop houden. — *les yeux baissés.* De oogen nedergeslaegen houden. — *la porte fermée.* De deur gesloóten houden. — *cabaret, auberge.* Herberg houden. — *en prison.* Gevangen houden. — *q. q. en bride.* Iemand in toom houden. — *ménage.* Huys houden. — *conseil.* Raed houden. — *parole, sa parole.* Zyn woórd houden. — *les livres.* Boekhouden. —, POSSÉDER. Bezitten, hebben, in bezit hebben. *Il tient cette maison à loyer, à louage.* Hy bezit, bewoont dit huys in huer. —, OCCUPER. Beslaen, inneémen, in hebben. — *trop de place.* Te veél plaets beslaen. —, ENTRETENIR. Onderhouden. — *une garnison dans une ville.* Eene bezetting in eene stad onderhouden. — *en bon état.* In goeden staet houden. —, CONTENIR. Houden, inhouden, bevatten. *Cela tient plus d'une bouteille.* Dat bevat, houd in meer dan eene flesch. —, OCCUPER QUELQUE TEMPS. Bezig houden. —, ESTIMER, CROIRE. Houden, agten, gelooven, meenen. *Je tiens cela (pour) vrai.* Ik houd dat voór waer, ik neém het voór waerheyd aen. *Je tiens l'affaire faite.* Ik agt, houd de zaek voór afgedaen, beslist. — DE, ÊTRE REDEVABLE. Houden, hebben, te danken hebben, verschuldigd *of* verpligt zyn. *Je tiens tout de vous.* Alles wat ik heb, ben ik u verschuldigd. — DE, AVOIR APPRIS DE. Weéten, vernomen hebben. *De qui tenez-vous cette nouvelle?* Van wien weét, hebt gy dit nieuws vernomen? — DE, AVOIR REÇU DE NAISSANCE. Hebben, aengeërfd hebben, aengeboóren zyn. *Il tient cela de son père.* Dat heéft hy van zynen vader aengeërfd. —, *v. n.* Aenpaelen, aengrenzen. *Mon jardin tient au chemin.* Mynen hof ligt, paelt aen den weg. —, ETRE ATTACHÉ. Houden, vasthouden, vastzitten. *La neige tient sur les arbres.* Den sneeuw houd vast aen de boomen, blyft op de boomen vast zitten. *Le clou tient à la muraille.* Den spyker houd vast in den muer. ELLE NE TIENT PLUS À LA TERRE (fig.). Zy is niet meer aen de aerdsche goederen gehegt. — *à l'argent.* Aen het geld gehegt zyn. —, DURER, SUBSISTER. Duoren, bestaen, in stand blyven, in gang blyven. —, RÉSISTER. Houden, uythouden, togenhouden, wederstaen. *La forteresse ne peut plus — huit jours.* De vesting, de sterkte kan het geen acht dagen meer uythouden. — DE, AVOIR QUELQUE RAPPORT; RESSEMBLER. Gelyken aen *of* naer, aerden naer, eenige overeenkomst hebben met. *Il tient beaucoup de son père.* Hy aerd, gelykt naer zynen vader. — POUR. Houden voór, het houden met, aenkleéven, aengekleéfd zyn. *Il tient pour le roi.* Hy houd het met den koning. *Je le tiens pour honnête homme.* Ik houd hem voór een braef man. — CONTRE. Tegenstaen, wederstaen. — BON, — FERME. Stand houden, aenhouden, tegenstaen. — QUE. Denken, meenen, dat. EN — (fam.). Bedrogen zyn; verlieféd zyn; dronken zyn. —, *v. impers. Il ne tient pas à moi que la chose ne réussisse.* Het hangt niet van my af dat de zaek niet gelukke. *S'il ne tient qu'à cela.* Als het daer maer op aenkomt. *A quoi tient-il que vous ne le fassiez?* Waeraen schort het dat gy het niet doet? Qu'à CELA NE TIENNE (fam.). Daer is weynig aengelegen. TENEZ. Houd, daer, zie. SE —. Zich houden, zich ophouden, blyven, blyven staen, woonen, verblyven. *Tenez-vous là?* Blyf daer. *Il se tient au vent.* Hy staet in den wind. SE —, ÊTRE DANS UNE CERTAINE SITUATION. Zich houden. *Se — droit.* Zich regt houden. SE — LES BRAS CROISÉS (fig.). Ledig staen, niet werken. SE —, AVOIR LIEU. Gehouden worden. *L'assemblée se tient à l'hôtel de ville.* De vergadering word in het stadhuys gehouden. SE —, S'ATTACHER, S'ARRÊTER. Zich houden, zich vasthouden. *Se — aux crins du cheval.* Zich aen de maenen van het peérd vasthouden. S'EN —, S'EN RAPPORTER À. Zich gedraegen aen, zich houden aen. SE —, S'EMPÊCHER DE. Zich onthouden, nalaeten. *Il ne peut se — de rire.* Hy kan zich niet onthouden van te lachen.

TENON, *m.* (charp.). Houvast, *o.*, pin, *v.*

TÉNOR, *m.* Tenor, *m.*, tenorstem, *v.*, tenorist, *m.*

TÉNORISTE, *m.* Tenorist, *m.*

TENSIF, IVE, *adj.* p. *tancif.* (méd.). Spannend.

TENSION, *f.* Spanning, uytspanning, *v.* — *de nerf.* Zenuw spanning. — DE L'ESPRIT (fig.). Spanning, inspanning des geests.

TENTACULES, *f. pl.* Hoórntjes (der schelpdieren), *o. mv.*

TENTANT, E, *adj.* Bekoórend, lokkend, aenlokkend, aenlokkelyk.

TENTATEUR, TRICE, *s.* et *adj.* Bekoórder, verleyder, aenvegter, *m.*; bekoórster, verleydster, *v.* —, *adj.* Bekoórend. L'ESPRIT —, LE —. Den duyvel, boozen geest, *m.*

TENTATIF, IVE, *adj.* Bekoórend, aenlokkend, aenlokkelyk.

TENTATION, *f.* p. *tantacion.* Bekoóring, aenvegting, aenlokking (tot het kwaed), *v.* —, ENVIE DE. Lust, *m.*, begeérte, *v.*

TENTATIVE, *f.* Pooging, tragting, onderwinding; eerste proef (in de godsgeleerdheyd), *v.*

TENTATRICE, *f. voyez* TENTATEUR.

TENTE, *f.* Tent, legertent, veldhut, *v.* —, (chir.). Wiek, *v.*

TENTEMENT, *m.* Dubbelen slag *of* steék (in het schermen), *m.*

TENTER, *v. a.* Poogen, tragten, onderwinden, onderneémen, beproeven. — *de séduire.* Tragten te verleyden. — *fortune.* Zyn geluk beproeven, zoeken. — *une entreprise.* Eene zaek onderneémen. —, SOLLICITER AU MAL. Bekoóren, aenvegten, aenlokken (tot het kwaed). —, DONNER ENVIE. Lust verwekken. *Ce beau temps me tente de me promener.* Dit schoon weder verwekt hy my lust om te gaen wandelen. —, ÉPROUVER (dans l'Ecriture). Beproeven; op de proef stellen. *Dieu tenta Abraham.* God beproefde Abraham. — *Dieu.* God torgen. —, (t. d'escr.). Den degen in het schermen tweemael met den zynen slaen.

TENTURE, *f.* Behangsel, tapytbehangsel, *o.*

TENU, E, *adj.* Gehouden, onderhonden. —, (fig.). Gehouden, onderworpen, verpligt.

TÉNU, E, *adj.* (didact.). Dun, teder, fyn.

TENUE, *f.* Houding, *v. Il n's point de — à cheval.* Hy zit niet vast te peérd, hy heéft geene houding. CE GARÇON N'A POINT DE — (fig.). Dien jongen is veranderlyk, heéft geen vast karakter, geene standvastigheyd. —, MANIÈRE DE TENIR LA PLUME EN ÉCRIVANT. Het houden. FOND DE BONNE — (mar.). Goeden ankergrond, *m.* — NOBLE. Agterleen, *o.* TOUT D'UNE —. Aeneen, agtereen. —, MANIÈRE DE S'HABILLER. Kleeding, *v. On admire la — de ce régiment.* Men bewondert de houding, de kleeding van dit regiment. — (t. de mus.). Houding van denzelfden toon, *v.* —, DURÉE D'UNE ASSEMBLÉE. Houding, zitting, *v.* — DES LIVRES. Boekhouding, *v.*

TÉNUITÉ, *f.* (didact.). Dunheyd, fynheyd; geringheyd, kleynheyd, *v.*

TENURE, *f.* Leenroerigheyd, *v.*

TÉORBE, *m. voyez* THÉORBE.

TÉPHRAMANCIE, *f.* Waerzegging uyt de asch van het offervuer in de lucht geworpen, *v.*

TÉRATOSCOPIE, *f.* Waerzegging uyt de verschyning der gedrogten, der spooken, *v.*

TERCER, *v. a.* — *la vigne.* Eene derde bewerking aen den wyngaerd geéven.

TERCET, *m.* p. —*cè.* Dryregelig vers, *o.*

TÉRÉBENTHINE, *f.* p. —*ban*—. Terpentyn, termentyn, *m.*

TÉRÉBINTHACÉES, *f. pl.* Planten van het geslacht der terpentynboomen, *v. mv.*

TÉRÉBINTHE, *m.* Terpentynboom, *m.*

TÉRÉBRATION, *f.* Doórbooring (van eenen boom om er den terpentyn uyt te laeten vloeyen), *v.*

TÉRÉNIABIN, *m.* Vloeybaer manna uyt Perziën, *o.*

TÉRÈS, *m.* (ver). Langen en ronden worm in 's menschen lichaem, *m.*

TÉRET, ÈTE, *adj.* (bot.). Rond, bot, stomp.

TÉRÉTIROSTRE, *m.* Steltvogel met rolronden bek, *m.*

TÉRÉTIUSCULE, *adj.* (bot.). Rondagtig, stompagtig.

TERGEMINÉE, *adj. f. Feuille* — (bot.). Drydubbel blad, *o.*

TERGIVERSATEUR, *m.* Die uytvlugten *of* omwegen zoekt.

TERGIVERSATION, *f.* Uytvlugt, *v.*, omweg, *m.*

TERGIVERSER, *v. n.* Omwegen gebruyken, uytvlugten zoeken.

TERME, *m.* Eynde, *o.*, pael, grenspael, *m. Le — de la vie humaine.* Het eynde des menschelyken leevens. *Le — d'une course.* Den grenspael eener loopbaen. —, TEMPS PRÉFIX DE PAYEMENT. Termyn, *m. Le — est échu.* Den termyn is verscheénen, vervallen. —, SOMME DUE AU BOUT DU —. Termyn, *m. Il doit trois —s.* Hy is dry termynen schuldig. —, TROIS MOIS DE LOYER. Drymaendelyksch huergeld, *o.* — (t. de méd.). Het eynde van de zwangerheyd (ontbinding) eener vrouw. *Elle est accouchée avant —.* Zy is voór den tyd bevallen. *Cet enfant est venu à —.* Dit kind is op den bepaelden tyd gekomen. —, MOT, DICTION. Woórd, *o.*, bewoórding, uytdrukking, *v.* — *vieux, nouveau.* Oude, nieuwe uytdrukking, *v. Parler en —s exprès ou formels, choisis.* Met uytdrukkelyke, uytgekipte woórden spreéken. *Il parla en ces —s.* Hy sprak in deézer voege. *Mesurer ses —s.* Met omzigtigheyd spreéken. —, (log.). Praedicaet, *o.* —, MOT PARTICULIER À UNE SCIENCE, À UN ART. Woórd, *o.* — *d'art.* Konstwoórd. — *de grammaire.* Woórd der spraekkonst. —*s.* Staet, toestand, voet, *m.*, gesteltenis, gesteldheyd, *v. En quels —s est l'af-*

Digitized by Google

faire? In welken staet, toestand is het met deêze zaek? hoe staet het met deêze zaek? —, (myth.). *Le dieu* —. Den grensgod. —, (t. d'arch.). Grensbeêld, paelbeêld, *o.*, grenszuyl, *v. Être comme un* —. Onbeweêgelyk blyven, zich niet verroeren.

TERMINAISON, *f.* p. —*nèson.* Uytgang (van een woôrd), *m.*, uyteynde, *o.*, eyndiging, *v.*

TERMINAL, E, *adj.* (bot.). Op den top staende, dat de spits uytmaekt.

TERMINER, *v. a.* Bepaelen, afpaelen, begrenzen, eyndigen, beslissen. *Les montagnes terminent l'horizon.* De bergen begrenzen den gezigteynder. —, Finir, achever. Eyndigen, volcynden, volbrengen, afdoen, ten eynde brengen; beslegten. — *ses jours, sa vie.* Zyne dagen, zyn leven eyndigen. — *une campagne par une victoire.* Eenen veldtogt door eene overwinning beslissen. Se —, aboutir. Aenpaelen, aengrenzen. Se —, s'achever. Eyndigen, afloopen, ten eynde gebragt worden, geëyndigd worden. *Comment s'est terminée l'affaire?* Hoe is de zaek afgeloopen? — (t. de gramm.). Eyndigen, uytgaen.

TERMINTHE, *m.* (méd.). Hondsblaer, hondsbleyn, *v.*

TERMONDE (ville). Dermonde, Dendermonde.

TERNAIRE, *adj. Nombre* —. Drytal, *o.*

TERNE, *adj.* Doof, mat, bleek, bezwalkt.

TERNE, *m.* Terne (lot van dry nommers in de lotery), *m.* —*s* (au trictrac). Twee dryen, *v. mv. Amener* —. Twee dryen werpen.

TERNÉS, ÉES, *adj. pl.* (t. de bot.). Met dry samengevoegd, drytallig.

TERNI, E, *adj.* Dof, mat, verdoofd, bezwalkt, dat zynen glans verlooren heêft.

TERNIR, *v. a.* Verdooven, verduysteren, bezwalken, den glans beneêmen, dof, mat maeken. *L'haleine ternit une glace.* Den adem maekt een spiegelglas dof. *Ce tableau est terni.* Deêze schildery heêft den glans verlooren. — sa réputation (fig.). Zynen goeden naem bezwalken *of* bevlekken. Se —. Verdooven, zynen glans verliezen, mat *of* bleek worden.

TERNISSURE, *f.* p. —*çure.* Verdooving, bezwalking, *v.*

TERRAGE, *m.* (t. de féod.). Vrugtcyns, *m.*; het wit maeken van suyker met kleyaerde.

TERRAGEAU, *m.* (t. de féod.). Vrugtcynsgenieter, *m.*

TERRAGER, *v. a.* (féod.). Den vrugtcyns ligten *of* heffen.

TERRAGNOL, *adj. m.* (man.). Lomp, zwaer.

TERRAILLE, *f.* Soôrt van fyn aerdewerk, *o.*

TERRAIN, TERREIN, *m.* p. *terin.* Grond, *m.*, plaets; vlakte, ruymte, *v. Bon* —. Goeden grond. *Occuper un grand* —. Veêl plaets beslaen. Ménager le — (fig.). De middelen met goed gevolg, met bedagtzaemheyd, met voôrzorg gebruyken. *Disputer le* —. Zich dapper verweêren, het veld lang bestryden. *Gagner du* —. Allengskens met iets voorderen, in eene zaek voôruytkomen. Sonder le — (fig.). Den grond peylen; de inhorst en de belangens onderzoeken.

TERRAL, *m.* (mar.). Landwind, *m.*

TERRAQUÉ, E, *adj. p. téraké.* Uyt land en water bestaende. *Le globe* —. Den uyt water en land bestaenden aerdbol, *m.*

TERRASSE, *f.* p. *térace.* Aerdhoogte, verhevene wandelplaets in eenen hof, terras, *v.*, (maç.). Balkon, *o.*, terras, *v.*; plat, *o.*, tinne, vlakte op een huys, *v.* — (t. de peint.). Voôrgrond (van een landschap), *m.* — (t. de sculpt.). Bovendeel van eene plint, *o.* — (t. de lapidaire). Deel van een gesteente dat niet kan gesleêpen worden; ruw gedeelte van eenen diamant, *o.* —, Cuvette de tirour d'or. Kuypje waerin het zilver, dat verguld moet worden, verwarmd word, *o.*

TERRASSÉ, E, *adj.* (blas.). Met aerde voôrzien.

TERRASSEMENT, *m.* Aerdebewerking tot het maeken van wandelingen, wegen, wallen, vestingen, enz., *v.*

TERRASSER, *v. a.* Met aerde ondersteunen *of* versterken; aerde aen den voet van eenen muer werpen. —, Jeter par terre. Nederwerpen, nedersmyten, op den grond werpen, overhoop smyten. —, *q. q.* Iemand op den grond werpen. —, (fig.). Nederslagtig maeken, den moed beneêmen; ontstellen; tot stilzwygen brengen, overreden. Se —. Zich in de aerde verschansen.

TERRASSEUR, *m.* Grofmetselaer, leemplakker, *m.*

TERRASSIER, *m.* Walgraever, aerdevoerder, aerdebewerker, *m.*

TERRE, *f.* p. *tère.* (élément). Aerde, *v.* De —. Aerden. *Vase de* —. Aerden pot. — *sèche, grasse.* Drooge, vette aerde. — *à pipe.* Pypaerde. — *glaise.* Kley, kleyaerde. — *à potier.* Potaerde, kley. — *à foulon.* Volaerde. — *à porcelaine.* Porcelynaerde. —, Globe terrestre. Aerde, *v.*, aerdbodem, *m.*, aerdryk, *o. Dieu créa le ciel et la* —. God schiep den hemel en de aerde. *La rondeur de la* —. De rondheyd der aerde. *Tous les peuples de la* —. Alle volken des aerdbodems. *Les biens de la* —. De aerdsche, tydelyke goederen, *o. mv.* —, Un ou plusieurs endroits du globe. Land, *o.*, landstreêk, *v.*, gewest, *o. La* — *promise.* Het land van belofte. — *ferme.* Vast land. — *inconnue.* Onbekend land. *Chercher q. q. par* — *et par mer.* Iemand te water en te land, overal zoeken. —, Etendue d'un pays. Land, *o.*, grond, bodem, *m. Mourir en* — *étrangère.* In een vreemd land sterven. *Ravager les* —*s de l'ennemi.* 'S vyands landen verwoesten. —, Domaine. Goed, erfgoed, landgoed, *o.*, landeryen, *v. mv. C'est une belle* —. Dat is een schoon goed. *Il est riche en fonds de* —*s.* Hy heêft veêle landgoederen. Chasser sur les —*s d'autrui* (prov.). Zich iets aenmaetigen wat eenen anderen behoort. Ce sont des —*s inconnues pour lui* (prov.). Dat zyn voôr hem onbekende dingen, zaeken waervan hy geen verstand heêft. —, Endroit où l'on place un corps mort. Aerde, *v.*, graf, *o. Mettre en* —. Begraeven, ter aerde bestellen. *Jeter à* —. Nederwerpen, overhoop smyten, ter aerde werpen. *Donner du nez en* —. Met den neus op den grond vallen; (fig.) in zyn voôrneêmen mislukken. —, Les bords de la mer. Oever, *m.*, kust, *v.*, land, *o. Ranger, côtoyer la* —, *aller* — *à* —. Langs de kust zeylen; (fig.) zich naer zynen staet rigten, niet boven zyn bereyk gaen. *Perdre* —. De kust uyt het oog verliezen, zich van het land verwyderen; den grond verliezen (in eene rivier). *Mettre pied à* —. Voet aen land zetten, aen land komen; van het poêrd stygen. — (t. de man.). *Le cheval travaille, va* — *à* —. Het poêrd maekt korte sprongen, eenen korten galop. Toute la — (fig.). Eenieder, de geheele wereld. *Il est connu de toute la* —. Eenieder kent hem. *Toute la* — *le sait.* Elkeen weêt het.

TERRE-À-TERRE, *m.* au pl. *des terre-à-terre.* Zekeren dansprong, *m.*

TERREAU, *m.* p. *téro.* Mestaerde, *v.*

TERRE-NEUVE, *f.* (île). Nieuwland (Terra-Nova), *o.*

TERRE-NEUVIER, *m.* Nieuwlandsvaerder, *m.* —, (vaisseau). Schip dat ter abberdaenvangst naer Nieuwland vaert, *o.*

TERRE-NOIX, *f.* (plante). Aerdnoôt, *v.*

TERRE-PLEIN, *m.* au pl. *des terre-pleins.* (fortif.). Walgang, *m.*

TERRER, *v. a.* p. *térer.* Met aerde opvullen. — *une vigne.* Eenen wyngaerd versche aerde geêven. — *une étoffe.* Eene stoffe met volaerde bestryken. — *le sucre.* De suyker met eene soôrt van aerde wit maeken. — *un artifice.* Den hals van een vuerwerk met droogo aerde stryken. —, *v. n.* et *pr.* Zich onder de aerde verbergen, onder de aerde in hollen kruypen. Se —, se terrasser. Zich in den grond verschansen.

TERRE-SAINTE, *f.* Joôdsch land, *o.*

TERRESTRE, *adj.* p. *téres*—. Aerdsch. *Globe* —. Aerdbol, *m. Paradis* —. Aerdsch paradys, *o. Animaux* —*s.* Landdieren, *o. mv. Vapeurs* —*s.* Dampen die uyt de aerde opstygen. —, (fig.). Aerdsch, aerdsgezind, wereldsch. *Il n'a que des pensées* —*s.* Hy heêft niets dan aerdsgezinde, wereldsche gedagten.

TERRESTRÉITÉS, *f. pl.* (t. de chim.). Grove, aerdagtige deelen, *o. mv.*

TERRETTE, *f.* (plante). Aerdveyl, *o.*

TERREUR, *f.* Schrik, *m.*, verschrikking, vreesselykheyd, vrees, *v.* — *panique.* Schielyken, maer ongegronden schrik.

TERREUX, EUSE, *adj.* Aerdagtig. *Goût* —. Aerdagtigen smaek, *m. Odeur* —*euse.* Aerdagtigen reuk, *m.* —, Mêlé de terre. Aerdagtig, met aerde gemengd, volaerde. —, Sali de terre. Met aerde bemorst. Visage — (fig.). Doodverwig aengezigt. — (t. de lapidaire). Duyster, onklaer (in edelgesteenten).

TERRIBLE, *adj.* p. *téri*—. Schrikkelyk, verschrikkelyk, vreesselyk, vervaerlyk, yssselyk. —, (fig. *et* fam.). Wonderlyk, vremd.

TERRIBLEMENT, *adv.* Schrikkelyk, verschrikkelyk, vreesselyk, vervaerlyk, op eene verschrikkelyke wyze. —, (fam.). Bovenmaete, onmaetiglyk.

TERRIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Grooten landbezitter, *m.*; groote landbezitster, *v.*

TERRIER, *adj.* et *s. m. Papier* —. Leenregister, *o.*, lyst van landgoederen met derzelver rechten, *v.* —, *m.* Hol, *o.*, kuyl, *m.*; konynenhol, *o.*; (fig.) duystere schuylplaets, verbergplaets, *v.*; vaderland, geboôrteland, *o.* — (chien). Hond voôr de jagt der konynen, dassen, enz., *m.*

TERRIÈRE, *f.* (v. m.). Konynenhol, konynenkot, *o.*

TERRIFICATION, *f.* (t. de chim.). Het aenzetten van de aerdagtige deelen by de gisting, *o.*

TERRINE, *f.* Test, tyl; kom, soepkom, *v.*

TERRINÉE, *f.* Testvol, komvol, *v.*

TERRIR, *v. n.* p. *térir.* Op strand komen om eyeren te leggen (spreêk. van de schildpadden); het aen land komen (der visschen). —, (mar.). Landen, aenlanden.

TERRITOIRE, *m.* p. *téritoar.* Gebied, grondgebied, rechtsgebied, *o.*

TERRITORIAL, E, *adj.* Van het grondgebied, dat tot het grondgebied behoort.

TERROIR, *m.* p. *téroar.* Land, bouwland, *o.*, grond, *m.*, landdouw, *v. Un* — *fertile.* Eene vrugtbaere landdouw.

TERRORISER, *v. a.* et *n.* Het schrikbewind invoeren.

TERRORISME, *m.* Schrikbewind, *o.*

TERRORISTE, *m.* Aenhanger van het schrikbewind, *m.*

TERSER, *v. a. voyez* Tercer.

TERSET, *m. voyez* Tercet.

TERTRE, *m.* Heuvel, *m.*, hoogte, *v.*

TES, *pron. poss. voyez* Ton, ta.

Digitized by Google

TESSEAUX, *m. pl.* p. *téçô.* (mar.). Marssalingen, *m. mv.*

TESSON, *m. voyez* TÊT.

TEST, *m.* Eed (in England) waerdoór men de catholyke religie afzweêrt, *m.* — (t. d'hist. nat.). Hardste gedeelte der schelpen, *o.*

TESTACÉ, E, *adj.* et *s.* Met eene schelp bedekt. —s, *m. pl.* Schelpdieren, *o. mv.*, schelpvisschen, *m. mv.*

TESTAMENT, *m.* Uytersten wil, *m.*, testament, *o.* — *olographe.* Eygenhandig testament. — *suggéré*, *supposé.* Ingegeêven, onderschooven testament. *L'ancien* —. Het oud Testament, *o.*, den Bybel, *m. Le nouveau* —. Het nieuw Testament.

TESTAMENTAIRE, *adj.* Van een testament, testamenteël. *Disposition* —. Erfbeschikking by testament *of* uytersten wil, *v. Exécuteur* —. Uytvoerder van een testament, *m.*

* **TESTAMENTER**, *v. n.* Eenen uytersten wil, een testament maeken.

TESTATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Testamentmaeker, *m.*; testamentmaeksster, *v.*

TESTER, *v. n.* Zyn testament maeken, testeêren.

TESTI, *m. voyez* TESTIF.

TESTICULAIRE, *adj.* Van de teelballen.

TESTICULE, *m.* Teelbal, zaedbal, *m.*

TESTIF, *m.* Kemelshair, *o.*

TESTIMONIAL, E, *adj.* Van getuygenis, getuygenisgeêvend. *Lettres* —*es.* Getuygenisbrieven, *m. mv.*

TESTON, *m.* p. *téton.* Oude fransche zilvermunt, *v.*

* **TESTONNER**, *v. a.* Het hair kammen, krullen.

TESTUDO, *f.* Schildpadsgezwel, *o.*

TÊT, **TEST**, *m.* p. *tè*, *test.* Schedel, hoofdschedel, *m.*, bekkeneel; hardste gedeelte der schelpen, *o.* —, TESSON. Scherf, potscherf, *v.* — (t. de chim.). Kom, *v.*, kroes, *m.* —, TOIT à PORC. Verkenskot, *o.*

TÊTANOS, *m.* (l's se pron.). Doodkramp, kramp van het geheel lichaem, *v.*

TÊTARD, *m.* Dikkop, jongen kikvorsch, pad, enz., *m.*

TÊTE, *f.* Hoofd, *o.*, kop, bol, *m.* — *chauve.* Kaelhoofd, *o.* — *de mort.* Doodshoofd. — *revêche.* Dwarskop, *m. Avoir mal à la* —. Hoofdpyn hebben. *Examiner q. q. de la* — *aux pieds.* Iemand van het hoofd tot de voeten onderzoeken. *Crier à pleine* —, *à tue* —. Uyt alle zyne magt schreeuwen. —, (fig.). Hoofd, leven, *o. Il y va de votre* —. Uw leven staet daerby op het spel. —, CHEVELURE. Hair, hoofdhair, *o. Il a une belle* —. Hy heêft schoon hair. —, (fig.). Oórdeel, verstand, *o. Il a de la* —. Hy is verstandig, het is een verstandig man. *Il a perdu la* —. Hy heêft zyn verstand verlooren. —, ESPRIT, ENTENDEMENT, IMAGINATION. Verstand, *o.*, zin, *m.*, inbeêlding, *v.*, geest, *m. Se mettre des chimères en* —, *dans la* —. Zich grillen in het hoofd zetten. —, CARACTÈRE. Aerd, *m.*, karakter, *o.* — *chaude.* Heethoofd, *o.* —, INDIVIDU, PERSONNE. Hoofd, *o.*, persoon, mensch, *m. Par* —. Voór elk hoofd, voór elken persoon, hoofdswyze. *Troupeau de deux cents* —*s.* Kudde van twee honderd stukken, stuks. —, BOIS DU CERF (vén.). Hertshoórnen, *m. mv.* —, (fig.). Top, kop, *m.*, kruyn, *v.*, hoofd, *o.* — *d'une pomme.* Bovenste gedeelte van eenen appel. — *de pavot.* Slaepbol, *m.* — *de chou.* Koolkop, *m.* — *de clou*, *d'épingle.* Kop van eenen spyker, van eene speld, *m.* — *d'un marteau*, *d'une cognée.* Den kop, het yzer van eenen hamer, van eene byl. — *d'un arbre.* Kruyn van eenen boom, *v.* —, PARTIE ANTÉRIEURE. Hoofd, *o.*, spits, *v.* en *o.* — *d'un pont.* Bruggehoofd, *o.* *Etre à la* — *de l'armée.* Aen het hoofd, aen de opperste spits des legers staen. —, COMMENCEMENT. Begin, hoofd, *o.* — *d'un livre.* Begin van een boek. —, (fig.). Puyk, het beste, *o.* —, PREMIER RANG. Voórrang, *m. Etre à la* — *des affaires.* Aen het hoofd der zaeken zitten. *Tenir* —. Het hoofd bieden, tegenstaen. LAVER LA — à q. q. (fam.). Iemand doórhaelen, over den hekel haelen.

TÊTE-À-TÊTE, *m.* au pl. *des tête-à-tête.* Heymelyk gesprek, gesprek onder twee, *o.* —, *loc. adv.* Tusschen vier oogen.

TÊTE-CHÈVRE, *m. voy.* TETTE-CHÈVRE.

TÊTE-DE-MORE, *f.* Distileêrvat, *o.*

TÊTE-MORTE, *f.* au pl. *des têtes-mortes.* (t. de chim.). Dooden kop, *m.*, overschot der overgehaelde stoffen, *o.*

TÉTER, *v. a.* Zuygen, de borst zuygen.

TÉTIÈRE, *f.* Mutsken, kindermutsken; hoofdstel, kopstuk (van den toom eens peêrds), *o.*

TÉTIN, *m.* Tepel, *m.*

TÉTINE, *f.* Uyer, *m.*, speên (van eene koey, enz.); zuygpyp; bluts (in een harnas veroorzaekt doór eenen geweêrschoót), *v.*

TÊTOIR, *m.* p. *toar.* Werktuyg waermede de koppen op de spelden gemaekt worden, *o.*

TÊTON, *m.* Borst, mem, pram, tet, *v.*

TÉTRACORDE, *m.* Viersnaerigelier, *v.*

TÉTRADACTYLE, *adj. m.* Viervingerig.

TÉTRADRACHME, *m.* p. —*drukme.* Muntstuk van vier drachmaes, *o.*

TÉTRADYNAMIE, *f.* Klasse der planten welker bloemen vier groote en twee kleyne helmstyltjes hebben, *v.*

TÉTRAÈDRE, *m.* (t. de géom.). Regelmaetig lichaem met vier gelykzydige dryhoeken, *o.*

TÉTRAGONE, *adj.* Vierhoekig.

TÉTRAGONISME, *m.* Vierkantmaeking, quadratuer, *v.*

TÉTRAGYNIE, *f.* Klasse der planten welker bloemen vier stampertjes hebben, *v.*

TÉTRALOGIE, *f.* Dichterlyken wedstryd met dry treurspelen en een blyspel (by de Grieken), *m.*

TÉTRAMÈTRE, *m.* Viervoetig vers, *o.*

TÉTRANDRIE, *f.* Klasse der planten welker bloemen vier helmstyltjes hebben, *v.*

TÉTRAODONS, *m. pl.* Visschen met vier tanden, *m. mv.*

TÉTRAPASTE, *m.* Werktuyg met vier katrollen, *o.*

TÉTRAPÉTALÉ, E, *adj.* Vierbladerig.

TÉTRAPHYLLE, *adj.* Vierbladerig.

TÉTRAPLE, *m.* Bybel van Origenes in vier toelen, *m.*

TÉTRAPODE, *adj.* et *s. m.* Viervoetig. —, *m.* Viervoetig dier, *o.*

TÉTRAPODOLOGIE, *f.* Verhandeling der viervoetige dieren, *v.*

TÉTRAPTÈRE, *adj.* Viervleugelig, met vier vleugels.

TÉTRARCHAT, *m.* Weêrdigheyd van eenen viervorst, *v.*

TÉTRARCHIE, *f.* Viervorstendom, *o.*, heerschappy over het vierde deel van een ryk *of* landschap, *v.*

TÉTRARQUE, *m.* Viervorst, *m.*

TÉTRAS, *m.* Korhaen, berghaen, *m.*

TÉTRASPERME, *adj.* Vierzaedig, met vier zaedjes.

TÉTRASTIQUE, *m.* Vierling, *v.*, gedicht van vier verzen, *o.*

TÉTRASTYLE, *m.* Gebouw met vier zuylen van voóren, *o.*

TÉTRASYLLABE, *adj.* Vierlettergreêpig.

TETTE, *f.* p. *tête.* Tepel van de uyers der dieren, *m.*

TETTE-CHÈVRE, *m.* (oiseau). Geytenmelker, *m.*, vliegende pad, nagzwaluw, *v.* (mer, *m.*

TÊTU, *m.* Metsers grooten breêhamer.

TÊTU, E, *adj.* Hoofdig, koppig, eygenzinnig, styfhoofdig.

TEUTONIQUE, *adj.* Duytsch.

TEUTONS, *m. pl.* Duytschers, inwoners van oud Duytschland, *m. mv.*

TEXTE, *m.* Eygene woórden van eenen schryver, *o. mv.*, tekst, *m.*; spreek, schriftnerplaets, *v.*, tekst, *m. Revenir à son* —. Tot het hoofdpunt zyner rede *of* zyns gespreks wederkeeren. PETIT —. Zekere drukletter, *v.*

TEXTILE, *adj.* Spinbaer, dat kan gesponnen *of* uytgerekt worden.

TEXTUAIRE, *m.* p. —*ère.* Boek zonder uytleggingen *of* aenmerkingen, *m.* en *o.*; tekstkundigen, die den tekst der wetten wel verhaelt, *m.*

TEXTUEL, ELLE, *adj.* Woórdelyk, textueël.

TEXTUELLEMENT, *adv.* Woórdelyk, letterlyk.

TEXTURE, *f.* Het weêven, *o.*, weêving, *v.* —, (t. de phys.). Samenstelling, schikking (eener rede), *v.* —, (fig.). Weêfsel, samenweêfsel, *o.*; samenhang, *m.*

THALASSARQUIE, *f.* Opperheerschappy der zeeën, *v.*

THALASSOMÈTRE, *m.* Getymeêter, *m.*; dieplood, *o.*

THALER, *m.* Daelder (geld), *m.*

THALICTRON, *m.* (plante). Bergruyt, waterruyt, *v.*

THAPSIE, *f.* Zekere plant, *v.*

THAUMATURGE, *adj.* et *s. m.* p. *tô*—. Wonderdoend, wonderdaedig. —, *m.* Wonderdoener, mirakeldoender, *m.*

THÉ, *m.* Theeboom; theé, *m.*, theeblad, *o.* — *bou.* Theeboey, theé in de zon gedroogd, bruynen theé; theé (drank), *m.*; theéparty, *v.*, theégezelschap, *o. Un* — *dansant.* Theéparty met dansen vergezeld.

THÉAMÈDE, *f.* (tourmaline). Soórt van aschtrekker, *m.*; zeker edelgesteente, *o.*

THÉANDRIQUE, *adj.* (dogm.). Goddelyk en menschelyk.

THÉANTHROPE, *m.* Godmensch, *m.*

THÉATIN, E, *s. m.* et *f.* Theatyner, theatynermonik, *m.*; theatynernon, *v.*

THÉATRAL, E, *adj.* Tooneelagtig, tooneelmaetig. *Chant* —. Tooneelzang, *m.*

THÉATRALEMENT, *adv.* Tooneelagtig, op eene tooneelagtige wyze.

THÉATRE, *m.* Tooneel, *o.*, schouwburg, *m.*, schouwplaets, vertoonplaets, *v.*, theater, *m.* en *o. Pièce de* —. Tooneelstuk, tooneelspel, tooneeldicht, *o. Habits de* —. Tooneelkleederen, *o. mv. Décorations de* —. Geschilderde tooneelsieraden, *o. mv. Ruse de* —. Tooneellist, *v.* —, PROFESSION DE COMÉDIEN. Tooneel, *o.* —, POÉSIE DRAMATIQUE. Tooneelkunde, *v.*, tooneel, *o.* —, ART DRAMATIQUE, SES PRODUCTIONS CHEZ UN PEUPLE. Tooneel, *o. Le* — *français.* Het fransch tooneel. —, RECUEIL DE PIÈCES DRAMATIQUES. Verzameling van tooneelstukken, *v.*, tooneel, *o.* ROI DE — (fig.). Koning zonder aenzien, tooneelkoning. *Monter sur le* —. Tooneelspeêler worden. *Coup de* —. Tooneelstreêk, *m.*; onvoórzien voórval, *o.* —, (fig.). Tooneel, schouwtooneel, *o.*, plaets eener geschiedenis, enz., *v.* — *de la guerre.* Oórlogstooneel, *o. Le monde est un grand* —. De wereld is een groot schouwtooneel. —, SORTE D'ÉCHAFAUD. Stelling, stellagie, *v.*, soórt van schavot, *o.*

THÉBAÏDE, *f.* Diepe eenzaemheyd, *v.*

THÉBAÏQUE, *adj. Marbre* —. Egyptischen graniet, *m.*

THÉIÈRE, *f.* Theépot, trekpot, *m.*

Digitized by Google

THÉIFORME, *adj.* (t. de pharm.). Als theé, by wyze van theé.

THÉISME, *m.* Godistendom, *o.*, godistery, *v.*, geloof aen eenen God, *o.*

THÉISTE, *m.* Godist, die maer gelooft dat er eenen God is, *m.*

THÈME, *m.* (gramm. greecque). Wortelwoórd, grondwoórd; onderwerp, *o.*, stoffe, *v.*; opstel, *o.*, thema (van eenen schoólier), *m.* —, (t. d'astr.). Stand der dwaelsterren ten tyde van iemands geboórte, *m.*

THÉMIS, *f.* (l'*s* se pron.). Themis, godin der rechtveêrdigheyd, *v.* —, (fig.). Rechtveêrdigheyd, gerechtigheyd, *v.* — (constellation). Maegd, *v.*

THÉNAR, *m. voyez* Thenar.

THÉOCRATIE, *f.* p. *téokracie.* Godsregeéring, *v.*, godsbestier, *o.*

THÉOCRATIQUE, *adj.* Van de godsregeéring, godsbestiering.

THÉODICÉE, *f.* Rechtveêrdigheyd der godheyd, verhandeling over Gods eygenschappen, *v.*

THÉODOLITE, *m.* (t. de géom.). Hoekmeéter, *m.*

THÉOGONIE, *f.* Geslachtboom der goden, *m.*; heydensch godendom; werk over de heydensche goden, *o.*, godenleer, *v.*

THÉOLOGAL, E, *adj.* et *s.* Goddelyk. *La foi, l'espérance et la charité sont les trois vertus —es.* Het geloof, de hoóp en de liefde zyn de dry goddelyke deugden. —, *m.* Leeraer der godsgeleerdheyd, *m.* —, *f.* Ambt van leeraer der godsgeleerdheyd, *o.*

THÉOLOGIE, *f.* Godsgeleerdheyd, theologie, *v.*

THÉOLOGIEN, *m.* p. *—ji-in.* Godsgeleerden; student in de godsgeleerdheyd, theologant, *m.*

THÉOLOGIQUE, *adj.* Godsgeleerd, theologisch. *Une question —.* Eene godsgeleerde vraeg.

THÉOLOGIQUEMENT, *adv.* Godsgeleerdelyk, op eene godsgeleerde wyze.

* **THÉOLOGISER**, *v. n.* Over de godsgeleerdheyd redekavelen.

THÉOMANCIE, *f.* Waerzeggery doór veronderstelde goddelyke ingeéving, *v.*

THÉOMAQUE, *adj.* Godhaetend.

* **THÉOPHANIE**, *f. voyez* Epiphanie.

THÉOPHILANTHROPE, *m.* p. *téofilantrove.* God- en menschenvriend, *m.*

THÉOPHILANTHROPIE, *f.* God- en menschenliefde, *v.*, het stelsel, *o.*, de leer der God- en menschenvrienden, *v.*

THÉOPHILANTHROPIQUE, *adj.* God- en menschenminnend.

THÉORBE, *m.* (luth). Soórt van luyt, *v.*

THÉORÈME, *m.* (math.). Stelling, *v.*, beschouwstuk, bespiegelend voórstel, théorema, *o.*

THÉORÉTIQUE, *adj. voyez* Théorique.

THÉORICIEN, *m.* Bespiegelaer, beschouwer, *m.*

THÉORIE, *f.* Bespiegeling, beschouwing, kundigheyd zonder oefening, *v.*

THÉORIQUE, *adj.* Bespiegelend, beschouwend.

THÉORIQUEMENT, *adv.* Op eene beschouwende, bespiegelende wyze.

THÉORISTE, *m.* Schryver van eene bespiegeling, *m.*

THÉOSOPHE, *m.* p. *téozofe.* Godsgeleerden (christen wysgeêr in de middeleeuwen), *m.*

THÉOSOPHIE, *f.* Godsgeleerdheyd (leering van zekere christene wysgeêren in de middeleeuwen), *v.*

THÉRAPEUTE, *m.* Joódschen monik die een bespiegelend godsdienstig leven leyd, *m.*

THÉRAPEUTIQUE, *adj.* Dat tot het joódsch moniken leven behoort; beschouwend, bespiegelend.

THÉRAPEUTIQUE, *f.* Geneéskonst (ten opzigte der geneésmiddelen), *v.*

THÉRIACAL, E, *adj.* Dat de kragt van den triakel heeft.

THÉRIAQUE, *f.* Theriakel, triakel, *m.*

THÉRIOTOMIE, *f.* Ontleding der wilde dieren, *v.*

THERMAL, E, *adj. Eaux —es.* Warme mineraele wateren, *o. mv.*

THERMANTIDES, *f. pl.* Zeker volkaniek zand, *o.*

THERMANTIQUE, *adj.* et *s. m. Remède —.* Verwarmend middel, *o.*

THERMES, *m. pl.* (t. d'antiq.). Openbaere warme baden (der ouden), *o. mv.*

THERMIDOR, *m.* 11e mois de l'année républicaine. Warmtemaend, *v.*

THERMINTHE, *m. voyez* Terminthe.

THERMOLAMPE, *m.* Kachel waerin den rook ontbonden word en doór zyne verbranding verlicht, *v.*

THERMOMÈTRE, *m.* Weérglas, *o.*, thermometer, *m.*

THERMOSCOPE, *m.* Warmtemeéter (werktuyg), *m.*

THÉSAURISER, *v. n.* p. *tésóriser.* Schatten verzamelen, rykdommen vergaderen.

THÉSAURISEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Schatverzamelaer, *m.*; schatverzamelaerster, *v.*

THÈSE, *f.* p. *tèze.* Voórstel, vraegstuk, leerstuk, *o.*, stelling, thesis, *v.* Soutenir — pour q. q. (fig.). Het voór iemand opneémen, hem verdedigen.

THESMOTHÈTE, *m.* p. *tesmotète.* Wethouder, wetbewaerder (by de Grieken), *m.*

THÉURGIE, *f.* Witte tooverkonst, gewaende wonderwerking doór de goede geesten, *v.*

THÉURGIQUE, *adj.* Van de witte tooverkonst.

THIE, *f.* Yzeren kokertje (der spinsters), *o.*

THIONVILLE (ville). Diedenhoven.

THLASE, *f.* THLASME, *m.* (t. de chir.). Indrukking, kneuzing, *v.*

THLASPI, *m.* (plante). Boerenmostaerd, *m.*

THLIPSIE, *f.* (t. de méd.). Samendrukking der vaten, *v.*

THOLUS, *m.* Hout waerin alle de kromme houten van een gewelf ingewerkt zyn, *o.*

THOMISME, *m.* Leer van den heyligen Thomas, *v.*

THOMISTE, *m.* Thomist, aenhanger der leer van den heyligen Thomas, *m.*

THON, *m.* Thonyn, thonynvisch, *m.*

THONAIRE, *m.* Thonynennet, *o.*

THONINE, *f.* Gezouten thonyn, *m.*

THORA, *f.* Giftigo plant, *v.*

THORACHIQUE, *adj.* et *s.* (t. d'anat.). Van de borst. — (t. de méd.). Bortsmiddel, *o.* —*s*, *m. pl.* Soórt van visschen, *m. mv.*

THORAX, *m.* Hollighcyd van de borst *v.*

THRÉNODIE, *f.* Treurgezang (by de lykstatien der ouden), *o.*

THROMBE, **THROMBUS**, *m.* (t. de chir.). Gezwel van geronnen bloed, *o.*

THURIFÉRAIRE, *m.* Wierookdraeger, wierooker, *m.*

THURIFÈRE, *adj.* Wierookdragend.

THURINGE, *f.* (pays). Thuringen.

THUYA, *m.* Zekeren cederboom, *m.*

THYM, *m.* p. *tin.* (plante). Tym *of* tymis, *m.*

THYMBRE, *m.* THYMBRÉE, *f.* Keule, *v.*, boonkruyd, *o.*

THYMIQUE, *adj. Veine, artère —.* Borstklierader, *v.*

THYMUS, *m.* (l'*s* se prononce). Borstklier, *v.*

THYRSE, *m.* p. *tirce.* (antiq.). Bacchusstaf, *m.*, bacchusspies, *v.*

TIARE, *f.* Hoofdband, tulband (der oude perzische vorsten en priesters), *m.*; drydubbele pauselyke kroon, *v.*

TIBIA, *m.* (t. d'anat.). Scheénbeen, *o.*

TIBIAL, E, *adj.* Van het scheénbeen. *Muscle —.* Scheénbeenaspier, *v.*

TIBRE, *m.* (fleuve). Tyber, *m.*

TIC, *m.* Kribbebyting (der peêrden); stuyptrekking (in eenig deel van het menschelyk lichaem), *v.* —, (fig.). Belachelyke *of* slegte gewoonte, *v.*

TIC-TAC, *m.* Tik, tak, het geluyd van den hamerslag *of* van een uerwerk, *o.*

TIÈDE, *adj.* Lauw, bloedlauw. *Eau —.* Lauw water, *o.* —, (fig.). Lauw, flauw, koel, onverschillig, ieverloos. *Une amitié —.* Eene lauwe, koelzinnige vriendschap.

TIÈDEMENT, *adv.* Lauw, lauwelyk, flauwelyk, koeltjes, ieverloos.

TIÉDEUR, *f.* Lauwheyd, koelheyd, *v.* —, (fig.). Lauwheyd, flauwheyd, koelheyd, ieverloosheyd, *v. Il a reçus ses amis avec —.* Hy heeft zyne vrienden met koelheyd ontfangen.

TIÉDIR, *v. n.* Lauw worden, lauwen, koelen.

TIEN (LE), **TIENNE** (LA), *pron. poss.* et *s.* Den uwen, de uwe, het uwe. Le —, *m.* Het uwe. *Le — et le mien sont la cause de toutes les querelles.* Het uwe en het myne zyn de oorzaek van alle twisten. *Les —s, tes proches.* De uwen, uwe vrienden, uwe nabestaenden.

TIERCE, *f.* (t. de mus.). Drytoon, *m.*, ters, *v.* — (au piquet). Derde, *v.* — (t. d'escr.). Ters, *v.*, tersstoek, *m.*; tertiën, tercen (kerkelyke getyden); zestigste gedeelte eener seconde, *o.* — (t. d'impr.). Derde proefblad, *o.*, revisie, *v.*

TIERCÉ, E, *adj.* (t. de blas.). In dry deelen verdeeld.

TIERCE-FEUILLE, *f.* (t. de blas.). Klaverblad met eenen steél, *o.*

TIERCELET, *m.* Manneken van den sperwer, tarsel, *m.*

TIERCEMENT, *m.* Verhooging van een derde, *v. Demi —.* Helft van een derde, *v.*, zesde deel, *o.*

TIERCER, *v. n.* et *a.* Een derde verhoogen, een derde meer bieden. —, *v. a.* In dryen verdeelen; voór de derde mael een land omspitten, omgraeven.

TIERCERON, *m.* (archit.). Boógstuk, *o.*, kruysboóg, *m.*

TIERCEUR, *m.* Verhooger van een derde, *m.*

TIERCIÈRE, *f.* Soórt van net met eenen stok, *o.*

TIERCINE, *f.* Dakpan in de lengte gespleéten, *v.*

TIERÇON, *m.* Derde deel (van eene vogtmaet), *o.*; zeepkist, *v.*

TIERS, **TIERCE**, *adj.* et *s.* Derde. *Fièvre —ce.* Anderendagsche koórts, *v.* — *état.* Derden staet, borgerstaet, *m.* —, *m.* Derde, derde deel, *o.*; derden, derden persoon, *m.*

TIERS-ORDRE, *m.* Derde orden (van den H. Franciscus), *o.*

TIERS-POINT, *m.* Dryhoek, *m.*; dry punten in eenen dryhoek geplaetst, *o. mv.* —, (t. d'archit.). Bogt van een gewelf, *v.* — (t. d'horl.). Drykantige vyl, *v.* —, Prisme. Prisma, *o.*

TIERS-POTEAU, *m.* Drylingsdeel, *v.*

TIGE, *f.* Stam, stengel, steél, strank, struyk, *m.* — *d'un arbre.* Stam van eenen boom, *m.* — *d'une plante, d'une fleur.* Stengel, steél eener plant, eener bloem, *m.* —, (fig.). Stam, *m.*, afkomst, *v.*, geslacht, *o.*; steél, *m.*, pyp (van eenen sleutel); schagt, *v.*, been (van eene leóra), *o.*; schagt, schaft (eener kolom), *v.*

TIGÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met eenen stam van een ander koleur.

TIGETTE, *f.* p. *—jète.* (t. d'archit.). Schagt met groeven aen het corinthisch kapiteel, *v.*

TIGEUX, EUSE, *adj. voy.* Multicaule.

TIGNASSE, *f.* (pop.). Slegte pruyk, *v.*

TIGNE, *f. voyez* Teigne.

Digitized by Google

TIGNOLLE, *f.* Soórt van visschers-schuyt, *v.*

TIGNON, *m.* Nekhair (der vrouwen), *o.*; vrouwen kuyf, *v.*

TIGNONNER, *v. a.* Het nekhair krollen. Se — (pop.). Malkander by het hair vatten en heén en weêr slingeren.

TIGRE, ESSE, *s. m.* et *f.* et *adj.* Tyger, *m.*; tygerin, *v. Peau de —.* Tygerhuyd, *v.*, tygervel, *o.* —, (fig.). Vreeden mensch, vreedaerd, *m.*; kwaed wyf, *o.* — (insecte). Zeker insekt op de peêrenboomen, *o.* —, *adj. Cheval —.* Tygerpeêrd, *o. Chien —.* Tygerhond, *m.*

TIGRÉ, E, *adj.* Getygerd, gevlekt als eenen tyger.

TILBURY, *s. m.* Soórt van chees, *v.*, ligt rytuyg, *o.*

TILIACÉES, *f. pl.* Planten van het geslacht der linden, *v. mv.*

TILLAC, *m.* Scheépsdek, verdek, *o.*, overloop, *m.*

TILLE, *f.* Lindebast, *m.*, lindeschors, *v.*; schors, schel, schil (van kemp, enz.), *v.*; bylhamer; soórt van houtworm, *m.*; verdekje (op een sluytschip), *o.*

TILLER, *v. a. voyez* Theiller.

TILLETTE, *f.* Staal van leyen (schaliën), *o.*

TILLEUL, *m.* Linde, lindeboom, *m. Fleur de —.* Lindebloeysel, *o. De —.* Linden. *Bois de —.* Lindehout, *o.*

TILLOTTE, *f.* Visschersschuytje, *o.* —, Broix, maqur. Braek, vlasbraek, *v.*

TIM, *m. voyez* Thym.

TIMAR, *m.* Turksch krygsleengoed, *o.*

TIMARIOT, *m.* p. *—rio.* Turkschen krygsleenhouder, *m.*

TIMBALE, *f.* p. *tin—.* Keteltrom, keteltrommel, pauk, *v.*; beker (gelyk eene keteltrom), *m. —s.* Raketten, *o. mv.* (ker, *m.*

TIMBALIER, *m.* Keteltrommer, pau-

TIMBRE, *m.* p. *tin—.* Klok zonder klepel, die door eenen hamer word geslaegen; klok van een uerwerk, *v.*; klank daervan, *m.* —, (fig.). Klank der stem, *m.*; snaer (onder eene trom), *v.*; zegel, *o.*, zegelstempel, stempel, *m.*; zegelgeld (recht), *o.* — (t. de blas.). Helm, *m.* —, (fig.). Menschen hoofd, *o.*, kop, *m. Avoir le — fêlé.* Niet regt by het hoofd *of* half zot zyn.

TIMBRÉ, E, *adj.* Gezegeld, gestempeld. —, (fig.). Een weynig zot.

TIMBRER, *v. a.* Zegelen, stempelen. — (t. de prat.). Den inhoud en de dagteekening op eenen act schryven; eenen helm op een wapen zetten.

TIMBREUR, *m.* Zegelaer, stempelaer, *m.*

TIMIDE, *adj.* Vreesagtig, bevreesd, beschroomd, bloo, bloohertig.

TIMIDEMENT, *adv.* Vreesagtiglyk, bevreesdelyk, beschroomdelyk.

TIMIDITÉ, *f.* Vreesagtigheyd, bevreesdheyd, beschroomdheyd, blooheyd, *v.*

TIMON, *m.* Dissel, disselboom (van een rytuyg), *m.*; helmstok (van een scheépsroer), *m.* —, (fig.). Regeéring, *v.*, roer van een ryk, van eenen staet; bestier over zaeken, *o. Etre au — des affaires.* Aen 't roer van den staet zyn.

TIMONIER, *m.* Matroos die aen het roer staet, *m.*; disselpeêrd, *o.*, voórganger, *m.*

TIMORÉ, E, *adj.* Angstvallig, godvreezend; vreesagtig, bevreesd, beschroomd, bloo.

TIMORPHITE, *f.* Kaessteen, gebloemden steen (een stuk kaes gelykende), *m.*

TIN, *m.* Stapelblok (op eene scheépstimmerwerf), *m.*

TINCTORIAL, E, *adj.* Van de verf.

TINE, *f.* Tob, kuyp, *v.*

TINET, *m.* Dwarshout, *o.*, boom (waeraen eene geslagte beest word opgehangen), *m.*

TINETTE, *f.* p. *—nète.* Tobbetje, kuypje, *o.*

TINTAMARRE, *m.* p. *—mare.* (fam.). Geraes, getier, gerammel, *o.*

TINTAMARRER, *v. n.* (fam.). Raezen, tieren, rammelen.

TINTEMENT, *m.* p. *—mant.* Naklank, nagalm, *m.*, geklep (eener klok), *o.*; ruysching, tuyting (der ooren), *v.*

TINTENAGUE, *m. voyez* Toutenague.

TINTER, *v. a.* Kleppen. —, *v. n.* Kleppen, klinken. *La cloche tinte.* De klok klept. *Faire — un verre.* Een glas doen klinken. *L'oreille lui tinte.* Zyn oor tuyt *of* ruyscht; (fig.) men spreékt van hem.

TINTOIN, TINTOUIN, *m.* Ruysching, tuyting (in de ooren), *v.* —, (fig. *et* fam.). (v. m.). Onrust, ongerustheyd, bekommering, *v.*

TIPULAIRES, *f. pl.* p. *—lè—.* Geslacht van tweevleugelige insekten, *o.*

TIQUE, *f.* (insecte). Teêk, hondsluys, *v.*

TIQUER, *v. n.* Kribbebyten, kloppen (van peêrden).

TIQUETÉ, E, *adj.* Gespikkeld, geplekt, gestreépt.

TIQUEUR, *s.* et *adj. m. Cheval —.* Kribbebyter, *m.*

TIR, *m.* Schoót (van een vuerroer), *m.*; schietlyn; schietplaets, *v.*

TIRADE, *f.* Lange reeks van verzen, enz., op hetzelfde voórwerp, *v.* — d'injures (fam.). Menigte scheldwoórden, *v.* Tout d'une —. In eenen adem, agtereen, zonder ophouden. — (t. de mus.). Sleéping, *v.*

TIRAGE, *m.* Trekking, *v.*, het trekken, *o. Le — des bateaux, des traîneaux, des chariots.* Het trekken der vaertuygen, sleéden, wagens. — *d'une loterie.* Trekking van eene lotery. — *des métaux.* Het tot draed trekken der metaelen. *Le — des étoffes.* Het trekken der stoffen. — (t. d'impr.). Het trekken, het drukken. —, Chemin de halage. Baen (aen de oevers der rivieren, enz.), *v.*

TIRAILLEMENT, *m.* Trekking, schokking, schudding, beweéging, *v.* — d'esprit (fig.). Twyfelmoedigheyd, onzekerheyd, zielesmert, *v.*

TIRAILLER, *v. a.* Heén en weêr trekken. —, (fig. *et* fam.). Lastig *of* moeyelyk vallen. —, *v. n.* In het wild schieten, pifpaffen.

TIRAILLERIE, *f.* Het in het wild schieten, het pifpaffen, *o.*

TIRAILLEUR, *m.* Slegten schieter; scherpschutter, *m.* —s, *m. pl.* Ligte troepen, die, van elkander verspreyd, al schietende met den vyand schermutselen, *v. mv.*

TIRANT, *m.* Treklint, snoer, trekbandeken (aen eene beurs), *o.*; trekriem (aen eene leêrs); schoenriem, *m.*; geélagtige zenuw, peés, *v.*, vas (in ossenvleesch, enz.), *o.* —, (t. de charp.). Bindbalk, *m.*; veêr van een huysanker, *v.* —, (t. de mar.). — *d'eau.* Waterdragt, *v.*, scheépsdiepgang, *m.*

TIRASSE, *f.* p. *—ce.* Kwakkelnet; treknet, sleépnet, *o.*

TIRASSER, *v. a.* et *n.* Met een treknet vangen.

TIRE, *f.* Tout d'une — (fam.). Agtereen, in eenen keer, zonder ophouden.

TIRÉ, E, *adj. Visage —.* Getrokken *of* vermagerd gezigt, *o.*

TIRE-BALLE, *m.* au pl. *des tire-balle.* Kogeltrekker, *m.*

TIRE-BOTTE, *m.* au pl. *des tire-bottes.* Leêrzentrekker, stevelknegt, *m.*

TIRE-BOUCHON, *m.* au pl. *des tire-bouchon.* Trekker, kurketrekker, kogeltrekker, *m.*

TIRE-BOURRE, *m.* au pl. *des tire-bourre.* Krasser, *m.*

TIRE-BOUTON, *m.* au pl. *des tire-bouton.* Knopyzer, *o.*

TIRE-BRAISE, *m.* au pl. *des tire-braise.* Ovenkrabber, vuerhaek, kloet, *m.*

TIRE-CLOU, *m.* au pl. *des tire-clou.* Nageltrekker, *m.*

TIRE-D'AILE, *m.* Snelle vlugt, *v. Voler à —.* Met eene snelle vlugt vliegen.

TIRE-DENT, *m.* au pl. *des tire-dent.* Kamtang, *v.*

TIRE-FIENTE, *m.* au pl. *des tire-fiente.* Mesthaek, *m.*

TIRE-FILET, *m.* au pl. *des tire-filet.* Werktuyg om lynen, draeden op metaelen te trekken, *o.*; soórt van schaef, *v.*

TIRE-FOND, *m.* au pl. *des tire-fond.* Bodemtrekker, *m.*

TIRE-LAINE, *m.* au pl. *des tire-laine.* Nagtdief, gauwdief; smidshaek, *m.*

TIRE-LAISSE, *m.* au pl. *des tire-laisse.* (fam.). Aenloksel, *o.*, teleurstelling, verydelde, teleurgestelde hoóp, *v.*

TIRE-LARIGOT, *adj.* Boire à —(pop.). Met groote teugen drinken.

TIRE-LIGNE, *m.* au pl. *des tire-ligne.* (instrument d'archit.). Trekpen, *v.*, lyntrekker, linietrekker, *m.* —, (fam.). Onkundigen bouwmeester, *m.*

TIRE-LIRE, *f.* au pl. *des tire-lire.* Aerden spaerpot, *m.*

TIRE-LIRER, *v. n.* Zingen (als den leeuwerik).

TIRE-MOELLE, *m.* au pl. *des tire-moelle.* Mergtrekker, merglepel, *m.*

TIRE-PIÈCE, *m.* au pl. *des tire-pièce.* Schuymlepel, *m.*

TIRE-PIED, *m.* au pl. *des tire-pied.* (cordon.). Spanriem, knieriem, *m.*

TIRE-PLOMB, *m.* au pl. *des tire-plomb.* Loodtrekker, *m.*

TIRE-PUS, *m.* au pl. *des tire-pus.* Etterpomp, *v.*

TIRER, *v. a.* Trekken, voortrekken, naer zich trekken *of* haelen. — *en haut, en bas.* In de hoogte, naer boven, naer beneden trekken. — *un carrosse.* Eene koets trekken. — *un bateau au bord.* Eene schuyt, een schip aen den oever trekken. — *l'épée.* Den degen trekken. — *la porte après soi.* De deur naer, agter zich toetrekken. — *du fil d'or.* Goudtraed trekken. — *une ligne.* Eene linie trekken. — *une corde, la — ferme.* Een touw vast aentrekken, toetrekken. — *du sang.* Bloedlaeten, aderlaeten. — *la langue.* De tong uytsteéken. — *de l'eau.* Water putten. — *du vin, de la bière.* Wyn, bier tappen. — *au sort.* Loten, het lot werpen, kavelen. — *une lettre de change.* Eenen wisselbrief trekken. — *les rideaux.* De gordynen schuyven. — *une affaire en longueur.* Eene zaek op de lange baen schuyven. — *la loterie.* De lotery trekken. — *son origine.* Gesproóten *of* afkomstig zyn. — *sa source.* Spruyten, zynen oorsprong neémen. — *vengeance.* Zich vreéken, vraek neémen. —, Orza. Uytdoen, uyttrekken. — *les bas, les souliers à q. q.* Iemand de kousen, de schoenen uyttrekken. —, Détvrer. Trekken, haelen, redden, verlossen. — *q. q. de prison.* Iemand uyt de gevangenis trekken *of* verlossen. — *q. q. du danger.* Iemand uyt het gevaer trekken, redden. —, Extraire. Uyttrekken, uythaelen. — *le suc des herbes.* Het sap uyt de kruyden trekken *of* haelen. — *un passage d'un livre.* Eene plaets uyt een boek schryven. —, Traire. Melken. — *une vache.* Eene koey melken. — *du linge.* Linnen trekken. —, Retirer, recueillir. Trekken, haelen, krygen, ontfangen. — *de l'avantage de q. c.* Voordeel uyt iets haelen, trekken. — les marrons du feu avec les pattes du chat (prov.). Iemand iets gevaerlyks laeten doen,

Digitized by Google

en zelf het voórdeel daeruyt haelen. —, Inférer, conclure. Besluyten, gevolg trekken. —, Faire le portrait. Schilderen, uytschilderen, afbeélden, afmaelen. — *q. q. au naturel*. Iemand in levensgrootte, naer het leven schilderen. —, Imprimer. Drukken. *On a tiré mille exemplaires de cet ouvrage.* Er zyn van dit werk duyzend afdruksels getrokken. —, *v. a.* et *n.* Schieten, afschieten, afsteeken, lossen, losbranden, vueren. — *un pistolet.* Eene pistoól afschieten. — *un canon.* Een kanon losbranden. — *à balle, à poudre.* Met kogels, met kruyd schieten. — *des flèches.* Pylen schieten. — *un lièvre.* Eenen haes schieten. — *à coups perdus.* In het wild schieten. — *au blanc ou au but.* Naer het wit schieten. — *de l'arc.* Met den boóg schieten. — *sur q. q.* Op iemand schieten; eenen wisselbrief op iemand trekken; (fam.) van iemand kwaed zeggen. —, Avoir de la ressemblance. Trekken op, gelyken naer. *Ce drap tire sur le vert.* Dit laken trekt op het groen. —, Aller, s'acheminer. Trekken, wechtrekken, zich ergens naertoe begeéven. *De quel côté tirez-vous?* Naer welken kant begeéft gy, u? — *à la mer.* In zee steéken. Il tire à sa fin (fig.). Hy zal niet lang meer leéven. Se —. Zich trekken, zich redden. *Se — d'un embarras.* Zich uyt eene zwaerigheyd redden. *Se — de la foule.* Zich uyt het gedrang redden. *Se — du pays.* Wechloopen. Se — de pair. Zich loven zyns gelyken verheffen.

TIRE-RACINE, *m. voyez* Poussoir.

TIRET, *m.* p. —*rè.* Snoer (om geschriften aeneen te rygen), *o.*; trek, *m.*, bindstreépje, vereeningsteeken (van woórden), *o.*

TIRETAINE, *f.* p. —*tène.* Tirentyn, *v.*, droget, *o.*

TIRE-TERRE, *m.* au pl. *des tire-terre.* (pioche). Houweel, *o.*

TIRE-TÊTE, *m.* (t. de chir.). Koptrekker, *m.*

TIREUR, *m.* Schieter, schutter, jaeger; trekker (van eenen wisselbrief), *m.* — d'or. Gouddraedtrekker, *m.* —, Maître d'escrime. Schermmeester, *m.*

TIRLEMONT (ville). Thienen.

TIROIR, *m.* p. —*roar.* Laede, laey, treklaede, treklaey, schuyflaede, schuyflaey, *v.*

TIROLLE, *f.* Vischnet, *o.*

TIRONIEN, ENNE, *adj. Caractères —s, lettres —ennes.* Verkortingteekens, *o. mv.*; verkortingletters, *v. mv.*

TIRTOIR, *m.* Kuyperstang, *v.*

TISANE, *f.* Tisaen, gerstewater, *o.*, gerstedrank, koeldrank, *m.*

TISART, *m.* Opening van den smeltoven (voór spiegelglas), *v.*

TISEUR, *m.* Die den smeltoven stoókt.

TISON, *m.* Brandstok, *m.*, brandhout, *o.* — de discorde (fig.). Twistzoeker, twistmaeker, stoókebrand, *m.*

TISONNÉ, E, *adj. Cheval gris —.* Aschgrauw peérd met zwarte plekken, *o.*

TISONNER, *v. n.* Gedueriglyk het vuer opstoóken.

TISONNEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vueropstoóker, *m.*; vueropstoókster, *v.*

TISONNIER, *m.* Stoókyzer, *o.*

TISSAGE, *m.* p. *tiçaje.* Weéving, *v.*, het weéven, *o.*

TISSER, *v. a.* Weéven.

TISSERAND, *m.* p. *ticeran.* Weéver, linnenweéver, *m.*

TISSERANDERIE, *f.* Weévery, linnenweévery, *v.*; handel in geweévene goederen, *m.*

TISSEUR, *m. voyez* Tisserand.

TISSOTIER, *m. voyez* Tissutier.

TISSU, *m.* p. *tiçu.* Weéfsel, gewoéf, samenweéfsel; breed lint, *o.* —, (fig.). Reeks, aeneenschakeling, *v.*, samenstel, *o.*, samenhang, *m.* — *d'un discours.* Samenhang van eene rede.

TISSU, E, *adj.* Geweéven.

TISSURE, *f.* Geweéf, weéfsel, *o.*, keper, *m.* —, (fig.). Aeneenschakeling, *v.*, samenstel, *o.*, samenhang, *m.*

TISSUTIER, *m.* Lintweéver, lintwerker, *m.*

TISTRE, *v. a.* Weéven.

TITANE, *m.* Breékbaer half metael, *o.*

TITANITE, *m.* Rood schorl, *o.*

TITHYMALE, *m.* p. *titi*—. (plante). Wolfsmelk, duyvelsmelk, *v.*

TITHYMALOÏDES, *f. pl.* Planten van het geslacht der wolfsmelk, *v. mv.*

TITILLANT, E, *adj.* Kittelig, kittelend.

TITILLATION, *f.* (méd.). Kitteling, keteling, prikkeling, *v.*

TITILLER, *v. a.* et *n.* Kittelen, ketelen, prikkelen.

TITRE, *m.* Titel, *m.*, opschrift (van een boek, enz.), *o.*; titel, naem, eertitel, eernaem, *m.*; benaeming, benoeming, *v.*; titel, brief, *m.*, bescheyd, bewys, bewysschrift, blyk, blykschrift, *o.* — *nouvel.* Nieuw verdrag, *o.* — (t. de prat.). Titel, *m.*, reden, *v.*, recht, *o. Posséder un bien à — d'achat, à — d'héritier.* Een goed naer recht van aenkoop, volgens erfrecht bezitten. A bon —, à juste —. Met recht, rechtmaetiglyk, rechtveérdiglyk. A — de. Als, op titel van. A — d'office. Van ambtswege. En —. Rechtens, wettelyk; volslaegen. Fripon en —. Aertsschelm, *m.* —, Tout ce qui contient des lois dans le Digeste, le Code. Titel, *m.*, hoofdverdeeling, *v.* — (t. de monnaie). Keur van goud *of* zilver, *m.* en *v.*, gehalte, *o.* — (t. de manuf.). Fabrieketeeken, *o.*

TITRÉ, E, *adj.* Getiteld, die eenen titel heéft.

TITRE-PLANCHE, *m.* Titelplaet, *v.*

TITRER, *v. a.* Titelen, betitelen, eenen eertitel *of* eernaem geéven; volmagtigen.

TITRIER, *m.* Valschen titelmaeker, *m.*

TITUBATION, *f.* Waggeling, wankeling, *v.*

TITUBER, *v. n.* (inus.). Waggelen, wankelen.

TITULAIRE, *adj.* et *s.* Titelvoerend, titulair. —, *m.* Titelvoerder, titularis, *m.*

THÈSE, *f.* (t. de gramm.). Verdeeling van een samengesteld woórd, *v.*

TOAST, p. *tost. voyez* Toste.

TOCANE, *f.* Voórloop, lekwyn, zuyversten wyn, *m.*

TOCONY, *m.* Lynwaed (dat in spaensch America word gemaekt), *o.*

TOCSIN, *m.* Brandklok, stormklok, noodklok, *v. Sonner le —.* De stormklok kleppen. Sonner le — contre q. q. (fig.). Tegen iemand aenhitsen, tegen iemand uytvaeren.

TOGE, *f.* Tabbaerd, *m.*

TOI, *pron. pers.* p. *toa.* Gy, u.

TOILE, *f.* p. *toale.* Lynwaed, linnen, doek, *o.*, web, *v.* en *o.* — *fine, déliée.* Fyn, dun lynwaed. *De la — blanche.* Wit linnen. — *cirée.* Gewast lynwaed. — *écrue.* Ongebleekt lynwaed. — *de ménage.* Huysmaeken lynwaed. — *de Cambrai.* Kamerykdoek. — *à voile, — melis double.* Zeyldoek. — *peinte.* Geschilderd *of* gedrukt lynwaed, sits, *o.* — *de coton.* Katoen, katoenen lynwaed. — *d'emballage.* Pakdoek, baeldoek. *Peindre sur —.* Op doek schilderen. —, Tissu que forment les araignées. Spinneweb, *v.* en *o.*, spinrag, *o.* —, Rideau de théâtre. Gordyn, theatergordyn, *v.* —, Tente. Tent, legertent, *v. L'armée est sous —.* Het leger ligt te velde, is onder de tenten. —s. Netten, jagtnetten (om herten en ander groot wild te vangen), *o. mv.*, jagtgaren, *o.*

TOILÉ, *m.* Grond, *m.*, opstel (der kanten), *o.*

TOILERIE, *f.* Linnenwaer, *v.*, lynwaed-, linnen handel, *m.*

TOILETTE, *f.* p. —*lète.* Linnen tafelkleed, *o.*; kaptafel, *v.* —, Parure. Opschik, *m.*, opschikking, *v. Faire sa —.* Zich opschikken, zich kleeden.

TOILIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Linnenweéver; linnenverkooper, *m.*; linnenweéfster; linnenverkoopster, *v.*

TOISE, *f.* Vadem, vaem, *m.*, halve roede, *v.* — *carrée.* Vadem vierkant *of* in het vierkant. — *courante.* Vadem in de lengte. — *cube.* Teérlingvormig lichaem dat langs alle kanten zes voeten meét.

TOISÉ, *m.* Het meéten met vadems, *o.*, konst van lichaemen en vlakten te meéten, *v.*; getal der vadems van een gebouw *of* metselwerk, *o.*

TOISER, *v. a.* Vademen, met den vadem meéten. — q. q. (fig.). Iemand nauwkeurig opneémen, van het hoofd tot de voeten; iemand sterk bezien. Cette affaire est toisée (pop.). Die zaek is ten vollen afgedaen.

TOISEUR, *m.* Meéter met vadems, *m.*

TOISON, *f.* Vagt, schaepenvagt, *v.*, vlies, schaepenvlies, *o. La — d'or.* Het gulden vlies. *Chevalier de la — d'or.* Vliesheer, vliesridder, ridder van het gulden vlies, *m.*

TOIT, *m.* p. *toa.* Dak, *o.* — *en croupe, en pointe.* Kruysdak, spits toeloopend dak. *Ils habitent sous le même —.* Zy woonen onder hetzelfde dak, in een huys. Dire, prêcher sur les —s (fig.). Verbreyden, uytstrooyen, rugtbaer maeken, overal verspreyden. —, Auvent. Afdak, *o.* —, Etable à porcs. Verkenskot, *o.*

TOITURE, *f.* Dakwerk, daktimmer, *o.*

TÔLE, *f.* Plaetyzer, yzerblad, *o. Fer de —.* Overtind yzerblek.

TOLÉRABLE, *adj.* Draegelyk, verdraegelyk, lydelyk.

TOLÉRABLEMENT, *adv.* Draegelyk, verdraegelyk.

TOLÉRANCE, *f.* Verdraegzaemheyd, toelaeting, vergunning, gedoogzaemheyd, *v.* — *civile.* Toelaeting van alle godsdienstoefeningen.

TOLÉRANT, E, *adj.* Verdraegzaem, gedoogzaem, toegeévend.

TOLÉRANTISME, *m.* Leerstelsel der algemeene verdraegzaemheyd, *o.*

TOLÉRER, *v. a.* Verdraegen, dulden, lyden, toelaeten, gedoogen. — *les défauts de ses amis.* De gebreken zyner vrienden verdraegen. — *tous les cultes dans un pays.* Alle eerdiensten in een land toelaeten, dulden.

TOLETS, *m. pl. voyez* Ecomes.

TOLLÉ, *m.* Criee — sur q. q. (fam.). Week met deézen roepen.

TOMBAC, *m.* Tombak, spinsbek, *m.*, nagemaekt metael.

TOMBE, *f.* Grafsteen, zerk, *m.*; graf, *o.*, grafstede, *v. Ci-gît sous cette —.* Onder deézen zerk ligt. Descendre dans la — (poét.). In het graf daelen, sterven.

TOMBEAU, *m.* p. *tonbô.* Graf, *o.*, grafstede, begraefplaets, *v.*

TOMBELIER, *m.* Mestkarrevoerder, gruyskorrevoerder, *m.*

TOMBER, *v. n.* p. *ton*—. Vallen, nedervallen, nederstorten, invallen. — *dans l'eau.* In het water vallen. — *à genoux.* Op zyne kniën vallen. — *de son haut.* Vallen zoo lang men is. — *raide mort.* Morsdood vallen. — *à la renverse.* Agterover vallen. — *de faiblesse.* Van zwakte nedervallen. — *en ruine.* Vervallen, omvallen, instorten. — *en pauvreté.* In armoede vervallen. — *malade.* Ziek worden. — *du haut mal ou du mal caduc.* De vallende ziekte krygen. — *dans la disgrâce.* In ongenade vervallen. — *en chartre.* De teéring krygen. — *en décadence.* Vervallen, ondergaen. — *dans le ridicule.* Zich belachelyk maeken. — *sur q. q.* Op

Digitized by Google

iemand aenvallen. — *d'accord.* Toestemmen, inwilligen, overeenkomen. — *à rien.* Op niets uytkomen. *Cela tombe sous les sens.* Dat valt onder de zinnen, kan begreépen worden. — DE FIÈVRE EN CHAUD MAL (prov.). Van den kont in de gragt vallen, van kwaed tot erger komen. —, ETRE PENDANT. Hangen, afhangen. *Les cheveux lui tombent sur les épaules.* Zyn hair hangt op zyne schouders. —, CESSER. Vallen, ophouden. *Le vent tombe, est tombé.* Den wind houd op, gaet leggen, heéft opgehouden. *Le jour tombe.* Het begint avond te worden. —, (fig.). Vallen, afneémen. *Son crédit tombe.* Zyn crediet valt, neémt af. —, NE PAS RÉUSSIR. Vallen, niet gelukken. *Cette pièce est tombée.* Dat tooneelstuk is gevallen. —, PÉCHER. Vallen, zondigen, feylen. —, SUCCOMBER. Bezwyken. —, ABOUTIR. Vallen, uytloopen. *Chemin qui tombe dans un autre.* Weg die op eenen anderen uytloopt. *Cette rivière tombe dans l'Escaut.* Deeze rivier valt, stort zich in de Schelde. —, ECHOIR. Toevallen, te beurt vallen. *Cette pièce de terre lui est tombée en partage.* Dit stuk land is hem tot zyn aendeel toegevallen. —, VENIR AU POUVOIR. Vallen, onder de magt *of* heerschappy komen. — *entre les mains de l'ennemi.* In 's vyands handen vallen. TOMBER DE SON HAUT, DES NUES (fig.). Zeer verwonderd zyn, verbaesd staen. —, *v. impers. Il tombe de la pluie.* Daer valt regen, het regent.

TOMBEREAU, *m.* p. *tonberô.* Mestkarre, gruyskarre, stortkarre, vuylniskarre, beêrkarre, *v.*

TOME, *m.* Deel, boekdeel, *o.*

TOMELLINE, *f.* Koleurgeévend deel des bloeds, *o.*

TOMENTEUX, EUSE, *adj.* (anat. *et* bot.). Wollig, fluweelagtig.

TOMOTOCIE, *f.* (t. de chir.). Keyzersneé, moedersneé, *v.*

TON, TA, TES, *pron. poss.* Uwen, uwe, uw. *Ton père.* Uwen vader. *Ta mère.* Uwe moeder. *Ton enfant.* Uw kind. *Ton âme.* Uwe ziel. *Tes frères.* Uwe broeders.

TON, *m.* Toon, klank, *m.*, geluyd, *o.* *Avoir un — de voix agréable.* Eene aengenaeme stem hebben. *Il faut commencer un — plus haut.* Gy moet eenen toon hooger beginnen. —, (fig.). Toon, trant, *m.*, manier, *v.* *Changer de —.* Van toon veranderen. *Prendre des — s.* Pronken, zich veél laeten voórstaen. *Parler d'un — de maître.* Op eenen meesteragtigen toon spreéken. *Le prendre sur le haut —.* Eenen hoogen toon aenneémen. —, STYLE. Stiel, styl, *m.* — (méd.). Spanning, kragt, natuerlyke vastigheyd, *v.* — DE COULEUR (peint.). Trap van kragt der koleuren, *m.*

TONALCHILE, *m.* Guineésche peper, *v.*

TONDAILLE, *f.* Scheêrwol, *v.*

TONDAISON, *f.* p. —*dèson.* Scheêring, *v.*, het scheêren (der schaepen), *o.*

TONDEUR, *m.* Scheêrder, *m.* — *de moutons.* Schaepenscheêrder. — *de draps.* Lakenscheêrder, droogscheêrder.

TONDIN, *m.* (t. d'archit.). Astragael, ring (rondom het benedendeel van eenen pilaer), *m.;* houten rol (tot het rond maeken der pypen, buyzen, enz.), *v.*

TONDRE, *v. a.* Scheêren, afscheêren. — *les moutons.* De schaepen scheêren. — *du drap.* Droogscheêren, laken scheêren. — *une haie.* Eene haeg snoeyen *of* afknippen. — SUR UN œUF (prov.). Op beuzelingen zien, zeer gierig zyn.

TONDU, E, *adj.* et *s.* Geschoóren. *Voyez* TONDRE.

TONIQUE, *adj.* et *s. Mouvement —.* Spannende beweéging der spieren, *v.* —, *m.* REMÈDE —. Middel dat de werking der spieren en vezels herstelt, *o.* —, *f.* NOTE —. Grondtoon, *m.*, grondnoót, *v.*

TONLIEU, *m.* (droit féodal). Merktrecht, standrecht, *o.*

TONNAGE, *m.* p. *tonaje.* Vatgeld, *o.*, belasting, *v.*, tol (op de koopvaerdyschepen), *m.*

TONNANT, E, *adj.* Donderend. *Jupiter —.* Dondergod, *m.* VOIX —E (fig.). Donderende stem, *v.*

TONNE, *f.* Ton, *v.*, vat, *o.* *Une — d'or.* Eene ton gouds.

TONNEAU, *m.* p. *tonô.* Ton, *v.*, vat, *o.* *Un — à bière.* Eene bierton. *Un — de bière.* Eene ton bier. — (t. de mar.). Vat, gewigt van twee duyzend pond, *o.* *Vaisseau de cent —x.* Schip van honderd vat *of* vyftig last.

TONNELAGE, *m.* Het kuypen, *o.*

TONNELER, *v. a.* et *n.* Patryzen, kwakkels met het net vangen. —, (fig.). Verstrikken, iemand met list in het net krygen.

TONNELEUR, *m.* p. *tone —.* Patrysvanger, kwakkelvanger, *m.*

TONNELIER, *m.* p. *tonelié.* Kuyper, vatbinder, *m.*

TONNELLE, *f.* p. *tonèle.* Patrysnet, kwakkelnet; priëel, groenpriëel, *o.*

TONNELLERIE, *f.* p. *tone —.* Het kuypen, *o.;* kuypery, *v.*, kuyphuys, *o.*

TONNER, *v. n.* et *impers.* Donderen, bulderen. — CONTRE LE VICE (fig.). Tegen de ondeugd donderen *of* uytvaeren.

TONNERRE, *m.* p. *tonère.* Donder, *m.*, gedonder, *o.* *Coup de —.* Donderslag, *m.* *Le — gronde.* Den donder rommelt. *Voix de —.* Bulderende, donderende stem, *v.* —, (fig.). Kwaede tyding, *v.* — (t. d'artill.). Gedeelte van een schietgeweêr waer de laeding in ligt, *v.*

TONNITES, *f. pl.* Versteende zeeschelpen, *v. mv.*

TONOTECHNIE, *f.* p. —*teknie.* Het steéken van nooten op de trommel van een orgeltje, enz., *o.*

TONSILLAIRE, *adj.* Van de keélklieren *of* amandelen.

TONSILLES, *f. pl.* Keélklieren, *v. mv.*, amandelen, *m. mv.*

TONSURE, *f.* Kruyn; scheêring der kruyn, *v.*

TONSURÉ, *adj.* et *s. m.* Geschoóren, die eene geschoórene kruyn heéft.

TONSURER, *v. a.* De kruyn scheêren.

TONTE, *f.* Scheêring, *v.*, het scheêren (der schaepen), *o.;* scheêrtyd, *m.;* scheêrwol, *v.*

TONTINE, *f.* Toeneémende lyfrente, tontien, *v.*

TONTINIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Deelgenoót van eene tontien, *m.* en *v.*

TONTISSE, *f.* Behangsel *of* tapyt gemaekt van scheêrwol, *o.*

TONTURE, *f.* Scheêrwol, *v.*, scheêrsel (der lakens), *o.;* afgesneédene takken, *m. mv.;* gras in eene weyde afgesneéden, *o.*

TOPARCHIE, *f.* (inus.). Kleynen staet, *m.*, kleyn gebied, *o.*

TOPARQUE, *v.* Opperhoofd van eenen kleynen staet, *o.*

TOPAZE, *f.* Topaes, kostbaeren steen, *m.* en *v.*

TOPE, *interj.* (fam.). Top! ik stem er in toe.

TOPER, *v. n.* Den inzet in het spel houden. —, (fam.). Toestaen, toestemmen, ergens in bewilligen.

TOPINAMBOUR, *m.* Aerdpeêr, *v.*, soórt van aerdappel, *m.*

TOPIQUE, *adj.* et *s.* Uytwendig. —, *m.* REMÈDE —. Uytwendig geneésmiddel, plaetsmiddel, *o.* — *s* (rhét.). Gemeene plaetsen, *v. mv.*

TOPOGRAPHE, *m.* p. —*fe.* Plaetsbeschryver, *m.*

TOPOGRAPHIE, *f.* Plaetsbeschryving, *v.*

TOPOGRAPHIQUE, *adj.* Plaetsbeschryvend. *Description —.* Plaetsbeschryving, *v.* *Carte —.* Plaetskaert, kaert van eene byzondere landstreek, *v.*

TOQUE, *f.* Soórt van muts, *v.*, *of* hoed, *m.*

TOQUER, *v. a.* (v. m.). Raeken, slaen.

TOQUET, *m.* p. —*kè.* Kindermuts, *v.;* vrouwenkapsel, *o.*

TORCHE, *f.* Toórts, fakkel, *v.*

TORCHE-CUL, *m.* Aerswisch; (fig.). slegte zaek, vod, prul, *v.*

TORCHE-NEZ, *m.* au pl. *des torchenez.* Neusnyper, neuspranger, *m.*

TORCHE-PINCEAU, *m.* Penseellap, *m.*

TORCHE-PÔT, *m.* au pl. *des torchepôt.* (oiseau). Boomkruyper, *m.*

TORCHER, *v. a.* Veégen, wisschen, afveégen, afwisschen. — *un enfant.* Een kind het vuyl afveégen. — *la table.* De tafel afveégen. —, (pop.). Knoeyen, slegt bewerken. — q. q. (pop.). Iemand afrossen.

TORCHÈRE, *f.* Fakkelvoet, *m.*

TORCHIS, *m.* Plaesterkley, kley met strooy gemengd, *v.*

TORCHON, *m.* Wisch, *v.*, wischdoek, opneémdoek, schoteldoek, *m.*, schoteltvod, *v.* —, (fig. *et* pop.). Sions, *v.*, morsig, vuyl wyf, *o.*

TORDAGE, *m.* Het twynen, *o.*

TORDE, *f.* (t. de mar.). Touwring aen het eynde der groote ra, *m.*

TORDEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Twynder, *m.;* twynster, *v.*

TORDRE, *v. a.* Draeyen, verdraeyen, vringen, uytvringen, vervringen, twynen, tweêrnen. — *une corde.* Eene touw, eene koord draeyen. — *du fil, de la soie.* Garen, zyde twynen. — *du linge.* Linnen, lynwaed vringen, uytvringen. — *le cou à une perdrix.* Eene patrys den nek omvringen. — *la bouche.* Den mond scheef trekken. — *le bras.* Den arm verdraeyen. — UNE LOI, UN PASSAGE (fig.). Den zin van eene wet, van eene spreuk verdraeyen.

TORE, *m.* (archit.). Astragael, voetring, *m.*

TOREUMATOGRAPHIE, *f.* Beschryving van het half uytloopend beeldwerk (der oude volkeren), *v.*

TORMENTILLE, *f.* (plante). Zeevenblad, *o.*

TORON, *m.* Streng, *v.*, kabelgaren, *o.*

TORPEUR, *f.* Verstyving, verstyfdheyd, verstramming, geheele gevoelloosheyd; (fig.) onwerkzaemheyd *of* bedwelmdheyd van geest, *v.*

TORPILLE, *f.* Krampvisch, siddervisch, *m.*

TORQUE, *f.* (t. de blas.). Gevlogten krans op den helm, *m.*

TORQUER, *v. a.* Tabak spinnen.

TORQUET, *m.* DONNER LE — (pop.). Bedriegen, misleyden.

TORQUETTE, *f.* p. —*kète.* In strooy gekapten zeevisch; rollabak, *m.*

TORRÉFACTION, *f.* Roosting, drooging, *v.*

TORRÉFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Roosten, braeden, branden, drooogen.

TORRENT, *m.* p. *torant.* Stroom, waterstroom, vloed, watervloed, *m.* —, DE LARMES (fig.). Traenenbeek, *v.* — D'INJURES, DE PAROLES (fig.). Vloed van scheldwoórden, *m.*

TORRIDE, *adj.* Brandend, heet, verzengd. *Zone —.* Verzengde lochtstreék, *v.*

TORS, E, *adj.* Gedraeyd, getwynd, getweêrnd. *Sois —e.* Getwynde zyde, *v. Fil —.* Getwynd garen, *o.* —, (bot.). Krom, scheef, verstryken. *Cou —.* Verdraeyden, verstryken hals. *Colonne —e.* Gevrongen *of* schroefvormigen pilaer, *m.*

TORSE, *m.* Romp (van een beeld zonder voeten), *m.* —, *f.* (t. de tourneur). Slangswyze gedraeyden stok, *m.*

TORSER, *v. a.* Eene zuyl schroefvormig, slangswyze maeken.

TORT, *m.* Ongelyk, onrecht, *o.* *Vous*

Digitized by Google

aves —. Gy hebt ongelyk. *Ai-je — de me plaindre?* Heb ik ongelyk van my te beklaegen? Le mort a tous jours — (prov.). Den dooden heeft altoos ongelyk. —, Préjudice, détriment. Schade, *v.*, nadeel, *o.*, hinder, *m.*, ongelyk, *o. Faire — à son prochain.* Zynen naesten benadeelen, hem ongelyk aendoen. *Réparer le — qu'on a fait.* De schade vergoeden die men gedaen heeft. A —, *adv.* Ten onrechte, zonder reden, onrechtveërdiglyk. *On l'accuse à —.* Men beschuldigt hem ten onrechte. A — et à travers. Onbedagtelyk, onbezonnen, in het wild. *Il frappa à — et à travers.* Hy sloeg in het wild rond, voor, naa.

TORTELLE, *f. voyez* Vélar.

TORTICOLIS, *m.* Styfheyd in den hals, *v.*, —, (fig. *et* pop.). Huycheler, schynheyligen, *m.* —, *adj.* et *s.* Scheefhalzig; scheefhals, *m.*

TORTIL, *m.* (t. de blas.). Krans (om een moorenhoofd), *m.*

TORTILE, *adj.* (t. de bot.). Buygbaer, kronkelbaer. *Des plantes —s.* Planten die zich draeyen.

TORTILLAGE, *m.* Verwarden praet, *m.*; verwarde voórdragt, *v.*

TORTILLANT, E, *adj.* (t. de blas.). Omslingerend, omslingerd, omwonden (*spr.* van slangen).

TORTILLÉ, E, *adj.* Krom, geboógen, gedraeyd.

TORTILLEMENT, *m.* Het vlegten, *o.*, vlegting, samendraeying, kronkeling, *v.* —, (fig. *et* fam.). Omwegen, *m. mv.*, uytvlugten (in zaeken), *v. mv.*

TORTILLER, *v. a.* Vlegten, ineenvlegten, omwinden, ineendraeyen, samendraeyen. —, *v. n.* (fam.). Omwegen *of* uytvlugten gebruyken. *Il faut aller droit, sans —.* Men moet opregt te werk gaen zonder omwegen te maeken.

TORTILLÈRE, *f.* Kleynen slingerweg *m.*

TORTILLIS, *m.* (t. d'archit.). Gevlogten lystwerk, *o.*

TORTILLON, *m.* (bourrelet). Vrong, *v.*; boerinneuhulsel, *o.*; jonge dienstmeyd, *v.*

TORTIN, *m.* Soórt van tapytwerk, *o.*

TORTIONNAIRE, *adj.* (pal.). Geweldig, geweldaedig, onrechtveërdig, afgeperst.

TORTIS, *m.* Samengedraeyde draeden, *m. mv.*; bloemkrans, *m.* — (t. de blas.). Pêrelsnoer, *o.*

TORTOIR, *m.* Pakstok, *m.*

TORTORELLE, *f.* Zeker krygstuyg, *o.*

TORTU, E, *adj.* Krom, scheef, geboógen, verdraeyd; (fig.) verkeerd, dwars.

TORTUE, *f.* Schildpad, *v.* A pas de — (fig.). Langzaem. —, (antiq.). Schilddak, stormdak, schermdak (in den oórlog), *o.*

TORTUER, *v. a.* Krommen, buygen, scheef maeken. Se —. Krom *of* scheef worden. *Cet arbre commence à —.* Deézen boom begint krom te groeyen.

TORTUEUSEMENT, *adv.* Krom, bogtig, met bogten.

TORTUEUX, EUSE, *adj.* Krom, bogtig, geboógen, krombogtig.

TORTUOSITÉ, *f.* Kromte, kromheyd, bogt, bogtigheyd, *v.*

TORTURE, *f.* Pyniging, kwelling, pyn, *v.*; pynbank, folterbank, pley, *v.* Mettre son esprit à la — (fig.). Zynen geest kwellen, zyn verstand, zyn hoofd breeken.

TORTURER, *v. a.* Pynigen, folteren, op de pynbank brengen. — le sens d'un texte (fig.). Den zin van eenen tekst verdraeyen.

TORULEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Beurtelings breed en smal.

TORY, *m.* Hofparty, *v.*, aenhangers van het hof (in Engeland), *m. mv.*

TOSCAN, E, *adj.* et *s.* Toskaensch. *Ordre —.* Toskaensch bouworden, *o.* —, *m.* Toskaen, *m.* —, *f.* Toskaensche, *v.*

TOSCANE, *f.* Toskaenen, *o.*

TOSTE, **TOAST**, *m.* Gezondheyd, *v.*, het drinken op iemands gezondheyd, *o. Porter un —.* Op iemands gezondheyd drinken. —, *f.* Roeybank (in eene sloep), *v.*

TOSTER, *v. a.* et *n.* Op iemands gezondheyd drinken.

TÔT, *adv.* p. *tô.* Haest, ras, spoediglyk, vroeg, daedelyk, terstond. *Il est arrivé assez —.* Hy is haest genoeg aengekomen. — *ou tard.* Vroeg *of* laet. *Trop —.* Te vroeg. *Plus —.* Eerder. *Le plus — sera le meilleur.* Hoe eerder, hoe liever. *Au plus —.* Op het spoedigste.

TOTAL, E, *adj.* et *s.* Geheel, gansch, vol, volkomen. *Somme —e.* Geheele *of* gansche somme, *v. Ruine —e.* Volkomen ondergang, *m.* —, *m.* Het geheel, *o.*, de geheele somme, *v. Au —.* In het geheel genomen.

TOTALEMENT, *adv.* Geheel, geheellyk, gansch, ganschelyk, ten vollen.

TOTALISER, *v. a.* Tot een geheel brengen, een geheel maeken.

TOTALITÉ, *f.* Het geheel, *o.*, de geheele somme, *v.*

TOTON, *m.* Draeyteërling, *m.*, draeytolleken, *o.*

TOUAGE, *m.* (mar.). Boegseéring, *v.*, het boegseéren, het verhaelen *of* verwerpen van een schip, *o.*

TOUAILLE, *f.* Handdoek, roldoek, *m.*

TOUANSE, *f.* Soórt van chinesche zydestoffe, *v.*

TOUCAN, *m.* Pepervogel, *m.*

TOUCHANT, *prép.* Raekende, aengaende, betreffende, nopens, over, wegens. — *cette affaire.* Nopens die zaek. — *cela, je vous dirai.* Betreffende dit zal ik u zeggen.

TOUCHANT, E, *adj.* Beweégelyk, hertroerend, zielroerend, aendoenlyk.

TOUCHAUX, *m. pl.* p. *—chô.* (orf.). Toetsnaelden, proefnaelden, *v. mv.*

TOUCHE, *f.* Toets (van het clavier van een orgel *of* clavecimbel), *m.*; snaer (van eene vioól, enz.), *v.*; toets, *m.*, proef (van goud *of* zilver), *v. Pierre de —.* Toetssteen, proefsteen, *m.* —, (fig.). Toets, stoot, slag, tegenspoed, *m. Il craint la —.* Hy vreest voór den toets, voór nadeel. *L'adversité est la pierre de — des amis.* In den nood kent men de waere vrienden. —(t. de peint.). Penseelstreék, *m.*, verflegging, *v.* —, Troupeau de bœufs. Kudde ossen, *v.*

TOUCHER, *v. a.* et *n.* Raeken, aenraeken, aenroeren, aentasten. — *de la main, du pied.* Met de hand, met den voet raeken, aenraeken. — *un fer chaud.* Een heet yzer aenraeken. —, Frapper, battre. Slaen, dryven, voortdryven, aendryven, voortstouwen. *Il touchait des vaches devant lui.* Hy dreéf koeyen voór zich heénen. —, Recevoir de l'argent. Trekken, ontfangen. — *ses appointements.* Zyne jaerwedde ontfangen. —, Eprouver avec la pierre de touche. Toetsen, beproeven. — *de l'or.* Goud op den toetssteen stryken, toetsen. — (t. de mus.). Speélen. — *de l'orgue, du clavecin.* Op het orgel, op de clavecimbel speélen. —, (mar.). Landen, aenlanden, aenkomen, ten anker komen, aendoen, binnen loopen. *Le vaisseau a touché cette île.* Het schip heeft dit eyland aengedaen. — *un port.* Eene haven binnen loopen. —, Parler incidemment. Aenraeken, aenroeren, spreéken, reppen. — à la grosse corde (fig.). Tot de hoofdzaek komen, dezelve aenraeken. —, Exprimer. Uytdrukken, behandelen. *Cet orateur touche bien les passions.* Dien redenaer drukt de hertstogten wel uyt. —, (fig.). Beweégen, raeken, aendoen, treffen. *Il fut touché de pitié.* Hy wierd tot medelyden bewoógen. — *le cœur.* Het hert raeken, aendoen. —, Concerner. Raeken, aengaen, betreffen. *Cela me touche.* Dat raekt, treft my. —, (mar.). Racken *of* stooten tegen den grond. —, Appartenir par le sang. Vermaegschapt zyn. *Il ne me touche ni de près, ni de loin.* Ik ben in het geheel niet vermaegschapt met hem. —, Atteindre à. Reyken, raeken, komen. — *au plancher.* Aen de zoldering reyken *of* raeken. —, Etre proche. Naby *of* digtby zyn, naderen, naeken. *Nous touchons à l'hiver.* Wy zyn digtby den winter. —, Oter d'une chose. Iets aenroeren, aenraeken, daer afneémen. *Je n'ai pas touché à cette somme.* Ik heb die somme niet aengeroerd. —, Apporter du changement. Aenraeken, aenroeren, eenige verandering maeken. *Dans tous ces changements il n'a pas touché à la religion.* By alle deéze veranderingen heeft hy den godsdienst niet aengeraekt. —, Entreprendre sur les droits de. Aenraeken, aenranden, overweldigen. —, Etre contigu. Aeneenpaelen, aeneengrenzen, aengelegen zyn, naest elkander liggen. *Ces deux terres se touchent.* Deéze twee landeryen paelen aeneen, liggen naest elkander. Tableau bien touché. Schildery waerin de verwen wel gelegd *of* verdeeld zyn.

TOUCHER, *m.* Gevoel, *o.*; tast, *m.*, het voelen; het speélen, *o.*, wyze van speélen (op het orgel *of* clavecimbel), *v.*

TOUE, *f.* Veërschuyt, veërpont; boegseéring, *v.*, het boegseéren (van een schip), *o.*

TOUER, *v. a.* (mar.). Boegseéren.

TOUEUR, **TOUEUX**, *m.* (mar.). Boegseérder, *m.*

TOUFFE, *f.* Bos, bondel, bundel, *m.* — *de cheveux.* Bos hair, hairbos, *m.*

TOUFFEUR, *f.* Benauwde warmte, *v.*

TOUFFU, E, *adj.* Digt, bladerryk, lommerryk. *Bois, arbre —.* Digt bosch, *o.*, digten boom, *m. Barbe —e.* Straffen *of* digten baerd, *m.*

TOUG, **TOUG**, *m.* Turksehen standaerd, *m.*

TOUJOURS, *adv.* Altyd, altoos, steéds, gedueriglyk, onophoudelyk. *Il y pense —.* Hy denkt er altyd aen. *Se séparer pour —.* Zich voór altoos scheyden. —, Au moins. Ten minste, althans, evenwel, nogtans. *Si je n'ai pas réussi, — ai-je fait mon devoir.* Hoewel het my niet gelukt is, ik heb evenwel myne pligt gedaen. —, En attendant. Ondertusschen, maer. *Je vous suivrai, marches —.* Ik zal u volgen, gae ondertusschen maer voort. — va qui danse (prov.). Langzaem komt men ook ver; langzaem gaet zeker.

TOUPET, *m.* p. *—pê.* Kleynen bos *of* bondel, *m.*; hairlok, hairklis, hairbles, *v.*, hairbos, *m.* —, (fig. *et* fam.). Ongeduld, *o.*, toórn, *m.*

TOUPIE, *f.* (jouet). Non, *v.*, priktol, werptol, werptop, dryftol, dryftop, *m.*

TOUPILLER, *v. n.* (fam.). Heén en weër drentelen.

TOUPILLON, *m.* Kleyne hairlok, *v.*; ineengegroeyde oranietakken, *m. mv.*

TOUR, *f.* Toren; klokkentoren, *m.*; kasteel (in het schaekspel), *o.*

TOUR, *m.* Omloop, *m.*, draeying, omdraeying, ronddraeying, wending, *v. Le — du soleil et des autres planètes.* Den omloop der zon en der andere planeéten. — *de roue.* Omdraeying van een wiel. *Aller à — de roue.* Langzaem ryden. —, Promenade. Wandeling, *v. Faire un —.* Eene wandeling doen. —, Circuit, circonférence. Omtrek, omloop, kring, *m. Le — de la ville, du jar-*

Digitized by Google

din. Den omtrek van de stad, van den hof. *Le — du visage*. Den omtrek van het gezigt. *Faire le — du monde*. De wereld omreyzen. — *de lit*. Behangsel van een bed. — *de gorge*. Halsstrik, *m.*, halslint, *o.* —, Trait de subtilité. Konstgreép, handgreép, *v.* —, (fig.). Gauwheyd, *v.*, streék, trek, *m.*, poets, part, *v. Il lui a joué un* —. Hy heéft hem eene poets, eenen streék gespeéld. —, Tournure. Draey, zwaey, *m. Il a donné un bon — à cela*. Hy heéft eenen goeden draey daeraen gegeéven. —, Manière d'exprimer ses pensées, etc. Draeying, *v.*, zwier, *m.*, wyze van uytdrukking, *v.* —, Rang successif, alternatif. Beurt, *v.*, keer, *m. C'est mon* —. Het is myne beurt. *Parler à son* —. Op zyne beurt spreéken. — *à* —. Beurtelings, by beurten. — de reins. Geschot, spit in de lenden, *o.* Donner à q. q. un — de reins (fig. *et* fam.). Iemand benadeelen *of* slegten dienst doen. — du bâton. Buytenkens, buytenwinst, *v.* A — de bras. Uyt alle zyne magt. —, Machine pour façonner en rond. Draeybank, *v. Des ouvrages faits au* —. Gedraeyde, op de draeybank gemaekte werken. Fait au — (fig.). Welgemaekt. —, Armoire tournante. Draeykas, *v.*

TOURAILLE, *f.* Hast (om het graen te droogen), *m.*

TOURAILLON, *m.* Gedroogd koórn, mout, *o.*

TOURBE, *f.* Turf, torf, *m.* —, (fam.). Hoop, *m.*, menigte volks, *v.*

TOURBEUX, EUSE, *adj.* Turfagtig.

TOURBIER, *m.* Turfboer, turfsteéker, *m.*

TOURBIÈRE, *f.* Veen, *o.*, veengrond, *m.*, veenland, turfland, *o.*

TOURBILLON, *m.* Draeywind, dwarlwind, wervelwind; draeykolk, maelstroom, *m.* — (t. de phys.). Kring van stoffe, *m.* —, (fig.). Stroom, *m. Etre emporté par le — des plaisirs*. Door den stroom der vermaeken weggesleépt worden.

TOURDILLE, *adj. Gris* —. Vuylgrauw.

TOURELLE, *f.* p. —*rèle*. Torentje, *o.*

TOURET, *m.* Kleyn rad *of* wiel; ringetje, *o.*; haspel, *m.*; wiel, spinnewiel, *o.*

TOURIE, *f.* Aerden kruyk, *v.*

TOURIÈRE, *f.* Sœur —. Buytenzuster in een klooster (die aen de spreéktralie *of* aen het draeypoortje oppast), *v.*

TOURILLON, *m.* Spil (rond stuk metael waerop iets draeyt), *v.*; oor, *v.* en *o.*, as (van een kanon), *v.*

TOURMALINE, *f.* Aschtrekker (edelgestoente), *m.*

TOURMENT, *m.* Pyn, pyniging, smert, *v.* —, (fig.). Kwelling, droefheyd, *v.*, verdriet, *o.*

TOURMENTANT, E, *adj.* Pynigend, kwellend.

TOURMENTE, *f.* Storm, *m.*, onweér, tempeest, *o.*

TOURMENTER, *v. a.* Pynigen, kwellen, plaegen, martelen, folteren. — *un criminel*. Eenen misdaedigen pynigen. *La goutte le tourmente*. De jigt kwelt, plaegt hem. —, Agiter violemment. Schokken, schudden, sollen, slingeren. *Le vent tourmente le vaisseau*. Den wind slingert het schip. —, (fig.). Lastig *of* moeyelyk vallen, kwellen, verveélen. Se —. Woelen, zich beweégen, zich moede maeken; zich ontrusten, zich bekommeren, zynen geest kwellen. Se —, se débattre. Krimpen, krom worden (spreék. van hout). (mig.

TOURMENTEUX, EUSE, *adj.* Onstuy-

TOURMENTIN, *m.* (mar.). Boegsteng, boegsprietsteng, *v.*, kleyn blind, *o.*

TOURNAGE, *m.* (mar.). Kruyshout, *o.*

TOURNAI (ville). Doórnik.

TOURNAILLER, *v. n.* (fam.). Zwerven, omzwerven, omloopen, gedueriglyk ronddraeyen.

TOURNANT, *m.* Omdraey, hoek, omkeer (van eene straet *of* weg), *m.*; draey, *m.*, keerplaets (voór een rytuyg); kromte, bogt (eener rivier), *v.*; draeykolk, draeykuyl, maelstroom, *m.*, wieling, *v.* — (t. de mét.). Rad, *o. Moulin à deux* —*s*. Molen met twee raders.

TOURNANT, E, *adj.* Draeyend. *Pont* —. Draeybrug, *v.*

TOURNASSER, *v. a.* Op het pottenbakkerswiel bewerken.

TOURNASSIN, *m.* Werktuyg om porcelyn glad te draeyen, *o.*

TOURNÉ, E, *adj.* et *part. Bien* —. Welgemaekt. *Mal* —. Mismaekt. *Voy.* Tourner.

TOURNE-À-GAUCHE, *m.* Schroefsleutel, *m.*

TOURNEBOUT, *m.* (flûte). Kromhoórn, engelschen hoórn, *m.*

TOURNEBRIDE, *m.* Herberg, *v.*

TOURNEBROCHE, *m.* Draeyspit, *o.*; spitdraeyer, *m.*

TOURNÉE, *f.* Reys, omreys, *v.*; het rondreyzen naer verscheydene plaetsen (door eenen ambtenaer *of* koopman), *o.* —, (fam.). Kleyne wandeling, *v.*; toertje, *o.*

TOURNE-FEUILLET, *m.* au pl. *tournefeuillets*. Teekenlint, *o.*

TOURNEFIL, *m.* Wetstaal, vierkant slypstael, *o.*

* **TOURNELLE**, *f.* p. —*nèle*. Torentje; holsgerechtshof (te Parys), *o.*

TOURNEMAIN (EN UN), *loc. adv.* In eenen oogenblik.

TOURNE-PIERRE, *m.* (oiseau). Steendraeyer, soórt van kievit, *m.*

TOURNER, *v. a.* Draeyen, omdraeyen, keeren, omkeeren, wenden, omwenden, omwentelen. — *une broche*. Een spit draeyen. — *une roue*. Een rad draeyen. — *la tête*. Het hoofd omdraeyen; van ter zyde, over dwars aenzien. Il ne sait de quel côté — tête (fam.). Hy is in groote verlegenheyd; hy weét zich noch te raeden, noch te helpen. — *le dos*. Den rug keeren, de vlugt neémen, vlugten. —, (fig.). Rigten, stueren, wenden. —, Mettre dans un sens opposé. Omkeeren, omdraeyen, omleggen. — *un feuillet*. Een blad omkeeren. — *une carte*. Eene kaert omleggen, omdraeyen. —, (fig.). Keeren, omkeeren. — *q. q.* Iemand van gedagten doen veranderen, omkeeren. — *la tête à q. q.* Iemand baloorig maeken. —, Interpréter. Duyden, opneémen, opvatten. — *tout en bien* ou *en mal*. Alles ten goede *of* ten kwaede duyden, alles wel *of* kwaelyk opneémen. —, Donner une tournure particulière. Draeyen, schikken, eenen zwier geéven. — *en ridicule*. Belachelyk maeken, ten spot stellen. — *un poste, une montagne*. Eenen post, eenen berg omgaen, omtrekken. — la médaille (fig.). De zaek van eenen anderen kant beschouwen. — casaque (fam.). Eene andere party *of* zyde kiezen. —, Façonner au tour. Draeyen. — *des chaises*. Stoelen draeyen. —, *v. n.* Draeyen, omkeeren. *La terre tourne autour du soleil*. De aerde draeyt om de zon. *Le vent a tourné*. Den wind is gedraeyd. — *à droite*. Regtsom keeren. — *court*. Kort afbreéken. *Ma tête tourne*. Myn hoofd draeyt, ik word duyzelig. La tête lui tourne (fig.). Hy verliest het verstand. —, S'altérer, perdre sa saveur. Strempen, schiften, runnen, zuer worden, klonteren. *Le lait a tourné*. De melk is geronnen. —, Se changer. Veranderen. —, Travailler au tour. Draeyen, draeywerk maeken. —, Commencer à mûrir. Ryp beginnen te worden. —, (fig.). Strekken, verstrekken, keeren. *Tout cela tourne à votre avantage*. Dat alle komt, strekt tot uw voordeel. Se —. Zich keeren, omkeeren, omwenden, omdraeyen. *Se — dans son lit*. Zich in zyn bed omdraeyen. Se —, se diriger. Zich keeren, zich wenden. Se — contre, s'opposer. Wederstaen, tegenstreéven. Se — du côté de.... De zyde *of* party kiezen van.... Se —, se changer. Veranderen. —, *v. impers.* Il tourne cotra. Hertes is troef.

TOURNESOL, *m.* (plante). Zonnebloem, *v.* — (teinture). Lakmoes, *o.*

TOURNETTE, *f.* p. —*nète*. Draeykooy (van een eekhoórntje); garenwind, kroon, *v.*

TOURNEUR, *m.* Draeyer, *m.* — en *bois*. Houtdraeyer. — *en ivoire*. Ivoordraeyer. — (t. de mét.). Wieldraeyer, molendraeyer, *m.*

TOURNEVENT, *m.* Gek, windwyzer (op eene schouw), *m.*

TOURNEVIRE, *f.* Ankertouw, *v.* en *o.*

TOURNEVIRER, *v. a.* (fam.). Leyden, keeren, draeyen; met iemand doen wat men wil.

TOURNEVIS, *m.* Schroefdraeyer, schroefsleutel, vysdraeyer, *m.*

TOURNILLE, *f.* Werktuyg om geraklene steéken van breywerk op te neémen, *o.*

TOURNIQUET, *m.* p. —*ket*. Draeyboom, *m.*, kruysrad (op een voetpad), *o.*; wervel (aen eene deur *of* venster), *m.* — (t. de chir.). Aderpers, *v.*, werktuyg om de bloedraten toe te vringen, *o.* — (insecte). Zeker insekt (pen), *o.*

TOURNIS, *m.* Draeyziekte (der schaepen), *v.*

TOURNISSES, *f. pl.* (poteaux). Stylen tot opvulling van eene heyning, *m. mv.*

TOURNOI, *m.* p. —*noa*. Steékspel, ridderspel, tournooy, *o.*

TOURNOIEMENT, *m.* Draeying, omdraeying, dwarling, *v.* — *de l'eau*. Draeying, draeykolk in het water. — *de tête*. Draeying in het hoofd, hoofddraeying, duyzeling, *v.*

TOURNOIR, *m.* p. —*noar*. Molen der bordpapiermaekers, *m.*

TOURNOIRE, *f.* Draeystok (der potbakkers), *m.*

TOURNOIS, *adj.* et *s.* Livre — (vingt sous). Franschen-gulden van twintig stuyvers, *m.*

TOURNOYANT, E, *adj.* Draeyend, omdraeyend, omloopend.

TOURNOYER, *v. n.* p. —*noa-ier*. Gedurig omdraeyen, heén en weder draeyen, omloopen, dwarlen, zwieren, —, (fig.). Uytvlugten soeken, omwegen gebruyken.

TOURNURE, *f.* Gesteldheyd, gedaente; houding (van het lichaem), *v.* Il a une — d'esprit agréable (fig.). Hy is snedig van verstand. — *d'une phrase*. Draeying van eenen volzin, spreékwyze, *v.* — (d'une affaire). Draey, keer, *m.*, wending, *v. Le succès dépend de la — que prendra l'affaire*. Het gevolg hangt af van de wending, draeying die de zaek zal neémen. —, Art et ouvrage du tourneur. Draeykonst, *v.*; draeywerk, *o.*

TOUROIR, *m.* Droogplaets (voór het mout in de brouweryen), *v.*

TOURON, *m.* voyez Toron.

TOURTE, *f.* Taert, toert, *v.*; drol, koek, raepkoek, *m.*; tortel, tortelduyf, *v.*

TOURTEAU, *m.* p. —*tô*. Koek, raepkoek, *m.* —, (t. de blas.). Plat rond, *o.*

TOURTEREAU, *m.* Jonge tortelduyf, *v.*

TOURTERELLE, *f.* Tortel, tortelduyf, *v.*

TOURTIÈRE, *f.* Toertpan, taertpan, *v.*

TOURTOUSE, *f.* Strop (tot het ophangen der misdaedigen), *m.*

TOURTRE, *f.* Tortelduyf, *v.*, tortelduyfje, *o.*

Digitized by Google

TOUSELLE, *f.* p. —*zèle.* Baerdelooze terwe, soórt van spelt, *v.*

TOUSSAINT (LA), *f.* Allerheyligen, Allerheyligendag, *m.*

TOUSSER, *v. n.* Hoesten, kuchen.

TOUSSERIE, *f.* Gehoest, gekuch, *o.*

TOUSSEUR, ÉUSE, *s. m.* et *f.* Hoester, kucher, *m.*; hoesster, kuchster, *v.*

TOUT, E, *adj.* et *s.* Al, alle, heel, geheel, gansch. — *le monde.* Al de wereld, iedereen, alleman. —*e la terre.* De geheele aerde. —*s les jours.* Alle dagen. —*s les deux.* Alle beyde. —*s ensemble*, —*s à la fois.* Alle te samen, alle te gelyk, allegader. *De* — *mon cœur.* Uyt geheel myn hert. —*e la ville.* De gansche stad. *De* —*es sortes.* Allerhande, allerley. *De* —*e façon*, *en* —*e manière.* Allendeele, ten allendeele. *En* —*s lieux.* Overal, allerwege. *Prendre à* —*es mains.* Grypen en pakken, alles wechneémen. —, CHAQUE. Elk, ieder, iedereen, elk een, al. — *homme est sujet à la mort.* Iedereen, elken mensch is aen de dood onderworpen. —, ENCORE QUE, QUOIQUE. Hoe, hoe zeer, hoe ook. — *malade qu'il est.* Hoe ziek hy ook is. —*e jolie qu'elle est.* Hoe schoon zy ook is. *La nature* — *entière.* De geheele natuer. —, *m.* Al, alles, *o.* — ou *rien.* Alles *of* niets. *Dieu sait* —. God weét alles. —*fait.* Alles vlugt. *Il veut* — *avoir.* Hy wil het alles hebben. LE —, LA TOTALITÉ. Het geheel. *Le* — *est plus grand que sa partie.* Het geheel is grooter dan zyn deel. —, TOUT LE MONDE. Iedereen, alleman, alles. —, (fig.). Het voórnaemste, het hoofdzaekelykste, *o.*, hoofdzaek, *v. Le* — *est de bien remplir ses devoirs.* Het voórnaemste is zyne pligten wel te volbrengen. *En* —. In het geheel. *Après* —. Evenwel, egter, niet te min, alles wel ingezien; eyndelyk. *Ce n'est pas* —. Het is niet genoeg, het is niet al. SE FAIRE — À TOUS (fig. *et* fam.). Zich aen alles gewennen, zich volkomen in alles schikken. —, *adv.* Geheellyk, ganschelyk, gansch, geheel, heel, zeer, volkomen, volkomenlyk. — *étonné.* Geheel verwonderd. *Je suis* — *à vous.* Ik ben ganschelyk ten uwen dienste. *Il est* — *feu.* Hy is vol vuer. *Il est* — *yeux*, — *oreille.* Hy is geheel oog en oor; hy kykt en luystert goed. — *en riant.* Al lachende. — *au plus.* Op zyn hoogste, ten hoogste. — *au moins.* Ten minste. — *de bon.* In ernst, met ernst, ernstiglyk. — *outre.* Doór en doór. — *contre.* Allernaest. — *de même.* Eveneens, op de zelfde wyze. — *du long.* Gansch uyt, van het begin tot het eynde. — *ensemble.* Te gelyk, op denzelfden tyd. — *bas*, — *doucement.* Stil, zoetjes, heel zagtjes. — *haut.* Luydkeéls, overluyd, hard. — *droit.* Regtuyt. *Point du* —. Geheel niet, niet een zier, gansch niet, geenszins, in geenerley wyze. *Rien du* —. Niets, niet met al. — *d'un coup.* Te gelyk, in eenen keer, seffens. — *à point.* Van pas.

TOUT-À-COUP, *loc. adv.* Eenskaps, plotselyk.

TOUT-À-FAIT, *loc. adv.* Geheel, geheel en al, geheellyk, ganschelyk, teenemael, ten vollen.

TOUT-BEAU, *interj.* Wat zagter! zoetjes aen! houd op!

TOUTE-BONNE, *f.* (plante). Scharley, *v.*, lammekensoor, *o.*; goeden hendrik, *m.*

TOUTE-ÉPICE, *f.* Zekere plant, *v.*

TOUTE-ÉPINE, *f.* Zekere plant, *v.*

TOUTEFOIS, *adv.* Egter, evenwel, niettemin, nogtans.

TOUTENAGUE, *f.* Chineésch koper, *o.*

TOUT-ENSEMBLE, *m.* Het geheele, *o.*

TOUTE-PRÉSENCE, *f.* Alomtegenwoórdigheyd, overaltegenwoórdigheyd, *v.*

TOUTE-PUISSANCE, *f.* Almagt, *v.*, alvermogen, *o.*, almagtigheyd, *v.*

TOUTE-SAINE, *f.* Sint jansknyd, *o.*

TOUTE-SCIENCE, *f.* Alweétendheyd, *v.*

TOUTOU, *m.* Hondeken, keffertje, *o.*

TOUT-PUISSANT, TOUTE-PUISSANTE, *adj.* Almagtig, almogend, alvermogend. *Le* —. Den Almagtigen, God, *m.*

TOUX, *f.* Hoest, *m.*, kuching, *v.* — *sèche.* Kinkhoest, *m.*, kuch, *v.*

TOUYOU, *m.* Soórt van struysvogel, *m.*

TOXICODENDRON, *m.* Vergiftboom, *m.*

TOXICOLOGIE, *f.* Verhandeling over de vergiften, *v.*

TOXIQUE, *m.* p. *tokcike.* (méd.). Gif, gift, vergift, *o.*

TOYÈRE, *f.* Steért (van een mes, enz. die in den hegt steékt), *m.*

TRABAN, *m.* Trawant, trauwant (duytschen soldaet), *m.*

TRABE, *m.* Vuerkolom, *v.*; vuerig lochtteeken, *o.*; vaenstok, *m.*

TRABÉE, *f.* (antiq.). Zegepraelkleed (der Rom.), *o.*

* **TRAC**, *m.* Gang, tred (van een peérd), *m.*; spoór (van het wild), *o.*

TRACANER, *v. a.* Ontwinden, haspelen.

TRACANOIR, *m.* Haspel, *m.*

TRACAS, *m.* Gewoel, *o. Le* — *du monde.* Het gewoel der wereld.

TRACASSER, *v. n.* et *pr.* Woelen, onrustig zyn, zich plaegen *of* kwellen; krakeelen, twist maeken. —, *v. a.* Kwellen, plaegen, stooren, ontrusten.

TRACASSERIE, *f.* Krakeel, *o.*, twist, *m.*, moeyelykheyd, knibbelaery, *v.*, onlust, *m.*

TRACASSIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* p. — *kacié.* Plaeger, kweller, krakeeler, woelgeest, *m.*; plaegster, kwelster, krakeelster, *v.*

TRACE, *f.* Voetstap, *m.*, spoór, voetspoór, *o. Suivre les voleurs à la* —. De dieven op het voetspoór volgen. MARCHER SUR LES —S DE SES ANCÊTRES (fig.). De voetstappen zyner voórouders bewandelen, hun voórbeéld navolgen. —, MARQUE QUE LAISSE UNE VOITURE, ETC. Spoór, *o. La* — *d'un chariot.* Het spoór van eenen wagen. —, (fig.). Indruk (op den geest), *m.*; overblyfsel, teeken (van iets), *o.*; lyn; afteekening, afschetsing (op den grond, op papier, enz.), *v.*

TRACÉ, *m.* Afschetsing, afteekening, *v.*

TRACELET, *m. voyez* TRACERET.

TRACEMENT, *m.* Het afschetsen *of* afteekenen, *o.*, afschetsing, afteekening, schets, *v.*, ontwerp, *o.*

TRACER, *v. a.* Teekenen, afteekenen, schetsen, afschetsen, ontwerpen. — *une allée.* Eene dreéf afteekenen. — *un parterre.* Een bloemperk afschetsen. — *le chemin*, *la route à q. q.* Iemand den weg baenen, het voórbeéld geéven. —, ÉCRIRE. Schryven. *Il lui a tracé l'image de ses malheurs.* Hy heéft hem eene schets van zyne ongelukken voórgehouden, beschreéven. —, *v. n.* Wortelen langs den grond schieten; langs den grond groeyen *of* kruypen (spr. van boomen, enz.).

TRACERET, *m.* Ritsyzer, *o.*

TRACEUR, *m.* (jard.). Afteekenaer (op den grond), *m.*

TRACHÉALES, *adj. f. pl. Veines*, *artères* —. Lochtpypaderen, *v. mv.*

TRACHÉE, **TRACHÉE-ARTÈRE**, *f.* Lochtader, lochtpyp, longpyp, *v.*; lochtvat (der planten), *o.*

TRACHÉLIDES, *f. pl.* Soórt van schildvleugelige insekten, *o. mv.*

TRACHÉOCÈLE, *f.* Lochtpypgezwel, *o.*

TRACHÉOTOMIE, *f. voyez* BRONCHOTOMIE.

TRACHINE, *f.* (poisson). Pieterman, *m.*

TRACHOME, *m.* Soórt van dauwworm op de oogleden, *m.*

TRÇQOIR, *m.* p. —*çoar.* Steékyzer, *o.*, graveérpriem, *m.*

TRACTABILITÉ, *f.* Gedweeheyd, smedigheyd, eygenschap van iets dat gemakkelyk kan bewerkt worden, *v.*

TRACTION, *f.* Trekking, *v.*, het trekken, *o.*

TRADITEUR, *m.* Overleveraer (der heylige boeken aen de vervolgers der eerste christenen), *m.*

TRADITION, *f.* (pal.). Overlevering, overgaeve, ter hand stelling, *v.* — (t. de théol.). — *orale*, *écrite.* Mondelyke, schriftelyke overlevering. — *doctrinale.* De christelyke leer betreffende overlevering.

TRADITIONNAIRE, *m.* Joód die de heylige Schriftuer uytlegt volgens de overleveringen van den Talmud, *m.*

TRADITIONNEL, ELLE, *adj.* p. —*cionnel.* Van de overlevering, op de overlevering gegrond.

TRADITIONNELLEMENT, *adv.* By overlevering, volgens de overlevering.

TRADUCTEUR, *m.* Vertaeler, overzetter, *m.* (zetting, *v.*

TRADUCTION, *f.* Vertaeling, over-

TRADUIRE, *v. a.* (word geconj. als *réduire*). Voeren, overvoeren, brengen. — *q. q. d'une prison à l'autre.* Iemand uyt de eene gevangenis naer de andere brengen. — *devant un juge.* Iemand in het recht betrekken, voór den rechter brengen. —, *v. a.* et *n.* Overzetten, vertaelen. — *fidèlement*, *mot-à-mot*, *à la lettre.* Getrouw, woórdelyk, letterlyk vertaelen; — *en français.* In het fransch overzetten.

TRADUISIBLE, *adj.* Vertaelbaer.

TRAFIC, *m.* Handel, koophandel, *m.*, neéring, koopmanschap, handeling, *v.* — ILLICITE (fig.). Eenen ongeoórlofden handel. *Il fait* — *de toutes sortes de marchandises.* Hy dryft handel in alle soórten van koopwaeren.

TRAFIQUANT, *m.* Handelaer, koopman, *m.*

TRAFIQUER, *v. a.* et *n.* Handelen, handel dryven, koopmanschappen, neéring doen. *Il trafique en France.* Hy dryft handel op Frankryk. — DE SON HONNEUR (fig.). Zyne eer verkoopen, zich voór geld onteeren.

TRAFIQUEUR, *m.* Handelaer, *m.*

TRAGACANTHE, *f.* Boksdoórn, *m.*

TRAGÉDIE, *f.* Treurspel, *o.* —, (fig.). Droevig voórval, *o.*, droevige gebeurtenis, *v.*

TRAGÉDIEN, ENNE, *s. m.* et *f.* Treurspeéler, *m.*; treurspeélster, *v.*

TRAGÉDISTE, *m.* Treurspeldichter, *m.*

TRAGÉLAPHE, *m.* Hert, soórt van steenbok, *m.*

TRAGI-COMÉDIE, *f.* Blyeyndend treurspel, *o.*

TRAGI-COMIQUE, *adj.* Blyeyndend, blyeyndig.

TRAGIQUE, *adj.* et *s.* Van het treurspel, dat tot het treurspel behoort. *Acteur* —. Treurspeéler, *m. Poète* —. Treurspeldichter. —, FUNESTE. Treurig, droevig, noodlottig, rampspoedig, rampzalig. *Il a fait une fin* —. Hy heéft een treurig eynde gehad. —, *m.* Het treurige; treurspel, *o.*; treurspeldichter, treurspelschryver; treurspeéler, *m.*

TRAGIQUEMENT, *adj.* Treuriglyk, rampzaliglyk, droeviglyk, op eene treurige wyze.

TRAGUS, *m.* (anat.). Knop, *m.*

TRAHIR, *v. a.* Verraeden, verraedery pleégen. — *sa patrie.* Zyn vaderland verraeden. — *le secret de q. q.* Iemands geheym verraeden, openbaeren. — SA CONSCIENCE (fig.). Tegen zyn goweéten handelen. SE —. Zich verraeden, zich ontdekken; (fig.) tegen zyne eygene belangen handelen, zichzelven schade toebrengen.

TRAHISON, *f.* Verraed, *o.*, verraedery, trouweloosheyd, *v. Haute* —. Hoogverraed, *o.*, misdaed van gekwetste majesteyt, *v.* EN —. Verraederlyk.

Digitized by Google

TRAILLE, *f.* Gierbrug, vliegende brug; pont, pleyt; pontkoord, *v.*

TRAIN, *m.* Gang, tred, pas, *m. Le — de ce cheval est doux.* Den gang van dit peërd is zagt. *Il se fait tard, allons bon —.* Het word laet, laet ons schielyk gaen, ryden, vaeren. Mener q. q. bon — (fig.). Iemand niet ontzien. —, (fig.). Gang, loop (der zaeken), *m. Cette affaire est en bon —, prend le — de réussir.* Deëze zaek staet op goeden voet, neëmt eenen gelukkigen gang. — *ordinaire.* Slender, *m.* Tout d'un — (fam.). Seffens, op denzelfden tyd. —, Manière de vivre. Levenswyze, *v.*, trant, *m.*, wyze, manier, *v. Il mène un — de vie réglée.* Hy heeft eene regelmaetige levenswyze. —, Humeur, disposition. Gang, *m.* Etre, mettre en —. Aen den gang zyn, aen den gang helpen. *Il va toujours son même —.* Hy gaet altyd denzelfden gang. —, Suite de valets, chevaux, etc. Sleëp, nasleëp, *m.*, gevolg, *o.*, stoet, treyn, *m. Un — magnifique, superbe.* Eenen pragtigen stoet. *Diminuer son —.* Zynen stoet, zynen treyn verminderen. —, Bruit, querelle. Gelier, geraes; gekyf; krukeel. —, Gens de mauvaise vie. Slegt volk, geapuys, *o.* — (d'un carrosse). Treyn, *m.* — *d'artillerie.* Grofgeschuttreyn, *m.*, legerwagens, *m. mv.* — *de bois.* Houtvlot, *o.* — *de bateaux.* Reeks van schuyten, schepen, agter malkander, *v.* —, Partie de devant ou de derrière des chevaux, des mulets, etc. Voórlyf, agterlyf, *o.*

TRAÎNAGE, *m.* p. *trènaje.* Sleëdevaert, *v.*

TRAÎNANT, E, *adj.* Hangend, sleëpend. *Robe —e.* Sleëpend kleed. *Queue —e.* Sleëpenden steërt. —, (fig.). Sleëpend, flauw, laf. *Style —.* Flauwen schryfstiel.

TRAÎNASSE, *f.* (plante). Verkensgras, knoopgras, *o.*, duyzendknoop, *m.* —, (filet). Sleëpnet, patrysnet, *o.*

TRAÎNE, *f. Perdreaux en —.* Jonge patryzen die nog niet konnen vliegen. *Bateau à la —.* Schip dat door een ander getrokken word; sleëptouw, *v.*, en *o.*, sleëpnet, *o.*

TRAÎNEAU, *m.* p. *trénô.* Sleëde, sleë, *v.* —, (filet). Sleëpnet; patrysnet, *o.*; zegen, *v.*

TRAÎNÉE, *f.* p. *trénè.* Streëp, *v.*, sleëp, *m.*; loopend vuer (van buskruyd), *o.* — (t. de chasse). Sleëp, *m.*; lokaes, *o.*

TRAÎNE-MALHEUR, *m.* (fam.). Ongeluksvogel, ellendigen mensch, *m.*

TRAÎNE-POTENCE, *m.* (fam.). Ongeluksvogel, eenen die zyne aenhangers ongelukkig maekt, onheylstigter, oproermaeker, *m.*

TRAÎNER, *v. a.* Sleëpen, trekken, voortsleëpen, voorttrekken. — *la charrue.* De ploeg trekken *of* sleëpen. — *un fardeau.* Eenen last voortsleëpen. — *un filet.* Een net sleëpen. —, Mener après soi, avec soi. Medebrengen, medesleëpen, medevoeren. *Il traîne toujours après lui une longue suite de valets.* Hy brengt altyd eene menigte knegten mede. —, (fig.). Nasleëpen, na zich sleëpen. *La guerre traîne après soi de grands malheurs.* Den oórlog sleëpt groote onheylen na zich. — sa vie. Sukkelen. —, Alonger, deppérer. Uytstellen, sleëpende houden. *Il traîne cette affaire en longueur.* Hy trekt die zaek op de lange baen, houd ze sleëpende. — *ses paroles.* Langzaem spreëken, teemen. — *la jambe.* Het been nasleëpen. —, *v. n.* Sleëpen, op den grond hangen. *Votre manteau traîne.* Uwen mantel sleëpt, hangt op den grond. Ce malade traîne (fig.). Dien zieken sukkelt, kwynt. *L'affaire traîne.* De zaek word sleëpende gehouden, blyft steëken. *Le discours traîne.* De redevoering is laf, zenuwloos. —, N'être pas à sa place, être épars. Slingeren. *Laisser — ses papiers, ses hardes partout.* Zyne papieren, zyn goed overal laeten slingeren. — (t. mil.). Agter blyven. Se —. Sluypen, kruypen, voortkruypen, zich voortsleëpen.

TRAÎNE-RAPIÈRE, *m.* (fam.). Vegter, voórvegter, *m.*

TRAÎNEUR, *m.* Jaeger die met een sleëpnet vogelen vangt, *m.*; agterblyver, soldaet die agter zyn korps blyft, *m.* — d'épée (fam.). Lediganger die eenen degen draegt, *m.* — (t. de vén.). Hond die agterblyft, *m.*

TRAIRE (je trais, tu trais, il trait, nous trayons, vous trayez, ils traient; je trayais, tu trayais, il trayait, nous trayions, vous trayiez, ils trayaient; *point de passé déf.*; je trairai; je trairais; trais, trayons, trayez; que je traie, que tu traies, qu'il traie, que nous trayions, que vous trayiez, qu'ils traient; *point d'imparfait du subj*; trayant; trait, e), *v. a.* Melken, uytmelken.

TRAIT, *m.* p. *tré.* Pyl, schigt, *m. Lancer un —.* Eenen pyl schieten, werpen. Partir comme un — d'arbalète (fig.). Schielyk vertrekken. — de satire (fig.). Schimpschoót, schimpscheut, *m.* Les —s de l'amour (fig.). De pylen der liefde —, Longe. Streng, *v.*, trekzeel, *o.*, treklyn, *v. Cheval de —.* Trekpeërd, *o.*; leyband (der jagthonden), *m.*; overwigt, *o.*, doórslag (eener weëgschael), *m.*; teug, *v.*, dronk, zwelg, slok, trek (met de pen, het penseel, enz.), *m.*; gedagte, uytdrukking, *v.*, inval, trek, *m.*; gelaetstrek, —, (fig.). Trek, streëk, *m.*; daed, handelwyze, *v. — de miséricorde.* Trek van bermhertigheyd. *Vilain —.* Leelyken, snoeden trek. —, Fait, événement. Voórval, *o.*, trek, *m. — d'histoire.* Voórval uyt de geschiedenis. —, (t. de litt.). Trek, *m.*, plaets, *v. Il y a de beaux —s dans ce discours.* Er zyn schoone trekken, plaetsen in deëze rede. —, (fig.). Trek, streëk, *m.*, geestig gezegde, *o. — d'esprit.* Geestigen, verstandigen trek. —, Rapport. Betrekking, gelykenis, *v.* —, Coupe de pierres. Wyze van steenhouwen, *v.* — (aux échecs, etc.). Voórhand, *v.*, het uytspeëlen, *o.* — (t. de relig.). Tractus (in de missa), *m.* — de scie. Zaegsneë, *v.*; trekweg (aen eene vaert *of* rivier), *m.* — (t. de blas.). Streëp, *v.* — d'union (gramm.). Vereenigingsteeken, *o.*, trek, *m.*

TRAIT, E, *adj. Or, argent —.* Gouddraed, zilverdraed, *m.*

TRAITABLE, *adj.* p. *trè—.* Handelbaer, gemeenzaem, gezellig; gedwee, smeëdbaer, buygzaem. — (t. de chir.). Heelbaer.

TRAITANT, *m.* Pagter, impostmeester, *m.*

TRAITE, *f.* Togt, trek, weg, *m.*, reys, *v. Il va d'ici à la ville tout d'une —.* Hy gaet in eens van hier naer de stad, zonder te rusten. —, Transport. Handel, uytvoer, *m.*, vervoer, *o.*, vervoering (van koopmanschappen), *v.* — des nègres. Slaevenhandel, *m.* —, Lettre de change. Wissel, wisselbrief, *m.* —, Droit sur les marchandises. Tol, *m.* —, (t. de monn.). Vermindering der inwendige weërde der geldspeciën, *v.*

TRAITÉ, *m.* Verhandeling, *v. — de morale.* Verhandeling over de zedekunde. —, Convention. Verdrag, vergelyk, *o.*, overeenkomst, onderhandeling, *v.*

TRAITEMENT, *m.* p. *trètemant.* Onthael, *o.*, behandeling, bejegening, *v.*; eerbewyzen, *o. mv.*, eerbetygingen, *v. mv.*; traktement, *o.*; perwedde, *v.*, jaergeld, *o.*; behandeling, geneëzing, *v.*; geneësmiddelen, *o. mv.*

TRAITER, *v. a.* p. *tré—.* Handelen, behandelen, bejegenen. — *en frère.* Als broeder handelen. — *à la rigueur.* Streng behandelen. — *q. q. de haut en bas.* Iemand met veragting, met trotschheyd behandelen. —, Donner à manger. Onthaelen, te eëten geëven. — *q. q. en maigre, en poisson et en viande.* Iemand op vaste spys, op visch en vleesch onthaelen. —, Panser, médicamenter. Behandelen, bezorgen, oppassen, meesteren. *On le traite mal, il ne guérit pas.* Men behandelt hem slegt, hy geneëst niet. —, Qualifier. Benaemen, noemen, benoemen. — *de fourbe.* Iemand bedrieger noemen. — *de fou.* Voór zot uytmaeken. —, *v. a.* et *n.* Handelen, behandelen, verhandelen. — *des plantes, des métaux.* Over de planten, over de metaelen handelen. — *un sujet.* Eene stoffe verhandelen *of* behandelen. — (t. de peint.). Behandelen, uytvoeren. —, Négocier. Handelen, onderhandelen. — *la paix* ou *de la paix.* Over de vrede handelen. Se — bien. Goede cier maeken. Se — soi-même. Geneësmiddelen inneëmen. Se —, être traité. Behandeld worden.

TRAITEUR, *m.* Tafelhouder, gasthouder, gaerkok, *m.*

TRAITOIR, *m. trétoar.* Hoepelhaek (gereeds. der kuyp.), *m.*

TRAÎTRE, ESSE, *adj.* et *s.* Verraederlyk, verraedersch, trouweloos. —, *m.* Verraeder, *m.* —, *f.* Verraederes, *v.*

TRAÎTREUSEMENT, *adv.* Verraederlyk, verraedersch, op eene verraederlyke wyze.

TRAJECTOIRE, *f.* p. *—toar.* (t. de géom.). Kromme lyn, *v.*

TRAJET, *m.* Vaert, overvaert, *v.*, overtogt, *m.*; reys, *v.*, weg, togt, *m.*

TRAMAIL, *m.* (filet). Schaekelnet, *o.*

TRAMAILLADE, *f. voyez* Tramail.

TRAME, *f.* Inslag (van laken, doek, enz.), *m.* — de la vie (fig. *et* poët.). Levensdraed, *m.* —, (fig.). Boozen aenslag *of* toeleg, *m.*, samenweëring, *v.*

TRAMER, *v. a.* Inslaen, inweëven, doórweëven. —, (fig.). Eenen boozen aenslag maeken, samenweëren, smeëden, brouwen.

TRAMEUR, *m.* Inslaeger, *m.*

TRAMIÈRE, *f.* Soórt van sargie, *v.*

TRAMILLON, *m.* Schakelnetje, *o.*

TRAMONTANE, *f.* Noórdewind, *m.*; noórd, noórden, *o.*; noórdster, noórdelyke kust in de Middellandsche-zee, *v.* Perdre la — (fig. *et* fam.). Van zyn stuk afraeken, niet meer weëten wat men doet of zegt.

TRANCHANT, E, *adj.* et *s.* Scherp, scherpsnydend. *Ecuyer —.* Voórsnyder, *m.* —, (fig.). Laetdunkend. *Homme —.* Man die op alles aenstonds een beslissend vonnis velt. —, Décisif. Beslissend, beslegtend, overtuygend. —, *m.* Scherp, *o.*, scherpheyd, scherpte, sneë, *v. — d'un couteau.* Sneë, scherpheyd van een mes.

TRANCHE, *f.* Sneë, snede, *v. — de pain.* Sneë brood. *— de jambon.* Sneë hesp. *— de marbre.* Marmere plaet. *— de poisson.* Moot, sneë, *v.*; beytel (om het gloeyend yzer door te kappen), *m.* —, Bord de livre. Sneë. *Doré sur —.* Verguld op sneë.

TRANCHÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Dwars door verdeeld. *Bois —.* Kromdraedig hout, hout met knoesten, *o.*

TRANCHÉE, *f.* Gragt, graft, doórsnyding, *v.* —, (t. d'art mil.). Loopgraef, *v. Ouvrir la —.* De loopgraeven openen. —s. Snyding, krimping (der darmen), *v.*

Digitized by Google

TRANCHEFIL, *m.* au pl. *des tranchefil.* Draedsnyder (der tapytwerkers), *m.*

TRANCHEFILE, *f.* (rel.). Besteekband; dikken draed; binnennaed, *m.* —, (man.). Kinketen (van een peerd), *v.*

TRANCHEFILER, *v. a.* (rel.). Besteeken.

TRANCHELARD, *m.* Spekmes, *o.*

TRANCHEMONTAGNE, *m.* (fam.). Windbreeker, grootspreeker, pocher, *m.*

TRANCHER, *v. a.* Snyden, afsnyden, doórsnyden, afslaen, afhouwen, afkappen. *Ce couteau tranche bien.* Dit mes snyd wel. — *la tête à q. q.* Iemand het hoofd afslaen. LA PARQUE A TRANCHÉ LE FIL DE SES JOURS (fig. *et* poët.). De schikgodin heeft zynen levensdraed afgesneeden. — *une question* (la résoudre). Eene vraeg kort beslissen, oplossen. — *le mot.* Zich bepaeld verklaeren, regtuyt spreeken. —, *v. n* Beslissen, beslegten, uytwyzen. — *sur tout.* Alles beslissen, zyne uytspraek op alles geeven. — *du grand seigneur.* Den grooten heer speelen. — (t. de peint.). Afsteeken, vreed zyn. *Ces couleurs tranchent trop.* Deeze koleuren steeken te zeer af. — COURT, NET. Rondduyt spreeken, met korte woórden zyn gevoelen zeggen.

TRANCHET, *m.* p. —*chè.* Krommes, snymes, schoenmaekersmes, *o.*; beytel (om lood, yzer te splyten), *m.*

TRANCHIS, *m.* Nokpannen (op een dak), *v. mv.*

TRANCHOIR, *m.* Snyberd, hakberd (voór vleesch), *o.*

TRANGLES, *f. pl.* (t. de blas.). Smalle balken (in ongelyk getal), *m. mv.*

TRANLER, *v. a.* Eenen hert naspoóren.

TRANQUILLE, *adj.* Stil, gerust, bedaerd. *Mener une vie* —. Een gerust leven leyden. *Conscience* —. Gerust gemoed. *Laissez-moi* —. Laet my gerust.

TRANQUILLEMENT, *adv.* Stil, gerustelyk, bedaerdelyk.

TRANQUILLISANT, E, *adj.* Geruststellend.

TRANQUILLISER, *v. a.* Stillen, bedaeren, gerust stellen. Sz —. Zich gerust stellen, zich bedaeren.

TRANQUILLITÉ, *f.* Stilheyd, stilte, gerustheyd, bedaerdheyd, rust, *v.*

TRANS, *prép.* Over, aen geene zyde, voórby, door.

TRANSACTION, *f.* Verdrag, vergelyk, *o.*, minnelyke schikking, overeenkomst, *v.*

TRANSALPIN, E, *adj.* Overalpisch.

TRANSCENDANCE, *f.* Uytmuntendheyd, voórtreffelykheyd, *v.*, overwigt, *o.*

TRANSCENDANT, E, *adj.* Verheven, uytmuntend, uytsteekend, voórtreffelyk. *Mérite* —. Uytmuntende verdienste. *Vertu* —*e.* Verheyene deugd. *Génie* —. Verheven, uytmuntenden geest. *Géométrie* —*e.* Hoogere meétkunde. *Equation* —*e.* Vergelyking, waerin geene eyndigende, maer vloeyende grootheden voórkomen.

TRANSCENDENTAL, E, *adj.* Overtreffend, te boven gaende.

TRANSCOLATION, *f. voy.* FILTRATION.

TRANSCRIPTION, *f.* Overschryving, afschryving, uytschryving, overteekening, *v.*

TRANSCRIRE, *v. a.* (word geconj. als *écrire*). Overschryven, afschryven, uytschryven, naschryven; overteekenen.

TRANSE, *f.* Benauwdheyd, bevreesdheyd, *v.*, angst, *m.*

TRANSFÈREMENT, *m.* Overbrenging, overvoering, *v.*

TRANSFÉRER, *v. a.* Overbrengen, overvoeren, overdraegen, vervoeren, verplaetsen, verschikken. — *un prisonnier.* Eenen gevangen vervoeren. — *une fête.* Een feest op eenen anderen dag stellen, verschikken.

TRANSFERT, *m.* Overdragt, overbrenging (eener rente, enz.), *v.*

TRANSFIGURATION, *f.* Gedaenteverandering, gedaenteverwisseling (word alleen van Jesus-Christus gezegd), *v.*

TRANSFIGURER, *v. a.* Van gedaente doen veranderen. Sz —. Van gedaente veranderen.

TRANSFORMATION, *f.* Herschepping, hervorming, gedaenteverwisseling, *v.* —, (math.). Herleyding, *v.*

TRANSFORMER, *v. a.* Herscheppen, hervormen, van gedaente doen veranderen. *La femme de Loth fut transformée en une statue de sel.* De vrouw van Loth wierd in eenen zoutpilaer veranderd, hervormd. — (t. d'alg.). Herleyden. Sz —. Van gedaente veranderen, eene andere gedaente aenneémen; zich veranderen in.

TRANSFUGE, *m.* Overlooper, wechlooper, *m.*

TRANSFUSER, *v. a.* (t. de chim.). Overgieten, overtappen. —, (t. de méd.). Het bloed van het eene dier in het andere laeten vloeyen, overtappen.

TRANSFUSION, *f.* (t. de chim.). Overgieting, overtapping, *v.* —, (t. de méd.). Het overtappen van bloed uyt een dier in een ander, *o.*, overtapping, *v.*

TRANSGRESSER, *v. a.* p. —*grècer.* Overtreeden, verbreeken, schenden. — *les commandements de Dieu.* Gods geboden overtreeden.

TRANSGRESSEUR, *m.* Overtreeder, verbreeker, schender, *m.*

TRANSGRESSION, *f.* p. —*grècion.* Overtreeding, verbreeking, schending, inbreuk, *v.*

TRANSI, E, *adj.* Verstyfd, bevangen van koude. —, (fig.). Met schrik bevangen.

TRANSIGER, *v. n.* Overeenkomen, een vergelyk treffen, tot een verdrag komen.

TRANSIR, *v. a.* Doen verstyven *of* verkleumen; vrees aenjaegen, doen beéven. —, *v. n.* Verstyven, verkleumen van koude; van vrees bevangen zyn.

TRANSISSEMENT, *m.* Verstyfdheyd, bevanging (van koude *of* vrees), *v.*

TRANSIT, *m.* (le *t* se pron.). Doórvoer, *m.*

TRANSITIF, IVE, *adj.* Bedryvend, overgaend. *Un verbe* —. Een bedryvend, overgaend werkwoórd.

TRANSITION, *f.* (log. *et* mus.). Overgang, *m.*

TRANSITOIRE, *adj.* p. —*sitoar.* (didact.). Voórbygaende, vergankelyk, onduerzaem. *Loi* —. Wet van omstandigheyd, *v.*

* **TRANSLÂTER**, *v. a.* Overzetten, vertaelen.

* **TRANSLATEUR**, *m.* Overzetter, vertaeler, *m.*

TRANSLATION, *f.* Overvoering, overbrenging, vervoering, verplaetsing, *v.* *La* — *d'un corps d'une église à une autre.* De overbrenging van een lichaem van de eene kerk naer de andere. — *d'une fête.* Verschikking, *v.*, het stellen van een feest op eenen anderen dag, *o.*

TRANSMARIN, E, *adj.* Overzeesch, aen geene zyde der zee.

TRANSMETTRE, *v. a.* (word geconj. als *mettre*). Overbrengen, overdoen, overdraegen, overleveren, overgeéven, overzetten, afstaen. —, (fig.). Overbrengen, overleveren, laeten overgaen, ter hand stellen.

TRANSMIGRATION, *f.* Volksverhuyzing, uytwyking, *v.*, overgang, *m.* — *de Babylone.* Uytwyking naer Babiloniën.

TRANSMISSIBILITÉ, *f.* Overgeéfbaerheyd, overdraegbaerheyd, *v.*

TRANSMISSIBLE, *adj.* Overgeéfbaer, overdraegbaer.

TRANSMISSION, *f.* Overdragt, overdraeging, overbrenging, overzetting, ter hand stelling, *v.* —, (phys.). Straelbreeking; doórschynendheyd; doórstraeling, *v.*

TRANSMUABLE, *adj.* Veranderbaer, hervormbaer.

TRANSMUER, *v. a.* Veranderen, hervormen (der metaelen).

TRANSMUTABILITÉ, *f.* Veranderbaerheyd, *v.*

TRANSMUTABLE, *adj.* Veranderbaer.

TRANSMUTATIF, IVE, *adj.* Dat verandert *of* hervormt.

TRANSMUTATION, *f.* Verandering, hervorming, *v.*

TRANSPARENCE, *f.* Doórschynendheyd, doórzigtbaerheyd, doórzigtigheyd, *v.*

TRANSPARENT, E, *adj.* et *s.* Doórschynend, doórzigtbaer, doórzigtig, doórstraelend. *L'eau est* —*e.* Het water is doórzigtig. —, (fig.). Onbescheyden, onbezonnen; praetagtig. —, *m.* Linieblad, geregeld papier; doórschynend *of* geolied papier, *o.* —, *f.* Soórt van appel, *m.*

TRANSPERCER, *v. a.* Doórsteeken, doórbooren, door en door steeken.

TRANSPIRABLE, *adj.* Uytzweetbaer, uytwaesembaer.

TRANSPIRATION, *f.* Uytwaeseming, doórwaeseming, uytzweeting, *v.*, zweet, *o.*

TRANSPIRER, *v. n.* Uytwoesemen, doórwaesemen, uytzweeten; zweeten. —, (fig.). Rugtbaer worden, aen den dag komen. *Il transpire q. c. de cette affaire.* De zaek begint aen den dag te komen.

TRANSPLANTATION, *f.* Verplanting, *v.* —, (t. de méd.). Afleyding der ziekten, *v.*

TRANSPLANTER, *v. a.* Verplanten, verpooten. — *des arbres fruitiers.* Vrugtboomen verplanten. —, (fig.). Overbrengen, vervoeren, verplaetsen. — *une colonie.* Eene volkplanting verplaetsen, van het eene land in het andere vervoeren. Sz —. Verhuyzen, overgaen.

TRANSPORT, *m.* Overbrenging, overdraeging, overvoering, vervoering, *v.*, transport, vervoer, *o.* — *de meubles.* Overbrenging, het overbrengen van huysraed. *Bâtiment de* —. Vervoerschip, transportschip, *o.* *Frais de* —. Vervoerkosten, *m. mv.* —, CESSION. Overdragt, overdraeging, overteekening, *v.*, transport, *o.* *Il m'a fait* — *de tout son bien.* Hy heeft my overdragt van al zyn goed gedaen. — *d'une rente.* Overdragt eener rente. —, (fig.). Verrukking, vervoerdheyd, *v.* — *de joie.* Verrukking van blydschap. — *de colère.* Vervoerdheyd van toórn. —, ENTHOUSIASME POÉTIQUE. Verrukking, *v.*, geestdrift, *m.* en *v.* —, DÉLIRE. Raeskalling, ylhoofdigheyd, *v.* —, EMPORTEMENT. Oploopendheyd, haestigheyd, *v.*

TRANSPORTÉ, E, *adj.* Vervoerd, overgedraegen, overgebragt (naer eene andere plaets), *v.* — DE COLÈRE (fig.). Vervoerd, verrukt van toórn *of* gramschap.

TRANSPORTER, *v. a.* Vervoeren, overvoeren, overbrengen, overdraegen. — *par eau.* Te water vervoeren, overscheepen. — *des meubles.* Huysraed vervoeren. — *sur le compte de.* Overteekenen. —, CÉDER. Overdraegen, afstaen, transporteéren. *Il m'a transporté tous ses droits sur cette terre.* Hy heeft my alle zyne rechten op dit land afgestaen, overgedraegen. —, (fig.). Verrukken, vervoeren. *La joie l'a tout transporté.* De vreugd heeft hem geheel verrukt. Sz — (pal.). Zich begeéven, zich vervoegen. *Les juges se transportèrent sur les lieux.* De rechters begaven zich ter plaetse. Sz —, S'EMPORTER. Van gramschap

Digitized by Google

opstuyven, in gemschap opvliegen. Se — D'AMOUR. Van liefde verrukt worden.

TRANSPOSER, *v. a.* Verplaetsen, verzetten. — *des mots.* Woórden verplaetsen. — (t. de mus.). In eenen anderen toon brengen.

TRANSPOSITION, *f.* Verzetting, verplaetsing, *v.* — (t. de mus.). Het brengen in eenen anderen toon.

TRANSRHÉNANE, *adj. f.* Overrynsch.

TRANSSUBSTANTIATION, *f.* (théol.). Verzelfstandiging (verandering van het brood en den wyn in het lichaem en het bloed van Christus), *v.*

TRANSSUBSTANTIER, *v. a.* Verzelfstandigen, van weézen veranderen.

TRANSSUDATION, *f.* Uytzweeting, doórzweeting, *v.*

TRANSSUDER, *v. n.* Uytzweeten, doórzweeten. (tappen.

TRANSVASER, *v. a.* Overgieten, over-

TRANSVERSAL, E, *adj.* (géom.). Dwars, schuyn, doórsnydend. —, (t. d'anat.). Dwars. *Muscle* —. Dwarsspier, *v.*

TRANSVERSALEMENT, *adv.* Dwars, overdwars, schuyns.

TRANSVERSE, *adj.* Schuyn, schuynsch, dwars.

TRANSYLVANIE, *f.* p. —*cil*—. (pays). Zevenbergen. DE —. Zevenbergsch.

TRANTRAN, *m.* (fam.). Trant, slender, *m.*, sleur, *v.*, loop (der zaeken), *m.* (trap.

TRAPAN, *m.* Het hoogste van den

TRAPÈZE, *m.* (t. de géom.). Ongelykzydig vierkant, *o.* — (t. d'anat.). Soórt van been, *o.*; zekere spier, *v.*

TRAPÉZIFORME, *adj.* Gelyk een ongelykzydig vierkant.

TRAPÉZOÏDE, *m.* Vierkant welks zyden noch gelyk noch evenwydig zyn. — (t. d'anat.). Zeker been, *o.*

TRAPPE, *f.* Valdeur, valpoort, *v.*, luyk, *o.*; schuyfdeur, schuyfvenster; val, *v.*, strik, *m.* —, (LA). Orden van moniken, bekend doór hun streng en eenzaem leven, *o.*

TRAPPISTE, *m.* (religieux). Trappist, *m.*

TRAPU, E, *adj.* Kort en dik, ineengedrongen.

TRAQUE, *f.* Klopjagt (waerby men een bosch enz. omsingelt, bezet), *v.* —, (mar.). Dry riemen, *m. mv.*

TRAQUENARD, *m.* (man.). Tel, telgang, lammerengang (van een peërd); telganger, *m.*; val (om wozels, bunsingen enz. te vangen), *v.*

TRAQUER, *v. a.* Het wild omringen; dieven omringen; kloppen.

TRAQUET, *m.* p. —*ket.* Val, vossenval, *v.*, strik, *m.* DONNER DANS LE — (fig. *et* fam.). Zich doór list laeten bedriegen, laeten foppen, in de strikken vallen. —, CLAQUET. Klep, onrust, *v.*, klapper, *m.* — (oiseau). Bloedvink, *v.*

TRAQUEUR, *m.* Klopjaeger, *m.*

TRATTES, *f. pl.* Draegboomen van eenen windmolen, *m. mv.* (RAIRE.

TRAUMATIQUE, *adj. voyez* VULNÉ-

TRAVADE, *f.* (mar.). Donderwind, *m.*

TRAVAIL, *m.* au pl. *travaux.* Arbeyd, *m.*, werk, *o. Grand, pénible* —. Zwaeren arbeyd, lastig werk. *Aimer le* —. Den arbeyd, het werk beminnen. *S'endurcir au* —. Zich tot den arbeyd gewennen. *Homme de* —. Werkman, arbeyder. *Homme de grand* —. Werkzaemen, arbeydzaemen man. —, ENTREPRISE PÉNIBLE ET GLORIEUSE. Daed, *v.*, bedryf, *o. Ce guerrier n'a pas reçu la récompense de ses travaux.* Deézen krygsman heeft den loon voór zyne daeden niet ontfangen. —AUX (t. d'art mil.). Werken, buytenwerken, *o. mv.*, verschansingen, *v. mv.* — D'ENFANT. Arbeyd, baerenbnood, *m.* —, (t. de vén.). Vroetplaets, *v.* —, (au pl. *travails*). Verslag, berigt (van eenen minister), *o.* —, MACHINE DE MARÉCHAL. Noodstal, hoefstal, *m.*, travalie, *v.*

TRAVAILLÉ, E, *adj.* et *part.* Wel uytgevoerd, wel gemaekt, doórwerkt, doórvrogt. —, (fig.). (t. d'arts). Styf, gedwongen. *Style* —. Gedwongen schryfstiel. —, FATIGUÉ. Afgemat. *Cheval* —. Afgereéden peërd. ETRE — D'UN MAL (fig.). Doór eene ziekte gekweld worden.

TRAVAILLER, *v. n.* Arbeyden, werken, vrogten. — *à la journée, à tâche.* Op dagloon, op stuk werken. — *à la chandelle.* By de keërs, by het licht werken. — *à l'aiguille.* Met de naeld werken. —, SE DÉJETER. Werken, krimpen, kromtrekken; zakken. *Ce bois travaille.* Dat hout werkt, trekt krom. *Ce bâtiment travaille.* Dit gebouw zakt, krygt scheuren. —, FERMENTER. Werken, gisten, ryzen. *Du vin, de la bière qui travaille.* Wyn die werkt, bier dat gist. *L'estomac travaille.* De maeg teërt niet. *Le poumon travaille.* De long lyd, is benauwd. — (t. de peint.). Verschieten, veranderen. *Les couleurs travaillent.* De koleuren verschieten, veranderen met den tyd. —, *v. a.* Werken, bewerken, bearbeyden. — *du fer, du marbre.* Yzer, marmer bewerken, bearbeyden. — *bien.* Doórwerken. — LES ESPRITS (fig). De gemoederen ophitsen, opruyen. — *q. q.* Iemand kwellen, plaegen; iemand in rechten vervolgen. — SON STYLE (fig.). Zynen schryfstiel beschaeven. — *son argent.* Zyn geld uytzetten. — *un cheval.* Een peërd beryden, oefenen. —, TOURMENTER. Kwellen, plaegen, ontrusten. *La goutte le travaille.* De jigt veroorzaekt hem pyn, plaegt hem. SE —. Zich kwellen, zich plaegen. *Se — l'esprit.* Zynen geest kwellen, ongerust zyn, zich verontrusten.

TRAVAILLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Arbeyder, werker, *m.*; arbeydster, werkster, *v.*; graever, schansgraever (aen een beleg), *m.*

TRAVAISON, *f.* Het bovenste van den muer waerop het timmerwerk staet.

TRAVAT, *s.* et *adj. m.* Peërd dat witte plekken aen de voeten van dezelfde zyde heeft, *o.*

TRAVATES, *m. pl.* Orkaenen, stormwinden (onder de linie), *m. mv.*

TRAVÉE, *f.* Ruymte (tusschen twee balken *of* tusschen den muer en de balken), *v.*, vak, *o.*; ry pilaeren *of* scheystokken, *v.*

TRAVERS, *m.* Breedte, wydte, *v. Un — de doigt.* De breedte van eenen vinger. PAR LE —, À L'OPPOSITE (mar.). Tegenover, vlak over. —, IRRÉGULARITÉ D'UN LIEU. Schuynte, scheefheyd, onregelmaetigheyd, *v. Il y a bien du — dans ce bâtiment.* Er is veél scheefheyd, onregelmaetigheyd in dit gebouw. —, (fig.). Eygenzinnigheyd, koppigheyd, gril, kuer, *v. Il a du — dans l'esprit.* Hy heeft iets verkeerds, kueren in het hoofd. — (t. de mar.). Dwarsaf. *Présenter le —:* De breede zyde bieden. *Mettre de —.* Onder den wind draeyen. EN —. Dwars over, overdwars, in de breedte, kruyselings. *Clouer des ais en —.* Planken overdwars spykeren. DE —. Scheef, schuyns, dwars, overhoeks; averegts, verkeerd. *Ecriro de —.* Scheef schryven. *Prendre tout de —.* Alles verkeerd opneémen. A —, AU —. Doór, dwars doór *of* over midden doór. *Au — des ennemis.* Dwars doór de vyanden. *Passer à — le champ, à — les terres labourées.* Dwars over het veld, over de beploegde landeryen gaen. A TORT ET À —. Onbedagtelyk, onbezonnen, in het wild.

TRAVERSAGE, *m.* (t. de manuf.). Het scheëren van het laken op de verkeerde zyde, *o.*

TRAVERSE, *f.* Dwarshout, *o.*, dwarsboom, dwarsbalk, *m.* —, CHEMIN DE —. Dwarsweg, binnenweg, *m.*, dwarspad, binnenpad, *o.* VENIR À LA — (fig.). Eene hindernis veroorzaeken, er tusschen komen. —, (fortif.). Loopgraef; verschansing, *v.* —s. Hindernis, moeyelykheyd, *v.*, hinderpael, *m.*, ongeluk, ongeval, *o.*, tegenspoed, *m.* A LA —, *adv.* Dwars, tusschenbeyde, onverwagt, onvoorziens. *Il est venu à la —.* Hy is onverwagt gekomen.

TRAVERSÉ, E, *adj. Cheval* —. Peërd dat eene breede borst heeft, *o. voy.* TRAVERSER.

TRAVERSÉE, *f.* Overvaert, *v.*, overtogt, *m.*

TRAVERSER, *v. a.* Doórgaen, overgaen, overvaeren, doórloopen, doórreyzen, doórtrekken, doórvaeren. — *un bois.* Een bosch dwars doórgaen. — *une rue.* Eene straet dwars doórgaen, overloopen. — *un fleuve.* Eenen vloed *of* stroom overvaeren. — *une rivière à la nage.* Eene rivier overzwemmen. — *un pays.* Doór een land trekken. —, ETRE AU TRAVERS DE. Dwars overliggen. *L'allée qui traverse le jardin.* Pad dat doór den hof loopt. —, PERCER DE PART EN PART. Doórdringen. *La pluie a traversé son manteau.* Den regen heeft zynen mantel doórdroongen, zynen mantel is doórregend. —, (fig.). Dwarsboomen, verhinderen, tegenstaen, tegen zyn. — *q. q. dans son dessein.* Iemand in zyn voórneémen dwarsboomen, verhinderen.

TRAVERSIER, ÈRE, *adj.* p. —*cié.* Dwars gaende, dwars loopende. *Vent* —. Tegenwind, dwarswind, *m. Rue* —*ère.* Dwarsstraet, *v. Flûte* —*bre.* Dwarsfluyt, *v.*

TRAVERSIN, *m.* Hoofdpeuluwe, oorpeuluwe, *v.* —, (mar.). Dwarshout, *o.*, dwarsbalk, *m.*

TRAVESTI, E, *adj.* Vermomd, verkleed. —, (fig.). Op eene klugtige wyze verteald.

TRAVESTIR, *v. a.* Verkleeden, vermommen. *On l'avait travesti en femme, en paysan.* Men had hem als eene vrouw, als eenen boer verkleed. — UN AUTEUR (fig.). Eenen schryver op eene klugtige wyze vertaelen. SE —. Zich verkleeden, zich vermommen; (fig.) zynen aerd bedekken.

TRAVESTISSEMENT, *m.* Verkleeding, vermomming, *v.*

TRAVON, *m.* Draegbalk, dwarsbalk, bindbalk (eener brug), *m.*

TRAVOUIL, *m.* Haspel, *m.*

TRAVOUILER, *v. n.* Haspelen.

TRAVOUILLETTE, *f.* Priem, *m.*

TRAYON, *m.* Speén (van den uyer van eene koey, geyt enz.), *v.*

TRÉBELLIANIQUE, TRÉBELLIENNE, *adj. f. Quarte* —. Recht van het vierde deel dat eenen erfgenaem op eene nalaetenschap van erfbetrouwing heeft, *o.*

TRÉBUCHANT, E, *adj.* et *s.* Struykelend, stronkelend; volwigtig, overwigtig, doórslaende. —, *m.* Doórslag, *m.*, overwigt (der munten), *o.*

* TRÉBUCHEMENT, *m.* Struykeling, *v.*; val, *m.*

TRÉBUCHER, *v. n.* Struykelen, stronkelen. *Une pierre le fit —.* Eenen steen deéd hem struykelen. —, (t. m.). Vallen. — DANS UNE AFFAIRE (fig.). In eene zaek niet slagen. —, (monn.). Overweégen, doórslaen, wigtig *of* overwigtig zyn. *Ce ducat trébuche.* Deézen dukaet weégt over.

TRÉBUCHET, *m.* p. —*che.* Vogelknip, vogelslag, *m.* PRENDRE Q. Q. AU — (fig.). Iemand in de val krygen, met list vangen. — (t. de monn.). Goudgewigt, goudschaeltje, *o.*

TRÉFILER, *v. a.* Draedtrekken.

Digitized by Google

TRÉFILERIE, *f.* Draedtrekyzer, *o.*; draedtrekkery, *v.*

TRÉFILEUR, *m.* Draedtrekker, *m.*

TRÈFLE, *m.* Klaver, *v.*, klavergewas, *o.* *Feuille de* —. Klaverblad, *o.* — *d'eau.* Waterklaver, boksboon, *v.* —, Couleur du jeu de cartes. Klaveren. *Roi de* —. Klaveren heer, *m.*

TRÉFLÉ, E, *adj.* (bot. *et* blas.). Geklaverd, klaverbladvormig.

TRÉFLER, *v. a.* (t. de monn.). Slegt herstempelen.

TRÉFONCIER, *m.* Boschheer, landheer, *m.*

TRÉFONDS, *m.* p. —*fon.* Grondeygendom, *m.* Savoir le fonds et le — d'une affaire (fig. *et* fam.). Eene zaek in den grond kennen, nauwkeurig van eene zaek onderrigt zyn.

TREILLAGE, *m.* Traliewerk, latwerk, *o.*

TREILLAGER, *v. a.* Met latwerk voórzien.

TREILLAGEUR, *m.* Latwerkmaeker, *m.*

TREILLE, *f.* Wyngaerd (tegen eenen muer *of* latwerk opgebonden), *m.* Jus de la —. Druyvennat, *o.*, wyn, *m.*

TREILLIS, *m.* Tralie, *v.*, traliewerk, latwerk; grof linnen, zaklinnen, *o.*

TREILLISSER, *v. a.* Traliën, betraliën, met traliën voórzien.

TREIZAIN, *m.* Dertien schooven koórn, *v. mv.*

TREIZE, *adj.* et *s.* Dertien; dertiende. — *fois.* Dertienmael. *De* — *jours.* Dertiendagig. *De* — *ans.* Dertienjaerig. *Le* — *du mois.* Den dertienden der maend.

TREIZIÈME, *adj.* et *s.* Dertiende. —, *m.* Dertiende deel, *o.*

TREIZIÈMEMENT, *adv.* Ten dertiende.

TRÉLINGAGE, *m.* (t. de mar.). Scheêrlynen, *v. mv.*

TRÉLINGUER, *v. a.* et *n.* (t. de mar.). Met scheêrlynen vastmaeken.

TRÉMA, *m.* Deelteeken, *o.*, twee punten (op eene klinkletter), *o. mv.* —, *adj.* Met twee punten.

TREMBLAIE, *f.* p. *tranblè.* Espenbeelbosch, populierbosch, *o.*

TREMBLANT, E, *adj.* Beévend, siderend, daverend, dreunend.

TREMBLE, *m.* p. *tran*—. Raetelaer, espenbeel, espenboom, klaterbeel, *m.*

TREMBLEMENT, *m.* Beéving, siddering, davering, dreuning, schudding, *v.* — *de main.* Handbeéving. — *de terre.* Aerdbeéving. — (fig.). Groote vrees, *v.* —, (t. de mus.). Beéving, *v.*

TREMBLER, *v. n.* Beéven, sidderen, daveren, dreunen, schudden; (fig.) vreezen, bevreesd zyn. — *de froid.* Van koude beéven. — *de peur.* Van schrik, van vrees beéven. *Il tremble de tête.* Hy schud met het hoofd. *Faire* —. Doen beéven, doen sidderen.

TREMBLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Die beéft *of* vreest. —, Quaker. Kwaker, *m.*; kwakerin, *v.* —, Anguille. Sidderael, *m.*

TREMBLOTANT, E, *adj.* Een weynig beévend *of* siddérend.

TREMBLOTER, *v. n.* (fam.). Een weynig beéven *of* sidderen.

TRÉMEAU, *m.* p. —*mô.* (t. de fortif.). Ruymte tusschen twee schietgaten, *v.*

TRÉMELLE, *f.* Soórt van zeegras, *o.*

TRÉMIE, *f.* Tremel, tregter (van eenen koórnmolen), *m.*; zoutmaet, *v.*; eétensbak (voór de vogelen), *m.* Bandes de —. Yzeren banden waerop den schouwmantel rust, *m. mv.*

TRÉMION, *m.* Schraeg, *v.*, houten stut (onder den tregter), *m.*

TRÉMOISE, *f.* *voyez* Torpille.

TRÉMOLITHE, *f.* Soórt van mynstof, *v.*

TRÉMOUSSEMENT, *m.* Beweéging, schudding, *v.*, het woelen, het huppelen; het slaen met de vleugels, *o.*

TRÉMOUSSER, *v. n.* et *pr.* Huppelen, springen, woelen; met de vleugels slaen, klapwieken; (fig.) zich veél beweéging, veél moeyte geéven.

TRÉMOUSSOIR, *m.* p. —*çoar.* Beweéginggeéver, stoel met veéren, *m.*

TREMPE, *f.* p. *tran*—. Harding, tempering (van yzer, stael, enz.); hardheyd, *v.* —, (impr.). Het papier natten, *o.* —, (fig. *et* fam.). Aerd, *m.*, inborst, gesteltenis, getemperdheyd, *v.* *Il est d'une bonne* —. Hy is van eenen goeden inborst. *C'est un corps d'une bonne* —. Het is een sterk, gezond lichaem.

TREMPÉ, E, *adj.* (fam.). Doórnat, doórweeckt, doórtrokken.

* **TREMPEMENT**, *m.* Weeking, doórweeking, natmaeking, *v.*

TREMPER, *v. a.* Weeken, doórweeken, indoopen, natten, nat maeken, bevogtigen. — *du pain dans de l'eau.* Brood in het water weeken. — *du linge dans l'eau.* Linnen in het water steéken, indoopen, nat maeken. — *la soupe.* Sneden brood in de soep weeken. — *son vin.* Zynen wyn temperen *of* met water mengen. — *du fer, de l'acier.* Yzer, stael harden, temperen. — ses mains dans le sang (fig.). Zyne handen met bloed bezoedelen, eenen doodslag begaen. —, *v. n.* Weeken, trekken, in het water staen. *Faire* —. Laeten weeken. *Les pois trempent depuis deux jours.* De erten weeken sedert twee dagen. — dans un crime, dans une conspiration (fig.). Aen eene misdaed, aen eene samenzweéring handdaedig zyn.

TREMPERIE, *f.* (impr.). Vogtkamer, plaets waer het papier genat word, *v.*

TREMPIS, *m.* Zuer, waerin men metaelen laet weeken, om dezelve te zuyveren, *o.*

TREMPLIN, *m.* Springplank (der koordedansers), *v.*

TREMPOIRE, *f.* Weekknyp, *v.*, weekbak (voór den indigo), *m.*

TRENTAIN, *m.* (t. de jeu). Dertig (in het kaertspel); zeker wollen laken, *o.*

TRENTAINE, *f.* Dertigtal, *o.*, dertig.

TRENTE, *adj.* et *s.* Dertig; dertigste. *Le* — *du mois.* Den dertigsten der maend. — (ville). Trenten.

TRENTIÈME, *adj.* et *s.* Dertigste. —, *m.* Dertigste deel, *o.*

TRENTIN, E, *adj.* et *s.* Trentisch, van Trenten.

TRÉOU, *m.* Vierkantig zeyl, *o.*

TRÉPAN, *m.* Trepaen, trepaneérboor, beenboor; trepaneéring, *v.*, het trepaneéren, *o.*

TRÉPANER, *v. a.* Trepaneéren.

TRÉPAS, *m.* Dood, *m.* en *v.*, het overlyden, het sterven, *o.*

TRÉPASSÉ, E, *adj.* et *s.* Overloden, gestorven, dood. *Le jour des* —*s.* Allerzielendag.

* **TRÉPASSEMENT**, *m.* *voyez* Trépas.

TRÉPASSER, *v. n.* Overlyden, sterven.

TRÉPIDATION, *f.* (méd.). Beéving, *v.* *La* — *des membres.* De beéving der leden. — (t. d'astr.). Waggelende beweéging, *v.*

TRÉPIED, *m.* p. —*pié.* Treéft, dryvoet, drypikkel, *m.*

TRÉPIGNEMENT, *m.* Stamping, *v.*, het stampen, *o.*

TRÉPIGNER, *v. n.* Stampeyen, stampen, stampvoeten. *Il trépigne de colère.* Hy stampvoet van toórn.

TRÉPOINT, *m.* Schoenrand, *m.*

TRÉPOINTE, *f.* Brandzoól, *v.*, rand, huytennaed aen eenen schoon tusschen de zoól en het bovenleêr, *m.*

TRÉPORT, *m.* (t. de mar.). Hekstut, *m.*

TRÈS, *adv.* Zeer, heel, aller. — *bien.* Zeer wel. — *bon.* Zeer goed. *Il est* — *estimé.* Hy is zeer geagt. *Le roi* — *chrétien.* Den allerchristelyksten koning. — *agréable.* Aller aengenaemst. — *grand.* Allergrootst. *Le* — *Haut.* Den Allerhoogsten.

TRÉ-SEPT, *m.* p. *trécet.* Zeker kaertspel, *o.*

TRÉSILLON, *m.* Lat, spie, *v.*

TRÉSILLONNER, *v. a.* Met spiën voórzien.

TRÉSOR, *m.* Schat, tresoór, *m.*; schatkamer, schatkist, *v.* —*s.* Groote schatten *of* rykdommen, *m. mv.*

TRÉSORERIE, *f.* Tresory, schatkamer *v.*

TRÉSORIER, *m.* Schatmeester, penningmeester, tresorier, *m.*

TRESSAILLEMENT, *m.* Opspringing, huppeling, siddering, ontzetting, *v.* — *d'un nerf.* Verplaetsing van eene zenuw, *v.*

TRESSAILLI, E, *adj.* *Nerf* —. Verplaetste zenuw door geweld, *v.*

TRESSAILLIR (je tressaille, tu tressailles, il tressaille, nous tressaillons, vous tressaillez, ils tressaillent; je tressaillis; je tressaillirai; je tressaillirais; tressaille, tressaillons, tressaillez; que je tressaille, que je tressaillisse; tressaillant; tressailli, ie), *v. n.* Opspringen, huppelen, sidderen, ontzetten. *Il tressaillit de joie.* Hy sprong op van vreugd.

TRESSE, *f.* Vlegt, trens, *v.* — *de cheveux.* Hairvlegt, hairtrens.

TRESSER, *v. a.* Vlegten, trensen, strengelen.

TRESSEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Vlegter, trenser, *m.*; vlegtster, trenster, *v.*

TRESSOIR, *m.* p. —*çoar.* Trenstuyg, *o.*

TRESSON, *m.* Soórt van vischnet, *o.*

TRÉTEAU, *m.* p. *trétô.* Schraeg, *v.*

TRÉTOIRE, *f.* Houten tang, *v.*

TREUIL, *m.* Spil, rol, wel, *v.*

TRÊVE, *f.* Wapenstilstand, *m.*, wapenschorsing, *v.*, bestand, *o.* — *marchande.* Vryen handel tusschen twee oórlogvoerende mogendheden. —, (fig.). Rust, verpoozing, verligting, ontlasting, *v.* *Donnez quelque* — *à votre esprit.* Geéf uwen geest eenige rust. — *de raillerie.* Geene spotterny meer.

TRÈVES (ville). Trier.

TRÉVIER, *m.* (mar.). Zeylmeester; zeylmaeker, *m.*

TRÉVIRE, *f.* Soórt van touw, *v.* en *o.*

TRÉZALÉ, E, *adj.* Geborsten, gescheurd.

TRI, *m.* Soórt van omberspel, *o.*

* **TRIACLERIE**, *f.* Kwakzalvery, *v.*

* **TRIACLEUR**, *m.* Kwakzalver, zalfverkooper, *m.*

TRIADE, *f.* — *harmonique.* Welluydendheyd, *v.*

TRIAGE, *m.* Keur, keus, *m.* en *v.*, uytkiezing, uytkipping, uytzoeking, *v.* *Faire le* — *des marchandises.* Koopweeren uytzoeken, uytkiezen. —, Bois en coupe. Kapbosch, *o.*

TRIAILLE, *f.* Slegte soórt van kaerten, *v.*

TRIAIRES, *m. pl.* Soldaeten van het derde gelid (by de Romeynen), *m. mv.*

TRIANDRIE, *f.* Slach van planten met dry helmstyltjes, *o.*

TRIANGLE, *m.* Dryhoek, *m.*

TRIANGULAIRE, *adj.* Dryhoekig.

TRIANGULAIREMENT, *adv.* Dryhoekig.

TRIANGULÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Dryhoekig, met dry hoeken.

TRIBALE, *f.* Versch verkensvleesch in het vet gekoókt, *o.*

TRIBOMÈTRE, *m.* Werktuyg om de vryvingen te meéten, *o.*

TRIBORD, *m.* Stuerboord, *o.*

TRIBORDAIS, *m.* (t. de mar.). Stuerboordswagt, *v.*; eerste kwartier, *o.*

TRIBOULET, *m.* p. —*lé.* (t. d'orf.). Ronde spil, *v.*

TRIBRAQUE, *m.* Voet van dry korte lettergreépen, *m.*

TRIBU, *f.* Stam, *m.*, geslacht, *o.* *Les*

Digitized by Google

douce —*s d'Israël*. De twaelf stammen van Israël.—, PEUPLADE. Horde, *v.*

TRIBULATION, *f.* Tegenspoed, *m.*, wederweêrdigheyd, ellende, droefheyd, *v.*, verdriet, *o.* *Dieu nous éprouve par des* —*s.* God beproeft ons door tegenspoed.

TRIBULE, *f.* (plante). Stekelnoôt, *v.*

TRIBUN, *m.* Wykmeester, voórstander des volks (by de Romeynen), *m.*

TRIBUNAL, *m.* Rechterstoel, *m.*; rechtbank, vierschaer, *v.*; gerecht, gerechtshof, rechtsgebied, *o.* — *de première instance.* Rechtbank van eersten aenleg. — *civil*, *militaire.* Burgerlyke, krygsrechtbank. — *de commerce.* Rechtbank van koophandel. — *criminel.* Rechtbank van straffing, halsgerecht. — *de la conscience.* Het geweêten. — *de la pénitence.* Biegtstoel, *m.*; biegt, *v.*

TRIBUNAT, *m.* Wykmeesterschap, tribunaet (by de Rom.).

TRIBUNE, *f.* Verhevene plaets; tribuen, *v.*, gestoelte, *o.*, spreékstoel, *m.* — *sacrée.* Predikstoel, *m.*

TRIBUNITIEN, **ENNE**, *adj.* Van eenen wykmeester; van het tribunaet.

TRIBUT, *m.* Schatting, belasting, *v.*, tol, cyns, *m.* PAYER LE — À LA NATURE (fig.). Sterven. PAYER LE — À LA MER. Zeeziek worden.

TRIBUTAIRE, *adj.* et *s.* Schattingbaer, cynsbaer, tolpligtig.

TRICAPSULAIRE, *adj.* Met dry zaedhuysjes.

TRICÉPHALE, *adj.* Dryhoofdig.

TRICEPS, *m.* Dryhoofdige spier, *v.*

TRICHER, *v. a.* et *n.* (fam.). Bedriegen; valsch speélen, moffelen. — *au jeu.* Valsch speélen.

TRICHERIE, *f.* (fam.). Bedrog, *o.*, bedriegery, moffeling, *v.*

TRICHEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* (fam.). Bedrieger; moffelaer, *m.*; bedriegster; moffelaerster, *v.*

TRICHIASE, **TRICHIASIS**, *m.* Hairziekte der oogleden; ziekte in de lenden, in de blaes, *v.*

TRICHISME, *m.* Zekere Leenbreuk, *v.*

TRICHOCÉPHALE, *m.* Worm in de ingewanden, *m.* (*m. mv.*

TRICHODES, *m. pl.* Waterwormen,

TRICHOMANE, *m.* Varenkruyd, *o.*

TRICOISES, *f. pl.* Nyptang der hoefsmeden.

TRICOLOR, *m.* Drykoleurige fluweelbloem, *v.* (verwig.

TRICOLORE, *adj.* Drykoleurig, dry-

TRICON, *m.* Dry gelyke knerten, *v. mv.*

TRICOT, *m.* Kluppel, knuppel, *m.*; breywerk, *o.*

TRICOTAGE, *m.* Het bryen *of* breyden, breywerk, *o.*

TRICOTER, *v. a.* Breyden, breyen.

TRICOTETS, *m. pl.* Zekeren dans, *m.*

TRICOTEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Breyder, *m.*; breydster, *v.*

TRICTRAC, *m.* Tiktak, tiktakspel; tiktakberd, tiktakbord, *o.*

TRICUSPIDAL, **E**, **TRICUSPIDE**, *adj.* Drypuntig.

TRIDACTYLE, *adj.* Dryklauwig.

TRIDE, *adj.* (t. de man.). Kort en gezwind. *Ce cheval a des mouvements* —*s.* Dit peêrd doet korte en gezwinde beweégingen.

TRIDENT, *m.* Drytand, *m.*

TRIDENTÉ, **E**, *adj.* (bot.). Drytandig, met dry tanden.

TRIDI, *m.* Derden dag eener decade, *m.*

TRIÈDRE, *adj.* (géom.). Dryzydig, dryhoekig.

TRIÉNNAL, **E**, *adj.* Dryjaerig.

TRIENNALITÉ, *f.* Dryjaerige duering, *v.*

TRIENNAT, *m.* Dryjaerigen tyd, *m.*; dryjaerig bestier, *o.*

TRIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Uytkiezen, uytkippen, uytleezen, uytschieten. — *des pois.* Erten uytleézen. *Ce sont des soldats triés.* Dat zyn uytgezogte, uytgekipte soldaeten.

TRIÉRARCHIE, *f.* (antiq.). Bevelhebberschap eener galey, *o.*; uytrusting van eene galey, *v.*

TRIÉRARQUE, *m.* Bevelhebber eener atheénsche galey; borger (in Athenen) die verpligt was eene galey uyt te rusten, *m.*

TRIÉTÉRIDE, *f.* Verloop van dry jaeren, *o.*

TRIEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Uytzoeker, *m.*; uytzoekster, *v.*

TRIFIDE, *adj.* (bot.). In dryen verdeeld *of* gespleéten, dryspleétig.

TRIGAME, *adj.* et *s. m.* Die met dry vrouwen te gelyk getrouwd is; die dry vrouwen agter malkanderen gehad heéft.

TRIGAMIE, *f.* Houwelyk met dry vrouwen te gelyk; derde houwelyk, *o.*

TRIGAUD, **E**, *adj.* et *s.* (fam.). Loos, listig, arglistig, valsch, bedriegelyk. —, *m.* Loozen vos, bedrieger, *m.* —, *f.* Bedriegster, *v.*

TRIGAUDER, *v. n.* (fam.). Bedriegen, misleyden, listen gebruyken, met bedrog te werk gaen.

TRIGAUDERIE, *f.* (fam.). List, arglist, loosheyd, schalkheyd, bedriegery, *v.*, bedrog, *o.*

TRIGÉNEAU, *m.* Dryling, *m.* en *v.*

TRIGLE, *m.* Zekeren zeevisch, *m.*

TRIGLYPHE, *m.* Dryspleét, *v.*

TRIGONE, *adj.* et *s.* (bot.). Dryhoekig, dryzydig. —, *m.* Dryhoekig werktuyg, *o.*

TRIGONOMÉTRIE, *f.* Dryhoeksmeétkunde, *v.*

TRIGONOMÉTRIQUE, *adj.* Dryhoekmeétkundig.

TRIGONOMÉTRIQUEMENT, *adv.* Dryhoekmeétkundiglyk.

TRIGYNIE, *f.* Slach van planten met dry stampertjes, *o.*

TRIJUGUÉE, *adj. f. Feuille* —. Blad dat dry paer kleyne bladjes heéft, *o.*

TRIJUMÉAUX, *m. pl.* p. —*mô.* Het vyfde paer zenuwen der hersenen, *o.*

TRIL, *m.* (t. de mus.). Soórt van kadans, *v.*

TRILATÉRAL, **E**, *adj.* Dryzydig.

TRILLE, *f. voyez* TRAIL.

TRILLION, *m.* Trillioen, duyzend maal duyzend millioen, *o.*

TRILOBÉ, **E**, *adj.* (t. de bot.). Met dry zaedvliesjes.

TRILOCULAIRE, *adj.* (t. de bot.). Dryvakkig, met dry holten.

TRIMBALER, *v. a.* (pop.). Overal medesleépen. (pen.

TRIMER, *v. n.* (fam.). Ras gaen, loo-

TRIMESTRE, *m.* Vierendeel jaers, kwartael, *o.*, dry maenden, *v. mv.*

TRIMÈTRE, *adj. m. Vers* —. Jambisch vers, *o.*

TRIN, **TRINE**, *adj. m.* — ASPECT (astr.). Stand van twee dwaelsterren die honderd en twintig graeden van malkander zyn, *m.*

TRINGLE, *f.* Gordynroede; vensterroede, *v.*

TRINGLER, *v. a.* et *n.* (t. de charp.). Smetten, afsmetten, met eene met kryt bestreékene lyn slaen.

TRINGLETTE, *f.* Glazenmaekers werktuyg om het lood te openen, *o.*, glasschyf, *v.*

TRINITAIRE, *m.* Trinitaris, *m.*

TRINITÉ, *f.* Dryvuldigheyd, dryeenheyd, dryeenigheyd, *v.*

TRINOME, *m.* (alg.). Dryvoudige grootheyd, *v.*

TRINQUART, *m.* Kleyn vaertuyg voór de haringvangst, *o.*

TRINQUER, *v. n.* (fam.). Lustig drinken, zuypen, zwelgen.

TRINQUERIN, *m.* (t. de mar.). Hoogsten boord (eener galey), *m.*

TRINQUET, *m.* Fokkemast, *m.*

TRINQUETIN, *m.* Derde zeyl (eener galey), *o.* (zeyl, *o.*

TRINQUETTE, *f.* Stagzeyl, dryhoekig

TRIO, *m.* Dryzang, *m.*, dryspel, muziekstuk van dry partyen, *o.* —, (fig. *et* fam.). Gezelschap van dry persoonen, drytal, *o.*

TRIOLET, *m.* Zeker fransch gedicht van acht verzen, *o.*

TRIOMPHAL, **E**, *adj.* p. *trionfal.* Zegepraelend. *Char* —. Zegewagen, praelwagen, *m.*, praelkoets, *v.* *Porte* —*e.* Zegepoort, *v.* *Arc* —. Zegeboóg, praelboóg, eerboóg, *m.*

TRIOMPHALEMENT, *adv.* Zegepraelend, in zegeprael, op eene zegepraelende wyze.

TRIOMPHANT, **E**, *adj.* Zegepraelend, zegevierend, zeéghaftig, zegeryk; heerlyk, pragtig. *Une armée* —*e.* Een zegevierend leger. *L'Eglise* —*e.* De zegepraelende Kerk.

TRIOMPHATEUR, *m.* Zegepraeler, zegevierder, *m.*

TRIOMPHE, *m.* Zegeprael, zegeviering, *v.*, triomf, *m.*; overwinning, zege, *v.* *Le* — *de la vertu.* De zege der deugd. IL NE FAUT PAS CHANTER — AVANT LA VICTOIRE (prov.). Men moet niet roemen voór den tyd. —, *f.* Zeker kaertspel, *o.*; troef, troefkaert, *v.*, troefblad, *o.*

TRIOMPHER, *v. n.* Zegepraelen, zegevieren, triomfeéren. —, VAINCRE. Zegepraelen, overwinnen, de overwinning behaelen. — *de tous ses ennemis.* Alle zyne vyanden overwinnen, over hen zegepraelen. — DE SES PASSIONS (fig.). Zyne driften bedwingen *of* overwinnen. —, EXCELLER EN UNE CHOSE. Uytmunten, uytsteéken, overtreffen, te boven gaen. — ÊTRE RAVI DE JOIE. Verrukt zyn van vreugd, zich verblyden, zich verheugen, zeer blyde zyn. *Quand on lui parle de ses enfants, elle triomphe.* Wanneer men haer van haere kinderen spreékt, is zy verrukt van vreugde. —, TIRER VANITÉ DE. Ergens op roemen *of* stoffen. *Il triomphe de ses crimes.* Hy stelt roem op zyne misdaeden.

TRIPAILLE, *f.* (fam.). Karwey, *v.*, ingewand (der beesten), gedarmte, *o.*, pens, *m.*, pensery, *v.*

TRIPARTITE, *adj.* In dryen verdeeld, dryvoudig. *Histoire* —. Dryvoudige geschiedenis, *v.*

TRIPARTITION, *f.* Verdeeling in dryen, *v.*

TRIPE, *f.* Pens, *m.*, pensery, *v.*, gedarmte, ingewand (der dieren), *o.* —, *ou* — DE VELOURS (étoffe). Tryp, *o.*, pan, *v.* — (t. de tan.). Afgeschaefde en geweekte huyd.

TRIPE-MADAME, *f.* Huyslook, *o.*, donderbaerd, *m.*

TRIPERIE, *f.* Pensmerkt, *v.*

TRIPÉTALE, *adj. Fleur* —. Drybladige bloem, *v.*

TRIPETTE, *f.* Pensje, ingewand van kleyn gevogelte, *o.* CELA NE VAUT PAS — (pop.). Dat is geene speld, geene pyp tabak weêrd.

TRIPHTHONGUE, *f.* Dryklank, *m.*

TRIPHYLLE, *adj.* (bot.). Drybladig, met dry bladen.

TRIPIER, **ÈRE**, *s. m.* et *f.* Pensverkooper, *m.*; pensverkoopster, *v.* —, *adj. m.* OISEAU — (fauc.). Roofvogel dien men ter jagt niet kan afregten, *m.*

TRIPLE, *adj.* et *s.* Drydubbel, dryvoudig, dryvuldig, drymael zoo veél.

TRIPLEMENT, *m.* Drydubbele verhooging, *v.* —, *adv.* Drydubbel, dryvoudiglyk. *Il est* — *coupable.* Hy is drydubbel schuldig.

TRIPLER, *v. a.* Drydubbel maeken, drymael verdubbelen. —, *v. n.* Drydubbel worden, drymael zoo groot worden.

TRIPLICATA, *m.* (t. de fin.). Het drydubbele van eenig schrift, *o.*; uytveêrdiging, *v.*

TRIPLICITÉ, *f.* Drydubbelheyd, dryvoudigheyd, *v.*

TRIPLIQUER, *v. n.* (t. de prat.). Ten derde mael antwoórden.

Digitized by Google

TRIPLIQUES, *f. pl.* (t. de prat.). Derde antwoord, *o.*

TRIPOLI, *m.* Tripel, *o.*, tripelsteen, *m.*, tripolische aerde, *v.*

TRIPOLIR, *v. a.* Met tripel polysten.

TRIPOLITAIN, E, *adj.* et *s.* (ville). Tripolitaensch. —, *m.* Tripolitaen, *m.* —, *f.* Tripolitaensche, *v.*

TRIPOT, *m.* p. *—pô.* Oudtyds kaetsbaen, *v.*; speelhuys, dobbelhuys, *o.* —, (fig.). Slegt gezelschap, *o.*

TRIPOTAGE, *m.* Mengelmoes, gemoes, *o.*, morsery, *v.* —, (fam.). Tweedragt, oneenigheyd; kuypery, list, *v.*

TRIPOTER, *v. a.* et *n.* Ondereenmengen, morsen. — UNE AFFAIRE (fam.). Eene zaek verwarren.

TRIPOTIER, *m.* Meester *of* weêrd van een speelhuys, *m.* —, *f.* ÈRE, *s. m.* et *f.* Die ondereenmengt.

TRIPS, *m.* Kleyn insekt, *o.*

TRIPTÈRE, *adj.* (bot.). Dryvleugelig.

TRIPTÉRYGIEN, *adj. m. Poisson* —. Visch met dry vinnen, *m.*

TRIQUE, *f.* (pop.). Kluppel, knuppel, dikken stok, *m.*

TRIQUE-BALLE, *m.* Heurst, *m.*, rytuyg om kanon te vervoeren, *o.*

TRIQUE-MADAME, *f.* (plante). Soórt van bemelsleutel, *m.*

TRIQUER, *v. a.* p. *—ker.* (pop.). Kluppels *of* stukken hout uytzoeken *of* soórteêren.

TRIQUET, *m.* Kaetsraketje, *o.*

TRIQUÈTRE, *adj.* (t. de bot.). Drykantig.

TRIQUOISES, *f. pl.* Nyptang, *v.*

TRIRÈGNE, *m.* Pauselyke kroon, drydubbele kroon, *v.*

TRIRÈME, *f.* Galey met dry ryen roeybanken, *v.*

TRISAÏEUL, E, *s. m.* et *f.* p. *trisa-ieul.* Overoudgrootvader, *m.*; overoudgrootmoeder, *v.* (jaerig.

TRISANNUEL, ELLE, *adj.* (bot.). Dry-

TRISARCHIE, *f. voyez* TRIUMVIRAT.

TRISECTION, *f.* (t. de géom.). Verdeeling, doórsnyding in dry deelen, *v.*

TRISME, *m.* (t. de méd.). Stuypagtige byeentrekking der kaekbeenen, *v.*

TRISPASTE, *m.* Windas met dry katrollen, *v.*

TRISPERME, *adj.* (bot.). Met dry zaedkorrels.

TRISSYLLABE, *adj.* et *s.* Drylettergreêpig. —, *m.* Woórd van dry lettergreêpen, *o.*

TRISTE, *adj.* Droevig, bedroefd, droefgeestig, zwaermoedig, treurig. *Il a le visage* —. Hy heêft een droevig gelaet. *Il est bien — de la mort de son enfant.* Hy is zeer bedroefd over de dood van zyn kind. —, INFORTUNÉ. Ongelukkig, rampzalig. —, QUI INSPIRE LA TRISTESSE. Droevig, treurig. —, PÉNIBLE, FÂCHEUX. Droevig, moeyelyk, lastig, zwaer, verdrietig. —, CHÉTIF, PITOYABLE. Ellendig, gering, slegt. —, OBSCUR, SOMBRE. Donker, duyster. —, SANS TALENTS, SANS CAPACITÉ. Arm, armzalig, slegt.

TRISTEMENT, *adv.* Droevig, droevigelyk, bedroefdelyk, treurigelyk.

TRISTESSE, *f.* Droefheyd, bedroefdheyd, droefgeestigheyd, treurigheyd, zwaermoedigheyd, *v. Il est accablé de* —. Hy is van droefheyd overstelpt.

TRITÉOPHYE, *f.* p. *—fie.* Soórt van anderendagsche koórts, *v.*

TRITERNÉ, E, *adj.* Drymael in dryen verdeeld.

TRITHÉISME, *m.* Kettery der geênen, die gelooven dat de dry goddelyke Persoonen dry goden zyn; dryeenheyd, *v.*

TRITHÉISTE, *m.* Ketter die gelooft dat de dry goddelyke Persoonen dry goden zyn, *m.*

TRITICITE, *f.* Steen gelyk eene koórnaer, *m.*

TRITON, *m.* Watergod, zeegod, *m.*; werktuyg om onder het water te duykelen, *o.* — (t. de mus.). Valschen dryklank, *m.*

TRITURABLE, *adj.* (t. de chim.). Dat gestampt *of* verbryzeld kan worden.

TRITURATION, *f.* Verbryzeling, vermaeling, *v.* —, DIGESTION. Verdouwing, verteêring, *v.*

TRITURER, *v. a.* (chim. *et* méd.). Stampen, verbryzelen, vermaelen. —, DIGÉRER. Verdouwen, verteêren.

TRIUMVIR, *m.* Dryman (eenen der dry opperbestierders by de Rom.), *m.*

TRIUMVIRAL, E, *adj.* Drymanschappelyk.

TRIUMVIRAT, *m.* Drymanschap, *o.*

TRIVALVE, *adj.* (t. de bot.). Met dry schellen.

TRIVIAIRE, *adj. Carrefour* —. Drysprong, *m.*, plaets waer dry straeten, dry wegen uytloopen samenloopen.

TRIVIAL, E, *adj.* et *s.* Gemeen, slegt, gering, laeg, plat. *Une expression —e.* Eene gemeene uytdrukking. —, *m.* Geringheyd, slegtheyd, platheyd, *v.*

TRIVIALEMENT, *adv.* Op eene gemeene wyze, slegt.

TRIVIALITÉ, *f.* Geringheyd, slegtheyd, platheyd, kaelheyd, platte uytdrukking, *v.*

TROC, *m.* Ruyling, tuysching, mangeling, verwisseling, *v.*

TROCAR, *m.* Drykant spits werktuyg der wondheelers om het water af te tappen, *o.*

TROCHAÏQUE, *adj. Vers* —. Vers met eenen korten en eenen langen voet.

TROCHANTER, *m.* (t. d'anat.). Schenkeldraeyer, *m.*

TROCHÉE, *m.* Voet van eene lange en eene korte lettergreêp, trochœus, *m.*

TROCHES, *m. pl.* (t. de vén.). Drek (van het ros gedierte in den winter), *m.*

TROCHET, *m.* Tros, bos, *m.*

TROCHILE, *m.* (orn. d'archit.). Groef, holligheyd, *v.* (ken, *o.*

TROCHISQUE, *m.* (t. de pharm.). Koeks.

TROCHITE, *m.* Topvormigen steen, *m.*

TROCHLÉATEUR, *m.* Katrolspier, *v.*

TROCHOÏDE, *f. voyez* CYCLOÏDE.

TROCHURE, *f.* (t. de vén.). Gewigt van eenen hert dat zich in trossen verdeelt, *o.*

TROÈNE, *m.* Keêlkruyd, mondhout, *o.*, liguster, *m.* (*m. mv.*

TROGLODYTES, *m. pl.* Holbewooners,

TROGNE, *f.* Tronie, *v.*, aengezigt, bakhuys, *o.*

TROGNON, *m.* Hert, klokhuys, kernhuys (van eenen appel, enz.), *o.* — *de chou.* Koolstronk, *m.*

TROIE (ville). Troyën.

TROIS, *adj.* et *s.* p. *troa.* Dry. — *fois.* Drymael. —, TROISIÈME. Derde. *Charles* —. Carel den derden. —, *m.* Dry (teêrling *of* kaert), *v.* —, 3e JOUR. Derden dag, *m. Le — du mois.* Den derden der maend.

TROISIÈME, *adj.* et *s.* Derde. *Le — jour.* Den derden dag. *En — lieu.* Ten derden. —, *m.* Derde deel, *o.*; leerling in de derde klasse, *m.* —, *f.* Derde klasse (in de latynsche schoólen), *v.*

TROISIÈMEMENT, *adv.* Ten derden.

TROIS-QUARTE, *f.* Groote dryhoekige vyl, *v.*

TROIS-QUARTS, *m. voyez* TROCAR.

TRÔLER, *v. a.* (fam.). Met zich leyden, overal medenemen. —, *v. n.* Heên en weêr gaen *of* loopen, drenteien.

TROLLE, *f.* (t. de vén.). Ontkoppeling, *v.*; het loslaeten der honden om den hert op te zoeken, *o.* —, CLISSE. Hordeken, *o.*

TROLLER, *v. a.* Een hordeken maeken.

TROMBE, *f.* Hoós, waterhoós, zeepomp, *v.* — (t. de mus.). Trombe, *v.*

TROMBONE, *m.* Schuyftrompet, *v.*

TROMPE, *f.* Hoórn, jagthoórn, waldhoórn, *m.*, tromp; trompet, buzuyn, *v.*; snuyt, *m.*, slurf (van eenen olifant), *v.*; zuyger (van een insekt), *m.* — (t. d'archit.). Schelp, *v.*; uytspringend gewelf, *o.*

TROMPE-L'OEIL, *m.* Oogbedrieger, *m.*; zekere schildery, *v.*

TROMPER, *v. a.* Bedriegen, misleyden, bedotten, verschalken. — *au jeu.* In het spel bedriegen. SE —. Zich bedriegen, zich misgrypen, dwaelen, mistasten, faelen, feylen. *Il s'est trompé dans son calcul.* Hy heêft zich in zyne rekening bedroógen.

TROMPERIE, *f.* p. *tron*—. Bedrog, *o.*, bedriegery, misleyding, verschalking, *v.*

TROMPETER, *v. a.* Trompetten, uyttrompetten, uytbazuynen. —, (fig.). Uytstrooyen, rugtbaer maeken. —, *v. n.* Trompetten, schreeuwen (als eenen arend *of* kraenvogel).

TROMPETEUR, *m. voyez* BUCCINATEUR.

TROMPETTE, *f.* Trompet, bazuyn, *v. Son de* —. Trompetgeluyd, trompettengeschal, *o.*, trompettenklank, *m. Sonner de la* —. Trompetten, bazuynen, op de trompet blaezen. *Emboucher la* —. De trompet aen den mond zetten; (fig.) met eenen hoogen toon beginnen; hoogdraevend spreêken *of* schryven. DÉLOGER SANS — (prov.). Met eene stille trom verhuyzen; zich stillekens wechmaeken. —, JEU D'ORGUE. Trompet, *v.* — MARINE. Zeetrompet, zeebazuyn, *v.* —, *m.* Trompetter, trompetblaezer, bazuyner, bazuynblaezer, *m.*

TROMPEUR, EUSE, *adj.* et *s.* Bedriegelyk. —, *m.* Bedrieger, *m.* —, *f.* Bedriegster, *v.*

TROMPILLON, *m.* (archit.). Kleyne schelp, *v.*; kleyn uytspringend gewelf, *o.*

TRONC, *m.* (*tron* devant une consonne et *tronk* devant une voyelle). Stam, stronk, struyk, *m.*, stomp, *v.*; romp (deel van een lichaem), *m.* —, (fig.). Stam, *m.*, geslacht, huys, *o.*; armbus, offerkist; schagt (eener kolom), *v.*

TRONCHE, *f.* Blok, *m.*, groot stuk onbewerkt hout, *o.*

TRONCHET, *m.* p. *—chè.* Blok, kapblok (op dry pooten), *m.*

TRONÇON, *m.* Stuk, *o.*, splinter, spaender, *m.* — D'ÉPÉE. Stuk van eenen degen; moot, snede, sneê, schyf (van visch), stomp (van eenen peêrdenstaêrt), *v.*

TRONÇONNER, *v. a.* In sneden *of* mooten snyden.

TROND (ST.). Sint-Truyën (stad).

TRÔNE, *m.* Troon, koninglyken zetel, *m. Monter sur le* —. Den troon beklimmen. *Elever sur le* —. Op den troon stellen. —s, CHŒUR D'ANGES. De troonen, *m. mv.*

TRONIÈRE, *f.* (t. d'artill.). Schietgat, *o.*

TRONQUÉ, E, *adj.* Verminkt, afgeknot, stomp.

TRONQUER, *v. a.* Verminken, afknotten, afsnyden. — *une statue.* Een standbeêld verminken. — *un livre.* Een boek vervalschen, verminken.

TROP, *adv.* et *s.* (le *p* se prononce devant les voyelles). Te, al te, te veêl, al te veêl, te seer, al te zeer. — *grand.* Te groot. — *petit.* Te kleyn. *Il est — riche.* Hy is al te ryk. *Vous parlez* —. Gy spreêkt te veêl. — *de pain.* Te veêl brood. *J'en ai* —. Ik heb daervan te veêl. *Il vaut mieux se taire que de — parler.* Het is beter te zwygen dan te veêl te spreêken. — *tôt.* Te vroeg, al te vroeg. *Par* —. Te veêl, te zeer. — *fier.* Al te hoogmoedig. *C'en est* —. Dat gaet te verre. RIEN DE — (prov.). Niets te veêl, men moet in niets te verre gaen. — *est* —. Te veêl is te veêl, te veêl doet nadeel. —, *m.* Het overtollig, dat er te veêl is.

TROPE, *m.* (fig. de rhét.). Verbloemde *of* figuerlyke spreêkwyze, *v.*

TROPHÉE, *m.* Zegeteeken, eerteeken, zegewapen, *o.*, wapenprael, *v. Le*

Digitized by Google

— *d'une victoire.* Het zegeteeken van eene overwinning. *Dresser, élever, ériger un* —. Een zegeteeken (vergadering van krygswapenen) konstiglyk opregten. Faire — de q. c. (fig.). Ergens roem over draegen. —, (fig.). Zege, overwinning, *v.*

TROPIQUE, *adj.* et *s. Année* —. Tyd tusschen twee dag- en nagteveningen, *m. Plantes —s.* Planten met veranderlyke bloemen (die zich des morgens openen, en des avonds weder sluyten), *v. mv.* —, *m.* (astr.). Keerkring, zonnekeerkring, *m.*

TROPOLOGIQUE, *adj.* Verbloemd, leenspreukig, oneygen, figuerlyk.

TROQUER, *v. a.* Ruylen, verruylen, verwisselen, uytwisselen, mangelen, vermangelen. *Il a troqué sa montre.* Hy heeft zyne horlogie verruyld. Se —. Verruyld *of* verwisseld worden.

TROQUEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Ruyler, *m.; ruylster, v.*

TROT, *m.* p. *tro.* Draf, *m.*, het draeven (van de peêrden), *o. Aller le* — ou *au* —. Draeven, op den draf loopen.

TROTTADE, *f.* (fam.). Korte wandeling te peêrd, *v.*

TROTTE, *f.* (fam.). Een stuk wegs, *o.*

TROTTE-MENU, *adj.* (fam.). Trippelend.

TROTTER, *v. n.* Draeven, op den draf loopen. —, (fam.). Veel loopen, rondloopen, dan hier, dan daer.

TROTTEUR, *m.* Draever, draflooper, *m.*

TROTTIN, *m.* (fam.). Loopjongen, *m.*

TROTTOIR, *m.* Voetpad, *o.*, verheven voetweg, *m.*

TROU, *m.* Gat, hol, *o.*, opening, *v. Faire un — à un mur, en terre.* Een gat in eenen muer, in de aerde maeken. *Les —s d'une flûte.* De gaten van eene fluyt. Boire comme un — (prov.). Sterk, geweldig drinken. Faire un — à la lune (prov.). Heymelyk wechgaen, wechloopen, bankroet speêlen. Boucher un — (fig.). Eene schuld betaelen. —, (fig. *et* fam.). Slegt stoêdje, kot, *o.*, nest, *m.*, slegt huys, *o.*

TROUBADOUR, *m.* Dichter, eertyds minnezanger uyt Provence (Frankryk), *m.*

TROUBLE, *adj.* et *s.* Onklaer, drabbig, geroerd, troebel. *Eau, vin* —. Onklaer, troebel water, wyn. *Son urine est* —. Zyne pis, zyn water is drabbig, troebel. *Avoir la vue* —. Een duyster gezigt hebben, niet duydelyk zien. *L'air, le temps est* —. De locht, het weder is donker, beneveld, duyster. Pêcher en eau — (fig. *et* fam.). In troebel water visschen, zyn voôrdeel in de verwarring zoeken. —, *m.* Onrust, ongerustheyd, ontstteltenis, oneenigheyd, beroerte, wanorde, *v. Mettre le — dans une société.* Wanorde in een gezelschap brengen. —*s.* Onlusten, *m. mv.*, beroerten, *v. mv.*, oproer, opstand (in een land *of* ryk), *m. Les —s des Pays-Bas.* De nederlandsche beroerten. —, (pal.). Stooring, *v.*, in ongestoord bezit van een goed zyn.

TROUBLEAU, *m.* (filet). Polsstok (der visschers), *m.*

TROUBLE-FÊTE, *m.* (fam.). Breekspel, vreugdebreeker, *m.*

TROUBLER, *v. a.* Roeren, beroeren, onklaer *of* drabbig maeken. *On a troublé la bière en remuant la cruche.* Men heeft het bier onklaer gemaekt door de kruyk te schudden. —, (fig.). Stooren, ontrusten, ontstellen, krenken, bedwelmen. — *le repos.* De rust stooren. — *la raison.* Het verstand bedwelmen. — *l'esprit.* Zinneloos maeken. Se —. Onklaer *of* drabbig worden. *Le vin se trouble.* Den wyn word onklaer, drabbig. *Le temps se trouble.* Het weêr word duyster, de locht betrekt. Se — (fig.). Zich ontstellen, zich ontrusten, zich stooren, blyven steêken, van zyn stuk raeken.

TROUÉE, *f.* Opening, *v.*, gat, *o.*; doôrtogt, *m.*

TROUELLE, *f.* p. —*èle.* Stoksken, roedje, *o.*

TROUER, *v. a.* Doôrboôren, doôrsteêken, een gat maeken.

TROU-MADAME, *m.* (jeu). Gekspel, *o.*

TROUPE, *f.* Hoop, troep, *m.*, menigte, bende, schaer, krygsbende, *v.* — *de voleurs.* Bende dieven. — *de paysans.* Hoop boeren. — *de comédiens.* Troep tooneelspeêlers. *Aller en* —. By hoopen gaen. —*s.* Troepen, soldaeten, *m. mv.*, krygsvolk, *o.* En —, par —. Troepswyze, met troepen.

TROUPEAU, *m.* p. —*pô.* Kudde, *v. Un — de moutons.* Eene kudde schaepen. —, (fig.). Kudde, gemeente, *v.* Le — de Jésus-Christ (fig.). De kudde, de Kerk van Jesus-Christus.

TROUPIALE, *m.* (oiseau). Soôrt van weduwael, *m.*

TROUSSE, *f.* Bondel, bundel, bos, *m.*, bussel, *m.* en *v.*, pak, *o.*; koker, pylkoker, *m.*; koker (heelmeesters *of* boerdscheêrders gereedschaps tesch). —*s.* Broek (van eenen staetsjonker *of* page), *v.* —*s* (charp.). Dunne touwen, *v.* en *o. mv.* Etre aux —*s* (fam.). Vervolgen, op de hielen zitten. En —, en croupe. Agterop.

TROUSSÉ, E, *adj.* Opgeschort, opgebonden. Bien —(fam.). Welgemaekt, fraey, net, bevallig, aerdig.

TROUSSEAU, *m.* p. —*çô.* Bundel, bos, *m. — de clefs.* Bos sleutels; uytzet, *m.*, bruydsgoed, *o.*

TROUSSE-GALANT, *m. voyez* Choléra-morbus.

* TROUSSE-PÈTE, *f.* Jong meysken, *o.*

TROUSSE-QUEUE, *m.* (cuir). Steêrtriem, *m.*

TROUSSEQUIN, *m.* Agterboôg (van eenen zadel), *m.*

TROUSSER, *v. a.* Opschorten, opbinden, opneêmen. — *ses jupes.* Zyne rokken opschorten. — *les branches d'un arbre.* De takken van eenen boom opbinden. — bagage (fig. *et* fam.). Opkraemen, oppakken, wechmaeken, wechvlugten, trossen. —, Expédier précipitamment. Schielyk afdoen. — *une affaire.* Eene zaek schielyk afdoen. —, Causer la mort. Wechrukken, wechsleêpen, wechneêmen, medesleêpen. *Une maladie violente l'a troussé en deux jours.* Eene hevige ziekte heeft hem in twee dagen wechgerukt, medegesleêpt. Se —. Zich opschorten.

TROUSSIS, *m.* Koppel, *m.*, opneeysel, *o.*, vouw (in kleederen), *v.*

TROUVABLE, *adj.* Vindelyk.

TROUVAILLE, *f.* (fam.). Vond, *m. Faire une* —. Iets vinden.

TROUVÉ, E, *adj.* Gevonden. *Enfant* —. Vondeling, vindeling, *m.*

TROUVER, *v. a.* Vinden, aentreffen, ontmoeten. — *un trésor.* Eenen schat vinden. *Je l'ai trouvé, par hasard, dans le chemin.* Ik heb hem, by toeval, op den weg ontmoet, aengetroffen. —, Découvrir, inventer. Vinden, uytvinden, verzinnen, ontdekken. *Il a trouvé un bon remède à ce mal.* Hy heeft voôr dit kwaed een goed middel uytgevonden. —, Eprouver, sentir. Vinden, voelen, gevoelen. Observer. Vinden, bevinden. *Je lui trouve de la fièvre.* Ik vind dat hy de koôrts heeft. —, Estimer, juger. Vinden, meenen, oôrdeelen, agten. *Je trouve que.* Ik vind, my dunkt dat. — *bon.* Goedvinden, goedkeuren. — *mauvais.* Slegt vinden, afkeuren. Se —. Zich bevinden, ergens zyn. *Se — bien ou mal.* Zich wel *of* kwaelyk bevinden, gevoelen. *Se — bien d'une chose.* Zich ergens wel mede bevinden. *Il s'en trouvera mal.* Dat zal hem kwaelyk bekomen. *Il se trouva que.* Men bevond dat.

TROUVÈRE, TROUVEUR, *m.* Naem der oude dichters van Languedoc, ter onderscheyding der *troubadours, m.*

TROYEN, ENNE, *adj.* et *s.* Troyaensch. —, *m.* Troyaen, *m.* —, *f.* Troyaensche, *v.*

TRUAND, E, *adj.* et *s.* (pop.). Luy, ledig. —, *m.* Luyaerd, dagdief, deugniet, landlooper, schooyer, *m.* —, *f.* Landloopster, schooyster, *v.*

* TRUANDAILLE, *f.* Bedelaersvolk, gespuys, *o.*

TRUANDER, *v. n.* (pop.). Schooyen, bedelen.

TRUANDERIE, *f.* (fam.). Schooyery, bedelaery, *v.*

TRUAU, *m.* Soôrt van vischnet, *o.*; zekere maet (van anderhalf schepel), *v.*

TRUBLE, *f.* (filet). Schepnet, *o.*

TRUBLEAU, *m.* Schepnetje, *o.*

TRUCHEMAN, TRUCHEMENT, *m.* Taelman, tolk, *m.*

TRUCHER, *v. n.* (pop.). Schooyen, bedelen.

TRUCHEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (pop.). Schooyer, bedelaer, *m.*; schooyster, bedelaerster, *v.*

TRUELLE, *f.* Troffel, *m.*, truweel, *o.*

TRUELLÉE, *f.* p. *truèlé.* Troffelvol, *m.*

TRUELLETTE, *f.* Troffeltje, truweeltje, *o.*

TRUFFE, *f.* Truffel, aerdnooôt, *v.*

TRUFFER, *v. a.* Met truffels vullen *of* opvullen. —, (pop.). Bedriegen.

TRUFFERIE, *f.* (pop.). Bedrieggery, *v.*

TRUFFETTE, *f.* p. *trufète.* Soôrt van lynwaed, *o.*

TRUFFEUR, *m.* (pop.). Bedrieger, *m.*

TRUFFIÈRE, *f.* Plaets waer truffels *of* aerdnooôten groeyen, *v.*

TRUIE, *f.* Zeug, zog, *v.*

TRUITE, *f.* (poisson). Forelle, *v.* — *saumonnée.* Zalmforelle.

TRUITÉ, E, *adj.* Met rosse plekken gespikkeld.

TRULLE, TRULLOTTE, *f.* Soôrt van vischnet, *o.*

TRUMEAU, *m.* p. —*mô.* Muer, spiegel tusschen twee vensters; ossenschenkel, *m.*

TRUSION, *f. Mouvement de* — (méd.). Beweêging van het bloed, *v.*

TRUSQUIN, *m.* Kruyshout, ritshout (der schrynw.), *o.*

TRYPHÈRE, *m.* (t. de pharm.). Opiaet, *o.*, slikartseny, *v.*

TU, TOI, TE, *pron. pers.* Gy, u.

TÛ, E, *part. de* Taire.

* TUABLE, *adj.* Slagtbaer.

TUAGE, *m.* Slagting, *v.*, het slagten, *o.*

TUANT, E, *adj.* (fam.). Moeyelyk, lastig, zwaer, overlastig.

TU-AUTEM, *m.* (fam.). Weêzenlyk punt, het fyn, *o.*, knoop, *m.*

TUBE, *m.* Buys, pyp, *v.*

TUBERCULE, *m.* Bobbel, knobbel, uytwas, *m.*, blaer, blaes, *v.*, gezwel, *o.*

TUBERCULEUX, EUSE, *adj.* Bobbelig, knobbelig, met bobbels, met blaezen.

TUBÉREUSE, *f.* Tuberoos, *v.*

TUBÉREUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Knobbelig.

TUBÉROSITÉ, *f.* Bultagtige uytwassing, knoestagtigheyd, *v.*, gezwel, *o.*

TUBULAIRE, *f.* Zeecorgel, *o.*

TUBULÉ, E, *adj.* (chim.). Met eene buys *of* pyp voôrzien.

TUBULEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Buysvormig, als eene buys.

TUDÉSQUE, *adj.* et *s.* Oud hoogduytsch. —, (fig.). Onbeschoft, onbeleêfd. —, *m.* De oude hoogduytsche tael, *v.*

TUE-CHIEN, *m. voyez* Colchique.

TUE-LOUP, *m. voyez* Aconit.

TUE-MOUCHE, *m. voyez* Agaric.

TUER, *v. a.* Dooden, vermoorden, doodslaen, ombrengen, verdoen, om hals brengen, van het leven berooven. — *à coups de bâton.* Met eenen

Digitized by Google

stok doodslaen. — *d'un coup de feu.* Doodschieten. — *quelqu'un à son corps défendant.* Iemand by zelfverdediging dooden. —, Assommer, égorger. Slagten, bollen, kollen. — *un bœuf.* Eenen os slagten *of* kollen. — *de la viande.* Vleesch slagten. —, Fatiguer excessivement. Doodelyk vermoeyen, afmatten. —, Détruire. Dooden, doen sterven. *Le grand froid tue les plantes.* De groote koude dood de planten. —, (fig.). Lastig *of* moeyelyk vallen, overlast aendoen, verveelen. *Ses longs compliments me tuent.* Zyne lange pligtpleegingen (complimenten) verveelen my, vallen my lastig. — le temps (fig.). Den tyd met beuzelingen doorbrengen. —, Etourdir, ennuyer. Uytdoen, vernietigen, uytblaezen, uytmaeken. — *le feu.* Het vuer uytmaeken. *Il faut — ces chandelles.* Men moet deeze keêrsen uytblaezen. Se —, s'ôter la vie. Zich dooden, zichzelven ombrengen, zich verdoen. Se —, se fatiguer, se tourmenter. Zich vermoeyen, zich afmatten, zich kwellen. Se — à travailler. Zich dood werken. Se — à force de courir. Zich dood loopen.

TUERIE, *f.* p. *túrie.* (fam.). Slagting, moordery, *v.*, bloedbad; slagthuys, *o.*; slagtery, slagtplaets der beesten, *v.*

TUE-TÊTE (À), *loc. adv.* (fam.). Uyt alle zyne magt, met alle zyne kragten. *Crier à —.* Zich te bersten schreeuwen.

TUEUR, *m.* Slagter, verkensslagter, *m.* —, (fam.). Voórvegter, moordenaer, *m.* — de gens, vanfaron. Zwetser, windbreeker, blaeskaek, *m.*

TUE-VENTS, *m.* Windscherm, windschut, *o.*

TUF, *m.* Tufsteen, duyfsteen, derrie (zagten steen), *m.*

TUFEAU, *m. voyez* Tuf.

TUFIER, ère, *adj.* Turfsteenagtig, derrieagtig.

TUGUE, *f.* (mar.). Zonnedak, zonnedek (op het agterste van een schip), *o.*

TUILAGE, *m.* De laetste bereyding van het laken, *v.*

TUILE, *f.* Tichel, tegel, pan, dakpan, *v.*

TUILEAU, *m.* p. *—ló.* Stuk, *o.*, scherf van eene tichel *of* pan, *v.*

TUILER, *v. a.* Het laken stryken.

TUILERIE, *f.* Tichelbakkery, pannenbakkery, *v.* Les —*s.* Koningklyk paleys te Parys (gebouwd in 1564, op eene plaets waer te voóren eene pannenbakkery was), *o.*

TUILIER, *m.* Tichelbakker, pannenbakker, *m.*

* **TUITION**, *f.* Het zien, het gezigt, *o.*

TULIPE, *f.* Tulp, *v.* *Ognon de —.* Tulpbol, *m.* *Planche de —s.* Tulpenbed, *o.*

TULIPIER, *m.* p. *—pié.* Tulpboom, *m.*

TULLE, *m.* Soórt van kant, tule, *v.*

TUMÉFACTION, *f.* Zwelling, opzwelling, *v.*, gezwel, *o.*

TUMÉFIER, *v. a.* Doen zwellen *of* opzwellen; eene opzwelling veroorzaeken.

TUMEUR, *f.* Gezwel, *o.*, zwelling, buyl, *v.*

TUMULAIRE, *adj.* *Pierre —.* Zerk, grafsteen, *m.*

TUMULTE, *m.* Gerugt, geraes, *o.*, oploop, oproer, *m.*, beroerte, *v.* *Cette affaire peut causer du —.* Deeze zaek kan oproer veroorzaeken. En —. In wanorde.

TUMULTUAIRE, *adj.* Oproerig.

TUMULTUAIREMENT, *adv.* Oproerigelyk, in wanorde, met gedrang.

TUMULTUEUSEMENT, *adv.* Oproerigelyk, onstuymiglyk, op eene oproerige wyze, in wanorde.

TUMULTUEUX, euse, *adj.* Oproerig, onstuymig. *Une assemblée —se.* Eene oproerige vergadering.

TUNGA, *m.* Huydvlooy (in America), *v.*

TUNGSTÈNE, *m.* Zeker metael, *o.*

TUNICELLE, *f.* p. *—cèle.* (t. de bot.). Vliesje, *o.*

TUNIQUE, *f.* Rok, lyfrok, *m.*, onderkleed (der ouden), *o.*; dalmatica, *v.*, dienrok, *m.* —, (anat. *et* bot.). Vel, vlies, bekleedsel, *o.*, huyd, *v.*

TUNIQUÉ, *adj.* (t. de bot.). Met vliezen bedekt.

TUORBE, *m.* Soórt van luyt, *v.*

TURBAN, *m.* Tulband, turband, *m.*, turksche muts, *v.* *Prendre le —.* Den turband opzetten, turksch worden.

TURBE, *f.* (prat.). Hoop, *m.*, menigte, *v.* *Enquête par —.* Verhoor van eene menigte getuygen byeen.

TURBINE, *f. voyez* Jubé.

TURBINÉ, e, *adj.* Schroefvormig.

TURBINELLE, *f.* Zeker eenschalig schelpdier, *o.*

TURBINITE, *f.* Schroefvormige schelp *v.*

TURBITH, *m.* Turbithwortel, *m.*

TURBOT, *m.* Tarbot, *m.* *Pêche du —.* Tarbotvangst, tarbotvisschery, *v.*

TURBOTIÈRE, *f.* Soórt van vischketel (met eenen dubbelen bodem met gatjes), *m.*

TURBOTIN, *m.* Tarbotje, *o.*, kleynen tarbot, *m.*

TURBULEMMENT, *adv.* p. *—lamant.* Onrustiglyk, onstuymiglyk, oproeriglyk, met gewoel.

TURBULENCE, *f.* Onrustigheyd, onstuymigheyd, woeligheyd, *v.*, gewoel, *o.*

TURBULENT, e, *adj.* p. *—lant.* Onrustig; oproerig, woelig, woelziek. *Esprit —.* Wargeest, woelgeest, *m.*

TURC, **TURQUE**, *adj.* et *s.* Turksch. *A la turque.* Op zyn turksch. —, *m.* Turk, *m.* *Traiter q. q. de — à Maure.* Iemand met de uyterste gestrengheyd behandelen. *C'est un vrai —.* 'T is eenen onbermhertigen mensch. *Le —, la langue turque.* Het turksch, de turksche tael. —, Petit ver. Soórt van kleynen worm (onder de schors der boomen), *m.* —, *f.* Turkin, *v.*

TURCIE, *f.* Steenen dam *of* dyk, *m.*

TURELURE, *f.* Slotrym, slotvers, *o.*; herhaeling (in een liedje). C'est toujours la même — (fam.). 'T is altyd het zelfde.

TURGESCENCE, *f. voyez* Orgasme.

TURION, *m.* Wortelscheut, *m.*

TURITE, *f.* Torenkruyd, *o.*, zekere plant der bergen, *v.*

TURLUPIN, *m.* Klugtspeeler, hansworst; mallen poetsemaeker, *m.*

TURLUPINADE, *f.* Malle boertery, kaelheyd, *v.*, slegten klap, *m.*

TURLUPINER, *v. n.* Slegten klap uytslaen. —, *v. a.* Bespotten, belachen, voór den zot houden.

TURLURETTE, *f.* p. *—rète.* Bedelaers guitarn, *v.*

TURLUT, *m.* Soórt van leeuwerik, *m.*

TURLUTAINE, *f.* Orgeltje, *o.*

TURLUTER, *v. n.* Als eenen leeuwerik fluyten; een fluytje naebootsen.

TURNEPS, *m.* (l's se pr.). Soórt van raep, *v.* (car, *v.*

TURNIX, *m.* Kwakkel van Madagascar.

TURPITUDE, *f.* Schande, schandelykheyd, oneer, eerloosheyd, *v.*

TURQUE, *adj.* et *s. f. voyez* Turc.

TURQUET, *m.* p. *—ké.* Turksch hondeken, *o.*, soórt van terwe, *v.*

TURQUETTE, *f.* Duyzendkoórn, *o.*

TURQUIE, *f.* Turkyën, Turkenland, *o.*

TURQUIN, *adj.* *m.* p. *—kin.* *Bleu —.* Hoogblauw, donkerblauw.

TURQUOISE, *f.* Turkoois (edelgesteente), *m.*

TURRITELLE, *f.* Torenslek, *v.*

TUSCULANES, *f. pl.* Wysgeerige boeken van Cicero, *m.* en *o. mv.*

TUSSILAGE, *m.* p. *tucilaje.* Hoefblad, *o.*, ezelspoot, peêrdsklauw, *m.*

TUTE, *f.* Smeltkroes met pooten, *m.*

TUTÉLAIRE, *adj.* Beschermend, behoedend, bewaerend. *Ange —.* Beschermengel, engelbewaerder, *m.* *Dieu —.* Beschermgod, *m.*

TUTELLE, *f.* p. *—tèle.* Voogdy, *v.*, voogdyschap, momberschap, *o.* —, (fig.). Verdediging, bescherming, *v.*; afhangelykheyd, *v.*, opzigt, toezigt, *o.* *Être sous la — de q. q.* Onder iemands opzigt, bescherming staen. —, (mar.). Wapenschild (agter op een schip), *m.* en *o.*

TUTEUR, **TRICE**, *s. m.* et *f.* Voogd, momber, *m.*; voogdes, mombersche, *v.* —, Perche qui soutient un jeune arbre. Spar, *v.*, stok, *m.*

TUTIE, *f.* Ertsasch, *v.*

TUTOIEMENT, **TUTOÎMENT**, *m.* Het gebruyken van *tu* en *toi* in het spreeken *of* schryven, *o.*

TUTOYER, *v. a.* (word geconj. als *ployer*). *Tu* en *toi* in het spreeken *of* schryven gebruyken.

TUTOYEUR, *m.* (fam.). Die gedueriglyk met *tu* en *toi* iemand aenspreekt.

TUTRICE, *f. voyez* Tuteur.

TUYAU, *m.* p. *tui-io.* Buys, pyp, *v.* — *d'orgue.* Orgelpyp, *v.* — *de cheminée.* Schouwpyp, schoórsteenpyp, *v.* — *d'un privé.* Pyp van een gemak, van een sekreet, *v.* — *de plume.* Schagt, pennenschagt, *v.* — *de blé.* Halm, stroovhalm, *m.*

TUYÈRE, *f.* Pyp (aen eenen blaesbalk), *v.*

TYMPAN, *m.* p. *tin —.* Trommelvlies, *o.* — (t. d'impr.). Timpaen, *o.* — (t. de menuis.). Paneel met lystwerk omringd, *o.* — (t. de mécan.). Scheprad, *o.* — (t. d'archit.). Timpaen, gevelveld, *o.*

TYMPANIQUE, *adj.* (t. d'anat.). Van het trommelvlies.

TYMPANISER, *v. a.* In het openbaer uytschelden.

TYMPANITE, *f.* (méd.). Trommelzugt, windzugt, *v.* (tuyg), *o.*

TYMPANON, *m.* Hakbord (zeker speêl.

TYPE, *m.* Verbeelding, afbeelding, *v.*, afbeeldsel, beeld, voórbeeld, zinnebeeld, *o.* — *d'une médaille.* Afbeeldsel van eenen gedenkpenning *of* medalie.

TYPHODE, *adj.* p. *—fode.* *Fièvre —.* Brandende koórts, *v.*

TYPHOMANIE, *f.* p. *—fo—.* Slaepzugt met koórts en raezerny, *v.*

TYPHON, *m.* Hoós, waterhoós, zeepomp, *v.*

TYPHUS, *m.* (l's se pron.). Aenhoudende koórts, *v.*

TYPIQUE, *adj.* Verbeeldend, zinnebeeldig, verbloemd, figuerlyk.

TYPOGRAPHE, *m.* Drukker, boekdrukker, *m.*

TYPOGRAPHIE, *f.* Drukkonst, boekdrukkonst, *v.*, het boekdrukken, *o.*

TYPOGRAPHIQUE, *adj.* Drukkonstig, tot de drukkonst behoorend. *Caractère —.* Drukletter, *v.* *Art —.* Drukkonst, *v.*

TYPOGRAPHIQUEMENT, *adv.* Drukkonstiglyk.

TYPOLITHES, *f. pl.* Steenen met afdruksels van planten *of* dieren, *m. mv.*

TYRAN, *m.* Dwingeland, geweldenaer, vreedaerd, tiran, *m.* —, Oiseau. Soórt van vliegenvanger, *m.*

TYRANNEAU, *m.* p. *—ranô.* (fam.). Kleynen dwingeland, *m.*

TYRANNICIDE, *adj.* et *s. m.* Tirannenmoorder, *m.*; tirannenmoord, *v.*

TYRANNIE, *f.* Dwingelandy, geweldenaery, vreedheyd, tyrannie. *Secouer le joug de la —.* Het jok der dwingelandy afschuddon. La — des passions (fig.). Het geweld, de magt der driften.

TYRANNIQUE, *adj.* Dwingelandsch, gewelddaedig, vreedaerdig, tirannisch, tirannick.

TYRANNIQUEMENT, *adv.* Gewelddaedigelyk, vreedaerdiglyk, tyrannisch, tirannick.

TYRANNISER, *v. a.* Dwingelandy gebruyken, geweld pleegen, tiranniseeren, met dwang en onrechtveêrdigheyd behandelen.

TYROMORPHITE, *f.* Kaessteen, *m.*

TZAR, etc. *voyez* Czar, etc.

Digitized by Google

U.

U, *m.* U, *v.* (L'*u* se fait entendre dans *aiguiser*, *aiguillon*, *sanguinaire*, et dans *Guise*, nom propre. Il a le son de l'*o* dans *club*, et celui de *ou* dans quelques mots qui nous viennent du latin, *équateur*, *aquatique*, *quadragésime*, etc.; excepté ceux où l'*u* est suivi d'un *i* ou d'un *e*; alors *u* reprend le son qui lui est propre, *quintuple*, *équestre*.

* **UBERTÉ**, *f.* Overvloed, *m.*

UBIQUISTE, *m.* Ubiquist, leeraer in de godsgeleerdheyd te Parys, die aen geen byzonder kollegie vast was, *m.* —, (fam.). Man die zich overal wel bevind, overal te huys is, *m.*

UDOMÈTRE, *m. voyez* Hygromètre.

UDROMÈTRE, *m. voyez* Ombromètre.

UKASE, *m.* Bevel, gebod, edict (van den keyzer van Rusland), *o.*

ULCÉRATION, *f.* Verzweêring, *v.* —, (fig.). Verbittering, *v.*

ULCÈRE, *m.* Zweêr, etterbuyl, *v.*, ettergezwel, *o.*

ULCÉRÉ, E, *adj.* Verzwoôren, tot etter geworden. Une conscience —ée (fig.). Een knaegend geweêten, *o.* —, (fig.). Verbitterd, vergramd, verstoord. *Un cœur* —. Een verbitterd gemoed, een met haet en nyd vervuld hert, *o.*

ULCÉRER, *v. a.* Doen zweêren *of* verzweêren, tot etter doen worden. —, (fig.). Verbitteren, vergrammen, verstooren. *Je ne sais qui l'a ulcéré contre moi.* Ik weêt niet wie hem tegen my heeft verbitterd. —, *v. n.* et *pr.* Zweêren, verzweêren, tot etter worden.

ULIGINAIRE, *adj.* (t. de bot.). Dat in moerassige gronden groeyt.

ULIGINEUX, EUSE, *adj.* Vogtig, moerassig.

ULMAIRE, *f.* (plante). Geytenbaerd, boksbaerd, *m.*

ULTÉRIEUR, E, *adj.* (géogr.). Hoog, opper, aen de overzyde gelegen. *La Poméranie citérieure et* —*e*. Neder- en Opper-Pommeren. —, (fig.). Verder, nader. *Demande, prétention* —*e*. Verderen eysch, *m. Approbation* —*e*. Nadere goedkeuring, *v.*

ULTÉRIEUREMENT, *adv.* Verder, verders, voorders.

ULTIMAT, **ULTIMATUM**, *m.* Laetste voórwaerde *of* voórstelling, *v.*

ULTRAMÉDIAIRE, *adj.* Lésion — (prat.). Het te kort doen van meer dan de helft, *o.*

ULTRAMONDAIN, E, *adj.* (phys.). Buytenwereldsch.

ULTRAMONTAIN, E, *adj.* et *s.* Overalpisch, overbergsch, aen geêne zyde der Alpen. —, *m.* Aenhanger van den paus, *m.*

ULTRA-RÉVOLUTIONNAIRE, *m.* Overdreêven staetsomwentelaer, die het doelwit der omwenteling overschryd, *m.*

ULTRA-ROYALISTE, *m.* Overdreêven koningsgezinden, *m.*

ULVE, *f.* Wier, zeegras, *o.*

UMBILIC, *m. voyez* Ombilic.

UMBLE, *m.* Soórt van zalm, *m.*

UN, UNE, *adj.* et *s.* Eenen, eene, een; eenig; enkel. *Un et demi. Une et demie.* Anderhalf, anderhalve. — *garçon.* Eenen jongen. —*e maison.* Een huys. *Prenez-en* —. Neêm er een van. *L'* — *et l'autre.* Den eenen en den anderen. *Ni* — *ni l'autre.* Noch den eenen noch den anderen. — *à* —. Een voór een. *L'* — *portant l'autre.* Doór een genomen, doór elkander. *J'ai vu l'* —*e et l'autre.* Ik heb de eene en de andere, beyde gezien. *L'* — *l'autre, les* —*s les autres.* Elkander, malkander. *Tout revient à* —. Alles komt op een, op hetzelfde uyt. *C'est tout* —. Het is eveneens, het is onverschillig. *Dieu est* —. God is eenig. *La vérité est* —*e.* De waerheyd is eenig. —*jour.* Eens, op eenen tyd.

UNANIME, *adj.* Eenpaerig, eenstemmig, eendragtig, eensgezind, eenmoedig, gelykmoedig. *Une résolution* —. Een eenpaerig besluyt.

UNANIMEMENT, *adv.* Eenpaeriglyk, eenstemmiglyk, eenmoediglyk, eendragtiglyk.

UNANIMITÉ, *f.* Eenpaerigheyd, eenstemmigheyd, eenmoedigheyd, eensgezindheyd, *v. Cette loi passa à l'*—. Deêze wet ging met eenpaerigheyd van stem doór.

UNAU, *m.* p. *unô.* Soórt van luydier, *o.*

UNCIFORME, *adj. voyez* Crochu.

UNCINAIRES, *m. pl.* p. *oncinères.* Wormen der ingewanden, *m. mv.*

UNGUIS, *m.* (l'*s* se pr.). Neusbeen, *o.*

UNI, E, *adj.* Gelyk, effen, glad. *Un chemin* —. Eenen effen, gladden, vlakken weg, *m. De la toile* —*e.* Glad gesponnen lynwaed, *o. Du fil* —. Gelyk gesponnen garen, *o. Un habit* —. Een effen kleed (zonder sieraed). —, (fig.). Eenvoudig. *Homme tout* —. Eenvoudigen mensch. —, Lié d'amitié, d'intérêt. Vereenigd, verknogt. *Etre* —*s d'amitié.* Goede vriendschap met elkander houden. *Les provinces* —*es.* De vereenigde provinciën. —, *adv.* Gelyk, effen. A l'—, de niveau. Waterpas, gelyk.

UNICAPSULAIRE, *adj.* (t. de bot.). Met een zaedhuysje.

UNICORNE, *f. voyez* Licorne.

UNIÈME, *adj.* Een. *Vingt et* —. Een en twintigste.

UNIÈMEMENT, *adv. Vingt et* —. Ten een en twintigste.

UNIFLORE, *adj.* Eenbloemig.

UNIFORME, *adj.* et *s.* Gelykvormig, eenpaerig, overeenkomstig, overeenkomend. *Mouvement* —. Gelykvormige beweêging, *v. Vie* —. Gelykvormig leven, een leven dat altyd hetzelfde is, *o. Sentiment* —. Eenpaerig gevoelen, *o. Conduite* —. Eenpaerig gedrag, *o. Style* —. Eenpaerigen schryfstiel, *m.* —, *m. Habit d'*—. Montcéring, *v.*, uniform, *o.*

UNIFORMÉMENT, *adv.* Gelykvormiglyk, eenpaeriglyk, overeenkomstiglyk.

UNIFORMITÉ, *f.* Gelykvormigheyd, eenpaerigheyd, overeenkomst, *v. L'*— *de langage, de sentiment.* De gelykheyd in de tael, van gevoelen *of* gezindheyd.

UNILABIÉE, *adj. f. Corolle* —. Lipvormigen bloemkrans, *m.*

UNILATÉRAL, E, *adj.* (t. de bot.). Eenzydig.

UNILOBÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Met een zaedvliesje.

UNILOCULAIRE, *adj.* (t. de bot.). Eenvakkig, eenhuyzig.

UNIMENT, *adv.* Effen, gelyk, glad. *Cela est filé* —. Dat is effen gesponnen. —, Simplement, sans façon. Eenvoudiglyk, regtuyt. *Elle est habillée* —. Zy is eenvoudiglyk gekleed.

UNION, *f.* Vereeniging, vereening, samenvoeging, *v.* — *de l'âme avec le corps.* Vereeniging van de ziel met het lichaem. — *de deux charges.* Vereeniging, samenvoeging van twee ambten. *Contrat d'*—. Vereenigingsverdrag. —, (fig.). Eenigheyd, eendragt, eendragtigheyd, *v.* —, Mariage. Egtvereeniging, *v.*, houwelyk, *o. Le Ciel a béni leur* —. Den Hemel heeft hun houwelyk gezegend. — des couleurs (peint.). Overeenkomst van koleuren, *v.* —, (man.). Het heel gestel van een peêrd, *o.* —, (hist. nat.). Peêrvormige pêrel, *v.*

UNIPERSONNEL, *adj. m.* Eenpersoonlyk. (blad.

UNIPÉTALÉ, E, *adj.* Met een bloem-

UNIQUE, *adj.* Eenig, eenigste. *Fils* —. Eenigen zoôn. *Vous êtes l'* — *de ce sentiment.* Gy zyt den eenigsten van dit gevoelen. *Mon* — *espérance.* Myne eenigste hoóp.

UNIQUEMENT, *adv.* Eeniglyk, alleen, alleenlyk, enkelyk. *Il l'aime* —. Hy bemint hem maer alleen.

UNIR, *v. a.* Vereeenigen, byeenvoegen, aeneenvoegen, samenvoegen. — *deux charges.* Twee ambten vereenigen. —, Rendre égal, aplanir. Effenen, slegten, effen maeken, glad *of* gelyk maeken. — *un chemin.* Eenen weg gelyk maeken. S'—. Zich vereenigen, zich verbinden.

UNISEXÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Eenslachtig.

UNISSON, *m.* p. —*çon.* (mus.). Eenklank, *m.*, samenluyding, gelykluydendheyd, *v. Ces deux voix sont à l'*—. Deêze twee stemmen zyn overeenstemmend. Se mettre à l'— de tout le monde (fig. *et* fam.). Van ieders meening zyn, ieders gezindheyd aenneêmen.

UNITAIRE, *m.* (sectaire). Socinisen, *m.*

UNITÉ, *f.* Eenheyd, *v.* — *d'action.* Eenheyd van bedryf. *L'* — *de l'Eglise, de la foi.* De eenheyd van de Kerk, van het geloof.

UNITIF, IVE, *adj. Vie* —*ive.* Leven waerin de ziel op eene byzondere wyze met God vereenigd is, *o.*

UNIVALVE, *adj.* et *s.* Eenschelpig, eenschaelig. —, *m.* Testacé —. Eenschaeligen schelpvisch, *m.*

UNIVERS, *m.* p. —*ver.* Wereld, geheele wereld, *v.*, heelal, geheelal, *o. Au bout de l'*—. Aen het eynde der wereld.

UNIVERSALITÉ, *f.* Algemeenheyd, *v. L'* — *des sciences.* De algemeenheyd der weêtenschappen.

UNIVERSAUX, *m. pl.* Eertyds zendbrieven van den koning van Polen voór de byeenroeping van eenen landdag, *m. mv.*

UNIVERSEL, *m.* au pl. *universaux.* (t. de log.). Algemeene eygenschap, *v.*

UNIVERSEL, ELLE, *adj.* Algemeen. *Mal* —. Algemeen kwaed. *Remède* —. Algemeen geneêsmiddel. *Homme* —. Zeer geleerd man.

UNIVERSELLEMENT, *adv.* Algemeenlyk, in het algemeen, overal.

UNIVERSITAIRE, *adj.* Van eene hoogeschoól *of* universiteyt.

UNIVERSITÉ, *f.* Hoogeschoól, universiteyt, *v.*

UNIVOCATION, *f.* Algemeenen naem, *m.*, eenzinnigheyd, eensluydendheyd, enkelzinnigheyd, *v.*

UNIVOQUE, *adj.* (log.). Gemeen, algemeen. — (t. de gramm.). Eensluydend. — (t. de méd.). Eenduydig, een- *of* enkelzinnig.

UNZAINE, *f.* p. *onzê* —. Zoutschip (op de rivier de Loire in Frankryk), *o.*

URANE, *m.* Grys metael, *o.*

URANIE, *f.* Urania, zanggodin der sterrekunde, *v.* (ving, *v.*

URANOGRAPHIE, *f.* Hemelbeschry-

URANOMÉTRIE, *f.* Hemelmeêtkunde, sterrenmeêtkunde, *v.*

URANOSCOPE, *m.* (poisson). Hemelbeschouwer, sterrekyker, *m.*

URANUS, *m.* (l'*s* se pron.). De planeêt *Uranus* (in 1781 doór Herschel ontdekt), *v.*

Digitized by Google

URATE, *m.* (t. de chim.). Pisuurzout, *o.*
URBAIN, E, *adj.* Stedelyk, steédsch, van de stad.
URBANITÉ, *f.* Beschaefdheyd, beleéfdheyd, hoffelykheyd, *v.*
URE, *m.* Wilden os, *m.*
URÈBEC, *m.* Boomworm, *m.*
URÈE, *f.* (t. de chim.). Pisstof, *v.*
URETÈRE, *m.* Pisgang, *m.*, waterpyp, *v.*
URÉTÉRITIS, **URÉTHRITIS**, *f.* (t. de méd.). Ontsteeking in den pisgang, *v.*
URÉTIQUE, *adj.* Van de pisbuys.
URÈTRE, **URÈTHRE**, *m.* (t. d'anat.). Pisbuys, *v.*, pisleyder, *m.*
URGENCE, *f.* p. —*jan*—. Hoogdringendheyd, dringende noodzaekelykheyd, *v.*, dringenden, hoogen nood, *m.*
URGENT, E, *adj.* Dringend, hoogdringend, noodzaekelyk, hoogstnoodig. *Une affaire —e.* Eene dringende zaek.
URINAIRE, *adj.* Van de pis.
URINAL, *m.* Pisglas, *o.*, pisflesch, *v.*
URINATEUR, *m.* Duyker, *m.*
URINE, *f.* Pis, *v.*, water, *o.*
URINER, *v. n.* Pissen, wateren, waterloozen, maeken. *Il a peine à —.* Hy heéft moeyte om te wateren.
URINEUX, EUSE, *adj.* Pisagtig.
URIQUE, *adj. Acide —.* Piszout, *o.*
URNE, *f.* Kruyk, aschkruyk, bus, lykbus (by de ouden), *v.*
UROCRISÉ, *f.* Beoordeeling der ziekte uyt de pis, *v.*
UROMANCIE, *f.* Gissing over de ziekte door pisbekyking, *v.*
UROMANTE, *m.* Piskyker, *m.*
UROPODES, *m. voyez* PALMIPÈDES.
UROSCOPIE, *f. voyez* UROMANCIE.
URSON, *m.* Noord-Americaensch stekelverken, *o.*
URSULINE, *f.* Ursulin, non, *v.*
URTICÉES, *f. pl.* Planten van het geslacht der brandnetels, *v. mv.*
US, *m. pl.* (l's se pron.). (prat.). Gebruyken, *o. mv. Les — et les coutumes d'un pays, de la mer.* De gebruyken en gewoonten van een land, de zeegebruyken.
USAGE, *m.* p. *usaje.* Gebruyk, *o.*, gewoonte, manier, *v.*, zwang, *m. Un ancien —.* Een oud gebruyk. *Faire — de.* Gebruyken. *Suivre l'—.* De gewoonte volgen. *Mettre tout en —.* Alles aenwenden, alle middelen gebruyken. —, JOUISSANCE, POSSESSION. Gebruyk, genot, bezit, *o. Avoir le droit d'— d'une chose.* Het recht van het genot *of* vrugtgebruyk van iets hebben. —, DROIT DE PACAGE, ETC. Weyderecht; recht van in een bosch voór zyn gebruyk hout te kappen, *o.* —*s.* Gebedenboeken, kerkboeken, *m.* en *o. mv.* PERDRE L'— DE LA PAROLE. De spraek verliezen.
USAGER, *m.* Rechthebber tot het gebruyk der gemeene bosschen en weylanden, *m.*
USANCE, *f.* Uso, verloop van eene maend, na welk eenen wisselbrief moet betaeld worden, *o.*
USANT, E, *adj.* (prat.). Ontvoogd.
USÉ, E, *adj.* p. *uzé.* Oud, versleéten, afgesleéten, verzwakt.
USER, *v. n.* Gebruyken, nuttigen, zich bedienen van. — *de remèdes.* Geneésmiddelen gebruyken. *Il faut — de douceur et point de violence.* Men moet zagtheyd en geen geweld gebruyken. EN —. Omgaen, handelen, behandelen, bejegenen. *Il en use fort bien avec moi.* Hy behandelt my goed. —, *v. a.* Slyten, verteéren, verbruyken, bezigen, verdoen. — *du bois.* Hout slyten. —, DÉTÉRIORER IMPERCEPTIBLEMENT. Slyten, verslyten, afslyten. — *ses souliers.* Zyne schoenen verslyten. —, (fig.). Verslyten, afmatten. —, AFFAIBLIR, DIMINUER. Verzwakken, verminderen. — *ses yeux à force de lire.* Zyn gezigt door veél leézen verzwakken. —, DIMINUER PAR LE FROTTEMENT. Afslypen, dunner slypen. — *le verre.* Het glas dunner slypen. S'—. Slyten, verslyten. *Les pierres s'usent aussi.* De steenen verslyten ook. *Les habits s'usent.* De kleederen slyten. S'—, (fig.). Verzwakken, afneémen, zyne kragten verliezen. *L'esprit s'use dans la vieillesse.* Het verstand slyt, neémt af in den ouderdom.
USER, *m.* (fam.). Gebruyk, het draegen, *o.*, dragt, sleét, *v. Ce drap est d'un bon —.* Dit laken is goed van sleét.
USINE, *f.* Werkhuys, werkplaets, *v.*
USITÉ, E, *adj.* Gebruykelyk, gebezigd, in het gebruyk. *Cela est fort —.* Dat is zeer gebruykelyk. *Ce mot n'est guère —.* Dat woórd is weynig in gebruyk.
USNÉE, *f.* Soórt van longkruyd, *o.*
USQUEBAC, *m.* Saffraenbrandewyn, *m.*
USTENSILE, *m.* p. —*tanci*—. Gereedschap, gerief, huysgerief, keukengerief, *o.*; al wat den borger en boer verpligt is aen eenen soldaet, die by hem in kwartier ligt, te verschaffen. DROIT D'—. Inkwartieringsgeld, *o.* —*s.* Gereedschappen, werktuygen, *o. mv.*
USTION, *f.* Branding, inbranding, schroeying, *v.* —, (chim.). Verkalking, verbranding, *v.*
USTULATION, *f.* Het roosten, *o.*
USUCAPION, *f. voyez* PRESCRIPTION.
USUEL, ELLE, *adj.* p. *usuél.* Gebruykelyk, gewoon, gewoonlyk, in het gebruyk. *Un terme, un mot —.* Eene gebruykelyke uytdrukking, een gebruykelyk woórd. *Plantes —elles.* Gebruykelyke planten.
USUELLEMENT, *adv.* Gemeenlyk, gewoonlyk, doórgaens.
USUFRUCTUAIRE, *adj.* (t. de pal.). Vrugtgebruykend.
USUFRUIT, *m.* p. —*frui.* Vrugtgebruyk, vrugtgenot, *o.*, lyftogt, *m.*
USUFRUITIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Vrugtgebruyker, lyftogtenaer, *m.*; vrugtgebruykster, lyftogtenaeres, *v.*
USURAIRE, *adj.* Woekeragtig.
USURAIREMENT, *adv.* Woekeragtig, met woekery.
USURE, *f.* Woeker, *m.*, woekery, woekering, schachery, *v. Prêter à —.* Op woeker leenen, woekeren. RENDRE, PAYER — (fig.). Dubbel, rykelyk wedergeéven, dubbel vergelden. —, (fam.). Slyting, afslyting, verslyting, sleét (van kleederen, meubelen door een lang gebruyk), *v.*
USURIER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Woekeraer, *m.*; woekeraerster, *v.*
USURPATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Overweldiger, onrechtmaetigen bezitter, *m.*; overweldigster, onrechtmaetige bezitster, *v.*
USURPATION, *f.* Overweldiging, onrechtmaetige bezitting, *v.*
USURPER, *v. a.* Overweldigen, verweldigen, onrechtveérdiglyk in bezit neémen. *Il usurpe sur mes droits.* Hy doet inbreuk op myne rechten.
UTÉRIN, E, *adj.* Van moederszyde. *Frère —.* Halven broeder. *Sœur —e.* Halve zuster. FUREUR —E. Raezende moer, ritsigheyd.
UTILE, *adj.* et *s.* Nut, nuttig, voórdeelig, dienstig, profytig, profytelyk, goed. *Cet homme vous sera — dans vos affaires.* Deézen man zal u nuttig, van nut, in uwe zaeken zyn. —, *m.* Nut, het nuttige, *o. Joindre l'— à l'agréable.* Het nuttige met het aengenaeme verbinden. —, (prat.). JOURS —S. Gerechtsdagen, *m. mv.*
UTILEMENT, *adv.* Nuttelyk, nuttiglyk, dienstiglyk, voórdeeliglyk, profytelyk.
UTILISATION, *f.* Nuttigmaeking, *v.*
UTILISER, *v. a.* Nuttig *of* voórdeelig maeken, gebruyk maeken, ten nutte doen verstrekken.
UTILITÉ, *f.* Nut, *o.*, nuttigheyd, baet, dienstigheyd, *v.*, voórdeel, profyt, *o.*
UTOPIE, *f.* Ingebeélde en volmaekte regeéring; luylekkerland, *o.*
UTRICULE, *f.* Blaesje, blaesken, *o.* —, (t. de bot.). Soórt van zaedhuysje, *o.*
UVAURE, *m.* Soórt van zeekalf, *o.*
UVÉE, *f.* Druyfvlies, derde oogvlies, *o.*
UVULAIRE, *adj.* (t. d'anat.). Van de huyg *of* lel.
UVULE, *f.* Huyg, lel, *v.*
UZIFURE, *m.* Cinaber uyt zwavel en kwikzilver, *m.*

V.

V, *m.* V, *v.* (Se prononce *vé* d'après l'ancienne appellation et *ve* d'après la nouvelle).
VA, *adv.* (fam.). Goed, het zy zoo, ik stae het toe. —, *m.* (t. de jeu). Inzet, inleg, *m.*
VACANCE, *f.* Openstand, *m.*, het openstaen (van eenig ambt), *o.* —*s.* Vacantie, *v.*, rusttyd (in de schoólen, der letteroefeningen); gerechtsstilstand, *m.*, vacantie, *v.*
VACANT, E, *adj.* Ledig, open, openstaende. *Maison —e.* Ledig huys, *o. Charge ou place —e.* Openstaend ambt, *o. Succession —e.* Erfenis die nog openstaet, voór dewelke zich niemand aenbiedt, *v. Biens —s.* Goederen zonder erfgenaem.
VACARME, *m.* Geraes, getier, geweld, *o.*
VACATION, *f.* (inus.). Beroep, handwerk, *o.*, hanteéring, *v.*; tyd (die tot iets besteéd word), *m.*; eerloon, *m.* en *o.*, daggeld, *o.* —*s.* Gerechtsstilstand, rusttyd der rechtbanken, *m.*, vacantie, *v.*
VACCIN, *m.* Pokstof, *v.*
VACCINABLE, *adj.* Die met pokstof ingeënt kan worden.
VACCINAL, E, *adj.* Van de inenting met pokstof.
VACCINATEUR, *adj.* et *s. m.* Inenter, *m.*
VACCINATION, **VACCINE**, *f.* Inenting met pokstof, koeypokinenting, *v.*
VACCINER, *v. a.* Met pokstof inenten.
VACHE, *f.* Koey, koe, *v.* — *à lait.* Melkkoey. — *marine.* Zeekoey. *Poil de —.* Koeyhair, *o. Lait de —.* Koeymelk, *v. La — a vêlé.* De koey heeft gekalfd. —, PEAU DE — CORROYÉE. Kooyleër, *o.*, koeyhuyd, *v.* —, COFFRE SUR LES VOITURES. Koffer, *o.*, kist, *v.*
VACHER, ÈRE, *s. m.* et *f.* Koeyhoeder, koeydryver, *m.*; koeyhoedster, koeydryfster, *v.*
VACHERIE, *f.* Koeystal, *m.*
VACILLANT, E, *adj.* Waggelend, wankelend. —, (fig.). Wankelbaer, besluyteloos, ongestadig, onstandvastig, onzeker.
VACILLATION, *f.* Waggeling, wankeling, *v.* —, (fig.). Wankeling, weyfeling, onstandvastigheyd, *v.*
VACILLER, *v. n.* Waggelen, wankelen, niet vaststaen. *La main lui vacille.* De hand waggelt hem. —, (fig.). Wankelen, weyfelen, onstandvastig zyn. *Les témoins vacillent.* De getuygen weyfelen, zyn besluyteloos.

Digitized by Google

VACUISME, *m.* Leer der geënen die meenen dat er iet ledigs in de natuer is, *v.*

VACUISTE, *m.* Natuerkundigen die meent dat er iet ledigs in de natuer is, *m.*

VACUITÉ, *f.* Ledigheyd, *v.*

VADE, *f.* Inzet, inleg, *m.* —, (fig.). Aendeel, *o.* *Il est pour sa — dans cette affaire.* Hy is voór zyn aendeel in deeze zaek.

VADEMANQUE, *f.* (fin.). Vermindering van kapitael, der kas, *v.*

VADÉ-MECUM, *m.* p. *vadémékom.* Handboekje, iets dat men altyd by zich draegt, *o.*

VADROUILLE, *f.* (mar.). Scheépsdwyl, zwabber, *m.*

VA-ET-VIENT, *m.* Loopstok (aen den haspel), *m.*

VAGABOND, E, *adj.* et *s.* Doólend, omzwervend. *Course —e.* Omzwerving. —, *m.* Landlooper, *m.* —, *f.* Landloopster, *v.*

VAGABONDAGE, *m.* p. *—je.* Landloopery, omzwerving, *v.*

VAGABONDER, *v. n.* Omzwerven, omdwaelen, omdoólen, zwerven, landloopen.

VAGANTS, *m. pl.* Stranddieven, *m. mv.*

VAGIN, *m.* (t. d'anat.). Scheede, *v.*

VAGINAL, E, *adj.* Van de scheede.

VAGINANT, E, *adj.* (bot.). Gelyk eene scheede.

VAGISSEMENT, *m.* p. *—gicemant.* Geschreeuw (der eerstgeboórene kinderen), *o.*

VAGISTAS, *m. voyez* Vasistas.

VAGUE, *f.* Golf, baer, zeebaer, *v.*

VAGUE, *adj.* et *s.* Onbepaeld, los. *Promesse —.* Onbepaelde belofte. *Espace, lieu —.* Onbepaelde, wydloopige ruymte, plaets. *Pensées —s.* Losse gedagten. *Terres —s.* Wilde, woeste, onbebouwdo landen *of* streéken. Couleur — (peint.). Ligt en levendig koleur. —, *m.* Het ruym, het midden der locht, *o.* Le — dans le discours (fig.). Het losso, het onbepaelde.

VAGUEMENT, *adv.* Onbepaeldelyk, losselyk, op eene onbepaelde wyze.

VAGUE-MESTRE, *m.* p. *vaghe—.* Wagenmeester (by een leger), *m.*

VAGUER, *v. n.* Zwerven, omzwerven, omdwaelen, doólen.

VAGUESSE, *f.* (peint.). Ligtheyd, ruymte in schilderyen, *v.*

VAIGRAGE, *m.* (mar.). Bekleedsel, beschot, *o.*; wagers, wageringen (van een schip), *v. mv.*

VAIGRER, *v. a.* Wageren, een schip van binnen bekleeden.

VAIGRES, *f. pl.* (mar.). Wageringen, wagers, binnenplanken, *v. mv.*

VAILLAMMENT, *adv.* Dapperlyk, manhaftiglyk, kloekmoediglyk.

VAILLANCE, *f.* Dapperheyd, kloekmoedigheyd, manhaftigheyd, *v.* *La victoire est due à sa —.* De overwinning heéft men aen zyne dapperheyd te danken.

VAILLANT, E, *adj.* Dapper, kloek, kloekmoedig, manhaftig.

VAILLANT, *m.* (fam.). Vermogen, *o.*, rykdom, *m.* —, *adv.* *Avoir* 10,000 *florins —.* 10,000 guldens ryk zyn.

* **VAILLANTISE**, *f.* p. *—se.* Heldendaed, *v.* —, (fig. *et* fam.). Windbreékery, *v.*, gezwets, *o.*

VAILLE QUE VAILLE, *loc. adv.* (fam.). Luk *of* raek, het gae hoe het wil; by allen gevallen, hoe groot de dapperheyd, weërde, ook zy.

VAIN, E, *adj.* p. *vin.* Onnut, onnuttig, ydel, vergeéfsch, vrugteloos. *Faire de —s efforts.* Onnutte, vrugtelooze, vergeéfsche poogingen doen. *Espérance —e.* Ydele hoóp. —, Frivole. Ydel, beuzelagtig, kael. *De —s plaisirs.* Nietige, ydele vermaeken. —, Orgueilleux, superbe. Verwaend, trotsch, opgeblaezen, hoogmoedig, hooveërdig, laetdunkend. *Homme —.* Laetdunkenden mensch. Temps —. Zoel, smoorheet weder. *Terre —e.* Onbebouwd land. En —, *adv.* Vergeéfs, te vergeéfs, ydellyk, vrugteloos. *Il travaille en —.* Hy werkt te vergeéfs.

VAINCRE (je vaincs, tu vaincs, il vainc, nous vainquons, vous vainquez, ils vainquent; je vainquais; je vainquis; je vaincrai; je vaincrais; vaincs, vainquons, vainquez; que je vainque; que je vainquisse; vainquant; vaincu, vaincue), *v. a.* Overwinnen, overmeesteren, verwinnen. — *les ennemis.* De vyanden overwinnen. —, Surpasser. Overtreffen, overwinnen. *Il vous a vaincu en politesse.* Hy heéft u in beleéfdheyd overtroffen. —, Surmonter. Overwinnen, bedwingen, te boven komen. — *ses passions, se —.* Zyne hertstogten bedwingen. —, Fléchir, persuader. Beweégen, overreden. —, *v. n.* — à la lutte. In de worsteling de zege behaelen.

VAINCU, E, *adj.* et *s.* Overwonnen. —, *m.* Overwonneling, verwonneling, *m.* *voyez* Vaincre.

VAINEMENT, *adv.* p. *vènemant.* Vergeéfs, te vergeéfs, ydellyk, vrugteloos.

VAINES, *f. pl.* p. *vène.* (vén.). Ligten, lossen mest, *m.*

VAINQUEUR, *m.* p. *vinkeur.* Overwinnaer, verwinnaer, *m.* *Le sage est — de ses passions.* Den wyzen is verwinnaer van zyne driften. —, *adj.* Overwinnend, onwederstaenbaer. *Charmes —s.* Onwederstaenbaere bevalligheden.

VAIR, *m.* p. *ver.* (t. de blas.). Wit en blauw bontwerk, *o.*

VAIRÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Bezet met wit en blauw bontwerk.

VAIRÉ, *m.* Zeegras, wier, zeker kruyd aen de rotsen waeraen de oesters vast zitten, *o.*

VAIRON, *m.* p. *vè—.* Kleynen visch met verscheydene koleuren, *m.*; stekelbaers, *v.* —, *adj.* *OEil —.* Oog met eenen witten ring, glasoog, *v.* en *o.* *Homme, cheval —.* Mensch, peërd met een glasoog, met oogen van verscheydene koleuren.

VAISSEAU, *m.* p. *véçô.* Vat, *o.*, kruyk, *v.* — *de terre, de cuivre.* Aerden, koperen vat. —, Bâtiment. Schip, vaertuyg, *o.* — *marchand.* Koopvaerdyschip. — *de guerre.* Oórlogsschip. — *de ligne.* Linieschip. — *de premier rang.* Schip van de eerste grootte. — *de haut bord.* Hooghoordig schip. — *fin et bon marcheur.* Scherp en wel bezeyld schip. — *garde-côte.* Kust bewaerder. — de l'Etat (fig.). Staetsschip. —x (anat. *et* bot.). Vaten, bloedvaten, *o. mv.* —, (archit.). Inwendige ruymte, buyk van een gebouw, van eene kerk, zael, enz.

VAISSELLE, *f.* p. *vécèle.* Vaten, *o. mv.*, vaetwerk, tafelgerief, tafelgoed, *o.* — *d'argent.* Zilveren vaetwerk.

VAL, *m.* (v. m.). Dal, *o.*, valley, *v.* *Par monts et par vaux.* Over bergen en dalen, doór heggen en struyken.

VALABLE, *adj.* Ontfangbaer, aenneémelyk, goed, van weërde; geldig, wettig. *Caution bonne et —.* Goede en behoorlyke, geldige borgtogt. *Excuse —.* Aenneémelyke verontschuldiging.

VALABLEMENT, *adv.* Behoorlyk, wettiglyk, op eene manier die goed en van weërde is.

VALANT, *adj. m.* Weërd. —, (pal.). Geldend.

VALACHIE, *f.* p. *—kie.* Walachiën, *o.*

VALAQUE, *m.* Walachiër, *m.*

VALENCIENNES (ville). Valencyn.

VALÉRIANE, *f.* Speërkruyd, valeriaen, *o.* (tekous, *v.*

VALÉRIANELLE, *f.* Veldsalaed, vet-

VALET, *m.* p. *valè.* Knegt, dienaer, dienstbode, dienstknegt, *m.* — *de chambre.* Kamerdienaer. — *de pied.* Lakkey, heerenknegt. — *d'écurie.* Stalknegt. — *de louage.* Huerknegt. — *de justice.* Gerechtsdienaer. Aux de — (fig.). Laege ziel, vleyer, *m.* *Faire le bon —.* Vleyen, den oogendienaer, den gedienstigen speëlen. Il fait comme le — du diable (prov.). Hy doet meer dan hem bevoólen is. — (au jeu de cartes). Boer, zot, *m.* — de porte. Gewigt aen eene deur om dezelve te doen toevallen. —, (t. de men.). Klemhaek, bankhaek, *m.* —, (t. de mar.). Garen prop voór het kanon, *v.* — de miroir. Steunplankje, waertegen eenen staenden spiegel rust.

VALETAGE, *m.* p. *—je.* (pop.). Knegtelyken staet, *m.*, dienstbaerheyd, *v.*

VALETAILLE, *f.* (t. de mépris). Hoop knegten, *m. mv.*

VALET-À-PATIN, *m.* (t. de chir.). Soórt van nyptang, *v.*

VALETER, *v. n.* (word geconj. als *jeter*). Den gedienstigen, den oogendienaer speëlen, op eene slaefsche wyze oppassen; loopen en rennen; onaengenaeme en moeyelyke diensten doen.

VALETON, *m.* (fam.). Knegtje, *o.*

VALÉTUDINAIRE, *adj.* Ziekelyk, ziekagtig, sukkelend.

VALEUR, *f.* Weërde, weërdy, *v.*, prys, opbrengst, *m.* *Des papiers de nulle —.* Papieren van geene weërde. *Livres de grande —.* Boeken van groote weërdy. *Les blés sont en —.* Het koórn is hoog in prys, is duer. Ferme en —. Welbebouwde pagthoeve. Attacher à q. c. de la — (fig.). Iets in weërde houden, veél werk van iets maeken. La — de..... De weërde van.....; gedenerende. *La — d'une heure.* Geduerende eene uer. — des termes (gramm.). Kragt, *v.*, zin, *m.*, beteekenis, *v.* — d'une note (mus.). Duering eener nooót, *v.* —, (fig.). Dapperheyd, moedigheyd, manhaftigheyd, *v.*, moed, *m.* *Il a conquis ce pays par sa —.* Hy heéft dit land veroverd doór zyne dapperheyd.

VALEUREUSEMENT, *adv.* Dapperlyk, manhaftiglyk, kloekmoediglyk, met moed.

VALEUREUX, EUSE, *adj.* Dapper, manhaftig, kloekmoedig.

VALIDATION, *f.* (pal.). Wettiging, bekragtiging, goedkeuring, *v.* — *de mariage.* Goedkeuring van een houwelyk.

VALIDE, *adj.* (inus.). Gezond, sterk. —, Valable. Wettelyk, wettig, geldig, goed, van weërde. *Cet acte n'est pas —.* Deézen act is niet geldig.

VALIDEMENT, *adv.* Wettelyk, wettiglyk.

VALIDER, *v. a.* (pal.). Wettigen, bekragtigen, wettig maeken, doen gelden.

VALIDITÉ, *f.* (pal.). Wettigheyd, wettelykheyd, kragt, *v.*

VALINGA, *m.* Russischen doedelzak, *m.*

VALISE, *f.* Reyszak, *m.*, mael, *v.*, valies, *o.*

VALLAIRE, *adj. f.* Couronne — (ant.). Legerkroon, *v.*

VALLÉE, *f.* Dal, *o.*, valley, laegte, vlakte, *v.* *Courir à la —.* Bergaf loopen. — de larmes (fig.). Traenendal, jammerdal, *o.*

VALLON, *m.* Kleyn dal, *o.*, kleyne valley, *v.* Le sacré — (poét.). Het dal der zanggodinnen.

VALOIR (je vaux, tu vaux, il vaut, nous valons, vous valez, ils valent; je valais; je valus; je vaudrai; je vaudrais; *pas d'impér.*; que je vaille, que tu vailles, qu'il vaille, que nous valions, que vous valiez, qu'ils valent; que je valusse; valant, valu), *v. n.* Gelden, weërd zyn. *Combien cette étoffe peut-elle —?* Hoe veél

Digitized by Google

kan, mag die stoffe gelden, weêrd zyn? —, Etre non à q. c. Deugen, ergens toe goed zyn. *Ce garçon ne vaut rien.* Dien jongen wil niets deugen. *Ne faire rien qui vaille.* Niets doen dat deugt. — *mieux.* Beter zyn, beter te pas komen. A —, (t. de comm.). Op rekening, op afkorting. Faire —. Doen gelden, in aenzien brengen. *Il a fait — son sentiment.* Hy heeft zyn gevoelen doen gelden. *Faire — une terre.* Een stuk lands bebouwen. *Faire — de l'argent.* Geld uytzetten. Se faire —. Zichzelven doen gelden, zich in aenzien brengen. *Il néglige les droits de sa charge, il ne se fait point —.* Hy verzuymt de rechten van zyn ambt, hy doet zich niet gelden. —, Procurer, faire ouvrir. Verschaffen, verwerven. *Ses exploits lui ont valu une gloire immortelle.* Zyne heldendaeden hebben hem eenen eeuwigduerenden roem verworven. —, Rapporter, produire. Opbrengen. *Cette terre vaut tant.* Dat land brengt zoo veêl op.

VALSE, *f.* Walze (zekeren dans), *v.*

VALSER, *v. n.* Walzen.

VALUABLE, *adj.* Van eenige weêrde.

VALUE, *f.* La plus — (prat.). Overweêrde, *v.*

VALVE, *f.* Schelp, mosselschelp, *v.* —, (bot.). Bolster, *m.*, schel, *v.*; bekleedsel van het zaedhuys der vrugten, *o.*

VALVULAIRE, *adj.* p. —*lère.* (bot.). Klapvliezig.

VALVULE, *f.* (anat. *et* bot.). Klapvlies, *o.*; klep; stop, *v.*

VAMPIRE, *m.* p. *van*—. Dood lichaem, dat, volgens het bygeloof, des nagts het graf verlaet, het bloed der menschen zonde uytzuygen, *o.*; bloedzuyger, soort van vledermuys in America, *m.* —, (fig.). Eenen die het volk door lasten uytzuygt, die zich verrykt door de ellende des volks.

VAMPIRISME, *m.* Staet der bloedzuygers, *m.*

VAN, *m.* Wan, koornwan, *v.*

VANDALE, *s.* et *adj. m.* Wandael (oud volk), *m.*; (fig.) vyand van konsten en weêtenschappen, verwoester van alle konstwerken, *m.*

VANDALISME, *m.* Wandalismus.

VANDOISE, *f.* Soort van karper, *m.*

VANILLE, *f.* Banilie, *v.*

VANILLIER, *m.* (plante). Banilie, *v.*

VANITÉ, *f.* Ydelheyd, nietigheyd, *v.* *La — des plaisirs du monde.* De nietigheyd van de vermaeken der wereld. —, Futilité, frivolité. Ydelheyd, beuzelaery, *v.* —, Amour propre. Ydelheyd, roemgierigheyd, verwaendheyd, eygenliefde, *v.*, ydelen roem, hoogmoed, *m.* *Il tire — de sa naissance.* Hy is trotsch, verwaend op zyne geboorte. *Faire, tirer — de q. c.* Op iets hoogmoedig zyn, ydelen roem op iets draegen. *Sans —.* Zonder verwaendheyd, zonder roem gesproken.

VANITEUX, **EUSE**, *adj.* Verwaend, hoogmoedig.

VANNE, *f.* p. *vane.* Valdeur, schotdeur, schuyfdeur (van eene sluys), *v.*, verlaet, *o.*, duyker, *m.*

VANNEAU, *m.* p. *vanô.* (oiseau). Kievit, *m.* —x (fauc.). Slagpennen, *v. mv.*

VANNER, *v. a.* p. *vaner.* Wannen, het koorn zuyveren. —, (pop.). Vlugten, wechloopen, het haezepad kiezen.

VANNERIE, *f.* Het mandenmaeken, *o.*, mandenmaekery, *v.*; mandenwerk, *o.*

VANNET, *m.* (blas.). Schelp gelyk eene wan, *v.*

VANNETTE, *f.* p. *vanète.* Mand om haver te wannen, *v.*

VANNEUR, *m.* Wanner, koornwanner, *m.*

VANNIER, *m.* Mandenmaeker, mandenwerker, *m.*

VANNOIR, *m.* Houten bak waerin men want, *m.*

VANSIRE, *m.* Indiaensche fret, *v.*

VANTAIL, *m.* au pl. *vantaux.* Deur, *v.*, vleugel, *m.*, blad, *o.*; slagvenster, *v.* en *o.* —aux. Luyken, vensterluyken, *o. mv.*

VANTARD, **E**, *adj.* et *s.* (fam.). Stoffend. —, *m.* Stoffer, roemer, pocher, grootspreêker, windbreêker, *m.* —, *f.* Stofster, roemster, *v.*

VANTER, *v. a.* Roemen, aenpryzen, verheffen. *Il ne faut pas trop — sa générosité.* Men moet zyne edelmoedigheyd niet te hoog verheffen. Se —. Pochen, snoeven, stoffen, roemen, zich beroemen. *Se — de ses mérites.* Op zyne verdiensten roemen. Se —, se faire fort de. Zich ergens sterk voór maeken. *Il se vante de le faire consentir à ce contrat.* Hy maekt zich sterk dat hy hem zal doen toestemmen in dit verdrag.

VANTERIE, *f.* (fam.). Pochery, stoffery, *v.*, gestof, *o.*, roeming, snoevery, *v.*

VANTEUR, *m.* (fam.). Stoffer, snoever, pocher, roemer, grootspreêker, *m.*

VANTILLER, *v. a.* Het water afdammen, met planken afschutten.

VAPEUR, *f.* Damp, waesem, stoom, *m.*, uytwaeseming, *v.* *Les —s qui s'élèvent de la mer.* Dampen die uyt de zee opstygen. *Bain de —.* Dampbad, stoombad, *o.* *Bateau à —.* Stoomboot, *m.*, stoomschuyt, *v.* — (t. de peint.). Nabootsing der dampen der locht, *v.* —s (t. de méd.). Opstyging, *v.*, dampen, *m. mv.*

VAPORATION, *f.* Bedamping, *v.*

VAPOREUX, **EUSE**, *adj.* Dampig, vol dampen, dompig; dampverwekkend, winderig. —, *adj.* et *s.* Aen dampen onderhevig.

VAPORISATION, *f.* Dampwording, uytdamping, *v.*

VAPORISER, *v. a.* In damp veranderen *of* oplossen. Se —. Uytdampen, in damp veranderd worden.

VAQUANT, **E**, *adj.* voyez Vacant.

VAQUER, *v. n.* p. —*ker.* Open *of* ledig staen (spreêkende van ambten). —, Etre en vacances. Vacantie hebben, in vacantie zyn, geene zitting hebben. — à *q. c.* Onledig, bezig met iets zyn. — *à ses affaires.* Zyne zaeken verrigten, waernemen.

VARAIGNE, *f.* Opening waerdoór men het zeewater in de zoutputten brengt, *v.*

VARAIRE, *f.* Zekere plant, *v.*

VARAN, *m.* Soórt van haegdis, *v.*

VARANDER, *v. a.* De haringen laeten uytlekken en droogen.

VARANGUE, *f.* Buykstuk, vloerhout (van een schip), *o.*

VARE, *f.* Spaensche el, *v.*

VAREC, **VARECH**, *m.* (plante). Wier, zeewier, zeegras; zeeuytworpsel; verongelukt schip, vrak, *o.* Droit de —. Strandrecht, *o.*

VARENNE, *f.* p. —*rène.* Onbebouwd land; jaegland, jagtland (uytgestrekt heyd land, eertyds bestemd tot de jagt van den koning van Frankryk), *o.*

VARIABILITÉ, *f.* Veranderlykheyd, ongestadigheyd, *v.*

VARIABLE, *adj.* Veranderlyk, ongestadig, onbestendig. *Un temps —.* Een ongestadig weder.

VARIANT, **E**, *adj.* Ongestadig, wispeltuerig, veranderlyk. *Humeur —e.* Veranderlyken aerd. *Esprit —.* Ongestadigen geest.

VARIANTES, *f. pl.* Verscheydene leêzingen *of* lessen, *v. mv.*

VARIATION, *f.* Verandering, onbestendigheyd, *v.* *La — du temps.* De verandering van het weder. La —, (déclinaison) de l'aiguille, de la boussole, du compas. De afwyking, miswyzing van het kompas, *v.* —s (mus.). Veranderingen, *v. mv.*

VARICE, *f.* (méd.). Krampader, aderspat, geborstene ader, *v.*; zagt gezwel aen de knieschyf van een peêrd, *o.*

VARICELLE, *f.* p. —*èle.* Waterpokken, *v. mv.*, wynpokskens, *o. mv.*

VARICOCÈLE, *f.* Balzakaderbreuk, *v.*

VARICOMPHALE, *m.* p. —*konfa* —. Nuveladerbreuk, *v.*

VARIER, *v. a.* (word geconjug. als *prier*). Veranderen, verwisselen, afwisselen, verscheyden maeken. — *les mets.* De spyzen veranderen, verwisselen. — *ses expressions.* Zyne uytdrukkingen verwisselen, veranderen. —, *v. n.* Veranderen. *Le temps varie.* Het weder verandert. —, Etre d'avis différent. Verschillen. —, Se dit de l'aiguille aimantée. Afwyken, miswyzen, vraeken. Se —. Veranderen, zich veranderen, verandering aenneêmen.

VARIÉTÉ, *f.* Verscheydenheyd, *v.* —s. Mengelwerk, *o.*

VARIÉTUR (NE), (t. de pal.). Voórzorg genomen om den staet van een stuk te bekragtigen, teekening, welke verwaerborgt dat eenen act, een stuk niet veranderd kan worden, *v.*

VARIOLAIRE, *f.* Soórt van kampernoelie, *v.*, paddestoel, *m.*

VARIOLE, *f.* Kinderpokskens, pokjes, *o. mv.*

VARIOLEUX, **EUSE**, *adj.* et *s.* Die de pokjes heeft.

VARIOLIQUE, *adj.* (t. de méd.). Pokagtig. *Matière —.* Pokstof, *v.*

VARIOLITE, *f.* Poksteen, *m.*

VARIQUEUX, **EUSE**, *adj.* Aderspattig, opgezwollen, uytgezet. *Artère —euse.* Krampader, *v.*

VARLET, *m.* Edelknaep, lysjonker, pagie, *m.*

VARLOPE, *f.* Voórlooper, *m.*, roffelschaef, *v.*

VARRE, *f.* Harpoen om schildpadden te steêken, te vangen, *m.*

VARRER, *v. a.* Schildpadden met den harpoen vangen.

VARREUR, *m.* Harpoener, schildpadden schieter, vanger, *m.*

VARSOVIE, *f.* (ville). Warschouw.

VARVOUSTE, *m.* Vischnet met eenen steêl, *o.*

VASCULAIRE, **VASCULEUX**, **EUSE**, *adj.* (anat.). Vatagtig, vol vaten. *Système —.* Alle de bloedvaten, *o. mv.*

VASE, *m.* Vat, *o.*; vaes, pul, *v.* —*s sacrés.* Geheyligde vaten. —, *f.* Slyk, *o.*, modder, *m.*

VASEAU, *m.* Houten tobbeken der speldemaeckers, *o.*

VASEUX, **EUSE**, *adj.* Slykagtig, slykerig, moddersgtig.

VASISTAS, *m.* Kykvenstertje (in eene deur *of* venster), *o.*

VASSAL, **E**, *s. m.* et *f.* p. *vaçal.* Leenman, leenhonder, vassael, *m.*; leenvrouw, *v.*

VASSELAGE, *m.* Leenmanschap, *o.*; leenhuldiging; leenpligt, *v.*; leenrecht, *o.*

VASTE, *adj.* et *s.* Groot, wyd, ruym, uytgestrekt, uytgebreyd. *Une — plaine.* Eene groote vlakte. *Un château —.* Een uytgestrekt kasteel. — *mer.* Ruyme zee. Esprit — (fig.). Groot verstand. *Former de —s projets.* Groote ontwerpen smeedden. —, *m.* Dyspier, *v.*

VASTITÉ, **VASTITUDE**, *f.* (v. m.). Grootheyd, grootte, *v.*

VATICAN, *m.* Pauselyk paleys, pauselyk hof, vaticaen, *o.*

* **VATICINATION**, *f.* Waerzegging, voórzegging, *v.*

VA-TOUT, *m.* (t. de jeu). *Faire son —.* Al zyn geld op het spel zetten. *Tenir le —.* Den ganschen inleg in het spel houden.

* **VAU-DE-ROUTE** (À), *adv.* Hals over kop, wanordelyk, met groote haest.

VAUDEVILLE, *m.* Stractlied, stractliedeken; kleyn blyspel, zangspel met

Digitized by Google

straetdenntjes, o.; schouwburg waer kleyne blyspelen vertoond worden, m.
VAUDOIS, m. pl. Waldensen, m. mv.
VAUDOUX, m. Moorendans, m.
VAU-L'EAU (À), adv. voyez A-VAU-L'EAU.
VAURIEN, m. Deugniet, schelm, schurk, guyt, m.
VAUTOUR, m. Gier, grypvogel, m. —, (fig.). Roofgierigen mensch, vreedaerd, m.
VAUTRAIT, m. Tuyg o., toerusting voór de jagt der wilde zwynen, v.
VAUTRER, v. n. Op wilde zwynen jaegen. Se —. Zich wentelen, zich omwentelen. Se — dans la fange. Zich in het slyk omwentelen. Se — sur un lit, sur l'herbe. Op een bed, op het gras gaen liggen. —, (fig.). Zich dompelen, zich heel overgeéven. Se — dans la débauche, dans les voluptés. Zich in de losbandigheden dompelen, zeer wellustig leéven.
VAXEL, m. Zoutmaet (in Lotharingen), v.
VAYVODE, m. Waywode (titel der prinsen van Moldaviën, Walachiën, enz.), m.
VEAU, m. Kalf, o. — gras. Vet kalf. — de lait. Zuygkalf. — qui n'a pas encore tété. Nugter kalf. Tête de —. Kalfskop, m. Ris de —. Kalfszweésrik, v. Jarret de —. Kalfsschenkel, m. Rouelle de —. Kalfsschyf, v. Rognon de —. Kalfsnier, v. Côtelette de —. Kalfsrib, v. — MARIN. Zeekalf. — AQUATIQUE. Soórt van kleynen waterworm, m. —, CHAIR DE —. Kalfsvleesch, o. —, PEAU DE —. Kalfsvel, kalfsleêr, o. PLEURER COMME UN — (fig.). Veél weenen. GRAND —. Grooten lafaerd. FAIRE LE PIED DE —. Vleyen, gatlekken.
VECTEUR, adj. m. RAYON — (astr.). Lyn getrokken van de zon naer eene planeét, v.
VÉDAM, m. Geloofsboek (der Indiaenen), m. en o.
VÉDASSE, f. Weedasch, v.
VÉDETTE, f. Ruyterwagt, schildwagt te peêrd, v. Mettre en —. Eenen ruyter op schildwagt zetten. —, TOURELLE. Schildwagthuysken, o., wagttoren, m.
VÉGÉTABLE, adj. Groeybaer, dat groeyen kan.
VÉGÉTAL, E, adj. et s. Tot de gewassen of planten behoorende, van de gewassen, uyt het plantenryk, groeybaer. Règne —. Plantenryk, o., planten, v. mv., gewassen, o. mv. Sel —. Plantzout, o. —, m. Plant, v., gewas, plantgewas, o.
VÉGÉTANT, E, adj. Groeyend, wassend.
VÉGÉTATIF, IVE, adj. Groeyend, wassend, groeyzaem. Principe —. Groeykragt, v. Vie —ive. Plantleven, o. Être —. Groyend weézen, o.
VÉGÉTATION, f. Wassing, groeying; groeykragt, v.
VÉGÉTAUX, m. pl. Gewassen, o. mv., planten, v. mv.
VÉGÉTER, v. n. (bot.). Groeyen, wassen. —, (fig.). Een plantenleven leyden. Il ne fait plus que —. Hy leéft daer maer zoo heénen, sukkelt, hy heéft haest zyne zinnen verlooren.
VÉHÉMENCE, f. p. vé-émance. Hevigheyd, onstuymigheyd, v. La — des vents. De onstuymigheyd der winden. —, (fig.). Hevigheyd, kragt, v., drift, m. en v., geweld, o. Vous parlez avec trop de —. Gy spreékt met te veél drift.
VÉHÉMENT, E, adj. Hevig, driftig, geweldig, onstuymig.
VÉHÉMENTEMENT, adv. (pal.). Zeer sterk, in den hoogsten graed. Il est — soupçonné de ce fait. Hy word zeer sterk van deéze daed verdagt gehouden.
VÉHICULE, m. Voertuyg; middel, bevoorderingsmiddel, hulpmiddel, o.
VEILLE, f. Het waeken, o., waeking, v. Une courte, longue —. Een kort, lang waeken. Lit de —. Waekbed, o. Chandelle, bougie de —. Nagtkeêrs, v. —, PRIVATION DU SOMMEIL. Nagtwaek, slaepelooshey d, v. Les longues —s. Het nagtbraeken, o., langduerige nagtbraeking; waek, v. Les anciens divisaient la nuit en quatre veilles. De oude volken verdeelden den nagt in vier waeken. —, LE JOUR PRÉCÉDENT. Den dag voór, dags te vooren. — de Pâques. Paeschavond, m. La — de son départ. Den dag voór zyn vertrek. Ils sont à la — de partir. Zy staen op het punt van te vertrekken. On est à la — de voir. Men zal haest zien. —s (fig.). Studie, v., arbeyd, m., nagtbraeking, v. Le fruit de ses doctes —s. De vrugt van zynen geleerden arbeyd.
VEILLÉE, f. Het waeken (by eenen zieken), o.; avondtyd, avondstond, m.; avondgezelschap; het 's avonds werken, o. Les longues —s d'hiver. De lange winteravonden.
VEILLER, v. n. Waeken, wakker zyn, niet slaepen, nagtbraeken. — près d'un malade. By eenen zieken waeken. — toute la nuit. Den geheelen nagt niet slaepen. — à ou SUR. Voór iets waeken, zorgen of zorg draegen, op iets een waekend oog houden. La Providence veille à tout. De Voórzienigheyd waekt over alles. — au salut de l'état. Waeken voór de behoudenis van den staet. —, v. a. Bewaeken, waeken, bezorgen. Le malade est plus mal, il faut le —. Den zieken is erger, men moet by hem waeken. — q. q. (fig.). Een waekend oog op iemand houden.
VEILLEUR, m. Waeker, bewaeker, m.
VEILLEUSE, f. Nagtlamp, v., nagtlicht, o.
VEILLOIR, m. (mét.). Werktafel (voór 's nagts), v.
VEILLOTTE, f. Kleyne hooymyt, v., hoopken gemaeyd hooy (in eene weyde), o.
VEINE, f. p. vène. Ader, bloedader, v., bloedvat, o. — lactée. Melkader. — artérieuse. Slagader. — céphalique. Hoofdader. — jugulaire. Halsader. Ouvrir la —. Aderlaeten, bloedlaeten. N'AVOIR POINT DE SANG DANS LES —s (fig.). Geenen moed hebben. — POÉTIQUE (fig.). Dichtader, v., dichterlyken geest, m. — D'OR, D'ARGENT. Goudader, zilverader, v. — D'EAU. Waterader. — (dans les pierres, le bois, etc.). Ader, streép, v. Bois, marbre plein de —s. Hout, marmer vol aderen, streépen.
VEINÉ, E, adj. Geaderd, met aderen, vol aderen, aderryk.
VEINER, v. a. (t. d'arts). Aderen.
VEINEUX, EUSE, adj. Aderig, aderagtig, aderryk, geaderd.
VEINULE, f. Adertje, aderken (in eene myn), o.
VÉLAR, m. (plante). Heeschkruyd, o.
VELAUT! Geschreeuw der jaegers om de honden aen te dryven, o.
VÉLER, v. n. Kalven, een kalf werpen.
VÉLIN, m. Hoórn, m., hoórnperkement, o. —, adj. Papier —. Hoórnpapier, papier zonder streépen, o.
VÉLITES, m. pl. (antiq.). Ligtgewapende krygsbenden (by de Romeynen), v. mv.
VELLÉITÉ, f. Kragteloozen wil, zwakken wil, m.
VÉLOCE, adj. (astr.). Snel, rasch, snelloopend, gezwind.
VÉLOCIFÈRE, m. Snelwagen, m.
VÉLOCITÉ, f. Snelheyd, raschheyd, gezwindheyd, v.
VELOURS, m. Fluweel; fulp, felp, s. DE —. Fulpen, fluweelen. — de coton. Katoenen fluweel.
VELOUTÉ, E, adj. et s. Fluweelagtig; zagt. Feuilles —ées. Fluweelagtige bladeren. Vin —. Hoogrooden wyn zonder vrangheyd. —, m. Fluweelen lint, o. —, (anat.). Haairigen en slymigen binnenkant (der ingewanden), m.
VELOUTER, v. a. Gelyk fluweel maeken.
VELTAGE, m. Roeying, peyling, v., het peylen, o.
VELTE, f. Maet van zes pinten, v.; peylstok, roeystok, m.
VÉLTER, v. a. Peylen, roeyen. — un tonneau. Een vat peylen.
VELTEUR, m. Peyler, roeyer, wynpeyler, m.
VÉLU, E, adj. et s. Ruyg, hairig, hairagtig. Un animal —. Een hairig dier. Des mains —es. Hairige handen. Pierre —e. Ruwen steen. —, m. Le — d'une plante. Het wollige eener plant. —, f. Jonge huyd op het hoofd der herten, v.
VELVOTE, f. (plante). Eerenprys, m.
VENAISON, f. p. —nézon. Wild, wildbraed, venezoen, o.; reuk van wild, m. Les cerfs, les sangliers sont en — (en graisse). De herten, de wilde zwynen zyn vet, goed om te eéten.
VÉNAL, E, adj. Verkoopbaer, veylbaer, te koop. Charge —e. Veylbaer ambt, ambt dat te koop is. —, (fig.). Omkoopelyk; laeg, eerlooos. Avoir l'âme —e. Laege, eerlooze ziel hebben, die doór een vuyl gewin zich laet omkoopen. —, DES VEINES. Van de aderen.
VÉNALEMENT, adv. Op eene laege, eerlooze wyze; baetzugtiglyk.
VÉNALITÉ, f. Veylbaerheyd, v.
VENANT, adj. et s. m. Komende, die komt. À tout —. Voór iedereen. Les allants et les —s. Den gaenden en komenden man. —, adj. BIEN —. Wel verzekerd.
VENDABLE, adj. Verkoopbaer, verkoopelyk, ventbaer.
VENDALES, m. pl. (peuple). Wenden, m. mv.
VENDANGE, f. p. van—. Wynoogst, druyvenoogst, m., druyvenleézing, inzameling der druyven, v. Faire la —, les —s. Druyvenleézen, wynoogsten. —s. Wyntyd, m. FAIRE — (fig. et fam.). Winst trekken. ADIEU PANIERS, —S SONT FAITES (PROV.). De klugt is uyt, het is te laet, mostaerd na de maeltyd.
VENDANGEOIRE, f. Druyvenkorf, m., druyvenmand, v., wynoogstvat, o.
VENDANGER, v. a. et n. Wynoogsten, wynleézen, druyvenleézen, inzamelen, druyvensnyden. —, (fig. et fam.). Vernielen, verwoesten. La pluie et le froid ont tout vendangé. Den regen en de koude hebben alles vernield.
VENDANGEUR, EUSE, s. m. et f. Wynleézer, druyvenleézer, druyvenplukker, druyvensnyder, m.; druyvenleéster, druyvenplukster, druyvensnydster, v.
VENDÉMIAIRE, m. 1er MOIS DE L'ANNÉE RÉPUBLICAINE. Wynmaend, v.
VENDEUR, ERESSE, s. m. et f. (prat.). Verkooper, m.; verkoopster (die verkoopt, verkogt heéft), v.
VENDEUR, EUSE, s. m. et f. Verkooper, m. —, f. Verkoopster (van stiel), v.
VENDICATION, f. voyez REVENDICATION.
VENDIQUER, v. a. voyez REVENDIQUER.
VENDITION, f. (pal.). Verkooping, v.
VENDRE, v. a. Verkoopen, venten. — un jardin. Eenen hof verkoopen. — à l'encan. Publiek, by uytroeping verkoopen. — à l'amiable. In der minne verkoopen. — comptant. Voór gereed geld, voór klinkende munt verkoopen. — en détail. Vertieren, slyten, uytverkoopen, by de

Digitized by Google

kleyne maet verkoopen. — à *la mesure*. Uytmeeten. A —. Te koop, veyl. *Maison à —*. Huys te koop. — *des vivres dans une armée*. Zoetelen. Il VAND BIEN SES COQUILLES (prov.). Hy weét zyne waer wel te verpassen, wel aen te brengen. — BIEN CHER SA VIE (fig.). Zyn leven wel verdedigen. —, (fig.). Verkoopen, verraeden. — *sa patrie*. Zyn vaderland verraeden, verkoopen. SE —, ÊTRE D'UN BON DÉBIT. Verkogt worden, aftrek, vertier, neêring hebben. SE — (fig.). Zich verraeden. SE — à UN PARTI. Zich aen eene party overgeéven.

VENDREDI, *m.* Vrydag, *m.* — *saint*. Goeden vrydag.

VENDU, E, *adj.* et *part.* Verkogt. —, (fig.). Overgegeéven; omgekogt.

VENÉ, E, *adj. Viande —ée*. Vleesch dat begint te bederven, bestorven vleesch, dat eenen reuk heéft, *o.*

VÉNÉFICE, *m.* (pal.). Vergiftiging, vergeéving, *v.*

* **VENELLE**, *f.* p. *—nèle*. Straetje, *o.*, steeg, *v.* ENFILER, PRENDRE LA — (pop.). Het haezepad kiezen, wechloopen.

VÉNÉNEUX, EUSE, *adj.* (bot.). Vergiftig, venynig. *Plante —euse*. Vergiftige plant.

VENER, *v. a.* Het wild moede jaegen om het vleesch malscher te krygen. *Faire — la viande*. Het vleesch doen besterven.

VÉNÉRABLE, *adj.* Eerweêrdig, agtbaer. *Très —*. Hoogagtbaer.

VÉNÉRABLEMENT, *adv.* Agtbaerlyk.

VÉNÉRATION, *f.* Eerbied, *m.*; eerbewys, *o.*, eerbiedigheyd, agtbaerheyd, hoogagting; vereering, *v. Sa mémoire reste en —*. Zyn aendenken zal in eerbied blyven.

VÉNÉRER, *v. a.* Eeren, vereeren, eerbiedigen, eerbied betoonen; hoogagten. — *les Saints*. De Heyligen vereeren.

VÉNERIE, *f.* Jagt (van het rosse wild), *v.*; jagtgezelschap (van eenen vorst); jagthuys, *o.*

VÉNÉRIEN, ENNE, *adj. Maladie — enne*. Venusziekte, venuskwael, *v.*

VENETTE, *f.* Schrik, *m.*, vrees, *v.*, angst, *m.* DONNER LA — (fam.). Schrik aenjaegen, vervaerd maeken.

VENEUR, *m.* Jaeger, weydman, *m. Grand —*. Jaegermeester, opperjaegermeester, *m.*

VÉNEZ-Y-VOIR, *m.* (pop.). Kleynigheyd, foppery, *v.*

VENGEANCE, *f.* p. *vanjance*. Vraek, vreéking, vraekoefening, vraekneéming, *v. Esprit de —*. Vraekgierigheyd, *v.*, vraeklust, *m. Tirer, prendre —*. Vraek neémen, zich vreéken. *Il ne respirait que —*. Hy ademde niets dan vraek.

VENGER, *v. a.* p. *vanjer*. Vreéken, vraek neémen. — *la mort de son père*. De dood zyns vaders vreéken. —, COMBATTRE POUR. Vegten voór. SE —. Zich vreéken, vraek neémen. *Se — de ses ennemis, d'une insulte*. Zich aen zyne vyanden, over eene beledeiging vreéken.

VENGEUR, ERESSE, *adj.* et *s.* Vreékend, vraekneémend. —, *m.* Vreéker, *m.* —, *f.* Vreékster, *v.*

VÉNIEL, ELLE, *adj.* Vergeéfbaer, vergeéflyk, dagelyksch. *Péché —*. Dagelyksche zonde.

VÉNIELLEMENT, *adv. Pécher —*. Eene dagelyksche zonde bedryven.

VENI-MECUM, *m. voyez* VADE-MECUM.

VENIMEUX, EUSE, *adj.* Vergiftig, venynig. *Le scorpion est un animal —*. Den schorpioen is een venynig dier. LANGUE —EUSE (fig.). Venynige tong.

VENIN, *m.* Vergift, vergif, venyn, *o.* — *mortel*. Doodelyk vergift. A LA QUEUE GÎT LE — (prov.). Het ergste komt het laetste. —, (fig.). Venyn, vergift (besmetting van sommige ziekten), *o.* —, (fig.). Venyn, *o.*, vrok, verborgen haet, *m.*; boosaerdigheyd, *v. Il répand son — partout*. Hy spreékt overal kwaed, verspreyd overal zyn venyn.

VENIR (je viens, tu viens, il vient, nous venons, vous venez, ils viennent; je venais; je vins; je viendrai; je viendrais; viens, venons, venez; que je vienne, que tu viennes, qu'il vienne, que nous venions, que vous veniez, qu'ils viennent; que je vinsse; venant, venu, ue), *v. n.* Komen. *Il va —*. Hy zal aenstonds komen. *Les voilà qui viennent*. Daer komen zy. —, ARRIVER. Komen, aenkomen. *Il vient de Bruxelles*. Hy komt van Brussel. *Quand viendrez-vous?* Wanneer zult gy komen? —, ARRIVER FORTUITEMENT. Komen, overkomen, voórvallen, gebeuren. *Un malheur ne vient jamais seul*. Nooyt komt een ongeluk alleen. —, PARVENIR. Komen, geraeken. — *au jour*. Voór den dag, aen het licht komen. —, SUCCÉDER. Komen, volgen. *Le jour vient après la nuit*. Den dag volgt op den nagt. —, ÉCHOIR. Toevallen, te beurt vallen, erven. *Ces biens lui sont venus de son père*. Hy heéft deéze goederen van zynen vader geërfd. —, ETRE ISSU, SORTIR. Komen, afkomen, afkomstig zyn. *Cet homme vient de bonne maison*. Dien man komt van goeden huyze. —, DÉRIVER. Komen, afkomen, afgeleyd worden. *Ce mot vient du grec*. Dat woórd komt van het grieksch. —, PROFITER, S'ACCROÎTRE. Komen, opkomen, groeyen, wassen. *Le blé vient bien en cet endroit*. Het koórn tiert, groeyt goed op deéze plaets. —, COULER, SORTIR. Komen, vloeyen, vlieten. *Il vient de mourir*. Hy is daer aenstonds gestorven. *Il vient de sortir*. Hy is pas uytgegaen. — *à maturité*. Ryp worden, tot rypheyd komen. — *bien*. Goed staen, goed passen, goed zitten. — *à une succession*. Tot eene erfenis komen, geraeken. — *en proverbe, en coutume*. Tot spreékwoórden, tot gewoonte worden. — *à rien*. Op niets uytloopen, niets worden. — *à ma connaissance*. Tot myne kennis komen, my bekend worden. — *à bout d'une chose*. Een ding ten uytvoer brengen. *En — aux mains*. Handgemeen worden, vegten, slaegs worden. *En — aux injures*. Schelden, zich uytschelden, tot scheldwoórden komen. *En — à son honneur*. In eene onderneéming slaegen. *Pour en — là*. Om daertoe te komen, te geraeken. *De là vient que.....* Daervan komt het dat..... A —. Toekomend. *Les siècles à —*. De toekomende eeuwen. *S'en —*. Komen. —, *v. impers. Il lui vient une grosse fièvre*. Hy kreég eene hevige koórts. —, *m. L'aller et le —*. Het gaen en komen.

VENISE (ville). Venetiën. DE —. Venetiaensch.

VENITIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Venetiaensch. —, *m.* Venetiaen, *m.* —, *f.* Venetiaensche vrouw, *v.*

VENT, *m.* p. *van*. Wind, *m. Les —s cardinaux*. De vier hoofdwinden. — *froid*. Koulen wind. — *du nord*. Noórdewind. *Le — souffle, se lève*. Den wind blaest, verheft zich, steékt op. *Le — tombe*. Den wind gaet liggen. *Flotter au gré du —*. Dryven op de genade van den wind. *Il fait du —*. Het waeyt. — *coulis*. Togt, togtwind. SERRER LE — (mar.). Digt by den wind zeylen. *Avoir — et marée*. Gunstigen wind en vloed hebben. AVOIR LE DESSUS DU — (fig.). Voórdeel op iemand hebben. *Aller selon le —*. Den loop van het schip naer den wind rigten; (fig.) zich naer den tyd en de omstandigheden schikken *of* voegen. TOURNER À TOUT — (fig.). Met alle winden draeyen, onbestendig van karakter zyn. —, AIR QUI ENTRE PAR UN ENDROIT. Wind, *m.*, locht, *v.* —, AIR AGITÉ PAR ARTIFICE. Wind, *m. Faire du — avec un éventail*. Wind maeken met eenen waeyer. *Instrument à —*. Blaesspeéltuyg, *o.* —, HALEINE. Adem, *m.* —, AIR RENFERMÉ DANS LE CORPS DE L'ANIMAL. Wind, scheét, *m. Lâcher un —*. Eenen wind laeten. —, ODEUR, EMANATION. Locht, *v.*, geur, reuk, *m.* AVOIR (LE) — DE Q. C. (fig.). Den wind van iets hebben, iets merken, beginnen gewaer te worden, lont rieken. —, (fig.). Wind, *m.*, ydelheyd, opgeblaezenheyd, *v. Toutes ses promesses ne sont que des —s*. Alle zyne beloften zyn ydelheyd.

VENTAIL, *m.* au pl. *ventaux*. Mondgat (van eenen helm), *o.*

VENTE, *f.* Verkooping, *v.*, verkoop, *m. La — d'une maison*. Deen verkoop van een huys. *Jour de —*. Verkoopdag, *m. Salle de —*. Verkoopzael, *v.* — *publique*. Openbaere verkooping, *v.*, roep, *m.*, uytroeping, veyling, *v. Procéder à la —*. Tot den verkoop overgaen. *Exposer, mettre en —*. Te koop stellen. —, DÉBIT DE MARCHANDISES. Vertier, *o.*, aftrek, *m. Cette marchandise est de bonne —*. Deéze koopwaer heéft eenen goeden aftrek, gaet wel af, word veél verkogt. —, MARCHÉ. Verkoopplaets, merkt, *v. Acheter q. c. sur (à la) —*. Iets op de merkt, op de veyling koopen. LODS ET —s (droit seigneurial). Verponding, *v.*, schot en lot, *o.*

VENTEAU, *m.* p. *vanté*. Sluysdeur; schort, *v.*, schof, *o.*

VENTER, *v. n.* et *impers.* Waeyen. *Il a venté toute la nuit*. Het heéft den geheelen nagt gewaeyd.

VENTEUX, EUSE, *adj.* Windagtig, windig, winderig. *Saison —euse*. Winderig jaergetyde. —, QUI CAUSE DES VENTS. Winderig, windagtig. *Colique —euse*. Windkoliek, *o. Les navets sont —*. De raepen veroorzaeken winden.

VENTIER, *m.* Houthandelaer, eenen die een geheel bosch koopt, *m.*

VENTILATEUR, *m.* Lochtgeéver, togtmaeker (in eene plaets, in eene raem), *m.*

VENTILATION, *f.* p. *vantilacion*. Schatting, weêrdeéring (eener erfenis), *v.*

VENTILER, *v. a.* (prat.). Schatten, weêrdeéren; voórloopig onderzoeken.

VENTOLIER, *m.* OISEAU DE — (fauc.). Valk die den wind wederstaet, *m.*

VENTÔSE, *m.* 6e MOIS DE L'ANNÉE RÉPUBLICAINE. Windmaend, *v.*

VENTOSITÉ, *f.* p. *vantozité*. Winderigheyd, windagtigheyd (in het lichaem), *v.*

VENTOUSE, *f.* Togtgat, lochtgat, *o.*; opening tot afleyding van het water, *v.* —, INSTRUMENT DE CHIR. Bus, *v.*, kop, laetkop, *m.*

VENTOUSER, *v. a.* Koppen, koppen zetten.

VENTRAL, E, *adj.* Tot den buyk behoorend.

VENTRE, *m.* p. *vantre*. Buyk, *m.*, lyf, *o. Petit —*. Bovenbuyk, *m.*, borst, maeg, *v. Bas —*. Onderbuyk. *Avoir mal au —*. Pyn in den buyk hebben. *Avoir le — libre*. Open lyf (stoelgang) hebben. AIMER SON — (fig.). Gulzig zyn. *Aller, courir — à terre*. Zeer hard loopen, in den sterksten galop ryden. AVOIR LE CŒUR AU — (fig.). Kleynhertig zyn. —, (fig.). Buyk (van eenen muer, ton, kruyk, enz.), *m.*

VENTRÉE, *f.* Dragt, *v.*, werp (van jongen), *m.*

VENTRICULE, *m.* Maeg (der herknauwende dieren), *v.* —, CAVITÉ. Holligheyd, *v.* — *du cœur*. Holligheyd van het hart.

Digitized by Google

VENTRIÈRE, *f.* Buykriem, *m.*
VENTRILOQUE, *adj.* et *s.* Die uyt den buyk spreekt. —, *m.* Buykspreeker, *m.* —, *f.* Buykspreekster, *v.*
VENTRILOQUIE, *f.* Buykspraek, *v.*
VENTROUILLER (SE), *v. pr.* Zich wentelen, zich rollen in het slyk.
VENTRU, E, *adj.* et *s.* (fam.). Buykig, buykagtig, dikbuykig, gebuykt. —, *m.* Dikbuyk, dikpens, *m.*
VENU, E, *adj.* et *part.* Gekomen. *Soyez le bien* —. Zyt welkom. *Nouveau* —. Nieuweling, *m. Le premier* —. Den eerstkomenden.
VENUE, *f.* Komst, aenkomst, *v. La* —*e du Messie.* De komst van den Messias. *Sa* — *m'a réjoui.* Zyne komst heeft my verheugd, verblyd. *Allées et* —*s.* Het gaen en komen, het heen en weêr loopen. —, (fig.). Groey, wasdom, *m. Arbre d'une belle* — (*taille*). Boom die schoon aenkomt, wel opschiet, wel groeyt. TOUT D'UNE —. Overal even dik, van gelyke dikte. —, (t. de jeu). Uytworp (in het kegelspel), *m.*
VÉNULE, *f.* Adertje, aderken, *o.*
VÉNUS, *f.* (l's se pron.). Venus, mingodin, *v.* — (planète). Venus, *v.* —, (chim.). Koper, *o.* — (coquille). Zekere schelp, *v.*
VÉNUSTÉ, *f.* Schoonheyd, aengenamheyd, bevalligheyd, *v.*
VÊPRE, *m.* (v. m.). Avond, *m.* —*s*, *f. pl.* Vesperen, vespers, *v. mv.*
VER, *m.* Worm, *m.* — *de terre.* Aerdworm, pier, *m.* — *aquatique.* Waterworm. — *solitaire.* Lintworm. — *à soie.* Zyworm. — *luisant.* Glimworm, glinsterworm. — *dans le fromage et la chair.* Maede, maey, *v.* — *méduse.* Worm op de oesters. *Le* — *rongeur.* Het knaegend geweeten. TIRER LES —*s* DU NEZ *à* Q. Q. (prov.). Iemand uythooren.
VÉRACITÉ, *f.* Waeragtigheyd, waerheydsliefde, geloofweêrdigheyd, *v. La* — *de Dieu.* De waeragtigheyd van God, dat hy zich niet kan bedriegen. *La* — *de cet historien.* De geloofweêrdigheyd van deezen schryver.
VÉRATRUM, *m.* (plante). Wit niesbruyd, *o.*
VERBAL, E, *adj.* Werkwoórdig, van een werkwoórd afgeleyd. —, DE VIVE VOIX. Mondeling, mondelyk, woórdelyk, verbael. *Promesse* —*e.* Mondelyke beloofte. *Procès* —. Proces-verbael, een schriftelyk verhael *of* verslag van hetgeene ergens gebeurd en gehoord is, *o.*
VERBALEMENT, *adv.* Mondelings, mondelyk, by monde, woórdelyk.
VERBALISÉMENT, *m.* Opstelling, *v.*, het opstellen van een proces-verbael, *o.*
VERBALISER, *v. n.* Een proces-verbael, een schriftelyk verhael *of* verslag opstellen, verbaliseêren.
VERBE, *m.* Werkwoórd, verbum, *o.* — *actif.* Bedryvend werkwoórd. — *passif.* Lydend werkwoórd. —, PAROLE. Woórd, *o.*, toon, *m.* AVOIR LE — HAUT (fig.). Op eenen hoogen toon spreeken, het hoog woórd voeren. LE — (théol.). Het Woórd, den Zoón Gods, Jesus-Christus.
VERBÉRATION, *f.* Bots, botsing, aenstooting der locht, de sidderende beweeging der locht (die het geluyd, den klank veroorzaekt), *v.*
VERBEUX, EUSE, *adj.* Woórdryk, praetagtig. *Une éloquence* —*se.* Eene al te wonderlyke welsprekendheyd.
VERBIAGE, *m.* Geklap, gesnap, *o.*, vergeêfsche woórden, *o. mv.*
VERBIAGER, *v. n.* Met veêl woórden weynig zeggen, babbelen, snappen.
VERBIAGEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* (fam.). Praeter, snapper, *m.*; praetster, snapster, *v.*
VERBOQUET, *m.* Balanstouw, *v.* en *o.*
VERBOSITÉ, *f.* Woórdenrykheyd, veêlheyd, overtolligheyd van woórden, *v.*, gesnap, gerammel, *o.*
VER-COQUIN, *m.* Wyngaerdworm; holworm (in het hoofd der menschen en dieren), *m.* —, (fig. *et* fam.). Gril, luym, kuer, *v.*
VERDÂTRE, *adj.* Groenagtig.
VERDÉE, *f.* (vin). Groenagtigen witten wyn uyt Toskanen, *m.*
VERDELET, ETTE, *adj.* Nog wat vrang, nog groen, nog jeugdig. *Vin* —. Wyn die nog wat vrang is. *Vieillard* —. Ouderling die nog jeugdig is.
VERDERIE, *f.* Houtvestery, *v.*
VERDET, *m.* p. —*dè.* Koperroest, *m.*, kopergroen, *o.*
VERDEUR, *f.* Groenheyd, jeugd (der planten), *v.* —, (fig.). Jeugdigheyd, jeugd, *v.* — DE L'âGE. Bloey der jaeren. —, ACIDITÉ DES FRUITS. Vrangheyd, scherpheyd, onrypheyd, *v.* —, (fig.). Scherpheyd, bitsheyd (van woórden), *v.*
VERDIER, *m.* Houtvester, woudmeester, *m.* —, OISEAU. Groenvink, *v.*, groenling, mof, *m.*
VERDILLON, *m.* Tapytweêvers raem waeraen de draeden der ketting gehegt zyn, *v.* en *o.*
VERDIR, *v. a.* Groen verwen, groen maeken, groen schilderen, groenen. —, *v. n.* Groenen, groen worden; uytslaen (spr. van koper). *Les prairies, les arbres verdissent.* De weyden, de boomen worden groen.
VERDON, *m.* Soórt van groenvink, *v.*
VERDOYANT, E, *adj.* Groenend, groen.
VERDOYER, *v. n.* Groenen, groen worden.
VERDURE, *f.* Groente, groenheyd, *v.*, het groen. —, TENTURE. Tapytwerk met groente *of* landschappen, *o.*
VERDURIER, *m.* Groentebezorger in koninglyke huyzen, *m.*
VÉREUX, EUSE, *adj.* Wormsteêkig, wormagtig, vol wormen *of* maeden. *Une pomme* —*se.* Eenen wormsteêkigen appel. —, (fig.). Schurftagtig, slegt, onzeker, verdagt. *Dette* —*se.* Onzekere schuld, schuld waervan de betaeling onzeker is. *Caution* —*se.* Slegten borg. *Cas* —. Schurftagtige *of* kwaede zaek.
VERGE, *f.* Roede, roey, garde, spitsroede, *v.*, rysken, *o.*, staf (van eenen deurwaerder, bedel), *m.* — DE FER, DE CUIVRE. Yzeren, koperen roede, gordynroede, glasroede, vensterroede, *v.* GOUVERNER SON PEUPLE AVEC UNE — DE FER (fig.). Zyn volk met eenen yzeren schepter bestieren, regeêren. —, MESURE DE LONGUEUR. Meêtroede, *v.*; ring zonder kas, *m.* — (t. d'anat.). Roede, *v.* —*s.* Roede, geeselroede, *v.*, spitsroeden, *v. mv.* —*s* (fig.). Straf, kastyding, *v.*, bezoekingen van God, *v. mv.* —, MÉTHORE LUMINEUX. Lochtvorschynsel, *o.* — D'OR (plante). Gulden roede, *v.*
VERGEAGE, *m.* Het meêten met de roede.
VERGÉ, E, *adj.* Ongelyk. *Etoffe* —*ée.* Ongelyke stoffe, *v.*
VERGÉE, *f.* Landmaet van 358 vadems in het vierkant, *m. mv.*
VERGENCE, *f.* (t. de méd.). Strekking, *v.*, het strekken der vogten, *o.*
VERGER, *v. a.* Met de roede meêten.
VERGER, *m.* Boomgaerd, *m.*
VERGETÉ, E, *adj.* et *part.* Gestreêpt. *Peau* —*ée.* Huyd vol roode streêpen.
VERGETER, *v. a.* (word geconj. als *jeter*). Borstelen, afborstelen. — *un chapeau.* Eenen hoed afborstelen.
VERGETIER, *m.* Borstelmaeker; borstelverkooper, *m.*
VERGETTE, *f.* VERGETTES, *f. pl.* Borstel, kleêrborstel; reep (die het trommelvel spant), *m.* —, (blas.). Smallen, lynregten pael, *m.*
VERGEURE, *f.* p. —*jure.* Koperdraeden op de papiervormen, *m. mv.*; streêpen die door deêze draeden in het papier komen, *v. mv.*
VERGLACER, *v. impers.* Yzelen.
VERGLAS, *m.* p. —*glâ.* Yzel, ysregen, *m. Il fait du* —. Het yzelt.
VERGNE, *m.* Els, elzenboom, *m.*
VERGOGNE, *f.* (v. m.). Schaemte, *v.*
VERGOGNEUX, EUSE, *adj.* (v. m.). Beschaemd, schaemagtig.
VERGUE, *f.* Ree, ra, *v.*
VÉRICLE, *m. Diamant de* —. Valschen diamant, *m.*
VÉRIDICITÉ, *f.* Waeragtigheyd, waerheyd; geloofweêrdigheyd, waerheydsliefde, *v.*
VÉRIDIQUE, *adj.* Waeragtig, waerheydlievend, geloofweêrdig; waer, opregt.
VÉRIFICATEUR, *m.* Waermaeker, verificateur, *m.*
VÉRIFICATION, *f.* Waermaeking, bekragtiging, verificatie, *v.*
VÉRIFIER, *v. a.* (word geconj. als *prier*). Waermaeken, bewaerheden, egt keuren, bewyzen, de waerheyd doen zien, bekragtigen, verificeêren. — *la copie sur l'original.* Het afschrift met het oorsprongelyke vergelyken, nazien en bekragtigen. — *une citation.* De waerheyd van eene plaets in eenen schryver ondersoeken. — *un édit.* Een koninglyk bevel inschryven en bekragtigen. SE —. Waergemaekt *of* beweêzen worden.
VÉRIN, *m.* Vyzel, kelderwind, *v.*
VÉRINE, *f.* Besten americaenschen tabak, *m.*
VÉRITABLE, *adj.* Waer, waeragtig, opregt. *Rien n'est plus* —. Niets is waeragtiger. *Ami* —. Opregten vriend. *Histoire* —. Waere geschiedenis. —, BON. Waer, opregt, egt. *De* — *or.* Egt goud.
VÉRITABLEMENT, *adv.* Waerlyk, waeragtelyk, opregtelyk; werkelyk, in der daed, in der waerheyd.
VÉRITÉ, *f.* Waerheyd, waeragtigheyd, *v. Dites la* —. Zeg de waerheyd. *C'est la pure* —. Dat is de zuyvere waerheyd. DIRE *à* Q. Q. ses —*s* (fam.). Iemand de waerheyd zeggen, hem zyne misslagen, zyne gebreken onder het oog brengen. —, PRINCIPE, AXIOME. Waerheyd, *v.*, grondregel, *m.* —, SINCÉRITÉ, BONNE FOI. Waerheyd, opregtheyd, ongeveynsdheyd, openhertigheyd, *v.* — (t. d'arts). Overeenstemming met de natuer, met het oorsprongelyke, *v.* EN —, *adv.* In waerheyd, in der waerheyd, waerlyk, waeragtelyk, waer, voórwaer. *En* — *plus j'y pense, plus je me chagrine.* Voórwaer hoe meer ik daer aen denk, hoe meer ik my erger. A LA —. Wel is waer, het is waer, om de waerheyd te zeggen.
VERJUS, *m.* p. —*ju.* Onrype druyf, *v.*; verjuys, *o.*; vrangen wyn, *m.*
VERJUTÉ, E, *adj.* Verjuysagtig, zuer, scherp.
VERLE, *f.* Roeystok, peylstok, *m.*
VERMEIL, EILLE, *adj.* et *s.* Rood, roodverwig, hoogrood. *Une rose* —*le.* Eene hoogroode roos. —, (fig.). Rood, bloózend. *Teint* —. Bloózendheyd, bloózing, *v. Joues* —*les.* Roode kaeken. *Des lèvres* —*les.* Hoogroode lippen. —, *m.* Verguld zilver, *o. Service de* —. Tafelservies van verguld zilver, *o.*
VERMEILLE, *f.* Zeker rood edelgesteente, *o.*
VERMEILLONNER, *v. a. voyez* VERMILLONNER, *v. a.*
VERMICELLE, *m.* p. —*cèle* ou —*chelle.* Meêlreep, vermichel, *m.*
VERMICELLIER, *m.* p. —*lié.* Meêlreepmaeker *of* verkooper, *m.*
VERMICULAIRE, *adj.* et *s.* Wormvormig, worméerdig, wormswyze. —, *m.* Soórt van schelpvisch, *m.*

Digitized by Google

VERMICULAIRE-BRÛLANTE, *f.* Muerpeper, *v.;* huyskruyd, *o.*
VERMICULANT, *adj. m. Pouls* —. Wormswyze beweeging van den pols *v.*
VERMICULÉ, E, *adj.* Ouvrage — (archit.). Wormstreepig werk, *o.*
VERMIFORME, *adj.* (t. d'anat.). Wormvormig, wormagtig, wormaerdig.
VERMIFUGE, *adj.* et *s.* Wormverdryvend. —, *m.* Wormmiddel, *o.*
VERMILLER, *v. n.* (vén.). De aerde omvroeten, omroeren om wormen te zoeken (word van een wild zwyn gezegd).
VERMILLON, *m.* Bergrood, *o.*, cinaber, *m.*, vermilioen, *v.* —, (fig.). Bloozendheyd (natuerlyk rood der wangen en der lippen), *v.*
VERMILLONNER, *v. a.* p. —*loner.* Met vermilioen verwen. —, *v. n.* (vén.). Vroeten, pieren zoeken.
VERMINE, *f.* Ongedierte, *o.* —, (fig.). Gespuys, gebroed, slegt volk, *o.*
VERMINEUX, EUSE, *adj.* Wormteelend *of* voortbrengend. *Fièvre* —*euse.* Wormkoörts, *v. Maladie* —*euse.* Wormziekte, *v.*
VERMISSEAU, *m.* Wormken, wormpje *o.*
VERMOULER (SE), *v. pr.* Wormsteékig worden, molmen, vermolmen. *Ce bois est sujet à se* —. Dit hout word lightelyk wormsteékig.
VERMOULU, E, *adj.* Wormsteékig, wormsteékelig, molmagtig, vermolmd.
VERMOULURE, *f.* Wormsteék, *m.*, vermolming, vermolseming, *v.;* wormmeél, *o.*, molm, molsem, *m.*
VERNOUT, *m.* p. —*mou.* Alsemwyn, *m.*
VERNAL, E, *adj.* Van de lente, dat tot de lente behoort.
VERNE, *m. voyez* Vergne.
VERNIR, *v. a.* Vernissen, verlakken; verglazen.
VERNIS, *m.* p. —*ni.* Vernisboom, *m.;* verlaksel, lak; vernis; glazuer, verglaessel, *o.* —, (fig.). Uyterlyken schyn, *m.*, verbloeming, *v. Donner un* — *à ce qu'il a fait.* Eenen uyterlyken schyn geéven aen hetgeene hy gedaen heéft. —, Notion légère. Ligte, oppervlakkige kennis, *v.*
VERNISSER, *v. a.* Vernissen, verglazen, verlakken.
VERNISSEUR, *m.* Vernisser, verlakker, verglazer, *m.*
VERNISSURE, *f.* p. —*niçure.* Het vernissen *of* verlakken, *o.*, verglazing, *v.;* verlaksel, verglaessel, vernis, *o.*
VÉROLE, *f.* Pokken, spaensche pokken, *v. mv.*, venusziekte, *v. Petite* —. Pokskens, kinderpokskens, *o. mv. Petite* — *volante.* Wynpokskens, *o. mv.*, waterpokken, *v. mv.*
VÉROLÉ, E, *adj.* Die de pokken heéft.
VÉROLETTE, *f. voyez* Varicelle.
VÉROLIQUE, *adj. voyez* Variolique.
VÉRON, *m.* Zeker riviervischje, *o.*
VÉRONIQUE, *f.* (plante). Eerenprys, *m.*
VÉROTER, *v. n.* Wormen zoeken (word van vogelen gezegd). (verken, *o.*
VERRAT, *m.* p. *vera.* Beer, *m.*, geld-
VERRE, *m.* Glas, *o. De* —. Glazen. — *vert.* Groen glas. — *de Bohême.* Boheémsch glas. — *d'antimone.* Spiesglas. *Faire souffler du* —. Glas blaezen. *Four à* —. Glasoven, *m. Plat de* —. Glasschyf, *v.* — *de lunettes.* Brilglas, *o.* — *en plats* ou *en tables.* Glas in schyven. *Ouvrage de* —. Glaswerk, *o.* — *ardent.* Brandglas, *o.* —, Vase à boire. Glas, drinkglas, *o.* — *à vin, à bière.* Wynglas, bierglas. — *à pied.* Romer, *m.* —, Contenu d'un —. Glas. — *de vin, de bière.* Glas wyn, bier. *Boire un* —. Een glas drinken. *Boire dans un* —. Uyt een glas drinken. Qui casse les —s les paie (prov.). Wie de glazen breékt, moet ze betaelen; wie de schade veroorzaekt, moet ze vergelden.
VERRÉE, *f.* Glas, glasvol, *o.*
VERRERIE, *f.* p. *vère*—. Het glasblaezen, *o.;* glasblaezery, glasmaekery, *v.;* glaswerk, *o.;* glashandel, glaswinkel, *m.*
VERRIER, *m.* p. *vérié.* Glasblaezer, glasmaeker; glaskraemer, *m.* — (panier). Glaskorf, *m.*
VERRIÈRE, **VERRINE**, *f.* Romerkuypje; glas (voór eene schildery, reliquiekas, enz.), *o.;* hof, *m.*, *of* broeykas met glasraemen bedekt, *v.*
VERRINE, *f.* (charp.). Groote houtschroef, *v.* —*s.* Redevoeringen van Cicero tegen Verres, *v. mv.* (tery, *v.*
VERROTERIE, *f.* p. *véro*—. Glassnuys-
VERROU, *m.* p. *vérou.* Grendel, *m. Serrure à* —. Grendelslot, *o. Fermer au* —. Grendelen, toegrendelen. Tirer les —x sur soi. Zich opsluyten, eenzaem leéven.
VERROUILLER, *v. a.* Grendelen, toegrendelen. Se —. Zich opsluyten.
VERRUE, *f.* Vrat, werte, *v.*
VERS, *m.* Vers, *o.*, dichtregel, *m.* — *héroïque.* Heldendicht. — *lyrique.* Lierdicht. — *sans rimes.* Rymeloos vers. — *libres.* Verzen van verscheydene maet. *Écrire en* —. In rym schryven. *Faire des* —. Dichten, verzen maeken. *Pièce de* —. Dichtstuk, *o.* Faire des — à la louange de q. q., en médire (prov. *et* ironiq.). Kwaed van iemand spreéken.
VERS, *prép.* Naer, naer den kant; tegen, omtrent. — *l'orient.* Tegen, naer het oosten. — *le printemps.* Tegen de lente. — *le soir.* Tegen, omtrent den avond. *Lever les yeux vers le ciel.* De oogen naer, ten hemel opheffen. — *ce lieu-là.* Derwaerts.
VERSADE, *f.* Het omvallen, omslaen (van een rytuyg).
VERSANT, E, *adj.* Dat ligt omslaet.
VERSATILE, *adj.* Veranderlyk; wispeltuerig, ongestadig, onbestendig. *Esprit* —. Wispeltuerigen geest.
VERSATILITÉ, *f.* Veranderlykheyd, wispeltuerigheyd, ongestadigheyd, *v.*
VERSE, *adj. Sinus* — (géom.). Pyl van eenen cirkelboóg, *m. Il pleut à* —. Het regent dat het giet, het stortregent.
VERSÉ, E, *adj.* et *part.* Gestort, uytgegooten. Blé — (fig.). Omgewaeyd graen. —, (fig.). Ervaeren, bedreéven, geoefend, kundig, afgeregt.
VERSEAU, *m.* Waterman, *m.*, een der tweelf teekens van den dierenriem, *o.*
VERSEMENT, *m.* Storting, overstorting (van geld in eene kas), *v.*
VERSER, *v. a.* Gieten, vergieten, storten, uytgieten, uytstorten, overgieten; schenken, inschenken. — *du vin dans des verres.* Wyn in glazen schenken, gieten. — *de l'eau à terre.* Water op den grond storten. — *du blé dans un sac.* Koórn in eenen zak storten. — *le sang innocent.* Onnoozel bloed vergieten. — *son sang pour la patrie.* Zyn bloed voór het vaderland storten. — *de l'argent.* Geld overstorten. — *de l'or à pleine main.* Geld met volle handen uytgeéven. — le mépris, le ridicule sur q. q (fig.). Iemand verogtelyk, belachelyk maeken. — *v. a.* et *n.* Omwerpen, omslaen, omvallen, omwaeyen. *Le cocher nous a versés.* Den koetsier heéft ons omgeworpen. *Nous avons versé.* Wy zyn omgeslaegen. *Les blés furent versés par la pluie.* Het graen wierd doór den regen omgeslaegen. Il n'est si bon charretier qui ne verse (prov.). Den besten kan eene faut begaen; het beste peêrd struykelt wel eens.
VERSET, *m.* p. —*cè.* Vers, *o.*, plaets (uyt het H. Schrift), *v.*
VERSEUR, *m.* Schenker, *m.* —, Verseau. Waterman, *m.*
VERSIFICAILLEUR, *m.* Verzenmaeker, rymelaer, *m.*
VERSIFICATEUR, *m.* Rymer, dichter, verzenmaeker, *m.*
VERSIFICATION, *f.* Rymkonst, dichtkonst, *v.* —, Tournure des vers. Dracy, *m.;* het werktuygelyke der dichtkonst, *o.*
VERSIFIER, *v. n.* Dichten, verzen maeken. —, *v. a.* Rymen.
VERSION, *f.* Overzetting, vertaeling; vertelling, *v.*, verhael, *o.;* uytlegging, verklaering, *v.*
VERSO, *m.* Tweede, omgekeerde zyde (van een blad), de keerzyde, de andere zyde (van een boek), *v.*
VERSOIR, *m.* p. —*goar.* Strykbord, *o.*
VERT, E, *adj.* et *s.* Groen. *Du drap* —. Groen laken. —, (fig.). Versch, jeugdig. *Ce vieillard est encore* —. Deézen gryzaerd is nog jeugdig. *Arbre* —. Jeugdigen boom. —*e jeunesse.* Kragtvolle jeugd. *Fruit* —. Onrype, vrange vrugt. *Vin* —. Vrangen wyn. *Cuir* —. Onbereyd leder, natte huyd. *Morue* —*e.* Verschen abberdaen. Être —e (fig.). Losbol, onbezonnen mensch, *m.* —, (fig.). Onbeschroomd, vrymoedig, onverschrokken, stout. *Réponse* —*e.* Bits, bytend antwoórd. —, *m.* Groen, groen koleur, *o.*, groene verf, *v. Le* — *brun.* Het donker groen. — *naissant* ou — *gai*, — *clair.* Jong licht of hel groen. — *d'herbes.* Grasgroen. — *pâle.* Groengeél, bleekgroen, *o.* — *de mer.* Zeegroen. — *de montagne.* Berggroen, *o.* —, Verdure. Groen, jong gras, *o. Mettre des chevaux en* —. Peêrden met gras voederen, op het gras weyden. Manger son blé en — (fam.). Zyn goed ontydig verteêren. —, Verdeun. Groenheyd, vrangheyd, *v.*
VERT-DE-GRIS, *m.* Kopergroen, *o.*, koperroest, *m.*
VERT-DE-VESSIE, **VERT-D'IRIS**, *m.* Sapgroen, *o.*
VERTÉBRAL, E, *adj.* Van de wervelbeenen. *Artère* —*e.* Wervelader, *v.*
VERTÈBRE, *f.* Wervelbeen, *o.*, gelidwervel, gelidknoop, *m.*
VERTÉBRÉ, E, *adj.* Met wervelbeenen voórzien.
VERTEMENT, *adv.* Wakkerlyk, moediglyk, stoutelyk, nadrukkelyk.
VERTENELLES, *f. pl.* Roerhaeken (van een schip), *m. mv.*
VERTEVELLES, *f. pl.* Grendelringen, *m. mv.*
VERTEX, *m.* Kruyn (van het hoofd), *v.*
VERTICAL, E, *adj.* Regtvallend, toppuntig. *Point* —. Toppunt, *o.*
VERTICALEMENT, *adv.* Regtvallend; op eene regtvallende wyze.
VERTICALITÉ, *f.* Regtstandigheyd, *v.*, het loodregt staen.
VERTICAUX, *m. pl.* Groote cirkels van den hemelboóg, *m. mv.*
VERTICILLE, *m.* (t. de bot.). Ring bloemen *of* bladeren om eenen tak, *m.*
VERTICILLÉ, E, *adj.* (t. de bot.). Ringswyze gepluetst.
VERTICITÉ, *f.* Wendingskragt, neyging van eenig lichaem, *v.*
VERTIGE, *m.* Hoofddraeying, duyzeling, zwymeling, suyzeling. *Avoir des* —*s.* Zwymelen, suyzebollen, met draeyingen in het hoofd gekweld zyn. *Qui a des* —*s.* Duyzelig. —, (fig.). Zinneloosheyd, mallheyd, zotheyd, dolheyd, *v. Esprit de* —. Verkeerden geest.
VERTIGINEUX, EUSE, *adj.* Duyzelig, zwymelend.
VERTIGO, *m.* Zwymeling, duyzeligheyd (van het peêrd, schaep, ens.), *v.* —, (fig. *et* fam.). Gril, kuer, buy, *v.*
VERTIQUEUX, EUSE, *adj.* Draeyend, omloopend, dwarlend.
VERTU, *f.* Deugd, vroómheyd, *v. Les trois* —*s théologales.* De dry goddelyke deugden. *Qui aime la* —. Deugdlievend. —, Chasteté. Deugd, kuyschheyd, eerbaerheyd, *v. C'est un jeune homme d'une rare* —. Dat is eenen jongeling van eene zeldzaeme deugd. —, Propriété, efficacité. Kragt, deugd, *v. Remède sans* —. Middel zonder kragt. — *occulte, secrète.* Verborgene, geheyme kragt. *Faire de*

Digitized by Google

nécessité —. Van den nood eene deugd maeken. En — de. Kragtens, uyt kragt, ingevolge van, uyt hoofde van.

VERTUEUSEMENT, *adv.* Deugdelyk, deugdzaemelyk, vroómelyk.

VERTUEUX, **EUSE**, *adj.* Deugdelyk, deugdzaem, vroóm.

VERTUGADIN, *m.* Reeprok, *m.*

VERTUMNALES, *f. pl.* Herfstfeest (der ouden), *v.* en *o.*

VERTUMNE, *m.* (antiq.). Hofgod, *m.*

VERVE, *f.* Vuer, dichtvuer, *o.*, drift, *m.* en *v.*, vuerigheyd, *v.* — *poétique.* Dichtader, dichtluym, *v.* —, (fig.). Gril, buy, kuer, *v.*

VERVEINE, *f.* p. —*vène.* Yzerkruyd, yzerhard, *o.*

VERVELLE, *f.* (fauc.). Ring, *m.*

VERVEUX, *m.* Steeknet, *o.*

VÉSANIE, *f.* Zinneloosheyd, bysterheyd, ylhoofdigheyd, *v.*

VESCE, *f.* Wikke, vitse, duyvenboon, peêrdenboon, *v.*

VÉSCERON, *m.* Wilde wikke, *v.*

VÉSICAIRE, *f.* Blaeskruyd, *o.*

VÉSICAL, **E**, *adj.* Van de blaes.

VÉSICATION, *f.* Het opkomen der blaeskens (door het trekken van plaesters).

VÉSICATOIRE, *s. m.* et *adj.* p. *vésicatoar.* Trekplaester, trekpleyster, *v.*, blaertrekkend middel, *o.*

VÉSICULAIRE, *adj.* Blaeskensvormig; met blaeskens.

VÉSICULE, *f.* Blaesken, blaesje, *o.* — *du fiel.* Galblaes, *v.*

VÉSICULEUX, **EUSE**, *adj.* (t. de bot. et d'anat.). Aen blaeskens gelykende, blaeskensvormig.

VESOU, *m.* Ruw suykersap, *o.*

VESPÉRAL, *m.* Vesperenboek, *m.* en *o.*

VESPÉRIE, *f.* Laetste stelling *of* thesis (in godsgeleerheyd, geneeskunde), *v.* —, (fig. *et* fam.). Berisping, bestraffing, bekyving, *v.*

VESPÉRISER, *v. a.* (fam.). Berispen, bestraffen, bekyven, doórhaelen.

VESPERTILLON, *m.* Soórt van vledermuys, *v.*

VESSE, *f.* p. *vèce.* Veêst, wind, *m.*

VESSE-DE-LOUP, *f.* Wolfsveêst, *m.*, duyvelsbrood, *o.*

VESSER, *v. n.* Veêsten, eenen veêst laeten vliegen.

VESSEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* (fam.). Veêster, *m.*; veêstster, *v.*

VESSIE, *f.* p. *vécie.* Blaes, pisblaes; blaer, bleyn, *v.*

VESSIGON, *m.* Watergezwel (aen de knien der peêrden), *o.*

VESSIR, *v. n.* Wind van zich geêven.

VESTA, *f.* Vesta, vuergodin; zekere planeêt, *v.*

VESTALE, *f.* (t. d'antiq.). Vestael, vestaelsche maegd, *v.* —, (fig.). Kuysche vrouwspersoon, *v.*

VESTE, *f.* Vest, onderkleed, *o.*

VESTIAIRE, *m.* Kleêrkamer (in de kloosters), *v.*; kleêrgeld, *o.*

VESTIBULE, *m.* (archit.). Voórplaets, *v.*, ingang, *m.*; eerste holheyd in den doólhof der oor, *v.*

VESTIGE, *m.* Voetstap, *m.*, voetspoór, spoór, *o.* *Suivre les* —*s de q. q.* Iemands voetstappen volgen, —, (fig.). Overblyfsels, *o. mv.* —, Signe, marque, indice. Teeken, bewys, blyk, spoór, *o.* — (t. de chir.). Soórt van beenbreuk, *v.*

VÉSUVE (LE), *m.* Vesuvius (berg), *m.*

VÊTEMENT, *m.* Kleeding, *v.*, kleedsel, gewaed, *o.*, kleederen, *o. mv.*

VÉTÉRAN, *m.* Ouden uytgediendenkrygsman *of* raedsheer, veteran; schoólier die langer als een jaer in eene latynsche schoól blyft, *m.*

VÉTÉRANCE, *f.* Uytgediendheyd, *v*

VÉTÉRINAIRE, *adj.* et *s.* Van de veeartseny. *Art* —. Veeartseny, *v. Ecole* —. Veeartsenyschoól, *v.* —, *m.* Veearts, peêrdenmeester, peêrdengeneêsmeester, *m.*

VÉTILLARD, **E**, *adj. voyez* Vétilleux.

VÉTILLE, *f.* Kleynigheyd, beuzeling, beuzelaery, hairklievery, *v.*

VÉTILLER, *v. n.* Beuzelen, futselen, zich met beuzelingen *of* kleynigheden ophouden; hairklieven, knibbelen, vitten.

VÉTILLERIE, *f.* Hairklievery, knibbelaery, vittery, *v.*

VÉTILLEUR, **EUSE**, *s. m.* et *f.* Hairkliever, beuzelaer, knibbelaer, vitter; futselaer, *m.*; hairkliefster, beuzelaerster, knibbelaerster; futselaerster, *v.*

VÉTILLEUX, **EUSE**, *adj.* Beuzelagtig, knibbelagtig, knibbelig, bedilziek. *Ouvrage* —. Futselwerk, *o.*

VÊTIR (je vêts, tu vêts, il vêt (*ce sing. est peu us.*), nous vêtons, vous vêtez, ils vêtent; je vêtais; je vêtis; je vêtirai; je vêtirais; vêts, vêtons, vêtez; que je vête; que je vêtisse; vêtant; vêtu, ue), *v. a.* Kleeden, aenkleeden. *Il s'est chargé de* — *cet enfant.* Hy heêft op zich genomen dit kind te kleeden. — *une robe.* Eenen tabbaerd aendoen. Se —. Zich kleeden, zich aenkleeden, zyne kleederen aendoen *of* aentrekken.

VÉTO, *m.* Ik verwerp het, veto. *Droit de* —. Weygeringsrecht, *o.*

VÊTU, **E**, *adj.* et *part.* Gekleed.

VÊTURE, *f.* Aenneêming van het geestelyk kleed in een klooster, inkleeding, *v.* (dom, *m.*

VÉTUSTÉ, *f.* Oudheyd, *v.*, ouder-

VEUF, **VEUVE**, *adj.* et *s. m.* et *f.* Weduwenaer, weduwman, *m.*; weduwe, weduwvrouw; weduwkas, *v.* De veuve. Weduwlyk.

VEULE, *adj.* Zwak, slap. *Un homme* —. Een zwak man. —, Lâche. Los, ligt, week. *Terre* —. Losse, ligte aerde. —, Menu. Dun. *Branche* —. Dunnen tak. —, Lâche. Los, slap. —, Maigre. Mager.

VEUVAGE, *m.* Weduwschap, *o.*, weduwstaet, *m.*

VEUVE, *f.* Wit en peêrs gestreêpte tulp; zwart en wit gestreêpte schelp; soórt van musch, *v.*

VEXATEUR, **TRICE**, *s. m.* et *f.* et *adj.* Kweller, plaeger, *m.*; kwelster, plaegster, *v.* —, *adj.* Kwellend, plaegend.

VEXATION, *f.* Kwelling, plaeging, knevelaery, onderdrukking, *v.*

VEXATOIRE, *adj.* Kwellend, plaegend, onderdrukkend, knevelend.

VEXER, *v. a.* p. *vekcer.* Kwellen, plaegen; knevelen, onderdrukken. *Il ne cesse de me* —. Hy houd niet op my te kwellen. Se —. Elkaender plaegen.

VEXILLAIRE, *adj.* Signaux —s (mar.). Teekens met de vlag, *o. mv.*

VIABILITÉ, *f.* Levensvermogen, *o.*

VIABLE, *adj.* Dat in het leven blyven kan, sterk genoeg om te blyven leêven.

VIAGER, **ÈRE**, *adj.* et *s.* Voór het leven. —, *m.* *Rente* —*ère.* Lyfrente, *v.* *Pension* —*ère.* Pensioen zoo lang men leêft.

VIANDE, *f.* Vleesch, *o.* *Grosse* —. Grof vleesch. — *blanche.* Vleesch van gevogelte. — *creuse.* Spys die niet veêl voedsel geêft. — *de bœuf.* Ossenvleesch. — *noire.* Vleesch van wild.

VIANDER, *v. n.* (vén.). Aezen, weyden, graezen.

VIANDIS, *m.* (vén.). Het aezen, weyden *of* graezen (der rosagtige dieren).

VIATIQUE, *m.* Reysvoórraed, *m.*; teêrgeld, reysgeld, *o.*; reyspenning, *m.*; het hoogweêrdig Sacrament (dat eenen stervenden word toegediend).

VIBORD, *m.* (mar.). Boordplank van een schip, *v.*; overschoen, *m.*

VIBRANT, **E**, *adj.* Slingerend, trillend, beweêgend.

VIBRATION, *f.* Slingering, beweêging, trilling, beêving, *v.*

VIBRER, *v. n.* Slingeren, beêven, trillen. *Cette corde a long-temps vibré.* Deêze snaer heêft lang getrild.

VIBRION, *m.* Sidderworm, *m.*

VICAIRE, *m.* Stadhouder, onderpastoor, vicaris, *m.* *Grand* —. Grootvicaris, *m.*

VICAIRIE, *f.* Onderpastoorschap, stadhouderschap, *o.*; onderpastoory, *v.*

VICARIAL, **E**, *adj.* Stadhouderlyk, van eenen vicaris.

VICARIAT, *m.* Onderpastoorschap, stadhouderschap, vicarisschap, vicariaet, *o.*

VICARIER, *v. n.* Onderpastoor zyn.

VICE, *m.* Gebrek, *o.*, onvolmaektheyd, onvolkomenheyd; mismaektheyd, wanstalte; ondeugd, ondeugdelykheyd; ongebondenheyd, *v.*

VICE-AMIRAL, *m.* Onderadmirael, *m.*; onderadmiraelsschip, *o.*

VICE-AMIRAUTÉ, *f.* Onderadmiraelschap, *o.*

VICE-BAILLI, *m.* Onderschout, *m.*; onderschoutschap, *o.*

VICE-CHANCELIER, *m.* au pl. des *vice-chanceliers.* Onderkanselier, *m.*

VICE-CONSUL, *m.* au pl. des *vice-consuls.* Onderconsul, *m.*

VICE-CONSULAT, *m.* Onderconsulschap, *o.*

VICE-GÉRENT, *m.* Plaetsvervanger (van den geestelyken rechter), *m.*

VICE-LÉGAT, *m.* Pauselyken onderlegaet, *m.*

VICE-LÉGATION, *f.* Onderlegaetschap *o.*

VICENNAL, **E**, *adj.* et *s.* Twintigjaerig, dat alle twintig jaeren geheurt. —es, *f. pl.* Zekere feesten (by de Rom.), *v.* en *o. mv.*

VICE-PRÉSIDENT, *m.* Ondervoórzitter, *m.*

VICE-REINE, *v.* Onderkoningin (vrouw eens onderkonings), *v.*

VICE-ROI, *m.* Onderkoning, *m.*

VICE-ROYAUTÉ, *f.* Onderkoningschap, *o.* (voogd, *m.*

VICE-SÉNÉCHAL, *m.* Onderland-

VICE-VERSÂ, *loc. adv.* Heên en weêr, over en weêr, terug.

VICIÉ, **E**, *adj.* et *part.* Bedorven.

VICIER, *v. a.* (word geconjug. als *prier*). Bederven, —, (pal.). Vernietigen, kragteloos, ongeldig, van onweêrde maeken.

VICIEUSEMENT, *adv.* Gebrekkelyk.

VICIEUX, **EUSE**, *adj.* et *s.* Gebrekkig, gebrekkelyk. *Raisonnement* —. Gebrekkelyke rede. —, Qui a quelque défaut. Schigtig, schrikagtig. *Cheval* —. Schrikagtig, ondeugend peêrd, peêrd dat kwaede nukken heêft. —, Où il y a défaut de formalité. Gebrekkig, kragteloos, niet geldig. *Contrat* —. Verdrag dat niet geldig, kragteloos is. —, Adonné au vice, à la débauche. Ondeugend, ongebonden, ongeregeld. *Homme* —. Ondeugend, slegt mensch. —, *m.* Deugniet, ondeugenden, *m.*

VICINAL, **E**, *adj.* *Chemin* —. Buertweg, *m.*

VICISSITUDE, *f.* Verandering, *v.* — *des saisons.* Verandering der jaergetyden. —, (fig.). Verandering, veranderlykheyd, wisselvalligheyd, ongestadigheyd, *v.* — *des choses humaines.* Ongestadigheyd der menschelyke zaeken.

VICOMTE, *m.* Ondergraef, burggraef, *m.*

VICOMTÉ, *f.* Ondergraefschap, burggraefschap, *o.*

VICOMTESSE, *f.* Ondergraevin, burggraevin, *v.*

VICTIMAIRE, *m.* (t. d'antiq.). Offerdienner, offerknegt, *m.*

VICTIME, *f.* Offerdier, *o.*, offerbeest, *v.*, slagtoffer, *o.* *Le sang des* —*s.* Het bloed der offerdieren.

VICTIMER, *v. a.* Offeren, slagtofferen, tot slagtoffer maeken.

VICTOIRE, *f.* p. —*toar.* Overwinning, zege, overhand, zeêghaftigheyd, *v.* *La* — *est à nous.* De overwinning is aen ons. *Remporter la* —. De overwinning behaelen. Remporter la —

Digitized by Google

SUR SOI-MÊME (fig.). Over zichzelven oegevieren. —, DIVINITÉ PAÏENNE. Godin der overwinning. *Les Romains sacrifiaient à la* —. De Romeynen offerden aen de godin der overwinning.

VICTORIEUSEMENT, *adv.* Zeêghaftig, zeêghaftiglyk.

VICTORIEUX, EUSE, *adj.* et *s.* Zeêghaftig, zegepraelend, zegeryk, overwinnend. —, *m.* Overwinnaer, *m.*

VICTUAILLE, *f.* Levensmiddelen, *o. mv.*, mondbehoeften, *v. mv.*, voórraed, *m.*

VICTUAILLEUR, *m.* Proviandmeester, die zorg draegt voór levensmiddelen (op een schip), *m.*

VIDAME, *m.* Leenhouder van eenen bisschop, *m.*

VIDAMÉ, *m.*, **VIDAMIE**, *f.* Bisschops leenhouderschap, *o.*

VIDANGE, *f.* Ruyming, ontruyming, *v.*, het ruymen, *o. La — d'un fossé.* Het ruymen van eene gracht. — *de forêt.* Ruymen, wechneémen van gehakt hout in een bosch. *Tonneau en* —. Ontstoken vat, vat dat niet meer vol is. —*s.* Vuyligheyd, vuylnis (die men ruymt uyt gooten, huyskens *of* sekreeten), *v.* —, (t. de méd.). Kraemzuyvering, *v.*

VIDANGEUR, *m.* Nagtwerker, beêrstecker, *m.*

VIDE, *adj.* et *s.* Ledig, leêg, lens, ongevuld. *Maison* —. Ledig huys, *o. Le pot est* —. De kan is lens. *Espace* —. Ledige ruymte, *v.* TÊTE — (fig.). Iemand die niet veêl verstand heeft. *Mot — de sens.* Woórd dat niets beteekent. —, *m.* Ledige plaets *of* ruymte, *v.*, het ledige, *o. L'univers est composé de corps solides qui se meuvent dans le* —. Het heelal bestaet uyt vaste lichaemen, die zich in de ledige ruymte beweégen. —, (fig.). Nietigheyd, *v.* A —. Ledig, leêg, lens. *Revenir à* —. Leêg wederkeeren.

VIDE-BOUTEILLE, *m.* Lusthuysje, tuyn-(huysje, *o.*

VIDELLE, *f.* Deegmes, *o*; soórt van boor, *v.*; pasteybakkers radertje, *o.*

VIDER, *v. a.* Ledigen, leêgen, ruymen, ledig *of* leêg maeken; uytdrinken. — *un sac, un tonneau.* Eenen zak, een vat ledigen. — *une bouteille.* Eene flesch uytdrinken. — *sa bourse.* Zyne beurs ledig maeken, alles uytgeéven. — *une clef, un canon d'arquebuse.* Eenen sleutel, eenen loop van een roer uytbooren *of* uythollen. — *une volaille, du poisson.* Een gevogelte uytdoen, visch uytneémen, schoon maeken. — *ses mains.* Afgeéven hetgeéne men onder zyn bewind had. —, (fig.). Afdoen, beslissen, afmaeken, ten eynde brengen. *Il veut — ce différend l'épée à la main.* Hy wil dit verschil afdoen, ten eynde brengen met den degen in de vuyst. — *une affaire.* Eene zaek beslissen. SE —. Ledig worden, zich ledigen. *Le sac avait un trou, et il se vida.* Den zak had een gat, en hy liep ledig.

VIDIMER, *v. a.* (prat.). Vidimeéren, collationneéren; de egtheyd eener schryfstelyk staeven.

VIDIMUS, *m.* (l's se pron.). (prat.). Wettelyke onderteekening *of* goedkeuring, *v.*

VIDRECOME, *m.* Groot drinkglas (soórt van bokael), *o.*

VIDUITÉ, *f.* Weduwschap, *o.*, weduwstaet, *m.* (work, *o.*

VIDURE, *f.* Uytgeseéden *of* uytgekapt

VIE, *f.* Leven, *o.* — *animale.* Dierlyk leven. — *sensitive.* Gevoelig leven. — *végétative.* Groeyend leven. *La — éternelle.* Het eeuwig leven. *Le droit de — et de mort.* Het recht over leven en dood. *Sauver la — à q. q.* Iemand het leven redden. *Telle — telle fin.* Zoo het leven, zoo het eynde, zoo geleêfd, zoo gestorven. —, ESPACE DE TEMPS DEPUIS LA NAISSANCE JUSQU'À LA MORT. Leven, *o.*, leêftyd, levenstyd, *m.*, leêfdagen, *m. mv. La plus longue — serait encore trop courte pour un tel homme.* Den langsten leêftyd zou nog te kort zyn voór zoodanig een man. *Je ne le verrai plus de ma* —. Ik zal hem myne leêfdagen niet meer zien. A —. Voór het leven, zoo lang men leêft. —, MANIÈRE DE VIVRE. Leven, *o.*, wyze *of* manier van leven, *v. La — monastique, religieuse.* Het kloosterleven. *Mener une vie solitaire.* Een eenzaem leven leyden. *Faire la* —. Vrolyk zyn, goede cier maeken. —, SUBSISTANCE. Kost, *m.*, onderhoud, brood, *o. Gagner sa* —. Den kost, zyn brood winnen. *Il a chez lui la — et le vêtement.* Hy heeft by hem den kost en de kleeding. —, RÉCIT DES CHOSES REMARQUABLES DE LA — D'UN HOMME. Leven, levensverhael, *o.*; levensgeschiedenis, *v. Ecrire la — des Saints.* De levensgeschiedenis der Heyligen schryven. —, QUERELLE, CRIERIE (pop.). Leven, geraes, getier, *o.*

VIÉDASE, *m.* Ezelskop, lompen vlegel, *m.*

VIEIL, VIEILLE, *adj. voyez* VIEUX.

VIEILLARD, *m.* Gryzaerd, onden man, ouderling, *m.*

VIEILLE, *f.* Oude vrouw, *v.*, oud wyf, *o.*

VIEILLERIE, *f.* Oude vodden, oude prullen, *v. mv.* —, (fig.). Oude gevoelens, *o. mv.*

VIEILLESSE, *f.* Ouderdom, *m.*, bejaerdheyd, bedaegdheyd, *v.*, hooge jaeren, *o. mv. Une — décrépite.* Eenen afgeleéfden ouderdom. —, LES VIEILLES GENS. Ouderdom, *m.*, de oude lieden, *m. mv.*

VIEILLIR, *v. n.* Verouderen, verouden, oud worden. *Je commence à* —. Ik begin oud te worden. —, *v. a.* Verouden, oud maeken, oud doen worden.

VIEILLISSEMENT, *m.* Verondering, *v.*

VIEILLOT, OTTE, *adj.* et *s.* Die oud begint te worden.

VIELLE, *f.* Lier (speêltuyg), *v.*

VIELLER, *v. n.* Lieren, op de lier speêlen.

VIÉLLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Lierman, lierspeêler, *m.*; liervrouw, lierspeêlster, *v.*

VIENNE, *f.* (ville). Weenen.

VIERGE, *f.* Maegd, *v.*, meysje, dat nog maegd is. *La —, la Sainte-Vierge.* De H. Maegd Maria. —, SIGNE DU ZODIAQUE. Maegd (teeken van den dierenriem), *v.* —, *adj. Cette fille, ce garçon est encore* —. Die dogter, dien jongman is nog maegd. *Cire* —. Maegdwas, *m.* en *o. Huile* —. Maegdeolie, *v. Une terre* —. Een nog onbebouwd land. *Miel* —. Maegdenhonig, *m. Vigne* —. Maegdenpelm, *m.*, maegdenkruyd, *o. Métaux —s.* Metaelen die zonder vermenging in de aerde gevonden worden, *o. mv.* RÉPUTATION — (fig.). Ongeschondene agting, *v.*

VIEUX, VIEIL, VIEILLE, *adj.* et *s.* Oud, bejaerd, bedaegd; versleêten; ouderwetsch. UN —. Eenen ouden man. UNE VIEILLE. Eene oude vrouw.

VIEUX-OING, *m.* Wagensmeêr, *o.*

VIF, VIVE, *adj.* Levend, levendig. *Prendre q. q. — ou mort.* Iemand levend *of* dood vatten. *Chair vive.* Levend *of* gezond vleesch, *o. Chaux vive.* Ongebluschten kalk, *m. Haie vive.* Levende haeg *of* heg, *v.* —, PLEIN DE VIGUEUR, D'ACTIVITÉ. Levendig, vuerig, driftig, vlug, hevig. *Un cheval* —. Een vuerig peêrd. *Il a les yeux —s.* Hy heeft vlugge oogen. *Un combat* —. Een hevig gevegt. —, ANIMÉ, BRILLANT, ÉCLATANT. Schoon, levendig, schitterend, blinkend. *Teint* —. Levendig *of* schoon koleur, *o.* —, QUI FAIT UNE FORTE IMPRESSION. Hevig, geweldig, vinnig, sterk. *Froid* —. Vinnige koude, *v.* —, COLÈRE, EMPORTÉ. Driftig, haestig, oploopend, korzel. *Il est — comme la poudre.* Hy is zeer oploopend, aenstonds is hy korzel.

VIF, *m.* Levend *of* gezond vleesch, *o. Couper dans le* —. In het levend vleesch snyden. *Portrait tiré au* —. Een afbeêldsel naer het leven geschilderd. ÊTRE PIQUÉ AU — (fig.). Tot in het binnenste getroffen zyn, tot in de ziel geraekt zyn.

VIF-ARGENT, *m.* Kwik, kwikzilver, *o.*

VIGIE, *f.* (mar.). Wagt, schildwagt, *v. Être en* —. De wagt hebben, op schildwagt staen. —, ROCHER. Rots, *v.*

VIGILAMMENT, *adv.* Wakker, wakkerlyk, waekzaem, vlytiglyk, neêrstiglyk.

VIGILANCE, *f.* Wakkerheyd, waekzaemheyd, vlyt, vlytigheyd, *v.*

VIGILANT, E, *adj.* Wakker, waekzaem, vlytig, zorgvuldig. *Il est fort — dans ses affaires.* Hy is zeer waekzaem in zyne zaeken.

VIGILE, *f.* Dag *of* avond voór eenen feestdag, *m.*, vigilie, *v.*

VIGNE, *f.* Wyngaerd, wynstok, *m. La — est en fleur.* Den wynstok bloeyt. *Cep de* —. Wyngaerdstam, *m.* —, TERRE PLANTÉE EN CEPS DE —. Wynberg, wynakker, *m.*

VIGNERON, *m.* Wyngaerdenier, wyngaerdplanter, *m.*

VIGNETTE, *f.* Loofwerk, rankwerk, bloemwerk (in boeken), *o.*

VIGNOBLE, *m.* Wynberg, wynakker, *m.*

VIGNOT, *m.* Soórt van schelpvisch, *m.*; tafel (waerop den uyt het water komenden kabeljauw gelegd word), *v.*

VIGOGNE, *f.* (quadrupède). Vigonie, *v.* —, LAINE DE —. Vigoniewol, *v.* —, *m. Chapeau de* —. Hoed van vigoniewol, *m.*

VIGORTE, VIGOTE, *f.* Kaliberstok, *m.*, konstabelsmal, *o.*

VIGOUREUSEMENT, *adv.* Wakker, wakkerlyk, kragtiglyk, dapperlyk, kloekmoediglyk. *Il s'est défendu* —. Hy heeft zich dapperlyk verdedigd.

VIGOUREUX, EUSE, *adj.* Wakker, sterk, kragtig, kloek, kloekmoedig, dapper. *Homme* —. Sterken man.

VIGUÉRIE, *f.* Landrechtersambt, drossaerdschap, *o.*

VIGUEUR, *f.* Kragt, sterkte, wakkerheyd, dapperheyd, kloekheyd, *v.* — *du corps.* De sterkte des lichaems. — *d'esprit.* Kragt van geest. ÊTRE EN —. In voegen zyn, kragt hebben. *Ces lois ne sont plus en* —. Deeze wetten gelden niet meer, zyn niet meer van kragt. *Pousser une affaire avec* —. Eene zaek met hevigheyd voortzetten.

VIGUIER, *m.* Landrechter, drossaerd (oudtyds in het zuyden van Frankryk), *m.*

VIL, E, *adj.* Gering, gemeen, slegt, laeg, veragtelyk. *Homme* —. Laeg, gemeen mensch. *A — prix.* Voór eenen geringen prys. *Ame —e.* Laege ziel, *v.*, laeg gemoed, *o.*

VILAIN, E, *adj.* et *s.* Leelyk, slegt, vuyl. — *habit.* Leelyk kleed. *Maison —e.* Slegt, leelyk huys. —, INCOMMODE, DÉSAGRÉABLE. Leelyk, ongemakkelyk. — *temps.* Slegt, leelyk weder. —, SALE, DÉSHONNÊTE, MÉCHANT. Vuyl, eerloos, schandelyk. *C'est une —e expression et action.* Dat is eene leelyke, vuyle uytdrukking en daed. —, AVARE. Vrekkig, gierig, karig. —, *m.* Eertyds boer, dorpeling, landman; vuylaerd, slegten mensch; vrek, gierigaerd, *m.*

VILAINEMENT, *adv.* Leelyk, vuyl, vuylaerdiglyk, schandelyk; gieriglyk.

VILEBREQUIN, *m.* Boor, spykerboor, handboor, *v.*

VILEMENT, *adv.* Schandelyk, snoodelyk, veragtelyk, laeg.

VILENIE, *f.* Vuylheyd, vuyligheyd, onreynheyd, morsigheyd, *v. Cette maison est pleine de* —. Dit huys is vol vuyligheyd. —, (fig.). Schan-

Digitized by Google

delykheyd, laegheyd, eerloosheyd, *v.* *Il a fait bien des —s en sa vie.* Hy heeft veele slegtigheden, laegheden in zyn leven gedaen. —, Obscénité. Oneerbaerheyd, *v.* —, Paroles injurieuses. Scheldwoórden, smaedwoórden, *o. mv.*—, Avarice sordide. Vrekheyd, gierigheyd, kurigheyd, *v.*

VILETÉ, VILITÉ, *f.* Geringen prys, spotprys, *m.;* geringheyd, slegtheyd, *v.*

VILIPENDER, *v. a.* (fam.). Bespotten, veragten, versmaeden.

* VILLACE, *f.* Groote stad die niet wel bevolkt en slegt bebouwd is, *v.*

VILLAGE, *m.* Dorp, *o.*

VILLAGEOIS, E, *adj.* et *s.* Dorpsch, dorpagtig, boersch, boeragtig. —, *m.* Dorpeling, boer, landman, *m.* —, *f.* Boerin, landvrouw, *v.*

VILLANELLE, *f.* Herdersdicht, *o.,* herderszang, *m.*

VILLE, *f.* p. *vile.* Stad, *v.* — *murée, close de murailles.* Bemuerde, met eenen muer omringde stad. — *capitale* ou *principale.* Hoofdstad. — *royale.* Koninglyke stad. — *de commerce, marchande.* Koopstad, handelstad. — *maritime.* Zeestad. — *frontière.* Grensstad. À la —. In de stad, niet buyten. En —. Niet te huys, buytenshuys. *Dîner en —.* Niet te huys eéten, buytenshuys eéten.

VILLETTE, *f.* (fam.). Steédje, stedeken, *o.,* kleyne stad, *v.*

VILLEUX, EUSE, *adj.* (t. de bot.). Donzig.

VILLOSITÉ, *f.* (t. de bot.). Hairigheyd, ruygte, *v.*

VILLOTTE, *f.* *voyez* Villette.

VIMAIRE, *f.* Windschade, verwoesting (door storm *of* onweder in een bosch veroorzaekt), *v.*

VIN, *m.* Wyn, *m.* — *blanc, rouge.* Witten, rooden wyn. — *du Rhin.* Rynschen wyn. — *vieux, nouveau.* Ouden, nieuwen wyn. — *prompt à boire.* Half drinkbaeren wyn. — *nouveau, bourru* (moût). Most, *m.* — *fumeux.* Hoofdigen wyn. — *de garde.* Wyn die dueren kan. — *de mère, goutte.* Voórloop. — *petit, faible.* Ligten, zwakken wyn. — *éventé* ou *poussé.* Verschalden wyn. *Un verre de —.* Een glas wyn. — *d'honneur.* Eerenwyn. — *de deux, de trois feuilles.* Wyn die twee, dry jaeren oud is. *Etre pris de —.* Dronken zyn. *Etre entre deux —s.* Half dronken zyn. *Etre en pointe de —.* Doór den wyn verheugd zyn. Après bon —, bon cheval — (prov.). Wyn geéft moed. Quand le — entre, le secret sort (prov.). Als den wyn is in den man, den is de wysheyd in de kan.

VINAGE, *m.* Heerlyk wynrecht, *o.*

VINAIGRE, *m.* Azyn, edik, *m.* — *de vin.* Wynazyn. — *de bière.* Bierazyn. Habit de —, râpé (fig. *et* fam.). Oud versleéten kleed, *o.* On prend plus de mouches avec du miel qu'avec du — (prov.). Met zagtheyd kan men meer uytvoeren dan met hardheyd.

VINAIGRÉ, E, *adj.* Geazynd.

VINAIGRER, *v. a.* Azynen, azyn indoen.

VINAIGRERIE, *f.* Azynmaekery, *v.*

VINAIGRETTE, *f.* Azynsaus, zuere saus, *v.;* soórt van stootwagen, *m.*

VINAIGRIER, *m.* Azynmaeker; azynverkooper, *m.;* azynflesch, azynkan, *v.* —, (arbrisseau). Smak, smakboom, *m.*

VINAIRE, *adj.* *Vase, vaisseau* —. Wynvat, *o.*

VINDAS, *m.* *voyez* Cabestan.

VINDICATIF, IVE, *adj.* Vraekgierig, vraekzugtig, vraekziek, vraekneémend. *Il est un homme —.* Hy is een vraekzugtig man. *Justice —ive.* Straffende gerechtigheyd, *v.*

* VINDICATION, *f.* Vrnek, *v.*

VINDICTE, *f.* — publique (pal.). Openbaere vraek, vervolging van een schelmstuk, *v.*

VINÈE, *f.* Wynoogst, *m.*

VINETIER, *m.* *voyez* Epine-vinette.

VINEUX, EUSE, *adj.* Wynryk, kragtig, sterk; wynagtig; dat naer wyn riekt *of* smaekt; plaetsen waer veele wynbergen zyn.

VINGEON, *m.* Soórt van endvogel, *m.*

VINGT, *adj.* et *s.* Twintig. — *ans.* Twintig jaeren. — *chevaux.* Twintig peérden. — *fois.* Twintigmael. — *et un.* Een en twintig. —, *m.* Den twintigsten. *Le — du mois.* Den twintigsten van de maend.

VINGTAINE, *f.* p. *vintène.* Twintigtal, *o.,* twintig.

VINGTIÈME, *adj.* et *s.* Twintigste. —, *m.* Twintigste, twintigste deel *of* gedeelte, *o.*

VINGT-QUATRE (IN), *m.* Boek waervan de vellen in 24 bladen gevouwen zyn, *m.* en *o.*

VINIFÈRES, *f. pl.* Wynplanten, *v. mv.*

VINIFICATION, *f.* Konst van wyn te maeken, *v.*

VINOMÈTRE, *m.* Wynmeéter, *m.*

VINULE, *f.* Zeer schoone rups, *v.*

VIOL, *m.* Verkragting, schoffeéring, schaeking, maegden- *of* vrouwenschending, *v.*

VIOLAT, *adj.* *m.* *Sirop* —. Violettensiroóp, *v.*

VIOLATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Schender, verbreéker, overtreéder, *m.;* schendster, verbreékster, overtreédster, *v.*

VIOLATION, *f.* Schending, breéking, verbreéking, overtreéding, ontheyliging, *v.* *La — des choses sacrées.* De ontheyliging der heylige zaeken.

VIOLATRICE, *f.* *voyez* Violateur.

VIOLE, *f.* Vioól met zeven snaeren, *v.*

VIOLEMENT, *m.* Overtreéding, verbreéking, schending, *v.* —, (pal.). Verkragting, schoffeering, schaeking *v.*

VIOLEMMENT, *adv.* Geweldig, geweldiglyk, geweldaedigly, met geweld, hevig. *Haïr q. q.* —. Iemand geweldiglyk haeten.

VIOLENCE, *f.* Geweld, *o.,* geweldaedigheyd; onstuymigheyd, hevigheyd, vinnigheyd, *v.* *Il cède à leurs —s.* Hy geeft aen hunne geweldaedigheden toe. *User de —.* Geweld, dwang gebruyken. *Faire — à q. q.* Iemand geweld aendoen. — *des vents.* Onstuymigheyd der winden. *La — de la douleur.* De hevigheyd der smert. *Faire — aux paroles d'un écrit.* De woórden van een geschrift met geweld verdraeyen, vringen.

VIOLENT, E, *adj.* Geweldig, geweldaedig, hevig, onstuymig, driftig. *Le vent est —.* Den wind is hevig, onstuymig. *Tempête —e.* Geweldigen storm. *Mort —e.* Geweldige dood, *v.* *Homme —.* Geweldigen *of* oploopenden mensch, *m.* *Remède —.* Geweldig middel, *o.* *Passion —e.* Hevigen drift, *m.*

VIOLENTER, *v. a.* Dwingen, noodzaeken, geweld aendoen.

VIOLER, *v. a.* Schenden, overtreéden, breéken, verbreéken. — *sa promesse.* Zyne belofte schenden. — *les lois.* De wetten overtreéden. — *son serment.* Zynen eed breéken. —, Commettre un viol. Verkragten, schoffeéren, schaeken.

VIOLET, ETTE, *adj.* et *s.* Violet, paers, peérs. —, *m.* Het violet, het peérs koleur, *o.*

VIOLETTE *f.* Vioólbloem, violette, *v.*

VIOLIER, *m.* (plante). Violier, *v.*

VIOLON, *m.* Vioól, vedel, veël, *v.* *Jouer du —.* Op de vioól speélen, vedelen. Payer les —s (prov.). De kosten betaelen. —, Prison. Gevangenis, *v.*

VIOLONCELLE, *m.* Basvioól, *v.;* basvioólspeéler, *m.*

VIORNE, *f.* Meélbloem, *v.,* wilden wyngaerd, *m.*

VIPÈRE, *f.* Adder, adderslang, *v.* Langue de — (fig.). Lastertong, *v.*

VIPÉREAU, *m.* p. *—rô.* Adderken, *o.*

VIPÉRINE, *f.* Adderkruyd, slangekruyd, *o.*

VIRAGO, *f.* (fam.). Mannin, groote vrouw met een mannelyk gelaet, *v.*

VIRELAI, *m.* Soórt van oud fransch gedicht, *o.*

VIREMENT, *m.* — de parties (t. de banque). Overdragt eener schuld, *v.*

VIRER, *v. a.* et *n.* Draeyen, keeren, wenden, zwaeyen. — *vent devant.* Voór den wind wenden. — *de bord.* Wenden, omwenden; (fig.) van party veranderen.

VIRES, *m. pl.* (t. de blas.). Evenmiddelpuntige ringen, *m. mv.*

VIREUX, EUSE, *adj.* Stinkend, schadelyk, ongezond.

VIREVEAU, *m.* (mar.). Braedspit, *o.,* spil, *v.,* scheépshaspel, *m.*

VIREVOLTE, *f.* Krolsprong (van een peérd), *m.*

VIREVOUSTE, *f.* *voyez* Virevolte.

VIRGINAL, E, *adj.* Maegdelyk. Lait — (composition). Maegdenmelk, *v.*

VIRGINITE, *f.* Maegdom, maegdenstaet, *m.* (peér, *v.*

VIRGOULEUSE, *f.* Soórt van winter-

VIRGULE, *f.* Comma, *v.*

VIRIL, E, *adj.* Mannelyk, manbaer. *Sexe —.* Mannelyk geslacht, *o.* *Age —.* Mannelyken ouderdom, *m.,* manbaere jaeren, *o. mv.* Ame —e (fig.). Manhaftige ziel, *v.* Portions —es, égales (pal.). Gelyke deelen (in eene erfenis), *o. mv.*

VIRILEMENT, *adv.* Mannelyk, manhaftiglyk, kloekmoediglyk.

VIRILITÉ, *f.* Manbaerheyd, *v.,* mannelyken ouderdom, *m.;* voortteelende kragt, *v.* —, (fig.). Manhaftigheyd, kragt, *v.*

VIROLE, *f.* Ring, band (aen een mes *of* eenig werktuyg), *m.*

VIROLÉ, E, *adj.* (t. de blas.). Met banden voórzien.

VIROLET, *m.* (t. de mar.). Houten noót aen het roer, *v.*

VIRTUALITÉ, *f.* Innerlyk vermogen, *o.,* vermogende kragt, *v.*

VIRTUEL, ELLE, *adj.* Vermogend, kragtbezittend.

VIRTUELLEMENT, *adv.* Met eene inwendige *of* verborgene kragt.

VIRTUOSE, *s. m.* et *f.* Konstenaer, *m.;* konstenaeres (byzonder in de muziek), *v.*

VIRULENCE, *f.* Venynigheyd, kwaedaerdige etteragtigheyd, *v.*

VIRULENT, E, *adj.* Venynig. *Ulcère —.* Venynige zweér, *v.* Satire —e (fig.). Bytend spotschrift, *o.*

VIRUS, *m.* (l's se pron.). Venyn (van sommige kwaelen), *o.*

VIS, *f.* Schroef, vys, spil, *v.* *Les — d'une serrure.* De schroeven van een slot. *En forme de —.* Schroefswyze, schroefvormig. — *d'Archimède.* Tommolen, *m.,* waterschroef, waterslak, *v.* *Escalier à —.* Wenteltrap, *m.*

VIS-À-VIS, *prép.* et *adv.* Tegenover, regtover, schuyns over. —, *m.* Rytuyg voór twee persoonen regtover malkander, *o.*

VISA, *m.* Wettelyke onderteekening *of* goedkeuring, *v.,* visa, bewys van bekragtiging, *o.*

VISAGE, *m.* Gezigt, aengezigt, gelaet, aenschyn, weézen, *o.* — *riant.* Vrolyk aengezigt, lachend gelaet. — *chagrin.* Droevig gelaet. *Changer de —.* Van gelaet veranderen. *Tourner — à q. q.* Van iemand het gezigt afwenden, hem den rug toekeeren.

VISCÉRAL, E, *adj.* Van het ingewand; goed voór het ingewand. —, (pal.). Grondig.

VISCÈRE, *m.* (anat.). Ingewand, een gedeelte van de ingewanden, *o.*

VISCOSITÉ, *f.* Slymagtigheyd, slymigheyd, slymerigheyd, *v.*

Digitized by Google

VISÉE, *f.* Mikking, *v.*, het mikken, doelwit, oogwit, *o.* *Vous prenez la — trop haut.* Gy mikt te hoog. CHANGER DE — (fig. *et* fam.). Van inzigt veranderen.

VISER, *v. a.* et *n.* Mikken, doelen, aenleggen. *Il visa le lièvre à la tête.* Hy mikte den haes naer het hoofd. — *au but.* Naer het wit mikken *of* doelen. — à (fig.). Beoogen, bedoelen, toeleggen. *Il ne visait nulle part.* Hy doelde op niets. —, *v. a.* Wettelyk onderteekenen *of* goedkeuren, schriftelyk bekragtigen, viseëren.

VISIBILITÉ, *f.* Zigtbaerheyd, zienlykheyd, *v.*

VISIBLE, *adj.* Zigtbaer, zienlyk. *N'être pas* —. Niet te zien zyn, geen bezoek aenneémen. —, (fig.). Zigtbaer, klaer, klaerblykelyk, oogenschynlyk. *Il vous trompe, cela est* —. Hy bedriegt u, dat is klaer.

VISIBLEMENT, *adv.* Zigtbaerlyk, zienlyk, klaerblykelyk.

VISIÈRE, *f.* Vizier, mikyzer, *o.*, mikknop (op een geweêr), *m.*; voórstuk (van eenen helm), *o.*, zigtgaten, *o. mv.* ROMPRE SE — (fig.). Spytigyk toespreéken, grof bejegenen. —, (fam.). Gezigt, *o.*, oogen, *v.* en *o. mv.* *Avoir la — nette, trouble.* Een helder, een duyster gezigt hebben. *Donner dans la — à q. q.* In het oog loopen; liefde inboezemen. —, (fig. *et* fam.). Gedagte, *v.*, geest, *m.*, verstand, *o.* *Il a la — courte.* Hy heeft niet veél verstand.

VISIGOTH, *m.* p. —*sigô.* Westgot, visigot, *m.* —, (fam.). Onbeschaefden vlegel, lompen vent, *m.*

VISION, *f.* Gezigt, het zien, *o.* *L'œil est l'organe de la* —. Het oog is het zintuyg van het gezigt. —, RÉVÉLATION FAITE AUX ÉLUS, AUX PROPHÈTES, ETC. Gezigt, visioen, *o.* *L'Apôtre eut une —, vit dans une — le ciel ouvert.* Den Apostel had eene verschynsing, hy zag in een gezigt den hemel geopend. —, (fig.). Droom, *m.*, hersenschim, ydele inbeélding, *v.*; spook, nagtspook, *o.*, geest, nagtgeest, *m.*

VISIONNAIRE, *adj.* et *s.* Geestdryvend, vol ydele inbeéldingen. —, *m.* Geestdryver, *m.* —, *f.* Geestdryfster, *v.*

VISIR, ETC. *voyez* VIZIR, etc.

VISITANDINE, *f.* Visitandien, non van de Visitatie, *v.*

VISITATION, *f.* De Bezoeking van Maria, Visitatie, *v.*; kloosterorden, *o.*

VISITE, *f.* Bezoek, *o.* *Il faut lui rendre, faire une* —. Wy moeten bezoek by hem afleggen, hem bezoeken. —, PERQUISITION, RECHERCHE. Onderzoek, *o.*, schouwing, bezigtiging, *v.* — *domiciliaire.* Huyszoeking, *v.* *La — d'un bâtiment, d'un cadavre.* De gerechtelyke bezigtiging, opneéming van een gebouw; schouwing van een lyk.

VISITER, *v. a.* Bezoeken. — *un ami.* Eenen vriend bezoeken, hem gaen zien. — *les malades.* De zieken bezoeken. —, FAIRE UN EXAMEN, UNE PERQUISITION. Onderzoeken, doórzoeken, bezien, bezigtigen. — *les prisons, les côtes.* De gevangenhuyzen, de kusten bezigtigen, onderzoeken. — *toute la maison.* Het heel huys doórzoeken. —, (fig.). Bezoeken, beproeven. *Dieu l'a visité.* God heeft hem bezogt, beproefd. SE —. Malkander bezoeken.

VISITEUR, *m.* Bezigtiger, doórzoeker, *m.*

VISORIUM, *m.* (impr.). Kopyhouder, schrifthouder, *m.*, visorium, *o.*

VISQUEUX, **EUSE**, *adj.* Slymagtig, slymig, slymerig, lymagtig, kleévend, kleéverig.

VISSER, *v. a.* Schroeven, aenschroeven, met vyzen vastmaeken.

VISTULE, *f.* (fleuve). Wyssel, *v.*

VISUEL, **ELLE**, *adj.* Van het gezigt. *Rayon* —. Gezigtstrael, *m.* *Nerf* —. Gezigtszenuw, *v.* *Point* —. Gezigtspunt, *o.*

VISUM-VISU, *loc. adv.* (pop.). Aenschyn aen aenschyn.

VITAL, **E**, *adj.* Tot het leven behoorend, des levens. *Esprits vitaux.* Levensgeesten, *m. mv.* *La chaleur —e.* De warmte die tot het leven noodzaekelyk is.

VITALITÉ, *f.* Het leven, *o.*, de levendige beweeging, levenskragt, *v.*

VITCHOURA, *m.* Pels, mantel met bontwerk gevoeyerd, *m.*

VITE, *adj.* Rasch, snel, gauw, gezwind, spoedig, vlug. *Cheval* —. Snelloopend peêrd, *o.* *Il va — comme le vent, aussi — que le vent.* Hy gaet, loopt zoo snel als den wind. —, *adv.* Ras, snellyk, gauw, gezwindelyk, schielyk, op stuenden voet. *Vous écrivez trop* —. Gy schryft te schielyk.

VITEMENT, *adv.* (fam.). Ras, snellyk, gauw, gezwindelyk, schielyk.

VITESSE, *f.* Raschheyd, snelheyd, gauwheyd, gezwindheyd, vlugheyd, spoedigheyd, *v.*, spoed, *m.* *La — d'un lièvre.* De snelheyd van eenen haes.

VITEX, *m.* *voyez* AGNUS-CASTUS.

VITILIGE, *f.* Soórt van melaetschheyd, *v.*, witten uytslag, *m.*

VITONIÈRES, *f. pl.* *voyez* ANGUILLERS.

VITRAGE, *m.* Glaswerk, vensterwerk, *o.*

VITRAUX, *m. pl.* Kerkvensters, *v.* en *o. mv.*

VITRE, *f.* Glas, *o.*, glazen ruyt, *v.*; glazen venster, *v.* en *o.* *Casser les —s.* De glazen inslaen; (fig.) al te vry spreéken; geen blad voór den mond hebben.

VITRÉ, **E**, *adj.* Glazen, met glazen voórzien. *Armoire —ée.* Glazen kas, *v.* *Porte —ée.* Glazen deur, *v.* *Humeur —ée* (anat.). Glasvogt, kristalynen vogt, *o.* *Parchemin* —. Glazig, doórzigtig parkement.

VITRER, *v. a.* Glazen *of* ruyten inzetten, met glazen voórzien.

VITRERIE, *f.* Glazenmaekery, *v.*; glashandel, *m.*

VITRESCIBILITÉ, *f.* Eygenschap van in glas te veranderen, *v.*

VITRESCIBLE, *adj.* *voyez* VITRIFIABLE.

VITREUX, **EUSE**, *adj.* (chim.). Glazig, glasagtig, dat den aerd van glas heeft.

VITRIER, *m.* Glazenmaeker, *m.*

VITRIFIABLE, *adj.* Dat in glas kan veranderd worden.

VITRIFICATION, *f.* Glasmaeking, glaswording, *v.*

VITRIFIER, *v. a.* Tot glas maeken, glas doen worden; verglazen. SE —. Tot glas worden.

VITRIOL, *m.* Koperrood, vitrioól, *o.* *Huile de* —. Vitrioólolie, *v.*

VITRIOLÉ, **E**, *adj.* Met vitrioól toebereyd.

VITRIOLIQUE, *adj.* Vitrioólagtig, koperroodagtig. *Acide* —. Zwavelzuer, *o.*

VIVACE, *adj.* Taey van leven, die aenleg heeft om lang te leéven, oud te worden; langleévend.

VIVACITÉ, *f.* Levendigheyd, vlugheyd, snelheyd, wakkerheyd, hevigheyd, vuerigheyd, vinnigheyd, *v.*, drift, *m.* en *v.* *Il parlait avec* —. Hy sprak met ievver, drift. — *du combat.* Hevigheyd van het gevegt. —, (fig.). Schranderheyd, spitsvindigheyd, scherpzinnigheyd, *v.* —, ÉCLAT. Levendigheyd, *v.*, glans, *m.* — *des couleurs.* Levendigheyd *of* glans der koleuren. —*s.* Haestigheyd, oploopendheyd, korzelheyd, *v.* *Il s'est bien corrigé de ses —s.* Hy heeft zich zeer verbeterd van zyne oploopendheden, driften.

VIVANDIER, **ÈRE**, *s. m.* et *f.* Marketenter, zoetelaer, *m.*; marketentster, zoetelaerster, *v.*

VIVANT, **E**, *adj.* et *s.* Levend, levendig, in het leven. *Une créature —e.* Een levend schepsel. *La langue française est une langue —e.* De fransche tael is eene levende tael, eene tael die veél gesproken word. —, *m.* *Du* —. In het leven, in den levenstyd. *De son* —. In zyn leven. *Les —s et les morts.* De levenden en de dooden. UN BON — (fam.). Eenen lustigen broeder, eenen losbol, *m.*, eene vrolyke ziel, *v.* MAL —. Mensch van een kwaed *of* berispelyk gedrag.

VIVAT! Lang leéve! vivat!

VIVE, *f.* (poisson). Pieterman, *m.*

VIVELLE, *f.* Stopwerk (met de naeld), *o.* —, POISSON. Zweêrdvisch, zaegvisch, *m.*

VIVEMENT, *adv.* Heviglyk, levendig, vueriglyk, vinniglyk; gevoelig, gevoeliglyk, zeer sterk. *Il sentit — la douleur.* Hy gevoelde de smert zeer sterk, heviglyk.

VIVIER, *m.* Vyver, vischvyver, *m.*

VIVIFIANT, **E**, *adj.* Levendigmaekend, verlevendigend, versterkend. *Grâce —e.* Levendigmaekende genade, *v.*

VIVIFICATION, *f.* Levendigmaeking, verlevendiging, *v.*

VIVIFIER, *v. a.* Levend *of* levendig maeken, verlevendigen, versterken, kragt geéven. *Dieu vivifie toutes choses.* God geeft het leven aen alle dingen. *Le soleil vivifie les plantes.* De zon verlevendigt de planten.

VIVIFIQUE, *adj.* Levendmaekend, verlevendigend, dat het leven geéft *of* verwekt. *Les sucs —s des plantes.* De levengeévende sappen der planten.

VIVIPARE, *adj.* Levende jongen voortbrengend. *Plantes —s.* Planten die, in plaets van bloemen *of* zaed, uytspruytsels voortbrengen, *v. mv.*

VIVOTER, *v. n.* (fam.). Armoedigyk *of* bekrompen leéven.

VIVRE (je vis, tu vis, il vit, nous vivons, vous vivez, ils vivent; je vivais; je vécus; je vivrai; je vivrais; vis, vivons, vivez; que je vive; que je vécusse; vivant; vécu), *v. n.* Leéven, in het leven zyn. *Ce n'est pas — que d'être toujours malade.* Dat heet niet leéven, wanneer men altyd ziek is. — *en paix.* In vrede leéven. — *de ménage.* Spaerzaemlyk leéven. — *au jour, la journée.* Van zyne daghuer leéven; dagelyks verteêren wat men wint; (fig.) voór de toekomst onbezorgd zyn. *Savoir* —. Weéten te leéven, levensmanier hebben, wellevend zyn. — *dans le célibat, dans le grand monde.* In den ongehouwden staet, in de groote wereld leéven. — *bien ou mal avec q. q.* Met iemand wel *of* slegt omgaen *of* handelen. — *dans des temps difficiles.* Moeyelyke tyden beleéven. — *selon sa foi et sa croyance.* Zyn geloof beleéven. — *sous le gouvernement d'un prince, sous les lois.* Onder de regeéring van eenen vorst, onder de wetten leéven, daersen onderworpen, onderdaenigzyn. QUI VIVE? Wie daer? *Vive le roi!* Leéve den koning!

VIVRE, *m.* Voedsel, *o.* —*s.* Levensmiddelen, *o. mv.*, leéftogt, *m.*, mondbehoeften, eétwaeren, *v. mv.*

VIZIR, *m.* Vizier (staetsbedienden by de Turken), *m.* *Le grand* —. Den grooten vizier. —, (fig.). Trotschen, hoogmoedigen mensch, *m.*

VIZIRAT, **VIZIRIAT**, *m.* Vizierschap, *o.*

VOCABULAIRE, *m.* Verkort woórdenboek, *m.* en *o.*, woórdenschat, *m.*

VOCABULISTE, *m.* Verkort woórdenboekschryver, *m.*

VOCAL, **E**, *adj.* Wat doór de stem word uytgedrukt, overluyd geschied; mondelyk, vokael. *Prière —e.* Mondgebed, *o.* *Musique —e et instrumentale.* Zang en speél- *of* snaerenmuziek, *v.*

Digitized by Google

VOCALEMENT, *adv.* Mondelings, met den mond, met luyder stemme.

VOCATIF, *m.* (t. de gramm.). Roeper, vocativus (vyfden naemval), *m.*

VOCATION, *f.* Roep, *m.*, beroep, *o.*, roeping, neyging *of* genegenheyd tot eenen staet, *v. Suivre sa* —. Zynen roep *of* zyne roeping volgen. — (t. de théol.). Roeping, *v. La — d'Abraham.* De roeping van Abraham.

VOCAUX, *m. pl.* p. —*cb.* Stemgeevers, stemgerechtigden, *m. mv.*

VOCIFÉRATEUR, *m.* Schreeuwer, *m.*

VOCIFÉRATION, *f.* Geschreeuw, *o.*

VOCIFÉRER, *v. n.* Schreeuwen.

VOEU, *m.* Gelofte, belofte, *v. Un — sacré.* Eene heylige gelofte. *Faire un — à Dieu, à la Sainte-Vierge.* Aen God, aen de H. Maegd eene gelofte doen. — , Ex-voto. Belofte, beloftebeeldtenis, *v.* —, Suffrage. Stem, keurstem, *v.* —x, profession religieuse. Gelofte (in een klooster), *v.* —x, souhaits, désirs. Wenschen, *m. mv.*, begeerten, *v. mv.*, verlangen, *o. Remplir les —x de q. q.* Iemands wenschen *of* begeerten vervullen.

VOGUE, *f.* Vaert, *v.*, gang (van een vaertuyg), *m.* —, (fig.). Agting, *v.*, naem, *m.*, aenzien, *o. Cela l'a mis en* —. Dat heeft hem in agting, in naem gebragt. — , Mode, grand cours. Zwang, toeloop, *m.*, gebruyk, *o.*, mode, *v. Ce prédicateur a la —, est en* —. Deezen predikant staet in aenzien, in roep, heeft veél toeloop. *Etre en* —. In zwang zyn.

VOGUE-AVANT, *m.* (t. de mar.). Voórroeyer, *m.*

VOGUER, *v. n.* Vaeren, zeylen, voortzeylen. *Le vaisseau commençait à* —. Het schip begon te vaeren, zich in beweeging te zetten. —, Ramer. Roeyen, riemen. Vogue la galère (prov.). Het mag gaen zoo het wil, het gaet er op los.

VOGUEUR, *m.* Roeyer, *m.*

VOICI, *prép.* Hier, zie hier, hier is, hier zyn. — *le livre.* Hier is het boek. — *le mien et voilà le vôtre.* Hier is het myne, en zie daer het uwe. *Le* —. Hier is hy. — *qu'il vient, le — qui vient.* Hier komt hy. *L'homme que* —. Den man dien gy hier ziet. *Nous — quatre.* Wy zyn hier met ons vieren.

VOIE, *f.* Weg, *m.*, landstraet, *v. Par la — de terre, de mer, de l'eau.* Langs het land, de zee, het water. —, (fig.). *Les —s de la Providence sont impénétrables.* De wegen der Voórzienigheyd zyn ondoórgrondelyk. *La — du ciel.* Den weg ten hemel. *La — large.* Den breeden weg (tot de verdoemenis). —, Moyen. Weg, *m.*, middel, *o.*, wyze, *v. Voilà la — la plus sûre.* Dat is den zekersten weg, wyze. —*s de droit.* Gerechtsmiddelen, dwangmiddelen. —*s de fait.* Daedelykheden, geweldaedigheden, geweldoefeningen, *v. mv.*, geweldige middelen, *o. mv.* —, Entremise. Tusschenkomst, bemiddeling, *v. Il a fait sa fortune par la — des armes.* Hy heeft zyn geluk gemaekt door de wapenen, in den oórlog. — (t. d'astr.). —*lactée.* Melkweg, *m. Mettre q. q. sur la* —. Iemand op den regten weg brengen, iemand te regt helpen. —, Manière de transporter les personnes ou les marchandises. Weg, *m.*, gelegenheyd, *v.*, middel, *o.*, wyze, *v. Il prend la — de l'eau.* Hy neémt den weg te water. *Envoyer des marchandises par la — du messager.* Koopwaeren met den bode toezenden. —, Espace entre les roues; les traces. Spoór, *o.* breedte, wydte, *v.* — (t. de chasse). Spoór, *o. Mettre les chiens sur la* —. De honden op het spoór (der wilde dieren) brengen. —, Charge, charretée. Vragt, laeding, dragt, *v.*, voer, voeder, *o. Une — de bois, de charbon, de sable.* Eene vragt hout, kooléen, zand. — *d'eau.* Dragt *of* twee emers water. *Vaisseau qui a une — d'eau.* Lekschip, *o.* —, Passage de la scie. Sneé, zaegsneé. *Voyez un peu ces nuées.* Beschouw, zie eens deeze wolken. —, Examiner. Zien, onderzoeken. *Il faudra — cette affaire.* Men zal deeze zaek moeten zien, onderzoeken. —, Observer, remarquer. Zien, inzien, aenmerken, bemerken. *Je vois qu'il est trompé.* Ik bemerk, zie in, dat hy bedroógen is. —, Fréquenter. Zien, omgaen, verkeeren. —, S'informer. Zien; vernemen, ondervraegen. *Voyez s'il est chez lui.* Zie, vernemen eens *of* hy te huys is. — *le jour.* Geboóren worden, ter wereld komen; in het licht komen, uytkomen. —, Avoir vue. Het uytzigt hebben op. *Ma chambre voit (de ma chambre on voit) sur la rue.* Myne kamer ziet op de straet uyt, men ziet van myne kamer op de straet. Se faire —. Zich laeten zien, zich vertoonen. Se —. Zich zien, zich beschouwen, zich in eenen spiegel zien; malkander zien; by malkander komen, malkander bezoeken, met malkander verkeeren. Se —, être vu. Gezien worden. *Cela se voit dans le monde.* Men ziet dat in de wereld.

VOIRE, *adv.* (v. m.). Ja, zelfs, waerlyk, in der daed, voórwaer.

VOIRIE, *f.* Opzigt over de wegen, *o.*; openbaeren *of* grooten weg, *m.*; villery, vilplaets, vuylnisplaets, *v.*, mesthoop, *m.*

VOISIN, E, *adj.* et *s.* Gebuerig, nabuerig, aenliggend, byliggend, aengrenzend, aenpaeland, naestgelegen, nabygelegen. *Ce sont nos peuples —s.* Die volken zyn onze nabueren. *La maison —e de la forêt.* Het aen het wond liggend huys. *Il demeure dans la rue —e.* Hy woont in de naestgelegene straet. Etre —. Byliggen, bygelegen zyn. —, *m.* Buer, gebuer, buerman, nabuer, *m.* —, *f.* Buervrouw, gebuervrouw, nabuervrouw, *v.*

VOISINAGE, *m.* Buert, gebuerte, *v.*, gebuerschap, nabuerschap, *o.*

VOISINER, *v. n.* (fam.). Buerten, buerschap houden, zyne gebueren bezoeken.

VOITURE, *f.* Rytuyg, *o.*, koets; vragtschuyt, *v. Une — de louage.* Een huerrytuyg. —, Personnes ou choses qu'on transporte. Vragt, laeding, *v. Le roulier n'a pas trouvé* —. Den voerman heeft geene vragt gevonden. *Une — de vin.* Eene laeding wyn. *Il a sa* —. Hy heeft zyne vragt. —, Transport. Overbrenging, overvoering, *v.*, vervoer, *o.* Adieu la — (fam.). Alles is wech. Lettre de —. Vragtbrief, *m.* —, Port, frais. Vragtgeld, *o.*, vragtloon, voerloon, *m.* enz.

VOITURER, *v. a.* Voeren, vervoeren, overvoeren, overbrengen. — *par eau, par terre.* Te water, te land vervoeren.

VOITURIER, *m.* Voerman, vragtvoerder, *n.*

VOITURIN, *m.* Rytuygverhuerder, huerkoetsier, voerman, *m.*

VOIX, *f.* p. *voa.* Stem, *v. Une — forte, faible, haute, basse.* Eene sterke, zwakke, hooge, leege stem. *De vive* —. Mondelings, mondelyk. *A haute* —. Overluyd, met luyder stemme. — intérieure (fig.). Goddelyke inspraek *of* ingeeving, *v.* La déesse aux cent —, la Renommée. De faem, *v.* — de la renommée. Openbaer gerugt, *o.* La — du peuple est la — de Dieu (prov.). De stem des volks is de stem van God, wat het algemeen zegt, moet waer zyn. —, Chanteur, chanteuse. Stem, *v.*; zanger, zinger, *m.*; zangster, zingster, *v.* —, Suffrage. Keurstem, stem, *v. Aller aux* —. Tot het stem-

Digitized by Google

men overgaen. *Recueillir les* —. De stemmen opneémen. — *active*. Stemrecht, recht om te stemmen. — *passive*. Recht om gekoózen te worden. *A la pluralité des* —. Met meerderheyd van stemmen. —, Avis, sentiment. Stem, *v.*, gevoelen, *o.*, meening, *v.* —, Son de voyelle (gramm.). Klank, *m.*

VOL, *m.* Vlugt, *v.*, het vliegen (van vogels en insekten), *o.* *L'aigle a le — fort haut.* Den arend vliegt zeer hoog. *Prendre son* —. Zyne vlugt neémen. — *rapide.* Snelle vlugt. *Tirer un oiseau au* —. Eenen vogel in de vlugt schieten. — *terre à terre.* Vlugt, vliegen langs den grond. Rendre son — trop haut (fig.). Te hoog vliegen, te veél onderneémen. —, (fig.). Élévation des pensées, sublimité du style. Verheevenheyd, hoogdraevendheyd, *v.* —, Chasse avec des oiseaux de proie. Valkenjagt, *v.* —, Envergure. Wydte der opengespreyde vleugelen, *v.* Demi — (blas.). Eenen opengespreyden vleugel. —, Large. Dieste, dievery, *v.*, diefstal, *m.* — *domestique.* Huysdievery. — *de grand chemin.* Straetroovery. — *de nuit* ou *nocturne, de jour.* Nagt-, dagdievery. — *à main armée.* Diefstal met geweld, met gewapende hand. —, Chose volée. Diefstal, *m.*, gestoólen goed, *o.* *J'ai recouvré mon* —. Ik heb het my afgestoólene, geroofde, terug ontfangen.

VOLABLE, *adj.* Steélbaer, besteélbaer, dat gestoólen *of* wechgenomen kan worden.

VOLAGE, *adj.* et *s.* Los, ligtveérdig, wispeltaerig, onbestendig, onstandvastig, ongestadig, veranderlyk. *Il a le caractère* —. Hy heéft eene onbestendige, wispeltuerige inborst. Feu —. Hairworm, *m.*, rondvonk, *v.*

VOLAILLE, *f.* Gevogelte, *o.*

VOLANT, E, *adj.* Vliegend. *Poisson* —. Vliegenden visch. *Dragon* —. Vliegenden draek. *Fusée* —*e.* Vuerpyl, *m.* *Camp* —. Vliegend leger, *o.* *Artillerie* —*e.* Rydende artillerie. *Pont* —. Vliegende brug, gierbrug, *v.* *Feuille* —*e.* Los blad, *o.* *Cerf* —. Schalbyter (insekt); vlieger (kinderspeéltuyg), *m.*

VOLANT, *m.* (jouet). Pluymbal, *m.*, raketspel, *o.* *Jouer au* —. Met den pluymbal speélen; raketten. — (t. de charp.). Wiek, *v.*, zweérd, *o.*, vleugel (van eenen windmolen), *m.* —, Surtout sans doublure. Overrok zonder voeyering, *m.* — d'eau (plante). Waterroos, waterlelie, *v.*

VOLATIL, E, *adj.* Vlug, vlugtig. *Sel* —. Vlug *of* vlugtig zout, *o.*

VOLATILE, *m.* Gevogelte, gevleugeld dier, pluymgedierte, *o.* —, *adj.* Vliegend. *Espèce* —. Gevogelte, *o.*, vliegende dieren, *o. mv.*

VOLATILISATION, *f.* (t. de chim.). Vlugtigmaeking, *v.*

VOLATILISER, *v. a.* Vlugtig maeken. Se —. Vlugtig worden.

VOLATILITÉ, *f.* Vlugtigheyd, *v.*

VOLATILLE, *f.* (fam.). Eétbaer gevogelte, *o.*

VOL-AU-VENT, *m.* au pl. des *vol-au-vent.* Zeker pasteygebak, *o.*

VOLCAN, *m.* Vuerberg, brandenden *of* vuerspouwenden berg, *m.* *Le Vésuve, l'Etna sont des* —*s.* Den Vesuvius, den Etna zyn vuerspouwende bergen. —, (fig.). Levendige *of* vuerige inheéldingskragt, *v.* *Ce poète est un* —. Deezen dichter is een vuerig hoofd.

VOLE, *f.* Faire la — (t. de jeu). Alle de trekken *of* slagen haelen (in het kaertspel).

VOLÉE, *f.* Vlugt (van eenen vogel), *v.* *L'oiseau prend la* —. Den vogel vliegt op. —, Bande d'oiseaux qui volent ensemble. Vlugt, vogelbende, *v.*, troep, *m.*, menigte, *v.* — *de pigeons.* Vlugt duyven; gebroedsel duyven (in de zelfde maend), *o.* —, (fig.). Troep, hoop, zwerm, *m.* — *de jeunes écoliers.* Troep jonge schoólieren. *Il y avait une* — *de jeunes gens à la cour.* Er was eenen zwerm jonge lieden aen het hof. —, Rang, qualité, force. Staet, rang, *m.* *Un seigneur de la première* —. Eenen heer van den eersten rang. — (t. d'artil.). — *de canons.* Losbranding van verscheydene kanons te gelyk. *Une* — *de coups de bâton.* Een groot getal, eene dragt stokslagen. *Sonner* (les cloches) *à toute* —. Met alle de klokken te gelyk luyden. *Prendre une balle à la* —. Eenen bal in de vlugt pakken. —, Pièce de traverse au timon d'une voiture. Haemhout, *o.*, zwengel, *m.* A la —, *adv.* Ter vlugt, in de vlugt, in het wild, onbedagtelyk, onbezonnen, zonder overleg. *Faire une chose à la* —. Iets in de vlugt doen. *Il parle à la* —. Hy spreékt in het wild.

VOLER, *v. n.* Vliegen. *Ces oiseaux volent haut.* Deéze vogels vliegen hoog. — *à tire d'aile.* Snel, schielyk vliegen. —, (fig.). Vliegen, snellen, snel loopen. *Ce cheval vole, il ne court pas.* Dit peérd vliegt, het loopt niet. — *au secours de q. q.* Iemand ter hulp snellen, toeschieten. —, Etre poussé dans l'air avec une grande vitesse. Vliegen. *Les feuilles volent.* De bladeren vliegen in de locht rond. Le temps vole (fig.). Den tyd vervliegt, gaet voórby. —, *v. a.* Steélen, besteélen, ontsteélen, ontneémen, eenen diefstal begaen. — *la bourse de q. q.* Iemands beurs steélen. — *son maître.* Zynen meester, zynen heer besteélen. —, (fig.). Afschryven, uytschryven, naschryven. —, (fauc.). Jaegen. — *le héron.* Den reyger navliegen, op hem jaegen. (ken, *o.*

VOLEREAU, *m.* (fam.). Diefje, dief-

VOLERIE, *f.* Dievery, *v.*, diefstal, *m.*; vlugt; vogeljagt, *v.*

VOLET, *m.* p. —*lè.* Duyvenhok, *o.*, duyvenslag, *m.*; luyk, blad, blind (voór vensters, enz.), *o.*; plankje, planksken (waerop men zaed, erten, enz., uytzoekt), *o.*; orgeldeur, *v.* —, Plante. Waterlelie, *v.* —, Petite boussole. Kleyn zeekompas, *o.* —*s* (t. de charp.). Schepborden van het rad in eenen watermolen, *o. mv.*

VOLETER, *v. n.* (word geconj. als *jeter*). Heén en weér vliegen, vlederen, fledderen. *L'oiseau eriait et voletait autour du nid.* Den vogel schreeuwde en vloóg rondom den nest.

VOLETTE, *f.* Kleyne horde (tot het pluyzen der wol), *v.* —*s.* Koordekens *of* franien (aen het vliegennet der peérden), *o. mv.*

VOLEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Dief, gauwdief, *m.*; diefegge, *v.*; struykroover, *m.* Au — ! Dieven, dieven! houd den dief!

VOLICE, *f.* Breede lat, *v.*

VOLIÈRE, *f.* Vogelkooy, vlugt, vogelvlugt, *v.*

VOLIGE, *f.* Dunne withouten plank, *v.*

VOLITION, *f.* Het willen, *o.*; wilsbepaeling, willing, *v.*; act, waerdoór men iets bepaelt, iets wil hebben, dat geschiede.

VOLONTAIRE, *adj.* et *s.* Vrywillig, ongedwongen. *Une action* —. Eene vrywillige daed. —, Qui ne fait que sa volonté. Eygenzinnig, koppig. *Petit* —. Koppig kind, *o.*, stouten bengel, *m.* —, *m.* Vrywilliger, vrywilligen krygsman, *m.*

VOLONTAIREMENT, *adv.* Vrywilliglyk, ongedwongen, zonder dwang. *Il l'a fait* — *et de bon gré.* Hy heéft het vrywilliglyk en geérne gedaen.

VOLONTÉ, *f.* Wil, *m.*, belieste, *v.*, believen, welbehaegen, *o.* *L'entendement éclaire la* —. Het verstand verlicht den wil. *Je m'en remets à votre* —. Ik stel het in uw welbehaegen. A —. Naer wil, gelyk men wil. *Bonne* —. Goedwilligheyd, gewilligheyd, welwillendheyd, *v.* *Mauvaise* —. Kwaedwilligheyd, onwilligheyd, *v.*

VOLONTIERS, *adv.* Geérne, gewilliglyk, van herte. *Très* —. Zeer geérne. —, Facilement. Ligtelyk, gemakkelyk, goed.

VOLTE, *f.* (man.). Zwenking, omwending, volte, *v.* — (t. d'escr.). Beweeging, draeying om eenen steék te ontwyken, *v.*

VOLTÉ, E, *adj.* (blas.). Dubbel.

VOLTE-FACE, *f.* *Faire* —. Zich omkeeren, zich naer den vyand wenden.

VOLTER, *v. n.* (t. d'escr.). Den steék, den stoot (in het schermen ontwyken).

VOLTIGEMENT, *m.* Het heén en weér vliegen, het fledderen.

VOLTIGER, *v. n.* Heén en weér vliegen, fledderen, vlederen. *Une abeille qui voltige.* Eene honigbie die heén en weér vliegt. *Le pavillon voltige.* De vlag fleddert, slingert. — (t. de man. *et* d'escr.). Behendig zwenken, draeyen (met een peérd), springen op *of* over een peérd; konstsprongen doen op de koord, enz.; slingeren. —, (fig.). Zweéven, zwerven, loopen. — *de maison en maison.* Van huys tot huys loopen.

VOLTIGEUR, *m.* Lochtspringer, koordendanser, *m.* —, (t. mil.). Jaeger, soldaet van de ligte troepen, *m.*

VOLUBILIS, *m.* (plante). Winde, *v.*

VOLUBILITÉ, *f.* Ligtheyd, snelheyd, gezwindheyd, *v.* *La* — *des roues d'une machine.* De snelheyd der ronde beweéging van de raderen eens werktuygs. —, Articulation rapide. Vlugheyd, snelheyd (in de uytspraek), *v.*; gewoonte van gauw en veél te spreéken.

VOLUE, *f.* Bobyntje (in eene schietspoel), *o.*

VOLUME, *m.* Omvang, *m.*, grootte, uytgestrektheyd (van een lichaem), *v.*; boek, *m.* en *o.*, boekdeel, *o.*

VOLUMINEUX, EUSE, *adj.* Groot, uytgestrekt, uytgebreyd, dik. *Ce paquet est trop* —. Dit pak is te groot. *Un ouvrage* —. Een werk dat verscheydene boekdeelen bevat.

VOLUPTÉ, *f.* Wellust, *m.* en *v.*, wellustigheyd, weélde, *v.*, vermaek, *o.* *Se plonger dans les* —*s.* Zich in den wellust baeden, storten.

VOLUPTUAIRE, *adj.* (prat.). Tot vermaek dienend *of* gedaen.

VOLUPTUEUSEMENT, *adv.* Wellustiglyk, weélderiglyk, op eene wellustige, weélderige wyze.

VOLUPTUEUX, EUSE, *adj.* et *s* Wellustig, weélderig, wulpsch. *Mener une vie* —*se.* Een wulpsch leven leyden. —, *m.* Wellusteling, *m.*

VOLUTE, *f.* (archit.). Krol, vrong, *v.*, slingetrek, slingertrek, *m.* —, Coquille univalve. Toot, rol, soórt van schroefvormige schelp, *v.*

VOLUTER, *v. a.* Krollen maeken, eene krolagtige gedaente geéven. —, Dévider. Winden, haspelen.

VOLVE, *f.* (t. de bot.). Stamvlies, *o.*

VOLVÉ, E, *adj.* Met een stamvlies voórzien.

VOLVOCE, *m.* Draeywormpje, *o.*

VOLVULUS, *m.* Darmkronkel, *m.*, darmjigt, *v.* (kapel, *v.*

VOMBARE, *m.* (papillon). Soórt van

VOMER, *m.* Neusbeen, *o.*

VOMIQUE, *f.* Longzweér, *v.* —, *adj.* Noix —. Kraenoog, kraeyoog, *o.*, braeknoót, *v.*

VOMIR, *v. a.* et *n.* Braeken, uytbraeken, uytspouwen, overgeéven. *Il a vomi de la bile.* Hy heéft gal uytgebraekt. *Le volcan vomit des torrents de feu.* Den vuerspouwenden berg braekt stroomen van vuer uyt. — des injures (fig.). Scheldwoórden uytbraeken.

Digitized by Google

VOMISSEMENT, *m.* Braeking, uytbraeking, uytspouwing, overgeéving, *v.*

VOMITIF, IVE, *adj.* et *s.* Dat tot braeken verwekt. —, *m.* Braekmiddel, *o.*, braekdrank, spouwdrank, *m.*

VOMITOIRE, *m.* (v. m.). Braekmiddel, *o.* —s (antiq.). Uytgangen (van eenen schouwburg), *m. mv.*

VORACE, *adj.* Verslindend, gulzig. *Un animal* —. Een verslindend dier.

VORACITÉ, *f.* Verslindenden aerd, *m.*, gulzigheyd, *v.*

VOS, *adj. poss. voyez* VOTRE.

VOTANT, *m.* Stemmer, stemgeéver, *m.*

VOTATION, *f.* Stemming, stemgeéving, *v.*

VOTE, *m.* Stem, keurstem, *v.*

VOTER, *v. a.* Stemmen, zyne stem geéven.

VOTIF, IVE, *adj.* Dat eene gelofte betreft, dat door gelofte gegééven *of* gedaen word. *Messe* —*ive.* Misse voor eenen kranken *of* reyziger.

VOTRE, *adj. poss.* au pl. *vos.* Uwen, uwe, uw. — *père.* Uwen vader. — *mère.* Uwe moeder. — *enfant.* Uw kind. *Vos amis.* Uwe vrienden. — *altesse.* Uwe hoogheyd. —*majesté l'a ordonné.* Uwe majesteyt heeft het bevoólen.

VÔTRE (LE, LA), *pron. poss.* Den uwen, de uwe, het uwe. *Voici mes papiers, voilà les* —*s.* Hier zyn myne papieren, daer de uwe. *Les* —*s.* De uwen, uwe vrienden, uw volk, lieden van uwen aenhang.

VOUÈDE, *f.* (plante). Weede, *v.*

VOUER, *v. a.* Toewyden, toeheyligen. — *ses enfants à Dieu.* Zyne kinderen aen God toewyden; hem dezelve opdraegen. — *ses services à l'état.* Zyne diensten aen den staet wyden. —, PROMETTRE PAR VŒU, ETC. Beloóven, verloóven, opdraegen, eene gelofte doen, door gelofte toewyden. — *un temple à Dieu.* God eenen tempel opdraegen, toewyden. SE —. Zich toewyden, zich toeheyligen, zich opdraegen, zich geheel overgeéven.

VOUGE, *f.* Zwynspriet, jagtspriet, *m.*; snoeymes, *o.*

VOULOIR (je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez, ils veulent; je voulais; je voulus; je voudrai; je voudrais; que je veuille, que tu veuilles, qu'il veuille, que nous voulions, que vous vouliez, qu'ils veuillent; que je voulusse; voulant; voulu), *v. a.* et *n.* Willen, begeêren, wenschen. *Je veux vous parler.* Ik wil met u spreéken. *Que voulez-vous?* Wat wilt *of* begeêrt gy? *Il veut être payé.* Hy wil betaeld zyn. *Je veux bien que cela soit.* Ik stae wel toe, ik willig wel in, dat het zoo zy. *Que veut dire cela?* Wat wil dat zeggen? wat beteekent dat? *Cette affaire veut être conduite avec prudence.* Deeze zaek moet, wil met voórzigtigheyd geleyd, bestierd worden. *Dieu le veuille!* God geéve het! — *du bien à q. q.* Iemand wel willen, iemand genegen *of* toegedaen zyn. *En* — *à q. q.* Iemand een kwaed hert toedraegen, eenen vrok *of* haet tegen iemand hebben, het op iemand munten. *Que veut dire ce mot?* Wat beteekent dat woórd? —, *m.* Wil, *m.*

VOULU, E, *adj.* Gewild, gezogt.

VOUS, *pron. pers.* Gy, u.

VOUSSEAU, VOUSSOIR, *m.* Slotsteen, sluytsteen (van een gewelf); boóg, *m.*, hoógronding, *v.*

VOUSSURE, *f.* Bogt, *v.*, boóg, *m.*, hoógronding (van een gewelf), *v.*

VOÛTE, *f.* Gewelf, welfsel, gewelfsel, overwelfsel, verwelfsel, *o. Une* — *demi-cycle* ou *demi-cercle*, ou *demi-circulaire* ou *en berceau.* Halfcirkelgewelf. — *en plein cintre.* Rond gewelf. — *plate.* Vlak gewelf. — *conique* ou — *de trompe.* Kegelvormig gewelf. — *en cul de four.* Gewelf dat aen dry zyden toeloopt. *En* — Gewelfswyze. *Clef de* —. Slotsteen, *m.* — CÉLESTE (poét.). Het blauw gewelf, sterregewelf, den hemel. — (t. d'anat.). Bogt, kromte, *v. La* — *du palais, du nez, du cerveau.* De bogt, kromte van het verhemelte, van den neus, van de hersenen.

VOÛTÉ, E, *adj.* Gewelfd, overwelfd; krom, geboógen, gebukt.

VOÛTER, *v. a.* Welven, verwelven, overwelven, toewelven, een gewelf maeken. SE —. Krommen, krom worden van ouderdom.

VOYAGE, *m.* Reys, reyze, *v.*, togt, *m. Faire un grand* ou *long* —. Eene groote *of* lange reys doen. *Aller* ou *se mettre en* —. Op reys gaen, de reys aanneémen. *Revenir de* —. Van de reys terug komen. *Un* — *par mer, par terre.* Eene reys ter zee, te land, zee-, landreys. — *de long cours.* Eene lange reys (naer de Oost *of* West). *Bon* —! Gelukkige reys! —, RELATION D'UN —. Reysbeschryving, *v.* —, ALLÉE ET VENUE D'UN LIEU À UN AUTRE. Reys, *v.*, gang, *m. Le voiturier a fait cinq* —*s pour amener ce bois.* Den voerman heeft vyf gangen gedaen om dit hout te haelen.

VOYAGER, *v. n.* Reyzen, heen en weêr trekken. — *en poste, en voiture, à cheval.* Ter, met de post, in een rytuyg, te peêrd reyzen. — *par eau, par mer, par terre.* Te water, ter zee, te land reyzen. — *à petites journées.* Kleyne dagreyzen doen. — *la nuit, jour et nuit.* Des nagts, dag en nagt reyzen. QUI VEUT — LOIN, MÉNAGE SA MONTURE (prov.). Langzaem gaet het zekerste.

VOYAGEUR, EUSE, *s. m.* et *f.* Reyzer, reyziger, *m.*; reyzigerse, *v.* —, *adj.* Reyzend.

VOYANT, E, *adj.* et *s.* Ziende; levendig, heel licht, zeer helder; dat sterk *of* afsteekend van koleur is. —, *m.* PROPHÈTE (dans l'Ecrit.-Sainte). Ziender, profeét, *m. Samuël est appelé le* —. Samuël word den ziender genoemd.

VOYELLE, *f.* Klinker, *m.*, klinkletter, vokael, *v.*

VOYER, *m.* Opzigter op de ryweegen, straeten. —, *adj. Arbres* —*s.* Boomen langs de wegen, straeten.

VOYETTE, *f.* Looglepel, loogschepper, *m.*

VRAI, E, *adj.* Waer, waeragtig, ongeloógen. *Cela est* —. Dat is waer. *Tout ce qu'il dit est* —. Al wat hy zegt is waer. *La chose n'est que trop* —*e.* De zaek is maer al te waer. *Jésus-Christ est* — *Dieu et* — *homme.* Jesus-Christus is waeragtig God en waeragtig mensch. —, SINCÈRE, VÉRIDIQUE. Opregt, waeragtig, regtzinnig. *Homme* —. Opregten mensch. —, QUI EST TEL QU'IL DOIT ÊTRE. Regt, opregt, waer, egt, onvervalscht. — *ami.* Waeren *of* opregten vriend. *C'est du* — *marbre.* Dat is egt marmer. —, RÉEL. Waeragtig, weézenlyk. —, UNIQUE, PRINCIPAL. Eenig, eygenlyk, regt, waer. *C'est la* —*e place de ce tableau.* Dat is de eygenlyke, regte, geschikte plaets voór deéze schildery. —, *m.* Waerheyd, *v.*, waere, *o. Aimer le* —. De waerheyd beminnen. *Cela sort du* —. Dat is beneven de waerheyd, dat wykt van de waerheyd af. *A dire* —. Om de waerheyd te zeggen. *Voilà le* —. Dat is het waere. —, *adv.* Waer, waerlyk, waeragtiglyk. *Je sais au* — *ce qui en est.* Ik weét waerlyk wat er van is. *Au* —. Waerlyk, met waerheyd, in der waerheyd. *Je vous le dis au* — (à la vérité, véritablement). Ik zeg het u in waerheyd.

VRAIMENT, *adv.* Waer, waeragtelyk, voórwaer, in der daed. — *je vous en croirai.* Waerlyk, in der daed, ik wil u gelooven.

VRAISEMBLABLE, *adj.* et *s.* p. *vrèçan*—. Waerschynlyk. *Cela est peu* —. Dat is weynig, niet zeer waerschynlyk. —, *m.* Het waerschynlyke, *o.*, waerschynlykheyd, *v. Le vrai n'est pas toujours le* —. Het waere is niet altyd het waerschynlyke.

VRAISEMBLABLEMENT, *adv.* Waerschynlyk. (heyd, *v.*

VRAISEMBLANCE, *f.* Waerschynlyk-

* **VREDER**, *v. n.* Heén en weêr loopen; ergens schielyk naertoe loopen om te zien.

VRILLE, *f.* Handboor, zwikboor, krukboor, *v.* —*s.* Hegtrankjes (der planten), *o. mv.*, draeden, banden, *m. mv.*

VRILLER, *v. n.* (t. d'artific.). Schroefswyze slingeren. *Une fusée qui vrille.* Eenen vuerpyl die gelyk eene schroef in de hoogte draeyt.

VRILLIER, *m.* Boorsmid, die booren maekt, *m.*

VRILLON, *m.* Handboorken, zwikboorken, *o.*

VU, *m.* (t. de droit). Inhoud der stukken (van een vonnis), *m. Il a dressé le* — *de la sentence.* Hy heéft den inhoud van het vonnis opgesteld. —, VISA. Wettelyke onderteekening *of* goedkeuring, *v.*, visa, *o.* AU — ET AU SU DE TOUT LE MONDE. In het gezigt en met kennis van elkeen; open en bloot, voór het oog der geheele wereld. —, *prép.* Aengezien, in aenzien van, uyt hoofde van. — *son grand âge.* Aengezien, uyt hoofde van zynen hoogen ouderdom. — *ses grands services.* Aengezien zyne groote diensten. — QUE. Aengezien, vermits, naerdien, naerdemael, dewyl. *Il ne lui faut pas laisser manier son bien,* — *qu'il est un prodigue.* Men moet hem zyn goed niet laeten bestieren, dewyl, doórdien hy eenen verkwister is. —, *part.* DE VOIR.

VUE, *f.* Gezigt, het zien, *o.* — *faible, mauvaise.* Zwak, slegt gezigt. *Avoir la* — *bonne, perçante.* Een goed, doórdringend gezigt hebben. *J'ai la* — *courte, basse* (myopie). Ik ben byziende. — *longue* (presbytie). Vergezigt, die beter kan zien in de verte, dan van digtby. —, LES YEUX, LES REGARDS. Oogen, *v.* en *o. mv.*, blik, *m. Baisser la* —. De oogen nederslaen. *Connaître q. q. de* —. Iemand kennen van aenzien. *Il jette, il porte sa* — *sur vous.* Hy slaet zyne oogen op u. *Le soleil me donne dans la* —. De zon schynt my in de oogen. *Il alla la* — *baissée* (les yeux baissés). Hy ging met nedergeslaegene oogen. A — D'ŒIL. Oogenschynlyk, zigtbaerlyk. A — DE PAYS, À PEU PRÈS. Byna, bykans, onagtzaemlyk, in het wild. DONNER DANS LA —. Behaegen, bevallen, aenstaen. PAYABLE À —. Betaelbaer op zigt (spr. van eenen wissel). *A perte de* —. Zoo verre het oog kan draegen. —, INSPECTION. Het zien, aenzien, gezigt, *o. Il ne faut juger d'une chose à la* —. Men moet niet op het eerste aenzien over eene zaek oórdeelen. *Voyez un peu ce drap, la* — *ne vous coûtera rien.* Zie dit laken eens, het zien zal u niets kosten. —, ÉTENDUE DE CE QU'ON PEUT VOIR DU LIEU OÙ L'ON EST. Uytzigt, *o. Cette maison a une belle* —. Dat huys heéft een schoon uytzigt. *De quel côté qu'on porte la* —, *la* — *est partout très-belle.* Waerheén men ook het gezigt wend, het uytzigt is overal schoon. — *dérobée.* Belemmerd uytzigt, uytzigt dat doór iets benomen word. —, TABLEAU. Gezigt, *o.* — *de Bruxelles.* Gezigt van Brussel. *Dessiner, peindre des* —*s.* Uytzigten, gezigten teekenen, schilderen, maelen. —, FENÊTRE, OUVERTURE, ETC. Venster, *v.* en *o.*, opening, *v.* — *de servitude.* Venster in eenen muer, waerop eenen buerman geen recht heéft het uytzigt te beletten. — *supérieure.* Venster waerdoór men in zyns buermans

Digitized by Google

tuyn *of* op zyne plaets kan zien. — *faitière.* Gat, opening in den gevel van een huys. — *de terre.* Kelder-gat. — *de prospect.* Venster, waer tegen men niet mag houwen noch eenen boom plaetsen. —, (fig.). Doórzigt, *o.*, schranderheyd, scherpzinnigheyd, *v.* —, DESSEIN, BUT. Oogmerk, oogwit, voórneémen, inzigt, *o.*, bedoeling, *v.* *Avoir une chose en* —. Zyn oogmerk op iets hebben. *Vous avez des —s secrètes.* Gy hebt geheyme inzigten, bedoelingen. *Avoir des —s pour q. q.*, *être disposé favorablement pour q. q.* Inzigten hebben om iemand eenig voórdeel te bezorgen. *Avoir des —s sur q. q.* Van zin zyn iemand ergens toe te gebruyken. *Avoir des —s sur une chose.* Eene zaek tragten te bekomen.

VUIDE, ETC. *voyez* VIDE, ETC.

VULGAIRE, *adj.* et *s.* Gemeen, algemeen. *Opinion* —. Gemeen gevoelen. *Langues —s.* De gemeene, hedendagsche, levende taelen. —, TRIVIAL. Gemeen, gering, laeg. *Les erreurs —s.* De gemeene volksdwaelingen. *Un esprit* —. Een gemeen, dagelyksch verstand. —, *m.* Het gemeen, gemeen volk, *o.*, gemeenen man, *m.*

VULGAIREMENT, *adv.* Gemeenlyk, gewoonlyk, op eene gemeenzaeme wyze. *On dit* —. Men zegt gemeenlyk.

VULGARITÉ, *f.* Gebrek van hetgeéne gemeen is, *o.*

VULGATE, *f.* Latynsche vertaeling van den Bybel, Vulgata, *v.*

VULNÉRABLE, *adj.* Kwetsbaer, wondbaer, dat gewond kan worden.

VULNÉRAIRE, *adj.* et *s.* Wondheelend, dat goed is om wonden te geneézen. *Herbe* —. Wondkruyd, *o.* *Plante* —. Wondheelende plant, *v.* *Eau* —. Wondwater, *o.* —, *m.* Wondmiddel, *o.* —, *f.* Wondkruyd, *o.* (heyd, *v.*

VULVE, *f.* (t. d'anat.). Vrouwelyk-

W.

W, *m.* W, *v.*

WAGGON, *m.* Open rytuyg op den yzeren weg, *o.*

WALLON, ONNE, *adj.* et *s.* Waelsch. —, *m.* Wael, *m.* —, *f.* Waelin, *v.* —, LE —. Het waelsch.

WEST-FRISE, *f.* Westvriesland, *o.*

WESTPHALIE, *f.* p. *vesfa*—. Westfaelen, *o.*

WESTPHALIEN, ENNE, *adj.* et *s.* Westfaelsch. —, *m.* Westfael, *m.* —, *f.* Westfaelsche, *v.*

WIGH, *m.* (parti). Oppositieparty, tegenparty (in Engeland), *v.*

WISK, WHIST, *m.* p. *ouisk*, *ouist.* (jeu de cartes). Whist, *o.*

WISKI, *m.* Zeker hoog en ligt rytuyg, *o.*

WISKY, *m.* Brandewyn van gerst, *m.*

WOLFRAM, *m.* Zeer harde yzermyn, *v.*

X.

X, *m.* X, *v.* (Cette lettre a plusieurs sens : celui de *ks*, dans *extrême*; de *gz*, dans *Xavier*, *exercice*; de *k* dans *excepter*; de ç dans *Bruxelles*; de *s* dans *sixième.*)

XANTHIUM, *m.* p. *gzantium.* Kleyn klissekruyd, *o.*

XÉNÉLASIE, *f.* p. *gzénélasie.* Verbod (der onde Grieken) aen de vremdelingen van in eene stad te mogen verblyven, *o.*; borgerlyke onverdraegzaemheyd, *v.*

XÉNIES, *f. pl.* Nieuwjaersgiften (der Grieken), *v. mv.*

XÉRANTHÈME, *m.* p. *gzérantème.* (fleur). Papierbloem, strooybloem, *v.*

XÉRASIE, *f.* p. *gzérasie.* Hoofdzugt, *v.*

XÉROPHAGE, *s. m.* et *f.* p. *gzérofaje.* Die van drooge vrugten leeft.

XÉROPHAGIE, *f.* Gebruyk van drooge vrugten, spyzen, *o.*

XÉROPHTHALMIE, *f.* p. *gzé*—. Drooge ontsteeking der oogen, *v.*

XÉROTRIBIE, *f.* p. *gzé*—. (t. de méd.). Het drooge vryven.

XIPHIAS, *m.* Zweerdvisch, *m.*

XIPHOÏDE, *adj.* et *s. m.* (t. d'anat.). Hertendeksel, *o.*

XYLOBALSAMUM, *m.* Balsemhout, *o.*

XYLOGLYPHE, *m.* p. *gziloglife.* Beeld in hout, *o.*

XYLOGRAPHIE, *f.* p. *gzilografie.* Houtdrukkonst, *v.*; het drukken met houten vormen.

XYLOLOGIE, *f.* p. *gzilolojie.* Verhandeling over de houtsoórten, *v.*

XYLON, *m.* p. *gzi*—. Katoenboom, *m.*

XYLOPHAGE, *m.* Houtworm, *m.*

XYLOSTÉON, XYLOSTÉUM, *m.* (t. de bot.). Hondskers, *v.*

XYRIS, *m.* p. *gziris.* Stinkend lisch, *o.*

XYSTE, *m.* p. *gziste.* (antiq.). Oefenplaets (der worstelaers by de Grieken), *v.*

Y.

Y, *m.* Y, *m.* (Il s'emploie pour un *i* au commencement et à la fin des mots : *yacht*, *dey*, et dans le corps des mots après une consonne : *style*, *symétrie.* Il s'emploie pour deux *i* dans le corps du mot, quand il est précédé d'une voyelle : *pays*, *moyen*, *essuyer.*)

Y, *pron.* et *adv.* Daer, er, daeraen, daerin, daerop, daeronder, daerover, daertegen, daertoe, aldaer. *On* — *voit.* Men ziet daer. — *allez-vous?* Gaet gy daer naer toe, daer heéneu? *Je n'*— *ai pas pensé.* Ik heb daeraen niet gedacht. *J'*— *viendrai.* Ik zal er komen. *J'*— *répondrai.* Ik zal er op antwoórden. *Il* — *a.* Daer is; daer zyn. *Vous* — *êtes.* Gy zyt er; gy hebt het geraeden. *Vous vous* — *prenez mal.* Gy gaet verkeerdelyk te werk; gy vangt het niet wel aen.

YACHT, *m.* (navire). Jagt, *o.*

YÈBLE, *f.* *voyez* HIÈBLE.

YEUSE, *f.* Steeneyk, *m.*

YEUX, *m. pl.* *voyez* OEIL.

YOLE, *f.* Bootje, schuytje, *o.*, jol, *v.*

YPRÉAU, *m.* Soórt van olmboom, *m.*

YPRES. Iperen.

YPSILOÏDE, *adj.* et *s. f.* *Suture* —. Derden naed der hersenpan, *m.*

Z.

Z, *m.* Z, *v.* *Zède* d'après l'ancienne appellation, et *se*, d'après la nou-

ZABELLE, *f.* *voyez* ZIBELINE. (velle.

ZACINTHE, *f.* Vrattenkruyd, *o.*

ZAGAIE, *f.* *voyez* SAGAIE.

ZAÏM, *m.* Turkschen ruyter, *m.*

ZAIN, *adj. m.* *Cheval* —. Geheel zwart *of* geheel bruyn peerd, *o.*

ZANI, *m.* Poetsemaeker, hansworst, *m.*

ZÈBRE, *m.* Zebordier, *o.*

ZÉBU, *m.* Soórt van stier, *m.*

ZÉDOAIRE, *f.* Soórt van gember, *v.*

ZÉLANDAIS, E, *adj.* et *s.* Zeelandsch, zeeuwsch. —, *m.* Zeelander, zeeuw, *m.* —, *f.* Zeelandsche, *v.*

ZÉLANDE, *f.* (île). Zeeland, *o.*

ZÉLATEUR, TRICE, *s. m.* et *f.* Ieveraer, *m.*; ieveraerster, *v.*

ZÈLE, *m.* Iever, *m.*, beïevering, *v.* *Avec* —. Ieverig, met iever. *Plein de* — *pour la foi.* Vol van iever voór het geloof. — *de la religion.* Godsdienstiever. — *du salut des âmes.* Iever voór het heyl der zielen.

ZÉLÉ, E, *adj.* et *s.* Ieverig, beïeverd, vuerig.

ZÉNITH, *m.* (t. d'astr.). Toppunt, kruynpunt, *o.*, kruynstip, *v.*

ZÉNONIQUE, *adj.* Zenonisch.

ZÉNONISME, *m.* Leer *of* leering van Zeno, *v.*

ZÉOLITHE, *f.* Glassteen, *m.*

ZÉPHYR, *m.* p. —*fir.* Zoeten aengenaemen wind, *m.*, liefelyke koelte, *v.*

ZÉPHYRE, *m.* God der zoete winden, Zephyr, *m.*

ZÉRO, *m.* Nul (in het cyfergetal), *v.* C'EST UN — EN CHIFFRE (fig. *et* fam.). 'T is maer eene nul in cyfer, van geene weêrdeéring.

ZEST, *m.* Soórt van blaesbalg, *m.* ENTRE LE ZIST ET LE — (prov.). Tusschenbeyde. — ! *interj.* Zoo zoo, ik lach er mede.

ZESTE, *m.* Scheyvlies (der okkernoóten); dun schilleken (in eenen oranieappel), *o.*

ZÉTÉTIQUE, *adj.* *Méthode* —. Wyze om een vraegstuk op te lossen (in de wiskunde). *Philosophes* —*s.* Onderzoekende twyfelaers (by de ouden).

ZEUGME, *m.* (t. de rhét.). Uytlaeting van een woórd, *v.*

Digitized by Google

ZIBELINE, *f.* Sabel, *m.;* sabeldier; sabelbont, sabelvel, *o.* —, *adj. Marte* —. Sabeldier, *o.*
ZIBET, *m.* Soórt van civetkat, *v.*
ZIG-ZAG, *m.* (les deux *g* se prononcent). Zikzak, *m.;* hetgeéne met veéle hoeken voortloopt. Les —s d'un ivrogne (fig.). Het heén en weêr slingeren van eenen dronkaerd. En —. Zikzakvormig. (ter, *m.*
ZINC, *m.* Zink, *v.*, spiauter, spel-
ZINZOLIN, *s. m.* et *adj.* Violetrood, spiesglas, *o.*
ZIST, *m. voyez* Zest.
ZIZANIE, *f.* Onkruyd, *o.*, dolik, *m.* —, (fig.). Oneenigheyd, tweedragt, *v.*
ZODIACAL, E, *adj.* Van den zodiak *of* dierkring.
ZODIAQUE, *m.* Zodiak, dierkring, dierriem, *m.*
ZOÏLE, *m.* Zoïlus (berisper van Homerus), *m.* —, (fig.). Nydigen berisper, onkundigen hekelaer, *m.*
ZONE, *f.* Lochtstreék, wereldstreék, *v.*, aerdgordel, *m. La surface de la terre est divisée par —s.* De oppervlakte der aerde is verdeeld in lochtstreéken. *La — torride.* De verzengde lochtstreék. *— circulaire.* Kreytsvormigen gordel.
ZOOGLYPHITES, *f. pl.* Steenen verbeéldende indruksels van dieren, *m. mv.*
ZOOGRAPHIE, *f.* Dierbeschryving, *v.*
ZOOLÂTRIE, *f.* Dieraenbidding, *v.*
ZOOLITHE, *m.* Versteend dier, *o.*, diersteen, *m.*
ZOOLOGIE, *f.* Dierkunde, verhandeling over de dieren, natuerlyke geschiedenis, *v.*
ZOOLOGIQUE, *adj.* Dierkundig.
ZOOMORPHITES, *f. pl.* Steenen die naer eenig dier gelyken, *m. mv.*
ZOONATE, *m.* Dierzuerzout, *o.*
ZOONIQUE, *adj. Acide* —. Dierzuer, *o.*
ZOONOMIE, *f.* Dierenkunde, leer over de levenskragt der menschen, *v.*
ZOOPHAGE, *adj.* et *s.* Vleescheétend. —, *m.* Vleeschverslindend dier, *o.*
ZOOPHORE, *m.* (t. d'archit.). Fries met gedierten (aen dorische gebouwen), *v.*
ZOOPHORIQUE, *adj. Colonne* —. Zuyl waerop een dier staet, *v.*
ZOOPHYTE, *m.* Plantdier, *o.*, dierplant, *v.*
ZOOPHYTOLOGIE, *f.* Plantdierbeschryving, leer der plantdieren, *v.*
ZOOTOMIE, *f.* Dierontleding, *v.*
ZOOTYPOLITHE, *f.* Steen waerin men bespeurt eenig dier *of* eenige van zyne deelen, *m.*
ZOPISSA, *f.* Oud scheépspek, *o.*
ZOROCHE, *m.* Soórt van zilverers, *m.*
ZYGOMA, *m.* (t. d'anat.). Jokbeen, *o.*
ZYGOMATIQUE, *adj.* Van het jokbeen, tot het jokbeen behoorend.
ZYMOLOGIE, *f.* Verhandeling over de gisting *of* ryzing, *v.*
ZYMOSIMÈTRE, *m.* Gistingmeéter, *m.*
ZYMOTECHNIE, *f.* p. *—teknie.* Scheykundige verhandeling over de gisting, *v.*

LISTE ALPHABÉTIQUE

DES NOMS LES PLUS COMMUNS D'HOMMES ET DE FEMMES.

NOMS D'HOMMES.

Adelard,	*Adelardus.*
Adolphe,	*Adolf, Adolphus, Dolf.*
Adrien,	*Adriaen, Adrianus, Janus.*
Agapit,	*Agapitus.*
Albert,	*Albertus, Adelbertus, Albrecht.*
Albin,	*Albinus, Alewyn.*
Alexandre,	*Alexander, Sander.*
Alexis,	*Alexius.*
Aloïse,	*Aloysius.*
Alphonse,	*Alphonsus.*
Amand,	*Amandus.*
Ambroise,	*Ambrosius.*
Amédée,	*Amedeus.*
Anaclet,	*Anacletus.*
Anastase,	*Anastasius.*
André,	*Andreas, Dries.*
Ange,	*Engelbertus, Engel.*
Anicet,	*Anicetus.*
Anselme,	*Anselmus.*
Antoine,	*Antonius, Toòn.*
Antonin,	*Antoninus.*
Apollinaire,	*Apollinaris.*
Appien,	*Appianus.*
Apulée,	*Apuleus.*
Aristote,	*Aristoteles.*
Arnaud,	*Arnold, Arnoldus, Nol.*
Arnobe,	*Arnobius.*
Arnoul,	*Arnulf, Arnulphus.*
Arrien,	*Arrianus.*
Arsène,	*Arsenius.*
Athanase,	*Athanasius.*
Aubert,	*Albert.*
Aubin,	*Albinus.*
Auguste,	*Augustus.*
Augustin,	*Augustinus.*
Aulu-Gelle,	*Aulus-Gellius.*
Aurèle,	*Aurelius.*
Aurélien,	*Aurelianus, Aureliaen.*
Ausone,	*Ausonius.*
Baptiste,	*Baptista, Batist.*
Barnabé,	*Barnabas.*
Barthélemi,	*Bartholomeus, Bartel.*
Basile,	*Basilius.*
Baudouin,	*Balduinus, Boudewyn.*
Bavon,	*Bavo.*
Benoît,	*Benedictus, Dictus.*
Bernard,	*Bernardus.*
Bertin,	*Bertinus.*
Blaise,	*Blaes, Blasius.*
Bonaventure,	*Bonaventura.*
Boniface,	*Bonifacius, Bonifaes.*
Brice,	*Brixius.*
Calixte,	*Calixtus.*
Casimir,	*Casimirus.*
Cassien,	*Cassianus.*
Cassiodore,	*Cassiodorus.*
Celse,	*Celsus.*
Cesaire,	*Cesarius, Cesar.*
Charles,	*Carolus.*
Chrétien,	*Christianus, Christiaen.*
Christierne,	*Christiernus.*
Christophe,	*Christophorus, Christoffel.*
Chrysante,	*Chrysantus.*
Chrysogone,	*Chrysogonus.*
Chrysostôme,	*Chrysostomus.*
Claudien,	*Claudianus.*
Clément,	*Clemens.*
Clet,	*Cletus.*
Côme,	*Cosmas.*
Commode,	*Commodus.*
Conrard,	*Conrardus.*
Constant,	*Constans.*
Constantin,	*Constantinus, Constantyn.*
Corneille,	*Cornelius, Cornelis, Kees.*
Crépin,	*Crispinus, Crispyn.*
Crispinien,	*Crispinianus.*
Cyprien,	*Cyprianus.*
Cyriaque,	*Cyriacus.*
Cyrille,	*Cyrillus.*
Damase,	*Damasus.*
Damien,	*Damianus.*
Denis,	*Dionysius.*
Désiré,	*Desiderius.*
Didace,	*Didacus.*
Dominique,	*Dominicus.*
Donat,	*Donatus.*
Donatien,	*Donatianus.*

Digitized by Google

Edmond,	*Edmundus, Edmond.*
Édouard,	*Eduardus, Eduard.*
Égide,	*Egidius.*
Éleuthère,	*Eleutherius.*
Élie,	*Elias.*
Éloi,	*Eligius.*
Emeri,	*Emericus.*
Émile,	*Emilius.*
Épiphane,	*Epiphanius.*
Érasme,	*Erasmus.*
Éraste,	*Erastus.*
Ernest,	*Ernestus, Ernst.*
Étienne,	*Stephanus.*
Eucher,	*Eucherius.*
Eugène,	*Eugenius.*
Eusèbe,	*Eusebius.*
Eustache,	*Eustachius.*
Eustace,	*Eustasius.*
Évariste,	*Evaristus.*
Everard,	*Everardus, Everard.*
Fabien,	*Fabiaen, Fabianus.*
Fabrice,	*Fabricius.*
Faustin,	*Faustinus.*
Félicien,	*Felicianus, Feliciaen.*
Ferdinand,	*Ferdinandus.*
Fiacre,	*Fiacrus.*
Firmin,	*Firminus.*
Florent,	*Florentius, Floris, Florus.*
Florentin,	*Florentinus.*
François,	*Franciscus.*
Frédegond,	*Fredegondus.*
Frédéric,	*Fredericus, Frederik, Frits.*
Fulgence,	*Fulgentius.*
Galien,	*Galenus, Galinus.*
Gaspard,	*Gasper.*
Gautier,	*Gualterus, Walterus, Walter.*
Genès,	*Genesius.*
Génest,	
Georges,	*Georgius.*
Gérard,	*Gerardus, Gerard.*
Germain,	*Germanus.*
Gervais,	*Gervasius.*
Gilbert,	*Gilbertus.*
Gilles,	*Gillis.*
Godard,	*Gothardus.*
Godefroi,	*Godefridus.*
Gordien,	*Gordianus.*
Gratien,	*Gratianus.*
Grégoire,	*Gregorius.*
Guillaume,	*Guilielmus, Wilhelm, Wilhelminus, Wilhelmus.*
Gustave,	*Gustaef, Gustavus.*
Héliodore,	*Heliodorus.*
Henri,	*Henricus, Hendrik.*
Herman,	*Hermanus.*
Hérodien,	*Herodianus.*
Hésiode,	*Hesiodus.*
Hilaire,	*Hilarius.*
Hildebrand,	*Hildebrandus.*
Hippolyte,	*Hyppolitus.*
Hubert,	*Hubertus.*
Hugues,	*Hugo.*
Humbert,	*Humbertus.*
Hyacinthe,	*Hyacinthus.*
Ignace,	*Ignatius.*
Ildefonse,	*Ildefonsus.*
Innocent,	*Innocentius.*
Irénée,	*Irenæus.*
Isaie,	*Isaias.*
Isidore,	*Isidorus.*
Ivon,	*Ivo.*
Jacques,	*Jacobus.*
Jean,	*Joannes, Johannes.*
Jean-Baptiste,	*Joannes-Baptista.*
Jérémie,	*Jeremias.*
Jérôme,	*Hieronymus.*
Jésus-Christ,	*Jesus-Christus.*
Joseph,	*Josephus, Josef.*
Josse,	*Judocus.*
Jules,	*Julius.*
Julien,	*Julianus, Juliaen.*
Juste,	*Justus.*
Justin,	*Justinus.,*
Lactance,	*Lactantius.*
Ladislas,	*Ladislaus.*
Lambert,	*Lambertus.*
Laurent,	*Laurens, Laurentius.*
Lazare,	*Lazarus.*
Léandre,	*Leander.*
Léon,	*Leo.*
Léonard,	*Leonardus.*
Léopold,	*Leopoldus.*
Liévin,	*Livinus.*
Lin,	*Linus.*
Longin,	*Longinus.*
Louis,	*Ludovicus.*
Loup,	*Lupus.*
Luc,	*Lucas.*
Lucain,	*Lucanus.*
Luce,	*Lucius.*
Lucien,	*Lucianus.*
Macaire,	*Macarius.*
Macrin,	*Macrinus.*
Macrobe,	*Macrobius.*
Malachie,	*Malachias.*
Manille,	*Manilius.*
Mansuet,	*Mansuetus.*
Marc,	*Marcus.*
Marcel,	*Marcellus.*
Marcellien,	*Marcellianus.*
Marcellin,	*Marcellinus.*
Marien,	*Marinus.*
Martial,	*Martialis.*
Martin,	*Martinus, Marten.*
Martinien,	*Martinianus.*
Mathieu,	*Mattheus, Mathys.*
Maur,	*Maurus.*
Maurice,	*Mauritius.*
Maxence,	*Maxentius.*
Maximilien,	*Maximilianus, Maximiliaen*
Maximin,	*Maximinus.*
Médard,	*Medardus.*
Mercure,	*Mercurius.*
Michel,	*Michaël.*
Modeste,	*Modestus.*
Moïse,	*Moyses.*
Narcisse,	*Narcissus.*
Nazaire,	*Nazarius.*
Nérée,	*Nereus.*
Nicaise,	*Nicasius.*
Nicandre,	*Nicander.*
Nicodème,	*Nicodemus.*
Nicolas,	*Nicolaus.*
Norbert,	*Norbertus.*
Odilon,	*Odilo.*
Olivier,	*Oliverius.*
Optat,	*Optatus.*
Othon,	*Otto.*
Pamphile,	*Pamphilius.*
Pancrace,	*Pancratius.*
Pascal,	*Pascalis.*
Patrice,	*Patricius.*
Paul,	*Paulus.*
Paulin,	*Paulinus.*
Pélage,	*Pelagius.*
Pharamond,	*Pharamundus.*
Philibert,	*Philibertus.*
Philippe,	*Philippus, Philip.*
Photin,	*Photinus.*
Pie,	*Pius.*
Pierre,	*Petrus, Piet.*
Placide,	*Placidus.*
Polycarpe,	*Polycarpus.*
Polydore,	*Polydorus.*
Pompée,	*Pompeius.*
Privat,	*Privatus.*
Prudent,	*Prudentius.*
Quentin,	*Quintinus.*
Raymond,	*Raymundus.*
Renaud,	*Raynaldus, Renaldus.*
Remi,	*Remigius.*
René,	*Renatus.*
Richard,	*Richardus.*
Robert,	*Robertus.*
Roch,	*Rochus.*
Rodolphe,	*Rodolphus.*
Roger,	*Rogerus.*
Romain,	*Romanus.*
Romuald,	*Romualdus, Romuldus.*
Rufin,	*Rufinus.*
Rupert,	*Rupertus.*
Sabin,	*Sabinus.*
Salvien,	*Salvianus.*
Saturnin,	*Saturninus.*
Sébastien,	*Sebastiaen, Sebastianus.*
Sénèque,	*Seneca.*
Sérein,	*Serenus.*
Servais,	*Servaes, Servatius.*
Servule,	*Servulus.*
Sévère,	*Severus.*

Digitized by Google

Sévérien,	*Severianus.*
Sévérin,	*Severinus.*
Sigebert,	*Sigebertus, Sigisbertus.*
Sigisbert,	
Sigismond,	*Sigismundus.*
Silène,	*Silenus.*
Silvère,	*Silverius.*
Silvestre,	*Silvester.*
Silvin,	*Silvinus.*
Simplice,	*Simplicius.*
Sixte,	*Sixtus.*
Stanislas,	*Stanislaus.*
Sulpice,	*Sulpicius.*
Sylvain,	*Silvianus.*
Symphorien,	*Symphorianus.*
Télesphore,	*Telesphorus.*
Thadée,	*Thadeus.*
Théodore,	*Theodorus.*
Théodose,	*Theodosius.*
Théodote,	*Theodotus.*
Théophile,	*Theophilus.*
Thibaut,	*Theobaldus.*
Tiburce,	*Tiburcius.*
Timothée,	*Timotheus.*
Tite,	*Titus.*
Tobie,	*Tobias.*
Ulric,	*Udalricus, Ulricus.*
Urbain,	*Urbanus, Urbaen.*
Valentin,	*Valentinus, Valentyn.*
Valentinien,	*Valentinianus.*
Vespasien,	*Vespasianus.*
Victorien,	*Victorianus.*
Victorin,	*Victorius.*
Vincent,	*Vincentius.*
Vital,	*Vitalis.*
Vivien,	*Vivianus.*
Willebrord,	*Willebrordus.*
Willibald,	*Willibaldus.*
Xavier,	*Xaverius.*
Zacharie,	*Zacharias.*
Zachée,	*Zacheus.*

NOMS DE FEMMES.

Adélaïde,	*Adelaïs.*
Adèle,	*Alida, Aeltje.*
Adrienne,	*Adriana.*
Agathe,	*Agatha, Aegje.*
Agnès,	*Agnes.*
Aldegonde,	*Aldegondis, Adelgunda.*
Alette,	*Alida.*
Amelbergue,	*Amelberga.*
Amélie,	*Amelia.*
Anastasie,	*Anastasia.*
Anatolie,	*Anatolia.*
Angèle,	*Angela.*
Angéline,	*Angelina.*
Angélique,	*Angelica.*
Anne,	*Anna.*
Antoinette,	*Antonetta, Antonia.*
Apollonie,	*Apollonia.*
Aselle,	*Asella.*
Athanasie,	*Athanasia.*
Augustine,	*Augustina.*
Aurélie,	*Aurelia.*
Barbe,	*Barbara.*
Berthe,	*Bertha.*
Brigitte,	*Brigitta.*
Caroline,	*Carolina, Lina.*
Catherine,	*Catharina, Trien.*
Cécile,	*Cecilia.*
Célestine,	*Cœlestina.*
Chrétienne,	*Christiana.*
Christine,	*Christina.*
Claire,	*Clara.*
Claudine,	*Claudia, Claudina.*
Clotilde,	*Clotildis.*
Colette,	*Coleta.*
Colombe,	*Columba.*
Constance,	*Constantia.*
Cornélie,	*Cornelia.*
Cunégonde,	*Cunegundis.*
Denise,	*Dionysia.*
Domitille,	*Domitilla.*
Dorothée,	*Dorothea.*
Edeltrude,	*Edeltrudis.*
Eléonore,	*Eleonora.*
Élisabeth,	*Elisabetha.*
Émérence,	*Emerentiana.*
Eugénie,	*Eugenia.*
Eulalie,	*Eulalia.*
Euphémie,	*Euphemia.*
Euphrasie,	*Euphrasia.*
Ève,	*Eva.*
Flore,	*Flora.*
Florentine,	*Florenti, Florentina.*
Fortunate,	*Fortunata.*
Françoise,	*Francisca, Cisca.*
Galathée,	*Galathea.*
Geneviève,	*Genoveva.*
Gertrude,	*Gertrudis.*
Gudule,	*Gudula.*
Guilielmine,	*Guilielma, Wilhelmina.*
Hélène,	*Helena, Heleén, Leén.*
Henriette,	*Henrica.*
Herménégilde,	*Hermenegildis.*
Hildegarde,	*Hildegardis.*
Hildegonde,	*Hildegonda.*
Ide,	*Ida.*
Isabelle,	*Isabella.*
Jacqueline,	*Jacoba.*
Jeanne,	*Joanna, Johanna.*
Jeannette,	
Joséphine,	*Josepha, Josephina*
Josine,	*Josina.*
Julie,	*Julia.*
Julienne,	*Juliana.*
Justine,	*Justina.*
Laure,	*Laura.*
Léocadie,	*Leocadia.*
Léonarde,	*Leonarda.*
Léonore,	*Leonora.*
Louise,	*Ludovica.*
Lucie,	*Lucia.*
Lutgarde,	*Lutgardis.*
Madeleine,	*Magdalena, Magtel.*
Marcelle,	*Marcella.*
Marguerite,	*Margareta.*
Marie,	*Maria.*
Marthe,	*Martha.*
Martine,	*Martina.*
Mathilde,	*Mathildis.*
Mélanie,	*Melania.*
Monique,	*Monica.*
Octavie,	*Octavia.*
Ode,	*Oda.*
Olympie,	*Olympia.*
Patricie,	*Patricia.*
Paule,	*Paula.*
Pauline,	*Paulina.*
Pélagie,	*Pelagia.*
Perpétue,	*Perpetua.*
Pétronelle,	*Petronella.*
Philippine,	*Philippina.*
Philomène,	*Philomena.*
Prudence,	*Prudentia.*
Quirine,	*Quirina.*
Rebecque,	*Rebecca.*
Reine,	*Regina.*
Rosalie,	*Rosalia.*
Rose,	*Rosina.*
Rosine,	
Sabine,	*Sabina.*
Scholastique,	*Scholastica.*
Sophie,	*Sophia.*
Susanne,	*Susanna.*
Symphorose,	*Symphorosa.*
Thècle,	*Thecla.*
Théodose,	*Theodosia.*
Thérèse,	*Theresia.*
Ursule,	*Ursel, Ursula.*
Valentine,	*Valentina.*
Véronique,	*Verona, Veronica.*
Victoire,	*Victoria.*
Walburge,	*Walburgis.*
Wilhelmine,	*Wilhelmina.*

BRITISH MUSEUM 11 JY 79

Digitized by Google